ספר

נביאים אחרונים

מדויק היטב על פי המסורה

הוגהו בעיון נמרץ על ידי החכם המובהק מהור"ר

מאיר הלוי לעטערים.

איבערזעצט אין א ריינעם מאָדערנעם אידיש

לויט די נייע און אַלטע מפרשים.

צווייטע פערבעסערטע אויפלאַגע

New York:

HEBREW PUBLISHING COMPANY

50-52 Eldridge Street

1914.

THE HOLY BIBLE

Translated into Yiddish

by

Ch. Neuhausen, A. Hyman Charlap, and others.

ספר

נביאים אחרונים

ישעיה
ירמיה
יחזקאל
הושע
יואל
עמוס
עובדיה
יונה
מיכה
נחום
חבקוק
צפניה
חגי
זכריה
מלאכי

ישעיה

LIBER JESAIAE.

CAPUT I. א

חֲזוֹן יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם א
בִּימֵי עֻזִּיָּהוּ יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃ שִׁמְעוּ שָׁמַיִם 2
וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם
פָּשְׁעוּ בִי׃ יָדַע שׁוֹר קֹנֵהוּ וַחֲמוֹר אֵבוּס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל 3
לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן׃ הוֹי ׀ גּוֹי חֹטֵא עַם כֶּבֶד עָוֺן 4
זֶרַע מְרֵעִים בָּנִים מַשְׁחִיתִים עָזְבוּ אֶת־יְהוָה נִאֲצוּ אֶת־
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזֹרוּ אָחוֹר׃ עַל־מֶה תֻכּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה ה
כָּל־רֹאשׁ לָחֳלִי וְכָל־לֵבָב דַּוָּי׃ מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־רֹאשׁ 6
אֵין־בּוֹ מְתֹם פֶּצַע וְחַבּוּרָה וּמַכָּה טְרִיָּה לֹא־זֹרוּ וְלֹא
חֻבָּשׁוּ וְלֹא רֻכְּכָה בַּשָּׁמֶן׃ אַרְצְכֶם שְׁמָמָה עָרֵיכֶם שְׂרֻפוֹת 7
אֵשׁ אַדְמַתְכֶם לְנֶגְדְּכֶם זָרִים אֹכְלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה
כְּמַהְפֵּכַת זָרִים׃ וְנוֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֻכָּה בְכָרֶם כִּמְלוּנָה 8
בְמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה׃ לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ 9
שָׂרִיד כִּמְעָט כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ׃ שִׁמְעוּ י
דְבַר־יְהוָה קְצִינֵי סְדֹם הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עַם עֲמֹרָה׃
לָמָּה לִּי רֹב־זִבְחֵיכֶם יֹאמַר יְהוָה שָׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים 11
וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדַם פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי׃
כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי׃ 12
לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת־שָׁוְא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי 13
חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת קְרֹא מִקְרָא לֹא־אוּכַל אָוֶן וַעֲצָרָה׃ חָדְשֵׁיכֶם 14

ומועדיכם

v. 1. הפטרת אלה הדברים

ישעיה

קאפיטעל א

1 די פּראָפעצייאונג פון ישעיהו, דעם זוהן פון אמוץ, וועלכע ער האָט געזעהען איבער יהודה און ירושלים, אין די טעג פון עזיהו, יותם, אחז און יחזקיהו, די קעניגע פון יהודה.

2 הערט, איהר הימלען, און פערנעהם, דו ערד, דען גאָט האָט גערעדט ; קינדער האָב איך אויפגעצויגען און ערהויבען, אָבער זיי האָבען פערבראָכען קעגען מיר.

3 דער אָקס קען זיין אייגענטהימער, און דער עזעל די קרופּע (קאָרעטע) פון זיין הערר, ישראל אָבער, קען מיך ניט, מיין פאָלק בעמערקט מיך ניט.

4 וועה ! זינדיגעס פאָלק, נאַציאָן בעלאַדען מיט זינד, זאָמען וואָס טהוען שלעכטס, פערדאָרבענע קינדער ; פערלאָזען האָבען זיי גאָט, פעראכטעט דעם הייליגען פון ישראל, זיי האָבען זיך אָבגעקעהרט צוריק.

5 וואָרום זאָלט איהר ווייטער געשלאָגען ווערען ? אז איהר טהוט נאָך אַלץ מעהר אָבקעהרען, יעדער קאָפּ איז קראנק, יעדעס הארץ איז שמערצליך.

6 פון דעם פוסטריט ביז דעם קאָפּשייטעל איז ניטאָ אין איהם אַ גאַנצע שטעלע ; נאָר אַ וואונד און אַ בייל, און אַ אייטערענדע וואונד, זיי זיינען ניט אויסגעדריקט געוואָרען, און ניט פערבונדען געוואָרען און ניט ערווייכט געוואָרען מיט אויל.

7 אייער לאַנד איז וויסט, אייערע שטעדט פערברענט מיט פייער, אייער לאַנד פאר אייערע אויגען פרעמדע פערצעהרען זי, און עס איז פערוויסט ווי דורך אַ איבערקעהרונג פון פרעמדע.

8 און בלויז די טאָכטער ציון איז נאָך איבערגעבליעבען, אָבער עלענד, ווי אַביידעל אין אַ ווייגגאָרטען, ווי אַ וואכטהויז אין אַ קירבעס גאָרטען, ווי אַ בעלאַגערטע שטאָדט.

9 ווען גאָט פון די ערשאָרען וואָלט אונז ניט איבערגעלאָזען אַ קליינעם רעסט, וואָלטען מיר ווי סדום געוואָרען, צו עמרה וואָלטען מיר גליך געוועזן.

10 הערט דאָס וואָרט פון גאָט, איהר פירשטען פון סדום, פערנעהמט די לעהרע פון אונזער גאָט, איהר פאָלק פון עמרה.

11 צו וואָס טויג מיר אייערע פיעל אָפּפער ? זאָגט גאָט. איך בין זאט ! גאַנץ־אָפּפער פון ווידערס, און פעטס פון געשטאָפּטע אָקסען, און בלוט פון אָקסען און שאָף און בעק בעגעהר איך ניט.

12 ווען איהר קומט צו בעווייזען זיך פאר מיר, ווער פערלאַנגט עס פון אייך, דאָס איהר זאָלט צוטרעטען מיין הויף ?

13 איהר זאָלט ניט מעהר ברענגען אומזיסטע אָפּפער, אייער רויכערונג איז אַן עקעל צו מיר, ראש חדש און שבת ווען איהר פעררופט אַ הייליגע פערזאמלונג, איך לייד עס ניט ; טהאָן אונרעכט — אין הייליגע פערזאמלונגען.

14 אייערע מאָנאַט־פעסטען און אייערע פייערטעג האסט מיין זעעל, זיי זיינען צו כיר צו לאַסט, איך בין מיעד געוואָרען זיי צו ערטראַגען.

וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃
טו וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם אַעְלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תַרְבּוּ תְפִלָּה
16 אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים מָלֵאוּ׃ רַחֲצוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ
17 מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד עֵינָי חִדְלוּ הָרֵעַ׃ לִמְדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ
מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה׃
18 לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים
19 כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ אִם־תֹּאבוּ
כ וּשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ׃ וְאִם־תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם
21 חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ אֵיכָה הָיְתָה
לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה
22 מְרַצְּחִים׃ כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִיגִים סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃
23 שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף
שַׁלְמֹנִים יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא־יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃
24 לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶנָּחֵם
כה מִצָּרַי וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ וְאֶצְרֹף כַּבֹּר
26 סִגָיִךְ וְאָסִירָה כָּל־בְּדִילָיִךְ׃ וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה
וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה
27 28 נֶאֱמָנָה׃ צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ וְשֶׁבֶר
29 פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃ כִּי יֵבֹשׁוּ
מֵאֵילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם׃
ל כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶהָ וּכְגַנָּה אֲשֶׁר־מַיִם אֵין לָהּ׃
31 וְהָיָה הֶחָסֹן לִנְעֹרֶת וּפֹעֲלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
וְאֵין מְכַבֶּה׃

CAP. II. ב

ב

א הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃
2 וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ
3 הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם׃ וְהָלְכוּ

עמים

ש׳ סק v. 29

15 און ווען איהר שפּרייט אויס אייערע הענד (תפלה צו טהאָן) פערבאָרג איך מיינע אויגען פון אייך ; אויך ווען איהר פערמעהרט געבעט, הער איך עס ניט, ווייל אייערע הענד זיינען פול מיט בלוט.
16 וואשט זיך, רייניגט זיך, שאַפט אָב אייערע שלעכטע טהאַטען פון מיינע
17 אויגען, הערט אויף שלעכטס צו טהאָן, געוואָהנט זיך גוטס צו טהאָן, שטרעבט נאָך גערעכטיגקייט, שטאַרקט דעם אונטערדריקטען, שאַפט גערעכטיגקייט דעם יתום, נעהמט אָן די קלאָגען פון דער אַלמנה.
18 קומט. און לאָמיר זיך דורכרעדען, זאָגט גאָט, קענען אייערע זינד וועל־כע זיינען רויט ווי פּורפּור, אויסזעהען ווייס ווי שנעע ? אויב זיי זיינען רויט ווי קאַרמעזין פאַרב קענען זיי גלאַנצען ווי ווייסע וואָלל ?
19 ווען איהר וועט וועלען געהאָרכען, וועט איהר געניסען דאָס בעסטע פון
20 דעם לאַנד. אָבער אויב איהר וועט אייך ווייגערען, און איהר וועט ווידערשפּעניגען, וועט איהר פערניכטעט ווערען דורך דעם שווערד, דען גאָט'ס מויל האָט עס גערעדט.
21 אוי, ווי איז די טרייע שטאָדט געוואָרען ווי אַ בוהלערין, זי איז פול געווען מיט גערעכטיגקייט, די אונשולדיגקייט אַליין פלעגט זיך אויפ־האַלטען אין איהר, אָבער יעצט — מערדערס.
22 דיין זילבער איז געוואָרען אָבפאַל (שלאַקען), דיין געטראַנק איז גע־מישט מיט וואַסער.
23 דיינע פירשטען זיינען אָפּטריניגע געוואָרען, און פריינד פון גנבים, אַלע ליעבען צו נעהמען בעשטעכונג, אַלע יאָגען זיך נאָך בעצאָהלונגען, דעם יתום שאַפט קיינער קיין גערעכטיגקייט, און די קלאַגע פון דער אַלמנה קומט ניט פאַר זיי.
24 דאַרום, זאָגט דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען, דער שטאַרקער גאָט פון ישראל : אָ, איך וועל זיך טרייסטען פון מיינע בעליידיגער ; ראַכע וועל איך נעהמען פון מיינע פיינד.
25 און איך וועל אומקעהרען מיין האַנד איבער דיר, און איך וועל לייטערען אזוי ווי מיט לויג דיינע שלאַקען, און איך וועל אָבשאַפען דיין גאַנצעס צין.
26 און איך וועל צוריקקעהרען דיינע ריכטער ווי פאַרצייטען, און דיינע ראַטהגעבער ווי אין אָנהויב, דאַן וועסטו ווידער גערופען ווערען : שטאָדט פון גערעכטיגקייט ; די בעגלויבטע רעזידענץ־שטאָדט.
27 יאַ, ציון וועט דורך גערעכטיגקייט אויסגעלייזט ווערען, און איהרע בע־קעהרטע (בעלי תשובה) — דורך טוגענד.
28 אָבער די פערברעכער און זינדער וועלען צוזאַמען צובראָכען ווערען. און די וואָס פערלאָזען גאָט וועלען אונטערגעהן.
29 דען אַ מאָל וועט מען זיך שעהמען וועגען די לינדענבוימער וואָס איהר האָט אזוי געגלוסט (פאַר עבודה זרה) און איהר וועט רויט ווערען פאַר שאַנדע וועגען די גערטנער וואָס איהר האָט אייך אויסערוועהלט.
30 דען איהר וועט זיין אזוי ווי אַ לינדענבוים וואָס זיינע בלעטער פער־וועלקען, און ווי אַ גאָרטען וואָס האָט ניט קיין וואַסער.
31 און אייער שטאַרקער (אָבגאָט) וועט ווערען אזוי ווי די אָבפאַל פון פלאַקס, און דער וואָס האָט איהם געמאַכט, (וועט ווערען) אַ פונק, און זיי וועלען צוזאַמען ברענען, און קיינער וועט זיי ניט אויסלעשען.

קאַפּיטעל ב

1 דאָס וואָרט וואָס ישעיהו דער זוהן פון אמוץ האָט געזעהען איבער יהודה
2 און ירושלים. און עס וועט געשעהען אין די צוקינפטיגע צייטען ; פעסט אויפגעשטעלט וועט זיין דער באַרג פון גאָט'ס הויז, העכער פון אַלע בערג, און ערהויבען וועט ער זיין איבער אַלע היגעלען, און אַלע נאַציאָנען וועלען זיך ציהען (שטראָמען) צו איהם.

עַמִּ֣ים רַבִּ֗ים וְאָֽמְרוּ֙ לְכ֣וּ ׀ וְנַעֲלֶ֣ה אֶל־הַר־יְהוָ֗ה אֶל־בֵּית֙
אֱלֹהֵ֣י יַעֲקֹ֔ב וְיֹרֵ֙נוּ֙ מִדְּרָכָ֔יו וְנֵלְכָ֖ה בְּאֹרְחֹתָ֑יו כִּ֤י מִצִּיּוֹן֙
תֵּצֵ֣א תוֹרָ֔ה וּדְבַר־יְהוָ֖ה מִירוּשָׁלִָֽם׃ וְשָׁפַט֙ בֵּ֣ין הַגּוֹיִ֔ם 4
וְהוֹכִ֖יחַ לְעַמִּ֣ים רַבִּ֑ים וְכִתְּת֨וּ חַרְבוֹתָ֜ם לְאִתִּ֗ים וַחֲנִיתֽוֹתֵיהֶם֙
לְמַזְמֵר֔וֹת לֹא־יִשָּׂ֨א ג֤וֹי אֶל־גּוֹי֙ חֶ֔רֶב וְלֹא־יִלְמְד֥וּ ע֖וֹד
מִלְחָמָֽה׃ בֵּ֖ית יַעֲקֹ֑ב לְכ֥וּ וְנֵלְכָ֖ה בְּא֥וֹר יְהוָֽה׃ כִּ֣י ה 6
נָטַ֗שְׁתָּה עַמְּךָ֙ בֵּ֣ית יַעֲקֹ֔ב כִּ֤י מָלְאוּ֙ מִקֶּ֔דֶם וְעֹנְנִ֖ים כַּפְּלִשְׁתִּ֑ים
וּבְיַלְדֵ֥י נָכְרִ֖ים יַשְׂפִּֽיקוּ׃ וַתִּמָּלֵ֤א אַרְצוֹ֙ כֶּ֣סֶף וְזָהָ֔ב וְאֵ֥ין 7
קֵ֖צֶה לְאֹצְרֹתָ֑יו וַתִּמָּלֵ֤א אַרְצוֹ֙ סוּסִ֔ים וְאֵ֥ין קֵ֖צֶה לְמַרְכְּבֹתָֽיו׃
וַתִּמָּלֵ֥א אַרְצ֖וֹ אֱלִילִ֑ים לְמַעֲשֵׂ֤ה יָדָיו֙ יִשְׁתַּחֲו֔וּ לַאֲשֶׁ֥ר עָשׂ֖וּ 8
אֶצְבְּעֹתָֽיו׃ וַיִּשַּׁ֥ח אָדָ֖ם וַיִּשְׁפַּל־אִ֑ישׁ וְאַל־תִּשָּׂ֖א לָהֶֽם׃ 9
בּ֣וֹא בַצּ֔וּר וְהִטָּמֵ֖ן בֶּעָפָ֑ר מִפְּנֵי֙ פַּ֣חַד יְהוָ֔ה וּמֵהֲדַ֖ר גְּאֹנֽוֹ׃ י
עֵינֵ֞י גַּבְה֤וּת אָדָם֙ שָׁפֵ֔ל וְשַׁ֖ח ר֣וּם אֲנָשִׁ֑ים וְנִשְׂגַּ֧ב יְהוָ֛ה 11
לְבַדּ֖וֹ בַּיּ֥וֹם הַהֽוּא׃ כִּ֣י י֞וֹם לַיהוָ֧ה צְבָא֛וֹת עַ֥ל כָּל־ 12
גֵּאֶ֖ה וָרָ֑ם וְעַ֥ל כָּל־נִשָּׂ֖א וְשָׁפֵֽל׃ וְעַל֙ כָּל־אַרְזֵ֣י הַלְּבָנ֔וֹן 13
הָרָמִ֖ים וְהַנִּשָּׂאִ֑ים וְעַ֖ל כָּל־אַלּוֹנֵ֥י הַבָּשָֽׁן׃ וְעַ֥ל כָּל־הֶהָרִ֖ים 14
הָרָמִ֑ים וְעַ֖ל כָּל־הַגְּבָע֥וֹת הַנִּשָּׂאֽוֹת׃ וְעַ֖ל כָּל־מִגְדָּ֣ל גָּבֹ֑הַּ טו
וְעַ֖ל כָּל־חוֹמָ֥ה בְצוּרָֽה׃ וְעַ֖ל כָּל־אֳנִיּ֣וֹת תַּרְשִׁ֑ישׁ וְעַ֖ל כָּל־ 16
שְׂכִיּ֥וֹת הַחֶמְדָּֽה׃ וְשַׁח֙ גַּבְה֣וּת הָֽאָדָ֔ם וְשָׁפֵ֖ל ר֣וּם אֲנָשִׁ֑ים 17
וְנִשְׂגַּ֧ב יְהוָ֛ה לְבַדּ֖וֹ בַּיּ֥וֹם הַהֽוּא׃ וְהָאֱלִילִ֖ים כָּלִ֥יל יַחֲלֹֽף׃ 18
וּבָ֙אוּ֙ בִּמְעָר֣וֹת צֻרִ֔ים וּבִמְחִלּ֖וֹת עָפָ֑ר מִפְּנֵ֞י פַּ֤חַד יְהוָה֙ 19
וּמֵהֲדַ֣ר גְּאוֹנ֔וֹ בְּקוּמ֖וֹ לַעֲרֹ֥ץ הָאָֽרֶץ׃ בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יַשְׁלִ֤יךְ כ
הָֽאָדָ֔ם אֵ֚ת אֱלִילֵ֣י כַסְפּ֔וֹ וְאֵ֖ת אֱלִילֵ֣י זְהָב֑וֹ אֲשֶׁ֤ר עָשׂוּ־לוֹ֙
לְהִֽשְׁתַּחֲוֺ֔ת לַחְפֹּ֥ר פֵּר֖וֹת וְלָעֲטַלֵּפִֽים׃ לָבוֹא֙ בְּנִקְר֣וֹת 21
הַצֻּרִ֔ים וּבִסְעִפֵ֖י הַסְּלָעִ֑ים מִפְּנֵ֞י פַּ֤חַד יְהוָה֙ וּמֵהֲדַ֣ר גְּאוֹנ֔וֹ
בְּקוּמ֖וֹ לַעֲרֹ֥ץ הָאָֽרֶץ׃ חִדְל֤וּ לָכֶם֙ מִן־הָ֣אָדָ֔ם אֲשֶׁ֥ר נְשָׁמָ֖ה 22
בְּאַפּ֑וֹ כִּֽי־בַמֶּ֥ה נֶחְשָׁ֖ב הֽוּא׃

3 און פיעל פעלקער וועלען אהינגעהן און זיי וועלען זאָגען: קומט, און מיר וועלען ארויפגעהן צו דעם באַרג פון גאָט, צו דעם הויז פון דעם גאָט פון יעקב, דאָס ער זאָל אונז לערנען זיינע וועגען, און מיר וועלען וואנד־לען אין זיינע שטעגען, דען פון ציון וועט ארויסקומען די לעהרע און גאָט'ס וואָרט — פון ירושלים.

4 און ער וועט ריכטען צווישען די פעלקער, און ער וועט ענטשיידען צו פיעל נאַציאָנען, (וועגען זייערע שטרייטען), און זיי וועלען אומשמיע־דען זייערע שווערדען צו אַקער־אייזענס, און זייערע שפּיזען צו שנייד־מעסערס, איין פאָלק וועט ניט מעהר אויפהויבען אַ שווערד קעגען אַן אנדער פאָלק, און זיי וועלען מעהר ניט לעהרנען קיין קריעג.

5 איהר הויז פון יעקב, קומט! און לאָזען מיר געהן אין דעם ליכט פון גאָט.

6 אַך! יעצט האָסטו פערלאָזען דיין פאָלק, דאָס הויזגעזינד פון יעקב, דען זיי זיינען פול געוואָרען (מיט צויבעריי) מעהר אַלס (די פעלקער) פון דעם מאָרגענלאַנד, און צויבערער זיינען זיי ווי די פלשתים, און מיט פרעמדע קינדער (זיטען) בענוגענען זיי זיך.

7 און זיין לאַנד איז פול געוואָרען מיט זילבער און גאָלד, און עס איז ניט געווען קיין ענד צו זיינע שאַצען; און זיין לאַנד איז פול געוואָרען מיט פערד, און עס איז ניט געווען קיין ענד צו זיינע רייטוועגען.

8 זיין לאַנד איז פול געוואָרען מיט געטצען. צו די ווערק פון זייערע אייגענע הענד בוקען זיי זיך, צו דעם וואָס זייערע אייגענע פינגער האָבען געמאַכט.

9 און אַזוי איינגעבויגען איז געוואָרען דער מענש, און אַזוי ערניעדעריגט איז דער מאַן, אַז דו קענסט עס (כמעט) זיי ניט פערגעבען.

10 געה אין פעלזען און פערבאָרג זיך אין דעם שטויב, פאַר דעם שרעק פון גאָט, און פאַר די פורכט פון זיין הויכע מאַיעסטעט.

11 די שטאָלצע בליקען פון דעם מענשען וועלען ערניעדעריגט ווערען, און איינגעבויגען וועט ווערען די הויכקייט פון מענער, אָבער גאָט אַליין וועט ערהויבען ווערען אין יענעם טאָג.

12 דען אַ שטראָף טאָג האָט גאָט פון די הערשאַרען איבער יעדען שטאָלצען און הויכען, איבער יעדען ערהאַבענעם. אַלע וועלען ערניעדעריגט ווערען.

13 און איבער אַלע צעדערען פון לבנון, די הויכע און ערהאַבענע, און איבער אַלע אייכען פון בשן.

14 און איבער אַלע הויכע בערג, און איבער אַלע ערהויבענע היגעלען.

15 און איבער יעדען הויכען טהורעם, און איבער יעדע שטאַרקע פעסטונג.

16 און איבער אַלע שיפען פון תרשיש, און איבער אַלע פּראַכטפאָלע בילדער.

17 און דער שטאָלץ פון דעם מענשען וועט ניעדערגעבויגען ווערען, און די הויכקייט פון מענער וועט ערניעדעריגט ווערען. און ערהאָבען וועט זיין נאָר גאָט אַליין אין יענעם טאָג.

18 און די געצען אין גאַנצען וועלען זיי פערשוואונדען ווערען.

19 און זיי (די דיענער פון די געצען) וועלען קומען אין היהלען פון די פעל־זען און אין די גריבער פון דער ערד, פאַר דעם שרעק פון גאָט, און פאַר די פורכט פון זיין מאַיעסטעט, ווען ער וועט אויפשטעהן צו שרעקען די ערד.

20 און אין יענעם טאָג וועט דער מענש אַוועקוואַרפען זיינע געצען פון גאָלד, וואָס ער האָט זיך געמאַכט, אום זיך צו בוקען צו זיי, צו די מויל־וואורפען און צו די פלעדערמייז,

21 אום אַריינצוקומען אין די לעכער פון די פעלזען, און אין די שפּאַלטען פון די שטיינער, פאַר דעם שרעק פון גאָט און פאַר די פורכט פון זיין הויכע מאַיעסטעט, ווען ער וועט אויפשטעהן צו זעצען אין שרעק די ערד.

22 הערט נאָר אויף (צו פירכטען) פון דעם מענש, וואָס זיין לעבען איז נאָר אַ קורצער אָטהעם, דען וואָס פאַר אַ ווערטה האָט ער?

ג

CAP. III. ג

א כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלִַם וּמִיהוּדָה
2 מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֵנָה כֹּל מִשְׁעַן־לֶחֶם וְכֹל מִשְׁעַן־מָיִם׃ גִּבּוֹר
3 וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקֹסֵם וְזָקֵן׃ שַׂר־חֲמִשִּׁים
4 וּנְשׂוּא פָנִים וְיוֹעֵץ וַחֲכַם חֲרָשִׁים וּנְבוֹן לָחַשׁ׃ וְנָתַתִּי
ה נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ־בָם׃ וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ
בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃
6 כִּי־יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שִׂמְלָה לְכָה קָצִין
7 תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ יִשָּׂא בַיּוֹם
הַהוּא ׀ לֵאמֹר לֹא־אֶהְיֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין
8 שִׂמְלָה לֹא תְשִׂימֻנִי קְצִין עָם׃ כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה
נָפָל כִּי־לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה לַמְרוֹת עֵנֵי כְבוֹדוֹ׃
9 הַכָּרַת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא
י כִחֵדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי־גָמְלוּ לָהֶם רָעָה׃ אִמְרוּ צַדִּיק כִּי־
11 טוֹב כִּי־פְרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃ אוֹי לְרָשָׁע רָע כִּי־גְמוּל
12 יָדָיו יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ עַמִּי נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בוֹ עַמִּי
13 מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים וְדֶרֶךְ אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ׃ נִצָּב לָרִיב
14 יְהוָה וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים׃ יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם־זִקְנֵי
עַמּוֹ וְשָׂרָיו וְאַתֶּם בִּעַרְתֶּם הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הֶעָנִי בְּבָתֵּיכֶם׃
טו מַלָּכֶם תְּדַכְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהוִה
16 צְבָאוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן
וַתֵּלַכְנָה נְטוּוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינָיִם הָלוֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה
17 וּבְרַגְלֵיהֶם תְּעַכַּסְנָה׃ וְשִׂפַּח אֲדֹנָי קָדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה
18 פָּתְהֵן יְעָרֶה׃ בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר אֲדֹנָי אֵת תִּפְאֶרֶת
19 הָעֲכָסִים וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים׃ הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁירוֹת
כ וְהָרְעָלוֹת׃ הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים וּבָתֵּי הַנֶּפֶשׁ
21 22 וְהַלְּחָשִׁים׃ הַטַּבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃ הַמַּחֲלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת

והמטפחות

v. 8. חסר י   v. 15. מַה לָּכֶם קרי   v. 16. נטויות קרי

קאַפּיטעל ג

1 דען זעה, דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען נעהמט אַוועק פון
ירושלים און פון יהודה שטיצע און הילף, יעדע שטיצע פון ברויט און
2 יעדע שטיצע פון וואסער. דעם העלד און דעם קריעגסמאַן, דעם ריכטער
3 און דעם פּראָפעט, דעם וואַהרזאָגער און דעם אַלטען מאַן. דעם הויפּט־
מאַן איבער פופציג און דעם אנגעזעהענעם מאַן, און דעם ראַטהגעבער, און
און דעם קלוגען קינסטלער, און דעם פערשטענדיגען אין געהיימניסען.
4 און איך וועל זעצען איבער זיי אינגלאַך פאַר פירשטען, און אויסגעלאַ־
5 סענע יונגע לייט וועלען הערשען איבער זיי. און דאָס פאָלק וועט דריי־
קען איינער דעם אַנדערן, און יעדער זיין פריינד. זיי וועלען שטאָלצירען,
דער יונגער איבער דעם אַלטען, און דער פעראַכטעטער איבער דעם געאַכ־
6 טעטען. (דאַמאָלס) וועט אַ מאַן אָננעהמען זיין ברודער, אָדער אַ פער־
וואַנדטען פון זיין פאָטער׳ס הויז (און ער וועט זאָגען :) דו זאָלסט טראָ־
גען דעם מאַנטעל פון אַ פיהרער ; דו זאָלסט זיין אונזער פירשט, נאָר נעהם
7 דיעזע אונאָרדנונג אונטער דיין האַנד. וועט ער אויפהויבען אין יענעם
טאָג (זיין האַנד) און וועט שווערען : איך וועל ניט זיין אַ הערשער ; און
אויך אַז אין מיין הויז זאָל ניט זיין קיין ברויט און קיין קלייד, זאָלט איהר
8 מיך ניט מאַכען צום פירשט איבער אַזאַ פאָלק. אַך ! אַזוי איז געשטרוי־
כעלט געוואָרען ירושלים, און יהודה איז געפאַלען, דען זייער שפּראַך און
זייערע טהאַטען זיינען קעגען גאָט, צו ערצערנען זיינע געעהרטע אויגען.
9 זייערע פרעכהייט (עזות) האָט געצייגט קעגען זיי, און זייערע זינד וואָס
זיינען ווי די זינד פון סדום דערצעהלען זיי, זיי לייקענען ניט. וועה
צו זייער זעעל, דען זיי האָבען צייטיג געמאַכט איבער זיך דעם אונ־
10 גליק. זאָגט אַליין, נאָר דעם גערעכטען איז גוט ! דען די פורכט פון
11 זייערע טהאַטען וועלען זיי געניסען. אָבער וועה איז צו דעם פערברע־
כער, אונגליק (איז זיין טהייל), דען נאָך דעם פערדיענסט פון זיינע הענד
12 וועט צו איהם געטהאָן ווערען. מיין פאָלק — זיינע אונטערדריקער
זיינען יונגע קינדער און ווייבער הערשען איבער זיי, מיין פאָלק ! דיינע
פיהרער זיינען פערפיהרערס, און דיינע ריכטונגען, און דיינע אויסגעטראָ־
13 טענע וועגען האָבען זיי פערדאָרבען. גאָט שטעהט אָנגעגרייט צו קריעג,
14 און ער שטעהט אויף צו ריכטען פעלקער. גאָט געהט אין געריכט מיט די
עלטסטע פון זיין פאָלק, און מיט זיינע פירשטען: איהר זעלבסט האָט אויפ־
געפרעסען דעם וויינגארטען, דער רויב פון דעם אָרעמען איז אין אייערע
15 הייזער. וואָס (פאַר אַ רעכט) האָט איהר צו אונטערדריקען מיין פאָלק,
און דאָס געזיכט פון די אָרעמע צו צומאָלען ? זאָגט דער הערר, דער גאָט
16 פון די הערשאַרען. און גאָט האָט (ווידער) געזאָגט : ווייל די טעכטער
פון ציון האַלטען זיך גרויס, און זיי געהן מיט אַן אויסגעשטרעקטען האַלז,
און ווינקען מיט די אויגען ; טאַנצענדיג געהען זיי ארום, און מיט זייערע
פיס (קייטלאַך) קלינגען זיי.
17 דארום וועט גאָט מאַכען אויסזעטציג דעם שייטעל פון די טעכטער פון
ציון, און גאָט וועט זייער שאַנדע ענטבלויזען.
18 אין יענעם טאָג וועט גאָט אפּשאַפען די פּראכט פון די פוסקייטלאַך,
די קליינע זינבילדער און די שטערן־בענדער, (האַלב־לבנות).
19 די פּערל, די בראַסלעטען און די שלייערס,
20 די היט, די אַרמרינגען, די גירטעלן, די פּארפום־פלעשלעך און די אויר־
רינגען.
21 די רינגען און די נאָז־רינגען.
22 די פּראַכטקליידער און די מאַנטלען, און די טיכער און די האַנד־בייטלען.

וְהַמִּטְפָּחוֹת וְהָחֲרִיטִים׃ הַגִּלְיֹנִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת 23
וְהָרְדִידִים׃ וְהָיָה תַחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה וְתַחַת חֲגוֹרָה 24
נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲגֹרֶת
שָׂק כִּי תַחַת יֹפִי׃ מְתַיִךְ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וּגְבוּרָתֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃ כה
וְאָנוּ וְאָבְלוּ פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה לָאָרֶץ תֵּשֵׁב׃ 26

ד CAP. IV. ד

וְהֶחֱזִיקוּ שֶׁבַע נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר א
לַחְמֵנוּ נֹאכֵל וְשִׂמְלָתֵנוּ נִלְבָּשׁ רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אֱסֹף
חֶרְפָּתֵנוּ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח יְהוָה לִצְבִי וּלְכָבוֹד 2
וּפְרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה ׀ 3
הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַםִ קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל־
הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלָםִ׃ אִם ׀ רָחַץ אֲדֹנָי אֵת צֹאַת 4
בְּנוֹת־צִיּוֹן וְאֶת־דְּמֵי יְרוּשָׁלַםִ יָדִיחַ מִקִּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט
וּבְרוּחַ בָּעֵר׃ וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל־מְכוֹן הַר־צִיּוֹן וְעַל־ ה
מִקְרָאֶהָ עָנָן ׀ יוֹמָם וְעָשָׁן וְנֹגַהּ אֵשׁ לֶהָבָה לָיְלָה כִּי עַל־
כָּל־כָּבוֹד חֻפָּה׃ וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל־יוֹמָם מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה 6
וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר׃

ה CAP. V. ה

אָשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת דּוֹדִי לְכַרְמוֹ כֶּרֶם הָיָה לִידִידִי א
בְּקֶרֶן בֶּן־שָׁמֶן׃ וַיְעַזְּקֵהוּ וַיְסַקְּלֵהוּ וַיִּטָּעֵהוּ שֹׂרֵק וַיִּבֶן 2
מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם־יֶקֶב חָצֵב בּוֹ וַיְקַו לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ
בְּאֻשִׁים׃ וְעַתָּה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַםִ וְאִישׁ יְהוּדָה שִׁפְטוּ־נָא 3
בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי׃ מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ 4
מַדּוּעַ קִוֵּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים׃ וְעַתָּה אוֹדִיעָה־ ה
נָּא אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה לְכַרְמִי הָסֵר מְשׂוּכָּתוֹ
וְהָיָה לְבָעֵר פָּרֹץ גְּדֵרוֹ וְהָיָה לְמִרְמָס׃ וַאֲשִׁיתֵהוּ בָתָה 6
לֹא יִזָּמֵר וְלֹא יֵעָדֵר וְעָלָה שָׁמִיר וָשָׁיִת וְעַל הֶעָבִים אֲצַוֶּה

23 און די טולקליידער און די העמדער, און די טורבאנען און די פלאָרען.
24 און עס וועט געשעהן, דאָס אנשטאט שמעקענדע געווירצען וועט זיין פוילנים, און אנשטאט א גארטעל וועלען זיין צייכענס פון וואונדען, און אנשטאָט די האָאר־פלעכטונג וועט זיין אויסקריכונג, און אנשטאט די קליידער פון פוטץ וועט זיין אן איינגער זאק. עקעל וועט זיין אנשטאט
25 שעהנקייט. דיינע מענער וועלען פאלען דורך דעם שווערד. און דיין
26 מאכט — אין קריעג. און עס וועלען זיפצען און טרויערען איהרע טויערען. און זי (די שטאָדט) וועט בלייבען ליידיג, און אויף דער ערד וועט זי זיצען (און קלאגען).

קאַפּיטעל ד

1 און אין יענעם טאָג וועלען זיבען ווייבער אָננעהמען איין מאַן און זאָגען: אונזער (אייגענען) ברויט וועלען מיר עסען, און מיט אונזערע אייגענע קליידער וועלען מיר זיך קליידען; נור דיין נאָמען זאָל אויף
2 אונז גערופען ווערען; נעהם אוועק אונזער שאנדע. אין יענעם טאָג (ווען זיי וועלען תשובה טהאָן) וועט זיין די געטליכע שפּראָצונג (דאָס פאָלק) א שעהנקייט און אן עהרע, און די פרוכט פון דעם לאַנד (די אויפ־פיהרונג) וועט זיין צום שטאָלץ און צו הערליכקייט פיר די איבערגעבליע־
3 בענע פון ישראל. און עס וועט געשעהן דאָס דער וואָס וועט איבער־בלייבען אין ציון, און דער וואָס וועט צוריקגעלאָזען ווערען אין ירושלים — „הייליג" וועט ער אָנגערופען ווערען, יעדער וואָס איז אָנגעשריעבען
4 צו יענעם לעבען וועט זיין אין ירושלים. ווען גאָט וועט האָבען אָבגע־וואשען דעם שמוץ פון די טעכטער פון ציון, און דאָס בלוט פון ירושלים וועט ער אפּשווענקען פון איהר מיטען, מיט א גייסט פון גערעכטיגקייט
5 און מיט א גייסט פון פערניכטונג. און גאָט וועט בעשאַפען איבער יע־דען פעסטען זיץ פון בארג ציון, און איבער אלע איהרע פערזאמלונג־פלע־צער א וואָלקען ביי טאָג, רויך און שיין פון פלאמענדען פייער ביי נאכט,
6 ווייל איבער אלעס וועט זיין א בעדעקונג (פון גאָט'ס גלאַנץ). און דיזע בעדעקונג וועט זיין, פאר א שאָטען ביי טאָג פון היץ, און פאר א שיצונג און פאר א פערבארגעניס פון אונגעוויטער און פון רעגען.

קאַפּיטעל ה

1 איך וועל נון זינגען פאר מיין פריינד א ליעבעס־געזאנג וועגען זיין וויינ־גארטען; א וויינגארטען האָט מיין פריינד געהאַט אויף א פעטען בארג.
2 און ער האָט איהם ארומגעצאַמט, און ער האָט איהם גערייניגט פון שטיי־נער, און ער האָט איהם בעפלאנצט מיט איידעלע צווייגען, און ער האָט געבויט א טהורעם אין איהם, און אויך א קעלטער האָט ער אויס־געהאַקט אין איהם, און ער האָט געהאָפט דאָס ער וועט ברענגען גוטע וויינטרויבען, אָבער ער האָט געטראגען פערדאָרבענע טרויבען.
3 און יעצט, איהר איינוואָהנער פון ירושלים, און איהר מענער פון יהודה, ריכט דאָך איהר צווישען מיר און מיין וויינגארטען.
4 וואָס איז נאָך געווען צו טהאָן פאר מיין וויינגארטען, וואָס איך האָב ניט געטהאָן? טו ווארום, אנשטאט וואָס איך האָב געהאָפט דאָס ער וועט ברענגען גוטע וויינטרויבען, האָט ער געבראכט פערדאָרבענע?
5 און יעצט, וועל איך אייך לאָזען וויסען וואָס איך טהו צו מיין וויינ־גארטען; אוועקנעהמען וועט מען זיין דערנער־צוים און ער וועט ווערען אָפּגעפרעסען (פון בהמות), צוברעכען וועט מען זיין שטיינערנעם צוים, און ער וועט ווערען צערטרעטען.
6 און איך וועל איהם מאכען וויסט, ער וועט ניט בעשניטען ווערען און וועט ניט ארומגעגראָבען ווערען, און דערנער און דיסטלען וועלען

7 מֵהַמְטִיר עָלָיו מָטָר׃ כִּי כֶרֶם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְאִישׁ יְהוּדָה נְטַע שַׁעֲשׁוּעָיו וַיְקַו לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׂפָּח
8 לִצְדָקָה וְהִנֵּה צְעָקָה׃ הוֹי מַגִּיעֵי בַיִת בְּבַיִת שָׂדֶה
בְשָׂדֶה יַקְרִיבוּ עַד אֶפֶס מָקוֹם וְהוּשַׁבְתֶּם לְבַדְּכֶם בְּקֶרֶב
9 הָאָרֶץ׃ בְּאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא בָּתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה
י יִהְיוּ גְּדֹלִים וְטוֹבִים מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ כִּי עֲשֶׂרֶת צִמְדֵּי־כֶרֶם
11 יַעֲשׂוּ בַּת אֶחָת וְזֶרַע חֹמֶר יַעֲשֶׂה אֵיפָה׃ הוֹי
מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר שֵׁכָר יִרְדֹּפוּ מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם׃
12 וְהָיָה כִנּוֹר וָנֶבֶל תֹּף וְחָלִיל וָיַיִן מִשְׁתֵּיהֶם וְאֵת פֹּעַל יְהוָה
13 לֹא יַבִּיטוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו לֹא רָאוּ׃ לָכֵן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִי־
14 דָעַת וּכְבוֹדוֹ מְתֵי רָעָב וַהֲמוֹנוֹ צִחֵה צָמָא׃ לָכֵן הִרְחִיבָה
שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וּפָעֲרָה פִיהָ לִבְלִי־חֹק וְיָרַד הֲדָרָהּ וַהֲמוֹנָהּ
טו וּשְׁאוֹנָהּ וְעָלֵז בָּהּ׃ וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל־אִישׁ וְעֵינֵי גְבֹהִים
16 תִּשְׁפַּלְנָה׃ וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
17 נִקְדָּשׁ בִּצְדָקָה׃ וְרָעוּ כְבָשִׂים כְּדָבְרָם וְחָרְבוֹת מֵחִים
18 גָּרִים יֹאכֵלוּ׃ הוֹי מֹשְׁכֵי הֶעָוֹן בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא
19 וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה׃ הָאֹמְרִים יְמַהֵר ׀ יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ
לְמַעַן נִרְאֶה וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנֵדָעָה׃
כ הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע שָׂמִים חֹשֶׁךְ
לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק לְמָר׃
21 22 הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבֹנִים׃ הוֹי גִּבּוֹרִים
23 לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי־חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃ מַצְדִּיקֵי רָשָׁע עֵקֶב
24 שֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיקִים יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃ לָכֵן כֶּאֱכֹל קַשׁ
לְשׁוֹן אֵשׁ וַחֲשַׁשׁ לֶהָבָה יִרְפֶּה שָׁרְשָׁם כַּמָּק יִהְיֶה וּפִרְחָם
כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֵת תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאֵת
כה אִמְרַת קְדוֹשׁ־יִשְׂרָאֵל נִאֵצוּ׃ עַל־כֵּן חָרָה אַף־יְהוָה בְּעַמּוֹ
וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כַּסּוּחָה

קמץ בטרחא v. 9.

אויף איהם וואקסען, און די וואָלקענס וועל איך בעפעהלען, איהם ניט
7 צו בעוואסערן מיט רעגען. ווייל דער וויינגארטען פון דעם גאָט פון די
הערשארען איז דאָס הויז פון ישראל, און די מענער פון יהודה זיין ליעבלי־
כע פלאַנצונג, און ער האָט געהאָפט אויף גערעכטיגקייט, ערשט, דאָ איז
8 געזעצלאָזיגקייט, אויף טוגענד—און דאָ איז קלאָג־געשריי. וועה צו די
וואָס רוקען צוזאמען אַ הויז צו אַ הויז, אַ פעלד צו אַ פעלד ברענגען זיי,
ביז עס בלייבט מעהר קיין אָרט ניט. און איהר אַליין וועט בלייבען די
9 בעזיצער פון לאַנד ? אין מיינע אויערן (האָט געזאָגט) דער גאָט פון די
הערשארען : אויב עס וועלען ניט פיעל הייזער ווערען וויסט, גרויסע און
10 שעהנע (הייזער) וועלען בלייבען אָהן איינוואָהנער. דען צעהן אַקערס
וויינגארטען וועלען ברענגען נור איין בת (אַ מאָס) וויין, און אַ חמר זאָמען
11 וועט ברענגען איין איפה. וועה צו די, וואָס שטעהען אויף אין פריה־
מאָרגען, אָבער נאָך שטארקע געטרענקע יאָגען זיי זיך. פערשפעטיגען זיך
12 אין אווענד, ביז דער וויין ברענט זיי דורך. און דאָרט האָבען זיי האַר־
פען און פיעדלען, פויקען און פלעטהען ביי די וויין פון זייערע מאהלציי־
טען, און אויף די ווערק פון גאָט קוקען זיי ניט, און די ווערק פון זיינע
13 הענד זעהען זיי ניט. דארום איז מיין פאָלק פערטריבען געוואָרען, ווייל
זיי האָבען ניט קיין פערשטאַנד, און זיינע געעהרטע זיינען וועניג און
14 הונגעריג, און זיין פעבעל פערשמאַכטעט פון דאָרשט. דארום האָט די
גרוב ברייט געמאַכט איהר פרעס־באַגעהר, און האָט אויפגעעפענט איהר
מויל אָהן אַ מאָס, און אראָפּנידערן וועט איהר שעהנהייט, און איהר רייכ־
טהום און איהר גערויש, און דער פרעהליכער וואָס איז אין איהר.
15 און דער מענש וועט ווערען איינגעבויגען, און דער מאַן וועט ערנידריגט
16 ווערען, און די אויגען פון די שטאָלצע וועלען זינקען. און גאָט פון די
הערשארען וועט ערהויבען ווערען דורך גערעכטיגקייט, און דער הייליגער
17 גאָט וועט געהייליגט ווערען דורך גנאַד. דאַן וועלען זיך די שאָף ווײדען
נאָך זייער געוואָהנהייט, און די טרימערן פון די פעטע וועלען דיעזע איינ־
18 וואָהנער פערצעהרען. וועה צו די וואָס ציהען די שולד מיט שטריק פון
19 בעטרוג, און אזוי ווי מיט גראָבע שטריק פון וואגען—די זינד. וואָס זאָ־
גען : זאָל ער איילען, און געשווינד מאַכען זיין ווערק, דאָס מיר זאָלען עס
זעהען, און לאָז גענעהנען און אָנקומען דער ראטה־בעשלוס פון דעם היי־
20 ליגען פון ישראל, און מיר זאָלען עס ערפאהרען. וועה צו די וואָס זאָגען
אויף שלעכטעס, עס איז גוט און אויף גוטס, עס איז שלעכט, די וואָס מאַכען
פינסטערנים פאר ליכטיגקייט, און ליכטיגקייט פאר פינסטערנים ; זיי
21 מאַכען דאָס ביטערע זיס און דאָס זיסע ביטער. וועה צו די וואָס האַלטען
זיך קלוג אין זייערע אייגענע אויגען, און נאָך זייערע אנזיכטען זיינען זיי
22 פערשטענדיגע. וועה צו די, וואָס האַלטען זיך פאר העלדען ; אָבער —
נור וויין צו טרינקען, און מעכטיגע מענער — אָבער, נור אנצוגיסען די
23 שטאַרקע געטרענקע. די וועלכע מאַכען גערעכט דעם שולדיגען, פאר דעם
לאָהן פון בעשטעכונג, און פון דעם גערעכטען נעהמען זיי אַוועק די גע־
24 רעכטיגקייט. דארום, אזוי ווי די צונג פון פייער פערברענט די
שטרוי, און היי ווערט צו ניכטס פון דעם פלאַם, אזוי וועט זייער
וואָרצעל (די כהנים) ווערען ווי פוילניס, און זייער בליהונג (די נביאים)
וועט פעריאָגט ווערען ווי דער שטויב, ווייל זיי האָבען פעראַכטעט
די לעהרע פון דעם גאָט פון די הערשארען, און דעם בעפעהל פון דעם
הייליגען (גאָט) פון ישראל האָבען זיי פערוואָרפען.
25 דארום האָט געברענט דער צאָרן פון גאָט אויף זיין פאָלק, און ער האָט
אויסגעשטרעקט זיין האַנד איבער איהם און ער האָט איהם דערשלאָגען.
און די בערג (זייערע גרויסע לייט) האָבען געציטערט, און זייערע

בְּקֶרֶב חוּצוֹת בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
26 וְנָשָׂא־נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה
27 מְהֵרָה קַל יָבוֹא׃ אֵין־עָיֵף וְאֵין־כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא
יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אֵזוֹר חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃
28 אֲשֶׁר חִצָּיו שְׁנוּנִים וְכָל־קַשְּׁתֹתָיו דְּרֻכוֹת פַּרְסוֹת סוּסָיו
29 כַּצַּר נֶחְשָׁבוּ וְגַלְגִּלָּיו כַּסּוּפָה׃ שְׁאָגָה לוֹ כַּלָּבִיא וְשָׁאַג
ל כַּכְּפִירִים וְיִנְהֹם וְיֹאחֵז טֶרֶף וְיַפְלִיט וְאֵין מַצִּיל׃ וְיִנְהֹם
עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כְּנַהֲמַת־יָם וְנִבַּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה־חֹשֶׁךְ צַר
וָאוֹר חָשַׁךְ בַּעֲרִיפֶיהָ׃

ו CAP. VI ו

א בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
2 רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת־הַהֵיכָל׃ שְׂרָפִים עֹמְדִים ׀
מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בִּשְׁתַּיִם ׀ יְכַסֶּה
3 פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ וְקָרָא זֶה
אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא
4 כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא
ה וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃ וָאֹמַר אוֹי־לִי כִי־נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא־
שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם־טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־
6 הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃ וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים
7 וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקַחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּגַּע עַל־פִּי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֺנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר׃
8 וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֶךְ־לָנוּ
9 וָאֹמַר הִנְנִי שְׁלָחֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ
י שָׁמוֹעַ וְאַל־תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל־תֵּדָעוּ׃ הַשְׁמֵן לֵב־הָעָם
הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן־יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו
11 יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ וָאֹמַר עַד־מָתַי אֲדֹנָי
וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם־שָׁאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין

אדם

ה׳ v. 28. כצל ibid. קמץ בז״ק v. 29. ישאג קרי ו׳ v. 1. הפטרת וישמע יתרו v. 10. קמץ ברביע

טויטע קערפער וועלגערען זיך ווי מיסט אין מיטען פון די גאַסען. און ביי אַלעם דעם לאָזט זיין צאָרן ניט אָפּ, און זיין האַנד איז נאָך מעהר אויסגעשטרעקט.

26 און ער וועט אויפהויבען אַ פאַהן צו די פעלקער פון ווייטען, און ער וועט צו איהם פייפען (און איהם ברענגען) פון אַ ווייטען עק פון דער ערד, און זעה, מיט האַסט און געשווינדיגקייט וועט ער אָנקו־מען.

27 קיין מיעדער און קיין אָבגעשוואַכטער איז ניטאָ ביי איהם, ער וועט ניט שלומערן און ער וועט ניט שלאָפען, (אויפ'ן וועג), דער גאַרטעל פון זיינע לענדען וועט זיך ניט אָפּבינדען, און דאָס שנירעל פון זיינע שיך וועט זיך ניט אָפּרייסען.

28 (אַזאַ פאָלק וואָס) זיינע פיילען זיינען גע־שאַרפט, און אַלע זיינע בויגענס געשפּאַנט, די קוילען פון זיינע פערד זיי־נען געגליכען צו פעלזען, און זיינע רעדער זיינען ווי דער שטורם־ווינד.

29 אַ געבריל האָט ער ווי די לעווין, ער וועט ברילען ווי די יונגע לייבען, און ער וועט ברומען, און ער וועט כאַפּען דעם רויב, און ער וועט (זיי) פער־

30 שליידערן, און קיינער וועט ניט רעטען. און ער וועט ברומען איבער איהם אין יענעם טאָג דאָס ברומען פון מעער, און ווען מען וועט אויף דאָס לאַנד (יהודה קוקען), ערשט עס איז אַ דריקענדע פינסטערניס, און די ליכט (פון דער זונן) איז פינסטער געוואָרען דורך איהרע נעבעל.

קאַפּיטעל ו

1 אין דעם יאָהר פון קעניג עזיהו'ס טויט האָב איך געזעהן (אין נבואה) גאָט זיצט אויף אַ הויכען און ערהאָבענעם טהראָן, און זיינע מאַנטעל־

2 ברעגעס מאַכען פול דעם טעמפּעל. שרפים שטעהן איהם ביי דער זייט, זעקס פליגלען, זעקס פליגלען האָט יעדערער; מיט צוויי בעדעקט ער זיין געזיכט, און מיט צוויי בעדעקט ער זיינע פיס, און מיט צוויי פליהט ער.

3 און יעדער איינער רופט אויס צום צווייטען: און זאָגט: הייליג, הייליג, הייליג, (איז) גאָט פון די הערשאַרען; זיין עהרע ערפילט די גאַנצע ערד.

4 און די זיילען פון די שוועלען האָבען געציטערט פון די שטימען פון די רופענדע (שרפים), און דאָס הויז איז פול געוואָרען מיט רויך.

5 און איך האָב געזאָגט: וועה מיר, דען איך בין פערלאָרען, דען אַ מאַן פון אונריינע ליפּען בין איך, און אין דעם מיטען פון אַ פאָלק פון אונ־ריינע ליפען וואָהן איך, דען דעם קעניג, דעם גאָט פון די הערשאַרען האָבען מיינע אויגען געזעהן.

6 און איינער פון די שרפים איז צו מיר צוגעפליגען, און אין זיין האַנד אַ גליהענדע קאָהל, מיט אַ צוואַנג האָט ער (זי) פון אַלטאַר (מזבח) גענומען.

7 און ער האָט (דאמיט) אָנגעריהרט מיין מויל און ער האָט געזאָגט: זעה, דאָס האָט דיינע ליפּען אָנגעריהרט, און דיין פערברעכען וועט אָפּגעטהאָן ווערען און דיין זינד וועט פערגעבען ווערען.

8 און איך האָב געהערט די שטימע פון גאָט, ער זאָגט: וועמען זאָל איך שיקען, און ווער וועט געהן פאַר אונז (נביאות זאָגען)? און איך האָב געזאָגט: היער בין איך, שיק מיך.

9 און ער האָט געזאָגט: געה און זאָג צו דיעזעם פאָלק: שטענדיג הערט איהר (די רייד פון די נביאים) אָבער איהר ווילט עס ניט פערשטעהן, און זעהן זעהט איהר (גאָטס וואונדער) און איהר ווילט ניט וויסען.

10 פערשטאָפּ מיט פעטס דאָס האַרץ פון דיעזעם פאָלק, און מאַך שווער זיינע אויערן און פערבלענד זיינע אויגען, דאָס ער זאָל ניט זעהן מיט זיינע אויגען, און ניט הערען מיט זיינע אויערן, און זיין האַרץ זאָל ניט פערשטעהן זיך צוריק צוקעהרען (צו גאָט) דאָס ער זאָל געהיילט ווערען.

11 און איך האָב געזאָגט: ביז ווי לאַנג, אַך גאָט? און ער האָט געזאָגט: ביז די שטעדט וועלען פערוויסט ווערען אָהן איין איינוואָהנער, און די הייזער אָהן מענשען, און דאָס לאַנד וועט אין גאַנצען ווערען וויסט.

12 אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה׃ וְרִחַק יְהוָה אֶת־הָאָדָם
13 וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירִיָּה וְשָׁבָה
וְהָיְתָה לְבָעֵר כָּאֵלָה וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשַׁלֶּכֶת מַצֶּבֶת בָּם
זֶרַע קֹדֶשׁ מַצַּבְתָּהּ׃

CAP. VII. ז

א וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן־יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין
מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַםִ
2 לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד
לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ
3 עֲצֵי־יַעַר מִפְּנֵי־רוּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְשַׁעְיָהוּ צֵא־
נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל־קְצֵה תְּעָלַת
4 הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל־מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
הִשָּׁמֵר וְהַשְׁקֵט אַל־תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל־יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת
הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה בָּחֳרִי־אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן־
ה רְמַלְיָהוּ׃ יַעַן כִּי־יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן־רְמַלְיָהוּ
6 לֵאמֹר׃ נַעֲלֶה בִיהוּדָה וּנְקִיצֶנָּה וְנַבְקִעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ
7 מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֵת בֶּן־טָבְאַל׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
8 לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃ כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ
דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם׃
9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן־רְמַלְיָהוּ אִם לֹא
י תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃ וַיּוֹסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֶל־אָחָז
11 לֵאמֹר׃ שְׁאַל־לְךָ אוֹת מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה
12 אוֹ הַגְבֵּהַּ לְמָעְלָה׃ וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא־אֶשְׁאַל וְלֹא־אֲנַסֶּה
13 אֶת־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ־נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת
14 אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת־אֱלֹהָי׃ לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם
אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֵל׃
טו חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאוֹס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃

כי

ר v. 13. ע״כ ן v. 2 מלעיל v. 14. כ״א עמנואל

12 און גאָט וועט פערטרייבען ווייט די מענשען, און שטאַרק וועט זיין די פערלאָזונג אין דער מיטען פון דעם לאַנד.
13 און אז אַ צעהנטער טהייל פון איהר וועט נאָך איבערבלייבען, וועט עס אויך ווידער ווערען צו פערניכטונג, ווי אַ לינדען־בוים און ווי אן אייכען־בוים דאָס וועט זיי וואַרפען אַראָפּ זייערע בלעטער, דער שטאָם פון זיי בלייבט, אַזוי וועט איבערבלייבען פון די הייליגע זאָמען זייער שטאָם.

קאַפּיטעל ז

1 און עס איז געשעהען אין די טעג פון אחז, יותם׳ס זוהן, זוהן פון עזיהו, קע־ניג פון יהודה, איז ארויפגעגאנגען רצין דער קעניג פון ארם און פקח, דער זוהן פון רמליהו, דער קעניג פון ישראל, נאָך ירושלים קעגען איהר צו שטרייטען, אָבער ער (רצין) האָט ניט געקענט שטרייטען קעגען איהר.
2 און עס איז אָנגעזאָגט געוואָרען צו דאָס הויז פון דוד: אַרם בעלאַגערט אפרים, האָט געציטערט זיין הארץ און דאָס הארץ פון זיין פּאָלק אַזוי ווי די ביימער פון וואלד שאָקלען זיך פון אַ שטורם־ווינד.
3 און גאָט האָט געזאָגט צו ישעיהו: געה דאָך ארויס ענטקעגען אחז, דו און דיין זוהן שאר ישוב (דאָס איבערגעבליבענע וועט זיך אומ־קעהרן), צו דעם ברעג פון דעם קאנאַל פון דעם אויבערשטען טייך, אויף דעם וועג פון דעם וואשער־פעלד.
4 און זאָלסט צו איהם זאָגען: זיי פּאָרזיכטיג און זיי רוהיג, זאָלסט ניט פירכטען, און דיין הארץ זאָל זיך ניט שרעקען, פאַר דיעזע צוויי עקען פון די רויכערדיגע פייערבראַנדען, פאַר דעם גרימצאָרן פון רצין און ארם, און פון דעם זוהן פון רמליהו.
5 ווייל ארם האָט קעגען דיר שלעכטס בעשלאָסען, דאָס זעלבע אפרים און דער זוהן פון רמליהו. זיי זאָגען:
6 מיר וועלען ציהען קעגען יהודה און מיר וועלען איהר ענג מאַכען, און מיר וועלען איהר דורכברעכען פאַר אונז, און מיר וועלען ארויפזעצען אַ קעניג אין איהר דעם זוהן פון טבאל.
7 דאַרויף האָט ראָס געזאָגט דער הערר, גאָט, דאָס וועט ניט בעשטעהן און דאָס וועט ניט געשעהן.
8 דען די רעזידענץ (דער קאָפּ) פון ארם וועט נור דמשק פערבלייבען, און נור דער קאָפּ פון דמשק וועט זיין רצין [און אין נאָך פינף און זעכציג יאָהר וועט אפרים צוברעכען ווערען, און וועט ניט זיין מעהר אַ פּאָלק].
9 און די רעזידענץ פון אפרים וועט נור שמרון זיין, און נור דער קאָפּ פון שמרון וועט זיין דער זוהן פון רמליהו. אויב איהר גלויבט ניט, דאָס איז ווייל איהר זייט אונגלויביג.
10 און גאָט האָט נאָך אַ מאָל גערעדט צו אחז׳ן (דורך ישעיה) און געזאָגט:
11 בעט פאַר דיר אַ צייכען פון גאָט דיין גאָט; בעט אַ צייכען פון דער טיעפּעניס אָדער פון אויבען אין דער הויך.
12 אָבער אחז האָט געזאָגט: איך וויל ניט בעטען און איך וויל ניט פּרו־בירען גאָט.
13 און ער (ישעיה) האָט געזאָגט: הערט דאָך, איהר הויזגעזינד פון דוד; איז דאָס אייך צו ווייניג מיעד צו מאַכען מענשען, דאָס איהר ווילט מיעד מאַכען אויך מיין גאָט?
14 דאַרום וועט אייך גאָט אַליין געבען אַ צייכען; זעה, די יונגע פרוי (אחז פרוי) וועלכע איז שוואַנגער געבערט יעצט אַ זוהן און זי גיעט איהם אַ נאָמען עמנואל (מיט אונז איז גאָט).
15 פּוטער און האָניג וועט ער עסען, ווי גיך ער וועט נור וויסען צו פער־אַכטען שלעכטס, און אויסצואוועהלען גוטס.

16 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֹס בָּרָע וּבָחֹר בַּטּוֹב תֵּעָזֵב
17 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃ יָבִיא יְהוָה
עָלֶיךָ וְעַל־עַמְּךָ וְעַל־בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא־בָאוּ
לְמִיּוֹם סוּר־אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֵת מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
18 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְהוָה לַזְּבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יְאֹרֵי
19 מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹרָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃ וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם
בְּנַחֲלֵי הַבַּתּוֹת וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכֹל הַנַּעֲצוּצִים וּבְכֹל
כ הַנַּהֲלֹלִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח אֲדֹנָי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה
בְּעֶבְרֵי נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־הָרֹאשׁ וְשַׂעַר הָרַגְלָיִם וְגַם
21 אֶת־הַזָּקָן תִּסְפֶּה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְחַיֶּה־אִישׁ עֶגְלַת
22 בָּקָר וּשְׁתֵּי־צֹאן׃ וְהָיָה מֵרֹב עֲשׂוֹת חָלָב יֹאכַל חֶמְאָה
23 כִּי־חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל כָּל־הַנּוֹתָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה כָל־מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם אֶלֶף גֶּפֶן
24 בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה׃ בַּחִצִּים וּבַקֶּשֶׁת יָבֹא
כה שָׁמָּה כִּי־שָׁמִיר וָשַׁיִת תִּהְיֶה כָל־הָאָרֶץ׃ וְכֹל הֶהָרִים
אֲשֶׁר בַּמַּעְדֵּר יֵעָדֵרוּן לֹא־תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וָשָׁיִת
וְהָיָה לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

ח CAP. VIII. ח

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח־לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט
2 אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃ וְאָעִידָה לִּי עֵדִים נֶאֱמָנִים
3 אֵת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת־זְכַרְיָהוּ בֶּן־יְבֶרֶכְיָהוּ׃ וָאֶקְרַב אֶל־
הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר
4 שָׁלָל חָשׁ בַּז׃ כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא אָבִי וְאִמִּי יִשָּׂא ׀
אֶת־חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְאֵת שְׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
ה 6 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃ יַעַן כִּי מָאַס הָעָם הַזֶּה
אֵת מֵי הַשִּׁלֹחַ הַהֹלְכִים לְאַט וּמְשׂוֹשׂ אֶת־רְצִין וּבֶן־
ז רְמַלְיָהוּ׃ וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַנָּהָר

הָעֲצוּמִים

ח' v. 8. פתח באתנח

16 דען איידער דער יונג וועט נאָך פערשטעהן צו פעראַכטען שלעכטס און אויסצואוועהלען גוטס, וועט פערוויסטעט ווערען דאָס לאַנד (שמרון און דמשק), וואָס דיר איז איבערדריסיג פאַר איהרע צוויי קעניגע.
17 גאָט וועט ברענגען אויף דיר און אויף דיין פאָלק און אויף דיין פאָטערס הויזגעזינד טעג, וועלכע זיינען נאָך ניט געקומען פון דעם טאָג אָן וואָס אפרים האָט זיך אָפּגעטהיילט פון יהודה, פון קעניג פון אשור.
18 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג וועט גאָט פייפען (צו די מדינות פון אַשור) וועלכע זיינען פיעל ווי די פליגען ביי די ברעגעס פון די טייכען פון מצרים, און ווי די ביהנען וועלכע זיינען אין דעם לאַנד פון אַשור.
19 און זיי וועלען קומען, און זיי אַלע וועלען לאַגערן אין די וויסטע טהאָלען און אין די שפּאַלטען פון פעלזען, און אין אַלע דערנער און דיסטלען.
20 אָבער אין יענעם טאָג (נאָכדעם) וועט גאָט אָבגאָלען מיט אַ אָנגעגרייטען גאָלמעסער די (מחנות) וועלכע זיינען געקומען פון יענער זייט טייך (פּרת) ; דעם קעניג פון אשור, דעם קאָפּ (די גענעראַלען) און די האָאָר פון די פיס (די זעלנער), און אויך דעם באָרד (דעם מלך) וועט ער (דער גאָלמעסער) פערניכטען.
21 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג ; דאָס אַ מאַן וועט האָדעווען אַ יונגע קאַלב און צוויי שאָף.
22 און עס וועט געשעהן דאָס צוליעב דאָס פיעל מילך וואָס זיי וועלען געבען, וועט ער עסען פּוטער, דען פּוטער און האָניג וועט עסען יעדער וואָס וועט איבערבלייבען אין דעם מיטען פון דעם לאַנד.
23 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג, וועט ווערען יעדער אָרט וואו עס פלעגען דאָרטען זיין טויזענד וויינשטאָקען ווערטה טויזענד זילבערשטיק, אַ אָרט פון דערנער און דיסטלען.
24 מיט פיילען און מיט בויגען וועט מען מוזען אַהין קומען, ווייל דאָס גאַנצע לאַנד וועט זיין דערנער און דיסטלען.
25 און אַלע בערג וועלכע פלעגען געגראָבען ווערען מיט אַ גראָב־אייזען, (אויך) דאָרטען וועסטו ניט קענען קומען פאַר דעם שרעק פון די דער־נער און דיסטלען, און זיי וועלען געהאַלטען ווערען פאַר אַן אָרט וואו ארויסצושיקען די אָקסען און פאַר אַ צוטרעטונג פון די שעפּסען.

קאַפּיטעל ח

1 און גאָט האָט געזאָגט צו מיר : נעהם דיר אַ גרויסען טאָוועל, און שרייב אויף איהם אויף מיט אַ גריפעל, דאָס עס וועט קומען שנעל די רויב, עס וועט איילען די פּלינדערונג.
2 און איך האָב מיר בעשטעלט בעגלויבטע עדות : אוריה דעם כהן און זכריהו דעם זוהן פון יברכיהו.
3 און איך האָב גענעהנט צו דער פּראָפּעטין און זי איז שוואַנגער געוואָרען! און געבאָרען אַ זוהן, און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: רוף זיין נאָמען מהר שלל חש בז, (קומען וועט שנעל די רויב, איילען וועט די פּלינדערונג).
4 דען איידער דער יונג וועט וויסען צו רופען : מיין פאָטער, און מיין מוטער, וועט מען אוועקטראָגען דאָס פערמעגען פון דמשק און דעם רויב פון שמרון פאַר דעם קעניג פון אשור.
5 און גאָט האָט ווידער נאָך אַ מאָל צו מיר גערעדט, אַזוי צו זאָגען :
6 ווייל דאָס דאָזיגע פאָלק האָט פעראַכטעט די וואַסער פון שלח וואָס פליסט לאַנגזאַם, און זיי פרעהען זיך מיט רצין און מיט דעם זוהן פון רמליהו.
7 און דארום זעה, ברענגט גאָט אויף זיי די וואַסער פון דעם שטראָם, די שטאַרקע און די פיעלע, דעם קעניג פון אַשור און זיין גאַנצען עהרענ־צוג, און ער וועט פערפלייצען זיינע אַלע טייכלאַך, און ער וועט פער־שווימען זיינע אַלע ברעגעס.

הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ וְעָלָה
8 עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃ וְחָלַף בִּיהוּדָה
שָׁטַף וְעָבַר עַד־צַוָּאר יַגִּיעַ וְהָיָה מֻטּוֹת כְּנָפָיו מְלֹא־רֹחַב
9 אַרְצְךָ עִמָּנוּ אֵל׃ רֹעוּ עַמִּים וָחֹתּוּ וְהַאֲזִינוּ כֹּל
י מֶרְחַקֵּי־אָרֶץ הִתְאַזְּרוּ וָחֹתּוּ הִתְאַזְּרוּ וָחֹתּוּ׃ עֻצוּ עֵצָה
11 וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃ כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כְּחֶזְקַת הַיָּד וְיִסְּרֵנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ
12 הָעָם־הַזֶּה לֵאמֹר׃ לֹא־תֹאמְרוּן קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמַר
הָעָם הַזֶּה קָשֶׁר וְאֶת־מוֹרָאוֹ לֹא־תִירְאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ׃
13 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא
14 מַעֲרִצְכֶם׃ וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי
טו בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִָם׃ וְכָשְׁלוּ בָם
16 רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ צוֹר תְּעוּדָה
17 חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמֻּדָי׃ וְחִכִּיתִי לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית
18 יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי־לוֹ׃ הִנֵּה אָנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן־לִי יְהוָה
לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֹּׁכֵן
19 בְּהַר צִיּוֹן׃ וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־
הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַמַּהְגִּים הֲלוֹא־עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ
כ בְּעַד הַחַיִּים אֶל־הַמֵּתִים׃ לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם־לֹא יֹאמְרוּ
21 כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר׃ וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב
וְהָיָה כִי־יִרְעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלֵּל בְּמַלְכּוֹ וּבֵאלֹהָיו וּפָנָה
22 לְמָעְלָה׃ וְאֶל־אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף צוּקָה
23 וַאֲפֵלָה מְנֻדָּח׃ כִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוּצָק לָהּ כָּעֵת
הָרִאשׁוֹן הֵקַל אַרְצָה זְבֻלוּן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן
הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃

CAP. IX. ט

ט

א הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת

אור

8 אין ער וועט דורכגעהן (אויך) אין יהודה, ער וועט פלייצען אין שטראָ־מען, ביז׳ן האַלדז וועט ער גרייכען, און די אויסשפּרייטונג פון זיינע פליגלען (די מחנות) וועלען אָנפילען די גאַנצע ברייט פון דיין לאַנד.
9 אָבער דאַן — גאָט איז מיט אונז. געזעלט אייך, איהר פעלקער, איהר וועט אָבער צוברעכען ווערען! און פערנעהמט עס איהר אַלע פון די ווייטע לענדער! גירטעט אייך, איהר וועט צוברעכען ווערען, גירטעט אייך,
10 איהר וועט צוברעכען ווערען! האַלט ראַטה צוזאַמען, עס וועט אָבער צוברעכען ווערען, רעדט אויס אורטהיילען, עס וועט קיין בעשטאַנד האָ־
11 בען, דען גאָט איז מיט אונז. דען אַזוי האָט גאָט צו מיר געזאָגט אין (מיין) שטאַרקע בעגייסטערונג, און ער האָט מיר פערזאָגט ניט צו געהן אין דעם וועג פון דעם דאָזיגען פאָלק, אַזוי צו זאָגען:
12 איהר זאָלט ניט זאָגען אַ בונד צו אַלעם וואָס דיעזע פאָלק זאָגט אַ בונד, און איהר זאָלט ניט פירכטען, און זיך ניט שרעקען פאַרוואָס ער פירכטעט.
13 דעם גאָט פון די הערשאַרען, איהם זאָלט איהר פערהייליגען און ער זאָל זיין אייער פורכט, און ער זאָל זיין אייער שרעק.
14 און פאַר אייך וועט ער זיין אַ פעסטונג, און אַ שטיין צום שטרויכלען און אַ פעלזען פון אָנשטויסונג פאַר די ביידע הייזער פון ישראל אַלס אַ נעץ און אַ שלינגע פאַר די איינוואָהנער פון ירושלים.
15 און צוליעב זיי וועלען פיעלע געשטרויכעלט ווערען, און פאַלען און צו־בראָכען ווערען, און וועלען אריינפאַלען אין נעץ און געפאַנגען ווערען.
16 פערבינד דאָס צייגניס, פערזיעגעל די לעהרע צווישען מיינע שילער.
17 און איך האָף צו גאָט, יעדאָך ער פערבארגט יעצט זיין אנגעזיכט פון דעם הויזגעזינד פון יעקב, אָבער דאָך האָף איך צו איהם.
18 דען איך, און די קינדער וועלכע גאָט האָט מיר געגעבען, זיינען צייכענס און בילדער פאַר ישראל, פון גאָט פון די הערשאַרען וועלכער רעגיערט אויפ׳ן בארג ציון.
19 און ווען זיי וועלען זאָגען צו אייך: פאָרשט צו די טויטענ־בעשווערער און די צויבערערס, וועלכע פּיפּצען און מורמלען, דען יעדעם פאָלק פאָרשט דאָך צו זיינע געטער, (און יעדעם פאָלק) בעט פאַר די לעבעדיגע צו די טויטע.
20 (ענטפערט זיי) מיר מוזען פאָרשען די תורה און (אונזער) בעשטימונג. [וועלען זיי דען ניט זאָגען אַזעלכע ווערטער ווי די דאָזיגע, אין וועלכע עס איז ניטאָ קיין קלאָהרהייט.]
21 און דער וואָס געהט אין אַזאַ וועג, וועט ווערען געדריקט און הונגעריג. און עס וועט געשעהן, אַז ווען ער וועט שטאַרק הונגעריג ווערען דאַן וועט ער זיך דערצערנען און ער וועט פלוכען ביי זיין קעניג און ביי זיין אָפּגאָט. און ער וועט זיך אַרומקעהרען צו דער הויך.
22 און ער וועט זיך אַרומקוקען צו דער ערד, אָבער זעה, נאָר אונגליק און פינסטערנים, דיקע פינסטערנים, און אין דונקעלהייט פערשטויסען.
23 דען עס וועט קיין מידיגקייט ניט זיין צו איהם, וואָס קומט איהר צו אונטערדריקען; אין דער צייט וואָס דער ערשטער (קעניג פון אשור) האָט לייכט געמאַכט (האָט אָוועקגענומען) נאָר דאָס לאַנד זבלון און דאָס לאַנד נפתלי, האָט דער לעצטער אָבער זיין האַנד שווער ארויפגע־לייגט אויף דאָס גאַנצע לאַנד ביי דעם מעער, די אַנדערע זייט ירדן, די פּראָווינצען פון די אַלע שטאַמען.

קאַפּיטעל ט

1 דאָס פאָלק וואָס האָט געוואַנדערט אין פינסטערנים האָט געזעהן אַ

אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃ הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה 2
שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃
כִּי ׀ אֶת־עֹל סֻבֳּלוֹ וְאֵת מַטֵּה שִׁכְמוֹ שֵׁבֶט הַנֹּגֵשׂ בּוֹ הַחִתֹּתָ 3
כְּיוֹם מִדְיָן׃ כִּי כָל־סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂמְלָה מְגוֹלָלָה 4
בְדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֹלֶת אֵשׁ׃ כִּי־יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ ה
בֵּן נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא
יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי־עַד שַׂר־שָׁלוֹם׃ לְםַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה 6
וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ
וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה
צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃ דָּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב 7
וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְיָדְעוּ הָעָם כֻּלּוֹ אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן 8
בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל לֵבָב לֵאמֹר׃ לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה 9
שִׁקְמִים גֻּדָּעוּ וַאֲרָזִים נַחֲלִיף׃ וַיְשַׂגֵּב יְהוָה אֶת־צָרֵי רְצִין י
עָלָיו וְאֶת־אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃ אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר 11
וַיֹּאכְלוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־פֶּה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד
יָדוֹ נְטוּיָה׃ וְהָעָם לֹא־שָׁב עַד־הַמַּכֵּהוּ וְאֶת־יְהוָה צְבָאוֹת 12
לֹא דָרָשׁוּ׃ וַיַּכְרֵת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה 13
וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃ זָקֵן וּנְשׂוּא־פָנִים הוּא הָרֹאשׁ וְנָבִיא 14
מוֹרֶה־שֶּׁקֶר הוּא הַזָּנָב׃ וַיִּהְיוּ מְאַשְּׁרֵי הָעָם־הַזֶּה מַתְעִים טו
וּמְאֻשָּׁרָיו מְבֻלָּעִים׃ עַל־כֵּן עַל־בַּחוּרָיו לֹא־יִשְׂמַח ׀ אֲדֹנָי 16
וְאֶת־יְתֹמָיו וְאֶת־אַלְמְנֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמֵרַע
וְכָל־פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ
נְטוּיָה׃ כִּי־בָעֲרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וָשַׁיִת תֹּאכֵל וַתִּצַּת 17
בְּסִבְכֵי הַיַּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ גֵּאוּת עָשָׁן׃ בְּעֶבְרַת יְהוָה 18
צְבָאוֹת נֶעְתַּם אָרֶץ וַיְהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ אִישׁ אֶל־
אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃ וַיִּגְזֹר עַל־יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל־שְׂמֹאול 19
וְלֹא שָׂבֵעוּ אִישׁ בְּשַׂר־זְרֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃ מְנַשֶּׁה אֶת־אֶפְרַיִם כ

ואפרים

v. 2. לו קרי v. 6. מ סתומה באמצע תיבה v. 9. קמץ בטרחא

גרויסע ליכטיגקייט. די איינוואָהנער פון דעם לאַנד פון טויט־שאָטען,
2 אויף זיי האָט אַ ליכט געשיינט. דו האָסט גרויס געמאַכט דאָס פאָלק, גרויס געמאַכט איהם די פרייד. זיי האָבען זיך געפרעהט ווי אין שניט־צייט, ווי מען איז ענטציקט ביי׳ם צוטהיילען זיך מיט׳ן רויב (פון פיינד).
3 דען דעם יאָך פון זיין לאַסט, אין דעם שטאַנג פון זיין שולטער, די רוטה פון זיין אונטערדריקער האָסטו צובראָכען, ווי אין דעם טאָג פון מדין.
4 דען יעדער קריעגס־ליאַרעם ליאַרעמט מיט שטורעם, און יעדעס קלייד איז פערבלוטיגט, אָבער דאָ איז געוואָרען אַ בראַנד, אַ פערצעהרונג פון פייער.
5 דען אַ קינד איז צו אונז געבאָרען געוואָרען, אַ זוהן איז צו אונז געגעבען געוואָרען, (חזקיהו) און די הערשאַפט איז געקומען אויף זיינע שול־טערען, און זיין נאָמען האָט מען גערופען: וואונדערבאַרער ראטה־געבער, שטאַרקע מאַכט, עוויגער פאָטער, פירשט פון פריעדען.
6 צו פערמעהרען די הערשאַפט און צו די פריעדען זאָל קיין ענד ניט זיין, אויפ׳ן טהראָן פון דוד, און אויף זיין קעניגרייך: איהר צו גרינדען, און צו בעפעסטיגען מיט גערעכטיגקייט און טוגענד פון יעצט אָן ביז אויף אייביג; די אויפרעגונג פון גאָט פון די הערשאַרען וועט דאָס מאַכען.
7 אַ ־וואָרט האָט גאָט געשיקט צו יעקב, און עס וועט אָנקומען צו ישראל.
8 און דאָס גאַנצע פאָלק וועט וויסען; אפרים און די איינוואָהנער פון שמרון, וועלכע זאָגען מיט שטאָלץ און מיט האָכמוטהיגקייט:
9 איינגעפאַלען זיינען ציעגעל, אָבער אויפבויען וועלען מיר פון געהאַקטע שטיינער, ווילדע פייגענבוימער זיינען אָבגעהאַקט געוואָרען, אָבער אויף צעדערבוימער וועלען מיר זיי (יעצט) פאַרבייטען.
10 אָבער גאָט האָט געשטאַרקט די פיינד פון רצין קעגען איהם, (קעגען אפרים) און זיינע (אַלע) וועט ער אויף איהם אָנרייצען.
11 ארם פון פאָרענט און די פלשתים פון הינטען, און זיי האָבען אויפגע־געסען ישראל מיט׳ן פולען מויל, ביי דעם אַלעם איז נאָך זיין צאָרן ניט אָבגעקעהרט, און נאָך, איז זיין האַנד אויסגעשטרעקט.
12 און ווייל דאָס פאָלק קעהרט זיך ניט צוריק צו דעם (גאָט) וואָס האָט איהם געשלאָגען, און דעם גאָט פון די הערשאַרען זוכען זיי ניט.
13 דאַרום האָט גאָט אָבגעשניטען פון ישראל דעם קאָפּ און דעם עק, דעם פאַלמענצווייג און ראָהר אין איין טאָג.
14 דער גרייז און דער אָנגעזעהענער, דאָס איז דער קאָפּ, און דער פראָפעט, דער פאַלשער לעהרער דאָס איז דער עק.
15 און ווייל די פיהרער פון דעם דאָזיגען פאָלק זיינען פערפיהרער, און זיינע געפיהרטע זיינען פערדאָרבען.
16 דאַרום וועט זיך גאָט ניט פרעהען מיט זיינע אויסערוועהלטע, און אויף זיינע יתומים און זיינע אלמנות וועט ער זיך ניט דערבאַרעמען; דען זיי זיינען אַלע אין גאַנצען פערדאָרבען און שלעכט, און יעדער מויל רעדט שענדליכקייט. ביי דעם אַלעם איז נאָך זיין צאָרן ניט אָבגעקעהרט, און נאָך, איז זיין האַנד אויסגעשטרעקט.
17 דען (זייער) שלעכטיגקייט ברענט ווי אַ פייער, (זיי אַליין) די דערנער און די דיסטלען וועט זיי פערצעהרען, און זי האָט אָנגעצונדען די צוויי־גען פון וואַלד, און עס האָבען זיך ערהויבען הויכע רויכזיילען.
18 דורך דעם צאָרן פון דעם גאָט פון די הערשאַרען איז דאָס לאַנד פער־ברענט געוואָרען, און דאָס פאָלק איז געוואָרען ווי פערדאָרבענעס פייער, דאָס זאָגאַר איינער דערבאַרעמט זיך ניט איבער דעם אַנדערען.
19 און ער שניידט אויף רעכטס און איז הונגעריג, און ער פערצעהרט אויף לינקס און איז ניט זאַט. ביז יעדער עסט דאָס פלייש פון זיין אָרעם.
20 מנשה (עסט אויף) אפרים, און אפרים מנשה, זיי צוזאַמען קעגען יהודה.

וְאֶפְרַיִם אֶת־מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל־יְהוּדָה בְּכָל־זֹאת לֹא־
שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

CAP. X. י

2 א הוֹי הַחֹקְקִים חִקְקֵי־אָוֶן וּמְכַתְּבִים עָמָל כִּתֵּבוּ׃ לְהַטּוֹת
מִדִּין דַּלִּים וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת
3 שְׁלָלָם וְאֶת־יְתוֹמִים יָבֹזּוּ׃ וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וּלְשׁוֹאָה
מִמֶּרְחָק תָּבוֹא עַל־מִי תָנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃
4 בִּלְתִּי כָרַע תַּחַת אַסִּיר וְתַחַת הֲרוּגִים יִפֹּלוּ בְּכָל־זֹאת
ה לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט
6 אַפִּי וּמַטֶּה־הוּא בְיָדָם זַעְמִי׃ בְּגוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל־עַם
עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וּלְשׂימוֹ מִרְמָס כְּחֹמֶר
7 חוּצוֹת׃ וְהוּא לֹא־כֵן יְדַמֶּה וּלְבָבוֹ לֹא־כֵן יַחְשֹׁב כִּי
8 לְהַשְׁמִיד בִּלְבָבוֹ וּלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָט׃ כִּי יֹאמַר
9 הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכִים׃ הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כַּלְנוֹ אִם־לֹא
י כְאַרְפַּד חֲמָת אִם־לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃ כַּאֲשֶׁר מָצְאָה
יָדִי לְמַמְלְכֹת הָאֱלִיל וּפְסִילֵיהֶם מִירוּשָׁלִַם וּמִשֹּׁמְרוֹן׃
11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלֶאֱלִילֶיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה
12 לִירוּשָׁלִַם וְלַעֲצַבֶּיהָ׃ וְהָיָה כִּי־יְבַצַּע אֲדֹנָי אֶת־כָּל־
מַעֲשֵׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִָם אֶפְקֹד עַל־פְּרִי־גֹדֶל לְבַב
13 מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְעַל־תִּפְאֶרֶת רוּם עֵינָיו׃ כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי
עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נְבֻנוֹתִי וְאָסִיר ׀ גְּבוּלֹת עַמִּים וַעֲתִידֹתֵיהֶם
14 שׁוֹשֵׂתִי וְאוֹרִיד כַּאבִּיר יוֹשְׁבִים׃ וַתִּמְצָא כַקֵּן ׀ יָדִי לְחֵיל
הָעַמִּים וְכֶאֱסֹף בֵּיצִים עֲזֻבוֹת כָּל־הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי וְלֹא
טו הָיָה נֹדֵד כָּנָף וּפֹצֶה פֶה וּמְצַפְצֵף׃ הֲיִתְפָּאֵר הַגַּרְזֶן עַל
הַחֹצֵב בּוֹ אִם־יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר עַל־מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט
16 אֶת־מְרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא־עֵץ׃ לָכֵן יְשַׁלַּח הָאָדוֹן
יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבֹדוֹ יֵקַד יְקֹד כִּיקוֹד
אש

ר׳ v. 6. ולשומו ק׳ v. 13. ועתודותיהם קרי ibid. כביר קרי

ביי דעם אַלעם איז נאָך זיין צאָרן ניט אָבגעקעהרט, און נאָך איז זיין האַנד אויסגעשטרעקט.

קאַפּיטעל י

1 וועה צו די געזעצגעבער וועלכע מאַכען אונרעכטע געזעצען, און די שרייבערס וועלכע שרייבען אונרעכט.

2 אום צו דערוויטערען פון גערעכטיגקייט די אָרעמע, און צו רויבען דאָס רעכט פון די אָרעמע פון מיין פאָלק, דאָס די אַלמנות זאָלען ווערען זייער רויב, און די יתומים זאָלען זיי קענען בערויבען.

3 אָבער וואָס וועט איהר טהאָן אין דעם טאָג פון שטראָף, און צו דעם געוויטער וועלכער קומט אָן פון ווייטען? צו וועמען וועט איהר לויפען נאָך הילף, און וואוהין וועט איהר איבערלאָזען אייער רייכטהום?

4 ווער עס וועט זיך ניט קניען אונטער די געפאַנגענע, וועט פאַלען אונטער די דערשלאָגענע, און ביי דעם אַלעם איז נאָך זיין צאָרן ניט אָבגעקעהרט, און נאָך איז זיין האַנד אויסגעשטרעקט.

5 אַך! אַשור, די רוטה פון מיין צאָרן! און ווי אַ שטעקען איז אין זייער (די אשורים) האַנד מיין גרים.

6 קעגען אַ פערדאָרבענעם פאָלק טהו איך איהם שיקען, און קעגען אַ פאָלק פון מיין גרים טהו איך איהם בעפעהלען, צו רויבען רויב און צו פּלינדערען פּלינדערונג, צו מאַכען עס צו אַ צוטרעטונג ווי קויט פון די גאַסען.

7 אָבער ער דענקט ניט אַזוי און זיין האַרץ טראַכט ניט אַזוי, דען אין גאַנצען צו פערטיליגען איז זיין געדאַנקען און אויסצוראָטען ניט וועניג פעלקער.

8 דען ער ריהמט זיך: זיינען ניט מיינע פירשטען אַלע צוזאַמען קעניגע?

9 איז ניט אַזוי אויסגעגאַנגען צו כרכמוש ווי צו כלנו? אָדער איז ניט געוואָרען ווי פון ארפד חמת, אָדער איז ניט ווי דמשק אויך פון שמרון געוואָרען?

10 אַזוי ווי מיין האַנד האָט געפונען די קעניגרייכען פון די געצען, וואָס זייערע געצענ־בילדער זיינען נאָך מעהר פון ירושלים און שמרון.

11 איז דאָך געוויס, דאָס אַזוי ווי איך האָב געטהאָן צו שמרון און איהרע געצען, אַזוי וועל איך אויך טהאָן צו ירושלים און צו איהרע געצענבילדער.

12 אָבער עס וועט געשעהען, דאָס ווען גאָט וועט האָבען געענדיגט זיין גאַנצע ווערק אויף דעם באַרג ציון און ירושלים, דאַן וועל איך בעשטראָפען דעם קעניג פון אשור, פאַר די פרוכט פון זיין האָכמוטה (די גרויסקייט פון זיין האַרץ), און פאַר זיינע ריהמעריי, און זיינע שטאָלצע אויגען.

13 דען ער האָט געזאָגט: מיט דער קראַפט פון מיין האַנד האָב איך עס געטהאָן, און מיט מיין קלוגהייט, דען איך בין פערשטענדיג, און איך האָב אָבגעשאַפט די גרענעצען פון פעלקער, און זייערע רייכטהימער האָב איך בערויבט, און ווי אַ מעכטיגער העלד האָב איך אַראָבגעשליידערט די וואָס זיינען געזעסען (אויף די טהראָנען).

14 און מיין האַנד האָט געפונען ווי אַ נעסט דאָס רייכטהום פון די פעלקער, און אַזוי ווי מען זאַמעלט איין פערלאָזענע אייער, אַזוי האָב איך איינגעזאַמעלט אַלע לענדער, און עס איז ניט געוועזען קיינער וואָס בעוועגט אַ פליגעל, אָדער עפענט אַ מויל און צוויטשערט.

15 קען זיך אָבער די האַק ריהמען קעגען איהם וועלכער האַקט מיט איהר? אָדער קען די זעג שטאָלציערען קעגען דעם וועלכער ציהט זי? אַזוי ווי די רוטה וואָלט אויפהויבען די יעניגע וואָס הויבען איהר אויף, אַזוי ווי דער שטעקען וואָלט זיך אַליין אויפהויבען.

16 דאַרום וועט דער הערר דער גאָט פון די הערשאַרען אַרויפשיקען אויף זיינע דיק־בעלייבטע אַן אויסצעהרונג און אונטער זיין שטאָלצע (מחנה) וועט ברענען אַ בראַנד — ווי דער בראַנד פון אַ פייער.

17 און דאָס ליכט ישראל וועט ווערען אַ פייער, און זיין הייליגער — אַ פלאַם,

אֵשׁ׃ וְהָיָה אוֹר־יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וּקְדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה 17
וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃ וּכְבוֹד יַעְרוֹ וְכַרְמִלּוֹ 18
מִנֶּפֶשׁ וְעַד־בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה כִּמְסֹס נֹסֵס׃ וּשְׁאָר עֵץ 19
יַעְרוֹ מִסְפָּר יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא כ
לֹא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאָר יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית־יַעֲקֹב לְהִשָּׁעֵן
עַל־מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל־יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת׃ שְׁאָר 21
יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל־אֵל גִּבּוֹר׃ כִּי אִם־יִהְיֶה עַמְּךָ 22
יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כִּלָּיוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף
צְדָקָה׃ כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה 23
בְּקֶרֶב כָּל־הָאָרֶץ׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה 24
צְבָאוֹת אַל־תִּירָא עַמִּי יֹשֵׁב צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּכָּה
וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ כִּי־עוֹד מְעַט כה
מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל־תַּבְלִיתָם׃ וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה 26
צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל־הַיָּם
וּנְשָׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבֳּלוֹ 27
מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי־שָׁמֶן׃
בָּא עַל־עַיַּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד כֵּלָיו׃ עָבְרוּ 28 29
מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ חָרְדָה הָרָמָה גִּבְעַת שָׁאוּל נָסָה׃
צַהֲלִי קוֹלֵךְ בַּת־גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לַיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃ נָדְדָה ל 31
מַדְמֵנָה יֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעִיזוּ׃ * עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד 32
יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בֵּית־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלִָם׃ הִנֵּה הָאָדוֹן 33
יְהוָה צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקּוֹמָה גְּדֻעִים
וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ׃ וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן 34
בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

יא CAP. XI. יא

וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃ וְנָחָה עָלָיו א 2
רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת
ויראת

* v. 32. הפטרת יום שמיני של פסח. ibid. בת קרי

און זי וועט ברענען און פערצעהרען זיינע דערנער און דיסטלען אין אַ טאָג.
18 און די אויסערוועהלטע פון זיין וואַלד און זיין פרוכט לאַנד פון דער זעעל
ביז אויף דעם פלייש וועט ער פערניכטען, און ווי צופרעסען פון ווערעם
וועט ווערען יעדער וואָס האָט מיט שטאָלץ די פאָהן געטראָגען.
19 און דער רעסט פון די בוימען פון זיין וואַלד וועט זיין אַ (קליינער) צאָהל,
און אַ קליינער יונג וועט זיי קענען אויפשרייבען.
20 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג, דאָס דער רעסט פון ישראל און
די גערעטעטע פון דעם הויזגעזינד פון יעקב וועלען זיך ניט שטיצען
מעהר אויף איהם וואָס שלאָגט איהם, נאָר זיי וועלען זיך שטיצען אויף
גאָט, דעם הייליגען פון ישראל, מיט וואַהרהייט.
21 דער איבעררעסט וועט צוריקקעהרען (צו זיין לאַנד) — דער איבעררעסט
פון יעקב, (צוריקקעהרען וועט ער) צו דעם מעכטיגען גאָט.
22 וואַהרליך, פאַר געווים וועט נאָך אַ מאָל ווערען דיין פאָלק ישראל,
ווי דאָס זאַמד פון מעער, און פון דעם איבעררעסט וואָס וועט זיך פון
איהם צוריקקעהרען, דען ווען אויך פערניכטונג איז בעשלאָסען, גע־
רעכטיגקייט פלייצט עס אַוועק.
23 און ווען אויך אַ פערניכטונג און אַ פעסט בעשלאָסענע מאַכט דער גאָט
פון די הערשאַרען אין מיטען פון דער גאַנצען ערד.
24 דאַרום האָט אַזוי געזאָגט דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען:
פירכטע דיך ניט, מיין פאָלק, איינוואָהנער פון ציון, פאַר אשור, וועל־
כער שלאָגט דיר מיט דעם רוטה, און וועלכער הויבט אויף אויף דיך
זיין שטעקען נאָך דעם שטייגער פון מצרים.
25 דען אין אַ גאַנץ קורצע צייט וועט דער גרים (אַשור) פערשוואונדען ווערען,
און מיין צאָרן (וועט זיך דערוועקען) אויף זייערע שענדליכקייטען.
26 און דער גאָט פון די הערשאַרען וועט דערוועקען איבער איהם (אַשור)
אַ רוטה, אַזוי ווי ביי דער שלאַכט פון מדין ביי דעם פעלזען פון עורב,
(און ער וועט דערוועקען) זיין שטעקען, וועלכען ער האָט געהאַלטען ביי
דעם ים. און ער וועט אויפהויבען אויף דעם שטייגער ווי אויף מצרים.
27 און עס וועט געשעהען, אין יענעם טאָג, דאָס זיין לאַסט וועט אָבגעטהאָן
ווערען פון דיין שולטער, און זיין יאָך פון דיין האַלז, דען דער יאָך וועט
28 צובראָכען ווערען צוליעב די פעטיגקייט (פון יהודה). ער האָט געמאַר־
שירט אויף עית, ער איז דורכגעגאַנגען מגרון, אין מכמש האָט ער אָבגע־
29 לעגט זיינע געפעק. זיי זיינען אַריבער דעם דורכגאַנג, אין גבע האָבען זיי
געהאַלטען נאַכט־קוואַרטיר, רמה האָט געציטערט, גבעת שאול איז אַנט־
30 לאָפען. מאַך קלינגען דיין שטים, טאָכטער פון גלים, האָרך צו ליש, (פון
31 דאָרטען קומט אַשור) און שריי שרעקליך ענתות. פערוואָגעלט געוואָרען
איז מדמנה, די איינוואָהנער פון גבעון האָבען איינגעזאַמעלט (זייער פער־
32 מעגען). דעם טאָג וועט ער נאָך זיך אויסרוהען אין נב, (פון דאַנען) הויבט
ער זיין האַנד קעגען דעם באַרג פון דער טאָכטער פון ציון, קעגען דעם היגעל
33 פון ירושלים. אָבער זעה! דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען האַקט
אָב דעם שטאָלצען בוים מיט אַ שרעקליכען געוואַלט, און די הויכגעוואַק־
סענע ווערען אָבגעשניטען, און די שטאָלצע וועלען ערניעדעריגט ווערען.
34 און די געפלאָכטענע צווייגען פון וואַלד וועלען אָבגעהאַקט ווערען מיט
דעם אַייזען, און דער לבנון וועט פאַלען דורך אַ מעכטיגען.

קאַפיטעל יא

1 און עס וועט אַרויסקומען אַ צווייג פון ישי'ס שטאַם, און אַ רוטה וועט
שפּראָצען פון זיינע וואָרצלען.
2 און עס וועט רוהען אויף איהם דער גייסט פון גאָט, אַ גייסט פון קלוג־
הייט און פערשטאַנד, אַ גייסט פון ראַטה און שטאַרקייט, אַ גייסט פון

3 וְיִרְאַת יְהוָה׃ וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו
4 יִשְׁפּוֹט וְלֹא־לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃ וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים
וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי־אָרֶץ וְהִכָּה־אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ
ה שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃ וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה
6 אֵזוֹר חֲלָצָיו׃ וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל
7 וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה
8 יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־תֶּבֶן׃ וְשִׁעֲשַׁע
יוֹנֵק עַל־חֻר פָּתֶן וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃ לֹא־
9 יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה
י אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה
11 מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי ׀
שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר־יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר
וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת
12 וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃ וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת
13 יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם
וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא־יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וִיהוּדָה
14 לֹא־יָצֹר אֶת־אֶפְרָיִם׃ וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו
יָבֹזּוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
טו מִשְׁמַעְתָּם׃ וְהֶחֱרִים יְהוָה אֵת לְשׁוֹן יַם־מִצְרַיִם וְהֵנִיף
יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בַּעְיָם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיךְ
16 בַּנְּעָלִים׃ וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר
כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

יב CAP. XII. יב

א וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ
2 וּתְנַחֲמֵנִי׃ הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי
3 וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם
4 בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ

לַיהוָה

3 וויסענשאַפט און די פורכט פון גאָט. און ער (גאָט)וועט איהם בעגייס־
טערען מיט גאָטעספאַרכטיגקייט, און ער וועט ניט ריכטען נאָך דעם זעהען
פון די אויגען, (זיינע אויגען), און ער וועט ניט ריכטען נאָך דעם הערען
4 פון די אויערען (זיינע אויערען). נאָר ער וועט ריכטען מיט גערעכטיגקייט
די אָרעמע, און ער וועט ענטשיידען מיט עהרליכקייט פאַר די עלענדע פון
לאַנד. און ער וועט שלאָגען (די טיראַנען פון) די ערד מיט דעם רוטה פון
זיין מויל, און מיט דעם הויך פון זיינע ליפּען וועט ער טוידטען דעם רשע.
5 און גערעכטיגקייט וועט זיין דער גאַרטעל פון זיינע לענדען און פריי־
6 הייט דער גאַרטעל פון זיינע זייטען (היפּען). און עס וועט וואָהנען דער
וואָלף מיט א שעפּס, און א טיגער וועט לאַגערען, מיט א ציגעלע, און אַ
קאַלב מיט און א יונגער לייב און א געשטאָפּטעס פיה וועלען זיין צוזאַמען,
7 און א קליינער יונג טרייבט זיי אָן. און א קוה און א בער וועלען זיך פּי־
טערען, צוזאַמען וועלען לאַגערען זייערע יונגע. און דער לייב וועט אַזוי ווי
8 דער רינד פרעסען שטרוי. און אַ זייגענדיג קינד וועט זיך שפּיעלען ביי
דעם לאָך פון דעם בייזען שלאַנג, און אין די הייהל פון דעם באַזעליסק
9 וועט דאָס ענטוואָהנטע קינד זיין האַנד אויסשטרעקען. זיי וועלען קיין
שלעכטס טהאָן און וועלען ניט פערדארבען אויף מיין גאַנצען הייליגען
באַרג, דען פול איז געוואָרען די ערד מיט די וויסענשאַפט פון גאָט, ווי די
10 פיעל וואַסערען וואָס בעדעקען דעם ים. און עס וועט געשעהען אין יענעם
טאָג, דאָס דער וואָרצעל פון ישי וועלכער וועט שטעהען אַלס אַ פאָהן פאַר
פעלקער, צו איהם וועלען זיך נאַציאָנען ווענדען, און זיין רעזידענץ וועט
11 זיין — דער כבוד זעלבסט. און עס וועט געשעהען, אין יענעם טאָג וועט
גאָט וויעדער אויסשטרעקען זיין האַנד צום צווייטען מאָל, צו אויסקויפען
דעם איבעררעסט פון זיין פאָלק, וועלכער וועט איבערבלייבען פון אשור
און פון מצרים, פון פתרוס און פון כוש, פון עילם און פון שנער, פון חמת
12 און פון די אינזלען פון ים. און ער וועט אויפהויבען א פאָהן צו די נאַ־
ציאָנען, און ער וועט איינזאַמלען די פערשטויסענע פון ישראל, און די צו־
שפּרייטע פון יהודה וועט ער צוזאַמען נעהמען פון די פיער עקען פון דער
13 ערד. און די אייפערזוכט פון אפרים וועט ווייכען, און די פיינד־
שאַפט פון יהודה וועט פאַרטיליגט ווערען ; אפרים וועט ניט זיין
אייפערזיכטיג אויף יהודה, און יהודה וועט ניט אונטערדריקען אפרים
14 און זיי וועלען פליהען צוזאַמען, שולטער ביי שולטער, אויף די פלשתים
קעגען מערב זייט, צוזאַמען (וועלען זיי פליהען און) רויבען די קינדער
פון מאָרגענלאַנד ; אדום און מואב וועלען וואַרטען פאַר דעם אויסשטרע־
קונג פון זייער האַנד, און די קינדער פון עמון וועלען זיי געהאָרכזאַם זיין.
15 און גאָט וועט אויסטריקענען די צונג פון דעם ים ביי מצרים, און ער וועט
אויפהויבען זיין האַנד איבער דעם שטראָם מיט זיין מעכטיגען שטורעם,
און ער וועט איהם צושלאָגען אויף זיעבען טייכלאַך, און ער וועט מאַכען
16 טרעטען (איבער זיי) מיט שיך. און עס וועט זיין אַן אויסגעטרעטענע
וועג פאַר דעם איבעררעסט פון זיין פאָלק, וועלכע וועט איבערבלייבען
פון אַשור, אַזוי ווי עס איז געווען פאַר ישראל אין דעם טאָג ווען ער איז
ארויסגעצויגען פון לאַנד מצרים.

קאַפּיטעל יב

1 און דו וועסט זאָגען אין יענעם טאָג: איך דאַנק דיר גאָט. דו האָסט געצאָ־
רענט אויף מיר. אָבער, דיין צאָרן איז אַוועק און דו האָסט מיך געטרייסט.
2 זעה, גאָט איז מיין הילף, איך בין זיכער און פירכטע זיך ניט, דען מיין
שטאַרקייט און מיין געזאַנג איז גאָט, און נאָר ער איז געווען מיר צו הילף.
3 און איהר וועט שעפּען וואַסער מיט פרייד, פון די קוואַלען פון דער הילף.
4 און איהר וועט זאָגען אין יענעם טאָג : לויבט גאָט, רופט זיין נאָמען,

לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי
נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה מֽוּדַעַת זֹאת ה
בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ 6
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

יג CAP. XIII. יג

מַשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ׃ עַל הַר־נִשְׁפֶּה א 2
שְׂאוּ־נֵס הָרִימוּ קוֹל לָהֶם הָנִיפוּ יָד וְיָבֹאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים׃
אֲנִי צִוֵּיתִי לִמְקֻדָּשָׁי גַּם קָרָאתִי גִבּוֹרַי לְאַפִּי עַלִּיזֵי גַּאֲוָתִי׃ 3
קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים דְּמוּת עַם־רָב קוֹל שְׁאוֹן מַמְלְכוֹת 4
גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יְהוָה צְבָאוֹת מְפַקֵּד צְבָא מִלְחָמָה׃
בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה הַשָּׁמָיִם יְהוָה וּכְלֵי זַעְמוֹ ה
לְחַבֵּל כָּל־הָאָרֶץ׃ הֵילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כְּשֹׁד 6
מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃ עַל־כֵּן כָּל־יָדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־לְבַב אֱנוֹשׁ 7
יִמָּס׃ וְנִבְהָלוּ ׀ צִירִים וַחֲבָלִים יֹאחֵזוּן כַּיּוֹלֵדָה יְחִילוּן אִישׁ 8
אֶל־רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ פְּנֵי לְהָבִים פְּנֵיהֶם׃ הִנֵּה יוֹם־יְהוָה בָּא 9
אַכְזָרִי וְעֶבְרָה וַחֲרוֹן אָף לָשׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה וְחַטָּאֶיהָ
יַשְׁמִיד מִמֶּנָּה׃ כִּי־כוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְסִילֵיהֶם לֹא יָהֵלּוּ י
אוֹרָם חָשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ וְיָרֵחַ לֹא־יַגִּיהַ אוֹרוֹ׃ וּפָקַדְתִּי 11
עַל־תֵּבֵל רָעָה וְעַל־רְשָׁעִים עֲוֹנָם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן זֵדִים
וְגַאֲוַת עָרִיצִים אַשְׁפִּיל׃ אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז וְאָדָם מִכֶּתֶם 12
אוֹפִיר׃ עַל־כֵּן שָׁמַיִם אַרְגִּיז וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ 13
בְּעֶבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ׃ וְהָיָה כִּצְבִי 14
מֻדָּח וּכְצֹאן וְאֵין מְקַבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ
אֶל־אַרְצוֹ יָנוּסוּ׃ כָּל־הַנִּמְצָא יִדָּקֵר וְכָל־הַנִּסְפֶּה יִפּוֹל טו
בֶּחָרֶב׃ וְעֹלְלֵיהֶם יְרֻטְּשׁוּ לְעֵינֵיהֶם יִשַּׁסּוּ בָּתֵּיהֶם וּנְשֵׁיהֶם 16
תִּשָּׁגַלְנָה׃ הִנְנִי מֵעִיר עֲלֵיהֶם אֶת־מָדָי אֲשֶׁר־כֶּסֶף לֹא 17
יַחְשֹׁבוּ וְזָהָב לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ׃ וּקְשָׁתוֹת נְעָרִים תְּרַטַּשְׁנָה 18
וּפְרִי־

י״ב v. 5. מודעת קרי   v. 6. ע״כ   י״ג v. 8. קמץ בז״ק   v. 16. תשכבנה קרי

מאַכט וויסען צווישען די פעלקער זיינע טהאַטען, ריהמט (גאָט), דען
5 ערהאַבען איז זיין נאָמען. זינגט צו גאָט, דען ערהאַבענע ווערק האָט
ער געטהאָן, בעוואוסט זאָל דאָס ווערען אויף דער גאַנצער ערד.
6 שריי אויס מיט פרייד און זינג, דו איינוואָהנערין פון ציון, דען גרויס
איז אין דיין מיטען דער הייליגער פון ישראל.

קאַפּיטעל יג

1 די פּראָפעצייהונג פון בבל איבער וועלכע עס האָט פּראָפעצייהעט ישעיהו
2 דער זוהן פון אמוץ. אויף אַ הויכען בארג הויבט אויף אַ פאָהן, רופט זיי
(פּרס) מיט אַ לויטער שטים, ווינקט זיי צו מיט דער האַנד, דאָס זיי זאָלען
3 אריינקומען אין די פירשטליכע טהויערען. איך זעלבסט האָב בעפאָהלען
מיינע אויסערוועהלטע, איך זעלבסט האָב גערופען מיינע העלדען — צו
4 ראַכע! פרעהלאַך זיינען זיי מיט מיין שטאָלץ. אַ גערויש איז אויף די
בערג, עס ערשיינט אַ פאָלק אָהן אַ צאָהל, אַ קלאַנג פון אַ געטומעל פון
קעניגרייכען פון פעלקער וועלכע פערזאמלען זיך, גאָט פון די הערשאַרען
5 אליין מושטירט די ארמעע צום שטרייט. זיי קומען פון אַ ווייטען לאַנד,
פון די ווייטעסטע גרענעצען פון הימעל. גאָט אליין, מיט די ווערקצייג
6 פון זיין צאָרן (ערשיינט) דאָס גאַנצע לאַנד צו צושטערען. יאָמערט!
דען דער טאָג פון גאָט איז נאָהענט, ער קומט אָן (פּלוצלונג) ווי אַ פער־
7 וויסטונג פון גאָט. דארום וועלען אַלע הענד אָבגעשלאַפט ווערען, און
8 יעדער מענשענס הארץ וועט צוגאַנגען ווערען. און זיי וועלען ווערען
בעשטירצט, שמערצען און וועהען וועלען אָננעהמען זיי, ווי אַ געווינערין
וועלען זיי ציטערען; יעדער וועט קוקען ערשטוינט אויף דעם אַנדערען,
9 פייער פלאַמען בעדעקט זייער אַנגעזיכט. זעה! דער טאָג פון גאָט קומט,
גרויזאַם און צאָרנדיג, און מיט ברענענדיגען גרימצאָרן, צו מאַכען דאָס
לאַנד פאַר אַ וויסטעניס, און איהרע זינדער וועט ער פאַרטיליגען פון איהר.
10 דען די שטערען פון הימעל און זייערע פּלאַנעטען וועלען ניט לייכטען
זייער ליכט, די זונן איז פערפינסטערט אין איהר אויפגעהען, און די לבנה
11 וועט ניט לאָזען איהר ליכט שיינען. און איך וועל די וועלט (בבל)
בעשטראַפען פאַר איהרע שלעכטיגקייט און די זינדער פאַר זייערע זינד,
און איך וועל צושטערען דעם שטאָלץ פון די מוטהוויליגע, און דעם האָכ־
12 מוטה פון די טיראַנען וועל איך דערניעדעריגען. זעלטענער פון גאָלד
וועל איך מאַכען אַ מענשען (אין בבל), און אַ מאַן (זעלטענער) פון די
13 פיין גאָלד פון אופיר. דארום וועל איך מאַכען די הימלען ציטערען,
דאָס די ערד זאָל ציטערען פון איהר גרונד, דען גאָט פון די הערשאַרען
איז אין צאָרן, דער טאָג פון זיין ברענענדיגען צאָרן איז אָנגעקומען!
14 און עס וועט זיין, ווי אַ פעריאָגטער הירש, ווי אַ שאָף אָהן אַ הירט
(וועלכע קיינער זאַמעלט איין) וועט יעדער זיך ווענדען צו זיין פאָלק,
און אַנטלויפען וועט יעדער נאָך זיין לאַנד.
15 דער וועלכער וועט געפונען ווערען (אין בבל) וועט דערשטאָכען ווערען,
און דער וועלכער וואָס וועט ערגריפען ווערען וועט פאַלען דורכ'ן שווערד.
16 און זייערע זויגעדיגע קינדער וועלען צושמעטערט ווערען פאַר זייערע אויי־
גען, זייערע הייזער וועלען בערויבט ווערען, און זייערע פרויען גע־
שענדעט ווערען.
17 דען זעה! איך דערוועק קעגען זיי מדי, וועלכע אַכטען ניט קיין זילבער,
און גאָלד שעטצען זיי ניט.
18 און זייערע בויגענס וועלען צושמעטערען די יונגע לייט, אויף די ערדלע
פרוכט פון מוטערלייב האָבען זיי ניט קיין מיטלייד, אויף שוואַכע קינ־
דער האָט זייער אויג ניט קיין שאָנענדען בליק.

19 וּפְרִי־בֶטֶן לֹא יְרַחֵמוּ עַל־בָּנִים לֹא־תָחוּס עֵינָם׃ וְהָיְתָה
בָבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת תִּפְאֶרֶת גְּאוֹן כַּשְׂדִּים כְּמַהְפֵּכַת
כ אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה׃ לֹא־תֵשֵׁב לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכֹּן
עַד־דּוֹר וָדוֹר וְלֹא־יַהֵל שָׁם עֲרָבִי וְרֹעִים לֹא־יַרְבִּצוּ שָׁם׃
21 וְרָבְצוּ־שָׁם צִיִּים וּמָלְאוּ בָתֵּיהֶם אֹחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת
22 יַעֲנָה וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ־שָׁם׃ וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו וְתַנִּים
בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג וְקָרוֹב לָבוֹא עִתָּהּ וְיָמֶיהָ לֹא יִמָּשֵׁכוּ׃

CAP. XIV. יד

יד

א כִּי יְרַחֵם יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם
עַל־אַדְמָתָם וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־בֵּית יַעֲקֹב׃
2 וּלְקָחוּם עַמִּים וֶהֱבִיאוּם אֶל־מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם בֵּית־
יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמַת יְהוָה לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שֹׁבִים
3 לְשֹׁבֵיהֶם וְרָדוּ בְּנֹגְשֵׂיהֶם׃ וְהָיָה בְּיוֹם הָנִיחַ יְהוָה
לְךָ מֵעָצְבְּךָ וּמֵרָגְזֶךָ וּמִן־הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֻבַּד־בָּךְ׃
4 וְנָשָׂאתָ הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאָמָרְתָּ אֵיךְ שָׁבַת
ה נֹגֵשׂ שָׁבְתָה מַדְהֵבָה׃ שָׁבַר יְהוָה מַטֵּה רְשָׁעִים שֵׁבֶט
6 מֹשְׁלִים׃ מַכֶּה עַמִּים בְּעֶבְרָה מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה רֹדֶה
7 בָאַף גּוֹיִם מֻרְדָּף בְּלִי חָשָׂךְ׃ נָחָה שָׁקְטָה כָּל־הָאָרֶץ
8 פָּצְחוּ רִנָּה׃ גַּם־בְּרוֹשִׁים שָׂמְחוּ לְךָ אַרְזֵי לְבָנוֹן מֵאָז
9 שָׁכַבְתָּ לֹא־יַעֲלֶה הַכֹּרֵת עָלֵינוּ׃ שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ
לִקְרַאת בּוֹאֶךָ עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים כָּל־עַתּוּדֵי אָרֶץ הֵקִים
י מִכִּסְאוֹתָם כֹּל מַלְכֵי גוֹיִם׃ כֻּלָּם יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם־
11 אַתָּה חֻלֵּיתָ כָמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ׃ הוּרַד שְׁאוֹל גְּאוֹנֶךָ
12 הֶמְיַת נְבָלֶיךָ תַּחְתֶּיךָ יֻצַּע רִמָּה וּמְכַסֶּיךָ תּוֹלֵעָה׃ אֵיךְ
נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם הֵילֵל בֶּן־שָׁחַר נִגְדַּעְתָּ לָאָרֶץ חוֹלֵשׁ עַל־
13 גּוֹיִם׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בִלְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם אֶעֱלֶה מִמַּעַל
לְכוֹכְבֵי־אֵל אָרִים כִּסְאִי וְאֵשֵׁב בְּהַר־מוֹעֵד בְּיַרְכְּתֵי

צפון

י"ד v. 3. המ' בחירק   v. 9. כמש בזק

19 און דאָס וועט ווערען פון בבל, זי וואָס איז געווען די שעהנסטע פון
קעניגרייכען, דער שטאָלץ פון די איבערמוטהיגע כשדים, (זי וועט ווערען)
ווי די איבערקעהרענים פון גאָט, ווי ער האָט איבערגעקעהרט סדום און
20 עמורה. אייביג וועט זי בלייבען אונבעוואָהנט, וויסט, און ניט בעזעצט
פון דור צו דור; קיין אראַבער וועט דאָרטען ניט אויפשטעלען זיין געצעלט,
און קיינע הירטען וועלען דאָרטען ניט מאַכען לאַגערען זייער שאָף.
21 נאָר ווילדע טהיערען וועלען זיך לאַגערען דאָרטען, און זייערע הייזער ווע־
לען זיין פול מיט נאַכט־איילען, און שטרויס־פויגלען וועלען דאָרטען וואָה־
נען, און וואַלדטייפלען וועלען דאָרטען האַלטען זייערע טענץ.
22 ווילדע טהיערען וועלען קרעכצען אין זייערע פּאַלאַצען, און מאנסטערס
אין די שלעסער פון פערגניגען ; יא ! איהר צייט איז נאָהענט
עס קומט אָן, און איהרע טעג וועלען זיך ניט לאַנג צעהלען.

קאַפּיטעל יד

1 דען גאָט וועט זיך דערבאַרעמען איבער יעקב, און ער וועט ווידער אויס־
ערוועהלען ישראל, און ער וועט זיי לאָזען רוהען אין זיין לאַנד. און די
פּרעמדע וועלען זיך צו זיי בעהעפטען און זיי וועלען זיך אָנשליעסען צו
2 דעם הויז פון יעקב. און פעלקער וועלען זיי נעהמען און וועלען זיי ברענ־
גען צו זייער אָרט, און דאָס הויז פון ישראל וועלען זיי מאַכען פאַר זיך
פאַר אַן אייגענטהום אלס קנעכט און דיענסטען, אויף דעם לאַנד פון גאָט.
און דאָרטען וועלען זיי זיין פאַנגערס (הערען) איבער די וואָס האָבען זיי
געפאַנגען, און זיי וועלען הערשען איבער די וואָס זיינען געווען זייערע
3 אונטערדריקערס. און עס וועט געשעהען אין דעם טאָג ווען גאָט וועט דיר
שענקען רוהע, פון זיין קומער און פון זיין פערדרוס און פון די שווערע אר־
בייט וועלכע עס איז געווען אויפגעלאַדען (געאַרבייטעט געוואָרן) אויף דיר.
4 דאַן זאָלסטו אויפהויבען דיעזען קלאָג־ליעד אויף דעם קעניג פון בבל
און זאָלסט זאָגען : ווערה, ווי רוהט יעצט דער אונטערדריקער ; ווערה,
5 ווי רוהט פאַרט די אונטערדריקונג. יא, גאָט האָט צובראָכען דעם שטע־
6 קען פון די גאָטלאָזע, דעם צעפּטער פון די טיראַנען. ער, דער וואָס האָט
אין זיין גרים פעלקער געשלאָגען, געשלאָגען אָהן אַן אויפהער, ער, דער
וואָס האָט געהערשט מיט צאָרן איבער נאַציאָנען, מיט פערפאָלגונג אונ־
7 אויפהערליך. יעצט רוהעט זי, יעצט איז שטיל די גאַנצע ערד, יעצט
8 האָבען (אַלע) אויסגעבראָכען אין געזאַנג. אויך די טענענבוימער פרעהען
זיך אויף דיין פאַל, (אויך) די צעדערען פון לבנון : זייט דעם דו ליעגסט,
9 וועט דער אויסהאַקער ניט קומען איבער אונז. די אונטערוועלט איילט
מיט שרעקען פון אונטען ענטקעגען דיר, ערוואַרטענדיג דיין אריינצוג
(אָנקומען), די טוידטע זיינען וועגען דיר אויפגערעגט, די אַלע געוועזענע
שטאַרקע פון דער ערד, מען האָט אויפגעשטעלט פון זייערע טהראָנען די
10 אַלע (פּאַרצייטיגע) קעניגע פון די נאַציאָנען. זיי אַלע וועלען אויסרופען
און זאָגען צו דיר : אויך דו ביזט שוואַך געוואָרען אזוי ווי מיר, צו אונז
11 ביזטו געגליכען געוואָרען. עס איז געשטירצט געוואָרען אין דער אונטער־
וועלט דיין שטאָלץ, פערשטומט זיינען די טענער פון דיינע האַרפען, אונ־
טער דיר זיינען אונטערגעבעט ווערים, און דיין צודעק איז אויך פון ווערים.
12 ווי ביזטו אראָבגעפאַלען פון הימעל, דו בעריהמטער מאָרגענשטערען, ווי
ביזטו אָבגעבראָכען געוואָרען און געשטירצט צו דער ערד, דו אונטער־
13 דריקער פון נאַציאָנען. און דו האָסט דיך געדאַכט אין דיין הארצען :
צום הימעל וועל איך אַרויפגעהען, איבער די שטערען פון גאָט וועל איך
דערהויבען מיין זיטץ, און איך וועל זיצען אויף דעם פערזאַמלונגס־באַרג,
אין דער וויטעסטע זייט פון צפון.

צָפוֹן׃ אֶעֱלֶה עַל־בָּמֳתֵי עָב אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן׃ אַךְ אֶל־ (14 טו)
שְׁאוֹל תּוּרָד אֶל־יַרְכְּתֵי־בוֹר׃ רֹאֶיךָ אֵלֶיךָ יַשְׁגִּיחוּ אֵלֶיךָ (16)
יִתְבּוֹנָנוּ הֲזֶה הָאִישׁ מַרְגִּיז הָאָרֶץ מַרְעִישׁ מַמְלָכוֹת׃
שָׂם תֵּבֵל כַּמִּדְבָּר וְעָרָיו הָרָס אֲסִירָיו לֹא־פָתַח בָּיְתָה׃ (17)
כָּל־מַלְכֵי גוֹיִם כֻּלָּם שָׁכְבוּ בְכָבוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ׃ וְאַתָּה (18 19)
הָשְׁלַכְתָּ מִקִּבְרְךָ כְּנֵצֶר נִתְעָב לְבֻשׁ הֲרֻגִים מְטֹעֲנֵי חָרֶב
יוֹרְדֵי אֶל־אַבְנֵי־בוֹר כְּפֶגֶר מוּבָס׃ לֹא־תֵחַד אִתָּם בִּקְבוּרָה (כ)
כִּי־אַרְצְךָ שִׁחַתָּ עַמְּךָ הָרָגְתָּ לֹא־יִקָּרֵא לְעוֹלָם זֶרַע
מְרֵעִים׃ הָכִינוּ לְבָנָיו מַטְבֵּחַ בַּעֲוֹן אֲבוֹתָם בַּל־יָקֻמוּ (21)
וְיָרְשׁוּ אָרֶץ וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל עָרִים׃ וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם (22)
יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר וְנִין וָנֶכֶד נְאֻם־
יְהוָה׃ וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי־מָיִם וְטֵאטֵאתִיהָ (23)
בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ נִשְׁבַּע יְהוָה (24)
צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי כֵּן הָיָתָה וְכַאֲשֶׁר
יָעַצְתִּי הִיא תָקוּם׃ לִשְׁבֹּר אַשּׁוּר בְּאַרְצִי וְעַל־הָרַי (כה)
אֲבוּסֶנּוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם עֻלּוֹ וְסֻבֳּלוֹ מֵעַל שִׁכְמוֹ יָסוּר׃
זֹאת הָעֵצָה הַיְּעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה (26)
עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת יָעָץ וּמִי יָפֵר וְיָדוֹ (27)
הַנְּטוּיָה וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ אָחָז (28)
הָיָה הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃ אַל־תִּשְׂמְחִי פְלֶשֶׁת כֻּלֵּךְ כִּי נִשְׁבַּר (29)
שֵׁבֶט מַכֵּךְ כִּי־מִשֹּׁרֶשׁ נָחָשׁ יֵצֵא צֶפַע וּפִרְיוֹ שָׂרָף
מְעוֹפֵף׃ וְרָעוּ בְּכוֹרֵי דַלִּים וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח יִרְבָּצוּ (ל)
וְהֵמַתִּי בָרָעָב שָׁרְשֵׁךְ וּשְׁאֵרִיתֵךְ יַהֲרֹג׃ הֵילִילִי שַׁעַר (31)
זַעֲקִי־עִיר נָמוֹג פְּלֶשֶׁת כֻּלֵּךְ כִּי מִצָּפוֹן עָשָׁן בָּא וְאֵין בּוֹדֵד
בְּמוֹעָדָיו׃ וּמַה־יַּעֲנֶה מַלְאֲכֵי־גוֹי כִּי יְהוָה יִסַּד צִיּוֹן וּבָהּ (32)
יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמּוֹ׃

משא

v. 21. קמץ בז״ק — v. 24. קמץ בז״ק — v. 27. קמץ במרחא

14 איך וועל אַרויפשטייגען אויף די העכסטע פּלעצער פון די וואָלקענס, איך
15 וועל גלייך זיין צו דעם העכסטען (גאָט). אָבער נאָר צו דער אונטערוועלט
וועסטו אַראָבגעבראַכט ווערען, אין די ווייטעסטע טיפעניסען פון דער גרוב.
16 די וועלכע וועלען דיך זעהען, (וועלען מיט ערשטוינען) קוקען אויף דיר,
זיי וועלען דיך גוט בעטראַכטען (און זאָגען) : איז דאָס דער וואָס האָט גע־
מאַכט ציטערען די ערד, וואָס האָט געמאַכט שטורעמען קעניגרייכען ?
17 ער, וואָס האָט געמאַכט די וועלט ווי אַ וויסטעניס, און איהרע שטעדט
האָט ער צושטערט, פאַר זיינע געבונדענע האָט ער קיינמאָל ניט אויפגע־
18 עפענט דאָס געפענגניס הויז. אַלע קעניגע פון די פעלקער, אַלע רוהען
19 עהרענפול יעדער אין זיין אייביגען הויז. אָבער דו ביזט אַרויסגעוואָרפען
געוואָרען פון דיין גרוב, ווי אַ פערפוילטער צווייג וואַלגערסטו זיך אין אַ
קלייד פון דערשלאָגענע, פון דערשטאָכענע דורך שווערד, ווי די וועל־
כע געהען אַרונטער צו די שטיינער פון גרוב ווי אַ צוטרעטענער פּגר.
20 (ניין) אויך מיט זיי וועסטו ניט פעראייניגט ווערען אין בעערדיגונג,
דען דיין אייגענע לאַנד האָסטו פערוויסט, דיין אייגענע פאָלק האָסטו
גע‏מאָרדעט. אויך די קינדער פון די פערברעכער זאָלען אויף אייביג ניט
21 דערמאָהנט ווערען. גרייט צו אַ שלאַכט פאַר זיינע קינדער, פאַר די זינד
פון זייערע עלטערען, ניט אויפקומען זאָלען זיי, און ניט זאָלען זיי בעהער־
שען די ערד, און דאַן וועט דאָס געזיכט פון דער וועלט פול ווערען מיט
22 שטעדט. און איך וועל אויפשטעהען קעגען זיי, זאָגט דער גאָט פון די
הערשאַרען, און איך וועל אויסראָטהען פון בבל אַ נאָמען און אַ שפּור
23 א זוהן און אַן אייניקעל, זאָגט גאָט. און איך וועל איהר מאַכען
צום ערבטהייל פון איגעל, און וואַסער־זומפּען, און איך וועל איהר אויס־
קעהרען מיט אַ בעזים פון פערניכטונג, זאָגט דער גאָט פון די הערשאַרען.
24 אַזוי האָט גאָט פון די הערשארען געשוואָרען : פיר וואהר ! ווי איך
האָב עס בעשלאָסען, אַזוי זאָל עס זיין, און אַזוי האָב איך מיך בעראַטהען
25 אַזוי וועט עס בעשטעהען. צו צובּרעכען אַשור אין מיין לאַנד, און אויף
מיינע בערג וועל איך איהם צוטרעטען, און זיין יאָך זאָל פון זיי(די ישראל)
אָבגעטהאָן ווערען, און זיין לאַסט זאָל אָבגעטהאָן ווערען פון זיין שולטער.
26 דאָס איז דער בעשלוס וועלכער איז בעשלאָסען איבער די גאַנצע ערד,
און דאָס איז די האַנד וואָס איז אויסגעשטרעקט איבער די אַלע פעלקער.
27 דען דער גאָט פון די הערשארען האָט עס בעשלאָסען און ווער קען עס
צושטערען ? עס איז זיין האַנד, די וואָס איז אויסגעשטרעקט, און ווער
28 וועט איהר אָבווענדען ? אין דעם יאָהר פון קעניג אחז׳ס טוידט איז דיע־
29 זער פאָרטראָג געווען : דו זאָלסט דיך ניט פרעהען, גאַנץ פּלשת, ווען
אויך עס איז צובראָכען געוואָרען דער שטעקען וואָס האָט דיר געשלאָגען
(אחז), אָבער פון דעם וואָרצעל פון אַ שלאַנג קומט אַרויס אַ נאָטער, און
30 זיין פרוכט איז אַ פליהענדער דראַכע. און די אַרעמע פון די ערשט־
געבאָרענע (ישראל) וועלען זיך ווייִדען (און לאַגערען) אין זיכערהייט, און
די נויטה בעדערפטיגע וועלען (זיך ווייִדען און) לאַגערען אין זיכערהייט,
אָבער דיין וואָרצעל וועל איך טוידטען דורך הונגער, און דיין איבער־
רעסט וועט ער (חזקיהו זוהן פון אחז) דערשלאַגען.
31 יאָמער, דו טהויער, שריי, דו שטאָדט, פון שרעק צוגאַנגען ביזטו גאַנץ
פּלשת, דען פון צפון קומט אָן אַ רויך (די מחנה פון אַשור) און קיינער
פון זיי וועט ניט בלייבען אַיינזאַם ווען ער ציהט נאָך זיין בעשטימטען
אָרט.
32 אָבער וואָס וועט ער ענטפערען (חזקיהו) צו די געזאַנדטע פון די פעל־
קער : פירוואהר ! גאָט האָט געגרינדעט ציון, און אין איהר וועלען
זיך בעשיצען די אַרמע פון זיין פאָלק.

טו CAP. XV. טו

א מַשָּׂא מוֹאָב כִּי בְּלֵיל שֻׁדַּד עָר מוֹאָב נִדְמָה כִּי בְּלֵיל
2 שֻׁדַּד קִיר־מוֹאָב נִדְמָה׃ עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֹן הַבָּמוֹת לְבֶכִי
עַל־נְבוֹ וְעַל מֵידְבָא מוֹאָב יְיֵלִיל בְּכָל־רֹאשָׁיו קָרְחָה כָּל־
3 זָקָן גְּרוּעָה׃ בְּחוּצֹתָיו חָגְרוּ שָׂק עַל־גַּגּוֹתֶיהָ וּבִרְחֹבֹתֶיהָ
4 כֻּלֹּה יְיֵלִיל יֹרֵד בַּבֶּכִי׃ וַתִּזְעַק חֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ
נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלֻצֵי מוֹאָב יָרִיעוּ נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ׃
ה לִבִּי לְמוֹאָב יִזְעָק בְּרִיחֶהָ עַד־צֹעַר עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה כִּי ׀
מַעֲלֵה הַלּוּחִית בִּבְכִי יַעֲלֶה־בּוֹ כִּי דֶּרֶךְ חוֹרֹנַיִם זַעֲקַת־
6 שֶׁבֶר יְעֹעֵרוּ׃ כִּי־מֵי נִמְרִים מְשַׁמּוֹת יִהְיוּ כִּי־יָבֵשׁ חָצִיר
7 כָּלָה דֶשֶׁא יֶרֶק לֹא הָיָה׃ עַל־כֵּן יִתְרָה עָשָׂה וּפְקֻדָּתָם
8 עַל נַחַל הָעֲרָבִים יִשָּׂאוּם׃ כִּי־הִקִּיפָה הַזְּעָקָה אֶת־גְּבוּל
9 מוֹאָב עַד־אֶגְלַיִם יִלְלָתָהּ וּבְאֵר אֵילִים יִלְלָתָהּ׃ כִּי מֵי
דִימוֹן מָלְאוּ דָם כִּי־אָשִׁית עַל־דִּימוֹן נוֹסָפוֹת לִפְלֵיטַת
מוֹאָב אַרְיֵה וְלִשְׁאֵרִית אֲדָמָה׃

טז CAP. XVI. טז

א שִׁלְחוּ־כַר מֹשֵׁל־אֶרֶץ מִסֶּלַע מִדְבָּרָה אֶל־הַר בַּת־צִיּוֹן׃
2 וְהָיָה כְעוֹף־נוֹדֵד קֵן מְשֻׁלָּח תִּהְיֶינָה בְּנוֹת מוֹאָב מַעְבָּרוֹת
3 לְאַרְנוֹן׃ הָבִיאוּ עֵצָה עֲשׂוּ פְלִילָה שִׁיתִי כַלַּיִל צִלֵּךְ
4 בְּתוֹךְ צָהֳרָיִם סַתְּרִי נִדָּחִים נֹדֵד אַל־תְּגַלִּי׃ יָגוּרוּ בָךְ
נִדָּחַי מוֹאָב הֱוִי־סֵתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי־אָפֵס הַמֵּץ
ה כָּלָה שֹׁד תַּמּוּ רֹמֵס מִן־הָאָרֶץ׃ וְהוּכַן בַּחֶסֶד כִּסֵּא
וְיָשַׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת בְּאֹהֶל דָּוִד שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט וּמְהִר
6 צֶדֶק׃ שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב גֵּא מְאֹד גַּאֲוָתוֹ וּגְאוֹנוֹ וְעֶבְרָתוֹ
7 לֹא־כֵן בַּדָּיו׃ לָכֵן יְיֵלִיל מוֹאָב לְמוֹאָב כֻּלֹּה יְיֵלִיל לַאֲשִׁישֵׁי
8 קִיר־חֲרֶשֶׂת תֶּהְגּוּ אַךְ־נְכָאִים׃ כִּי שַׁדְמוֹת חֶשְׁבּוֹן אֻמְלָל
גֶּפֶן שִׂבְמָה בַּעֲלֵי גוֹיִם הָלְמוּ שְׂרוּקֶּיהָ עַד־יַעְזֵר נָגָעוּ תָּעוּ

מדבר

ט״ו v 2 ב״א נחעה v 6. קמץ בז״ק ט״ז v 3 הביאי ק
ibid. עשו קרי v 8 דגש אחר ח״ע ibid. ... ibid. ...

קאפיטעל טו

1 די פראפעצייהונג איבער מואב : אין איין נאכט איז צורויבט געווארען
ער, מואב איז אונטערגעגאנגען, אין איין נאכט איז צורזיבט געווארען
2 קיר, מואב איז אונטערגעגאנגען. יעדער איז ארויפגעגאנגען צו זיין גע־
צענטעמפעל, און נאך די הויכע געבעט הייזער פון דיבון לויפט מען צו וויי־
נען, אויף נבו און אויף מידבא יאמערט מואב, אין אלע זיינע קעפ איז די
האאר אויסגעפליקט, יעדער בארד איז אבגעשניטען (א סימן פון טרויער).
3 אין זיינע גאסען געהען אלע אנגעגורט מיט זעק, אויף איהרע דעכער און
אין איהרע שטראסען יאמערט אלעס, יעדער צערפליסט אין געוויין.
4 און חשבון און אלעלה יאמערען, ביז יהץ ווערט זייער שטים געהערט ;
דארום קלאגען די קריעגערס העלדען פון מואב, (אבער) יעדערען איז
5 וועה נאר פאר זיין אייגען לעבען. מיין הערץ שרייט פאר מואב, איהרע
אנטלאפענע, אט פון דער געשטאפטער קאלב (האבען זיי געלאזט הערען א
געשריי) ביז צער, דען אויף דעם ארויפגאנג פון לוחית געהט יעדער ארויף
מיט געוויין דען אויף דעם וועג פון חרנים דערהויבען זיי א יאמער געשריי.
6 דען די וואסערען פון נמרים וועלען וויסט ווערען, דען פערטריקענט איז
דאס גראז, אויסגעגאנגען איז דאס גרינס, קיין קרייטער איז מעהר ניטא.
7 דארום זייער פערמעגען וואס זיי האבען ערווארבען און זייער פער־
בארגענעס גוט, וועלען זיי אוועקטראגען אויף דעם טייך פון די ווידען
8 (ביים גרענעץ פון אדום). דען דער יאמער געשריי האט ארומגערינגעלט
די גרענעצען פון מואב, ביז אגלים (הערט זיך) איהר יאמער, און ביז באר
9 אלים איהר יאמער. דען די וואסערען פון דימון זיינען פול מיט בלוט,
דען איך וועל נאך צולעגען אויף (די וואסער) פון דימון א פערמעהרונג
(בלוט). אויף די אנטרונענע פון מואב — א לייב (דער שונא), און אויף
דעם איבעררעסט פון דעם לאנד (א לייב).

קאפיטעל טז

1 שיקט פעטע שעפסען צו דעם הערשער פון לאנד (יהודה), פון סלע נאך דער
2 וויסטע, צו דעם בארג פון דער טאכטער פון ציון. און עס וועט געשעהען,
דאס ווי א פערוואגעלטע פויגעל, ווי א פערטריבענער (פויגעל) פון נעסט,
וועלען זיין די טעכטער פון מואב ביי די פאראמען(איבערגענגע)פון ארנון.
3 (זאגט צו יהודה) : „ברענג א ראטה, טהו א זאנדערבארע גנארע, מאך
דיין שאטען אין מיטען טאג אזוי ווי די נאכט ; פערבארג די פערשטוי־
סענע, דעם פערוואגעלטען זאלסטו ניט אפענבארען (ארויסגעבען).
4 לאזען מיינע פערשטויסענע, מואב, ביי דיר וואהנען, זיי פאר זיי א
פערבערגונג פון דעם רויבער, ביז די דריקונג וועט אויפהערען, (ביז)
עס וועט נעהמען אן ענדע צו די רויב (ביז) די צוטרעטער וועלען פער־
5 שווינדען פון דעם לאנד. און פעסט געשטעלט אויף גנאד איז דאך דער
(אייער) טהראן, אין דעם געצעלט פון דוד, און אויף איהם זיצט א הער־
שער פון וואהרהייט, א ריכטער, וועלכער זוכט רעכט, און איז געשיקט אין
6 גערעכטיגקייט". מיר האבען אבער געהערט דעם שטאלץ פון מואב, ער
איז זעהר שטאלץ, זיין איבערמוטה, און זיין שטאלצהייט און זיין צא־ן.
7 מיר האבען געהערט זיינע פאלשקייט און זיינע ליגענס. דארום וועט
מואב יאמערען, אויף מואב וועט יעדער יאמערען, וועגען (דעם חורבן פון)
די געטריקענטע וויינטרויבען פון קיר חרשת וועט איהר זיפצען, נאר גע־
8 דערגעשלאגען פון טרויער (וועט איהר זיין). דען די פעלדער פון חשבון
זיינען פערוועלקט, דער וויינשטאק פון שבמה, [די הערשער פון די פעל־
קער, האבען צושלאגען איהרע צווייגען], זיי האבען ביז יעזר געגרייכט,
זיין וויין איז געגאנגען ווייט ביז'ן מדבר, איהרע אויסגעשטרעקטע צווייגען
האבען זיך פערשפרייט, און זיינען אריבער די ימים (איהר ווינהאנדעל).

מִדְבָּר שְׁלֻחוֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ עָבְרוּ יָם׃ עַל־כֵּן אֶבְכֶּה בִּבְכִי 9
יַעְזֵר גֶּפֶן שִׂבְמָה אֲרַיָּוֶךְ דִּמְעָתִי חֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה כִּי עַל־
קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ הֵידָד נָפָל׃ וְנֶאֱסַף שִׂמְחָה וָגִיל מִן־ י
הַכַּרְמֶל וּבַכְּרָמִים לֹא־יְרֻנָּן לֹא יְרֹעָע יַיִן בַּיְקָבִים לֹא־יִדְרֹךְ
הַדֹּרֵךְ הֵידָד הִשְׁבַּתִּי׃ עַל־כֵּן מֵעַי לְמוֹאָב כַּכִּנּוֹר יֶהֱמוּ 11
וְקִרְבִּי לְקִיר חָרֶשׂ׃ וְהָיָה כִי־נִרְאָה כִּי־נִלְאָה מוֹאָב עַל־ 12
הַבָּמָה וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכָל׃ זֶה הַדָּבָר 13
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מוֹאָב מֵאָז׃ וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר 14
בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאָב בְּכֹל הֶהָמוֹן
הָרָב וּשְׁאָר מְעַט מִזְעָר לוֹא כַבִּיר׃

CAP. XVII. יז

מַשָּׂא דַּמָּשֶׂק הִנֵּה דַמֶּשֶׂק מוּסָר מֵעִיר וְהָיְתָה מְעִי א
מַפָּלָה׃ עֲזֻבוֹת עָרֵי עֲרֹעֵר לַעֲדָרִים תִּהְיֶינָה וְרָבְצוּ וְאֵין 2
מַחֲרִיד׃ וְנִשְׁבַּת מִבְצָר מֵאֶפְרַיִם וּמַמְלָכָה מִדַּמֶּשֶׂק 3
וּשְׁאָר אֲרָם כִּכְבוֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִדַּל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמַן 4
בְּשָׂרוֹ יֵרָזֶה׃ וְהָיָה כֶּאֱסֹף קָצִיר קָמָה וּזְרֹעוֹ שִׁבֳּלִים ה
יִקְצוֹר וְהָיָה כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וְנִשְׁאַר־בּוֹ 6
עֹלֵלוֹת כְּנֹקֶף זַיִת שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גַּרְגְּרִים בְּרֹאשׁ אָמִיר
אַרְבָּעָה חֲמִשָּׁה בִּסְעִפֶיהָ פֹּרִיָּה נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁעֶה הָאָדָם עַל־עֹשֵׂהוּ וְעֵינָיו אֶל־ 7
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה׃ וְלֹא יִשְׁעֶה אֶל־הַמִּזְבְּחוֹת 8
מַעֲשֵׂה יָדָיו וַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים
וְהָחַמָּנִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ ׀ עָרֵי מָעֻזּוֹ כַּעֲזוּבַת 9
הַחֹרֶשׁ וְהָאָמִיר אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיְתָה
שְׁמָמָה׃ כִּי שָׁכַחַתְּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵךְ וְצוּר מָעֻזֵּךְ לֹא זָכָרְתְּ י
עַל־כֵּן תִּטְּעִי נִטְעֵי נַעֲמָנִים וּזְמֹרַת זָר תִּזְרָעֶנּוּ׃ בְּיוֹם 11

נטעך

מ״ז v. 9. מלעל v. 10. פתח בס״פ

9 דאָרום וועל איך בעוויינען מיט א געוויין, אך יעזר ! אך וויינשטאָק פון
שבמה ! איך וועל דיך זעטיגען מיט מיינע טרעהרען חשבון און אלעלה, דען
איבער דיינע זומער פרוכט און דיין וויינ־איינזאמלונג איז דער שלאכט־
10 געשריי געפאלען. און פערניכטעט וועט ווערען פרייד און לוסט פון די
פרוכטפעלדער, און אין די וויינגערטנער וועט ניט געזונגען ווערען, און
עס וועט ניט געליארעמט ווערען. וויין אין די קעלערען וועט ניט אויס־
11 טרעטען דער טרעטער, דעם פיינד־געשריי האָב איך צושטערט. דארום
זיינען מיינע אינגעווייד אויפגערעגט פאר מואָב, ווי א פידעל ברומען זיי,
12 און מיין אינערליכעס מיטלייד פאר קיר חרש. און עס וועט זיין, ווען עס
וועט זיך ארויסצייגען דאָס מואָב איז מיעד געוואָרען אויף די הויכע געבעט
הייזער (עס האָט איהם ניט געהאָלפען), דאן וועט ער געהען צו זיין גרעס־
טען טעמפעל צו בעטען, אָבער ער וועט ניט קענען בייקומען (דעם פיינד).
13 דאָס איז דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט וועגען מואָב פון א לאנגע
14 צייט אָן. און יעצט האָט גאָט גערעדט, אזוי צו זאגען : אין דריי יאהר,
אזוי ווי די יאָהרען פון א טאָג־לאָהנער (ריכטיג אויפ׳ן מינוט), וועט
גרינג געשעצט ווערען די עהרע פון מואָב, טראָטץ זיין צאָהלרייכע מאססע,
און דער איבערגעבליבען וועט זיין זעהר ווענינ, ניט פיעל.

קאפיטעל יז

1 די פראָפעצייהונג איבער דמשק, זעה, דמשק ווערט אָבגעשאפט פון צו
2 זיין א שטאָדט, און זי וועט ווערען א הויפען טרימער. פערלאָזען ווע־
לען ווערען די שטעדט פון ערער, פאר הערדען (סטאדעס) וועלען
זיי זיין, און זיי וועלען דאָרטען לאגערן און קיינער וועט זיי ניט דערשרע־
3 קען. און עס וועט פערשטערט ווערען א פעסטונג פון אפרים, און א קע־
ניגרייך פון דמשק ; דער איבערגעבליבען פון דמשק וועט ווערען (ניעדעריג)
ווי די עהרע פון די קינדער פון ישראל, זאָגט גאָט פון די הערשארען.
4 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג וועט אָרעם ווערען די עהרע פון
יעקב, און די פעטיגקייט פון זיין פלייש וועט אָבגעמאָגערט ווערען.
5 און עס וועט זיין, אזוי ווי דער שניטער זאמעלט איין דאָס שטעהענ־
דיגע קאָרן, און מיט זיין אָרעם שניידט ער די זאנגען, (אזוי וועט גאָט
זיי אָבשניידען). און עס וועט זיין, אזוי ווי מען קלייבט אויף די זאנגען
6 אין דעם טהאָל פון רפאים (איינעם ביי איינעם). דאָך וועלען איבער־
בלייבען פון איהם (אין יהודה) יונגע פרוכט, ווי ביי דעם אָבשאָקלען פון
אן אוילבערטבוים, צוויי דריי קערנער אויף דעם שפיץ פון דעם אויבערש־
טען צווייג, פיער פינף אויף די צווייגען פון דעם פרוכטבארען וויינשטאָק,
7 זאָגט גאָט דער הערר פון ישראל. אין יענעם טאָג וועט זיך דער מענש
קעהרען צו זיין בעשעפער, און זיינע אויגען וועלען קוקען צו דעם הייליגען
8 פון ישראל. און ער וועט זיך ניט מעהר קעהרען צו די אלטארען (מזבחות),
וואָס ער האָט געמאכט (פאר די געצען) די ווערק פון זיינע אייגענע הענד.
און דאָס וואָס זיינע פינגער האָבען געמאכט וועט ער ניט מעהר אָנזעהען,
9 און ניט די הייליגע בוימער, און ניט די זונן־בילדער. אין יענעם טאָג
וועלען זיינע בעפעסטיגטע שטעדט ווערען ווי די פערוויסטונג פון די
וועלדער און די בארגשפיטצען וועלכע זיי האָבען אמאָל פערלאָזען צו־
ליעב די קינדער פון ישראל. און אזוי וויסט וועט זי (דאס לאנד) ווערען,
10 ווייל דו האָסט פערגעסען דעם גאָט פון דיין הילף, און אָן דעם פעלז פון
דיין שטארקייט האָסטו ניט געדענקט, דארום דאָס וואָס דו האָסט א
מאָל געפלאנצט ליעבליכע פלאנצונגען, זיינען געוואָרען ווי זיי וואָלטען
געווען איינגעזעצט פון עקעלהאפטע צווייגען.
11 אין דיין פלאנצונגסטאָג האָסטו געוואקסען וואונדערבאר גרויס, און אין
יענעם פריה־מאָרגען איז געווען דיינע זאָמען אין פול בליהונג, אָבער פאר־

נִטְעֵךְ תְּשַׂגְשֵׂגִי וּבַבֹּקֶר זַרְעֵךְ תַּפְרִיחִי נֵד קָצִיר בְּיוֹם
12 נַחֲלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ׃ הוֹי הֲמוֹן עַמִּים רַבִּים כַּהֲמוֹת
יַמִּים יֶהֱמָיוּן וּשְׁאוֹן לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם כַּבִּירִים יִשָּׁאוּן׃
13 לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם רַבִּים יִשָּׁאוּן וְגָעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחָק
14 וְרֻדַּף כְּמֹץ הָרִים לִפְנֵי־רוּחַ וּכְגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה׃ לְעֵת
עֶרֶב וְהִנֵּה בַלָּהָה בְּטֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ
וְגוֹרָל לְבֹזְזֵינוּ׃

CAP. XVIII. יח

יח

א 2 הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ׃ הַשֹּׁלֵחַ
בַּיָּם צִירִים וּבִכְלֵי־גֹמֶא עַל־פְּנֵי־מַיִם לְכוּ ׀ מַלְאָכִים קַלִּים
אֶל־גּוֹי מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט אֶל־עַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה גּוֹי
3 קַו־קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר־בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ׃ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ׃
4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי אֶשְׁקוֹטָה וְאַבִּיטָה בִמְכוֹנִי
ה כְּחֹם צַח עֲלֵי־אוֹר כְּעָב טַל בְּחֹם קָצִיר׃ כִּי־לִפְנֵי קָצִיר
כְּתָם־פֶּרַח וּבֹסֶר גֹּמֵל יִהְיֶה נִצָּה וְכָרַת הַזַּלְזַלִּים
6 בַּמַּזְמֵרוֹת וְאֶת־הַנְּטִישׁוֹת הֵסִיר הֵתַז׃ יֵעָזְבוּ יַחְדָּו לְעֵיט
הָרִים וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְקָץ עָלָיו הָעַיִט וְכָל־בֶּהֱמַת הָאָרֶץ
7 עָלָיו תֶּחֱרָף׃ בָּעֵת הַהִיא יוּבַל־שַׁי לַיהוָה צְבָאוֹת
עַם מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט וּמֵעַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה גּוֹי ׀ קַו־
קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ אֶל־מְקוֹם שֵׁם־יְהוָה
צְבָאוֹת הַר־צִיּוֹן׃

CAP. XIX. יט

יט

א מַשָּׂא מִצְרָיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עָב קַל וּבָא מִצְרַיִם
וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפָּנָיו וּלְבַב מִצְרַיִם יִמַּס בְּקִרְבּוֹ׃
2 וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחֲמוּ אִישׁ בְּאָחִיו וְאִישׁ
3 בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה׃ וְנָבְקָה רוּחַ־
מצרים

יח v. 4. יתיר י — v. 5. ה׳ רפה ibid. פתח בס״פ

שוואונדען זיינען די צווייגען פון די וויינטרויבען אין דעם טאָג פון דעם
12 ערבטהייל, און דער שמערץ איז געפּעהרליך!— וועה, א גערויש פון פיעל
פעלקער, ווי דאָס רוישען פון ימים רוישען זיי, און א שטורעם פון נאָציאָ־
13 נען, ווי דער שטורעם פון געוואַלטיגע וואסערען שטורמען זיי. לאָזען
די נאָציאָנען שטורמען ווי דער שטורעם פון די מעכטיגע וואסערען, אָבער
ער (גאָט) וועט אויף איהם אָנשרייען, וועט ער מוזען אנטלויפען צו א וויי־
טען אָרט, און ער וועט געיאָגט ווערען ווי דער שפּריי אויף די בערג פאר'ן
14 ווינד, און ווי דער דינער שטויב פאר דעם שטורעם־ווינד. צו אבענד צייט,
ערשט, שרעק (איז געווען),—אָבער איידער עס ווערט נאָך פריה־מאָרגען,
און ער (אשור) איז מעהר ניטאָ. דאָס איז דער בעשטימטער טהייל פון
די וואָס רויבען אונז, און דאָס לאָאז פון די וואָס פּלינדערען אונז.

קאַפּיטעל יח

1 אך, לאַנד שאָטענרייך פון פליגעל, וואָס איז פון יענער זייט פון די טייכען
2 פון כוש, וועלכע שיקט געזאַנדטעטע אויפ'ן ים, און אין געפעס פון ראָהר
שיקט זי געזאַנדטעטע אויפ'ן וואסער (און זאָגט) : געהט אהין איהר שנעלע
באָטען צו דעם פאָלק וואָס איז צערשטרייט און געפליקט, צו דעם פאָלק,
וואונדערפול זייט דעם עס עקזיסטירט און ווייטער, א פאָלק וואָס האָפט
און וואַרט ווען עס איז צערטרעטען, וואָס די שטראָמען (פעלקער) האָבען
3 זיין לאַנד צורויבט. איהר אַלע איינוואָהנער פון דער וועלט, און איהר
בירגער פון דער ערד ! ווען מען וועט אויפהויבען די פאָהן אויף די בערג,
וועט איהר זעהען, און ווען מען וועט בלאָזען דעם שופר פון הילף וועט
4 איהר הערען. דען אזוי האָט גאָט צו מיר געזאָגט : איך וועל רוהיג זיין,
און וועל קוקען אין מיין וואָהנאָרט, אזוי ווי די ליעבליכע ווארעמקייט
ביי דעם מאָרגענליכט, אזוי ווי די וואָלקען פון טהוי אין די היטץ פון
5 שניט־צייט. דען בעפאָר די שניט־צייט, ווען די בליהונג ווערט שוין
פערטיג, און די אונצייטיגע פרוכט האַלט ביים צייטיג ווערען, און עס
ווייזט זיך שוין איין בלום, (ווען אשור וועט זיין ביים גרעסטען גליק),
דאַן וועט מען אָבשניידען די לאַנגע צווייגען מיט א שנייד־מעסער, און
די אויסגעשפּרייטע צווייגען וועט מען אוועקנעהמען און אָבהאַקען.
6 זיי (די מחנה פון אשור) וועלען אַלע צוזאַמען איבערגעלאָזען ווערען
פאר די רויב־פויגלען פון די בערג, און פאר די טהיערען פון דער ערד.
און די רויבפויגלען וועלען אויף זיי זומערען, און אַלע טהיערען פון דער
ערד וועלען אויף זיי ווינטערען. (א גאַנצען זומער און א גאַנצען ווינטער).
7 אין יענער צייט וועט געפיהרט ווערען א געשאַנק צו דעם גאָט פון די
הערשאַרען ; דאָס פאָלק וואָס איז צושטרייט און געפליקט, און פון
דעם פאָלק וואָס איז וואונדערפול פון זייט דעם עס עקסעסטירט און ווייַ־
טער, דאָס פאָלק וואָס האָפט און וואַרט, אויך ווען עס איז צערטרעטען,
וואָס די שטראָמען האָבען זיין לאַנד צורויבט, (צוריק וועלען זיי געבראַכט
ווערען) צו דעם אָרט פון דעם נאָמען פון דעם גאָט פון הערשאַרען, צו
דעם בארג ציון.

קאַפּיטעל יט

1 די פּראָפּעצייהונג איבער מצרים : זעה, גאָט רייט אויף א שנעלען וואָל־
קען, און ער קומט נאָך מצרים, און עס וועלען ציטערען די געצען פון
מצרים פאר איהם, און דאָס הארץ פון מצרים וועט צוגאַנגען ווערען
2 אין איהם. און איך וועל אויפרייצען מצרים קעגען מצרים, און זיי וועלען
שטרייטען איטליכער קעגען זיין ברודער און איטליכער קעגען זיין פריינד,
א שטאָדט קעגען א שטאָדט און א קעניגרייך קעגען א קעניגרייך.
3 און דער מוטה פון מצרים וועט אויסגעלעדיגט ווערען, אין זיין מיטען,

מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וַעֲצָתוֹ אֲבַלֵּעַ וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־
הָאִטִּים וְאֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים׃ וְסִכַּרְתִּי אֶת־מִצְרַיִם 4
בְּיַד אֲדֹנִים קָשֶׁה וּמֶלֶךְ עַז יִמְשָׁל־בָּם נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה
צְבָאוֹת׃ וְנִשְּׁתוּ־מַיִם מֵהַיָּם וְנָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ׃ וְהֶאֶזְנִיחוּ ה 6
נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יְאֹרֵי מָצוֹר קָנֶה וָסוּף קָמֵלוּ׃ עָרוֹת 7
עַל־יְאוֹר עַל־פִּי יְאוֹר וְכֹל מִזְרַע יְאוֹר יִיבַשׁ נִדַּף וְאֵינֶנּוּ׃
וְאָנוּ הַדַּיָּגִים וְאָבְלוּ כָּל־מַשְׁלִיכֵי בַיְאוֹר חַכָּה וּפֹרְשֵׂי 8
מִכְמֹרֶת עַל־פְּנֵי־מַיִם אֻמְלָלוּ׃ וּבֹשׁוּ עֹבְדֵי פִשְׁתִּים 9
שְׂרִיקוֹת וְאֹרְגִים חוֹרָי׃ וְהָיוּ שָׁתֹתֶיהָ מְדֻכָּאִים כָּל־עֹשֵׂי י
שֶׂכֶר אַגְמֵי־נָפֶשׁ׃ אַךְ־אֱוִלִים שָׂרֵי צֹעַן חַכְמֵי יֹעֲצֵי פַרְעֹה 11
עֵצָה נִבְעָרָה אֵיךְ תֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה בֶּן־חֲכָמִים אֲנִי בֶּן־
מַלְכֵי־קֶדֶם׃ אַיָּם אֵפוֹא חֲכָמֶיךָ וְיַגִּידוּ נָא לָךְ וְיֵדְעוּ מַה־ 12
יָּעַץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל־מִצְרָיִם׃ נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֹעַן נִשְּׁאוּ שָׂרֵי 13
נֹף הִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם פִּנַּת שְׁבָטֶיהָ׃ יְהוָה מָסַךְ בְּקִרְבָּהּ 14
רוּחַ עִוְעִים וְהִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ כְּהִתָּעוֹת
שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ׃ וְלֹא־יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טו
רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם 16
כַּנָּשִׁים וְחָרַד ׀ וּפָחַד מִפְּנֵי תְּנוּפַת יַד־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
הוּא מֵנִיף עָלָיו׃ וְהָיְתָה אַדְמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחָגָּא 17
כֹּל אֲשֶׁר יַזְכִּיר אֹתָהּ אֵלָיו יִפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא יוֹעֵץ עָלָיו׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ 18
חָמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שְׂפַת כְּנַעַן וְנִשְׁבָּעוֹת
לַיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהֶרֶס יֵאָמֵר לְאֶחָת׃ בַּיּוֹם 19
הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם וּמַצֵּבָה אֵצֶל־
גְּבוּלָהּ לַיהוָה׃ וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ כ
מִצְרָיִם כִּי־יִצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה מִפְּנֵי לֹחֲצִים וְיִשְׁלַח לָהֶם
מוֹשִׁיעַ וָרָב וְהִצִּילָם׃ וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וְיָדְעוּ מִצְרַיִם 21
אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְעָבְדוּ זֶבַח וּמִנְחָה וְנָדְרוּ־נֵדֶר לַיהוָה

און זיין ראַטה וועל איך פערדאַרבען, און זיי וועלען פאַרשען ביי די גע־
צען און ביי די צויבערערס, און ביי די טודטענבעשווערערס און די בויכ־
4 רעדנערס. און איך וועל איבערגעבען מצרים אין די האַנד פון אַ האַרטען
הערר, און אַ שטרענגער קעניג וועט הערשען איבער זיי. דאָס איז דער
5 שפּרוך פון דעם הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען. און די וואַסערען ווע־
לען אויסגעטריקענט ווערען פון דעם ים (עס מיינט: דער נילוס), און יע־
6 דער טייך וועט פערוויסטעט און פערטריקענט ווערען. און זיי (די וואַ־
סערען) וועלען פערלאָזען די טייכען, אויסגעלעערט און אויסגעטריקענט
וועלען ווערען די קאַנאַלען פון מצרים, ראָהר און שילף וועלען פערוועלקען.
7 נאַקעטקייט איז ביים טייך (קיינע געוויקסען), ביי די ברעגעס פון טייך,
און אַלעס וואָס איז געזעעט ביים טייך איז פערטריקענט, פערוועלקט
8 און איז אוועק. און די פישער וועלען קלאָגען, און עס וועלען טרויערען
אַלע די וואָס וואַרפען אַן אַנגעל אין דעם טייך. און די וואָס פערשפּרייטען
9 אַ נעטץ אויפ'ן וואַסער וועלען פערשמאַכט ווערען. און שעהמען וועלען
זיך די וואָס אַרבייטען ביי די געקאַמטע פלאַקס, און די וואָס וועבען ווייסע
10 ליינוואַנד, און איהרע פונדאַמענטען (די גרויסע לייט) וועלען זיין ניע־
דערגעשלאָגען, אַלע לאָהנאַרבייטער וועלען האָבען בעטריבטע געמיטהען.
11 נאַר נאַרען זיינען (געוועזן) די פירשטען פון צען, די קלוגע ראַטהגעבער
פון פּרעה האָבען געגעבען אַ דומען ראַטה, ווי קענט איהר זאָגען צו פּרעה:
דער זוהן פון די בעריהמטע קלוגע בין איך, דער זוהן פון די פאַרצייטיגע
12 קעניגע? וואו זיינען יעצט דיינע קלוגע, און לאָזען זיי דיר יעצט זאָגען,
און זאָלען זיי וויסען וואָס דער גאָט פון די הערשאַרען האָט בעשלאָסען
13 איבער מצרים. נאַריש זיינען געוואָרען די פירשטען פון צען, פערפיהרט
זיינען די פירשטען פון נוף, פערפיהרט האָבען די מצרים די עקשטיינער
14 (די גרויסע לייט) פון איהרע שטאַמען. גאָט האָט אַריינגעגאָסען אין
איהר (אין זיי) אַ גייסט פון פערריקטהייט, און זיי האָבען פערפיהרט די
מצרים אין זייער יעדעם ווערק, אַזוי ווי אַ שכור שאָקעלט זיך ווען ער
15 האַלט ביים ברעכען. און עס וועט ניט בלייבען אין מצרים קיינע רעכטע
ווערק, וועלכע עס וועט האָבען געמאַכט דער קאָפּ אָדער דער עק, דער
16 פּאַלמענצווייג אָדער דער ראָהר (גרויס אָדער קליין). אין יענעם טאָג
וועט מצרים ווערען (שוואַך) ווי די פרויען, און ער וועט ציטערען און
פירכטען פאַר דער אויפהעבונג פון דער האַנד פון דעם גאָט פון די הער־
17 שאַרען, וועלכער הויבט אויף אויף איהם. און דאָס לאַנד פון יהודה
וועט ווערען צו מצרים אַ שרעקען. אין יעדער צייט ווען יעמאַנד וועט
איהר דערמאָהנען צו איהם, וועט ער ציטערען, צוליעב דעם ראַטה פון
דעם גאָט פון די הערשאַרען, וואָס ער ראַטהעט קעגען איהם.
18 אין יענעם טאָג וועלען אין לאַנד מצרים זיין פינף שטעדט, וועלכע ריידען:
די שפּראַך פון כנען, און שווערען ביי גאָט פון די הערשאַרען [די צער־
שטערטע שטאָדט, וועט איינע גערופען ווערען].
19 אין יענעם טאָג וועט זיין אַן אַלטאַר פאַר גאָט אין מיטען פון דעם לאַנד
מצרים, און אַ דענק־שטיין ביי איהר גרענעץ, צו גאָט:
20 און דאָס וועט זיין אַ צייכען און אַ צייגניס פאַר דעם גאָט פון די הער־
שאַרען אין דעם לאַנד פון מצרים, דען זיי וועלען שרייען צו גאָט
פון וועגען די בעדריקערס, און ער וועט שיקען צו זיי אַ העלפער און אַ
פערטהיידיגער, און ער וועט זיי רעטען.
21 און גאָט וועט בעוואוסט ווערען צו מצרים, און די מצרים וועלען אַנער־
קענען גאָט אין יענעם טאָג, און זיי וועלען (איהם) דיענען מיט שלאַכט־
אָפּפער און מעהל־אָפּפער, און זיי וועלען צוזאָגען צו גאָט אַ נדר און
זיי וועלען עס בעצאָהלען.

22 וְשִׁלֵּמוּ׃ וְנָגַף יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם נָגֹף וְרָפוֹא וְשָׁבוּ עַד־יְהוָה
23 וְנֶעְתַּר לָהֶם וּרְפָאָם׃ בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְסִלָּה
מִמִּצְרַיִם אַשּׁוּרָה וּבָא אַשּׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאַשּׁוּר
24 וְעָבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־אַשּׁוּר׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל
כה שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאַשּׁוּר בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ אֲשֶׁר
בֵּרְכוֹ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר בָּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יָדַי
אַשּׁוּר וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XX. כ

א בִּשְׁנַת בֹּא תַרְתָּן אַשְׁדּוֹדָה בִּשְׁלֹחַ אֹתוֹ סַרְגוֹן מֶלֶךְ אַשּׁוּר
2 וַיִּלָּחֶם בְּאַשְׁדּוֹד וַיִּלְכְּדָהּ׃ בָּעֵת הַהִיא דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־
יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ לֵאמֹר לֵךְ וּפִתַּחְתָּ הַשַּׂק מֵעַל מָתְנֶיךָ
וְנַעַלְךָ תַחֲלֹץ מֵעַל רַגְלֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הָלֹךְ עָרוֹם וְיָחֵף׃
3 וַיֹּאמֶר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הָלַךְ עַבְדִּי יְשַׁעְיָהוּ עָרוֹם וְיָחֵף שָׁלֹשׁ
4 שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֵת עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כּוּשׁ׃ כֵּן יִנְהַג מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר אֶת־שְׁבִי מִצְרַיִם וְאֶת־גָּלוּת כּוּשׁ נְעָרִים וּזְקֵנִים עָרוֹם
ה וְיָחֵף וַחֲשׂוּפַי שֵׁת עֶרְוַת מִצְרָיִם׃ וְחַתּוּ וָבֹשׁוּ מִכּוּשׁ מַבָּטָם
6 וּמִן־מִצְרַיִם תִּפְאַרְתָּם׃ וְאָמַר יֹשֵׁב הָאִי הַזֶּה בַּיּוֹם הַהוּא
הִנֵּה־כֹה מַבָּטֵנוּ אֲשֶׁר נַסְנוּ שָׁם לְעֶזְרָה לְהִנָּצֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וְאֵיךְ נִמָּלֵט אֲנָחְנוּ׃

CAP. XXI. כא

א מַשָּׂא מִדְבַּר־יָם כְּסוּפוֹת בַּנֶּגֶב לַחֲלֹף מִמִּדְבָּר בָּא מֵאֶרֶץ
2 נוֹרָאָה׃ חָזוּת קָשָׁה הֻגַּד־לִי הַבּוֹגֵד ׀ בּוֹגֵד וְהַשּׁוֹדֵד ׀ שׁוֹדֵד
3 עֲלִי עֵילָם צוּרִי מָדַי כָּל־אַנְחָתָה הִשְׁבַּתִּי׃ עַל־כֵּן מָלְאוּ
מָתְנַי חַלְחָלָה צִירִים אֲחָזוּנִי כְּצִירֵי יוֹלֵדָה נַעֲוֵיתִי מִשְּׁמֹעַ
4 נִבְהַלְתִּי מֵרְאוֹת׃ תָּעָה לְבָבִי פַּלָּצוּת בִּעֲתָתְנִי אֵת נֶשֶׁף
ה חִשְׁקִי שָׂם לִי לַחֲרָדָה׃ עָרֹךְ הַשֻּׁלְחָן צָפֹה הַצָּפִית אָכוֹל
6 שָׁתֹה קוּמוּ הַשָּׂרִים מִשְׁחוּ מָגֵן׃ כִּי כֹה אָמַר אֵלַי

אדני

כ v. 4. הס׳ בפתח   כ״א v. 2. הה׳ רפה   ibid. פתח בס״פ

22 און (פאַרדעם) וועט גאָט פּלאָגען די מצרים, פּלאָגען און היילען, און ווען זיי וועלען (פאָלשטענדיג) צוריקקעהרען צו גאָט, דאַן וועט ער צו זיי איבערגעבעטען ווערען און ער וועט זיי אין גאַנצען היילען.
23 אין יענעם טאָג וועט געהן איין (אויסגעטראָטענער) וועג פון מצרים נאָך אשור. און אשור וועט קומען נאָך מצרים, און מצרים אין אשור, און מצרים מיט אשור וועלען (צוזאַמען) דיענען (גאָט).
24 אין יענעם טאָג וועט ישראל זיין א דריטע קעניגרייך צו מצרים און צו אשור, זי וועט זיין א זעגען אין מיטען פון דער ערד.
25 (ישראל וועט זיין א פאָלק) וועלכען דער גאָט פון די הערשאַרען האָט געבענשט, מען וועט זאָגען: געבענשט איז מיין פאָלק מצרים, און דאָס ווערק פון מיינע הענד, אשור, אָבער מיין ערבטהייל איז (נאָר) ישראל.

קאַפּיטעל כ

1 אין דעם יאָהר ווען תרתן איז געקומען נאָך אשדוד. ווען סרגון דער קעניג פון אשור האָט איהם געשיקט, און ער האָט געשטריטען מיט אשדוד און האָט זי איינגענומען.
2 אין יענער צייט האָט גאָט גערעדט דורך ישעיהו דעם זוהן פון אמוץ אזוי צו זאָגען: געה און בינד אָב דעם זאַק פון דיינע לענדען, און דיין שוך זאָלסטו אַראָבציהען פון דיין פוס; און ער האָט אזוי געטהאָן, און ער איז געגאַנגען נאַקעט (אָהן א אויבער קלייד) און באָרפוס.
3 און גאָט האָט געזאָגט: אזוי ווי מיין קנעכט ישעיהו איז געגאַנגען נאַקעט און באָרפוס פאַר דריי יאָהר איז דאָס א צייכען און א פאָרבילד פאַר מצרים און פאַר כוש.
4 אזוי וועט דער קעניג פון אשור טרייבען די געפאַנגענע פון מצרים, און די פאַרטריעבענע פון כוש; יונגע און אַלטע, נאַקעט און באָרפוס, און ענטבלעזט ביז אַם האַלבען קערפּער — צו דער שאַנדע פון מצרים.
5 און זיי (יהודה) וועלען דערשראָקען ווערען און וועלען זיך שעהמען מיט כוש זייער אויסזיכט (אויף וועמען זיי האָבען געהאָפט), און מיט מצרים זייער רוהם (זיי האָבען זיך געריהמט מיט איהר בונד).
6 און דער איינוואָהנער פון דיעזען אינזעל (לאַנד. ד. ה. ארץ ישראל) וועט זאָגען אין יענעם טאָג: זעה, אזוי איז דאָס (אויסגעגאַנגען) צו אונזער אויסזיכט, וואָס מיר זיינען דאָרט געלאָפען נאָך הילף, צו גערעטעט ווערען פון דעם קעניג פון אשור. און ווי אזוי דען וועלען מיר אנטרונען ווערן.

קאַפּיטעל כא

1 די פּראָפעצייהונג איבער דער וויסטע ביים מעער (בבל): ווי די שטראָם ווינדען וואָס קומען פון דרום זייט, אזוי קומט ער (פרס) פון דער וויסטע, פון א פורכטבארעם לאַנד.
2 א שווערע פּראָפעצייהונג איז מיר געזאָגט געוואָרען: דער פעררעטהער (געהט שוין) מיט פעררעטה (צו פרס) און דער רויבער רויבט. קום אַרויף עילם! בעלאַגער מדי! די אלע זיפצען (וואָס בבל האָט פערשאַפט) האָב איך געמאַכט אויפהערען.
3 דאַרום זיינען מיינע לענדער פול געוואָרען מיט ציטערנים, וועהען האָבען מיך אָנגענומען ווי די וועהען פון א געווינערין. איך האָב קראַמפּפען בעקומען, איך קען מעהר ניט הערען, איך בין צושראָקען געוואָרען, איך קען מעהר ניט זעהען.
4 מיין הארץ אין מיר שווינדעלט, א גרויזאַמער שרעק האָט מיך דערשראָקען (בבל זאָגט עס); דעם אבענד פון מיינע פערגעניגען האָט ער מיר געמאַכט צו א ציטערנים.
5 מען גרייט צום טיש, מען לייכט די בעלייכטונגען, מען עסט און מען טרינקט, (מיט איין מאָל א געשריי): שטעהט אויף איהר פירשטען, זאַלבט דעם שילד (צו מלחמה).
6 דען אזוי האָט צו מיר גאָט געזאָגט: געה, שטעל א וועכטער (אין דער נבואה) און וואָס ער וועט זעהען זאָל ער זאָגען.

7 אֲדֹנָי לֵךְ הַעֲמֵד הַֽמְצַפֶּה אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּיד׃ וְרָאָה רֶכֶב
צֶמֶד פָּרָשִׁים רֶכֶב חֲמוֹר רֶכֶב גָּמָל וְהִקְשִׁיב קֶשֶׁב רַב־
8 קָשֶׁב׃ וַיִּקְרָא אַרְיֵה עַל־מִצְפֶּה ׀ אֲדֹנָי אָנֹכִי עֹמֵד תָּמִיד
9 יוֹמָם וְעַל־מִשְׁמַרְתִּי אָנֹכִי נִצָּב כָּל־הַלֵּילוֹת׃ וְהִנֵּה־זֶה בָא
רֶכֶב אִישׁ צֶמֶד פָּרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נָפְלָה נָפְלָה בָּבֶל
י וְכָל־פְּסִילֵי אֱלֹהֶיהָ שִׁבַּר לָאָרֶץ׃ מְדֻשָׁתִי וּבֶן־גָּרְנִי אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגַּדְתִּי לָכֶם׃
11 מַשָּׂא דּוּמָה אֵלַי קֹרֵא מִשֵּׂעִיר שֹׁמֵר מַה־מִלַּיְלָה שֹׁמֵר
12 מַה־מִלֵּיל׃ אָמַר שֹׁמֵר אָתָא בֹקֶר וְגַם־לָיְלָה אִם־תִּבְעָיוּן
13 בְּעָיוּ שֻׁבוּ אֵתָיוּ׃ מַשָּׂא בַּעְרָב בַּיַּעַר בַּעְרַב תָּלִינוּ
14 אֹרְחוֹת דְּדָנִים׃ לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ מָיִם יֹשְׁבֵי אֶרֶץ תֵּימָא
טו בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נֹדֵד׃ כִּי־מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדָדוּ מִפְּנֵי ׀ חֶרֶב
נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֹּבֶד מִלְחָמָה׃
16 כִּי־כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלָי בְּעוֹד שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלָה כָּל־
17 כְּבוֹד קֵדָר׃ וּשְׁאָר מִסְפַּר־קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי בְנֵי־קֵדָר יִמְעָטוּ
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל דִּבֵּר׃

כב

Cap. XXII. כב

א מַשָּׂא גֵּיא חִזָּיוֹן מַה־לָּךְ אֵפוֹא כִּי־עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת׃
2 תְּשֻׁאוֹת ׀ מְלֵאָה עִיר הוֹמִיָּה קִרְיָה עַלִּיזָה חֲלָלַיִךְ לֹא
3 חַלְלֵי־חֶרֶב וְלֹא מֵתֵי מִלְחָמָה׃ כָּל־קְצִינַיִךְ נָדְדוּ־יַחַד
מִקֶּשֶׁת אֻסָּרוּ כָּל־נִמְצָאַיִךְ אֻסְּרוּ יַחְדָּו מֵרָחוֹק בָּרָחוּ׃
4 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמָרֵר בַּבֶּכִי אַל־תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי
ה עַל־שֹׁד בַּת־עַמִּי׃ כִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה
לַאדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְקַרְקַר קִר וְשׁוֹעַ אֶל־
6 הָהָר׃ וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקִיר
7 עֵרָה מָגֵן׃ וַיְהִי מִבְחַר־עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רָכֶב וְהַפָּרָשִׁים
8 שֹׁת שָׁתוּ הַשָּׁעְרָה׃ וַיְגַל אֵת מָסַךְ יְהוּדָה וַתַּבֵּט בַּיּוֹם
9 הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר׃ וְאֵת בְּקִיעֵי עִיר־דָּוִד רְאִיתֶם

כִּי־

7 און ער האָט געזעהען איין רייטער, נאָכהער א פּאָאר רייטער, נאָכהער
רייטער אויף אייזלען און רייטער אויף קעמלען, און ער האָט פערנומען
8 א געוויש, א גרויסען גערויש. און ער האָט אויסגעשריען: דער לייב
(קומט)! מיין הער! אויף דער וואך שטעה איך נאָכאַנאַנד, טעג, און
9 אויף מיין היטונג שטעה איך אַלע נעכט. און זעה, ער (דער שונא) איז
פּאָרט געקומען, מענער, רייטער, געשפּאַנען רייטער, און ער (דער שונא)
האָט (צו מיר) אויסגעשריען און האָט געזאָגט: געפאַלען, געפאַלען
איז בבל, און אַלע איהרע בילדער האָט ער צושמעטערט צו דער ערד.
10 דו מיין געדראָשענעם (פאָלק ישראל)! קינד פון מיין שייער! וואָס
איך האָב געהערט פון דעם גאָט פון די הערשארען, דעם גאָט פון ישראל,
11 דאָס האָב איך צו אייך אָנגעזאָגט. די פּראָפעצייהונג איבער דומה. צו
מיר רופט מען פון שעיר: וועכטער, וואָס (וועט ווערען) פון דער נאַכט?
12 וועכטער, (וואָס הערט זיך) פון דער נאַכט? האָט דער וועכטער געזאָגט:
עס קומט אָן דער מאָרגען, עס וועט זיין אויך נאַכט, אויב איהר ווילט
13 בעטען, בעט, קעהרט צוריק, קומט ווידער. די פּראָפעצייהונג איבער
ערב: אין דעם וואַלד פון ערב וועט איהר נעכטיגען, איהר קאַראַוואַנען
14 פון דדנים. קעגען לאַנד פון תימא, מיט אייער ברויט בעגעגענט דעם
15 פערוואָגעלטען. דען, וועגען די שווערדען זיינען זיי פערוואָגעלט, וועגען
דעם געשארפטען שווערד, און וועגען דעם געשפּאַנטען בויגען, און וועגען
16 דעם שווערען קריעג. דען אַזוי האָט גאָט צו מיר געזאָגט: נאָך אין איין
יאָהר, אַזוי ווי די יאָהרען פון א טאָגלאָהנער, וועט אויסגעהען די גאַנצע
17 עהרע פון קדר (ערב). און עס וועט איבערבלייבען (א קליינע) צאָהל
פון די בויגענס; העלדען פון די זיהן פון קדר וועלען ווינציג ווערען, דען
גאָט דער הערר פון ישראל האָט (עס) גערעדט.

קאַפּיטעל כב

1 א פּראָפעצייהונג איבער דעם טהאָל פון ערשיינונג (ירושלים): וואָס
איז דיר דען יעצט געשעהען, וואָס דו ביזט אין גאַנצען ארויפגעשטיגען
2 אויף די דעכער? דו גערוישפולע, ברומענדע שטאָדט, לוסטיגע פעסטונג,
דיינע דערשלאַגענע זיינען ניט דערשלאַגענע פון שווערד, אויך ניט גע־
3 שטאָרבענע אין שלאַכט. און דיינע פירשטען זיינען צוזאַמען אַנטלאָפען,
אָהן בויגענס, זיי זיינען געבונדען געוואָרען און אַלע וואָס האָבען זיך אין
דיר געפונען זיינען ווי זיי וואָלטען געוועזן צוזאַמענגעבונדען, צו אַנטלוי־
4 פען ווייט שטרעבען זיי. דארום האָב איך געזאָגט: קעהרט זיך אָב
פון מיר, איך וועל ביטערליך וויינען, דרינגט ניט מיך צו טרייסטען
5 וועגען די צערשטערונג פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק. דען א טאָג
פון געטומעל, און צוטרעטונג און פערוויסטונג האָט דער הערר, דער
גאָט פון די הערשארען (געמאַכט) אין דעם טהאָל פון ערשיינונג.
מען ברעכט די מויערען און דער קריעגסגעשריי (קלינגט) ביז'ן באַרג.
6 און עילם האָט אויפגעהויבען די פיילענטאַש, (ער קומט) מיט רייטוועגען
בעזעצט מיט מענער, און רייטער, און קיר האָט אַבגעדעקט דאָס שילד.
7 און דיינע אויסערוועהלטע טהאָלען זיינען פול געוואָרען מיט רייטווע־
גען, און די רייטער האָבען זיך געווענדעט צו דעם טהויער.
8 און ער (דער שונא) האָט אויפגעדעקט דעם פאָרהאַנג פון יהודה, און דו
האָסט אין יענעם טאָג געקוקט צו די געוועהר וואָס געפינט זיך אין דעם
הויז פון וואַלד.
9 און די שפּאַלטען פון דער שטאָדט פון דוד האָט איהר נאָכגעזעהן. און
ליידער זיי זיינען פיעל, און איהר האָט איינגעזאַמעלט די וואַסער פון
דעם טייך (אין שטאָדט אריין).

י כִּֽי־רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת־מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה׃ וְאֶת־בָּתֵּי
11 יְרוּשָׁלַםִ סְפַרְתֶּם וַתִּתְצוּ הַבָּתִּים לְבַצֵּר הַחוֹמָה׃ וּמִקְוָה
עֲשִׂיתֶם בֵּין הַחֹמֹתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה וְלֹא הִבַּטְתֶּם
12 אֶל־עֹשֶׂיהָ וְיֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם׃ וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יֱהֹוִה
צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגֹר שָׂק׃
13 וְהִנֵּה ׀ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג ׀ בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אָכֹל בָּשָׂר
14 וְשָׁתוֹת יָיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת׃ וְנִגְלָה בְאָזְנָי יְהֹוָה
צְבָאוֹת אִם־יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד־תְּמֻתוּן אָמַר אֲדֹנָי
טו יֱהֹוִה צְבָאוֹת׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה צְבָאוֹת לֶךְ־בֹּא
16 אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה עַל־שֶׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת׃ מַה־לְּךָ פֹה
וּמִי־לְךָ פֹה כִּי־חָצַבְתָּ לְּךָ פֹּה קָבֶר חֹצְבִי מָרוֹם קִבְרוֹ
17 חֹקְקִי בַסֶּלַע מִשְׁכָּן לוֹ׃ הִנֵּה יְהֹוָה מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה
18 גָּבֶר וְעֹטְךָ עָטֹה׃ צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה כַּדּוּר אֶל־אֶרֶץ
רַחֲבַת יָדָיִם שָׁמָּה תָמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן
19 בֵּית אֲדֹנֶיךָ׃ וַהֲדַפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָ׃
כ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ׃
21 וְהִלְבַּשְׁתִּיו כֻּתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַםִ וּלְבֵית יְהוּדָה׃
22 וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית־דָּוִד עַל־שִׁכְמוֹ וּפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר
23 וְאֵין פֹּתֵחַ׃ וּתְקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד
24 לְבֵית אָבִיו׃ וְתָלוּ עָלָיו כֹּל ׀ כְּבוֹד בֵּית־אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים
וְהַצְּפִעוֹת כֹּל כְּלֵי הַקָּטָן מִכְּלֵי הָאַגָּנוֹת וְעַד כָּל־כְּלֵי
כה הַנְּבָלִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהֹוָה צְבָאוֹת תָּמוּשׁ הַיָּתֵד
הַתְּקוּעָה בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר־
עָלֶיהָ כִּי יְהֹוָה דִּבֵּר׃

CAP. XXIII. כג

כג

א מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ ׀ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי־שֻׁדַּד מִבַּיִת מִבּוֹא
מארץ

כ״ב v. 11. הת׳ רפה v. 14. קמץ בטרחא

10 און די הייזער פון ירושלים האָט איהר געצעהלט, און איהר האָט צושטוי־
סען די (ניט נעטהיגע) הייזער צו בעפעסטיגען די מויער.
11 און אַ וואַסער פערזאַמלונג האָט איהר געמאַכט צווישען די צוויי מויערען,
פאַר די וואַסער פון דעם אַלטען טייך, אָבער צו איהם וואָס ער האָט איהר
(די גזרה) געמאַכט האָט איהר ניט געקוקט, און דעם, וואָס האָט איהר
בעשאַפען פון אַ לאַנגע צייט אָן, האָט איהר ניט געזעהען.
12 און דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען האָט אויסגערופען אין יענעם
טאָג, פאַר געוויין און פאַר קלאָג, און פאַר רייסונג די האָאר, און זיך
13 אָנצוגורטען זאַק־קליידער. אָבער זעה, דאָ איז לוסט און פרייד, מען
דערשלאָגט אָקס רינדער, און מען שלאַכט שאָף, מען עסט פלייש און מען
טרינקט וויין (מען זאָגט:) לאָמיר עסען און טרינקען, דען מאָרגען ווע־
14 לען מיר שטאַרבען [אָדער פערטריעבען ווערען]. און עס איז אָפּענבאַרט
(געוואָרען) אין מיינע אויערען (האָט געזאָגט) דער גאָט פון די הערשאַרען,
דאָס די דאָזיגע זינד וועט אייך ניט פערגעבען ווערען, ביז איהר וועט
געווים שטאַרבען, זאָגט דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען.
15 אַזוי האָט געזאָגט דער הערר, דער גאָט פון די הערשאַרען: געה, קום,
צו דעם דאָזיגען שאַצמייסטער, צו שבנא וואָס איז איבער דעם (קעניג־
16 ליכען) הויז. וואָס האָסטו דאָ צו מאַכען, און וועמען האָסטו דאָ, וואָס דו
האָסט זיך דאָ אויסגעהאַקט אַ קבר? אויך ער האַקט זיך אויס אין דער
הויך זיין קבר! ער גראָבט אויס אין דעם פעלז אַ וואָהנונג פיר זיך!
17 זעה, גאָט וועט דיר שליידערען אַ שטאַרקע שליידערונג, דו מאַן, און ער
18 וועט דיך פאַרוואָגלען און אַרומטרייבען. ער וועט דיך צוזאַמענוויקלען
ווי אַ קנויל, ווי אַ באַלל, און וועט דיך אַרונטער־שליידערען אין אַ לאַנד
גערוים אין אַלע זייטען, דאָרטען וועסטו שטאַרבען, און דאָרטען וועלען
בלייבען דיינע פּראַכטגעשפּאַנען, צו שאַנד פון דעם הויז פון דיין הערר!
19 און איך וועל דיך אַראָבשטויסען פון דיין שטאַנד, און פון דיין שטעללע
20 וועל איך (זועט ער) דיך אַרונטערוואַרפען. און עס וועט געשעהען אין
יענעם טאָג, דאָס איך וועל רופען מיין קנעכט, אליקים דעם זוהן פון
21 חלקיהו. און איך וועל איהם בעקליידען מיט דיין העמד (אמט), און דיין
גאַרטעל וועל איך אויף איהם בעפעסטיגען, און דיין הערשאַפט וועל איך
אין זיין האַנד געבען. און ער וועט זיין אַ פאָטער צו די איינוואָהנער פון
ירושלים און צו דאָס הויז פון יהודה.
22 און איך וועל לעגען דעם שליסעל פון דעם הויז פון דוד אויף זיין שול־
טער, און וואָס ער וועט עפענען וועט קיינער ניט צושליסען, און וואָס
ער וועט צושליסען וועט קיינער ניט עפענען.
23 און איך וועל איהם אַריינשלאָגען ווי איין נאָגעל אין אַ זיכערען אָרט,
און ער וועט גילטען אַלס אַ טהראָן פון עהרע פאַר זיין פאָטער'ס הויז.
24 און זיי וועלען אויף איהם אויפהענגען די גאַנצע עהרע פון זיין פאָטער'ס
הויזגעזינד, די קינדער און קינדערס קינדער, אַלע קליינע געפעס, פון
די בעקענס (אין וואָס מען קנעט טייג) ביז די אַלע געפעס פון די פלעשער.
25 אין יענעם טאָג, זאָגט דער גאָט פון די הערשאַרען, וועט אָבער ווייכען
דער יעצטיגער נאָגעל (שבנא) וואָס איז אין אַ זיכערען אָרט, און ער וועט
אָבגעהאַקט ווערען, און וועט אַרונטערפאַלען, און די לאַסט וואָס איז אויף
איהם וועט אָבגעשניטען ווערען, דען גאָט האָט גערעדט.

קאַפּיטעל כג

1 די פּראָפעצייהונג איבער צר. יאָמערט, איהר שיפען פון תרשיש, דען
ער איז בערויבט, עס איז ניטאָ מעהר אַ הויז, ניטאָ אָן איינפאָהר (פאַר
שיפען). (ווען זיי זיינען געקומען) פון דעם לאַנד פון כתים איז דאָס צו
זיי אָפּענבאַרט געוואָרען.

מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה־לָמוֹ׃ דֹּמּוּ יֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבֵר 2
יָם מִלְאוּךְ׃ וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁחֹר קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ 3
וַתְּהִי סְחַר גּוֹיִם׃ בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר 4
לֹא־חַלְתִּי וְלֹא־יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַחוּרִים רוֹמַמְתִּי
בְתוּלוֹת׃ כַּאֲשֶׁר־שֵׁמַע לְמִצְרָיִם יָחִילוּ כְּשֵׁמַע צֹר׃ עִבְרוּ ה 6
תַּרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יֹשְׁבֵי אִי׃ הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִימֵי־קֶדֶם 7
קַדְמָתָהּ יֹבִלוּהָ רַגְלֶיהָ מֵרָחוֹק לָגוּר׃ מִי יָעַץ זֹאת עַל־צֹר 8
הַמַּעֲטִירָה אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כִּנְעָנֶיהָ נִכְבַּדֵּי־אָרֶץ׃ יְהוָה 9
צְבָאוֹת יְעָצָהּ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל־צְבִי לְהָקֵל כָּל־נִכְבַּדֵּי־
אָרֶץ׃ עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ אֵין מֵזַח י
עוֹד׃ יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל־ 11
כְּנַעַן לַשְׁמִד מָעֻזְנֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלוֹז 12
הַמְעֻשָּׁקָה בְּתוּלַת בַּת־צִידוֹן כִּתִּיים קוּמִי עֲבֹרִי גַּם־שָׁם
לֹא־יָנוּחַ לָךְ׃ הֵן ׀ אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֶה הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר 13
יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ בַחִינָיו עֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ
לְמַפֵּלָה׃ הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶן׃ 14
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּחַת צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ טו
אֶחָד מִקֵּץ שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃ קְחִי 16
כִנּוֹר סֹבִּי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי־שִׁיר לְמַעַן
תִּזָּכֵרִי׃ וְהָיָה מִקֵּץ ׀ שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת־צֹר 17
וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּה וְזָנְתָה אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר 18
וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סַחְרָהּ לֶאֱכֹל
לְשָׂבְעָה וְלִמְכַסֶּה עָתִיק׃

כד CAP. XXIV. כד

הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבוֹלְקָהּ וְעִוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ א
יֹשְׁבֶיהָ׃ וְהָיָה כָעָם כַּכֹּהֵן כַּעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ 2

בקונה

ב"ע v. 12. כתים קרי   v. 13. בחוניו קרי   v. 17. לא מפיק ה   v. 18. מפיק ה

2 זייט שטיל, איהר אײנוואָהנער פֿון דעם אינזעל ; די קויפֿלייט פֿון צידון,
די ים־רייזענדער האָבען דיך פֿול געמאַכט (מיט רייכטהום).
3 און אויף די גרויסע וואַסערען (פֿלעגט קומען) דער זאָמען פֿון שחור ;
דער געטרייד־שניט פֿון טייך (נילוס) איז געווען איהר איינקונפֿט, און
דער האַנדעל פֿון די נאַציאָנען איז געוואָרען איהר איינקונפֿט.
4 שעהם זיך, צידון ; דער ים קלאָגט איבער די פֿעסטונג פֿון ים (צר)
און זאָגט : אַזוי ווי איך וואָלט קיינע וועהען געהאַט, און וואָלט ניט
געבאָרען, און וואָלט ניט אויפֿגעצויגען יונגע לייט, און ניט אויפֿגעבראַכט
5 יונגפֿרויען. אַזוי ווי פֿון דער נאַכריכט פֿון (דער מפּלה פֿון) מצרים האָ־
בען אַלע געציטערט, אַזוי וועט מען ציטערען פֿון דער נאַכריכט פֿון צר.
6 געהט אַריבער נאָך תרשיש, יאָמערט, איהר אײנוואָהנער פֿון דעם אינזעל.
7 איז דאָס די לוסטיגע שטאָדט ، וואָס איהר אָנהויב איז נאָך עלטער ווי די
אוראַלטע צייטען ? אָך, יעצט פֿיהרען איהרע פֿיס איהר אַוועק צו וואָהנען
8 אין ווייטע לענדער. ווער האָט דאָס בעשלאָסען איבער צר, די געקרוינטע
שטאָדט, וואָס איהרע קויפֿלייטע זיינען געווען פֿירשטען, איהרע האַנ־
9 דעלס־לייטע די געעהרטע פֿון דער ערד ? דער גאָט פֿון די הערשאַרען
האָט דאָס בעשלאָסען צו שענדען דעם שטאָלץ פֿון די אַלע פּראַכט, צו ער־
10 ניעדעריגען די געעהרטע פֿון דעם לאַנד. געה אַוועק, דיין לאַנד איז ווי אַ
טייך, טאָכטער פֿון תרשיש, עס איז מעהר ניטאָ דער האַנדעלס־פֿערקעהר.
11 זיין האַנד האָט ער (גאָט) אויסגעשטרעקט איבער'ן ים, ער האָט געמאַכט
ציטערן די קעניגרייכען. גאָט האָט בעפֿוילען וועגען כנען צו פֿערטיליגען
12 איהרע פֿעסטונגען, און ער האָט געזאגט: דו וועסט שוין מעהר ניט פֿרעה־
ליך זיין, דו בערויבטע, יונגפֿרוי פֿון דער טאָכטער פֿון צידון, שטעה אויף
און געה אַריבער נאָך כתים, אויך דאָרטען וועסטו קיין רוה ניט האָבען.
13 זעה, דאָס לאַנד פֿון כשדים — דאָס דאָזיגע פֿאָלק וואָס איז אַ מאָל גאָר
ניט געאַכטעט געווען, אשור האָט איהר געגרינדעט פֿאַר די אײנוואָהנער
פֿון דער וויסטע, זיי (אשור) האָבען דאָרטען אויפֿגעשטעלט וואַך־טהור־
רעמס, און יעצט האָבען זיי צערשטערט איהרע פּאַלאַצען (פֿון צר), ער
14 האָט איהר פֿאַר אַ רואינע געמאַכט. יאָמערט, איהר שיפֿען פֿון תרשיש,
15 דען אייער שטאַרק[...] איז צורויבט געוואָרען. און עס וועט געשעהען
אין יענעם טאָג, און צר וועט זיין אַ פֿערגעסענע זיעבציג יאָהר לאַנג, ווי די
טעג פֿון איין קעניג. נאָך דעם פֿערלויף פֿון זיעבציג יאָהר וועט עס געהען
16 מיט צר ווי מען זינגט פֿון דער זונה. נעהם די האַרף, רינגעל אַרום די
שטאָדט, דו פֿערגעסענע זונה, שפּיעל שעהן, זינג פֿיעל, אום דו זאָלסט
17 דערמאָהנט ווערען. און עס וועט געשעהען, נאָך דעם פֿערלויף פֿון זיעבציג
יאָהר וועט גאָט געדענקען אָן צר, און זי וועט צוריקקומען צו איהר האַנ־
דעל, און זי וועט האַנדלען מיט אַלע קעניגרייכען פֿון'ם לאַנד אויף דער
18 גאַנצער ערד. און איהר האַנדעל און איהר ערווערב וועט זיין הייליג צו
גאָט, ער וועט ניט בעהאַלטען ווערען אין אַ שאַץ און ער וועט ניט פֿער־
שלאָסען ווערען. נור פֿאַר די וועלכע זיצען פֿאַר גאָט וועט איהר האַנדעל
געהערען, צו עסען צו זעטיגונג, און פֿאַר פּראַכטפֿולע בעקליידונג.

קאַפּיטעל כד

1 זעה, גאָט לעדיגט אויס דאָס לאַנד און פֿערדערבט עס, און ער וועט
פֿערקרימען איהר געזיכט און ער וועט צושפּרייטען איהרע אײנוואָהנער.
2 און גלייך וועלען ווערען (אין צרות) דאָס פֿאָלק און דער פּריסטער. (און
דער פּריעסטער און דאָס פֿאָלק), דער הערר ווי דער קנעכט, (דער קנעכט
ווי זיין הערר), די דיענסט ווי איהר האַרינטע, דער קויפֿער ווי דער
פֿערקויפֿער, דער פֿערלייהער ווי דער לייהער, דער מאַהנער ווי דער וואָס
מען מאָהנט ביי איהם.

כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כַּלֹּוֶה כַּנֹּשֶׁה כַּאֲשֶׁר נֹשֶׁא בוֹ׃
3 הִבּוֹק ׀ תִּבּוֹק הָאָרֶץ וְהִבּוֹז ׀ תִּבּוֹז כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת־
4 הַדָּבָר הַזֶּה׃ אָבְלָה נָבְלָה הָאָרֶץ אֻמְלְלָה נָבְלָה תֵּבֵל
ה אֻמְלָלוּ מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יֹשְׁבֶיהָ
6 כִּי־עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃ עַל־כֵּן אָלָה
אָכְלָה אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יֹשְׁבֵי בָהּ עַל־כֵּן חָרוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ
7 וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃ אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלְלָה־גָפֶן נֶאֶנְחוּ
8 כָּל־שִׂמְחֵי־לֵב׃ שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים חָדַל שְׁאוֹן עַלִּיזִים
9 שָׁבַת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר׃ בַּשִּׁיר לֹא יִשְׁתּוּ־יָיִן יֵמַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו׃
י 11 נִשְׁבְּרָה קִרְיַת־תֹּהוּ סֻגַּר כָּל־בַּיִת מִבּוֹא׃ צְוָחָה עַל־הַיַּיִן
12 בַּחוּצוֹת עָרְבָה כָּל־שִׂמְחָה גָּלָה מְשׂוֹשׂ הָאָרֶץ׃ נִשְׁאַר
13 בָּעִיר שַׁמָּה וּשְׁאִיָּה יֻכַּת־שָׁעַר׃ כִּי כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֶף זַיִת כְּעוֹלֵלֹת אִם־כָּלָה בָצִיר׃
14 טו הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹלָם יָרֹנּוּ בִּגְאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מִיָּם׃ עַל־כֵּן
בָּאֻרִים כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִיֵּי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
16 מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וָאֹמַר
רָזִי־לִי רָזִי־לִי אוֹי לִי בֹּגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃
17 18 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל
הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפַּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח
19 כִּי־אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם נִפְתָּחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ רֹעָה
הִתְרֹעֲעָה הָאָרֶץ פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ מוֹט הִתְמוֹטְטָה
כ אָרֶץ׃ נוֹעַ תָּנוּעַ אֶרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְהִתְנוֹדְדָה כַּמְּלוּנָה וְכָבַד
21 עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא־תֹסִיף קוּם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה
22 עַל־הָאֲדָמָה׃ וְאֻסְּפוּ אֲסֵפָה אַסִּיר עַל־בּוֹר וְסֻגְּרוּ עַל־
23 מַסְגֵּר וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקֵדוּ׃ וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה
הַחַמָּה

v. 2. כצ״ל v. 16. v. 18. קמץ בז״ק

3 שטאַרק אויסגעלײדיגט װעט װערען דאָס לאַנד, און אין גאַנצען װעט זי בערױבט װערען, דען גאָט האָט גערעדט דאָס דאָזיגע װאָרט.
4 עס טרױערט, פערװעלקט איז די ערד ; עס שמאַכטעט און עס איז פערװעלקט די װעלט, עס שמאַכטען די העכסטע פון דעם פאָלק פון לאַנד.
5 און די ערד איז פערדאָרבען געװאָרען אונטער איהרע אײנװאָהנער, דען זײ האָבען איבערגעטרעטען די לעהרען, זײ האָבען פערביטען דאָס גע־
6 זעץ, זײ האָבען צושטערט דעם אײביגען בונד. דאַרום פערצעהרט אַ פלוך דאָס לאַנד, און בעשטראָפט זײנען געװאָרען די װאָס װאָהנען אין איהם. דאַרום זײנען פערדאַרט געװאָרען די אײנװאָהנער פון דעם לאַנד,
7 און איבערגעבליעבען זײנען מענשען גאַנץ װעניג. דער פרישער װײן טרױערט, דער װײנשטאָק איז פערשמאַכט, אַלע פרעהליכע הערצער זיפ־
8 צען. עס האָט אױפגעהערט די פרײד פון די פױקען, אױפגעהערט האָט דאָס רױשען פון די לוסטיגע, פערשטערט געװאָרען איז די פרײד פון דער
9 האַרפע. מיט געזאַנג װעט מען ניט טרינקען מעהר װײן, פערביטערט
10 װעט װערען דער שטאַרקער געטראַנק צו זײנע טרינקערס. זי איז צור־
בראָכען געװאָרען, (זי איז יעצט) אַ װיסטע שטאַנד, יעדע הױז איז פער־
11 שלאָסען געװאָרען, ניטאָ קײן אַרײנגאַנג. אַ יאָמער געשרײ איז אין די גאַסען, אונטערגעגאַנגען איז יעדע פרײד, עס איז פערטריעבען געװאָרען
12 די לוסט פון דעם לאַנד. איבערגעבליעבען איז אין דער שטאָדט װיסטיג־
13 קײט, און צו אַ פערװיסטונג איז דער טהױער צושלאָגען. דען אַזױ װעט עס זײן אין מיטען פון דעם לאַנד, צװישען די פעלקער : װי בײ דעם אָב־ שאָקלען פון אַן אײלבערט־בױם, װי די איבערגעבליעבענע װײנטרױבען נאָכדעם װי די טרױבענזאַמלונג ענדיגט זיך (װעלען נור װעניג איבערבלײ־
14 בען). אָבער זײ װעלען אױפהױבען זײער שטים, זײ װעלען זינגען ;
15 מיט די גרױסקײט פון גאָט װעלען זײ שאַלען פון איבער די ימים. דאַרום פערעהרט גאָט מיט בעלײכטונגען, (איהר װאָס געפינט זיך) אין די אינז־
16 לען פון ים, פערעהרט דעם נאָמען פון גאָט דעם גאָט פון ישראל. פון די עקען פון דער ערד הערען מיר געזאַנגען, צו דעם גערעכטען (חזקיהו) הער־ ליכקײט. און איך האָב געזאָגט : אָבער פאַרלױפיג איז אַ געהײמניס צו מיר, פעררעטהער פערראַטהען, מיט איהם װאָס טראָגען דעם מאַנטעל האָ־
17 בען די פעררעטהער פערראַטהען. אַ שרעק און אַ גרוב און אַ נעץ איז
18 קעגען דיר, דו בעװאָהנער פון דעם לאַנד. און עס װעט געשעהען, דאָס דער װאָס װעט ענטרינען פון דעם ליאַרעם פון דעם שרעק, װעט פאַלען אין די גרוב, און דער װאָס װעט אַרױפגעהען פון דער גרוב װעט װערען גענו־ מען געפאַנגען אין דעם נעץ. פירװאָהר, די פענסטער פון דער הױך זײנען געעפענט געװאָרען, און די פונדאַמענטער פון דער ערד ציטערען.
19 די ערד איז שטאַרק צושמעטערט געװאָרען, די ערד איז אין גאַנצען
20 צוברעקעלט געװאָרען, די ערד װאַנקט און װאַנקט. די ערד שאָקעלט זיך, אַזױ װי אַ שכור, און זי װאַנקט הין און הער װי אַ װאַכטהױז, דען איהר פערברעכען איז אױף איהר אנגעלאָדען שװער, און זי װעט פאַלען און
21 װעט ניט מעהר אױפשטעהען. און עס װעט געשעהען אין יענעם טאָג, דאָס גאָט װעט בעשטראָפען די שאַארען (מחנות) פון דער הױך, אין דער הױך, און די קעניגע פון דער ערד אױף דער ערד.
22 און זײ (די קעניגע) װעלען אײנגעזאַמעלט װערען, הױפענװײז געפאַנ־ גען אין דער געפענגנים־גרוב, און זײ װעלען פערשלאָסען װערען מיט אַ שלאָס, אָבער נאָך דעם פערלױף פון פיעל צײטען װעלען זײ װיעדער דערמאָהנט װערען (צום גוטען).
23 און עס װעט פערשעהמט װערען די לבנה, און די זונן װעט זיך שעהמען, װען דער גאָט פון די הערשאַרען װעט רעגיערען אױף דעם באַרג ציון

הַחַמָּה כִּי־מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִַם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

כה Cap. XXV. כה

א יְהוָה אֱלֹהַי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֹמֶן׃
2 כִּי שַׂמְתָּ מֵעִיר לַגָּל קִרְיָה בְצוּרָה לְמַפֵּלָה אַרְמוֹן זָרִים מֵעִיר לְעוֹלָם לֹא יִבָּנֶה׃
3 עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם־עָז קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים יִירָאוּךָ׃
4 כִּי־הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר־לוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃
ה כְּחֹרֶב בְּצָיוֹן שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ חֹרֶב בְּצֵל עָב זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה׃
6 וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחָיִם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃
7 וּבִלַּע בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי־הַלּוֹט ׀ הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃
8 בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
9 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃
י כִּי־תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כְּהִדּוּשׁ מַתְבֵּן בְּמִי מַדְמֵנָה׃
11 וּפֵרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יְפָרֵשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם אָרְבּוֹת יָדָיו׃
12 וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמֹתֶיךָ הֵשַׁח הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ לָאָרֶץ עַד־עָפָר׃

כו Cap. XXVI. כו

א בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר־הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז־לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃
2 פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גוֹי־צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמֻנִים׃
3 יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃
4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי־עַד כִּי בְּיָהּ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים׃ ה כִּי

השח

כה v. 10. במו קרי

און אין ירושלים, און פאר זיינע עלטסטע (די צדיקים) איז אָנגעגרייט
פיעל עהרע.

קאַפּיטעל כה

1 אָ, גאָט ! דו ביזט מיין גאָט, איך וועל דיך ערהויבען, איך וועל לויבען
דיין נאָמען, דען וואונדער האָסטו געטהאָן, דיינע בעשליסע פון לאנג אָן
2 מיט געטרייהייט און וואַהרהייט. דען דו האָסט געמאַכט די שטעדט (פון
שונא) אַ שטיינהויפען, אַ פעסטע שטאָדט פאר אַן איינגעפאלענע רואי־
נע, דעם פּאַלאַץ פון די באַרבאַרען פאַר אַ שטאָדט וואָס זאָל קיינמאָל ניט
3 אויפגעבויט ווערען. דאַרום וועט דיר אָבגעבען עהרע יעדעס שטאַרקע
פאָלק, די שטאָדט פון די מעכטיגע נאַציאָנען, (זיי) וועלען פאַר דיר פירכ־
4 טען. דען דו ביזט געוואָרען אַ פעסטונג פאַר דעם אָרעמען, אַ שטאַרקייט
פאַר דעם נויטבעדירפטיגען, ווען ער איז אין נויט, אַ שוץ קעגען שטראָם,
אַ שאָטען קעגען היץ, דען דער צאָרן פון די טיראַנען איז ווי אַ וואַסער־
5 פאַל קעגען אַ וואַנד. ווי די היץ אין דער וויסטע, אַזוי ווערסטו דאָס גע־
רויש פון די באַרבאַרען אונטערטהעניג מאַכען, אַזוי ווי די היץ אונטער
אַ דיקען שאָטען, אַזוי וועט ער (גאָט) דעם געזאַנג פון די טיראַנען אונ־
6 טערדריקען. און דער גאָט פון די הערשאַרען וועט מאַכען פאַר די אַלע
פעלקער וואָס זיינען געקומען קעגען דעם דאָזיגען באַרג (ירושלים) אָנ־
געשטאָט פעטע שפּייזען מיט מאַרך, הייוון געלייטערטע.
7 און ער וועט פערניכטען אויף דעם דאָזיגען באַרג, דעם שלייער, וועלכער
פערדעקט אַלע פעלקער, און די דעקע וואָס בעדעקט אַלע נאַציאָנען.
8 ער וועט פערניכטען דעם טויט אויף אייביג, און דער הערר גאָט וועט
אָפּווישען טרעהרען פון יעדען געזיכט, און די שאַנד פון זיין פאָלק וועט
ער אָפּטהאָן פון דער גאַנצער ערד ; דען גאָט האָט גערעדט.
9 און מען וועט אין יענעם טאָג זאָגען : זעה, דאָס איז אונזער גאָט, מיר
האָבען געהאָפט אויף איהם און ער וועט אונז העלפען, דאָס איז דער גאָט
וואָס מיר האָבען געהאָפט אויף איהם, לאָזען מיר זיין לוסטיג און מיר
10 וועלען זיך פרעהען מיט זיין הילף. דען די האַנד פון גאָט וועט רוהען אויף
דעם דאָזיגען באַרג (ארץ ישראל), אָבער מואָב וועט צודראָשען ווערען אויף
זיין אָרט, ווי אַ בונד שטרוי ווערט צודראָשען אין אַ מיסטהויפען.
11 און ער (מואָב) וועט אויסשפּרייטען זיינע הענד, אַזוי ווי דער שווימער
שפּרייט אויס (די הענד) צום שווימען, אָבער ער (גאָט) וועט ניעדעריג
מאַכען זיין שטאָלץ מיט די געלענקען פון זיינע הענד.
12 און דיינע מויערען (פון מואב) וואָס זיינען דיר געווען פעסטונגען און
טהורמען האָט ער איינגעבויגען, ניעדריג געמאַכט, ער האָט זיי געמאַכט
גרייכען צו דער ערד, צו דעם שטויב.

קאַפּיטעל כו

1 אין יענעם טאָג וועט דיעזער געזאַנג געזונגען ווערען אין לאַנד יהודה :
די שטאָדט (ירושלים) איז אַ שטאַרקהייט פאר אונז, (זיין) הילף וועט ער
2 מאַכען פאַר מויערען און פעסטונג. עפענט די טהויערען, און עס זאָל
אריינקומען דאָס גערעכטע פאָלק, וואָס היט די טרייהייט (צו גאָט).
3 דעם (מאַן וואָס זיין) געדאַנקען פערטרויט זיך אויף דיר זאָלסטו היטען
מיט פריעדען. פריעדען (קומט איהם) דען אין דיר איז ער פערזיכערט.
4 פערזיכערט אייך אין גאָט אויף אייביג, דען נור אין דעם הערר גאָט (קען
מען זיך פערזיכערן), ווייל ער איז אַן אייביגער פעלז.
5 דען ער האָט איינגעבויגען די וואָס וואָהנען אין דער הויך, די דערהויי־
בענע שטאָדט מאַכט ער גידעריג. ער מאַכט זי נידעריג ביז צו דער
ערד ; ער מאַכט איהר גרייכען צו דעם שטויב.

הֵשַׁח יֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילָהּ עַד־
6 אֶרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃ תִּרְמְסֶנָּה רָגֶל רַגְלֵי עָנִי פַּעֲמֵי
7 דַלִּים׃ אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים יָשָׁר מַעְגַּל צַדִּיק תְּפַלֵּס׃
8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת־
9 נָפֶשׁ׃ נַפְשִׁי אִוִּיתִךָ בַּלַּיְלָה אַף־רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ
י כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ יֻחַן
רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גֵּאוּת
11 יְהוָה׃ יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל־יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת־
12 עָם אַף־אֵשׁ צָרֶיךָ תֹאכְלֵם׃ יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם
13 לָנוּ כִּי גַּם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
14 בְּעָלוּנוּ אֲדֹנִים זוּלָתֶךָ לְבַד־בְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃ מֵתִים בַּל־
יִחְיוּ רְפָאִים בַּל־יָקֻמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־
טו זֵכֶר לָמוֹ׃ יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ
16 כָּל־קַצְוֵי־אָרֶץ׃ יְהוָה בַּצַּר פְּקָדוּךָ צָקוּן לַחַשׁ
17 מוּסָרְךָ לָמוֹ׃ כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל תִּזְעַק
18 בַּחֲבָלֶיהָ כֵּן הָיִינוּ מִפָּנֶיךָ יְהוָה׃ הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ
19 רוּחַ יְשׁוּעֹת בַּל־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ יִחְיוּ
מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרֹת
כ טַלֶּךָ וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃ לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ
וּסְגֹר דְּלָתֶיךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט־רֶגַע עַד־יַעֲבָור־זָעַם׃
21 כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יֹשֵׁב־הָאָרֶץ עָלָיו
וְגִלְּתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא־תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

CAP. XXVII. כז

כז

א בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה
עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־
2 הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃ בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶר עַנּוּ־לָהּ׃
3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לִרְגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה
ויום

כ״י v. 20. יתיר י׳ ibid. יתיר ר׳

6 צוטרעטען וועט זי דער פוס ; די פיס פון די אָרעמע, די טריט פון די
7 נויטבעדירפטיגע. דער וועג פון דעם גערעכטען איז גראדהייט. דו גע־
8 רעכטער (גאָט !) דעם שטעג פון דעם גערעכטען וועגסטו. אויך ווען דו
געהסט מיט אונז מיט דעם וועג פון דיין שטראָף, אָ גאָט, דאָך האָפען מיר
צו דיר, צו דיין נאָמען און צו דיין אנדענקען איז די געלוסטיגקייט פון דער
9 זעעלע. דו מיין לעבען (גאָט), איך גלוסט נאָך דיר אין דער נאַכט און
אויך ווי לאַנג מיין גייסט איז אין מיר וועל איך דיך זוכען, דען ווען דיין
שטראָפגעריכט קומט אויף דער ערד, לעהרנען די איינוואָהנער פון דער
10 וועלט צו טהאָן גערעכטיגקייט. אָבער אויב דער רשע וועט בעגנאַדיגט
ווערען, וועט ער ניט לעהרנען קיין גערעכטיגקייט, אין דעם לאַנד פון גע־
רעכטיגקייט וועט ער טהאָן אונרעכט, און ער וויל ניט איינזעהען די גרויס־
11 קייט פון גאָט. אָ, גאָט ! דיין האַנד איז ערהאַבען, אָבער זיי זעהען עס
ניט ; זאָלען זיי זעהען און פערשעהמט ווערען, (זאָלען זיי זעהען) דיין
אייפערזיכטיגקייט פאַר דיין פאָלק, דער צאָרן פון דיינע פיינד זאָל ווערען
12 אַ פייער און עס זאָל זיי פערצעהרען. אָ, גאָט, פאַר אונז אָבער זאָלסטו
בעשטעלען פריעדען, דען דאָך אויך אַלע אונזערע ווערק, האָסטו פאַר
13 אונז געמאַכט. גאָט, אונזער העדר ! עס האָבען אונז בעהערשט הערען
אויסער דיך, אָבער נאָר דיר, נאָר דיין נאָמען דערמאָהנען מיר.
14 זיי (די געצען) זיינען טויט, און זיי וועלען אויך קיינמאָל ניט לעבען,
זיי זיינען געשטאָרבען, זיי וועלען קיינמאָל ניט אויפשטעהען, וואהרליך,
דו האָסט זיי אויפגעזוכט און האָסט זיי פערטיליגט, און דו האָסט פער־
ניכטעט יעדען אנדענקען פון זיי.
15 דו האָסט איינגעזאמעלט דאָס פאָלק (יהודה) אָ, גאָט, דו האָסט איינ־
געזאמעלט דאָס פאָלק וואָס דורך איהם ווערסט דו געעהרט, (דאָס פאָלק)
וואָס דו האָסט געהאַט דערווייטערט אין די אַלע עקען פון דער ערד.
16 אָ, גאָט, אין נויטה האָבען זיי דיך דערמאהנט, זיי גיעסען אויס זייער גע־
17 בעט, ווען דיין שטראָף קומט אויף זיי. אזוי ווי אַ שוואַנגערע, וואָס די
צייט ברענגט איהר נאָהענט צו געווינען, זי האָט וועהען, זי שרייט אין
איהרע שמערצען, אַזוי זיינען מיר געווען פאַר דיר, אָ,גאָט.
18 מיר האָבען געשוואנגערט, מיר האָבען געהאַט וועהען — אָבער אַזוי ווי
מיר וואָלטען ווינד געבאָרען ; קיינע הילף איז ניט געשעהען אויף דער
ערד, און די בעזיצער פון דער וועלט (די רשעים) פאַלען ניט.
19 לאָזען אויפלעבען דיינע טויטע, מיינע געפאלענע טויטע קערפערס זאָלען
אויפשטעהען. ערוואכט, און זינגט, איהר וואָס רוהט אין דעם שטויב,
דען אַ טהוי פון לעבענסליכט איז דיין טהוי, און די ערד וועט איהרע
20 טויטע אַרויסברענגען. געה מיין פאָלק, קום אַריין אין דיינע צימערען,
און פערשליעס דיינע טהירען הינטער דיר, פערבארג זיך אַ קורצען אוי־
גענבליק, ביז דער צאָרן (פון גאָט) וועט פאראיבערגעהען.
21 דען זעה, גאָט קומט ארויס פון זיין אָרט, צו בעשטראַפען די זינד פון
דעם בעוואָהנער פון דער ערד (אויף איהם), און די ערד וועט אויפדעקען
איהר בלוט, און זי וועט ניט מעהר פערדעקען אויף איהרע דערשלאַגענע.

קאַפּיטעל כז

1 אין יענעם טאָג וועט גאָט בעשטראפען מיט זיין שווערד דעם האַרטען,
דעם גרויסען און דעם שטאַרקען דעם לויתן דעם ריגעל שלאַנג (אשור),
און דעם לויתן דעם געקרימטען שלאַנג (בבל), און ער וועט טויטען דעם
2 קראָקאָדיל וואָס איז אין ים (מצרים). אין יענעם טאָג זינגט צו איהר
(צו יהודה) : וויינגאָרטען פון דעם רויטען וויין.
3 איך גאָט היט איהר (ציון) יעדע ווייל וועל איך איהר אנטרינקען ;
איהרע בלעטער זאָלען ניט געפעהלט ווערען, נאַכט און טאָג וועל איך

וָיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃ חֵמָה אֵין לִי מִי־יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה 4
אֶפְשְׂעָה בָהּ אֲצִיתֶנָּה יָּחַד׃ אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעֻזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם ה
לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה־לִּי׃ הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח 6
יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל תְּנוּבָה׃ הַכְּמַכַּת מַכֵּהוּ 7
הִכָּהוּ אִם־כְּהֶרֶג הֲרֻגָיו הֹרָג׃ בְּסַאסְּאָה בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה 8
הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃ לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן־ 9
יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ ׀ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ
כְּאַבְנֵי־גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃ כִּי עִיר
בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה מְשֻׁלָּח וְנֶעֱזָב כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל
וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֶיהָ׃ בִּיבֹשׁ קְצִירָהּ תִּשָּׁבַרְנָה 11
נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן
לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחֻנֶּנּוּ׃ וְהָיָה בַּיּוֹם 12
הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרָיִם וְאַתֶּם
תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא 13
יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלִָם׃

כח CAP. XXVIII. כח

הוֹי עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכֹּרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ א
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים הֲלוּמֵי יָיִן׃ הִנֵּה חָזָק וְאַמִּץ 2
לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שַׂעַר קָטֶב כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים
הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃ בְּרַגְלַיִם תֵּרָמַסְנָה עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכּוֹרֵי 3
אֶפְרָיִם׃ וְהָיְתָה צִיצַת נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ 4
גֵּיא שְׁמָנִים כְּבִכּוּרָהּ בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרֹאֶה
אוֹתָהּ בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה
יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאָר
עַמּוֹ׃ וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה 6
מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעְרָה׃ וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ 7
כהן

4 איהר היטען. איך האָב ניט מעהר קיין צאָרן (אויף מיין וויינגאָרטען),
אז איינער וואָלט מיר אָנצייגען דערנער און דיסטלען, אין דער צייט פון
שטרייט וואָלט איך זיי צוטרעטען אָדער איך וואָלט אָנצינדען אַלעמען צו־
5 זאמען. אך! הלואי זאָל נור יעדער אָנהאַלטען אָן מיין שטאַרקייט, און
זאָל מאַכען פריעדען מיט מיר, פריעדען וועט ער מיט מיר מאַכען.
6 אין די קומענדע טעג וועט יעקב איינוואָרצלען, שפּראָצען און בליהען וועט
ישראל, און די אַנגעזיכט פון דער וועלט וועט פול ווערען מיט זייער פּרוכט.
7 האָט ער (גאָט) דען איהם (ישראל) אזוי שטאַרק געשלאָגען ווי ער האָט
געשלאגען זיינע שלעגער (אשור אין בבל) ? אָדער איז ער אזוי געמער־
דערט געוואָרען ווי עס זיינען געמאָרדעט געוואָרען זיינע מערדער ?
8 מיט א גאַנץ קליינע מאָס, אין דעם וואָס דו האָסט איהר אוועקגעשיקט
(אין גלות), האָסטו זיך מיט איהר געקריעגט, ער האָט איהר געלייטערט
9 מיט זיין שטאַרקען ווינד, אין דעם טאָג פון דעם מזרח ווינד. פירוואהר!
אָבער דורך דעם וועט פערגעבען ווערען די זינד פון יעקב, און דאָס וועט
זיין דער בעסטער היילמיטעל פון אַלעס, דאָס אָבשאַפען פון זיינע זינד,
דען יעצט וועט ער מאַכען די אַלע שטיינער פון דעם אַלטאר ווי צוהאַקטע
קאַלכ־שטיינער ; עס וועלען שוין מעהר ניט אויפשטעהען די געצען־בוימער
10 און די זונבילדער. אָבער די בעפעסטיגטע שטאָדט וועט בלייבען איינ־
זאַם, די פּראַכטיגע וואָהנונגען פערלאָזען, און פערוויסטעט ווי א וויסטע,
דאָרט וועט זיך פיטערען א קאַלב, און דאָרט וועט עס זיך לאַגערען, און
11 וועט פערניכטען איהרע צווייגען. ווען איהרע צווייגען וועלען פערטרי־
קענט ווערען, וועלען זיי צובראָכען ווערען ; פרויען וועלען קומען און ווע־
לען זיי אָנצינדען, דען א פאָלק אָהן פערשטאַנד איז עס (בבל), דארום
וועט זיין בעשעפער זיך ניט דערבאַרעמען אויף איהם, און זיין בלינדער
12 (גאָט) וועט ניט זיין גנעדיג צו איהם. און עס וועט געשעהען אין יענעם
טאָג וועט גאָט אראָבשאָקלען (די פרוכט) פון דעם שטראָם פון טייך (פּרת)
אָן, ביז צו דעם טייך מצרים, און איהר וועט צוזאַמענגעקליעבען ווערען
איינער ביי איינעם, איהר קינדער פון ישראל.
13 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג ; עס וועט געבלאָזען ווערען מיט
א גרויסען שופר, און עס וועלען צוריקקומען די פערלאָרענע (ישראל)
פון לאַנד אשור, און די פערשטויסענע פון לאַנד מצרים, און זיי וועלען
זיך בוקען צו גאָט אויף דעם הייליגען בארג, אין ירושלים.

קאַפּיטעל כח

1 וועה צו דער שטאָלצער קרוין פון די בעטרונקענע פון אפרים, צו דער וועל־
קענדער בלום פון זיין שעהנער פּראַכט, און צו די בערוישטע וועלכע זיינען
2 אויף דעם שפּיטץ פון דעם פעטען טהאָל. זעה, א שטאַרקער און א מעכ־
טיגער איז געשיקט פון גאָט, ווי א האָגעל־שטורעם, ווי א געוויטער, ווי א
שטראָם פון שטאַרקע וואַסערען, מיט קראַפט וועט ער זיי וואַרפען צו דער
3 ערד. מיט די פיס וועלען זיי צוטרעטען ווערען, די קרוין און די שטאָלץ
4 פון די בעטרונקענע פון אפרים. און א פערוועלקטע בלום וועט ווערען
זיין שעהנע פּראַכט אויף דעם שפּיטץ פון דעם פעטען טהאָל. א פריהציי־
טיגע פרוכט איידער דער זומער קומט, דאָס ווען דער זעהער דערזעהט
5 איהר, קוים איז זי אין זיין האַנד פערשלינגט ער איהר. אין יענעם טאָג
וועט דער גאָט פון די הערשאַרען זיין א קרוין פון שעהנהייט, און א קאָפּ־
6 ציערונג פון פּראַכט פאַר דעם איבעררעסט פון זיין פאָלק. און א גייסט
פון גערעכטיגקייט פאַר איהם וואָס זיצט אויף דעם ריכטער־שטוהל, און
שטאַרקייט צו די וואָס טרייבען אוועק דעם שטרייט פון דעם טהויער.
7 און אויך דיעזע (די גרויסע לייט פון ירושלים) האָבען זיך אריינגעלאָזען

כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ
8 בָּרֹאֶה פָּקוּ פְּלִילִיָּה׃ כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה
9 בְּלִי מָקוֹם׃ אֶת־מִי יוֹרֶה דֵעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה
י גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃ כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו
11 לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם׃ כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן
12 אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ אֲשֶׁר ׀ אָמַר אֲלֵיהֶם זֹאת
הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לֶעָיֵף וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּא שְׁמוֹעַ׃
13 וְהָיָה לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו
זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ
14 וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לָצוֹן
טו מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם׃ כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ
בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חֹזֶה שִׁיט שׁוֹטֵף כִּי־
יַעֲבֹר לֹא יְבוֹאֵנוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃
16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אָבֶן אֶבֶן
17 בֹּחַן פִּנַּת יִקְרַת מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ וְשַׂמְתִּי
מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקָלֶת וְיָעָה בָרָד מַחְסֵה כָזָב
18 וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃ וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם
אֶת־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וִהְיִיתֶם לוֹ
19 לְמִרְמָס׃ מִדֵּי עָבְרוֹ יִקַּח אֶתְכֶם כִּי־בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר
כ בַּיּוֹם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק־זְוָעָה הָבִין שְׁמוּעָה׃ כִּי־קָצַר
21 הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ וְהַמַּסֵּכָה צָרָה כְּהִתְכַּנֵּס׃ כִּי כְהַר־
פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ
22 זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלַעֲבֹד עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ וְעַתָּה אַל־
תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם כִּי־כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי
23 מֵאֵת אֲדֹנָי יֱהוִֹה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ הַאֲזִינוּ
24 וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ הֲכֹל הַיּוֹם יַחֲרֹשׁ
כה הַחֹרֵשׁ לִזְרֹעַ יְפַתַּח וִישַׂדֵּד אַדְמָתוֹ׃ הֲלוֹא אִם־שִׁוָּה

פניה

v. 12. כצל v. 13. קמץ בז״ק v. 15. שוט ק׳ ibid. יעבור ק׳ v. 16 דגש אחר שורק v. 22. קמץ בז״ק

אין טרינקען וויין, און דורך די שטארקע געטרענקע זיינען זיי פעראירט
געוואָרען, דער פריעסטער און דער פראָפעט האבען געאירט דורך שטאר־
קע געטרענקע, זיי זיינען פערשלונגען געוואָרען פון דעם וויין, זיי זיינען
פעראירט דורך שטארקע געטרענקע, זיי האָבען פארזעהען אין זייערע אור־
8 טהיילען, זיי שטרויכלען אין געזעץ. דען אלע טישען זיינען פול מיט
9 עקעלהאפטע שמוטץ, עס איז ניטאָ א (ריינער) אָרט. (זיי זאָגען) וועמען
וויל ער לעהרנען וויסענשאפט, און וועמען גיט ער צו פערשטעהען די לעה־
רע? זיינען מיר דען יעצט ענטוועהנטע פון דעם מילך, צוריקגעצויגענע פון
10 דער ברוסט? דען ער גיט אונז א געבאָט צו א געבאָט, א געבאָט צו א
געבאָט, א פערזאמלונג פון (דינים) נאָך א פערזאמלונג, א פערזאמלונג נאָך
11 א פערזאמלונג, איין ווייניג דאָ, איין ווייניג דאָרט. וואהרליך, ווי מיט א
שטאמעלדיגע שפראך, און ווי מיט א פרעמדע שפראך רעדט ער (דער
12 נביא) צו דעם דאָזיגען פאָלק. ווען ער זאָגט צו זיי: דאָס איז א רוה;
לאָזט דעם פערמאטערטען רוהען, און דאָס איז די ערהאלטונג, אָבער זיי
13 ווילען ניט הערען. און גאָט'ס וואָרט איז צו זיי געוואָרען (א געלעכ־
טער): „א געבאָט צו א געבאָט, א געבאָט צו א געבאָט, א פערזאמלונג
נאָך א פערזאמלונג, א פערזאמלונג נאָך א פערזאמלונג, איין ווייניג דאָ,
איין ווייניג דאָרט", אום זיי זאָלען געהען און געשטרויכעלט ווערען
ריקווערטס, און זיי וועלען צובראָכען ווערען, און זיי וועלען אריינפאלען
14 אין נעץ און וועלען געפאנגען ווערען. דארום הערט דאָס וואָרט פון גאָט,
איהר שפאָסמאכער, איהר הערשער פון דעם דאָזיגען פאָלק וואָס איז אין
15 ירושלים. דען איהר האָט געזאָגט: מיר האָבען געשלאָסען מיט דעם
טוידט א בונד, און מיט דער גרוב האָבען מיר אן אָבמאך געמאכט, א פליי־
צענדער שטראָף ווען ער וועט דורכגעהען וועט ער אויף אונז ניט קומען,
דען מיר האָבען געמאכט דעם ליגען פאר אונזער שוטץ, און אין פאלש־
16 קייט האָבען מיר זיך פערבאָרגען. דארום זאָגט דער הערר גאָט, זעהט, איך
וועל גרינדען אין ציון א שטיין, א פעסטען שטיין, א ווינקעל שטיין פון
עהרע (חזקיה), א פעסט געגרינדעטען פונדאמענט, דער וואָס וועט זיין צו
17 איהם געטריי זאָל ניט איילען. און איך וועל מאכען גערעכטיגקייט פאר
א מעסט־שנור, און טוגענד פאר א בוי־געוויכט; און א האָגעל וועט אוועק־
קעהרען דעם שוטץ פון ליגען, און דאָס פערבאָרגענים וועלען די וואסערען
18 פערפלייצטען. און עס וועט צושטערט ווערען אייער בונד מיט דעם
טוידט, און אייער אבמאך מיט דעם גרוב וועט קיין בעשטאנד ניט האבען.
א פלייצענדער שטראָף ווען ער וועט דורכגעהן, וועט איהר פון איהם צור־
19 טראָטען ווערען. ווען ער וועט נור דורכגעהן וועט ער אייך צונעהמען,
דען יעדען פריה־מאָרגען וועט ער דורכגעהן, ביי טאג און ביי נאכט, און עס
20 וועט זיין שרעקען נאָר צו פערנעהמען די נאכריכט. דען דער געלעגער
וועט זיין קורץ אויסצוציהען זיך, און דער צודעק צו ענג אום זיך איינצו־
21 הילען. וואהרליך, אזוי ווי אויף דעם בארג פרצים וועט גאָט ווידער
אויפשטעהען, אזוי ווי אין דעם טהאל פון גבעון וועט ער צערנען, צו טהאָן
זיין ראכע ווערק, זיין אוננאטירליכע ווערק, און צו ארבייטען זיין ארבייט
22 (אויף אשור), זיין זעלטענע ארבייט. און יעצט, איהר זאָלט ניט שפאָ־
טען, אום זייערע באנדשטריק זאָלען ניט שטארק ווערען, דען א פאלענדונג
און א פעסט בעשלאָסענע זאך האָב איך געהערט פון גאָט, דער הערר פון
23 הערשארען איבער דער גאנצער ערד. האָרכט און הערט מיין שטים,
24 פארנעהמט און הערט צו מיינע רייד. אקערט דען דער אקערמאן דעם גאנ־
צען טאג אום צו זעען, שפאלט ער דען די ערד און מאכט גלייך די בייטען?
25 איז עס ניט אזוי, ווען ער האָט שוין איהר אויבערפלעכע גלייך געמאכט,
דאן שפּרייט ער שווארץ־קימעל, און ווארפט (די זאָמען פון) קימעל,

פָנֶיהָ וְהֵפִיץ קֶצַח וְכַמֹּן יִזְרֹק וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה
נִסְמָן וְכֻסֶּמֶת גְּבֻלָתוֹ׃ וְיִסְּרוֹ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃ 26
כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קֶצַח וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמֹּן יוּסָּב כִּי 27
בַמַּטֶּה יֵחָבֶט קֶצַח וְכַמֹּן בַּשָּׁבֶט׃ לֶחֶם יוּדָק כִּי לֹא 28
לָנֶצַח אָדוֹשׁ יְדוּשֶׁנּוּ וְהָמַם גִּלְגַּל עֶגְלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא
יְדֻקֶּנּוּ׃ גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָאָה הִפְלִא עֵצָה 29
הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

כט CAP. XXIX. כט

הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חָנָה דָוִד סְפוּ שָׁנָה עַל־שָׁנָה א
חַגִּים יִנְקֹפוּ׃ וַהֲצִיקוֹתִי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה 2
וְהָיְתָה לִּי כַּאֲרִיאֵל׃ וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ 3
מֻצָּב וַהֲקִמֹתִי עָלַיִךְ מְצֻרֹת׃ וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי 4
וּמֵעָפָר תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ וְהָיָה כְּאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ וּמֵעָפָר
אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃ וְהָיָה כְּאָבָק דַּק הֲמוֹן זָרָיִךְ וּכְמֹץ ה
עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים וְהָיָה לְפֶתַע פִּתְאֹם׃ מֵעִם יְהוָה 6
צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וּסְעָרָה
וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה׃ וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הֲמוֹן כָּל־ 7
הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶיהָ וּמְצֹדָתָהּ וְהַמְּצִיקִים
לָהּ׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ 8
וְרֵיקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שֹׁתֶה וְהֵקִיץ
וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים
עַל־הַר צִיּוֹן׃ הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעַשְׁעוּ וָשֹׁעוּ 9
שָׁכְרוּ וְלֹא־יַיִן נָעוּ וְלֹא שֵׁכָר׃ כִּי־נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ י
תַּרְדֵּמָה וַיְעַצֵּם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם
הַחֹזִים כִּסָּה׃ וַתְּהִי לָכֶם חָזוּת הַכֹּל כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר 11
הֶחָתוּם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא
זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃ וְנִתַּן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר 12
לֹא־

כח v. 27. דגש אחר שורק v. 28. קמץ בזיק כט v. 11. ספר קרי

און ער מאַכט רייהען פון ווייץ, און גערשטען אין אַ בעצייכענטען אָרט,
26 און דונקעלווייץ אין זיין בעשטימטען גרענעז. און ווען ער האָט עס בע־
אַרבייטעט אין גוטען אָרדענונג, דאַן וועט זיין גאָט איהם געבען די פרוכט.
27 פירוואָהר ! ניט מיט אַ דרעשפליעגעל ווערט געדראָשען שוואַרצקימעל,
און אַ ראָד פון אַ וואָגען ווערט ניט געדרעהט אויפ'ן קימעל, דען מיט
אַ שטעקען ווערט שוואַרצקימעל אויסגעקלאַפּט, און קימעל מיט אַ ראָהר.
28 ברויט־קאָרן מוז דין געשטויסען ווערען, אָבער פון דעסטוועגען דאַרף מען
עס ניט דרעשען און דרעשען אָהן אַן אויפהער, און ער טרייבט נאָר אי־
בער איהם דעם וואַלץ פון זיין וואָגען, אָבער זיינע שטאַרקע פערד צו
מאָהלען עס ניט.
29 אַזוי איז עס אויך אַרויסגעגאַנגען פון דעם גאָט פון די הערשאַרען, ער
האָט וואונדערבאַר געראַטהען, ער האָט גרויס געמאַכט די קלוגהייט.

קאַפּיטעל כט

1 וועה, מעכטיגער לייב, מעכטיגער לייב, (ירושלים), שטאָדט וואו דוד
האָט גערוהט, פערמעהרט אַ יאָהר אויף אַ יאָהר, לאָזען די פייערטעג זיך
2 אַרומרינגלען. און איך וועל בעדריקען דעם מעכטיגען לייב, און עס
וועט זיין קלאָג און יאָמער, און זי (די שטאָדט) וועט ווערען צו מיר ווי אַ
3 מעכטיגער לייב (געיאָגט פון יעגערס). און איך וועל לאַגערען ווי אַ
באַלל ארום דיך, און איך וועל דיך בעלאַגערען מיט אַ בעלאַגערונגס־
אַרמעע, און איך וועל קעגען דיר אויפריכטען (פעסטונגען).
4 און דו וועסט ניעדעריג ווערען; פון דער ערד וועסטו ריידען, און טיעף
פון שטויב וועט זיך הערען דיין שפּראַך, און אַזוי ווי פון טוידטענבע־
שווערערס גייסט וועט דיין שטים זיין פון דער ערד, און פון'ם שטויב
וועט פּיפּצען דיין שפּראַך.
5 אָבער דאַן וועט ווערען ווי אַ דינער שטויב די מענגע פון דיינע פיינד.
און ווי אַ שפּריי וואָס ווערט פאַרבייגעיאָגט — די מענגע פון די טיראַנען
(אשור), און עס וועט געשעהען מיט אַ איבערראַשונג, פּלוצלונג.
6 פון דעם גאָט פון די הערשאַרען וועט דאָס בעפאָהלען ווערען, מיט
דונער און מיט ערד־ציטערנעס, און מיט גרויס גערויש, שטורעם און
געווימער, און אַ פערצעהרענדער פייערפלאַם.
7 און עס וועט ווערען ווי פון אַ טרוים, אַ נאַכגעזיכט, פון דער מענגע פון
די אַלע פעלקער וועלכע פערזאַמלען זיך צום קריעג קעגען דעם מעכטיגען
לייב, און די אַלע וואָס בעלאַגערען איהר, און די וואָס בויען די פעס־
טונגען קעגען איהר, און די וואָס בעדריקען זי.
8 און עס וועט זיין, אַזוי ווי אַ הונגעריגער טרוימט דאָס ער עסט, און ער
כאַפּט זיך אויף, און זיין זעעלע איז לעדיג, און אַזוי ווי אַ דורשטיגער
טרוימט דאָס ער טרינקט, און ער כאַפּט זיך אויף און ער איז מיעד און
זיין זעעלע איז פערשמאַכט, אַזוי וועט עס זיין מיט דער מענגע פון די
אַלע פעלקער, וועלכע פערזאַמלען זיך צום קריעג קעגען באַרג ציון.
9 פאַרזוימט אייך און איהר וועט שטוינען, קעהרט זיך אָב, און איהר וועט
(מיט פרייד) שרייען : זיי (די אשור) זיינען בעטרונקען געוואָרען און
ניט פון וויין, זיי וואַנקען, און ניט פון שטאַרקען געטראַנק.
10 פירוואָהר, גאָט האָט אויף אייך אַרויפגעגאָסען אַ גייסט פון שלומער,
און ער האָט געשלאָסען אייערע אויגען, די פּראָפעטען, און אייערע קעפּ,
די זעהער האָט ער פערדעקט.
11 און יעדע פּראָפעצייהונג איז צו אייך געוואָרען ווי די רייד פון אַ פער־
זיגעלטען בוך, וואָס ווען מען גיט עס צו דעם וואָס קען לעזען אַ בוך
זאָגענדיג : לעז דאָך דאָס, זאָגט ער : איך קען ניט, דען עס איז פערזיגעלט.
12 און ווען דער בוך וועט געגעבען ווערען צו דעם וועלכער קען ניט לעזען זאָ־

לֹא־יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃
13 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו
כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים
14 מְלֻמָּדָה׃ לָכֵן הִנְנִי יוֹסִף לְהַפְלִיא אֶת־הָעָם־הַזֶּה הַפְלֵא
וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃
טו הוֹי הַמַּעֲמִיקִים מֵיהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בְמַחְשָׁךְ
16 מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יֹדְעֵנוּ׃ הַפְכְּכֶם אִם־
כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי־יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי
17 וְיֵצֶר אָמַר לְיֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ הֲלֹא־עוֹד מְעַט מִזְעָר וְשָׁב
18 לְבָנוֹן לַכַּרְמֶל וְהַכַּרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם־
הַהוּא הַחֵרְשִׁים דִּבְרֵי־סֵפֶר וּמֵאֹפֶל וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים
19 תִּרְאֶינָה׃ וְיָסְפוּ עֲנָוִים בַּיהוָה שִׂמְחָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם
בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ כִּי־אָפֵס עָרִיץ וְכָלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ
21 כָּל־שֹׁקְדֵי אָוֶן׃ מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וְלַמּוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר
22 יְקֹשׁוּן וַיַּטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־
בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא־עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב
23 וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃ כִּי בִרְאֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי
בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־
24 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃ וְיָדְעוּ תֹעֵי־רוּחַ בִּינָה וְרוֹגְנִים
יִלְמְדוּ־לֶקַח׃

Cap. XXX. ל

א הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים נְאֻם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ
מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת עַל־חַטָּאת׃
2 הַהֹלְכִים לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעוֹז בְּמָעוֹז
3 פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרָיִם׃ וְהָיָה לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה
4 לְבֹשֶׁת וְהֶחָסוּת בְּצֵל־מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃ כִּי־הָיוּ בְצֹעַן
ה שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃ כֹּל הִבְאִישׁ עַל־עַם לֹא־

יוֹעִילוּ

גענדיג, לעז דאָך דאָס, זאָגט ער: איך פערשטעה ניט (צו לעזען) א בוך.

13 און גאָט האָט געזאָגט: ווייל ווען דאָס דאָזיגע פאָלק גענעהנט (צו מיר), נאָר מיט זיין מויל און מיט זיינע ליפּען גיעבען זיי מיר עהרע, אָבער זיין הארץ איז ווייט פון מיר, און זייער פורכט פאַר מיר איז נאָר ווי איין אויסגעלעהרענטע געבאָט פון מענשען.

14 דארום, זעה, וועל איך נאָך אויך ווייטער ציגען וואונדער פאַר דאָס דאָ־זיגע פאָלק, זעלטענע וואונדער, און עס וועט פערלאָרען ווערען די קלוגהייט פון זיינע קלוגע, און דער פערשטאנד פון זיינע פערשטענדיגע וועט צערשטערט ווערען. (זיי וועלען זעהען דאָס אלעס קומט פון מיר).

15 וועה, די וואָס פאַרטיעפען זיך פון גאָט, צו פערבאָרגען די ראטה, און זייער ווערק ווערט געשעהען אין דער פינסטערניס, און זיי זאָגען: ווער זעהט אונז, און ווער ווייס אונז?

16 אָ אייער פערקעהרטהייט! איז דען דער טעפּער געאַכטעט אזוי ווי דער ליים? קען דאָס ווערק זאָגען וועגען זיין מייסטער ער האָט מיך ניט גע־מאַכט, און דער בעשאַפענער זאָל זאָגען וועגען זיין בעשעפער, ער פערשטעהט ניט?

17 זעה, אין א גאַנץ קליינע צייט, א ווינציגע (צייט), און דער לבנון וועט ווערען פערוואנדעלט אין א פרוכטפעלד, און דאָס פרוכטפעלד וועט ווע־רען געאַכטעט (די פלאַנצונגען וועלען זיין גרויס) ווי דער וואלד.

18 און די טויבע וועלען שוין הערען אין יענעם טאָג די רייד פון א בוך, און פון דער דונקעלהייט און פון דער פינסטערניס וועלען די אויגען פון בלינדע זעהען.

19 און דעמיטהיגע וועלען פערמעהרען זייער פרייד אין גאָט, און די נויטה־בעדירפטיגע מענשען וועלען זיך פרעהען מיט דעם הייליגען פון ישראל.

20 דען דער טיראַן איז פערשוואונדען, און פערטיליגט איז דער שפּאָטער, און אויסגעראָטה זיינען געוואָרען אלע וועלכע איילען צו טהאָן אונרעכט.

21 די וואָס בעשולדיגען (אונשולדיג) מענשען מיט זייערע רייד, און פאַר דעם וואָס שטראָפט זיי אין דעם טהויער, (די ריכטער), לייגען זיי שטרויכ־לונגען, און מיט פאַלשע רייד מאַכען זיי אונטערטהעניג דעם גערעכטען.

22 דארום האָט דאָס געזאָגט גאָט צו דעם הויז פון יעקב, ער וואָס האָט אויסגעלייזט (דאָס הויז פון) אברהם, ניט מעהר וועט זיך יעקב שעה־מען, און ניט מעהר וועט זיין געזיכט בלייך ווערען.

23 דען ווען ער וועט זעהען, און זיינע קינדער (וועלען זעהן), דאָס ווערק פון מיינע הענד אין זיין מיטען, וועלען זיי הייליגען מיין נאָמען, און זיי ווע־לען פערהייליגען דעם געהייליגטען (גאָט) פון יעקב, און דעם גאָט פון ישראל וועלען זיי פערעהרליכען.

24 און די וואָס זיינען פעראירט געוועזען אין גייסט, וועלען וויסען פערשטאנד, און די וואנקענדע וועלען לעהרנען די לעהרע.

קאַפּיטעל ל

1 וועה, ווידערשפּענסטיגע קינדער, זאָגט גאָט, צו מאַכען א ראטה אָבער אָהן מיר, און צו ערפינדען פלאַנען ניט נאָך מיין גייסט, אום צו פער־מעהרען זינד אויף זינד.

2 די וואָס געהען אראָבצוניעדערען נאָך מצרים, און מיין מויל פרעגען זיי ניט, צו פערשטארקען זיך מיט דער שטארקהייט פון פרעה, און זיך צו שיצען אין דעם שאָטען פון מצרים.

3 אָבער די שטארקהייט פון פרעה וועט ווערען פאַר אייך א שאנד, און די בעשיצונג אין דעם שאָטען פון מצרים — א שמאַך.

4 דען זיינע (יהודה'ס) פירשטען זיינען געוועזען אין צען, און זיינע געזאַנ־
5 דטען האָבען געגרייכט ביז חנס. זיי זיינען אלע פערשעהמט געוואָרען;

יוֹעִילוּ לָמוֹ לֹא לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבֹשֶׁת וְגַם־לְחֶרְפָּה׃
6 מַשָּׂא בַּהֲמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה לָבִיא וָלַיִשׁ
מֵהֶם אֶפְעֶה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל־כֶּתֶף עֲוָרִים חֵילֵיהֶם
7 וְעַל־דַּבֶּשֶׁת גְּמַלִּים אוֹצְרוֹתָם עַל־עַם לֹא יוֹעִילוּ׃ וּמִצְרַיִם
הֶבֶל וָרִיק יַעְזֹרוּ לָכֵן קָרָאתִי לָזֹאת רַהַב הֵם שָׁבֶת׃
8 עַתָּה בּוֹא כָתְבָהּ עַל־לוּחַ אִתָּם וְעַל־סֵפֶר חֻקָּהּ וּתְהִי
9 לְיוֹם אַחֲרוֹן לָעַד עַד־עוֹלָם׃ כִּי עַם מְרִי הוּא בָּנִים כֶּחָשִׁים
י בָּנִים לֹא־אָבוּ שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ לָרֹאִים
לֹא תִרְאוּ וְלַחֹזִים לֹא תֶחֱזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת דַּבְּרוּ־לָנוּ חֲלָקוֹת
11 חֲזוּ מַהֲתַלּוֹת׃ סוּרוּ מִנֵּי־דֶרֶךְ הַטּוּ מִנֵּי־אֹרַח הַשְׁבִּיתוּ
12 מִפָּנֵינוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
יַעַן מָאָסְכֶם בַּדָּבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בְּעֹשֶׁק וְנָלוֹז וַתִּשָּׁעֲנוּ
13 עָלָיו׃ לָכֵן יִהְיֶה לָכֶם הֶעָוֹן הַזֶּה כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעֶה בְּחוֹמָה
14 נִשְׂגָּבָה אֲשֶׁר־פִּתְאֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ׃ וּשְׁבָרָהּ כְּשֵׁבֶר
נֵבֶל יוֹצְרִים כָּתוּת לֹא יַחְמֹל וְלֹא־יִמָּצֵא בִמְכִתָּתוֹ חֶרֶשׂ
טו לַחְתּוֹת אֵשׁ מִיָּקוּד וְלַחְשֹׂף מַיִם מִגֶּבֶא׃ כִּי כֹה־
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשֵׁעוּן
16 בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה גְּבוּרַתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם׃ וַתֹּאמְרוּ
לֹא־כִי עַל־סוּס נָנוּס עַל־כֵּן תְּנוּסוּן וְעַל־קַל נִרְכָּב עַל־כֵּן
17 יִקַּלּוּ רֹדְפֵיכֶם׃ אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת
חֲמִשָּׁה תָּנֻסוּ עַד אִם־נוֹתַרְתֶּם כַּתֹּרֶן עַל־רֹאשׁ הָהָר וְכַנֵּס
18 עַל־הַגִּבְעָה׃ וְלָכֵן יְחַכֶּה יְהוָה לַחֲנַנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם
לְרַחֶמְכֶם כִּי־אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט יְהוָה אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃
19 כִּי־עַם בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלָםִ בָּכוֹ לֹא־תִבְכֶּה חָנוֹן
כ יָחְנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעָתוֹ עָנָךְ׃ וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם
צָר וּמַיִם לָחַץ וְלֹא־יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת
21 אֶת־מוֹרֶיךָ׃ וְאָזְנֶיךָ תִּשְׁמַעְנָה דָבָר מֵאַחֲרֶיךָ לֵאמֹר זֶה

הדרך

v. 6. עירים קרי v. 11. בי טנין בצרי v. 16. קמץ בז״ק

זיי האבען זיך פערלאזען אויף א פאלק וואס וועט זיי גאר ניט העלפען, ניט
צו הילף און ניט צו נוצען, נאר צו שאנד און אויך צו שמאך (ברענגען זיי).
6 שווערע לאסט טראגען זיי אויף די פיה נאך דרום לאנד (מצרים), דורך
דעם לאנד פון נויטה און בעדריקונג (דעם מדבר), וואס פון דארט קומט
דער לייב און דער לעאפארד, די גיפטיגע שלאנג און די פליהענדע שלאנג,
זיי טראגען אויף דעם רוקען פון מויל־אייזלען זייער רייכטהום, און אויף
דעם הויקער פון קעמלען זייערע שאצען, פאר א פאלק וואס וועט זיי
7 גאר ניט העלפען. און מצרים, א הויך און נישט איז זייער הילף, דארום
האב איך דאס דאזיגע (מצרים) גערופען: זייער שטאלץ איז נאר ווען זיי
8 זיצען אין הויז. דארום געה, און שרייב עס אויף פאר זיי אויף א טאוועל,
און פארצייכען עס אויף א בוך, און עס זאל פערבלייבען ביז דעם שפע־
9 טעסטען טאג, א דענקמאל אויף אייביג. דען א ווידערשפענסטיגעס פאלק
איז עס, פאלשע קינדער, קינדער וואס ווילען ניט הערען די לעהרע פון גאט.
10 וועלכע האבען געזאגט צו די זעהערס: „איהר זאלט ניט זעהען", און
צו די פראפעטען: „פראפעצייעט אונז ניט ריכטיגקייט, רעדט צו אונז
שמייכלעריען, פראפעצייהעט שפאטרייד".
11 קעהרט זיך אב פון וועג, נייגט אב פון שטעג, פערניכטעט פון אונזער אנ־
12 געזיכט דעם הייליגען פון ישראל". דארום האט אזוי געזאגט דער היי־
ליגער פון ישראל: ווייל איהר האט פעראכטעט דאס דאזיגע ווארט,
(פון גאט) און איהר האט זיך פערזיכערט אויף דעם פערקרימטען און
דעם פערדרעהטען (פרעה), און איהר האט זיך געשטיצט אויף איהם.
13 דארום וועט אייך די דאזיגע זינד בעשטראפען, ווי א וואסערפאל וואס
שטראמט מיט א שאם פון א הויכען מויער, וואס גאר פלוצלונג און אי־
14 בערראשענד קומט איהר ברוך. און ער וועט זיי צוברעכען אזוי ווי מען
צוברעכט איין טעפערס געשיר, צושטויסען דין און ניט שוינען, און עס
וועט זיך ניט געפינען אין זיינע צובראכענע שטיקער א שארבען, צו שארען
15 פייער פון א בראנד, און צו שעפען וואסער פון א גרוב. דען אזוי האט
דער הערר גאט, דער הייליגער פון ישראל געזאגט: „מיט געדולד און רוה
וועט איהר געהאלפען ווערען, אין רוהיגקייט און פערטרויען זאל אייער
16 העלדענמוטה בעשטעהען", אבער איהר האט ניט געוואלט. און איהר האט
געזאגט: „ניט אזוי, נאר אויף פערד וועלען מיר לויפען (נאך מצרים)" דא־
רום וועט איהר אין דער ווירקליכקייט לויפען, „און אויף שנעל לויפענדע
פערד וועלען מיר רייטען" דארום וועלען זיין שנעל אייערע נאכיאגער.
17 א גאנצער טויזענד וועלען פאר דעם געשריי פון איינעם (אנטלויפען),
פאר דעם געשריי פון פינף וועט איהר אלע אנטלויפען, ביז איהר וועט
איבערבלייבען ווי א שטאנג אויף דעם שפיטץ פון א בארג, און ווי א
18 פאהן אויף דעם היגעל, אבער פון דעסטוועגעןווארט גאט אייך צו בעגנע־
דיגען און פון דעסטוועגען ערהויבט ער זיך אייך צו דערבארעמען, דען א
גאט פון גערעכטיגקייט איז גאט, גליקליך זיינען אלע וואס האפען אויף
19 איהם. דען דו פאלק פון ציון, דו איינוואהנער פון ירושלים! דו וועסט
ניט (מעהר) וויינען, ער וועט דיך בעגנאדיגען, ביי דער שטים פון דיין
20 געשריי; ווי גיך ער הערט דיך וועט ער דיר ענטפערען. און גאט וועט
אייך געבען ברויט אין נויטה און וואסער אין דער בעדריקונג, און דיינע
אנפיהרערס וועלען זיך ניט מעהר פערבארגען, און דיינע אויגען וועלען
זעהען דיינע אנפיהרערס.
21 און דיינע אויערען וועלען הערען דאס ווארט פון (דיינע הירטען) די וואס
געהען הינטער דיר, זאגענדיג: „דאס איז דער גראדער וועג, געהט אויף
איהם" און אזוי וועט איהר געהן רעכטס, און אזוי וועט איהר געהן לינקס.

22 הַדֶּ֙רֶךְ֙ לְכ֣וּ ב֔וֹ כִּ֥י תַאֲמִ֖ינוּ וְכִ֥י תַשְׂמְאִֽילוּ׃ וְטִמֵּאתֶ֗ם אֶת־
צִפּוּי֙ פְּסִילֵ֣י כַסְפֶּ֔ךָ וְאֶת־אֲפֻדַּ֖ת מַסֵּכַ֣ת זְהָבֶ֑ךָ תִּזְרֵם֙ כְּמ֣וֹ
23 דָוָ֔ה צֵ֖א תֹּ֥אמַר לֽוֹ׃ וְנָתַ֡ן מְטַ֣ר זַרְעֲךָ֩ אֲשֶׁר־תִּזְרַ֨ע אֶת־
הָאֲדָמָ֜ה וְלֶ֨חֶם֙ תְּבוּאַ֣ת הָאֲדָמָ֔ה וְהָיָ֥ה דָשֵׁ֖ן וְשָׁמֵ֑ן יִרְעֶ֥ה
24 מִקְנֶ֛יךָ בַּיּ֥וֹם הַה֖וּא כַּ֥ר נִרְחָֽב׃ וְהָאֲלָפִ֣ים וְהָעֲיָרִ֗ים עֹֽבְדֵי֙
הָאֲדָמָ֔ה בְּלִ֥יל חָמִ֖יץ יֹאכֵ֑לוּ אֲשֶׁר־זֹרֶ֥ה בָרַ֖חַת וּבַמִּזְרֶֽה׃
כה וְהָיָ֣ה ׀ עַל־כָּל־הַ֣ר גָּבֹ֗הַ וְעַל֙ כָּל־גִּבְעָ֣ה נִשָּׂאָ֔ה פְּלָגִ֖ים
26 יִבְלֵי־מָ֑יִם בְּיוֹם֙ הֶ֣רֶג רָ֔ב בִּנְפֹ֖ל מִגְדָּלִֽים׃ וְהָיָ֤ה אֽוֹר־
הַלְּבָנָה֙ כְּא֣וֹר הַֽחַמָּ֔ה וְא֣וֹר הַֽחַמָּ֗ה יִהְיֶ֤ה שִׁבְעָתַ֨יִם֙ כְּא֖וֹר
שִׁבְעַ֣ת הַיָּמִ֑ים בְּי֗וֹם חֲבֹ֤שׁ יְהוָה֙ אֶת־שֶׁ֣בֶר עַמּ֔וֹ וּמַ֥חַץ
27 מַכָּת֖וֹ יִרְפָּֽא׃ הִנֵּ֤ה שֵׁם־יְהוָה֙ בָּ֣א מִמֶּרְחָ֔ק בֹּעֵ֣ר
אַפּ֔וֹ וְכֹ֖בֶד מַשָּׂאָ֑ה שְׂפָתָיו֙ מָ֣לְאוּ זַ֔עַם וּלְשׁוֹנ֖וֹ כְּאֵ֥שׁ אֹכָֽלֶת׃
28 וְרוּח֞וֹ כְּנַ֤חַל שׁוֹטֵף֙ עַד־צַוָּ֣אר יֶחֱצֶ֔ה לַהֲנָפָ֥ה גוֹיִ֖ם בְּנָ֣פַת
29 שָׁ֑וְא וְרֶ֣סֶן מַתְעֶ֔ה עַ֖ל לְחָיֵ֥י עַמִּֽים׃ הַשִּׁיר֙ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֔ם
כְּלֵ֖יל הִתְקַדֶּשׁ־חָ֑ג וְשִׂמְחַ֣ת לֵבָ֗ב כַּֽהוֹלֵךְ֙ בֶּֽחָלִ֔יל לָב֥וֹא
ל בְהַר־יְהוָ֖ה אֶל־צ֥וּר יִשְׂרָאֵֽל׃ וְהִשְׁמִ֨יעַ יְהוָ֜ה אֶת־ה֣וֹד
קוֹל֗וֹ וְנַ֤חַת זְרוֹעוֹ֙ יַרְאֶ֔ה בְּזַ֣עַף אַ֔ף וְלַ֖הַב אֵ֣שׁ אוֹכֵלָ֑ה נֶ֥פֶץ
31 וָזֶ֖רֶם וְאֶ֥בֶן בָּרָֽד׃ כִּֽי־מִקּ֥וֹל יְהוָ֖ה יֵחַ֣ת אַשּׁ֑וּר בַּשֵּׁ֖בֶט יַכֶּֽה׃
32 וְהָיָ֗ה כֹּ֤ל מַעֲבַר֙ מַטֵּ֣ה מֽוּסָדָ֔ה אֲשֶׁ֨ר יָנִ֤יחַ יְהוָה֙ עָלָ֔יו
33 בְּתֻפִּ֖ים וּבְכִנֹּר֑וֹת וּבְמִלְחֲמ֥וֹת תְּנוּפָ֖ה נִלְחַם־בָּֽהּ׃ כִּֽי־
עָר֤וּךְ מֵֽאֶתְמוּל֙ תָּפְתֶּ֔ה גַּם־ה֛וּא לַמֶּ֥לֶךְ הוּכָ֖ן הֶעְמִ֣יק הִרְחִ֑ב
מְדֻרָתָ֗הּ אֵ֤שׁ וְעֵצִים֙ הַרְבֵּ֔ה נִשְׁמַ֤ת יְהוָה֙ כְּנַ֣חַל גָּפְרִ֔ית
בֹּעֲרָ֖ה בָּֽהּ׃

לא CAP. XXXI. לא

א ה֣וֹי הַיֹּרְדִ֤ים מִצְרַ֨יִם֙ לְעֶזְרָ֔ה וְעַל־סוּסִ֖ים יִשָּׁעֵ֑נוּ וַיִּבְטְח֨וּ עַל־
רֶ֜כֶב כִּ֣י רָ֗ב וְעַ֤ל פָּֽרָשִׁים֙ כִּֽי־עָצְמ֣וּ מְאֹ֔ד וְלֹ֤א שָׁעוּ֙ עַל־
2 קְד֣וֹשׁ יִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶת־יְהוָ֖ה לֹ֥א דָרָֽשׁוּ׃ וְגַם־ה֤וּא חָכָם֙ וַיָּ֣בֵא

ל׳ 32. v בם קרי v. 33. היא קרי

22 און איהר וועט פאראונרייניגען די בעדעקונג פון דיינע זילבערנע געצען, און די בעקליידונג פון דיינע געגאָסענע גאָלדענע בילדער. דו וועסט זיי פאַרוואַרפען אזוי ווי עטוואָס שמוציגעס, „געה פאָרט״ וועסטו זאָגען צו זיי. 23 און ער (גאָט) וועט געבען רעגען פאר דיינע זאָמען, וואָס דו וועסט זעען אין דער ערד, און רעגען פאר דעם ברויט און די געטריידע פון דער ערד. און דאָס לאַנד וועט זיין פעט און נאַהרהאַפט, דיינע פיה וועלען זיך פיעטערען אין יענעם טאָג אויף אַ ברייטען ווײַדע־פּלאַץ.
24 און די רינדער און די מויל־אייזלען, וואָס בעאַרבייטען די ערד וועלען עסען געמישטע שטאַרקע פוטער וואָס איז גערייניגט געוואָרען מיט אַ שויפעל און מיט אַ זיפּ.
25 און עס וועט געשעהען, דאָס אויף יעדען הויכען בארג און אויף יעדען ער־האַבענעם היגעל וועלען זיין טייכען, וואַסער־שטראָמען, אין דעם טאָג פון דעם גרויסען שלאַכט, ווען די טהורעמס וועלען פאַלען.
26 און דאָס ליכט פון דער לבנה וועט זיין אזוי ווי דאָס ליכט פון דער זונן, און דאָס ליכט פון דער זונן וועט זיין זיעבענפאַכיג, ווי דאָס ליכט פון זיעבען טעג צוזאַמען, אין דעם טאָג ווען גאָט וועט פארבינדען דעם בראָך פון זיין פאָלק, און די וואונדען וואָס ער האָט איהם געשלאָגען וועט ער היילען.
27 זעה, דער נאָמען פון גאָט קומט אָן פון ווייטען, זיין צאָרן ברענט און דיקע רויכ־זיילען הויבען זיך, זיינע ליפּען זיינען פול גרים, און זיין צונג ווי אַ פערצעהרענדער פייער.
28 און זיין אָטהעם ווי אַ פלייצענדער טייך, ביז׳ן האלז וועט ער גרייכען, צו זיפּען די פעלקער (אשור), מיט אַ זיפּ פון פערניכטונג, און אַ צוים פון פעראירונג (וועט ער לייגען) אויף די קינבאַקען פון די פעלקער.
29 אַ געזאַנג וועט איהר האָבען ווי אין דער נאַכט ווען עס ווערט גע־הייליגט אַ פייערטאָג, און אַ פרעהליכע הארץ, ווי דער וואָס געהט מיט אַ פלייט, צו קומען אויף דעם בארג פון גאָט, צום פעלזען פון ישראל.
30 און גאָט וועט לאָזען הערען די מאַכט פון זיין שטים, און דאָס אראָפּ־לאָזען פון זיין אָרעם וועט ער ווייזען, מיט אַ שטאַרקען צאָרן, און אַ פערצעהרענדען פלאַם־פייער, מיט צערשמעטערונג און אַ געוויטער און האָגעלשטיינער.
31 דען דורך דער שטים פון גאָט וועט אשור צובראָכען ווערען, ער פלעגט אַלעמען שלאָגען מיט דעם רוטה.
32 און עס וועט געשעהען, דאָס אין יעדען אָרט אוואו דיעזער בעשטימטער שטעקען (אשור) איז דורכגעגאַנגען, פון וועלכען גאָט וועט יעצט בערו־היגען, וועט דאָרט זיין פּויקען און הארפען, און אויך אין אַלע ערטער אוואו ער פלעגט שטרייטען מיט שטאַרקע קריעג.
33 דען שוין פון לאַנג אהער (פון נעכטען) איז אָנגעברייט די העללע (גיהנם), זי איז אויך פאר דעם קעניג אָנגעברייט געוואָרען, מען האָט איהר טיעף געמאַכט, ברייט געמאַכט, איהר בראַנד האָט פיעלע פייער און האָלץ, דער אָטהעם פון גאָט ווי אַ שטראָם פון שוועבעל וועט ברענען אין איהר.

קאַפּיטעל לא

1 וועה, די וואָס ניעדערען אראָב נאָך מצרים פאר הילף, און שטיצען זיך אויף פערד, און אויף רייטוועגען האָבען זיי זיך פאַרזיכערט, ווייל זיי זיינען פיעל, און אויף רייטער ווייל זיי זיינען זעהר צאָהלרייך, אָבער זיי האָבען זיך ניט געווענדעט צו דעם הייליגען פון ישראל, און גאָט האָ־בען זיי ניט געפאָרשט.
2 אָבער אויך ער (גאָט) איז קלוג, און ער האָט געבראַכט דאָס אונגליק, און זיין וואָרט האָט ער ניט גענומען צוריק, און ער שטעהט אויף איבער

רָע וְאֶת־דְּבָרָיו לֹא הֵסִיר וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים וְעַל־עֶזְרַת
3 פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וּמִצְרַיִם אָדָם וְלֹא־אֵל וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא־
רוּחַ וַיהוָה יַטֶּה יָדוֹ וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזֻר וְיַחְדָּו כֻּלָּם
4 יִכְלָיוּן׃ כִּי־כֹה אָמַר־יְהוָה ׀ אֵלַי כַּאֲשֶׁר יֶהְגֶּה הָאַרְיֵה
וְהַכְּפִיר עַל־טַרְפּוֹ אֲשֶׁר יִקָּרֵא עָלָיו מְלֹא רֹעִים מִקּוֹלָם
לֹא יֵחָת וּמֵהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה כֵּן יֵרֵד יְהוָה צְבָאוֹת לִצְבֹּא
ה עַל־הַר־צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעָתָהּ׃ כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְהוָה
6 צְבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם גָּנוֹן וְהִצִּיל פָּסֹחַ וְהִמְלִיט׃ שׁוּבוּ
7 לַאֲשֶׁר הֶעְמִיקוּ סָרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי בַּיּוֹם הַהוּא יִמְאָסוּן
אִישׁ אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וֶאֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם יְדֵיכֶם
8 חֵטְא׃ וְנָפַל אַשּׁוּר בְּחֶרֶב לֹא־אִישׁ וְחֶרֶב לֹא־אָדָם תְּאכְלֶנּוּ
9 וְנָס לוֹ מִפְּנֵי־חֶרֶב וּבַחוּרָיו לָמַס יִהְיוּ׃ וְסַלְעוֹ מִמָּגוֹר
יַעֲבוֹר וְחַתּוּ מִנֵּס שָׂרָיו נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר־אוּר לוֹ בְּצִיּוֹן
וְתַנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃

לב CAP. XXXII. לב

2 א הֵן לְצֶדֶק יִמְלָךְ־מֶלֶךְ וּלְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט יָשֹׂרוּ׃ וְהָיָה־אִישׁ
כְּמַחֲבֵא־רוּחַ וְסֵתֶר זָרֶם כְּפַלְגֵי־מַיִם בְּצָיוֹן כְּצֵל סֶלַע־
3 כָּבֵד בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה׃ וְלֹא תִשְׁעֶינָה עֵינֵי רֹאִים וְאָזְנֵי שֹׁמְעִים
4 תִּקְשַׁבְנָה׃ וּלְבַב נִמְהָרִים יָבִין לָדָעַת וּלְשׁוֹן עִלְּגִים תְּמַהֵר
ה לְדַבֵּר צָחוֹת׃ לֹא־יִקָּרֵא עוֹד לְנָבָל נָדִיב וּלְכִילַי לֹא
6 יֵאָמֵר שׁוֹעַ׃ כִּי נָבָל נְבָלָה יְדַבֵּר וְלִבּוֹ יַעֲשֶׂה־אָוֶן לַעֲשׂוֹת
חֹנֶף וּלְדַבֵּר אֶל־יְהוָה תּוֹעָה לְהָרִיק נֶפֶשׁ רָעֵב וּמַשְׁקֶה
7 צָמֵא יַחְסִיר׃ וְכֵלַי כֵּלָיו רָעִים הוּא זִמּוֹת יָעָץ לְחַבֵּל
8 עֲנָוִים בְּאִמְרֵי שֶׁקֶר וּבְדַבֵּר אֶבְיוֹן מִשְׁפָּט׃ וְנָדִיב נְדִיבוֹת
9 יָעָץ וְהוּא עַל־נְדִיבוֹת יָקוּם׃ נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת קֹמְנָה
י שְׁמַעְנָה קוֹלִי בָּנוֹת בֹּטְחוֹת הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי׃ יָמִים עַל־
שָׁנָה תִּרְגַּזְנָה בֹּטְחוֹת כִּי כָּלָה בָצִיר אֹסֶף בְּלִי יָבוֹא׃

חרדו

לא v. 4. קמץ בז״ק ל״ב v. 7. קמץ בז״ק ibid. עניים קרי 9 v א׳ נחה

דאָס הויז פון די גאָטלאָזע, און קעגען די הילף פון די וואָס טהוען אונ־
3 רעכט. און מצרים איז נאָר אַ מענש און ניט קיין גאָט, און זייערע פערד
זיינען פלייש און ניט קיין גייסט, און גאָט וועט אויסשטרעקען זיין האַנד,
און עס וועט געשטרויכעלט ווערען דער העלפער, און עס וועט פאַלען דער
4 געהאָלפענער און צוזאַמען וועלען זיי אונטערגעהען. דען אַזוי האָט גאָט
געזאָגט צו מיר: אַזוי ווי עס ברילט דער לייב און דער יונגער לייב איבער
זיין רויב, אויך ווען עס פערזאַמעלט זיך קעגען איהם אַ פערזאַמלונג פון
הירטען, פאַר זייער געשריי דערשרעקט ער זיך ניט, און פאַר זייער גע־
טומעל ווערט ער ניט אונטערטהעניג, אַזוי וועט אַראָבניעדערען דער גאָט
פון די הערשאַרען צו פערטהיידיגען דעם באַרג ציון און איהרע היגלען.
5 ווי פויגעלאַך וואָס פליהען און בעשיצען זייערע יונגע, אַזוי וועט דער
גאָט פון די הערשאַרען בעשיצען ירושלים, בעשיצען און רעטען, איבער־
6 היפּען (די אידישע הייזער) און זיי בעפרייען. דאַרום קעהרט צוריק צו
דעם (גאָט) קעגען וועמען איהר האָט טיעף ווידערשפּעניגט, איהר קינדער
7 פון ישראל! דען אין יענעם טאָג וועלען זיי, יעדער פערניכטען זיינע
געצען פון זילבער און זיינע געצען פון גאָלד, וואָס אייערע אייגענע
הענד האָבען געמאַכט פאַר אייך, פאַר אייער אייגענעם אונגליק.
8 און אַשור וועט פאַלען דורך דעם שווערד פון איהם וואָס איז ניט קיין
מענש, (דער מלאך), און דער שווערד פון איהם וואָס איז ניט קיין מענש
וועט איהם פערצעהרען, און ער זעלבסט (סנחריב) וועט אַנטרינען פון
דעם שווערד, אָבער זיינע אויסערוועהלטע העלדען וועלען צושמאָלצען
9 ווערען (פון דעם פייער פון מלאך). און זיין פעלזען־מאַכט (זיין מחנה)
וועט פון שרעק פערשווינדען, און זיינע פירשטען וועלען צוברעכען
ווערען (ביי דעם אָנזעהן) פון (גאָט'ס) פאָהן, זאָגט דער גאָט, וואָס ער
האָט אַ פייער אין ציון, און אַ ברענענדיגען אויווען אין ירושלים.

קאַפּיטעל לב

1 זעה, מיט גערעכטיגקייט וועט רעגיערען דער קעניג (חזקיה), און די פירּ־
2 שטען וועלען הערשען מיט רעכטפערטיגקייט. און יעדער מענש וועט
זיין ווי אין אַ פערבאָרגענים פון ווינד, און ווי אין אַ שוץ קעגען געוויטער,
ווי טייכען וואַסער אין דער וויסטע, ווי דער שאָטען פון אַ גרויסען פעלזען
3 אין אַ דורשטיגע לאַנד. און די אויגען פון די וואָס זעהען וועלען
זיך ניט אָבקעהרען, און די אויערען פון די וואָס הערען וועלען האָרכען.
4 און דאָס האַרץ פון די לייכטזיניגע, וועט פערשטעהען וויסענשאַפט, און
די צונג פון די שטאַמעלדיגע וועט רעדען געפליסיג קלאָהרע רייד.
5 דער ניעדערטרעכטיגער וועט מעהר ניט גערופען ווערען פריגיעביגער,
און אויף דעם קאַרגען וועט ניט געזאָגט ווערען גראָסמיטיגער.
6 דען דער ניעדערטרעכטיגער רעדט ניעדערטרעכטיגקייט, און זיין האַרץ
דענקט שלעכטעס, צו טהאָן פאַלשקייט, און צו רעדען קעגען גאָט לעסטע־
רונג, לעדיג צו מאַכען די זעלע פון דעם הונגעריגען, און צו מאַכען פעה־
7 לען דאָס געטראַנק פון דעם דורשטיגען. און דער קאַרגער, זיינע פּלענער
זיינען שלעכט, ער בעשליסט שענדליכע געדאַנקען, צו פערדאַרבען די
אָרעמע מיט פאַלשע רייד, און צו פערדאַרבען דעם נאָטהבעדירפטיגען ווען
8 ער בעט גערעכטיגקייט. אָבער דער פרייגעביגער ער ראַטהעט פרייגע־
9 ביגקייט, און פאַר די פרייגעביגקייט שטעהט ער (פעסט). איהר זאָרג־
לאָזע פרויען! שטעהט אויף, הערט מיין שטים; איהר רוהיגע טעכטער,
10 פערנעהמט מיין רעדע. נאָך דעם פערלויף פון אַ יאָהר מיט געוויסע
טעג וועט איהר, רוהיגע טעכטער, ציטערען, דען די טרויבען־זאַמלונג האָט
זיך געענדיגט, די איינזאַמלונג (פון געטריידע) וועט ניט קומען.

11 חִרְדוּ שַׁאֲנַנּוֹת רְגָזָה בֹּטְחוֹת פְּשֹׁטָה וְעֹרָה וַחֲגוֹרָה עַל־
12 חֲלָצָיִם׃ עַל־שָׁדַיִם סֹפְדִים עַל־שְׂדֵי־חֶמֶד עַל־גֶּפֶן פֹּרִיָּה׃
13 עַל אַדְמַת עַמִּי קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה כִּי עַל־כָּל־בָּתֵּי מָשׂוֹשׂ
14 קִרְיָה עַלִּיזָה׃ כִּי־אַרְמוֹן נֻטָּשׁ הֲמוֹן עִיר עֻזָּב עֹפֶל וָבַחַן
הָיָה בְעַד מְעָרוֹת עַד־עוֹלָם מְשׂוֹשׂ פְּרָאִים מִרְעֵה עֲדָרִים׃
טו עַד־יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּחַ מִמָּרוֹם וְהָיָה מִדְבָּר לַכַּרְמֶל וְכַרְמֶל
16 לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ וְשָׁכַן בַּמִּדְבָּר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בַּכַּרְמֶל
17 תֵּשֵׁב׃ וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה הַשְׁקֵט
18 וָבֶטַח עַד־עוֹלָם׃ וְיָשַׁב עַמִּי בִּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
19 מִבְטַחִים וּבִמְנוּחֹת שַׁאֲנַנּוֹת׃ וּבָרַד בְּרֶדֶת הַיָּעַר וּבַשִּׁפְלָה
כ תִּשְׁפַּל הָעִיר׃ אַשְׁרֵיכֶם זֹרְעֵי עַל־כָּל־מָיִם מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל־
הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר׃

לג CAP. XXXIII. לג

א הוֹי שׁוֹדֵד וְאַתָּה לֹא שָׁדוּד וּבוֹגֵד וְלֹא־בָגְדוּ בוֹ כַּהֲתִמְךָ
2 שׁוֹדֵד תּוּשַּׁד כַּנְּלֹתְךָ לִבְגֹּד יִבְגְּדוּ־בָךְ׃ יְהוָה חָנֵּנוּ
לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃
3 4 מִקּוֹל הָמוֹן נָדְדוּ עַמִּים מֵרוֹמְמֻתֶךָ נָפְצוּ גּוֹיִם׃ וְאֻסַּף
ה שְׁלַלְכֶם אֹסֶף הֶחָסִיל כְּמַשַּׁק גֵּבִים שֹׁקֵק בּוֹ׃ נִשְׂגָּב
6 יְהוָה כִּי שֹׁכֵן מָרוֹם מִלֵּא צִיּוֹן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ וְהָיָה
אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְהוָה הִיא
7 אוֹצָרוֹ׃ הֵן אֶרְאֶלָּם צָעֲקוּ חֻצָה מַלְאֲכֵי שָׁלוֹם
8 מַר יִבְכָּיוּן׃ נָשַׁמּוּ מְסִלּוֹת שָׁבַת עֹבֵר אֹרַח הֵפֵר בְּרִית
9 מָאַס עָרִים לֹא חָשַׁב אֱנוֹשׁ׃ אָבַל אֻמְלְלָה אָרֶץ הֶחְפִּיר
לְבָנוֹן קָמַל הָיָה הַשָּׁרוֹן כָּעֲרָבָה וְנֹעֵר בָּשָׁן וְכַרְמֶל׃
11 עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה עַתָּה אֵרוֹמָם עַתָּה אֶנָּשֵׂא׃ תַּהֲרוּ
12 חֲשַׁשׁ תֵּלְדוּ קַשׁ רוּחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכַלְכֶם׃ וְהָיוּ עַמִּים

משרפות

ל״ב v. 14. קמץ בז״ק v. 15. והכרמל קרי ל״ג v. 1. דגש אחר שורק
v. 9. קמץ בז״ק ibid. פתח באתנח v. 10. קמץ בז״ק v. 11. פתח באתנח

11 ציטערט, איהר זאָרגלאָזע, שרעקט אייך איהר רוהיגע, ענטקליידעט וועט
איהר בלייבען און נאַקעט, און נאָר אַ גאַרטעל אויף די לענדען [און אויף
12 די בריסט]. איהר קלעגער! קלאָגט וועגען די שעהנע פעלדער, וועגען
13 דעם פרוכטבאַרען וויינשטאָק. קלאָגט וועגען די לאַנד פון מיין פאָלק
וועלכע וועט אַרויסברענגען דערנער און דיסטלען, פירוואהר, וועגען די
14 אַלע פרעהליכע הייזער, קלאָגט אויף דער פרעהליכער שטאָדט. דען דער
פּאַלאַץ איז פערלאָזען, דער געטומעל פון שטאָדט איז לעדיג, די פעסטונג
און וואַכטהורעמס זיינען געוואָרען הייהלען אויף אייביג, אַ פרעהליכע אָרט
פאַר די ווילדע אייזלען, אַ ווײדונגס־פּלאַץ פאַר די הערדען (סטאַדעס
15 בהמות). ביז עס וועט אַרויפגעגאָסען ווערען אויף אונז אַ גייסט פון דער
הויך, דאַן וועט ווערען די וויסטע אַ פרוכטפעלד, און די פרוכטפעלד וועט
16 ווערען (געדיכט) ווי אַ וואַלד. און אין דער געוועזענער וויסטע (יהודה
וועט רוהען גערעכטיגקייט, און טוגענד וועט זיין וואָהנהאַפט אין דעם
17 פרוכטפעלד (ארץ ישראל). און דאָס ווערק פון טוגענד וועט זיין פריע־
דען, און די ארבייט פון גערעכטיגקייט וועט פיהרען צו רוהיגקייט און צו־
18 פריעדענהייט אויף אייביג. און מיין פאָלק וועט וואָהנען אין אַ וואָהנונג
פון פריעדען, און אין די וואָהנונג־פּלעצער פון זיכערהייט, און אין רוהיגע,
19 שטילע ערטער. און די שטאָדט וועט זיך אויסברייטען אין טהאָל ביז צום
וואַלד, און ביז צו דער ניעדערלאַנד וועט זיך די שטאָדט ניעדעריג אַוועק־
20 ציהען. וואויל איז אייך, דען יעצט קענט איהר זעען ביי אַלע וואַסערען.
איהר קענט לאָזען פריינעהען די פיס פון דעם אָקס און דעם אייזעל.

קאַפּיטעל לג

1 וועה דיר, רויבער (אַשור) און דו ביזט ניט בערויבט, און דו טרייַלאָזער
(שבנא) און קעגען דיר האָט מען ניט געהאַנדעלט טרייַלאָז, ווען דו וועסט
ענדיגען צו רויבען ווּעסטו צורויבט ווערען, ווען דו ווּעסט פאַרלענדען
דיינע טרייַלאָזיגקייט, ווּעסטו טרייַלאָז בעהאַנדעלט ווערען.
2 אָ גאָט! זיי אונז גנעדיג, אויף דיר האָפען מיר, זיי דו זייער שטאַרקייט
יעדען פריה־מאָרגען, אויך (זיי) אונזער הילף אין דער צייט פון נויטה.
3 פון דער שטים פון דעם גערויש זיינען די פעלקער פערוואָגעלט געוואָרען,
פון דיין ערהאַבענהייט זיינען די נאַציאָנען צושפּרייט געוואָרען.
4 און אייער רויב וועט איינגעזאַמעלט ווערען אַזוי ווי מען זאַמעלט איין היי־
שעריקען, אַזוי ווי די רוישונג פון היישעריקען וועט עס רוישען דאָרט.
5 ערהאַבען איז גאָט, וואַהרליך, ער רעגיערט אין דער הויך, ער האָט אָנ־
6 געפילט ציון מיט רעכט און גערעכטיגקייט. און ער וועט דיר געבען ציי־
טען פון זיכערהייט, שטאַרקייט און הילף, קלוגהייט און וויסענשאַפט;
7 דיין הויפּט־שאַץ וועט זיין גאָטעספאָרכטיגקייט. (אָבער פאָרלויפיג) זעה,
זייערע העלדען קלאָגען אין די גאַסען, די געזאַנדטע פון פריעדען וויינען
8 ביטער. די וועגען זיינען פערוויסטעט געוואָרען, אויפגעהערט (צו רייַ־
זען) האָט אַ רייזענדער, ער (אַשור) האָט צושטערט דעם בונד, ער האָט
9 פעראַכטעט די שטעדט, ער שעצט ניט קיין מענשען. עס טרויערט (די
וועלט), אונגליקליך איז די ערד, פערשעהמט איז דער לבנון און איז פער־
וועלקט, דער שרון איז געוואָרען ווי אַ וויסטעניס, און אָבגעשאָקעלט זייער
10 פרוכט האָבען דער בשן און דער כרמל. יעצט וועל איך אויפשטעהן, זאָגט
גאָט, יעצט וועל איך זיך דערהויבען, יעצט וועל איך דערהויבען ווערען.
11 איהר וועט שוואַנגערען מיט היי, איהר וועט געבערען שטרוי, אייער צאָרן
(קעגען ירושלים) וועט ווערען צו אַ פייער וואָס וועט אייך זעלבסט פער־
צעהרען.
12 און די פעלקער (פון אַשור) וועלען ווערען ווי פערברענטע קאַלך, ווי אָב־
געהאַקטע דערנער וועלען זיי אָנגעצונדען ווערען אין דעם פייער.

מִשְׂרְפוֹת שִׂיד קוֹצִים כְּסוּחִים בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ׃ שִׁמְעוּ 13
רְחוֹקִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וּדְעוּ קְרוֹבִים גְּבֻרָתִי׃ פָּחֲדוּ בְצִיּוֹן 14
חַטָּאִים אָחֲזָה רְעָדָה חֲנֵפִים מִי ׀ יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכֵלָה
מִי־יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם׃ הֹלֵךְ צְדָקוֹת וְדֹבֵר מֵישָׁרִים טו
מֹאֵס בְּבֶצַע מַעֲשַׁקּוֹת נֹעֵר כַּפָּיו מִתְּמֹךְ בַּשֹּׁחַד אֹטֵם אָזְנוֹ
מִשְּׁמֹעַ דָּמִים וְעֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת בְּרָע׃ הוּא מְרוֹמִים 16
יִשְׁכֹּן מְצָדוֹת סְלָעִים מִשְׂגַּבּוֹ לַחְמוֹ נִתָּן מֵימָיו נֶאֱמָנִים׃
מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ תֶּחֱזֶינָה עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מַרְחַקִּים׃ לִבְּךָ 17 18
יֶהְגֶּה אֵימָה אַיֵּה סֹפֵר אַיֵּה שֹׁקֵל אַיֵּה סֹפֵר אֶת־הַמִּגְדָּלִים׃
אֶת־עַם נוֹעָז לֹא תִרְאֶה עַם עִמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמוֹעַ נִלְעַג 19
לָשׁוֹן אֵין בִּינָה׃ חֲזֵה צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ עֵינֶיךָ תִרְאֶינָה כ
יְרוּשָׁלִַם נָוֶה שַׁאֲנָן אֹהֶל בַּל־יִצְעָן בַּל־יִסַּע יְתֵדֹתָיו לָנֶצַח
וְכָל־חֲבָלָיו בַּל־יִנָּתֵקוּ׃ כִּי אִם־שָׁם אַדִּיר יְהוָה לָנוּ 21
מְקוֹם־נְהָרִים יְאֹרִים רַחֲבֵי יָדָיִם בַּל־תֵּלֶךְ בּוֹ אֳנִי־שַׁיִט
וְצִי אַדִּיר לֹא יַעַבְרֶנּוּ׃ כִּי יְהוָה שֹׁפְטֵנוּ יְהוָה מְחֹקְקֵנוּ 22
יְהוָה מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ׃ נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ בַּל־יְחַזְּקוּ כֵן־ 23
תָּרְנָם בַּל־פָּרְשׂוּ נֵס אָז חֻלַּק עַד־שָׁלָל מַרְבֶּה פִּסְחִים בָּזְזוּ
בַז׃ וּבַל־יֹאמַר שָׁכֵן חָלִיתִי הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נְשֻׂא עָוֺן׃ 24

לד Cap. XXXIV לד

קִרְבוּ גוֹיִם לִשְׁמֹעַ וּלְאֻמִּים הַקְשִׁיבוּ תִּשְׁמַע הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ א
תֵּבֵל וְכָל־צֶאֱצָאֶיהָ׃ כִּי קֶצֶף לַיהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וְחֵמָה 2
עַל־כָּל־צְבָאָם הֶחֱרִימָם נְתָנָם לַטָּבַח׃ וְחַלְלֵיהֶם יֻשְׁלָכוּ 3
וּפִגְרֵיהֶם יַעֲלֶה בָאְשָׁם וְנָמַסּוּ הָרִים מִדָּמָם׃ וְנָמַקּוּ כָּל־ 4
צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם וְכָל־צְבָאָם יִבּוֹל כִּנְבֹל
עָלֶה מִגֶּפֶן וּכְנֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה׃ כִּי־רִוְּתָה בַשָּׁמַיִם חַרְבִּי ה
הִנֵּה עַל־אֱדוֹם תֵּרֵד וְעַל־עַם חֶרְמִי לְמִשְׁפָּט׃ חֶרֶב 6
לַיהוָה מָלְאָה דָם הֻדַּשְּׁנָה מֵחֵלֶב מִדַּם כָּרִים וְעַתּוּדִים

מחלב

לג v. 13 פתח בס״פ v. 21 הע׳ בקמץ v. 21 חצי הספר בפסוקים
v. 23 הב׳ בפתח לד v. 3 קמץ בז״ק

13 הערט איהר ווייטע וואָס איך האָב געטהאָן, און ווייסט איהר נאָהענטע,
14 מיין שטאַרקייט. עס האָבען געציטערט אין ציון די זינדיגע, אַ ציטערניס
האָט אָנגענומען די שמייכלער: ווער פון אונז קען דאָ וואָהנען ביי דעם
פערצעהרענדען פייער? ווער פון אונז קען דאָ וואָהנען ביי די אייביגע
15 בראַנדען? ער, דער וואָס געהט אין גערעכטיגקייט און רעדט רעכט־
פאַרטיגקייט, דער וואָס פעראַכטעט גערויבטעס געלד, דער וואָס שאָקעלט
אָב זיינע הענד ניט אָנצונעהמען די בעשטעכונג (שוחד), דער וואָס
פערשטאָפּט זיינע אויערען ניט צו הערען (פּלאַנען) וועגען בלוט־פער־
גיסונג, און ער פערמאַכט זיינע אויגען, ניט צו קוקען אויף שלעכטס.
16 דער וועט וואָהנען אין דער הויך, אַזוי ווי פעלזען־פעסטונגען זיינען
זיין שוטץ, זיין ברויט איז איהם געגעבען, זיין וואַסער איז זיכער.
17 דעם קעניג (חזקיה) אין זיין שענהייט וועלען דיינע אויגען זעהען; זיי
18 וועלען זעהען אַ ברייטע לאַנד. דיין האַרץ וועט טראַכטען וועגען די
שרעק פון אַמאָל: וואו איז דער שרייבער? וואו איז דער געלד־אָבגעהע־
19 מער? וואו איז דער וואָס האָט געצעהלט די טהורעמס? דאָס פרעכע
פאָלק (אַשור) וועסטו מעהר ניט זעהען, דאָס פאָלק וואָס רעדט אַ פער־
קרימטע שפּראַך, אונפערשטענדליך, וואָס האָט אַ שטאַמעלדיגען צונג,
20 מען קען איהם ניט פערשטעהען. זעה ציון, די שטאָדט פון אונזער פער־
זאַמלונג, דיינע אויגען וועלען זעהען ירושלים, אַ רוהיגע וואָהנונג אַ גע־
צעלט וואָס וועט ניט אַרויסגעריסען ווערען, זיינע פלעקלאַך וועט מען איי־
ביג ניט אַרויסציהען, און אַלע זיינע שטריק וועלען ניט צוריסען ווערען.
21 דען ווען דאָרטען האָבען מיר דעם שטאַרקען גאָט, זיינען מיר בעפעסטיגט
ווי אין אַן אָרט פון שטראָמען טייכען ברייטע אָהן אַ מאָס, אָבער
טראָטצדעם וועט ניט געהען אויף זיי אַ פיינדליכע רודערשיף און אַ מעכ־
22 טיגעס שיף וועט איהם ניט אַריבערפאָהרען. דען גאָט איז אונזער ריכ־
טער, גאָט איז אונזער געזעצגעבער, גאָט איז אונזער קעניג, ער וועט אונז
23 העלפען. אָבער דיינע (אַשור) שטריק זיינען שוואַך געוואָרען, מען קען ניט
שטאַרק מאַכען דאָס געשטעל פון זייער מאַסטבוים, זיי קענען ניט אויס־
שפּרייטען אַ זעגעל, דאַן איז געטהיילט געוואָרען רויב און זאַק־רויב זעהר
24 פיעל, און הינקעדיגע האָבען גערויבט דעם רויב. און דער איינוואָהנער
(פון ירושלים) זאָל ניט זאָגען: איך בין שוואַך דען דאָס פאָלק וואָס
וואָהנט דאָרט, זיין זינד איז פערגעבען.

קאַפּיטעל לד

1 גענעהנט איהר נאַציאָנען צו הערען, און איהר פעלקער פערנעהמט, זאָל
הערען די ערד און איהר פילונג, די וועלט און אַלעס וואָס געפינט זיך
2 אויף איהר. דען גאָט האָט אַ צאָרן איבער די אַלע נאַציאָנען, און אַ גרים
איבער זייער גאַנצער מענגע, ער האָט זיי פערניכטעט, ער האָט זיי אָפּגע־
3 געבען צום שלאַכט. און זייערע דערשלאַגענע וועלען ארומגעשליידערט
ווערען, און פון זייערע טויטע קערפּערס וועט ארויפשטייגען אַ שלעכטער
4 גערוך, און די בערג וועלען צוגאַנגען ווערען פון זייער בלוט. און עס
וועלען צופאַלען ווי צופוילטע זאַכען די אַלע הערשאַפטען פון הימעל, און
די הימלען וועלען צוזאַמענגעראָלט ווערען ווי אַ בוך, און זייערע גאַנצע
הערשאַפטען וועלען פערוועלקט ווערען ווי עס פערוועלקט אַ בלאַט פון
5 ווייַנשטאָק און ווי אַ וועלקענדע פרוכט פון פייגענבוים. דען מיין שווערד
האָט זיך געזעטיגט אין הימעל, זעה, אויף אדום וועט ער אַראָפּנידערן, און
אויף דאָס פאָלק וואָס איך האַלט פאַר מיין פערוויסטונג, צום שטראָפגע־
6 ריכט. דער שווערד פון גאָט איז פול מיט בלוט, ער איז פעט געוואָרען
מיט פעטס, מיט דעם בלוט פון פעטע שאָף און בעק, מיט די פעטס פון די

מֵחֵלֶב כִּלְיוֹת אֵילִים כִּי זֶבַח לַיהוָה בְּבָצְרָה וְטֶבַח גָּדוֹל
7 בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ וְיָרְדוּ רְאֵמִים עִמָּם וּפָרִים עִם־אַבִּירִים
8 וְרִוְּתָה אַרְצָם מִדָּם וַעֲפָרָם מֵחֵלֶב יְדֻשָּׁן׃ כִּי יוֹם נָקָם
9 לַיהוָה שְׁנַת שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן׃ וְנֶהֶפְכוּ נְחָלֶיהָ לְזֶפֶת
י וַעֲפָרָהּ לְגָפְרִית וְהָיְתָה אַרְצָהּ לְזֶפֶת בֹּעֵרָה׃ לַיְלָה וְיוֹמָם
לֹא תִכְבֶּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשָׁנָהּ מִדּוֹר לָדוֹר תֶּחֱרָב לְנֵצַח
11 נְצָחִים אֵין עֹבֵר בָּהּ׃ וִירֵשׁוּהָ קָאַת וְקִפּוֹד וְיַנְשׁוֹף וְעֹרֵב
12 יִשְׁכְּנוּ־בָהּ וְנָטָה עָלֶיהָ קַו־תֹהוּ וְאַבְנֵי־בֹהוּ׃ חֹרֶיהָ וְאֵין
13 שָׁם מְלוּכָה יִקְרָאוּ וְכָל־שָׂרֶיהָ יִהְיוּ אָפֶס׃ וְעָלְתָה אַרְמְנֹתֶיהָ
סִירִים קִמּוֹשׂ וָחוֹחַ בְּמִבְצָרֶיהָ וְהָיְתָה נְוֵה תַנִּים חָצִיר
14 לִבְנוֹת יַעֲנָה׃ וּפָגְשׁוּ צִיִּים אֶת־אִיִּים וְשָׂעִיר עַל־רֵעֵהוּ
טו יִקְרָא אַךְ־שָׁם הִרְגִּיעָה לִּילִית וּמָצְאָה לָהּ מָנוֹחַ׃ שָׁמָּה
קִנְּנָה קִפּוֹז וַתְּמַלֵּט וּבָקְעָה וְדָגְרָה בְצִלָּהּ אַךְ־שָׁם נִקְבְּצוּ
16 דַיּוֹת אִשָּׁה רְעוּתָהּ׃ דִּרְשׁוּ מֵעַל־סֵפֶר יְהוָה וּקְרָאוּ
אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נֶעְדָּרָה אִשָּׁה רְעוּתָהּ לֹא פָקָדוּ כִּי־פִי
17 הוּא צִוָּה וְרוּחוֹ הוּא קִבְּצָן׃ וְהוּא־הִפִּיל לָהֶן גּוֹרָל
וְיָדוֹ חִלְּקַתָּה לָהֶם בַּקָּו עַד־עוֹלָם יִירָשׁוּהָ לְדוֹר וָדוֹר
יִשְׁכְּנוּ־בָהּ׃

לה

CAP. XXXV. לה

א יְשֻׂשׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצָּלֶת׃
2 פָּרֹחַ תִּפְרַח וְתָגֵל אַף גִּילַת וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן־לָהּ
הֲדַר הַכַּרְמֶל וְהַשָּׁרוֹן הֵמָּה יִרְאוּ כְבוֹד־יְהוָה הֲדַר אֱלֹהֵינוּ׃
3 4 חַזְּקוּ יָדַיִם רָפוֹת וּבִרְכַּיִם כֹּשְׁלוֹת אַמֵּצוּ׃ אִמְרוּ
לְנִמְהֲרֵי־לֵב חִזְקוּ אַל־תִּירָאוּ הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבוֹא
ה גְּמוּל אֱלֹהִים הוּא יָבוֹא וְיֹשַׁעֲכֶם׃ אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים
6 וְאָזְנֵי חֵרְשִׁים תִּפָּתַחְנָה׃ אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ וְתָרֹן לְשׁוֹן
7 אִלֵּם כִּי־נִבְקְעוּ בַמִּדְבָּר מַיִם וּנְחָלִים בָּעֲרָבָה׃ וְהָיָה

השרב

ל״ד v. 10. קמץ בז״ק v. 11. ת׳ רפה

נירען פון די ווידערס, דען אַ מאָהלצייט האָלט גאָט אין בצרה, און אַ
7 גרויסע שעכטונג אין דעם לאַנד פון אדום. און ווילדע אָקסען וועלען
אַראָפּנידערן מיט זיי צוזאַמען (צום שעכטונג) און שטירען, און שטאַרקע
פעטע פיה, און זייער לאַנד וועט זיך זעטיגען מיט זייער בלוט, און זייער
8 שטויב וועט פעט ווערען פון זייער פעטס. דען גאָט האָלט אַ טאָג
פון ראכע, אַ יאָהר פון בעצאַהלונג, צו שטרייטען אַ שטרייט פאַר ציון.
9 און איהרע שטראָמען וועלען פערוואַנדעלט ווערען אין פעך, און איהר
שטויב אין שוועבעל, און איהר לאַנד וועט ווערען ברענענדיגע פעך.
10 נאַכט און טאָג וועט עס ניט פערלאָשען ווערען, אויף אייביג וועט אויפ־
שטייגען איהר רויך, אויף אייביג וועט זי בלייבען וויסט, אויף אימער
11 און אייביג וועט קיינער ניט דורכפאָהרען אין איהר. און דער פעליקאַן
און דער איגעל וועלען איהר ערבען, און די איילע און דער ראָב וועלען
אין איהר וואָהנען, און ער וועט אויסציהען איבער איהר אַ מעסט־שנור
12 פון פערוויסטונג און געוויכט־שטיינער פון צערשטערונג. זיי וועלען זיין
איהרע אדעל־לייט, אָבער אויסער זיי וועט ניט זיין דאָרטען ווער עס זאָל
גרינדען אַ קעניגרייך, און איהרע אַלע פירסטען וועלען זיין גאָרנישט.
13 און דערנער וועלען וואַקסען אין איהרע פאַלאַצען, און נעסעלן און דיסט־
לען אין איהרע פעסטונגען, און זי וועט ווערען אַ פריעדליכע וואָהנונג
14 פאַר שלאַנגען, אַ הויף פאַר שטרויס־פויגלען. און דאָרטען וועלען זיך
בעגעגענען ווילדע קעטץ מיט ווילדע טהיערען, און איין טייפעל וועט
צורופען צו דעם צווייטען, נור דאָרט וועט רוהען די נאַכטאַיילע, און דאָרט
15 וועט זי געפינען פיר זיך אַ שטענדיגען רוהעפּלאַץ. דאָרט וועט מאַכען
אַ נעסט די פּפייל־שלאַנגע, און וועט לעגען אייער, און וועט זיי בריהען
און וועט זיי דורכשטעכען אין איהר שאָטען. נור גייערס פערזאַמלען זיך
16 דאָרט איינער צום צווייטען. פאָרשט נאָך אין דעם בוך פון גאָט און
לייענט ; אויך איינע פון די דאָזיגע (חיות) וועט ניט פעהלען. איינע וועט
ניט פערלירען די אַנדערע, דען זיין מויל האָט עס בעפוילען און זיין גייסט
האָט זיי איינגעזאַמעלט.
17 און ער האָט עס (די לאַנד אדום) פאַר זיי געוואָרפען אַלס זייער לאָאָז,
און זיין האַנד האָט זי צוטהיילט פאַר זיי מיט אַ מעסט־שנור, אויף אייביג
וועלען זיי עס ערבען, אויף דור דורות וועלען זיי רוהען אין איהר.

קאַפּיטעל לה

1 עס וועלען זיך פרעהען די וויסטע און די טרוקענע לאַנד, און פרעהליך
וועט זיין די ווילדערניס און זי וועט בליהען ווי אַ ליליע.
2 זי וועט פראַכטפול בליהען און פרעהליך זיין ; די פרייד פון דעם לבנון,
די געזאַנג און די פראַכטיגקייט (פון דעם לבנון) וועט איהר געגעבען
ווערען, די צירונג פון דעם כרמל און שרון וועט איהר געגעבען ווערען,
זיי וועלען זעהן די עהרע פון גאָט, די מאַיעסטעט פון אונזער גאָט.
3 שטאַרקט די שלאַפע הענד, און די וואַנקענדע קניע קרעפטיגט.
4 זאָגט צו די אונגעדולדיגע הערצער : שטאַרקט זיך. איהר זאָלט ניט
פירכטען, זעהט דאָ איז אייער גאָט, מיט ראכע קומט ער, מיט אַ מעכטיגע
פערגעלטונג, ער זעלבסט קומט און ער וועט אייך העלפען.
5 דאַן וועלען אויפגעעפענט ווערען די אויגען פון די בלינדע, און די אויערן
פון די טויבע וועלען אויפגעמאַכט ווערען.
6 דאַן וועט שפּרינגען ווי אַ הירש דער הינקעדיגער, און עס וועט זינגען
די צונג פון דעם שטומען, דען עס זיינען אויפגעשפּאָלטען געוואָרען אין
דער וויסטע וואַסער, און טייכען אין דער ווילדערניס.
7 און דער זאַמדיגער אָרט וועט ווערען אַ טייך, און דאָס דורשטיגע לאַנד—

הַשָּׁרָב לַאֲגַם וְצִמָּאוֹן לְמַבּוּעֵי מָיִם בִּנְוֵה תַנִּים רִבְצָהּ
8 חָצִיר לְקָנֶה וָגֹמֶא׃ וְהָיָה־שָׁם מַסְלוּל וָדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ
יִקָּרֵא לָהּ לֹא־יַעַבְרֶנּוּ טָמֵא וְהוּא־לָמוֹ הֹלֵךְ דֶּרֶךְ וֶאֱוִילִים
9 לֹא יִתְעוּ׃ לֹא־יִהְיֶה שָׁם אַרְיֵה וּפְרִיץ חַיּוֹת בַּל־יַעֲלֶנָּה
י לֹא תִמָּצֵא שָׁם וְהָלְכוּ גְּאוּלִים׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשֻׁבוּן וּבָאוּ
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ
וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃

לו Cap. XXXVI. לו

א וַיְהִי בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב
2 מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְפְּשֵׂם׃ וַיִּשְׁלַח
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֶת־רַבְשָׁקֵה מִלָּכִישׁ יְרוּשָׁלַמָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כָּבֵד וַיַּעֲמֹד בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה
3 בִּמְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וַיֵּצֵא אֵלָיו אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר
4 עַל־הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ־נָא אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ׃
ה אָמַרְתִּי אַךְ־דְּבַר־שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה עַתָּה
6 עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ בִּי׃ הִנֵּה בָטַחְתָּ עַל־מִשְׁעֶנֶת
הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא
בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְכָל־הַבֹּטְחִים עָלָיו׃
7 וְכִי־תֹאמַר אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּטָחְנוּ הֲלוֹא הוּא אֲשֶׁר
הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה
8 וְלִירוּשָׁלַםִ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ׃ וְעַתָּה הִתְעָרֶב
נָא אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים אִם־
9 תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃ וְאֵיךְ תָּשִׁיב אֵת פְּנֵי
פַחַת אַחַד עַבְדֵי אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים וַתִּבְטַח לְךָ עַל־מִצְרַיִם
י לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃ וְעַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי יְהוָה עָלִיתִי עַל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה אֶל־הָאָרֶץ

הזאת

וואסער־קוואלען, אין דעם וואָהנונג פון די שלאַנגען וועט (יעצט) ווערען אַ לאַגער אָרט (פאַר מענשען), דאָס גראָז וועט ווערען גרויס ווי ראָהר און שילף.

8 און דאָרט וועט זיין איין אויסגעטראָטענער וועג, און דער הייליגער וועג וועט ער אָנגערופען ווערען, קיין אונריינער וועט אויף איהם ניט איבער־פאָהרען. און ער (גאָט) געהט פאַר זיי פאָראויס אויף דעם וועג, דארום (אפילו) די אונערפאהרענע וועלען ניט אירען.

9 דאָרט וועט ניט זיין קיין ליב, און אויך די ווילדעסטע פון אַלע טהיערען וועט איהם (דעם וועג) ניט בעטרעטען, זי וועט דאָרט ניט געפונען ווערען, אָבער אויף דעם וועג ווען געהען די אויסגעלייזטע.

10 און די אויסגעלייזטע פון גאָט ווען זיך צוריקקעהרען און ווען קומען אין ציון מיט געזאַנג, זייער קאָפּ וועט זיין בעציערט מיט אַן אייביגע פרייד. פרייד און לוסט ווען זיי אַנטרעפען, און טרויער און זיפץ ווען אַנטלויפען.

קאַפּיטעל לו

1 און עס איז געשעהען, אין דעם פערצעהנטען יאָהר פון קעניג חזקיהו (פון זיין רעגיערונג), איז ארויפגעצויגען סנחריב דער קעניג פון אשור קעגען אַלע פעסטע שטעדט פון יהודה און ער האָט זיי איינגענומען.

2 און דער קעניג פון אשור האָט געשיקט רבשקה'ן פון לכיש נאָך ירושלים צו דעם קעניג חזקיהו מיט אַ גרויסע ארמעע, און ער האָט זיך אָפּגע־שטעלט ביי דעם גראבען פון דעם אויבערשטען טייך, אין דעם וועג פון דעם וואשער־פעלד.

3 און עס זיינען ארויסגעקומען צו איהם אליקים דער זוהן פון חלקיהו, דער אויפזעהער איבער'ן (קעניגס) הויז, און שבנא דער שרייבער, און יואח דער זוהן פון אסף דער סעקרעטאר.

4 און רבשקה האָט צו זיי געזאָגט: זאָגט דאָך צו חזקיהו: אזוי האָט געזאָגט דער גרויסער קעניג, דער קעניג פון אשור: וואָס איז די דאָ־זיגע פערזיכערונג אין וואָס דו פערזיכערסט זיך?

5 דו דענקסט (איך דענק) דאָס נור מיט די רייד פון ליפען ווערען געפיהרט די פּלאַנען און די שטאַרקהייט פון אַ מלחמה. און יעצט אויף וועמען פערזיכערסט דו זיך, דען דו האָסט ווידערשפּעניגט קעגען מיך?

6 זעה, דו האָסט זיך פערזיכערט אויף די שטיצונג פון דעם דאָזיגען צו־בראָכענעם שטעקען — אויף מצרים, — דאָס ווען אַ מענש שפּארט זיך אָן אויף איהם, שפּרינגט ער אָפּ אין זיין האַנד און בוהערט זי דורך. אַזוי איז פרעה, דער קעניג פון מצרים, פאַר אַלע די וואָס פערזיכערן זיך אויף איהם.

7 און אויב דו וועסט זאָגען צו מיר: מיר פערזיכערן זיך אויף דעם הערר אונזער גאָט, איז דאָס ניט דער (גאָט) וואָס חזקיהו האָט אָפּגעשאַפט זיינע הויכע ערטער און זיינע אַלטארען, און ער האָט געזאָגט צו יהודה און צו מצרים: נור פאַר דעם דאָזיגען אַלטאַר זאָלט איהר זיך בוקען?

8 און יעצט וועט זיך דאָך מיט מיין הערר, דעם קעניג פון אשור, און איך וועל דיר געבען צוויי טויזענד פערד, אויב דו וועסט זיין אין שטאַנד דיר צו שאפען פאַר זיי רייטער.

9 און ווי קענסטו דיך שטעלען אפילו קעגען איין פירסט, איינעם פון די קלענסטע קנעכט פון מיין הערר, און דו פערזיכערסט זיך אויף מצרים, אויף רייטוועגען און רייטער.

10 און יעצט, צו דען אָהן דעם ווילען פון גאָט בין איך ארויפגעגאַנגען אויף דאָס דאָזיגע לאַנד, אום עס צוצושטערען? גאָט האָט געזאָגט צו מיר: געה ארויף אויף דאָס דאָזיגע לאַנד און צושטער עס.

11 הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ׃ וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים וְשֶׁבְנָא וְיוֹאָח אֶל־
רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ
וְאַל־תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה׃
12 וַיֹּאמֶר רַבְשָׁקֵה הַאֶל אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־
הַחוֹמָה לֶאֱכֹל אֶת־חֹרָאֵיהֶם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־שֵׁינֵיהֶם עִמָּכֶם׃
13 וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקֵה וַיִּקְרָא בְקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ
14 אֶת־דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
טו אַל־יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי לֹא־יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם׃ וְאַל־
יַבְטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל יַצִּילֵנוּ יְהוָה
16 לֹא תִנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ אַל־תִּשְׁמְעוּ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה
וּצְאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ־גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וּשְׁתוּ אִישׁ מֵי־
17 בוֹרוֹ׃ עַד־בֹּאִי וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם אֶרֶץ
18 דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וּכְרָמִים׃ פֶּן־יַסִּית אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ
לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ הַהִצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אַרְצוֹ
19 מִיַּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ אַיֵּה אֱלֹהֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אַיֵּה אֱלֹהֵי
כ סְפַרְוָיִם וְכִי־הִצִּילוּ אֶת־שֹׁמְרוֹן מִיָּדִי׃ מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי
הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־הִצִּילוּ אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי כִּי־יַצִּיל
21 יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַםִ מִיָּדִי׃ וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא־עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר
22 כִּי־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֻהוּ׃ וַיָּבֹא אֶלְיָקִים
בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשֶׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְיוֹאָח בֶּן־
אָסָף הַמַּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת
דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה׃

CAP. XXXVII. לז

לז

א וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק
2 וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת

ואת

לו v. 12. צואתם קרי ibid. מימי רגליהם קרי לז v. 1. קמץ בז״ק

11 און אליקים האָט געזאָגט און שבנא און יואח צו רבשקה'ן: רעד דאָך צו דיינע קנעכט אין אראמיש, דען מיר פערשטעהען, און רעד ניט צו אונז אידיש פאר די אויערן פון דעם פאָלק וואָס זיינען אויף די מויער.
12 און רבשקה האָט געזאָגט: אויב צו דיין הערין און צו דיר, האָט מיין הערר מיך געשיקט צו רעדען די דאָזיגע ווערטער? געווים, דאָך נור צו די מענער וואָס זיצען אויף דעם מויער, דאָס זיי וועלען מוזען עסען זייער אויסוואורף און טרינקען זייער אורין, אויב זיי וועלען האַלטען מיט אייך.
13 און רבשקה האָט זיך געשטעלט און ער האָט גערופען מיט אַ הויכען שטים אויף אידיש און ער האָט געזאָגט: הערט די רייד פון דעם גרויסען קעניג, דעם קעניג פון אשור.
14 אזוי האָט געזאָגט דער קעניג: לאָז אייך ניט איינרעדען חזקיהו, דען ער וועט אייך ניט קענען רעטען.
15 און זאָל אייך ניט חזקיהו פערזיכערען אויף גאָט, זאָגענדיג: גאָט וועט אונז געוויס רעטען, און די דאָזיגע שטאָדט וועט ניט איבערגעגעבען ווע־רען אין די האנד פון דעם קעניג פון אשור.
16 איהר זאָלט ניט הערען צו חזקיהו, דען אַזוי האָט געזאָגט דער קעניג פון אשור: בייגט די קניע פאר מיר, און קומט ארויס צו מיר, און עסט יעדער איינער פון זיין וויינשטאָק, און יעדער פון זיין פייגענבוים, און טרינקט יעדער דאָס וואסער פון זיין ברונען,
17 ביז איך וועל קומען און איך וועל אייך נעהמען אין אזא לאַנד ווי אייער לאַנד, אַ לאַנד פון קאָרן און פון פרישען וויין, אַ לאַנד פון ברויט און וויינגערטנער.
18 זאָל אייך ניט חזקיהו איבעררעדען זאָגענדיג: אונזער גאָט וועט אונז רעטען, האָבען דען גערעטעט די געטער פון די פעלקער יעדער זיין לאַנד, פון דער האנד פון דעם קעניג פון אשור?
19 וואו זיינען די געטער פון חמת און ארפד, וואו זיינען די געטער פון ספרוים, און האָבען זיי דען (אַלע צוזאמען) גערעטעט שמרון פון מיין האנד?
20 ווער זיינען צווישען די אַלע געטער פון די דאָזיגע לענדער וועלכע האָבען גערעטעט זייער לאַנד פון מיין האנד, דאָס גאָט זאָל רעטען ירושלים פון מיין האנד?
21 און זיי האָבען שטיל געשוויגען און זיי האָבען איהם ניט געענטפערט אַ וואָרט, דען דאָס איז געוועזען אַ געבאָט פון דעם קעניג, זאָגענדיג: איהר זאָלט איהם ניט ענטפערען.
22 און אליקים דער זוהן פון חלקיהו דער אויפזעהער איבער'ן (קעניגס) הויז איז געקומען און שבנא דער שרייבער און יואח דער זוהן פון אסף דער סעקרעטאר, צו חזקיהו מיט צוריסענע קליידער, און זיי האָבען איהם בעריכטעט די רייד פון רבשקה.

קאפיטעל לז

1 און עס איז געשעהען, ווי דער קעניג חזקיהו האָט דאָס געהערט האָט ער צוריסען זיינע קליידער, און ער האָט זיך צוגעדעקט מיט אַ זאַק, און ער איז געגאַנגען אין דאָס הויז פון גאָט.
2 און ער האָט געשיקט אליקים דעם אויפזעהער איבער'ן הויז און שבנא דעם שרייבער, און די עלטעסטע פון די כהנים בעדעקט מיט זעק צו ישעיהו דעם זוהן פון אמוץ דעם פראָפעט.

וְאֵת ׀ שֶׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בַּשַּׂקִּים
אֶל־יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר 3
חִזְקִיָּהוּ יוֹם־צָרָה וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בָנִים
עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אַיִן לְלֵדָה׃ אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 4
אֵת ׀ דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֲדֹנָיו לְחָרֵף
אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה׃ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי ה
הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשַׁעְיָהוּ כֹּה 6
תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אוֹתִי׃
הִנְנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל־אַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו 7
בַחֶרֶב בְּאַרְצוֹ׃ וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר 8
נִלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃ וַיִּשְׁמַע עַל־ 9
תִּרְהָקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ י
מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר אַל־יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטֵחַ
בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַםִ בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ הִנֵּה ׀ 11
אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת
לְהַחֲרִימָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם 12
אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גּוֹזָן וְאֶת־חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי־עֶדֶן
אֲשֶׁר בִּתְלַשָּׂר׃ אַיֵּה מֶלֶךְ־חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ לָעִיר 13
סְפַרְוָיִם הֵנַע וְעִוָּה׃ וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד 14
הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ חִזְקִיָּהוּ
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר׃ יְהוָה טו 16
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ׃ הַטֵּה יְהוָה ׀ אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינֶךָ 17

וראה

v. 9. למדנחאי אֶל v. 17. קמץ בז״ק

3 און זיי האָבען געזאָגט צו איהם : אזוי האָט געזאָגט חזקיהו : אַ טאָג פון נויטה, און שטראָף און לעסטערונג איז דיעזער טאָג, דען די קינדער זיינען געקומען ביז צו דעם געבער־שטוהל אָבער עס איז ניטאָ קיין קראַפט צו געבערען.

4 פיעלייכט וועט דיין הערר גאָט הערען די רייד פון רבשקה, וואָס זיין הערר דער קעניג פון אשור האָט איהם געשיקט צו שימפּפען דעם לעבעדיגען גאָט, און ער האָט געלעסטערט מיט די רייד וואָס דער הערר דיין גאָט האָט געהערט, און דו זאָלסט אויפהעבען אַ געבעט פאַר דעם איבררעסט (פון יהודה) וואָס איז נאָך געפונען דאָ.

5 און די דיענער פון דעם קעניג חזקיהו זיינען געקומען צו ישעיהו.

6 און ישעיהו האָט געזאָגט צו זיי : אזוי זאָלט איהר זאָגען צו אייער הערר : אזוי האָט גאָט געזאָגט : דו זאָלסט ניט פירכטען פאַר די רייד וואָס דו האָסט געהערט, וואָס די יונגען פון דעם קעניג פון אשור האָבען מיך געלעסטערט.

7 זעה, איך וועל אַריינגעבען אין איהם אַנאַנדער זינען און ער וועט הערען אַ נאַכריכט, און אַם ענד וועט ער צוריקקעהרען נאָך זיין לאַנד, און דאָרט אין זיין לאַנד וועל איך איהם מאַכען פאַלען דורך דעם שווערד.

8 און רבשקה האָט צוריקגעקעהרט (צו סנחריב) און ער האָט געפונען דעם קעניג פון אשור שטרייטענדיג קעגען לבנה, דען ער (רבשקה) האָט גע־הערט דאָס ער (סנחריב) האָט אָפּגעצויגען פון לכיש.

9 און דערווייל האָט ער (סנחריב) געהערט וועגען תרהקה דעם קעניג פון כוש, אַזוי צו זאָגען : ער (תרהקה) איז אַרויסגעגאַנגען צו שטרייטען מיט דיר ; און ווען ער האָט דאָס געהערט האָט ער געשיקט שלוחים צו חזקיהו, אַזוי צו זאָגען :

10 אַזוי זאָלט איהר זאָגען צו חזקיהו דעם קעניג פון יהודה : עס זאָל דיך ניט איינרעדען דיין גאָט וואָס דו פערזיכערסט דיך אויף איהם, אַזוי צו זאָגען : ירושלים וועט ניט איבערגעגעבען ווערען אין די האַנד פון דעם קעניג פון אשור.

11 זעה, דו האָסט געהערט וואָס די קעניגע פון אשור האָבען געטהאָן צו אַלע לענדער, צו פערוויסטען זיי, און דו וועסט גערעטעט ווערען ?

12 האָבען דען די געטער פון די פעלקער גערעטעט די יעניגע וועלכע מיינע עלטערן האָבען צושטערט : גוזן און חרן, און רצף און די קינדער פון עדן וואָס אין תלשר ?

13 וואו איז דער קעניג פון חמת און דער קעניג פון ארפד, און דער קעניג פון דער שטאָדט ספרוים, הנע און עוה ?

14 און חזקיהו האָט גענומען די בריעף פון דער האַנד פון די שלוחים און ער האָט עס געלעזען, און ער איז אַרויפגעגאַנגען אין דעם הויז פון גאָט, און חזקיהו האָט עס אויסגעשפּרייט פאַר גאָט.

15 און חזקיהו האָט געבעטען צו גאָט, און ער האָט געזאָגט :

16 גאָט פון די הערשאַרען, גאָט פון ישראל, וואָס דו טהראָנסט איבער כרבים, דו אַליין ביזט דער גאָט איבער אַלע קעניגרייכען פון דער ערד, דו האָסט געמאַכט די הימלען און די ערד.

17 נייג, אָ גאָט, דיין אויער און הער, עפען, אָ גאָט, דיין אויג זעה, און הער די אַלע ווערטער פון סנחריב, וואָס ער האָט געשיקט, צו לעסטערן דעם לעבעדיגען גאָט.

וּרְאֵה וּשְׁמַע אֵת כָּל־דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחָרֵף
18 אֱלֹהִים חָי׃ אָמְנָם יְהוָה הֶחֱרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־כָּל־
19 הָאֲרָצוֹת וְאֶת־אַרְצָם׃ וְנָתֹן אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא
אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם׃
כ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־מַמְלְכוֹת
21 הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ׃ וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
22 הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ בְּתוּלַת בַּת־צִיּוֹן
23 אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלִָם׃ אֶת־מִי חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ
וְעַל־מִי הֲרִימוֹתָה קּוֹל וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ אֶל־קְדוֹשׁ
24 יִשְׂרָאֵל׃ בְּיַד עֲבָדֶיךָ חֵרַפְתָּ ׀ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר בְּרֹב רִכְבִּי
אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן וְאֶכְרֹת קוֹמַת אֲרָזָיו
כה מִבְחַר בְּרֹשָׁיו וְאָבוֹא מְרוֹם קִצּוֹ יַעַר כַּרְמִלּוֹ׃ אֲנִי
קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם וְאַחְרִב בְּכַף־פְּעָמַי כֹּל יְאֹרֵי מָצוֹר׃
26 הֲלוֹא־שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק אוֹתָהּ עָשִׂיתִי מִימֵי קֶדֶם וִיצַרְתִּיהָ
עַתָּה הֲבֵאתִיהָ וּתְהִי לְהַשְׁאוֹת גַּלִּים נִצִּים עָרִים בְּצֻרוֹת׃
27 וְיֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי־יָד חַתּוּ וָבֹשׁוּ הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וִירַק דֶּשֶׁא
28 חֲצִיר גַּגּוֹת וּשְׁדֵמָה לִפְנֵי קָמָה׃ וְשִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ וּבוֹאֲךָ
29 יָדָעְתִּי וְאֵת הִתְרַגֶּזְךָ אֵלָי׃ יַעַן הִתְרַגֶּזְךָ אֵלַי וְשַׁאֲנַנְךָ
עָלָה בְאָזְנָי וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ וּמִתְגִּי בִּשְׂפָתֶיךָ וַהֲשִׁיבֹתִיךָ
ל בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ׃ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ
וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית שָׁחִיס וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ
31 וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאִכְלוּ פִּרְיָם׃ וְיָסְפָה פְּלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה
32 הַנִּשְׁאָרָה שֹׁרֶשׁ לְמָטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמָעְלָה׃ כִּי מִירוּשָׁלִַם
תֵּצֵא שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת
33 תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר

לא

v. 30. ואכל קרי   v. 31. כ״א בתד

18 עס איז וואהר אַ גאָט, פערוויסט האָבען די קעניגע פון אשור די אַלע איינוואָהנער פון די לענדער און זייערע לענדער.
19 און זייערע געטער האָבען זיי געוואָרפען אין דאָס פייער; דען זיי זיי־נען דאָך ניט קיין געטער, נור ווערק פון מענשענס הענד, האָלץ און שטיין, דארום האָבען זיי זיי פערניכטעט.
20 און יעצט, אָ העהר אונזער גאָט, העלף אונז דאָך פון זיין האַנד, און לאָ־זען אַלע קעניגרייכע פון דער ערד וויסען, דאָס דו אַליין ביזט גאָט.
21 און ישעיהו דער זוהן אמוץ האָט געשיקט צו חזקיהו'ן אזוי צו זאָגען: אזוי האָט געזאָגט דער העהר דער גאָט פון ישראל: דאָס וואָס דו האָסט געבעטען צו מיר וועגען סנחריב דעם קעניג פון אשור (האָב איך גע־הערט).
22 דאָס איז דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט קעגען איהם: זי פער־אַכטעט דיך, זי שפּאָטעט פון דיר, די יונגפרוי, די טאָכטער פון ציון, הינטער דיר שאָקעלט זי דעם קאָפּ, די טאָכטער פון ירושלים.
23 וועמען האָסטו געשימפּפט און געלעסטערט, און קעגען וועמען האָסטו אויפגעהויבען דיין שטים, און קעגען וועמען האָסטו דיינע אויגען אין דער הויך אויפגעהויבען, קעגען דעם הייליגען פון ישראל?
24 דורך דיינע קנעכט האָסטו געלעסטערט, און דו האָסט געזאָגט: מיט מיינע פיעלע רייטוועגען, בין איך אַרויפגעגאַנגען אויף די הויך פון די בערג, אויף די העכסטע שפּיטצען פון דעם לבנון. און איך וועל אָפּשניידען זיינע הויכע צעדערן, די בעסטע פון זיינע ציפּרעסען, און אצונד קום איך אין די העכסטע פון זיינע וואָהנונגען, אין דעם וואלד פון זיין פיינעם גאָרטען.
25 איך האָב געגראבען און האָב געטרונקען וואסער, און איך וועל טרוקען מאַכען מיט די טריט פון מיינע פיס־זוילען די אַלע טייכען פון מצרים.
26 האָסטו דען ניט געהערט? (זאָגט גאָט), פון לאַנגע צייטען אָן האָב איך עס געמאַכט, פון אוראַלטע צייטען האָב איך עס בעשאַפען, יעצט האָב איך עס געבראַכט און עס איז געשעהען, אום (דורך דיר) צו פערוויסטען די פעסטע שטעדט אויף וויסטע שטיינהויפענס.
27 און זייערע איינוואָהנער (זאָלען ווערען) קראַפטלאָז, זיי זיינען ערשראָקען און זיינען פערשעהמט, זיי זיינען געוואָרען ווי קרויט פון דעם פעלד, און ווי גרינע גראָז, ווי דער מאָך פון די דעכער, און ווי פערברענטע תבואה בעפאָר עס איז צייטיג געוואָרען.
28 און דיין זיצען און דיין געהען און דיין קומען ווייס איך, און אויך דיין שטורמענען קעגען מיר.
29 ווייל דו האָסט געשטורעמט קעגען מיר און דיין רוישען איז אַרויפגע־שטיגען צו מיינע אויערן, דארום וועל איך לעגען מיין רינג אין דיין נאָז און מיין צוים אויף דיינע ליפּען, און איך וועל דיך אומקעהרען אויף דעם וועג, וואָס דו ביזט אויף איהם געקומען.
30 און דאָס זאָל צו דיר (יחזקיהו) זיין דער צייכען; דעם יאָהר וועט עס געבען צו עסען פון דעם נאָכוואוקס, (פון פאָהריגען יאָהר), און אין צווייטען יאָהר דעם צווייטען נאָכוואוקס, און אין דריטען יאָהר זעעהט און שניידט און פלאַנצט וויינגערטנער און עסט זייער פרוכט.
31 און דער גערעטעטער איבערגעבליבענער פון דעם הויז פון יהודה וועט פער־מעהרען זיינע וואָרצלען אונטען, און ער וועט טראָגען פרוכט אויבען.
32 דען פון ירושלים וועט אַרויסקומען אַן איבערגעבליבענער, און אַ רעטונג פון באַרג ציון; דער אייפער פון דעם גאָט פון די העערשאַרען וועט דאָס מאַכען.
33 דארום אזוי האָט געזאָגט גאָט אויף דעם קעניג פון אשור: ער וועט ניט אַריינקומען אין די דאָזיגע שטאָדט, און ער וועט אפילו אַ פייל ניט

לֹא יָבוֹא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא־יוֹרֶה שָׁם חֵץ וְלֹא־יְקַדְּמֶנָּה
מָגֵן וְלֹא־יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה׃ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּא בָּהּ יָשׁוּב 34
וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבוֹא נְאֻם־יְהוָה׃ וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר לה
הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ וַיֵּצֵא ׀ מַלְאַךְ 36
יְהוָה וַיַּכֶּה בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אָלֶף
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם פְּגָרִים מֵתִים׃ וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ 37
וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃ וַיְהִי הוּא 38
מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית ׀ נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשַׂרְאֶצֶר בָּנָיו
הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ אֵסַר־חַדֹּן
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

לח CAP. XXXVIII. לח

בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבוֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ א
בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ
כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃ וַיַּסֵּב חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו אֶל־הַקִּיר 2
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמַר אָנָּה יְהוָה זְכָר־נָא אֵת אֲשֶׁר 3
הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יְשַׁעְיָהוּ 4
לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי ה
דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת־דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי
יוֹסִף עַל־יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ וּמִכַּף מֶלֶךְ־אַשּׁוּר 6
אַצִּילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר הַזֹּאת׃ וְזֶה־ 7
לְּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבֵּר׃ הִנְנִי מֵשִׁיב אֶת־צֵל הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה 8
בְמַעֲלוֹת אָחָז בַּשֶּׁמֶשׁ אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת וַתָּשָׁב הַשֶּׁמֶשׁ
עֶשֶׂר מַעֲלוֹת בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרָדָה׃ מִכְתָּב לְחִזְקִיָּהוּ 9
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֲלֹתוֹ וַיְחִי מֵחָלְיוֹ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בִּדְמִי יָמַי י
אֵלֵכָה בְּשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי׃ אָמַרְתִּי לֹא־ 11
אֶרְאֶה יָהּ יָהּ בְּאֶרֶץ הַחַיִּים לֹא־אַבִּיט אָדָם עוֹד עִם־יוֹשְׁבֵי

שיסען דאָרט, און ער וועט ניט קומען קעגען איהר מיט שילדען, און ער
וועט ניט אויפשיטען ארום איהר איין שאנץ (באַרג־ערד).

34 אין דעם וועג וואָס ער איז געקומען, אויף איהם וועט ער זיך צוריקקעהרען,
און אין דער דאָזיגע שטאָדט וועט ער ניט אריינקומען, זאָגט גאָט.

35 און איך וועל בעשיצען די דאָזיגע שטאָדט, איהר צו העלפען, פון מיינעט־
וועגען, און פון וועגען דוד מיין קנעכט.

36 און א מלאך פון גאָט איז ארויסגעגאַנגען, און ער האָט געשלאָגען אים
לאַגער פון אשור הונדערט פינף און אכציג טויזענד, און אלס זיי
(יהודה) זיינען אויפגעשטאַנען אין דער פריה, און ערשט, אלע זיינען זיי
(אשור) געוועזן טויטע קערפּערס.

37 און סנחריב דער קעניג פון אשור איז אוועקגעצויגען און ער איז געגאַנגען,
און ער האָט זיך צוריקגעקעהרט, און ער האָט זיך בעזעצט אין נינוה.

38 און עס איז געשעהען אַלס ער האָט זיך געבוקט אין דעם הויז פון זיין
גאָט נסרך, האָבען אדרמלך און שראצר זיינע זיהן איהם דערשלאָגען
מיט דעם שווערד, און זיי זיינען אנטרונען געוואָרען אין דעם לאַנד אררט,
און זיין זוהן אסר־חדן האָט רעגיערט אנשטאט איהם.

קאַפּיטעל לח

1 אין יענע טעג איז חזקיהו קראַנק געוואָרען צו שטאַרבען, און דער פּראָ־
פעט ישעיהו דער זוהן פון אמוץ איז געקומען צו איהם, און ער האָט גע־
זאָגט צו איהם: אזוי האָט געזאָגט גאָט: גיעב א בעפעהל צו דיין
הויז, דען דו שטאַרבסט און וועסט ניט בלייבען לעבען,

2 און חזקיהו האָט אומגעקעהרט זיין געזיכט צום וואַנד צו און האָט גע־
בעטען צו גאָט:

3 און ער האָט געזאָגט: אָ גאָט, געדענק דאָך, דאָס איך האָב געפיהרט
(פאַר דיר) אן אויפריכטיגען וועג, און מיט א גאַנצען הערצען, און דאָס
וואָס איז גוט אין דיינע אויגען האָב איך געטהאָן. און חזקיהו האָט גע־
וויינט א גרויס געוויין.

4 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געקומען צו ישעיהו אַזוי צו זאָגען:

5 געה אהין צו יחזקיהו און זאָג איהם: אזוי האָט געזאָגט גאָט, דער גאָט
פון דיין פאָטער דוד: איך האָב געהערט דיין געבעט, איך האָב געזעהען
דיינע טרעהרען, זעה, איך וועל צולעגען צו דיינע (אָפּגעלעבטע) טעג נאָך
פופצעהן יאָהר.

6 און פון דער האַנד פון דעם קעניג פון אשור וועל איך דיך רעטען, און אויף
די דאָזיגע שטאָדט, דען איך וועל נעהמען אונטער מיין שוץ די דאָזיגע
שטאָדט.

7 און דאָס גאָט וועט טהון די דאָזיגע זאַך וואָס ער האָט גערעדט, וועט
דאָס זיין צו דיר דער צייכען פון גאָט.

8 זעה, איך וועל אומקעהרען (—זאָגט גאָט—) דעם שאָטען פון די גראַדען,
וואָס האָט ארונטערגענידערט אויף דעם זונן־זייגער פון אחז, דורך דער
זונן, צעהן גראַד צוריק. און די זונן האָט צוריקגעקעהרט צעהן גראַד,
אויף די גראַדען וועלכע זי האָט ארונטערגענידערט.

9 די שריפט פון חזקיהו דעם קעניג פון יהודה, ווען ער איז קראַנק געוועזן
און איז געזונד געוואָרען פון זיין קראַנקהייט.

10 איך האָב געדאַכט: אין דעם מיטאָג פון מיינע טעג וועל איך געהן
אין די טהויערען פון דעם גרוב; איך בין בערויבט געוואָרען פון דעם
רעסט פון מיינע יאָהרען.

11 איך האָב געטראַכט: איך וועל ניט מעהר ערשיינען פאַר גאָט, פאַר גאָט
אין דעם לאַנד פון די לעבעדיגע: איך וועל ניט מעהר אנקוקען א מענש,
צווישען די איינוואָהנער פון דער וועלט.

12 חָֽדֶל׃ דּוֹרִ֗י נִסַּ֛ע וְנִגְלָ֥ה מִנִּ֖י כְּאֹ֣הֶל רֹעִ֑י קִפַּ֨דְתִּי כָאֹרֵ֤ג
13 חַיַּי֙ מִדַּלָּ֣ה יְבַצְּעֵ֔נִי מִיּ֥וֹם עַד־לַ֖יְלָה תַּשְׁלִימֵֽנִי׃ שִׁוִּ֣יתִי עַד־
בֹּ֔קֶר כָּאֲרִ֕י כֵּ֥ן יְשַׁבֵּ֖ר כָּל־עַצְמוֹתָ֑י מִיּ֥וֹם עַד־לַ֖יְלָה
14 תַּשְׁלִימֵֽנִי׃ כְּס֤וּס עָגוּר֙ כֵּ֣ן אֲצַפְצֵ֔ף אֶהְגֶּ֖ה כַּיּוֹנָ֑ה דַּלּ֤וּ עֵינַי֙
טו לַמָּר֔וֹם יְהוָ֖ה עָֽשְׁקָה־לִּ֥י עָרְבֵֽנִי׃ מָֽה־אֲדַבֵּ֥ר וְאָֽמַר־לִ֖י
16 וְה֣וּא עָשָׂ֑ה אֶדַּדֶּ֥ה כָל־שְׁנוֹתַ֖י עַל־מַ֥ר נַפְשִֽׁי׃ אֲדֹנָ֖י עֲלֵיהֶ֣ם
17 יִחְי֑וּ וּלְכָל־בָּהֶן֙ חַיֵּ֣י רוּחִ֔י וְתַחֲלִימֵ֖נִי וְהַֽחֲיֵֽנִי׃ הִנֵּ֥ה לְשָׁל֖וֹם
מַר־לִ֣י מָ֑ר וְאַתָּ֞ה חָשַׁ֤קְתָּ נַפְשִׁי֙ מִשַּׁ֣חַת בְּלִ֔י כִּ֚י הִשְׁלַ֣כְתָּ
18 אַחֲרֵ֣י גֵוְךָ֔ כָּל־חֲטָאָֽי׃ כִּ֣י לֹ֥א שְׁא֖וֹל תּוֹדֶ֑ךָּ מָ֣וֶת יְהַֽלְלֶ֔ךָּ
1 לֹֽא־יְשַׂבְּר֥וּ יֽוֹרְדֵי־ב֖וֹר אֶל־אֲמִתֶּֽךָ׃ חַ֥י חַי֙ ה֣וּא יוֹדֶ֔ךָ כָּמ֖וֹנִי
כ הַיּ֑וֹם אָ֚ב לְבָנִ֔ים יוֹדִ֖יעַ אֶל־אֲמִתֶּֽךָ׃ יְהוָ֖ה לְהֽוֹשִׁיעֵ֑נִי וּנְגִנוֹתַ֧י
21 נְנַגֵּ֛ן כָּל־יְמֵ֥י חַיֵּ֖ינוּ עַל־בֵּ֥ית יְהוָֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר יְשַֽׁעְיָ֔הוּ יִשְׂא֖וּ
22 דְּבֶ֣לֶת תְּאֵנִ֑ים וְיִמְרְח֥וּ עַל־הַשְּׁחִ֖ין וְיֶֽחִי׃ וַיֹּ֥אמֶר חִזְקִיָּ֖הוּ
מָ֣ה א֑וֹת כִּ֥י אֶעֱלֶ֖ה בֵּ֥ית יְהוָֽה׃

CAP. XXXIX. לט

לט

א בָּעֵ֨ת הַהִ֜וא שָׁלַ֡ח מְרֹאדַךְ֩ בַּלְאֲדָ֨ן בֶּֽן־בַּלְאֲדָ֧ן מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֛ל
סְפָרִ֥ים וּמִנְחָ֖ה אֶל־חִזְקִיָּ֑הוּ וַיִּשְׁמַ֕ע כִּ֥י חָלָ֖ה וַֽיֶּחֱזָֽק׃
2 וַיִּשְׂמַ֣ח עֲלֵיהֶם֮ חִזְקִיָּהוּ֒ וַיַּרְאֵ֣ם אֶת־בֵּ֣ית נְכֹתֹ֗ה אֶֽת־הַכֶּ֨סֶף
וְאֶת־הַזָּהָ֜ב וְאֶת־הַבְּשָׂמִ֨ים וְאֵ֣ת ׀ הַשֶּׁ֣מֶן הַטּ֗וֹב וְאֵת֙ כָּל־
בֵּ֣ית כֵּלָ֔יו וְאֵ֛ת כָּל־אֲשֶׁ֥ר נִמְצָ֖א בְּאֹצְרֹתָ֑יו לֹֽא־הָיָ֣ה דָבָ֗ר
3 אֲ֠שֶׁר לֹֽא־הֶרְאָ֧ם חִזְקִיָּ֛הוּ בְּבֵית֖וֹ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּֽוֹ׃ וַיָּבֹא֙
יְשַׁעְיָ֣הוּ הַנָּבִ֔יא אֶל־הַמֶּ֖לֶךְ חִזְקִיָּ֑הוּ וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו מָ֣ה אָמְר֣וּ ׀
הָאֲנָשִׁ֣ים הָאֵ֗לֶּה וּמֵאַ֙יִן֙ יָבֹ֣אוּ אֵלֶ֔יךָ וַיֹּ֙אמֶר֙ חִזְקִיָּ֔הוּ מֵאֶ֧רֶץ
4 רְחוֹקָ֛ה בָּ֥אוּ אֵלַ֖י מִבָּבֶֽל׃ וַיֹּ֕אמֶר מָ֥ה רָא֖וּ בְּבֵיתֶ֑ךָ וַיֹּ֣אמֶר
חִזְקִיָּ֗הוּ אֵת֩ כָּל־אֲשֶׁ֨ר בְּבֵיתִ֜י רָא֗וּ לֹֽא־הָיָ֥ה דָבָ֛ר אֲשֶׁ֥ר
ה לֹא־הִרְאִיתִ֖ים בְּאוֹצְרֹתָֽי׃ וַיֹּ֥אמֶר יְשַׁעְיָ֖הוּ אֶל־חִזְקִיָּ֑הוּ שְׁמַ֖ע
6 דְּבַר־יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ הִנֵּה֮ יָמִ֣ים בָּאִים֒ וְנִשָּׂ֣א ׀ כָּל־אֲשֶׁ֣ר

בביתך

ל״ח ו׳ 13. הב׳ בקמץ

12 מיין לעבענסצייט איז אָבגעבראָכען און איז פון מיר פערשוואונדען, ווי עס ווערט פערשוואונדען אַן הירטענגעצעלט. צוליעב מיינע זינד האָב איך אָפּגעשניטען מיין לעבען ווי אַ וועבער שניידט אָפּ דאָס געוועב, מיט איין שלאַג וועט ער מיינע ליידען ענדיגען, פון טאָג ביז נאַכט וועסטו פון
13 מיר אַן ענד מאַכען. איך האָב זיך פאָרגעשטעלט אַז ביז דעם פריהמאָרגען ווי אַ לייב, אַזוי צוברעכט ער אַלע מיינע ביינער; פון טאָג ביז נאַכט
14 וועסטו פון מיר איין ענד מאַכען. ווי אַ שוואַלב ווי אַ קראַניק אַזוי האָב איך געקרעכצט, איך האָב געברומט ווי אַ טויב ; מיינע אויגען האָבען זיך אויפגעהויבען צו דעם וואָס איז אין דער הויך : אָ, אייביגער, נעהם צו
15 מיין זעעלע, נור מאַך מיר גרינג מיינע ליידען. וואָס קען איך רעדען, און ער (גאָט) האָט עס בעפוילען אויף מיר, און ער האָט עס אויך געטהאָן, אין מיין ביטערען געמיטה געהט דורך טריט ביי טריט די געשיכטע פון
16 מיינע אַלע יאָהרען. אַך גאָט, מאַך דאָס זייערע בלעטער (פון מיינע יאָהרען) זאָלען ווידער אויפלעבען, און שטאַרק מיך און גיעב מיר נייע
17 לעבענסקראַפט. זעה דאָך, צו פריעדען האָט ער מיר איבערגעביטען די ביטערניס, און דו האָסט געגלוסט אין מיין זעעלע, עס זאָל ניט געהן אין דעם גרוב פון פוילניס, דען דו האָסט אַוועקגעוואָרפען הינטער דיין רוקען
18 אַלע מיינע זינד. דען די גרוב דאנקט דיר ניט, דער טויט פרייזט דיך
19 ניט, די וואָס זינקען אין גרוב האָפען ניט אויף דיין וואַרהייט. דער לע־בעדיגער, נור דער לעבעדיגער, ער דאנקט דיר, ווי איך דאנק דיר היינט. אַ פאטער (לערנט) לאָזט וויסען זיינע קינדער וועגען דיין וואַהרהייט.
20 גאָט איז געקומען צו מיין הילף. און ווי לאנג מיר לעבען וועלען מיר אונזערע דאנק־ליעדער זינגען אין דעם הויז פון גאָט.
21 און ישעיהו האָט געזאָגט : מען זאָל נעהמען אַ פייגענקוכען און מען זאָל אויסדריקען אויף די געשווילעכטס, און ער וועט געזונד ווערען.
22 און חזקיהו האָט געזאָגט : וואָס פאר אַ וואונדערבאַרער צייכען ! גע־וויס וועל איך נאָך אויך ווידער ארויפגעהען צו דעם הויז פון גאָט.

קאַפּיטעל לט

1 אין יענער צייט האָט געשיקט מראדך בלאדן, דער זוהן פון בלאדן, דער קעניג פון בבל בריעף און אַ געשענק צו חזקיהו, דען ער האָט געהערט, אַז חזקיהו איז קראנק געוועזן און איז געזונד געוואָרען.
2 און חזקיהו האָט זיך מיט זיי געפרעהט און ער האָט זיי געוויזען זיין שאַצהויז, דאָס זילבער און דאָס גאָלד, און די געווירץ און דעם גוטען אויל, און דאָס גאַנצע הויז פון זיינע געפעס, און אַלעס וואָס האָט זיך געפונען אין זיינע שאַצקאַמערען. עס איז ניט געוועזן אַ זאַך וואָס חזקיהו האָט זיי ניט געוויעזען אין זיין הויז און אין זיין גאַנצע הערשאַפט.
3 און ישעיהו דער פּראָפעט איז געקומען צו דעם קעניג חזקיהו, און ער האָט צו איהם געזאָגט : וואָס האָבען דיר די דאָזיגע מענשען געזאָגט און פון וואַנען קומען זיי צו דיר ? און חזקיהו האָט געזאָגט : פון אַ ווייטען לאנד זיינען זיי געקומען צו מיר, פון בבל.
4 און ער האָט געזאָגט : וואָס האָבען זיי געזעהען אין דיין הויז ? און חזקיהו האָט געזאָגט : אַלעס וואָס איז אין מיין הויז האָבען זיי געזעהען ; עס איז ניט געוועזן אַ זאַך וואָס איך האָב זיי ניט געוויעזען אין מיינע שאַצקאַמערן.
5 און ישעיהו האָט געזאָגט צו חזקיהו : הער דאָס וואָרט פון דעם גאָט פון די הערשארען :
6 זעה, עס וועלען קומען טעג, און עס וועט אַוועקגעטראגען ווערען אַלעס וואָס איז אין דיין הויז, און וואָס דיינע עלטערן האָבען געזאַמעלט, ביז

בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶל לֹא־יִוָּתֵר
דָּבָר אָמַר יְהוָה׃ וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד 7
יִקָּחוּ וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ 8
אֶל־יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה
שָׁלוֹם וֶאֱמֶת בְּיָמָי׃

Cap. XL. מ

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם׃ דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַםִ א 2
וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֺנָהּ כִּי לָקְחָה
מִיַּד יְהוָה כִּפְלַיִם בְּכָל־חַטֹּאתֶיהָ׃ קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר 3
פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃ כָּל־גֶּיא 4
יִנָּשֵׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר
וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה׃ וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר ה
יַחְדָּו כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה 6
אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל־חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה׃ יָבֵשׁ 7
חָצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן חָצִיר הָעָם׃
יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם׃ 8
עַל הַר־גָּבֹהַ עֲלִי־לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בַכֹּחַ קוֹלֵךְ 9
מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלָםִ הָרִימִי אַל־תִּירָאִי אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה
הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃ הִנֵּה אֲדֹנָי יֱהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה י
לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה 11
בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל׃ מִי־ 12
מָדַד בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן וְכָל בַּשָּׁלִשׁ עֲפַר
הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפֶּלֶס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֹאזְנָיִם׃ מִי־תִכֵּן 13
אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ׃ אֶת־מִי נוֹעָץ וַיְבִינֵהוּ 14
וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט וַיְלַמְּדֵהוּ דַעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת
יוֹדִיעֶנּוּ׃ הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן טו
אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל׃ וּלְבָנוֹן אֵין דֵּי בָּעֵר וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי 16

עולה

ל״ט v. 8. פתח באתנח מ׳ v. 1. הפטרה ואתחנן

צו דעם היינטיגען טאָג, קיין בבל ; עס וועט ניט איבערבלייבען קיין
7 זאַך. דאָס האָט גאָט געזאָגט. און פון דיינע זיהן, וועלכע וועלען ארויס־
קומען פון דיר, וועלכע דו וועסט געווינען וועלען זיי נעהמען ; און זיי
וועלען זיין הויפדיענער אין דעם פּאלאַץ פון דעם קעניג פון בבל.
8 און חזקיהו האָט געזאָגט צו ישעיהו'ן : עס איז גוט דאָס וואָרט פון גאָט
וואָס דו האָסט גערעדט. און ער האָט (ווידער) געזאָגט : לאָז דאָך נור
זיין פריעדען און זיכערהייט אין מיינע צייטען.

קאַפּיטעל מ

1 טרייסטעט, טרייסטעט, מיין פאָלק, זאָגט גאָט.
2 רעדט (גיעט מוטה) צו דעם הערצען פון ירושלים און זאָגט אן : געענ־
דיגט איז איהר ליידענסצייט איהרע זינד זיינען פערגעבען, דען זי האָט
גענומען (געליטען) פון גאָט'ס האנד דאָפּעלט פאר אלע איהרע זינד.
3 א שטים רופט אין דער וויסטע : ראמט אָפּ דעם וועג פון גאָט ; מאַכט
גלייך אין דער ווילדערנעס א שטעג פאר אונזער הערר.
4 יעדעס טהאל זאָל אויפגעהויבען ווערען, און יעדער בארג און היגעל זאָ־
לען ווערען ניעדריג ; און דער קרומער פּלאץ זאָל ווערען א גלייכער
אָרט און די בארג־קעטען — א טהאל.
5 און גאָטס מאַיעסטעט וועט אָפּענבארט ווערען, און אלע בעשעפּעניסען
צוזאַמען וועלען עס זעהען, דען דאָס מויל פון גאָט האָט עס גערעדט.
6 א שטים זאָגט : רוף אויס, און ער (דער נביא) זאָגט: וואָס זאָל איך אויס־
רופען ? יעדעס פלייש איז (ווי) גראָז, און אלע זיינע גנאַדען ווי די בלום
7 פון פעלד. פערטריקענט ווערט דאָס גראָז, פערוועלקט ווערט די בלום,
ווען דער ווינד פון גאָט האָט געבלאָזען אויף איהם. פירוואהר, דאָס פאָלק
8 איז גראָז. זאָל גראָז טריקענען, זאָלען בלומען פערוועלקען, אָבער דאָס
9 וואָרט פון אונזער גאָט בעשטעהט אויף אייביג. אויף א הויכען בארג
שטייג דיר ארויף, דו גליק־אָנזאָגערין פון ציון ; הייב אויף מיט מאַכט
דיין שטים דו גליק־אָנזאָגערין פון ירושלים. הייב אויף, זאָלסט ניט
פירכטען, זאָג צו די שטעדט פון יהודה : זעהט, (דאָ איז) אייער גאָט.
10 זעהט, דער הערר גאָט קומט מיט מאַכט, און זיין ארעם געוועלטיגט פאר
איהם, זעהט, זיין לוין קומט מיט איהם, און זיין פערגעלטונג געהט פאר
11 איהם. ווי א וואהרער הירט וועט ער זיין הערדע ווידען, מיט זיין
ארעם וועט ער איינזאמלען די יונגע שאָף, און וועט זיי טראגען אין זיין
בוזעם, די זייגענדע וועט ער פיהרען לאנגזאם.
12 ווער האָט געמאָסטען מיט זיין הויפען די וואסערן, און די הימלען האָט
ער רעגולירט מיט א שפּאַן (פון זיין האנד), און ער האָט געמאָסטען
מיט א מאָס דעם שטויב פון דער ערד, און געוואויגען מיט א שנעלוואג די
בערג, און די היגלען אויף וואגשאלען ?
13 ווער האָט פעסטגעשטעלט גאָטס גייסט ? און ווער איז דער מאַן וואָס
האָט איהם (גאָט) געגעבען זיין ראטה ?
14 מיט וועמען האָט ער זיך בעראטהען, און (יענער) האָט איהם געמאַכט
פערשטענדיג, און (יענער) האָט איהם געוויזען נאָכצוגעהען אין זיין גע־
רעכטע וועג, און ער האָט איהם געלערענט וויסענשאַפט, און דעם וועג פון
פערשטאַנד האָט ער איהם געמאַכט וויסען ?
15 זעה, די פעלקער זיינען (קעגען איהם) ווי א טראָפּען פון דעם עמער,
און ווי דער שטויב פון דער וואגשאל זיינען זיי גערעכענט ; זעה, די
אינזלען ווארפט ער ווי א לייכטען שטויב.
16 און דער (וואלד) לבנון איז ניט גענוג פאר א בראנד (פאר זיין מזבח),
און זיינע טהיערען (חיות) ניט גענוג פאר א בראנד־אָפּפער.

17 עוֹלָה׃ כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ־
18 19 לוֹ׃ וְאֶל־מִי תְּדַמְּיוּן אֵל וּמַה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ־לוֹ׃ הַפֶּסֶל
נָסַךְ חָרָשׁ וְצֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף צוֹרֵף׃
כ הַמְסֻכָּן תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחָר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־
21 לוֹ לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט׃ הֲלוֹא תֵדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמָעוּ
הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם הֲלוֹא הֲבִינוֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ׃
22 הַיֹּשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַדֹּק
23 שָׁמַיִם וַיִּמְתָּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת׃ הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי
24 אֶרֶץ כַּתֹּהוּ עָשָׂה׃ אַף בַּל־נִטָּעוּ אַף בַּל־זֹרָעוּ אַף בַּל־
שֹׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם וְגַם נָשַׁף בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ
כה 26 תִּשָּׂאֵם׃ וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קָדוֹשׁ׃ שְׂאוּ־
מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם
לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא
27 נֶעְדָּר׃ לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתְּרָה
28 דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃ הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־
לֹא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא
29 יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין
ל אוֹנִים עָצְמָה יַרְבֶּה׃ וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגָעוּ וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל
31 יִכָּשֵׁלוּ׃ וְקוֹיֵ יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ
וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃

CAP. XLI. מא

מא

א הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ
2 יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ
לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדְּ יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ
3 נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ יִרְדְּפֵם יַעֲבוֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃
4 מִי־פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן
ה וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃ רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ

יחרדו

ם v. 24. קמץ בז״ק v. 26. עד כאן v. 27. הפטרה לך לך

17 אַלע פעלקער זיינען ווי נישט קעגען איהם ; נאָך וועניגער פון גאָרנישט
18 און ניכטס זיינען זיי אין פערגלייך צו איהם. און צו וועמען קענט
איהר פערגלייכען גאָט ? און וואָס פאַר אַ געשטאַלט וועט איהר צופּאַסען
19 צו איהם ? (איז ער גלייך) צו דעם בילד וואָס דער קינסטלער האָט
אויסגעגאָסען און דער גאָלדשמיד האָט איהם מיט גאָלד איבערגעצויגען,
20 אויך זילבערנע קייטלאַך גיעט איהם צו דער גאָלדשמיד. דער ערפּאָה־
רענער ערוועהלט פאַר זיין געשענק אַ האָלץ וואָס זאָל ניט פוילען, אַ קלו־
גען קינסטלער זוכט ער זיך אויס, פעסטצושטעלען אַ געצענבילד וואָס זאָל
21 ניט וואַנקען. ווייסט איהר עס דען ניט? האָט איהר דען ניט געהערט ?
איז עס אייך ניט אָנגעזאָגט געוואָרען פון לאַנג אָן ? האָט איהר עס דען
22 ניט בעמערקט פון די פונדאַמענטען פון דער ערד ? דאָס ער (גאָט)
טהראָנט איבער דעם קרייז פון דער ערד און איבער איהרע איינוואָהנער
וואָס זיינען ווי היישעריקען, דאָס ער האָט אויסגעשפּרייט די הימלען ווי אַ
דינעם פאָרהאַנג, און ער האָט זיי אָנגעצויגען ווי אַ געצעלט צום וואָה־
23 נען. דאָס ער פערוואַנדעלט די פירכטען צו נישט, די ריכטער פון לאַנד
24 מאַכט ער צו גאָר ניט. אַזוי ווי זיי וואָלטען גאָר ניט געווען געפּלאַנצט,
אויך אַזוי ווי זיי וואָלטען ניט געווען געזעעהט, אויך אַזוי ווי זייער
שטאַם וואָלט ניט געווען איינגעוואָרצעלט אין דער ערד, און ווי ער גיט
נור אַ הויך אויף זיי ווערען זיי טרוקען, און דער שטורעם טראָגט זיי ווי
25 די שטיקלאַך פון די שטרוי אַוועק. און צו וועמען וועט איהר מיך פער־
גלייכען, דאָס איך זאָל צו איהם עהנליך זיין ? זאָגט דער היילינער.
26 הויבט אויף צו דער הויך אייערע אויגען, און זעהט, ווער האָט בעשאַפען
אָט דיזע? ער, וואָס ער פיהרט אַרויס מיט אַ צאָהל זייערע הערשאַפטען,
זיי אַלעמען רופט ער אָן מיט אַ נאָמען, פון איהם וואָס איז דער שטאַרקס־
טער אין קראַפט, און דער מעכטיגסטער פון אַלע מאַכטען, ווערט קיינער
27 פון זיי ניט פערלאָרען. וואָרום דען זאָלסטו זאָגען, יעקב, און זאָלסטו
רעדען, ישראל : מיין וועג איז פערבאָרגען פון דעם אייביגען, און פון מיין
28 גאָט געהט מיין גערעכטיגקייט אַוועק ? ווייסטו דען ניט ? האָסטו דען
ניט געהערט, דאָס דער הערר פון אַלע וועלטען איז גאָט, דער בעשעפער
פון די אַלע גרענעצען פון דער ערד, ער ווערט ניט שלאַף און ער ווערט
29 ניט פערמאַטערט, און ניט אויסצופאָרשען איז זיין קלוגהייט. ער גיט
דעם מידען קראַפט, ער פערמעהרט דעם אָהנמעכטיגען נייע שטאַרקייט.
30 און עס ווערען מיעד און פערמאַטערט אויך אינגלאַך, און יונגע לייט
31 ווערען געשטרויכעלט. אָבער די וואָס האָפען אויף גאָט בענייען זייער
קראַפט, זיי דערהויבען זיך (צו גאָט) מיט פליגלען ווי די אדלערס, זיי לוי־
פען און פערמאַטערען זיך ניט, זיי געהען — און ווערען ניט מיעד.

קאַפּיטעל מא

1 שווייגט שטיל פאַר מיר, איהר אינזלען־בעוואָהנער, און לאָזען די פעל־
קער בענייען קראַפט, לאָזען זיי גענעהנען, און דאַן זאָלען זיי רעדען, צו
2 אַ געריכט וועלען מיר גענעהנען צוזאַמען. ווער האָט איהם אויפגעוועקט
פון מאָר־ענלאַנד (כורש'ן) ? די גערעכטיגקייט טרעפט איהם, אויף זיין
יעדען טריט ? ער האָט געגעבען פאַר איהם די פעלקער, און די קעניגע
האָט ער געמאַכט אונטערטעהניג, ער האָט זיי געמאַכט ווי שטויב פאַר
זיין שווערד, ווי פערשטויסענע שטרוי פאַר זיין בויגען.
3 ער האָט זיי נאָכגעיאָגט און איז אַריבער אין פריעדען, אין אַזאַ שטעג וואו
4 ער איז קיינמאָל ניט געקומען מיט זיינע פיס. ווער האָט עס געווירקט
און געטהאָן ? (איך גאָט) וואָס בעשטים די דורות פון אָנפאַנג אָן, איך
5 גאָט, וועלכער בין דער ערשטער, און מיט די לעצטע בין איך. די אינז־
לען האָבען געפירכטעט, די אַלע גרענעצען פון דער ערד האָבען גע־

6 יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר
7 חֲזָק׃ וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם
פָּעַם אֹמֵר לַדֶּבֶק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְמַסְמְרִים לֹא יִמּוֹט׃
8 וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע
9 אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃ אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ
קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי־אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃
י אַל־תִּירָא כִּי־עִמְּךָ אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ
11 אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃ הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ
כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃
12 תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס
13 אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ
14 הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃ אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת
יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ
15 יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת
16 תָּדוּשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃ תִּזְרֵם וְרוּחַ
תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ
17 יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃ הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים
מַיִם וָאַיִן לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי
18 יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם׃ אֶפְתַּח עַל־שְׁפָיִים נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ
בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי
19 מָיִם׃ אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וַהֲדַס וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים
כ בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו׃ לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ
וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ
21 יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ קָרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמַר יְהוָה הַגִּישׁוּ
22 עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב׃ יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר
תִּקְרֶינָה הָרִאשֹׁנוֹת ׀ מָה הֵנָּה הַגִּידוּ וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה
23 אַחֲרִיתָן אוֹ הַבָּאוֹת הַשְׁמִיעֻנוּ׃ הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר

נגדעה

v. 7. בצ֗ל   v. 16. עד כאן

ציטערט, זיי האָבען זיך גענעהענט און זיי זיינען צוזאמענגעקומען. .
6 איינער העלפט דעם אנדערען ; און יעדער זאָגט צו זיין ברודער :
7 שטאַרק זיך. און דער שמיד שטאַרקט דעם גאָלדשמיד, דער וואָס גלעט־
טעט מיט'ן האַמער דעם וואָס שלאָגט דעם אמבאס. און דער זאָגט אויף די
צוזאַמענלעטהונג : עס איז גוט געראטהען, און ער פערפעסטיגט איהם
8 (דעם געץ) מיט נעגעל דאָס ער זאָל ניט וואנקען. אָבער דו. ישראל, דו
ביזט מיין קנעכט. יעקב, דו ביזט וועמען איך האָב אויסערוועהלט, דער
9 זאמען פון אברהם מיין פריינד. דו, וואָס איך האָב דיך ארויסגענומען
פון די עקען פון דער ערד, און פון איהרע וויטע ענדען האָב איך דיך גע־
רופען, און איך האָב געזאָגט צו דיר : מיין קנעכט ביזטו. איך האָב דיך
10 אויסערוועהלט און איך ה ב דיך ניט פעראכטעט. דו זאָלסט ניט פירכ־
טען, דען מיט דיר בין איך, דו זאָלסט ניט זיין פערצווייפעלט, דען איך בין
דיין גאָט; איך האָב דיר מוטה געגעבען אויך האָב איך דיר געהאָלפען; איך
האָב דיך אויך געשכ.יצט מיט דער ..טער האַנד פון מיין גערעכטיגקי ט.
11 זעה, זיי וועלען זיך שעהמען און צו שאַנד וועלען ווערען אַלע וועלכע
זייער צאָרן ברענט אויף דיר, זיי וועלען ווערען ווי נישט און וועלען פער־
12 לאָרען ווערען די מענשען וואָס שטרייטען מיט דיר. דו וועסט זיי זוכען
און וועסט זיי ניט געפינען, די מענשען וועלכע קריגען זיך מיט דיר, זיי
וועלען ווערען ווי נישט און גאָרניט די מענשען וואָס האַלטען שטרייט
13 מיט דיר. דען איך גאָט דיין הערר, האַלט דיך שטאַרק ביי דיין רעכ־
טער האַנד, איך בין עס דער וואָס זאָגט צו דיר : דו זאָלסט ניט פירכטען,
14 איך זעלבסט האָב דיר געהאָלפען. דו זאָלסט ניט פירכטען, אָ וואַ־
רעם יעקב, איהר קליינער צאָהל פון ישראל, איך האָב דיר געהאָלפען,
— זאָגט גאָט, — און דיין אויסלעזער איז דער היילינגער פון ישראל.
15 זעה, איך האָב דיך געמאַכט פאר אַ שאַרפעם דרעשהאָלץ, אַ נייעס, מיט
פיעל שאַרפע שפּיצען, דו וועסט צודרעשען בערג און וועסט זיי דין צער־
16 מאָלען, און די היגעלען וועסטו ווי שפריי מאַכען. דו וועסט זיי וואר־
פען, און דער ווינד וועט זיי אַוועקטראָגען, און דער שטורעם וועט זיי צו־
שפּרייטען אָבער דו וועסט זיך פרעהען מיט גאָט ; מיט דעם היילינגען פון
17 ישראל וועסטו זיך ריהמען. די אָרעמע און די נויטהבעדירפטיגע זוכען
וואסער און ס'איז ני'טאָ ; זייער צונג איז פערדארט פון דורשט, איך, גאָט,
וועל זיי ענטפערן, (איך) דער הערר פון ישראל וועל זיי ניט פערלאָזען.
18 איך וועל עפענען אויף די בארגשפּיצען טייכען, און אין מיטען פון די
טהאלען קוואלען, איך וועל מאַכען די וויסטע צו איין זאמלונג פון וואַ־
סער, און די דארע לאַנד צו וואסער־אויסגוסען.
19 איך וועל געבען אין דער וויסטע דעם צעדערבוים, דעם אקאציענבוים,
און דעם מירטענבוים און דעם אוילבוים ; איך וועל פלאַנצען אין דער
סטעפּע דעם ציפּרעסבוים, דעם טענענבוים און דעם בוקסבוים צוזאמען.
20 אום זיי זאָלען זעהען און וויסען און זיי זאָלען זיך איבערלעגען (אין
הערץ), און צוזאמען זאָלען זיי בעגרייפען, אַז גאָטס האַנד האָט דאָס גע־
מאַכט, און דער היילינגער פון ישראל האָט עס בעשאַפען.
21 ברענגט אַהער אַייער שטרייט, זאָגט גאָט, דערלאַנגט אַייערע שטאַרקע
איינוועדונגען, זאָגט דער קעניג פון יעקב.
22 זאָלען זיי ברענגען און זאָלען זיי אונז זאָגען וואָס עס וועט אין די צו־
קונפט טרעפען, וואָס זיינען די ערשטע (פון אייערע נבואות) געוועזן ?
זאָגט אונז, און מיר וועלען אונזער הערץ צולייגען צו זיי, און מיר וועלען
בעטראכטען וואָס איז זייער ענד געוואָרען ; אָדער לאָזט אונז הערען
די צוקונפטיגע זאכען.
23 דערצעהלט אונז וואָס עס וועט שפּעטער זיין, אום מיר זאָלען וויסען,

וְנֵדְעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אַף־תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶ

24 יַחְדָּו׃ הֵן־אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעָלְכֶם מֵאָפַע תּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם׃

כה הַעִירוֹתִי מִצָּפוֹן וַיַּאת מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ יִקְרָא בִשְׁמִי

26 וְיָבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר וּכְמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס־טִיט׃ מִי־הִגִּיד

מֵרֹאשׁ וְנֵדָעָה וּמִלְּפָנִים וְנֹאמַר צַדִּיק אַף אֵין־מַגִּיד אַף

27 אֵין מַשְׁמִיעַ אַף אֵין־שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה

28 הִנָּם וְלִירוּשָׁלַםִ מְבַשֵּׂר אֶתֵּן׃ וְאֵרֶא וְאֵין אִישׁ וּמֵאֵלֶּה

29 וְאֵין יוֹעֵץ וְאֶשְׁאָלֵם וְיָשִׁיבוּ דָבָר׃ הֵן כֻּלָּם אָוֶן אֶפֶס

מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וָתֹהוּ נִסְכֵּיהֶם׃

CAP. XLII. מב — מב

א הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ־בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו

2 מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא׃ לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יַשְׁמִיעַ

3 בַּחוּץ קוֹלוֹ׃ קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵהָה לֹא

4 יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט׃ לֹא יִכְהֶה וְלֹא יָרוּץ עַד־

ה יָשִׂים בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט וּלְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵילוּ׃ כֹּה־אָמַר

הָאֵל ׀ יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ

6 נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֹלְכִים בָּהּ׃ אֲנִי יְהוָה

קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאַחְזֵק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם

7 לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אַסִּיר

8 מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ׃ אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי

9 לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים׃ הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה־בָאוּ

וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם׃

י שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם

11 וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם׃ יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב

12 קֵדָר יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְוָחוּ׃ יָשִׂימוּ לַיהוָה

13 כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָּאִיִּים יַגִּידוּ׃ יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ

מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־יַצְרִיחַ עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר׃

החשיתי

מ״א v 23 v ונראה קרי. 26 v קמץ בז״ק מ״ב v 5 v הפטרת בראשית

דאָס איהר זייט געטער, און אז אויך איהר קענט גוטעס און שלעכטעס
טהאָן, און מיר וועלען זיך דורכריידען און מיר וועלען אלעס צוזאמען
24 דורכקוקען. אָבער זעהט, איהר זייט פון נישט און אייערע ווערק איז פון
גאָרניט, דער וואָס וועהלט אייך אויס, וועהלט אויס אן אונווירדיגקייט.
25 איך האָב איהם (כרש'ן) דערוועקט פון צפון־זייט און ער קומט ; פון דעם
אויפגאנג פון דער זונן קומט דער וואָס רופט מיין נאָמען, און ער וועט
צוטרעטען די פירסטען ווי דעם לעהם, און ווי דער טעפּער צוטרעט דעם
26 לעהם. ווער האָט דאָס אָנגעזאָגט פאָראויס (וועגען כרש) אום מיר
זאָלען וויסען ? און פון פריהער — אום מיר זאָלען זאָגען : ער איז
גערעכט ? אָבער (ביי אייך) איז ניטאָ קיין אנזאגער, אויך קיינער וואָס
זאָל מאכען עטוואס הערען. אויך קיינער הערט גאָר ניט אייערע
27 ווערטער. איך בין דער ערשטער וואָס זאָגט אָן צו ציון : זעה, אָט דאָ
זיינען זיי (זיינע קינדער), און צו ירושלים ברייננ איך דעם גוטען אנזאגער.
28 און איך זעה, און עס איז קיינער ניטאָ, און פון די דאָזיגע (די געצענ־
דיענער) איז קיין ראטהגעבער ניטאָ, אז איך זאָל זיי פרעגען און זיי
29 זאָלען קענען ענטפערן אַ וואָרט זעה, זיי זיינען אַלע נישט, ניכטס זיי־
נען זייערע ווערק, ווינד און וויסט זיינען זייערע געגאָסענע געצען.

קאַפּיטעל מב

1 זעה, מיין קנעכט, וועלכען איך שטיץ, מיין אויסערוועהלטער וועלכען
מיין זעעלע בענעהרט, איך האָב געגעבען מיין גייסט אויף איהם, גערעכ־
2 טע אויפפיהרונגען וועט ער פאר די פעלקער ארויסגעבען. ער וועט ניט
שרייען, און ער וועט ניט אויפהויבען (קיין שטים), און ער וועט ניט לאָ־
3 זען הערען דרויסען זיין שטים. דעם שטעקעל וואָס האָלט ביים צוברעכ־
כען וועט ער ניט צוברעכען ; און דעם דונקעלען פלאַקס־קנויל וועט
ער ניט פערלעשען, נאָך דער וואָרהייט נאָך וועט ער אָן אורטהייל ארויס־
4 געבען. ער וועט ניט שוואך ווערען און ער וועט ניט צוברעכען ווערען
ביז ער וועט פעסטשטעלען אויף דער ערד גערעכטיגקייט, און אויף זיין
5 לעהרע וועלען האָפען די אינזעל־בעוואָהנער. אזוי האָט געזאָגט דער
גאָט דער הערר, דער וואָס האָט בעשאַפען די הימלען און האָט זיי אויס־
געצויגען, דער וואָס האָט אויסגעשפּרייט די ערד און איהרע שפּראָצונגען,
דער וואָס גיט אַ זעעלע צו דעם פאָלק וואָס אויף איהר און אַ געפיהל צו די
6 וואָס געהען אויף איהר. איך, גאָט, האָב דיך גערופען צו טהאָן גערעכ־
טיגקייט, און איך האָב (דיך) אָנגענומען ביי דיין האַנד, און איך היט
דיך און איך האָב דיך בעשטימט צו זיין אַ פאָלק פון אַ בונד, אַ ליכט
7 פאר נאַציאָנען. צו עפענען די בלינדע אויגען, ארויסצוציהען פון גע־
פענגנים דעם געבונדענעם, פון דעם הויז וואו זיי זיינען איינגעשפּארט
8 די וואָס זיצען אין דער פינסטערניס. איך, דער אייביגער, דאָס איז מיין
נאָמען ; און מיין עהרע וועל איך ניט אָפּגעבען צו קיין אנדערען, און מיין
9 לויב צו די געצען. די ערשטע (נבואות) זיינען שוין אָנגעקומען, און
נייע זאָג איך יעצט אָן, איידער זיי וועלען ארויסשפּראצען וועל איך (זיי)
10 אייך לאָזען הערען. זינגט צו גאָט אַ נייעס ליעד, זיין לויב (זינגט) איהר
איינוואָהנער פון אַלע גרענעצען פון דער ערד, איהר וואָס נידערט אויפ'ן
ים, און אַלץ וואָס פילט איהם אָן, די אינזלען און זייערע איינוואָהנער.
11 אויפהויבען אַ געזאנג וועט די וויסטע און איהרע שטעדט, די דערפער
וואָס קדר בעוואָהנט, זינגען וועלען די איינוואָהנער פון די פעלזענס, פון
12 דעם שפּיץ פון די בערג וועלען זיי שרייען. זיי וועלען אָפּגעבען צו גאָט
13 עהרע, און זיין לויב וועלען זיי אָנזאָגען אין די אינזלען : „גאָט קומט
ארויס ווי אַ העלד, ווי אַ קריעגסמאַן ערוועקט ער זיין צאָרן, ער לאַרמט,
אויך ער שרייט (שרעקליך), איבער זיינע פיינד שטאַרקט ער זיך".

הֶחֱשֵׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה אֶשֹּׁם 14
וְאֶשְׁאַף יָחַד׃ אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל־עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ טו
וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים 16
בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ אַדְרִיכֵם אָשִׂים מַחְשָׁךְ
לִפְנֵיהֶם לָאוֹר וּמַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִם
וְלֹא עֲזַבְתִּים׃ נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת הַבֹּטְחִים בַּפָּסֶל 17
הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ׃ הַחֵרְשִׁים שְׁמָעוּ 18
וְהַעִוְרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת׃ מִי עִוֵּר כִּי אִם־עַבְדִּי וְחֵרֵשׁ 19
כְּמַלְאָכִי אֶשְׁלָח מִי עִוֵּר כִּמְשֻׁלָּם וְעִוֵּר כְּעֶבֶד יְהוָה׃
רָאִית רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר פָּקוֹחַ אָזְנַיִם וְלֹא יִשְׁמָע׃ יְהוָה כ 21
חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃ וְהוּא עַם־בָּזוּז 22
וְשָׁסוּי הָפֵחַ בַּחוּרִים כֻּלָּם וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ הָיוּ לָבַז
וְאֵין מַצִּיל מְשִׁסָּה וְאֵין־אֹמֵר הָשַׁב׃ מִי בָכֶם יַאֲזִין זֹאת 23
יַקְשִׁב וְיִשְׁמַע לְאָחוֹר׃ מִי־נָתַן לִמְשׁוֹסָּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל 24
לְבֹזְזִים הֲלוֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ לוֹ וְלֹא־אָבוּ בִדְרָכָיו הָלוֹךְ
וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ׃ וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֵמָה אַפּוֹ וֶעֱזוּז כה
מִלְחָמָה וַתְּלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְעַר־בּוֹ וְלֹא־
יָשִׂים עַל־לֵב׃

מג Cap. XLIII. מג

וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־ א
תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃ כִּי־תַעֲבֹר 2
בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ
לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תִבְעַר־בָּךְ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 3
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא
תַּחְתֶּיךָ׃ מֵאֲשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן 4
אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ׃ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ ה
אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֶךָּ׃ אֹמַר לַצָּפוֹן 6

תני

מ״ב v. 16. קמץ בז״ק v. 20 ראות קרי v. 21 עד כאן v. 24 למשיסה קרי v. 25 קמץ בז״ק

14 איך האָב אַ לאַנגע צייט געשוויגען ; איך בין געווען שטיל, איך האָב
זיך צוריקגעהאַלטען, (יעצט) וועל איך ווי אַ געווינערין שרייען ; איך וועל
15 אויסאָטהעמען און ציהען אטהעם צוזאַמען (אין מיין צאָרן). איך וועל
פערוויסטען בערג און היגלען, און אַלע זייערע גראזען וועל איך פערטרי־
קענען, און איך וועל מאַכען פון שטראָמען אינזלען, און די טייכען וועל
16 איך אויסטריקענען. און איך וועל פיהרען די בלינדע אויף אַ וועג וועלכע
זיי האָבען ניט געוואוסט, און שטעגען וועלכע זיי האָבען ניט געקענט וועל
איך זיי מאַכען טרעטען. איך וועל פאר זיי מאַכען די פינסטערנים צו ליכט,
און די קרימונגען צו אַ גלייכען פלאַץ, אָט די דאָזיגע וואונדער האָב איך
שוין פון לאַנג אויך געטהאָן, און איך וועל ניט אויפהערען זיי צו טהאָן.
17 אָבער אָפּגעטרעטען צוריק און זיי זיינען שטאַרק פערשעהמט די וואָס
פערזיכערען זיך אויף אַ געצענבילד, די וואָס זאָגען צו אַ געגאָסענעם
18 בלינד : „איהר זייט אונזערע געטער. (זיי זאָגען) איהר טויבע (בילדער),
19 הערט ! און איהר בלינדע, קוקט און זעהט.״ ווער איז בלינד, אויב ניט
מיין קנעכט, און טויב, ווי מיין געזאנדעטער (ישראל) וואָס איך שיק, ווער
איז נאָך אַזוי בלינד ווי דער פאָלקאָמענער (ישראל), און בלינד ווי דער
20 קנעכט פון גאָט ? דו זעהסט דאָך פיעל זאכען אָבער דו היטסט ניט ;
21 די אויערען זיינען געעפענט, אָבער ער הערט ניט. גאָט האָט איהם
(ישראל) בעגעהרט, אום ער זאָל גרויס מאַכען זיינע גערעכטיגקייט, ער זאָל
22 גרויס מאַכען זיין לעהרע און זאָל איהר פערהערליכען. אָבער ער איז
געוואָרען אַ בערויבט און צופּלינדערט פאָלק, אויסגעהויכט זייערע זעעלען
אין די לעכער האָבען זיי אַלע, און אין די געפענגנים־הייזער זיינען זיי
פערשפּאַרט געוואָרען, זיי זיינען געוואָרען צו רויב און קיינער רעטעט זיי
23 ניט, צו פּלינדערונג — און קיינער זאָגט : האַלט אָפּ. ווער איז צווישען
אייך אַז ער זאָל דאָס דאָזיגע צוהערען ? ווער וועט פערנעהמען און וועט
24 הערען וואָס עס וועט זיין אַם ענדע ? ווער האָט עס אָפּגעגעבען צו פּלינ־
דערונג יעקב׳ן און ישראל׳ן צו די רויבערס, איז עס ניט גאָט ? אָבער דאָס
איז דאָך ווייל מיר האָבען געזינדיגט קעגען איהם, און מען האָט ניט גע־
וואָלט געהן אין זיינע וועגען, און מען האָט ניט געהאָרכט צו זיין לעהרע.
25 דארום האָט ער אויסגעגאָסען אויף איהם זיין שטאַרקען צאָרן, און די
שטאַרקהייט פון אַ מלחמה, און זי האָט איהם אַרומגעפלאמט רינגס
ארום און ער האָט זיך געמאַכט ניט וויסענדיג, און זי האָט שוין געברענט
זיין קערפּער זעלבסט, און ער האָט עס צום הערצען ניט גענומען.

קאַפּיטעל מג

1 אָבער יעצט, אַזוי זאָגט גאָט, דיין בעשעפער, יעקב, און דער וואָס האָט
דיך געפורעמט, ישראל : דו זאָלסט ניט פירכטען, דען איך האָב דיך
אויסגעלייזט, איך האָב דיך אויסגעצייכענט מיט דיין נאָמען : דו
2 ביזט מיינער. ווען דו וועסט געהן דורך וואַסערען, בין איך מיט דיר, און
אין די שטראָמען—וועלען זיי דיך ניט פערפלייצען; ווען דו וועסט וואַנ־
דלען אין דעם פייער וועסטו ניט פערברענט ווערען, און די פלאַם וועט
3 דיך ניט ברענען. דען איך דער אייביגער, וואָס איך בין דיין גאָט, איך
דער הייליגער פון ישראל וואָס איך בין דיין העלפער, איך האָב געמאַכט
דאָס מצרים זאָל זיין דיין פערבייטונג (כפּרה), כוש און סבא זאָלען פער־
4 לאָרען געהן אנשטאט דיך, ווייל דו ביזט טהייער אין מיינע אויגען, גע־
אַכטעט, און איך ליעב דיך; דארום וועל איך אויפגעבען אַנדערע מענשען
5 אנשטאט דיך, און נאַציאָנען אנשטאט דיין זעעל. דו זאָלסט ניט פירכ־
טען, דען איך בין מיט דיר; פון מזרח וועל איך דיין זאָמען ברענגען, און
6 פון מערב וועל איך דיך איינזאמלען. איך וועל זאָגען צום צפון: גיעב אָב,
און צום דרום : האַלט ניט צוריק, ברענג מיינע זיהן פון די ווייטע ער־

תֵּנִי וּלְתֵימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה
7 הָאָרֶץ׃ כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־
8 עֲשִׂיתִיו׃ הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחֵרְשִׁים וְאָזְנַיִם לָמוֹ׃
9 כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְיֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת
וְרִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ
י אֱמֶת׃ אַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי לְמַעַן
תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצַר אֵל
11 וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃ אָנֹכִי אָנֹכִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי
12 מוֹשִׁיעַ׃ אָנֹכִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאֵין בָּכֶם זָר
13 וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אֵל׃ גַּם־מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין
14 מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאַלְכֶם
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי בָרִיחִים
טו כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים בָּאֳנִיּוֹת רִנָּתָם׃ אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא
16 יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ
17 וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃ הַמּוֹצִיא רֶכֶב־וָסוּס חַיִל וְעִזּוּז יַחְדָּו
18 יִשְׁכְּבוּ בַּל־יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כַּפִּשְׁתָּה כָבוּ׃ אַל־תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת
19 וְקַדְמֹנִיּוֹת אַל־תִּתְבֹּנָנוּ׃ הִנְנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה תִצְמָח
הֲלוֹא תֵדָעוּהָ אַף אָשִׂים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בִּישִׁמֹן נְהָרוֹת׃
כ תְּכַבְּדֵנִי חַיַּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה כִּי־נָתַתִּי בַמִּדְבָּר
21 מַיִם נְהָרוֹת בִּישִׁימֹן לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְחִירִי׃ עַם־זוּ יָצַרְתִּי
22 לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ׃ וְלֹא־אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי־יָגַעְתָּ בִּי
23 יִשְׂרָאֵל׃ לֹא־הֵבֵיאתָ לִּי שֵׂה עֹלֹתֶיךָ וּזְבָחֶיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי
24 לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בִּלְבוֹנָה׃ לֹא־קָנִיתָ
לִּי בַכֶּסֶף קָנֶה וְחֵלֶב זְבָחֶיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אַךְ הֶעֱבַדְתַּנִי
כה בְּחַטֹּאותֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ׃ אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
26 פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה
27 יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא

ומליציך

v. 9. 10. קמץ בז״ק   v. 21. הפטרת ויקרא   v. 24. מלא ו

טער, און מײַנע טעכטער פון די ווייטעסטע געגענדען פון דער ערד.
7 ברענגט יעדען וואָס ווערט מיט מײַן נאָמען גערופען, און וואָס צו מײַן
8 עהרע האָב איך איהם בעשאַפען, געפורעמט און געמאַכט. ברענג אַרויס
דאָס בלינדע פאָלק און דאָך האָט עס אויגען, און די טויבע וואָס האָבען
9 אויערען. לאָזען זיך אַלע פעלקער צוזאַמען פערזאַמלען, און לאָזען צוזאַ־
מענקומען די נאַציאָנען, ווער פון זיי קען דאָס דאָזיגע פאָראויסזאָגען ?
און אַזעלכע זאכען ווי די פאָריגעס זאָלען זיי אונז מאַכען הערען, זאָלען
זייערע עדות ענטפערען, דאָס זיי זאָלען גערעכט בלייבען, און אלע ווע͏לען
10 עס הערען און וועלען זאָגען: עס איז וואהר. אָבער מײַנע עדות זייט
איהר, זאָגט גאָט, און איהר זײַט מײַן קנעכט וועלכען איך האָב אויסגע־
וועהלט, אום איהר זאָלט וויסען, און איהר זאָלט מיר גלויבען און פער־
שטעהען דאָס איך בין אַלץ פאַר מיר איז קיין מאַכט ניט בעשאַפען געוואָ־
11 רען, און נאָך מיר וועט קיינער ניט זײַן. איך, נאָר איך אַליין בין דער
12 אייביגער, און אויסער מיר איז ניטאָ קיין רעטער. איך האָב עס פאָר־
אויסגעזאָגט, און איך האָב געהאָלפען, און איך האָב עס געלאָזט הערען,
און איהר זייט מײַנע עדות, זאָגט גאָט. און נאָר איך אַליין בין מעכטיג.
13 און פון צייט איך האָב בעשאַפען אַ טאָג, בין איך עס, און עס איז קיין
רעטער פון מײַן האַנד ניטאָ. וואָס איך טהו, ווער קען איהר צוריק האַל־
14 טען ? אַזוי האָט געזאָגט גאָט אייער אויסלייזער, דער הייליגער פון
ישראל: פון אייערעטוועגען האָב איך געשיקט קיין בבל. און איך האָב גע־
מאַכט זינקען די כשדים און זייערע אַלע אַנטרונענע אין זייערע פרעהליכע
15 שיפען. איך גאָט, אייער הייליגער, איך דער בעשעפער פון ישראל, אייער
16 קעניג (האָב עס געטהאָן). אַזוי האָט געזאָגט גאָט: דער וואָס מאַכט אין
17 ים אַ וועג, און דורך די שטאַרקע וואַסערען אַ שטעג. ער וואָס האָט פער־
אורזאכט אַרויסצוברענגען רייטוועגען און פערד (פּרעה׳ן), אַן ארמעע און
אַ גרויסע מאַכט, דאָס צוזאמען זאָלען זיי ליגען און זאָלען ניט אויפשטע־
הען, זיי זיינען אויסגעלאָשען געוואָרען ווי אַ פלאַם קנויט, זיי זיינען אין
18 גאַנצען פערלאָשען געוואָרען. איהר וועט ניט דארפען דערמאַנען די ערש־
טע זאַכען, און די פערגאַנגענהייטען וועט איהר ניט דארפען בעטראַכטען.
19 דען זעה, איך מאַך נייעס, גלייך וועט עס אַרויסשפּראָצען, געוויס וועט
איהר עס באַלד וויסען; אויך יעצט וועל איך מאַכען אַ וועג — אין דער
20 וויסטע. אין דער ווילדערניס וועל איך מאַכען טייכען. עהרע וועט מיר
אָבגעגעבען אויך דאָס טהיער פון פעלד, די דראַכען און שטרויס־פויגלען,
ווייל איך האָב געגעבען וואסער אין דער וויסטע, און טייכען אין דער
21 ווילדערניס, אום אָנצוטרינקען מײַן פאלק, מײַן אויסערוועלטעס. דאָס
דאָזיגע פאָלק וואָס איך האָב בעשאַפען פיר מיר, זיי זאָלען דערצעהלען
22 מײַן לויב. אָבער ניט מיך האָסטו גערופען יעקב, דען דו ביזט מיט מיר
23 מיעד געוואָרען, אָ ישראל. דו האָסט מיר ניט געדאַרפט ברענגען דעם
לאַם פון דײַנע בראַנד־אָפּפער, און מיט דײַנע שלאַכט־אָפּפער האָסטו מיר
ניט בעדארפט בעעהרען. איך האָב דיך ניט בעלעסטיגט מיט שפּייז־אָפּ־
24 פער, און איך האָב דיך ניט געמאַכט מיעד מיט ווייהרויך. דו האָסט מיר
ניט געדאַרפט קויפען פאַר געלד געווירץ־ראָהר, און מיט דער פעטס פון
דײַנע שלאַכט־אָפּפער האָסטו מיר ניט געדאַרפט זעטיגען. אָבער דו
האָסט מיך יאָ בעלעסטיגט—מיט דײַנע זינד, דו האָסט מיך יאָ מיעד גע־
25 מאַכט—מיט דײַנע פערברעכען. אָבער איך, איך אַליין מעק אויס דײַנע
פערברעכען פון מײַנעטוועגען, און דײַנע זינד וועל איך ניט געדענקען.
26 דערמאָהן מיך, זאָלען מיר זיך צוזאַמען דורכרעדען, דערצעהל דו, אום דו
27 זאָלסט גערעכט בלייבען. אָבער שוין דײַן ערשטער פאָטער האָט געזינ־
דיגט, און דײַנע פאָרשטעהער האָבען פערבראָכען געגען מיר.

וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ וַאֲחַלֵּל שָׂרֵי קֹדֶשׁ וְאֶתְּנָה לַחֵרֶם 28
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים׃

מד Cap. XLIV. מד

א וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בָּחַרְתִּי בוֹ׃ כֹּה־אָמַר 2
יְהוָה עֹשֶׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי בוֹ׃ כִּי אֶצָּק־מַיִם עַל־צָמֵא וְנֹזְלִים עַל־ 3
יַבָּשָׁה אֶצֹּק רוּחִי עַל־זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל־צֶאֱצָאֶיךָ׃ וְצָמְחוּ 4
בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל־יִבְלֵי־מָיִם׃ זֶה יֹאמַר לַיהוָה ה
אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם־יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם
יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ 6
יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃
וּמִי־כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידֶהָ וְיַעְרְכֶהָ לִי מִשּׂוּמִי עַם־עוֹלָם 7
וְאֹתִיּוֹת וַאֲשֶׁר תָּבֹאנָה יַגִּידוּ לָמוֹ׃ אַל־תִּפְחֲדוּ וְאַל־ 8
תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ
אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדַי וְאֵין צוּר בַּל־יָדָעְתִּי׃ יֹצְרֵי־פֶסֶל כֻּלָּם 9
תֹּהוּ וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל־יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵמָּה בַּל־יִרְאוּ וּבַל־
יֵדְעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃ מִי־יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסָךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ י
הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִׁים הֵמָּה מֵאָדָם יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם 11
יַעֲמֹדוּ יִפְחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד׃ חָרַשׁ בַּרְזֶל מַעֲצָד וּפָעַל 12
בַּפֶּחָם וּבַמַּקָּבוֹת יִצְּרֵהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ גַּם־רָעֵב
וְאֵין כֹּחַ לֹא־שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף׃ חָרַשׁ עֵצִים נָטָה קָו 13
יְתָאֳרֵהוּ בַשֶּׂרֶד יַעֲשֵׂהוּ בַּמַּקְצֻעוֹת וּבַמְּחוּגָה יְתָאֳרֵהוּ
וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בָּיִת׃
לִכְרָת־לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וַיְאַמֶּץ־לוֹ בַּעֲצֵי־יָעַר 14
נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל׃ וְהָיָה לְאָדָם לְבָעֵר וַיִּקַּח מֵהֶם טו
וַיָּחָם אַף־יַשִּׂיק וְאָפָה לָחֶם אַף־יִפְעַל־אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂהוּ
פֶסֶל וַיִּסְגָּד־לָמוֹ׃ חֶצְיוֹ שָׂרַף בְּמוֹ־אֵשׁ עַל־חֶצְיוֹ בָּשָׂר 16
יאכל

מד v. 9. נקוד על v. 14. בן זכירא v. 15. קמץ בז״ק

28 דארום האָב איך פערשוועכט די הייליגע פירשטען, און איך האָב אָבגעגעבען יעקב'ן צום פלוך, און ישראל'ן צו לעסטערונג.

קאַפּיטעל מד

1 און יעצט הער, יעקב מיין קנעכט, און ישראל, וועלכען איך האָב אויסערוועהלט. 2 אזוי האָט געזאָגט גאָט דיין בעשעפער, און ער וואָס פורמעט דיך פון מוטערלייב אָן, און העלפט דיך; זאָלסט ניט פירכטען מיין קנעכט, 3 יעקב, און דו ישרון, וועלכען איך האָב אויסגעוועהלט. דען אַזוי ווי איך גיעס וואסער אויף אַ דאַרשטיגען אָרט, און פליעסענדע אויף דאָס טריקענעס, אזוי וועל איך גיעסען מיין גייסט אויף דיין זאָמען, און מיין זעגען 4 אויף דיינע קינדער. און זיי וועלען וואקסען ווי צווישען גראָז, ווי די ווייַדען ביי די וואסער־טייכען. 5 דער וועט זאָגען: איך געהער צו גאָט, און דער וועט זיך רופען מיט דעם נאָמען פון יעקב; דער וועט שרייבען מיט זיין האנד: „איך געהער צו גאָט", און דער וועט זיך אָנרופען מיט דעם 6 נאָמען ישראל. אזוי האָט געזאָגט דער אייביגער, דער קעניג פון ישראל און זיין אויסלייזער, דער גאָט פון די הערשאַרען: איך בין דער ערשטער 7 און איך בין דער לעצטער און אויסער מיר איז קיינער ניטאָ. און ווער איז ווי איך וואָס זאָל אויסרופען (די צוקונפט), (אויב עס איז דאָ איינער) טו זאָל ער זאָגען, און זאָל ער עס פאַרלעגען פאר מיר, צייט איך האָב בעשאַפען פעלקער אין די אַלטע צייטען. און די צוקונפטיגע בעגעבענהייטען און וואָס עס וועט באַלד קומען, זאָלען זיי (די געטער) צו זיי זאָגען. 8 שרעקט אייך ניט (ישראל), און ציטערט ניט; האָב איך עס דיך ניט פון לאַנג אָן געלאָזט הערען און אָנגעזאָגט? און איהר זעלבסט זייט מיינע עדות. איז דען פאַראַן אַ גאָט אויסער מיר, און אַוואו איז דאָ אַ 9 שטאַרקער פעלזען וואָס איך זאָל ניט וויסען. די וואָס פורמענען די געצען זיינען אַלע גאָר ניט, און זייערע ליעבליכע בילדער קענען ניט ברענגען קיין נוצען, און זיי אַליין זיינען זייערע עדות, אַז זיי זעהען ניט און זיי ווייסען 10 ניט, און דארום וועלען זיי פערשעהמט ווערען. ווער איז דאָס וואָס פורעמט אַ גאָט און גיסט אויס אַ געטץ, וואָס קען ניט ברענ־ 11 גען קיין נוצען. זעה, אַלע זיינע אַנהענגער שעהמען זיך דאָך אַליין, און די מייסטערס, זיי שעהמען זיך נאָך מעהר ווי אַנדערע מענשען. זאָלען זיי זיך אַלע פערזאַמלען, זאָלען זיי שטעהען (פאַר מיר), זיי וועלען ציטערט ווערען און פערשעהמט ווערען צוזאַמען. 12 דער שמידט אַרבייט אויס אַן אייזען מיט אַ האַק, און אַרבייט מיט קויהלען, און מיט האַמערס בילדעט ער איהם (דעם געטץ), און ער אַרבייט איהם מיט זיין שטאַרקען אָרעם, אָבער (אין מיטען דער אַרבייט) ווי ער ווערט נאָר הונגעריג, האָט ער שוין קיין קראַפט ניט מעהר, אַז ער טרינקט נאָר קיין וואַסער ווערט 13 ער מיעד. דער צימערמאַן ציהט אויס די מעסט־שנור, ער צייכענט איהם (דעם האָלץ) מיט אַ שטיפעל, ער בעאַרבייט איהם מיט הובלען, און מיט אַ צירקעל צירקעלט ער איהם אויס, און ער מאַכט איהם ווי אַ געשטאַלט פון אַ מאַן, אַ פיגור פון אַ מאַן מיט פראַכט וואָס זיצט אין אַ הייזעלע. 14 (אַנאַנדערער) געהט זיך אַליין שניידען די צעדערען, און ער נעהמט די שטיינאייכע און די אייכע, און (די בעסטע) וואָס דער וואַלד האָט איהם פערזאָרגט פון זיינע בוימער. (אַנאַנדערער) פלאַנצט אַליין אַ פיכטע־בוים (צו מאַכען אַ געטץ) און (גאָט'ס) רעגען מוז דאָס מאַכען 15 וואַקסען. און (דיזעלבע האָלץ) עס נוצט דעם מענשען אויך צו ברענען, און ער נעהמט דערפון און וואַרעמט זיך, אויך הייצט ער דאמיט און באַקט ברויט; אויך מאַכט ער דערפון אַ גאָט און בוקט זיך, ער האָט אַ 16 געצענבילד געמאַכט דערפון און קניעט זיך צו זיי. אַ העלפט דערפון האָט ער פערברענט אין פייער; אָט אויף די העלפט עסט ער פלייש, ער בּראָט אַ בראַטען און זעטיגט זיך; אויך וואַרעמט ער זיך און זאָגט: הא,

יֹאכֵל יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף־יָחֹם וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי
17 רָאִיתִי אוּר׃ וּשְׁאֵרִיתוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסְגָּוד־לוֹ
18 וְיִשְׁתַּחוּ וְיִתְפַּלֵּל אֵלָיו וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אָתָּה׃ לֹא
יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ כִּי טַח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבֹּתָם׃
19 וְלֹא־יָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה לֵאמֹר חֶצְיוֹ
שָׂרַפְתִּי בְמוֹ־אֵשׁ וְאַף אָפִיתִי עַל־גֶּחָלָיו לֶחֶם אֶצְלֶה
בָשָׂר וְאֹכֵל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה לְבוּל עֵץ אֶסְגּוֹד׃
כ רֹעֶה אֵפֶר לֵב הוּתַל הִטָּהוּ וְלֹא־יַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא
21 יֹאמַר הֲלוֹא שֶׁקֶר בִּימִינִי׃ זְכָר־אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
כִּי עַבְדִּי־אָתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד־לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֵׁנִי׃
22 מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃
23 רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ
הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל
24 יִתְפָּאָר׃ · כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ מִבָּטֶן אָנֹכִי יְהוָה
כה עֹשֶׂה כֹּל נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מֵי אִתִּי׃ מֵפֵר
אֹתוֹת בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר
26 וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃ מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים
הָאֹמֵר לִירוּשָׁלִַם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיהָ
27 28 אֲקוֹמֵם׃ הָאֹמֵר לַצּוּלָה חֳרָבִי וְנַהֲרֹתַיִךְ אוֹבִישׁ׃ הָאֹמֵר
לְכוֹרֶשׁ רֹעִי וְכָל־חֶפְצִי יַשְׁלִם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלִַם תִּבָּנֶה
וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃

מה CAP. XLV. מה

א כֹּה־אָמַר יְהוָה לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר־הֶחֱזַקְתִּי בִימִינוֹ
לְרַד־לְפָנָיו גּוֹיִם וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ לִפְתֹּחַ לְפָנָיו
2 דְּלָתַיִם וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ׃ אֲנִי לְפָנֶיךָ אֵלֵךְ וַהֲדוּרִים
3 אֹושֵׁר דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר וּבְרִיחֵי בַרְזֶל אֲגַדֵּעַ׃ וְנָתַתִּי
לְךָ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמַטְמֻנֵי מִסְתָּרִים לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי

יהוה

v. 17. מ״ד v. 23. יחיד ר׳ קמץ בז״ק idib. עד מאן v. 24. מאתי ק׳ v. 26. קמץ ברביע מה v. 2. אושר

17 איך האָב זיך אָנגעוואָרעמט, איך פיהל דעם פייער. און פון די איבער־געבליעבענע מאַכט ער א גאָט פאר א געץ, ער קניעט זיך צו איהם און בוקט זיך, און בעט צו איהם און זאָגט: רעטע מיך, דען דו ביזט מיין גאָט.

18 זיי ווייסען ניט און זיי פערשטעהען ניט; דען זייערע אויגען זיינען פערקלעפּט, זיי קענען ניט זעהען, זייערע הערצער — ניט זיך צו קליגען.

19 און ער לעגט זיך ניט איבער אין זיין הערץ, און האָט קיין וויסענשאַפט און קיין פערשטאַנד צו זאָגען: א העלפט דערפון האָב איך פערברענט אין פייער, אויך האָב איך געבאַקען אויף זיינע קויהלען ברויט, איך האָב געבראָטען פלייש און האָב געגעסען, און פון דאָס איבעריגע זאָל איך מאַכען אַן אומווירדיגקייט, צו א שטיק האָלץ זאָל איך זיך קניען?

20 ער געזעלט זיך מיט אַש, אַ פערפיהרטעס הערץ האָט איהם פערפיהרט, און ער וועט ניט רעטען זיין זעעלע, און ער זאָגט ניט: איז דען ניט לי־

21 גען (דער געץ) אין מיין רעכטע האַנד? געדענק דיעזע זאכען, יעקב און ישראל, דען דו ביזט מיין קנעכט, איך האָב דיך געפורעמט דאָס דו זאָלסט זיין מיין קנעכט, ישראל, דו זאָלסט מיך ניט פערגעסען.

22 איך האָב אָבגעמעקט ווי אַ דונסט דיינע פערברעכען, און ווי אַ וואָלקען — דיינע זינד; קעהר דיך דאָך צוריק צו מיר, דען איך האָב

23 דיך אויסגעלייזט. זינגט, איהר הימלען, דען גאָט האָט (וואונדער) גע־טהאָן, שאַלט איהר טיעפע אָבגרונדען פון דער ערד; ברעכט אויס, איהר בערג, אַ געזאַנג, דער וואַלד און יעדער בוים אין איהם, דען גאָט האָט אויסגעלייזט יעקב'ן, און מיט ישראל'ן ריהמט ער זיך.

24 אזוי האָט געזאָגט דער אייביגער דיין אויסלייזער, און דער וואָס האָט דיך געפורעמט פון מוטער־לייב: איך בין דער גאָט וואָס האָט אויסגע־צויגען די הימלען נאָך מיין אייגענעם מאָאס־שטעקען, וואָס האָט אויס־געשפרייט די ערד נאָך מיין אייגענעם ווילען.

25 וואָס צושטערט די צייכענס פון די ליגנער, און די צויבערער מאַכט ער צום נאַרען, וואָס ער מאַכט די קלוגע צוריקטרעטען הינטען, און זייער פערשטאַנד פערנאַרעשט ער.

26 וואָס ער שטעלט אויף דאָס וואָרט (וואָס איז גערעדט געוואָרען) פון זיין קנעכט, און דעם ראַטה פון זיינע געזאַנדטע ערפילט ער, דער וואָס זאָגט אויף ירושלים: זי זאָל בעזעצט ווערען, און אויף די שטעדט פון יהודה: זיי זאָלען אויפגעבויט ווערען, און איהרע רואינען וועל איך אויפשטעלען.

27 דער וואָס זאָגט צו דער טיעפענים: ווער טרוקען, און דיינע שטראָמען וועל איך אויסטריקענען.

28 דער וואָס זאָגט צו כרש: ער איז מיין הירט, און מיין יעדען פערלאַנג וועט ער ערפילען, און ער וועט זאָגען צו ירושלים עס זאָל אויפגעבויט ווערען, און דו טעמפעל, וועסט געגרינדעט ווערען.

קאַפּיטעל מה

1 אזוי האָט געזאָגט גאָט צו זיין געזאַלבטען, צו כרש'ן, וואָס איך האַלט איהם ביי זיין רעכטע האַנד, צו מאַכען אונטערטעהניג פאַר איהם פעל־קער, און די (שווערדען פון די) לענדען פון די קעניגע וועל איך אָב־בינדען, צו עפענען פאַר איהם די טהירען פון די פעסטונגען, און די טהויערען זאָלען ניט פערשלאָסען ווערען.

2 איך זעלבסט וועל געהן פאַראויס דיר, און די קרימונגען וועל איך גלייך מאַכען; די טהיערען פון קופער וועל איך צוברעכען און די ריגלען פון אייזען וועל איך איבערהאַקען.

3 און איך וועל דיר געבען שאַצען פון דער פינסטערניס, און פער־באָרגענע רייכטהימער, אום דו זאָלסט וויסען דאָס איך בין גאָט, דער וואָס האָט דיך אויסגעצייכענט מיט אַ נאָמען איז דער גאָט פון ישראל.

יְהוָה הַקּוֹרֵא בְשִׁמְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ לְמַעַן עַבְדִּי יַעֲקֹב 4
וְיִשְׂרָאֵל בְּחִירִי וָאֶקְרָא לְךָ בִּשְׁמֶךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃
אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זוּלָתִי אֵין אֱלֹהִים אֲאַזֶּרְךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ ה
לְמַעַן יֵדְעוּ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעֲרָבָה כִּי־אֶפֶס בִּלְעָדָי 6
אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם 7
וּבוֹרֵא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כָל־אֵלֶּה׃ הַרְעִיפוּ 8
שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחָקִים יִזְּלוּ־צֶדֶק תִּפְתַּח־אֶרֶץ וְיִפְרוּ־יֶשַׁע
וּצְדָקָה תַצְמִיחַ יַחַד אֲנִי יְהוָה בְּרָאתִיו׃ הוֹי רָב 9
אֶת־יֹצְרוֹ חֶרֶשׂ אֶת־חַרְשֵׂי אֲדָמָה הֲיֹאמַר חֹמֶר לְיֹצְרוֹ
מַה־תַּעֲשֶׂה וּפָעָלְךָ אֵין־יָדַיִם לוֹ׃ הוֹי אֹמֵר לְאָב י
מַה־תּוֹלִיד וּלְאִשָּׁה מַה־תְּחִילִין׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ 11
יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הָאֹתִיּוֹת שְׁאָלוּנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי
תְּצַוֻּנִי׃ אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָרָאתִי אֲנִי יָדַי 12
נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם צִוֵּיתִי׃ אָנֹכִי הַעִירֹתִהוּ בְצֶדֶק וְכָל־ 13
דְּרָכָיו אֲיַשֵּׁר הוּא־יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלֵּחַ לֹא בִמְחִיר
וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה 14
יְגִיעַ מִצְרַיִם וּסְחַר־כּוּשׁ וּסְבָאִים אַנְשֵׁי מִדָּה עָלַיִךְ יַעֲבֹרוּ
וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ יֵלֵכוּ בַּזִּקִּים יַעֲבֹרוּ וְאֵלַיִךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ
יִתְפַּלָּלוּ אַךְ בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים׃ אָכֵן אַתָּה אֵל טו
מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ׃ בּוֹשׁוּ וְגַם־נִכְלְמוּ כֻּלָּם 16
יַחְדָּו הָלְכוּ בַכְּלִמָּה חָרָשֵׁי צִירִים׃ יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה 17
תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד׃
כִּי־כֹה אָמַר־יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים 18
יֹצֵר הָאָרֶץ וְעֹשָׂהּ הוּא כוֹנְנָהּ לֹא־תֹהוּ בְרָאָהּ לָשֶׁבֶת
יְצָרָהּ אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם 19
אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב תֹּהוּ בַקְּשׁוּנִי אֲנִי יְהוָה
דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים׃ הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ הִתְנַגְּשׁוּ יַחְדָּו כ
פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ הַנֹּשְׂאִים אֶת־עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים

4 פון װעגן מײַן קנעכט יעקב, און ישראל מײַן אױסערװעהלטען. און איך האָב דיך גערופען מיט דײַן נאָמען, איך האָב דיך אָנגערופען װען
5 אױך דו האָסט מיך ניט געקענט. איך בין גאָט און קײנער מעהר איז ניטאָ, אױסער מיר איז קײן גאָט ניט פאַראַנען, איך האָב דיך אָנגעגורט
6 (מיט קראַפט) װען אױך דו האָסט מיך ניט געקענט. אום מען זאָל עס װיסען פון דעם זונענאױפגאַנג און פון דעם זונענאונטערגאַנג דאָס אױסער מיר איז קײנער ניטאָ; איך בין גאָט, און קײנער מעהר איז ניטאָ.
7 (איך) בעשאַף ליכט און (איך) בעשאַף פינסטערניס, איך מאַך פריעדען און (איך) בעשאַף אונגליק, איך דער אײביגער טהו די אַלע זאַכען.
8 טריפט, איהר הימלען, פון אױבען, און די װאָלקענס זאָלען פליעסען גע־רעכטיגקײט (אױף כרש'ן), די ערד זאָל זיך עפענען, און (צוזאַמען הימעל און ערד) זאָלען זײ מאַכען װאַקסען הילף, און גערעכטיגקײט, זאָל זי מאַכען שפּראָצען צוזאַמען, איך גאָט, האָב עס בעשאַפען.
9 װעה, צו דעם װאָס קריעגט זיך מיט זײַן בעשעפער, אַ שערבעל פון די שערבלאַך פון דער ערד. קען דער לעהם זאָגען צו איהם װאָס פורעמט איהם: װאָס טהוסט דו? און דײַן װערק — האָט ניט קײן הענד?
10 װעה צו דעם װאָס זאָגט צום פאָטער: צו װאָס האָסטו בעשאַפען, און צו
11 דער מוטער: צו װאָס האָסטו געבאָרען. אַזױ האָט געזאָגט גאָט דער הײליגער פון ישראל און דער װאָס האָט איהם געפורעמט: װעגען די צוקונפטיגע פּאַסירונגען מעגט איהר מיר פרעגען, װעגען מײַנע קינדער און װעגען די װערק פון מײַנע הענד מעגט איהר מיר בעפעהלען.
12 איך זעלבסט האָב דאָך געמאַכט די ערד, און די מענשען אױף איהר האָב איך בעשאַפען, איך — מײַנע הענד האָבען אױסגעשפּרײט די הימ־לען, און זײערע אַלע שאַארען האָבען איך געבאָטען (צו זײַן).
13 איך האָב איהם (כורש'ן), ערװעקט פאַר די גערעכטיגקײט, און אַלע זײַנע װעגען װעל איך גלײַך מאַכען; ער װעט בױען אַ שטאָדט, און מײַנע פערטריעבענע װעט ער אַרױסשיקען (פון בבל) פרײַ, ניט פאַר קױפגעלד און ניט פאַר געשאַנקען, זאָגט דער גאָט פון די הערשאַרען.
14 אַזױ האָט געזאָגט גאָט: דאָס פערמעגען פון מצרים און דער האַנדעל פון כוש און סבאים, מענער גרױס־געװיקסיגע װעלען צו דיר (יהודה) אַריבערגעהען און צו דיר װעלען זײ געהערען, הינטער דיר װעלען זײ געהען אין קײטען װעלען זײ פאַראיבערגעהען און צו דיר װעלען זײ זיך בוקען, צו דיר װעלען זײ בעטען, (זײ װעלען זאָגען): נאָר בײַ דיר איז גאָט,
15 און קײנער מעהר איז ניטאָ. עס איז ניטאָ אַנאַנדער גאָט. פירװאָהר, דו ביזט אַן אונזיכטבאַרער גאָט, אָבער אַ העלפער ביזטו, אַ גאָט פון ישראל.
16 זײ זײַנען אַלע פערשעהמט און צו שאַנד געװאָרען, צוזאַמען זײַנען זײ אַלע אַװעקגעגאַנגען מיט שמאַך די בילדער שניצער.
17 ישראל װערט געהאָלפען פון גאָט מיט אַן אײביגער הילף, איהר װעט ניט פערשעהמט און ניט צו שאַנד װערען אױף אימער און אײביג.
18 דען אַזױ זאָגט גאָט װאָס האָט בעשאַפען די הימלען, ער איז דער גאָט װאָס האָט געפורעמט די ערד און האָט זי געמאַכט, ער האָט איהר געגרינ־דעט. ניט צו װיסט זײַן האָט ער זי בעשאַפען, נאָר צו בעװאָהנען איהר האָט ער זי געפורעמט. איך בין גאָט און קײנער מעהר איז ניטאָ.
19 ניט אין פערבערגעניס האָב איך גערעדט, ניט אין דעם אָרט פון אַ פינס־טערע לאַנד, איך האָב ניט געזאָגט צו דעם זאָמען פון יעקב: זוכט מיך אין דער װיסטעניס, איך גאָט רעד גערעכטיגקײט, זאָג אָן װאָהרהײט.
20 פערזאַמעלט אײַך, און קומט, גענעהנט אײַך צוזאַמען איהר אַנטרונענע פון די פעלקער, די אונװיסענדע, די װאָס טראָגען זײער הילצערנער־בילד און בעטען אַ גאָט װאָס קען ניט העלפען.

21 אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ הַגִּידוּ וְהַגִּישׁוּ אַף יִוָּעֲצוּ יַחְדָּו מִי
הִשְׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מֵאָז הִגִּידָהּ הֲלוֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין
22 עוֹד אֱלֹהִים מִבַּלְעָדַי אֵל־צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אַיִן זוּלָתִי׃ פְּנוּ־
23 אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ כִּי אֲנִי־אֵל וְאֵין עוֹד׃ בִּי
נִשְׁבַּעְתִּי יָצָא מִפִּי צְדָקָה דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי־לִי תִּכְרַע
24 כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ אַךְ בַּיהוָה לִי אָמַר צְדָקוֹת
כה וָעֹז עָדָיו יָבוֹא וְיֵבֹשׁוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ׃ בַּיהוָה יִצְדְּקוּ
וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XLVI. מו

מו

א כָּרַע בֵּל קֹרֵס נְבוֹ הָיוּ עֲצַבֵּיהֶם לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה
2 נְשֻׂאֹתֵיכֶם עֲמוּסוֹת מַשָּׂא לַעֲיֵפָה׃ קָרְסוּ כָרְעוּ יַחְדָּו לֹא
3 יָכְלוּ מַלֵּט מַשָּׂא וְנַפְשָׁם בַּשְּׁבִי הָלָכָה׃ שִׁמְעוּ
אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַעֲמֻסִים מִנִּי־
4 בֶטֶן הַנְּשֻׂאִים מִנִּי־רָחַם׃ וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שֵׂיבָה
אֲנִי אֶסְבֹּל אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל וַאֲמַלֵּט׃
ה 6 לְמִי תְדַמְּיוּנִי וְתַשְׁווּ וְתַמְשִׁלוּנִי וְנִדְמֶה׃ הַזָּלִים
זָהָב מִכִּיס וְכֶסֶף בַּקָּנֶה יִשְׁקֹלוּ יִשְׂכְּרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֵׂהוּ
7 אֵל יִסְגְּדוּ אַף־יִשְׁתַּחֲווּ׃ יִשָּׂאֻהוּ עַל־כָּתֵף יִסְבְּלֻהוּ וְיַנִּיחֻהוּ
תַחְתָּיו וְיַעֲמֹד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יָמִישׁ אַף־יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא
8 יַעֲנֶה מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעֶנּוּ׃ זִכְרוּ־זֹאת וְהִתְאֹשָׁשׁוּ
9 הָשִׁיבוּ פוֹשְׁעִים עַל־לֵב׃ זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם כִּי אָנֹכִי
י אֵל וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים וְאֶפֶס כָּמוֹנִי׃ מַגִּיד מֵרֵאשִׁית
אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשׂוּ אֹמֵר עֲצָתִי תָקוּם וְכָל־
11 חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה׃ קֹרֵא מִמִּזְרָח עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ
עֲצָתוֹ אַף־דִּבַּרְתִּי אַף־אֲבִיאֶנָּה יָצַרְתִּי אַף־אֶעֱשֶׂנָּה׃
12 13 שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי לֵב הָרְחוֹקִים מִצְּדָקָה׃ קֵרַבְתִּי צִדְקָתִי
לֹא תִרְחָק וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה
לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי׃

21 זאָגט אָן און ברענגט זיי אהער, אויך זאָלען זיי זיך צוזאמען בעראטהען, ווער האָט דאָס געלאָזט הערען פאָראויס, פון לאנג אָן ווער האָט דאָס אָנגעזאָגט? ניט דען איך דער אייביגער? און אויסער מיר איז קיין; גאָט ניטאָ. א גערעכטער גאָט און א רעטער איז ניטאָ אויסער מיר.
22 ווענדעט זיך צו מיר און ווערט געהאָלפען, איהר אַלע גרענעצען פון דער
23 ערד, דען איך בין א גאָט און קיינער מעהר איז ניטאָ. ביי מיר זעלבסט האָב איך געשוואָרען, פון מיין מויל איז ארויסגעגאנגען א גערעכטיגקייט, א וואָרט איז פון מיין מויל ארויסגעגאנגען און עס וועט ניט אָבגעהאלטען ווערען, דאָס צו מיר וועט זיך קניען יעדער קניע, (צו מיר) וועט שווערען
24 יעדער צונג. „נאָר דורך גאָט" וועט יעדער זאָגען—„האָב איך גערעכטיג־קייט און שטארקייט", צו איהם וועלען אַלע קומען. און פערשעהמט ווע־
25 לען ווערען אַלע וואָס ערצערנען זיך קעגען איהם. דורך גאָט וועלען געהאָלפען ווערען און וועלען זיך ריהמען אַלע קינדער פון ישראל.

קאַפּיטעל מו

1 בל קניעט זיך, נבו קרימט זיך, (בל און נבו געצען פון בבל), זייערע געצענ־בילדער זיינען (אויפגעלאדען) אויף טהיערען און אויף פיה. אייערע געטראָגענע געטער זיינען אויפגעלאדען אַלס לאַסט אויף די מיעדע פיה.
2 זיי קרימען זיך, זיי קניען זיך (די געטער) צוזאמען, זיי קענען ניט רעטען די לאַסט, דען זיי (די געטער) זעלבסט געהען אין דער געפאנגענשאפט.
3 הערט מיר צו, איהר הויז פון יעקב, און דאָס גאַנצע רעסט פון דעם הויז פון ישראל, איהר וואָס זייט אויף מיר אויפגעלאַדען פון (אייער) מוטער־לייב אָן, וואָס איהר ווערט פון מיר געטראָגען פון געבער מוטער אָן.
4 און ביז צו אייער עלטער בין איך דערזעלביגער (וואָס פּאַסט אייך אויף), און ביז גראָען עלטער וועל איך אייך אויפלאַדען, איך האָב בע־שאפען און איך טראָג, און איך וועל אויפלאַדען (אויף מיר) און איך וועל
5 רעטען. צו וועמען וועט איהר מיך פערגלייכען און וועט מיך עהנליך מאַכען און וועט מיר גלייך שטעלען דאָס מיר זאָלען גלייך זיין?
6 וועלכע שיטען גאָלד פון דעם בייטעל, און וועגען זילבער אויפ'ן וואָג, זיי דינגען א גאָלדשמיד, און ער מאַכט דערפון א גאָט, און זיי קניען
7 זיך און בוקען זיך. זיי טראָגען איהם, אויפ'ן שולטער לאדען זיי איהם אויף, און זיי לעגען איהם אַוועק אויף זיין אָרט און ער בלייבט שטעהען, פון זיין אָרט ריהרט ער זיך ניט, אויב איינער שרייט צו איהם, אָבער ער
8 ענטפערט ניט, פון זיין נויטה העלפט ער איהם ניט. געדענקט דאָך דאָס און שטאַרקט אייך, נעהמט עס, איהר פערברעכער, צום הארצען.
9 געדענקט דאָך די ערשטע וואונדער פון אַלטע צייטען. דען איך בין גאָט, און עס איז ניטאָ קיינער מעהר. איך בין גאָט, און קיינער איז ניט גלייך צו מיר.
10 (איך) זאָג פון אָנהויב (פון א זאַך) דאָס ענד. און פון פאָראויס, די זאַכען וועלכע זיינען נאָך ניט געשעהען; אַז איך זאָג, וועט מיין בע־שלוס בעשטעהען, און מיין יעדען פערלאַנג פיהר איך אויס.
11 (איך בין) וואָס רוף פון מאָרגענלאַנד דעם רויב־פויגעל (כורש'ן), פון א ווייטען לאַנד — (דעם מאַן) מיין ראַטהגעבער; געוויס, איך האָב עס גערעדט, און איך וועל עס אויך ברענגען, איך האָב עס בעשלאָסען און איך וועל עס אויך טהאָן.
12 הערט מיר צו איהר האַרטהערציגע, (די שונאים פון ישראל), וואָס איהר זייט ווייט פון צו טהאָן גערעכטיגקייט.
13 איך האָב דערנעהענט מיין גערעכטיגקייט (פאַר ישראל), עס וועט ניט זיין ווייט, און מיין הילף וועט זיך ניט פערשפּעטיגען, דען איך וועל געבען אין ציון א הילף, צו ישראל וועל איך געבען מיין פּראַכט.

מז Cap. XLVII. מז

א רְדִ֣י ׀ וּשְׁבִ֣י עַל־עָפָ֗ר בְּתוּלַת֙ בַּת־בָּבֶ֔ל שְׁבִי־לָאָ֥רֶץ אֵין־
כִּסֵּ֖א בַּת־כַּשְׂדִּ֑ים כִּ֣י לֹ֤א תוֹסִ֙יפִי֙ יִקְרְאוּ־לָ֔ךְ רַכָּ֖ה וַעֲנֻגָּֽה׃
2 קְחִ֥י רֵחַ֖יִם וְטַ֣חֲנִי קָ֑מַח גַּלִּ֨י צַמָּתֵ֤ךְ חֶשְׂפִּי־שֹׁ֙בֶל֙ גַּלִּי־שׁ֔וֹק
עִבְרִ֖י נְהָרֽוֹת׃ 3 תִּגָּל֙ עֶרְוָתֵ֔ךְ גַּ֥ם תֵּרָאֶ֖ה חֶרְפָּתֵ֑ךְ נָקָ֣ם אֶקָּ֔ח
וְלֹ֥א אֶפְגַּ֖ע אָדָֽם׃ 4 גֹּאֲלֵ֕נוּ יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמ֑וֹ קְד֖וֹשׁ
יִשְׂרָאֵֽל׃ ה שְׁבִ֥י דוּמָ֛ם וּבֹ֥אִי בַחֹ֖שֶׁךְ בַּת־כַּשְׂדִּ֑ים כִּ֣י לֹ֤א
תוֹסִ֙יפִי֙ יִקְרְאוּ־לָ֔ךְ גְּבֶ֖רֶת מַמְלָכֽוֹת׃ 6 קָצַ֣פְתִּי עַל־עַמִּ֗י
חִלַּ֙לְתִּי֙ נַחֲלָתִ֔י וָאֶתְּנֵ֖ם בְּיָדֵ֑ךְ לֹא־שַׂ֤מְתְּ לָהֶם֙ רַחֲמִ֔ים עַל־
זָקֵ֕ן הִכְבַּ֥דְתְּ עֻלֵּ֖ךְ מְאֹֽד׃ 7 וַתֹּ֣אמְרִ֔י לְעוֹלָ֖ם אֶהְיֶ֣ה גְבָ֑רֶת
עַ֗ד לֹא־שַׂ֤מְתְּ אֵ֙לֶּה֙ עַל־לִבֵּ֔ךְ לֹ֥א זָכַ֖רְתְּ אַחֲרִיתָֽהּ׃
8 וְעַתָּ֞ה שִׁמְעִי־זֹ֤את עֲדִינָה֙ הַיּוֹשֶׁ֣בֶת לָבֶ֔טַח הָאֹֽמְרָה֙ בִּלְבָבָ֔הּ
אֲנִ֖י וְאַפְסִ֣י ע֑וֹד לֹ֤א אֵשֵׁב֙ אַלְמָנָ֔ה וְלֹ֥א אֵדַ֖ע שְׁכֽוֹל׃
9 וְתָבֹאנָה֩ לָּ֨ךְ שְׁתֵּי־אֵ֥לֶּה רֶ֛גַע בְּי֥וֹם אֶחָ֖ד שְׁכ֣וֹל וְאַלְמֹ֑ן
כְּתֻמָּם֙ בָּ֣אוּ עָלַ֔יִךְ בְּרֹ֣ב כְּשָׁפַ֔יִךְ בְּעָצְמַ֥ת חֲבָרַ֖יִךְ מְאֹֽד׃
י וַתִּבְטְחִ֣י בְרָעָתֵ֗ךְ אָמַרְתְּ֙ אֵ֣ין רֹאָ֔נִי חָכְמָתֵ֤ךְ וְדַעְתֵּךְ֙ הִ֖יא
שׁוֹבְבָ֑תֶךְ וַתֹּאמְרִ֣י בְלִבֵּ֔ךְ אֲנִ֖י וְאַפְסִ֥י עֽוֹד׃ 11 וּבָ֨א עָלַ֜יִךְ
רָעָ֗ה לֹ֤א תֵֽדְעִי֙ שַׁחְרָ֔הּ וְתִפֹּ֤ל עָלַ֙יִךְ֙ הֹוָ֔ה לֹ֥א תוּכְלִ֖י כַּפְּרָ֑הּ
12 וְתָבֹ֨א עָלַ֧יִךְ פִּתְאֹ֛ם שֹׁאָ֖ה לֹ֥א תֵדָֽעִי׃ עִמְדִי־נָ֤א בַחֲבָרַ֙יִךְ֙
וּבְרֹ֣ב כְּשָׁפַ֔יִךְ בַּאֲשֶׁ֥ר יָגַ֖עַתְּ מִנְּעוּרָ֑יִךְ אוּלַ֛י תּוּכְלִ֥י הוֹעִ֖יל
13 אוּלַ֥י תַּעֲרֽוֹצִי׃ נִלְאֵ֖ית בְּרֹ֣ב עֲצָתָ֑יִךְ יַעַמְדוּ־נָ֨א וְיוֹשִׁיעֻ֜ךְ
הֹבְרֵ֣ו שָׁמַ֗יִם הַחֹזִים֙ בַּכּ֣וֹכָבִ֔ים מוֹדִיעִם֙ לֶחֳדָשִׁ֔ים מֵאֲשֶׁ֥ר
14 יָבֹ֖אוּ עָלָֽיִךְ׃ הִנֵּ֨ה הָי֤וּ כְקַשׁ֙ אֵ֣שׁ שְׂרָפָ֔תַם לֹא־יַצִּ֥ילוּ אֶת־
נַפְשָׁ֖ם מִיַּ֣ד לֶהָבָ֑ה אֵין־גַּחֶ֣לֶת לַחְמָ֔ם א֖וּר לָשֶׁ֥בֶת נֶגְדּֽוֹ׃
טו כֵּ֤ן הָֽיוּ־לָךְ֙ אֲשֶׁ֣ר יָגָ֔עַתְּ סֹחֲרַ֖יִךְ מִנְּעוּרַ֑יִךְ אִ֤ישׁ לְעֶבְרוֹ֙
תָּע֔וּ אֵ֥ין מוֹשִׁיעֵֽךְ׃

שמעו

מ״ו v. 1. מלרע v. 3. קמץ בז״ק v. 5. מלרע v. 13. דמי׳ ק

קאַפּיטעל מז

1 נידערער אַרונטער און זעץ דיך אויף דעם שטויב, דו יונגפרוי טאָכטער פון בבל, זיץ אויף דער ערד, ניטאָ מעהר קיין טהראָן, דו טאָכטער פון כשדים, דען ניט מעהר וועט מען דיך רופען איידעלע און צערטליכע.
2 נעהם אַ האַנדמיהל און מאָהל מעהל. דעק אויף דיין שלייער, הויב אויף די שלעפּפּע, ענטפּלעק די היפּט, געה אַריבער די טייכען.
3 דיין שאַנד וועט אויפגע־דעקט ווערען, אויך וועט געזעהען ווערען דיין שאַם, ראַכע וועל איך נעה־מען און איך וועל ניט טרעפען קיין מענשען (ווער עס זאָל דיך רעטען).
4 (דאָס זאָגט) אונזער אויסלייזער, דער גאָט פון די הערשאַרען איז זיין נאָמען, דער הייליגער פון ישראל.
5 זיץ טרויעריג און קום אין דער פינסטערניס, דו טאָכטער פון כשדים, דען מען וועט דיך ניט מעהר רופען די הערשערין פון די קעניגרייכען.
6 איך האָב געצאָרנט אויף מיין פאָלק, איך האָב פערשוועכט מיין ערב־טהייל, און איך האָב זיי איבערגעגעבען אין דיין האַנד; אָבער דו האָסט זיי ניט געוויעזען קיין בארעמהערציגקייט, אויך אויף דעם אַלטען מאַן האָסטו דיין יאָך זעהר שווער געמאכט.
7 און דו האָסט געזאָגט: אויף אייביג וועל איך זיין אַ הערשערין, אַזוי וויט האָסטו געגרייכט, דאָס דו האָסט דיזע אַלע פּאַסירונגען ניט גענומען צום הארצען; דו האָסט ניט געדענקט דעם שלעכטען ענד־דערפון, (פון דיינע רשעות).
8 אָבער יעצט הער דאָס, דו איידעלע וואָס וואָהנט אין זיכערהייט, וואָס זאָגט אין איהר הארץ: איך, און אויסער מיר איז ניטאָ, איך וועל ניט בלייבען איין אַלמנה, און איך וועל ניט וויסען פון קינדערלאָזיגקייט.
9 אָבער די דאָזיגע צוויי זאַכען וועלען אויף דיך קומען אין אַן אויגענבליק אין איין טאָג: קינדערלאָזיגקייט און וויטוועןשטאַנד; מיט זייער גאַנצע שטרענגקייט וועלען זיי קומען אויף דיך, טראָטץ דיינע פיעל צויבערייען, טראָטץ דעם זעהר שטאַרקען צאָהל פון דיינע שוואַרצקינסטלער.
10 און דו האָסט זיך פערזיכערט אויף דיין שלעכטסקייט, דו האָסט גע־דאַכט: קיינער זעהעט מיך ניט; דיין קלוגהייט און דיין וויסענ־שאַפט — דאָס האָט דיך פערווילדערט, און דו האָסט געזאָגט אין דיין הארץ: איך, און אויסער מיר איז ניטאָ.
11 און עס וועט קומען אויף דיר אַן אונגליק, וואָס דו וועסט ניט וויסען ווי זיך אָבצובעטען, און עס וועט פאַלען אויף דיך אַ בראָך וואָס דו וועסט עס ניט קענען אָבשאַפען, און עס וועט קומען אויף דיך פלוצלונג אַ דונערשלאַג, איידער דו וועסט נאָך וויסען.
12 שטעל זיך נאָר מיט דיינע שוואַרצקונצען און מיט דיינע פיעל צויבערייען, מיט וועלכע דו האָסט דיך בעמיהט פון דיין יוגענד אָן. פיעלייכט וועסטו קענען זיך העלפען, פיעלייכט וועסטו זיך שטאַרקען.
13 אָבער מיט דיינע פיעל פלענער ביזטו דאָך מיעד געוואָרען; (אויב אַזוי) זאָלען זיך דאָך שטעלען און דיך העלפען די וואָס צושניידען די הימלען, די שטערען־זעהער, וואָס מאַכען וויסען די פּאַסירונגען פון יעדען מאָנאַט (זאָלען זיי דיך העלפען) פון די צרות וועלכע וועלען קומען אויף דיר.
14 אָבער זעה, זיי זיינען געוואָרען ווי שטרוי; אַ פייער האָט זיי פערצעהרט, זיי קענען זיך אַליין ניט רעטען פון דער האַנד פון דעם פלאַם; עס וועט פון זיי ניט בלייבען קיין קויהל זיך אָנצוואַרעמען, קיין פייער — צו זיצען דערביי.
15 אַזוי זיינען צו דיר געוואָרן די, פאַר וועלכע דו האָסט שווער געאַרבייט וואָס פון דיין יוגענד אָן האָבען זיי דיך פערהאַנדעלט. איטליכער איז אַנטלאָפען פעראירט אין אַן אנדער זייט, ס'איז ניטאָ קיינער וואָס זאָל דיר העלפען.

מח Cap. XLVIII. מח

א שִׁמְעוּ־זֹאת בֵּית־יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי
יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים ׀ בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
2 יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא בִצְדָקָה׃ כִּי־מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ
וְעַל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמָכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
3 הָרִאשֹׁנוֹת מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וְאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם
4 עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה׃ מִדַּעְתִּי כִּי קָשֶׁה אָתָּה וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ
ה וּמִצְחֲךָ נְחוּשָׁה׃ וָאַגִּיד לְךָ מֵאָז בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִשְׁמַעְתִּיךָ
6 פֶּן־תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צִוָּם׃ שָׁמַעְתָּ חֲזֵה
כֻּלָּהּ וְאַתֶּם הֲלוֹא תַגִּידוּ הִשְׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת
7 וְלֹא יְדַעְתָּם׃ עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי־יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתָּם
8 פֶּן־תֹּאמַר הִנֵּה יְדַעְתִּין׃ גַּם לֹא־שָׁמַעְתָּ גַּם לֹא יָדַעְתָּ גַּם
מֵאָז לֹא־פִתְּחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי בָּגוֹד תִּבְגּוֹד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן
9 קֹרָא לָךְ׃ לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם־לָךְ
י לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ׃ הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכָסֶף בְּחַרְתִּיךָ
11 בְּכוּר עֹנִי׃ לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי־אֵיךְ יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר
12 לֹא־אֶתֵּן׃ שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי־הוּא
13 אֲנִי רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן׃ אַף־יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי
14 טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃ הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם
וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֶת־אֵלֶּה יְהוָה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ
טו בְּבָבֶל וּזְרֹעוֹ כַּשְׂדִּים׃ אֲנִי אֲנִי דִּבַּרְתִּי אַף־קְרָאתִיו הֲבִאֹתִיו
16 וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃ קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר
דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יֱהוִה שְׁלָחַנִי
17 וְרוּחוֹ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאַלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
18 אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכֲךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃ לוּא
הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃
19 וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כִּמְעֹתָיו לֹא־יִכָּרֵת וְלֹא־
ישמד

v. 2. קמץ בז״ק

קאַפּיטעל מח

1 הערט דאָס, איהר הויז פון יעקב, די וואָס זיינען גערופען מיט דעם נאָמען
ישראל, און די וואָס קומען אַרויס פון דעם קוואַל פון יהודה, די וואָס
שווערען ביי דעם נאָמען פון דעם אייביגען, און זיי דערמאָהנען דעם גאָט
פון ישראל, אָבער ניט מיט וואַרהייט און ניט מיט גערעכטיגקייט.
2 דען פון דער הייליגער שטאָדט זיינען זיי גערופען, און אויף דעם גאָט פון
ישראל זיינען זיי אָנגעשטיצט, דער גאָט פון די הערשאַרען איז זיין נאָמען.
3 די ערשטע וואונדער האָב איך שוין פון לאַנג אָנגעזאָגט, און פון מיין מויל
זיינען זיי ארויסגעגאַנגען און איך האָב זיי געמאַכט הערען, פּלוצלונג האָב
4 איך זיי אויסגעפיהרט און זיי זיינען אָנגעקומען. ווייל איך ווייס אַז דו
ביזט האַרט, און דער אָדער פון דיין נאַקען איז אַן אייזען און דיין שטערען
5 קופּער. דארום האָב איך דיר אָנגעזאָגט פון לאַנג בעפאָר, איידער עס איז
געקומען האָב איך עס דיך געמאַכט הערען, אום דו זאָלסט ניט זאָגען: מיין
אבגאָט האָט עס געטהאָן, און מיין אויסגעהאַקטעס און מיין געגאָסענעס
6 בילד האָט עס בעפאָהלען. דו האָסט עס געהערט, יעצט זעה דאָס אין
גאַנצען, און איהר אַליין קענט דאָך דאָס זאָגען, איך האָב דיך געלאָזט
הערען די נייע וואונדער וואָס האָבען יעצט געטראָפען, און די פערבאָרגענע
7 זאַכען, וועלכע דו האָסט פריהער ניט געוואוסט. יעצט זיינען זיי בע־
שאַפען געוואָרען אָבער ניט פון לאַנג אָן, און מיט אַ טאָג צוריק האָסטו
זיי ניט געהערט, דו זאָלסט ניט זאָגען: זעה, איך האָב זיי געוואוסט.
8 ניט האָסטו עס געהאַט געהערט, ניט האָסטו עס געהאַט געוואוסט, ניט
האָט פריהער דיין אויער זיך געעפענט דאָס צו הערען, דען איך האָב גע־
וואוסט אַז דו טהוסט פעלשען, און אַ פערברעכער פון מוטערלייב אָן ביזטו
9 אָנגערופען. וועגען מיין נאָמען'ס ווילען וועל איך ערלענגערען מיין צאָרן,
און צוליעב מיין לויב וועל איך צוריק האַלטען מיין צאָרן קעגען דיר, אום
10 דיך ניט אויסצוראָטהען. זעה, איך האָב דיך געלייטערט, אָבער ניט
ווי זילבער; איך האָב דיך געפּרובט אין דעם שמעלץ־טיגעל פון נויטה.
11 פון מיינעטוועגען, נאָר פון מיינעטוועגען וועל איך עס טהאָן, דען ווי
זאָל ענטהייליגט ווערען (מיין עהרע)? און מיין עהרע וועל איך קיין
12 אַנדערע ניט אָבגעבען. הער מיר צו, יעקב, און ישראל מיין גערופענער,
איך בין עס, איך בין דער ערשטער און איך בין אויך דער לעצטער.
13 אויך האָט מיין האַנד געגרינדעט די ערד, און מיין רעכטע האַנד האָט
געמאַכט דעם געוועלב פון דעם הימעל. איך רוף זיי מיט אַ בעפעהל און
14 זיי שטעהען פעסט צוזאַמען. זאַמעלט זיך צוזאַמען איהר אַלע און הערט,
ווער פון זיי האָט די דאָזיגע זאַכען פאָראויסגעזאָגט? דאָס ער (כורש) וואָס
גאָט ליעבט איהם וועט אויספיהרען זיין ווילען קעגען בבל, און ער וועט
15 לייגען זיין שטאַרקען ארעם אויף די כשדים. איך, נאָר איך האָב עס גע־
רעדט, אויך איך האָב איהם גערופען, איהם געבראַכט, און איהם געמאַכט
16 בעגליקען זיין וועג. גענעהענט אַהער צו מיר, און הערט דאָס; פון אָנ־
הויב אָן האָב איך ניט גערעדט אין פערבאָרגענהייט, צייט עס וואָס ווערט
נאָר געשעהען בין איך דאָ דערביי. און יעצט האָט מיך געשיקט גאָט דער
17 הערר, און זיין גייסט. אַזוי האָט געזאָגט גאָט, דיין אויסלייזער, דער
הייליגער פון ישראל: איך גאָט דער הערר, לעהרען דיך וואָס עס איז פאַר
דיינע נוצען, איך פיהר דיך אויף דעם וועג וואָס דו זאָלסט געהען.
18 ווען דו וואָלסט געהאָרכט צו מיינע בעפעהלען, וואָלט דיין פריעדען גע־
ווען ווי אַ שטראָם און דיין הילף — אַזוי ווי די אינדען פון ים.
19 און דיין זאָמען וואָלט געווען אַזוי ווי די זאַמד, און דיינע נאָכקאָמען
ווי זיין (דעם ים'ס) זאמד־קערנער, זיין נאָמען וואָלט ניט אויסגעראָטהען
געוואָרען און וואָלט ניט פערטיליגט געוואָרען פון מיין געזיכט.

יִשְׁמֵ֥ד שְׁמ֖וֹ מִלְּפָנָֽי׃ צְא֣וּ מִבָּבֶל֮ בִּרְח֣וּ מִכַּשְׂדִּים֒ כ
בְּק֣וֹל רִנָּ֗ה הַגִּ֤ידוּ הַשְׁמִ֙יעוּ֙ זֹ֔את הוֹצִיא֖וּהָ עַד־קְצֵ֣ה הָאָ֑רֶץ
אִמְר֕וּ גָּאַ֥ל יְהוָ֖ה עַבְדּ֥וֹ יַעֲקֹֽב׃ וְלֹ֣א צָמְא֗וּ בָּחֳרָבוֹת֙ הֽוֹלִיכָ֔ם 21
מַ֥יִם מִצּ֖וּר הִזִּ֣יל לָ֑מוֹ וַיִּבְקַע־צ֔וּר וַיָּזֻ֖בוּ מָֽיִם׃ אֵ֣ין שָׁל֔וֹם 22
אָמַ֥ר יְהוָ֖ה לָרְשָׁעִֽים׃

מט CAP. XLIX. מט

שִׁמְע֤וּ אִיִּים֙ אֵלַ֔י וְהַקְשִׁ֥יבוּ לְאֻמִּ֖ים מֵרָח֑וֹק יְהוָה֙ מִבֶּ֣טֶן א
קְרָאָ֔נִי מִמְּעֵ֥י אִמִּ֖י הִזְכִּ֥יר שְׁמִֽי׃ וַיָּ֤שֶׂם פִּי֙ כְּחֶ֣רֶב חַדָּ֔ה 2
בְּצֵ֥ל יָד֖וֹ הֶחְבִּיאָ֑נִי וַיְשִׂימֵ֙נִי֙ לְחֵ֣ץ בָּר֔וּר בְּאַשְׁפָּת֖וֹ הִסְתִּירָֽנִי׃
וַיֹּ֥אמֶר לִ֖י עַבְדִּי־אָ֑תָּה יִשְׂרָאֵ֕ל אֲשֶׁר־בְּךָ֖ אֶתְפָּאָֽר׃ וַאֲנִ֤י 3 4
אָמַ֙רְתִּי֙ לְרִ֣יק יָגַ֔עְתִּי לְתֹ֥הוּ וְהֶ֖בֶל כֹּחִ֣י כִלֵּ֑יתִי אָכֵן֙ מִשְׁפָּטִ֣י
אֶת־יְהוָ֔ה וּפְעֻלָּתִ֖י אֶת־אֱלֹהָֽי׃ וְעַתָּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה ה
יֹצְרִ֤י מִבֶּ֙טֶן֙ לְעֶ֣בֶד ל֔וֹ לְשׁוֹבֵ֤ב יַעֲקֹב֙ אֵלָ֔יו וְיִשְׂרָאֵ֖ל לֹ֣א
יֵאָסֵ֑ף וְאֶכָּבֵד֙ בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה וֵאלֹהַ֖י הָיָ֥ה עֻזִּֽי׃ וַיֹּ֗אמֶר נָקֵ֨ל 6
מִהְיוֹתְךָ֥ לִי֙ עֶ֔בֶד לְהָקִים֙ אֶת־שִׁבְטֵ֣י יַעֲקֹ֔ב וּנְצִירֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל
לְהָשִׁ֑יב וּנְתַתִּ֙יךָ֙ לְא֣וֹר גּוֹיִ֔ם לִהְי֥וֹת יְשׁוּעָתִ֖י עַד־קְצֵ֥ה
הָאָֽרֶץ׃ כֹּ֣ה אָֽמַר־יְהוָ֡ה גֹּאֵ֨ל יִשְׂרָאֵ֜ל קְדוֹשׁ֗וֹ לִבְזֹה־ 7
נֶ֜פֶשׁ לִמְתָ֤עֵֽב גּוֹי֙ לְעֶ֣בֶד מֹשְׁלִ֔ים מְלָכִ֞ים יִרְא֣וּ וָקָ֗מוּ שָׂרִ֖ים
וְיִֽשְׁתַּחֲו֑וּ לְמַ֤עַן יְהוָה֙ אֲשֶׁ֣ר נֶאֱמָ֔ן קְדֹ֥שׁ יִשְׂרָאֵ֖ל וַיִּבְחָרֶֽךָּ׃
כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה בְּעֵ֤ת רָצוֹן֙ עֲנִיתִ֔יךָ וּבְי֥וֹם יְשׁוּעָ֖ה 8
עֲזַרְתִּ֑יךָ וְאֶצָּרְךָ֗ וְאֶתֶּנְךָ֙ לִבְרִ֣ית עָ֔ם לְהָקִ֣ים אֶ֔רֶץ לְהַנְחִ֖יל
נְחָל֥וֹת שֹׁמֵמֽוֹת׃ לֵאמֹ֤ר לַֽאֲסוּרִים֙ צֵ֔אוּ לַאֲשֶׁ֥ר בַּחֹ֖שֶׁךְ 9
הִגָּל֑וּ עַל־דְּרָכִ֣ים יִרְע֔וּ וּבְכָל־שְׁפָיִ֖ים מַרְעִיתָֽם׃ לֹ֤א יִרְעָ֙בוּ֙ י
וְלֹ֣א יִצְמָ֔אוּ וְלֹא־יַכֵּ֥ם שָׁרָ֖ב וָשָׁ֑מֶשׁ כִּֽי־מְרַחֲמָ֣ם יְנַהֲגֵ֔ם
וְעַל־מַבּ֥וּעֵי מַ֖יִם יְנַהֲלֵֽם׃ וְשַׂמְתִּ֥י כָל־הָרַ֖י לַדָּ֑רֶךְ וּמְסִלֹּתַ֖י 11
יְרֻמֽוּן׃ הִנֵּה־אֵ֕לֶּה מֵרָח֖וֹק יָבֹ֑אוּ וְהִנֵּה־אֵ֙לֶּה֙ מִצָּפ֣וֹן וּמִיָּ֔ם 12
וְאֵ֖לֶּה מֵאֶ֥רֶץ סִינִֽים׃ רָנּ֤וּ שָׁמַ֙יִם֙ וְגִ֣ילִי אֶ֔רֶץ יִפְצְח֥וּ הָרִ֖ים 13

רנה

מט v. 5. לו קרי v. 6. ונצירי ק׳ v. 7. בצ״ל v. 10. קמץ בז״ק v. 13. קמץ בז״ק ibid. ופצחו קרי

20 געהט ארויס פון בבל, אנטלויפט פון כשדים מיט א שטים פון געזאנג, זאָגט עס אָן, מאַכט עס הערען, פערברייטעט עס אין די אַלע גרענעצען פון דער ערד, זאָגט: גאָט האָט אויסגעלייזט זיין קנעכט יעקב.
21 און זיי זיינען ניט דורשטיג געװוען װען ער האָט זיי געפיהרט דורך װיס־ טענים, װאַסער פון דעם פעלז האָט ער געמאַכט פליעסען פאַר זיי. און ער האָט געשפּאָלטען דעם פעלזען און דאָס װאַסער האָט גערונען.
22 קיין פריעדען איז ניטאָ, — זאָגט גאָט. — פאַר די גאָטלאָזע.

קאַפּיטעל מט

1 הערט מיר צו איהר אינזעל־בעװאָהנער, און פערנעהמט עס איהר פעלקער פון װייטען. גאָט האָט מיך (ישראל) פון געבורט אָן גערופען, פון מיין מוטערס לייב אָן האָט ער דערמאָהנט מיין נאָמען.
2 און ער האָט געמאַכט מיין מויל װי א שאַרפעס שװערד, אין דעם שאָטען פון זיין האַנד האָט ער מיך בעהאַלטען, און ער האָט מיך געמאַכט פאַר א געשליפענעם פייל, אין זיין פייל־שייד האָט ער מיך פערבאָרגען.
3 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מיין קנעכט ביזטו, ישראל, מיט װעלכען
4 איך ריהם זיך. און איך האָב געזאָגט: אומזיסט האָב איך זיך געמיהט, פאַר װיסטינגקייט און גאָרנישט האָב איך מיין קראַפט פערבראַכט, אָבער מיין גערעכטיגקייט איז ביי גאָט, און מיין װערק־לאָהן איז ביי מיין גאָט.
5 און יעצט זאָגט גאָט, דער װאָס האָט מיך געפורעמט פון מוטער לייב אָן צו זיין זיין קנעכט, צוריק צוקעהרען יעקב׳ן צו איהם און אז ישראל זאָל צו איהם איינגעזאַמעלט װערען, און איך בין געשעצט געװאָרען אין די אויגען פון גאָט, און מיין גאָט איז געװוען מיין שטאַרקייט.
6 און ער האָט געזאָגט : עס איז װעניג דאָס דו זאָלסט זיין מיין קנעכט, אום אויפצושטעלען די שטאַמען פון יעקב און די אָבגעבראָכענע צװייגען פון ישראל צוריק צו ברענגען, איך װעל דיך מאַכען פאַר א ליכט פון נאַ־ ציאָנען, דאָס מיין הילף זאָל בעװאויסט װערען ביז צו דעם עק פון דער
7 װעלט. אַזוי האָט געזאָגט גאָט, דער אויסלייזער פון ישראל און זיין היי־ ליגער: צום פעראַכטעטען פון מענשען, צו דעם װאָס איז פעראונװיר־ דיגט ביי די פעלקער, צו דעם קנעכט פון די הערשער : (א צייט װעט קומען), דאָס קעניגע װעלען זעהען און װעלען זיך פאַר איהם אויפ־ שטעלען, פירשטען — װעלען זיך בוקען פון װעגען גאָט, װעלכער איז טריי דעם הייליגען פון ישראל װעלכער האָט דיר אויסגעװעהלט.
8 אַזוי האָט געזאָגט גאָט : אין דער צייט פון גנאָד האָב איך דיר געענט־ פערט, און אין דעם טאָג פון דיין הילף האָב איך דיך געהאָלפען, און איך האָב דיך געהיט, און איך האָב דיך געמאַכט פאַר א פאָלק פון (מיין) בונד, אויפצוריכטען דאָס לאַנד, צו בעזעצען פערװיסטעטע ערבטיילען.
9 צו זאָגען צו די געפאַנגענע : געהט ארויס, און צו די װאָס זיינען אין דער פינסטער : װערט ענטפלעקט, אויף אַלע װעגען װעלען זיי זיך װיידען און אויף אַלע בערג־שפּיטצען װעט זיין זייער װיידונגס פּלאַץ.
10 זיי װעלען ניט הונגערען און זיי װעלען ניט דורשטען, און די היץ און די זונן װעט זיי ניט שלאָגען, דען זייער דערבאַרעמער װעט זיי פיהרען,
11 און צו די װאַסערקװאַלען װעט ער זיי צערטליך טרייבען. און איך װעל מאַכען מיינע אַלע בערג פאַר אן אויסגעטראָטענעם װעג, און מיינע שטע־
12 גען װעלען זיך ערהויבען. זעה, די װעלען קומען פון װייטען, און זעה, די
13 —פון צפון און פון מערב, און די פון דעם לאַנד פון די סינים. זינגט, איהר הימלען, און פרעה זיך, דו ערד, און ברעכט אויס איהר בערג א גע־ זאַנג, דען גאָט טרייסטעט זיין פאָלק, און איבער זיינע אָרעמע דערבאַרמט

14 רִנָּה כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ וַעֲנִיָּו יְרַחֵם׃ וַתֹּאמֶר צִיּוֹן
טו עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃ הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם
16 בֶּן־בִּטְנָהּ גַּם־אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃ הֵן עַל־
17 כַּפַּיִם חַקֹּתִיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָּמִיד׃ מִהֲרוּ בָּנָיִךְ מְהָרְסַיִךְ
18 וּמַחֲרִבַיִךְ מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃ שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם
נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּם כַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי
19 וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה׃ כִּי חָרְבֹתַיִךְ וְשֹׁמְמֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֲרִסֻתֵךְ
כ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ מְבַלְּעָיִךְ׃ עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ
21 בְּנֵי שִׁכֻּלָיִךְ צַר־לִי הַמָּקוֹם גְּשָׁה־לִּי וְאֵשֵׁבָה׃ וְאָמַרְתְּ
בִּלְבָבֵךְ מִי יָלַד־לִי אֶת־אֵלֶּה וַאֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה גֹּלָה ׀
וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֵן אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי אֵלֶּה אֵיפֹה
22 הֵם׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא אֶל־גּוֹיִם יָדִי
וְאֶל־עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנֹתַיִךְ עַל־כָּתֵף
23 תִּנָּשֶׂאנָה׃ וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנַיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִיקֹתַיִךְ אַפַּיִם
אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ־לָךְ וַעֲפַר רַגְלַיִךְ יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
24 אֲשֶׁר לֹא־יֵבֹשׁוּ קֹוָי׃ הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם־שְׁבִי
כה צַדִּיק יִמָּלֵט׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח
וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ
26 אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ׃ וְהַאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנַיִךְ אֶת־בְּשָׂרָם וְכֶעָסִיס
דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ
אֲבִיר יַעֲקֹב׃

CAP. L. נ

א כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת אִמְּכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ
אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי אֲשֶׁר־מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֺנֹתֵיכֶם
2 נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין
אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוּת וְאִם־
אֵין־בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים נְהָרוֹת

מדבר

מ״ט v. 14. הפטרת עקב v. 25. קמץ בז״ק v. 13.

14 ער זיך. און ציון האָט געזאָגט: דען דער אייביגער האָט מיך פערלאָזען,
15 און גאָט האָט מיך פערגעסען. קען דען א פרוי פערגעסען איהר זויגעדיגען קינד, זיך ניט צו ערבארעמען אויף דאָס קינד פון איהר ליַיב ? ווען אויך
16 די דאָזיגע זאָלען יא פערגעסען, אָבער איך וועל דיך ניט פערגעסען. זעה, אויף די הענד האָב איך דיך אויסגעקריצט, דיינע מויערען שטעהען שטענ־
17 דיג פאר מיינע אויגען. דיינע קינדער, דיינע אויפבויער, איילען צו קו־ מען ; דיינע צערשטערער און דיינע פערוויסטער וועלען פון דיר ארויס־
18 געהען. הויב אויף דיינע אויגען רינגס ארום און זעה ; זיי וועלען האָ־ בען זיך פערזאמעלט און זיינען געקומען צו דיר ; ווי איך לעב — זאָגט גאָט — דאָס דו וועסט זיך מיט זיי אַלעמען בעציערען ווי מיט א ציערונג,
19 און דו וועסט זיי אויף זיך אָנבינדען ווי א כלה, אויף דיינע רואינען און דיינע וויסטע ערטער און דיין צושטערטעס לאַנד, דען יעצט וועסטו ענג זיין צוליעב די פיעל איינוואָהנער, און דיינע פערדערבער וועלען זיך דער־
20 וויטערען. עס וועט נאָך קומען א צייט דאָס דיינע פערלאָרענע קינ־ דער וועלען זאָגען אין דיינע אויערען : דער אָרט איז פאר מיר צו ענג,
21 רוק זיך אָב פון מיינעטוועגען, דאָס איך זאָל קענען זיצען. און דו וועסט זאָגען אין דיין הארצען : ווער האָט מיר די געבאָרען ? און איך בין דאָך געווען קינדערלאָז און איינזאם, פערטריעבען און פערשטויסען, און די ווער האָט אויפגעהאָדעוועט ? זעה, איך בין דאָך איבערגעבליעבען
22 אַליין, אָט די פון וואַנען זיינען זיי ? אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערר: זעה, איך וועל אויפהויבען צו די נאַציאָנען מיין האַנד, צו די פעלקער וועל איך אויפהויבען מיין פאָהן און זיי וועלען ברענגען דיינע זיהן אין (זייער) בוזעם, און דיינע טעכטער וועלען אויף דעם שולטער געטראָגען ווערען.
23 און קעניגע וועלען זיין דיינע ערציהערס, און זייערע פירשטינעס—דיינע אמען; מיט דעם אנגעזיכט צו דער ערד וועלען זיי זיך בוקען צו דיר, און דעם שטויב פון דיינע פיס וועלען זיי לעקען, און דו וועסט וויסען דאָס איך בין גאָט, און די וואָס האָפען אויף מיר וועלען ניט פערשעהמט ווערען.
24 קען דען פון דעם שטאַרקען דער רויב אַוועקגענומען ווערען ? אָדער קען דער פאַנג פון איהם וואָס האַלט זיך גערעכט ענטרונען ווערען ?
25 דען אַזוי האָט גאָט געזאָגט : אויך דער פאַנג פון דעם שטאַרקען וועט אַוועקגענומען ווערען, און דער רויב פון דעם טיראַן וועט ענטרונען ווערען, און מיט די וואָס קריגען זיך מיט דיר וועל איך זיך קריגען, און דיינע קינדער וועל איך זעלבסט העלפען.
26 און איך וועל מאַכען עסען דיינע בעדריקערס זייער אייגען פלייש, און ווי פון פרישען וויין וועלען זיי בעטרונקען ווערען פון זייער אייגענעם בלוט, און יעדעס בעשעפעניס זאָל וויסען דאָס איך גאָט בין דיין העל־ פער, און דיין אויסלעזער איז דער שטאַרקער גאָט פון יעקב.

קאַפּיטעל נ

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : וואוּ איז דער שייד־בריעף פון אייער מוטער מיט וועלכען איך האָב זי אַוועקגעשיקט ? אָדער ווער פון מיינע מאָה־ נערס (קען האָבען א טענה) דאָס איך האָב אייך פערקויפט צו איהם ? זעהט, נור פאר אייערע זינד זייט איהר פערקויפט געוואָרען, און פאר אייערע פערברעכען איז אייער מוטער אַוועקגעשיקט געוואָרען.
2 ווארום בין איך געקומען (צו אייך אין בבל) און עס איז קיינער ניט געווען, איך האָב גערופען, און קיינער האָט ניט געענטפערט ? איז דען מיין האַנד ווירקליך צו קורץ אויסצולעזען, אָדער איז דען אין מיר קיין קראַפט ניטאָ צו רעטען ? זעהט, מיט מיין געשריי טריקען איך דאָך אויס דעם ים, איך מאַך די טייכען א וויסטעניס ; זייער פיש פוילט, ווייל ס'איז ניטאָ קיין וואַסער, און זיי שטאַרבען פון דורשט.

מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם וְתָמֹת בַּצָּמָא׃ 3 אַלְבִּישׁ
שָׁמַיִם קַדְרוּת וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם׃ 4 אֲדֹנָי יֱהֹוִה נָתַן
לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים לָדַעַת לָעוּת אֶת־יָעֵף דָּבָר יָעִיר ׀ בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃ ה אֲדֹנָי יֱהֹוִה פָּתַח
לִי אֹזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי אָחוֹר לֹא נְסוּגֹתִי׃ 6 גֵּוִי נָתַתִּי
לְמַכִּים וּלְחָיַי לְמֹרְטִים פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וָרֹק׃
7 וַאדֹנָי יֱהֹוִה יַעֲזָר־לִי עַל־כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל־כֵּן שַׂמְתִּי
פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי־לֹא אֵבוֹשׁ׃ 8 קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי־
יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָּחַד מִי־בַעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ 9 הֵן
אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעֲזָר־לִי מִי־הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ
עָשׁ יֹאכְלֵם׃ י מִי בָכֶם יְרֵא יְהוָֹה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ
אֲשֶׁר ׀ הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָֹה וְיִשָּׁעֵן
בֵּאלֹהָיו׃ 11 הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִיקוֹת לְכוּ ׀
בְּאוּר אֶשְׁכֶם וּבְזִיקוֹת בְּעַרְתֶּם מִיָּדִי הָיְתָה־זֹּאת לָכֶם
לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן׃

נא

Cap. LI. נא

שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהוָֹה הַבִּיטוּ אֶל־צוּר א
חֻצַּבְתֶּם וְאֶל־מַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם׃ 2 הַבִּיטוּ אֶל־אַבְרָהָם
אֲבִיכֶם וְאֶל־שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם כִּי־אֶחָד קְרָאתִיו וַאֲבָרְכֵהוּ
וְאַרְבֵּהוּ׃ 3 כִּי־נִחַם יְהוָֹה צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם
מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְהוָֹה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא
בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃ 4 הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאוּמִּי
אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים
אַרְגִּיעַ׃ ה קָרוֹב צִדְקִי יָצָא יִשְׁעִי וּזְרֹעַי עַמִּים יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי
אִיִּים יְקַוּוּ וְאֶל־זְרֹעִי יְיַחֵלוּן׃ 6 שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם
וְהַבִּיטוּ אֶל־הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי־שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ
כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ־כֵן יְמוּתוּן וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם
תהיה

כא v. 3: עד כאן v. 4. דגש אחר שורק v. 6. קמץ בפשטא

3 איך בעקלייד די הימלען מיט פינסטערניס, און מאך א זאק־קלייד זייער בעדעקונג.
4 דער הערר גאָט האָט מיר געגעבען א צונג פון די געלערענטע, צו וויסען אנצואווענדען פאסענדע ווערטער צו דעם מיעדען. ער ערוועקט (מיר) אין פריה־מאָרגען, ער ערוועקט מיר דאָס אויער, צו הערען ווי די געלערנטע.
5 דער הערר גאָט האָט אויפגעמאכט מיין אויער, און איך האָב ניט איבער־טרעטען, צוריק האָב איך ניט אָפּגעטרעטען.
6 מיין רוקען האָב איך געגעבען צו די שלאָגערס און מיינע באקען צו די פליקערס, מיין אנגעזיכט האָב איך ניט פערבאָרגען פון שאַנד און שפייען.
7 אָבער דער הערר גאָט העלפט מיר, דארום בין איך ניט פערשעהמט געוואָ־רען, דארום האָב איך געמאַכט מיין אנגעזיכט ווי א קיזעלשטיין, דען איך האָב געוואוסט אַז איך וועל ניט פערשעהמט ווערען.
8 נאָהענט איז מיין פערטהיידיגער ; ווער וויל מיט מיר שטרייטען ? לאָמיר זיך שטעלען צוזאַמען, ווער איז מיין געגנער ? זאָל ער נור גע־נעהנען צו מיר.
9 זעה, דער הערר גאָט וועט מיר העלפען ; ווער איז דאָס, וואָס קען מיר בעשולדיגען ? זעה, זיי וועלען אַלע ווי א קלייד צערפאַלען, די מאָיל וועט זיי אויפעסען.
10 ווער איז צווישען אייך וואָס פירכטעט פאר גאָט און הערט צו דער שטים פון זיין קנעכט (דעם נביא) ? (ווער איז צווישען אייך) וואָס איז גע־גאנגען אין דער פינסטערניס און האָט ניט קיין ליכט־שיין ? לאָז ער זיך פערזיכערן אין דעם נאָמען פון גאָט, און זיך שטיצען אויף זיין גאָט.
11 זעהט, איהר אַלע (וואָס הערט ניט צום נביא) צינדט אָן א פייער, איהר פערשפרייט פונקען, (דארום) געהט אין די גלוט פון אייער פייער, און אין די פונקען וועלכע איהר האָט אָנגעצונדען ; פון מיין האַנד איז דאָס געשעהען צו אייך. אין א פּלאַץ פון טרויער וועט איהר ליעגען.

קאַפּיטעל נא

1 הערט מיר צו, איהר וואָס יאָגט נאָך גערעכטיגקייט, וואָס זוכט גאָט ; קוקט צו דעם פעלזען פון וועלכען איהר זייט אויסגעהאַקט געוואָרען, און אויף די עפענונג פון דעם ברונען פון וועלכען איהר זייט אויסגעגראָבען געוואָרען.
2 קוקט אויף אברהם אייער פאטער, און אויף שרה׳ן וועלכע האָט אייך געבאָרען, דען איינער נור איז ער געווען ווען איך האָב איהם גערופען, און איך האָב איהם געבענשט און האָב איהם פערמעהרט.
3 דען גאָט האָט געטרייסט ציון ; ער האָט געטרייסט אַלע איהרע רואינען, און ער האָט געמאַכט איהר ווילדערניס אַזוי ווי דעם (גאָרטען פון) עדן, און איהר וויסטע אַזוי ווי דעם גאָרטען פון גאָט. פרייד און לוסט וועלען אין איהר געפונען ווערען, דאנק־ליעד און שטים פון געזאַנג.
4 האָרכט צו מיר, מיין פאָלק, און דו מיין נאַציאָן, הערט מיר צו, דען א לעהרע וועט פון מיר ארויסגעהן, און מיין רעכט וועל איך אַלס א ליכט פאר די פעלקער אויסשפרייטען.
5 נאָהענט איז מיין גערעכטיגקייט, עס איז ארויסגעקומען מיין הילף, און מיינע ארעמס וועלען ריכטען די פעלקער, צו מיר וועלען די אינזלען האָפען, און אויף מיין ארעם (שטארקהייט) וועלען זיי וואַרטען.
6 הויבט אויף צו די הימלען אייערע אויגען, און קוקט אויף די ערד פון אונטען, דען אויב (אפילו) די הימלען זאָלען ווי רויך פערגעהען, און די ערד זאָל ווי א קלייד צערפאַלען, און איהרע איינוואָהנער זאָלען ווי די מוקען אויסשטאַרבען, אָבער מיין הילף וועט אייביג בלייבען, און מיין גערעכטיגקייט וועט ניט ארונטערגעהן.

7 תִהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת׃ שִׁמְעוּ אֵלַי יֹדְעֵי צֶדֶק
עַם תּוֹרָתִי בְלִבָּם אַל־תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפֹתָם אַל־
8 תֵּחָתּוּ׃ כִּי כַבֶּגֶד יֹאכְלֵם עָשׁ וְכַצֶּמֶר יֹאכְלֵם סָס וְצִדְקָתִי
9 לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים׃ עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי־
עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ־
י הִיא הַמַּחְצֶבֶת רַהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃ הֲלוֹא אַתְּ־הִיא
הַמַּחֲרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי־יָם דֶּרֶךְ
11 לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן
12 וַאֲנָחָה׃ * אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֶמְכֶם מִי־אַתְּ וַתִּירְאִי
13 מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֶׂךָ
נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וַתְּפַחֵד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת
14 הַמֵּצִיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק׃ מִהַר
טו צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא־יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ וְאָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
16 וָאָשִׂם דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד
17 אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אָתָּה׃ הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי
קוּמִי יְרוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ
18 אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית׃ אֵין מְנַהֵל לָהּ
מִכָּל־בָּנִים יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדֵּלָה׃
19 שְׁתַּיִם הֵנָּה קֹרְאֹתַיִךְ מִי יָנוּד לָךְ הַשֹּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרָעָב
כ וְהַחֶרֶב מִי אֲנַחֲמֵךְ׃ בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת
21 כְּתוֹא מִכְמָר הַמְלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גַּעֲרַת אֱלֹהָיִךְ׃ לָכֵן
22 שִׁמְעִי־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנַיִךְ
יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ הִנֵּה לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת־כּוֹס
הַתַּרְעֵלָה אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא־תוֹסִיפִי לִשְׁתּוֹתָהּ
עוד

v. 9. מלרע v. 12. הפטורת שופטים v. 13. קמץ בסגולתא v. 16. קמץ בז״ק

7 הערט מיר צו, איהר וואס איהר ליעבט גערעכטיגקייט, דאס פאלק וואס מיין לעהרע איז אין זייער הארץ: איהר זאלט זיך ניט פירכטען פאר די שאנד פון מענשען, און פון זייערע לעסטערונגען זאלט איהר ניט פאלען
8 ביי זיך. דען אזוי ווי א קלייד וועט זיי די מאיל אויפעסען, און אזוי ווי וואלל וועט זיי דער ווארעם צופרעסען, אבער מיין גערעכטיגקייט וועט אייביג בלייבען, און מיין הילף אין אלע געשלעכטען (דור־דורות).
9 ערוואך, ערוואך, קלייד זיך אן מיט מאכט, דו ארעם פון גאט, ערוואך אזוי ווי אין די פריהעריגע טעג, ווי אין די אוראלטע צייטען, ביזטו עס ניט דען די (האנד), וואס האט פערוואונדעט דעם שטאלצען (מצרים)?
10 וואס האט ערשלאגען דעם קראקאדיל? ביזטו עס ניט דען די, וואס האט אויסגעטריקענט דעם ים, די וואסערן פון דעם גרויסען אבגרונד? די, וואס האט געמאכט אין די טיעפענים פון ים א וועג פאר די אויסגעלעזטע אי־
11 בערצופאהרען? און די אויסגעלעזטע פון גאט וועלען זיך צוריקקעהרען, און וועלען קומען אין ציון מיט געזאנג, און זייער קאפ וועט זיין בעציערט מיט אן אייביגע פרייד. פרייד און לוסט וועלען זיי אנטרעפען, און טרויער
12 און זיפץ וועלען ענטלויפען. איך, איך בין עס דער וואס טרייסטעט אייך; ווער ביזטו, וואס דו פירכטעסט פאר א מענשען וואס טהוט שטארבען, און פאר א מענשען־זוהן וואס איז גערעכענט ווי א גראז?
13 און דו האסט פערגעסען דעם גאט דיין בעשעפער, דער וואס שפרייט אויס די הימלען און גרינדעט די ערד, און דו שרעקסט זיך שטענדיג, דעם גאנצען טאג, פאר צארן פון דעם בעדריקער, וועלכער בערייט זיך אן צו פערדארבען. אבער וואו איז דער צארן פון דעם בעדריקער?
14 געשווינד וועט דער אונטערדריקטער (ישראל) בעפרייט ווערען, און ער וועט ניט שטארבען אין גרוב פון (געפענגנים), און זיין שפייז וועט איהם
15 ניט פעהלען. און איך גאט דיין הערר, טהו עס, איך וואס שריי אן אויף דעם ים, און זיינע וועללען יאמערן, דער גאט פון די הערשארען איז
16 זיין (מיין) נאמען. און איך האב געלעגט מיינע ווערטער אין דיין מויל, און מיט דעם שאטען פון מיינע הענד האב איך דיך בעדעקט, אויסצושפרייטען פאר איך נייע (גליקס־) הימלען און צו גרינדען א נייע ערד, און צו זאגען צו ציון: מיין פאלק ביזטו.
17 ערמונטער זיך, ערמונטער זיך, שטעה אויף, ירושלים, דו, וועלכע האסט געטרונקען פון גאטס האנד דעם בעכער פון זיין צארן, דעם טיע־פען גיפט־בעכער האסטו אויסגעטרונקען און אויסגעזויגען.
18 זי האט קיין פיהרער ניט פון די אלע קינדער וואס זי האט געבארען, און עס איז ניטא ווער עס זאל זי ביי דער האנד אנהאלטען, פון די אלע קינ־דער וואס זי האט דערצויגען.
19 צוויי אומגליקען האבען דיך געטראפען — ווער קען דיר בעדויערן? — פערדארבונג און אונטערגאנג, און הונגער און שווערד, — מיט וועמען קען איך דיך טרייסטען?
20 דיינע קינדער זיינען פערשמאכט, זיי ליעגען אן דער שפיץ פון אלע גאסען, אזוי ווי אן אקס אין נעץ; זיי זיינען אנגעפילט מיט דעם צארן פון גאט, מיט דעם געשריי פון דיין גאט.
21 דארום הער נאר דאס, דו עלענדע, און דו בעטרונקענע, אבער ניט פון וויין.
22 אזוי האט געזאגט דיין העדר דער אייביגער, און דיין גאט וועלכער וועט שטרייטען דעם שטרייט פון זיין פאלק, זעה, איך האב אוועקגע־נומען פון דיין האנד דעם גיפט־בעכער, דעם טיעפען בעכער פון מיין צארן, דו זאלסט איהם ניט מעהר טרינקען.

עוֹד׃ וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר־אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעֲבֹרָה 23
וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גֵּוֵךְ וְכַחוּץ לַעֹבְרִים׃

נב CAP. LII. נב

עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי ׀ בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַםִ א
עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא־בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃ הִתְנַעֲרִי 2
מֵעָפָר קוּמִי שְּׁבִי יְרוּשָׁלָםִ הִתְפַּתְּחוּ מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה
בַּת־צִיּוֹן׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא 3
בְכֶסֶף תִּגָּאֵלוּ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה מִצְרַיִם יָרַד־ 4
עַמִּי בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׁקוֹ׃ וְעַתָּה מַה־ ה
לִּי־פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי־לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָו יְהֵילִילוּ נְאֻם־
יְהוָה וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנֹּאָץ׃ לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן 6
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אֲנִי־הוּא הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃ מַה־נָּאווּ עַל־ 7
הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ
יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל 8
יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃ פִּצְחוּ רַנְּנוּ 9
יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָםִ כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלָםִ׃
חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל־ י
אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם 11
טָמֵא אַל־תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְּלֵי יְהוָה׃ כִּי לֹא 12
בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן כִּי־הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה
וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם 13
וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן־מִשְׁחַת 14
מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹאֲרוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃ כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו טו
יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר
לֹא־שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ׃

נג CAP. LIII. נג

מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה׃ וַיַּעַל א 2

כיונק

כ״ב v. 1. מלרע v. 2. התפתחו קרי v. 5. משלו ק׳ v. 10. קמץ בז״ק

23 און איך וועל איהם געבען אין די האַנד פון דיינע בעדריקער, וועלכע
האָבען געזאָגט צו דיין זעעלע : בייג זיך איין און מיר וועלען אריבער־
געהען, און דו האָסט געמאַכט ווי די ערד דיין רוקען, און ווי א גאס
פאר די אריבערגעהער.

קאַפּיטעל נב

1 ערוואַך, ערוואַך, בעקלייד זיך מיט דיין מאַכט, ציון ; קלייד אָן דיינע
פּרעכטיגע קליידער, ירושלים, דו הייליגע שטאָדט ; דען מעהר וועט
שוין צו דיר ניט קומען קיין אונבעשניטענער און קיין אונריינער.
2 שאָקעל זיך אָפּ פון דעם שטויב, שטעה אויף, דו געפאנגענשאַפט פון
ירושלים, בינד אָפּ די באנד־שטריק פון דיין האַלז, דו געפאנגענע טאָכ־
3 טער פון ציון. דען אזוי האָט גאָט געזאָגט : אומזיסט זייט איהר פער־
4 קויפט געוואָרען, און אָהן געלד וועט איהר אויסגעלעזט ווערען. דען אַזוי
האָט געזאָגט גאָט, דער הערר, אין מצרים האָט מיין פאָלק אַראָפּגענידערט
אין אָנפאנג, אום צו וואָהנען דאָרט, אָבער אשור האָט איהם גאָר אומזיסט
5 אונטערדריקט. און יעצט, וואָס האָב איך דאָ (אין בבל) צו מאַכען
זאָגט גאָט, זיינע הערשער ריהמען זיך, און שטענדיג, אַ גאַנצען טאָג, איז
6 מיין נאָמען געלעסטערט. דארום וועט מיין פאָלק (באַלד אין גיכען)
וויסען מיין נאָמען ; דארום אין יענעם טאָג (וועלען זיי וויסען), אַז איך
7 בין עס דער וואָס רעדט (דאָס), אָט דאָ בין איך. ווי שעהן זיינען אויף
די בערג די פיס פון דעם אָנזאָגער; דער וואָס מאַכט הערען פריעדען, ער
זאָגט אָן גוטעס, ער מאַכט הערען הילף, ער זאָגט אָן צו ציון : עס קעניגט
8 דיין גאָט. (ווי שעהן איז) דער שטים פון דיינע וועכטער ; זיי הייבען
אויף זייער שטים, צוזאַמען זינגען זיי, דען די אויג פון די (פון די צוריק־
קומענדע) ווי די אויג פון די (די וועכטער) זעהען, ווי גאָט קעהרט צוריק
9 די געפאנגענע פון ציון. ברעכט אויס אין געזאנג, זינגט צוזאַמען, איהר
רואינען פון ירושלים, דען גאָט האָט געטרייסט זיין פאָלק, ער האָט אויס־
10 געלייזט ירושלים. גאָט האָט ענטדעקט זיין הייליגען ארעם פאר די
אויגען פון די אלע פעלקער, און די אלע ענדען פון דער ערד וועלען זעהן
11 די הילף פון אונזער גאָט. קעהרט זיך אָפּ, קעהרט זיך אָפּ, געהט ארויס
פון דאָרט (בבל), זיי זיינען אונריין, ריהרט זיך ניט אָן אן זיי, רייניגט
12 אייך, איהר וואָס טראָגט די געפעס פון גאָט. דען ניט מיט האַסט וועט
איהר ארויסגעהען, ניט מיט געלאָף וועט איהר געהן, דען אייך פאָראויס
געהט דער אייביגער, און אייער איינזאמלער איז דער גאָט פון ישראל.
13 זעה, מיין קנעכט (ישראל) וועט בעגליקען, ער וועט ווערען הויך און ער־
14 הויבען, און ער וועט זעהר דערהויבט ווערען. אַזוי ווי עס האָבען זיך
געוואונדערט אויף דיך פיעלע, זיי האָבען געזאָגט : פירוואהר, זיין אויס־
זעהען איז פערדאָרבען, גאָר ניט קיין מענש, און זיין געשטאַלט איז פער־
15 דאָרבען מעהר פון אַלע מענשען־קינדער. אַזוי וועט ער פערוואונדערן
פיעל פעלקער, קעניגע וועלען פערשליסען פאר איהם זייער מויל, דען וואָס
עס איז צו זיי ניט דערצעהלט געוואָרען (פאָרהער), האָבען זיי געזעהען,
און וואָס זיי האָבען (קיינמאָל) ניט געהערט, האָבען זיי יעצט בעמערקט.

קאַפּיטעל נג

1 (זיי וועלען זאָגען :) ווער האָט עס געגלויבט צו אונזער נאַכריכט וואָס
מיר הערען ? און דער ארעם פון גאָט, אויף וועמען האָט ער זיך ענט־
פּלעקט ?
2 און ער איז אויפגעוואקסען ווי אַ יונגער צווייגעלע פאר איהם (פאר גאָט),
און ווי אַ וואָרצעל פון אַ וויסטע לאַנד ; ער האָט ניט קיין געשטאַלט
און קיין שעהנקייט געהאַט, דאָס מיר זאָלען איהם וועלען זעהען, און ניט
קיין אנזעהען, אום מיר זאָלען איהם בעגעהרען.

כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא־תאר לו ולא הדר
3 ונראהו ולא־מראה ונחמדהו׃ נבזה וחדל אישים איש
מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
4 חשבנהו׃ אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו
ה חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ והוא מחלל מפשענו
מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא־
6 לנו׃ כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע
7 בו את עון כלנו׃ נגש והוא נענה ולא יפתח־פיו כשה
לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו׃
8 מעצר וממשפט לקח ואת־דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ
9 חיים מפשע עמי נגע למו׃ ויתן את־רשעים קברו ואת־
י עשיר במתיו על לא־חמס עשה ולא מרמה בפיו׃ ויהוה
חפץ דכאו החלי אם־תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך
11 ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃ מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל׃
12 לכן אחלק־לו ברבים ואת־עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו ואת־פשעים נמנה והוא חטא־
רבים נשא ולפשעים יפגיע׃

CAP. LIV. נד

נד

א רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא־חלה כי־
2 רבים בני־שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃ הרחיבי
מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל־תחשכי האריכי
3 מיתריך ויתדתיך חזקי׃ כי־ימין ושמאול תפרצי וזרעך
4 גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃ אל־תיראי כי־לא
תבושי ואל־תכלמי כי־לא תחפירי כי בשת עלומיך
ה תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד׃ כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל־
הארץ

נ״ג v. 7. 8. 11. קמץ בז״ק   נ״ד v. 1. הפטרות נח וגם הפטרות
כי תצא   v. 3. מלא ו׳   ibid. קמץ בז״ק   v. 4. קמץ בז״ק

3 ער איז געווען פעראכטעט, און אויסגעשלאָסען פון מענשען, אַ מאַן פון
שמערצען, און געפּלאגט פון קראנקהייט, און מיט פערבארגען דעם אנ־
געזיכט פון איהם האָבען מיר איהם פעראַכטעט, און מיר האָבען איהם גאָר־
4 ניט געאַכט. אָבער נור אונזער קראנקהייט האָט ער געטראגען, און
אונזערע וועהטאָגען זיי האָט ער געליטען, און מיר האָבען איהם פעררע־
כענט ווי ער וואָלט געווען בעשטימט פון גאָט צו זיין געמאַרטערט און
5 געקוועלט. אָבער וואָס ער איז געווען פערוואונדעט (דאָס איז געווען)
דורך אונזערע פערברעכען, וואָס ער איז געווען צושטויסען, דאָס איז גע־
ווען דורך אונזערע אונגערעכטיגקייטען; אַזוי ווי דורך זיינע שטראָף
הענגט אָפּ אונזער גאַנצער פריעדען, און דורך זיינע וואונדען וואָלטען
6 מיר געהיילט געוואָרען. מיר אַלע (פעלקער) זיינען געווען פאַריאָגט ווי
שאָף, איטליכער צו זיין אייגען וועג האָבען מיר זיך געקעהרט (געדיענט
אַנדערע געצען), אָבער גאָט האָט געצילט אויף איהם די זינד פון אונז
7 אַלעמען. ער איז געווען געדריקט, ער האָט אָבער מיט געדולד געליטען,
און ער האָט זיין מויל ניט געעפענט, אַזוי ווי אַ לאַם וואָס ווערט געפיהרט
צו דער שלאַכטונג, און ווי אַ שעפּס וועלכע איז שטום פאַר איהרע שע־
8 רערס, אַזוי האָט ער ניט געעפענט זיין מויל. פון הערשאַפט און פון
געזעץ איז ער געווען אויסגעשלאָסען, און וואָס ער האָט אויסגעליטען
אין זיין לעבענסלויף, ווער קען עס אויסדערצעהלען? דען ער איז פער־
שניטען געוואָרען פון דעם לאַנד פון לעבען. אָבער צוליעב דעם פערברע־
9 כען פון מיין פאָלק איז געקומען אָט דער פּלאג אויף זיי. און צווישען
פערברעכער האָט מען איהם געגעבען אַ קבר, און צווישען די טיראנען
זיינע בערגלאָך ערד, אָבוואָהל ער האָט קיין אונרעכט ניט געטהאָן, און
10 עס איז ניט געווען קיין בעטרוג אין זיין מויל. אָבער אַז גאָט האָט איהם
געוואָלט צושטויסען, איהם קראַנק מאַכען, קענסטו דען לייגען דעם שולד
אויף זיין זעעלע? ער זעעט דאָך זאָמען (קינדער), ער לעבט דאָך אַזוי
לאַנג, און ווייל גאָטס בעגעהר ווערט דורך איהם אויסגעפיהרט דארום
11 וועט ער בעגליקען. (זאָגט גאָט) אנשטאַט דעם קומער פון זיין זעעלע וועט
ער זעהען (גוטעס) ער וועט זאַט ווערען, מיט זיין וויסענשאַפט וועט ער,
מיין גערעכטער קנעכט, לערנען גערעכטיגקייט צו פיעל, און זייערע זינד
12 קענען איהם וועט ער פערגעבען. דארום וועל איך איהם געבען אַ טהייל
צווישען די גרויסע, און מיט די שטאַרקע זאָל ער טהיילען דעם רויב, ווייל
ער האָט אויסגעגאָסען זיין לעבען צום טויט, און איז געצעהלט געוואָרען
מיט די פערברעכער, און ער — די זינד פון די פיעל (בעדריקערס) האָט
ער פערגעבען, און פאַר די פערברעכערס (קעגען איהם) פלעגט ער בעטען.

קאַפּיטעל נד

1 זינג דו קינדערלאָזע (ציון) וועלכע האָט ניט געבאָרען; ברעך אויס
אַ געזאַנג און פרעה זיך, דו, וואָס דו ביזט געווען ווי איינע וואָס האָט
ניט געהאַט קיין וועהען, דען עס וועלען זיין מעהר די קינדער פון דער
2 פערוויסטע ווי די קינדער פון דער בעמאַנטע (בבל), זאָגט גאָט. מאַך
ברייט דעם אָרט פון דיין געצעלט, און די פאָרהאַנגען פון דיינע וואָהנונגען
זאָל מען פערשפּרייטען, האַלט ניט אָפּ, מאַך לאַנג דיינע שטריק, און דיינע
3 פלעקעלאָך מאַך שטאַרק. דען רעכטס און לינקס וועסטו זיך אויסברייט־
טען, און דיינע זאָמען וועלען ערבען די פעלקער, און וויסטע שטעדט
4 וועלען זיי בעזעצען. זאָלסט ניט פירכטען, דען דו וועסט ניט מעהר
ווערען צו שאַנד, און זיי ניט פערשעהמט, דען דו וועסט ניט דאַרפען
מעהר רויט ווערען; דען די שאַנד פון דיין יוגענד וועסטו פערגעסען,
און דעם שמאַך פון דיין וויטווענשאַפט וועסטו ניט מעהר געדענקען.
5 דען דיין הערשער איז דיין בעשעפער, דער גאָט פון די הערשאַרען איז

הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ כִּי־כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ 6
יְהוָה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ בְּרֶגַע קָטֹן 7
עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי 8
פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃
כִּי־מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי־נֹחַ עוֹד 9
עַל־הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר־בָּךְ׃ כִּי הֶהָרִים י
יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית
שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה׃ ׳ עֲנִיָּה סֹעֲרָה 11
לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אָנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ
בַּסַּפִּירִים׃ וְשַׂמְתִּי כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח 12
וְכָל־גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי־חֵפֶץ׃ וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב 13
שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃ בִּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי רַחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי־לֹא תִירָאִי 14
וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלָיִךְ׃ הֵן גּוֹר יָגוּר אֶפֶס מֵאוֹתִי טו
מִי־גָר אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפּוֹל׃ הֵן אָנֹכִי בָּרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ 16
בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאָנֹכִי בָּרָאתִי מַשְׁחִית
לְחַבֵּל׃ כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־ 17
אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם
מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה׃

נה CAP. LV. נה

הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין־לוֹ כָּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ א
וֶאֱכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב׃
לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא־לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה 2
שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ־טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם׃
הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה 3
לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים׃ הֵן עֵד לְאוּמִּים 4
נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים׃ הֵן גּוֹי לֹא־תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי ה
לֹא־יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
כִּי

v. 8. כ״ד כ״א כימי v. 10. עד כאן v. 11. הפטרת ראה
v. 16. הנה ק v. 17. קמץ בז״ק v. 4. דגש אחר שו״ה כ״ה

זיין נאָמען; און דיין אויסלעזער איז דער הייליגער פון ישראל, דער
6 גאָט פון דער גאַנצער ערד וועט ער גערופען ווערען. דען ווי אַ פרוי,
פערלאָזען און בעטריבט אין געמיטה האָט דיך גאָט אָנגעטראָפען (אין
בבל), און ווי אַ יוגענד־פרוי וועלכע איז פעראכטעט געוואָרען, זאָגט דיין
7 גאָט. אויף אַ קליינע ווײַלע האָב איך דיך פערלאָזען, אָבער מיט גרויס
8 בארמהערציגקייט וועל איך דיך ווידער אריינגעהמען. מיט אַ פערפלײי־
צונג פון צאָרן האָב איך פאר אַ ווײַלע פערבאָרגען מיין געזיכט פון דיר,
אָבער מיט אייביגע ליעבע האָב איך זיך דערבארעמט איבער דיר, זאָגט
9 דיין אויסלעזער, גאָט. דען אַזוי ווי די וואסערן פון נח איז דאָס צו מיר;
אַזוי ווי איך האָב געשוואָרען אַז די וואסערן פון נח זאָלען ניט מעהר
פערשווימען די ערד, אַזוי האָב איך געשוואָרען, ניט צו צאָרנען מעהר
10 אויף דיר און ניט שרייען אויף דיר. דען די בערג קענען ווייכען, און די
היגלען קענען וואנקען, אָבער מיין גנאד וועט פון דיר ניט ווייכען, און
דער בונד פון מיין פריעדען וועט ניט וואַנקען, זאָגט ער, וואָס דערבארמט
11 זיך איבער דיר, גאָט. אָ, עלענדע, געוואָרפענע פון שטורם, אונגע־
טרייסטע, זעה, איך לעג אויס דיינע שטיינער פון קארפונקעל און דיין
12 פונדאמענט וועל איך גרינדען פון ספיר־שטיינער. און דיינע שויבען
וועל איך מאַכען פון רובינען, און דיינע טהויערען פון פייער־גלאנצענדע
13 שטיינער, און דיין גאַנצען גרענעץ — עדעלשטיינער. און אַלע דיינע
קינדער וועלען זיין געלערנט פון גאָט, און גרויס וועט זיין דער פריעדען
14 פון דיינע אויפבויערס. דורך גערעכטיגקייט וועסטו בעפעסטיגט זיין;
פון בעדריקונג וועסטו זיין ווייט, דען דו דאַרפסט ניט פירכטען, און פון
שרעק (וועסטו זיין ווייט), דען עס וועט צו דיר ניט קומען נאָהענט.
15 זעה, וועט זיך דען ווער פערזאמלען (קעגען דיר) אָהן מיר? ווער עס האָט
16 אַ מאָל געפיהרט קריעג מיט דיר, וועט זיך צו דיר אונטערגעבען. זעה,
איך האָב בעשאַפען דעם שמיד וואָס בלאָזט דעם קויהלען־פייער און
ברענגט ארויס אַ ווערקצייג פאר זיין ארבייט, אָבער אויך איך האָב בע־
17 שאַפען אַ פערדארבער צו פערדארבען, יעדעס ווערקצייג, וואָס וועט
געפורעמט ווערען קעגען דיר, וועט ניט געלינגען, און יעדע צונג וואָס
וועט אויפשטעהן קעגען דיר אין געריכט וועסטו בייקומען. דאָס איז דער
ערבטהייל פון די קנעכט פון גאָט, און דער לוין פאר זייערע גערעכטיג־
קייט פון מיר, זאָגט גאָט.

קאפיטעל נה

1 אך! יעדער וואָס איז דורשטיג, געהט נאָך וואסער, און אויך דער וואָס
האָט קיין געלט ניט; געהט שאַפט זיך שפייז און עסט, און געהט
שאַפט זיך שפייז אָהן געלט, און אָהן אַ פרייז, וויין און מילך.
2 ווארום זאָלט איהר צאהלען געלט פאר דאָס וואָס איז ניט קיין ברויט,
און אייער פערמעגען פאר דאָס, וואָס עס זעטיגט ניט; הערט מיר צו,
און איהר וועט געניסען גוטעס, און אייער זעעלע וועט זיך לאַבען מיט
פעטס.
3 נייגט צו אייער אויער, און געהט ארויס (פון בבל) און קומט צו מיר;
הערט, און אייער זעעלע וועט אויפלעבען; און איך וועל פאר אייערט־
וועגען מאַכען אַן אייביגען בונד; די אייביגע גנאדען וואָס איך האָב
פערשפּראָכען צו דוד׳ן (וועל איך אייך געבען).
4 זעה, צו זיין אַ שטראפער פון פעלקער האָב איך דיך (איהם) בעשטימט,
אַ פירשט און אַ בעפעהלער פון נאַציאָנען.
5 זעה, אַ נאַציאָן וואָס דו האָכט גאָר ניט געקענט וועסטו צורופען צו דיר,
און אַ נאַציאָן וואָס האָט דיך ניט געקענט וועט לויפען צו דיר, צוליעב גאָט
דיין הער; צוליעב דעם הייליגען פון ישראל וועלכער האָט דיך בעצירט.

6 כִּי פֵאֲרָךְ׃ דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ
7 קָרוֹב׃ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־
8 יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ כִּי לֹא
מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם יְהוָה׃
9 כִּי־גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם
י וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם׃ כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג
מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ
11 וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֹּרֵעַ וְלֶחֶם לָאֹכֵל׃ כֵּן יִהְיֶה
דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה
12 אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו׃ כִּי־בְשִׂמְחָה
תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
13 רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה
בְרוֹשׁ *תַּחַת הַסִּרְפַּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת
עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

CAP. LVI. נו

נו

א כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה
2 יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת׃ אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־
זֹּאת וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ
3 מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע׃ וְאַל־יֹאמַר בֶּן־הַנֵּכָר הַנִּלְוָה אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל־יֹאמַר הַסָּרִיס
4 הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר
יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים
ה בִּבְרִיתִי׃ וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב
מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃
6 וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם
יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים
7 בִּבְרִיתִי׃ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית
תפלתי

כ״ה v. 5. עד כאן v. 6. הפטרת ויחל כמנהג האשכנזים v. 13. ותחת ק׳ ibid. פתח באתנח

6 זוכט גאָט ווען ער לאָזט זיך געפינען, רופט איהם ווען ער איז נאָהענט.
7 זאָל דער שלעכטער פערלאָזען זיין שלעכטע וועג, און דער מאַן פון אונ־רעכט זיינע בייזע געדאַנקען; און זאָל ער זיך אומקעהרען צו גאָט, און ער וועט זיך איבער איהם דערבאַרעמען, און צו אונזער גאָט, דען זעהר פיעל פערצייהעט ער.
8 דען מיינע געדאַנקען זיינען ניט ווי אייערע געדאַנקען, און ניט ווי אייע־רע וועגען זיינען מיינע וועגען, זאָגט גאָט.
9 דען אזוי ווי די הימלען זיינען העכער איבער דער ערד, אזוי זיינען הע־כער מיינע וועגען איבער אייערע וועגען, און מיינע געדאַנקען איבער אייערע געדאַנקען.
10 דען אזוי ווי עס נידערט דער רעגען און דער שנעע אַראָפּ פון די הימלען, און דאָרט קעהרט ניט מעהר צוריק, סיידען ער האָט געזעטיגט די ערד, און מאַכט זי פרוכטבאַר און מאַכט זי שפּראָצען, און ער גיט זאמען פאַר דעם זעעהער און ברויט פאַר דעם עסער.
11 אזוי וועט זיין מיין וואָרט וואָס געהט ארויס פון מיין מויל, עס וועט זיך ניט אומקעהרען צו מיר ליידיג, סיידען עס האָט אויסגעפיהרט דאָס וואָס איך האָב פערלאַנגט, און עס האָט בעגליקט ביי דאָס וואָס איך האָב עס געשיקט.
12 דען מיט פרייד וועט איהר ארויסגעהען (פון בבל), און אין פריעדען וועט איהר געפיהרט ווערען. די בערג און די היגלען וועלען אויסברעכען פאַר אייך א געזאַנג, און אלע בוימער פון פעלד וועלען קלאַפּען די הענד.
13 אנשטאַט דעם דאָרן וועט ארויסוואַקסען א ציפּרעס, און אנשטאַט דעם שטעכעדיגען נעסעל וועט זיך אויפהויבען א מירטענבוים; און עס וועט זיין א רוהם פאַר גאָט, אן אייביגער צייכען, עס וועט ניט פערטיליגט ווערען.

קאַפּיטעל נו

1 אזוי האָט געזאָגט גאָט: היט אָפּ דאָס רעכט, און טהוט גערעכטיגקייט, דען מיין הילף איז נאָהענט צו קומען, און מיין גערעכטיגקייט ענטדעקט צו ווערען.
2 וואויל איז דעם מענש וואָס טהוט דאָס, און דעם מענשען־זוהן וואָס נעהמט דאָס אָן, דער וואָס היט דעם שבת, איהם ניט צו ענטהייליגען, און איהם האַלט צוריק זיין האַנד ניט צו טהאָן קיין שלעכטס.
3 און עס זאָל ניט זאגען דער פרעמדער וועלכער האָט זיך אָנגעשלאָסען צו גאָט, אזוי: גאָט וועט מיך פיעלייכט אָפּזונדערן פון זיין פאָלק, און עס זאָל ניט זאָגען דער קינדערלאָזער: זעה, איך בין א טרוקענער בוים.
4 דען אזוי האָט געזאָגט גאָט וועגען די קינדערלאָזע וואָס וועלען היטען מיינע שבתים, און זיי וועלען אויסוועהלען דאָס וואָס איך פערלאַנג, און וועלכע האַלטען אָן פעסט מיין בונד.
5 איך וועל זיי געבען אין מיין הויז און אין מיינע מויערן א דענקמאָל און א נאָמען, בעסער פון זיהן און טעכטער; אן אייביגען נאָמען וועל איך איהם געבען וועלכער וועט ניט פערטיליגט ווערען.
6 און די זיהן פון די פרעמדע פעלקער וועלכע שליסען זיך אָן צו גאָט, איהם צו דיענען און צו ליעבען דעם נאָמען פון גאָט, צו זיין זיינע קנעכט, יעדער וואָס היט דעם שבת איהם ניט צו ענטהייליגען, און זיי האַלטען פעסט מיין בונד.
7 זיי, וועל איך ברענגען צו מיין הייליגען באַרג, און זיי וועל איך דער־פרעהען אין מיין געבעט־הויז; זייערע גאַנץ־אָפּפער און זייערע שלאַכט־אָפּפער וועלען מיט צופריעדענהייט אָנגענומען ווערען אויף מיין מזבח, דען מיין הויז וועט אָנגערופען ווערען א געבעט־הויז פאַר אלע פעלקער.

תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי
8 בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה מְקַבֵּץ
9 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃ כֹּל חַיְתוֹ שָׂדָי
י אֵתָיוּ לֶאֱכֹל כָּל־חַיְתוֹ בַּיָּעַר׃ צֹפָו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא
יָדָעוּ כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ הֹזִים שֹׁכְבִים
11 אֹהֲבֵי לָנוּם׃ וְהַכְּלָבִים עַזֵּי־נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵמָּה
רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ
12 מִקָּצֵהוּ׃ אֵתָיוּ אֶקְחָה־יַיִן וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר וְהָיָה כָזֶה יוֹם
מָחָר גָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד׃

נז Cap. LVII. נז

א הַצַּדִּיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל־לֵב וְאַנְשֵׁי־חֶסֶד נֶאֱסָפִים
2 בְּאֵין מֵבִין כִּי־מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק׃ יָבוֹא שָׁלוֹם
3 יָנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם הֹלֵךְ נְכֹחוֹ׃ וְאַתֶּם קִרְבוּ־הֵנָּה
4 בְּנֵי עֹנְנָה זֶרַע מְנָאֵף וַתִּזְנֶה׃ עַל־מִי תִּתְעַנָּגוּ עַל־מִי
תַּרְחִיבוּ פֶה תַּאֲרִיכוּ לָשׁוֹן הֲלוֹא־אַתֶּם יִלְדֵי־פֶשַׁע זֶרַע
ה שָׁקֶר׃ הַנֵּחָמִים בָּאֵלִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן שֹׁחֲטֵי הַיְלָדִים
6 בַּנְּחָלִים תַּחַת סְעִפֵי הַסְּלָעִים׃ בְּחַלְּקֵי־נַחַל חֶלְקֵךְ הֵם
הֵם גּוֹרָלֵךְ גַּם־לָהֶם שָׁפַכְתְּ נֶסֶךְ הֶעֱלִית מִנְחָה הַעַל
7 אֵלֶּה אֶנָּחֵם׃ עַל הַר־גָּבֹהַּ וְנִשָּׂא שַׂמְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ גַּם־
8 שָׁם עָלִית לִזְבֹּחַ זָבַח׃ וְאַחַר הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה שַׂמְתְּ
זִכְרוֹנֵךְ כִּי מֵאִתִּי גִּלִּית וַתַּעֲלִי הִרְחַבְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וַתִּכְרָת־
9 לָךְ מֵהֶם אָהַבְתְּ מִשְׁכָּבָם יָד חָזִית׃ וַתָּשֻׁרִי לַמֶּלֶךְ
בַּשֶּׁמֶן וַתַּרְבִּי רִקֻּחָיִךְ וַתְּשַׁלְּחִי צִרַיִךְ עַד־מֵרָחֹק וַתַּשְׁפִּילִי
י עַד־שְׁאוֹל׃ בְּרֹב דַּרְכֵּךְ יָגַעַתְּ לֹא אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ חַיַּת
11 יָדֵךְ מָצָאת עַל־כֵּן לֹא חָלִית׃ וְאֶת־מִי דָּאַגְתְּ וַתִּירְאִי כִּי
תְכַזֵּבִי וְאוֹתִי לֹא זָכַרְתְּ לֹא־שַׂמְתְּ עַל־לִבֵּךְ הֲלֹא אֲנִי
12 מַחְשֶׁה וּמֵעֹלָם וְאוֹתִי לֹא תִירָאִי׃ אֲנִי אַגִּיד צִדְקָתֵךְ

ואת־

v. 8 כ״ו עד כאן v. 10 צ׳ רבתי צופיו קרי ibid. קמץ בז״ק v. 1 כ״ו קמץ בז״ק v. 9 חסר א

8 דאָס זאָגט דער הערר גאָט, דער וואָס זאמעלט איין די פערשטויסעננע
פון ישראל: נאָך מעהר וועל איך איינזאמלען צו איהם, צו זיינע אייגענע
9 איינגעזאמעלטע. איהר אַלע טהיערען פון פעלד, קומט אַהער צו עסען;
10 איהר אַלע טהיערען פון וואלד (קומט אַהער). דען זיינע וועכטער זיי־
נען אַלע בלינד, זיי האָבען קיין וויסענשאַפט ניט, די הינד זיינען אַלע
שטומע, זיי קענען ניט בילען, זיי ליגען און דרעמלען, זיי האָבען ליעב
11 צו שלאָפען. און די דאָזיגע הינד זיינען שטאַרקע פרעסערס, זיי ווייסען
ניט פון קיין זאטקייט, און זיי, די הירטען זיי ווייסען ניט און גיעבען
ניט אַכטונג; אַלע קעהרען זיי זיך צו זייער אייגענעם וועג, יעדער נאָך
12 זיין אייגעננוץ, פון ברעג צו ברעג. (זיי זאָגען:) קומט, מיר וועלען ברענ־
גען וויין, און לאָמיר זויפען שטאַרקע געטרענקע, און אַזוי ווי דער טאָג,
וועט אויך זיין דער מאָרגענדיגער, און נאָך גרעסער און נאָך פיעל מעהר.

קאַפּיטעל נז

1 דער גערעכטער געהט אונטער, און קיין מענש נעהמט עס ניט צום הער־
צען; און די פרומע לייט קומען אום, און קיינער פערשטעהט ניט,
2 דאָס צוליעב די שלעכטס קומט דער גערעכטער אום. ער קומט צו דעם
אָרט פון פריעדען; זיי רוהען אויף זייער אייביגען געלעגער, יעדער וואָס
3 געהט אין זיין גלייכען וועג. אָבער איהר, גענעהנט דאָ אַהער, איהר
קינדער פון דער צויבערין, זאָמען פון א עהע־ברעכער און וואָס זי (די
4 מוטער) האָט אָפּגעקעהרט. איבער וועמען מאַכט איהר זיך לוסטיג?
קעגען וועמען מאַכט איהר ברייט דאָס מויל, און מאַכט לאַנג די צונג?
5 זייט איהר דען ניט, קינדער פון פערברעכען, פאַלשע זאָמען? וועלכע
ערהיצט זיך אונטער די אייכענבוימער, אונטער יעדען גרינעם בוים, וועלכע
שלאַכטען די קינדער אין די טהאַלען, אונטער די שפּאַלטען פון די פעלזען.
6 ביי די גלאַטע שטיינער פון טהאָל איז דיין טהייל, זיי, זיי זיינען דיין
לאָאָס; צו זיי האָסטו אויסגעגאָסען אויך טראַנק־אָפּפער, און (אויך)
געאָפּפערט שפּייז־אָפּפער. קען איך איבער אַזעלכע זאַכען זיך בערו־
7 היגען? אויף אַ הויכען און דערהויבענעם באַרג האָסטו געמאַכט דיין
געלעגער, אויך דאָרט ביזטו ארויפגעגאַנגען צו שלאַכט־אָפּפער.
8 און הינטער דער טהיר און דעם ביישטעדטעל האָסטו געמאַכט עראינע־
רונגס־צייכען, דען פון מיר האָסטו אָפּגעקעהרט און דו האָסט אויפגע־
דעקט (דיין שאַנדע) און ביזט ארויפגעגאַנגען; דו האָסט ברייט געמאַכט
דיין געלעגער, און האָסט זיך אַ בונד געשלאָסען מיט פיעלע פון זיי;
דו האָסט געליעבט זייער אויסגעלאַסענהייט אין יעדען בעקוועמען אָרט
וואו דו האָסט נור דערזעהען.
9 און דו האָסט זיך געזאַלבט מיט אויל צו די עהרע פון דעם (געץ) מלך,
און דו האָסט פערמעהרט דיינע זאַלבונגען, און דו האָסט געשיקט דיינע
געזאַנדטע ביז אין דער ווייט (צו זוכען נייע געצען), און אַזוי האָסטו
זיך ערנידעריגט ביז אין די אונטער־וועלט.
10 פון דיינע פיעל וועגען ביזטו ערמיעדעט געוואָרען, אָבער דאָך האָסטו
ניט געזאָגט: עס איז נוצלאָז, דיין האַנד האָט געפונען דעם לעבען,
דארום האָסטו גאָר ניט געזאָרגט.
11 און פאַר וועמען האָסטו דען געדאַרפט זאָרגען און פירכטען, דאָס דו
זאָלסט אויפהערען? אַז אַן מיר האָסטו ניט געדענקט, און ניט גענומען
האָסטו זיך צום הערצען (דעם ענד פון דיינע מעשים), און — דו האָסט
געדאַכט — איך שווייג דאָך, און פון אייביג אָן (שווייג איך), דארום
האָסטו ניט וואָס צו פירכטען פאַר מיר.
12 קען איך זאָגען דיינע גערעכטיגקייט? ווען דאָ זיינען דאָ דיינע ווערק,
וועלכע קענען דיר ניט העלפען.

13 וְאֶת־מַעֲשַׂיִךְ וְלֹא יוֹעִילוּךְ׃ בְּזַעֲקֵךְ יַצִּילֻךְ קִבּוּצַיִךְ וְאֶת־
כֻּלָּם יִשָּׂא־רוּחַ יִקַּח־הָבֶל וְהַחוֹסֶה בִי יִנְחַל־אֶרֶץ וְיִירַשׁ
14 הַר־קָדְשִׁי׃ וְאָמַר סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל
טו מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃ כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת
16 רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב
וְלֹא לָנֶצַח אֶקְּצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי
17 עָשִׂיתִי׃ בַּעֲוֺן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ
18 שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃ דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם
19 נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם
כ לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהֹוָה וּרְפָאתִיו׃ וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם
21 נִגְרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ אֵין
שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃

נח CAP. LVIII. נח

א קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי
2 פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ וְאוֹתִי יוֹם ׀ יוֹם יִדְרֹשׁוּן
וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט
אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים
3 יֶחְפָּצוּן׃ לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע
4 הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן
לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ
ה כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ
יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וָאֵפֶר
6 יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהֹוָה׃ הֲלוֹא זֶה
צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה
7 וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃ הֲלוֹא פָרֹס
לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם

וכסיתו

כ"ו .v 14 הפטרת יום כפור .v 19 ניב קרי .v 20 קמץ בז"ק נ"ח .v 2 קמץ בזק' .v 3 דצ' בג"ש

13 ווען דו שרייסט זאָלען דיך דיינע געזאַמעלטע אָפּגעטער רעטען ; אָבער
זיי אַלעמען וועט דער ווינד אַוועקטראָגען, אַ הויך וועט זיי אַוועקנעהמען,
אָבער דער וואָס פערזיכערט זיך אויף מיר וועט בעזיצען דאָס לאַנד און
14 וועט ערבען מיין הייליגען באַרג. און גאָט האָט געזאָגט: באַהנט אַ וועג,
באַהנט אַ וועג, ראַמט אָפּ דעם וועג, הויבט אויף די שטרויכלונג פון דעם
15 וועג פון מיין פאָלק. דען אזוי האָט געזאָגט דער הויכער און דערהויבע־
נער, דער וואָס לעבט אייביג, און הייליגער איז זיין נאָמען: אין דער הויך
וואָהן איך ווייל איך בין הייליג, אָבער דאָך וואָהן איך אויך מיט דעם
ניעדערגעשלאָגענעם און מיט דעם געבראָכענעם געמיטה, אום אויפצו־
לעבען דעם געמיטה פון די נידעריגע, און אויפצולעבען דאָס האַרץ פון די
16 ניעדערגעשלאָגענע. דען ניט אייביג שטרייט איך, און ניט שטענדיג
צאָרן איך ; דען עס איז דאָך מיין גייסט וועלכער איז איינגעוויקעלט, און
17 די זעעלען האָב איך אַליין דאָך בעשאַפען. פאַר די זינד פון זיינע רוי־
בעריי האָב איך געצאָרנט און האָב איהם געשלאָגען, פערבאָרגענדיג מיין
געזיכט ווען איך האָב געצאָרנט, ווייל ער איז געגאַנגען ווילד אין דעם
18 וועג פון זיין האַרץ. זיינע וועגען האָב איך געזעהען, איך וועל איהם
הייהלען, און איך וועל איהם פיהרען, און איך וועל פערגעלטען טרייסטונ־
19 גען צו איהם און צו די וואָס טרויערען אויף איהם. איך בעשאַף איהם
אַ שפּראַך אין די ליפּען, איך בעשאַף פריעדען פאַר ישראל. פריעדען צו
דעם ווייטען (אין בבל) און צו דעם נאָהענטען, (וואָס איז שוין אין
20 ירושלים), זאָגט גאָט, און איך וועל אים היילען. אָבער די פערברעכער
זיינען ווי דער שטורמדיגער ים, וועלכער קען ניט רוהען, און זיינע וואַ־
21 סערען שליידערען קויט און לעהם. עס איז ניטאָ קיין פריעדען, זאָגט
מיין גאָט, פאַר די פערברעכער.

קאַפּיטעל נח

1 רוף אויס פון פולער קעהל, האַלט ניט אָב, ווי אַ שופר הויב אויף דיין
שטים, און זאָג צו מיין פאָלק זיין פערברעכען, און דעם הויז פון יעקב
2 זיין זינד. דאָך זוכען זיי מיך טאָג פאַר טאָג, און צו וויסען מיינע וועג־
גען פערלאַנגען זיי, ווי אַ פאָלק וואָס טהוט גערעכטיגקייט, און וואָס האָט
ניט פאַרלאָזען דאָס געבאָט פון זיין גאָט, זיי פרעגען מיך וועגען די גע־
רעכטע אויפפיהרונג. אַזוי ווי זיי וואָלטען האָבען לוסט צו זיין נאָהענט
3 צו גאָט. (זיי זאָגען) : ווארום פאסטען מיר און דו זעהסט ניט, מיר
פּייניגען אונזער זעעל און דו ווייסט ניט ? (ענטפערט גאָט) : זעה, אין
דעם טאָג פון אייער פאסטען זוכט איהר דאָך אייערע אייגענע נוצען,
4 און אַלע אייערע געשעפטען טרייבט איהר. זעה, נאָך שטרייטען און
קריגערייען פאסט איהר און איהר קלאַפּט זיך מיט'ן פויסט אין הערצען,
און אין האַנד איז די שלעכטס, איהר פאַסט ניט, עס איז קלאָהר ווי דער
טאָג, אום צו מאַכען הערען אין הימעל אייער שטים.
5 זאָל דען אַזאַ (פאַסט־טאָג) זיין אַ פאַסט־טאָג וואָס איך ערוועהל איהם ?
אַ טאָג וואָס דער מענש פּייניגט זיין זעעל ? צו נאָר איינצובויגען ווי
אַ שילפראָהר זיין קאָפּ, און זיך אונטערצובעטען מיט אַ זאַק און אַש ?
ווילסטו דאָס אָנרופען אַ פאַסט־טאָג, און אַ טאָג פון געפעליגקייט ביי גאָט?
6 פירוואהר, דאָס איז דער פאסט־טאָג, וואָס איך ערוועהל איהם, צו אָבבינ־
דען די קייטען פון שלעכטס, לויז צו מאַכען די בינדען פון יאָך, און
אַרויסלאָזען די געדריקטע פריי, און יעדען יאָך זאָלט איהר אַראָברייסען.
7 פירוואהר, צו אָבברעכען דיין ברויט פאַר דעם הונגעריגען, און די אַרעמע
פאַרוואָגעלטע זאָלסטו אַריינברענגען אין דיין הויז, אַז דו וועסט זעהען
אַ נאַקעטען זאָלסטו איהם בעדעקען, און פון דיין פלייש (פון יעדען מענ־
שען) זאָלסטו זיך ניט פאַרהוילען.

וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ 8
וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה
יַאַסְפֶךָ׃ אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־ 9
תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן׃ וְתָפֵק י
לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ
וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת 11
נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר
לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־ 12
וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃
אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ 13
לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ
מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ 14
עַל־בָּמֳותֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי
יְהוָה דִּבֵּר׃*

נט CAP. LIX. נט

הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כָבְדָה אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ׃ א
כִּי אִם־עֲוֺנֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם 2
וְחַטֹּאותֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃ כִּי כַפֵּיכֶם 3
נְגֹאֲלוּ בַדָּם וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם בֶּעָוֺן שִׂפְתוֹתֵיכֶם דִּבְּרוּ־שֶׁקֶר
לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָה תֶהְגֶּה׃ אֵין־קֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין נִשְׁפָּט 4
בֶּאֱמוּנָה בָּטוֹחַ עַל־תֹּהוּ וְדַבֶּר־שָׁוְא הָרוֹ עָמָל וְהוֹלֵיד אָוֶן׃
בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בִּקֵּעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יֶאֱרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם ה
יָמוּת וְהַזּוּרֶה תִּבָּקַע אֶפְעֶה׃ קוּרֵיהֶם לֹא־יִהְיוּ לְבֶגֶד וְלֹא 6
יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי־אָוֶן וּפֹעַל חָמָס
בְּכַפֵּיהֶם׃ רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרֻצוּ וִימַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי 7
מַחְשְׁבֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּמְסִלּוֹתָם׃ דֶּרֶךְ 8
שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נְתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ
להם

נ״ח v. 14. יתיר ו׳ ibid. עד כאן נ״ט v. 2. מלא ו׳ v. 8. קמץ בז״ק

8 דאַן וועט ווי דער מאָרגען־שטערען אויפברעכען דיין ליכט, דיין היילונג
וועט געשווינד אַרויסשפּראָצען, און דיין גערעכטיגקייט וועט געהען פאַר
9 דיר, און די עהרע פון גאָט וועט דיך פון הינטען לייכטען. דאַן וועסטו
רופען און גאָט וועט ענטפערען, דו וועסט שרייען און ער וועט זאָגען:
היער בין איך. אויב דו וועסט אָבשאַפען פון דיין מיטען פעריאָכונג, ניט
אויסשטרעקען אַ פינגער (יענעם צו שרעקען) און ניט רעדען אונרעכט.
10 און דו וועסט הינרייכען צו דעם הונגעריגען דיין ברויט מיט צופריעדענ־
הייט, און די אונטערדריקטע זעעל וועסטו זאַט מאַכען; דאַן וועט אויפ־
שיינען דיין ליכט אין דער פינסטערניס, און דיין דונקעלהייט וועט זיין
11 ווי די מיטאָגס־ליכטיגקייט. און גאָט וועט דיך שטענדיג פיהרען, און
ער וועט זעטיגען מיט העלע ליכטיגקייט דיין זעעל, און דיינע ביינער וועט
ער שטאַרקען, און דו וועסט זיין ווי אַ געוואַסערטער גאָרטען, און ווי
אַ וואַסער־קוואַל וואָס זיינע וואַסערען הערען ניט אויף (צו קוועלען).
12 און די וואָס קומען אַרויס פון דיר וועלען אויפבויען די אַלטע רואינען
(פון ירושלים), די פונדאַמענטען פון די פערגאַנגענע דורות וועסטו אויפ־
שטעלען; און דו וועסט גערופען ווערען: דער פערצאַמער פון די
צובראָכענע מויערען, דער וואָס בעזעצט די וועגען צו וואָהנען.
13 אויב דו וועסט דיין פוס צוריקהאַלטען פון וועגען שבת, ניט צו טהאָן
דיינע געשעפטען אין מיין הייליגען טאָג, און דו וועסט רופען דעם
שבת: „פערגעניגען", און צו דעם הייליגען טאָג פון גאָט: „גע־
אַכטעטער"; און דו וועסט איהם אַכטען ניט צו טרייבען אין איהם
דיינע בעשעפטיגונגען, ניט צו געפינען געשעפטען, און ניט צו ריידען
14 איבעריגע רייד. דאַן וועט דיין העכסטע צופריעדענהייט זיין אין גאָט;
און איך וועל דיך זעצען אויף די העכסטע ערטער פון דער ערד, און איך
וועל דיך מאַכען געניסען דאָס ערבטהייל פון יעקב'ן דיין פאָטער. דען
דאָס מויל פון גאָט האָט גערעדט.

קאַפּיטעל נט

1 זעה, די האַנד פון גאָט איז ניט קורץ צו העלפען, און זיין אויער איז
2 ניט שווער צו הערען. נאָר אייערע זינד פלעגען אָבשניידען צווי־
שען אייך און אייער גאָט, און אייערע פערברעכען האָבען געמאַכט
פערבאָרגען (מיין) אַנגעזיכט פון אייך, אום ניט צו הערען.
3 דען אייערע הענד זיינען בעשמוצט מיט בלוט, און אייערע פינגער מיט
זינד; אייערע ליפען רעדען פאַלשקייט, אייער צונג רעדט בעטרוג.
4 קיינער רופט ניט (דעם צווייטען צום געריכט) מיט גערעכטיגקייט, און
קיינער ווערט ניט פעראורטהיילט מיט רעכט, ווען מען פערזיכערט זיך
אויף איינעם — איז דאָס אויף גאָר נישט, און וואָס זיי ריידען — איז
ליגען; מען טהוט טראַכטען שלעכטעס, און מען געווינט אונרעכט.
5 די אייער פון בעזעליסקען (בייזע שלאַנגען) בריהען זיי אויס, און שפּינ־
וועבס וועבען זיי; דער וואָס עסט פון זייערע אייער מוז שטאַרבען,
און פון די צודריקטע ווערט אויסגעבריהט אַן אָטער־שלאַנג.
6 זייערע שפּינוועבס קענען ניט גענוצט ווערען פאַר אַ קלייד; און מען
קען זיך ניט צודעקען מיט זייערע ווערק! זייערע ווערק זיינען ווערק
פון אונרעכט, און אַרבייט פון בלוט־רויב איז אין זייערע הענד.
7 זייערע פיס לויפען צו שלעכטס, און זיי איילען צו פערגיסען אונשולדיג
בלוט. זייערע געדאַנקען זיינען געדאַנקען פון אונרעכט, צושטערונג און
ברעכענים איז אין זייערע שטעגען.
8 דעם וועג פון פרידען ווייסען זיי ניט, און עס איז ניטאָ גערעכטיגקייט אין
זייערע וועגען; זייערע שטעגען האָבען זיי פאַר זיך אַליין פאַרקרימט;
דער וואָס טרעט אין (איהר) איינע פון זיי ווייסט ניט פון קיין פריעדען.

9 לָהֶם כָּל דֹּרֵךְ בָּהּ לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃ עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט
מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה לָאוֹר וְהִנֵּה־חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת
י בָּאֲפֵלוֹת נְהַלֵּךְ׃ נְגַשְׁשָׁה כַעִוְרִים קִיר וּכְאֵין עֵינַיִם
נְגַשֵּׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַצָּהֳרַיִם כַּנֶּשֶׁף בָּאַשְׁמַנִּים כַּמֵּתִים׃
11 נֶהֱמֶה כַדֻּבִּים כֻּלָּנוּ וְכַיּוֹנִים הָגֹה נֶהְגֶּה נְקַוֶּה לַמִּשְׁפָּט
12 וָאַיִן לִישׁוּעָה רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃ כִּי־רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאותֵינוּ
13 עָנְתָה בָּנוּ כִּי־פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ יְדַעֲנוּם׃ פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ
בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחַר אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר־עֹשֶׁק וְסָרָה הֹרוֹ וְהֹגוֹ
14 מִלֵּב דִּבְרֵי־שָׁקֶר׃ וְהֻסַּג אָחוֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מֵרָחוֹק
תַּעֲמֹד כִּי־כָשְׁלָה בָרְחוֹב אֱמֶת וּנְכֹחָה לֹא־תוּכַל לָבוֹא׃
טו וַתְּהִי הָאֱמֶת נֶעְדֶּרֶת וְסָר מֵרָע מִשְׁתּוֹלֵל וַיַּרְא יְהוָה וַיֵּרַע
16 בְּעֵינָיו כִּי־אֵין מִשְׁפָּט׃ וַיַּרְא כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי־
17 אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ׃ וַיִּלְבַּשׁ
צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם
18 תִּלְבֹּשֶׁת וַיַּעַט כַּמְעִיל קִנְאָה׃ כְּעַל גְּמֻלוֹת כְּעַל יְשַׁלֵּם
19 חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל לְאֹיְבָיו לָאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם׃ וְיִירְאוּ
מִמַּעֲרָב אֶת־שֵׁם יְהוָה וּמִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי־יָבוֹא
כ כַנָּהָר צָר רוּחַ יְהוָה נֹסְסָה בוֹ׃ וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי
21 פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר
יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־
יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

ס

CAP. LX. ס

א 2 קוּמִי אוֹרִי כִּי־בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח׃ כִּי־
הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה
3 וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה׃ וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ
4 זַרְחֵךְ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ

בניך

כ״ט v. 12 מלא ו   v. 16 כצ״ל   v. 17 הג״מ רפה   ס׳ v. 1 הפטרת כי תבא

9 דאַרום איז גערעכטיגקייט דערווייטערט פון אונז, און גנאָד דערגרייכט אונז ניט, מיר האָפען אויף ליכט און זעה, עס איז פינסטערניס, מיר האָפען אויף אַ העלען שיין, אָבער מיר מוזען וואַנדערען אין שטאָק־פינס־
10 טערניס. מיר טאַפּען אַזוי ווי בלינדע אויף אַ וואַנד, און אַזוי ווי ער, דער וואָס האָט ניט קיין אויגען טאַפּען מיר ; מיר ווערען געשטרויכעלט אין מיטען טאָג ווי אין אבענד, אין פינסטערניס (ליגען מיר) ווי די טויטע.
11 מיר ברומען ווי די בערען, מיר אַלע, און ווי די טויבען קרעכצען מיר ; מיר האָפען אויף גערעכטיגקייט און עס איז ניטאָ, אויף הילף, אָבער
12 עס איז ווייט פון אונז. דען אונזערע פערברעכען קעגען דיר זיי־נען פיעל, און אונזערע זינד זאָגען עדות קעגען אונז ; דען אונזערע פערברעכען זיינען נאָך ביי אונז, און אונזערע זינד — מיר ווייסען זיי.
13 מען טהוט פערברעכען און לייקענען אָן גאָט, און אָבקעהרען פון אונזער גאָט, מען רעדט וועגען בעדריקונג און אָבפאַל, עס ווערט געפּלאַנט אין הערצען און ארויסגעבראַכט (פון הערצען), זאַכען פון פאַלשקייט.
14 און אָבגעשטויסען אַהינטער איז דאָס רעכט, און די גערעכטיגקייט שטעהט פון דער ווייט ; דען די וואַרהייט איז געשטרויכעלט געוואָרען אין גאַס, און די גערעכטיגקייט איז ניט ערלויבט אַריינצוקומען (אין
15 שטאָדט). און די וואהרהייט איז געמינערט געוואָרען, און דער וואָס
16 קעהרט אָב פון שלעכטס(ווערט גערעכענט)ווי וואַהנזיניג; און גאָט האָט עס געזעהען אַז עס איז ניטאָ קיין (רעכטער) מענש, און ער האָט זיך גע־וואונדערט אַז עס איז ניטאָ קיין פארטהיידיגער; און זיין אייגענער ארעם האָט איהם געהאָלפען, און זיין גערעכטיגקייט—זי האָט איהם געשטיצט.
17 און ער האָט אָנגעטהאָן גערעכטיגקייט ווי אַ פּאַנצער, און אַ העלם פון הילף אויף זיין קאָפּ, און ער האָט אָנגעקליידט די קליידער פון ראַכע פאַר אַ קליידונג, און ער האָט זיך אומגעהילט מיט אייפער ווי מיט אַ מאַנטעל.
18 ווען דער העכסטער וועט קומען צו פערגעלטען, ווען דער העכסטער וועט באַצאָהלען, דאן וועט זיין גרימצאָרן קומען אויף זיינע פיינד, אַ פערגעל־טונג צו זיינע געגנערס, צו די אינזעל־בעוואָהנער וועט ער אַ פערגעלטונג
19 באַצאָהלען. און די איינוואָהנער פון מערב וועלען פירכטען פאַר דעם נאָמען פון גאָט, און די, פון מזרח זייט פון דער זונן — פאַר זיין עהרע ; דען אַפילו ווי אַ שטראָם זאָל קומען דער פיינד, דער גייסט פון גאָט וועט
20 איהם צופלאַקערען. אָבער פאַר ציון וועט קומען אַ דערלייזער, און פאַר די, וואָס קעהרען צוריק פון זינד אין יעקב, זאָגט גאָט.
21 און איך, דאָס איז מיין בונד מיט זיי, זאָגט גאָט. מיין גייסט וואָס איז אויף דיר, און מיינע ווערטער וואָס איך האָב אַריינגעטהאָן אין דיין מויל, וועלען ניט וייכען פון דיין מויל, און פון דעם מויל פון דיינע קינדער, און פון דעם מויל פון דיינע קינדס־קינדער, זאָגט גאָט, פון יעצט אָן ביז אויף אייביג.

קאַפּיטעל ס

1 שטעה אויף, לייכט, דען דיין ליכט קומט אָן, און די עהרע פון גאָט טהוט דיך בעשטראַהלען.
2 דען זעה, פינסטערניס בעדעקט די ערד, און אַ דיקער נעבעל די פעלקער, אָבער איבער דיר וועט גאָט שיינען, און זיין עהרע וועט אויף דיר געזעהען ווערען.
3 און פעלקער וועלען געהן פאַר דיין ליכטיגקייט, און קעניגע — פאַר דעם גלאַנץ פון דיין שיין.
4 הויב אויף דיינע אויגען רינגס־אַרום און זעה : זיי אַלע האָבען זיך פערזאַמעלט, זיי קומען צו דיר ; דיינע זיהן וועלען קומען פון דער ווייטען, און דיינע טעכטער וועלען אויף'ן אָרעם געטראָגען ווערען.

בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֹתַיִךְ עַל־צַד תֵּאָמַנָה׃ אָז תִּרְאִי ה
וְנָהַרְתְּ וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ כִּי־יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל
גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ׃ שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה 6
כֻּלָּם מִשְּׁבָא יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלֹּת יְהוָה
יְבַשֵּׂרוּ׃ כָּל־צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֶךְ 7
יַעֲלוּ עַל־רָצוֹן מִזְבְּחִי וּבֵית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר׃ מִי־אֵלֶּה 8
כָּעָב תְּעוּפֶינָה וְכַיּוֹנִים אֶל־אֲרֻבֹּתֵיהֶם׃ כִּי־לִי ׀ אִיִּים יְקַוּוּ 9
וָאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשֹׁנָה לְהָבִיא בָנַיִךְ מֵרָחוֹק כַּסְפָּם
וּזְהָבָם אִתָּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהַיִךְ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי
פֵאֲרָךְ׃ וּבָנוּ בְנֵי־נֵכָר חֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם יְשָׁרְתוּנֶךְ כִּי י
בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ וּבִרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ׃ וּפִתְּחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד 11
יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ לְהָבִיא אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם
נְהוּגִים׃ כִּי־הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּךְ יֹאבֵדוּ 12
וְהַגּוֹיִם חָרֹב יֶחֱרָבוּ׃ כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלַיִךְ יָבוֹא בְּרוֹשׁ 13
תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי
אֲכַבֵּד׃ וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל־ 14
כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ כָּל־מְנַאֲצָיִךְ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׂנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשַׂמְתִּיךְ טו
לִגְאוֹן עוֹלָם מְשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר׃ וְיָנַקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם וְשֹׁד 16
מְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר
יַעֲקֹב׃ תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת הַבַּרְזֶל אָבִיא 17
כֶסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בַּרְזֶל וְשַׂמְתִּי
פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה׃ לֹא־יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס 18
בְּאַרְצֵךְ שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ וְקָרָאת יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ
וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה׃ לֹא־יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם 19
וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא־יָאִיר לָךְ וְהָיָה־לָךְ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם
וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ׃ לֹא־יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וִירֵחֵךְ לֹא כ

יאסף

v. 9. דמי בפתח

5 דאַן וועסטו זעהען און דו וועסט שיינען ; און דיין הערץ וועט זיך שרעקען און ברייט ווערען, דער רייכטהום פון דעם ים וועט איבערגעהען צו דיר, דער פערמעגען פון די פעלקער וועט קומען צו דיר.

6 אַ מענגע פון קעמלען וועלען דיך בעדעקען : די יונגע קעמלען פון מדין און עיפה ; זיי אַלע וועלען פון שבא קומען, גאָלד און ווייהרויך וועלען זיי טראָגען,

7 און דעם לויב פון גאָט וועלען זיי דערצעהלען. אַלע שאָף פון קדר וועלען איינגעזאַמעלט ווערען צו דיר, די ווידרע פון נביות וועלען דיך בעדיענען ; זיי וועלען אויפגעבראַכט ווערען אויף מיין אַלטאַר פאַר אַ בעוויליגונג, און דאָס הויז פון מיין ציערונג וועל איך בעשעהנען.

8 ווער זיינען די דאָזיגע וואָס פליהען ווי אַ וואָלקען און ווי די טויבען צו זייערע טויבען־שלאַגען ?

9 דען צו מיר וועלען שטראָמען די אינזלען (די בעוואָהנער), און די שיפען פון תרשיש צו ערשט, צו ברענגען דיינע קינדער פון ווייטען ; זייער זילבער און זייער גאָלד (ברענגען זיי) מיט זיי, צו דעם נאָמען פון גאָט דיין הערר, און צו דעם הייליגען פון ישראל וועלכער האָט דיך בעשעהנט.

10 און די זיהן פון פרעמדע וועלען בויען דיינע מויערען, און זייערע קעניגע וועלען דיך בעדיענען ; דען אין מיין צאָרן האָב איך דיך געשלאָגען, און אין מיין גנאָד האָב איך זיך דערבאַרעמט אויף דיך.

11 און דיינע טהויערען וועלען זיין אָפען שטענדיג, טאָג און נאַכט וועלען זיי ניט פאַרשלאָסען ווערען, צו ברענגען צו דיר דאָס פערמעגען פון די פעלקער, און זייערע קעניגע וועלען געפיהרט ווערען (נאָך ירושלים).

12 דען דאָס פאָלק און דאָס קעניגרייך וואָס וועלען דיר ניט דיענען, וועלען פערלאָרען ווערען, און די נאַציאָנען וועלען אין גאַנצען פערוויסט ווערען.

13 די עהרע פון לבנון וועט קומען צו דיר; דער ציפּרעסבוים, דער טענענבוים און דער בוקסענבוים צוזאַמען, צו בעשעהנערען דעם אָרט פון מיין הייליגטום, און דעם אָרט פון מיינע פיס(בית המדרש)וועל איך פערהערליכען.

14 און איינגעבויגען וועלען געהן צו דיר די זיהן פון דיינע פייניגער, און זיי וועלען זיך בוקען צו דיינע פיס־זויהלען אַלע דיינע לעסטערער ; און זיי וועלען דיך רופען : די שטאָדט פון גאָט, ציון, (וואָהנונג) פון דעם הייליגען פון ישראל.

15 אָנשטאָט וואָס דו ביזט געוועזען פערלאָזען און פערהאַסט, אָהן אַ דורכ־פאָהרער — וועל איך דיך מאַכען פאַר אַן אייביגען פראַכט, אַ פרייד פון אַלע דורות.

16 און דו וועסט זויגען די מילך פון די פעלקער, און די זאַפּט פון קעניגע וועסטו זויגען, און דו וועסט וויסען אַז איך גאָט, בין דיין העלפער, און דיין אויסלייזער איז דער שטאַרקער פון יעקב.

17 שטאָט קופּער וועל איך ברענגען גאָלד, און שטאָט אַייזען וועל איך ברענ־גען זילבער, און שטאָט האָלץ, קופּער, און שטאָט שטיינער, אַייזען, און איך וועל מאַכען דיינע בעאַמטע — (דעם שלום) פריעדען, און דיינע הערשער — די גערעכטיגקייט.

18 ניט מעהר זאָל בלוט־רויב געהערט ווערען אין דיין לאַנד, פערוויסטונג און בראָך אין דיינע גרענעצען. און דו וועסט רופען דיינע מויערען : הילף, און דיינע טהויערען : לויב.

19 די זונן וועט ניט מעהר זיין פאַר אַ ליכט ביי טאָג, און פאַר אַ העללען שיין וועט דיר די לבנה מעהר ניט שיינען ; נאָר גאָט וועט צו דיר זיין אַן אייביגעס ליכט, און דיין גאָט — פאַר דיין פּראַכט.

20 דיין זונן וועט מעהר ניט אונטערגעהן, און דיין לבנה וועט ניט פערגעהן, דען גאָט וועט זיין צו דיר פאַר אַן אייביגעס ליכט, און געענדיגט וועלען ווערען די טעג פון דיין טרויער.

יֵאָסֵף כִּי יְהוָה יִהְיֶה־לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ׃
21 וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעוֹ מַעֲשֵׂה
22 יָדַי לְהִתְפָּאֵר׃ הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי
יְהוָה בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה׃

סא CAP. LXI. סא

א רוּחַ אֲדֹנָי יֱהוִה עָלָי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבַשֵּׂר עֲנָוִים
שְׁלָחַנִי לַחֲבֹשׁ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב לִקְרֹא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר
2 וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ׃ לִקְרֹא שְׁנַת־רָצוֹן לַיהוָה וְיוֹם נָקָם
3 לֵאלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל־אֲבֵלִים׃ לָשׂוּם ׀ לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן לָתֵת
לָהֶם פְּאֵר תַּחַת אֵפֶר שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן תַּחַת אֵבֶל מַעֲטֵה
תְהִלָּה תַּחַת רוּחַ כֵּהָה וְקֹרָא לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק מַטַּע
4 יְהוָה לְהִתְפָּאֵר׃ וּבָנוּ חָרְבוֹת עוֹלָם שֹׁמְמוֹת רִאשֹׁנִים
ה יְקוֹמֵמוּ וְחִדְּשׁוּ עָרֵי חֹרֶב שֹׁמְמוֹת דּוֹר וָדוֹר׃ וְעָמְדוּ
6 זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם וּבְנֵי נֵכָר אִכָּרֵיכֶם וְכֹרְמֵיכֶם׃ וְאַתֶּם
כֹּהֲנֵי יְהוָה תִּקָּרֵאוּ מְשָׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ יֵאָמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם
7 תֹּאכֵלוּ וּבִכְבוֹדָם תִּתְיַמָּרוּ׃ תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וּכְלִמָּה
יָרֹנּוּ חֶלְקָם לָכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה
8 לָהֶם׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט שֹׂנֵא גָזֵל בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי
9 פְעֻלָּתָם בֶּאֱמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרוֹת לָהֶם׃ וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם
זַרְעָם וְצֶאֱצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל־רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי
י הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְהוָה׃ שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי
בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן
11 יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ׃ כִּי כָאָרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ
וּכְגַנָּה זֵרוּעֶיהָ תַצְמִיחַ כֵּן ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה
נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם׃

סב CAP. LXII. סב

א לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחֱשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַםִ לֹא אֶשְׁקוֹט עַד־

21 און דיין פאָלק, זיי אַלע וועלען זיין גערעכטע, אייביג וועלען זיי בעזיצען דאָס לאַנד, אַ צווייג פון מיינע פלאַנצונגען, דאָס ווערק פון מיינע הענד, צו ריהמען זיך.
22 דער קלענסטער וועט ווערען אַ טויזענד, און דער אינגסטער אַ מעכטיגעס פאָלק. איך גאָט וועל עס אײלען, אין איהר צייט.

קאַפּיטעל סא

1 דער גייסט פון דעם הערר גאָט איז אויף מיר, ווייל גאָט האָט מיך געזאַלבט, (פאַר אַ נביא), (ער האָט מיך געשיקט) אָנצוזאָגען די געדריקטע, ער האָט מ ך געשיקט צו היילען די צובראָכענע הערצער, אויסצורופען צו די געפאַנגענע פרייהייט, און צו די געבונדענע — בעפרייאונג
2 אויסצורופען אַ יאָהר פון גנאָד פון גאָט, און אַ טאָג פון ראַכע פון אונזער גאָט, צו טרייסטען אַלע טרויעריגע.
3 צו בעצאָהלען צו די טרויערערס פון ציון, צו געבען צו זיי שעהנהייט אָנשטאָט אַש, אויל פון פרייד שטאָט טרויער, אַ הילע (מאַנטעל) פון לויב שטאָט אַ בעטריבט געמיטה, און גערופען וועלען זיי ווערען: די בוימער פון גערעכטיגקייט, די פלאַנצונג פון גאָט, צו ריהמען זיך.
4 און זיי וועלען אויפבויען די אַלטע רואינען, די פערוויסטע ערטער פון די פאָהריגע טעג וועלען זיי אויפשטעלען, און זיי וועלען בענייען די וויסטע שטעדט, די פערוויסטונגען פון אַלע צייטען (דורות).
5 און פרעמדע וועלען זיך שטעלען און פיטערען אייער שאָף, און די זיהן פון די פרעמדע (וועלען זיין) אייערע ערד־אַרבייטער און אייערע אַרבייטער אין וויינגערטנער.
6 און איהר, די פּריעסטער פון גאָט, וועט איהר גערופען ווערען, די דיענער פון גאָט וועט מען אייך אָנרופען; דאָס רייכטהום פון נאַציאָנען וועט איהר עסען, און מיט זייער פּראַכט וועט איהר זיך בעציערען.
7 שטאָט אייער שאַנד, אַ דאָפּעלטע בעלאָהנונג (וועט איהר קריגען), און שטאָט שמאַך, וועלען זיי (ישראל) זינגען אויף זייער טהייל, פּירוואהר! אין זייער לאַנד וועלען זיי דאָפּעלט גוטס ערבען; אייביגע פרייד וועט זיין צו זיי.
8 דען איך, גאָט, ליעב גערעכטיגקייט, און האַס רויבעריי און אונרעכט; און איך וועל געבען דעם לוין פאַר זייערע ווערק מיט וואָהרהייט, און אַן אייביגען בונד וועל איך שליעסען מיט זיי.
9 און זייערע זאָמען וועלען בעוואוסט ווערען צווישען די נאַציאָנען, און זייערע נאָכקאָמען צווישען די פעלקער; אַלע וואָס וועלען זיי זעהען וועלען זיי דערקענען, אַז זיי זיינען דער זאָמען וואָס גאָט האָט געבענשט.
10 איך וועל מיך זעהר פרעהען אין גאָט, מיין זעעל וועט פרעהליך זיין אין מיין גאָט, דען ער האָט מיך אָנגעקליידעט מיט קליידער פון הילף, מיט אַ מאַנטעל פון גערעכטיגקייט האָט ער מיך אָנגעהילט; אַזוי ווי אַ חתן ערשיינט אין זיינע פּראַכטפאָלע קליידער, און ווי אַ כלה ציערט זיך אָן מיט איהרע ציערונגען.
11 דען אַזוי ווי די ערד ברענגט אַרויס איהר שפּראָצונג, און אַזוי ווי אַ גאָרטען מאַכט שפּראָצען זיינע זאָמען, אַזוי וועט גאָט, דער הערר, מאַכען שפּראָצען (פאַר ישראל) גערעכטיגקייט און לויב, אין געגענוואַרט פון אַלע פעלקער.

קאַפּיטעל סב

1 פון ציון'ס וועגען וועל איך ניט שווייגען און פון ירושלים'ס וועגען וועל איך ניט רוהיג בלייבען, ביז איהר גערעכטיגקייט וועט אַרויסגעהען ווי אַ העללעס ליכט, און איהר הילף וועט ווי אַ פלאַם ברענען.

יֵצֵא כַנֹּגַהּ צִדְקָהּ וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד יִבְעָר׃ וְרָאוּ גוֹיִם 2
צִדְקֵךְ וְכָל־מְלָכִים כְּבוֹדֵךְ וְקֹרָא לָךְ שֵׁם חָדָשׁ אֲשֶׁר פִּי
יְהוָה יִקֳּבֶנּוּ׃ וְהָיִית עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּיַד־יְהוָה וּצְנוֹף 3
מְלוּכָה בְּכַף־אֱלֹהָיִךְ׃ לֹא־יֵאָמֵר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאַרְצֵךְ 4
לֹא־יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לָךְ יִקָּרֵא חֶפְצִי־בָהּ וּלְאַרְצֵךְ
בְּעוּלָה כִּי־חָפֵץ יְהוָה בָּךְ וְאַרְצֵךְ תִּבָּעֵל׃ כִּי־יִבְעַל בָּחוּר ה
בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנָיִךְ וּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה יָשִׂישׂ עָלַיִךְ
אֱלֹהָיִךְ׃ עַל־חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַםִ הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים כָּל־הַיּוֹם 6
וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּרִים אֶת־יְהוָה אַל־דֳּמִי
לָכֶם׃ וְאַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ עַד־יְכוֹנֵן וְעַד־יָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלַםִ 7
תְּהִלָּה בָּאָרֶץ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ אִם־אֶתֵּן 8
אֶת־דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבַיִךְ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ
אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ׃ כִּי מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה 9
וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי׃ עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים י
פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְּלוּ מֵאֶבֶן הָרִימוּ נֵס
עַל־הָעַמִּים׃ הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ 11
לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃
וְקָרְאוּ לָהֶם עַם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה 12
עִיר לֹא נֶעֱזָבָה׃

Cap. LXIII. סג

סג

מִי־זֶה ׀ בָּא מֵאֱדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבָּצְרָה זֶה הָדוּר א
בִּלְבוּשׁוֹ צֹעֶה בְּרֹב כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מַדּוּעַ אָדֹם לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֹרֵךְ בְּגַת׃ פּוּרָה ׀ דָּרַכְתִּי 2 3
לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין־אִישׁ אִתִּי וְאֶדְרְכֵם בְּאַפִּי וְאֶרְמְסֵם
בַּחֲמָתִי וְיֵז נִצְחָם עַל־בְּגָדַי וְכָל־מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי׃ כִּי 4
יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה׃ וְאַבִּיט וְאֵין עֹזֵר ה
וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ וַתּוֹשַׁע לִי זְרֹעִי וַחֲמָתִי הִיא

סמכתני

סב v. 3. וצנוף קרי. סי"ג v. 2. פתח בס"פ

2 און די פעלקער וועלען זעהען דיין גערעכטיגקייט, און אַלע קעניגע — דיין עהרע, און דו וועסט אָנגערופען ווערען מיט אַ נייעם נאָמען, וואָס דאָס מויל פון גאָט וועט בעשטימען.
3 און דו וועסט זיין אַ פּראַכטפאָלע קרוין אין דער האַנד פון גאָט, און אַ קעניגליכער קאָפּ־באַנד (וועסטו ווערען) דורך די האַנד פון דיין גאָט.
4 עס וועט ניט מעהר צו דיר געזאָגט ווערען : פערלאָזענע ; און צו דיין לאַנד וועט ניט מעהר געזאָגט ווערען : פערוויסטע. דען דו וועסט גערו־פען ווערען : חפצי־בה (מיין פערלאַנג איז אין איהר), און דיין לאַנד : פערהייראַטהעטע ; דען זיין לוסט האָט גאָט אין דיר, און דיין לאַנד וועט ווידער בעמאַנט ווערען.
5 דען אַזוי ווי אַ יונגער מאַן פערהייראַטהעט מיט אַ יונגפרוי, אַזוי וועלען דיינע קינדער זיך פערהייראַטהען מיט דיר ; און ווי די פרייד פון דעם חתן מיט דער כלה, אַזוי וועט זיך פרעהען מיט דיר דיין גאָט.
6 אויף דיינע מויערען, ירושלים, האָב איך אויפגעשטעלט וועכטער, דעם גאַנצען טאָג און די גאַנצע נאַכט, שטענדיג, זיי וועלען ניט שוויי־גען ; איהר, די וואָס דערמאָהנט גאָט, נעהמט זיך ניט קיין רוה.
7 און איהר זאָלט איהם קיין רוה ניט געבען, ביז ער וועט גרינדען און ביז ער וועט מאַכען ירושלים צו אַ רוהם אויף דער ערד.
8 גאָט האָט געשוואָרען ביי זיין רעכטער האַנד, און ביי דעם אָרעם פון זיין שטאַרקייט : איך וועל שוין מעהר ניט געבען דיין געטרייד אַ שפּייז צו דיינע פיינד, און עס וועלען מעהר ניט טרינקען די זיהן פון די פרעמדע דיין פרישען וויין, אויף וועלכע דו האָסט זיך געמיהט.
9 נאָר זיינע זאַמלערס וועלען עס עסען, און זיי וועלען לויבען גאָט ; און זיינע איינזאַמלערס וועלען איהם טרינקען אין די הויפען פון מיין היי־ליגטהום.
10 פאָהרט, פאָהרט דורך אין די טהויערען (פון אַלע שטעדט), רוימט אָב דעם וועג פאַר דעם פאָלק, באַהנט, באַהנט אַ שטעג, רייניגט עס פון שטיינער, הויבט אויף אַ פאָהן פאַר די פעלקער.
11 זעה, גאָט האָט געלאָזט הערען ביז צו דעם עק פון דער ערד : זאָגט צו דער טאָכטער פון ציון : זעה, דיין הילף קומט, זעה, זיין לוין איז מיט איהם, און זיין פערגעלטונג געהט איהם פאָראויס.
12 און מען וועט זיי רופען : דאָס הייליגע פאָלק, די אויסגעלייזטע פון גאָט, און דו וועסט גערופען ווערען: די געזוכטע, די ניט פערלאָזענע שטאָדט.

קאַפּיטעל סג

1 ווער איז דאָס, דער וואָס קומט פון אדום, מיט רויט געפאַרבטע קליי־דער — פון בצרה ? ער, דער וואָס איז (שטענדיג) פּראַכטיג אין זיין קליידונג, ער וואַנדערט מיט זיין פולען קראַפט ? — איך, וועלכער רייד, און עס ווערט פערווירקליכט, (איך) וואָס האָב מאַכט צו העלפען.
2 וואָרום דען איז די רויטקייט אויף דיינע קליידונג, און דיינע קליידער זיינען ווי פון דעם וואָס טרעט אין אַ וויין־קעלטער ?
3 אַ קעלטער האָב איך געטרעטען, איך אַליין, און פון די פעלקער איז קיינער מיט מיר ניט געוועזן ; און איך האָב זיי געטרעטען אין מיין צאָרן, און איך האָב זיי צוטרעטען אין מיין גרים, און זייער לעבענס־זאַפט האָט געשפּריצט אויף מיינע קליידער, און מיין גאַנצע קליידונג האָב איך בעשמוצט.
4 דען אַ טאָג פון ראַכע איז אין מיין הערצען, און דאָס יאָהר פון מיינע אויסגעלייזטע איז געקומען ;
5 און איך האָב געקוקט, און עס איז ניטאָ קיין העלפער ; און איך האָב זיך פערוואונדערט, און עס איז ניטאָ קיין שטיצער ; דאַן האָט מיר מיין אייגענער אָרעם געהאָלפען, און מיין גרימצאָרן האָט מיך געשטיצט.

6 סְמָכָתְנִי׃ וְאָבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וַאֲשַׁכְּרֵם בַּחֲמָתִי וְאוֹרִיד
7 לָאָרֶץ נִצְחָם׃ חַסְדֵי יְהוָה ׀ אַזְכִּיר תְּהִלֹּת יְהוָה
כְּעַל כֹּל אֲשֶׁר־גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
8 גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרֹב חֲסָדָיו׃ וַיֹּאמֶר אַךְ־עַמִּי הֵמָּה
9 בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ׃ בְּכָל־צָרָתָם ׀ לֹא
צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם
י וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם׃ וְהֵמָּה מָרוּ וְעִצְּבוּ אֶת־
11 רוּחַ קָדְשׁוֹ וַיֵּהָפֵךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם־בָּם׃ וַיִּזְכֹּר
יְמֵי־עוֹלָם מֹשֶׁה עַמּוֹ אַיֵּה ׀ הַמַּעֲלֵם מִיָּם אֵת רֹעֵה צֹאנוֹ
12 אַיֵּה הַשָּׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ׃ מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה
זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם׃
13 14 מוֹלִיכָם בַּתְּהֹמוֹת כַּסּוּס בַּמִּדְבָּר לֹא יִכָּשֵׁלוּ׃ כַּבְּהֵמָה
בַּבִּקְעָה תֵרֵד רוּחַ יְהוָה תְּנִיחֶנּוּ כֵּן נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת
טו לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת׃ הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְּבֻל קָדְשְׁךָ
וְתִפְאַרְתֶּךָ אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ הֲמוֹן מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ
16 אֵלַי הִתְאַפָּקוּ׃ כִּי־אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירָנוּ אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם
17 שְׁמֶךָ׃ לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ
18 שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ׃ לַמִּצְעָר יָרְשׁוּ עַם־
19 קָדְשֶׁךָ צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ׃ הָיִינוּ מֵעוֹלָם לֹא־מָשַׁלְתָּ
בָּם לֹא־נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהֶם לוּא־קָרַעְתָּ שָׁמַיִם יָרַדְתָּ
מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלּוּ׃

CAP. LXIV. סד

סד

א כִּקְדֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים מַיִם תִּבְעֶה־אֵשׁ לְהוֹדִיעַ שִׁמְךָ לְצָרֶיךָ
2 מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם יִרְגָּזוּ׃ בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה יָרַדְתָּ
3 מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלּוּ׃ וּמֵעוֹלָם לֹא־שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עַיִן
4 לֹא־רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה־לוֹ׃ פָּגַעְתָּ אֶת־

ששׂ

ס״ג v. 9. לו קרי ibid. עד כאן v. 11. כ״א רעי ס״ד v. 3. קמץ בז״ק

6 און איך האָב צוטרעטען די פעלקער אין מיין צאָרן, און איך האָב זיי
בערוישט מיט מיין גרים, און איך האָב אַרונטערגעבראַכט צו דער ערד
7 זייער שטאַרקייט. די גנאַדען פון גאָט וועל איך דערמאָהנען, די
לויבען פון גאָט, פאַר אַלץ וואָס גאָט האָט אונז פערגאָלטען,
און פאַר די פיעל גוטס פאַר דאָס הויז ישראל, וואָס ער האָט זיי פער־
גאָלטען נאָך זיינע בארעמהערציגקייט נאָך, און נאָך זיינען פיעל גנאָדען.
8 דען ער האָט געזאָגט : זיי זיינען דאָך מיין פאָלק, קינדער וועלכע ווע־
לען ניט זיין טריילאָז, און ער איז געוואָרען פאַר זיי אַ העלפער.
9 אין אַלע זייערע נויטהען — האָט ער געפיהלט נויטה, און אַן ענגעל
געשיקט פון איהם האָט זיי געהאָלפען, מיט זיין ליעבשאַפט און מיט זיין
דערבאַרעמונג האָט ער זיי אויסגעלייזט ; און ער האָט זיי ערהויבען,
10 און ער האָט זיי געטראָגען אין אַלע אוראַלטע צייטען. אָבער זיי האָבען
ווידערשפעניגט און האָבען געמאַכט פערדרוס צו זיין הייליגען גייסט, דאַ־
רום איז ער אומגעביטען געוואָרען צו זיין זייערער אַ פיינד ; ער האָט גע־
11 שטריטען קעגען זיי. און אַז זיין פאָלק דערמאָהנט זיך אָן די פאַרצייי־
טיגע טעג, אָן די טעג פון משה'ן, (זאָגען זיי :) וואו איז ער, דער וואָס
האָט זיי אַרויפגעבראַכט פון ים ? וואו איז דער הירט פון זיינע שאָף ?
וואו איז דער וואָס האָט אַריינגעגעבען אין איהם זיין הייליגען גייסט ?
12 ער, וואָס האָט געפיהרט מיט דעם אָרעם פון זיין פראַכט. משה'ן ביי זיין
רעכטע האַנד, וואָס האָט צושפאָלטען פאַר זיי די וואַסערען, אום צו מאַ־
13 כען אַן אייביגען נאָמען צו איהם (ישראל). ער, וואָס האָט זיי געפיהרט
אין די אבגרונדען, אַזוי ווי (מען פיהרט) אַ פערד אין דער וויסטע, און זיי
14 זיינען ניט געשטרויכעלט געוואָרען ? ווי דאָס פיה ניעדערט אַרונטער צום
טהאל, אַזוי האָט איהם דער גייסט פון גאָט געבראַכט צו זיין רוה. אַזוי
האָסטו אַ מאָל געפיהרט דיין פאָלק, צו מאַכען זיך אַ פרעכטיגען נאָמען.
15 קוק אַרונטער פון די הימלען און זעה, (קוק) פון דער וואָהנונג פון דיין
הייליגקייט און דיין פראַכט. וואו איז דיין ראַכע און דיינע שטאַרקיי־
טען ? האָט זיך דען די בעוועגונג פון דיינע אינגעווייד. און דיינע באַ־
16 רעמהערציגקייט קעגען מיר צוריקגעהאַלטען ? דען דו ביזט דאָך אונזער
פאָטער; דען אברהם וויל אונז ניט וויסען, און ישראל וויל אונז ניט קענען,
אָבער דו, גאָט, ביזט אונזער פאָטער; אונזער אויסלייזער פון אייביג אָן,
17 דאָס איז דיין נאָמען. ווארום לאָזטו אונז אירען, אָ גאָט, פון דיינע
וועגען ? דו מאַכסט האַרט אונזער הערץ, מיר זיינען אַוועק פון דיין
פורכט, קעהר זיך אום אום דיינע קנעכט'ס ווילען, די שטאַמען פון דיין
18 ערבטהייל. נאָר אַ קורצע צייט האָט דיין הייליגע פאָלק בעזעסען
(דאָס לאַנד), אונזערע פיינד האָבען צוטרעטען דיין הייליגטהום.
19 מיר זיינען געוואָרען, (ווי אַ פאָלק) וואָס דו האָסט קיינמאָל ניט געהערשט
איבער זיי, וואָס דיין נאָמען איז ניט גערופען געוואָרען אויף זיי. אָ,
ווען דו וואָלסט צורייסען די הימלען און אַראָבניעדערען ; פון דיין
צאָרן וואָלטען די בערג צערפליעסען.

קאַפּיטעל סד

1 אַזוי ווי פייער צוברענט שמעלצעדיגע זאַכען, און ווי פייער מאַכט זידען
וואַסער (אַזוי וועט זיין), ווען דו וועסט קומען לאָזען וויסען דיין נאָמען
2 צו דיינע פיינד, פאַר דיין געזיכט וועלען די פעלקער ציטערען. אַזוי ווי
דו האָסט אַ מאָל געטהאָן וואונדערבאַרע זאַכען, וועלכע מיר האָבען ניט
ערווארט, דו האָסט אַרונטערגעניעדערט, און פון דיין געזיכט זיינען די
3 בערג צופלאָסען. און פון אייביג אָן האָט מען ניט געהערט, ניט פערנו־
מען; קיין אויג האָט ניט געזעהען, אַז אַ גאָט אויסער דיר, זאָל אַזוי וואָס
4 טהאָן צו דעם וועלכער האָפט צו איהם. אָבער יעצט האָסטו דערשלאָגען

שָׂשׂ וְעֹשֵׂה צֶדֶק בִּדְרָכֶיךָ יִזְכְּרוּךָ הֵן־אַתָּה קָצַפְתָּ וַנֶּחֱטָא
בָּהֶם עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ׃ וַנְּהִי כַטָּמֵא כֻּלָּנוּ וּכְבֶגֶד עִדִּים כָּל־
צִדְקֹתֵינוּ וַנָּבֶל כֶּעָלֶה כֻּלָּנוּ וַעֲוֹנֵנוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאֻנוּ׃ וְאֵין 6
קוֹרֵא בְשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ כִּי־הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ
וַתְּמוּגֵנוּ בְּיַד־עֲוֹנֵנוּ׃ וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר 7
וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ׃ אַל־תִּקְצֹף יְהוָה עַד־מְאֹד 8
וְאַל־לָעַד תִּזְכֹּר עָוֺן הֵן הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ׃ עָרֵי קָדְשְׁךָ 9
הָיוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיָתָה יְרוּשָׁלַםִ שְׁמָמָה׃ בֵּית י
קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת
אֵשׁ וְכָל־מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה׃ הַעַל־אֵלֶּה תִתְאַפַּק 11
יְהוָה תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ עַד־מְאֹד׃

סה CAP. LXV. סה

נִדְרַשְׁתִּי לְלוֹא שָׁאָלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשֻׁנִי אָמַרְתִּי הִנֵּנִי א
הִנֵּנִי אֶל־גּוֹי לֹא־קֹרָא בִשְׁמִי׃ פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־ 2
עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים הַדֶּרֶךְ לֹא־טוֹב אַחַר מַחְשְׁבֹתֵיהֶם׃
הָעָם הַמַּכְעִיסִים אוֹתִי עַל־פָּנַי תָּמִיד זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים 3
עַל־הַלְּבֵנִים׃ הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים וּבַנְּצוּרִים יָלִינוּ הָאֹכְלִים 4
בְּשַׂר הַחֲזִיר וּפְרַק פִּגֻּלִים כְּלֵיהֶם׃ הָאֹמְרִים קְרַב אֵלֶיךָ ה
אַל־תִּגַּשׁ־בִּי כִּי קְדַשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי אֵשׁ יֹקֶדֶת
כָּל־הַיּוֹם׃ הִנֵּה כְתוּבָה לְפָנָי לֹא אֶחֱשֶׁה כִּי אִם־שִׁלַּמְתִּי 6
וְשִׁלַּמְתִּי אֶל־חֵיקָם׃ עֲוֺנֹתֵיכֶם וַעֲוֺנֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר 7
יְהוָה אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־הֶהָרִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי וּמַדֹּתִי
פְעֻלָּתָם רִאשֹׁנָה אֶל־חֵיקָם׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר 8
יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכּוֹל וְאָמַר אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה
בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל׃ וְהוֹצֵאתִי 9
מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרָי וִירֵשׁוּהָ בְחִירַי וַעֲבָדַי
יִשְׁכְּנוּ־שָׁמָּה׃ וְהָיָה הַשָּׁרוֹן לִנְוֵה־צֹאן וְעֵמֶק עָכוֹר לְרֵבֶץ י

בקר

ס״ד v. 9. קמץ בז״ק ס״ה v. 1. קמץ בז״ק v. 4. ומדס קרי v. 7. v. אל קרי

דעם וואָס פרעהט זיך, און דעם וואָס טהוט גערעכטיגקייט, די וועלכע
דערמאָהנען דיך אין דיינע וועגען. זעה, דו האָסט געצאָרנט ווייל מיר האָ־
בען געזינדיגט, אָבער מיט זיי (דיינע וועגען) פלעגען מיר דאָך פון אייביג
5 אָן געהאָלפען ווערען. ווארום זיינען מיר יעצט געוואָרען ווי אַן אונריי־
נער, מיר אַלע, און ווי אַ שמוציגעס קלייד—אונזערע אַלע גערעכטיגקיי־
טען ; און מיר וועלקען ווי אַ בלאַט, מיר אַלע, און אונזערע זינד טראָגען
6 אונז אַוועק ווי אַ ווינד. און קיינער רופט ניט דיין נאָמען, קיינער ער־
וועקט זיך ניט, זיך אָנצוהאַלטען אָן דיר, דען דו האָסט פערבאָרגען דיין
געזיכט פון אונז, און דו האָסט אונז געמאַכט צוגעהן דורך אונזער זינד.
7 און יעצט גאָט, אונזער פאָטער ביזטו ; מיר זיינען דער לעהם און דו
ביזט אונזער שעפער, און די ווערק פון דיינע הענד זיינען מיר אַלע.
8 דו זאָלסט ניט צאָרנען, אָ גאָט, צו שטאַרק, און דו זאָלסט ניט אויף אייביג
געדענקען די זינד, זעה, קוק דאָך, מיר אַלע זיינען דאָך דיין פאָלק.
9 דיינע הייליגע שטעדט זיינען געוואָרען אַ וויסטע, ציון איז אַ וויסטע גע־
10 וואָרען, ירושלים אַ וויסטעניש. דאָס הויז פון אונזער הייליגטהום און
פון אונזער פראַכט, וואו אונזערע עלטערען האָבען דיך געלויבט איז גע־
וואָרען אַ בראַנד־פייער, און אַלע אונזערע קאָסטבאַרע זאַכען זיינען פער־
11 וויסט געוואָרען. ווּעסטו נאָך אַלע דיעזע זאַכען צוריקהאַלטען, אָ גאָט ?
ווּעסטו שווייגען און אונז פייניגען גאָר אָן אַן אויפהערונג ?

קאַפּיטעל סה

1 איך האָב זיך געלאָזט אויפזוכען צו די וועלכע האָבען ניט געפרעגט, איך
בין געפונען געוואָרען צו די וואָס האָבען מיך ניט געזוכט ; איך האָב
געזאָגט : דאָ בין איך, דאָ בין איך, צו אַ פאָלק וואָס איז ניט אָנגערו־
2 פען ביי מיין נאָמען. איך האָב אויסגעשפּרייט מיינע הענד דעם גאַנ־
צען טאָג, צו אַ פאָלק וואָס קעהרט אָב, וועלכע געהען אויף אַ וועג וואָס
איז ניט גוט, נאָך זייערע אייגענע געדאַנקען.
3 דאָס פאָלק וואָס דערצאָרענט מיך שטענדיג, אין מיין געזיכט, וואָס אָפּ־
פערען אין די גערטנער און רויכערען אויף די ציעגעל.
4 די וואָס זיצען צווישען די גרעבער און נעכטיגען אין די רואינען, וואָס
עסען דאָס פלייש פון דעם שוויין, און אונריינע זופּ איז אין זייערע געפעס.
5 די וואָס זאָגען : געה דיר דיין וועג, קום ניט נאָהענט צו מיר, דען איך
בין הייליגער פון דיר. די דאָזיגע רייד זיינען ווי רויך אין מיין נאָז, אַ
פייער וואָס ברענט דעם גאַנצען טאָג.
6 זעה, דאָס איז אויפגעשריעבען פאַר מיין געזיכט, איך וועל ניט שטיל
שווייגען, ביז איך וועל האָבען באַצאָהלט, און איך וועל עס באַצאָהלען אין
זייער בוזים.
7 אייערע זינד און די זינד פון אייערע עלטערען צוזאַמען, זאָגט גאָט, וואָס
זיי האָבען גערויכערט אויף די בערג (פאַר די געצען) און אויף די היג־
לען האָבען זיי מיך געלעסטערט, און איך וועל אָבמעסטען זייער לוין
צום ערשטען אין זייער בוזעם.
8 אַזוי האָט געזאָגט גאָט : אַזוי ווי ווען עס ווערט געפונען דער טרוי־
בענזאַפט אין בינטעל טרויבען, און מען זאָגט : דו זאָלסט עס (דעם
בינטעל) ניט פערדאַרבען, דען אַ זעגען איז אין איהם (די וויין), אַזוי
וועל איך טהאָן פון וועגען מיינע קנעכט, ניט צו פערדאַרבען אַלעמען.
9 און איך וועל אַרויסנעהמען פון יעקב די גוטע זאָמען, און פון יהודה
די גוטע זאָמען וועלכע ערבען מיינע בערג, און מיינע אויסערוועהלטע
וועלען עס ערבען, און מיינע קנעכט וועלען דאָרטען וואָהנען.
10 און דער שרון וועט זיין אַ וואָהנונג פאַר שאָף, און דאָס טהאָל פון עכור
אַ לאַגעראָרט פון רינדער, פאַר מיין פאָלק וואָס האָט מיך געזוכט.

11 בָּקָר לְעַמִּי אֲשֶׁר דְּרָשׁוּנִי׃ וְאַתֶּם עֹזְבֵי יְהוָה הַשְּׁכֵחִים
אֶת־הַר קָדְשִׁי הַעֹרְכִים לַגַּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לַמְנִי
12 מִמְסָךְ׃ וּמָנִיתִי אֶתְכֶם לַחֶרֶב וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ
יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע
13 בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בְּחַרְתֶּם׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה עֲבָדַי ׀ יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֲבָדַי
יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ׃
14 הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ מִטּוּב לֵב וְאַתֶּם תִּצְעֲקוּ מִכְּאֵב לֵב
טו וּמִשֵּׁבֶר רוּחַ תְּיֵלִילוּ׃ וְהִנַּחְתֶּם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי
16 וֶהֱמִיתְךָ אֲדֹנָי יֱהוִה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר׃ אֲשֶׁר
הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ יִתְבָּרֵךְ בֵּאלֹהֵי אָמֵן וְהַנִּשְׁבָּע בָּאָרֶץ
יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת וְכִי
17 נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי׃ כִּי־הִנְנִי בוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה
18 וְלֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל־לֵב׃ כִּי־אִם־
שִׂישׂוּ וְגִילוּ עֲדֵי־עַד אֲשֶׁר אֲנִי בוֹרֵא כִּי הִנְנִי בוֹרֵא אֶת־
19 יְרוּשָׁלִַם גִּילָה וְעַמָּהּ מָשׂוֹשׂ׃ וְגַלְתִּי בִירוּשָׁלִַם וְשַׂשְׂתִּי
כ בְעַמִּי וְלֹא־יִשָּׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה׃ לֹא־
יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד עוּל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא־יְמַלֵּא אֶת־יָמָיו
כִּי הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יָמוּת וְהַחוֹטֶא בֶּן־מֵאָה שָׁנָה
21 יְקֻלָּל׃ וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פִּרְיָם׃
22 לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יֵשֵׁב לֹא יִטְּעוּ וְאַחֵר יֹאכֵל כִּי כִימֵי הָעֵץ
23 יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יְבַלּוּ בְחִירָי׃ לֹא יִיגְעוּ לָרִיק
וְלֹא יֵלְדוּ לַבֶּהָלָה כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם
24 אִתָּם׃ וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים
כה וַאֲנִי אֶשְׁמָע׃ זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־
תֶּבֶן וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר
קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה׃

כה

קמץ באתנחא v. 24. קמץ בטרחא ibid. קמץ בס״פ v. 13. קמץ בז״ק v. 12.

11 אָבער איהר וועלכע פערלאָזט גאָט, וואָס איהר פערגעסט מיין היילינגען באַרג, וועלכע גרייטען אַ טיש צו גד (אַ געץ), און פילען אָן פאַר מני (אַ געץ) אָפּפער־געטראַנק.
12 אייך וועל איך בעשטימען צו דעם שווערד. און איהר וועט אייך אַלע קניען צו דער שלאַכטונג, ווייל איך האָב גערופען און איהר האָט ניט געענטפערט, איך האָב גערעדט און איהר האָט ניט געהערט. און איהר האָט געטהאָן דאָס וואָס איז שלעכט אין מיינע אויגען, און דאָס וואָס איך האָב ניט פאַרזאָגט האָט איהר אויסערוועהלט.
13 דאַרום, האָט אַזוי געזאָגט גאָט דער הערר, זעה, מיינע קנעכט וועלען עסען. און איהר וועט הונגערען; זעה, מיינע קנעכט וועלען טרינקען און איהר וועט דאָרשטיג זיין. זעה, מיינע קנעכט וועלען זיך פרעהען און איהר וועט פערשעהמט ווערען.
14 זעה, מיינע קנעכט וועלען זינגען לוסטיג פון הערצען, און איהר וועט שרייען פון הערצענסלייד, און פון אַ צובראָ־כענעם געמיטה וועט איהר יאָמערען.
15 און איהר וועט איבערלאָזען אייער נאָמען אַלס פלוך־וואָרט פאַר מיינע אויסערוועהלטע: (מען וועט זאָגען) „דער הערר גאָט זאָל דיך טוידטען" (ווי ער האָט זיי געטוידט), אָבער זיינע קנעכט וועט ער רופען מיט אַ נייעם נאָמען.
16 דער וואָס וועט זיך בענשען אויף דער ערד, וועט זיך בענשען מיט דעם וואהרען גאָט; און דער וואָס וועט שווערען אויף דער ערד, וועט שווערען ביי דעם וואהרען גאָט; פירוואהר, פערגעסען זיינען געוואָרען די ער־שטע ליידען, און געווים, זיי זיינען פערבאָרגען פון מיינע אויגען.
17 דען זעה, איך בעשאַף נייע הימלען און אַ נייע ערד; און די פריהער־דיגע (ליידען) וועלען ניט דערמאָהנט ווערען, און זיי וועלען ניט מעהר קומען אין זינען.
18 נאָר, פרעהט זיך און זייט לוסטיג אויף אימער און אייביג און די (נייע הימעל און ערד) וואָס איך בעשאַף. דען איך בעשאַף ירושלים פאַר אַ לוסטיגקייט, און איהר פאָלק פאַר אַ פרייד.
19 און איך וועל זיך פרעהען מיט ירושלים, און איך וועל פרעהליך זיין מיט מיין פאָלק, און עס וועט ניט מעהר געהערט ווערען אין איהר אַ שטים פון געוויין, און אַ שטים פון יאָמער־געשריי.
20 עס וועט ניט מעהר זיין ביי זיי דאָרט אַ יונג קינד פון (עטליכע) טעג, אָדער אַ גרייז וואָס וועט ניט אויספילען זיינע לעבענסטעג; דען אַ יונגער מאַן וועט הייסען, דער וואָס וועט שטאַרבען הונדערט יאָהר אַלט. און אַלס אַ זינדיגער וועט געשאָלטען ווערען, דער וואָס וועט שטאַרבען אַ הונדערט יאָהר אַלט.
21 און זיי וועלען בויען הייזער און וועלען וואָהנען, און זיי וועלען פלאַנצען וויינגערטנער און זיי וועלען עסען זייער פרוכט.
22 זיי וועלען ניט בויען און אַן אַנדערער זאָל וואָהנען, זיי וועלען ניט פלאַנ־צען און אַנדערער זאָל עסען; דען אַזוי ווי די טעג פון דעם בוים (עץ החיים) וועלען זיין די טעג פון מיין פאָלק, און מיינע אויערוועהלטע וועלען איבערלעבען דאָס ווערק פון זייערע הענד.
23 זיי וועלען זיך ניט מיהען אומזיסט, און זיי וועלען ניט געבערען צום אונטערגאַנג, דען דער זאָמען פון די געבענשטע פון גאָט זיינען זיי, און זייערע נאָכקאָמען צוזאַמען מיט זיי.
24 און עס וועט געשעהען, אַז איידער זיי וועלען רופען, וועל איך ענטפערען, ווען זיי האַלטען נאָך אין ריידען, וועל איך עס הערען.
25 אַ וואָלף און אַ שעפּס וועלען זיך ווײדען צוזאַמען, און דער לייב וועט ווי דער רינד, עסען שטרוי, און דער שלאַנג — שטויב וועט זיין זיין ברויט; זיי וועלען ניט טהאָן שלעכטס און זיי וועלען ניט פערדאַרבען אין מיין גאַנצען היילינגען באַרג, זאָגט גאָט.

סו

Cap. LXVI. סו

א כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה
2 בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה
יָדִי עָשָׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־
3 עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃ שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה־אִישׁ
זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם־חֲזִיר מַזְכִּיר
לְבֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
4 נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא
לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע
ה בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה
הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן
6 שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יֵבֹשׁוּ׃ קוֹל
שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃
7 בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֵבֶל לָהּ וְהִמְלִיטָה
8 זָכָר׃ מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָּאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם
אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי־חָלָה גַּם־יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־
9 בָּנֶיהָ׃ הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר יְהוָה אִם־אֲנִי
י הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם
וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים
11 עָלֶיהָ׃ לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ
12 וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה הִנְנִי
נֹטֶה־אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וִינַקְתֶּם
13 עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ׃ כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ
14 תְּנַחֲמֶנּוּ כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תְּנֻחָמוּ׃ וּרְאִיתֶם
וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה
טו אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא
וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי־

אש

v. 1. הפטרת שבת וראש חדש   v. 2. קמץ בז״ק   ibid. למדנחאי אֶל   v. 3. 9. כצ״ל

קאַפּיטעל סו

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: דער הימעל איז מיין טהראָן, און די ערד איז מיין פוס־בענקעל, וואָס פאַר אַ הויז קענט איהר דען בויען פאַר מיר?
2 און וואו איז דער אָרט פאַר מיין רוה־פּלאַטץ? און די אַלע האָט מיין אייגענע האַנד בעשאַפען, און די אַלע זיינען פערבליעבען, זאָגט גאָט, (פונדעסטוועגען) אויף אַזעלכען קוק איך; אויף אַן אָרעמען און אויף אַ ניעדערגעשלאָגענעם געמיטה, און אויף דעם וואָס איילט צו טהאָן מיין וואָרט.
3 דער וואָס שלאַכט אַן אָקס, (פאַר אַ קרבן, און טהוט אומרעכט) איז אַזוי ווי ער וואָלט דערשלאָגען אַ מאַן, דער וואָס אָפּפערט אַ שעפּס, איז אַזוי ווי ער וואָלט אָבגעהאַקט דעם גניק פון אַ הונד; דער וואָס ברענגט אַ שפּייז־אָפּפער, איז אַזוי ווי ער וואָלט אויפברענגען דאָס בלוט פון אַ שווין, דער וואָס רויכערט ווייהרויך, איז אַזוי ווי ער וואָלט זיך בענשען מיט דאָס אומרעכט. און ווייל אויך זיי האָבען אויסערוועהלט אין אַזעלכע וועגען, און אין זייערע שענדליכע טהאַטען האָט זייער זעעל געלוסט,
4 דאַרום וועל איך אויך אויסערוועהלען (שפּאָט) זיי צו פערשפּאָטען און זייער פורכט וועל איך ברענגען אויף זיי, ווייל איך האָב גערופען און קיינער האָט ניט געענטפערט, איך האָב גערעדט און זיי האָבען ניט געהערט, און זיי האָבען געטהאָן דאָס וואָס איז שלעכט אין מיינע אייגען, און דאָס וואָס איך האָב ניט פערלאַנגט האָבען זיי אויסערוועהלט.
5 הערט צו דאָס וואָרט פון גאָט, איהר וואָס ציטערט פאַר זיין וואָרט: אייערע ברידער, די וואָס האַסען אייך, די וואָס האַלטען אייך פאַר אונריין, זאָגען: „וועגען זיין (מיין) נאָמענס וועגען לאָז דאָך גאָט אייך וויזען זיין עהרע און לאָמיר דאָך זעהען אייער פרייד". אָך, זאָלען זיי דאָך פערשעהמט ווערען.
6 אַ שטים פון גערויש (הערט זיך) פון שטאָדט; אַ שטים פון טעמפּעל, די שטים פון גאָט, ער באַצאָהלט אַ פערגעלטונג צו זיינע פיינד.
7 איידער זי (ירושלים) וועט קינד־וועהען האָבען, האָט זי געבאָרען. איידער אַ שמערץ איז געקומען צו איהר, האָט זי געבאָרען אַ זוהן.
8 ווער האָט אַזוי וואָס געהערט? ווער האָט אַזעלכע זאַכען געזעהען? קען דען געבאָרען ווערען אַ לאַנד אין איין טאָג? אָדער קען געבאָרען ווערען אַ פאָלק מיט איין מאָל? דען מיט איין מאָל האָט ציון וועהען געקריעגען און האָט אויך גלייך געבאָרען איהרע קינדער.
9 וועל איך דען ברענגען צו דעם געבער־שטוהל, און ניט מאַכען געבאָרען? זאָגט גאָט; אָדער זאָל איך דער וואָס געבערט, יעצט פערשליעסען (דאָס מוטערלייב)? זאָגט דיין גאָט.
10 פרעהט זיך מיט ירושלים, און זייט פרעהליך מיט איהר, אַלע איהרע ליעבהאָבערס, פרעהט זיך מיט איהר מיט גרויס פרייד, איהר אַלע, וואָס איהר טרויערט אויף איהר.
11 אום איהר זאָלט זויגען און אייך אָנזעטיגען פון די ברוסט פון איהרע טרייסטונגען; אום איהר זאָלט אויסזויגען און זיך לאָבען מיט דעם איבערפלוס פון איהר עהרע.
12 דען אַזוי האָט געזאָגט גאָט: זעה, איך וועל נייגען צו איהר פריעדען אַזוי ווי אַ טייך, און ווי אַ פלייצענדען שטראָם דעם רייכטהום פון די פעלקער, און איהר וועט זויגען, אויפ׳ן אָרעם וועט איהר געטראָגען ווערען, און אויף די קניע וועט מען אייך לוסטיג מאַכען.
13 ווי אַ מאַן וואָס זיין מוטער טרייכט איהם, אַזוי וועל איך אייך טרייסטען; און מיט ירושלים וועט איהר געטרייסט ווערען.
14 און איהר וועט זעהען, און אייער הערץ וועט זיך פרעהען, און אייערע ביינער וועלען אויפבליהען ווי דאָס גרינס, און גאָט׳ס האַנד וועט מיט ליעבשאַפט בעוואוסט ווערען אויף זיינע קנעכט, אָבער ער וועט צאָרנען אויף זיינע פיינד.
15 דען זעה, מיט דעם פייער וועט גאָט קומען, און ווי דער שטורעם־ווינד

16 אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ
17 חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר
אַחַד בַּתָּוֶךְ אֹכְלֵי בְּשַׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו
18 יָסֻפוּ נְאֻם־יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה
לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃
19 וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם ׀ פְּלֵיטִים אֶל־הַגּוֹיִם
תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תֻּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ
כ אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם ׀ מִכָּל־הַגּוֹיִם ׀
מִנְחָה ׀ לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים
וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלִַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
21 בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם־
22 מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם
הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי
23 נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ
וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְפָנַי אָמַר
24 יְהוָה׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם
לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

v. 17. אחת קרי v. 23. סבירין יבואו

והיה מדי חדש

י׳ת׳ק׳ק סימן

חזק ונתחזק

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים וחמשה. בריח גיחת ארצה אתכם סימן. וחציו. כי אם שם אדיר יי לנו. וסדריו. כ״ו. והיה יי למלך על כל הארץ סימן:

וועלען זיין זיינע רייטוועגען, אום צו באַצאָהלען מיט גרים זיין ראַבע, און זיין געשריי — מיט פלאַמען פייער.

16 דען מיט פייער וועט גאָט ריכטען, און מיט זיין שווערד — קעגען יעדען פלייש, און פיעל וועלען זיין די דערשלאָגענע פון גאָט.

17 (אָט פון די) וועלכע גרייטען זיך אָן און רייניגען זיך און די גערטנער (פאַר די געצען), הינטער איין בעטריגערישען געץ אין מיטען, און דארט עסען זיי די פלייש פון דעם שוויין ; פון די אונווירדיגע (בעשעפעני־סען), און פון די מייז, צוזאַמען וועלען זיי פערניכטעט ווערען. דאָס איז דער שפרוך פון גאָט.

18 און איך (ווייס אַלעס), זייערע ווערק און זייערע געדאַנקען זייַנען פאַר מיר אָנגעקומען. (דארום) וועל איך איינזאַמלען אַלע נאַציאָנען און שפּראַ־כען, און זיי וועלען קומען און זיי וועלען זעהען מיין עהרע, (און זיי וועלען בעשטראָפט ווערען).

19 אָבער אויף איך (זיי) וועל איך מאַכען אַ צייכען, און פון איך (זיי) וועל איך אַוועקלאָזען גערעטעטע, (און זיי וועלען געהען) צו די פעלקער תרשיש, פול און לוד, די וואָס ציהען דעם בויגען, צו תובל און יון, די ווייטע אינזלען וועלכע האָבען נאָך ניט געהערט פון מיין רוהם, און האָבען ניט געזעהען מיין עהרע, און זיי וועלען אָנזאָגען מיין עהרע צו די אַלע פעלקער.

20 און זיי (די פעלקער) וועלען ברענגען אַלע אייערע ברידער פון צווישען די פעלקער איין געשאַנק פאַר גאָט, אויף פערד און אויף רייטוועגען, און אין קאַרעטעס, און אויף מוילעזלען און אויף קעמלען, צו מיין הייליגען באַרג נאָך ירושלים, זאָגט גאָט, אַזוי ווי די קינדער פון ישראל ברענגען דעם שפּייז־אָפּפער אין אַ ריינעם געפעס, צו דעם הויז פון גאָט.

21 און אויך פון זיי (די געבראַכטע) וועל איך אויסערוועהלען פריעסטער און לוים, זאָגט גאָט.

22 דען אַזוי ווי די נייע הימלען און די נייע ערד וואָס איך טהו בעשאַפען, וועלכע בעשטעהען פאַר מיר (שטענדיג), זאָגט גאָט, אַזוי וועלען (אייביג) האָבען אַ בעשטאַנד אייער זאָמען און אייער נאָמען.

23 און עס וועט געשעהען, דאָס אין יעדער ניי־מאָנאַט (ראש חדש) און אין יעדער שבת, וועט קומען יעדעס פלייש (בעשעפענים), זיך צו בוקען פאַר מיר, זאָגט גאָט.

24 און זיי וועלען אַרויסגעהען און קוקען מיט פעראַכטונג אויף די טוידטע קערפּערס פון די מענשען וועלכע האָבען פערבראָכען קעגען מיר ; דען זייערע ווערים וועלען ניט אויסשטאַרבען, און זייער פייער וועט ניט פער־לאָשען ווערען, און זיי וועלען זיין אַן עקעל פאַר יעדעס פלייש, (בעשע־פענים).

און עס וועט געשעהען, דאָס אין יעדער ניי־מאָנאַט (ראש חדש) און יע־דער שבת וועט קומען יעדעס פלייש, זיך צו בוקען פאַר מיר, זאָגט גאָט.

ח ז ק

יתק"ק איז דער סימן, דאָס הייסט : אין ישעיה, תרי עשר, קהלת, און קינות, זאָגט מען איבער דעם פסוק וועלכער איז פאַר דעם לעצטען נאָך אַ מאָל, ווייל דער לעצטער פסוק ענדיגט זיך מיט אַ שלעכטען וואָרט. דארום דאָ אין ישעיה זאָגט מען איבער דעם פסוק 23 נאָך אַ מאָל.

דער צאָהל פון די פסוקים פון ספר ישעיה איז : איין טויזענד צוויי הונדערט פינף און ניינציג.

ירמיה

LIBER JEREMIÆ.

CAPUT I. א

׳ דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת א
בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן׃ אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ 2
בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ׃ וַיְהִי 3
בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תֹּם עַשְׁתֵּי־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת
יְרוּשָׁלַםִ בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי 4
לֵאמֹר׃ בְּטֶרֶם אֶצָּורְךָ בַבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא ה
מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ וָאֹמַר אֲהָהּ 6
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי דַּבֵּר כִּי־נַעַר אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר 7
יְהוָה אֵלַי אַל־תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֶשְׁלָחֲךָ
תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ תְּדַבֵּר׃ אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם 8
כִּי־אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּלֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ 9
וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ׃
רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ ׀ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת ׳
לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר 11
מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת 12
כִּי־שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשֹׂתוֹ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ׀ 13
אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי
רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח 14

הרעה

v. 1. הפטרת ואלה שמות וגם הפטרת ראשי המטות. v. 5. ו׳ יתירה

ירמיה

קאַפּיטעל א

1 די ווערטער פון ירמיהו, דער זוהן פון חלקיהו, פון די פּריסטער וואָס אין ענתות, אין דעם לאַנד בנימין.

2 צו וועמען דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזן אין די טעג פון יאשיהו, דער זוהן פון אמון קעניג פון יהודה, אין דעם דרייצעהנטען יאָהר פון זיין רעגיערונג.

3 און עס איז געשעהען אין דער צייט פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה ביז צום ענדע פון דעם עלפטען יאָהר פון צדקיהו, דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, ביז צו דער פערטרייבונג פון ירושלים אין דעם פינפטען מאָנאַט.

4 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אזוי צו זאָגען:

5 איידער איך האָב דיך בעשאַפען אין בויך האָב איך דיך געקענט און איידער דו ביזט אַרויס פון דיין מוטער'ס לייב האָב איך דיך געהייליגט, אַלס פּראָפעט צו די פעלקער האָב איך דיך בעשטימט.

6 און איך האָב געזאָגט: אָה, הערר גאָט, איך וויים דאָך ניט ווי צו רעדען ווייל איך בין יונג.

7 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: דו זאָלסט ניט זאָגען איך בין יונג, נאָר אומעטום וואו איך וועל דיך שיקען זאָלסטו געהן און אַלעס וואָס איך וועל דיר הייסען זאָלסטו רעדען.

8 האָב קיין מורא ניט פאַר זיי, ווייל איך בין מיט דיר דיך צו רעטען, זאָגט גאָט.

9 און גאָט האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנד און בעריהרט מיין מויל, און גאָט האָט צו מיר געזאָגט, נון איך לייג מיין וואָרט אין דיין מויל.

10 זעה, איך בעשטים דיך הייטע איבער פעלקער און איבער קעניגרייכע, אום אויסצורייסען און צוברעכען, צושטערען און פערדאַרבען, צו בויען און צו פּלאַנצען.

11 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזן צו מיר אזוי צו זאָגען: וואָס זעהסטו ירמיהו? און איך האָב געזאָגט: אַ שטעקען פון אַ מאַנדעל־בוים זעה איך.

12 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: דו האָסט ריכטיג געזעהען, דען איך וואך איבער מיין וואָרט עס צו טהאָן.

13 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזן צו מיר אַ צווייטען מאָל אזוי צו זאָגען: וואָס זעהסטו? און איך האָב געזאָגט אַ זידענדען טאָפּ זעה איך און זיין פאָדערזייט איז פון נאָרד זייט.

טו הָרָעָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי ׀ הִנְנִי קֹרֵא לְכָל־
מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת צָפוֹנָה נְאֻם־יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ
כִּסְאוֹ פֶּתַח ׀ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם וְעַל כָּל־חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל
16 כָּל־עָרֵי יְהוּדָה׃ וְדִבַּרְתִּי מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל כָּל־רָעָתָם
אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי
17 יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה תֶּאְזֹר מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצַוֶּךָּ אַל־תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אֲחִתְּךָ
18 לִפְנֵיהֶם׃ וַאֲנִי הִנֵּה נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד
בַּרְזֶל וּלְחֹמוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ
19 לְכֹהֲנֶיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ׃ וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ לָךְ כִּי־
אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃

CAP. II. ב

ב

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת
3 כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתֹה כָּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה
4 תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ ׳ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית
ה יַעֲקֹב וְכָל־מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה מַה־
מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי
6 הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ׃ וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה
בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא־עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יָשַׁב
7 אָדָם שָׁם׃ וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ
וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ אֶת־אַרְצִי וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃
8 הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי
וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־
9 יוֹעִלוּ הָלָכוּ׃ לָכֵן עֹד אָרִיב אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי

בניכם

ב׳ v. 3. קמץ כו״ק ibid. ע״ב v. 4 הפטרת מסעי

14 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: פון נאָרד זייט וועט זיך אָנפאַנגען דאָס אונגליק אויף אַלע איינוואָהנער פון לאַנד.
15 דען איך רוף גלייך צו אַלע פאַמיליען פון די קעניגרייכען פון נאָרד זייט, זאָגט גאָט, און זיי וועלען קומען, און יעדערער וועט שטעלען זיין שטוהל אין דעם אַריינגאַנג פון די טהויערען פון ירושלים, און איבער אַלע איהרע מויערן ארום און איבער אַלע שטעדט פון יהודה.
16 און איך וועל אויסשפּרעכען מיינע אורטהיילע געגען זיי פאַר זייער גאַנצע שלעכטס, ווייל זיי האָבען מיך פערלאָזען און גערויכערט צו אַנדערע געטער, און געבוקט זיך צו די ווערקע פון זייערע הענד.
17 און דו, גורט אָן דיינע לענדען, שטעה אויף און רייד צו זיי וואָס איך וועל דיר הייסען, שרעק זיך ניט פאַר זיי, דען לאָזען וועל איך דיך דערשרעקען פאַר זיי?
18 און נון איך מאַך דיך הייטע צו אַ פעסטע שטאדט און צו איין אייזערנע זייל און צו אַ מויער פון קופּער איבער'ן גאַנצען לאַנד, פאַר די קעניגע פון יהודה, פאַר איהרע פירשטען, פאַר איהרע פּריעסטער און פאַר דאָס פאָלק פון לאַנד.
19 און זיי וועלען שטרייטען געגען דיר און דיך ניט בייקומען, ווייל איך בין מיט דיר, זאָגט גאָט, דיך צו רעטען.

קאַפּיטעל ב

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:
2 געה און רוף אין די אויערען פון ירושלים און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט: איך געדענק דיר די פריינדליכקייט פון דיין יוגענד, די ליעבע פון דיין פערלאָבונגס צייט, ווען דו ביזט מיר נאָכגעגאַנגען אין דער וויסטע, אין אַ לאַנד וואָס איז ניט געזעעט געוועזן.
3 ישראל איז הייליג צו גאָט, דאָס ערשטע פון זיין פּרוכט, אַלע וואָס עסען איהם וועלען זיין שולדיג, אונגליק וועט קומען צו זיי, זאָגט גאָט.
4 הערט דאָס וואָרט פון גאָט, הויזגעזינד פון יעקב, און אַלע פאַמיליען פון הויזגעזינד פון ישראל.
5 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: וואָס פאַר אונרעכט האָבען אייערע עלטערען אין מיר געפונען וואָס זיי האָבען זיך פון מיר דערוויטערט? און זיי זיינען געגאַנגען נאָך נאַרישקייט און זיינען פערנאַרישט געוואָרען."
6 און האָבען ניט געזאָגט: וואו איז גאָט וואָס האָט אונז אַרויסגעבראַכט פון לאַנד מצרים, וואָס האָט אונז געפיהרט אין דער וויסטע אין איין אונפּרוכטבאַר לאַנד און גריבער, אין אַ טרוקען לאַנד, אין שאָטען פון טוידט, אין אַ לאַנד וואָס קיינער איז ניט דורכגעגאַנגען און קיין מענש האָט דאָרט געוואָהנט.
7 און איך האָב אייך געבראַכט אין אַ גאָרטען־לאַנד, אום צו עסען איהרע פּרוכט און איהר גוטס און איהר זייט געקומען און פערונריינינגט מיין לאַנד, און מיין ערבטהייל האָט איהר געמאַכט צו אבשייליכקייט.
8 די פּריסטער האָבען ניט געזאָגט וואו איז גאָט? און די וואָס האַלטען די לעהרע קענען מיך ניט, און די הירטען האָבען ווידערשפּעניגט געגען מיר און די פּראָפעטען האָבען פּראָפעצייהעט דורך בעל, און נאָך די וואָס קענען זיי ניט ניטצען זיינען זיי נאָכגעגאַנגען.
9 דארום וועל איך זיך נאָך קריעגען מיט אייך, זאָגט גאָט, און מיט אייערע קינדס קינדער וועל איך זיך קריעגען.

בְנֵיכֶם אָרִיב׃ כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ י
וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת׃ הַהֵימִיר גּוֹי אֱלֹהִים 11
וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל׃ שֹׁמּוּ 12
שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשַׂעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־שְׁתַּיִם 13
רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר ׀ מַיִם חַיִּים לַחְצֹב
לָהֶם בֹּארוֹת בֹּארֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכִלוּ הַמָּיִם׃
הַעֶבֶד יִשְׂרָאֵל אִם־יְלִיד בַּיִת הוּא מַדּוּעַ הָיָה לָבַז׃ 14
עָלָיו יִשְׁאֲגוּ כְפִרִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיָּשִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמָּה עָרָיו טו
נִצְּתָה מִבְּלִי יֹשֵׁב׃ גַּם־בְּנֵי־נֹף וְתַחְפַּנֵס יִרְעוּךְ קָדְקֹד׃ 16
הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּעֵת 17
מוֹלִכֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ וְעַתָּה מַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת 18
מֵי שִׁחוֹר וּמַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ אַשּׁוּר לִשְׁתּוֹת מֵי נָהָר׃ תְּיַסְּרֵךְ 19
רָעָתֵךְ וּמְשֻׁבוֹתַיִךְ תּוֹכִחֻךְ וּדְעִי וּרְאִי כִּי־רַע וָמָר עָזְבֵךְ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיִךְ וְלֹא פַחְדָּתִי אֵלַיִךְ נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהוִה
צְבָאוֹת׃ כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֻלֵּךְ נִתַּקְתִּי מוֹסְרוֹתַיִךְ כ
וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבוֹד כִּי עַל־כָּל־גִּבְעָה גְּבֹהָה וְתַחַת כָּל־
עֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה זֹנָה׃ וְאָנֹכִי נְטַעְתִּיךְ שׂוֹרֵק כֻּלֹּה זֶרַע 21
אֱמֶת וְאֵיךְ נֶהְפַּכְתְּ לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה׃ כִּי אִם־תְּכַבְּסִי 22
בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי־לָךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה׃ אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא 23
הָלַכְתִּי רְאִי דַרְכֵּךְ בַּגַּיְא דְּעִי מֶה עָשִׂית בִּכְרָה קַלָּה
מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ׃ פֶּרֶא ׀ לִמֻּד מִדְבָּר בְּאַוַּת נַפְשָׁו שָׁאֲפָה 24
רוּחַ תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל־מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ בְּחָדְשָׁהּ
יִמְצָאוּנְהָ׃ מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף וּגוֹרֹנֵךְ מִצִּמְאָה וַתֹּאמְרִי כה
נוֹאָשׁ לוֹא כִּי־אָהַבְתִּי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ׃ כְּבֹשֶׁת גַּנָּב 26
כִּי יִמָּצֵא כֵּן הֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם
וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם׃ אֹמְרִים לָעֵץ אָבִי אַתָּה וְלָאֶבֶן אַתְּ 27

ילדתני

v. 14. פתח בס״פ   v. 15. נצתו קרי   v. 16. ותחפנחס קרי   v. 19. קמץ בז״ק
v. 20. אעבד קרי   v. 24. נפשה קרי   v. 25. וגרונך קרי

10 דען פאָהרט דורך אינזלען פון די כתים און זעהט, און שיקט נאָך קדר און בעטראַכט גוט און זעהט, אויב אַזעלכעס איז געשעהען.

11 האָט אַ פֿאָלק פערביטען זיינע געטער [אויף אַזעלכע] וואָס זיינען קיינע געטער? און מיין פֿאָלק האָט פערביטען זיין עהרע פאר אונניצליכעס.

12 שטוינט, הימלען, דעריבער און שטורעמט, ווערט זעהר וויסט, זאָגט גאָט.

13 דען צוויפאַכע שלעכטס האָט מיין פֿאָלק געטהאָן. מיך האָבען זיי פערלאָזען, די קוועלע פון לעבעדיגעס וואַסער אום זיך אויסצוגראָבען ברינימער, צובראָכענע ברינימער, וואָס קענען ניט האַלטען דאָס וואַסער.

14 איז דען ישראל אַ קנעכט אָדער אַ הויזגעבאָרענער? וואָרום איז ער געוואָרען צו רויב?

15 אויף איהם שרייען לייבען, הויבען זייערע שטימען און זיי האָבען געמאַכט זיין לאַנד צו וויסט, זיינע שטעדט זיינען צושטערט געוואָרען אָהן איינוואָהנער.

16 אויך די קינדער פון נף און תחפנס וועלען דיך צוברעכען דעם שארבען.

17 עס ווערט דאָך דיעזעס געטהאָן ווייל דו האָסט פערלאָזען דעם עוויגען דיין גאָט, אין דער צייט ווען ער האָט דיך געפיהרט אויף דעם וועג?

18 און יעצט, וואָס האָסטו צו טהאָן מיט דעם וועג נאָך מצרים, צו טרינקען דאָס וואַסער פון שחור? און וואָס האָסטו צו טהאָן מיט דעם וועג נאָך אשור, צו טרינקען דאָס וואַסער פון'ם טייך?

19 דיינע שלעכטיגקייט וועט דיך שטראָפען און דיין ווילדקייט וועט דיך איבערצייגען, וועסט וויסען און זעהען ווי עס איז שלעכט און ביטער וואָס דו האָסט פערלאָזען דעם עוויגען דיין גאָט, אָבער מיין פורכט איז ניט ביי דיר, זאָגט דער עוויגער גאָט דער הערשאַפט.

20 פון אימער, ווען איך האָב צובראָכען דיין יאָך, צוריסען דיינע בענדער, האָסטו געזאָגט: איך וועל׳ניט איבערטרעטען, און דאָך אויף יעדען הויכען בארג און אונטער יעדען גרינעם בוים וואַנדערסטו אום אַלס אויסגעלאַסענע.

21 און איך האָב דיך געפלאַנצט אַלס צווייג פון גאַנץ ריכטיגע זוימען, און ווי אַזוי ביזטו מיר פערקעהרט געוואָרען צו ווילדע צווייגען פון אַ פרעמדען ווינשטאָק?

22 דען ווען דו וועסט זיך וואַשען מיט לויג און געברויכען פיעל זייף, דאָך איז דיין זינד בעפלעקט פאר מיר, זאָגט דער עוויגער גאָט.

23 ווי אַזוי קענסטו זאָגען: איך בין ניט אונריין געוואָרען, איך בין ניט נאָכגעגאַנגען נאָך די בעלים? זעה דיין אויפפיהרונג אין טהאָל, דערקען וואָס דו האָסט געטהאָן, ווי אַ גרינגפיסיגער קעמעל, וואָס לויפט אַרום אויף איהרע וועגען.

24 ווי אַ ווילדער אייזעל וואָס איז ערצויגען אין דער וויסטע, מיט דעם באַגעהר פון איהר זעעלע אַטהעמט זי די לופט; ווער קען זי צוריקהאַלטען פון איהרע פערלאַנגען? אַלע וואָס זוכען זי, וועלען ניט מיעד ווערען, אין איהר מאָנאַט וועלען זיי איהר געפינען.

25 האַלט אָב דיין פוס פון זיין באָרפוס און דיין האַלדז פון דורשט, אָבער דו זאָגסט: עס איז פאַרפאַלען, ניין! דען איך ליעב די פרעמדע און וועל זיי נאָכגעהן.

26 ווי די שאַנד פון אַ גנב ווען ער ווערט געכאַפט, אַזוי וועט זיך שעהמען דאָס הויזגעזינד פון ישראל, זיי, זייערע קינדער, זייערע פירשטען, און זייערע פריסטער און זייערע פראָפעטען.

27 זיי זאָגען צו האָלץ: „דו ביזט מיין פאָטער", און צו שטיין: „דו האָסט

יְלִדְתָּ֔נוּ כִּֽי־פָנ֥וּ אֵלַ֛י עֹ֖רֶף וְלֹ֣א פָנִ֑ים וּבְעֵ֤ת רָֽעָתָם֙ יֹאמְר֔וּ
28 ק֖וּמָה וְהוֹשִׁיעֵֽנוּ׃ וְאַיֵּ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ אֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֣יתָ לָּ֔ךְ יָק֕וּמוּ
אִם־יוֹשִׁיע֖וּךָ בְּעֵ֣ת רָעָתֶ֑ךָ כִּ֚י מִסְפַּ֣ר עָרֶ֔יךָ הָי֥וּ אֱלֹהֶ֖יךָ יְהוּדָֽה׃
29 לָ֥מָּה תָרִ֖יבוּ אֵלָ֑י כֻּלְּכֶ֛ם פְּשַׁעְתֶּ֥ם בִּ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃ ל לַשָּׁוְא֙
הִכֵּ֣יתִי אֶת־בְּנֵיכֶ֔ם מוּסָ֖ר לֹ֣א לָקָ֑חוּ אָכְלָ֧ה חַרְבְּכֶ֛ם
31 נְבִיאֵיכֶ֖ם כְּאַרְיֵ֥ה מַשְׁחִֽית׃ הַדּ֗וֹר אַתֶּם֙ רְא֣וּ דְבַר־יְהוָ֔ה
הֲמִדְבָּ֛ר הָיִ֥יתִי לְיִשְׂרָאֵ֖ל אִ֛ם אֶ֥רֶץ מַאְפֵּ֖לְיָ֑ה מַדּ֜וּעַ אָמְר֤וּ
32 עַמִּי֙ רַ֔דְנוּ לֽוֹא־נָב֥וֹא ע֖וֹד אֵלֶֽיךָ׃ הֲתִשְׁכַּ֤ח בְּתוּלָה֙ עֶדְיָ֔הּ
33 כַּלָּ֖ה קִשֻּׁרֶ֑יהָ וְעַמִּ֣י שְׁכֵח֔וּנִי יָמִ֖ים אֵ֥ין מִסְפָּֽר׃ מַה־תֵּיטִ֥בִי
דַּרְכֵּ֖ךְ לְבַקֵּ֣שׁ אַהֲבָ֑ה לָכֵן֙ גַּ֣ם אֶת־הָרָע֔וֹת לִמַּ֖דְתְּי אֶת־
34 דְּרָכָֽיִךְ׃ גַּ֣ם בִּכְנָפַ֗יִךְ נִמְצְא֕וּ דַּ֛ם נַפְשׁ֥וֹת אֶבְיוֹנִ֖ים נְקִיִּ֑ים
לה לֹֽא־בַמַּחְתֶּ֥רֶת מְצָאתִ֖ים כִּ֥י עַל־כָּל־אֵֽלֶּה׃ וַתֹּֽאמְרִי֙ כִּ֣י
נִקֵּ֔יתִי אַ֛ךְ שָׁ֥ב אַפּ֖וֹ מִמֶּ֑נִּי הִנְנִי֙ נִשְׁפָּ֣ט אוֹתָ֔ךְ עַל־אָמְרֵ֖ךְ
36 לֹ֥א חָטָֽאתִי׃ מַה־תֵּזְלִ֥י מְאֹ֖ד לְשַׁנּ֣וֹת אֶת־דַּרְכֵּ֑ךְ גַּ֤ם מִמִּצְרַ֙יִם֙
37 תֵּבֹ֔שִׁי כַּֽאֲשֶׁ֥ר בֹּ֖שְׁתְּ מֵאַשּֽׁוּר׃ גַּ֣ם מֵאֵ֤ת זֶה֙ תֵּֽצְאִ֔י וְיָדַ֖יִךְ
עַל־רֹאשֵׁ֑ךְ כִּֽי־מָאַ֤ס יְהוָה֙ בְּמִבְטַחַ֔יִךְ וְלֹ֥א תַצְלִ֖יחִי לָהֶֽם׃

Cap. III. ג

א לֵאמֹ֡ר הֵ֣ן יְשַׁלַּ֣ח אִ֣ישׁ אֶת־אִשְׁתּ֡וֹ וְהָלְכָ֣ה מֵאִתּוֹ֩ וְהָיְתָ֨ה
לְאִישׁ־אַחֵ֜ר הֲיָשׁ֤וּב אֵלֶ֙יהָ֙ ע֔וֹד הֲל֛וֹא חָנ֥וֹף תֶּחֱנַ֖ף הָאָ֣רֶץ
2 הַהִ֑יא וְאַ֗תְּ זָנִית֙ רֵעִ֣ים רַבִּ֔ים וְשׁ֥וֹב אֵלַ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃ שְׂאִֽי
עֵינַ֣יִךְ עַל־שְׁפָיִם֮ וּרְאִי֒ אֵיפֹה֙ לֹ֣א שֻׁגַּ֔לְתְּ עַל־דְּרָכִים֙ יָשַׁ֣בְתְּ
לָהֶ֔ם כַּעֲרָבִ֖י בַּמִּדְבָּ֑ר וַתַּחֲנִ֣יפִי אֶ֔רֶץ בִּזְנוּתַ֖יִךְ וּבְרָעָתֵֽךְ׃
3 וַיִּמָּנְע֣וּ רְבִבִ֔ים וּמַלְק֖וֹשׁ ל֣וֹא הָיָ֑ה וּמֵ֨צַח אִשָּׁ֤ה זוֹנָה֙ הָ֣יָה
4 לָ֔ךְ מֵאַ֖נְתְּ הִכָּלֵֽם׃ הֲל֣וֹא מֵעַ֔תָּה קָרָ֥אתִי לִ֖י אָבִ֑י אַלּ֥וּף
ה נְעֻרַ֖י אָֽתָּה׃ הֲיִנְטֹ֣ר לְעוֹלָ֔ם אִם־יִשְׁמֹ֖ר לָנֶ֑צַח הִנֵּ֥ה דִבַּ֛רְתְּ
6 וַתַּעֲשִׂ֥י הָרָע֖וֹת וַתּוּכָֽל׃ וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י בִּימֵי֙
יֹאשִׁיָּ֣הוּ הַמֶּ֔לֶךְ הֲרָאִ֔יתָ אֲשֶׁ֥ר עָשְׂתָ֖ה מְשֻׁבָ֣ה יִשְׂרָאֵ֑ל
הלכה

ב׳ v. 27. ילדתנו ק׳ v. 31. ב׳ טעמים v. 33. למדת ק׳ ג׳ v. 2. שכבת ק׳ v. 4. יתיר י

מיך געבאָרען", דען זיי קעהרען צו מיר דעם נאַקען און ניט דאָס געזיכט, און אין דער צייט פון זייער אונגליק זאָגען זיי: שטעה אויף און העלף אונז.

28 און וואו זיינען דיינע געטער וואָס דו האָסט זיך געמאַכט? זאָלען זיי אויפשטעהן, אויב זיי קענען דיר העלפען אין דער צייט פון דיין אונ־גליק, דען וויפיעל שטעדט אַזוי פיעל געטער האָסטו יהודה.

29 וואָרום קלאָגט איהר זיך אויף מיר? איהר אַלע האָט פערבראָכען געגען מיר, זאָגט דער עוויגער גאָט.

30 אומזיסט האָב איך געשלאָגען אייערע קינדער, די שטראָף־לעהרע האָבען זיי ניט אָנגענומען, אייער שווערד האָט פערצעהרט אייערע פּראָפעטען אַזוי ווי אַ פערדאָרבענדער לייב.

31 אָ, די געבעהרונג! זעהט דאָס וואָרט פון דעם עוויגען, בין איך דען געוועזען אַ וויסטע צו ישראל אָדער אַ פינסטער לאַנד? וואָרום זאָגט מיין פאָלק מיר זיינען געשיידעט, מיר קומען ניט מעהר צו דיר?

32 וועט אַ יונג־פרוי פערגעסען איהר ציערונג, אָדער אַ כלה איהרע בענדער? אָבער מיין פאָלק האָט מיך פערגעסען טעג אָהן צאָהל.

33 וואָס בעגיטיגסטו דיין וועג, אום ליעבע צו זוכען? אין דער ווירקליכ־קייט לעהרענסטו אויך די שלעכטע דיינע וועגען.

34 אויך אין די ברעגען פון דיינע קליידער ווערט געפונען בלוט פון אָרימע ריינע זעעלען, ניט אין אַן אונטערגראבונג האָב איך זיי געפונען, נאָר אויף דיעזע אַלע.

35 און דו זאָגסט נאָך: איך בין ריין, זיין צאָרן זאָל אָבגעקעהרט ווערען פון מיר. איך אורטהייל דיך דערפאַר וואָס דו זאָגסט איך האָב ניט געזינדיגט.

36 ווי זעהר ביליג דו מאַכסט זיך צו ענדערען דיין וועג, אויך פון מצרים וועסטו פערשעהמט ווערען, ווי דו ביסט צו שאַנדע געוואָרען פון אשור.

37 אויך פון דיעזען וועסטו ארויסגעהן מיט דיינע הענד אויף דיין קאָפּ, דען דער עוויגער פערהאַסט די אויף וועלכע דו פערטרויעסט זיך, דו וועסט דורך זיי ניט בעגליקען.

קאַפּיטעל ג

1 (צום ביישפּיעל) צו זאָגען: ווען אַ מאַן שיקט אַוועק זיין ווייב און זי געהט אַוועק פון איהם און ווערט פערהייראַטעט צו איין אַנדער מאַן, וועט ער דען צוריקקעהרען זיך צו איהר? וועט דען ניט דאָס לאַנד געשענדעט ווערען? אָבער דו האָסט געטריעבען אונצוכט מיט פיעלע פריינד, דאָך קעהר דיך צוריק צו מיר, זאָגט דער עוויגער.

2 הויב אויף דיינע אויגען צו די בערג און זעה, וואו ביזטו ניט בעשלאָפען געוואָרען. אויף די וועגען ביזטו געזעסען פאַר זיי, ווי דער אַראַבער אין דער וויסטע, און דו האָסט געשענדעט דאָס לאַנד מיט דיין אויסגעלאַ־סענהייט און מיט דיינע שלעכטיגקייט.

3 און פריה־רעגען איז פערהאַלטען געוואָרען און שפּעט־רעגען איז ניט גע־ווען, און דאָך האָסטו געהאַט אַ שטערען פון איין אויסגעלאַסענער, דו האָסט זיך ניט געוואָלט שעהמען.

4 וועסטו דען ניט פון יעצט אָן צו מיר רופען: מיין פאָטער, דו ביסט דער האַר פון מיין יוגענד?

5 וועט ער דען אימער האַס טראָגען, היטען דעם צאָרן אויף עוויג? זעה, דו האָסט גערעדט, און דאָך האָסטו געטהאָן שלעכטס וויפיעל דו האָסט געקענט.

6 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט אין די טעג פון יאשיהו דעם קעניג, האָסטו

הָֽלְכָה הִיא עַל־כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְאֶל־תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וַתִּזְנִי־
שָֽׁם׃ וָאֹמַר אַֽחֲרֵי עֲשׂוֹתָהּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֵלַי תָּשׁוּב וְלֹא־ 7
שָׁבָה וַתִּרְאֶה בָּגוֹדָה אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה׃ וָאֵרֶא כִּי עַל־כָּל־ 8
אֹדוֹת אֲשֶׁר נִֽאֲפָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל שִׁלַּחְתִּיהָ וָאֶתֵּן אֶת־
סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָֽרְאָה בֹּֽגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ
וַתֵּלֶךְ וַתִּזֶן גַּם־הִיא׃ וְהָיָה מִקֹּל זְנוּתָהּ וַתֶּֽחֱנַף אֶת־הָאָרֶץ 9
וַתִּנְאַף אֶת־הָאֶבֶן וְאֶת־הָעֵץ׃ וְגַם־בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי י
בָּגוֹדָה אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה בְּכָל־לִבָּהּ כִּי אִם־בְּשֶׁקֶר נְאֻם־
יְהוָֽה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צִדְּקָה נַפְשָׁהּ מְשֻׁבָה 11
יִשְׂרָאֵל מִבֹּֽגֵדָה יְהוּדָֽה׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה 12
צָפוֹנָה וְאָמַרְתָּ שׁוּבָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה לוֹא־אַפִּיל
פָּנַי בָּכֶם כִּי־חָסִיד אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לֹא אֶטּוֹר לְעוֹלָֽם׃ אַךְ 13
דְּעִי עֲוֺנֵךְ כִּי בַּיהוָה אֱלֹהַיִךְ פָּשָׁעַתְּ וַתְּפַזְּרִי אֶת־דְּרָכַיִךְ
לַזָּרִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וּבְקוֹלִי לֹא־שְׁמַעְתֶּם נְאֻם־יְהוָֽה׃
שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם־יְהוָה כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם 14
וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם צִיּֽוֹן׃ וְנָתַתִּי לָכֶם רֹעִים כְּלִבִּי וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה טו
וְהַשְׂכֵּֽיל׃ וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵמָּה 16
נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־
לֵב וְלֹא יִֽזְכְּרוּ־בוֹ וְלֹא יִפְקֹדוּ וְלֹא יֵעָשֶׂה עוֹד׃ בָּעֵת הַהִיא 17
יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַםִ כִּסֵּא יְהוָה וְנִקְווּ אֵלֶיהָ כָל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם
יְהוָה לִירוּשָׁלָםִ וְלֹא־יֵלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם הָרָֽע׃
בַּיָּמִים הָהֵמָּה יֵלְכוּ בֵית־יְהוּדָה עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ 18
יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת־
אֲבֽוֹתֵיכֶֽם׃ וְאָֽנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אֲשִׁיתֵךְ בַּבָּנִים וְאֶתֶּן־לָךְ 19
אֶרֶץ חֶמְדָּה נַחֲלַת צְבִי צִבְאוֹת גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי תִּקְרְאוּ־
לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא תָשׁוּבוּ׃ אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם כ

בי

v. 7. ותרא ק׳ v. 19. תקראי ק׳ ibid. תשובי ק׳

געזעהען וואָס די אבטריניגע ישראל האָט געטהאָן ? זי איז געגאנגען אויף אַלע הויכע בערג און אונטער אַלע גרינע בוימער און האָט דאָרט בע־גאַנגען שאַנדטהאַטען.

7 האָב איך געזאָגט נאָכדעם ווי זי האָט אַלעס געטהאָן, זאָל זי זיך צוריק־קעהרען צו מיר, אָבער זי האָט זיך ניט צוריקגעקעהרט. און דאָס האָט געזעהען איהר טריילאָזע שוועסטער יהודה.

8 און איך האָב געזעהען דאָס ווענען דעם אַלעם ווייל די אבטריניגע ישראל האָט שאַנדטהאַטען בעגאַנגען, האָב איך זי פערשטויסען און האָב איהר געגעבען אַ שיידע שריפט, און דאָך האָט זיך איהר טריילאָזע שוועסטער יהודה ניט דערשראָקען און איז אויך בעגאַנגען שאַנדטהאַטען.

9 און עס איז געווען ווען דורך די געשרייען פון איהר אויסגעלאסענהייט איז דאָס לאַנד געשענדעט געוואָרען, און זי האָט געטריעבען אונצוכט מיט דעם שטיין און מיט דעם האָלץ.

10 און אויך ביי דעם אַלעם האָט זיך צו מיר ניט צוריק געקעהרט איהר טריי־לאָזע שוועסטער יהודה מיט איהר גאַנצען הארצען, נאָר מיט פאַלש־קייט, זאָגט גאָט.

11 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : די אבטריניגע ישראל איז גערעכטער, אַלס די טריילאָזע יהודה.

12 געה און רוף אויס דיזע ווערטער געגען נאָרד זייט און זאָלסט זאָגען : קעהר זיך צוריק, אבטריניגע ישראל, זאָגט גאָט. איך וועל ניט צערע־נען מעהר אויף אייך, ווייל איך בין גוט, זאָגט גאָט, ניט אימער וועל איך טראָגען דעם האס.

13 נאָר דו זאָלסט אנערקענען דיין שולד, דען געגען דעם עוויגען דיין גאָט האָסטו אַ פערברעכען בעגאַנגען, און האָסט אויסגעשפרייט דיינע וועגען צו די פרעמדע אונטער יעדען גרינעם בוים, און אין מיין שטימע האָט איהר ניט געהערט, זאָגט גאָט.

14 קעהרט אייך צוריק איהר אבטרינענע קינדער, זאָגט גאָט, דען איך האָב מיט אייך געהייראַטעט און איך וועל אייך נעהמען איינעם פון אַ שטאָדט און צוויי פון אַ פאַמיליע און וועל אייך ברענגען נאָך ציון.

15 און איך וועל אייך געבען הירטען נאָך מיין הארץ, און זיי וועלען אייך פיהרען מיט וויסענשאַפט און קלוגהייט.

16 און עס וועט זיין, ווען איהר וועט זיך מעהרען און זיין פרוכטבאַר אין דעם לאַנד אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועט מען מעהר ניט רעדען גאָטעס בונדעס קאַסטען, קיינעם וועט עס אין זינן ניט קומען און מען וועט ניט דענקען ווענען דעם און ניט פרעגען, און קיין אנדערער וועט ניט געמאַכט ווערען.

17 אין יענער צייט וועט מען רופען ירושלים גאָטעס טהראָן און צו איהר וועלען זיך זאַמלען אַלע פעלקער אין גאָט'ס נאָמען נאָך ירושלים, און זיי וועלען מעהר ניט געהען נאָך די שטרעבונגען פון זייער שלעכטעס הארץ.

18 אין יענער צייט וועלען געהען דאָס הויז יהודה מיט דאָס הויז ישראל און קומען צוזאַמען פון נאָרד־לאַנד אין דעם לאַנד וואָס איך האָב אייערע עלטערען געמאַכט ערבען.

19 און איך האָב געטראַכט : ווי זאָל איך דיך שטעלען צווישען די זיהן ? האָב איך דיר געגעבען איין ווינשענסווערטהעס־לאַנד, די הערליכסטע ערב־טהייל פון די הערשאַפטען פון די פעלקער און איך האָב געדענקט דו וועסט מיך רופען, מיין פאָטער, און מיר ניט אָבווייכען.

20 אָבער ווי אַ פרוי איז אונטריי איהר געליעבטען, אזוי זייט איהר געווען מיר אונטריי, ישראל'ס הויז, זאָגט גאָט.

21 בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ קוֹל עַל־שְׁפָיִים נִשְׁמָע בְּכִי
תַחֲנוּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הֶעֱווּ אֶת־דַּרְכָּם שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה
22 אֱלֹהֵיהֶם׃ שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם הִנְנוּ
23 אָתָנוּ לָךְ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ אָכֵן לַשֶּׁקֶר מִגְּבָעוֹת
הָמוֹן הָרִים אָכֵן בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃
24 וְהַבֹּשֶׁת אָכְלָה אֶת־יְגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאנָם
כה וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁכְּבָה בְּבָשְׁתֵּנוּ
וּתְכַסֵּנוּ כְּלִמָּתֵנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ
וַאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

CAP. IV. ד

ד

א אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל ׀ נְאֻם־יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם־תָּסִיר
2 שִׁקּוּצֶיךָ מִפָּנַי וְלֹא תָנוּד׃ וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בֶּאֱמֶת
בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ בוֹ גּוֹיִם וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ׃
3 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם נִירוּ לָכֶם
4 נִיר וְאַל־תִּזְרְעוּ אֶל־קֹצִים׃ הִמֹּלוּ לַיהוָה וְהָסִרוּ עָרְלוֹת
לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ
ה חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם׃ הַגִּידוּ
בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם הַשְׁמִיעוּ וְאִמְרוּ וְתִקְעוּ שׁוֹפָר בָּאָרֶץ
קִרְאוּ מַלְאוּ וְאִמְרוּ הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר׃
6 שְׂאוּ־נֵס צִיּוֹנָה הָעִיזוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ כִּי רָעָה אָנֹכִי מֵבִיא
7 מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ עָלָה אַרְיֵה מִסֻּבְּכוֹ וּמַשְׁחִית גּוֹיִם
נָסַע יָצָא מִמְּקֹמוֹ לָשׂוּם אַרְצֵךְ לְשַׁמָּה עָרַיִךְ תִּצֶּינָה
8 מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ עַל־זֹאת חִגְרוּ שַׂקִּים סִפְדוּ וְהֵילִילוּ כִּי לֹא־
9 שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
יֹאבַד לֵב־הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים וְנָשַׁמּוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים
י יִתְמָהוּ׃ וָאֹמַר אֲהָהּ ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה אָכֵן הַשֵּׁא הִשֵּׁאתָ לָעָם

הזה

ג׳ v. 21 קמץ בז״ק v. 22 כצ״ל ד׳ v. 5. חקש ק ibid. הפ׳ בפתח

21 אַ שטימע הערט זיך אויף די בערג, דאָס וויינען פון געבעט פון די קינ־דער ישראל, ווייל זיי האָבען פערקרימט זייער וועג, האָבען פערגעסען דעם עוויגען, זייער גאָט.
22 קעהרט זיך צוריק, אבטריניגע קינדער, איך וועל היילען אייער ווילד־קייט ; מיר זיינען געקומען צו דיר, ווייל דו ביסט דער עוויגער, אונזער גאָט.
23 עס איז וואהר, פאלשקייט ערוואַרטעט מען פון די בערגלאַך, דאָס גע־טומעל פון די בערג, עס איז וואהר אין דעם עוויגען אונזער גאָט איז די הילף פון ישראל.
24 אָבער די שאַנדע האָט אויפגעגעסען וואָס אונזערע עלטערען האָבען ערוואָרבען זייט אונזער יוגענד, זייער שאָף און זייערע רינדער, זייערע זיהן און זייערע טעכטער.
25 מיר ליעגען און אונזער שאַנדע און אונזער שמאַך דעקט אונז צו, ווייל צום עוויגען, אונזער גאָט, האָבען מיר געזינדיגט, מיר און אונזערע על־טערען, פון אונזער יוגענד אן ביז דיעזען טאָג. און מיר האָבען ניט געהערט אין דער שטימע פון דעם עוויגען, אונזער גאָט.

קאַפּיטעל ד

1 ווען דו ישראל ווילסט זיך צוריקקעהרען, זאָגט גאָט, קעהר זיך אום צו מיר, און ווען דו וועסט אָבשאַפען דיינע אומווירדיגקייטען פאַר מיין גע־זיכט, וועסטו דאַן ניט מעהר פערוואָגעלט ווערען.
2 און דו וועסט שווערען ביי דעם לעבעדיגען גאָט מיט וואַהרהייט, מיט רעכט און מיט גערעכטיגקייט, דאַן וועלען זיך פעלקער מיט איהם בענ־שען און ריהמען מיט איהם.
3 דען אַזוי זאָגט גאָט צו די מענער פון יהודה און ירושלים : אַקערט אייך דעם אַקער און זעעט ניט אויף דערנער.
4 בעשניידט אייך פאַר גאָט און שאַפט אָב די פאָרהויט פון אייערע הער־צער, איהר מענער פון יהודה און איינוואָהנער פון ירושלים, זאָנסט וועט אויסברעכען ווי אַ פייער מיין צאָרן און וועט ברענען אַז קיינער וועט ניט קענען לעשען צוליעב די שווערע שלעכטע טהאַטען.
5 זאָגט־אָן אין יהודה און מאַכט הערען אין ירושלים, און זאָגט, און בלאָזט שופר אין דעם לאַנד, רופט אַ פערזאַמלונג, און זאָגט : פער־זאַמעלט אייך, לאָמיר אַריינקומען אין די פעסטע שטעדט.
6 הויבט אויף די פאָהן צו ציון, פערזאַמעלט אייך, שטעהט ניט שטיל, ווייל איך ברענג אונגליק פון נאָרד זייט און אַ גרויסען בראָך.
7 עס שטייגט דער לייב פון זיין דיקען וואַלד און אַ פערדערבער פון פעל־קער האָט ארויסגעצויגען און פאַרלאָזען זיין אָרט וויסט צו מאַכען דיין לאַנד, דיינע שטעדט וועלען פערוויסט ווערען, קיינער וועט דאָרט וואָהנען.
8 דאַרום גורט אייך אָן אין זעק, קלאָגט און יאָמערט, ווייל דער צאָרן פון גאָט האָט זיך ניט אָבגעקעהרט פון אונז.
9 און עס וועט געשעהען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט, עס וועט מוטהלאָז ווע־רען דאָס הארץ פון דעם קעניג און דאָס הארץ פון די פירשטען, און די פּריסטער וועלען שטוינען און די פּראָפעטען וועלען זיך וואונדערען.
10 און איך האָב געזאָגט : אָה, עוויגער גאָט, אין דער וואהרהייט האָסטו פערפיהרט דיעזען פאָלק אין ירושלים, זאָגענדיג : עס וועט זיין פריעדען צו אייך, און יעצט גרייכט דאָס שווערד ביז דער זעעלע.

הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַ͏ִם לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְנָגְעָה חֶרֶב עַד־
הַנָּפֶשׁ׃ בָּעֵת הַהִיא יֵאָמֵר לָעָם־הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַ͏ִם רוּחַ צַח 11
שְׁפָיִם בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בַּת־עַמִּי לוֹא לִזְרוֹת וְלוֹא לְהָבַר׃
רוּחַ מָלֵא מֵאֵלֶּה יָבוֹא לִי עַתָּה גַּם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים 12
אוֹתָם׃ הִנֵּה ׀ כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וְכַסּוּפָה מַרְכְּבוֹתָיו קַלּוּ 13
מִנְּשָׁרִים סוּסָיו אוֹי לָנוּ כִּי שֻׁדָּדְנוּ׃ כַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ 14
יְרוּשָׁלַ͏ִם לְמַעַן תִּוָּשֵׁעִי עַד־מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת
אוֹנֵךְ׃ כִּי קוֹל מַגִּיד מִדָּן וּמַשְׁמִיעַ אָוֶן מֵהַר אֶפְרָיִם׃ טו
הַזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה הַשְׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלַ͏ִם נֹצְרִים בָּאִים 16
מֵאֶרֶץ הַמֶּרְחָק וַיִּתְּנוּ עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם׃ כְּשֹׁמְרֵי שָׂדַי 17
הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב כִּי־אֹתִי מָרָתָה נְאֻם יְהוָה׃ דַּרְכֵּךְ 18
וּמַעֲלָלַיִךְ עָשׂוֹ אֵלֶּה לָךְ זֹאת רָעָתֵךְ כִּי מָר כִּי נָגַע עַד־
לִבֵּךְ׃ מֵעַי ׀ מֵעַי ׀ אוֹחוֹלָה קִירוֹת לִבִּי הֹמֶה־לִּי 19
לִבִּי לֹא אַחֲרִישׁ כִּי קוֹל שׁוֹפָר שָׁמַעַתְּ נַפְשִׁי תְּרוּעַת
מִלְחָמָה׃ שֶׁבֶר עַל־שֶׁבֶר נִקְרָא כִּי־שֻׁדְּדָה כָּל־הָאָרֶץ כ
פִּתְאֹם שֻׁדְּדוּ אֹהָלַי רֶגַע יְרִיעֹתָי׃ עַד־מָתַי אֶרְאֶה־נֵּס 21
אֶשְׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר׃ כִּי ׀ אֱוִיל עַמִּי אוֹתִי לֹא יָדָעוּ 22
בָּנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הֵמָּה חֲכָמִים הֵמָּה לְהָרַע
וּלְהֵיטִיב לֹא יָדָעוּ׃ רָאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה־תֹהוּ וָבֹהוּ 23
וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֵין אוֹרָם׃ רָאִיתִי הֶהָרִים וְהִנֵּה רֹעֲשִׁים 24
וְכָל־הַגְּבָעוֹת הִתְקַלְקָלוּ׃ רָאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכָל־ כה
עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדָדוּ׃ רָאִיתִי וְהִנֵּה הַכַּרְמֶל הַמִּדְבָּר וְכָל־ 26
עָרָיו נִתְּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ׃ כִּי־כֹה אָמַר 27
יְהוָה שְׁמָמָה תִהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ וְכָלָה לֹא אֶעֱשֶׂה׃
עַל־זֹאת תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְקָדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמָּעַל עַל כִּי־ 28
דִּבַּרְתִּי זַמֹּתִי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא־אָשׁוּב מִמֶּנָּה׃ מִקּוֹל 29
פָּרָשׁ וְרֹמֵה קֶשֶׁת בֹּרַחַת כָּל־הָעִיר בָּאוּ בֶּעָבִים וּבַכֵּפִים

עלו

v. 19 כביל. ibid. קמץ בז״ק. v. 19 אחולה קרי. ibid. שמעת קרי. v. 22 קמץ בז״ק

11 אין יענער צייט וועט געזאָגט ווערען צו דיזען פאָלק און צו ירושלים, ס'קומט א טרוקענער ווינד פון דעם בארג אין דער וויסטע אויף דעם וועג פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק ניט צו צערשטרייען און ניט צו רייניגען.
12 א פולער ווינד פון דיזע וועט קומען צו מיר ; יעצט וועל איך אויך ריידען רעכטזאַכען צו זיי.
13 נון, ווי וואָלקענס קומט ער ארויף ווי דער שטורעם ווינד זיינען זיינע רייטוועגען, שנעלער אלס אָדלער זיינען זיינע פערד. וועה צו אונז, דען מיר זיינען גערויבט געוואָרען.
14 וואש דיין הארץ פון שלעכטעס, ירושלים, אום דו זאָלסט געהאָלפען ווע־רען. ווי לאַנג נאָך וועסטו לאָזען נעכטיגען אין דיר דיינע אונרעכטע געדאנקען.
15 דען א שטימע זאָגט אָן פון דן, און לאָזט הערען עלענד פון אפרים.
16 מעלדעט עס צו די פעלקער, זעהט, לאָזט עס וויסען אין ירושלים : בע־לאַגערער קומען אָן פון א ווייט לאַנד, און זיי האָבען אויפגעהויבען זייער געשריי אויף די שטעדט פון יהודה.
17 ווי פעלד־וועכטער זיינען זיי ארום איהר, ווייל זי האָט וויעדערגעשפע־ניגט געגען מיר, זאָגט גאָט.
18 דיין וועג און דיין האנדלונג האָבען עס דיר דיזעס געמאכט, דאָס איז דיין שלעכטסקייט, דען עס איז ביטער, ווייל עס האָט געגרייכט ביז דיין הארץ.
19 מיינע אינגעווייד, מיינע אינגעווייד ! עס וועטהאָגט מיר אין די אינ־וועניגסטע פון מיין הארץ, עס ברומט מיין הארץ, איך קען ניט שווייגען, דען די שטימע פון שופר האָסטו, מיין זעעלע, געהערט, דאָס ברומען פון קריעג.
20 א בראָך נאָך א בראָך ווערט גערופען, דען דאָס גאַנצע לאַנד איז צורויבט ; פלוצלונג זיינען גערויבט געוואָרען מיינע געצעלטען, אין איין אויגענ־בליק — מיינע פאָרהאַנגען.
21 ווי לאַנג נאָך וועל איך זעהען די פאָהן און הערען די שטימע פון שופר ?
22 דען מיין פאָלק איז נאריש, זיי ווילען מיך ניט קענען, נארישע קינדער זיינען זיי, און ניט פערשטענדיגע זיינען זיי, זיי זיינען קלוג צו שלעכ־טעס טהאָן, און צו טהאָן גוטעס וויסען זיי ניט.
23 איך האָב געזעהען די ערד און זי איז וויסט און לעער, און איך קוק צו די הימלען און זייער ליכט איז ניטאָ.
24 איך האָב געזעהען די בערג און זיי ציטערען און אלע הויכע בערג זיי־נען פערדאָרבען.
25 איך האָב געזעהען אַז קיין מענש איז ניטאָ, און אלע פויגלען פון הימעל זיינען אוועק געוואַנדערט.
26 איך האָב געזעהען דאָס פרוכטבארע פעלד איז געוואָרען א וויסטע און אלע שטעדט זיינען צובראָכען פאר גאָט דורך זיין ברענענדען צאָרן.
27 דען אזוי זאָגט גאָט, וויסט וועט זיין דאָס גאנצע לאַנד, אָבער אין גאנצען פערניכטען וועל איך עס ניט טהאָן.
28 אויף דיזעס טרויערט די ערד און די הימלען פון אויבען זיינען פערדונ־קעלט געוואָרען, ווייל איך האָב גערעדט און בעשלאָסען און וועל ניט בערייהען און וועל מיך ניט צוריקציהען פון דיזעס.
29 פון דער שטימע פון די רייטער און בויגענשיסער לויפט אוועק די גאנ־צע שטאָדט. זיי קומען אין די געדיכטע וועלדער און שטייגען אויף די פעלזען, די גאנצע שטאָדט איז פערלאָזען, און קיין מענש וואָהנט אין זיי.

ל עָלוּ כָּל־הָעִיר עֲזוּבָה וְאֵין־יוֹשֵׁב בָּהֵן אִישׁ׃ וְאַתְּ שָׁדוּד
מַה־תַּעֲשִׂי כִּי־תִלְבְּשִׁי שָׁנִי כִּי־תַעְדִּי עֲדִי־זָהָב כִּי־תִקְרְעִי
בַפּוּךְ עֵינַיִךְ לַשָּׁוְא תִּתְיַפִּי מָאֲסוּ־בָךְ עֹגְבִים נַפְשֵׁךְ יְבַקֵּשׁוּ׃
31 כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שָׁמַעְתִּי צָרָה כְּמַבְכִּירָה קוֹל בַּת־צִיּוֹן
תִּתְיַפֵּחַ תְּפָרֵשׂ כַּפֶּיהָ אוֹי־נָא לִי כִּי־עָיְפָה נַפְשִׁי לְהֹרְגִים׃

CAP. V. ה

א שׁוֹטְטוּ בְּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם וּרְאוּ־נָא וּדְעוּ וּבַקְשׁוּ בִרְחוֹבוֹתֶיהָ
אִם־תִּמְצְאוּ אִישׁ אִם־יֵשׁ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט מְבַקֵּשׁ אֱמוּנָה
2 וְאֶסְלַח לָהּ׃ וְאִם חַי־יְהוָה יֹאמֵרוּ לָכֵן לַשֶּׁקֶר יִשָּׁבֵעוּ׃
3 יְהוָה עֵינֶיךָ הֲלוֹא לֶאֱמוּנָה הִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא־חָלוּ כִּלִּיתָם
4 מֵאֲנוּ קַחַת מוּסָר חִזְּקוּ פְנֵיהֶם מִסֶּלַע מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ וַאֲנִי
אָמַרְתִּי אַךְ דַּלִּים הֵם נוֹאֲלוּ כִּי לֹא יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה
ה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם׃ אֵלְכָה־לִּי אֶל־הַגְּדֹלִים וַאֲדַבְּרָה אוֹתָם
כִּי הֵמָּה יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם אַךְ הֵמָּה יַחְדָּו
6 שָׁבְרוּ עֹל נִתְּקוּ מוֹסֵרוֹת׃ עַל־כֵּן הִכָּם אַרְיֵה מִיַּעַר זְאֵב
עֲרָבוֹת יְשָׁדְדֵם נָמֵר שֹׁקֵד עַל־עָרֵיהֶם כָּל־הַיּוֹצֵא מֵהֵנָּה
7 יִטָּרֵף כִּי רַבּוּ פִּשְׁעֵיהֶם עָצְמוּ מְשֻׁבוֹתֵיהֶם׃ אֵי לָזֹאת
אֶסְלוֹח־לָךְ בָּנַיִךְ עֲזָבוּנִי וַיִּשָּׁבְעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וָאַשְׂבִּעַ
8 אוֹתָם וַיִּנְאָפוּ וּבֵית זוֹנָה יִתְגּוֹדָדוּ׃ סוּסִים מְיֻזָּנִים מַשְׁכִּים
9 הָיוּ אִישׁ אֶל־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ׃ הַעַל־אֵלֶּה לוֹא־אֶפְקֹד
נְאֻם־יְהוָה וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי׃
י עֲלוּ בְשָׁרוֹתֶיהָ וְשַׁחֵתוּ וְכָלָה אַל־תַּעֲשׂוּ הָסִירוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ
11 כִּי לוֹא לַיהוָה הֵמָּה׃ כִּי בָּגוֹד בָּגְדוּ בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
12 וּבֵית יְהוּדָה נְאֻם־יְהוָה׃ כִּחֲשׁוּ בַּיהוָה וַיֹּאמְרוּ לוֹא־הוּא
13 וְלֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה וְחֶרֶב וְרָעָב לוֹא נִרְאֶה׃ וְהַנְּבִיאִים
14 יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדִּבֵּר אֵין בָּהֶם כֹּה יֵעָשֶׂה לָהֶם׃ לָכֵן
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יַעַן דַּבֶּרְכֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה

הנני

ד v. 30. ואת ק׳ ibid. ב״א ואשבע ה v. 2. סבירין אכן ibid. קמץ בז״ק v. 7. אסלח קרי v. 8. מוזנים קרי

30 און דו גערויבטע, וואָס טהוסטו וואָס דו קליידעסט זיך אין פורפור? וואָס דו ציערסט זיך אין גאָלד־שמוק, וואָס דו בערעקסט דיינע אויגען מיט פוידער? אומזיסט פוצסטו זיך, דיינע ליעבהאָבער פעראַכטען דיך דיין לעבען זוכען זיי.
31 דען איך הער אַ שטימע ווי פון אַ קראַנקע, אַנגסט געשריי ווי ביי דער ערשטער קינד געבורט, די שטימע פון דער טאָכטער פון ציון, זי זיפצט, ברעכט די הענד, וועה צו מיר, דען מיין זעעלע איז מיעד פון די מערדער.

קאַפּיטעל ה

1 לויפט דורך די גאַסען פון ירושלים, און זעהט נאָר, און ווייסט, און זוכט אין איהרע שטראַסען אויב איהר וועט געפינען איין מאַן, אויב עס איז פאַרהאַן איינער וואָס טהוט גערעכטיגקייט און זוכט די וואהרהייט, דאַן פערצייהע איך איהר.
2 און אויב זיי זאָגען: זאָ וואהר ווי גאָט לעבט, איז עס ריכטיג אַז זיי שווערען פאַלש.
3 אָה, גאָט! דיינע אויגען זיינען דאָך צו וואהרהייט [געווענדעט], דו האָסט זיי געשלאָגען און עס קריינקט זיי ניט, דו האָסט זיי פערטיליגט און זיי האָבען ניט געוואָלט נעהמען אַ מוסר, זיי האָבען האַרטער געמאַכט זייערע געזיכטער אַלס אַ פעלז, זיי האָבען זיך ענטזאָגט פון צוריקצו־קעהרען.
4 און איך האָב געדאַכט זיי זיינען נאָר אָרעם, זיי זיינען פערנאַרישט, ווייל זיי ווייסען ניט דעם וועג פון דעם עוויגען, דאָס געריכט פון זייער גאָט.
5 וועל איך מיר געהן צו די גרויסע און רעדען מיט זיי, ווייל זיי ווייסען דאָך דעם עוויגענס וועג, גאָטעס געריכט, אָבער זיי האָבען אַלע צוזאַמען צובראָכען דעם יאָך, צוריסען די שטריק.
6 דאַרום האָט זיי דער לייב פון וואַלד געשלאָגען, דער וואָלף פון דער וויס־טע וועט זיי רויבען, דער טיעגער לויערט אויף זייערע שטעדט, ווער עס וועט אַרויס פון זיי וועט צוריסען ווערען, ווייל זייערע פערברעכענס זיינען פיעל, שטאַרק אין צאָהל זייערע ווילדקייטען.
7 ווי זאָל איך דיר פאַר דיעזעס פערצייהען? דיינע קינדער האָבען מיך פערלאָזען, און זיי האָבען געשוואָרען און שווערען ביי דעם וואָס איז קיין גאָט ניט. און איך זעטיג זיי און זיי טרייבען אונצוכט און פערזאַמ־לען זיך אין שאַנד־הייזער.
8 ווי געשפייזטע פערד אם פריה־מאָרגען זיינען זיי געגליכען, איינער צום צווייטענס פרוי הירזשען [רופען] זיי.
9 זאָל איך פאַר דיעזעס ניט שטראַפען? זאָגט גאָט, אָדער זאָל איך ניט נעהמען ראַכע פון אַזאַ פאָלק?
10 געהט אַרויף אויף איהרע מויערן און צושטערט זיי, אָבער גאָר פאַרניכטען זאָלט איהר ניט טהאָן, רייסט אַרום איהרע צווייגען ווייל זיי געהערען ניט צו גאָט.
11 ווייל אונטריי זיינען מיר געוואָרען דאָס הויז ישראל און דאָס הויז יהודה, זאָגט גאָט.
12 זיי האָבען געלייקענט אין גאָט און געזאָגט ער איז ניטאָ, און עס וועט איבער אונז קיין שלעכטס קומען און שווערד און הונגער וועלען מיר ניט זעהן.
13 און די פּראָפעטען וועלען זיין צו ווינד, דאָס וואָרט פון גאָט איז ניט ביי זיי; — אַזוי זאָל זיי געטהאָן ווערען.
14 דאַרום, אַזוי זאָגט דער עוויגער גאָט פון הערשאַפט: ווייל איהר האָט

הִנְנִי נֹתֵן דְּבָרַי בְּפִיךָ לְאֵשׁ וְהָעָם הַזֶּה עֵצִים וַאֲכָלָתַם׃
טו הִנְנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם גּוֹי מִמֶּרְחָק בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה
גּוֹי ׀ אֵיתָן הוּא גּוֹי מֵעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא־תֵדַע לְשֹׁנוֹ וְלֹא
16 תִשְׁמַע מַה־יְדַבֵּר׃ אַשְׁפָּתוֹ כְּקֶבֶר פָּתוּחַ כֻּלָּם גִּבּוֹרִים׃
17 וְאָכַל קְצִירְךָ וְלַחְמֶךָ יֹאכְלוּ בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יֹאכַל צֹאנְךָ
וּבְקָרֶךָ יֹאכַל גַּפְנְךָ וּתְאֵנָתֶךָ יְרֹשֵׁשׁ עָרֵי מִבְצָרֶיךָ אֲשֶׁר
18 אַתָּה בֹּטֵחַ בָּהֵנָּה בֶּחָרֶב׃ וְגַם בַּיָּמִים הָהֵמָּה נְאֻם־יְהוָה
19 לֹא־אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה׃ וְהָיָה כִּי תֹאמְרוּ תַּחַת מֶה עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר
עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעַבְדוּ אֱלֹהֵי נֵכָר בְּאַרְצְכֶם כֵּן תַּעַבְדוּ
כ זָרִים בְּאֶרֶץ לֹא לָכֶם׃ הַגִּידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב
21 וְהַשְׁמִיעוּהָ בִיהוּדָה לֵאמֹר׃ שִׁמְעוּ־נָא זֹאת עַם־סָכָל
וְאֵין לֵב עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ׃
22 הַאוֹתִי לֹא־תִירָאוּ נְאֻם־יְהוָה אִם מִפָּנַי לֹא תָחִילוּ אֲשֶׁר־
שַׂמְתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם חָק־עוֹלָם וְלֹא יַעַבְרֶנְהוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ
23 וְלֹא יוּכָלוּ וְהָמוּ גַלָּיו וְלֹא יַעַבְרֻנְהוּ׃ וְלָעָם הַזֶּה הָיָה
24 לֵב סוֹרֵר וּמוֹרֶה סָרוּ וַיֵּלֵכוּ׃ וְלוֹא־אָמְרוּ בִלְבָבָם נִירָא
נָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַנֹּתֵן גֶּשֶׁם וֹירֶה וּמַלְקוֹשׁ בְּעִתּוֹ
כה שְׁבֻעֹת חֻקּוֹת קָצִיר יִשְׁמָר־לָנוּ׃ עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ־אֵלֶּה
26 וְחַטֹּאותֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם׃ כִּי־נִמְצְאוּ בְעַמִּי רְשָׁעִים
יָשׁוּר כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים הִצִּיבוּ מַשְׁחִית אֲנָשִׁים יִלְכֹּדוּ׃
27 כִּכְלוּב מָלֵא עוֹף כֵּן בָּתֵּיהֶם מְלֵאִים מִרְמָה עַל־כֵּן גָּדְלוּ
28 וַיַּעֲשִׁירוּ׃ שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ גַּם עָבְרוּ דִבְרֵי־רָע דִּין לֹא־דָנוּ
29 דִּין יָתוֹם וְיַצְלִיחוּ וּמִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים לֹא שָׁפָטוּ׃ הַעַל־
אֵלֶּה לֹא־אֶפְקֹד נְאֻם־יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם
ל 31 נַפְשִׁי׃ שַׁמָּה וְשַׁעֲרוּרָה נִהְיְתָה בָּאָרֶץ׃ הַנְּבִאִים

נבאו

v. 22. קמץ בז״ק   v. 24. יורה קרי   v. 25. יתיר ו

גערעדט דיעזעס וואָרט, וועל איך אריינגעבען מיינע ווערטער אין דיין מויל ווי פייער, און דיעזעס פאָלק וועט זיין ווי האָלץ און עס וועט זיי פערברענען.

15 איך וועל ברענגען אויף אייך אַ פאָלק פון אַ וויטען אָרט, אָה, הויז ישראל, זאָגט גאָט, אַ שטארק פאָלק איז עס, איין אלטעס פאָלק איז עס, אַ פאָלק וואָס דו קענסט ניט זיין שפּראַך און פערשטעהסט ניט וואָס עס רעדט.

16 זיין פיילענשייד איז ווי איין אָפענער קבר, אַלע זיינען זיי העלדען.

17 און ער וועט אויפעסען דיין שניט און דיין ברויט, זיי וועלען עסען דיינע זיהן און דיינע טעכטער, ער וועט עסען דיינע שאָף און דיינע רינדער, ער וועט עסען דיין וויינשטאָק און דיין פייגענבוים, ער וועט ארעם מאַכען דיינע פעסטע שטעדט, אויף וועלכע דו פערלאָזט זיך, מיט דעם שווערד.

18 און אויך אין יענע טעג, זאָגט גאָט, וועל איך אייך אין גאַנצען ניט פער־ניכטען.

19 און ווען איהר וועט זאָגען, פאַרוואָס האָט אונז דער עוויגער גאָט דיעזעס אַלעס געטהאָן ? זאָלסטו זיי זאָגען : אַזוי ווי איהר האָט מיך פער־לאָזען און איהר האָט געדיענט פרעמדע געטער אין אייער לאַנד, אַזוי וועט איהר דיענען פרעמדע אין אַ לאַנד וואָס געהערט ניט צו אייך.

20 זאָגט דאָס אָן אין הויז פון יעקב און מאַכט עס הערען אין הויז פון יהודה אַזוי צו זאָגען :

21 הערט נור דיעזעס, נאַרישעס, האַרצלאָזעס פאָלק, זיי האָבען אויגען און זעהען ניט, האָבען אויערן און הערען ניט.

22 האָט איהר קיין פורכט פאַר מיר ? זאָגט גאָט, אָדער איהר ציטערט ניט פאַר מיין געזיכט ? איך האָב געמאַכט דאָס זאַמד אַלס אַ גרענעץ צום ים, איין אייביגעם געזעטץ ער זאָל איהם ניט איבערטרע־טען, זיי שטורמען און קענען ניט טהאָן, און די וועללען רוישען און קענען איהם ניט איבערטרעטען.

23 אָבער דיעזעס פאָלק האָט איין אָבגעקעהרטעס ווידערשפעניג האַרץ, זיי האָבען אָבגעקעהרט און אוועק.

24 און זיי האָבען ניט געזאָגט אין זייער האַרץ : לאָמיר פירכטען פאַר דעם עוויגען אונזער גאָט, וועלכער גיט רעגען, פריה־ און שפּעט־רעגען, אין זיין צייט, די בעשטימטע וואָכען פון שניט היט ער פאַר אונז.

25 אייערע שולדען האָבען דיעזעס אָבגעווענדעט, און אייערע זינד האָבען אָבגעהאַלטען דאָס גוטעס פון אייך.

26 דען עס געפינען זיך אונטער מיין פאָלק גאָטלאָזע, לויערן ווי פויגעל כאַ־פער, שטעלען אוועק דעם נעץ און פאַנגען מענשען.

27 ווי אַ שטייג פול מיט פויגלען זיינען זייערע הייזער, פול מיט בעטרוג ; דעריבער זיינען זיי גרויס און רייך געוואָרען.

28 זיי זיינען פעט און גלענצען, און איבערטרעטען דאָס מאָס פון שלעכטעס, אורטהיילען ניט ריכטיג דאָס רעכט פון יתום, און בעגליקען, דאָס רעכט פון בעדירפטיגע ריכטען זיי ניט.

29 זאָל איך פאַר דיעזעס ניט שטראָפען ? זאָגט גאָט, אָדער זאָל איך ניט נעהמען קיין ראַכע פון אזא פאָלק ?

30 גרויל און שוידער איז געשעהן אין לאַנד !

31 די פּראָפעטען פּראָפעצייהען פאַלשקייט און די פּריעסטער הערשען דורך

נִבְּאוּ בַשֶּׁקֶר וְהַכֹּהֲנִים יִרְדּוּ עַל־יְדֵיהֶם וְעַמִּי אָהֲבוּ כֵן
וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרִיתָהּ׃

CAP. VI. ו

א הָעִזוּ ׀ בְּנֵי בִנְיָמִן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלִַם וּבִתְקוֹעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר
וְעַל־בֵּית הַכֶּרֶם שְׂאוּ מַשְׂאֵת כִּי רָעָה נִשְׁקְפָה מִצָּפוֹן
2 3 וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ הַנָּוָה וְהַמְּעֻנָּגָה דָּמִיתִי בַּת־צִיּוֹן׃ אֵלֶיהָ
יָבֹאוּ רֹעִים וְעֶדְרֵיהֶם תָּקְעוּ עָלֶיהָ אֹהָלִים סָבִיב רָעוּ אִישׁ
4 אֶת־יָדוֹ׃ קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַצָּהֳרָיִם אוֹי
ה לָנוּ כִּי־פָנָה הַיּוֹם כִּי־יִנָּטוּ צִלְלֵי־עָרֶב׃ קוּמוּ וְנַעֲלֶה
6 בַלַּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כִּרְתוּ עֵצָה וְשִׁפְכוּ עַל־יְרוּשָׁלִַם סֹלְלָה הִיא הָעִיר
7 הָפְקַד כֻּלָּהּ עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ׃ כְּהָקִיר בּוֹר מֵימֶיהָ כֵּן הֵקֵרָה
רָעָתָהּ חָמָס וָשֹׁד יִשָּׁמַע בָּהּ עַל־פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה׃
8 הִוָּסְרִי יְרוּשָׁלִַם פֶּן־תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ פֶּן־אֲשִׂימֵךְ שְׁמָמָה
9 אֶרֶץ לוֹא נוֹשָׁבָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלֵל
יְעוֹלְלוּ כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־
י סַלְסִלּוֹת׃ עַל־מִי אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה
אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּ לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם
11 לְחֶרְפָּה לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ׃ וְאֵת חֲמַת יְהוָה ׀ מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי
הָכִיל שְׁפֹךְ עַל־עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי־
12 גַם־אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם־מְלֵא יָמִים׃ וְנָסַבּוּ
בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת וְנָשִׁים יַחְדָּו כִּי־אַטֶּה אֶת־יָדִי
13 עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי מִקְּטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם
כֻּלּוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָּׁקֶר׃
14 וַיְרַפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר עַמִּי עַל־נְקַלָּה לֵאמֹר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם
טו וְאֵין שָׁלוֹם׃ הֹבִשׁוּ כִּי־תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־בּוֹשׁ לֹא־יֵבוֹשׁוּ
גַּם־הַכְלִים לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים בְּעֵת־פְּקַדְתִּים
יכשלו

ו v. 6. הה׳ רפה   v. 7. ביר קרי   v. 10. 15. קמץ בז״ק

זייער מאכט, און מיין פאָלק געפעהלט עס אזוי, אָבער וואָס וועט איהר טהאָן אם ענדע.

קאפיטעל ו

1 אנטלויפט צוזאמען, בנימין'ס קינדער, פון ירושלים! און אין תקוע בלאָזט שופר און אויף בית־הכרם הויבט אויף פייער־צייכענס, ווייל אונגליק ערוואַרטעט פון נאָרד זייט און א גרויסער בראָך.

2 צו שעהנע און פערצערטעלטע האָב איך דיך געגליכען, טאָכטער פון ציון!

3 צו איהר קומען הירטען מיט זייערע הערדען, שטעלען ארום איהר געצעלטען, יעדערער פיטערער אויף זיין אָרט.

4 גרייט אָן אויף איהר א קריעג! שטעהט אויף און לאָמיר שטייגען אין מיטאג צייט! וועה אונז! דער טאָג געהט אוים, די אבענד־שאטענס פערשפרייטען זיך שוין.

5 שטעהט אויף און לאָמיר שטייגען ביי נאכט, און לאָמיר פערדארבען איהרע פאלאצען,

6 דען אזוי זאָגט גאָט דער הערשאפט: שניידט בוימער און שיט אויף א וואל אויף ירושלים, דאָס איז די שטאָדט וואָס וועט ווערען בעזוכט, אין איהר איז דורכאוים אונטערדריקונג.

7 ווי א ברונען לאָזט קוועלען זיין וואסער אזוי קוועלט איהר שלעכטיגקייט, געוואלט און רויב ווערט געהערט אין איהר שטענדיג, פאר מיר זיינען אימער קראנקהייט און פלאָג.

8 בעסער זיך, ירושלים! זאָנסט קעהרט זיך מיין זעעלע אָב פון דיר, זאָנסט וועל איך דיך מאכען וויסט, ווי א לאנד וואָס איז אונבעוואָהנט.

9 אזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאפט, מען וועט ארומרייסען ווי א וויינשטאָק די איבערגעבליעבענע ישראל, קעהר צוריק דיין האנד ווי א טרויבען שניידער אויף די קערב.

10 צו וועמען זאָל איך רעדען און וואָרנען דאָס זיי זאָלען הערען? זייער אויער איז פערשטאָפט, זיי קענען ניט פערנעהמען, גאָטעס וואָרט איז זיי געוואָרען צו שפּאָט, זיי ווילען עס ניט.

11 און איך בין פול מיט גאָטעס צאָרן, בין שוין מיעד איינצוהאלטען, זאָגט גאָט, גיס איהם אוים איבער דאָס קינד אויף'ן גאַס און אויף דער פערזאמלונג פון יונגע לייט צוזאמען, דען אויך דער מאַן מיט דער פרוי וועלען געצוואונגען ווערען, דער אלטער מיט דעם בעטאָגטען.

12 און זייערע הייזער וועלען איבערגעהן צו אנדערע, פעלדער און פרויען צוזאמען, ווייל איך וועל אויסשטרעקען מיין האנד אויף די איינוואָהנער פון לאנד, זאָגט גאָט.

13 דען פון זייער קלענסטען ביז זייער גרעסטען, אלע זוכען רויב־געלד, און פון דעם פּראָפעט ביז דעם פריעסטער אלע טהוען פאלשקייט.

14 און זיי היילען דעם בראָך פון מיין פאָלק גאַנץ לייכט, זאָגענדיג: פריעדען, פריעדען! — אָבער פריעדען איז דאָך ניטאָ!

15 זיי דארפען זיך שעהמען, ווייל זיי האָבען אבשייליכעס געטהאָן, צ־ער ניט זיי שעהמען זיך, ניט זיי ווייסען ווי זיך צו שעהמען, דעריבער וועלען

יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל־דְּרָכִים 16
וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ ׀ לִנְתִבוֹת עוֹלָם אֵי־זֶה דֶרֶךְ הַטּוֹב וּלְכוּ־בָהּ
וּמִצְאוּ מַרְגּוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ׃ וַהֲקִמֹתִי 17
עֲלֵיכֶם צֹפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב׃
לָכֵן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם וּדְעִי עֵדָה אֶת־אֲשֶׁר־בָּם׃ שִׁמְעִי הָאָרֶץ 18 19
הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי
עַל־דְּבָרַי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאֲסוּ־בָהּ׃ לָמָּה־זֶּה לִי כ
לְבוֹנָה מִשְּׁבָא תָבוֹא וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָק עֹלוֹתֵיכֶם
לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה 21
הִנְנִי נֹתֵן אֶל־הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ בָם אָבוֹת וּבָנִים
יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעוֹ יֹאבֵדוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם 22
בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ קֶשֶׁת 23
וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה
וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־
צִיּוֹן׃ שָׁמַעְנוּ אֶת־שָׁמְעוֹ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִקַתְנוּ חִיל 24
כַּיּוֹלֵדָה׃ אַל־תֵּצְאִי הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אַל־תֵּלֵכִי כִּי חֶרֶב כה
לְאֹיֵב מָגוֹר מִסָּבִיב׃ בַּת־עַמִּי חִגְרִי־שָׂק וְהִתְפַּלְּשִׁי בָאֵפֶר 26
אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי־לָךְ מִסְפַּד תַּמְרוּרִים כִּי פִתְאֹם יָבֹא
הַשֹּׁדֵד עָלֵינוּ׃ בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר וְתֵדַע וּבָחַנְתָּ 27
אֶת־דַּרְכָּם׃ כֻּלָּם סָרֵי סוֹרְרִים הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל 28
כֻּלָּם מַשְׁחִיתִים הֵמָּה׃ נָחַר מַפֻּחַ מֵאֵשׁתַּם עֹפָרֶת לַשָּׁוְא 29
צָרַף צָרוֹף וְרָעִים לֹא נִתָּקוּ׃ כֶּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם כִּי־ ל
מָאַס יְהוָה בָּהֶם׃

CAP. VII. ז

ז
הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ עֲמֹד א 2
בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וְקָרָאתָ שָּׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ
שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה

להשתחות

ר v. 21. ואבדו קרי v. 25. תצאי קרי ibid. תלכי קרי v. 26. קמץ בפשטא v. 29. מאש תם קרי

זיי פאלען מיט די פאלענדע, אין דער צייט ווען איך וועל זיי אונטערזוכען וועלען זיי געשטרויכעלט ווערען, זאגט גאט.

16 אזוי האט גאט געזאגט : שטעהט אויף די וועגען און זעהט, און פרעגט נאך די אייביגע שטעגען, וועלכער איז דער גוטער וועג און געהט אין איהם, און איהר וועט געפינען רוהע צו אייער זעעלע, — אבער זיי האבען געזאגט, מיר וועלען ניט געהן !

17 און איך האב אנגעשטעלט אויף אייך וועכטער, פערנעהמט די שטימע פון שופר, און זיי האבען געזאגט, מיר וועלען ניט פערנעהמען.

18 דארום הערט פעלקער, און וויים פערזאמלונג, וואס עס געהט פאר ביי זיי.

19 הער צו — ערד ! איך ברענג נון אונגליק צו דיעזען פאלק, די פרוכט פון זייערע געדאנקען, ווייל זיי האבען מיינע ווערטער ניט פערנומען און מיין לעהרע האבען זיי פערהאסט.

20 וואס דארף איך די ווייהרויך וואס קומט פון שבא, און דעם גוטען גע־ווירצראהר — פון א ווייט לאנד ? אייערע בראנד־אפפער זיינען מיר ניט געפעליג, און אייערע שלאכט־אפפער זיינען מיר ניט אנגענעהם.

21 דארום האט גאט אזוי געזאגט : איך מאך שטרויכלונגען פאר דיעזען פאלק, און עס וועלען שטרויכלען עלטערן און זיהן צוזאמען, דער נאכבאר און זיין פריינד וועלען פערלארען געהן.

22 אזוי האט גאט געזאגט, א פאלק קומט פון נארד לאנד און א גרויסע נאציאן ערוואכט זיך פון די וויטעסטע געגענדען פון דער ערד.

23 זיי וועלען האלטען בויגען און שפיזען, ער איז גרויזאם, זיי ערבארמען זיך ניט, זייער שטימע רוישט ווי דער ים, זיי וועלען רייטען אויף פערד, גרייט צום קריעג ווי איין מאן, געגען דיר, טאכטער פון ציון.

24 מיר האבען געהערט די שלעכטע נאכריכט, אונזערע הענד זיינען אבגע־לאזען געווארען, אנגסט האט אונז אנגענומען, און שמערץ ווי א געווי־נערין.

25 געהט ניט ארויס צום פעלד און געהט ניט אויף דעם וועג, ווייל דאס שווערד פון פיינד איז שרעקליך ארום און ארום.

26 טאכטער פון מיין פאלק ! גורט אן א זאק, בעדעק זיך מיט אש, מאך א טרויער ווי נאך איין איינציגען, (זוהן), א ביטערען קלאג, ווייל פלוצלונג בעפאלט אונז דער רויבער.

27 אלס וואכטהורעם האב איך דיך געמאכט אונטער מיין פאלק, ווי א פעס־טונג, זאלס וויסען און אויספרובירען זייער וועג.

28 אלע זיינען גרויסע אפקעהרער, פערליימדער, קופער און אייזען, אלע זיינען פערדערבער.

29 דער בלאז־זאק איז אנגעברענט, פון פייער איז פערצעהרט דאס בליי, אומזיסט לייטערט מען עס אימער, די שלעכטע ווערען ניט אבגעריסען.

30 פערהאסטעס זילבער רופט מען זיי, דען גאט האט זיי פערהאסט.

קאפיטעל ז

1 דאסווארט איז געווען צו ירמיהו פון גאט אזוי צו זאגען :

2 שטעל זיך אין טויער פון גאטס־הויז און רוף דארט דיעזען ווארט, און זאלסט זאגען : הערט צו גאטעס ווארט, גאנץ יהודה, וועלכע קומען אין דיעזע טויערן צו בוקען זיך צו גאט.

3 לְהִשְׁתַּחֲוֺת לַיהוָה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וַאֲשַׁכְּנָה אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם
4 הַזֶּה׃ אַל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל
ה יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵמָּה׃ כִּי אִם־הֵיטֵיב
תֵּיטִיבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוֹ תַעֲשׂוּ
6 מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ׃ גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשֹׁקוּ
וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
7 לֹא תֵלְכוּ לְרַע לָכֶם׃ וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃
8 הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם עַל־דִּבְרֵי הַשָּׁקֶר לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃
9 הֲגָנֹב ׀ רָצֹחַ וְנָאֹף וְהִשָּׁבֵעַ לַשֶּׁקֶר וְקַטֵּר לַבָּעַל וְהָלֹךְ
י אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ וּבָאתֶם וַעֲמַדְתֶּם
לְפָנַי בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ
11 לְמַעַן עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה׃ הַמְעָרַת פָּרִצִים
הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי־עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אָנֹכִי
12 הִנֵּה רָאִיתִי נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי לְכוּ־נָא אֶל־מְקוֹמִי אֲשֶׁר
בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בָּרִאשׁוֹנָה וּרְאוּ אֵת אֲשֶׁר־
13 עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רָעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם
14 וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וָאֶקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם׃ וְעָשִׂיתִי
לַבַּיִת ׀ אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בֹּטְחִים בּוֹ
וְלַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי
טו לְשִׁלוֹ׃ וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פָּנָי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־
16 כָּל־אֲחֵיכֶם אֵת כָּל־זֶרַע אֶפְרָיִם׃ וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל ׀
בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה וְאַל־תִּפְגַּע־
17 בִּי כִּי־אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתָךְ׃ הַאֵינְךָ רֹאֶה מָה הֵמָּה עֹשִׂים
18 בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃ הַבָּנִים מְלַקְּטִים עֵצִים

והאבות

פתח באתנח v. 10.

3 אזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון די הערשאַפטען, דער גאָט פון ישראל: בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע טהאַטען און דאַן וועל איך אייך לאָזען וואָהנען אין דיעזען אָרט.

4 פערלאָזט זיך ניט אויף פאַלשע ווערטער אזוי צו זאָגען: גאָטס טעמפּעל, גאָטס טעמפּעל, גאָטס טעמפּעל (בעשיצט) זיי.

5 נור ווען איהר בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע טהאַטען, אויב איהר וועט נור טהאָן גערעכטיגקייט צווישען איינעם און דעם אנדערן.

6 דעם פרעמדען, דעם יתום און אלמנה וועט איהר ניט אונטערדריקען, און אונשולדיגעס בלוט וועט איהר ניט פערגיסען אין דיעזען אָרט, און נאָך פרעמדע געטער וועט איהר ניט געהען אליין זיך אונגליקליך צו מאַכען.

7 דאַן וועל איך אייך לאָזען וואָהנען אין דיעזען אָרט, אין דעם לאַנד וואָס איך האָב געגעבען צו אייערע עלטערן פון אייביג ביז אייביג.

8 אָבער איהר פערלאָזט זיך אויף פאַלשע ווערטער וואָס קענען ניט ניטצען.

9 אויב דען (דאָס איז רעכט) גנב׳ענען, מערדערען און טרייבען אונצוכט, און שווערען פאַלש, און רויכערען צום בעל און געהן נאָך אַנדערע געטער, וועלכע איהר קענט גאָר ניט.

10 און דאַן קומט איהר נאָך און שטעלט זיך פאַר מיר אין דיעזען הויז, אויף וועלכען מיין נאָמען איז גערופען, און רעדט זיך איין, אַז מיר זיינען גערעטעט — אום אַלע דיעזע אַבשייליכקייטען ווידער צו טהאָן.

11 איז דען דיעזעס הויז, אויף וועלכער מיין נאָמען איז גערופען געוואָרען א הייל פון רויבער געוואָרען אין אייערע אויגען? אויך איך האָב עס געזעהן, זאָגט גאָט.

12 דען געהט נאָר צו מיין אָרט, וואָס איז (געוועזן) אין שילו, וואָס איך האָב צום ערשטען דאָרט מיין נאָמען געלאָזט וואָהנען, און זעהט, וואָס איך האָב פון איהם געמאַכט צוליעב די שלעכטקייט פון מיין פאָלק ישראל.

13 און יעצט, ווייל איהר האָט אַלע דיעזע טהאַטען געטהאָן, זאָגט גאָט, און איך האָב גערעדט צו אייך פון פריה־מאָרגען אָן, און איהר האָט ניט געהערט, און איך האָב אייך גערופען און איהר האָט ניט געענטפערט.

14 דעריבער וועל איך טהאָן צו דעם הויז, וואָס מיין נאָמען איז אויף איהם גערופען, אויף וועלכען איהר פערלאָזט זיך, און צו דעם אָרט וואָס איך האָב געגעבען אייך און אייערע עלטערן, אזוי ווי איך האָב געטהאָן אין שילו.

15 און איך וועל אייך פערוואַרפען פון מיין געזיכט, אזוי ווי איך האָב פערוואָרפען אַלע אייערע ברידער, אַלע קינדער פון אפרים.

16 און דו זאָלסט ניט בעטען פאַר דיעזען פאָלק און הויב ניט פאַר זיי קלאַגען און געבעט און דרינג מיך ניט, ווייל איך הער דיך ניט.

17 זעהסטו דען ניט וואָס זיי טהוען אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים?

18 די קינדער קלייבען האָלץ און די עלטערען ברענגען פייער און די ווייבער

והאבות מבערים את־האש והנשים לשות בצק לעשות
כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני׃ האתי הם מכעסים נאם־יהוה הלוא 19
אתם למען בשת פניהם׃ לכן כה־אמר ׀ אדני כ
יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל־המקום הזה על־האדם
ועל־הבהמה ועל־עץ השדה ועל־פרי האדמה ובערה
ולא תכבה׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל 21
עלותיכם ספו על־זבחיכם ואכלו בשר׃ כי לא־דברתי 22
את־אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ
מצרים על־דברי עולה וזבח׃ כי אם־את־הדבר הזה 23
צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו־לי לעם והלכתם בכל־הדרך אשר אצוה
אתכם למען ייטב לכם׃ ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם 24
וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא
לפנים׃ למן־היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים כה
עד היום הזה ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנביאים
יום השכם ושלח׃ ולוא שמעו אלי ולא הטו את־אזנם 26
ויקשו את־ערפם הרעו מאבותם׃ ודברת אליהם את־ 27
כל־הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם
ולא יענוכה׃ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא־שמעו 28
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה
ונכרתה מפיהם׃ גזי נזרך והשליכי ושאי על־ 29
שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את־דור עברתו׃ כי־ ל
עשו בני־יהודה הרע בעיני נאם־יהוה שמו שקוציהם
בבית אשר־נקרא שמי־עליו לטמאו׃ ובנו במות התפת 31
אשר בגיא בן־הנם לשרף את־בניהם ואת־בנתיהם באש
אשר לא צויתי ולא עלתה על־לבי׃ לכן הנה ימים 32

באים

v. 21 הפטרה צו   v. 22 הוציא קרי

קנעטען טייג, אום צו מאַכען קוכען פאַר דער קעניגין פון הימעל און גיע־
סען טראַנק־אָפּפער צו אַנדערע געטער, אום מיר פערדרוס צו מאַכען.

19 מאַכען זיי דען מיר פערדרוס ? זאָגט גאָט, זיך זעלבסט דאָך ! צו
דער שאַנדע פון זייערע געזיכטער !

20 דארום האָט אַזוי געזאָגט דער עוויגער גאָט, מיין צאָרן און גרים־צאָרן איז
אויסגעגאָסען אויף דיעזען אָרט, אויף מענשען און אויף פיה און אויף
די בוימער פון פעלד און אויף די פרוכט פון דער ערד, און עס וועט
ברענען און ניט פערלאָשען ווערען.

21 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען, דער גאָט פון ישראל,
לעגט צו אייערע בראַנד־אָפּפער צו די שלאַכט־אָפּפער און עסט (אליין)
דאָס פלייש.

22 דען איך האָב ניט גערעדט צו אייערע עלטערען און האָב זיי ניט פער־
זאָגט — אין דער צייט ווען איך האָב זיי אַרויסגעפיהרט פון מצרים —
וועגען בראַנד־אָפּפער און שלאַכט־אָפּפער.

23 זאָנדערען דיעזעס וואָרט האָב איך זיי געבאָטען אַזוי צו זאָגען : הערט
מיין שטימע און איך וועל זיין אייער גאָט און איהר וועט זיין מיין
פאָלק, און איהר זאָלט געהן אין דעם גאַנצען וועג וואָס איך וועל אייך
פערזאָגען, אום עס זאָל אייך זיין גוט.

24 אָבער זיי האָבען ניט געהערט און האָבען ניט גענייגט זייער אויער,
און זיי זיינען געגאַנגען נאָך די ראַטהען און שטרעבונגען פון זייער שלעכט
הארץ און זיינען געוואָרען ריקווערטס און ניט פאָרווערטס.

25 פון טאָג אָן וואָס אייערע עלטערן זיינען אַרויס פון מצרים ביז דיעזען
טאָג, און איך האָב געשיקט צו אייך אַלע מיינע קנעכט — די פּראָפעטען,
טעגליך פון פריה־מאָרגען געשיקט.

26 און זיי האָבען מיך ניט געהערט און האָבען זייער אויער ניט גענייגט,
און האָבען האַרט געמאַכט זייער נאַקען, נאָך ערגער האָבען זיי געטהאָן
ווי זייערע עלטערן.

27 און דו וועסט צו זיי רעדען אַלע דיעזע ווערטער און זיי וועלען דיך ניט
הערען, און דו וועסט זיי רופען און זיי וועלען דיר ניט ענטפערען.

28 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי : דאָס איז דאָס פאָלק, וואָס האָבען ניט
געוואָלט הערען גאָטס שטימע און האָבען קיין ווארנונג ניט גענומען,
עס איז פערלאָרען די וואהרהייט און אָבגעשניטען פון זייער מויל.

29 שער אָפּ דיינע האָאָר און וואַרף אַוועק, און הויב אויף אויף די הויכע
בערג אַ קלאָג, דען גאָט האָט פערהאַסט און פערלאָזען די געבעהרונג
פון זיין צאָרן.

30 ווייל די קינדער פון יהודה האָבען געטהאָן שלעכטעס אין מיינע אויגען,
זאָגט גאָט, זיי האָבען אַריינגעשטעלט זייער אַבשייליכקייט אין דעם
הויז אויף וועלכען מיין נאָמען איז גערופען, צו פערראונרייניגען עס.

31 און זיי האָבען געבויט הויכע פּלעצער פון תפת, וואָס אין טהאָל בן־הנם,
אום צו פערברענען זייערע זיהן און זייערע טעכטער אין דעם פייער, וואָס
איך האָב ניט געהייסען און עס איז ניט אַרויף אויף מיינע געדאַנקען.

32 דארום וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס מען וועט מעהר ניט זאָגען

בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵיא בֶן־הִנֹּם
33 כִּי אִם־גֵּיא הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ בְתֹפֶת מֵאֵין מָקוֹם׃ וְהָיְתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ
34 וְאֵין מַחֲרִיד׃ וְהִשְׁבַּתִּי ׀ מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמֵחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַם קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה כִּי לְחָרְבָּה תִּהְיֶה הָאָרֶץ׃

ח CAP. VIII. ח

א בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה וְיוֹצִיאוּ אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֵת ׀ עַצְמוֹת
2 הַנְּבִיאִים וְאֵת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלִָם מִקִּבְרֵיהֶם׃ וּשְׁטָחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכֹל ׀ צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֲהֵבוּם וַאֲשֶׁר עֲבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דְּרָשׁוּם וַאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
3 יִהְיוּ׃ וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
4 הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
ה אָמַר יְהוָה הֲיִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב׃ מַדּוּעַ שׁוֹבְבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלִַם מְשֻׁבָה נִצַּחַת הֶחֱזִיקוּ בַּתַּרְמִית
6 מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ הִקְשַׁבְתִּי וָאֶשְׁמָע לוֹא־כֵן יְדַבֵּרוּ אֵין אִישׁ נִחָם עַל־רָעָתוֹ לֵאמֹר מֶה עָשִׂיתִי כֻּלֹּה שָׁב בִּמְרֻצוֹתָם
7 כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה׃ גַּם־חֲסִידָה בַשָּׁמַיִם יָדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר וְסוּס וְעָגוּר שָׁמְרוּ אֶת־עֵת בֹּאָנָה וְעַמִּי
8 לֹא יָדְעוּ אֵת מִשְׁפַּט יְהוָה׃ אֵיכָה תֹאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ אָכֵן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר
9 סֹפְרִים׃ הֹבִשׁוּ חֲכָמִים חַתּוּ וַיִּלָּכֵדוּ הִנֵּה בִדְבַר־יְהוָה
י מָאָסוּ וְחָכְמַת־מֶה לָהֶם׃ לָכֵן אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל כֻּלֹּה בֹּצֵעַ בָּצַע

מנביא

ח׳ v. 1 יוצאו קרי ibid. קמץ בטרחא v. 5. פתח באתנח
v. 6 קמץ בפשטא ibid. במרוצתם ק׳ v. 7 וסיס ק׳ v. 9. קמץ בז״ק

דער תפת אין דעם טהאָל בן־הנם, זאָנדערן דאָס טהאָל פון טוידט־שלאַכט און מען וועט בעגראָבען אין תפת אויס מאַנגעל אין פּלאַץ.

33 און טויטע קערפּער פון דיעזען פאָלק וועלען זיין אַ שפּייז פאַר די פויגעל פון הימעל און פאַר די פיה פון לאַנד און קיינער וועט זיי ניט פערטרייבען.

34 און איך וועל פערהינדערען פון די שטעדט פון יהודה און פון די גאַסען פון ירושלים די שטימע פון פרייד און די שטימע פון פרעהליכקייט, די שטימע פון חתן און די שטימע פון כלה, דען צו אַ פערוויסטונג וועט זיין דאָס לאַנד.

קאַפּיטעל ח

1 אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועט מען ארויסנעהמען די ביינער פון די קעניגע פון יהודה, און די ביינער פון זייערע האַררען, און די ביינער פון די פּריעסטער, און די ביינער פון די פּראָפעטען, און די ביינער פון די איינוואָהנער פון ירושלים פון זייערע קברים.

2 און מען וועט זיי פערשפּרייטען פאַר דער זונן און פאַר דער לבנה און פאַר אַלע הערשאַפטען פון דעם הימעל, וועלכע זיי האָבען געליעבט און וועלכע זיי האָבען געפאָרשט, און צו וועלכע זיי האָבען זיך געבוקט, זיי וועלען ניט אויפגעזאַמעלט ווערען און ניט בעגראָבען ווערען, צו מיסט אויף דער ערד וועלען זיי ווערען.

3 און דער טוידט וועט געווינשטער זיין אַלס דאָס לעבען פאַר דער גאַנצער איבערבלייבונג, וואָס וועלען פערבלייבען פון דיעזער שלעכטער פאַמיליע, אין אַלע ערטער פון די איבערגעבליעבענע, וועלכע איך האָב פערשטויסען אהין, זאָגט גאָט דער הערשאַפטען.

4 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט געזאָגט גאָט : וועלען זיי דען פאַלען און וועלען ניט ווידער אויפשטעהען ? אָדער זיך אָבקעהרען און ניט צוריקקעהרען ?

5 וואָרום האָט זיך אָבגעקעהרט דיעזעס פאָלק — ירושלים איין עוויגע אָב־קעהרונג ? וואָרום האַלטען זיי זיך פעסט אין בעטרוג און ווילען ניט צוריקקעהרען ?

6 איך האָב בעאָבאַכטעט און געהערט, וואָס ניט רעכט איז רעדען זיי, קיינער בערייהעט ניט זיין שלעכטעס, צו זאָגען : וואָס האָב איך גע־טהאָן ? אַלע ווענדען זיך אָב אין זייער לויפען, ווי איין שטורעם־לוי פענדער פערד אין קריעג.

7 אויך דער שטאָרך אין דער לופט וויים זיין צייט, די טירטעל־טויב, און די שוואַלב און דער קראַניך ערוואַרטען די צייט פון זייער קומען, אָבער מיין פאָלק וויים ניט דאָס רעכט פון גאָט.

8 ווי קענט איהר זאָגען מיר זיינען קלוג און מיט אונז איז די לעהרע פון גאָט, ווען צו פאַלשקייט האָט די פאַלשע פעדער פון שרייבער געאַרבייט.

9 זיי זיינען פערשעהמט געוואָרען די קלוגע, דערשראָקען און בעצוואונגען, גאָטעס וואָרט האָבען זיי פערהאַסט, וועלכע קלוגשאַפט האָבען זיי ?

10 דערפאַר וועל איך זייערע ווייבער געבען צו אַנדערע, זייערע פעלדער צו פערמעדע בעזיצער, ווייל פון קליין ביז גרויס אַלע זוכען רויב־געלד, פון פּראָפעט ביז'ן פּריסטער אַלע טהוען פאַלשקייט.

מִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלֹּה עֹשֶׂה שָּׁקֶר׃ 11 וַיְרַפּוּ אֶת־שֶׁבֶר בַּת־
עַמִּי עַל־נְקַלָּה לֵאמֹר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ 12 הֹבִשׁוּ
כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־בּוֹשׁ לֹא־יֵבֹשׁוּ וְהִכָּלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן
יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃
13 אָסֹף אֲסִיפֵם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים
בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וָאֶתֵּן לָהֶם יַעַבְרוּם׃ 14 עַל־מָה אֲנַחְנוּ
יֹשְׁבִים הֵאָסְפוּ וְנָבוֹא אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְּמָה־שָּׁם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הֲדִמָּנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי־רֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ לַיהוָה׃ טו קַוֵּה
לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפֵּה וְהִנֵּה בְעָתָה׃ 16 מִדָּן נִשְׁמַע
נַחְרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו רָעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ
וַיָּבוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ 17 כִּי הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ
בָּכֶם נְחָשִׁים צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְּׁכוּ אֶתְכֶם
נְאֻם־יְהוָה׃ 18 מַבְלִיגִיתִי עֲלֵי יָגוֹן עָלַי לִבִּי דַוָּי׃ 19 הִנֵּה־
קוֹל שַׁוְעַת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מַרְחַקִּים הַיהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם־
מַלְכָּהּ אֵין בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעִסוּנִי בִּפְסִלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נֵכָר׃
כ עָבַר קָצִיר כָּלָה קָיִץ וַאֲנַחְנוּ לוֹא נוֹשָׁעְנוּ׃ 21 עַל־שֶׁבֶר בַּת־
עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי קָדַרְתִּי שַׁמָּה הֶחֱזִקָתְנִי׃ 22 הַצֳרִי אֵין בְּגִלְעָד
אִם־רֹפֵא אֵין שָׁם כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֻכַת בַּת־עַמִּי׃
23 מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה
אֵת חַלְלֵי בַת־עַמִּי׃

ט CAP. IX. ט

א מִי־יִתְּנֵנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אֹרְחִים וְאֶעֶזְבָה אֶת־עַמִּי וְאֵלְכָה
מֵאִתָּם כִּי כֻלָּם מְנָאֲפִים עֲצֶרֶת בֹּגְדִים׃ 2 וַיַּדְרְכוּ אֶת־
לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מֵרָעָה
אֶל־רָעָה ׀ יָצָאוּ וְאֹתִי לֹא־יָדָעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 3 אִישׁ
מֵרֵעֵהוּ הִשָּׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אָח אַל־תִּבְטָחוּ כִּי כָל־אָח עָקוֹב

יעקב

ח v. 11. חסר א׳ v. 12. קמץ בז״ק v. 13. הפטורת ט׳ באב v. 15. ה׳ במקום א׳
v. 21. פתח באתנח ט׳ v. 2. קמץ בתביר ibid. קמץ בטרחא

11 און זיי היילען דעם בראָך פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק גאַנץ לייכט, זאָגענדיג פריעדען, פריעדען, אָבער פריעדען איז דאָך ניטאָ!
12 זיי דאַרפען זיך שעהמען, ווייל זיי האָבען אבשייליכעס געטהאָן, אָבער ניט זיי שעהמען זיך, ניט זיי ווייסען ווי זיך צו שעהמען, דעריבער וועלען זיי פאַלען מיט די פאַלענדע אין דער צייט פון זייער אונטערזוכונג וועלען זיי געשטרויכעלט ווערען, זאָגט גאָט.
13 איך וועל זיי גענצליך פערניכטען, זאָגט גאָט, קיינע טרויבען אין דעם וויינשטאָק, קיינע פייגען אין דעם פייגענבוים, דאָס בלאַט — פערוועלקט, און איך וועל זיי מאַכען מען זאָל זיי אוועקפיהרען.
14 וואָרום זיצען מיר? פערזאַמעלט זיך און לאָמיר אריינקומען אין די פעסטע שטאָדט און דאָרט אומקומען, דען דער עוויגער אונזער גאָט האָט בעשלאָסען מיר זאָלען אומקומען, ער האָט אונז אָנגעטרונקען מיט גיפט־וואַסער, ווייל מיר האָבען געזינדיגט פאַר גאָט.
15 מען האָפט אויף פריעדען און גוטעס איז ניטאָ, אויף אַ צייט פון היילונג און עס איז גאָר שרעק.
16 פון דן ווערט געהערט דאָס שנאַרכען פון זיינע פערד, פון דער שטימע פון די הירזשעריי פון זיינע קרעפטיגע פערד ציטערט דאָס גאַנצע לאַנד, און זיי וועלען קומען און זיי וועלען פערצעהרען דאָס לאַנד און וואָס דאָרטען איז, די שטאָדט און איהרע איינוואָהנער.
17 דען איך שיק אויף אייך אַ שלאַנגען־אָטערן, וועלכע מען קען ניט בעשווערען, און זיי וועלען אייך בייסען, זאָגט גאָט.
18 איך שטאַרק מיך איבער דעם שמערץ אָבער עס ווייטאָגט אין מיר מיין האַרץ.
19 אָט הערט מען די שטימע פון דער טאָכטער פון פאָלק פון אַ ווייט לאַנד, איז דען גאָט ניטאָ אין ציון? אָדער איהר קעניג איז ניט אין איהר? וואָרום האָבען זיי מיך דערצערענט מיט זייערע געטצענבילדער, דורך די נאַרישקייט פון די פרעמדע?
20 עס איז פאַריבער די שניט־צייט, דער זומער האָט זיך געענדיגט אָבער מיר זיינען נאָך אַלץ ניט געהאָלפען געוואָרען.
21 איבער דעם בראָך פון דער טאָכטער פון פאָלק בין איך צובראָכען געוואָרען, איך בין פערשווארצט געוואָרען, אַ שרעקליכע שטוינונג האָט מיך אָנגעגריפען.
22 איז דען קיין באַלזאַם ניטאָ אין גלעד? קיין דאָקטאָר איז דאָרט ניטאָ? וואָרום איז ניט ארויפגעבראַכט געוואָרען אַ היילונג צו דער טאָכטער פון מיין פאָלק?
23 ווער וואָלט מאַכען מיין קאָפּ פול מיט וואַסער, מיינע אויגען אַ קוואַל טרעהרען, איך זאָל קענען בעוויינען טאָג און נאַכט די דערשלאָגענע פון דער טאָכטער פון מיין פאָלק.

קאַפּיטעל ט

1 ווער וואָלט מיר געבען אין דער וויסטע אַ נאַכטלעגער פאַר דורכפאָהרער! איך וואָלט פערלאָזען מיין פאָלק און אוועק פון זיי, ווייל זיי זיינען אַלע אויסגעלאַסענע, אַ פערזאַמלונג פון טרייאַלאָזע.
2 זיי טרעטען אויס ווי אַ בויגען זייער צונג מיט פאַלשקייט, ניט דורך וואַהרהייט זיינען זיי מעכטיג אין לאַנד. נור פון שלעכטס צו שלעכטס געהען זיי אַרויס, און ווילען מיר ניט וויסען, זאָגט גאָט.
3 היט אייך איינער פון צווייטען, און פערטרויעט זיך ניט זאָגאַר אויף

4 יַעְקֹ֔ב וְכָל־רֵ֖עַ רָכִ֥יל יַהֲלֹֽךְ׃ וְאִ֤ישׁ בְּרֵעֵ֙הוּ֙ יְהָתֵ֔לּוּ וֶאֱמֶ֖ת
ה לֹ֣א יְדַבֵּ֑רוּ לִמְּד֧וּ לְשׁוֹנָ֛ם דַּבֶּר־שֶׁ֖קֶר הַעֲוֵ֥ה נִלְאֽוּ׃ שִׁבְתְּךָ֖
בְּת֣וֹךְ מִרְמָ֑ה בְּמִרְמָ֛ה מֵאֲנ֥וּ דַֽעַת־אוֹתִ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃
6 לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִנְנִ֥י צוֹרְפָ֖ם וּבְחַנְתִּ֑ים כִּֽי־
7 אֵ֣יךְ אֶעֱשֶׂ֔ה מִפְּנֵ֖י בַּת־עַמִּֽי׃ חֵ֥ץ שׁוֹחֵ֛ט לְשׁוֹנָ֖ם מִרְמָ֣ה
דִבֵּ֑ר בְּפִ֗יו שָׁל֤וֹם אֶת־רֵעֵ֙הוּ֙ יְדַבֵּ֔ר וּבְקִרְבּ֖וֹ יָשִׂ֥ים אָרְבּֽוֹ׃
8 הַעַל־אֵ֥לֶּה לֹֽא־אֶפְקָד־בָּ֖ם נְאֻם־יְהוָ֑ה אִ֚ם בְּג֣וֹי אֲשֶׁר־כָּזֶ֔ה
9 לֹ֥א תִתְנַקֵּ֖ם נַפְשִֽׁי׃ עַל־הֶהָרִ֞ים אֶשָּׂ֧א בְכִ֣י וָנֶ֗הִי וְעַל־
נְא֤וֹת מִדְבָּר֙ קִינָ֔ה כִּ֤י נִצְּתוּ֙ מִבְּלִי־אִ֣ישׁ עֹבֵ֔ר וְלֹ֥א שָׁמְע֖וּ
י ק֣וֹל מִקְנֶ֑ה מֵע֤וֹף הַשָּׁמַ֙יִם֙ וְעַד־בְּהֵמָ֔ה נָדְד֖וּ הָלָֽכוּ׃ וְנָתַתִּ֧י
אֶת־יְרוּשָׁלִַ֛ם לְגַלִּ֖ים מְע֣וֹן תַּנִּ֑ים וְאֶת־עָרֵ֧י יְהוּדָ֛ה אֶתֵּ֥ן
11 שְׁמָמָ֖ה מִבְּלִ֥י יוֹשֵֽׁב׃ מִֽי־הָאִ֤ישׁ הֶֽחָכָם֙ וְיָבֵ֣ן אֶת־
זֹ֔את וַאֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֧ר פִּֽי־יְהוָ֛ה אֵלָ֖יו וְיַגִּדָ֑הּ עַל־מָה֙ אָבְדָ֣ה הָאָ֔רֶץ
12 נִצְּתָ֥ה כַמִּדְבָּ֖ר מִבְּלִ֥י עֹבֵֽר׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה עַל־עָזְבָם֙
אֶת־תּ֣וֹרָתִ֔י אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לִפְנֵיהֶ֑ם וְלֹא־שָׁמְע֥וּ בְקוֹלִ֖י וְלֹא־
13 הָ֥לְכוּ בָֽהּ׃ וַיֵּ֣לְכ֔וּ אַחֲרֵ֖י שְׁרִר֣וּת לִבָּ֑ם וְאַחֲרֵי֙ הַבְּעָלִ֔ים
14 אֲשֶׁ֥ר לִמְּד֖וּם אֲבוֹתָֽם׃ לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙
אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הִנְנִ֧י מַאֲכִילָ֛ם אֶת־הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה לַעֲנָ֑ה
טו וְהִשְׁקִיתִ֖ים מֵי־רֹֽאשׁ׃ וַהֲפִֽיצוֹתִים֙ בַּגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁר֙ לֹ֣א יָֽדְע֔וּ
הֵ֖מָּה וַאֲבוֹתָ֑ם וְשִׁלַּחְתִּ֤י אַֽחֲרֵיהֶם֙ אֶת־הַחֶ֔רֶב עַ֖ד כַּלּוֹתִ֥י
16 אוֹתָֽם׃ כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִֽתְבּוֹנְנ֛וּ וְקִרְא֥וּ
לַמְקוֹנְנ֖וֹת וּתְבוֹאֶ֑ינָה וְאֶל־הַחֲכָמ֥וֹת שִׁלְח֖וּ וְתָבֽוֹאנָה׃
17 וּתְמַהֵ֕רְנָה וְתִשֶּׂ֥נָה עָלֵ֖ינוּ נֶ֑הִי וְתֵרַ֤דְנָה עֵינֵ֙ינוּ֙ דִּמְעָ֔ה
18 וְעַפְעַפֵּ֖ינוּ יִזְּלוּ־מָֽיִם׃ כִּ֣י ק֥וֹל נְהִ֛י נִשְׁמַ֥ע מִצִּיּ֖וֹן אֵ֣יךְ שֻׁדָּ֑דְנוּ
19 בֹּ֤שְׁנוּ מְאֹד֙ כִּֽי־עָזַ֣בְנוּ אָ֔רֶץ כִּ֥י הִשְׁלִ֖יכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵֽינוּ׃ כִּֽי־
שְׁמַ֤עְנָה נָשִׁים֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה וְתִקַּ֥ח אָזְנְכֶ֖ם דְּבַר־פִּ֑יו וְלַמֵּ֤דְנָה
כ בְנֽוֹתֵיכֶם֙ נֶ֔הִי וְאִשָּׁ֥ה רְעוּתָ֖הּ קִינָֽה׃ כִּי־עָ֤לָה מָ֙וֶת֙ בְּחַלּוֹנֵ֔ינוּ

v. 4. הל׳ דגושה   v. 7. שוחט ק׳   v. 17. חסר א׳   v. 18. קמץ ת״ק

א ברודער, ווייל יעדער ברודער בעטריגט אימער און יעדער פריינד געהט אום מיט פערליימדונג.

4 איינער מאכט שפאס איבער דעם אנדערן, קיין וואהרהייט רעדען זיי ניט, זיי האָבען געוועהנט זייער צונג צו רעדען פאַלש און מיהען זיך פערקעהרט צו האנדלען.

5 דו וואָהנסט צווישען בעטרוג, אוים בעטרוג ווילען זיי מיך ניט קענען, זאָגט גאָט.

6 דעריבער, זאָגט גאָט דער הערשאַפּטען, איך וועל זיי לייטערן און פּרו־בירען, דען ווי דען זאָל איך טהאָן פאר די זינד פון מיין פאָלק ?

7 א טויטענדער פייל איז זייער צונג, עס רעדט בעטרוג, מיט זיין מויל רעדט ער פריעדען מיט זיין פריינד, און אין הארצען לויערט ער פאר איהם.

8 זאָל איך פאר דיעזע ניט בעשטראפען זיי ? זאָגט גאָט, אָדער זאָל איך ניט נעהמען קיין ראכע פון אזא פאָלק ?

9 אויף די בערג וועל איך אויפהויבען א געוויין און א יאָמער, און אויף די ווידע־פּלעצער פון דער וויסטע — א טרויער־ליעד, ווייל זיי זיינען פערוויסט געוואָרען, קיין מענש געהט ניט דורך דאָרט, מען הערט מעהר ניט די שטימע פון פיה, ווייל די פויגעל פון הימעל אזוי אויך די פיה זיינען אוועקגעוואנדערט און אוועקגעגאנגען.

10 און אויך פון ירושלים וועל איך מאכען א שטיין־הויפען, א וואָהנונג פון שלאנגען, און די שטעדט פון יהודה וועל איך מאכען וויסט אָהנע איינוואָהנער.

11 ווער איז דער קלוגער מאן, וואס זאָל דאָס פערשטעהן ? און צו וועמען האָט גאָטעס מויל גערעדט — און ער זאָל עס זאָגען ? ווארום געהט דאָס לאנד צוגרונד, צושטערט ווי א וויסטע אָהנע דורכגעהער.

12 און גאָט האָט געזאָגט, ווייל זיי האָבען פערלאָזען מיין לעהרע, וועלכע איך האָב פאר זיי געגעבען און מיין שטימע האָבען זיי ניט געהערט, און זיי זיינען ניט געגאנגען אין איהר (אין מיין לעהרע).

13 און זיינען געגאנגען נאָך דער שטרעבונג פון זייער הארצען און נאָך די בעלים, וואָס זייערע עלטערן האָבען זיי געלערענט.

14 דעריבער האָט אזוי געזאָגט דער עוויגער פון די הערשאַפּטען, דער גאָט פון ישראל : איך וועל זיי, דיעזעס פאָלק, מאכען צו עסען ביטער גראָז און וועל זיי מאכען צו טרינקען גיפטיג וואסער.

15 און וועל זיי פערשפּרייטען צווישען די פעלקער וואָס ניט זיי און ניט זייערע עלטערן האָבען געקענט, און וועל שיקען דאָס שווערד נאָך זיי ביז איך וועל זיי פערניכטען.

16 אזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאַפּטען : בעאָבאכטעט און רופט די קלאָגערינס זיי זאָלען קומען און נאָך די קלוגע [פרויען] שיקט און זיי זאָלען קומען.

17 און זיי זאָלען זיך איילען און אויפהויבען אויף אונז א קלאָג־ליעד, אז אונזערע אויגען זאָלען פליסען טרעהרען און אונזערע ברעמען זאָלען רינען וואסער.

18 דען א קלאג שטימע ווערט געהערט פון ציון : ווי צורויבט זיינען מיר געוואָרען ! מיר זיינען זעהר פערשעהמט געוואָרען, דען מיר האָבען פערלאָזען דאָס לאנד, זיי האָבען אונזערע וואָהנונגען ניעדערגע־וואָרפען.

19 דען הערט, איהר פרויען, גאָטעס וואָרט, און אייערע אויערן זאָלען אויפ־נעהמען דאָס וואָרט פון זיין מויל. און לערנט אייערע טעכטער א קלאָג־ליעד, און איינע דער צווייטער — א טרויער־געזאנג.

בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת׃
21 דַּבֵּר כֹּה נְאֻם־יְהוָה וְנָפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֹּצֵר וְאֵין מְאַסֵּף׃ 22 כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ׃ 23 כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי־בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ * 24 הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־כָּל־מוּל בְּעָרְלָה׃ כה עַל־
מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֱדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב
וְעַל כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים
וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עַרְלֵי־לֵב׃

CAP. X. י

שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ א
2 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת
3 הַשָּׁמַיִם אַל־תֵּחָתּוּ כִּי־יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה׃ כִּי־חֻקּוֹת
הָעַמִּים הֶבֶל הוּא כִּי־עֵץ מִיַּעַר כְּרָתוֹ מַעֲשֵׂה יְדֵי־חָרָשׁ
4 בַּמַּעֲצָד׃ בְּכֶסֶף וּבְזָהָב יְיַפֵּהוּ בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקָּבוֹת
ה יְחַזְּקוּם וְלוֹא יָפִיק׃ כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה וְלֹא יְדַבֵּרוּ
נָשׂוֹא יִנָּשׂוּא כִּי־לֹא יִצְעָדוּ אַל־תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי־לֹא יָרֵעוּ
6 וְגַם־הֵיטֵיב אֵין אוֹתָם׃ מֵאֵין כָּמוֹךָ יְהוָה גָּדוֹל
7 אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה׃ מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם
כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין
8 כָּמוֹךָ׃ וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וְיִכְסָלוּ מוּסַר הֲבָלִים עֵץ הוּא׃
9 כֶּסֶף מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֵׂה חָרָשׁ
וִידֵי צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כֻּלָּם׃
י וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא־אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקִּצְפּוֹ
11 תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא־יָכִלוּ גוֹיִם זַעְמוֹ׃ כִּדְנָה תֵּאמְרוּן

לְהוֹם

ט׳ v. 23. למתהאו ומשפט ibid. עד כאן י׳ v. 2. קמץ מ״ק v. 5. כצ״ל

20 דען דער טויט איז געשטיגען אין אונזערע פענסטער, אריינגעקומען אין אונזערע פּאַלאַצען, צו צושניידען דאָס קינד פון גאַס, די יונגע לייט פון די שטראַסען.
21 רייד, אַזוי זאָגט גאָט, עס וועט פאַלען טוידט דער מענשען־קערפּער ווי מיסט אויפ'ן פעלד, ווי אַ גאַרב הינטער דעם שניטער, און קיינער וועט ניט אויפזאַמלען.
22 אַזוי האָט געזאָגט גאָט, דער קלוגער זאָל זיך ניט ריהמען מיט זיין קלוג־שאַפט און דער שטאַרקער זאָל זיך ניט ריהמען מיט זיין שטאַרקייט, און דער רייכער זאָל זיך ניט ריהמען מיט זיין רייכקייט.
23 זאָנדערען דערמיט זאָל זיך ריהמען דער וואָס וויל זיך ריהמען, וואָס ער פערשטעהט און קען מיך אַז איך בין גאָט, וועלכער טהוט גנאָדע, רעכט און גערעכטיגקייט אויף דער ערד, ווייל נור דיזעס איז מיין בעגעהר, זאָגט גאָט.
24 נון, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל בעזוכען די בעשניטענע ווי די אונבעשניטענע.
25 אויף מצרים, יהודה, אדם און אויף די זיהן פון עמון און מואָב און אויף אַלע געשאָרענע לאַקען, וועלכע וואָהנען אין דער וויסטע, דען דיזע אַלע פעלקער זיינען אונבעשניטענע און דאָס גאַנצע הויז ישראל איז מיט איין אונבעשניטען האַרץ.

קאַפּיטעל י

1 הערט צו דאָס וואָרט, וואָס גאָט האָט גערעדט וועגען אייך, הויז־ישראל.
2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : לערענט ניט דעם וועג פון די פעלקער, שרעקט זיך ניט פאַר די הימעלס־צייכענס, דען נאָר די פעלקער שרעקען זיך פאַר זיי.
3 דען די געזעצע פון די פעלקער זיינען נאַרישקייט, דען האָלץ אויסגע־האַקט פון וואַלד איז עס, עס איז די אַרבייט פון דעם מייסטערס הענד מיט אַ האַק.
4 מיט זילבער און מיט גאָלד פערציערט מען עס, מיט נעגעל און מיט אַ האַמער בעפעסטיגט מען עס, עס זאָל זיך ניט שאָקלען.
5 ווי אַ געהאַמערטער זייל זיינען זיי, זיי קענען ניט רעדען, מען דאַרף זיי אימער טראָגען, ווייל זיי קענען אַליין ניט טרעטען, פירכטעט ניט פאַר זיי, ווייל זיי קענען ניט שאַדען און אויך גוטעס טהאָן זיינען זיי ניט אין שטאַנד.
6 קיינער איז גלייך צו דיר, גאָט ! דו ביזט גרויס און גרויס איז דיין נאָ־מען דורך מאַכט.
7 ווער זאָל זיך ניט פירכטען פאַר דיר, קעניג פון די פעלקער, דען דיר געהערט עס, דען צווישען אַלע קלוגע פון די פעלקער און אין אַלע קע־ניגרייכען איז קיינער דיר גלייך.
8 שוין אין דעם איינציגען זיינען זיי נאַריש און דום, עס איז אַ נאַרישע לעהרע, עס איז דאָך נאָר האָלץ !
9 אויסגעצווינגענער זילבער ווערט געבראַכט פון תרשיש און גאָלד פון אופז, קינסטלער אַרבייט פון די הענד פון גאָלד־שמיעד, הימעל־בלוי און פורפּור איז זייער קלייד, ווערק פון קלוגע זיינען זיי אַלע.
10 אָבער דער עוויגער איז אַ גאָט פון וואָהרהייט, ער איז אַ לעבעדיגער גאָט און אַ קעניג דער עוויגקייט, פאַר זיין צאָרן ציטערט די ערד, און פעלקער קענען ניט פערטראָגען זיין גרימצאָרן.

לֶהֱוֹם אֱלָהַיָּא דִּי־שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבַדוּ יֵאבַדוּ מֵאַרְעָא

12 וּמִן־תְּחוֹת שְׁמַיָּא אֵלֶּה׃ עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין

13 תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃ לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן
מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה אֶרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר

14 עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו׃ נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת
הֹבִישׁ כָּל־צוֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא־רוּחַ בָּם׃

טו 16 הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃ לֹא־
כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקוֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְיִשְׂרָאֵל שֵׁבֶט

17 נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ

18 יוֹשֶׁבֶתִי בַּמָּצוֹר׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי קוֹלֵעַ
אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפַּעַם הַזֹּאת וַהֲצֵרוֹתִי לָהֶם לְמַעַן יִמְצָאוּ׃

19 אוֹי־לִי עַל־שִׁבְרִי נַחְלָה מַכָּתִי וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ

כ זֶה חֳלִי וְאֶשָּׂאֶנּוּ׃ אָהֳלִי שֻׁדָּד וְכָל־מֵיתָרַי נִתָּקוּ בָּנַי יְצָאֻנִי

21 וְאֵינָם אֵין־נֹטֶה עוֹד אָהֳלִי וּמֵקִים יְרִיעוֹתָי׃ כִּי נִבְעֲרוּ
הָרֹעִים וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ עַל־כֵּן לֹא הִשְׂכִּילוּ וְכָל־

22 מַרְעִיתָם נְפוֹצָה׃ קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל
מֵאֶרֶץ צָפוֹן לָשׂוּם אֶת־עָרֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה מְעוֹן תַּנִּים׃

23 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לָאָדָם דַּרְכּוֹ לֹא־לְאִישׁ הֹלֵךְ וְהָכִין

24 אֶת־צַעֲדוֹ׃ יַסְּרֵנִי יְהוָה אַךְ בְּמִשְׁפָּט אַל־בְּאַפְּךָ פֶּן

כה תַּמְעִטֵנִי׃ שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ עַל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּךָ וְעַל
מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ כִּי־אָכְלוּ אֶת־יַעֲקֹב
וַאֲכָלֻהוּ וַיְכַלֻּהוּ וְאֶת־נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃

CAP. XI. יא

יא

א 2 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ שִׁמְעוּ
אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדִבַּרְתָּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־

3 יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית

הזאת

v. 12 פתח באתנח v. 13 הארץ ק v. 17 יושבת ק v. 18 מלעיל v. 20 קמץ בז״ק

11 זאָגט צו זיי אַזוי: די געטער וועלכע האָבען הימעל און ערד ניט בעשאַפען, וועלען פערלאָרען ווערען פון דער ערד און פון אונטער דיעזע הימלען.
12 ער האָט געמאַכט די ערד מיט זיין קראַפט, בעפעסטיגט די וועלט מיט זיין קלוגהייט און אויסגעשפּרייט די הימלען מיט זיין פערשטאַנד.
13 ביי זיין געבען די דונער־שטימע, ווערט אַ גערויש פון וואַסער ביז'ן הימעל, ער ברענגט אַרויף די וואָלקענס פון עק וועלט, מאַכט בליטצען צום רעגען, לאָזט ארויס דעם ווינד פון זיינע בעהעלטעניסען.
14 נאַריש איז געוואָרען יעדער מענש פון [אַזאַ] וויסענשאַפט, יעדער גאָלד־שמיעד איז צו שאַנדע געוואָרען דורך דעם געשניצטען בילד, דען פאַלש איז זיין געגאָסען־געטץ, עס איז אין זיי קיין גייסט ניטאָ.
15 זיי זיינען גאָרניט, אַ ווערק פון בעטרוג, אין דער צייט פון זייער אונטערזוכונג וועלען זיי פערלאָהרען געהן.
16 ניט ווי דיעזע איז יעקב'ס טהייל, דען ער איז דער בעשעפער פון אַלעס און ישראל איז דער שטאַם פון זיין ערבטהייל, גאָט דער הערשאַפטען איז זיין נאָמען.
17 ברײנג צוזאַמען דיינע געפּעק פון לאַנד, דו בעוואָהנערין פון פעסטונג.
18 דען אַזוי האָט גאָט געזאָגט, איך וועל פערוואַרפען די איינוואָהנער פון דעם לאַנד דיעזען מאָל, איך וועל זיי ענג מאַכען, אום זיי זאָלען עס אויס געפינען.
19 וועה צו מיר אויף מיין בראָך, שמערצליך איז מיין וואונד, און איך האָב געדענקט אַז דאָס איז נאָר איין (איבערגאַנגס) קראַנקהייט, איך וועל עס אויסהאַלטען.
20 מיין געצעלט איז בערויבט, אַלע מיינע געצעלט־שטריק זיינען אָבגעריסען, מיינע קינדער זיינען אַוועק פון מיר און זיינען ניטאָ, קיינער שפּרייט מעהר ניט אויס מיין געצעלט, און שטעלט ניט אויף מיינע פאָרהאַנגען.
21 דען די הירטען זיינען געוועזען פערנאַרישט, האָבען ניט געפאָרשט גאָט, דאַרום האָבען זיי ניט קלוג געהאַנדעלט און זייער גאַנצע הערדע איז צושפּרייט.
22 אַ שטימע לאָזט זיך הערען, זעה עס קומט אָן אַ גרויסער טומעל פון דעם לאַנד פון נאָרד זייט, אום וויסט צו מאַכען די שטעדט פון יהודה אין אַ וואָהנונג פון שלאַנגען.
23 איך וויים, אָה גאָט, אַז ניט פאַר אַ מענשען איז [צו פערשטעהן] זיין וועג, ניט פאַר אַ מענשען איז צו געהן און בעפעסטיגען זיינע טריט.
24 שטראָף מיך גאָט אָבער נאָר דורך געריכט, ניט מיט דיין צאָרן, אום דו זאָלסט מיך ניט מאַכען גאָר קליין.
25 גיס אויס דיין צאָרן אויף די נאַציאָנען וואָס ווילען דיך ניט קענען און אויף די פאַמיליען, וואָס רופען זיך ניט אין דיין נאָמען, דען זיי האָבען דערשלאָגען יעקב'ן, זיי האָבען איהם דערשלאָגען, פערניכטעט און צושטערט זיינע וואָהנונגען.

קאַפּיטעל יא

1 דאָס וואָרט, וואָס איז געוועזען צו ירמיהו פון גאָט אַזוי צו זאָגען:
2 הערט די ווערטער פון דיעזען בונד און איהר זאָלט רעדען צו די מענער פון יהודה און צו די איינוואָהנער פון ירושלים.
3 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער, דער גאָט פון ישראל: פערפלוכט וועט זיין דער מענש וואָס וועט ניט הערען די ווערטער פון דיעזען בונד.

הַזֹּאת׃ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאִֽי־אוֹתָם 4
מֵאֶֽרֶץ־מִצְרַיִם מִכּוּר הַבַּרְזֶל לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם
אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֲצַוֶּה אֶתְכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי
אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ לְמַעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־ ה
נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ
כַּיּוֹם הַזֶּה וָאַעַן וָאֹמַר אָמֵן ׀ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה 6
אֵלַי קְרָא אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלַםִ לֵאמֹר שִׁמְעוּ אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם
אוֹתָם׃ כִּי הָעֵד הַעִדֹתִי בַּאֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם 7
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַשְׁכֵּם וְהָעֵד לֵאמֹר שִׁמְעוּ
בְּקוֹלִי׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ אִישׁ 8
בִּשְׁרִירוּת לִבָּם הָרָע וָאָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַבְּרִית־
הַזֹּאת אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה 9
אֵלַי נִמְצָא־קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ׃ שָׁבוּ י
עַל־עֲוֺנֹת אֲבוֹתָם הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ אֶת־
דְּבָרַי וְהֵמָּה הָלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם הֵפֵרוּ
בֵית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־
אֲבוֹתָם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם 11
רָעָה אֲשֶׁר לֹא־יוּכְלוּ לָצֵאת מִמֶּנָּה וְזָעֲקוּ אֵלַי וְלֹא
אֶשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃ וְהָלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ 12
וְזָעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מְקַטְּרִים לָהֶם וְהוֹשֵׁעַ לֹא־
יוֹשִׁיעוּ לָהֶם בְּעֵת רָעָתָם׃ כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ 13
יְהוּדָה וּמִסְפַּר חֻצוֹת יְרוּשָׁלַםִ שַׂמְתֶּם מִזְבְּחוֹת לַבֹּשֶׁת
מִזְבְּחוֹת לְקַטֵּר לַבָּעַל׃ וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־ 14
הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה כִּי ׀ אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ
בְּעֵת קָרְאָם אֵלַי בְּעַד רָעָתָם׃ מֶה לִידִידִי בְּבֵיתִי טו
עֲשׂוֹתָהּ הַמְזִמָּתָה הָרַבִּים וּבְשַׂר־קֹדֶשׁ יַעַבְרוּ מֵעָלָיִךְ כִּי

רעתכי

מלעיל v. 10.

4 וואָס איך האָב אייערע עלטערען פאַרזאָגט אין דעם טאָג, ווען איך האָב זיי ארויסגעפיהרט פון לאַנד מצרים, פון אייזערנעם גיס־אויווען, זאָגענ־דיג: הערט צו מיין שטימע און טהוט אַלעס וואָס איך וועל אייך הייסען און דאַן וועט איהר זיין מיין פאָלק און איך וועל זיין אייער גאָט.

5 אום איך זאָל ערפילען די שבועה וואָס איך האָב געשוואָרען צו אייערע עלטערען, צו געבען זיי אַ לאַנד וואָס פליעסט מילך און האָניג, ווי עס איז נאָך היינטיגען טאָג, און איך האָב געענטפערט און געזאָגט אמן, אָה, גאָט!

6 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: רוף אויס אַלע דיעזע ווערטער אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים אַזוי צו זאָגען: הערט צו די ווערטער פון דיעזען בונד און איהר זאָלט זיי טהאָן.

7 דען איך האָב שטאַרק געוואַרענט אייערע עלטערען אין דעם טאָג וואָס איך האָב זיי ארויסגעפיהרט פון לאַנד מצרים ביז אויף דיעזען טאָג, איך האָב יעדען פריה מאָרגען געוואַרענט זאָגענדיג: „הערט צו מיין שטימע!"

8 אָבער זיי האָבען ניט געהערט און האָבען ניט גענייגט זייער אויער, און יעדערער איז געגאַנגען נאָך דער שטרעבונג פון זייער שלעכטס הארץ, און דארום וועל איך ברענגען אויף זיי אַלע ווערטער פון דיעזען בונד, וועל־כען איך האָב געהייסען האַלטען און זיי האָבען ניט געהאַלטען.

9 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: אַ פערשווערונג געפינט זיך אונטער די מענשען פון יהודה און די איינוואָהנער פון ירושלים.

10 זיי האָבען זיך צוריקגעקעהרט צו די אמאָליגע זינד פון זייערע עלטערן, וועלכע האָבען ניט געוואָלט הערען מיינע רייד, און זיי זיינען געגאַנ־גען נאָך אנדערע געטער אום זיי צו דיענען, דאָס הויז ישראל און הויז יהודה האָבען צושטערט מיין בונד [אָבמאַך] וואָס איך האָב אָבגע־מאַכט מיט זייערע עלטערן.

11 דארום, האָט אַזוי געזאָגט גאָט, איך וועל ברענגען אויף זיי אונגליק, וואָס זיי וועלען ניט קענען פון איהר ארויס, און זיי וועלען שרייען צו מיר, אָבער איך וועל זיי ניט הערען.

12 און דאַן וועלען געהען די שטעדט פון יהודה און די איינוואָהנער פון ירושלים שרייען צו די געטער צו וועלכע זיי רייכערן, אָבער זיי וועלען זיי ניט קענען העלפען אין דער צייט פון זייער אונגליק.

13 דען וויפיעל שטעדט, אַזוי פיעל געטער זיינען אין יהודה, וויפיעל גאַסען ירושלים האָט, אַזוי פיעל אַלטאַרען האָט איהר געמאַכט צו די שענדליכע געצען, אַלטאַרען צו רויכערען צו בעל.

14 און דו זאָלסט ניט בעטען פאַר דיעזען פאָלק, און זאָלסט ניט אויפהוי־בען פאַר זיי אַ געשריי און געבעט, ווייל איך הער זיך ניט צו, ווען זיי רופען צו מיר וועגען זייער אונגליק.

15 וואָס האָט מיין ליעבלינג אין מיין הויז צו טהאָן, ווען זי פיהרט אויס איהרע פיעלע שענדליכע געדאַנקען? דאָס הייליג פלייש איז אַוועק פון דיר, נאָר ווען דו טהוסט שלעכטס דאַן פרעהסטו זיך.

16 רָעָתֵכִי אָז תַּעֲלֹזִי׃ זַיִת רַעֲנָן יְפֵה פְרִי־תֹאַר קָרָא יְהוָה
שְׁמֵךְ לְקוֹל ׀ הֲמוּלָּה גְדֹלָה הִצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ וְרָעוּ דָּלִיּוֹתָיו׃
17 וַיהוָה צְבָאוֹת הַנּוֹטֵעַ אוֹתָךְ דִּבֶּר עָלַיִךְ רָעָה בִּגְלַל רָעַת
בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִסֵנִי לְקַטֵּר
18 לַבָּעַל׃ וַיהוָה הוֹדִיעַנִי וָאֵדָעָה אָז הִרְאִיתַנִי מַעַלְלֵיהֶם׃
19 וַאֲנִי כְּכֶבֶשׂ אַלּוּף יוּבַל לִטְבוֹחַ וְלֹא־יָדַעְתִּי כִּי־עָלַי ׀
חָשְׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת נַשְׁחִיתָה עֵץ בְּלַחְמוֹ וְנִכְרְתֶנּוּ מֵאֶרֶץ
כ חַיִּים וּשְׁמוֹ לֹא־יִזָּכֵר עוֹד׃ וַיהוָה צְבָאוֹת שֹׁפֵט
צֶדֶק בֹּחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי
21 אֶת־רִיבִי׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ לֵאמֹר לֹא תִנָּבֵא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא
22 תָמוּת בְּיָדֵנוּ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי פֹקֵד
עֲלֵיהֶם הַבַּחוּרִים יָמֻתוּ בַחֶרֶב בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יָמֻתוּ
23 בָּרָעָב׃ וּשְׁאֵרִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אָבִיא רָעָה אֶל־אַנְשֵׁי
עֲנָתוֹת שְׁנַת פְּקֻדָּתָם׃

CAP. XII. יב

א צַדִּיק אַתָּה יְהוָה כִּי אָרִיב אֵלֶיךָ אַךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר
אוֹתָךְ מַדּוּעַ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים צָלֵחָה שָׁלוּ כָּל־בֹּגְדֵי בָגֶד׃
2 נְטַעְתָּם גַּם־שֹׁרָשׁוּ יֵלְכוּ גַּם־עָשׂוּ פֶרִי קָרוֹב אַתָּה בְּפִיהֶם
3 וְרָחוֹק מִכִּלְיוֹתֵיהֶם׃ וְאַתָּה יְהוָה יְדַעְתָּנִי תִּרְאֵנִי וּבָחַנְתָּ
לִבִּי אִתָּךְ הַתִּקֵם כְּצֹאן לְטִבְחָה וְהַקְדִּשֵׁם לְיוֹם הֲרֵגָה׃
4 עַד־מָתַי תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְעֵשֶׂב כָּל־הַשָּׂדֶה יִיבָשׁ
מֵרָעַת יֹשְׁבֵי־בָהּ סָפְתָה בְהֵמוֹת וָעוֹף כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה
ה אֶת־אַחֲרִיתֵנוּ׃ כִּי אֶת־רַגְלִים ׀ רַצְתָּה וַיַּלְאוּךָ וְאֵיךְ תְּתַחֲרֶה
אֶת־הַסּוּסִים וּבְאֶרֶץ שָׁלוֹם אַתָּה בוֹטֵחַ וְאֵיךְ תַּעֲשֶׂה
6 בִּגְאוֹן הַיַּרְדֵּן׃ כִּי גַם־אַחֶיךָ וּבֵית־אָבִיךָ גַּם־הֵמָּה בָּגְדוּ
בָךְ גַּם־הֵמָּה קָרְאוּ אַחֲרֶיךָ מָלֵא אַל־תַּאֲמֵן בָּם כִּי־יְדַבְּרוּ
אליך

ריא v. 16. דגש אחר שורק

16 א גרינער איילבערט בוים מיט שעהנע פיינע פרוכט האָט גאָט דיין נאָמען גערופען, אָבער מיט א דונער־שטימע און גרויס טומעל, האָט ער אָנגעצונדען אויף איהם א פייער, און זיינע צווייגען זיינען צובראָכען געוואָרען.

17 און גאָט דער הערשאַפטען, וואָס האָט דיך געפּלאַנצט, האָט גערעדט שלעכטעס אויף דיר, צוליעב דער שלעכטסקייט פון הויז ישראל און הויז יהודה וואָס זיי האָבען געטהאָן אום מיך צו ערגערען, מיט דעם וואָס זיי האָבען גערויכערט צום בעל.

18 און גאָט האָט עס מיך געלאָזט וויסען און איך וויים עס, דאַן האָסטו מיר געצייגט זייערע טהאַטען.

19 און איך ווי א לאם, אן אָקס, וואָס ווערט געפיהרט צום שלאַכט, האָב גאָר ניט געוואוסט, אז זיי טראַכטען אויף מיר פּלענער: לאָמיר פערדארבען דעם בוים און זיין ברויט, און לאָמיר איהם אָבשניידען פון דאָס לאַנד פון לעבען, און זיין נאָמען זאָל מעהר ניט דערמאָהנט ווערען.

20 אָבער גאָט דער הערשאַפטען, וואָס ריכטעט מיט גערעכטיגקייט, עקזאַמענירט די נירען און דאָס הארץ, **איך וועל זעהען ווי דו וועסט פון זיי דיין ראַכע נעהמען, ווייל צו דיר האָב איך ענטדעקט מיין קלאָגע.**

21 דארום אזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאַפטען: איבער די לייטע פון ענתות, וועלכע זוכען דיין לעבען, זאָגענדיג: „פּראָפעצייהע ניט אין גאָט'ס נאָמען, וועסטו ניט שטאַרבען פון אונזערע הענד".

22 דארום אזוי האָט געזאָגט גאָט דער הערשאַפטען, איך וועל זיי בעזוכען, די יונגע לייט וועלען שטאַרבען דורכ'ן שווערד און זייערע טעכטער פון הונגער.

23 און קיין איבערבלייבונג זאָל צו זיי זיין, דען איך וועל ברענגען אונגליק צו די לייטע פון ענתות אין דעם יאָהר ווען זיי וועלען אונטערזוכט ווערען.

קאַפּיטעל יב

1 דו גאָט ביזט גערעכט, ווען איך זאָל זיך בעקלאָגען אויף דיר, נאָר דאָך וויל איך האָבען דאָס רעכט ריידען מיט דיר: וואָרום בעגליקט דער וועג פון די גאָטלאָזע? אלע וואָס זיינען טריילאָז לעבען רוהיג?

2 דו האָסט זיי געפּלאַנצט, זיי זיינען אויך איינגעוואָרצעלט, זיי געהען אויף און ברענגען פרוכט, דו ביזט נאָהענט אין זייער מויל אָבער ווייט פון זייערע נירען.

3 און דו גאָט, קענסט מיך דאָך, דו זעהסט מיך און פּרובירסט מיין הארץ, וועלכעס עס איז מיט דיר; — רייס זיי אוועק ווי שאָף צו שלאַכטען און גרייט זיי אָן צום טאָג פון אומברענגונג.

4 ווי לאַנג נאָך זאָל די ערד טרויערען און די גראָז פון גאַנצען פעלד זאָל פערטריקענען? צוליעב די שלעכטעס פון די וואָס וואָהנען אויף איהר, עס זיינען אומגעקומען פיה און פויגעל, דען זיי זאָגען: אונזער ענדע וועט ער ניט זעהען.

5 ווען דו ביזט געלאָפען מיט פוסגעהער און זיי האָבען דיך מיעד געמאַכט, ווי ווילסטו זיך ערהיצען [צו לויפען] מיט פערד? — און אין פריעדען לאַנד ביזטו זיכער? וואָס וועסטו טהאָן אין דעם גרויסען פערפלייצונג פונ'ם ירדן?

6 דען אויך דיינע ברידער אין דיין פאָטער'ס הויז, אויך זיי זיינען דיר אונטריי געוואָרען, אויך זיי האָבען הינטער דיר גערופען מיט'ן פולען [מויל] — גלויב זיי ניט ווען זיי רעדען גוטעס מיט דיר.

אֵלֶיךָ טוֹבוֹת׃ עָזַבְתִּי אֶת־בֵּיתִי נָטַשְׁתִּי אֶת־נַחֲלָתִי 7
נָתַתִּי אֶת־יְדִדוּת נַפְשִׁי בְּכַף אֹיְבֶיהָ׃ הָיְתָה־לִּי נַחֲלָתִי 8
כְּאַרְיֵה בַיָּעַר נָתְנָה עָלַי בְּקוֹלָהּ עַל־כֵּן שְׂנֵאתִיהָ׃ הַעַיִט 9
צָבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הַעַיִט סָבִיב עָלֶיהָ לְכוּ אִסְפוּ כָּל־חַיַּת
הַשָּׂדֶה הֵתָיוּ לְאָכְלָה׃ רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ כַרְמִי בֹּסְסוּ י
אֶת־חֶלְקָתִי נָתְנוּ אֶת־חֶלְקַת חֶמְדָּתִי לְמִדְבַּר שְׁמָמָה׃
שָׂמָהּ לִשְׁמָמָה אָבְלָה עָלַי שְׁמֵמָה נָשַׁמָּה כָּל־הָאָרֶץ כִּי 11
אֵין אִישׁ שָׂם עַל־לֵב׃ עַל־כָּל־שְׁפָיִם בַּמִּדְבָּר בָּאוּ שֹׁדְדִים 12
כִּי חֶרֶב לַיהוָה אֹכְלָה מִקְצֵה אֶרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ אֵין
שָׁלוֹם לְכָל־בָּשָׂר׃ זָרְעוּ חִטִּים וְקֹצִים קָצָרוּ נֶחְלוּ 13
לֹא יוֹעִלוּ וּבֹשׁוּ מִתְּבוּאֹתֵיכֶם מֵחֲרוֹן אַף־יְהוָה׃
כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עַל־כָּל־שְׁכֵנַי הָרָעִים הַנֹּגְעִים בַּנַּחֲלָה 14
אֲשֶׁר־הִנְחַלְתִּי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתְשָׁם מֵעַל
אַדְמָתָם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ מִתּוֹכָם׃ וְהָיָה אַחֲרֵי טו
נָתְשִׁי אוֹתָם אָשׁוּב וְרִחַמְתִּים וַהֲשִׁבֹתִים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ
וְאִישׁ לְאַרְצוֹ׃ וְהָיָה אִם־לָמֹד יִלְמְדוּ אֶת־דַּרְכֵי עַמִּי לְהִשָּׁבֵעַ 16
בִּשְׁמִי חַי־יְהוָה כַּאֲשֶׁר לִמְּדוּ אֶת־עַמִּי לְהִשָּׁבֵעַ בַּבָּעַל וְנִבְנוּ
בְּתוֹךְ עַמִּי׃ וְאִם לֹא יִשְׁמָעוּ וְנָתַשְׁתִּי אֶת־הַגּוֹי הַהוּא נָתוֹשׁ 17
וְאַבֵּד נְאֻם־יְהוָה׃

יג Cap. XIII. יג

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלַי הָלוֹךְ וְקָנִיתָ לְּךָ אֵזוֹר פִּשְׁתִּים וְשַׂמְתּוֹ א
עַל־מָתְנֶיךָ וּבַמַּיִם לֹא תְבִאֵהוּ׃ וָאֶקְנֶה אֶת־הָאֵזוֹר כִּדְבַר 2
יְהוָה וָאָשִׂם עַל־מָתְנָי׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי שֵׁנִית 3
לֵאמֹר׃ קַח אֶת־הָאֵזוֹר אֲשֶׁר קָנִיתָ אֲשֶׁר עַל־מָתְנֶיךָ 4
וְקוּם לֵךְ פְּרָתָה וְטָמְנֵהוּ שָׁם בִּנְקִיק הַסָּלַע׃ וָאֵלֵךְ ה
וָאֶטְמְנֵהוּ בִּפְרָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתִי׃ וַיְהִי 6
מִקֵּץ יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ פְּרָתָה וְקַח

משם

יב v. 11. המ׳ בצרי v. 13. קמץ בז״ש

7 איך האָב פערלאָזען מיין הויז, פערוואָרפען מיין אייגענטהום, האָב אוועק־ געגעבען די ליעבסטע פון מיין זעעלע אין דער האַנד פון איהר פיינד.

8 מיין אייגענטהום איז צו מיר געוואָרען ווי אַ לייב אין וואַלד, זי האָט אויפגעהויבען אויף מיר איהר שטימע, דעריבער האָב איך זי פערהאַסט.

9 איז מיין ערבטהייל אַ בלוט געפּאַרבטע רויב פויגעל צו מיר? וואָרום איז דער רויב־פויגעל אַרום איהר? — געהט פערזאַמעלט אַלע טהיערע פון פעלד, קומט איהר אויפצופרעסען.

10 פיעלע הירטען האָבען פערדאָרבען מיין וויינגאָרטען, צוטראָטען מיין טהייל, זיי האָבען געמאַכט מיין ווינשענסווערטען טהייל צו וויסט לאַנד.

11 זיי האָבען עס געמאַכט צו וויסט, עס טרויערט איינזאַם צו מיר, דאָס גאַנצע לאַנד איז פערוויסט געוואָרען, ווייל קיינער נעהמט זיך ניט צום הארצען.

12 אויף אַלע הויכע ערטער אין דער וויסטע זיינען געקומען צושטערער, דען גאָטעס שווערד פערצעהרט פון איין עק לאַנד ביז דעם אַנדערן, עס איז ניטאָ קיין פריעדען פאַר קיינעם.

13 זיי האָבען געזעעט ווייץ און געשניטען דערנער, האָבען זיך געפּלאַגט און האָבען קיין נוטצען געהאַט, זיי וועלען זיך שעהמען פון זייער גע־ טריידע [וואָס וועט ווערען פערדאָרבען] דורך גאָט׳ס גרימצאָרן.

14 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: אויף אַלע מיינע נאַכבאַרען, וואָס ריהרען אָן דאָס אייגענטהום וואָס איך האָב געלאָזט ערבען מיין פאָלק ישראל. איך וועל זיי אויסרייסען פון זייער ערד און וועל אַרויסנעהמען דאָס הויז יהודה פון צווישען זיי.

15 נאָכהער ווען איך וועל זיי אויסרייסען, וועל איך זיך צוריק דערבאַרמען איבער זיי, און וועל זיי צוריקקעהרען יעדען איינעם צו זיין אייגענטהום און זיין לאַנד.

16 און עס וועט געשעהען, ווען זיי וועלען גוט לערנען די וועגען פון מיין פאָלק, צו שווערען ביי מיין נאָמען, ווי גאָט לעבט, אַזוי ווי זיי האָבען מיין פאָלק געלעהרענט צו שווערען ביי דעם בעל, דאַן וועלען זיי אויפ־ געבויעט ווערען צווישען מיין פאָלק.

17 ווען זיי וועלען אָבער ניט הערען, וועל איך יענעם פאָלק אויסרייסען און פערטיליגען, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל יג

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט צו מיר: געה און קויף דיר אַ פלאַקסענעם גאַר־ טעל און טהו אָן אויף דיינע לענדען, אָבער זאָלסט איהם אין וואַסער ניט ברענגען.

2 און איך האָב געקויפט דעם גאַרטעל, נאָך דעם בעפעהל פון גאָט, און האָב איהם אָנגעטהאָן אויף מיינע לענדען.

3 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזען צו מיר אַ צווייטען מאָל, אַזוי צו זאָגען:

4 נעהם דעם גאַרטעל וואָס דו האָסט געקויפט, וועלכער איז אויף דיינע לענדען, און שטעה אויף און געה נאָך פרת, און בעהאַלט איהם דאָרט אין אַ פעלזען־שפּאַלט.

5 און איך בין געגאַנגען און איהם בעהאַלטען אין פרת אַזוי ווי גאָט האָט מיר געהייסען.

6 און עס איז געוועזען נאָך פיעלע טעג האָט גאָט צו מיר געזאָגט: שטעה

7 מִשָּׁם אֶת־הָאֵזוֹר אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְטָמְנוֹ־שָׁם׃ וָאֵלֵךְ פְּרָתָה
וָאֶחְפֹּר וָאֶקַּח אֶת־הָאֵזוֹר מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־טְמַנְתִּיו שָׁמָּה
8 וְהִנֵּה נִשְׁחַת הָאֵזוֹר לֹא יִצְלַח לַכֹּל׃ וַיְהִי דְבַר־
9 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה כָּכָה אַשְׁחִית אֶת־
י גְּאוֹן יְהוּדָה וְאֶת־גְּאוֹן יְרוּשָׁלַםִ הָרָב׃ הָעָם הַזֶּה הָרָע
הַמֵּאֲנִים ׀ לִשְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרַי הַהֹלְכִים בִּשְׁרִרוּת לִבָּם
וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֺת לָהֶם
11 וִיהִי כָּאֵזוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא־יִצְלַח לַכֹּל׃ כִּי כַּאֲשֶׁר יִדְבַּק
הָאֵזוֹר אֶל־מָתְנֵי אִישׁ כֵּן הִדְבַּקְתִּי אֵלַי אֶת־כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה נְאֻם־יְהוָה לִהְיוֹת לִי לְעָם
12 וּלְשֵׁם וְלִתְהִלָּה וּלְתִפְאָרֶת וְלֹא שָׁמֵעוּ׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֵבֶל
יִמָּלֵא יָיִן וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הֲיָדֹעַ לֹא נֵדַע כִּי־כָל־נֵבֶל יִמָּלֵא
13 יָיִן׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי מְמַלֵּא
אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶת־הַמְּלָכִים הַיֹּשְׁבִים לְדָוִד
עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַנְּבִיאִים וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי
14 יְרוּשָׁלָםִ שִׁכָּרוֹן׃ וְנִפַּצְתִּים אִישׁ אֶל־אָחִיו וְהָאָבוֹת וְהַבָּנִים
יַחְדָּו נְאֻם־יְהוָה לֹא־אֶחְמוֹל וְלֹא־אָחוּס וְלֹא אֲרַחֵם
טו מֵהַשְׁחִיתָם׃ שִׁמְעוּ וְהַאֲזִינוּ אַל־תִּגְבָּהוּ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
16 תְּנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּבוֹד בְּטֶרֶם יַחְשִׁךְ וּבְטֶרֶם יִתְנַגְּפוּ
רַגְלֵיכֶם עַל־הָרֵי נָשֶׁף וְקִוִּיתֶם לְאוֹר וְשָׂמָהּ לְצַלְמָוֶת
17 יָשִׁית לַעֲרָפֶל׃ וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה־
נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֵוָה וְדָמֹעַ תִּדְמַע וְתֵרַד עֵינִי דִּמְעָה כִּי נִשְׁבָּה
18 עֵדֶר יְהוָה׃ אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְלַגְּבִירָה הַשְׁפִּילוּ שֵׁבוּ
19 כִּי יָרַד מַרְאֲשֹׁתֵיכֶם עֲטֶרֶת תִּפְאַרְתְּכֶם׃ עָרֵי הַנֶּגֶב סֻגְּרוּ
וְאֵין פֹּתֵחַ הָגְלָת יְהוּדָה כֻּלָּהּ הָגְלָת שְׁלוֹמִים׃
כ שְׂאִי עֵינֵיכֶם וּרְאִי הַבָּאִים מִצָּפוֹן אַיֵּה הָעֵדֶר נִתַּן־לָךְ צֹאן

תפארתך

v. 18 קמץ בטרחא   v. 16 ושית ק׳   v. 20 שאו ק׳ ibid. וראו ק׳

אויף און געה נאָך פּרת, און נעָהם צו פון דאָרט דעם גאַרטעל, וועלכען איך האָב דיר געהייסען בעהאַלטען.

7 און איך בין געגאַנגען נאָך פּרת און האָב אויפגעגראָבען, און ארויסגענו־מען דעם גאַרטעל פון דעם אָרט וואו איך האָב איהם דאָרט בעהאַלטען, ערשט דער גאַרטעל איז פערדאָרבען און טויג צו קיין זאַך ניט.

8 און גאָטעס וואָרט איז צו מיר געוועזען אַזוי צו זאָגען:

9 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: אַזוי וועל איך פערדארבען דעם שטאָלץ פון יהודה און דעם גרויסען שטאָלץ פון ירושלים.

10 דיעזעס שלעכטעס פאָלק, וועלכע ווילען ניט הערען מיינע ווערטער, וועלכע געהען נאָך די שטרעבונגען פון זייער האַרצען, און זיי זיינען געגאַנגען נאָך אַנדערע געטער צו דיענען זיי, און צו בוקען זיך צו זיי, וועט ווערען, ווי דיעזער גאַרטעל וואָס נוצט צו קיין זאַך ניט.

11 ווייל ווי דער גארטעל בעהעפט זיך צו א מענשענס לענדען, אַזוי האָב איך בעהעפט צו מיר דאָס גאַנצע הויז ישראל און דאָס גאַנצע הויז יהודה, זאָגט גאָט, אום צו זיין צו מיר אַ פאָלק מיט אַ נאָמען פון לויב און גלאַנץ, אָבער זיי האָבען ניט געוואָלט הערען.

12 און דו זאָלסט צו זיי זאָגען דיעזעס וואָרט: אַזוי האָט גאָט, דער גאָט פון ישראל, געזאָגט: „יעדער קרוג ווערט אָנגעפיהלט מיט וויין”, און זיי וועלען זאָגען צו דיר: „ווייסען מיר דען ניט אַז יעדער קרוג ווערט אָנגעפיהלט מיט וויין?”

13 און דו זאָלסט צו זיי זאָגען: אַזוי, האָט גאָט געזאָגט, וועל איך אָנ־פילען אַלע איינוואָהנער פון דיעזען לאַנד און די קעניגע וואָס זיטצען אויף דוד׳ס טראָהן, און די פּריסטער, און די פּראָפעטען, און אַלע איינ־וואָהנער פון ירושלים מיט בעזויפּענעם געטראַנק.

14 און איך וועל צושטערען איינעם געגען דעם אַנדערן, און די עלטערן מיט די קינדער צוזאַמען, זאָגט גאָט, איך וועל ניט שוינען און ניט מיטלייד האָבען, און ניט ערבאַרעמען זיך זיי צו פערדארבען.

15 הערט און פערנעהמט, זייט ניט הויכמוטהיג, ווייל גאָט האָט גע־רעדט.

16 גיט עהרע צו דעם עוויגען אייער גאָט, איידער ער וועט מאַכען פינסטער, און איידער אייערע פיס וועלען זיך אָבשלאָגען אויף די בערג פון פינס־טערניס, איהר וועט האָפען אויף ליכט און ער וועט איהר מאַכען צום טוידט־שאָטען, ער וועט עס פערוואַנדלען צור דונקעלהייט.

17 און אַז איהר וועט עס ניט הערען, וועט מיין זעעלע וויינען אין פער־באָרגענים צוליעב (אייער נאַרישען) שטאָלץ, און עס וועט רינען און פליסען אָהן אַן אויפהער טרעהרען פון מיין אויג, ווייל עס איז געפאַנגען געוואָרען גאָט׳ס הערדע.

18 זאָג צום קעניג און צו דער פירשטין: ערניעדעריגט זיך, זעצט זיך, ווייל עס איז אַרונטער פון אייער קאָפּ די קרוין, אייער ציערונג.

19 די שטעדט פון זיד זייט זיינען פערשלאָסען געוואָרען און קיינער עפענט זיי ניט, יהודה איז גענצליך פערטריבען געוואָרען, פערטריבען גאָר אין גאַנצען.

20 הויבט אויף אייערע אויגען און זעהט די וואָס קומען פון נאָרד זייט, וואו איז די הערדע, וואָס איז דיר געגעבען געוואָרען, דיינע פּרעכטיגע שאָף?

21 תִּפְאַרְתֵּךְ׃ מַה־תֹּאמְרִי כִּי־יִפְקֹד עָלַיִךְ וְאַתְּ לִמַּדְתְּ אֹתָם
עָלַיִךְ אַלֻּפִים לְרֹאשׁ הֲלוֹא חֲבָלִים יֹאחֱזוּךְ כְּמוֹ אֵשֶׁת לֵדָה׃
22 וְכִי תֹאמְרִי בִּלְבָבֵךְ מַדּוּעַ קְרָאֻנִי אֵלֶּה בְּרֹב עֲוֹנֵךְ נִגְלוּ
23 שׁוּלַיִךְ נֶחְמְסוּ עֲקֵבָיִךְ׃ הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ וְנָמֵר חֲבַרְבֻּרֹתָיו
24 גַּם־אַתֶּם תּוּכְלוּ לְהֵיטִיב לִמֻּדֵי הָרֵעַ׃ וַאֲפִיצֵם כְּקַשׁ עוֹבֵר
כה לְרוּחַ מִדְבָּר׃ זֶה גוֹרָלֵךְ מְנָת־מִדַּיִךְ מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר
26 שָׁכַחַתְּ אוֹתִי וַתִּבְטְחִי בַּשָּׁקֶר׃ וְגַם־אֲנִי חָשַׂפְתִּי שׁוּלַיִךְ עַל־
27 פָּנָיִךְ וְנִרְאָה קְלוֹנֵךְ׃ נִאֻפַיִךְ וּמִצְהֲלוֹתַיִךְ זִמַּת זְנוּתֵךְ עַל־
גְּבָעוֹת בַּשָּׂדֶה רָאִיתִי שִׁקּוּצָיִךְ אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלַםִ לֹא תִטְהֲרִי
אַחֲרֵי מָתַי עֹד׃

יד CAP. XIV. יד

א אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ עַל־דִּבְרֵי הַבַּצָּרוֹת׃
2 אָבְלָה יְהוּדָה וּשְׁעָרֶיהָ אֻמְלְלוּ קָדְרוּ לָאָרֶץ וְצִוְחַת
3 יְרוּשָׁלַםִ עָלָתָה׃ וְאַדִּרֵיהֶם שָׁלְחוּ צְעוֹרֵיהֶם לַמָּיִם בָּאוּ
עַל־גֵּבִים לֹא־מָצְאוּ מַיִם שָׁבוּ כְלֵיהֶם רֵיקָם בֹּשׁוּ וְהָכְלְמוּ
4 וְחָפוּ רֹאשָׁם׃ בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חַתָּה כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם
ה בָּאָרֶץ בֹּשׁוּ אִכָּרִים חָפוּ רֹאשָׁם׃ כִּי גַם־אַיֶּלֶת בַּשָּׂדֶה
6 יָלְדָה וְעָזוֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶּשֶׁא׃ וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל־שְׁפָיִם
7 שָׁאֲפוּ רוּחַ כַּתַּנִּים כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי־אֵין עֵשֶׂב׃ אִם־עֲוֹנֵינוּ
עָנוּ בָנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי־רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ לְךָ
8 חָטָאנוּ׃ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה לָמָּה תִהְיֶה
9 כְּגֵר בָּאָרֶץ וּכְאֹרֵחַ נָטָה לָלוּן׃ לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם
כְּגִבּוֹר לֹא־יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ וְאַתָּה בְקִרְבֵּנוּ יְהוָה וְשִׁמְךָ
י עָלֵינוּ נִקְרָא אַל־תַּנִּחֵנוּ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה לָעָם הַזֶּה
כֵּן אָהֲבוּ לָנוּעַ רַגְלֵיהֶם לֹא חָשָׂכוּ וַיהוָה לֹא רָצָם עַתָּה
11 יִזְכֹּר עֲוֹנָם וְיִפְקֹד חַטֹּאתָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי
12 אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה לְטוֹבָה׃ כִּי יָצֻמוּ אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ

אל

יד v. 2. צ׳ זעירא   v. 3. צעירים קרי

21 וואָס וועסטו זאָגן ווען ער וועט דיך בעזוכען? דו האָסט זיי אליין גע־לעהרענט זיי זאָלען זיין הערשער איבער דיר אלס הויפט־לייט, וועהען וועלען דיך אָנגרייפען, ווי א פרוי, א געווינערין.
22 און ווען דו וועסט טראכטען וואָרום האָט מיך דיעזעס געטראָפען? — צוליעב דיינע גרויסע זינד זיינען אויפגעדעקט געוואָרען דיינע ברעג־פּאָלעס, ענטפלעקט געוואָרען דיינע טריט.
23 קען א כושי [שווארצער] איבערקעהרען זיין הויט און א לעמפּערט — זיינע פלעקען? אזוי קענט איהר גוטעס טהאָן, ווען איהר זייט געוואָהנט אַלץ צו שלעכטעס טהאָן.
24 און איך וועל זיי פערשפּרייטען ווי שטרוי וואָס ווערט אוועקגעיאָגט פון דעם ווינד אין דער וויסטע.
25 דאָס איז דיין שיקזאל, דיין צוגעמאָסטענער טהייל פון מיר, זאָגט גאָט, ווייל דו האָסט מיך פערגעסען און זיך פערטרויט אויף פאלשקייט.
26 און איך וועל אויך אויפדעקען דיינע ברעג־פּאָלעס איבער דיין געזיכט, אום דיין שאנדע זאָל געזעהען ווערען.
27 דיינע שאנדטהאטען און דיין הירזשעריי, דיין שענדליכע אויסגעלאסענ־הייט אויף די הויכע בערג, איך האָב געזעהען דיין אונווירדיגקייט, וועה צו דיר, ירושלים, ווילסט נאָך אַלץ ניט ריין ווערען? ביז וואַנען נאָך?!

קאַפּיטעל יד

1 דאָס וואָרט פון גאָט, וואָס איז געוועזן צו ירמיהו וועגען דעם רעגען אויפהאלטונג.
2 יהודה טרויערט און אין איהרע טהויערען זיינען זיי פערשמאכט, זיי זיינען שווארץ ווי די ערד, און דאָס געשריי פון ירושלים שטייגט ביז ארויף.
3 און זייערע מעכטיגע [לייטע] האָבען געשיקט זייערע יונגע [לייטע] נאָך וואסער, זיינען זיי געקומען צו די ברונימער און קיין וואסער געפו־נען, האָבען זיי צוריק געבראכט זייערע געפעס לעדיג, זיי זיינען פער־שעהמט און מיט שאנדע בעדעקט זייערע קעפּ.
4 צוליעב דער ערד וואָס איז טרוקען, ווייל קיין רעגען איז ניט געוועזן אויפ'ן לאנד, שעהמען זיך די אקער־לייט און דעקען צו זייערע קעפּ.
5 דען אויך די הירש־קוה אויפ'ן פעלד האָט געבאָרען און פערלאָזען (איהר קינד) ווייל קיין גראָז איז ניטאָ.
6 און די ווילדע אייזלען האָבען זיך געשטעלט אויף די הויכע בערג, שע־פּען לופט ווי קראָקאָדילען, זייערע אויגען געהען אויס ווייל קיין גראָז וואקסט ניט.
7 ווען אונזערע זינד צייגען געגען אונז, טהו, אָה גאָט, וועגען דיין נאָמען, עדן גרויס איז אונזער אָפּקעהרונג, מיר האָבען געזינדיגט געגען דיר.
8 דו, האָפנונג פון ישראל, זיין העלפער אין צייט פון נויטה! וואָרום זאָלסטו זיין ווי א פרעמדער אין לאנד, און ווי א דורכרייזענדער, וואָס פערקעהרט אום איבערצונעכטיגען?
9 וואָרום זאָלסטו זיין ווי א צומישטער מאן, ווי א העלד וואָס קען ניט העלפען, און דו ביזט דאָך צווישען אונז, אָה גאָט, און דיין נאָמען ווערט אויף אונז גערופען — פערלאָז אונז ניט!
10 אזוי האָט גאָט געזאָגט צו דיעזען פּאָלק: אזוי האָבען זיי ליעב געהאַט צו וואנדערען, זייערע פיס האָבען זיי ניט צוריקגעהאלטען, און גאָט וויל זיי שוין ניט, יעצט וועט ער דערמאָהנען זייערע זינד און בעשטראָפען פאַר זייערע פעהלערען.
11 און גאָט האָט געזאָגט צו מיר: זאָלסט נאָר ניט בעטען פאַר דיעזען פּאָלק צום גוטען,

אֶל־רִנָּתָם וְכִי יַעֲלוּ עֹלָה וּמִנְחָה אֵינֶנִּי רֹצָם כִּי בַּחֶרֶב
13 וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אָנֹכִי מְכַלֶּה אוֹתָם׃ וָאֹמַר אֲהָהּ ׀ אֲדֹנָי
יֱהֹוִה הִנֵּה הַנְּבִאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא־תִרְאוּ חֶרֶב וְרָעָב
לֹא־יִהְיֶה לָכֶם כִּי־שְׁלוֹם אֱמֶת אֶתֵּן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃
14 וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי שֶׁקֶר הַנְּבִאִים נִבְּאִים בִּשְׁמִי
לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שֶׁקֶר
וְקֶסֶם וֶאֱלוֹל וְתַרְמוֹת לִבָּם הֵמָּה מִתְנַבְּאִים לָכֶם׃
טו לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהֹוָה עַל־הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי וַאֲנִי לֹא־
שְׁלַחְתִּים וְהֵמָּה אֹמְרִים חֶרֶב וְרָעָב לֹא יִהְיֶה בָּאָרֶץ הַזֹּאת
16 בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יִתַּמּוּ הַנְּבִאִים הָהֵמָּה׃ וְהָעָם אֲשֶׁר־הֵמָּה
נִבְּאִים לָהֶם יִהְיוּ מֻשְׁלָכִים בְּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַםִ מִפְּנֵי ׀ הָרָעָב
וְהַחֶרֶב וְאֵין מְקַבֵּר לָהֵמָּה הֵמָּה נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם
17 וְשָׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם אֶת־רָעָתָם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה תֵּרַדְנָה עֵינַי דִּמְעָה לַיְלָה וְיוֹמָם וְאַל־תִּדְמֶינָה כִּי
שֶׁבֶר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה בְּתוּלַת בַּת־עַמִּי מַכָּה נַחְלָה מְאֹד׃
18 אִם־יָצָאתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חַלְלֵי־חֶרֶב וְאִם בָּאתִי הָעִיר
וְהִנֵּה תַּחֲלוּאֵי רָעָב כִּי גַם־נָבִיא גַם־כֹּהֵן סָחֲרוּ אֶל־אֶרֶץ
19 וְלֹא יָדָעוּ׃ הֲמָאֹס מָאַסְתָּ אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִיּוֹן
גָּעֲלָה נַפְשֶׁךָ מַדּוּעַ הִכִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ מַרְפֵּא קַוֵּה לְשָׁלוֹם
כ וְאֵין טוֹב וּלְעֵת מַרְפֵּא וְהִנֵּה בְעָתָה׃ יָדַעְנוּ יְהֹוָה רִשְׁעֵנוּ
21 עֲוֺן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ׃ אַל־תִּנְאַץ לְמַעַן שִׁמְךָ
אַל־תְּנַבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ זְכֹר אַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ׃
22 הֲיֵשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מַגְשִׁמִים וְאִם־הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רְבִבִים
הֲלֹא אַתָּה־הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וּנְקַוֶּה־לָּךְ כִּי־אַתָּה עָשִׂיתָ
אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃

CAP. XV. טו

טו

א וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי אִם־יַעֲמֹד מֹשֶׁה וּשְׁמוּאֵל לְפָנַי אֵין
נפשי

יד v. 14. ואליל קרי ibid. ותרמית קרי

12 ווען זיי פאַסטען הער איך ניט זייערע געזאַנגס־געבעט, און אַז זיי וועלען ברענגען אַ בראַנד־אָפּפער און אַ שפּייז־אָפּפער בעוויליג איך זיי ניט, זאָנ־דערען מיט'ן שווערד, הונגער און פּעסט וועל איך זיי פערניכטען.

13 און איך האָב געזאָגט : אָה וועה, עוויגער גאָט, די פּראָפּעטען זאָגען דאָך זיי : „איהר וועט קיין שווערד ניט זעהען און הונגער וועט ניט זיין ביי אייך, נאָר וואהרע פריעדען וועל איך אייך געבען אין דיעזען אָרט”.

14 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : די פּראָפּעטען פּראָפּעצייהען פאַלש אין מיין נאָמען, איך האָב זיי ניט געשיקט און ניט געהייסען און ניט גערעדט צו זיי, פאַלשע פּראָפּעצייהונג און צויבער און געצענדיענסט און בע־טרוג פון זייער הארץ פּראָפּעצייהען זיי אייך.

15 דעריבער האָט גאָט צו מיר אַזוי געזאָגט : אויף די פּראָפּעטען וואָס פּראָפּעצייהען אין מיין נאָמען און איך האָב זיי גאָר ניט געשיקט, און זיי זאָגען אַז שווערד און הונגער וועלען ניט זיין אין דיעזען לאַנד— דורך שווערד און דורך הונגער וועלען דיעזע פּראָפּעטען אומגעבראַכט ווערען !

16 און דאָס פאָלק, צו וועמען זיי פּראָפּעצייהען, וועלען געוואָרפען ווערען אין די גאַסען פון ירושלים פאַר הונגער און פאַר שווערד, און עס וועט ניט זיין ווער עס זאָל זיי בעגראָבען — זיי, זייערע פרויען און זייערע זיהן און זייערע טעכטער, און איך וועל איבער זיי אויסגיעסען זייער שלעכטס־קייט.

17 און דו זאָלסט צו זיי זאָגען דיעזעס וואָרט ! מיינע אויגען רינען טרעה־רען ביי טאָג און ביי נאַכט און הערען ניט אויף, דען די יונגפרוי, די טאָכטער פון מיין פאָלק איז צובראָכען אַ גרויסען בראָך, מיט זעהר אַ שמערצליכעם וואונד.

18 ווען איך געה ארויס אין פעלד (זעה איך) די דערשלאָגענע פון שווערד, און ווען איך קום אין שטאָדט (זעה איך) די קראנקע פון הונגער, דען ווי דער פּראָפּעט, אַזוי דער פּירשט וואנדערען אין לאַנד און ווייסען ניט [וואָס צו טהאָן].

19 האָסטו שוין אין גאַנצען פערהאַסט יהודה ? האָט דיין זעעלע פעראַכטעט ציון ? וואָרום שלאָגסטו אונז, אַז מען קען גאָר ניט היילען ? מיר האָפען אויף פריעדען און ס'איז קיין גוטס ניטאָ, אויף דער צייט פון היי־לונג — און ס'איז גאָר אַ שרעק.

20 מיר ווייסען, אָה גאָט, אונזער גאָט־לאָזיגקייט, די זינד פון אונזערע על־טערען, דען מיר האָבען געזינדיגט געגען דיר.

21 פעראַכט אונז ניט פון דיין נאָמענס וועגען, פערשעהם ניט דיין עהרען טהראָן, געדיינק, ברעך ניט דיין בונד מיט אונז.

22 איז דען פאַרהאַן צווישען די ניכטיגקייטען פון די פעלקער אַזעלכע, וואָס קענען מאַכען רעגען ? וועלען די הימלען (דורך זייער בעפעהל) געבען שפּריי רעגען ? דו ביסט דאָך נאָר דער עוויגער, אונזער גאָט, און צו דיר האָפען מיר, ווייל דו האָסט דאָס אַלעס געמאַכט.

קאַפּיטעל טו

1 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : ווען זאָגאר משה און שמואל וועלען זיך

נַפְשִׁי אֶל־הָעָם הַזֶּה שַׁלַּח מֵעַל־פָּנַי וְיֵצֵאוּ׃ וְהָיָה כִּי־ 2
יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אָנָה נֵצֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לַחֶרֶב וַאֲשֶׁר לָרָעָב
לָרָעָב וַאֲשֶׁר לַשְּׁבִי לַשֶּׁבִי׃ וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע 3
מִשְׁפָּחוֹת נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֶרֶב לַהֲרֹג וְאֶת־הַכְּלָבִים
לִסְחֹב וְאֶת־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת־בֶּהֱמַת הָאָרֶץ לֶאֱכֹל
וּלְהַשְׁחִית׃ וּנְתַתִּים לְזַוָעָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ בִּגְלַל 4
מְנַשֶּׁה בֶן־יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר־עָשָׂה בִּירוּשָׁלִָם׃
כִּי מִי־יַחְמֹל עָלַיִךְ יְרוּשָׁלִַם וּמִי יָנוּד לָךְ וּמִי יָסוּר ה
לִשְׁאֹל לְשָׁלֹם לָךְ׃ אַתְּ נָטַשְׁתְּ אֹתִי נְאֻם־יְהוָה אָחוֹר 6
תֵּלֵכִי וָאַט אֶת־יָדִי עָלַיִךְ וָאַשְׁחִיתֵךְ נִלְאֵיתִי הִנָּחֵם׃
וָאֶזְרֵם בְּמִזְרֶה בְּשַׁעֲרֵי הָאָרֶץ שִׁכַּלְתִּי אִבַּדְתִּי אֶת־עַמִּי 7
מִדַּרְכֵיהֶם לוֹא שָׁבוּ׃ עָצְמוּ־לִי אַלְמְנוֹתָו מֵחוֹל יַמִּים 8
הֵבֵאתִי לָהֶם עַל־אֵם בָּחוּר שֹׁדֵד בַּצָּהֳרָיִם הִפַּלְתִּי עָלֶיהָ
פִּתְאֹם עִיר וּבֶהָלוֹת׃ אֻמְלְלָה יֹלֶדֶת הַשִּׁבְעָה נָפְחָה נַפְשָׁהּ 9
בָּאה שִׁמְשָׁהּ בְּעֹד יוֹמָם בּוֹשָׁה וְחָפֵרָה וּשְׁאֵרִיתָם לַחֶרֶב
אֶתֵּן לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ אוֹי־לִי אִמִּי כִּי י
יְלִדְתִּנִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מָדוֹן לְכָל־הָאָרֶץ לֹא־נָשִׁיתִי וְלֹא־
נָשׁוּ־בִי כֻּלֹּה מְקַלְלַונִי׃ אָמַר יְהוָה אִם־לֹא שֵׁרִותִךָ לְטוֹב 11
אִם־לוֹא ׀ הִפְגַּעְתִּי בְךָ בְּעֵת רָעָה וּבְעֵת צָרָה אֶת־הָאֹיֵב׃
הֲיָרֹעַ בַּרְזֶל ׀ בַּרְזֶל מִצָּפוֹן וּנְחֹשֶׁת׃ חֵילְךָ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ 12 13
לָבַז אֶתֵּן לֹא בִמְחִיר וּבְכָל־חַטֹּאותֶיךָ וּבְכָל־גְּבוּלֶיךָ׃
וְהַעֲבַרְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ בְּאֶרֶץ לֹא יָדָעְתָּ כִּי־אֵשׁ קָדְחָה 14
בְאַפִּי עֲלֵיכֶם תּוּקָד׃ אַתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה זָכְרֵנִי טו
וּפָקְדֵנִי וְהִנָּקֶם לִי מֵרֹדְפַי אַל־לְאֶרֶךְ אַפְּךָ תִּקָּחֵנִי דַּע
שְׂאֵתִי עָלֶיךָ חֶרְפָּה׃ נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאֹכְלֵם וַיְהִי דְבָרְיךָ 16
לִי לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחַת לְבָבִי כִּי־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה

אלהי

v. 4. לזועה קרי   v. 8. אלמנותיו ק׳   v. 9. באה ק׳   v. 11. שריתך ק׳

13. מלא ו׳   v. 14. כ״א והעבדתי   ibid. למדנחאי תיקד   ibid.   v. 16. דברך ק׳

פאַר מיר שטעלען, וועט מיין זעעלע ניט זיין גערן צו דיעזען פאָלק, שיק זיי אַוועק פון מיין געזיכט און זאָלען זיי אַוועקגעהן!

2 און עס וועט זיין, ווען זיי וועלען זאָגען צו דיר: וואוהין זאָלען מיר געהן? — זאָלסטו זאָגען צו זיי: אזוי האָט גאָט געזאָגט, ווער (ס'איז בעשטימט) צום טוידט [וועט פאַלען] צום טוידט, און ווער צום שווערד — צום שווערד, און ווער צום הונגער — צום הונגער און ווער צו דער גע־פאַנגענשאַפט — צו געפאַנגענשאַפט.

3 און איך וועל בעשטעלען אויף זיי פיער פאַמיליען, זאָגט גאָט, דעם שווערד צו טוידטען, און די הינד אַוועקצושלעפּען, און די פויגעל פון הימעל און די טהיערע פון פעלד צו פרעסען און צו פערדאַרבען.

4 און איך וועל זיי מאַכען פאַר אַ ציטערניש פאַר אַלע קעניגרייכען פון דער ערד צוליעב מנשה'ן, דעם זוהן פון יחזקיהו, קעניג פון יהודה, פאַר אַלעם וואָס ער האָט געטהאָן אין ירושלים.

5 דען ווער וועט זיך דערבאַרעמען אויף דיר ירושלים, און ווער וועט דיך בעדויערען, און ווער וועט זיך ווענדען נאָכצופרעגען וואָס דו מאַכסט?

6 דו האָסט מיך פערלאָזען, זאָגט גאָט, ריקווערטס געהסטו, און דאַרום שטרעק איך אויס מיין האַנד אויף דיר און וועל דיר פערדאַרבען, כ'בין שוין מיעד מיך צו בערענקען.

7 און איך וועל זיי וואַרפען מיט דער וואַרף־שויפעל אין די טהויערען פון לאַנד, כ'האָב זיי געמאַכט קינדער־לאָז, כ'האָב מיין פאָלק פערניכטעט — דאָך האָבען זיי זיך ניט צוריק געקעהרט פון זייערע וועגען.

8 די צאָהל פון אלמנות איז מעהר ווי זאַמד פון ים, כ'האָב אויף זיי געבראַכט, אויף דער מוטער פון דעם אויסערוועהלטען (פאָלק) דעם פער־וויסטער אין מיטען טאָג, כ'האָב איהם געמאַכט פּלוצלונג איבערפאַלען אויף איהר מיט אַנגסט און שרעקעניש.

9 אונגליקליך איז די וואָס האָט געבאָרען זיעבען, זי הויכט אויס איהר זעעלע, איהר זונן איז אונטערגעגאַנגען ווען ס'איז נאָך טאָג געווען, זי איז פערשעהמט און בלאַס — און די איבעריגע זייערע וועל איך איבערגעבען צום שווערד פאַר זייערע פיינד, זאָגט גאָט.

10 וועה מיר, מיין מוטער וואָס דו האָסט מיך געבאָרען צו זיין אַ מאַן פון קריעג, און אַ מאַן פון צאַנקעריי פאַר דאָס גאַנצע לאַנד, איך מאָהן ביי קיינעם, קיינער מאָהנט ביי מיר ניט און דאָך שעלטען מיך אַלע.

11 גאָט האָט געזאָגט: (וועסט זעהען) האָב איך דען דיך ניט איבערגעלאָ־זען צום גוטען, האָב איך דיך ניט געמאַכט בעגעגענען דיין פיינד אין [זיין] שלעכטער צייט אין דער צייט פון אונגליק?

12 קען דען אייזען צוברעכען אייזען און קופּער פון נאָרד זייט?

13 דיין פערמעגען און דיינע שאַטצען וועל איך אַוועקגעבען צום רויב אָהן פרייז, (דאָס איז) פאַר אַלע דיינע זינד, אין אַלע דיינע גרענעצען.

14 און איך וועל דיך אַוועקפיהרען צו דיינע פיינד אין אַ לאַנד וואָס דו קענסט ניט, דען פייער, געצונדען אין מיין צאָרן, וועט ברענען אויף אייך.

15 דו ווייסט עס, גאָט! געדענק מיך, און בעזוך מיר און נעהם ראַכע פון מיינע פערפאָלגער, דערלענגער ניט דיין צאָרן, נעהם מיך ניט צו פון דער וועלט, וויים אַז איך טראָג שאַנדע פון דיינעט וועגען.

16 ווי נאָר עס זיינען דיינע ווערטער געפונען געוואָרען, האָב איך זיי פער־שלונגען, דיינע ווערטער זיינען צו מיר געווען אַלס פרייד און אַלס פרעהליכקייט פון מיין הארצען, דען דיין נאָמען איז אויף מיר גערופען געוואָרען, עווינער, גאָט דער הערשאַפטען.

17 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃ לֹא־יָשַׁבְתִּי בְסוֹד־מְשַׂחֲקִים וָאֶעְלֹז מִפְּנֵי
18 יָדְךָ בָּדָד יָשַׁבְתִּי כִּי־זַעַם מִלֵּאתָנִי׃ לָמָּה הָיָה כְאֵבִי נֶצַח
וּמַכָּתִי אֲנוּשָׁה מֵאֲנָה הֵרָפֵא הָיוֹ תִהְיֶה לִי כְּמוֹ אַכְזָב מַיִם
19 לֹא נֶאֱמָנוּ׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אִם־תָּשׁוּב וַאֲשִׁיבְךָ
לְפָנַי תַּעֲמֹד וְאִם־תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל כְּפִי תִהְיֶה יָשֻׁבוּ הֵמָּה
כ אֵלֶיךָ וְאַתָּה לֹא־תָשׁוּב אֲלֵיהֶם׃ וּנְתַתִּיךָ לָעָם הַזֶּה לְחוֹמַת
נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ לָךְ כִּי־אִתְּךָ אֲנִי
21 לְהוֹשִׁיעֲךָ וּלְהַצִּילֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים
וּפְדִתִיךָ מִכַּף עָרִצִים׃

CAP. XVI. טז

טז

א 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ לֹא־תִקַּח לְךָ אִשָּׁה וְלֹא־
3 יִהְיוּ לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר
יְהוָה עַל־הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיִּלּוֹדִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־
אִמֹּתָם הַיֹּלְדוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַמּוֹלִדִים אוֹתָם בָּאָרֶץ
4 הַזֹּאת׃ מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים יָמֻתוּ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ
לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב יִכְלוּ וְהָיְתָה
נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃
ה כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תָּבוֹא בֵּית מַרְזֵחַ וְאַל־תֵּלֵךְ
לִסְפּוֹד וְאַל־תָּנֹד לָהֶם כִּי־אָסַפְתִּי אֶת־שְׁלוֹמִי מֵאֵת הָעָם
6 הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הָרַחֲמִים׃ וּמֵתוּ גְדֹלִים
וּקְטַנִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִקָּבֵרוּ וְלֹא־יִסְפְּדוּ לָהֶם וְלֹא
7 יִתְגֹּדַד וְלֹא יִקָּרֵחַ לָהֶם׃ וְלֹא־יִפְרְסוּ לָהֶם עַל־אֵבֶל
לְנַחֲמוֹ עַל־מֵת וְלֹא־יַשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תַּנְחוּמִים עַל־אָבִיו
8 וְעַל־אִמּוֹ׃ וּבֵית־מִשְׁתֶּה לֹא־תָבוֹא לָשֶׁבֶת אוֹתָם לֶאֱכֹל
9 וְלִשְׁתּוֹת׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מַשְׁבִּית מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם קוֹל
י שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה׃ וְהָיָה כִּי תַגִּיד
לָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־

17 איך בין ניט געזעסען אין דעם קרייז פון שפּיעלער און געפרעהט זיך, פאַר דיין שטראָף בין איך איינזאַם געזעסען, דען מיט צאָרן האָסטו מיך אָנגעפּיהלט.

18 וואָרום איז מיין וועהטאָג אַזוי דויערענד, און מיין וואונד אַזוי שמערצ־ליך, עס וויל ניט געהיילט ווערען, ביזט מיר געוואָרען ווי אַ פאַלשער קוואַל, ווי אונטריי וואַסער.

19 דעריבער האָט גאָט געזאָגט, ווען דו וועסט זיך צוריקקעהרען וועל איך דיך צוריקקעהרען (צום פאָריגען שטאַנד), וועסט דו פאַר מיר שטעהן, און ווען דו וועסט אַרויסברענגען טהייערע פון׳ם שלעכטען — וועסטו זיין ווי מיין מויל, זיי וועלען זיך צוריקקעהרען צו דיר און דו וועסט זיך ניט צוריקקעהרען צו זיי.

20 און איך וועל דיך מאַכען פאַר דיעזען פאָלק ווי אַ קופּערנעם פעסטען מויער, און זיי וועלען שטרייטען געגען דיר און וועלען דיך ניט בייי־קומען, דען איך בין מיט דיר צו העלפען דיר און צו רעטען דיך, זאָגט

21 גאָט. און איך וועל דיך רעטען פון דער האַנד פון שלעכטע, און וועל דיך אויסלייזען פון דעם פויסט פון די געוואַלדטהעטיגע.

קאַפּיטעל טז

1 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געוועזן צו מיר אַזוי :

2 זאָלסט ניט נעהמען קיין פרוי און ניט האָבען קיין זיהן און טעכטער אין דיעזען אָרט.

3 דען אַזוי זאָגט גאָט, וועגען די זיהן און די טעכטער, וואָס זיינען גע־באָרען אין דיעזען לאַנד, און וועגען זייערע מוטער׳ס, וואָס האָבען זיי געבאָרען, און וועגען זייערע פאָטערס וואָס זיי מאַכען זיי געבאָרען אין דיעזען לאַנד.

4 אַ טוידטליכע קראַנקהייט זאָלען זיי שטאַרבען, זיי וועלען ניט בעקלאָגט ווערען און ניט בעגראָבען ווערען, צו מיסט אויפ׳ן פעלד זאָלען זיי ווערען, און דורך שווערד און דורך הונגער זאָלען זיי אומקומען, און זייער טויד־טער קערפּער וועט זיין אַ שפּייז פאַר די פויגלען פון הימעל און די טהיערע פון לאַנד.

5 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : דו געה ניט אין טרויער־הויז און געה ניט בע־קלאָגען, און האָב קיין מיטלייד ניט אויף זיי. דען איך האָב אָוועקגענו־מען מיין פריעדען פון דיעזען פאָלק, זאָגט גאָט, די גנאָד און דערבאַ־רעמקייט.

6 און עס וועלען שטאַרבען גרויסע און קליינע אין דיעזען לאַנד, זיי וועלען ניט בעגראָבען ווערען, און מען וועט זיי ניט בעקלאָגען, און מען וועט זיך די הויט ניט רייסען פאַר זיי און די האָאר ניט פליקען פאַר זיי.

7 און מען וועט ניט ברויט ברעכען צו זיי צו טרייסטען נאָך אַ טוידטען, און מען וועט זיי ניט געבען טרינקען פון טרויסט בעכער נאָך זיין פאָטער און נאָך זיין מוטער.

8 און אין שענק הויז זאָלסטו ניט קומען צו זיטצען מיט זיי, צו עסען און צו טרינקען.

9 דען אַזוי זאָגט דער עוויגער פון ישראל, איך מאַך פערשטערען פון דיעזען אָרט פאַר אייערע אויגען און אין אייערע טעג, די שטימע פון פרעהליכקייט און די שטימע פון פרייד, די שטימע פון חתן און די שטי־מע פון כלה.

10 און עס וועט זיין, ווען דו וועסט אָנזאָגען צו דיעזען פאָלק דיעזע אַלע ווערטער, און זיי וועלען צו דיר זאָגען, פאַר וואָס האָט דאָס גאָט גערעדט

מֶה דִבֶּר יְהוָה עָלֵינוּ אֵת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וּמֶה
עֲוֺנֵנוּ וּמֶה חַטָּאתֵנוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וְאָמַרְתָּ 11
אֲלֵיהֶם עַל אֲשֶׁר־עָזְבוּ אֲבוֹתֵיכֶם אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעַבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וְאֹתִי עָזָבוּ
וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמָרוּ׃ וְאַתֶּם הֲרֵעֹתֶם לַעֲשׂוֹת מֵאֲבוֹתֵיכֶם 12
וְהִנְּכֶם הֹלְכִים אִישׁ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבּוֹ־הָרָע לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ אֵלָי׃ וְהֵטַלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־ 13
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם
אֶת־אֱלֹהִים אֲחֵרִים יוֹמָם וָלַיְלָה אֲשֶׁר לֹא־אֶתֵּן לָכֶם
חֲנִינָה׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר 14
עוֹד חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן טו
וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדִּיחָם שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִים עַל־
אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם׃ הִנְנִי שֹׁלֵחַ 16
לְדַוָּגִים רַבִּים נְאֻם־יְהוָה וְדִיגוּם וְאַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁלַח לְרַבִּים
צַיָּדִים וְצָדוּם מֵעַל כָּל־הַר וּמֵעַל כָּל־גִּבְעָה וּמִנְּקִיקֵי
הַסְּלָעִים׃ כִּי עֵינַי עַל־כָּל־דַּרְכֵיהֶם לֹא נִסְתְּרוּ מִלְּפָנָי 17
וְלֹא־נִצְפַּן עֲוֺנָם מִנֶּגֶד עֵינָי׃ וְשִׁלַּמְתִּי רִאשׁוֹנָה מִשְׁנֵה 18
עֲוֺנָם וְחַטָּאתָם עַל חַלְּלָם אֶת־אַרְצִי בְּנִבְלַת שִׁקּוּצֵיהֶם
וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם מָלְאוּ אֶת־נַחֲלָתִי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָעֻזִּי 19
וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבֹאוּ מֵאַפְסֵי־אָרֶץ וְיֹאמְרוּ
אַךְ־שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל׃ הֲיַעֲשֶׂה
לּוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים׃ לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעָם 21
בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת־יָדִי וְאֶת־גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי־
שְׁמִי יְהוָה׃

יז CAP. XVII. יז

חַטַּאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה א

עַל־

ט״ז v. 11. קמץ ב״ק v. 16. לדוגים ק׳ v. 19. הפטרת בחקותי ibid. קמץ ס״ק

וועגען אונז אלע דיעזע שלעכטס ? און וואס איז אונזער זינד און וואס איז אונזער פעהלער, וואס מיר האבען געזינדיגט צום עוויגען, אונזער גאט ?

11 זאלסטו זיי זאגען, ווייל אייערע עלטערען האבען מיך פערלאזען, זאגט גאט, און זיי זיינען געגאנגען נאך פרעמדע געטער און האבען געדיענט צו זיי און געבוקט זיך צו זיי, און מיך האבען זיי פערלאזען און מיין לעהרע האבען זיי ניט געהיט.

12 און איהר האט נאך ערגער געטהאן פון אייערע עלטערען, און איהר געהט יעטווידערער נאך דעם אויסקוק פון זיין שלעכט הארץ, אום מיך ניט צו פאלגען.

13 און איך וועל אייך פערווארפען פון דיעזער לאנד אין א לאנד וואס ניט איהר און ניט אייערע עלטערען האבען געקענט, און דארט וועט איהר (שוין מוזען) דיענען פרעמדע געטער טאג און נאכט, ווייל איך וועל אויף אייך ניט ערבארעמען.

14 דארום נון עס וועלען קומען טעג, זאגט גאט, וואס מען וועט מעהר ניט זאגען זא וואהר ווי גאט לעבט, וועלכער האט די קינדער ישראל ארויס־געפיהרט פונ'ם לאנד מצרים.

15 זאנדערן זא וואהר ווי גאט לעבט וועלכער האט ארויסגעפיהרט די קינ־דער פון ישראל פון לאנד פון נארד זייט און פון אלע לענדער וואו ער האט זיי פערשטויסען, און איך וועל זיי צוריק ברענגען אויף זייער לאנד, וואס איך האב געגעבען צו זייערע עלטערען.

16 איך שיק פיעלע פישער, זאגט גאט, און זיי וועלען זיי פישען און נאכ־הער וועל איך שיקען פיעלע יעגער און זיי וועלען זיי ארא־ביאגען פון יעדען בארג און פון יעדען הויכען בארג און פון די פעלזען שפאלטען.

17 ווייל מיינע אויגען (גיעבען אכטונג) אויף אלע זייערע וועגען, זיי זיינען ניט פארבארגען פון מיר, זייערע זינד איז ניט בעהאלטען פון מיינע אוי־גען,

18 און איך וועל צוערשט באצאהלען זייערע דאפעלטען זינד און שולד, ווייל זיי האבען פערשוועכט מיין לאנד, אנגעפיהלט מיין אייגענטהום מיט די שמוץ פון זייער אונווירדיגקייט און אבשייליכקייט.

19 גאט, מיין שטארקייט און מיין פעסטונג און מיין רעטונג אין צייט פון אונגליק, צו דיר וועלען קומען פעלקער פון עק וועלט און זיי וועלען זא־גען : אונזערע עלטערען האבען געערבט נאר פאלשקייט, נארישקייט, אין זיי איז קיין נוטצען ניטא.

20 קענען דען מענשען מאכען געטער, אז זיי זעלבסט זיינען קיין געטער ניט ?

21 דארום, איך לאז זיי דיעזעס מאל וויסען, איך וועל זיי לאזען וויסען מיין האנד און מיין שטארקייט און זיי וועלען וויסען אז מיין נאמען איז גאט.

קאפיטעל יז

1 די זינד פון יהודה איז פערשריעבען מיט זיין אייזענער פען, מיט א

2 עַל־לוּחַ לִבָּם וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ כִּזְכֹּר בְּנֵיהֶם
מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבָעוֹת הַגְּבֹהוֹת׃
3 הֲרָרִי בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָל־אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן בָּמֹתֶיךָ
4 בְּחַטָּאת בְּכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ וְשָׁמַטְתָּה וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אֹיְבֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ
ה כִּי־אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלָם תּוּקָד׃ כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ
6 וּמִן־יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה
כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא
7 תֵשֵׁב׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה
8 יְהוָה מִבְטַחוֹ׃ וְהָיָה כְּעֵץ ׀ שָׁתוּל עַל־מַיִם וְעַל־יוּבַל
יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶ כִּי־יָבֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן
9 וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃ עָקֹב
י הַלֵּב מִכֹּל וְאָנֻשׁ הוּא מִי יֵדָעֶנּוּ׃ אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בֹּחֵן
11 כְּלָיוֹת וְלָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָו כִּפְרִי מַעֲלָלָיו׃ קֹרֵא
דָגַר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמָו יַעַזְבֶנּוּ
12 וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל׃ כִּסֵּא כָבוֹד מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן מְקוֹם
13 מִקְדָּשֵׁנוּ׃ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל־עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ יְסוּרַי
בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם־חַיִּים אֶת־יְהוָה׃
14 רְפָאֵנִי יְהוָה וְאֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה׃
טו 16 הִנֵּה־הֵמָּה אֹמְרִים אֵלַי אַיֵּה דְבַר־יְהוָה יָבוֹא נָא׃ וַאֲנִי
לֹא־אַצְתִּי ׀ מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ וְיוֹם אָנוּשׁ לֹא הִתְאַוֵּיתִי אַתָּה
17 יָדָעְתָּ מוֹצָא שְׂפָתַי נֹכַח פָּנֶיךָ הָיָה׃ אַל־תִּהְיֵה־לִי לִמְחִתָּה
18 מַחֲסִי־אַתָּה בְּיוֹם רָעָה׃ יֵבֹשׁוּ רֹדְפַי וְאַל־אֵבֹשָׁה אָנִי
יֵחַתּוּ הֵמָּה וְאַל־אֵחַתָּה אָנִי הָבִיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֶה
19 שִׁבָּרוֹן שָׁבְרֵם׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלַי הָלֹךְ וְעָמַדְתָּ

בשער

v. 8. יראה קרי ibid. קמץ בז״ק v. 10. כדרכיו קרי v. 11. קמץ בז״ק
ibid. ימיו קרי v. 13. וסורי קרי v. 14. עד כאן v. 17. התי״ד בצרי

נאָגעל געמאַכט פון „שמיר" אויסגעקריצט אויף דעם טאַוועל פון זייער
2 הארץ, אויף די ווינקלען פון אייערע אַלטאַרען. אַזוי ווי זייערע קינדער
אַזוי געדענקען זיי זייערע מזבחות, און זייערע לינדען־בוימער ביי די
3 גרינע בוימער אויף די הויכע בערג. אָה, דו בערג־בעוואָהנער אויף דעם
פעלד! דיין פערמעגען, אַלע דיינע שאַטצען וועל איך אַוועקגעבען צום
רויב, פאַר די זינד פון דיינע במות אין אַלע דיינע גרענעצען.
4 און אין דיר איז די שולד, וואָס דו וועסט מוזען אָפּלאָזען דיין אייגענ־
טהום, וואָס איך האָב דיר געגעבען און איך וועל דיך מאַכען דיענען
דיינע פיינד אין אַ לאַנד, וואָס דו האָסט ניט געוואוסט, ווייל איהר האָט
אָנגעצונדען אַ פייער אין מיין צאָרן, אייביג וועט עס ברענען.
5 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: פערפלוכט איז דער מאַן וואָס פערלאָזט זיך
אויף אַ מענשען, און מאַכט פלייש זיין שטיצע און פון גאָט קעהרט
זיין הארץ אָב.
6 און ער וועט זיין ווי אַ נאַקעטער בוים אין דער וויסטע, און וועט ניט
זעהען ווען עס קומט גוטעס, ער וועט וואָהנען (צווישען) דערנער אין
דער וויסטע, אין אַ געזאַלצען לאַנד, וואו קיינער וואָהנט ניט.
7 געבענשט איז דער מאַן וואָס פערלאָזט זיך אויף גאָט, און גאָט איז
זיין פערזיכערונג.
8 און ער וועט זיין ווי אַ בוים וואָס איז געפּפלאַנצט ביים וואַסער, און
פערשפּרייט זיינע וואָרצלען אין שטראָם, ווען די היטץ קומט, זיין בלאַט
וועט זיין גרין, און אין אַ טרוקענעם יאָהר וועט ער ניט זאָרגען, און
וועט ניט אויפהערען צו ברענגען פרוכט.
9 מעהר פון אַלעס איז דאָס הארץ פערקרימט, עס איז אַ וועהטאָג אָבער
ווער ווייס עס?
10 איך גאָט, פאָרש דאָס האַרץ, פּרוף די ניערען, און גיעב יעדען מענשען
נאָך זיינע וועגען, נאָך די פרוכט פון זיינע טהאַטען.
11 אַ רעבהון (סאַראַקע) בריט אויס אייער וועלכע זי האָט ניט געלעגט,
אַזוי איז דער וואָס ערווערבט רייכטהום און ניט מיט רעכט; אין דער
העלפט פון זיינע לעבענס יאָהרען מוז ער איהם פערלאָזען און ענדליך
בלייבט ער איין אויסוואורף.
12 טהראָן פון עהרע, ערהויבען פון אַ מאָל איז דער אָרט פון אונזער הייליג־
קייט.
13 ישׂראל'ס האָפענונג, אָה גאָט! אַלע וואָס פערלאָזען דיך וועלען פער־
שעהמט ווערען, די וואָס קעהרען אָב פון מיר אין לאַנד — וועלען פערו־
שריעבען ווערען (צו שאַנד), ווייל זיי האָבען פערלאָזען דעם קוואַל
פון פרישע וואַסער — גאָט.
14 הייל מיך גאָט איך זאָל געהיילט ווערען, העלף מיר און איך זאָל געהאָל־
פען ווערען, ווייל דו ביזט מיין לויב.
15 זיי זאָגען צו מיר: וואו איז דאָס וואָרט פון גאָט? זאָל עס שוין גע־
שעהען!
16 אין איך האָב ניט געאיילט פון מיין זיין אַלס הירט דיר נאָכצוגעהען,
אין דעם אונגליקס טאָג האָב איך ניט געוואונשען, דו ווייסט עס, וואָס
עס איז אַרויס פון מיינע ליפּען איז געווען פאַר דיין געזיכט.
17 זיי מיר ניט צו אַ שרעק, דו ביזט מיין שוטץ אין טאָג פון אונגליק.
18 זאָלען מיינע פערפאָלגער צו שאַנדע ווערען און איך זאָל ניט צו שאַנדע
זיין, זאָלען זיי דערשראָקען ווערען און איך זאָל מיך ניט שרעקען, ברענג
אויף זיי דעם טאָג פון אונגליק און מיט אַ צווייפאַכען בראָך צוברעך זיי.
19 אַזוי האָט גאָט געזאָגט צו מיר: געה און שטעל זיך אין טהויער פון

בְּשַׁעַר בְּנֵי־עָם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר
כ יֵצְאוּ בוֹ וּבְכֹל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ
דְּבַר־יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכֹל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
21 הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הִשָּׁמְרוּ
בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל־תִּשְׂאוּ מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וַהֲבֵאתֶם
22 בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ וְלֹא־תוֹצִיאוּ מַשָּׂא מִבָּתֵּיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
23 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת־
אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם לְבִלְתִּי שׁוֹמֵעַ וּלְבִלְתִּי קַחַת
24 מוּסָר׃ וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּן אֵלַי נְאֻם־יְהוָה לְבִלְתִּי ׀
הָבִיא מַשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ
כה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת־בּוֹ כָּל־מְלָאכָה׃ וּבָאוּ
בְשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים ׀ וְשָׂרִים יֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא
דָוִד רֹכְבִים ׀ בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הֵמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה
26 וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם וְיָשְׁבָה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃ וּבָאוּ מֵעָרֵי־
יְהוּדָה וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלִַם וּמֵאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּמִן־הַשְּׁפֵלָה
וּמִן־הָהָר וּמִן־הַנֶּגֶב מְבִאִים עֹלָה וְזֶבַח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה
27 וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת־
יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבִלְתִּי ׀ שְׂאֵת מַשָּׂא וּבֹא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בִּשְׁעָרֶיהָ וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִַם
וְלֹא תִכְבֶּה׃

יח Cap. XVIII. יח

2 א הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קוּם
3 וְיָרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אַשְׁמִיעֲךָ אֶת־דְּבָרָי׃ וָאֵרֵד
4 בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנֵּהוּ עֹשֶׂה מְלָאכָה עַל־הָאָבְנָיִם׃ וְנִשְׁחַת
הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בַּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֵׂהוּ
ה כְּלִי אַחֵר כַּאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת׃ וַיְהִי

דבר־

יז v. 19. העם ק   v. 23. שמע קי   v. 24. בו קי   י״ח v. 3. והנה הוא קי

די קינדער פון פאָלק דורך וועלכען די קעניגע פון יהודה קומען אריין און געהן ארויס, און אין אַלע טהויערען פון ירושלים.

20 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי: הערט דאָס וואָרט פון גאָט איהר קעניגע פון יהודה און גאַנץ יהודה און די איינוואָהנער פון ירושלים וועלכען קומען ארויס דורך די טהויערען.

21 אזוי האָט גאָט געזאָגט: פערהיט אייערע זעלען און איהר זאָלט ניט טראָגען קיין לאַסט אום שבת טאָג און ברענגט זיי ניט אין טהויערען פון ירושלים.

22 און איהר זאָלט ניט אַרויסטראָגען קיין לאַסט פון אייערע הייזער אין טאָג פון שבת און איהר זאָלט ניט טהאָן קיינע ארבייט, נאָר הייליגען זאָלט איהר דעם שבת טאָג אַזוי ווי איך האָב געבאָטען אייערע עלטערען,

23 און זיי האָבען ניט געהערט און ניט גענייגט זייער אויער, האָבען האַרט געמאַכט זייער נאַקען ניט אָנצונעהמען קיינע לעהרע.

24 און עס וועט זיין, ווען איהר וועט מיך נאָר צוהערען, ניט אריינצו־ברענגען קיין לאַסט אין די טהויערען פון דיעזער שטאָדט אין דעם טאָג פון שבת, און הייליגען דעם שבת טאָג ניט צו טהאָן אין איהם קיינע ארבייט.

25 דאַן וועלען אריינקומען דורך די טהויערען פון דיעזער שטאָדט קעניגע און פירשטען, וועלכע זיצען אויף דעם טהראָן פון דוד, רייטענדיג אויף וועגען און פערד, זיי און זייערע פירשטען די מענער פון יהודה און די איינוואָהנער פון ירושלים, און דיעזע שטאָדט וועט בעוואָהנט ווערען אויף אייביג.

26 און זיי וועלען קומען פון די שטעדט יהודה און פון ארום ירושלים און פון דעם לאַנד בנימין פון טהאָל און פון בארג און פון זיד זייט, ברענ־גען בראַנד־אָפּפער און שלאַכט־אָפּפער און שפייז־אָפּפער און ווייהרויך און וועלען ברענגען דאַנק־אָפּפער אין דעם הויז פון גאָט.

27 אָבער ווען איהר וועט מיך ניט הערען צו הייליגען דעם טאָג פון שבת און ניט צו טראָגען קיין לאַסט און אריינצוקומען אין די טהויערען פון ירושלים אין דעם שבת טאָג, וועל איך אָנצינדען אַ פייער אין איהרע טהויערען און עס וועט פארברענען די פּאַלאַצען פון ירושלים און עס וועט ניט פארלאָשען ווערען.

קאַפּיטעל יח

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו פון גאָט אַזוי:

2 שטעה אויף און געה אַרונטער אין דעם טעפּערס הויז און דאָרט וועל איך דיר מאַכען הערען מיינע רייד.

3 און איך בין אַרונטערגעגאַנגען אין דעם טעפּערס הויז, ערשט ער אַרבייט אויפ'ן ווערק־שטוהל.

4 און דאָס געפעס וואָס ער האָט געמאַכט האָט ניט געטויגט, ווי (גע־וועהנליך) ליים אין דער האַנד פון טעפּער, האָט ער דערפון ווידער גע־מאַכט אַן אַנדער געפעס, ווי עס איז אין דעם טעפּערס אויגען געפעהלען געוועזן צו מאַכען.

6 דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמוֹר׃ הֲכַיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא־אוּכַל לַעֲשׂוֹת
לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הִנֵּה כַחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר
7 כֵּן־אַתֶּם בְּיָדִי בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ רֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי
8 וְעַל־מַמְלָכָה לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד׃ וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא
מֵרָעָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלָיו וְנִחַמְתִּי עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר
9 חָשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ׃ וְרֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־
י מַמְלָכָה לִבְנֹת וְלִנְטֹעַ׃ וְעָשָׂה הָרָעָה בְּעֵינַי לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהֵיטִיב
11 אוֹתוֹ׃ וְעַתָּה אֱמָר־נָא אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה
וְחֹשֵׁב עֲלֵיכֶם מַחֲשָׁבָה שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה
12 וְהֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם׃ וְאָמְרוּ נוֹאָשׁ כִּי־אַחֲרֵי
מַחְשְׁבוֹתֵינוּ נֵלֵךְ וְאִישׁ שְׁרִרוּת לִבּוֹ־הָרָע נַעֲשֶׂה׃
13 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁאֲלוּ־נָא בַּגּוֹיִם מִי שָׁמַע כָּאֵלֶּה
14 שַׁעֲרֻרִת עָשְׂתָה מְאֹד בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל׃ הֲיַעֲזֹב מִצּוּר שָׂדַי
טו שֶׁלֶג לְבָנוֹן אִם־יִנָּתְשׁוּ מַיִם זָרִים קָרִים נוֹזְלִים׃ כִּי־
שְׁכֵחֻנִי עַמִּי לַשָּׁוְא יְקַטֵּרוּ וַיַּכְשִׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבוּלֵי
16 עוֹלָם לָלֶכֶת נְתִיבוֹת דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה׃ לָשׂוּם אַרְצָם
לְשַׁמָּה שְׁרוּקֹת עוֹלָם כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיָנִיד בְּרֹאשׁוֹ׃
17 כְּרוּחַ־קָדִים אֲפִיצֵם לִפְנֵי אוֹיֵב עֹרֶף וְלֹא־פָנִים אֶרְאֵם
18 בְּיוֹם אֵידָם׃ וַיֹּאמְרוּ לְכוּ וְנַחְשְׁבָה עַל־יִרְמְיָהוּ
מַחֲשָׁבוֹת כִּי לֹא־תֹאבַד תּוֹרָה מִכֹּהֵן וְעֵצָה מֵחָכָם וְדָבָר
מִנָּבִיא לְכוּ וְנַכֵּהוּ בַלָּשׁוֹן וְאַל־נַקְשִׁיבָה אֶל־כָּל־דְּבָרָיו׃
19 כ הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלָי וּשְׁמַע לְקוֹל יְרִיבָי׃ הַיְשֻׁלַּם תַּחַת־
טוֹבָה רָעָה כִּי־כָרוּ שׁוּחָה לְנַפְשִׁי זְכֹר ׀ עָמְדִי לְפָנֶיךָ
לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם טוֹבָה לְהָשִׁיב אֶת־חֲמָתְךָ מֵהֶם׃
21 לָכֵן תֵּן אֶת־בְּנֵיהֶם לָרָעָב וְהַגִּרֵם עַל־יְדֵי־חֶרֶב וְתִהְיֶנָה

נשיהם

v. 3. [illegible] v. 10. הרע קי v. 15. שבילי ק v. 16. שריקת קי

5 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אזוי:

6 קען איך אייך דען ניט מאכען, בית ישראל, ווי דיעזער טעפּער? זאָגט גאָט, אזוי ווי די לעהם אין האנד פון דעם טעפּער אזוי זייט איהר אין מיין האנד, בית ישראל.

7 איין ווייל֞ע רייד איך וועגען א פאָלק און וועגען א קעניגרייך עס אויס־צורייסען, צוברעכען און פערניכטען.

8 און ווען דאָס זעלבע פאָלק קעהרט זיך צוריק פון זיין שלעכטיגקייט, וועגען וועלכע איך האָב גערעדט, דאן גיעב איך אויף דאָס שלעכטעס, וואָס איך האָב געדענקט איהם צו טהאָן.

9 און איין ווייל֞ע רייד איך וועגען א פאָלק און וועגען א קעניגרייך עס צו בויען און צו פּפלאנצען.

10 און עס טהוט וואָס עס איז שלעכט אין מיינע אויגען, און הערט מיין שטימע ניט דאן גיעב איך אויף די גוטעס, וואָס איך האָב געדענקט איהם צו טהאָן.

11 און יעצט זאָג נאָר צו די מענער פון יהודה און די איינוואָהנער פון ירושלים, אזוי: גאָט האָט אזוי געזאָגט איך בעשאַף פאַר אייך אן אונגליק, און דענק וועגען אייך א געדאנק! — קעהרט זיך צוריק יעדערער פון זיין שלעכטען וועג און בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע טהאטען.

12 און זיי זאָגען: עס איז שוין פערפאַלען! ווייל מיר וועלען געהען נאָך אונזער געדאנקען און מיר וועלען טהאָן יעדער איינער וואָס זיין שלעכ־טעם הארץ געלוסט.

13 דארום זאָגט גאָט אזוי: פרעג נאָר צווישען די פעלקער, ווער האָט זעל־כעס געהערט? זעהר גרויל האָט די יונגפרוי פון ישראל געטהאָן.

14 וועט דען דער שנעע פון לבנון ווייכען פון דעם שטיין פון פעלד? וועט דען אויסגעטריקענט ווערען רוישענדע, קאלטע, פליעסענדע וואסער?

15 נאָר מיין פאָלק האָט מיך פערגעסען, זיי רויכערען צו פאלשע געטער און האָבען זיי געמאכט שטרויכלערס אין זייערע וועגען — די אויביגע שטעגען, צו געהען אויף שטעגען פון ניט קיין אויסגעטראָטענעם וועג.

16 צו מאכען זייער לאנד פאר א וויסטעניס, אייביגען שפּאָט (פייפען), ווער עס געהט פארביי איהר שטוינט און שאָקעלט מיט׳ן קאָפּ.

17 ווי איין אָסט (מזרח) ווינד וועל איך זיי פערשפּרייטען פאר דעם פיינד, דעם נאקען ניט דעם געזיכט וועל איך זיי צייגען אין דעם טאָג פון זייער בראָך.

18 און זיי האָבען געזאָגט: קומט לאָמיר דענקען וועגען ירמיהו׳ס פּלענער, ווייל די לעהרע וועט ניט פערלאָרען געהען פון פּירשט, דער ראטה פון קלוגען און דאָס וואָרט פון פּראָפעט, קומט לאָמיר איהם שלאָגען מיט׳ן צונג (טוידטען דורך פערליימדונג), מיר דארפען ניט הערען אלעס וואָס ער רעדט.

19 פערנעהם גאָט מיין געבעט און הער וואָס מיינע קריעגער ריידען.

20 זאָל דען פאר גוטעס בעצאָהלט ווערען מיט שלעכטעס? זיי האָבען גע־גראָבען א גרוב פאר מיר, געדענק ווי איך בין געשטאנען פאר דיר און גערעדט אויף זיי גוטעס, זאָלסט אָבקעהרען דיין צאָרן פון זיי.

21 דארום גיעב זייערע קענדער איבער צו הונגער, מאך זייער בלוט רינען.

נְשֵׁיהֶם שַׁכֻּלוֹת וְאַלְמָנוֹת וְאַנְשֵׁיהֶם יִהְיוּ הֲרֻגֵי מָוֶת
בַּחוּרֵיהֶם מֻכֵּי־חֶרֶב בַּמִּלְחָמָה׃ תִּשָּׁמַע זְעָקָה מִבָּתֵּיהֶם 22
כִּי־תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פִּתְאֹם כִּי־כָרוּ שִׁיחָה לְלָכְדֵנִי
וּפַחִים טָמְנוּ לְרַגְלָי׃ וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּ אֶת־כָּל־עֲצָתָם 23
עָלַי לַמָּוֶת אַל־תְּכַפֵּר עַל־עֲוֺנָם וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל־
תֶּמְחִי וְהָיוּ מֻכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ בְּעֵת אַפְּךָ עֲשֵׂה בָהֶם׃

יט CAP. XIX. יט

כֹּה אָמַר יְהוָה הָלֹךְ וְקָנִיתָ בַקְבֻּק יוֹצֵר חָרֶשׂ וּמִזִּקְנֵי הָעָם א
וּמִזִּקְנֵי הַכֹּהֲנִים׃ וְיָצָאתָ אֶל־גֵּיא בֶן־הִנֹּם אֲשֶׁר פֶּתַח שַׁעַר 2
הַחַרְסוּת וְקָרָאתָ שָּׁם אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ׃
וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם 3
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה
עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל־שֹׁמְעָהּ תִּצַּלְנָה אָזְנָיו׃ יַעַן ׀ 4
אֲשֶׁר עֲזָבֻנִי וַיְנַכְּרוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְקַטְּרוּ־בוֹ לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם הֵמָּה וַאֲבוֹתֵיהֶם וּמַלְכֵי יְהוּדָה
וּמָלְאוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה דַּם נְקִיִּם׃ וּבָנוּ אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל ה
לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ עֹלוֹת לַבָּעַל אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי
וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים 6
בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יִקָּרֵא לַמָּקוֹם הַזֶּה עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵיא
בֶן־הִנֹּם כִּי אִם־גֵּיא הַהֲרֵגָה׃ וּבַקֹּתִי אֶת־עֲצַת יְהוּדָה 7
וִירוּשָׁלַםִ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִפַּלְתִּים בַּחֶרֶב לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְנָתַתִּי אֶת־נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃ וְשַׂמְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת 8
לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כֹּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־
מַכֹּתֶהָ׃ וְהַאֲכַלְתִּים אֶת־בְּשַׂר בְּנֵיהֶם וְאֵת בְּשַׂר בְּנֹתֵיהֶם 9
וְאִישׁ בְּשַׂר־רֵעֵהוּ יֹאכֵלוּ בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיקוּ
לָהֶם אֹיְבֵיהֶם וּמְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם׃ וְשָׁבַרְתָּ הַבַּקְבֻּק לְעֵינֵי י

האנשים

יח v. 22. שוחה קרי   v. 23. והיו קרי   יט v. 2. החרסית קרי

דורכ'ן שווערד, זאָלען זייערע פרויען בלייבען קינדער־לאָז און אלמנות און זייערע מענער זאָלען זיין דערשלאָגען אויף טוידט, זייערע יונגע לייט דערשלאָגען פון שווערד אין קריעג (מלחמה.)

22 א געשריי זאָל געהערט ווערען פון זייערע הייזער, ווען דו וועסט אויף זיי ברעיגען פּלוצלונג אַן אַרמעע, ווייל זיי האָבען געגראָבען א גריב מיך צו פאַנגען, און בעהאַלטען פאַר מיינע פיס נעטצען.

23 און דו גאָט ווייסט דאָך אַלע זייערע פּלענער וועגען מיר צו טוידטען מיך, זאָלסט ניט פערגעבען זייער שולד, מעק ניט אָב די זינד וואָס פאַר דיר, זאָלען זיי געשטרויכעלט ווערען פאַר דיר, אין דער צייט פון דיין צאָרן שטראָף זיי.

קאַפּיטעל יט

1 אזוי האָט גאָט געזאָגט : געה און קויף א פלאַש פון א טעפּער, — נעהם מיט זיך פון די עלטערען פון פאָלק און די עלטערע פון די פּריסטער.

2 און דו זאָלסט ארויסגעהען צום טהאָל בן הנם, וואָס איז ביים אריינ־ גאַנג פונ'ם טהויער חרסות און דו זאָלסט דאָרט אויסרופען די ווערטער וואָס איך וועל מיט דיר ריידען.

3 און דו זאָלסט זאָגען : הערט דאָס וואָרט פון גאָט איהר קעניגע פון יהודה און איינוואָהנער פון ירושלים, אזוי האָט דער עוויגער גאָט געזאָגט, איך וועל ברענגען אונגליק אויף דיעזען אָרט, וואָס יעדערער וואָס וועט עס הערען וועלען זיינע אויערען קלינגען.

4 דאַרום ווייל זיי האָבען מיך פערלאָזען און האָבען פאַרפרעמדט דיעזען אָרט, און זיי האָבען געריכערט אין איהם צו אַנדערע געטער, וועלכע ניט זיי, ניט זייערע עלטערען און די קעניגע פון יהודה האָבען געוואוסט, און האָבען דיעזען אָרט אָנגעפּיהלט מיט בלוט פון אונשולדיגע.

5 און זיי האָבען געבויט במות פון בעל צו פערברענען זייערע קינדער אין פייער אַלס בראַנד־אָפּפער, וואָס איך האָב ניט געבאָטען און ניט גע־ רעדט און מיר איז אויפ'ן זינען ניט ארויף.

6 דאַריבער וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, און דיעזער אָרט וועט מעהר ניט גערופען ווערען תפת אין טהאָל בן־הנם, זאָנדערען דער טהאָל פון דערשלאָגונג.

7 און איך וועל מאַכען לעער דעם ראטה פון יהודה און ירושלים אין דיעזען אָרט, און וועל זיי מאַכען פאַלען דורכ'ן שווערד פאַר זייערע פיינדע און אין די הענד פון די וואָס פערפאָלגען זיי, און איך וועל געבען זייערע טוידטע קערפּער פאַר א שפּייז צו די פויגעל פון הימעל און די טהיערע פון דער ערד.

8 און איך וועל דיעזע שטאָדט מאַכען צו וויסט און צו שפּאָט, יעדערער וואָס וועט פאָהרען פאַרביי איהר וועט שטוינען און שפּאָטען אויף איהרע וואונדען.

9 און איך וועל זיי מאַכען עסען דאָס פלייש פון זייערע זיהן און דאָס פלייש פון זייערע טעכטער, איינער וועט עסען דעם צווייטענס פלייש אין דער בעלאַגערונג און אין נויטה, וואָס זייערע פיינד און זייערע פערפאָלגער וועלען זיי ענג מאַכען.

10 און דו זאָלסט צוברעכען די פלאַש פאַר די אויגען פון די מענשען וואָס וועלען געהן מיט דיר.

11 הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים אוֹתָךְ׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר ׀
יְהוָה צְבָאוֹת כָּכָה אֶשְׁבֹּר אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת
כַּאֲשֶׁר יִשְׁבֹּר אֶת־כְּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא־יוּכַל לְהֵרָפֵה
12 עוֹד וּבְתֹפֶת יִקְבְּרוּ מֵאֵין מָקוֹם לִקְבּוֹר׃ כֵּן־אֶעֱשֶׂה
לַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה וּלְיוֹשְׁבָיו וְלָתֵת אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
13 כְּתֹפֶת׃ וְהָיוּ בָּתֵּי יְרוּשָׁלַםִ וּבָתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה כִּמְקוֹם
הַתֹּפֶת הַטְּמֵאִים לְכֹל הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־גַּגֹּתֵיהֶם
לְכֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃
14 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ מֵהַתֹּפֶת אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה שָׁם לְהִנָּבֵא
טו וַיַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ כִּי
הִקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרָי׃

CAP. XX. כ

א וַיִּשְׁמַע פַּשְׁחוּר בֶּן־אִמֵּר הַכֹּהֵן וְהוּא־פָקִיד נָגִיד בְּבֵית
2 יְהוָה אֶת־יִרְמְיָהוּ נִבָּא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֶּה פַשְׁחוּר
אֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־הַמַּהְפֶּכֶת אֲשֶׁר בְּשַׁעַר
3 בִּנְיָמִן הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּצֵא
פַשְׁחוּר אֶת־יִרְמְיָהוּ מִן־הַמַּהְפָּכֶת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ
לֹא פַשְׁחוּר קָרָא יְהוָה שְׁמֶךָ כִּי אִם־מָגוֹר מִסָּבִיב׃
4 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֶנְךָ לְמָגוֹר לְךָ ׀ וּלְכָל־אֹהֲבֶיךָ
וְנָפְלוּ בְּחֶרֶב אֹיְבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה אֶתֵּן
ה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִגְלָם בָּבֶלָה וְהִכָּם בֶּחָרֶב׃ וְנָתַתִּי אֶת־
כָּל־חֹסֶן הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־יְגִיעָהּ וְאֶת־כָּל־יְקָרָהּ וְאֵת
כָּל־אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְזָזוּם וּלְקָחוּם
6 וֶהֱבִיאוּם בָּבֶלָה׃ וְאַתָּה פַשְׁחוּר וְכֹל יֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ תֵּלְכוּ
בַּשֶּׁבִי וּבָבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם תִּקָּבֵר אַתָּה וְכָל־
אהביך

יט׳ v. 11. ה׳ במקום א׳   v. 15. מביא קרי

11 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט גאָט דער הערשאַפטען געזאָגט: אַזוי וועל איך צוברעכען דיעזעס פאָלק און דיעזע שטאָדט, ווי מען צוּברעכט די געפעס פון די טעפּער, וואָס עס קען מעהר ניט געהיילט ווערען, און אין תפת וועט מען (זיי) בעגראָבען אלס מאנגעל אין פּלאַטץ צו באגראָבען.

12 אַזוי וועל איך טהאָן מיט דיעזען אָרט און מיט זיינע איינוואָהנער, זאָגט גאָט, און מאכען דיעזע שטאָדט ווי תפת.

13 און די הייזער פון ירושלים און די הייזער פון די קעניגע פון יהודה וועלען זיין אונריין ווי דער תפת, אַלע הייזער וואו מען האָט אויף זייערע דעכער גערויכערט צו אַלע הערשאַפטען פון הימעל און געגאָסען טראנק־אָפּפער צו אנדערע געטער.

14 און ירמיהו איז געקומען פון דעם תפת, וואוהין גאָט האָט איהם געשיקט צו פּראָפעצייהען דאָרט, און ער האָט זיך געשטעלט אין דעם הויף פון גאָטעס הויז און ער האָט געזאָגט צום גאנצען פאָלק.

15 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון די הערשאַפטען דער גאָט פון ישראל. איך וועל ברענגען אויף דיעזער שטאָדט און אויף אַלע איהרע שטעדט דעם גאנצען אונגליק, וואָס איך האָב גערעדט איבער איהר, ווייל זיי האָבען שטייף געמאכט זייער נאַקען, ניט צו הערען צו מיינע רייד.

קאַפּיטעל כ

1 און ווען פשחור דער זוהן פון אמר, דעם פּריעסט — און ער איז געוועזן דער בעשטימטער אויפזעהער אין גאָטעס הויז—האָט געהערט ווי ירמיהו האָט פּראָפעצייהעט דיעזע ווערטער.

2 האָט פשחור געשלאָגען דעם פּראָפעט ירמיהו און האָט איהם אריינגעזעצט אין געפענגעניס, וועלכעס איז געוועזן אין דעם אויבערשטען טהויער פון בנימין, אין גאָטעס הויז.

3 און עס איז געשעהען אויף מאָרגען ווען פשחור האָט ארויסגעפיהרט ירמיהו פון געפענגניס, האָט ירמיהו צו איהם געזאָגט, ניט פשחור האָט גאָט גערופען דיין נאָמען, נאָר מגור (שרעק) פון ארום.

4 ווייל אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איך וועל דיך מאכען פאַר אַ שרעק פאַר דיר זעלבסט און פאַר אַלע דיינע ליעבהאָבער און זיי וועלען פאַלען דורך דעם שווערד פון זייערע פיינד, און דיינע אויגען וועלען עס זעהען, און גאנץ יהודה וועל איך איבערגעבען אין די הענד פון דעם קעניג פון בבל און ער וועט זיי פערטרייבען אין בבל און דערשלאָגען זיי מיט דעם שווערד.

5 און איך וועל אוועקגעבען דעם גאנצען רייכטהום פון דיעזער שטאָדט און אַלעס וואָס זי האָט ערוואָרבען און אַלע איהרע טהייערע זאכען און אַלע שאַטצען פון די קעניגע פון יהודה — וועל איך אוועקגעבען אין דער האנד פון זייערע פיינד און זיי וועלען זיי בערויבען און וועל זיי צונעהמען און ברענגען נאָך בבל.

6 און דו פשחור און אַלע, וואָס וואָהנען אין דיין הויז, וועלען אוועקגעהן אין געפאנגענשאפט און אין בבל וועסטו קומען און דאָרט שטאַרבען און דאָרט וועסטו בעגראָבען ווערען מיט אַלע דיינע ליעבהאָבער צו וועמען דו האָסט פּראָפעצייהעט פאַלשקייט.

אֹהֲבֶיךָ אֲשֶׁר־נִבֵּאתָ לָהֶם בַּשָּׁקֶר׃ פִּתִּיתַנִי יְהוָה 7
וָאֶפָּת חֲזַקְתַּנִי וַתּוּכָל הָיִיתִי לִשְׂחוֹק כָּל־הַיּוֹם כֻּלֹּה לֹעֵג
לִי׃ כִּי־מִדֵּי אֲדַבֵּר אֶזְעָק חָמָס וָשֹׁד אֶקְרָא כִּי־הָיָה 8
דְבַר־יְהוָה לִי לְחֶרְפָּה וּלְקֶלֶס כָּל־הַיּוֹם׃ וְאָמַרְתִּי לֹא־ 9
אֶזְכְּרֶנּוּ וְלֹא־אֲדַבֵּר עוֹד בִּשְׁמוֹ וְהָיָה בְלִבִּי כְּאֵשׁ בֹּעֶרֶת
עָצֻר בְּעַצְמֹתָי וְנִלְאֵיתִי כַּלְכֵל וְלֹא אוּכָל׃ כִּי שָׁמַעְתִּי י
דִּבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב הַגִּידוּ וְנַגִּידֶנּוּ כֹּל אֱנוֹשׁ שְׁלֹמִי
שֹׁמְרֵי צַלְעִי אוּלַי יְפֻתֶּה וְנוּכְלָה לוֹ וְנִקְחָה נִקְמָתֵנוּ מִמֶּנּוּ׃
וַיהוָה אוֹתִי כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל־כֵּן רֹדְפַי יִכָּשְׁלוּ וְלֹא יֻכָלוּ 11
בֹּשׁוּ מְאֹד כִּי־לֹא הִשְׂכִּילוּ כְּלִמַּת עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ׃
וַיהוָה צְבָאוֹת בֹּחֵן צַדִּיק רֹאֶה כְלָיוֹת וָלֵב אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ 12
מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי אֶת־רִיבִי׃ שִׁירוּ לַיהוָה הַלְלוּ 13
אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נֶפֶשׁ אֶבְיוֹן מִיַּד מְרֵעִים׃
אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יֻלַּדְתִּי בּוֹ יוֹם אֲשֶׁר־יְלָדַתְנִי אִמִּי אַל־ 14
יְהִי בָרוּךְ׃ אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשַּׂר אֶת־אָבִי לֵאמֹר יֻלַּד־ טו
לְךָ בֵּן זָכָר שַׂמֵּחַ שִׂמְּחָהוּ׃ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא כֶּעָרִים 16
אֲשֶׁר־הָפַךְ יְהוָה וְלֹא נִחָם וְשָׁמַע זְעָקָה בַּבֹּקֶר וּתְרוּעָה
בְּעֵת צָהֳרָיִם׃ אֲשֶׁר לֹא־מוֹתְתַנִי מֵרָחֶם וַתְּהִי־לִי אִמִּי 17
קִבְרִי וְרַחְמָהּ הֲרַת עוֹלָם׃ לָמָּה זֶּה מֵרֶחֶם יָצָאתִי לִרְאוֹת 18
עָמָל וְיָגוֹן וַיִּכְלוּ בְּבֹשֶׁת יָמָי׃

כא

CAP. XXI. כא

הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּשְׁלֹחַ אֵלָיו א
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה וְאֶת־צְפַנְיָה בֶן
מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ דְּרָשׁ־נָא בַעֲדֵנוּ אֶת־יְהוָה כִּי 2
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָם עָלֵינוּ אוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה
אוֹתָנוּ כְּכָל־נִפְלְאֹתָיו וְיַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ 3
אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרֻן אֶל־צִדְקִיָּהוּ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי 4

ישראל

כ׳ v. 8. קמץ בז״ק v. 9. כצ״ל

7 דו האָסט מיך איינגערעדט, גאָט, און איך בין איבערגערעדט געוואָרען, דו האָסט מיך פעסט אָנגענומען און האָסט אויסגעפיהרט, איך בין גע־וואָרען צום געלעכטער דעם גאנצען טאָג, אַלע שפּאָטען פון מיר.

8 דען ווען איך רייד, שריי איך און רוף אויס וועגען די גוואלד־טהאטען און בעדריקונג, דרום איז גאָט'ס וואָרט מיר געוואָרען צו שפּאָט און צו שאנד דעם גאַנצען טאָג.

9 און איך האָב געטראַכט, איך וועל איהם ניט דערמאָהנען מעהר, און מעהר ניט ריידען אין זיין נאָמען. ווערט מיר אָבער אין מיין הארצען ווי ברענענדיג פייער, איינגעהאַלטען אין מיינע ביינער, איך מיה מיך צו פערטראָגען אָבער איך קען ניט.

10 ווייל איך האָב געהערט די רייד פון פיעלע, שרעקליך פון אַלע זייטען: „זאָגט עס און לאָמיר איהם זאָגען" (אַלע מיינע פריינדע ווינשען מיין בראָך) „פיליייכט וועט ער זיך לאָזען איבעררײדען און דאַן וועלען מיר איהם בעזיעגען און נעהמען, אונזער ראַכע פון איהם".

11 אָבער גאָט — האָט מיך געמאַכט — ווי א מעכטיגען העלד, דארום וועלען מיינע פערפאָלגער געשטרויכעלט ווערען און וועלען ניט בעזיעגען, זעהר צו שאַנדע וועלען זיי זיין ווייל זיי האָבען ניט קלוג געהאַנדעלט, איין אייביגע שאַנדע, וואָס וועט ניט פערגעסען ווערען.

12 און גאָט פון הערשאַפטען פּרובט דעם גערעכטען, זעהט די ניערען און הארץ, איך וועל זעהען דיין ראַכע פון זיי, ווייל צו דיר האָב איך אַנטפּלעקט מיין אַנקלאַגע.

13 זינגט צו גאָט, לויבט גאָט, ווייל ער האָט געראַטעט די זעעלע פון אונ־גליקליכען פון שלעכטע הענד.

14 פערפלוכט זאָל זיין דער טאָג אין וועלכען איך בין געבאָרען געוואָרען, דער טאָג וואָס מיין מוטער האָט מיך געבאָרען זאָל נישט געבענשט זיין.

15 פערפלוכט זאָל זיין דער מאַן וואָס האָט אָנגעזאָגט מיין פאָטער זאָגענדיג, א זוהן איז דיר געבאָרען געוואָרען, ער האָט איהם דערפרעהט.

16 יענער מאַן זאָל זיין ווי די שטעדט וואָס גאָט האָט צוואָרפען און ניט בערייעט, ער זאָל הערען וועה געשריי אין דער פריה און שאַלונג פון קריעג אין מיטאָג צייט.

17 ווייל ער האָט מיך ניט געטוידט פון דעם מוטער־לייב, און מיין מוטער וואָלט געוועזען מיין קבר, און איהר מוטער־לייב שוואַנגער אויף אייביג.

18 וואָרום בין איך אַרויס פון מוטער־לייב ? צו זעהען אונגליק און טרויער? און אַזוי זיינען מיינע טעג פערשוואונדען אין שאַנדע !

קאַפּיטעל כא

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזען צו ירמיהו פון גאָט, ווען דער קעניג צדקיהו האָט צו איהם געשיקט פשחור'ן דער זוהן פון מלכיה און צפניה'ן דער זוהן פון מעשיה דער פּריעסט זאָגענדיג :

2 בעט, איך בעט דיך, פאַר אונז ביי גאָט, ווייל נבוכדראצר דער קעניג פון בבל שטרייט געגען אונז, פיליייכט וועט אונז גאָט טהאָן אַזוי ווי אַלע זיינע וואונדער און דער פיינד וועט פון אונז אַוועק.

3 און ירמיהו האָט געזאָגט צו זיי : אַזוי זאָלט איהר זאָגען צו צדקיהו.

4 אַזוי האָט דער עווינער גאָט פון ישראל געזאָגט : איך וועל צוריק ווענ־

יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵסֵב אֶת־כְּלֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיֶדְכֶם אֲשֶׁר
אַתֶּם נִלְחָמִים בָּם אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים
עֲלֵיכֶם מִחוּץ לַחוֹמָה וְאָסַפְתִּי אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר
ה הַזֹּאת׃ וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי אִתְּכֶם בְּיָד נְטוּיָה וּבִזְרוֹעַ חֲזָקָה
6 וּבְאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל׃ וְהִכֵּיתִי אֶת־יוֹשְׁבֵי הָעִיר
הַזֹּאת וְאֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה בְּדֶבֶר גָּדוֹל יָמֻתוּ׃
7 וְאַחֲרֵי־כֵן נְאֻם־יְהוָה אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה ׀ וְאֶת־
עֲבָדָיו ׀ וְאֶת־הָעָם וְאֶת־הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר הַזֹּאת מִן־הַדֶּבֶר ׀
מִן־הַחֶרֶב וּמִן־הָרָעָב בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד
אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִכָּם לְפִי־חֶרֶב לֹא־יָחוּס
8 עֲלֵיהֶם וְלֹא יַחְמֹל וְלֹא יְרַחֵם׃ וְאֶל־הָעָם הַזֶּה תֹּאמַר
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם אֶת־דֶּרֶךְ הַחַיִּים וְאֶת־
9 דֶּרֶךְ הַמָּוֶת׃ הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב וּבָרָעָב
וּבַדָּבֶר וְהַיּוֹצֵא וְנָפַל עַל־הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם יְחְיֶה
י וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל׃ כִּי שַׂמְתִּי פָנַי בָּעִיר הַזֹּאת
לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה נְאֻם־יְהוָה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּנָּתֵן וּשְׂרָפָהּ
11 12 בָּאֵשׁ׃ וּלְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃ בֵּית דָּוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק
פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ
13 מַעַלְלֵיהֶם׃ הִנְנִי אֵלַיִךְ יֹשֶׁבֶת הָעֵמֶק צוּר הַמִּישֹׁר נְאֻם־
יְהוָה הָאֹמְרִים מִי־יֵחַת עָלֵינוּ וּמִי יָבוֹא בִּמְעוֹנוֹתֵינוּ׃
14 וּפָקַדְתִּי עֲלֵיכֶם כִּפְרִי מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה וְהִצַּתִּי אֵשׁ
בְּיַעְרָהּ וְאָכְלָה כָּל־סְבִיבֶיהָ׃

CAP. XXII. כב

כב

א כֹּה אָמַר יְהוָה רֵד בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדִבַּרְתָּ שָּׁם אֶת־
2 הַדָּבָר הַזֶּה׃ וְאָמַרְתָּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב
עַל־כִּסֵּא דָוִד אַתָּה וַעֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים

האלה

כא v. 9. וחיה קרי v. 12. מעלליכם קרי

דען די קריעגס־וואפען, וואָס זיינען אין אייערע הענד, מיט וועלכע איהר שטרייט געגען דעם קעניג פון בבל און די כשדים, וועלכע בעלאַגערען אייך פון דרויסען פון מויער, און וועל זיי צוזאמען ברענגען אין מיטען פון דיעזער שטאָדט.

5 און איך וועל מיט אייך שטרייטען מיט אַן אויסגעשטרעקטע האַנד און מיט אַ שטאַרקען אָרעם און מיט צאָרן און מיט היטץ און מיט גרויסען גרימצאָרן.

6 און וועל שלאָגען די איינוואָהנער פון דיעזער שטאָדט, מענשען און פיה. דורך אַ גרויסען מאָרד וועלען זיי שטאַרבען.

7 און נאָכהער, זאָגט גאָט, וועל איך איבערגעבען צדקיהו'ן דעם קעניג פון יהודה און זיינע קנעכט און דאָס פאָלק און די וואָס זיינען איבערגעבליע־בען אין דיעזער שטאָדט פון דעם פעסט, פון דעם שווערד און פון דעם הונ־גער — אין דער האַנד פון נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און אין דער האַנד פון זייערע פיינדע און אין דער האַנד פון זייערע פערפאָלגער, און זיי וועלען זיי שלאָגען מיט דעם שאַרף פון שווערד, ער וועט ניט דער־בארעמען איבער זיי, וועט ניט שוינען און וועט קיין מיטלייד האָבען.

8 און צו דיעזען פאָלק זאָלסטו זאָגען: אזוי האָט גאָט געזאָגט, איך לייג אייך פאָר דעם וועג פון לעבען און דעם וועג פון טוידט.

9 דער וואָס פערבלייבט אין דיעזער שטאָדט וועט שטאַרבען דורכ'ן שווערד, הונגער און פעסט, און דער וואָס וועט אַרויסגעהען און איבערגעהן צו די כשדים, וועלכע בעלאַגערען אויף אייך, וועט בלייבען לעבען און זיין זעעלע וועט זיין זיין פערדיענסט.

10 ווייל איך האָב געריכטעט מיין געזיכט צו דיעזער שטאָדט צום שלעכטען און ניט צום גוטען, זאָגט גאָט, אין דער האַנד פון דעם קעניג פון בבל וועט זי געגעבען ווערען און ער וועט זי פערברענען מיט פייער.

11 און (זאָג) צום הויז פון קעניג פון יהודה: הערט צו גאָטעס וואָרט.

12 הויז פון דוד! אזוי האָט גאָט געזאָגט, ריכטעט געריכט אין פריה מאָר־גען און רעטעט דעם גערויבטען פון דער האַנד פון אונטערדריקער, ווען ניט וועט אויסברעכען מיין צאָרן ווי אַ פייער און עס וועט ברענען און קיינער וועט ניט קענען פערלעשען, פאַר אייערע שלעכטע האַנדלונגען.

13 איך וועל קומען צו דיר דו איינוואָהנער פון טהאָל, פעלז פון פליין, זאָגט גאָט, איהר טראַכט דאָך ווער וועט עס אַראָבשטייגען צו אונז? און ווער וועט עס אריינקומען אין אונזערע וואָהנונגען.

14 און איך וועל אייך שטראָפען נאָך די פרוכט פון אייערע טהאַטען, זאָגט גאָט, און איך וועל אָנצינדען אַ פייער אין איהר וואַלד און עס וועט פער־ברענען אַלעס וואָס אַרום איהר.

קאַפּיטעל כב

1 אזוי זאָגט גאָט, געה אַרונטער צום הויז פון קעניג פון יהודה און רייד דאָרט דיעזען וואָרט.

2 און דו זאָלסט זאָגען: הער צו גאָטעס וואָרט, קעניג פון יהודה, וואָס זיטצט אויף דעם טהראָן פון דוד, דו און דיינע קנעכט און דיין פאָלק, וואָס קומען אין דיעזע טהויערען.

הָאֵלֶּה׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה וְהַצִּילוּ 3
גָזוּל מִיַּד עָשׁוֹק וְגֵר יָתוֹם וְאַלְמָנָה אַל־תֹּנוּ אַל־תַּחְמֹסוּ
וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי אִם־עָשׂוֹ תַּעֲשׂוּ 4
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וּבָאוּ בְשַׁעֲרֵי הַבַּיִת הַזֶּה מְלָכִים יֹשְׁבִים
לְדָוִד עַל־כִּסְאוֹ רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הוּא וַעֲבָדָו וְעַמּוֹ׃
וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־ ה
יְהוָה כִּי־לְחָרְבָּה יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר 6
יְהוָה עַל־בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה גִּלְעָד אַתָּה לִי רֹאשׁ הַלְּבָנוֹן
אִם־לֹא אֲשִׁיתְךָ מִדְבָּר עָרִים לֹא נוֹשָׁבָה׃ וְקִדַּשְׁתִּי עָלֶיךָ 7
מַשְׁחִתִים אִישׁ וְכֵלָיו וְכָרְתוּ מִבְחַר אֲרָזֶיךָ וְהִפִּילוּ עַל־
הָאֵשׁ׃ וְעָבְרוּ גּוֹיִם רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ 8
אֶל־רֵעֵהוּ עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת׃
וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ 9
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעַבְדוּם׃ אַל־תִּבְכּוּ לְמֵת וְאַל־ י
תָּנֻדוּ לוֹ בְּכוּ בָכוֹ לַהֹלֵךְ כִּי לֹא יָשׁוּב עוֹד וְרָאָה אֶת־
אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ׃ כִּי־כֹה אָמַר־יְהוָה אֶל־שַׁלֻּם בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ 11
מֶלֶךְ יְהוּדָה הַמֹּלֵךְ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ אָבִיו אֲשֶׁר יָצָא מִן־
הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא־יָשׁוּב שָׁם עוֹד׃ כִּי בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלוּ 12
אֹתוֹ שָׁם יָמוּת וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לֹא־יִרְאֶה עוֹד׃
הוֹי בֹּנֶה בֵיתוֹ בְּלֹא־צֶדֶק וַעֲלִיּוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרֵעֵהוּ 13
יַעֲבֹד חִנָּם וּפֹעֲלוֹ לֹא יִתֶּן־לוֹ׃ הָאֹמֵר אֶבְנֶה־לִּי בֵּית 14
מִדּוֹת וַעֲלִיּוֹת מְרֻוָּחִים וְקָרַע לוֹ חַלּוֹנָי וְסָפוּן בָּאֶרֶז וּמָשׁוֹחַ
בַּשָּׁשַׁר׃ הֲתִמְלֹךְ כִּי אַתָּה מְתַחֲרֶה בָאָרֶז אָבִיךָ הֲלוֹא טו
אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה אָז טוֹב לוֹ׃ דָּן דִּין 16
עָנִי וְאֶבְיוֹן אָז טוֹב הֲלוֹא־הִיא הַדַּעַת אֹתִי נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי 17
אֵין עֵינֶיךָ וְלִבְּךָ כִּי אִם־עַל־בִּצְעֶךָ וְעַל דַּם־הַנָּקִי לִשְׁפּוֹךְ
וְעַל־הָעֹשֶׁק וְעַל־הַמְּרוּצָה לַעֲשׂוֹת׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר 18

יהוה

v. 4. ועבדיו קרי · v. 6. נושבו קרי. v. 14. קמץ בז״ק

3 אזוי האָט גאָט געזאָגט: טהוט רעכט און גערעכטיגקייט, און רעטעט דעם געראויבטען פון האנד פון אונטערדריקער, און דעם פרעמדען, דעם יתום און די אַלמנה זאָלט איהר ניט בעטריעגען און ניט בערויבען, און פערגיעסט ניט קיין אונשולדיגעס בלוט אין דיעזען אָרט.

4 ווייל ווען איהר וועט אימער דיעזע זאַך טהאָן, וועלען דורך דיעזע טהויערען אריינקומען קעניגע, וואָס זיצען אויף דוד'ס טהראָן, פאָהרען אין וועגען און רייטען אויף פערד, ער און זיינע קנעכט און זיין פאָלק.

5 אָבער ווען איהר וועט ניט צוהערען דיעזע ווערטער, שוואר איך ביי מיר, זאָגט גאָט, אז דיעזע הויז וועט ווערען וויסט.

6 ווייל אזוי האָט געזאָגט גאָט וועגען דעם הויז פון קעניג יהודה, מעגסט זיך זיין צו מיר ווי גלעד, די הויפּט פון לבנון, וועסטו זעהען אויב איך וועל דיך ניט מאַכען פאַר אַ וויסטע, אונבעוואָהנטע שטעדט.

7 און איך וועל אָנברייטען פאַר דיר פערדערבער יעדערער מיט זיינע ווערקצייג, און זיי וועלען אויסהאקען דיינע בעסטע טענענבוימער און וואַרפען אויפ'ן פייער.

8 און פיעלע פעלקער וועלען פאַרביי דיעזע שטאָדט פאָהרען און זיי וועלען זאָגען איינער צום אַנדערען, וואָרום האָט גאָט אזוי געטהאָן מיט דיעזער גרויסער שטאָדט?

9 און זיי וועלען זאָגען: ווייל זיי האָבען פערלאָזען דעם עוויגענס זייער גאָטעס בונד און זיי האָבען זיך געבוקט צו אַנדערע געטער און געדיענט זיי.

10 וויינט ניט נאָך אַ טוידטען און בעקלאָגט איהם ניט, וויינט פיעל מעהר נאָך דעם וואָס געהט אוועק ווייל ער וועט זיך ניט מעהר צוריקקעהרען און זעהען זיין געבורטסלאַנד.

11 ווייל אזוי האָט געזאָגט גאָט וועגען שלם דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, וואָס רעגיערט אָנשטאָט זיין פאָטער יאשיהו, וועלכער איז ארויס פון דיעזען אָרט — ער וועט מעהר דאָרט צוריק ניט קעהרען.

12 זאָנדערן אין דעם אָרט וואו מען האָט איהם פערטריעבען דאָרט וועט ער שטאַרבען, און דיעזעס לאַנד וועט ער מעהר ניט זעהען.

13 וועה דעם וואָס בויעט זיין הויז מיט אונגערעכטיגקייט און זיין אויבערהייזער מיט אונרעכט, וואָס לאָזט זיין פריינד אַרבייטען אומזיסט און בעצאָהלט איהם ניט פאַר זיין אַרבייט.

14 וואָס ער זאָגט איך וועל מיר בויען אַ געראַמע הויז, בעקוועמע אויבערהייזער, האַקט אויס ברייטע פענסטער און פאַסט איין אין טענען האָלץ און פאָלירט מיט רויטען פאַרב.

15 וועסטו דען רעגיערען דאַמיט וואָס דו שטאָלצירסט מיט דיין טענען האָלץ? דיין פאָטער האָט דאָך (אויך) געגעסען און געטרונקען ער האָט אָבער געטהאָן רעכט און גערעכטיגקייט, דאַן איז געוועזען וואָהל צו איהם.

16 ער האָט געריכטעט רעכט פאַר'ן אָרימען און בעדערפטיגען, דאַן איז געוועזען וואָהל צו איהם, דער הויפּט צוועק איז דאָך מיך צו ערקענען, זאָגט גאָט.

17 אָבער דיינע אויגען און דיין האַרץ איז דאָך נאָר פאַר דיין אייגעננוטץ, צו פאַרגיעסען אונשולדיג בלוט, צו אונטערדריקען און צו טהאָן געוואַלדטהאַט.

18 דאַרום זאָגט גאָט אזוי וועגען יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון

יְהוָ֗ה אֶל־יְהוֹיָקִ֤ים בֶּן־יֹאשִׁיָּ֙הוּ֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה לֹא־יִסְפְּד֣וּ ל֔וֹ
ה֥וֹי אָחִ֖י וְה֣וֹי אָח֑וֹת לֹא־יִסְפְּד֣וּ ל֔וֹ ה֥וֹי אָד֖וֹן וְה֥וֹי הֹדֹֽה׃
19 קְב֥וּרַת חֲמ֖וֹר יִקָּבֵ֑ר סָח֣וֹב וְהַשְׁלֵ֔ךְ מֵהָ֖לְאָה לְשַׁעֲרֵ֥י
כ יְרוּשָׁלִָֽם׃ עֲלִ֤י הַלְּבָנוֹן֙ וּצְעָ֔קִי וּבַבָּשָׁ֖ן תְּנִ֣י קוֹלֵ֑ךְ
21 וְצַעֲקִי֙ מֵעֲבָרִ֔ים כִּ֥י נִשְׁבְּר֖וּ כָּל־מְאַהֲבָֽיִךְ׃ דִּבַּ֤רְתִּי אֵלַ֙יִךְ֙
בְּשַׁלְוֺתַ֔יִךְ אָמַ֖רְתְּ לֹ֣א אֶשְׁמָ֑ע זֶ֤ה דַרְכֵּךְ֙ מִנְּעוּרַ֔יִךְ כִּ֥י לֹא־
22 שָׁמַ֖עַתְּ בְּקוֹלִֽי׃ כָּל־רֹעַ֙יִךְ֙ תִּרְעֶה־ר֔וּחַ וּמְאַהֲבַ֖יִךְ בַּשְּׁבִ֣י
23 יֵלֵ֑כוּ כִּ֣י אָ֤ז תֵּבֹ֙שִׁי֙ וְנִכְלַ֔מְתְּ מִכֹּ֖ל רָעָתֵֽךְ׃ יֹשַׁ֙בְתְּ֙ בַּלְּבָנ֔וֹן
מְקֻנַּ֖נְתְּ בָּאֲרָזִ֑ים מַה־נֵּחַ֙נְתְּ֙ בְּבֹא־לָ֣ךְ חֲבָלִ֔ים חִ֖יל כַּיֹּלֵדָֽה׃
24 חַי־אָ֘נִי֮ נְאֻם־יְהוָה֒ כִּ֠י אִם־יִהְיֶ֞ה כָּנְיָ֤הוּ בֶן־יְהוֹיָקִים֙ מֶ֣לֶךְ
כה יְהוּדָ֔ה חוֹתָ֖ם עַל־יַ֣ד יְמִינִ֑י כִּ֥י מִשָּׁ֖ם אֶתְּקֶֽנְךָּ׃ וּנְתַתִּ֗יךָ
בְּיַד֙ מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשֶׁ֔ךָ וּבְיַ֛ד אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה יָג֖וֹר מִפְּנֵיהֶ֑ם וּבְיַ֗ד
26 נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וּבְיַ֖ד הַכַּשְׂדִּֽים׃ וְהֵטַלְתִּ֣י אֹתְךָ֗
וְאֶת־אִמְּךָ֙ אֲשֶׁ֣ר יְלָדַ֔תְךָ עַ֚ל הָאָ֣רֶץ אַחֶ֔רֶת אֲשֶׁ֥ר לֹא־יֻלַּדְתֶּ֖ם
27 שָׁ֑ם וְשָׁ֖ם תָּמֽוּתוּ׃ וְעַל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁר־הֵ֛ם מְנַשְּׂאִ֥ים אֶת־
28 נַפְשָׁ֖ם לָשׁ֣וּב שָׁ֑ם שָׁ֖מָּה לֹ֥א יָשֽׁוּבוּ׃ הַעֶ֨צֶב נִבְזֶ֜ה נָפ֗וּץ
הָאִ֤ישׁ הַזֶּה֙ כָּנְיָ֔הוּ אִם־כְּלִ֖י אֵ֣ין חֵ֣פֶץ בּ֑וֹ מַדּ֤וּעַ הֽוּטְלוּ֙ ה֣וּא
29 וְזַרְע֔וֹ וְהֻ֨שְׁלְכ֔וּ עַל־הָאָ֖רֶץ אֲשֶׁ֥ר לֹא־יָדָֽעוּ׃ אֶ֥רֶץ אֶ֖רֶץ אָ֑רֶץ
ל שִׁמְעִ֖י דְּבַר־יְהוָֽה׃ כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה כִּתְב֞וּ אֶת־הָאִ֤ישׁ הַזֶּה֙
עֲרִירִ֔י גֶּ֖בֶר לֹא־יִצְלַ֣ח בְּיָמָ֑יו כִּי֩ לֹ֨א יִצְלַ֜ח מִזַּרְע֗וֹ אִ֚ישׁ
יֹשֵׁב֙ עַל־כִּסֵּ֣א דָוִ֔ד וּמֹשֵׁ֥ל ע֖וֹד בִּֽיהוּדָֽה׃

CAP. XXIII. כג

כג

א ה֣וֹי רֹעִ֗ים מְאַבְּדִ֧ים וּמְפִצִ֛ים אֶת־צֹ֥אן מַרְעִיתִ֖י נְאֻם־יְהוָֽה׃
2 לָ֠כֵן כֹּה־אָמַ֣ר יְהוָה֮ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ עַל־הָרֹעִים֮ הָרֹעִ֣ים
אֶת־עַמִּי֒ אַתֶּ֞ם הֲפִצֹתֶ֤ם אֶת־צֹאנִי֙ וַתַּדִּח֔וּם וְלֹ֥א פְקַדְתֶּ֖ם
אֹתָ֑ם הִנְנִ֨י פֹקֵ֧ד עֲלֵיכֶ֛ם אֶת־רֹ֥עַ מַעַלְלֵיכֶ֖ם נְאֻם־יְהוָֽה׃
3 וַאֲנִ֗י אֲקַבֵּץ֙ אֶת־שְׁאֵרִ֣ית צֹאנִ֔י מִכֹּל֙ הָאֲרָצ֔וֹת אֲשֶׁר־הִדַּ֥חְתִּי

אתם

כ״ב v. 20. כצ״ל v. 23. ישבת קרי ibid מקננת קרי

יהודה : מען וועט ניט קלאָגען איבער איהר וועה, מיין ברודער ! וועה, שוועסטער ! מען וועט ניט קלאָגען איבער איהר וועה, האאר ! וועה, זיין הערליכקייט.

19 ווי איין עזעל וועט ער בעגראָבען ווערען, געשלעפּט און געוואָרפען וויי־טער פון די טהויערען פון ירושלים.

20 געה אַרויף אויפ'ן לבנון און שריי, און אין בשן גיעב אַרויס דיין שטימע, און שריי פון עברים, ווייל אַלע דיינע ליעבהאָבער זיינען צובראָכען.

21 איך האָב צו דיר גערעדט אין דיינע רוהע צייטען, האָסטו געזאָגט איך וויל ניט הערען. דאָס איז דיין שטייגער פון דיין יוגענד אָן ווייל דו האָסט מיין שטימע ניט געהערט.

22 אַלע דיינע הירטען וועט דער ווינד פערשפּרייטען, און דיינע ליעבהאָבער וועלען אַוועק אין געפאַנגענשאַפט, ערשט דאַן וועסטו זיין צו שאַנד און וועסט זיך שעהמען פון אַלע שלעכטס דיינע.

23 דו וואָהנסט אויף לבנון, האָסט זיך אַ נעסט געמאַכט אויף טענענבוימער, אָבער ווי בעדויערענסווערטה וועסטו זיין ווען עס וועלען קומען צו דיר שמערצען, וועהען ווי אַ געווינערין !

24 זאָ וואָהר ווי איך לעב, זאָגט גאָט, ווען כניהו דער זוהן פון יהויקים זאָל זיין אַ זיגעלרינג אויף מיין רעכטע האַנד, וועל איך אויך פון דאָרט אָברייסען.

25 און איך וועל דיך איבערגעבען אין האַנד פון דיינע פערפאָלגער און אין האַנד פון די וואָס דו פירכטעסט פאַר זיי און אין האַנד פון נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און אין האַנד פון די כשדים.

26 און איך וועל דיך פערוואַרפען און דיין מוטער וואָס האָט דיך געבאָרען אין אַ פרעמד לאַנד וואו איהר זייט ניט געבאָרען געוואָרען און דאָרט וועט איהר שטאַרבען.

27 און אין לאַנד וואו זייער זעעלע געלוסט אַהין זיך צוריקקעהרען, אַהין וועלען זיי זיך ניט צוריקקעהרען.

28 איז דען דיעזער מאַן, כניהו, אַ פעראַכטעט, צובראָכען בילד אָדער אַ גע־פעס וואָס מען קען עס ניט צו געברויכען ? וואָרום זיינען זיי פערוואָרפען געוואָרען, ער און זיינע קינדער, אין אַ לאַנד, וואָס זיי האָבען ניט געקענט ?

29 אָה, לאַנד ! לאַנד ! לאַנד ! הער דאָס וואָרט פון גאָט.

30 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : פערשרייבט דיעזען מאַן אַלס קינדער־לאָז, אַ מאַן וואָס וועט ניט בעגליקען זיין גאַנצען לעבען, קיינעם פון זיינע קינדער וועט ניט גליקען, איינער זאָל זיטצען אויף דוד'ס טהראָן און וויעדער הער־שען איבער יהודה.

קאַפּיטעל כג

1 וועה, די הירטען פערדאַרבען און פערשפּרייטען די שאָף פון מיין פיטע־רונג, זאָגט גאָט.

2 דאַרום זאָגט דער עוויגער גאָט פון ישראל אויף די הירטען וואָס פיטערען מיין פאָלק, איהר האָט פערשפּרייט מיין שאָף און פערשטויסען זיי און ניט אַכטונג געגעבען אויף זיי, איך וועל בעזוכען אייערע שלעכטע בע־האַנדלונגען, זאָגט גאָט.

3 און איך אַליין וועל איבערקלייבען די איבערגעבליענע פון מיינע שאָף

4 אֹתָם שָׁם וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְהֶן עַל־נְוֵהֶן וּפָרוּ וְרָבוּ׃ וַהֲקִמֹתִי
עֲלֵיהֶם רֹעִים וְרָעוּם וְלֹא־יִירְאוּ עוֹד וְלֹא־יֵחַתּוּ וְלֹא יִפָּקֵדוּ
ה נְאֻם־יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי
לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט
6 וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃ בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח
7 וְזֶה־שְּׁמוֹ אֲשֶׁר־יִקְרְאוֹ יְהוָה ׀ צִדְקֵנוּ׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים
בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֹאמְרוּ עוֹד חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה
8 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר
הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת־זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפֹנָה
וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם וְיָשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם׃

9 לַנְּבִאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְקִרְבִּי רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתַי
הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי
י דִּבְרֵי קָדְשׁוֹ׃ כִּי מְנָאֲפִים מָלְאָה הָאָרֶץ כִּי־מִפְּנֵי אָלָה
אָבְלָה הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה
11 וּגְבוּרָתָם לֹא־כֵן׃ כִּי־גַם־נָבִיא גַם־כֹּהֵן חָנֵפוּ גַּם־בְּבֵיתִי
12 מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם־יְהוָה׃ לָכֵן יִהְיֶה דַרְכָּם לָהֶם
כַּחֲלַקְלַקּוֹת בָּאֲפֵלָה יִדַּחוּ וְנָפְלוּ בָהּ כִּי־אָבִיא עֲלֵיהֶם
13 רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם־יְהוָה׃ וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן
רָאִיתִי תִפְלָה הִנַּבְּאוּ בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

14 וּבִנְבִאֵי יְרוּשָׁלַםִ רָאִיתִי שַׁעֲרוּרָה נָאוֹף וְהָלֹךְ
בַּשֶּׁקֶר וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי־שָׁבוּ אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ־
טו לִי כֻלָּם כִּסְדֹם וְיֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת עַל־הַנְּבִאִים הִנְנִי מַאֲכִיל אוֹתָם לַעֲנָה
וְהִשְׁקִתִים מֵי־רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַםִ יָצְאָה חֲנֻפָּה
16 לְכָל־הָאָרֶץ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל־תִּשְׁמְעוּ
עַל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם מַהְבִּלִים הֵמָּה אֶתְכֶם
17 חֲזוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה׃ אֹמְרִים אָמוֹר לִמְנַאֲצַי

דבר

v. 5. מלעיל   v. 12. מלעיל ופתח במקום קמץ

פון אַלע לענדער וואוהין איך האָב זיי פערשטויסען, און וועל זיי צוריק ברענגען צו זייער וואָהנונג און זיי וועלען זיין פרוכטבאר און זיך מעהרען.
4 און איך וועל בעשטימען פאר זיי הירטען און זיי וועלען זיך פיטערען און זיי וועלען מעהר ניט פירכטען און ניט שרעקען און זיי וועלען ניט פעהלען, זאָגט גאָט.
5 עס וועלען קומען צייטען, זאָגט גאָט, ווען איך וועל אויפשטעלען פון דוד'ס שטאַם אַ גערעכטע שפּראָצונג, און עס וועט רעגיערען אַלס קעניג און וועט בעגליקען און וועט טהאָן רעכט און גערעכטיגקייט אין לאַנד.
6 אין זיינע טעג וועט יהודה געהאָלפען ווערען און ישראל וועט וואָהנען אין זיכערהייט, און דאָס איז זיין נאָמען וואָס מען וועט רופען: (אין זיין צייט) מאַכט אונז גאָט גערעכט.
7 דארום וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס מען וועט מעהר ניט זאָגען, זאָ וואהר ווי גאָט לעבט, וואָס ער האָט ארויסגעפיהרט די קינדער פון ישראל פונ'ם לאַנד מצרים.
8 נאָר, זאָ וואהר ווי גאָט לעבט, וואָס ער האָט אַרויסגעפיהרט און גע־בראַכט די קינדער פון ישראל'ס הויז פון נאָרד־זייט לאַנד און פון אַלע לענדער וואָס איך האָב זיי אַהין פערשטויסען, און זיי וועלען ווידער וואָהנען אין זייער אייגען לאַנד.
9 איבער די פּראָפעטען איז אין מיר מיין הארץ צובראָכען, אַלע מיינע גליעדער (ביינער) ציטערען, איך בין געוואָרען ווי אַ בעטרונקענער מאַן, ווי אַ מאַן וואָס דער וויין האָט איהם דורכגענומען, פאר גאָט און פאר זיינע הייליגע ווערטער.
10 ווייל מיט אונצוכט טרייבעריי איז דאָס לאַנד פול, ווייל פאר דעם פלוך טרויערט די ע־ד, זיינען טרוקען געוואָרען די פיטערונגס־פּלעצער פון דער וויסטע, דאָך לויפען זיי צו שלעכטעס און זייער קראַפט בענוצען זיי ניט צו רעכט.
11 דען דער פּראָפעט ווי דער פריעסט שמייכלען, אויך אין מיין הויז געפין איך זייער שלעכטיגקייט, זאָגט גאָט.
12 דארום וועט זיי זייער וועג זיין ווי גליטשיגקייט אין דער פינסטער, זיי וועלען געשטויסען ווערען און גלייך פאַלען, ווייל איך וועל אויף זיי אַן אונגליק ברענגען אין דעם יאָהר ווען זיי וועלען אונטערגעזוכט ווע־רען, זאָגט גאָט.
13 און ביי די פּראָפעטען פון שמרון, האָב איך געזעהען נארישקייט, זיי האָבען פּראָפעצייהעט אין נאָמען פון בעל און פערפיהרט מיין פאָלק ישראל.
14 אָבער ביי די פּראָפעטען פון ירושלים האָב איך געזעהען שוידערהאַפטיג־קייט, אונצוכט טרייבעריי, אומגעהן מיט פאַלשקייט, אונטערשטיצען די שלעכטסטהוער, זיי זאָלען זיך ניט צוריקציהען יעדערער פון זיין שלעכטסקייט, זיי אַלע זיינען מיר געוואָרען ווי סדום און איהרע איינ־וואָהנער ווי עמרה.
15 דארום, אזוי זאָגט דער הערשאַפטען וועגען די פּראָפעטען: איך וועל זיי מאַכען צו עסען ביטער גראָז און מאַכען צו טרינקען גיפטיג וואסער, ווייל פון די פּראָפעטען פון ירושלים איז ארויס שמייכלעריי איבער דאָס גאַנצע לאַנד.
16 אזוי זאָגט גאָט דער הערשאַפטען: איהר זאָלט ניט הערען די רייד פון די פּראָפעטען וואָס פּראָפעצייהען צו אייך, זיי פערנארישען אייך, זיי ריידען וואָס זייער אייגען הארץ זעהט, אָבער ניט פון גאָט'ס מויל.
17 זיי זאָגען אַלץ צו מיינע פעראַכטער, גאָט האָט גערעדט, עס וועט זיין

דִּבֶּר יְהוָה שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכֹל הֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ
18 אָמְרוּ לֹא־תָבוֹא עֲלֵיכֶם רָעָה׃ כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה
וְיֵרֶא וְיִשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הִקְשִׁיב דְּבָרִי וַיִּשְׁמָע׃
19 הִנֵּה ׀ סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל עַל רֹאשׁ
כ רְשָׁעִים יָחוּל׃ לֹא יָשׁוּב אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ
21 מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ בִּינָה׃ לֹא־
שָׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ לֹא־דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם
22 נִבָּאוּ׃ וְאִם־עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִעוּ דְבָרַי אֶת־עַמִּי וִישִׁבוּם
23 מִדַּרְכָּם הָרָע וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ הַאֱלֹהֵי מִקָּרֹב
24 אָנִי נְאֻם־יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחֹק׃ אִם־יִסָּתֵר אִישׁ
בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם
כה וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא נְאֻם־יְהוָה׃ שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־
אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי שֶׁקֶר לֵאמֹר חָלַמְתִּי
26 חָלָמְתִּי׃ עַד־מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב הַנְּבִאִים נִבְּאֵי הַשָּׁקֶר וּנְבִיאֵי
27 תַּרְמִת לִבָּם׃ הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי בַּחֲלוֹמֹתָם
אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי
28 בַּבָּעַל׃ הַנָּבִיא אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר דְּבָרִי
אִתּוֹ יְדַבֵּר דְּבָרִי אֱמֶת מַה־לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר נְאֻם־יְהוָה׃
29 הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם־יְהוָה וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע׃
ל לָכֵן הִנְנִי עַל־הַנְּבִאִים נְאֻם־יְהוָה מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת
31 רֵעֵהוּ׃ הִנְנִי עַל־הַנְּבִאִם נְאֻם־יְהוָה הַלֹּקְחִים לְשׁוֹנָם
32 וַיִּנְאֲמוּ נְאֻם׃ הִנְנִי עַל־נִבְּאֵי חֲלֹמוֹת שֶׁקֶר נְאֻם־יְהוָה
וַיְסַפְּרוּם וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְפַחֲזוּתָם וְאָנֹכִי לֹא־
שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעֵיל לֹא־יוֹעִילוּ לָעָם־הַזֶּה נְאֻם־
33 יְהוָה׃ וְכִי־יִשְׁאָלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ־הַנָּבִיא אוֹ־כֹהֵן לֵאמֹר
מַה־מַּשָּׂא יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־מַה־מַּשָּׂא וְנָטַשְׁתִּי
34 אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וְהַנָּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מַשָּׂא

יהוה

דברו קרי v. 18.

פריערען צו אייך און צו אַלע וואָס געהען נאָך דעם אויסקוק פון זייער האַרצען האָבען זיי געזאָגט דער אונגליק וועט אייך ניט טרעפען.

18 דאָך ווער פון זיי איז געשטאַנען ביי דעם געהיימס־ראַטה פון גאָט און געזעהען און זיין וואָרט געהערט? ווער האָט זיין וואָרט פערנומען און געהערט?

19 דער שטורעם פון גאָט איז אַרויס מיט צאָרן, און אַ שרעקליך שטורעם אויף די קעפּ פון די שלעכטע וועט עס פאַלען.

20 גאָט'ס צאָרן וועט זיך ניט צוריקקעהרען ביז ער וועט האָבען געטהאָן און ערפילט די געדאַנקען פון זיין האַרץ, אין די לעצטע צייטען וועט איהר עס גוט פערשטעהען.

21 איך האָב ניט געשיקט די פּראָפעטען און זיי זיינען געלאָפען איך האָב צו זיי ניט גערעדט און זיי האָבען פּראָפעצייהעט.

22 און ווען זיי וואָלטען געשטאַנען אין מיין ראַטה, און וואָלטען מיינע ווער־טער איבערגעבען צו מיין פאָלק וואָלטען זיי דאָך צוריקקעהרען זיי פון זייער שלעכטען וועג און פון זייער שלעכטע האַנדלונגען.

23 בין איך נאָר אַ גאָט פון נאָהענטען, זאָגט גאָט, און ניט אַ גאָט פון ווייטען?

24 קען זיך דען אַ מענש פערבאָרגען אין געהיימע ערטער און איך זאָל איהם ניט זעהען? זאָגט גאָט, ערפיל איך דען ניט די הימעל און די ערד? זאָגט גאָט.

25 איך האָב געהערט וואָס די פּראָפעטען האָבען געזאָגט, וועלכע האָבען פּראָ־פעצייהעט ליגען אין מיין נאָמען, זאָגענדיג: מיר האָט זיך געטרוימט, מיר האָט זיך געטרוימט.

26 אָבער ביז ווי לאַנג? — איז דען דאָ וואַרהייט אין האַרץ פון די פּראָ־פעטען, וואָס פּראָפעצייהען ליגען, און פּראָפעטען פון בעטרוג פון זייער

27 האַרץ? — דענקען זיי צו מאַכען מיין פאָלק זאָל גאָר פערגעסען מיין נאָמען דורך זייערע טרוימען, ווי זייערע עלטערען האָבען פערגעסען מיין נאָמען דורך דעם בעל?

28 דער פּראָפעט וואָס האָט אַ טרוים זאָל דערצעהלען אַ טרוים, אָבער ווער עס בעזיצט מיין וואָרט, דער זאָל ריידען מיין וואָרט פון וואַרהייט, וואָס פאַר אַ גלייכעניש איז שטרוי מיט קאָרן? זאָגט גאָט.

29 איז ניט מיין וואָרט ווי פייער? זאָגט גאָט, און ווי אַ האַמער וואָס צו־שמעטערט אַ פעלזענשטיין?

30 דאָרום נון, איך בין געגען די פּראָפעטען, זאָגט גאָט, וואָס גנב'ענען מיינע ווערטער איינעם פון דעם אַנדערען.

31 איך בין געגען די פּראָפעטען, זאָגט גאָט, וואָס מאַכען גלאַט זייער שפּראַך און האַלטען אַ רעדע.

32 איך בין געגען די וואָס פּראָפעצייען טרוימען־ליגענס, זאָגט גאָט, און דערצעהלען זיי און פערפיהרען מיין פאָלק מיט זייערע ליגענס און לייכט־זיניגקייט, און איך האָב זיי ניט געשיקט און ניט בעפוילען און זיי קענען גאָר קיין נוטצען ברענגען פאַר מיין פאָלק, זאָגט גאָט.

33 און אַז דיעזעס פאָלק וועט דיך פרעגען, אָדער דער פּראָפעט אָדער דער פּריסטער אַזוי: וואָס איז די לאַסט פון גאָט? זאָלסטו זיי זאָגען וואָס די לאַסט איז: איך וועל אייך פערשטויסען, זאָגט גאָט.

34 און דער פּראָפעט און דער פּריסטער און דאָס פאָלק, וואָס זאָגט: „לאַסט פון גאָט", וועל איך יענעם מאַן און זיין הויז בעשטראָפען.

לה יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־הָאִישׁ הַהוּא וְעַל־בֵּיתוֹ׃ כֹּה תֹאמְרוּ
אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל־אָחִיו מֶה־עָנָה יְהוָה וּמַה־דִּבֶּר
36 יְהוָה׃ וּמַשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ־עוֹד כִּי הַמַּשָּׂא יִהְיֶה לְאִישׁ
דְּבָרוֹ וַהֲפַכְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת
37 אֱלֹהֵינוּ׃ כֹּה תֹאמַר אֶל־הַנָּבִיא מֶה־עָנָךְ יְהוָה וּמַה־דִּבֶּר
38 יְהוָה׃ וְאִם־מַשָּׂא יְהוָה תֹּאמֵרוּ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן
אֲמָרְכֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מַשָּׂא יְהוָה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם
39 לֵאמֹר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא יְהוָה׃ לָכֵן הִנְנִי וְנָשִׁיתִי אֶתְכֶם
נָשֹׁא וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הָעִיר אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם
מ וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם וּכְלִמּוּת
עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכֵחַ׃

כד Cap. XXIV. כד

א הִרְאַנִי יְהוָה וְהִנֵּה שְׁנֵי דּוּדָאֵי תְאֵנִים מוּעָדִים לִפְנֵי הֵיכַל
יְהוָה אַחֲרֵי הַגְלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־יְכָנְיָהוּ
בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת־הֶחָרָשׁ
2 וְאֶת־הַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַםִ וַיְבִאֵם בָּבֶל׃ הַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים
טֹבוֹת מְאֹד כִּתְאֵנֵי הַבַּכֻּרוֹת וְהַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת
3 מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר תְּאֵנִים הַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת
טֹבוֹת מְאֹד וְהָרָעוֹת רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה
4 ה מֵרֹעַ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה כֵּן אַכִּיר אֶת־
גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶרֶץ כַּשְׂדִּים
6 לְטוֹבָה׃ וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה וַהֲשִׁבֹתִים עַל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִים וְלֹא אֶהֱרֹס וּנְטַעְתִּים וְלֹא אֶתּוֹשׁ׃
7 וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב לָדַעַת אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה וְהָיוּ־לִי לְעָם
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים כִּי־יָשֻׁבוּ אֵלַי בְּכָל־לִבָּם׃
8 וְכַתְּאֵנִים הָרָעוֹת אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ כִּי־

35 אזוי זאָלט איהר זאָגען איין מאַן צום צווייטען, און איין מאַן צו זיין ברודער „וואָס האָט געענטפערט און וואָס האָט גאָט גערעדט?"

36 אָבער איהר זאָלט מעהר ניט דערמאהנען „די לאַסט פון גאָט", דען די לאַסט איז צו דעם מענשען זיינע אייגענע רייד, און איהר פערדרעהט די ווערטער פון לעבעדיגען גאָט, דער עוויגער פון הערשאַפטען אונזער גאָט.

37 אזוי זאָלסטו זאָגען צום פּראָפעט: „וואָס האָט דיר געענטפערט און וואָס האָט גאָט גערעדט?"

38 ווען איהר וועט אָבער אָגען: „גאָט לאַסט", דארום זאָגט אזוי גאָט, ווייל איהר זאָגט דיעזען וואָרט „די לאַסט פון גאָט", ווען איך האָב געשיקט אַנזאָגען איהר זאָלט ניט זאָגען „גאָט לאַסט".

39 דארום וועל איך אן אייך פערגעסען און וועל אייך פערשטויסען, צו־זאמען מיט דער שטאָדט וועלכע איך האָב אייך און אייערע עלטערן גע־געבען, און מיין געזיכט.

40 און איך וועל אויף אייך ארויפלעגען איין אייביגען שמאַך און שאנדע, וואָס וועט ניט פערגעסען ווערען.

קאַפּיטעל כד

1 גאָט האָט מיר געצייגט צוויי קערב מיט פייגען אנגעגרייט פאַר דעם טעמפּעל פון גאָט, נאָכדעם ווי נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט פער־טריעבען יכניהו'ן דעם זוהן פון יהויקים קעניג פון יהודה און די פירשטען פון יהודה און די מייסטערס און די שלאָסערס פון ירושלים און געבראַכט זיי נאָך בבל.

2 אין איין קאָרב זיינען געווען זעהר גוטע פייגען, ווי פריה־צייטיגע פייגען, און אין דעם אנדערן זיינען געווען זעהר שלעכטע פייגען, וואָס מען האָט ניט געקענט עסען פאַר שלעכטקייט.

3 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: וואָס זעהסטו ירמיהו? און איך האָב געזאָגט, פייגען, די גוטע פייגען זיינען זעהר גוט און די שלעכטע זעהר שלעכט, וואָס מען קען זיי ניט עסען פאַר שלעכטקייט.

4 און גאָטס וואָרט איז געווען צו מיר אזוי:

5 אזוי האָט דער עוויגער גאָט פון ישראל געזאָגט, אזוי ווי דיעזע גוטע פייגען אזוי וועל איך אנערקענען די פערטריבענע פון יהודה, וועלכע איך האָב ארויסגעשיקט פון דיעזען אָרט נאָך כשדים צום גוטען.

6 און איך וועל ריכטען מיין אויג אויף זיי צום גוטען און איך וועל זיי צוריקקעהרען צו דיעזען לאַנד און וועל זיי אויפבויען און ניט מעהר צושטערען און וועל זיי איינפלאַנצען און ניט מעהר אויסרייסען.

7 און וועל זיי געבען אַ הארץ, זיי זאָלען מיך וויסען, אז איך בין גאָט און זיי וועלען זיין צו מיר אַ פאָלק און איך וועל זיין זייער גאָט, ווייל זיי וועלען זיך צוריקקעהרען צו מיר מיט זייער גאַנצען הארצען.

8 און אזוי ווי די שלעכטע פייגען, וועלכע מען קען ניט עסען צוליעב

כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה כֵּן אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־
שָׂרָיו וְאֵת ׀ שְׁאֵרִית יְרוּשָׁלִַם הַנִּשְׁאָרִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת
9 וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וּנְתַתִּים לְזַוֲעָה לְרָעָה לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְחֶרְפָּה וּלְמָשָׁל לִשְׁנִינָה וְלִקְלָלָה בְּכָל־
י הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־אַדִּיחֵם שָׁם׃ וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת־הַחֶרֶב
אֶת־הָרָעָב וְאֶת־הַדָּבֶר עַד־תֻּמָּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי
לָהֶם וְלַאֲבוֹתֵיהֶם׃

CAP. XXV. כה

כה

א הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה עַל־יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־עַם יְהוּדָה בַּשָּׁנָה
הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה
2 הָרִאשֹׁנִית לִנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא עַל־כָּל־עַם יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר׃
3 מִן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְעַד ׀ הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה דְבַר־יְהוָה
4 אֵלָי וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַשְׁכֵּים וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְשָׁלַח
יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא
ה שְׁמַעְתֶּם וְלֹא־הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנְכֶם לִשְׁמֹעַ׃ לֵאמֹר שׁוּבוּ־
נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיכֶם וּשְׁבוּ עַל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם
6 וְעַד־עוֹלָם׃ וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם
וּלְהִשְׁתַּחֲוֺת לָהֶם וְלֹא־תַכְעִיסוּ אוֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא
7 אָרַע לָכֶם׃ וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה לְמַעַן הַכְעִסוּנִי
8 בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לְרַע לָכֶם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
9 יַעַן אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרָי׃ הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי
אֶת־כָּל־מִשְׁפְּחוֹת צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל עַבְדִּי וַהֲבִאֹתִים עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל־יֹשְׁבֶיהָ וְעַל
כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב וְהַחֲרַמְתִּים וְשַׂמְתִּים לְשַׁמָּה

ולשרקה

כ״ד v. 9. לזעוה קרי   כ״ה v. 3. א׳ במקום ה׳   v. 7. קמץ בטרחא   ibid. הכעיסני קרי

שלעכטקייט אזוי האט גאט געזאגט, וועל איך מאכען צדקיהו דעם קעניג פון יהודה און זיינע פירשטען און די איבערגעבליעבענע פון ירושלים, וועלכע זיינען פערבליעבען אין דיעזען לאנד און וועלכע וואהנען אין לאנד מצרים.

9 און איך וועל זיי מאכען פאר א ציטערנים און פאר אן אונגליק פאר אלע קעניגרייכען פון דער ערד. פאר א שאנדע און שפריכוואָרט און שימפף־וואָרט און פלוך אין אלע ערטער וואוהין איך וועל זיי פערשטויסען.

10 און איך וועל אויף זיי אנשיקען דאס שווערד און דעם הונגער און די פעסט ביז זיי וועלען פערניכטעט ווערען פון דעם לאנד, וואס איך האב געגעבען צו זיי און צו זייערע עלטערן.

קאפיטעל כה

1 דאס וואָרט וואס עס איז געווען צו ירמיהו וועגען דעם גאנצען פאלק יהודה, אין דעם פערטען יאהר צו יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, דאס איז דאס ערשטע יאהר צו נבוכדראצר קעניג פון בבל.

2 וואס ירמיהו האט גערעדט וועגען דעם גאנצען פאלק יהודה און צו די איינוואהנער פון ירושלים, אזוי :

3 פון דעם דרייצעהנטען יאהר פון יאשיהו דער זוהן פון קעניג פון יהודה און ביז דיעזען טאג, שוין דריי און צוואנציג יאהר איז געווען גאטס וואָרט צו מיר, און איך האב גערעדט צו אייך, פלעג אויפשטעהן גאנץ פריה און רעדען און איהר האט ניט געהערט.

4 און גאט האט געשיקט צו אייך אלע זיינע קנעכט, די פראפעטען, גע־שיקט זיי פון פריה־מארגען, און איהר האט ניט געהערט און האט ניט צונעלעגט אייער אויער צו הערען.

5 מען פלעגט אייך זאגען : קעהרט זיך נאר צוריק, יעדערער פון זיין שלעכטען וועג, און פון אייערע שלעכטע האנדלונגען און בלייבט בעסער וואהנען אויף'ן לאנד וואס גאט האט אייך און אייערע עלטערן געגעבען פון אייביג ביז אייביג.

6 און געהט ניט נאך אנדערע געטער צו דיענען זיי און צו בוקען זיך צו זיי און דערצערענט מיך ניט מיט אייער האנדווערק און איך וועל אייך קיין שלעכטעס טהאן.

7 און איהר האט מיך ניט געהערט, זאגט גאט, אום צו ערצערענען מיך מיט אייערע הענד־ווערק צו אייער אייגענעם אונגליק.

8 דארום אזוי זאגט גאט דער הערשאפטען, ווייל איהר האט ניט געהערט מיינע רייד,

9 וועל איך שיקען און נעהמען אלע פאמיליען פון נאָרד־זייט, זאגט גאט, און אויך נאך נבוכדראצר דער קעניג פון בבל מיין קנעכט און וועל זיי ברענגען אויף דיעזער לאנד און אויף איהרע איינוואהנער און אויף אלע דיעזע פעלקער פון ארום און וועל זיי פערוויסטען און מאכען זיי צום שטוינען, צום אויספייפען און אייביגע וויסטענים.

וּלְשַׁרֵקָה וּלְחָרְבוֹת עוֹלָם׃ וְהַאֲבַדְתִּי מֵהֶם קוֹל שָׂשׂוֹן י
וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר׃
וְהָיְתָה כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחָרְבָּה וּלְשַׁמָּה וְעָבְדוּ הַגּוֹיִם 11
הָאֵלֶּה אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה׃ וְהָיָה כִמְלֹאות 12
שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־
יְהוָה אֶת־עֲוֺנָם וְעַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתִּי אֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת
עוֹלָם׃ וְהֵבֵאוֹתִי עַל־הָאָרֶץ הַהִיא אֶת־כָּל־דְּבָרַי אֲשֶׁר־ 13
דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר־נִבָּא
יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ כִּי עָבְדוּ־בָם גַּם־הֵמָּה גּוֹיִם רַבִּים 14
וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת־ טו
כּוֹס הַיַּיִן הַחֵמָה הַזֹּאת מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם׃ וְשָׁתוּ וְהִתְגֹּעֲשׁוּ 16
וְהִתְהֹלָלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֹתָם׃ וָאֶקַּח 17
אֶת־הַכּוֹס מִיַּד יְהוָה וָאַשְׁקֶה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי
יְהוָה אֲלֵיהֶם׃ אֶת־יְרוּשָׁלַםִ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת־מְלָכֶיהָ 18
אֶת־שָׂרֶיהָ לָתֵת אֹתָם לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה לִשְׁרֵקָה וְלִקְלָלָה
כַּיּוֹם הַזֶּה׃ אֶת־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־ 19
שָׂרָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ׃ וְאֵת כָּל־הָעֶרֶב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ כ
הָעוּץ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן וְאֶת־
עַזָּה וְאֶת־עֶקְרוֹן וְאֵת שְׁאֵרִית אַשְׁדּוֹד׃ אֶת־אֱדוֹם וְאֶת־ 21
מוֹאָב וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צֹר וְאֵת כָּל־מַלְכֵי 22
צִידוֹן וְאֵת מַלְכֵי הָאִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם׃ אֶת־דְּדָן וְאֶת־ 23
תֵּימָא וְאֶת־בּוּז וְאֵת כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי 24
עֲרָב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי הָעֶרֶב הַשֹּׁכְנִים בַּמִּדְבָּר׃ וְאֵת ׀ כָּל־ כה
מַלְכֵי זִמְרִי וְאֵת כָּל־מַלְכֵי עֵילָם וְאֵת כָּל־מַלְכֵי מָדָי׃
וְאֵת ׀ כָּל־מַלְכֵי הַצָּפוֹן הַקְּרֹבִים וְהָרְחֹקִים אִישׁ אֶל־ 26

אחיו

v. 11. כצ״ל v. 12 מלא ו׳ v. 13. והבאתי קרי

10 און זועל פערניכטען פון זיי די שטימע פון פרייד און די שטימע פון פרעהליכקייט, די שטימע פון חתן און די שטימע פון כלה, דעם געריוש פון מיהל און דעם שיין פון לאמפ.

11 און גאר דיעזעס לאנד וועט זיין צו וויסט און צום שטוינען, און דיעזע פעלקער וועלען דיענען דעם קעניג פון בבל זיעבציג יאהר.

12 און עס וועט געשעהן ווען די זיעבציג יאהר וועלען זיך ענדיגען וועל איך אונטערזוכען דעם קעניג פון בבל און יענעם פאלק, זאגט גאט, זיינע זינד און דאס לאנד כשדים, און וועל איהם מאכען פאר אן אייביגע וויס־טענים.

13 און וועל ברענגען אויף יענעם לאנד אלע מיינע ווערטער וואס איך האב גערעדט וועגען איהר, אלעס וואס עס איז געשריעבען אין דיעזען בוך, וואס ירמיהו האט פראפעצייעט אויף אלע פעלקער.

14 ווייל אויך זיי וועלען מוזען דיענען צו פיעלע פעלקער און גרויסע קעניגע, און איך וועל זיי בעצאהלען ווי זיי האבען פערדיענט און נאך די טהא־טען פון זייערע הענד.

15 ווייל אזוי האט געזאגט דער עוויגער גאט פון ישראל צו מיר : נעהם דיעזען בעכער וויין מיט צארן פון מיין האנד און מאך אלע פעלקער, וואס איך שיק דיך צו זיי, זאלען טרינקען פון איהם.

16 און זיי וועלען טרינקען און טומלען און פערנארישט ווערען פון דעם שווערד וואס איך שיק צווישען זיי.

17 און איך האב גענומען דעם בעכער פון גאטעס האנד און האב געמאכט אנטרינקען אלע פעלקער, וואס גאט האט מיך געשיקט צו זיי.

18 ירושלים און די שטעדט פון יהודה און איהרע קעניגע און פירשטען, מאכען זיי צו וויסט, צום שטוינען און צום אויספייפען און צו פלוך ווי דיעזען טאג.

19 פרעה דער קעניג פון מצרים און זיינע קנעכט און זיינע פירשטען און גאר זיין פאלק.

20 און די גאנצע געמישטע פעלקערשאפט און אלע קעניגע פון לאנד עוץ, און אלע קעניגע פון לאנד פלשתים און אשקלון און עזה און עקרון און די איבערגעבליעבענע פון אשדוד.

21 און אדום און מואב און בני־עמון.

22 און אלע קעניגע פון צור און אלע קעניגע פון צידון און אלע קעניגע פון די אינזלען וואס פון יענער זייט ים.

23 דדן און תימא און בוז און אלע וואס מיט געשארענע לאקען.

24 און אלע קעניגע פון ערב, און אלע קעניגע פון די געמישטע פעלקער־שאפטען, וועלכע וואהנען אין דער וויסטע.

25 און אלע קעניגע פון זמרי, און אלע קעניגע פון עילם, און אלע קעניגע פון מדי.

26 און אלע קעניגע פון נארד־זייט די נאהנטע און די וויטע איינער צום

אָחִיו וְאֵת כָּל־הַמַּמְלְכוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
27 וּמֶלֶךְ שֵׁשַׁךְ יִשְׁתֶּה אַחֲרֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וּקְיוּ וְנִפְלוּ וְלֹא
28 תָקוּמוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיכֶם׃ וְהָיָה כִּי
יְמָאֲנוּ לָקַחַת־הַכּוֹס מִיָּדְךָ לִשְׁתּוֹת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
29 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שָׁתוֹ תִשְׁתּוּ׃ כִּי הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ אָנֹכִי מֵחֵל לְהָרַע וְאַתֶּם הִנָּקֵה תִנָּקוּ
לֹא תִנָּקוּ כִּי חֶרֶב אֲנִי קֹרֵא עַל־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם
ל יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאַתָּה תִּנָּבֵא אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ
יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל־נָוֵהוּ הֵידָד כְּדֹרְכִים יַעֲנֶה אֶל
31 כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ בָּא שָׁאוֹן עַד־קְצֵה הָאָרֶץ כִּי רִיב
לַיהוָה בַּגּוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא לְכָל־בָּשָׂר הָרְשָׁעִים נְתָנָם לַחֶרֶב
32 נְאֻם־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֹצֵאת
33 מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ וְהָיוּ חַלְלֵי
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ לֹא
יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃
34 הֵילִילוּ הָרֹעִים וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אַדִּירֵי הַצֹּאן כִּי־מָלְאוּ
לה יְמֵיכֶם לִטְבוֹחַ וּתְפוֹצוֹתִיכֶם וּנְפַלְתֶּם כִּכְלִי חֶמְדָּה׃ וְאָבַד
36 מָנוֹס מִן־הָרֹעִים וּפְלֵיטָה מֵאַדִּירֵי הַצֹּאן׃ קוֹל צַעֲקַת
הָרֹעִים וִילְלַת אַדִּירֵי הַצֹּאן כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־מַרְעִיתָם׃
37 38 וְנָדַמּוּ נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה׃ עָזַב כַּכְּפִיר
סֻכּוֹ כִּי־הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי
חֲרוֹן אַפּוֹ׃

CAP. XXVI. כו

כו

א בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה
2 הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עֲמֹד

בחצר

v. 30. ביה קמץ בפ״שטא   v. 34. הפ׳ בחולם ובחירק הת׳

אנדערן, און אלע קעניגע פון דער וועלט וועלכע זיינען אויף דער ערד, און דער קעניג פון ששך וועט אבער טרינקען נאך זיי אלעמען.

27 און דו זאלסט זאגען צו זיי, אזוי האט דער עוויגער פון די הערשאפטען גאט פון ישראל געזאגט, טרינקט און ווערט בעזויפען און ברעכט אויס און פאלט אזוי איהר זאלט ניט אויפשטעהן פון דעם שווערד וואס איך שיק צווישען אייך.

28 און ווען זיי וועלען זיך ענטזאגען צו נעהמען דעם בעכער פון דיין האנד צו טרינקען, זאלסטו צו זיי זאגען, אזוי האט גאט געזאגט, איהר מוזט טרינקען !

29 ווייל ווען אין דער שטאדט אויף וועלכער מיין נאמען איז גערופען פאנג איך אן צו ברענגען אונגליק, וועט איהר ארויסגעהן ריין ? איהר וועט ניט ריין בלייבען ! ווייל איך רוף דעם שווערד אויף אלע איינוואהנער פון דער ערד, זאגט גאט דער הערשאפטען.

30 און דו זאלסט פראפעצייען צו זיי אלע דיזע ווערטער, און זאלסט זאגען צו זיי : גאט ברומט פון דער הויך, פון זיין הייליגער וואהנונג גיט ער זיין שטימע, ער ברומט שטארק איבער זיין וואהנונג, ווי די וואס טרעטען טרויבען אין קעלטער שרייט ער אויס : הידד ! צו אלע איינ־וואהנער פון דער ערד.

31 דער טומעל קומט ביז עק וועלט, ווייל גאט שטרייט מיט די פעל־קער, און ריכטעט אלע לייבער, די שולדיגע, האט ער איבערגעגעבען צו שווערד, זאגט גאט.

32 אזוי האט גאט פון הערשאפטען געזאגט : אן אונגליק געהט פון פאלק צו פאלק און א גרויסער שטורם ערוואכט זיך פון די ברעגען פון דער ערד.

33 און דערשלאגענע פון גאט וועלען זיין אין יענעם טאג פון איין עק וועלט ביז דעם אנדערן עק וועלט, זיי וועלען ניט בעקלאגט ווערען און ניט געזאמעלט ווערען און ניט בעגראבען ווערען, צו מיסט וועלען זיי זיין אויף דעם געזיכט פון דער ערד.

34 קלאגט אה, הירטען און שרייט און בעדעקט אייך מיט איהר מעכטיגע פון די שאף, ווייל אייער צייט איז געקומען צום שלאכטען, און באלד איז אייער פארשפרייטונג איהר וועט פאלען ווי טהייערע געפעס.

35 עס איז פארלארען די רעטונג פון די הירטען און אנטרינונג פון די מעכ־טיגע פון די שאף.

36 עס הערט זיך די שטימע פון די הירטענס געשריי און דער יאמער פון די מעכטיגע פון די שאף, ווייל גאט האט פערוויסטעט זייער פי־טערונג.

37 פערשטומט זיינען די פריעדליכע פיטערונגס פלעצער פון דעם ברענענ־דיגען גאטס גרימצארן.

38 ער האט פערלאזען ווי א לייב זיין וואהנונג, ווייל זייער לאנד איז צו וויסט געווארען פון דעם צארן פון דריקענדען שווערד, פון זיין ברענענ־דיגען גרימצארן.

קאפיטעל כו

1 אין אנפאנג פון דער רעגיערונג פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, איז געוועזען דיעזעסווארט פון גאט אזוי :

2 אזוי האט גאט געזאגט : שטעל זיך אין הויף פון גאטעס הויז און זאלסט

בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וְדִבַּרְתָּ עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים
לְהִשְׁתַּחֲוֺת בֵּית־יְהוָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם אַל־תִּגְרַע דָּבָר׃ אוּלַי יִשְׁמְעוּ וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ 3
הָרָעָה וְנִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם
מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה 4
אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃
לִשְׁמֹעַ עַל־דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם ה
וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְנָתַתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה 6
כְּשִׁלֹה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאתָה אֶתֵּן לִקְלָלָה לְכֹל גּוֹיֵ הָאָרֶץ׃
וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יִרְמְיָהוּ 7
מְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה׃ וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת 8
יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־
הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר
מוֹת תָּמוּת׃ מַדּוּעַ נִבֵּיתָ בְשֵׁם־יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלוֹ יִהְיֶה 9
הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת תֶּחֱרַב מֵאֵין יוֹשֵׁב וַיִּקָּהֵל כָּל־
הָעָם אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה׃ וַיִּשְׁמְעוּ ׀ שָׂרֵי יְהוּדָה אֵת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ
בְּפֶתַח שַׁעַר־יְהוָה הֶחָדָשׁ׃ וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים 11
אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה
כִּי נִבָּא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם׃
וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר יְהוָה 12
שְׁלָחַנִי לְהִנָּבֵא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃ וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם 13
וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִנָּחֵם יְהוָה אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר עֲלֵיכֶם׃ וַאֲנִי הִנְנִי בְיֶדְכֶם עֲשׂוּ־לִי כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר 14
בְּעֵינֵיכֶם׃ אַךְ ׀ יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי אִם־מְמִתִים אַתֶּם אֹתִי כִּי־ טו
דָם נָקִי אַתֶּם נֹתְנִים עֲלֵיכֶם וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יֹשְׁבֶיהָ
כי

כצ״ל v. 9. חסר י׳ ibid. יתיר ה׳ v. 6.

רעדען צו די וואָס קומען פון אַלע שטעדט פון יהודה צו בוקען זיך אין גאָטעס הויז, אַלע ווערטער וואָס איך האָב דיר בעפוילען צו רעדען צו זיי זאָלסט ניט אויסלאָזען קיין וואָרט.

3 פיעלייכט וועלען זיי הערען און צוריקקעהרען זיך יעדערער פון זיין שלעכטען וועג, וועל איך מיך בעדענקען פון דעם שטראָף וואָס איך טראַכט זיי צו געבען פאַר זייערע שלעכטע טהאַטען.

4 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי אַזוי האָט גאָט געזאָגט, אויב איהר וועט מיך ניט הערען צו געהן אין וועג פון מיין לעהרע, וואָס איך האָב געגעבען און פאָרגעלעגט פאַר אייך.

5 צו הערען די ווערטער פון מיינע קנעכט די פּראָפעטען, וואָס איך שיק צו אייך, געשיקט אַלע פריה־מאָרגען, און איהר האָט ניט געהערט.

6 וועל איך מאַכען דיעזעס הויז ווי שלה און דיעזע שטאָדט וועל איך מאַכען פאַר אַ פלוך צו אַלע פעלקער פון דער וועלט.

7 און די פּריסטער און די פּראָפעטען און דאָס גאַנצע פאָלק האָבען געהערט ירמיהו'ן רעדענדיג דיעזע ווערטער אין גאָטעס הויז.

8 און עס איז געשעהן ווען ירמיהו האָט געענדיגט צו רעדען אַלעס וואָס גאָט האָט איהם בעפוילען צו רעדען צום גאַנצען פאָלק, האָבען איהם די פּריסטער און די פּראָפעטען און גאָר דאָס פאָלק אָנגעגריפען זאָגענדיג: דו מוזט שטאַרבען.

9 ווארום פּראָפעצייעסטו אין דעם נאָמען פון גאָט, אַז דיעזעס הויז וועט זיין ווי שלה און דיעזע שטאָדט וועט פערוויסטעט ווערען און וועט זיין אָהן איינוואָהנער, און דאָס גאַנצע פאָלק האָט זיך פערזאַמעלט וועגען ירמיהו אין גאָטעס הויז.

10 און די פירשטען פון יהודה האָבען געהערט דיעזע ווערטער און זיינען ארויפגעקומען פון קעניגס הויז אין גאָטעס הויז און האָבען זיך געזעטצט אין דעם אריינגאַנג פון דעם נייעם טהויער פון גאָט.

11 און די פּריסטער און פּראָפעטען האָבען געזאָגט צו די פירשטען און צום גאַנצען פאָלק אַזוי: עס קומט דיעזען מאַן אַ טוידט־שטראָף, ווייל ער האָט פּראָפעצייעט אויף דיעזער שטאָדט ווי איהר אַליין האָט געהערט מיט אייערע אויערן.

12 און ירמיהו האָט געזאָגט צו אַלע פירשטען און צום גאַנצען פאָלק אַזוי: גאָט האָט מיך געשיקט צו פּראָפעצייען אויף דיעזען הויז און אויף דיע־זער שטאָדט אַלע ווערטער וואָס איהר האָט געהערט.

13 און יעצט בעסערט אויס אייערע וועגען און אייערע טהאַטען און הערט צו דער שטימע פון דעם עווינען אייער גאָט, וועט זיך גאָט בעדענקען פון דער שטראָף וואָס ער האָט גערעדט איבער אייך.

14 און איך, נון, בין אין אייערע הענד, טהוט מיט מיר ווי עס איז גוט און גליייך אין אייערע אויגען.

15 אָבער איהר מוזט וויסען, אַז ווען איהר וועט מיר טוידטען, וועט איהר ברענגען אויף אייך אונשולדיג בלוט, און אויף דיעזער שטאָדט און

כִּי בֶאֱמֶת שְׁלָחַנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֵת כָּל־
16 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֶל־הַכֹּהֲנִים
וְאֶל־הַנְּבִיאִים אֵין־לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי בְּשֵׁם יְהוָה
17 אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ׃ וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
18 אֶל־כָּל־קְהַל הָעָם לֵאמֹר׃ מִיכָיָה הַמּוֹרַשְׁתִּי הָיָה נִבָּא
בִּימֵי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר
כֹּה־אָמַר ׀ יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַיִם עִיִּים
19 תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר׃ הֶהָמֵת הֱמִתֻהוּ חִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה הֲלֹא יָרֵא אֶת־יְהוָה וַיְחַל אֶת־
פְּנֵי יְהוָה וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם
כ וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה עַל־נַפְשׁוֹתֵינוּ׃ וְגַם־אִישׁ הָיָה
מִתְנַבֵּא בְּשֵׁם יְהוָה אוּרִיָּהוּ בֶּן־שְׁמַעְיָהוּ מִקִּרְיַת הַיְּעָרִים
וַיִּנָּבֵא עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכֹל דִּבְרֵי
21 יִרְמְיָהוּ׃ וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וְכָל־גִּבּוֹרָיו וְכָל־הַשָּׂרִים
אֶת־דְּבָרָיו וַיְבַקֵּשׁ הַמֶּלֶךְ הֲמִיתוֹ וַיִּשְׁמַע אוּרִיָּהוּ וַיִּרָא
22 וַיִּבְרַח וַיָּבֹא מִצְרָיִם׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אֲנָשִׁים
מִצְרָיִם אֵת אֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַאֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־מִצְרָיִם׃
23 וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אוּרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם וַיְבִאֻהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים
24 וַיַּכֵּהוּ בֶּחָרֶב וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־נִבְלָתוֹ אֶל־קִבְרֵי בְּנֵי הָעָם׃ אַךְ
יַד אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן הָיְתָה אֶת־יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תֵּת־אֹתוֹ
בְיַד־הָעָם לַהֲמִיתוֹ׃

CAP. XXVII. כז

כז

א בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאושִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה
2 הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֵלַי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת וּנְתַתָּם עַל־צַוָּארֶךָ׃
3 וְשִׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי
עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד מַלְאָכִים הַבָּאִים
ירושלם

כ״ע v. 18. מיכה קרי   כ״ז v. 1. ב׳ אל״ף

איהרע איינוואָהנער, דען אין וואהרהייט האָט מיך גאָט יא געשיקט צו אייך צו רעדען אין אייערע אויערן אלע דיעזע ווערטער.

16 און די פירשטען און גאָר דאָס פאָלק האָבען געזאָגט צו די פּריסטער און צו די פּראָפעטען: עס קומט ניט דיעזען מאַן א טוידט־שטראָף, ווייל ער האָט גערעדט צו אונז אין דעם נאָמען פון גאָט.

17 און עס זיינען אויפגעשטאַנען מענשען פון די עלטסטע פון לאַנד און האָבען געזאָגט צום גאַנצען פערזאמלונג פון פאָלק אזוי:

18 מיכה דער מורשתי האָט פּראָפעצייעט אין די צייטען פון יחזקיהו קעניג פון יהודה, און האָט געזאָגט צום גאַנצען פאָלק יהודה אזוי: אזוי האָט גאָט פון הערשאַפטען געזאָגט, ציון וועט געאַקערט ווערען ווי א פעלד, ירושלים וועט ווערען צו שטיינ־הויפענס און דער בארג פון גאָטס הויז פאר א וואלד־בארג.

19 האָבען איהם דען חזקיהו קעניג פון יהודה און גאַנץ יהודה געטוידטעט? ער האָט דאָך געפירכטעט פאר גאָט און גאָט געבעטען, און גאָט האָט זיך בעדענקט פון דעם שטראָף וואָס ער האָט גערעדט איבער זיי — און מיר זאָלען אזא גרויסען פערברעכען ברענגען אויף אונזערע זעלע?

20 און עס איז אויך געוועזען א מאַן (האָבען די געגנער געזאָגט) וואָס האָט פּראָפעצייעט אין גאָטעס נאָמען, נעמליך, אוריה דער זוהן פון שמעיהו פון קרית יערים; און ער האָט פּראָפעצייעט אויף דיעזער שטאָדט און אויף דיעזער לאַנד גלייך ווי אלע רייד פון ירמיהו.

21 און דער קעניג יהויקים און אלע זיינע קריעגס־העלדען און אלע פירשטען האָבען געהערט זיינע ווערטער, און דער קעניג האָט איהם געוואָלט טוידטען, און אוריהו האָט עס געהערט און האָט זיך דערשראָקען און איז אנטלאָפען און איז געקומען נאָך מצרים.

22 און דער קעניג יהויקים האָט געשיקט מענשען נאָך מצרים, אלנתן דער זוהן פון עכבור און אייניגע מענשען מיט איהם, נאָך מצרים.

23 און זיי האָבען ארויסגעפיהרט אוריהו׳ן פון מצרים און געבראכט איהם צום קעניג יהויקים און ער האָט איהם דערשלאָגען מיט׳ן שווערד און זיין טוידטען קערפּער האָט ער געוואָרפען אין די גריבער פון די געמיינע פון פאָלק.

24 נאָר די האנד פון אחיקם דער זוהן פון שפן איז געוועזען מיט ירמיהו, מען זאָל איהם ניט איבערגעבען אין האנד פון פאָלק צו טוידטען איהם.

קאפּיטעל כז

1 אין אנפאנג פון דער רעגיערונג פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, איז געוועזען דיעזעס וואָרט פון גאָט צו ירמיהו אזוי:

2 אזוי האָט גאָט געזאָגט צו מיר, מאַך דיך רימענס און שטאַנגען און לעג זיי אויף דיין האלז.

3 און שיק זיי צום קעניג פון אדום און צום קעניג פון מואב און צום קעניג פון די קינדער עמון און צום קעניג פון צר און צום קעניג פון צידון, דורך

יְרוּשָׁלִָם אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל־ 4
אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה
תֹאמְרוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם׃ אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם ה
וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכֹחִי הַגָּדוֹל וּבִזְרוֹעִי
הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לַאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינָי׃ וְעַתָּה אָנֹכִי נָתַתִּי 6
אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ לְעָבְדוֹ׃ וְעָבְדוּ אֹתוֹ 7
כָל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בֶּן־בְּנוֹ עַד בֹּא־עֵת אַרְצוֹ גַּם־
הוּא וְעָבְדוּ בוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים׃ וְהָיָה הַגּוֹי 8
וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל
בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אֶפְקֹד עַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
עַד־תֻּמִּי אֹתָם בְּיָדוֹ׃ וְאַתֶּם אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם 9
וְאֶל־קֹסְמֵיכֶם וְאֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם וְאֶל־עֹנְנֵיכֶם וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם
אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
בָּבֶל׃ כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם לְמַעַן הַרְחִיק אֶתְכֶם י
מֵעַל אַדְמַתְכֶם וְהִדַּחְתִּי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם׃ וְהַגּוֹי אֲשֶׁר 11
יָבִיא אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־
אַדְמָתוֹ נְאֻם־יְהוָה וַעֲבָדָהּ וְיָשַׁב בָּהּ׃ וְאֶל־צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־ 12
יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הָבִיאוּ אֶת־
צַוְּארֵיכֶם בְּעֹל ׀ מֶלֶךְ בָּבֶל וְעִבְדוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וִחְיוּ׃ לָמָּה 13
תָמוּתוּ אַתָּה וְעַמֶּךָ בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וְאַל־ 14
תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא
תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם׃ כִּי לֹא טו
שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה וְהֵם נִבְּאִים בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר לְמַעַן
הַדִּיחִי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם אַתֶּם וְהַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם׃
וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר 16

יהוה

די געזאַנדעטע וואָס קומען נאָך ירושלים צו צדקיהו קעניג פון יהודה.

4 און בעפעהל זיי צו זאָגען צו זייערע האררען אַזוי : אַזוי זאָגט גאָט דער עווינער פון הערשאַפטען, דער גאָט פון ישראל, אַזוי זאָלט איהר זאָגען צו אייערע האררען.

5 איך האָב בעשאַפען די ערד, דעם מענשען און דאָס פיה, וועלכע זיינען אויף דער ערד, דורך מיין גרויסע קראַפט און מיין אויסגעשטרעקטען אָרעם און האָב זי אַוועקגעגעבען צו דעם וועלכער געפעהלט מיר.

6 און יעצט גיב איך אַלע דיעזע לענדער אין דער האַנד פון נבוכדראצר, קעניג פון בבל, מיין קנעכט, און אויך אַלע טהיערע פון פעלד האָב איך איהם געגעבען צו דיענען איהם.

7 און אַלע פעלקער וועלען איהם דיענען און אויך זיין זוהן און זיין זוהנס זוהן, ביז עס וועט קומען די אונגליקליכע צייט פון זיין לאַנד אויך, און פיעלע פעלקער און גרויסע קעניגע וועלען זיך מיט איהם בעדיענען.

8 און עס וועט זיין, אַז דאָס פאָלק און דאָס קעניגרייך, וואָס וועט איהם, נבוכדראצר דער קעניג פון בבל, ניט וועלען דיענען, און וועט ניט וועלען אריינלעגען זיין האַלז אין דעם יאָך פון קעניג פון בבל — מיט שווערד און מיט הונגער און מיט פעסט וועל איך בעזוכען יענעם פאָלק, זאָגט גאָט, ביז איך מאַך אַן ענדע פון זיי דורך זיין האַנד.

9 און איהר זאָלט ניט צוהערען צו אייערע פּראָפעטען און אייערע וואָהר־זאָגערס, אייערע טרוימערס, אייערע צייכענדייטער און אייערע צויּ־בערער, וועלכע זאָגען אייך אַזוי : איהר וועט ניט דיענען דעם קעניג פון בבל.

10 ווייל זיי פּראָפעצייען אייך ליגענס, אום צו דערווייטערן אייך פון אייער לאַנד און איך זאָל אייך פערשטויסען און איהר זאָלט געהן פערלאָרען.

11 אָבער דאָס פאָלק וואָס וועט אַליין לייגען זיין האַלז אין דעם יאָך פון קע־ניג פון בבל און וועט איהם דיענען, וועל איך איהם לאָזען רוהען אויף זיין לאַנד, זאָגט גאָט, און ער וועט עס בעאַרבייטען און וואָהנען דארין.

12 און צו צדקיהו קעניג פון יהודה האָב איך גערעדט אַזוי ווי דיעזע אַלע רייד זאָגענדיג : לייגט אייערע העלזער אין דעם יאָך פון קעניג פון בבל און דיענט איהם מיט זיין פאָלק וועט איהר בלייבען לעבען.

13 וואָרום זאָלט איהר שטאַרבען, דו און דיין פאָלק דורך'ן שווערד און דורך הונגער און דורך פעסט, ווי גאָט האָט גערעדט איבער דעם פאָלק וואָס וועט ניט וועלען דיענען דעם קעניג פון בבל.

14 און איהר זאָלט ניט צוהערען צו די רייד פון די פּראָפעטען, וואָס זאָגען צו אייך אַזוי : „איהר זאָלט ניט דיענען דעם קעניג פון בבל", ווייל זיי פּראָפעצייען צו אייך ליגענס.

15 ווייל איך האָב זיי ניט געשיקט, זאָגט גאָט, און זיי פּראָפעצייען אין מיין נאָמען פאַלש, אום איך זאָל אייך פערשטויסען און איהר וועט פערלאָרען געהן, איהר און אייערע פּראָפעטען, וועלכע פּראָפעצייען צו אייך.

16 און צו די פּירשטען און צו גאַר דיעזען פאָלק האָב איך גערעדט אַזוי :

יְהוָה אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנִּבְּאִים לָכֶם לֵאמֹר
הִנֵּה כְלֵי בֵית־יְהוָה מוּשָׁבִים מִבָּבֶלָה עַתָּה מְהֵרָה כִּי שֶׁקֶר
17 הֵמָּה נִבְּאִים לָכֶם׃ אַל־תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
18 בָּבֶל וִחְיוּ לָמָּה תִהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חָרְבָּה׃ וְאִם־נְבִאִים
הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר־יְהוָה אִתָּם יִפְגְּעוּ־נָא בַּיהוָה צְבָאוֹת
לְבִלְתִּי־בֹאוּ הַכֵּלִים ׀ הַנּוֹתָרִים בְּבֵית־יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ
19 יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם בָּבֶלָה׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֶל־הָעַמֻּדִים וְעַל־הַיָּם וְעַל־הַמְּכֹנוֹת וְעַל יֶתֶר הַכֵּלִים
כ הַנּוֹתָרִים בָּעִיר הַזֹּאת׃ אֲשֶׁר לֹא־לְקָחָם נְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל בַּגְלוֹתוֹ אֶת־יְכוֹנְיָה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה
מִירוּשָׁלִַם בָּבֶלָה וְאֵת כָּל־חֹרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃
21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַכֵּלִים
22 הַנּוֹתָרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ בָּבֶלָה
יוּבָאוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פָּקְדִי אֹתָם נְאֻם־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

CAP. XXVIII. כח

כח

א וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה בִּשְׁנַת הָרְבִעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה
בֶן־עַזּוּר הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגִּבְעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים
2 וְכָל־הָעָם לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
3 לֵאמֹר שָׁבַרְתִּי אֶת־עֹל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ בְּעוֹד ׀ שְׁנָתַיִם יָמִים
אֲנִי מֵשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְבִיאֵם
4 בָּבֶל׃ וְאֶת־יְכָנְיָה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גָּלוּת
יְהוּדָה הַבָּאִים בָּבֶלָה אֲנִי מֵשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם־
ה יְהוָה כִּי אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה
הַנָּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנָּבִיא לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים וּלְעֵינֵי כָּל־הָעָם

העמדים

כ״ז v. 20. יחד׳ ק׳   כ״ח v. 1. בשנה קרי

אזוי האָט געזאָגט, איהר זאָלט ניט הערען די רייד פון אייערע פּראָפּע־טען, וועלכע פּראָפּעצייהען צו אייך אזוי : די געפעס פון גאָטעס הויז וועלען צוריקגעבראַכט ווערען פון בבל געשווינד באַלד, ווייל זיי פּראָפּע־צייהען צו אייך ליגענס.

17 הערט זיי ניט און דיענט דעם קעניג פון בבל און איהר וועט לעבען, ווארום זאָל דיעזע שטאָדט וויסט ווערען ?

18 און אויב זיי זיינען יא פּראָפּעטען און ווען ביי זיי איז גאָטעס וואָרט, זאָלען זיי פאַר אייך בעטען ביי גאָט דער הערשאַפטען אז די איבעריגע געפעס וואָס אין גאָטעס הויז, און אין הויז פון קעניג פון יהודה און אין ירושלים זאָלען ניט קומען נאָך בבל.

19 ווייל אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען וועגען די זיילען און דעם קופּערנעם ים און די פוס געשטעלען און די איבעריגע געפעסען, וואָס זיינען איבערגעבליעבען געוואָרען אין דיעזער שטאָדט.

20 וועלכע נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט ניט צוגענומען ווען ער האָט פערטריבען יכניהו דעם זוהן פון יהויקים דער קעניג פון יהודה פון ירושלים נאָך בבל מיט אַלע פרייע מענער פון יהודה אין ירושלים.

21 ווייל אזוי האָט דער עוויגער דער הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט וועגען די געפעסען, וואָס זיינען פערבליעבען אין גאָטעס הויז און הויז פון קעניג פון יהודה און ירושלים.

22 נאָך בבל וועלען זיי געבראַכט ווערען און דאָרט וועלען זיי זיין, ביז דעם טאָג וואָס איך וועל זיי דערמאהנען, זאָגט גאָט, און ארויפּברענגען און צוריקפיהרען צו דיעזען אָרט.

קאַפּיטעל כח

1 און עס איז געווען אין יענעם יאָהר אין אנפאנג פון דער רעגיערונג פון צדקיהו קעניג פון יהודה, אין דעם פערטען יאָהר אין דעם פינפטען מאָ־נאַט, האָט צו מיר געזאָגט חנניה דער זוהן פון עזור דער פּראָפּעט וואָס פון גבעון אין גאָטעס הויז פאַר די אויגען פון די פּריסטער און גאָר דאָס פאָלק אזוי :

2 אַזוי האָט געזאָגט ד׳ער עוויגער פון הערשאַפטען, גאָט פון ישראל פאָל־גענדעס : איך האָב צובראָכען דעם יאָך פון קעניג פון בבל.

3 נאָך אין צוויי יאָהר אַרום וועל איך צוריקקעהרען צו דיעזען אָרט אַלע גע־פעסען פון גאָטעס הויז, וועלכע נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט צו־גענומען פון דיעזען אָרט און געבראַכט זיי נאָך בבל.

4 און יכניה דער זוהן פון יהויקים קעניג פון יהודה און אַלע פערטריבענע פון יהודה, וואָס זיינען געקומען נאָך בבל, וועל איך צוריקקעהרען צו דיעזען אָרט, זאָגט גאָט, ווייל איך וועל צוברעכען דעם יאָך פון קעניג פון בבל.

5 און ירמיה דער פּראָפּעט האָט געזאָגט צו חנניה דעם פּראָפּעט, אין די אויגען פון די פּריסטער און אין די אויגען פון גאָר דאָס פאָלק, וועלכע זיינען געשטאַנען אין גאָטס הויז.

6 הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אָמֵן כֵּן
יַעֲשֶׂה יְהוָה יָקֵם יְהוָה אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבֵּאתָ לְהָשִׁיב
7 כְּלֵי בֵית־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ אַךְ
שְׁמַע־נָא הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֶיךָ וּבְאָזְנֵי
8 כָּל־הָעָם׃ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַי וּלְפָנֶיךָ מִן־הָעוֹלָם
וַיִּנָּבְאוּ אֶל־אֲרָצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת לְמִלְחָמָה
9 וּלְרָעָה וּלְדָבֶר׃ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יִנָּבֵא לְשָׁלוֹם בְּבֹא דְּבַר
י הַנָּבִיא יִוָּדַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר־שְׁלָחוֹ יְהוָה בֶּאֱמֶת׃ וַיִּקַּח חֲנַנְיָה
הַנָּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא וַיִּשְׁבְּרֵהוּ׃
11 וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כָּכָה
אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל ׀ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד שְׁנָתַיִם
יָמִים מֵעַל צַוַּאר כָּל־הַגּוֹיִם וַיֵּלֶךְ יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְדַרְכּוֹ׃

12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה
הַנָּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר׃
13 הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מוֹטֹת עֵץ
14 שָׁבָרְתָּ וְעָשִׂיתָ תַחְתֵּיהֶן מֹטוֹת בַּרְזֶל׃ כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹל בַּרְזֶל נָתַתִּי עַל־צַוַּאר ׀ כָּל־
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לַעֲבֹד אֶת־נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדֻהוּ
טו וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא
אֶל־חֲנַנְיָה הַנָּבִיא שְׁמַע־נָא חֲנַנְיָה לֹא־שְׁלָחֲךָ יְהוָה וְאַתָּה
16 הִבְטַחְתָּ אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שָׁקֶר׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי מְשַׁלֵּחֲךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה הַשָּׁנָה אַתָּה מֵת כִּי־
17 סָרָה דִבַּרְתָּ אֶל־יְהוָה׃ וַיָּמָת חֲנַנְיָה הַנָּבִיא בַּשָּׁנָה הַהִיא
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃

כט Cap. XXIX. כט

א וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנָּבִיא מִירוּשָׁלָיִם
אֶל־יֶתֶר זִקְנֵי הַגּוֹלָה וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים וְאֶל־
כל

ב״ח v. 8. כ״א עַל־ v. 11. חצי הספר בפסוקים

6 און ירמיה דער פּראָפעט האָט געזאָגט, אמן ! זאָל גאָט אזוי טהאָן ! זאָל גאָט ערפילען דיינע ווערטער, וואָס דו האָסט פּראָפעצייעט צוריק־צוקעהרען די געפעסען פון גאָטס הויז און אלע פערטריבענע, פון בבל צו דיעזען אָרט.

7 אָבער הער נאָר צו דיעזעס וואָרט, וואָס איך רייד אין דיינע אויערן און די אויערן פון גאנצען פאָלק.

8 די פּראָפעטען וועלכע זיינען געוועזן פאר מיר און פאר דיר פון אמאָל, און זיי האָבען פּראָפעצייעט וועגען פיעלע לענדער און גרויסע קעניגרייכען קריעג, אונגליק און פעסט.

9 דער פּראָפעט וואָס פּראָפעצייעט פריעדען, ווען דאָס וואָרט פון פּראָ־פעט ווערט אויסגעפיהרט, דאן ווערט דער פּראָפעט בעוואוסט, אז גאָט האָט איהם אין דער וואהרהייט געשיקט.

10 און חנניה דער פּראָפעט האָט גענומען דעם יאָך פון ירמיה׳ס האלז און איהם צובראָכען.

11 און חנניה האָט געזאָגט אין די אויגען פון גאָר דאָס פאָלק אזוי : אזוי האָט גאָט געזאָגט, אזוי וועל איך צוברעכען דעם יאָך פון נבוכדנאצר קעניג פון בבל און נאָך צוויי יאָהר צייט פון דעם האלז פון אלע פעלקער און ירמיה דער פּראָפעט איז אוועק זיין וועג.

12 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו ירמיה נאָכדעם ווי חנניה דער פּראָפעט האָט צובראָכען דעם יאָך פון ירמיה דעם פּראָפעט׳ס האלז אזוי :

13 געה און זאָג צו חנניה אזוי : אזוי האָט גאָט געזאָגט, א הילצערנעם יאָך האָסטו צובראָכען, זאָלסטו דערפאר מאכען אן אייזערנעם יאָך.

14 ווייל אזוי זאָגט גאָט דער עוויגער פון הערשאפטען גאָט פון ישראל, אן אייזערנעם יאָך האָב איך ארויפגעלעגט אויף דעם האלז פון אלע דיינע פעלקער צו דיענען נבוכדנאצר דעם קעניג פון בבל און זיי וועלען איהם דיענען און אויך די טהיערע פון פעלד האָב איך איהם געגעבען.

15 און ירמיה דער פּראָפעט האָט געזאָגט צו חנניה דעם פּראָפעט, הער נאָר חנניה, גאָט האָט דיך ניט געשיקט און דו האָסט געמאכט דיעזען פאָלק פערטרויען אויף פאלשקייט.

16 דעריבער אזוי זאָגט גאָט, איך וועל דיך ארויסטרייבען פון דעם ערד־באָדען, דיעזעס יאָהר וועסטו שטארבען, ווייל דו האָסט גערעדט ווידער־שפּעניג געגען גאָט.

17 און חנניה דער פּראָפעט איז געשטאָרבען אין יענעם יאָהר אין דעם זיעבעטען מאָנאַט.

קאַפּיטעל כט

1 און דיעזע זיינען די ווערטער וואָס ירמיה דער פּראָפעט האָט געשיקט פון ירושלים צו די איבערגעבליעבענע עלטסטע פון די פערטריעבענע

כָּל־הָעָם אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַם בָּבֶלָה׃
2 אַחֲרֵי צֵאת יְכָנְיָה הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה וְהַסָּרִיסִים שָׂרֵי יְהוּדָה
3 וִירוּשָׁלַם וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלָם׃ בְּיַד אֶלְעָשָׂה בֶן־
שָׁפָן וּגְמַרְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
4 אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בָּבֶלָה לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגְלֵיתִי
ה מִירוּשָׁלַם בָּבֶלָה׃ בְּנוּ בָתִּים וְשֵׁבוּ וְנִטְעוּ גַנּוֹת וְאִכְלוּ
6 אֶת־פִּרְיָן׃ קְחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָּנִים וּבָנוֹת וּקְחוּ לִבְנֵיכֶם
נָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם תְּנוּ לַאֲנָשִׁים וְתֵלַדְנָה בָּנִים וּבָנוֹת
7 וּרְבוּ־שָׁם וְאַל־תִּמְעָטוּ׃ וְדִרְשׁוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר
הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֶל־יְהוָה כִּי
8 בִשְׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַל־יַשִּׁיאוּ לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־
בְּקִרְבְּכֶם וְקֹסְמֵיכֶם וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
9 אַתֶּם מַחְלְמִים׃ כִּי בְשֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי לֹא
י שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לְפִי
מְלֹאת לְבָבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם
11 אֶת־דְּבָרִי הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי
אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחֲשָׁבֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם־
יְהוָה מַחְשְׁבוֹת שָׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרִית
12 וְתִקְוָה׃ וּקְרָאתֶם אֹתִי וַהֲלַכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלָי וְשָׁמַעְתִּי
13 אֲלֵיכֶם׃ וּבִקַּשְׁתֶּם אֹתִי וּמְצָאתֶם כִּי תִדְרְשֻׁנִי בְּכָל־
14 לְבַבְכֶם׃ וְנִמְצֵאתִי לָכֶם נְאֻם־יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְכֶם
וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי
אֶתְכֶם שָׁם נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
טו הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם׃ כִּי אֲמַרְתֶּם הֵקִים לָנוּ יְהוָה
16 נְבִאִים בָּבֶלָה׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ

היושב

v. 14 שבותכם קרי

און צו די פּריסטער און צו די פּראָפעטען און צו גאָר דאָס פּאָלק, וואָס נבוכדנאצר האָט פערטריעבען פון ירושלים נאָך בבל.

2 נאָך דעם ארויסגאַנג פון יכניה דער קעניג און דער קעניגין און האָפּ־בעדיענטע, די פירשטען פון יהודה און ירושלים און די מייסטערס און די שלאָסערס פון ירושלים.

3 דורך אלעשה דער זוהן פון שפן און גמריה דער זוהן פון חלקיה, וועמען צדקיה דער קעניג פון יהודה האָט געשיקט צו נבוכדנאצר דעם קעניג פון בבל נאָך בבל זאָגענדיג.

4 אזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל צו אלע פערטריעבענע, וואָס איך האָב פארטריעבען פון ירושלים נאָך בבל.

5 בויעט הייזער און בעוואָהנט זיי און פּפלאַנצט גערטנער און עסט זייער פרוכט.

6 נעהמט ווייבער און געבערט זיהן און טעכטער, און נעהמט פאר אייערע זיהן פרויען, און פערהייראטה אייערע טעכטער צו מענער און זאָלען זיי געבערען זיהן און טעכטער, און ווערט פערמעהרט דאָרט און ווערט ניט וועניגער.

7 און זוכט דעם פריעדען פון שטאָדט וואוהין איך האָב אייך פערטריעבען און בעט גאָט פאר איהר, ווייל מיט איהר פריעדען וועט איהר פריעדען האָבען.

8 ווייל אזוי האָט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט, זאָלען אייך אייערע פּראָפעטען און אייערע ווארזאגערס ניט פערפיהרען און הערט ניט צו אייערע טרוימען וואָס איהר טרוימט אליין.

9 ווייל ליגענס פּראָפעצייען זיי אייך אין מיין נאָמען, איך האָב זיי ניט געשיקט, זאָגט גאָט.

10 ווייל אזוי האָט גאָט געזאָגט, ווען עס וועט דערפילט ווערען זיבעציג יאָהר צו בבל, וועל איך אייך בעזוכען און וועל ערפילען מיין גוט וואָרט וועגען אייך, צוריקצוקעהרען אייך אין דיעזען אָרט.

11 ווייל איך ווייס די געדאנקען וואָס איך דענק וועגען אייך, זאָגט גאָט, געדאנקען פון פריעדען און ניט צום אונגליק, געבען אייך א צוקונפט און האָפנונג.

12 און איהר וועט מיך רופען און איהר וועט געהן און בעטען צו מיר און איך וועל אייך הערען.

13 און איהר וועט מיך זוכען און וועט מיך געפינען, ווען איהר וועט מיך פאָרשען מיט אייער גאנצען הארצען.

14 און איך וועל מיך לאָזען געפינען צו אייך, זאָגט גאָט, און איך וועל צוריקקעהרען אייער געפאנגענשאפט, און איך וועל אייך צונויפזאמלען פון אלע פעלקער, און פון אלע ערטער וואָס איך האָב אייך אהין פער־שטויסען, זאָגט גאָט, און איך וועל אייך צוריקקעהרען צו דעם אָרט, וואָס איך האָב אייך פון דאָרט פערטריעבען.

15 ווען איהר וועט זאָגען: גאָט האָט פאר אונז אויפגעשטעלט פּראָפעטען אין בבל.

16 אָבער אזוי זאָגט גאָט פון דעם קעניג וואָס זיצט אויף דוד'ס טראָהן און

הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא דָוִד וְאֶל־כָּל־הָעָם הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת
17 אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אִתְּכֶם בַּגּוֹלָה׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרָעָב
וְאֶת־הַדָּבֶר וְנָתַתִּי אוֹתָם כַּתְּאֵנִים הַשֹּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־
18 תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ׃ וְרָדַפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר
וּנְתַתִּים לְזַוֲעָה לְכֹל ׀ מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְאָלָה וּלְשַׁמָּה
19 וְלִשְׁרֵקָה וּלְחֶרְפָּה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים שָׁם׃ תַּחַת
אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ אֶל־דְּבָרַי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי
אֲלֵיהֶם אֶת־עֲבָדַי הַנְּבִאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
כ נְאֻם־יְהוָה׃ וְאַתֶּם שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־
21 שִׁלַּחְתִּי מִירוּשָׁלַםִ בָּבֶלָה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אַחְאָב בֶּן־קוֹלָיָה וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ בֶן־
מַעֲשֵׂיָה הַנִּבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי שָׁקֶר הִנְנִי ׀ נֹתֵן אֹתָם בְּיַד
22 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִכָּם לְעֵינֵיכֶם׃ וְלֻקַּח מֵהֶם
קְלָלָה לְכֹל גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ יְהוָה
23 כְּצִדְקִיָּהוּ וּכְאֶחָב אֲשֶׁר־קָלָם מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאֵשׁ׃ יַעַן אֲשֶׁר
עָשׂוּ נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנַאֲפוּ אֶת־נְשֵׁי רֵעֵיהֶם וַיְדַבְּרוּ דָבָר
בִּשְׁמִי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לוֹא צִוִּיתִם וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וָעֵד נְאֻם־
24 כה יְהוָה׃ וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַנֶּחֱלָמִי תֹּאמַר לֵאמֹר׃ כֹּה־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר אַתָּה
שָׁלַחְתָּ בְשִׁמְכָה סְפָרִים אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַםִ
וְאֶל־צְפַנְיָה בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן וְאֶל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר׃
26 יְהוָה נְתָנְךָ כֹהֵן תַּחַת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן לִהְיוֹת פְּקִדִים בֵּית
יְהוָה לְכָל־אִישׁ מְשֻׁגָּע וּמִתְנַבֵּא וְנָתַתָּה אֹתוֹ אֶל־הַמַּהְפֶּכֶת
27 וְאֶל־הַצִּינֹק׃ וְעַתָּה לָמָּה לֹא גָעַרְתָּ בְּיִרְמְיָהוּ הָעֲנְּתֹתִי
28 הַמִּתְנַבֵּא לָכֶם׃ כִּי עַל־כֵּן שָׁלַח אֵלֵינוּ בָּבֶל לֵאמֹר אֲרֻכָּה
הִיא בְּנוּ בָתִּים וְשֵׁבוּ וְנִטְעוּ גַנּוֹת וְאִכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶן׃

ויקרא

v. 16. כ״א עַל־ v. 18. לזועה קרי v. 23. היודע קרי v. 25. יהוה ה׳

צום גאַנצען פאָלק, וואָס וואָהנט אין דיעזער שטאָדט, אייערע ברידער, וואָס זיינען ניט אוועקגעגאַנגען אין די געפאַנגענשאַפט.

17 אזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען, איך שיק אָן אויף זיי דעם שווערד און דעם הונגער און די פּעסט און וועל זיי מאַכען ווי אבשייליכע פייגען וואָס זיי ווערען ניט געגעסען פאַר שלעכטקייט.

18 און איך וועל זיי נאָכיאָגען מיט שווערד, הונגער און פּעסט, און וועל זיי מאַכען פאַר א שרעק צו אַלע קעניגרייכען פון דער ערד, פאַר א פלוך, א שטוינונג, אויספייפונג און צו שאַנדע צווישען אַלע פעלקער וואוהין איך האָב זיי פערשטויסען.

19 דערפאַר וואָס זיי האָבען ניט צוגעהערט מיינע רייד, זאָגט גאָט, וואָס איך האָב געשיקט צו אייך מיינע קנעכט די פּראָפעטען, גאַנץ פריה געשיקט, און איהר האָט ניט צוגעהערט, זאָגט גאָט.

20 און איהר אָבער הערט גאָטס וואָרט איהר אַלע געפאַנגענע וואָס איך האָב געשיקט פון ירושלים נאָך בבל.

21 אזוי האָט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט צו אחאָב דער זוהן פון קוליה און צדקיהו דער זוהן פון מעשיה וועלכע פּראָפעצייהען צו אייך אין מיין נאָמען פאַלש, און וועל זיי אוועקגעבען אין דער האַנד פון נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און ער וועט זיי דערשלאָגען פאַר אייערע אויגען.

22 און פון זיי וועט גענומען ווערען א פלוך צו אַלע פערטריעבענע פון יהודה וואָס אין בבל אזוי: גאָט זאָל דיך מאַכען ווי צדקיהו און ווי אחב, וועמען דער קעניג פון בבל האָט פאַרברענט אין פייער.

23 ווייל זיי האָבען געטהאָן א שאַנדטהאַט אין ישראל, און זיי האָבען געטריעבען אונצוכט מיט די פרויען פון זייערע פריינד, און זיי האָבען גערעדט א וואָרט אין מיין נאָמען פאַלש, וואָס איך האָב ניט בעפוילען, איך אָבער ווייס עס און בין צייגע (עדות) זאָגט גאָט.

24 און צו שמעיהו דעם נחלמי זאָלסטו אזוי זאָגען.

25 אזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, ווייל דו האָסט געשיקט אין דיין נאָמען בריעף צום גאַנצען פאָלק וואָס אין ירושלים און צו צפניה דער זוהן פון מעשיה דעם פּריסטער און צו אַלע פּריסטער אזוי:

26 גאָט האָט דיך געמאַכט פאַר פּריסטער אָנשטאָט יהוידע דעם פּריסטער, אויפזעהער צו זיין אין גאָטס הויז איבער יעדען וואהנזיניגען מאַן און יעדען וואָס שטעלט זיך ארויס פאַר א פּראָפעט, און זאָלסט איהם אריינזעטצען אין געפענגענים און אין קלאָטץ איינשליעסען.

27 און יעצט וואָרום האָסטו ניט אָנגעשריען אויף ירמיהו פון ענתות, וועלכער גיט זיך אויס צו אייך אַלס פּראָפעט.

28 דארום האָט ער זיך ערלויבט צו שיקען צו אונז אין בבל זאָגענדיג: עס וועט נאָך לאַנג דויערן, בויעט הייזער און בעוואָהנט זיי און פלאַנצט גערטנער און עסט זייער פרוכט.

29 וַיִּקְרָא צְפַנְיָה הַכֹּהֵן אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי יִרְמְיָהוּ
ל הַנָּבִיא׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
31 שְׁלַח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָה
הַנֶּחֱלָמִי יַעַן אֲשֶׁר נִבָּא לָכֶם שְׁמַעְיָה וַאֲנִי לֹא שְׁלַחְתִּיו
32 וַיַּבְטַח אֶתְכֶם עַל־שָׁקֶר׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי פֹקֵד
עַל־שְׁמַעְיָה הַנֶּחֱלָמִי וְעַל־זַרְעוֹ לֹא־יִהְיֶה לוֹ אִישׁ ׀ יוֹשֵׁב ׀
בְּתוֹךְ־הָעָם הַזֶּה וְלֹא־יִרְאֶה בַטּוֹב אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה־לְעַמִּי
נְאֻם־יְהוָה כִּי־סָרָה דִבֶּר עַל־יְהוָה׃

CAP. XXX. ל

2 א הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתָב־לְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
3 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־סֵפֶר׃ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־
יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אָמַר יְהוָה
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם וִירֵשׁוּהָ׃
4 וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהוּדָה׃
ה כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמָעְנוּ פַּחַד וְאֵין שָׁלוֹם׃
6 שַׁאֲלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יֹלֵד זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי כָל־גֶּבֶר יָדָיו
7 עַל־חֲלָצָיו כַּיּוֹלֵדָה וְנֶהֶפְכוּ כָל־פָּנִים לְיֵרָקוֹן׃ הוֹי כִּי
גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאַיִן כָּמֹהוּ וְעֵת־צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה
8 יִוָּשֵׁעַ׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ׀ יְהוָה צְבָאוֹת אֶשְׁבֹּר
עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנַתֵּק וְלֹא־יַעַבְדוּ־בוֹ עוֹד
9 זָרִים׃ וְעָבְדוּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלְכָּם אֲשֶׁר
אָקִים לָהֶם׃ וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה
וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ
מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃
11 כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־
הַגּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר הֲפִצוֹתִיךָ שָּׁם אַךְ אֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה
12 וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ כִּי כֹה אָמַר

29 און צפניה דער פריסטער האָט געלעזען דיזען בריעף אין די אויערן פון ירמיהו דעם פּראָפעט.

30 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו אזוי :

31 שיק צו אַלע פערטריעבענע פאָלגענדעס : אזוי האָט גאָט געזאָגט וועגען שמעיה דעם נחלמי, ווייל ער האָט פּראָפעצייעט פאר אייך און איך האָב איהם ניט געשיקט, און ער האָט אייך געמאַכט פארזיכערן אויף פאַלשקייט.

32 דארום אזוי זאָגט גאָט, איך וועל בעשטראפען שמעיה דעם נחלמי און זיינע קינדער, קיין מאַן פון איהם וועט ניט וואָהנען צווישען דיזען פאָלק און וועט ניט זעהן די גוטעס וואָס איך וועל טהאָן צו מיין פאָלק, זאָגט גאָט, ווייל ער האָט גערעדט ווידערשפּעניגקייט געגען גאָט.

קאַפּיטעל ל

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיה פון גאָט אזוי :

2 אזוי האָט געזאָגט דער עוויגער גאָט פון ישראל פאָלגענדעס : פערשרייב דיר אַלע ווערטער וואָס איך האָב גערעדט צו דיר אין א בוך.

3 ווייל עס וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל צוריקקעהרען די געפאַנגענשאַפט פון מיין פאָלק ישראל און יהודה, האָט גאָט געזאָגט, און איך וועל זיי צוריקקעהרען צו דיזעס לאַנד, וואָס איך האָב געגעבען צו זייערע עלטערן און זיי וועלען עס ערבען.

4 און דיזע זיינען די ווערטער וואָס גאָט האָט גערעדט איבער ישראל און איבער יהודה.

5 ווייל אזוי זאָגט גאָט, א שטימע פון ציטערנים האָבען מיר געהערט, שרעק און ניט פריעדען.

6 פרעגט נאָר און זעהט אויב א מאַן קען געבערען ? וואָרום זעה איך יעדען מאַן'ס הענד אויף זיינע לענדען אזוי ווי א געווינערין און יעדעס געזיכט האָט זיך פערקעהרט צו בלאַסקייט.

7 וועה, ווייל שרעקליך איז יענער טאָג, ער האָט ניט זיין גלייכען, אַן ענגע צייט איז עס פאר יעקב, און דאָך וועט ער פון איהר געהאָלפען ווערען.

8 און עס וועט געשעהן אין יענעם טאָג זאָגט גאָט פון הערשאַפטען, וועל איך צוברעכען זיין יאָך פון דיין האלז און צורייסען דיינע שטריק און פרעמדע וועלען זיך שוין מעהר מיט איהם ניט בעדיענען.

9 און זיי וועלען דיענען דעם עוויגען זייער גאָט און דוד זייער קעניג, וועלכען איך וועל אויפשטעלען פאר זיי.

10 און דו פירכטע נישט מיין קנעכט יעקב, זאָגט גאָט, און שרעק זיך נישט, ישראל, ווייל איך וועל דיר העלפען פון דער ווייטען און דיינע קינדער פון דעם לאַנד פון זייער געפאַנגענשאַפט און יעקב וועט זיך צוריקקעהרען און וועט זיין רוהיג און זיכער און קיינער וועט איהם נישט שרעקען.

11 ווייל מיט דיר בין איך, זאָגט גאָט, צו העלפען דיר, ווייל איך וועל אַן ענדע מאַכען מיט אַלע פעלקער, וואָס איך האָב דיר אַהין פערשפּרייט, אָבער דיך וועל איך ניט פארלענדען, איך האָב דיר געשטראָפט מיט רעכט אָבער איך וועל דיר ניט אין גאַנצען פערניכטען.

12 ווייל אזוי האָט גאָט געזאָגט : געפעהרליך איז דיין בראָך, שמערצליך דיין וואונד.

13 יְהוָה אָנוּשׁ לְשִׁבְרֵךְ נַחְלָה מַכָּתֵךְ׃ אֵין־דָּן דִּינֵךְ לְמָזוֹר
14 רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָךְ׃ כָּל־מְאַהֲבַיִךְ שְׁכֵחוּךְ אוֹתָךְ לֹא
יִדְרֹשׁוּ כִּי מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ מוּסַר אַכְזָרִי עַל רֹב עֲוֺנֵךְ
טו עָצְמוּ חַטֹּאתָיִךְ׃ מַה־תִּזְעַק עַל־שִׁבְרֵךְ אָנוּשׁ מַכְאֹבֵךְ
16 עַל ׀ רֹב עֲוֺנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתַיִךְ עָשִׂיתִי אֵלֶּה לָךְ׃ לָכֵן
כָּל־אֹכְלַיִךְ יֵאָכֵלוּ וְכָל־צָרַיִךְ כֻּלָּם בַּשְּׁבִי יֵלֵכוּ וְהָיוּ שֹׁאסַיִךְ
17 לִמְשִׁסָּה וְכָל־בֹּזְזַיִךְ אֶתֵּן לָבַז׃ כִּי אַעֲלֶה אֲרֻכָה לָךְ
וּמִמַּכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ נְאֻם־יְהוָה כִּי נִדָּחָה קָרְאוּ לָךְ צִיּוֹן
18 הִיא דֹּרֵשׁ אֵין לָהּ׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה הִנְנִי־שָׁב
שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקוֹב וּמִשְׁכְּנֹתָיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר עַל־
19 תִּלָּהּ וְאַרְמוֹן עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃ וְיָצָא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל
מְשַׂחֲקִים וְהִרְבִּתִים וְלֹא יִמְעָטוּ וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ׃
כ וְהָיוּ בָנָיו כְּקֶדֶם וַעֲדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן וּפָקַדְתִּי עַל כָּל־
21 לֹחֲצָיו׃ וְהָיָה אַדִּירוֹ מִמֶּנּוּ וּמֹשְׁלוֹ מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו
וְנִגַּשׁ אֵלָי כִּי מִי הוּא־זֶה עָרַב אֶת־לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלַי נְאֻם־
22 יְהוָה׃ וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃
23 הִנֵּה ׀ סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה סַעַר מִתְגּוֹרֵר עַל רֹאשׁ
24 רְשָׁעִים יָחוּל׃ לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־
כה הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ׃ ׳בָּעֵת
הַהִיא נְאֻם־יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל
וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃

לא CAP. XXXI. לא

א ׳כֹּה אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ
2 לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃ מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם
3 אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃
4 עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃

כי

v. 16. יוחד א׳ v. 13. מלא ו׳ v. 25. בניא כאן תחלת סמן ל״א. ל״א v. 1. הפטרה ליום שני של ר״ה

13 קיינער בעטראַכט ניט דיין פּראָצעס צו היילען, עס איז גאָר ניטאָ קיין היילמיטעל פאַר דיר.
14 אַלע דיינע ליעבהאָבער האָבען אָן דיר פערגעסען, זיי פרעגען ניט נאָך, ווייל איך האָב דיר געשלאָגען אַ פיינדליך געשלעג איין אונערבאַרעמדיג שטראָף פאַר דיינע פיעל זינד, דיינע צאָהלרייכע פעהלערען.
15 וואָס שרייסטו אויף דיין בראָך, געפעהרליך איז דיין וועהטאָג, איך האָב דיעזעס דיר געטהאָן פאַר דיינע פיעלע זינד, דיינע צאָהלרייכע פעה־לערען.
16 דאַרום אַלע וואָס האָבען דיך געגעסען וועלען אַליין געגעסען ווערען, און אַלע דיינע פיינדע, זיי אַלע וועלען געהן אין געפאַנגענשאַפט, און דיינע פּלינדרערער וועלען זיין צו פּלינדערונג און דיינע רויבער וועל איך איבער־געבען צו רויב.
17 איך וועל דיר אַרויפברענגען אַ הייל מיטעל און היילען דיר פון דיינע וואונדען, זאָגט גאָט, ווייל מען האָט דיך גערופען פערשטויסענע, זי ציון, קיינער פרעגט ניט נאָך אויף איהר.
18 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: איך וועל דיר צוריקקעהרען די געפאַנגענע פון יעקב'ס געצעלטען, און וועל ערבאַרעמען זייערע וואָהנונגען, און די שטאָדט וועט געבויט ווערען אויף איהר בארג (הויפען) און דער פּאַלאַץ וועט זיטצען (שטעהען) אויף זיין פריהערדיגען שטייגער.
19 און עס וועט זיך הערען פון זיי אַ דאַנק־ליעד און פריידען־שטימע, און איך וועל זיי פערמעהרען און זיי וועלען ניט געמינדערט ווערען, איך וועל זיי שווער מאַכען (שעטצען) און זיי וועלען ניט גרינג גערעכענט ווערען.
20 און זיינע זיהן וועלען זיין ווי פריהער און זיין געמיינדע וועט פאַר מיר פעסטשטעהן און איך וועל שטראָפען אַלע זיינע אונטערדריקער.
21 און זיין מעכטיגער וועט זיין פון איהם אַליין, און זיין הערשער וועט אַרויסקומען פון צווישען זיך, און איך וועל איהם מאַכען גענעהנען און ער וועט קומען נאָהענט צו מיר, דען ווער וואָגט עס צו געהן צו מיר נאָהענט ? זאָגט גאָט.
22 און איהר וועט זיין מיין פאָלק און איך וועל זיין אייער גאָט.
23 נון, דער שטורם פון גאָט איז אַרויס מיט צאָרן אַ רוישענדער שטורם, אויף די קעפּ פון די זינדיגע וועט עס פאַלען.
24 דער ברענענדיגער צאָרן פון גאָט וועט זיך ניט צוריקקעהרען ביז ער וועט טהאָן און ערפילען די געדאַנקען פון זיין האַרץ, אין די לעצטע צייטען וועט איהר עס גוט בעמערקען.
25 אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועל איך זיין דער גאָט פון אַלע פאַמיליען פון ישראל און זיי וועלען זיין מיין פאָלק.

קאַפּיטעל לא

1 אַזוי האָט גאָט געזאָגט: נאָך אין דער וויסטע האָט דאָס פון־שווערד־איבערגעבליעבענע־פאָלק געפונען גנאַדע, פיהרענדיג ישראל צו זיין רוהע.
2 פון דער ווייטענס האָט זיך גאָט בעוויעזען צו מיר, און מיט אַן אייביגע ליעבשאַפט האָב איך דיך געליעבט, דאַרום האָב איך דיך צוגעצויגען מיט גנאַדע.
3 איך וועל דיך ווידער אויפבויען און דו וועסט אויפגעבויט ווערען, יונג־פרוי ישראל, דו וועסט זיך נאָך ציערען מיט דיינע פּויקען און וועסט אַרויסגעהן אין אַ פרעהלאָך־טאַנץ.
4 דו וועסט ווידער פּפלאַנצען ווייגערטנער אין די בערג פון שמרון, די פּפלאַנצער וועלען פּפלאַנצען און אויסלייזען די פרוכט.

ה כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן
6 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב
שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע
7 יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃ הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם
מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה
8 וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃ בִּבְכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים
אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ
9 בָּהּ כִּי־הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא׃ שִׁמְעוּ
דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה
י יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ׃ כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־
11 יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ וּבָאוּ וְרִנְּנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן
וְנָהֲרוּ אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־
בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה
12 עוֹד׃ אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו
וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃
13 וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי אֶת־טוּבִי יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־
14 יְהוָה׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי
תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ
טו כִּי אֵינֶנּוּ׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ
מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ
16 אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים
17 לִגְבוּלָם׃ שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר
כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי׃
18 כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ
19 בֹּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יַקִּיר
לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר
אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־
יהוה

v. 7. קמץ בסגולתא v. 11. מלעיל v. 13. קמץ בטרחא

5 ווייל עס וועט קומען דער טאָג, ווען די וועכטער פון בארג אפרים וועלען אויסרופען, שטעהט אויף און לאָמיר ארויפגעהן נאָך ציון צו דעם עווי־גען אונזער גאָט.

6 ווייל אזוי האָט גאָט געזאָגט : זינגט מיט פרייד צו יעקב און שרייט איבער די הויפּט פון די פעלקער, לאָזט וויסען, לויבט און זאָגט : גאָט העלף דיין פאָלק, די איבערגעבליעבענע פון ישראל.

7 איך ברענג זיי, נון, פון נאָרד־זייט לאַנד און וועל זיי אויפזאמלען פון די ווינקלען פון דער ערד, אונטער זיי בלינדע און הינקעדיגע, שוואַנגערע און געווינערינס צו זאמען, א גרויס פערזאמלונג וועט זיך צוריקקעהרען אהער.

8 מיט געוויין וועלען זיי קומען און מיט געבעט וועל איך זיי ברענגען, איך וועל זיי פיהרען צו וואסער טייכען אין גלייכען וועג, זיי זאָלען אין איהם ניט געשטרויכעלט ווערען, ווייל איך בין געוואָרען א פאָטער צו ישראל און אפרים איז מיין ערשט געבאָרענער.

9 הערט פעלקער דאָס וואָרט פון גאָט און זאָגט עס אין די אינזלען פון וייטען און זאָגט, ישראל איז פערשפּרייט, אָבער ער וועט איהם איינ־זאמלען און וועט איהם היטען ווי א הירט זיין הערדע.

10 ווייל גאָט האָט בעפרייט יעקב׳ן און אויסגעלייזט איהם פון דער האַנד וואָס איז שטאַרקער פון איהם.

11 און זיי וועלען קומען און זינגען אויף די הויכקייט פון ציון און וועלען שטראָמען צו די גוטעס פון גאָט, פאַר די קאָרן, פאַר די וויין און פאַר די אויל און פאַר די יונגע שאָף און רינדער און זייער זעעלע וועט זיין ווי א וואסער רייכער גאָרטען און זיי וועלען שוין מעהר קיין שמערץ ניט האָבען.

12 דאן וועט זיך די יונגפרוי פרעהען ביים טאנצען, יונגע לייט און אַלטע מענער צוזאמען, און איך וועל פארקעהרען זייער טרויער אויף פרייד און וועל זיי טרייסטען און דערפרעהען זיי פון זייער קומער.

13 און איך וועל זעטיגען די זעעלע פון די פּריסטער מיט פעטס און מיין פאָלק וועט געניסען מיין גוטעס, זאָגט גאָט.

14 אזוי האָט גאָט געזאָגט : א שטימע ווערט געהערט אין רמה, א קלאָג פון א ביטער געוויין, רחל בעוויינט איהרע קינדער, זי לאָזט זיך ניט טרייסטען אויף איהרע קינדער, וועלכע זיינען שוין מעהר ניטאָ.

15 אזוי האָט גאָט געזאָגט : האַלט צוריק דיין שטימע פון וויינען, און דיינע אויגען פון טרעהרען, ווייל עס איז פאראן א לאָהן פאַר דיין אר־בייט זאָגט גאָט, און זיי וועלען זיך צוריקקעהרען פון דעם פיינד׳ס לאַנד.

16 און עס איז פאראן האָפנונג פאַר דיין צוקונפט, זאָגט גאָט, און די קינדער וועלען זיך צוריקקעהרען פון זייער גרענעץ.

17 איך האָב ווירקליך געהערט אפרים׳ן זיך בעקלאָגענדיג : דו האָסט מיך געשטראָפט און איך בין געשטראָפט געוואָרען ווי א ניט אויסגעלערנט קאַלב, קעהר מיך צוריק און איך וועל מיך צוריקקעהרען, ווייל דו ביזט מיין גאָט.

18 ווייל נאָך מיין צוריקקעהרען האָב איך מיך בעדענקט און נאָך מיין גע־וואָהר ווערען האָב איך זיך געשלאָגען אין זייט, און שעהם מיך איך ווער רויט, ווייל איך טראָג די שאַנדע פון מיין יוגענד.

19 איז מיר דען אפרים ניט א טהייערער זוהן, א קינד פון פערגעניגען ? ווייל ווען איך רייד וועגען איהם, געדיינק איך איהם נאָך זעהר, דארום ברומען מיינע געדערים פאַר איהם, איך וועל זיך איבער איהם געוויס דערבארעמען, זאָגט גאָט.

יְהוָֽה׃ הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים שִׂמִי לָךְ תַּמְרוּרִים שִׁתִי כ
לִבֵּךְ לַֽמְסִלָּה דֶּרֶךְ הָלָכְתִּי שׁוּבִי בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל שֻׁבִי
אֶל־עָרַיִךְ אֵֽלֶּה׃ עַד־מָתַי תִּתְחַמָּקִין הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה כִּֽי־ 21
בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בָּאָרֶץ נְקֵבָה תְּסוֹבֵב גָּֽבֶר׃
כֹּֽה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ אֶת־ 22
הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרָיו בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתָם
יְבָרֶכְךָ יְהוָה נְוֵה־צֶדֶק הַר הַקֹּֽדֶשׁ׃ וְיָשְׁבוּ בָהּ יְהוּדָה 23
וְכָל־עָרָיו יַחְדָּו אִכָּרִים וְנָסְעוּ בַּעֵֽדֶר׃ כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ 24
עֲיֵפָה וְכָל־נֶפֶשׁ דָּאֲבָה מִלֵּֽאתִי׃ עַל־זֹאת הֱקִיצֹתִי וָאֶרְאֶה כה
וּשְׁנָתִי עָרְבָה לִּֽי׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה 26
וְזָרַעְתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה זֶרַע אָדָם וְזֶרַע
בְּהֵמָֽה׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ 27
וְלַהֲרֹס וּֽלְהַאֲבִיד וּלְהָרֵעַ כֵּן אֶשְׁקֹד עֲלֵיהֶם לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ
נְאֻם־יְהוָֽה׃ בַּיָּמִים הָהֵם לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אָבוֹת אָכְלוּ 28
בֹסֶר וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶֽינָה׃ כִּי אִם־אִישׁ בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת כָּל־ 29
הָאָדָם הָאֹכֵל הַבֹּסֶר תִּקְהֶינָה שִׁנָּֽיו׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים ל
נְאֻם־יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה בְּרִית
חֲדָשָֽׁה׃ לֹא כַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם בְּיוֹם 31
הֶחֱזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה הֵפֵרוּ
אֶת־בְּרִיתִי וְאָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָם נְאֻם־יְהוָֽה׃ כִּי זֹאת הַבְּרִית 32
אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־
יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תּֽוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתֲּבֶנָּה וְהָיִיתִי
לָהֶם לֵֽאלֹהִים וְהֵמָּה יִֽהְיוּ־לִי לְעָֽם׃ וְלֹא יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ 33
אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת־יְהוָה כִּֽי־כוּלָּם
יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְּטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח
לַעֲוֺנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עֽוֹד׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה 34
נֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֻקֹּת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לָֽיְלָה

v. 19. ע״כ   v. 20. הלכת קרי   v. 33. דגש אחר שורק

20 שטעל דיר אויף וועג צייכענונגען, מאַך דיר טייטעל זיילען, בעמערק מיט האַרץ דעם באַן, דעם וועג וואָס דו ביזט געגאַנגען, קעהר זיך צוריק יונג־פרוי פון ישראל, קעהר זיך צוריק אין דיעזע שטאָדט.

21 ביז ווי לאַנג וועסטו מיך אויסווייכען, דו ווילדע טאָכטער ? ווייל גאָט האָט בעשאַפען אַ נייעס אויף דער ערד, די פרוי וועט זיך אומדרעהען (זוכען) אַ מאַן.

22 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, מען וועט נאָך ווידער זאָגען דיעזעס וואָרט אין לאַנד יהודה און זיינע שטעדט, ווען איך וועל צוריקקעהרען זיין געפאַנגענשאַפט, גאָט זאָל דיך בענשען, וואָהנונג פון גערעכטיגקייט, הייליגער באַרג.

23 און עס זאָלען דאַרין וואָהנען יהודה און אַלע זיינע שטעדט צוזאַמען, איהר לייטע און די וואָס רייזען אַרום מיט אַ הערדע.

24 ווייל איך האָב ערקוויקט די מיעדע זעעלע און יעדע פערשמאַכטע זעעלע האָב איך בעפריעדיגט.

25 דאַרום האָב איך זיך ערוואַכט און געזעהען, און מיין שלאָף איז מיר געוועזען זיס.

26 עס וועלען קומען צייטען, זאָגט גאָט, און איך וועל פאַרזייהען דאָס הויז ישראל און דאָס הויז יהודה מיט זוימען פון מענשען און זוימען פון פיה.

27 און עס וועט זיין, אַזוי ווי איך האָב אַכטונג געגעבען אויף זיי אום אויס־צורייסען און צוברעכען, און צושטעכען און פערניכטען און איין טהאָן שלעכטעס, אַזוי וועל איך אַכטונג געבען אויף זיי אויפצובויען און צו פערפלאַנצען, זאָגט גאָט.

28 אין יענעם טאָג וועט מען מעהר ניט זאָגען : די עלטערען האָבען געגע־סען אונצייטיגע טרויבען און די צייהן פון די זיהן זיינען איילינג גע־וואָרען.

29 נאָר יעדערער זאָל שטאַרבען פאַר זיינע זינד, יעדער וואָס עסט אונ־צייטיגע ביי דעם וועלען די צייהן ווערען איילינג.

30 נון, עס וועלען קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס איך וועל מאַכען מיט הויז ישראל און מיט הויז יהודה אַ נייעם בונד.

31 ניט ווי דער בונד וואָס איך האָב געמאַכט מיט זייערע עלטערען, אין דעם טאָג וואָס איך האָב אָנגענומען זייער האַנד אַרויסצופיהרען זיי פון לאַנד מצרים, וואָס זיי האָבען מיין בונד צובראָכען, אָבגלייך איך בין געוועזען זייער הערשער, זאָגט גאָט.

32 נאָר דאָס איז דער בונד, וואָס איך וועל מאַכען מיט הויז ישראל נאָך יענע צייטען, זאָגט גאָט, איך וועל אַריינגעבען מיין לעהרע צווישען זיי און אויפשרייבען עס אויף זייער האַרץ, און איך וועל זיין זייער גאָט און זיי וועלען זיין מיין פאָלק.

33 און איינער דעם אַנדערען וועט מעהר ניט דאַרפען לעהרנען, און איין ברודער דעם צווייטען אַזוי : „לעהרענט גאָט צו קענען", ווייל אַלע וועלען מיך קענען פון קליין ביז גרויס, זאָגט גאָט, ווייל איך וועל פערצייהען זייער שולד, און זייערע זינד מעהר ניט געדיינקען.

34 אַזוי האָט געזאָגט גאָט : וואָס ער האָט געמאַכט די זונן צו לייכטען ביי טאָג און די געזעצע פון דער לבנה און שטערען צו שיינען ביי נאַכט,

לה רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ אִם־יָמֻשׁוּ
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי נְאֻם־יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ
36 מִהְיוֹת גּוֹי לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אִם־
יִמַּדּוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי־אֶרֶץ לְמָטָּה גַּם־
אֲנִי אֶמְאַס בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־
37 יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים ׳׳ נְאֻם־יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר
38 לַיהוָה מִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד־שַׁעַר הַפִּנָּה׃ וְיָצָא עוֹד קַוֵה
39 הַמִּדָּה נֶגְדּוֹ עַל גִּבְעַת גָּרֵב וְנָסַב גֹּעָתָה׃ וְכָל־הָעֵמֶק
הַפְּגָרִים ׀ וְהַדֶּשֶׁן וְכָל־הַשְּׁרֵמוֹת עַד־נַחַל קִדְרוֹן עַד־פִּנַּת
שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יֵהָרֵס
עוֹד לְעוֹלָם׃

לב CAP. XXXII. לב

א הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בַּשְּׁנַת הָעֲשִׂרִית
לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
2 לִנְבוּכַדְרֶאצַּר׃ וְאָז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל צָרִים עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם
וְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא הָיָה כָלוּא בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה אֲשֶׁר בֵּית־
3 מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ אֲשֶׁר כְּלָאוֹ צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר
מַדּוּעַ אַתָּה נִבָּא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־
4 הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃ וְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֹא יִמָּלֵט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי־הִנָּתֹן יִנָּתֵן בְּיַד מֶלֶךְ־
ה בָּבֶל וְדִבֶּר־פִּיו עִם־פִּיו וְעֵינָיו אֶת־עֵינוֹ תִּרְאֶינָה׃ וּבָבֶל
יוֹלִךְ אֶת־צִדְקִיָּהוּ וְשָׁם יִהְיֶה עַד־פָּקְדִי אֹתוֹ נְאֻם־יְהוָה
6 כִּי תִלָּחֲמוּ אֶת־הַכַּשְׂדִּים לֹא תַצְלִיחוּ׃ *וַיֹּאמֶר
7 יִרְמְיָהוּ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הִנֵּה חֲנַמְאֵל בֶּן
שַׁלֻּם דֹּדְךָ בָּא אֵלֶיךָ לֵאמֹר קְנֵה לְךָ אֶת־שָׂדִי אֲשֶׁר
8 בַּעֲנָתוֹת כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לִקְנוֹת׃ וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל
בֶּן־דֹּדִי כִּדְבַר יְהוָה אֶל־חֲצַר הַמַּטָּרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קְנֵה

נא

ל״א v. 37. באים קרי ולא כתיב   v. 38. קו קרי   v. 39. השדמות קרי

ל״ב v. 1. בשנה קרי   v. 4. עיניו ק׳   v. 6. הפטרת בהר סיני   v. 7. הב׳ בקמץ

וואָס בעוועגט דאָס מעער און עס רוישען זיינע וועללען, דער אייביגער פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.

35 ווען דיעזע געזעצע וועלען אויפהערען פאַר מיר, זאָגט גאָט, דאַן וועלען אויך די קינדער פון ישראל אויפהערען זיין אַ פאָלק פאַר מיר אַלע צייט.

36 אזוי האָט גאָט געזאָגט ווען דער הימעל פון אויבען וועט געמאָסטען ווע־רען און די גרונדפעסטען פון דער ערד וועלען געפאָרשט ווערען דאַן וועל איך אויך פערהאַסען אַלע קינדער פון ישראל פאַר אַלעם וואָס זיי האָבען געטהאָן, זאָגט גאָט.

37 נון, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, וואָס די שטאָדט וועט געבויט ווערען פאַר גאָט פון טהורעם חננאל ביז צום ווינקעל טהויער.

38 און נאָך ווייטער געהט די מאָס שנור פאָרווערטס ביז צום באַרג גרב און אַרומרינגלען ביז געת.

39 און דער גאַנצער טהאָל פון די טוידטע קערפּער, און די אש, און אַלע פעל־דער ביז דעם טייך קדרון, ביז דעם ווינקעל פון פערדען־טהויער נאָך אָסט־זייט וועט זיין הייליג צו גאָט, עס וועט ניט אויסגעריסען ווערען און ניט צושטערט ווערען אויף אייביג.

קאַפּיטעל לב

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו פון גאָט אין דעם צעהנטען יאָהר פון צדקיהו קעניג פון יהודה, דאָס איז דאָס אכטצעהנטע יאָהר צו נבוכדראצר.

2 און דאַן האָט די אַרמעע פון קעניג פון בבל בעלאַגערט אויף ירושלים, און ירמיהו דער פּראָפעט איז געוועזן איינגעשפּאַרט אין הויף פון געפענג־ניס וואָס אין דעם הויז פון קעניג פון יהודה.

3 וועמען צדקיהו דער קעניג פון יהודה האָט פערהאַפטעט זאָגענדיג: ווארום פּראָפעצייעסטו זאָגענדיג, גאָט האָט אזוי געזאָגט, איך וועל איבערגעבען דיעזע שטאָדט אין דער האַנד פון קעניג פון בבל און ער וועט זי בעצווינגען.

4 און צדקיהו קעניג פון יהודה וועט ניט אנטלויפען פון די כשדים'ס הענד, נאָר ער וועט געוויס איבערגעגעבען ווערען אין דער האַנד פון קעניג פון בבל און זיין מויל וועט רעדען מיט זיין מויל און זיינע אויגען וועלען זעהען זיינע אויגען.

5 און נאָך בבל וועט ער אוועקפיהרען צדקיהו'ן און דאָרט וועט ער זיין ביז איך וועל איהם דערמאהנען, זאָגט גאָט, ווען איהר וועט שטרייטען מיט די כשדים וועט איהר ניט בעגליקען.

6 און ירמיהו האָט געזאָגט, עס איז געוועזן גאָטס וואָרט צו מיר אזוי,

7 חנמאל דער זוהן פון שלם דיין אָנקעל וועט קומען צו דיר זאָגען: קויף דיר מיין פעלד וואָס אין ענתות, ווייל דו האָסט דאָס אויסלייזונג רעכט עס צו קויפען.

8 און צו מיר איז געקומען חנמאל דער זוהן פון מיין אָנקעל, ווי עס איז געוועזן גאָטס וואָרט, און האָט צו מיר געזאָגט, קויף, איך בעט דיך, מיין

נָא אֶת־שָׂדִי אֲשֶׁר־בַּעֲנָתוֹת אֲשֶׁר ׀ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִין כִּי לְךָ
מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה וּלְךָ הַגְּאֻלָּה קְנֵה־לָךְ וָאֵדַע כִּי דְבַר־
יְהוָה הוּא׃ וָאֶקְנֶה אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנַמְאֵל בֶּן־דֹּדִי 9
אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת וָאֶשְׁקֲלָה־לּוֹ אֶת־הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שְׁקָלִים
וַעֲשָׂרָה הַכָּסֶף׃ וָאֶכְתֹּב בַּסֵּפֶר וָאֶחְתֹּם וָאָעֵד עֵדִים
וָאֶשְׁקֹל הַכֶּסֶף בְּמֹאזְנָיִם׃ וָאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־ 11
הֶחָתוּם הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְאֶת־הַגָּלוּי׃ וָאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר 12
הַמִּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה בֶּן־מַחְסֵיָה לְעֵינֵי חֲנַמְאֵל דֹּדִי
וּלְעֵינֵי הָעֵדִים הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינֵי כָּל־הַיְּהוּדִים
הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃ וָאֲצַוֶּה אֶת־בָּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם 13
לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָקוֹחַ אֶת־ 14
הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֵת סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הֶחָתוּם וְאֵת
סֵפֶר הַגָּלוּי הַזֶּה וּנְתַתָּם בִּכְלִי־חָרֶשׂ לְמַעַן יַעַמְדוּ יָמִים
רַבִּים׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל טו
עוֹד יִקָּנוּ בָתִּים וְשָׂדוֹת וּכְרָמִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃
וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אַחֲרֵי תִתִּי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ 16
בֶּן־נֵרִיָּה לֵאמֹר׃ אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה ׀ אַתָּה עָשִׂיתָ 17
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה
לֹא־יִפָּלֵא מִמְּךָ כָּל־דָּבָר׃ עֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים וּמְשַׁלֵּם 18
עֲוֹן אָבוֹת אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ גְּדֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה אֲשֶׁר־ 19
עֵינֶיךָ פְקֻחוֹת עַל־כָּל־דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו
וְכִפְרִי מַעֲלָלָיו׃ אֲשֶׁר שַׂמְתָּ אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כ
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבָאָדָם וַתַּעֲשֶׂה־לְּךָ שֵׁם כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ וַתֹּצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּאֹתוֹת 21
וּבְמוֹפְתִים וּבְיָד חֲזָקָה וּבְאֶזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָּדוֹל׃
וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתָם לָתֵת 22
לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ וְלֹא־ 23

פעלד וואָס אין ענתות וואָס אין לאַנד בנימין, ווייל דו האָסט דאָס רעכט פון ערבטהייל און פון אויסלייזונג, קויף דיר. דאַן האָב איך געוואוסט, אַז דאָס איז גאָטס וואָרט.

9 און איך האָב געקויפט דאָס פעלד פון חנמאל מיין אָנקעלס זוהן וואָס אין ענתות און האָב איהם אָבגעוואויגען דאָס זילבער זיעבען שקלים און צעהן זילבער־שטיק.

10 און איך שרייב עס אין אַ בריעף און פערזיגעל און שטעל עדות און דאָס זילבער האָב איך אָבגעוואויגען אויף אַ וואַגשאַל.

11 און איך האָב גענומען דעם קויף־בריעף, דעם פערזיגעלטען נאָכ׳ן געבאָט און געזעטץ און דעם אָפענעם בריעף.

12 און איך האָב דעם קויף־בריעף געגעבען צו ברוך דער זוהן פון נריה, דער זוהן פון מחסיה פאַר די אויגען פון חנמאל מיין אָנקעל און פאַר די אויגען פון די עדות וואָס האָבען זיך אונטערגעשריעבען אין קויף־בריעף און פאַר די אויגען פון אַלע יהודים, וואָס זיינען געזעסען אין הויף פון געפענגניס.

13 און איך האָב בעפוילען ברוך׳ן פאַר זייערע אויגען זאָגענדיג:

14 אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, נעהם דיעזען בריעף, דיעזען קויף־בריעף און פערזיגעלטען, און דיעזען אָפענעם בריעף, און זאָלסט זיי לעגען אין אַן ערדענע כלי, עס זאָל זיך האַלטען אויף אַ לאַנגע צייט.

15 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, עס וועלען נאָך געקויפט ווערען הייזער און פעלדער און וויינגערטנער אין דיעזען לאַנד.

16 און איך האָב געבעטען צו גאָט, נאָך מיין אָוועקגעבען דעם קויף־בריעף צו ברוך דער זוהן פון נריה אַזוי:

17 אה וועה, עוויגער גאָט, דו האָסט דאָך געמאַכט הימעל און ערד דורך דיין גרויסע קראַפט און דורך דיין אויסגעשטרעקטען אָרעם, קיין זאַך איז פאַר דיר ניט אונמעגליך.

18 דו טהוסט גנאַדע מיט טויזענדע און בעצאַהלסט די עלטערענס זינד אין דעם שויס פון זייערע קינדער נאָך זיי, גרויסער מעכטיגער גאָט, עוויגער פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.

19 גרויס אין ראַטה און מעכטיג אין טהאַט, וואָס דיינע אויגען זיינען אָפען איבער אַלע וועגען פון די מענשען־קינדער צו געבען יעדען מענשען נאָך זיינע וועגען נאָך, נאָך די פרוכט פון זיינע האַנדלונגען.

20 וואָס דו האָסט געטהאָן צייכען און וואונדער אין דעם לאַנד מצרים ביז דיעזען טאָג אונטער ישראל און אַנדערע מענשען, און דו האָסט זיך גע־מאַכט אַ נאָמען, ווי עס איז אין דיעזען טאָג.

21 און דו האָסט אַרויסגעצויגען דיין פאָלק ישראל פון לאַנד מצרים מיט צייכענס און מיט וואונדער און מיט אַ שטאַרקע האַנד און אויסגע־שטרעקטען אָרעם און גרויס פורכט.

22 און דו האָסט זיי געגעבען דיעזעס לאַנד, וואָס דו האָסט צוגעשוואָרען צו זייערע עלטערען, צו געבען זיי אַ לאַנד וואָס פליסט מיט מילך און האָניג.

23 און זיי זיינען געקומען און עס געערבט, אָבער זיי האָבען ניט געהערט

שָׁמְעוּ בְקוֹלֶךָ וּבְתֹרוֹתְךָ לֹא־הָלָכוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָה
לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וַתַּקְרֵא אֹתָם אֵת כָּל־הָרָעָה
24 הַזֹּאת׃ הִנֵּה הַסֹּלְלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלָכְדָהּ וְהָעִיר נִתְּנָה
בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעָב וְהַדָּבֶר
כה וַאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הָיָה וְהִנְּךָ רֹאֶה׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנָי
יֱהוִה קְנֵה־לְךָ הַשָּׂדֶה בַּכֶּסֶף וְהָעֵד עֵדִים וְהָעִיר נִתְּנָה
26 בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
27 הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל־בָּשָׂר הֲמִמֶּנִּי יִפָּלֵא כָּל־דָּבָר׃
28 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד
29 הַכַּשְׂדִּים וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃ וּבָאוּ
הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְהִצִּיתוּ אֶת־הָעִיר
הַזֹּאת בָּאֵשׁ וּשְׂרָפוּהָ וְאֵת הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־גַּגּוֹתֵיהֶם
לַבַּעַל וְהִסִּכוּ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִסֵנִי׃
ל כִּי־הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אַךְ עֹשִׂים הָרַע בְּעֵינַי
מִנְּעֻרֹתֵיהֶם כִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אַךְ מַכְעִסִים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂה
31 יְדֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי עַל־אַפִּי וְעַל־חֲמָתִי הָיְתָה לִּי
הָעִיר הַזֹּאת לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
32 לַהֲסִירָהּ מֵעַל פָּנָי׃ עַל כָּל־רָעַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה
אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם כֹּהֲנֵיהֶם
33 וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ׃ וַיִּפְנוּ אֵלַי עֹרֶף
וְלֹא פָנִים וְלַמֵּד אֹתָם הַשְׁכֵּם וְלַמֵּד וְאֵינָם שֹׁמְעִים לָקַחַת
34 מוּסָר׃ וַיָּשִׂימוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי־עָלָיו
לה לְטַמְּאוֹ׃ וַיִּבְנוּ אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר ׀ בְּגֵיא בֶן־הִנֹּם
לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַמֹּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־
צִוִּיתִים וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לְמַעַן
36 הַחֲטִי אֶת־יְהוּדָה׃ וְעַתָּה לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד

מלך־

v. 23. ובתורתך קרי ibid. קמץ בז״ק v. 27. פ״כ v. 35. החטיא קרי

צו דיין שטימע און אין דיין לעהרע זיינען זיי ניט געגאַנגען און אַלעס וואָס דו האָסט זיי בעפוילען צו טהאָן האָבען זיי ניט געטהאָן, און דער־פאַר האָסטו זיי געמאַכט טרעפען דעם גאַנצען דיעזען אונגליק.

24 נון, פון די בעלאַגערונגס־וואַלען זיינען אַריין אין שטאָדט צו בעצווינגען איהר, און די שטאָדט איז איבערגעגעבען געוואָרען אין דער האַנד פון די כשדים, וועלכע שטרייטען אויף איהר דורך שווערד און הונגער און פעסט, און דאָס וואָס דו האָסט גערעדט איז געשעהן, און דו זעהסט עס,

25 און דאָך האָסטו געזאָגט צו מיר, עוויגער גאָט, קויף דיר דאָס פעלד פאַר געלד און בעשטעטיג עס דורך עדות, די שטאָדט איז דאָך שוין אין דער האַנד פון די כשדים !

26 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו אַזוי :

27 איך בין דאָך דער עוויגער גאָט פון אַלע לייבער, איז עפּעס אַ זאַך אונ־מעגליך ביי מיר ?

28 דארום אַזוי האָט גאָט געזאָגט, איך גיב איבער דיעזע שטאָדט אין דער האַנד פון די כשדים און אין דער האַנד פון נבוכדראצר פון בבל און ער וועט זי בעצווינגען.

29 און די כשדים וועלכע שטרייטען אויף דיעזער שטאָדט וועלען קומען און אַנצינדען דיעזע שטאָדט אין פייער און זי פערברענען, און די הייזער וואָס זיי האָבען גערויכערט אויף זייערע דעכער צום בעל און געגאָסען טראַנק־אָפּפער צו אַנדערע געטער אום מיך צו דערצערנען.

30 ווייל די זיהן פון ישראל און די זיהן פון יהודה האָבען נאָר געטהאָן דאָס וואָס עס איז שלעכט אין מיינע אויגען פון זייער יוגענד אָן, ווייל די קינדער פון ישראל האָבען מיר נאָר דערצערענט מיט די ווערק פון זייערע הענד, זאָגט גאָט.

31 ווייל צו מיין צאָרען און מיין גרימצאָרן איז מיר דיעזע שטאָדט געוועזן פון דעם טאָג אָן וואָס זיי האָבען זי געבויעט ביז היינטיגען טאָג, אום איך זאָל זי אַוועקנעהמען פון מיין געזיכט.

32 פאַר אַל דאָס בייז פון די קינדער פון ישראל און די קינדער פון יהודה, וואָס זיי האָבען געטהאָן מיך צו דערצערנען, זיי, זייערע קעניגע, זייערע פירשטען, זייערע פּריסטער און זייערע פּראָפעטען און די מענער פון יהודה און די איינוואָהנער פון ירושלים.

33 און זיי האָבען זיך צו מיר געקעהרט מיט'ן נאַקען און ניט מיט'ן געזיכט, און לעהרען זיי פון גאַנץ פריה אָן און ווידער לעהרן זיי און זיי ווילען ניט הערען צו נעהמען אַ לעהרע.

34 און זיי האָבען אַריינגעשטעלט זייערע אומווירדיגקייט אין דעם הויז, וואָס מיין נאָמען איז גערופען אויף איהם צו פעראומרייניגען איהם.

35 און זיי האָבען געבויעט די במות פון בעל, וואָס אין דעם טהאָל בן־הנם, דורכצופיהרען זייערע זיהן און זייערע טעכטער צום מלך, וואָס איך האָב זיי ניט בעפוילען און עס איז מיר אויפ'ן געדאַנקען ניט אַרויף צו טהאָן דיעזע אַבשייליכקייט, אום נור צו מאַכען זינדיגען יהודה.

36 און יעצט דארום זאָגט אַזוי דער עוויגער גאָט פון ישראל איבער דיעזער שטאָדט, וואָס איהר זאָגט. זי איז איבערגעגעבען געוואָרען אין דער האַנד פון קעניג פון בבל דורך שווערד און דורך הונגער און דורך פעסט.

מֶלֶךְ־בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדָּבֶר׃ הִנְנִי מְקַבְּצָם מִכָּל־ 37
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וּבְקֶצֶף גָּדוֹל
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהֹשַׁבְתִּים לָבֶטַח׃ וְהָיוּ לִי 38
לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד 39
וְדֶרֶךְ אֶחָד לְיִרְאָה אוֹתִי כָּל־הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא־אָשׁוּב מ
מֵאַחֲרֵיהֶם לְהֵיטִיבִי אוֹתָם וְאֶת־יִרְאָתִי אֶתֵּן בִּלְבָבָם
לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלָי׃ וְשַׂשְׂתִּי עֲלֵיהֶם לְהֵטִיב אוֹתָם וּנְטַעְתִּים 41
בָּאָרֶץ הַזֹּאת בֶּאֱמֶת בְּכָל־לִבִּי וּבְכָל־נַפְשִׁי׃ כִּי־ 42
כֹה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הֵבֵאתִי אֶל־הָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־
הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אָנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר עֲלֵיהֶם׃ וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ 43
הַזֹּאת אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאֵין אָדָם וּבְהֵמָה
נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃ שָׂדוֹת בַּכֶּסֶף יִקְנוּ וְכָתוֹב בַּסֵּפֶר ׀ 44
וְחָתוֹם וְהָעֵד עֵדִים בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם וּבְעָרֵי
יְהוּדָה וּבְעָרֵי הָהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב כִּי־אָשִׁיב
אֶת־שְׁבוּתָם נְאֻם־יְהוָה׃

לג Cap. XXXIII. לג

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ שֵׁנִית וְהוּא עוֹדֶנּוּ עָצוּר א
בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה עֹשָׂהּ יְהוָה יוֹצֵר 2
אוֹתָהּ לַהֲכִינָהּ יְהוָה ׀ שְׁמוֹ׃ קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָּ וְאַגִּידָה 3
לְךָ גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת לֹא יְדַעְתָּם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה 4
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־בָּתֵּי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־בָּתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה
הַנְּתֻצִים אֶל־הַסֹּלְלוֹת וְאֶל־הֶחָרֶב׃ בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת־ ה
הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאָם אֶת־פִּגְרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הִכֵּיתִי בְאַפִּי
וּבַחֲמָתִי וַאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהָעִיר הַזֹּאת עַל כָּל־
רָעָתָם׃ הִנְנִי מַעֲלֶה־לָּהּ אֲרֻכָה וּמַרְפֵּא וּרְפָאתִים וְגִלֵּיתִי 6
לָהֶם עֲתֶרֶת שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־שְׁבוּת יְהוּדָה 7

37 איך וועל זיי צונויפזאמלען פון אלע לענדער וואוהין איך האָב זיי פערשטויסען אין מיין צארן און מיין גרימצאָרן און גרויסען צאָרן, און איך וועל זיי צוריקקעהרען צו דיעזען אָרט און וועל זיי מאכען וואָהנען אין זיכערהייט.

38 און זיי וועלען מיין פאָלק זיין און איך וועל זייער גאָט זיין.

39 און איך וועל זיי געבען איין הארץ און איין וועג, מיך צו פירכטען אלע צייט, עס זאָל זיין גוט זיי און זייערע קינדער נאָך זיי.

40 און איך וועל מיט זיי שליסען איין עוויגען בונד, אז איך זאָל מיך ניט אָבקעהרען פון זיי פון גוטעס טהאָן צו זיי, און מיין פורכט וועל איך אריינגעבען אין זיין הארצען זיי זאָלען זיך ניט אָבקעהרען פון מיר.

41 און איך וועל מיך פרעהען איבער זיי, זיי גוטעס צו טהאָן, און איך וועל זיי פערפלאנצען אין דיעזעס לאנד מיט וואהרהייט מיט מיין גאנצען הארצען און מיט מיין גאנצער זעעלע.

42 ווייל אזוי האָט גאָט געזאָגט : ווי איך האָב געבראכט אויף דיעזען פאָלק דעם גאנצען דיעזען גרויסען אונגליק, אזוי וועל איך ברענגען אויף זיי אל־דאָס־גוטעס וואָס איך האָב גערעדט וועגען זיי.

43 און דאָס פעלד וועט געקויפט ווערען אין דיעזען לאנד, וואָס איהר זאָגט זי איז א וויסטע אָהן מענשען און פיה, זי איז אוועקגעגעבען געוואָרען אין דער האנד פון די כשדים.

44 פעלדער וועט מען קויפען פאר געלד און שרייבען בריעף און פערזיגלען און בעשטעטיגען מיט עדות אין דעם לאנד בנימין און אין די געגענדען פון ירושלים און אין די שטעדט פון יהודה און אין די שטעדט פון בארג און אין די שטעדט פון טהאל און אין די שטעדט פון זיד זייט, ווייל איך וועל צוריקקעהרען זייער געפאנגענשאַפט, זאָגט גאָט.

קאפיטעל לג

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזען צו ירמיהו נאָך אמאָל, און דאן איז ער נאָך געוועזען פערשפארט אין הויף פון געפענגנים, אזוי :

2 אזוי זאָגט גאָט וואָס ער האָט זי בעשאפען, גאָט האָט זי (די ערד) בעשאפען עס פעסט צו שטעלען, גאָט איז זיין נאָמען.

3 רוף צו מיר און איך וועל דיר ענטפערען און וועל דיר זאָגען גרויסע וויכטיגע זאכען, וועלכע דו ווייסט ניט.

4 ווייל אזוי האָט געזאָגט דער עוויגער גאָט פון ישראל איבער די הייזער פון דיעזער שטאָדט און איבער די הייזער פון די קעניגע פון יהודה, וואָס זיינען צובראָכען געוואָרען צו מאכען פון זיי וואלען צו שטרייטען געגען שווערד.

5 זיי קומען צווו שטרייטען מיט די כשדים און צו פול מאכען זיי מיט טוידטע מענשען־קערפער. וואָס איך האָב געשלאָגען מיט מיין צאָרן און גרימצאָרן, און וואָס איך האָב פערבאָרגען מיין געזיכט פון דיעזער שטאָדט צוליעב זייער שלעכטס.

6 נון, איך וועל איהר ברענגען א מיטעל און א היילונג און וועל זיי היילען און וועל אויפדעקען פאר זיי פיעל פריעדען און וואַרהייט.

8 וְאֵת שְׁבוּת יִשְׂרָאֵל וּבְנִתִים כְּבָרִאשֹׁנָה׃ וְטִהַרְתִּים מִכָּל־
עֲוֺנָם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי וְסָלַחְתִּי לְכוֹל־עֲוֺנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר
9 חָטְאוּ־לִי וַאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִי׃ וְהָיְתָה לִּי לְשֵׁם שָׂשׂוֹן לִתְהִלָּה
וּלְתִפְאֶרֶת לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה אוֹתָם וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל־הַטּוֹבָה וְעַל
י כָּל־הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה לָּהּ׃ כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם־הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב
הוּא מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִַם הַנְשַׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה׃
11 קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים
הוֹדוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
מְבִאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת־הָאָרֶץ
12 כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עוֹד יִהְיֶה ׀ בַּמָּקוֹם הַזֶּה הֶחָרֵב מֵאֵין־אָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
13 וּבְכָל־עָרָיו נְוֵה רֹעִים מַרְבִּצִים צֹאן׃ בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי
הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם
וּבְעָרֵי יְהוּדָה עֹד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל־יְדֵי מוֹנֶה אָמַר
14 יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי אֶת־
הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית
טו יְהוּדָה׃ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא אַצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח
16 צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃ בַּיָּמִים הָהֵם תִּוָּשַׁע
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם תִּשְׁכּוֹן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ
17 יְהוָה ׀ צִדְקֵנוּ׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־יִכָּרֵת לְדָוִד
18 אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא בֵית־יִשְׂרָאֵל׃ וְלַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם לֹא־
יִכָּרֵת אִישׁ מִלְּפָנָי מַעֲלֶה עוֹלָה וּמַקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה
19 זֶּבַח כָּל־הַיָּמִים׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמוֹר׃
כ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־תָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת־בְּרִיתִי
הַלַּיְלָה׃

יתיר v. 8. 19,

7 און וועל צוריקקעהרען די געפאנגענשאפט פון יהודה און די געפאנגענ־שאפט פון ישראל און וועל זיי אויפבויען ווי בעפאר.

8 און איך וועל זיי רייניגען פון אלע זייערע זינד, וואס זיי האבען געזינ־דיגט און פערשולדיגט געגען מיר.

9 און זי וועט מיר זיין פאר א נאמען פון פרייד, פאר א לויב און פאר א שעהנקייט פאר אלע פעלקער פון דער ערד, וועלכע וועלען הערען גאר די גוטעס, וואס איך טהו זיי און זיי וועלען זיך שרעקען און ציטערען פאר גאר דאס גוטס און פאר גאר דעם פריעדען, וואס איך טהו צו איהר.

10 אזוי האט געזאגט גאט, עס וועט נאך געהערט ווערען אין דיעזען ארט, וואס איהר זאגט ער איז וויסט, אהן מענשען און אהן פיה, אין די שטעדט פון יהודה און אין די וויסטע גאסען פון ירושלים אהן מענשען, אהן איינוואהנער און אהן פיה,

11 די שטימע פון פרייד און די שטימע פון פרעהליכקייט, די שטימע פון חתן און די שטימע פון כלה, די שטימע פון די וואס זאגען דאנקט גאט פון הערשאפטען, ווייל גאט איז גוט, ווייל זיין גנאד איז אויף עוויג, זיי וועלען ברענגען דאנק־אפפער אין גאטס הויז, ווען איך וועל צוריק־קעהרען די געפאנגענשאפט פון לאנד ווי פריהער, זאגט גאט.

12 אזוי האט געזאגט גאט פון הערשאפטען, עס וועלען נאך ווידער זיין אין דיעזען ארט, וועלכער איז וויסט אהן מענשען און זאגאר אהן פיה — וואהנונגען פאר הירטען וועלכע לאגערען שאף.

13 אין די שטעדט פון בארג, אין די שטעדט פון טהאל, און אין די שטעדט פון זיד זייט און אין לאנד בנימין און ארום ירושלים און די די שטעדט פון יהודה, וועלען נאך דורגעהען די שאף אונטער די אויפ־זיכט פון צעהלער, זאגט גאט.

14 נון יעז וועלען קומען טעג, זאגט גאט, און איך וועל ערפילען דאס גוט־ווארט, וואס איך האב גערעדט איבער'ן הויז ישראל און איבער'ן הויז יהודה.

15 אין יענע טעג און אין יענער צייט וועל איך מאכען שפראצען פון דוד א צווייג פון גערעכטיגקייט און ער וועט טהאן רעכט און גערעכטיגקייט אין לאנד.

16 אין יענע טעג וועט יהודה געהאלפען ווערען און ירושלים וועט וואהנען אין זיכערהייט און דאס איז דער נאמען וואס מען וועט זיי רופען: (די וואהנונג פון) אונזער גערעכטען גאט.

17 ווייל אזוי האט גאט געזאגט, עס זאל קיין מאל ניט פעהלען צו דוד א מאן וואס זאל זיצען אויפ'ן טראהן פון הויז ישראל.

18 און צו די פריסטער די לוים וועט ניט פעהלען א מאן פאר מיר, וואס ברענגט אויף בראנד־אפפער און רויכערט שפייז־אפפער און מאכט שלאכט־אפפער אלע צייטען.

19 און גאטס ווארט איז געוועזן צו ירמיהו אזוי:

20 אזוי האט גאט געזאגט, ווען איהר וועט קענען צושטערען מיין בונד

הַלָּיְלָה וּלְבִלְתִּי הֱיוֹת יוֹמָם־וָלַיְלָה בְּעִתָּם׃ 21 גַּם־בְּרִיתִי
תֻפַר אֶת־דָּוִד עַבְדִּי מִהְיוֹת־לוֹ בֵן מֹלֵךְ עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־
22 הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתָי׃ אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כֵּן אַרְבֶּה אֶת־זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת־
23 הַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי אֹתִי׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
24 לֵאמֹר׃ הֲלוֹא רָאִיתָ מָה־הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי
הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה בָּהֶם וַיִּמְאָסֵם וְאֶת־עַמִּי
כה יִנְאָצוּן מִהְיוֹת עוֹד גּוֹי לִפְנֵיהֶם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־
26 שָׂמְתִּי׃ גַּם־זֶרַע יַעֲקוֹב וְדָוִד עַבְדִּי אֶמְאַס מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ
מֹשְׁלִים אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם יִשְׂחָק וְיַעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב אֶת־
שְׁבוּתָם וְרִחַמְתִּים׃

לד CAP. XXXIV. לד

א הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה וּנְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל ׀ וְכָל־חֵילוֹ וְכָל־מַמְלְכוֹת אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת יָדוֹ
וְכָל־הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ לֵאמֹר׃
2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־
3 הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ׃ וְאַתָּה לֹא
תִמָּלֵט מִיָּדוֹ כִּי תָּפֹשׂ תִּתָּפֵשׂ וּבְיָדוֹ תִּנָּתֵן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי
מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּרְאֶינָה וּפִיהוּ אֶת־פִּיךָ יְדַבֵּר וּבָבֶל תָּבוֹא׃
4 אַךְ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה
ה עָלֶיךָ לֹא תָמוּת בֶּחָרֶב׃ בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּבְמִשְׂרְפוֹת
אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ כֵּן יִשְׂרְפוּ־
לָךְ וְהוֹי אָדוֹן יִסְפְּדוּ־לָךְ כִּי־דָבָר אֲנִי־דִבַּרְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃
6 וַיְדַבֵּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
7 אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלִָם׃ וְחֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל

נלחמים

לג v. 26. מלא ו ibid. אשיב קרי

מיט'ן טאָג און מיין בונד מיט דער נאכט, און טאָג און נאכט זאָלען ניט זיין אין זייער צייט.

21 דאן וועט מיין בונד צושטערט ווערען וואָס איך האָב געשלאָסען מיט דוד מיין קנעכט, עס זאָל ניט זיין צו איהם אַ זוהן, וואָס זאָל רעגיערען אויף זיין טראָהן, און מיט די לוים די פּריסטער מיינע דיענער.

22 אזוי ווי עס קען ניט געצעהלט ווערען די הערשאפט פון הימעל, און עס קען ניט געמאָסטען ווערען די זאמד ביים ים, אזוי וועל איך פערמעהרען די זאמען פון דוד מיין קנעכט און די לוים וועלכע דיענען מיך.

23 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו אזוי:

24 זעהסטו ניט וואָס דיעזעס פאָלק רעדט אזוי: די צוויי פאמיליען, וואָס גאָט האָט זיי אויסגעקליעבען האָט ער יעצט פערהאסט, און מיין פאָלק פערהאסען זיי (די פעלקער) אז עס וועט שוין מעהר קיין פאָלק ניט זיין פאר זיי.

25 אזוי האָט געזאָגט גאָט, ווען עס זאָל ניט זיין מיין בונד מיט טאָג און נאכט, און ווען איך האָב ניט געמאכט מיין אָרדנונג מיט הימעל און ערד.

26 וועל איך אייך די זאמען פון יעקב און דוד מיין קנעכט פערהאסען, ניט צו נעהמען פון זיין זאמען הערשער פאר די זאמען פון אברהם, יצחק און ישראל, ווען איך וועל צוריקקעהרען זייער געפאנגענשאפט און וועל זיי דערבארעמען.

קאַפּיטעל לד

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו פון גאָט, און נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און גאָר זיין אַרמעע און אַלע קעניגרייכען פון לאנד אונ־טער די הערשאפט פון זיין האנד און אַלע פעלקער האָבען געשטרייט אויף ירושלים און אויף אַלע איהרע שטעדט, אזוי:

2 אזוי האָט דער אייביגער גאָט פון ישראל געזאָגט: געה און זאָג צו צדקיהו דעם קעניג פון יהודה, און זאָלסט זאָגען צו איהם אזוי האָט גאָט געזאָגט, נון, איך גיעב דיעזע שטאָדט אין דער האנד פון קעניג פון בבל און ער וועט זי פערברענען אין פייער.

3 און דו וועסט ניט אַנטרינען ווערען פון זיין האנד, נאָר דו וועסט געוויס געכאפּט ווערען און איבערגעגעבען ווערען אין זיין האנד, און דיינע אויגען וועלען זעהען די אויגען פון קעניג פון בבל און זיין מויל וועט ריידען מיט דיין מויל, און דו וועסט קומען נאָך בבל.

4 נאָר הער דאָס וואָרט פון גאָט, צדקיהו קעניג פון יהודה, אזוי האָט גאָט געזאָגט וועגען דיר, דו וועסט ניט געטוידט ווערען דורכ'ן שווערד.

5 דו וועסט שטאַרבען אין פריעדען, און מיט די פערברענונגען וואָס זיי־נען געמאכט געוואָרען פאר דיינע עלטערען, די ערשטע קעניגע, וועלכע זיינען געוועזן פאר דיר, וועט מען פאר דיר ברענען, און מען וועט דיך בעקלאָגען אָ, וועה, הארר! ווייל דאָס וואָרט האָב איך גערעדט, זאָגט גאָט.

6 און ירמיהו דער פּראָפעט האָט גערעדט צו צדקיהו דעם קעניג פון יהודה אַלע דיעזע ווערטער אין ירושלים.

7 און די אַרמעע פון קעניג פון בבל האָט געשטרייט מיט ירושלים און

נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנּוֹתָרוֹת אֶל־
לָכִישׁ וְאֶל־עֲזֵקָה כִּי הֵנָּה נִשְׁאֲרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי
8 מִבְצָר׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
9 בִּירוּשָׁלִַם לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר׃ לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־
י בָּם בִּיהוּדִי אָחִיהוּ אִישׁ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־בָּאוּ בַבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־
שִׁפְחָתוֹ חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ׃
11 וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי־כֵן וַיָּשִׁבוּ אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת
אֲשֶׁר שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים וַיִּכְבִּישׁוּם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃
12 13 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
14 הוֹצִאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר׃ מִקֵּץ
שֶׁבַע שָׁנִים תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר יִמָּכֵר
לְךָ וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וְלֹא־שָׁמְעוּ
טו אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם׃ וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם
וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ
16 בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו׃ וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ
אֶת־שְׁמִי וַתָּשִׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־
שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לִהְיוֹת לָכֶם
17 לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם
לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ
הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם־יְהוָה אֶל־הַחֶרֶב אֶל־הַדֶּבֶר
וְאֶל־הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַוְעָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃
18 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִתִי אֲשֶׁר לֹא־הֵקִימוּ
אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנָי הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ

לשנים

v. 8. הפטרת משפטים   v. 11. יתיר י׳   v. 17. לזעוה קרי   v. 13. חסר י׳

לִשְׁנַיִם וַיַּעַבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו׃ שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלִַם 19
הַסָּרִסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי
הָעֵגֶל׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם כ
וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃
וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם 21
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים מֵעֲלֵיכֶם׃
הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ 22
עָלֶיהָ וּלְכָדוּהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה
מֵאֵין יֹשֵׁב׃

לה CAP. XXXV. לה

הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּימֵי יְהוֹיָקִים א
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ אֶל־בֵּית הָרֵכָבִים 2
וְדִבַּרְתָּ אוֹתָם וַהֲבִאוֹתָם בֵּית יְהוָה אֶל־אַחַת הַלְּשָׁכוֹת
וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יָיִן׃ וָאֶקַּח אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־יִרְמְיָהוּ בֶּן 3
חֲבַצִּנְיָה וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־בָּנָיו וְאֵת כָּל־בֵּית הָרֵכָבִים׃
וָאָבִא אֹתָם בֵּית יְהוָה אֶל־לִשְׁכַּת בְּנֵי חָנָן בֶּן־יִגְדַּלְיָהוּ 4
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אֵצֶל לִשְׁכַּת הַשָּׂרִים אֲשֶׁר מִמַּעַל
לְלִשְׁכַּת מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־שַׁלֻּם שֹׁמֵר הַסַּף׃ וָאֶתֵּן לִפְנֵי ׀ בְּנֵי ה
בֵית־הָרֵכָבִים גְּבִעִים מְלֵאִים יַיִן וְכֹסוֹת וָאֹמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ־
יָיִן׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתֶּה־יָּיִן כִּי יוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ צִוָּה 6
עָלֵינוּ לֵאמֹר לֹא תִשְׁתּוּ־יַיִן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם׃ וּבַיִת 7
לֹא־תִבְנוּ וְזֶרַע לֹא־תִזְרָעוּ וְכֶרֶם לֹא־תִטָּעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם
כִּי בָּאֳהָלִים תֵּשְׁבוּ כָּל־יְמֵיכֶם לְמַעַן תִּחְיוּ יָמִים רַבִּים
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים שָׁם׃ וַנִּשְׁמַע בְּקוֹל 8
יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־
יַיִן כָּל־יָמֵינוּ אֲנַחְנוּ נָשֵׁינוּ בָּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ׃ וּלְבִלְתִּי בְּנוֹת 9
בָּתִּים לְשִׁבְתֵּנוּ וְכֶרֶם וְשָׂדֶה וָזֶרַע לֹא יִהְיֶה־לָּנוּ׃ וַנֵּשֶׁב י

באהלים

לה v. 4. פתח בס״פ v. 7. קמץ בטעמא .Baer קמץ בז״ק

19 די פירשטען פון יהודה און די פירשטען פון ירושלים די הויפבעדיענטע און די פריעסטען און גאר דאס פאלק פון לאנד, וועלכע זיינען דורכגע־גאנגען צווישען די שטיקער פון קאלב

20 וועל איך זיי איבערגעבען אין דער האנד פון זייערע פיינדע און אין דער האנד פון זייערע פערפאלגער, און זייערע טוידטע קערפער וועט זיין פאר א שפייז צו די פויגעל פון הימעל און צו די פיה פון דער ערד.

21 און צדקיהו דעם קעניג פון יהודה און זיינע פירשטען וועל איך איבער־געבען אין דער האנד פון זייערע פיינדע און אין האנד פון זייערע פער־פאלגער און אין האנד פון דער ארמעע פון קעניג פון בבל וואס זיינען אוועקגעצויגען פון אייך.

22 נון, וועל איך בעפעהלען, זאגט גאט, און וועל זיי צוריקברענגען צו דיזער שטאדט, און זיי וועלען שטרייטען מיט איהר און זי איינגעהמען און פערברענען זי אין פייער, און די שטעדט פון יהודה וועל איך מאכען צו וויסט אהנע איינוואהנער.

קאפיטעל לה

1 דאס ווארט וואס עס איז געוועזן צו ירמיהו פון גאט אין די טעג פון יהויקים, דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, אזוי :

2 געה צום הויז פון די רכבים און רייד מיט זיי און ברענג זיי אין גאט'ס הויז אין איינע פון די קאמערען און זאלסט זיי מאכען צו טרינקען וויין.

3 האב איך גענומען יאזניה דעם זוהן פון ירמיהו דער זוהן חבצניה און זיין ברודער און אלע זיינע זיהן און דאס גאנצע הויז פון די רכבים.

4 און האב זיי געבראכט אין גאט'ס הויז אין דעם קאמער פון די זיהן פון חנן דער זוהן פון גדליהו דעם געטליכען מאן, וואס ביי דעם קאמער פון די פירשטען, וואס איבער דעם קאמער פון מעשיהו דער זוהן פון שלם דער טהויער וועכטער.

5 און איך האב אוועקגעשטעלט פאר די קינדער פון רכבים'ס הויז פולע קריג מיט וויין און בעכער, און איך האב צו זיי געזאגט : טרינקט וויין !

6 און זיי האבען געזאגט : מיר וועלען ניט טרינקען קיין וויין, ווייל יונדב דער זוהן פון רכב אונזער פאטער האט אונז געזאגט אזוי : איהר זאלט ניט טרינקען קיין וויין, ניט איהר און ניט אייערע קינדער ביז אייביג.

7 און איהר זאלט ניט בויען קיין הויז און זעעהן קיין זוימען און ניט פלאנ־צען קיין וויינגארטען, דיזעס אלעס זאלט איהר ניט האבען, נאר אין געצעלטען זאלט איהר וואהנען אלע אייערע יאהרען, אום איהר זאלט לעבען פיעלע יאהרען אויף דער ערד וואס איהר האלט זיך אויף דארט.

8 און מיר האבען געהערט די שטימע פון יהונדב דער זוהן פון רכב אונזער פאטער, אלעס וואס ער האט אונז בעפעהלען, ניט צו טרינקען קיין וויין אלע אונזערע יאהרען, מיר, אונזערע פרויען, אונזערע זיהן און אונזערע טעכטער.

9 און ניט צו בויען הייזער פאר אונזער וואהנונג, און א וויינגארטען, און א פעלד און זוימען זאלען מיר ניט האבען.

11 בָּאֳהָלִים וַנִּשְׁמַע וַנַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יוֹנָדָב אָבִינוּ׃ וַיְהִי
בַּעֲלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־הָאָרֶץ וַנֹּאמֶר בֹּאוּ
וְנָבוֹא יְרוּשָׁלַםִ מִפְּנֵי חֵיל הַכַּשְׂדִּים וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם וַנֵּשֶׁב
12 בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
13 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ
יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ הֲלוֹא תִקְחוּ מוּסָר לִשְׁמֹעַ אֶל־
14 דְּבָרַי נְאֻם־יְהוָה׃ הוּקַם אֶת־דִּבְרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֲשֶׁר־
צִוָּה אֶת־בָּנָיו לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן וְלֹא שָׁתוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי שָׁמְעוּ אֵת מִצְוַת אֲבִיהֶם וְאָנֹכִי דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם
טו וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃ וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי
הַנְּבִאִים ׀ הַשְׁכֵּים וְשָׁלֹחַ ׀ לֵאמֹר שֻׁבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הָרָעָה וְהֵיטִיבוּ מַעַלְלֵיכֶם וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּשְׁבוּ אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם
וְלַאֲבֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנְכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃
16 כִּי הֵקִימוּ בְּנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם אֲשֶׁר
17 צִוָּם וְהָעָם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ אֵלָי׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא אֶל־יְהוּדָה וְאֶל
כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם
יַעַן דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמֵעוּ וָאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנוּ׃
18 וּלְבֵית הָרֵכָבִים אָמַר יִרְמְיָהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם
וַתִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה אֶתְכֶם׃
19 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ
לְיוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב עֹמֵד לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃

CAP. XXXVI. לו

א וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
2 הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קַח־לְךָ
מְגִלַּת־סֵפֶר וְכָתַבְתָּ אֵלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי

אליך

ל״ה v. 15. כ״א עַל

10 און אזוי האָבען מיר געוואָהנט אין געצעלטען און מיר האָבען געהערט און געטהאָן אַלעס ווי יונדב אונזער פאָטער האָט אונז בעפאָהלען.

11 און עס איז געשעהען אַז נבוכדראצר דער קעניג פון בבל אין ארויפגע־קומען אויף אונזער לאַנד, האָבען מיר געזאָגט, קומט לאָמיר קומען נאָך ירושלים צוליעב די ארמעע פון די כשדים און צוליעב די ארמעע פון ארם און אזוי וואָהנען מיר אין ירושלים.

12 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו ירמיהו אזוי:

13 אזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען דער גאָט פון ישראל, געה און זאָג צו די מענשען פון יהודה און צו די איינוואָהנער פון ירושלים, איהר האָט דאָך געדאַרפט ־ערפון אראָב־נעהמען א מוסר ווי צו הערען צו מיינע ווערטער, זאָגט גאָט.

14 עס ווערען דאָך אויסגעפיהרט די ווערטער פון יהונדב דער זוהן פון רכב, וואָס ער האָט בעפאָהלען זיינע קינדער ניט צו טרינקען קיין וויין, און זיי האָבען ווירקליך ניט געטרונקען ביז דיעזען טאָג, ווייל זיי האָבען גע־הערט דעם בעפעהל פון זייער פאָטער, און איך האָב גערעדט צו אייך פון גאַנץ פריה און וויעדער גערעדט און איהר האָט דאָך ניט געהערט צו מיר.

15 און איך האָב געשיקט צו אייך אַלע מיינע קנעכט די פּראָפּעטען, פון פריה אָן געשיקט זאָגענדיג: קעהרט זיך צוריק יעדער איינער פון זיין שלעכטען וועג און בעסערט אויס אייערע טהאַטען און געהט ניט נאָך אנדערע געטער צו דיענען זיי, און בלייבט וואָהנען אויף דער ערד וואָס איך האָב געגעבען צו אייך און צו אייערע עלטערען, און איהר האָט אָבער אייער אויער ניט צוגעלעגט און האָט ניט געהערט צו מיר.

16 ווייל די זיהן פון יהונדב דער זוהן רכב האַלטען דעם בעפעהל פון זייער פאָטער, וואָס ער האָט זיי בעפאָהלען, און דיעזעס פאָלק האָבען ניט צו־געהערט צו מיר.

17 דארום אזוי זאָגט דער אייביגער גאָט פון די הערשאַפטען גאָט פון ישראל, נון, איך ברענג אויף יהודה און אויף ירושלים דעם גאַנצען אונגליק וואָס איך האָב גערעדט איבער זיי, ווייל איך האָב גערעדט און זיי האָבען ניט געהערט, און איך האָב צו זיי גערופען און זיי האָבען ניט געענטפערט.

18 און צו דעם הויז פון די רכבים האָט ירמיהו געזאָגט, אזוי האָט גאָט גע־זאָגט, ווייל איהר האָט געהערט דעם בעפעהל פון אייער פאָטער יהונדב, אוּן איהר האָט געהיט אַלע זיינע געבאָט און איהר האָט געטהאָן אַלעס ווי ער האָט אייך בעפאָהלען.

19 דערפאר, זאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, וועט ניט פעהלען א מאַן צו יונדב דער זוהן פון רכב וואָס זאָל פאר מיר שטעהען אַלע צייט.

קאַפּיטעל לו

1 און עס איז געשעהען אין דעם פיערטען יאָהר פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה. איז געוועזן דיעזעס וואָרט צו ירמיהו פון גאָט אזוי:

2 נעהם דיר א ראָלל־בוך (מגילה) און שרייב אויף איהר אַלע ווערטער וואָס איך האָב גערעדט צו דיר איבער ישראל און איבער יהודה און איבער אַלע

אֵלֶיךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי
אֵלֶיךָ מִימֵי יֹאשִׁיָּהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אוּלַי יִשְׁמְעוּ בֵּית 3
יְהוּדָה אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם
לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְסָלַחְתִּי לַעֲוֺנָם
וּלְחַטָּאתָם׃ וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה 4
וַיִּכְתֹּב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר
אֵלָיו עַל־מְגִלַּת־סֵפֶר׃ וַיְצַוֶּה יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ לֵאמֹר ה
אֲנִי עָצוּר לֹא אוּכַל לָבוֹא בֵּית יְהוָה׃ וּבָאתָ אַתָּה וְקָרָאתָ 6
בַמְּגִלָּה אֲשֶׁר־כָּתַבְתָּ מִפִּי אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה בְּאָזְנֵי הָעָם
בֵּית יְהוָה בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאָזְנֵי כָל־יְהוּדָה הַבָּאִים
מֵעָרֵיהֶם תִּקְרָאֵם׃ אוּלַי תִּפֹּל תְּחִנָּתָם לִפְנֵי יְהוָה וְיָשֻׁבוּ 7
אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה כִּי־גָדוֹל הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ וַיַּעַשׂ בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה כְּכֹל אֲשֶׁר־ 8
צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לִקְרֹא בַסֵּפֶר דִּבְרֵי יְהוָה בֵּית
יְהוָה׃ וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִשִׁית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ 9
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי קָרְאוּ צוֹם לִפְנֵי יְהוָה כָּל־
הָעָם בִּירוּשָׁלָםִ וְכָל־הָעָם הַבָּאִים מֵעָרֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלָםִ׃
וַיִּקְרָא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר אֶת־דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֵּית יְהוָה בְּלִשְׁכַּת י
גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן הַסֹּפֵר בֶּחָצֵר הָעֶלְיוֹן פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־
יְהוָה הֶחָדָשׁ בְּאָזְנֵי כָּל־הָעָם׃ וַיִּשְׁמַע מִכָיְהוּ בֶן־גְּמַרְיָהוּ 11
בֶן־שָׁפָן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה מֵעַל־הַסֵּפֶר׃ וַיֵּרֶד בֵּית־ 12
הַמֶּלֶךְ עַל־לִשְׁכַּת הַסֹּפֵר וְהִנֵּה־שָׁם כָּל־הַשָּׂרִים יוֹשְׁבִים
אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר וּדְלָיָהוּ בֶן־שְׁמַעְיָהוּ וְאֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר
וּגְמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן וְצִדְקִיָּהוּ בֶן־חֲנַנְיָהוּ וְכָל־הַשָּׂרִים׃ וַיַּגֵּד 13
לָהֶם מִכָיְהוּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמֵעַ בִּקְרֹא בָרוּךְ
בַּסֵּפֶר בְּאָזְנֵי הָעָם׃ וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ אֶת־ 14
יְהוּדִי בֶּן־נְתַנְיָהוּ בֶּן־שֶׁלֶמְיָהוּ בֶן־כּוּשִׁי לֵאמֹר הַמְּגִלָּה
אֲשֶׁר קָרָאתָ בָּהּ בְּאָזְנֵי הָעָם קָחֶנָּה בְיָדְךָ וָלֵךְ וַיִּקַּח

פעלקער, פונ׳ם טאָג אָן וואָס איך האָב צו דיר גערעדט, פון די טעג פון יאשיהו און ביז דיעזען טאָג.

3 פיעלייכט וועלען דאָס הויז פון יהודה הערען אַלע שלעכטעס, וואָס איך דענק צו טהאָן מיט זיי, אום זיי זאָלען צוריקקעהרען יעדערער פון זיין שלעכטען וועג, און דאַן וועל איך פערגעבען זייער שולד און זייער זינד.

4 און ירמיהו האָט גערופען ברוך דעם זוהן פון נריה און ברוך האָט געשריעבען פון ירמיהו׳ס מויל אַלע ווערטער פון גאָט וואָס ער האָט צו איהם גערעדט אויף א ראָלל־בוך (מגלה).

5 און ירמיהו האָט בעפאָהלען ברוך׳ן אזוי : איך בין פערהאַפטעט, איך קען ניט קומען אין גאָט׳ס הויז.

6 זאָלסטו קומען און לעזען אין דער מגלה, וואָס דו האָסט געשריעבען פון מיין מויל, גאָט׳ס ווערטער אין די אויערען פון פאָלק אין גאָט׳ס הויז אין א פאסט־טאָג, און אויך אין די אויערען פון גאַנץ יהודה, וואָס זיי קומען פון זייערע שטעדט זאָלסטו זיי לייענען.

7 פיללייכט וועט זייער געבעט פאַלען פאַר גאָט און זיי וועלען זיך צוריקקעהרען יעדערער פון זיין שלעכטען וועג, ווייל גרויס זיינען דער צאָרן און דער גרימצאָרן, וואָס גאָט האָט גערעדט איבער דיעזען פאָלק.

8 און ברוך דער זוהן פון נריה האָט געטהאָן אַלעס ווי ירמיהו דער פּראָפעט האָט איהם געהייסען, צו לעזען אין דעם בוך גאָט׳ס ווערטער אין גאָט׳ס הויז.

9 און עס איז געוועזען אין דעם פינפטען יאָהר צו יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה, אין דעם ניינטען מאָנאַט, האָבען זיי אויסגערופען א פאסט־טאָג פאַר גאָט, גאָר דאָס פאָלק אין ירושלים און גאָר דאָס פאָלק, וואָס זיינען געקומען פון די שטעדט פון יהודה און ירושלים.

10 און ברוך דער זוהן פון נריה האָט געלעזען אין דעם בוך ירמיהו׳ס ווערטער אין גאָט׳ס הויז, אין דעם קאַמער פון גמריהו דער זוהן פון שפן דעם שרייבער אין דעם אויבערשטען הויף אין דעם אריינגאַנג פון נייעם טהויער פון גאָט׳ס הויז, אין די אויערען פון גאָר דאָס פאָלק.

11 און מכיהו דער זוהן פון גמריהו דער זוהן פון שפן האָט געהערט אַלע ווערטער פון גאָט אויס דעם בוך.

12 און ער איז אַרונטערגעגאַנגען אין דעם קעניגס הויז אין קאַמער פון שרייבער און דאָרט זיינען געזעסען אַלע פירשטען : אלישמע דער שרייבער און דליהו דער זוהן פון שמעיהו און אלנתן דער זוהן פון עכבור און גמריהו דער זוהן פון שפן און צדקיהו דער זוהן פון חנניה און אַלע פירשטען.

13 און מכיהו האָט זיי געזאָגט אַלע ווערטער, וואָס ער האָט געהערט, ווען ברוך האָט געלעזען אין דעם בוך אין די אויערען פון פאָלק.

14 האָבען אַלע פירשטען געשיקט צו ברוך׳ן יהודה דעם זוהן שלמיהו דער זוהן פון כוש, זאָגענדיג : די מגלה וואָס דו האָסט אין איהר געלעזען אין די אויערען פון פאָלק, נעהם זי אין דיין האַנד און געה, און ברוך דער זוהן פון נריהו האָט גענומען די מגלה אין זיין האַנד און איז געקומען צו זיי.

טו בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ אֶת־הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו שֵׁב־נָא וּקְרָאֶנָּה בְּאָזְנֵינוּ וַיִּקְרָא בָרוּךְ בְּאָזְנֵיהֶם׃
16 וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים פָּחֲדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
וַיֹּאמְרוּ אֶל־בָּרוּךְ הַגֵּיד נַגִּיד לַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
17 הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־בָּרוּךְ שָׁאֲלוּ לֵאמֹר הַגֶּד־נָא לָנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ
18 אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּיו׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו
יִקְרָא אֵלַי אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲנִי כֹּתֵב עַל־הַסֵּפֶר
19 בַּדְּיוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ לֵךְ הִסָּתֵר אַתָּה
כ וְיִרְמְיָהוּ וְאִישׁ אַל־יֵדַע אֵיפֹה אַתֶּם׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
חָצֵרָה וְאֶת־הַמְּגִלָּה הִפְקִדוּ בְּלִשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר
21 וַיַּגִּידוּ בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אֶת־יְהוּדִי לָקַחַת אֶת־הַמְּגִלָּה וַיִּקָּחֶהָ מִלִּשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע
הַסֹּפֵר וַיִּקְרָאֶהָ יְהוּדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְאָזְנֵי כָּל־הַשָּׂרִים
22 הָעֹמְדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ
23 הַתְּשִׁיעִי וְאֶת־הָאָח לְפָנָיו מְבֹעָרֶת׃ וַיְהִי ׀ כִּקְרוֹא יְהוּדִי
שָׁלֹשׁ דְּלָתוֹת וְאַרְבָּעָה יִקְרָעֶהָ בְּתַעַר הַסֹּפֵר וְהַשְׁלֵךְ
אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאָח עַד־תֹּם כָּל־הַמְּגִלָּה עַל־הָאֵשׁ
24 אֲשֶׁר עַל־הָאָח׃ וְלֹא פָחֲדוּ וְלֹא קָרְעוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם
הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו הַשֹּׁמְעִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
כה וְגַם אֶלְנָתָן וּדְלָיָהוּ וּגְמַרְיָהוּ הִפְגִּעוּ בַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׂרֹף
26 אֶת־הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם׃ וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ אֶת־
יְרַחְמְאֵל בֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־שְׂרָיָהוּ בֶן־עַזְרִיאֵל וְאֶת־שֶׁלֶמְיָהוּ
בֶּן־עַבְדְּאֵל לָקַחַת אֶת־בָּרוּךְ הַסֹּפֵר וְאֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
27 וַיַּסְתִּרֵם יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אַחֲרֵי ׀
שְׂרֹף הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּגִלָּה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַב
28 בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ שׁוּב קַח־לְךָ מְגִלָּה אַחֶרֶת
וּכְתֹב עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־
הַמְּגִלָּה הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃

15 און זיי האָבען איהם געזאָגט זעטץ זיך נאָר און לעז זי אין אונזערע אויערען, און ברוך האָט געלעזען אין זייערע אויערען.

16 און עס איז געווען ווען זיי האָבען געהערט אַלע ווערטער האָבען זיי זיך דערשראָקען איינער אַנטקעגען דעם אַנדערען און זיי האָבען געזאָגט צו ברוך'ן, מיר מוזען אַלע דיעזע ווערטער זאָגען צו קעניג.

17 און זיי האָבען געפרעגט ברוך'ן אַזוי : זאָג אונז נאָר ווי אַזוי האָסטו געשריעבען אַלע דיעזע ווערטער פון זיין מויל ?

18 און ברוך האָט געזאָגט צו זיי, פון זיין מויל האָט ער מיר דיקטירט אַלע דיעזע ווערטער און איך האָב געשריעבען מיט טינט.

19 און די פירשטען האָבען געזאָגט צו ברוך'ן געה און בעהאַלט זיך, דו און ירמיהו, קיינער זאָל ניט וויסען וואו איהר זייט.

20 און זיי זיינען געקומען צום קעניג אין הויף און די מגלה האָבען זיי איבערגעלאָזען אין דעם קאַמער פון אלישמע דעם שרייבער, און זיי האָבען געזאָגט אַלע ווערטער אין די אויערען פון קעניג.

21 און דער קעניג האָט געשיקט יהודי'ן צו נעהמען די מגלה, און ער האָט זי גענומען פונ'ם קאַמער פון אלישמע דעם שרייבער, און יהודי האָט זי געלעזען אין די אויערען פון קעניג און אין די אויערען פון אַלע פירשטען, וועלכע זיינען געשטאַנען אַרום דעם קעניג.

22 און דער קעניג איז געזעסען אין דעם ווינטער־הויז אין דעם ניינטען מאָנאַט, און דער פייערטאָפּ האָט געברענט פאַר איהם.

23 און עס איז געווען, ווען יהודי האָט געלעזען דריי זייטען אָדער פיער האָט ער צושניטען מיט'ן פּעדער מעסער און געוואָרפען אויפ'ן פייער וואָס אין פייערטאָפּ, ביז די גאַנצע מגלה איז פערברענט געוואָרען אויפ'ן פייער וואָס אין פייער טאָפּ.

24 און זיי האָבען זיך ניט געשראָקען און ניט צוריסען זייערע קליידער, דער קעניג און זיינע קנעכט, וואָס האָבען געהערט אַלע דיעזע ווערטער.

25 און (אָבוואָהל) אויך אלנתן און דליהו און גמריהו האָבען זיך געבעטען ביים קעניג ער זאָל ניט פערברענען די מגלה, ער האָט אָבער זיי ניט געהערט.

26 און דער קעניג האָט בעפאָהלען ירחמיאל דעם זוהן פון מלך און שריהו דעם זוהן פון עזריאל און שלמיהו דעם זוהן פון עבדאל צו נעהמען ברוך דעם שרייבער און ירמיהו דעם פּראָפעט אָבער גאָט האָט זיי פערבאָרגען.

27 און דאָס וואָרט פון גאָט איז געווען צו ירמיהו, נאָכדעם ווי דער קעניג האָט פערברענט די מגלה און די ווערטער וואָס ברוך האָט געשריעבען פון ירמיהו'ס מויל אַזוי :

28 נעהם דיר ווידער אַן אַנדער מגלה און שרייב אויף איהר אַלע ערשטע ווערטער וואָס זיינען געווען אויף דער ערשטער מגלה, וואָס יהויקים דער קעניג פון יהודה האָט פערברענט.

29 וְעַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה אַתָּה שָׂרַפְתָּ אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ לֵאמֹר בֹּא יָבוֹא מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ ל לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא דָוִד וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מֻשְׁלֶכֶת לַחֹרֶב בַּיּוֹם וְלַקֶּרַח בַּלָּיְלָה׃ 31 וּפָקַדְתִּי עָלָיו וְעַל־זַרְעוֹ וְעַל־עֲבָדָיו אֶת־עֲוֺנָם וְהֵבֵאתִי עֲלֵיהֶם וְעַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמֵעוּ׃ 32 וְיִרְמְיָהוּ לָקַח ׀ מְגִלָּה אַחֶרֶת וַיִּתְּנָהּ אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ הַסֹּפֵר וַיִּכְתֹּב עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּאֵשׁ וְעוֹד נוֹסַף עֲלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים כָּהֵמָּה׃

לז CAP. XXXVII. לז

א וַיִּמְלָךְ־מֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת כָּנְיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָקִים אֲשֶׁר הִמְלִיךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ 2 וְלֹא שָׁמַע הוּא וַעֲבָדָיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ 3 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־יְהוּכַל בֶּן־שֶׁלֶמְיָה וְאֶת־צְפַנְיָהוּ בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר הִתְפַּלֶּל־נָא בַעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 4 וְיִרְמְיָהוּ בָּא וְיֹצֵא בְּתוֹךְ הָעָם וְלֹא־נָתְנוּ אֹתוֹ בֵּית הַכְּלִיא׃ ה וְחֵיל פַּרְעֹה יָצָא מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁמְעוּ הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עַל־יְרוּשָׁלִַם אֶת־שִׁמְעָם וַיֵּעָלוּ מֵעַל יְרוּשָׁלִָם׃ 6 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ 7 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם אֵלַי לְדָרְשֵׁנִי הִנֵּה ׀ חֵיל פַּרְעֹה הַיֹּצֵא לָכֶם לְעֶזְרָה שָׁב לְאַרְצוֹ מִצְרָיִם׃ 8 וְשָׁבוּ

הכשדים

ל״ז ׳ 4. ׳ הכלוא קרי

29 און איבער יהויקים דעם קעניג פון יהודה זאָלסטו זאָגען, אזוי האָט גאָט געזאָגט: דו האָסט פאַרברענט דיזעז מגלה זאָגענדיג, וואָרום האָסטו געשריעבען אויף איהר אזוי, דער קעניג פון בבל וועט ווירקליך קומען און פערדארבען דיזעס לאַנד און וועט פערטיליגען פון איהר מענשען און פיה.

30 דארום אזוי זאָגט גאָט איבער יהויקים קעניג פון יהודה, ער וועט נים האָבען איינעם, וואָס זאָל זיצען אויף דוד׳ס טהראָן, און זיין טוידטער קערפער וועט זיך וואַלגערען אין די היטץ ביי טאָג און אין די קעלט ביי נאַכט.

31 און איך וועל דערמאָהנען אויף איהם און אויף זיינע קינדער און זיינע קנעכט זייערע זינד, און איך וועל ברענגען אויף זיי און אויף די איינוואָהנער פון ירושלים און אַלע מענשען פון יהודה גאָר דעם אונגליק, ווייל איך האָב גערעדט צו זיי און זיי האָבען ניט געהערט.

32 און ירמיהו האָט גענומען אַן אנדער מגלה און זי געגעבען צו ברוך דעם זוהן פון נריהו דעם שרייבער און ער האָט אויף איהם געשריעבען פון ירמיהו׳ס מויל אַלע ווערטער פון דעם בוך וואָס יהויקים דער קעניג פון יהודה האָט פאַרברענט אין פייער, און נאָך איז צוגעקומען צו זיי פיעלע ווערטער ווי יענע.

קאַפּיטעל לז

1 און צדקיהו דער זוהן פון יאשיהו איז געוואָרען קעניג אַנשטאָט כניהו דער זוהן פון יהויקים, וועלכען נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט געמאַכט פאַר קעניג פון לאַנד יהודה.

2 און ער און זיינע קנעכט און דאָס פאָלק פון לאַנד האָבען ניט געהערט צו די ווערטער פון גאָט, וואָס ער האָט גערעדט דורך ירמיהו דעם פּראָפעט.

3 און דער קעניג האָט געשיקט יהוכל דער זוהן פון שלמיה און צפניה דעם זוהן פון מעשיה דעם פּריעסט צו ירמיהו דעם פּראָפעט זאָגענדיג: בעט נאָר פאַר אונז ביי דעם אייביגען אונזער גאָט.

4 און ירמיהו פלעגט אריינקומען און ארויסגעהען צווישען פאָלק (פריי) און זיי האָבען איהם ניט אריינגעזעצט אין געפענגנים.

5 און די אַרמעע פון פּרעה איז ארויס פון מצרים, און די כשדים וועלכע האָבען בעלאַגערט ירושלים האָבען דערפון געהערט, האָבען זיי זיך אָבגעצויגען פון ירושלים.

6 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזען צו ירמיהו דעם פּראָפעט אזוי:

7 אזוי האָט דער אייביגער גאָט פון ישראל געזאָגט, אזוי זאָלט איהר זאָגען צום קעניג פון יהודה, וועלכער שיקט אייך צו מיר צו פאָרשען, נון, די אַרמעע פון פּרעה, וואָס איז ארויס אייך צו הילף, האָט זיך צוריקגעקעהרט אין זיין לאַנד מצרים.

הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחֲמוּ עַל־הָעִיר הַזֹּאת וּלְכָדֻהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ׃
9 כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־תַּשִּׁאוּ נַפְשֹׁתֵיכֶם לֵאמֹר הָלֹךְ
י יֵלְכוּ מֵעָלֵינוּ הַכַּשְׂדִּים כִּי לֹא יֵלֵכוּ׃ כִּי אִם־הִכִּיתֶם כָּל־
חֵיל כַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים אִתְּכֶם וְנִשְׁאֲרוּ־בָם אֲנָשִׁים
מְדֻקָּרִים אִישׁ בְּאָהֳלוֹ יָקוּמוּ וְשָׂרְפוּ אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
11 בָּאֵשׁ׃ וְהָיָה בְּהֵעָלוֹת חֵיל הַכַּשְׂדִּים מֵעַל יְרוּשָׁלָ‍ִם מִפְּנֵי
12 חֵיל פַּרְעֹה׃ וַיֵּצֵא יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַ‍ִם לָלֶכֶת אֶרֶץ
13 בִּנְיָמִן לַחֲלִק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם׃ וַיְהִי־הוּא בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן
וְשָׁם בַּעַל פְּקִדֻת וּשְׁמוֹ יִרְאִיָּיה בֶּן־שֶׁלֶמְיָה בֶּן־חֲנַנְיָה
וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר אֶל־הַכַּשְׂדִּים אַתָּה
14 נֹפֵל׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר אֵינֶנִּי נֹפֵל עַל־הַכַּשְׂדִּים וְלֹא
שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְפֹּשׂ יִרְאִיָּיה בְּיִרְמְיָהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִים׃
טו וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל־יִרְמְיָהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ וְנָתְנוּ אוֹתוֹ בֵּית
הָאֵסוּר בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר כִּי־אֹתוֹ עָשׂוּ לְבֵית הַכֶּלֶא׃
16 כִּי בָא יִרְמְיָהוּ אֶל־בֵּית הַבּוֹר וְאֶל־הַחֲנֻיוֹת וַיֵּשֶׁב־שָׁם
17 יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקָּחֵהוּ
וַיִּשְׁאָלֵהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ בַּסֵּתֶר וַיֹּאמֶר הֲיֵשׁ דָּבָר מֵאֵת
יְהוָה וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ וַיֹּאמֶר בְּיַד־מֶלֶךְ בָּבֶל תִּנָּתֵן׃
18 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ מֶה חָטָאתִי לְךָ
וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי־נְתַתֶּם אוֹתִי אֶל־בֵּית הַכֶּלֶא׃
19 וְאַיּוֹ נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־
כ בָּבֶל עֲלֵיכֶם וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת׃ וְעַתָּה שְׁמַע־נָא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ תִּפָּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וְאַל־תְּשִׁבֵנִי בֵּית יְהוֹנָתָן
21 הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוּת שָׁם׃ וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיַּפְקִדוּ
אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה וְנָתֹן לוֹ כִכַּר־לֶחֶם לַיּוֹם
מִחוּץ הָאֹפִים עַד־תֹּם כָּל־הַלֶּחֶם מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ
בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃

וישמע

19 ∘ ואיה קרי

לח

Cap. XXXVIII. לח

א וַיִּשְׁמַע שְׁפַטְיָה בֶּן מַתָּן וּגְדַלְיָהוּ בֶּן־פַּשְׁחוּר וְיוּכַל בֶּן־
שֶׁלֶמְיָהוּ וּפַשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ
2 מְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הַיֹּשֵׁב בָּעִיר
הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְהַיֹּצֵא אֶל־הַכַּשְׂדִּים
3 יִחְיֶה וְהָיְתָה־לּוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וָחָי׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנָּתֹן תִּנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃
4 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוּמַת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּי
עַל־כֵּן הוּא מְרַפֵּא אֶת־יְדֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים ׀
בָּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יְדֵי כָל־הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה כִּי ׀ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינֶנּוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם הַזֶּה כִּי
ה אִם־לְרָעָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ הִנֵּה־הוּא בְּיֶדְכֶם כִּי־
6 אֵין הַמֶּלֶךְ יוּכַל אֶתְכֶם דָּבָר׃ וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ וַיַּשְׁלִכוּ
אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר ׀ מַלְכִּיָּהוּ בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה
וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין־מַיִם כִּי אִם־
7 טִיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ בַּטִּיט׃ וַיִּשְׁמַע עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי
אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי־נָתְנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ אֶל־
8 הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן׃ וַיֵּצֵא עֶבֶד־מֶלֶךְ מִבֵּית
9 הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֵרֵעוּ
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לְיִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
אֵת אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיָּמָת תַּחְתָּיו מִפְּנֵי הָרָעָב
י כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בָּעִיר׃ וַיְצַוֶּה הַמֶּלֶךְ אֵת עֶבֶד־מֶלֶךְ
הַכּוּשִׁי לֵאמֹר קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אֲנָשִׁים וְהַעֲלִיתָ
11 אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִן־הַבּוֹר בְּטֶרֶם יָמוּת׃ וַיִּקַּח ׀ עֶבֶד־
מֶלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֹא בֵית־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת
הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בְּלוֹיֵ הַסְּחָבוֹת וּבְלוֹיֵ מְלָחִים
12 וַיְשַׁלְּחֵם אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים׃ וַיֹּאמֶר עֶבֶד־
מֶלֶךְ

v. 2. וחיה קרי v. 11. סחבות קרי

קאַפּיטעל לח

1 און שפטיה דער זוהן פון מתן און גדליהו דער זוהן פון פשחור און יוכל דער זוהן פון שלמיהו און פשחור דער זוהן פון מלכיה האָבען געהערט די ווערטער וואָס ירמיהו רעדט צום פאָלק אַזוי:

2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, דער וואָס וועט פערבלייבען אין דיעזער שטאָדט וועט שטאַרבען דורך דעם שווערד און פון הונגער און פון פּעסט, און דער וואָס וועט אַרויסגעהען צו די כשדים וועט בלייבען לעבען, זיין זעעלע וועט זיין געווינס זיין און ער וועט לעבען.

3 אַזוי זאָגט גאָט, דיעזע שטאָדט וועט מוזען איבערגעגעבען ווערען אין דער האַנד פון דער אַרמעע פון קעניג פון בבל און ער וועט זי איינגעהמען.

4 און די פירשטען האָבען געזאָגט צום קעניג, ערלויב נאָר דיעזען מאַן צו טוידטען, ווייל ער מאַכט אָבהענדיג די קריעגס־מעננער, וואָס זיינען פערבליעבען אין דיעזער שטאָדט, און דאָס גאַנצע פאָלק ריידענדיג צו זיי דיעזע ווערטער, ווייל דיעזער מאַן זוכט ניט פריעדען פאַר דיעזען פאָלק זאָנדערען זיין אונגליק.

5 און דער קעניג צדקיהו האָט געזאָגט, ער איז דאָך אין אייערע הענד, ווייל דער קעניג קען קיין זאַך ניט טהאָן אייך דאַגעגען.

6 און זיי האָבען גענומען ירמיהו׳ן און האָבען איהם אַריינגעוואָרפען אין דעם גרוב פון מלכיהו דעם זוהן פון מלך, וואָס אין הויף פון געפענגע־ניס, און זיי האָבען אַרונטערגעלאָזען ירמיהו׳ן מיט שטריק, און אין׳ם גרוב איז קיין וואַסער ניט געוועזען נאָר לעהם און ירמיהו איז געזונקען אין די לעהם.

7 און עבד־מלך דער כושי, אַ הויפּ־דיענער אין דעם קעניג׳ס הויז, האָט גע־הערט אַז מען האָט ירמיהו׳ן אַריינגעזעצט אין גרוב, און דער קעניג איז דאַן געזעסען אין טהויער פון בנימין.

8 און עבד־מלך איז אַרויס פון קעניגס הויז און גערעדט צום קעניג אַזוי:

9 מיין העררר קעניג דיעזע מענשען האָבען שלעכט געהאַנדעלט מיט אַלעם דעם וואָס זיי האָבען געטהאָן צו ירמיהו דעם פּראָפעט, וואָס זיי האָבען איהם אַריינגעוואָרפען אין גרוב, ער וואָלט דאָך בעסער שטאַרבען פון הונגער אויף זיין אָרט, ווייל עס איז שוין מעהר קיין ברויט אין שטאָדט ניטאָ.

10 און דער קעניג האָט בעפאָהלען עבד־מלך דעם כושי זאָגענדיג: נעהם מיט זיך דרייסיג מענשען פון דאַנען און ברענג אַרויף ירמיהו דעם פּראָפעט פון גרוב בעפאָר ער וועט שטאַרבען.

11 און עבד־מלך האָט גענומען מיט זיך די מענשען און ער איז געקומען אין קעניגס הויז אונטער דעם שאַטץ קאַמער, און האָט פון דאָרט גענומען אַלטע קליידער און אַלטע שמאַטעס און אַרונטערגעלאָזען צו ירמיהו׳ן אין גרוב.

מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שִׂים נָא בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת
וְהַמְּלָחִים תַּחַת אַצִּלוֹת יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ
13 יִרְמְיָהוּ כֵּן׃ וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ
14 מִן־הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ וַיִּקַּח אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֵלָיו אֶל־מָבוֹא הַשְּׁלִישִׁי
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִרְמְיָהוּ שֹׁאֵל אֲנִי
טו אֹתְךָ דָּבָר אַל־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־
צִדְקִיָּהוּ כִּי אַגִּיד לְךָ הֲלוֹא הָמֵת תְּמִיתֵנִי וְכִי אִיעָצְךָ
16 לֹא תִשְׁמַע אֵלָי׃ וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ
בַּסֵּתֶר לֵאמֹר חַי־יְהוָה *אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה־לָנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ
הַזֹּאת אִם־אֲמִיתֶךָ וְאִם־אֶתֶּנְךָ בְּיַד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
17 מְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־יָצֹא תֵצֵא
אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחָיְתָה נַפְשֶׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשָּׂרֵף
18 בָּאֵשׁ וְחָיִתָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְאִם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ
בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּשְׂרָפוּהָ בָּאֵשׁ
19 וְאַתָּה לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי דֹאֵג אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־
כ הַכַּשְׂדִּים פֶּן־יִתְּנוּ אֹתִי בְּיָדָם וְהִתְעַלְּלוּ־בִי׃ וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ לֹא יִתֵּנוּ שְׁמַע־נָא ׀ בְּקוֹל יְהוָה לַאֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר
21 אֵלֶיךָ וְיִיטַב לְךָ וּתְחִי נַפְשֶׁךָ׃ וְאִם־מָאֵן אַתָּה לָצֵאת זֶה
22 הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאַנִי יְהוָה׃ וְהִנֵּה כָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ
בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה מוּצָאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהֵנָּה
אֹמְרֹת הִסִּיתוּךָ וְיָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ הָטְבְּעוּ בַבֹּץ רַגְלֶךָ
23 נָסֹגוּ אָחוֹר׃ וְאֶת־כָּל־נָשֶׁיךָ וְאֶת־בָּנֶיךָ מוֹצִאִים אֶל־
הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא־תִמָּלֵט מִיָּדָם כִּי בְיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל
24 תִּתָּפֵשׂ וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר

צדקיהו

16. * כתיב ולא קרי   22. v חסר יו״ד

12 און עבד־מלך דער כושי האָט געזאָגט צו ירמיהו, לייג די אַלטע קליידער און שמאַטעס אונטער דיינע אָרעמס אונטער די שטריק, און ירמיהו האָט אַזוי געטהאָן.

13 און זיי האָבען אַרויסגעצויגען ירמיהו׳ן מיט שטריק און זיי האָבען איהם אַרויפגעבראַכט פון גרוב, און ירמיהו איז פערבליעבען אין הויף פון געפענגנענים.

14 און צדקיהו דער קעניג האָט געשיקט און געבראַכט ירמיהו צו איהם צו דעם דריטען אַריינגאַנג וואָס אין גאָט׳ס הויז, און דער קעניג האָט געזאָגט צו ירמיהו, איך פרעג דיך עטוואָס, זאָלסט מיר קיין זאַך ניט פערלייקענען.

15 און ירמיהו האָט געזאָגט צום קעניג : ווען איך וועל דיר זאָגען וועסטו דען מיך ניט טוידטען ? און ווען איך זאָל דיר ראַטהען וועסטו דאָך מיך ניט פאָלגען.

16 און דער קעניג האָט געשוואָרען צו ירמיהו אין געהיים אַזוי : זאָ וואהר ווי גאָט לעבט, וואָס ער האָט אונז בעשאַפען דיעזע זעעלע, אַז איך וועל דיך ניט לאָזען טוידטען און וועל דיך ניט איבערגעבען אין די הענד פון דיעזע מענשען וואָס ווילען נעהמען דיין לעבען.

17 און ירמיהו האָט געזאָגט צו צדקיהו, אַזוי האָט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל געזאָגט : ווען דו וועסט אַליין אַרויסגעהען צו די פירשטען פון קעניג פון בבל, וועט דאַן דיין זעעלע לעבען בלייבען און דיעזע שטאָדט וועט ניט פאַרברענט ווערען אין פייער און דו און דיין הויז וועלען בלייבען לעבען.

18 אָבער ווען דו וועסט ניט אַרויסגעהען צו די פירשטען פון קעניג פון בבל, וועט דיעזע שטאָדט איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון די כשדים און זיי וועלען פערברענען זי אין פייער, און דו וועסט ניט ענטרינען ווערען פון זייערע הענד.

19 און דער קעניג צדקיהו האָט געזאָגט צו ירמיהו, איך שרעק מיך פאַר די יהודים, וואָס זיינען איבערגעגאַנגען צו די כשדים, פיליכט גיט מען מיך איבער אין זייערע הענד און זיי וועלען פון מיר שפּאָטען.

20 און ירמיהו האָט געזאָגט : זיי וועלען ניט איבערגעבען, הער נאָר צו די שטימע פון גאָט, צו דעם וואָס איך רייד צו דיר, און עס וועט דיר גוט זיין און דיין זעעלע וועט לעבען בלייבען.

21 און ווען דו ענטזאַגסט זיך אַרויסצוגעהען, איז דיעזעס דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט מיר געוויעזען.

22 און, נון, אַלע פרויען וואָס זיינען פערבליעבען אין הויז פון קעניג פון יהודה וועלען אַרויסגעפיהרט ווערען צו די פירשטען פון קעניג פון בבל, און זיי וועלען זאָגען : דיינע פריעדענס־מענער האָבען דיך איבערגערעדט און בעזיעגט, דיינע פיס זיינען געזונקען אין לעהם, און זיי האָבען זיך אָבגעצויגען צוריק.

23 און אַלע דיינע פרויען און דיינע זיהן וועט מען אַרויספיהרען צו די כשדים און דו וועסט ניט אַנטרינען ווערען פון זייערע הענד, ווייל אין דער האַנד פון קעניג פון בבל וועסטו בעצוואונגען ווערען, און דיעזע שטאָדט וועט ער פערברענען אין פייער.

צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אִישׁ אַל־יֵדַע בַּדְּבָרִים־הָאֵלֶּה וְלֹא
תָמוּת׃ כה וְכִי־יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי־דִבַּרְתִּי אִתָּךְ וּבָאוּ אֵלֶיךָ
וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַגִּידָה־נָּא לָנוּ מַה־דִּבַּרְתָּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַל־
תְּכַחֵד מִמֶּנּוּ וְלֹא נְמִיתֶךָ וּמַה־דִּבֶּר אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ׃ 26 וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם מַפִּיל־אֲנִי תְחִנָּתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי הֲשִׁיבֵנִי
בֵּית יְהוֹנָתָן לָמוּת שָׁם׃ 27 וַיָּבֹאוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־
יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ וַיַּגֵּד לָהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרִשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא־נִשְׁמַע הַדָּבָר׃ 28 וַיֵּשֶׁב
יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה עַד־יוֹם אֲשֶׁר־נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלָ͏ִם ·
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

לט CAP. XXXIX. לט

א בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁעִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂרִי
בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ אֶל־יְרוּשָׁלַ͏ִם וַיָּצֻרוּ
עָלֶיהָ׃ 2 בְּעַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי
בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ הָבְקְעָה הָעִיר׃ 3 וַיָּבֹאוּ כֹּל שָׂרֵי
מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ בְּשַׁעַר הַתָּוֶךְ נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר סַמְגַּר־נְבוּ
שַׂרְסְכִים רַב־סָרִיס נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר רַב־מָג וְכָל־שְׁאֵרִית
שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ 4 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְכֹל ׀ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּבְרְחוּ וַיֵּצְאוּ לַיְלָה מִן־הָעִיר דֶּרֶךְ
גַּן הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַר בֵּין הַחֹמֹתָיִם וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃
ה וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂגוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת
יְרֵחוֹ וַיִּקְחוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלֻהוּ אֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים׃ 6 וַיִּשְׁחַט
מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ בְּרִבְלָה לְעֵינָיו וְאֵת כָּל־חֹרֵי
יְהוּדָה שָׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 7 וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ
בַּנְחֻשְׁתַּיִם לָבִיא אֹתוֹ בָּבֶלָה׃ 8 וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּית
הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת־חֹמוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם נָתָצוּ׃

ואת

ל״ח v. 28 פסקא באמצע פסוק   ל״ט v. 3 כצ״ל בסן   v. 7 כצל

24 און צדקיהו האָט געזאָגט צו ירמיהו: קיינער זאָל ניט געוואָהר ווערען פון דיעזע רייד, און דו וועסט ניט געטוידט ווערען.

25 און אַז די פירשטען וועלען זיך דערוויסען אַז איך האָב מיט דיר גערעדט, און זיי וועלען קומען און זאָגען צו דיר: זאָג אונז נאָר וואָס האָסטו גערעדט צום קעניג? לייקען ניט פון אונז און מיר וועלען דיך ניט טויד־טען, און וואָס האָט דער קעניג גערעדט צו דיר?

26 זאָלסטו זאָגען צו זיי: איך האָב מיין געבעט ניעדערגעלעגט פאַר'ן קע־ניג, ער זאָל מיך ניט צוריקקעהרען אין הויז פון יהונתן צו שטאַרבען דאָרט.

27 און אַלע פירשטען זיינען געקומען צו ירמיהו און האָבען איהם געפרעגט, און ער האָט זיי געזאָגט דיעזע אַלע ווערטער ווי דער קעניג האָט איהם געהייסען און זיי זיינען אַוועק פון איהם שווייגענדיג, ווייל די זאַך איז ניט געוואָהר געוואָרען.

28 און ירמיהו איז פערבליעבען אין הויף פון געפענגענים ביז דעם טאָג וואָס ירושלים איז איינגענומען געוואָרען און עס איז געשעהען ווען ירושלים איז איינגענומען געוואָרען.

קאַפּיטעל לט

1 אין דעם ניינטען יאָהר פון צדקיהו קעניג פון יהודה, אין דעם צעהנטען מאָנאַט, איז געקומען נבוכדראצר דער קעניג פון בבל און זיין גאַנצע אַרמעע צו ירושלים און האָבען זי בעלאַגערט.

2 אין דעם עלפטען יאָהר פון צדקיהו און דעם פיערטען מאָנאַט, ניין טעג אין דעם מאָנאַט איז די שטאָדט אויפגעבראָכען געוואָרען.

3 און עס זיינען געקומען אַלע פירשטען פון קעניג פון בבל און האָבען זיך געזעצט אין מיטעלסטען טהויער. נרגל שראצר, סמגר־נבו, שרסכים, דער עלטסטער פון די הויף־דיענער, דער הויפּט מאגיקער נרגל שראצר און די איבעריגע פירשטען פון קעניג פון בבל.

4 און עס איז געשעהען ווען צדקיהו דער קעניג פון יהודה האָט זיי דער־זעהען און אַלע קריעגס־מענער, זיינען זיי אַנטלאָפען און אַרויסגעגאַנגען ביז נאַכט פון שטאָדט פון קעניגס גאָרטען, דורך דעם טהויער צווישען די מויערען און אַרויס אויף דעם וועג פון פליין.

5 און די אַרמעע פון די כשדים האָבען זיי נאָכגעיאָגט און אָנגעיאָגט צדקיהו'ן אין די פליין פון ירחו, און זיי האָבען איהם גענומען און אַרויפ־געבראַכט צו נבוכדראצר דעם קעניג פון בבל קיין רבלה אין דעם לאַנד חמת און ער האָט געזאָגט וועגען איהם אַ אורטהייל.

6 און דער קעניג פון בבל האָט געקוילעט די זיהן פון צדקיהו פאַר זיינע אויגען, און אַלע האַרען פון יהודה האָט דער קעניג פון בבל געקוילעט.

7 און די אויגען פון צדקיהו האָט ער בלינד געמאַכט און ער האָט איהם געבונדען אין קייטען צו ברענגען איהם נאָך בבל.

8 און דעם קעניגס און דאָס פאָלקס־הויז האָבען די כשדים פאַרברענט אין פייער און די מויערען פון ירושלים האָבען זיי צובראָכען.

9 וְאֵת יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֵת יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים בָּבֶל׃
י וּמִן הָעָם הַדַּלִּים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם מְאוּמָה הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים וִיגֵבִים בַּיּוֹם הַהוּא׃
11 וַיְצַו נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־יִרְמְיָהוּ בְּיַד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לֵאמֹר׃
12 קָחֶנּוּ וְעֵינֶיךָ שִׂים עָלָיו וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה רָּע כִּי אִם כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אֵלֶיךָ כֵּן עֲשֵׂה עִמּוֹ׃
13 וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וּנְבוּשַׁזְבָּן רַב־סָרִיס וְנֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר רַב־מָג וְכֹל רַבֵּי מֶלֶךְ־בָּבֶל׃
14 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ מֵחֲצַר הַמַּטָּרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן לְהוֹצִאֵהוּ אֶל־הַבָּיִת וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם׃
טו וְאֶל־יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה בִּהְיֹתוֹ עָצוּר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃
16 הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ לְעֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִי אֶת־דְּבָרַי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא׃
17 וְהִצַּלְתִּיךָ בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם׃
18 כִּי מַלֵּט אֲמַלֶּטְךָ וּבַחֶרֶב לֹא תִפֹּל וְהָיְתָה לְךָ נַפְשְׁךָ לְשָׁלָל כִּי־בָטַחְתָּ בִּי נְאֻם־יְהוָה׃

CAP. XL. מ

א הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחַר ׀ שַׁלַּח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים מִן־הָרָמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא־אָסוּר בָּאזִקִּים בְּתוֹךְ כָּל־גָּלוּת יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה הַמֻּגְלִים בָּבֶלָה׃
2 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים לְיִרְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּבֶּר אֶת־הָרָעָה הַזֹּאת אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃
3 וַיָּבֵא וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר כִּי־חֲטָאתֶם לַיהוָה וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֶם דָּבָר הַזֶּה׃
4 וְעַתָּה הִנֵּה פִתַּחְתִּיךָ הַיּוֹם

מִן־

ל״ט v. 12. ר׳ דגושה ibid כתיב ולא ק׳ v. 13. נון זעירא v. 16. מביא ק׳ מ׳ v. 1. א׳ נחה v. 3. הדבר ק׳

9 און דאָס איבעריגע פאָלק וואָס זיינען פערבליעבען אין שטאָדט און די אונטערגעגעבענע וואָס האָבען זיך אונטערגעגעבען און דאָס איבעריגע פון פאָלק וואָס זיינען איבערגעבליעבען האָט נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער פערטריעבען נאָך בבל.

10 און פון די אָרימע פון פאָלק וואָס זיי האָבען גאָר ניט געהאַט האָט נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער איבערגעלאָזען אין יהודה, און ער האָט זיי געגעבען וויינגערטנער און אַקערלאַנד אין דעם זעלבען טאָג.

11 און נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט בעפאָהלען וועגען ירמיהו דורך נבוזראדן דעם הויפּט פון די שלאַכטער אַזוי:

12 נעהם איהם און גיעב אַכטונג אויף איהם און טהו איהם ניט קיינע שלעכטס, נאָר אַזוי ווי ער וועט ריידען צו דיר אַזוי זאָלסטו טהאָן.

13 און נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט געשיקט (און מיט איהם נבושזבן דעם עלטסטען פון די הויפּ־דיענער און נרגל שראצר דעם הויפּט מאַגיקער און אַלע עלטסטע פון קעניג פון בבל.

14 און זיי האָבען געשיקט און אַרויסגענומען ירמיהו׳ן פון הויף פון געפענ־גענים און זיי האָבען איהם איבערגעגעבען צו גדליהו דעם זוהן פון אַחיקם דעם זוהן פון שפן ער זאָל איהם אַרויספיהרען אין זיין היים, און ער איז פערבליעבען צווישען פאָלק.

15 און צו ירמיהו איז געווען גאָט׳ס וואָרט, ווען ער איז נאָך געווען פער־שפּאַרט אין הויף פון געפענגענים אַזוי:

16 געה און זאָג צו עבד־מלך דעם כושי אַזוי: אַזוי האָט געזאָגט דער איי־ביגער פון הערשאַפטען דער גאָט פון ישראל, איך וועל ברענגען מיינע ווערטער אין דיעזער שטאָדט צו שלעכטען און ניט צו גוטען, און זיי וועלען געשעהען פאַר דיר אין יענעם טאָג.

17 און דיך וועל איך רעטען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט, און דו וועסט ניט איבערגעגעבען ווערען אין דער האַנד פון די מענשען, פאַר וועמען דו פירכסט זיך.

18 ווייל איך וועל דיך רעטען אויף זיכער און דורך׳ן שווערד וועסטו ניט פאַלען, און דיין זעעלע וועט זיין דיין געווינס, דער פאַר וואָס דו האָסט זיך פערטרויעט אויף מיר, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל מ

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געווען צו ירמיהו פון גאָט נאָכדעם ווי נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט איהם אַוועקגעשיקט פון רמה ווען ער האָט איהם גענומען און ער איז נאָך געווען געבונדען אין קייטען צווישען אַלע געפאַנגענע פון ירושלים און יהודה, וועלכע זיינען פער־טריעבען געוואָרען נאָך בבל.

2 און דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט גענומען ירמיהו׳ן און האָט צו איהם געזאָגט: דער אייביגער דיין גאָט האָט גערעדט דיעזע שלעכטס אויף דיעזען אָרט.

3 און ער האָט געבראַכט און געטהאָן וואָס ער האָט גערעדט, ווייל איהר האָט געזינדיגט צו גאָט און האָט ניט געהערט אין זיין שטימע און דיעזעס וואָרט איז צו אייך געשעהען.

4 און יעצט, נון, האָב איך דיך היינט באַפרייט פון די קייטען וואָס

מִן־הָאזִקִּים אֲשֶׁר עַל־יָדֶךָ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי
בָבֶל בֹּא וְאָשִׂים אֶת־עֵינִי עָלֶיךָ וְאִם־רַע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא־
אִתִּי בָבֶל חֲדָל רְאֵה כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־
הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה לֵךְ׃ וְעוֹדֶנּוּ לֹא־יָשׁוּב וְשֻׁבָה ה
אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל
בְּעָרֵי יְהוּדָה וְשֵׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל־כָּל־הַיָּשָׁר
בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת לֵךְ וַיִּתֶּן־לוֹ רַב־טַבָּחִים אֲרֻחָה וּמַשְׂאֵת
וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃ וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה 6
וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּאָרֶץ׃ וַיִּשְׁמְעוּ 7
כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם כִּי־הִפְקִיד
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בָּאָרֶץ וְכִי ׀ הִפְקִיד
אִתּוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וָטָף וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא־הָגְלוּ
בָּבֶלָה׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָה הַמִּצְפָּתָה וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָהוּ 8
וְיוֹחָנָן וְיוֹנָתָן בְּנֵי־קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת וּבְנֵי ׀ עוֹפַי
הַנְּטֹפָתִי וִיזַנְיָהוּ בֶּן־הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם׃ וַיִּשָּׁבַע 9
לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וּלְאַנְשֵׁיהֶם לֵאמֹר אַל־
תִּירְאוּ מֵעֲבוֹד הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
בָּבֶל וְיִיטַב לָכֶם׃ וַאֲנִי הִנְנִי יֹשֵׁב בַּמִּצְפָּה לַעֲמֹד י
לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלֵינוּ וְאַתֶּם אִסְפוּ יַיִן וְקַיִץ
וְשֶׁמֶן וְשִׂמוּ בִּכְלֵיכֶם וּשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר־תְּפַשְׂתֶּם׃ וְגַם 11
כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּמוֹאָב ׀ וּבִבְנֵי־עַמּוֹן וּבֶאֱדוֹם וַאֲשֶׁר
בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ כִּי־נָתַן ׀ מֶלֶךְ־בָּבֶל שְׁאֵרִית לִיהוּדָה
וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן׃
וַיָּשֻׁבוּ כָל־הַיְּהוּדִים מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ 12
אֶרֶץ־יְהוּדָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה וַיַּאַסְפוּ יַיִן וָקַיִץ
הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר 13
בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדֹעַ 14

4. ט א׳ נחה v. 8. עיפי קרי

אויף דיינע הענד, אויב אין דיינע אויגען איז עס גוט צו קומען מיט מיר קיין בבל — קום און איך וועל מיין אויג אויף דיר האלטען און אויב עס איז שלעכט אין דיינע אויגען צו קומען מיט מיר נאך בבל, פערמייד עס. זעה דאס גאנצע לאנד איז פאר דיר וואוהין עס איז גוט און גלייך אין דיינע אויגען צו געהן אהין געה.

5 און ער האט נאך ניט געענטפערט (זאגט נבוזראדן ווייטער:) און קעהר זיך צוריק צו גדליה דער זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן וועמען דער קעניג פון בבל האט בעשטעלט איבער די שטאדט פון יהודה, און בלייב ביי איהם צווישען דאס פאלק אדער וואו עס געפעלהט דיר צו געהן געה, און דער הויפט פון די שלאכטער האט איהם געגעבען שפייז און געשאנק און האט איהם אוועקגעשיקט.

6 און ירמיהו איז געקומען צו גדליה דער זוהן פון אחיקם נאך מצפה און איז פערבליעבען מיט איהם צווישען פאלק וואס איז איבערגעבליעבען אין לאנד.

7 און ווען עס האבען געהערט די פירשטען פון די ארמעען וואס זיינען געווען אויפ'ן פעלד, זיי און זייערע מענשען, אז דער קעניג פון בבל האט בעשטעלט גדליהו דעם זוהן פון אחיקם אין לאנד. און האט איהם איבער־געלאזען מעננער און פרויען און קליינע קינדער און פון די ארימע פון לאנד, פון וועלכע עס זיינען ניט פערטריעבען געווארען נאך בבל.

8 און זיינען געקומען צו גדליהו'ן קיין מצפה און ישמעאל דער זוהן פון נתניהו און יוחנן און יונתן די זיהן פון קרח און שריה דער זוהן פון תנחמת און די זיהן פון עיפי דעם נטופתי און יזניהו דער זוהן פון מעכתי, זיי און זייערע מענשען.

9 און גדליהו דער זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן האט צו זיי געשווא־רען און צו זייערע מענער זאגענדיג: איהר זאלט ניט פירכטען צו דינ־נען די כשדים, וואהנט אין לאנד און דיענט דעם קעניג פון בבל און עס וועט אייך גוט זיין.

10 און איך פערבלייב דאך אין מצפה אום צו שטעהען פאר די כשדים וועל־קומען צו אונז, און וואהנט אין אייערע שטעדט, וואס איהר פערכאפט.

11 און אויך אלע יהודים וואס זיינען אין מואב און ביי די בני עמון און אין אדום, און וועלכע זיינען אין אלע לענדער, האבען געהארכט אז דער קעניג פון בבל האט געלאזען אן איבערבלייבונג צו יהודה, און אז ער האט בעשטעלט אויף זיי גדליהו דער זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן.

12 אזוי האבען זיך אלע יהודים צוריקגעקעהרט פון אלע ערטער וואוהין זיי זיינען פארשטויסען געווארען, און זיי זיינען געקומען אין לאנד יהודה צו גדליהו קיין מצפה און זיי האבען געזאמעלט אין זומער פרוכט זעהר פיעל.

13 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אלע הארען פון די ארמעען וואס אין פעלד זיינען געקומען צו גדליהו קיין מצפה.

14 און זיי האבען צו איהם געזאגט: ווייסטו אז בעלים דער קעניג פון עמון

תֵּדַע כִּי בַּעֲלִיס | מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־
נְתַנְיָה לְהַכֹּתְךָ נָפֶשׁ וְלֹא־הֶאֱמִין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃
טו וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בַסֵּתֶר בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר
אֵלְכָה נָּא וְאַכֶּה אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְאִישׁ לֹא יֵדָע
לָמָּה יַכֶּכָּה נֶּפֶשׁ וְנָפֹצוּ כָּל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְאָבְדָה
16 שְׁאֵרִית יְהוּדָה׃ וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֶל־יוֹחָנָן
בֶּן־קָרֵחַ אַל־תַּעַשׂ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־שֶׁקֶר אַתָּה דֹבֵר
אֶל־יִשְׁמָעֵאל׃

CAP. XLI. מא

מא

א וַיְהִי | בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה בֶן־אֱלִישָׁמָע
מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וְרַבֵּי הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־
גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם יַחְדָּו
2 בַּמִּצְפָּה׃ וַיָּקָם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַעֲשֶׂרֶת הָאֲנָשִׁים |
אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֶרֶב
3 וַיָּמֶת אֹתוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ׃ וְאֵת כָּל־
הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה וְאֶת־
הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִכָּה
4 יִשְׁמָעֵאל׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהָמִית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא
ה יָדָע׃ וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְּׁכֶם מִשִּׁלוֹ וּמִשֹּׁמְרוֹן שְׁמֹנִים אִישׁ
מְגֻלְּחֵי זָקָן וּקְרֻעֵי בְגָדִים וּמִתְגֹּדְדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בְּיָדָם
6 לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃ וַיֵּצֵא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה לִקְרָאתָם
מִן־הַמִּצְפָּה הֹלֵךְ הָלֹךְ וּבֹכֶה וַיְהִי כִּפְגֹשׁ אֹתָם וַיֹּאמֶר
7 אֲלֵיהֶם בֹּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם׃ וַיְהִי כְּבוֹאָם אֶל־
תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר
8 הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם
וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תְּמִתֻנוּ כִּי־יֶשׁ־לָנוּ מַטְמֹנִים
בַּשָּׂדֶה חִטִּים וּשְׂעֹרִים וְשֶׁמֶן וּדְבָשׁ וַיֶּחְדַּל וְלֹא הֱמִיתָם

בתוך

מ׳ v. 16. תעשה קרי

האָט געשיקט ישמעאל דעם זוהן פון נתניה דיך טוידטן צו שלאָגען? אָבער גדליהו דער זוהן פון אחיקם האָט זיי ניט געגלויבט.

15 און יוחנן דער זוהן פון קרה האָט געזאָגט צו גדליהו אין געהיים אין מצפה אַזוי: לאָז מיך געהען און טוידטען ישמעאל דעם זוהן פון נתניה און קיינער זאָל עס ניט וויסען, וואָרום זאָל ער דיך טוידטען און גאַנץ יהודה וואָס האָט זיך פערזאַמעלט צו דיר וועלען פערשפּרייט ווערען און די איבערגעבליבענע יהודה וועט דאַן פערלאָרען געהען.

16 און גדליהו דער זוהן פון אחיקם האָט געזאָגט צו יוחנן דעם זוהן פון קרח, דו זאָלסט דיעזע זאַך ניט טהאָן, ווייל דו רעדסט פאַלשקייט וועגען ישמעאל.

קאַפּיטעל מא

1 און עס איז געווען אין זיעבעטען מאָנאַט איז געקומען ישמעאל דער זוהן פון נתניה דער זוהן פון אלישמע פון די קעניגליכע קינדער, און די הויפּט לייט פון קעניג און צעהן מענשען מיט איהם צו גדליהו דעם זוהן פון אחיקם נאָך מצפה, און זיי האָבען צוזאַמען געגעסען ברויט דאָרט אין מצפה.

2 און ישמעאל דער זוהן פון נתניה און די צעהן לייטע, וואָס זיינען געווען מיט איהם, זיינען אויפגעשטאַנען און זיי האָבען דערשלאָגען גדליהו דעם זוהן פון אחיקם דער זוהן פון שפן מיט'ן שווערד און האָבען גע־טוידטעט איהם, וועמען דער קעניג פון בבל האָט אויפגענומען איבער'ן לאַנד.

3 און אַלע יהודים וואָס זיינען געווען מיט גדליהו'ן אין מצפה און די כשדים, וועלכע האָבען זיך דאָרט געפונען, די קריעגס־לייטע, האָט ישמעאל דערשלאָגען.

4 און עס איז געשעהען נאָך דעם צווייטען טאָג נאָך די ערמאָרדונג פון גדליהו, און קיינער האָט ניט געוואוסט.

5 און עס זיינען געקומען לייטע פון שכם און פון שלו און פון שמרון אַכציג מאַן מיט געגאָלטע בערד און צוריסענע קליידער און צושניטענע לייבער, און אין זייערע הענד זיינען געווען שפּייז־אָפּפער און ווייה־רויך צו ברענגען עס אין גאָט'ס הויז.

6 און ישמעאל דער זוהן פון נתניה איז אַרויס זיי אַנטקעגען פון מצפה, אימגעגאַנגען און געוויינט, און עס איז געווען ווען ער האָט זיי בעגע־גענט, האָט ער צו זיי געזאָגט: קומט צו גדליהו דעם זוהן פון אחיקם.

7 און עס איז געשעהען ווען זיי זיינען אריינגעקומען אין מיטען שטאָדט, האָט זיי ישמעאל דער זוהן פון נתניה געקוילעט און ער און די מענער וואָס זיינען געווען מיט איהם האָבען זיי אַריינגעוואָרפען אין גרוב.

8 און צווישען זיי זיינען געווען צעהן מענשען און זיי האָבען געזאָגט צו ישמעאל'ן: טוידט אונז ניט, ווייל מיר האָבען אין פעלד פערבאָרגען ווייץ און גערשטען און אויל און האָניג, און ער האָט זיי אָבגעלאָזען און זיי ניט געטוידט צווישען זייערע ברידער.

9 בְּת֣וֹךְ אֲחֵיהֶֽם׃ וְהַבּ֗וֹר אֲשֶׁר֩ הִשְׁלִ֨יךְ שָׁ֜ם יִשְׁמָעֵ֣אל אֵ֣ת ׀
כָּל־פִּגְרֵ֣י הָאֲנָשִׁ֗ים אֲשֶׁ֤ר הִכָּה֙ בְּיַד־גְּדַלְיָ֔הוּ ה֗וּא אֲשֶׁ֤ר
עָשָׂה֙ הַמֶּ֣לֶךְ אָסָ֔א מִפְּנֵ֖י בַּעְשָׁ֣א מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֑ל אֹת֗וֹ מִלֵּ֛א
י יִשְׁמָעֵ֥אל בֶּן־נְתַנְיָ֖הוּ חֲלָלִֽים׃ וַיִּ֣שְׁבְּ ׀ יִשְׁמָעֵ֡אל אֶת־כָּל־
שְׁאֵרִ֨ית הָעָ֜ם אֲשֶׁ֣ר בַּמִּצְפָּ֗ה אֶת־בְּנ֣וֹת הַמֶּלֶךְ֮ וְאֶת־כָּל־
הָעָם֙ הַנִּשְׁאָרִ֣ים בַּמִּצְפָּ֔ה אֲשֶׁ֣ר הִפְקִ֗יד נְבֽוּזַרְאֲדָן֙ רַב־
טַבָּחִ֔ים אֶת־גְּדַלְיָ֖הוּ בֶּן־אֲחִיקָ֑ם וַיִּשְׁבֵּם֙ יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־
11 נְתַנְיָ֔ה וַיֵּ֕לֶךְ לַעֲבֹ֖ר אֶל־בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃ וַיִּשְׁמַע֙ יוֹחָנָ֣ן בֶּן־קָרֵ֔חַ
וְכָל־שָׂרֵ֥י הַחֲיָלִ֖ים אֲשֶׁ֣ר אִתּ֑וֹ אֵ֚ת כָּל־הָ֣רָעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה
12 יִשְׁמָעֵ֥אל בֶּן־נְתַנְיָֽה׃ וַיִּקְחוּ֙ אֶת־כָּל־הָ֣אֲנָשִׁ֔ים וַיֵּ֣לְכ֔וּ לְהִלָּחֵ֖ם
עִם־יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֑ה וַיִּמְצְא֣וּ אֹת֔וֹ אֶל־מַ֥יִם רַבִּ֖ים אֲשֶׁ֥ר
13 בְּגִבְעֽוֹן׃ וַיְהִ֗י כִּרְא֤וֹת כָּל־הָעָם֙ אֲשֶׁ֣ר אֶת־יִשְׁמָעֵ֔אל אֶת־
יֽוֹחָנָן֙ בֶּן־קָרֵ֔חַ וְאֵ֛ת כָּל־שָׂרֵ֥י הַחֲיָלִ֖ים אֲשֶׁ֣ר אִתּ֑וֹ וַיִּשְׂמָֽחוּ׃
14 וַיָּסֹ֙בּוּ֙ כָּל־הָעָ֔ם אֲשֶׁר־שָׁבָ֥ה יִשְׁמָעֵ֖אל מִן־הַמִּצְפָּ֑ה וַיָּשֻׁ֙בוּ֙
טו וַיֵּלְכ֔וּ אֶל־יוֹחָנָ֖ן בֶּן־קָרֵֽחַ׃ וְיִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֗ה נִמְלַט֙
16 בִּשְׁמֹנָ֣ה אֲנָשִׁ֔ים מִפְּנֵ֖י יוֹחָנָ֑ן וַיֵּ֖לֶךְ אֶל־בְּנֵ֥י עַמּֽוֹן׃ וַיִּקַּ֡ח
יוֹחָנָן֩ בֶּן־קָרֵ֨חַ וְכָל־שָׂרֵ֤י הַחֲיָלִים֙ אֲשֶׁר־אִתּ֔וֹ אֵ֣ת כָּל־
שְׁאֵרִ֣ית הָעָם֩ אֲשֶׁ֨ר הֵשִׁ֜יב מֵאֵ֨ת יִשְׁמָעֵ֤אל בֶּן־נְתַנְיָה֙ מִן־
הַמִּצְפָּ֔ה אַחַ֣ר הִכָּ֔ה אֶת־גְּדַלְיָ֖ה בֶּן־אֲחִיקָ֑ם גְּבָרִ֞ים אַנְשֵׁ֣י
הַמִּלְחָמָ֗ה וְנָשִׁ֤ים וְטַף֙ וְסָ֣רִסִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הֵשִׁ֖יב מִגִּבְעֽוֹן׃
17 וַיֵּלְכ֗וּ וַיֵּֽשְׁבוּ֙ בְּגֵר֣וּת כִּמְוֺהָ֔ם אֲשֶׁר־אֵ֖צֶל בֵּ֣ית לָ֑חֶם לָלֶ֕כֶת
18 לָב֖וֹא מִצְרָֽיִם׃ מִפְּנֵי֙ הַכַּשְׂדִּ֔ים כִּ֥י יָרְא֖וּ מִפְּנֵיהֶ֑ם כִּֽי־הִכָּ֞ה
יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־נְתַנְיָ֗ה אֶת־גְּדַלְיָ֙הוּ֙ בֶּן־אֲחִיקָ֔ם אֲשֶׁר־הִפְקִ֥יד
מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֖ל בָּאָֽרֶץ׃

מב CAP. XLII. מב

א וַֽיִּגְּשׁוּ֙ כָּל־שָׂרֵ֣י הַחֲיָלִ֔ים וְיֽוֹחָנָן֙ בֶּן־קָרֵ֔חַ וִיזַנְיָ֖ה בֶּן־הוֹשַֽׁעְיָ֑ה
2 וְכָל־הָעָ֖ם מִקָּטֹ֥ן וְעַד־גָּדֽוֹל׃ וַיֹּאמְר֞וּ אֶל־יִרְמְיָ֣הוּ הַנָּבִ֗יא

מ״א v. 17. כמדם קרי

9 און דער גרוב, וואָס ישמעאל האָט דאָרט אַריינגעוואָרפען אַלע טויטע קערפּער פון די מענשען, וואָס ער האָט דערשלאַגען דורך גדליהו, איז דערזעלבער, וואָס דער קעניג אָסאָ האָט געמאַכט אויס פורכט פאַר בעשא דעם קעניג פון ישראל, דיזען האָט ישמעאל דער זוהן פון נתניה אָנגע־פילט מיט דערשלאַגענע.

10 און ישמעאל האָט געפאַנגען די איבערגעבליעבענע פון פאָלק וואָס אין מצפה, דעם קעניגס טעכטער און גאָר דאָס פאָלק, וועלכע זיינען פער־בליעבען אין מצפה, וואָס נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט איבערגעגעבען צו גדליהו דעם זוהן פון אחיקם, זיי האָט ישמעאל דער זוהן פון נתניה געפאַנגען און איז געגאַנגען צו אַוועקפיהרען זיי צו די בני־עמון.

11 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע הארען פון די אַרמעען, וואָס זיינען געוועזען מיט איהם, האָבען געהערט דאָס שלעכטס וואָס ישמעאל דער זוהן פון נתניה האָט געטהאָן.

12 און זיי האָבען גענומען אַלע לייטע און זיינען אַוועק צו שטרייטען מיט ישמעאל דעם זוהן נתניה, און זיי האָבען איהם געפונען ביים גרויסען וואסער וואָס אין גבעון.

13 און עס איז געוועזען ווען גאָר דאָס פאָלק וואָס זיינען געוועזען מיט ישמעאל האָבען דערזעהען יוחנן דעם זוהן פון קרח און אַלע הארען פון די אַרמעען האָבען זיי זיך דערפרעהט.

14 און גאָר דאָס פאָלק, וואָס ישמעאל האָט געפאַנגען אין מצפה, האָבען זיך אָבגעקעהרט (פון איהם) און צוריקגעקעהרט און אַוועק צו יוחנן דעם זוהן פון קרח.

15 און ישמעאל דער זוהן פון נתניה איז אַנטלאָפען מיט אַכט מענשען פאַר יוחנן און איז אַוועק צו די בני־עמון.

16 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע הארען פון די אַרמעען וועלכע זיינען געוועזען מיט איהם האָבען גענומען די איבעריגע פון פאָלק. וואָס ער האָט צוריקגעקעהרט פון ישמעאל דעם זוהן נתניה, פון מצפה, נאָכדעם ווי ער האָט דערשלאַגען גדליה דעם זוהן פון אחיקם, מענער קריעגס־לייט, און פרויען און קליינען קינדער און הויפּ־דיענער וואָס ער האָט צוריק־געקעהרט פון גבעון.

17 און זיי זיינען געגאַנגען און פערבליעבען אין גרות כמהם, וואָס ביי בית לחם, אום צו געהן און צו קומען נאָך מצרים.

18 ווייל זיי האָבען געפירכטעט פאַר די כשדים, ווייל ישמעאל דער זוהן פון נתניה האָט דערשלאָגען גדליהו דעם זוהן פון אחיקם, וועמען דער קעניג פון בבל האָט אויפגענומען איבער'ן לאַנד.

קאַפּיטעל מב

1 און אַלע הערען פון די אַרמעען און יוחנן דער זוהן פון קרח און יזניה דער זוהן פון הושעיה און גאָר דאָס פאָלק פון קליין ביז גרויס זיינען צו געגאַנגען

2 און געזאָגט צו ירמיהו דעם פּראָפעט: לאָז אונזער געבעט פאַלען פאַר

תִּפָּל־נָא תְחִנָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּעַד כָּל־הַשְּׁאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר
3 עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֹתָנוּ׃ וְיַגֶּד־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדֶּרֶךְ
4 אֲשֶׁר נֵלֶךְ־בָּהּ וְאֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא שָׁמַעְתִּי הִנְנִי מִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כְּדִבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם אַגִּיד
ה לָכֶם לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם דָּבָר׃ וְהֵמָּה אָמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ יְהִי
יְהוָה בָּנוּ לְעֵד אֱמֶת וְנֶאֱמָן אִם־לֹא כְּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר
6 יִשְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ אִם־טוֹב וְאִם־
רָע בְּקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אֲנַו שֹׁלְחִים אֹתְךָ אֵלָיו
נִשְׁמָע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
7 אֱלֹהֵינוּ׃ וַיְהִי מִקֵּץ עֲשֶׂרֶת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
8 אֶל־יִרְמְיָהוּ׃ וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֶל כָּל־שָׂרֵי
9 הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל־הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֹתִי
י אֵלָיו לְהַפִּיל תְּחִנַּתְכֶם לְפָנָיו׃ אִם־שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ
הַזֹּאת וּבָנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהֱרֹס וְנָטַעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא
11 אֶתּוֹשׁ כִּי נִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם׃ אַל־
תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל אֲשֶׁר־אַתֶּם יְרֵאִים מִפָּנָיו אַל־
תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם־יְהוָה כִּי־אִתְּכֶם אָנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
12 וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ וְאֶתֵּן לָכֶם רַחֲמִים וְרִחַם אֶתְכֶם
13 וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃ וְאִם־אֹמְרִים אַתֶּם לֹא נֵשֵׁב
14 בָּאָרֶץ הַזֹּאת לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֵאמֹר
לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם נָבוֹא אֲשֶׁר לֹא־נִרְאֶה מִלְחָמָה וְקוֹל
טו שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע וְלַלֶּחֶם לֹא־נִרְעָב וְשָׁם נֵשֵׁב׃ וְעַתָּה
לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׂוֹם תְּשִׂמוּן פְּנֵיכֶם לָבֹא

מצרים

6. v אנחנו קרי

דיר, און בעט פאַר אונז צו דעם אייביגען דיין גאָט פאַר דיזע איבער־געבליבענע, ווייל מיר זיינען פערבליבען ווענינ פון פיעלע ווי דיינע אויגען זעהען אונז.

3 און זאָל אונז דער אייביגער דיין גאָט זאָגען די וועגען אויף וועלכע מיר זאָלען געהען און די זאַך וואָס מיר זאָלען טהאָן.

4 און ירמיהו דער פּראָפעט האָט געזאָגט צו זיי: איך האָב געהערט. נון, איך בעט צו דעם עווינען אייער גאָט אַזוי ווי איהר האָט גערעדט, און וואָס גאָט וועט אייך ענטפערען וועל איך אייך זאָגען, איך וועל ניט צוריק־האַלטען פון אייך איין וואָרט.

5 און זיי האָבען געזאָגט צו ירמיהו: גאָט זאָל זיין צווישען אונז אַ וואהרער און טרייער עדות, אויב מיר וועלען ניט אַזוי טהאָן, ווי יעדעס וואָרט וואָס דיין אייביגער גאָט האָט דיר געשיקט אונז צו זאָגען.

6 סיי גוט סיי שלעכט, מיר וועלען הערען צו דער שטימע פון דעם אייביגען אונזער גאָט, וואָס מיר האָבען דיך געשיקט צו איהם, אום עס זאָל אונז גוט זיין, ווען מיר וועלען הערען אין דער שטימען פון דעם אייביגען אונ־זער גאָט.

7 און עס איז געשעהען אין ענדע פון צעהן טעג און גאָט'ס וואָרט איז גע־ווען צו ירמיהו.

8 און ער האָט גערופען יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע האַרען פון די אַרמעען, וואָס זיינען געווען מיט איהם, און גאַר דאָס פאָלק פון קליין ביז גרויס.

9 און ער האָט געזאָגט צו זיי: אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער גאָט פון ישראל, וואָס איהר האָט מיך געשיקט צו איהם, צו לאָזען פאַלען אייער געבעט פאַר איהם.

10 אויב איהר וועט פערבלייבען וואָהנען אין דיזען לאַנד, וועל איך אויפ־בויען און ניט צושטערען און איך וועל אייך איינפלאַנצען און ניט אויס־רייסען, ווייל איך בערייהע (האָב חרטה) די שלעכטס, וואָס איך האָב אייך געטהאָן.

11 פירכטעט ניט פאַר דעם קעניג פון בבל, פאַר וועלכען איהר פירכטעט, פירכטעט ניט פאַר איהם, זאָגט גאָט, ווייל איך בין מיט אייך צו העלפען אייך און צו רעטען אייך פון זיין האַנד.

12 איך וועל פאַר אייך ערוועקען מיטלייד און ער וועט זיך איבער אייך דער־באַרמען און וועט אייך צוריקקעהרען צו אייער לאַנד.

13 אָבער ווען איהר זאָגט מיר וועלען ניט וואָהנען אין דיזען לאַנד און ניט הערען אין דער שטימע פון דעם אייביגען אייער גאָט.

14 זאָגענדיג: ניין, נאָר אין'ם לאַנד מצרים וועלען מיר קומען, וואו מיר וועלען ניט זעהען קיין שטרייט און ניט הערען די שטימע פון שופר, און מיר וועלען ניט הונגערען נאָך ברויט, דאָרט וועלען מיר וואָהנען.

15 און יעצט הערט דאָס וואָרט פון גאָט, איבערגעבליעבענע פון יהודה, אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, אויב אייער אבזיכט איז צו קומען נאָך מצרים און איהר וועט קומען דאָרט זיך אויפ־צוהאַלטען.

מִצְרַיִם וּבָאתֶם לָגוּר שָׁם׃ וְהָיְתָה הַחֶרֶב אֲשֶׁר אַתֶּם 16
יְרֵאִים מִמֶּנָּה שָׁם תַּשִּׂיג אֶתְכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהָרָעָב
אֲשֶׁר־אַתֶּם ׀ דֹּאֲגִים מִמֶּנּוּ שָׁם יִדְבַּק אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם
וְשָׁם תָּמֻתוּ׃ וְיִהְיוּ כָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׂמוּ אֶת־פְּנֵיהֶם 17
לָבוֹא מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם יָמוּתוּ בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְלֹא־
יִהְיֶה לָהֶם שָׂרִיד וּפָלִיט מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
עֲלֵיהֶם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר 18
נִתַּךְ אַפִּי וַחֲמָתִי עַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ כֵּן תִּתַּךְ חֲמָתִי
עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מִצְרָיִם וִהְיִיתֶם לְאָלָה וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה
וּלְחֶרְפָּה וְלֹא־תִרְאוּ עוֹד אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ דִּבֶּר יְהוָה 19
עֲלֵיכֶם שְׁאֵרִית יְהוּדָה אַל־תָּבֹאוּ מִצְרָיִם יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי־
הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם׃ כִּי הִתְעֵתִים בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם כ
שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּכְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֵּן
הַגֶּד־לָנוּ וְעָשִׂינוּ׃ וָאַגִּד לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל 21
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֹל אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃ וְעַתָּה יָדֹעַ 22
תֵּדְעוּ כִּי בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר תָּמוּתוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
חֲפַצְתֶּם לָבוֹא לָגוּר שָׁם׃

מג   Cap. XLIII. מג

וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי א
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֵיהֶם אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר עֲזַרְיָה בֶן־הוֹשַׁעְיָה 2
וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־הָאֲנָשִׁים הַזֵּדִים אֹמְרִים אֶל־יִרְמְיָהוּ
שֶׁקֶר אַתָּה מְדַבֵּר לֹא שְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר לֹא־
תָבֹאוּ מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם׃ כִּי בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה מַסִּית אֹתְךָ 3
בָּנוּ לְמַעַן תֵּת אֹתָנוּ בְיַד־הַכַּשְׂדִּים לְהָמִית אֹתָנוּ וּלְהַגְלוֹת
אֹתָנוּ בָּבֶל׃ וְלֹא־שָׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים 4
וכל

מ״ב v. 20. התעיתם קרי

16 יועט אייך דאָרטען אין מצרים גרייכען דאָס שווערד פון וועלכען איהר פירכטעט זיך, און דער הונגער, וואָס מאכט אייך זאָרגען, וועט אייך אָניאָגען אין מצרים און דאָרט וועט איהר שטאַרבען.

17 און אַלע מענשען וואָס זייער אבזיכט איז צו קומען נאָך מצרים זיך דאָרט אויפצוהאַלטען וועלען דאָרט שטאַרבען דורך'ן שווערד, פון הונגער און פעסט, און קיינער פון זיי וועט איבערבלייבען און ענטרינען פון דעם אונ־גליק וואָס איך וועל אויף זיי ברענגען.

18 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, אַזוי ווי עס זיינען אויסגעגאָסען געוואָרען מיין צאָרן און מיין גרימ־צאָרן אויף די איינוואָהנער פון ירושלים, אַזוי וועט מיין צאָרן אויסגעגאָ־סען ווערען אויף אייך ווען איהר וועט קומען נאָך מצרים, און איהר וועט זיין צו אַ פלוך און אַ שטוינונג און אַ שעלטונג און אַ שאַנדע, און דיעזען אָרט וועט איהר שוין מעהר ניט זעהען.

19 גאָט האָט גערעדט וועגען אייך, איבערגעבליעבענע פון יהודה, איהר זאָלט ניט קומען קיין מצרים זאָלט איהר עס גוט וויסען, ווייל איך האָב אייך היינט געוואָרענט.

20 ווייל איהר האָט זיך אַליין פערפיהרט, ווייל איהר האָט מיך געשיקט צו דעם עווינגען אייער גאָט זאָגענדיג, בעט פאַר אונז צום אייביגען אונ־זער גאָט, און אַלעס ווי דער אייביגער אונזער גאָט וועט זאָגען, זאָלסטו צו אונז זאָגען און מיר וועלען עס טהאָן.

21 און איך האָב אייך היינט געזאָגט, און איהר ווילט ניט הערען צו די שטימע פון אייביגען אייער גאָט און צו אַלעס וועגען וואָס ער האָט מיך צו אייך געשיקט.

22 און יעצט זאָלט איהר וויסען זיין, אַז דורך'ן שווערד און הונגער און פעסט וועט איהר שטאַרבען, אין דעם אָרט וואָס איהר ווילט קומען אהין זיך אויפצוהאַלטען.

קאַפּיטעל מג

1 און עס איז געשעהען, ווען ירמיהו האָט געענדיגט ריידען צו גאָר דאָס פאָלק אַלע ווערטער פון דעם אייביגען זייער גאָט, וואָס דער אייביגער זייער גאָט האָט איהם געשיקט צו זיי, אַלע דיעזע ווערטער.

2 און עזריה דער זוהן פון הושעיה האָט געזאָגט און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע פרעכע מעננער האָבען געזאָגט צו ירמיהו. דו רעדסט ליגען, דער אייביגער אונזער גאָט האָט דיך ניט געשיקט צו זאָגען, איהר זאָלט ניט קומען קיין מצרים זיך אויפצוהאַלטען דאָרט.

3 זאָנדערען ברוך דער זוהן פון נריה רעדט דיך אָן וועגען אונז אום צו גע־בען אונז אין דער האַנד פון די כשדים צו טוידטען אונז און צו פער־טרייבען אונז נאָך בבל.

4 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע הארען פון די אַרמעען און גאָר דאָס

ה וְכָל־הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לָשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח יוֹחָנָן
בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֵת כָּל־שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר־
שָׁבוּ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם לָגוּר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
6 אֶת־הַגְּבָרִים וְאֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַטַּף וְאֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ
וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הִנִּיחַ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־
גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֵת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וְאֶת־
7 בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל
8 יְהוָה וַיָּבֹאוּ עַד־תַּחְפַּנְחֵס׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
9 יִרְמְיָהוּ בְּתַחְפַּנְחֵס לֵאמֹר׃ קַח בְּיָדְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
וּטְמַנְתָּם בַּמֶּלֶט בַּמַּלְבֵּן אֲשֶׁר בְּפֶתַח בֵּית־פַּרְעֹה
י בְּתַחְפַּנְחֵס לְעֵינֵי אֲנָשִׁים יְהוּדִים׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי אֶת־
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְשַׂמְתִּי כִסְאוֹ מִמַּעַל
לָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טָמָנְתִּי וְנָטָה אֶת־שַׁפְרוּרוֹ עֲלֵיהֶם׃
11 וּבָאה וְהִכָּה אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר
12 לַשֶּׁבִי לַשֶּׁבִי וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לֶחָרֶב׃ וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבָתֵּי
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וּשְׂרָפָם וְשָׁבָם וְעָטָה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
13 כַּאֲשֶׁר־יַעְטֶה הָרֹעֶה אֶת־בִּגְדוֹ וְיָצָא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם׃ וְשִׁבַּר
אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶת־בָּתֵּי
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃

CAP. XLIV. מד

מד

א הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל כָּל־הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הַיֹּשְׁבִים בְּמִגְדֹּל וּבְתַחְפַּנְחֵס וּבְנֹף וּבְאֶרֶץ
2 פַּתְרוֹס לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלִָם
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְהִנָּם חָרְבָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵין בָּהֶם
3 יוֹשֵׁב׃ מִפְּנֵי רָעָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי לָלֶכֶת לְקַטֵּר

לעבד

מ״ג v. 10. שפרירו קרי   v. 11. ובא קרי

פאָלק האָבען ניט געהערט צו דער שטימע פון גאָט, צו בלייבען וואָהנען
אין לאַנד יהודה.

5 און יוחנן דער זוהן פון קרח און אַלע האַרען פון די אַרמעען האָבען גע־
נומען די איבערגעבליעבענע פון יהודה, וועלכע האָבען זיך צוריקגע־
קעהרט פון אַלע פעלקער, וואוהין זיי זיינען פערשטויסען געוועזן, אום
זיך אויפצוהאַלטען אין לאַנד יהודה.

6 די מעננער און די פרויען און די קליינע קינדער און די טעכטער פון
קעניג און אַלע פערזאָנען וואָס נבוזראדן דער הויפט פון די שלאַכטער
האָט איבערגעלאָזען מיט גדליהו דעם זוהן פון אַחיקם דער זוהן פון שפן,
און ירמיהו דעם פּראָפעט און ברוך דעם זוהן פון נריה:

7 און זיי זיינען געקומען נאָך מצרים, ווייל זיי האָבען ניט געהערט צו
דער שטימע פון גאָט, און זיי זיינען געקומען ביז תחפנחס.

8 און עס איז געוועזן גאָט'ס וואָרט צו ירמיהו אין תחפנס אַזוי:

9 נעהם אין דיין האַנד גרויסע שטיינער און בעהאַלט זיי אין קאַלך און
ציגעל־אויוען, וואָס איז ביי דעם אַריינגאַנג פון פּרעה'ס הויז אין תחפנחס,
פאַר די אויגען פון די מעננער יהודים.

10 און דו זאָלסט זאָגען צו זיי, אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון די הער־
שאַפטען גאָט פון ישראל, נון, איך שיק און נעהם נבוכדראצר דעם קעניג
פון בבל מיין קנעכט און איך וועל מאַכען זיין טהראָן איבער דיזע שטיי־
נער, וואָס איך האָב בעהאַלטען, און ער וועט פערשפּרייטען זיין קעניג־
ליכען געצעלט אויף זיי.

11 און ער וועט קומען און שלאָגען דעם לאַנד מצרים, ווער עס וועט בעשטימט
ווערען צום טוידט — וועט זיין צום טוידט און וועה צום געפאַנגענ־
שאַפט — וועט זיין צו געפאַנגענשאַפט און וועה צום שווערד — וועט
זיין צום שווערד.

12 און איך וועל אָנצינדען אַ פייער אין די הייזער פון די געטער פון מצרים
און ער וועט זיי פערברענען און זיי פאַנגען, און ער וועט איינוויקלען דאָס
לאַנד מצרים ווי אַ הירט וויקעלט איין זיין קלייד, און ער וועט פון דאָרט
אַרויס אין פריעדען.

13 און ער וועט צושמעטערען די זיילען פון בית שמש, וואָס אין לאַנד מצרים
און אַלע הייזער פון די געטער פון מצרים וועט ער פערברענען אין פייער.

קאַפּיטעל מד

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו, פאַר אַלע יהודים וואָס האָבען
געוואָהנט אין לאַנד מצרים, וואָס האָבען געוואָהנט אין מגדל און אין
תחפנחס און אין נוף און אין לאַנד פתרוס אַזוי:

2 אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, איהר
האָט געזעהען דעם גאַנצען אונגליק וואָס איך האָב געבראַכט אויף ירושלים
און אויף אַלע שטעדט פון יהודה, און זיי זיינען וויסט דיעזען טאָג און אין
זיי זיינען ניטאָ קיין איינוואָהנער.

3 פאַר זייער שלעכטס וואָס זיי האָבען געטהאָן מיך צו דערצערענען, צו

לַעֲבֹד לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּם הֵמָּה אַתֶּם
4 וַאֲבֹתֵיכֶם׃ וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הַשְׁכֵּים
וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר אַל־נָא תַעֲשׂוּ אֵת דְּבַר־הַתֹּעֵבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
ה שָׂנֵאתִי׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם
6 לְבִלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃ וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָםִ וַתִּהְיֶינָה לְחָרְבָּה לִשְׁמָמָה
7 כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל־
נַפְשֹׁתֵכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ־וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ
8 יְהוּדָה לְבִלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃ לְהַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי
יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־אַתֶּם
בָּאִים לָגוּר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם וּלְמַעַן הֱיוֹתְכֶם
9 לִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ הַשְׁכַחְתֶּם אֶת־רָעוֹת
אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת־רָעוֹת ׀ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֵת רָעוֹת נָשָׁיו
וְאֵת רָעֹתֵכֶם וְאֵת רָעֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
י וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃ לֹא דֻכְּאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרְאוּ
וְלֹא־הָלְכוּ בְתוֹרָתִי וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר־נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי
11 אֲבוֹתֵיכֶם׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שָׂם פָּנַי בָּכֶם לְרָעָה וּלְהַכְרִית אֶת־כָּל־יְהוּדָה׃
12 וְלָקַחְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׂמוּ פְנֵיהֶם לָבוֹא
אֶרֶץ־מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם וְתַמּוּ כֹל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם יִפֹּלוּ
בַּחֶרֶב בָּרָעָב יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יָמֻתוּ
13 וְהָיוּ לְאָלָה לְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה׃ וּפָקַדְתִּי עַל־
הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל־יְרוּשָׁלָםִ
14 בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר׃ וְלֹא יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד לִשְׁאֵרִית
יְהוּדָה הַבָּאִים לָגוּר־שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלָשׁוּב ׀ אֶרֶץ
יְהוּדָה אֲשֶׁר־הֵמָּה מְנַשְּׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לָשׁוּב לָשֶׁבֶת שָׁם
טו כִּי לֹא־יָשׁוּבוּ כִּי אִם־פְּלֵטִים׃ וַיַּעֲנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ

כל

געהען צו רייכערען, צו דיענען אנדערע געטער, וועלכע עס האבען ניט געוואוסט ניט זיי און ניט איהר און ניט אייערע עלטערען.

4 און איך האב געשיקט צו אייך אלע מיינע קנעכט די פראפעטען פון גאנץ פריה געשיקט זאגענדיג: טהוט ניט דיעזע אבשייליכע זאך, וועלכע איך האב פיינדט.

5 און זיי האבען ניט געהערט און ניט צוגעלעגט זייער אויער צוריקצוקעהרען זיך פון זייער שלעכטס, ניט צו רייכערען צו אנדערע געטער.

6 און עס איז אויסגעגאסען געווארען מיין צארן און גרימצארן און עס האט געברענט אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאסען פון ירושלים, און זיי זיינען געווארען צו רואינען און וויסטעניס ווי דיעזען טאג.

7 און יעצט אזוי זאגט גאט דער אייביגער פון די הערשאפטען, גאט פון ישראל ווארום טהוט איהר אליין פאר זיך גרויסע שלעכטס, אויסצוראטהען פון אייך מאן און פרוי, קינד און זויגלינג פון יהודה, ניט איבערצולאזען ביי אייך קיין איבערבלייבונג?

8 צו דערצערענען מיך מיט די ווערק פון אייערע הענד, צו רויכערען צו אנדערע געטער אין לאנד מצרים, וואוהין איהר זייט געקומען דארט זיך אויפצוהאלטען, אום איך זאל אייך אויסראטהען, און אום איהר זאלט ווערען צו פלוך און צו שאנד צווישען אלע פעלקער פון דער ערד.

9 האט איהר שוין פארגעסען די שלעכטס פון אייערע עלטערען און די שלעכטס פון די קעניגע פון יהודה און די שלעכטס פון זייערע פרויען און אייערע שלעכטס און די שלעכטס פון אייערע פרויען וואס זיי האבען געטהאן אינ'ם לאנד יהודה און אין די גאסען פון ירושלים.

10 זיי זיינען נאך ניט אונטערטעהניג געווארען ביז דיעזען טאג און זיי האבען קיין פורכט געהאט און זיינען ניט געגאנגען אין מיין לעהרע און נאך מיינע געזעצע וואס איך האב פאר אייך געגעבען און פאר אייערע עלטערען.

11 דארום אזוי זאגט דער אייביגער פון די הערשאפטען גאט פון ישראל, איך וועל, נון, טהאן מיין געזיכט אויף אייך צום שלעכטען און אויסצוראטהען גאנץ יהודה.

12 און איך וועל נעהמען די איבערגעבליעבענע פון יהודה וועמען עס האט זיך געגלוסט צו קומען אין מצרים זיך אויפהאלטען דארט, און זיי וועלען אלע פערניכטעט ווערען, אין לאנד מצרים וועלען זיי פאלען, דורך שווערד און פון הונגער וועלען זיי פערניכטעט ווערען, פון קליין ביז גרויס וועלען זיי שטארבען דורך'ן שווערד און פון הונגער, און זיי וועלען זיין צו א פלוך, צו א שטוינונג, צו שעלטונג און צו שאנדע.

13 און איך וועל בעזוכען די איינוואהנער פון מצרים, ווי איך האב בעזוכט ירושלים דורך שווערד, דורך הונגער און דורך פעסט.

14 און עס וועט ניט זיין קיין אנטרונענער און קיין איבערגעבליעבענער ביי די איבערגעבליעבענע פון יהודה, וועלכע זיינען געקומען זיך אויפצוהאלטען אין לאנד מצרים, אום זיך צוריקקעהרען אין לאנד יהודה, וואוהין זיי ווינשען זיך צוריקצוקעהרען און וואהנען דארט, ווייל עס וועלען זיך ניט צוריקקעהרען אויסער איינציגע אנטלאפענע.

כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּדְעִים כִּי־מְקַטְּרוֹת נְשֵׁיהֶם לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים וְכָל־הַנָּשִׁים הָעֹמְדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם
16 הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּפַתְרוֹס לֵאמֹר׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר־
17 דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֵינֶנּוּ שֹׁמְעִים אֵלֶיךָ׃ כִּי עָשֹׂה
נַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־הַדָּבָר ׀ אֲשֶׁר־יָצָא מִפִּינוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּיךְ־לָהּ נְסָכִים כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבֹתֵינוּ
מְלָכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָםִ וַנִּשְׂבַּע־
18 לֶחֶם וַנִּהְיֶה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ׃ וּמִן־אָז חָדַלְנוּ
לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ־לָהּ נְסָכִים חָסַרְנוּ כֹל
19 וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב תָּמְנוּ׃ וְכִי־אֲנַחְנוּ מְקַטְּרִים לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הֲמִבַּלְעֲדֵי אֲנָשֵׁינוּ עָשִׂינוּ לָהּ
כ כַּוָּנִים לְהַעֲצִבָהּ וְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
אֶל־כָּל־הָעָם עַל־הַגְּבָרִים וְעַל־הַנָּשִׁים וְעַל־כָּל־הָעָם הָעֹנִים
21 אֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר׃ הֲלוֹא אֶת־הַקִּטֵּר אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם בְּעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַםִ אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם מַלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם
22 וְעַם הָאָרֶץ אֹתָם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה עַל־לִבּוֹ׃ וְלֹא־יוּכַל
יְהוָה עוֹד לָשֵׂאת מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם וַתְּהִי אַרְצְכֶם לְחָרְבָּה וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה מֵאֵין
23 יוֹשֵׁב כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם וַאֲשֶׁר חֲטָאתֶם
לַיהוָה וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבְתֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו
וּבְעֵדְוֺתָיו לֹא הֲלַכְתֶּם עַל־כֵּן קָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה הַזֹּאת
24 כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל כָּל־
הַנָּשִׁים שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כה כֹּה־אָמַר יְהוָה־צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם
וּנְשֵׁיכֶם וַתְּדַבֵּרְנָה בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם מִלֵּאתֶם ׀ לֵאמֹר עָשֹׂה
נַעֲשֶׂה אֶת־נְדָרֵינוּ אֲשֶׁר נָדַרְנוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם
וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הָקֵים תָּקִימְנָה אֶת־נִדְרֵיכֶם וְעָשֹׂה

תעשינה

הה וסה v. 19. חסר א׳ v. 25, 19, 18, 17.

15 און זיי האָבען געענטפערט צו ירמיהו, אַלע מענער וואָס האָבען געוואוסט אַז זייערע פרויען רויכערען צו אַנדערע געטער און אַלע פרויען וועלכע זיינען געשטאַנען אַ גרויס פערזאמלונג, און גאָר דאָס פאָלק וואָס האָט געוואָהנט אין לאַנד מצרים אין פתרוס זאָגענדיג :

16 דאָס וואָרט, וואָס דו האָסט צו אונז גערעדט אין גאָט'ס נאָמען, הערען מיר דיך ניט.

17 זאָנדערען מיר וועלען אימער טהאָן אַלעס וואָס מיר האָבען גערעדט מיט אונזער מויל, צו רויכערען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער אַזוי ווי מיר און אונזערע עלטערען, אונזערע קעני־גע און אונזערע פירשטען האָבען געטהאָן אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים או מיר זיינען דאַן געווען זאַט מיט ברויט און אונז איז געגאַנגען גוט און ניט געזעהען קיין שלעכטס.

18 און זייט דאַן וואָס מיר האָבען אויפגעהערט צו רויכערען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער פעהלט אונז אַלעס און מיר זיינען אומגעקומען דורך'ן שווערד און פון הונגער.

19 און ווען מיר ריידען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער, האָבען מיר דאַן אָהן די צושטימונג פון אונזערע מעננער געמאַכט פאַר איהר פורימס איהר בילד אָראָבצונעהמען און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער.

20 און ירמיהו האָט געזאָגט צום גאַנצען פאָלק, צוזאַמען די מעננער מיט די פרויען און גאָר דאָס פאָלק וואָס האָט איהם געענטפערט אַזוי :

21 איז ניט (די אורזאַכע), דער רויכערען וואָס איהר האָט גערויכערט אין די שטעדט פון יהודה און אין די גאַסען פון ירושלים, איהר און אייערע עלטערען, אייערע קעניגע און אייערע פירשטען און דאָס פאָלק פון לאַנד ? זיי האָט גאָט געדיינקט און עס איז אַרויף אויף זיין געדאַנק.

22 און גאָט האָט עס שוין מעהר ניט געקענט פאַרטראָגען צוליעב אייערע שלעכטע טהאַטען, צוליעב די אַבשייליכקייט וואָס איהר האָט געטהאָן, און אייער לאַנד איז געוואָרען צו וויסט און צו שטוינען און צו פלוך, אָהנע איינוואָהנער ווי עס איז היינט צו טאָג.

23 ווייל איהר האָט גערויכערט און האָט געזינדיגט צו גאָט, און איהר האָט ניט צוגעהערט צו גאָט, און אין זיין לעהרע און זיינע געזעצע און זיינע צייגניס זייט איהר ניט געגאַנגען, דערפאַר האָט אייך געטראָפען דיעזער אונגליק, ווי עס איז דיעזען טאָג.

24 און ירמיהו האָט געזאָגט צום גאַנצען פאָלק און צו די פרויען : הערט דאָס וואָרט פון גאָט גאַנץ יהודה וואָס זיינען אין לאַנד מצרים.

25 אַזוי האָט גאָט געזאָגט דער אייביגער פון די הערשאַפטען גאָט פון ישראל זאָגענדיג : איהר און אייערע ווייבער האָט גערעדט מיט אייער מויל און ערפילט מיט אייערע הענד אַזוי : מיר וועלען אימער טהאָן אונזער צוזאָג וואָס מיר האָבען צוגעזאָגט צו רויכערען צו דער קעניגין פון הימעל און גיעסען פאַר איהר טראַנק־אָפּפער, איהר וועט אימער ער־פילען אייער צוזאָג און אימער טהאָן אייער צוזאָג.

26 תַּעֲשֶׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶם׃ לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הִנְנִי נִשְׁבַּעְתִּי בִּשְׁמִי הַגָּדוֹל אָמַר
יְהוָה אִם־יִהְיֶה עוֹד שְׁמִי נִקְרָא ׀ בְּפִי ׀ כָּל־אִישׁ יְהוּדָה
27 אֹמֵר חַי־אֲדֹנָי יְהוִה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ הִנְנִי שֹׁקֵד עֲלֵיהֶם
לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְתַמּוּ כָל־אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
28 מִצְרַיִם בַּחֶרֶב וּבָרָעָב עַד־כְּלוֹתָם׃ וּפְלִיטֵי חֶרֶב יְשֻׁבוּן
מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה מְתֵי מִסְפָּר וְיָדְעוּ כָּל־שְׁאֵרִית
יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם דְּבַר־מִי יָקוּם
29 מִמֶּנִּי וּמֵהֶם׃ וְזֹאת לָכֶם הָאוֹת נְאֻם־יְהוָה כִּי־פֹקֵד אֲנִי
עֲלֵיכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי קוֹם יָקוּמוּ דְבָרַי
ל עֲלֵיכֶם לְרָעָה׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־פַּרְעֹה
חָפְרַע מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בְּיַד אֹיְבָיו וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר
נָתַתִּי אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל אֹיְבוֹ וּמְבַקֵּשׁ נַפְשׁוֹ׃

מה CAP. XLV. מה

א הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה
בְּכָתְבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַל־סֵפֶר מִפִּי יִרְמְיָהוּ בַּשָּׁנָה
2 הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר׃ כֹּה־
3 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ בָּרוּךְ׃ אָמַרְתָּ אוֹי־נָא לִי
כִּי־יָסַף יְהוָה יָגוֹן עַל־מַכְאֹבִי יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי וּמְנוּחָה לֹא
4 מָצָאתִי׃ כֹּה ׀ תֹּאמַר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־
בָּנִיתִי אֲנִי הֹרֵס וְאֵת אֲשֶׁר־נָטַעְתִּי אֲנִי נֹתֵשׁ וְאֶת־כָּל־הָאָרֶץ
ה לִי־הִיא׃ וְאַתָּה תְּבַקֶּשׁ־לְךָ גְדֹלוֹת אַל־תְּבַקֵּשׁ כִּי הִנְנִי מֵבִיא
רָעָה עַל־כָּל־בָּשָׂר נְאֻם יְהוָה וְנָתַתִּי לְךָ אֶת־נַפְשְׁךָ לְשָׁלָל
עַל כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר תֵּלֶךְ־שָׁם׃

מו CAP. XLVI. מו

א אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל־הַגּוֹיִם׃

למצרים

מ״ה. v 4. בקצת ספרים לא נמצא מלת לי

26 דארום הערט גאָט'ס וואָרט גאַנץ יהודה וואָס וואָהנען אין מצרים, נון, איך שווער ביי מיין גרויסען נאָמען, האָט גאָט געזאָגט, אויב עס וועט מעהר מיין נאָמען דערמאָהנט ווערען דורך דעם מויל פון אַ מאַן אין גאַנץ יהודה, וואָס זאָל זאָגען, „זאָ וואהר ווי גאָט לעבט אין גאַנץ מצרים".

27 איך וועל איילען פאַר זיי צום שלעכטען און ניט צום גוטען און עס וועלען אומקומען אַלע מעננער פון יהודה וואָס אין לאַנד מצרים דורך'ן שווערד און פון הונגער ביז עס וועט נעהמען אַן ענדע פון זיי.

28 און די ענטרונענע פון שווערד וועלען צוריקקעהרען פון לאַנד מצרים נאָך דעם לאַנד יהודה, געצעהלטע מענשען, און די איבערגעבליעבענע פון יהודה, וואָס זיינען געקומען נאָך מצרים זיך דאָרט אויפצוהאַלטען, וועלען וויסען וועמעס וואָרט עס וועט אויסגעפיהרט ווערען מיינע אָדער זייערס.

29 און דאָס זאָל זיין אייך דער צייכען, זאָגט גאָט, אַז איך וועל אייך בעזוכען אין דיעזען אָרט. אום איהר זאָלט וויסען אַז מיינע ווערטער וועלען געוויס אויסגעפיהרט ווערען פאַר אייך צום שלעכטען.

30 אזוי האָט גאָט געזאָגט, נון, איך גיעב איבער פרעה חפרע דעם קעניג פון מצרים אין דער האַנד פון זיינע פיינדע און אין דער האַנד פון זיינע פערפאָלגער, אַזוי ווי איך האָב איבערגעגעבען צדקיהו דעם קעניג פון יהודה אין דער האַנד פון נבוכדראצר דעם קעניג פון בבל זיין פיינד און אין דער האַנד פון זיינע פערפאָלגער.

קאַפּיטעל מה

1 דאָס וואָרט וואָס ירמיהו דער פּראָפעט האָט גערעדט צו ברוך דעם זוהן פון נריה, ווען ער האָט געשריעבען דיעזע ווערטער אויף אַ בוך פון ירמיהו'ס מויל, אין דעם פיערטען יאָהר פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה אזוי :

2 אזוי האָט דער אייביגער גאָט פון ישראל געזאָגט וועגען דיר ברוך.

3 דו האָסט געזאָגט : וועה איז מיר, גאָט האָט צוגעגעבען טרויער צו מיין שמערץ, איך בין מיעד זיפצענדיג און קיין רוהע געפין איך ניט.

4 אזוי זאָלסטו צו איהם זאָגען : אזוי זאָגט גאָט, נון, וואָס איך האָב געבויט צושטער איך אַליין און וואָס איך האָב געפלאַנצט רייס איך אויס אַליין און (אַזוי טהו איך) צו דעם גאַנצען לאַנד וואָס איז מיינס.

5 און דו פּרלאַנגסט גרויסע זאַכען פאַר זיך ? פערלאַנג עס גאָר ניט ! ווייל איך ברענג, נון, אונגליק אויף אַלע לייבער, זאָגט גאָט, און דיר האָב איך געשיינקט דיין לעבען אין אַלע ערטער וואָס דו וועסט דאָרט געהן.

קאַפּיטעל מו

1 גאָט'ס וואָרט וואָס עס איז געווען צו ירמיהו דעם פּראָפעט איבער די פעלקער.

2 לְמִצְרַיִם עַל־חֵיל פַּרְעֹה נְכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הָיָה עַל־
נְהַר־פְּרָת בְּכַרְכְּמִשׁ אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
3 בִּשְׁנַת הָרְבִיעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ עִרְכוּ
4 מָגֵן וְצִנָּה וּגְשׁוּ לַמִּלְחָמָה׃ אִסְרוּ הַסּוּסִים וַעֲלוּ הַפָּרָשִׁים
ה וְהִתְיַצְּבוּ בְּכוֹבָעִים מִרְקוּ הָרְמָחִים לִבְשׁוּ הַסִּרְיֹנֹת׃ מַדּוּעַ
רָאִיתִי הֵמָּה חַתִּים נְסֹגִים אָחוֹר וְגִבּוֹרֵיהֶם יֻכַּתּוּ וּמָנוֹס
6 נָסוּ וְלֹא הִפְנוּ מָגוֹר מִסָּבִיב נְאֻם־יְהוָה׃ אַל־יָנוּס הַקַּל
וְאַל־יִמָּלֵט הַגִּבּוֹר צָפוֹנָה עַל־יַד נְהַר־פְּרָת כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
7 8 מִי־זֶה כַּיְאֹר יַעֲלֶה כַּנְּהָרוֹת יִתְגָּעֲשׁוּ מֵימָיו׃ מִצְרַיִם כַּיְאֹר
יַעֲלֶה וְכַנְּהָרוֹת יִתְגֹּעֲשׁוּ מָיִם וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֲכַסֶּה־אֶרֶץ
9 אֹבִידָה עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ עֲלוּ הַסּוּסִים וְהִתְהֹלְלוּ הָרֶכֶב
וְיֵצְאוּ הַגִּבּוֹרִים כּוּשׁ וּפוּט תֹּפְשֵׂי מָגֵן וְלוּדִים תֹּפְשֵׂי דֹּרְכֵי
י קָשֶׁת׃ וְהַיּוֹם הַהוּא לַאדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת יוֹם נְקָמָה לְהִנָּקֵם
מִצָּרָיו וְאָכְלָה חֶרֶב וְשָׂבְעָה וְרָוְתָה מִדָּמָם כִּי זֶבַח לַאדֹנָי
11 יֱהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ צָפוֹן אֶל־נְהַר־פְּרָת׃ עֲלִי גִלְעָד וּקְחִי
צֳרִי בְּתוּלַת בַּת־מִצְרָיִם לַשָּׁוְא הִרְבֵּיתִי רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין
12 לָךְ׃ שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֵךְ וְצִוְחָתֵךְ מָלְאָה הָאָרֶץ כִּי־גִבּוֹר
13 בְּגִבּוֹר כָּשָׁלוּ יַחְדָּו נָפְלוּ שְׁנֵיהֶם׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לָבוֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
14 לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ הַגִּידוּ בְמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ
בְמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְנֹף וּבְתַחְפַּנְחֵס אִמְרוּ הִתְיַצֵּב וְהָכֵן
טו לָךְ כִּי־אָכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ׃ מַדּוּעַ נִסְחַף אַבִּירֶיךָ לֹא
עָמַד כִּי יְהוָה הֲדָפוֹ׃ הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
16 וַיֹּאמְרוּ קוּמָה ׀ וְנָשֻׁבָה אֶל־עַמֵּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּנוּ מִפְּנֵי
17 חֶרֶב הַיּוֹנָה׃ קָרְאוּ שָׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שָׁאוֹן הֶעֱבִיר
18 הַמּוֹעֵד׃ חַי־אָנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְּתָבוֹר
19 בֶּהָרִים וּכְכַרְמֶל בַּיָּם יָבוֹא׃ כְּלֵי גוֹלָה עֲשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת

בַּת־

v. 11. הרבית קרי   v. 12. קמץ בז״ק   v. 13. הפטרת בא אל פרעה

2 וועגען מצרים, איבער די אַרמעע פון פּרעה נכו קעניג פון מצרים, וואָס איז געווען ביים טייך אין כרכמש, וועמען נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט געשלאָגען אין דעם פיערטען יאָהר פון יהויקים דער זוהן פון יאשיהו קעניג פון יהודה.

3 גרייט אָן פאַנצער און שילד און גענעהענט צום שטרייט.

4 שפּאַנט די פערד ! זעצט זיך אויף, רייטער ! שטעלט זיך אין מיליטערישע היטלען, פוצט די שפּיזען, טהוט אָן די פאַנצערען !

5 וואָרום זעה איך זיי דערשראָקען, זיי טרעטען אַהינטער ? און זייערע העלדען זיינען געבראָכען, זיי אַנטלויפען אַלץ און קוקען ניט הינטער זיך ? אַ שרעק פון אַלע זייטען זאָגט גאָט.

6 דער געשווינדער וועט ניט אַנטלויפען, דער העלד וועט ניט אַנטרונען ווערען, אין נאָרד זייט ביים ברעג פון טייך פרת וועלען זיי געשטרויכעלט ווערען און פאַלען.

7 ווער שטייגט עס אויף ווי דער יאר (נילוס) זיינע וואַסערען רוישען ווי טייכען ?

8 מצרים שטייגט אויף ווי דער יאר און ווי טייכען רוישען זיינע וואַסערען, און ער האָט געזאָגט איך וועל אויפשטייגען און וועל בעדעקען די ערד, איך וועל פערניכטען די שטאָדט און די וואָס וואָהנען אין איהם.

9 געהט ארויף אויף די פערד, און בּרייבט ווילד די רייט־וועגען, און זאָלען ארויסגעהען די העלדען כוש און פוט די וואָס האַלטען די פאַנצערס, און די לודים וואָס האַלטען און טרעטען די בויגען.

10 אָבער יענער טאָג איז פאַר דעם אייביגען גאָט פון הערשאַפטען אַ טאָג פון נקמה, צו נעהמען ראַכע פון זיינע פיינד, און דער שווערד וועט זאַט ווערען עסענדיג און זאַט ווערען טרינקענדיג פון זייער בלוט, ווייל דער אייביגער גאָט פון די הערשאַפטען האָט אַ שלאַכט אין נאָרד זייט ביים טייך פרת.

11 געה אַרויף אין גלעד און נעהם באַלזאַם, יונגפרוי, טאָכטער פון מצרים ! אומזיסט האָסטו גענוצט פיעל הייל־מיטלען, קיין היילונג האָסטו ניט.

12 פעלקער האָבען געהערט דיין שאַנדע, און די ערד איז פול געוואָרען מיט דיין געשריי, ווייל איין העלד איז געשטרויכעלט געוואָרען אָן דעם צווייטען און זיי זיינען ביידע געפאַלען צוזאַמען.

13 דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט צו ירמיהו דעם פּראָפעט, וועגען נבוכדראצר׳ס, דעם קעניג פון בבל, קומען צו שלאָגען דאָס לאַנד מצרים.

14 זאָגט אָן אין מצרים און מאַכט הערען אין מגדול און מאַכט הערען אין נוף און תחפנחס, זאָגט : שטעלט זיך און גרייט זיך אָן, ווייל דער שווערד האָט אויפגעגעסען אַלעס ארום דיר.

15 וואָרום זיינען דיינע שטאַרקע נידערגעוואָרפען געוואָרען ? ניט איינער האָט געקענט שטעהן פעסט ? ווייל גאָט האָט איהם פערשטויסען.

16 ער האָט געמאַכט פיעלע צו שטרויכלען, אויך איינער איז געפאַלען אויף דעם צווייטען, און זיי האָבען געזאָגט, שטעהט אויף ! לאָמיר זיך צוריקקעהרען צו אונזער פאָלק און צו אונזער פאַטערלאַנד פאַר דעם פערדאָרבענעם שווערד.

17 זיי האָבען דאָרט אויסגערופען : „פּרעה איז קעניג פון מצרים !״ עס איז אָבער ניט מעהר ווי אַ טומעל, זיין צייט האָט ער געלאָזט פאַראיבערגעהן.

18 זאָ וואהר ווי איך לעב, זאָגט דער קעניג, גאָט פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען, (פּרעה מעג זיך זיין שטאַרק) ווי דער תבור צווישען די בערג און ווי דער כרמל ביים ים, וועט ער (נבוכדראצר) אַלץ קומען.

19 מאַך זיך וואַנדער־קליידער, בעוואָהנערין, טאָכטער פון מצרים, ווייל נוף

בַּת־מִצְרָיִם כִּי־נֹף לְשַׁמָּה תִהְיֶה וְנִצְּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃
כ 21 עֶגְלָה יְפֵה־פִיָּה מִצְרָיִם קֶרֶץ מִצָּפוֹן בָּא בָא׃ גַּם־שְׂכִרֶיהָ
בְקִרְבָּהּ כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק כִּי־גַם־הֵמָּה הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּיו לֹא
22 עָמָדוּ כִּי יוֹם אֵידָם בָּא עֲלֵיהֶם עֵת פְּקֻדָּתָם׃ קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ
יֵלֵךְ כִּי־בְחַיִל יֵלֵכוּ וּבְקַרְדֻּמּוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחֹטְבֵי עֵצִים׃
23 כָּרְתוּ יַעְרָהּ נְאֻם־יְהוָה כִּי לֹא יֵחָקֵר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה
24 וְאֵין לָהֶם מִסְפָּר׃ הֹבִישָׁה בַּת־מִצְרָיִם נִתְּנָה בְּיַד עַם־
כה צָפוֹן׃ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פוֹקֵד אֶל־
אָמוֹן מִנֹּא וְעַל־פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֱלֹהֶיהָ וְעַל־מְלָכֶיהָ
26 וְעַל־פַּרְעֹה וְעַל הַבֹּטְחִים בּוֹ׃ וּנְתַתִּים בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד עֲבָדָיו וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכֹּן
27 כִּימֵי־קֶדֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ
28 מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקוֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃ אַתָּה
אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אִתְּךָ אָנִי כִּי אֶעֱשֶׂה
כָלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר הִדַּחְתִּיךָ שָׁמָּה וְאֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה
כָלָה וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ ·

מז Cap. XLVII. מז

א אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־פְּלִשְׁתִּים
2 בְּטֶרֶם יַכֶּה פַרְעֹה אֶת־עַזָּה׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה הִנֵּה־מַיִם
עֹלִים מִצָּפוֹן וְהָיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר
3 וְיֹשְׁבֵי בָהּ וְזָעֲקוּ הָאָדָם וְהֵילִל כֹּל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ מִקּוֹל
שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת אַבִּירָיו מֵרַעַשׁ לְרִכְבּוֹ הֲמוֹן גַּלְגִּלָּיו לֹא־
4 הִפְנוּ אָבוֹת אֶל־בָּנִים מֵרִפְיוֹן יָדָיִם׃ עַל־הַיּוֹם הַבָּא לִשְׁדוֹד
אֶת־כָּל־פְּלִשְׁתִּים לְהַכְרִית לְצֹר וּלְצִידוֹן כֹּל שָׂרִיד עֹזֵר
ה כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים שְׁאֵרִית אִי כַפְתּוֹר׃ בָּאָה
קָרְחָה אֶל־עַזָּה נִדְמְתָה אַשְׁקְלוֹן שְׁאֵרִית עִמְקָם עַד־מָתַי

תתגודדי

מ״ו v. 27. מלא ו׳ v. 28. עד כאן

וועט זיין וויסט און רואינירט אָהנע איינוואָהנער.

20 אויף דער יֶעדֶן קאלב מצרים קומט געווים אַן אומגליק פון נאָרד־זייט.

21 אויך איהרע געדונגענע (אַרמעען) צווישען איהר זיינען ווי געשטאָפּטע קעלבער, אויך זיי האָבען זיך אומגעקעהרט און אַנטלאָפען צוזאַמען, זיי האָבען ניט געקענט שטעהן, ווייל עס איז געקומען דער טאָג פון זייער בראָך, די צייט פון זייער בעשטראָפונג.

22 איהר שטימע געהט ווי פון אַ שלאַנג, ווייל זיי געהען מיט אַן אַרמעע און זיינען געקומען צו איהר, מיט העק, ווי האָלץ־העקערס.

23 זיי האָבען אויסגעהאַקט איהר וואלד, זאָגט גאָט, זאָ פיעל עס איז ניט צו אונטערזוכען, ווייל זיי זיינען מעהר ווי אַ היישעריק, און עס איז גאָר קיין צאהל ניטאָ פאר זיי.

24 פערשעהמט איז געוואָרען די טאָכטער פון מצרים, זי איז איבערגעגעבען געוואָרען אין דער האנד פונ׳ם פאָלק פון נאָרד זייט.

25 דער אייביגער פון די הערשאַפטען גאָט פון ישראל האָט געזאָגט, איך וועל זיי בעזוכען אמון מנא און פרעה און די מצרים און איהרע געטער און איהרע קעניגע, און פרעה מיט די וואָס פערטרויען זיך אויף איהם.

26 און וועל זיי אַוועקגעבען אין דער האַנד פון זייערע פערפאָלגער און אין דער האַנד פון נבוכדראצר קעניג פון בבל און אין האַנד פון זיינע קנעכט. און נאכהער וועט זי האָבען רוהע ווי אין די אַמאָליגע צייטען, זאָגט גאָט.

27 און דו האָב קיין פורכט, מיין קנעכט יעקב, און שרעק זיך ניט ישראל, ווייל איך וועל דיר העלפען פון דער ווייטען און דיינע קינדער פון דעם לאַנד פון זייער געפענגעניס, און יעקב וועט צוריקקעהרען און וועט זיין רוהיג און מונטער און קיינער וועט איהם שרעקען.

28 דו האָב קיין פורכט, מיין קנעכט יעקב, זאָגט גאָט, ווייל איך בין מיט דיר, ווען איך וועל מאַכען איין ענדע מיט אַלע פעלקער, וואו איך האָב דיך פערשטויסען, וועל איך מיט דיר אָבער קיין ענדע ניט מאַכען, איך האָב דיך געשטראפט מיט גערעכטיגקייט אָבער אין גאַנצען פערניכטען וועל איך דיך ניט.

קאַפּיטעל מז

1 דאָס וואָרט וואָס עס איז געוועזן צו ירמיהו דעם פּראָפעט וועגען די פלשתים, איידער פרעה האָט צושלאָגען עזה.

2 אַזוי האָט גאָט געזאָגט, נון עס שטייגען אויף וואסערן פון נאָרד זייט און וועלען ווערען אַ שטראָמענדער טייך, און זיי וועלען פערפלייצען דאָס לאַנד און וואָס אין איהם איז, די שטאָדט און איהרע איינוואָהנער און די מענשען וועלען שרייען און אַלע איינוואָהנער פון לאַנד וועלען קלאָגען.

3 פון דעם גערויש פון די טריט פון די קלאָוען פון זיינע שטאַרקע פערד, פון דעם ליארם פון זיין רייטוואגען פון דעם טומעל פון זיינע רעדער, האָבען זיך עלטערן ניט אומגעקוקט אויף קינדער, אַזוי זיינען אָבגעלאָזען די הענד.

4 ווייל יענער טאָג וועט קומען צו פערניכטען די אַלע פלשתים, מאַכען איין ענדע פון צר און צדון, יעדען איבערגעבליעבענעם העלפער, ווייל גאָט פערניכטעט די פלשתים, די איבערגעבליעבענע פון אינזעל כפתר.

5 עס איז געקומען איין אויספליקונג אויף עזה, אשקלון איז רואינירט מיט די איבעריגע פון זייער טהאל, ווי לאַנג נאָך וועסטו רייסען די הויט ?

6 תִּתְגּוֹדָדִי׃ הוֹי חֶרֶב לַיהוָה עַד־אָנָה לֹא תִשְׁקֹטִי הֵאָסְפִי
7 אֶל־תַּעְרֵךְ הֵרָגְעִי וָדֹמִּי׃ אֵיךְ תִּשְׁקֹטִי וַיהוָה צִוָּה־לָהּ אֶל־
אַשְׁקְלוֹן וְאֶל־חוֹף הַיָּם שָׁם יְעָדָהּ׃

CAP. XLVIII. מח

מח

א לְמוֹאָב כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶל־נְבוֹ
כִּי שֻׁדָּדָה הֹבִישָׁה נִלְכְּדָה קִרְיָתָיִם הֹבִישָׁה הַמִּשְׂגָּב
2 וָחָתָּה׃ אֵין עוֹד תְּהִלַּת מוֹאָב בְּחֶשְׁבּוֹן חָשְׁבוּ עָלֶיהָ רָעָה
לְכוּ וְנַכְרִיתֶנָּה מִגּוֹי גַּם־מַדְמֵן תִּדֹּמִּי אַחֲרַיִךְ תֵּלֶךְ חָרֶב׃
3 4 קוֹל צְעָקָה מֵחוֹרֹנָיִם שֹׁד וָשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ נִשְׁבְּרָה מוֹאָב
ה הִשְׁמִיעוּ זְּעָקָה צְעוֹרֶיהָ׃ כִּי מַעֲלֵה הַלֻּחִות בִּבְכִי יַעֲלֶה־
6 בֶּכִי כִּי בְּמוֹרַד חוֹרֹנַיִם צָרֵי צַעֲקַת־שֶׁבֶר שָׁמֵעוּ׃ נֻסוּ
7 מַלְּטוּ נַפְשְׁכֶם וְתִהְיֶינָה כַּעֲרוֹעֵר בַּמִּדְבָּר׃ כִּי יַעַן בִּטְחֵךְ
בְּמַעֲשַׂיִךְ וּבְאוֹצְרוֹתַיִךְ גַּם־אַתְּ תִּלָּכֵדִי וְיָצָא כְמִישׁ בַּגּוֹלָה
8 כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו יַחַד׃ וְיָבֹא שֹׁדֵד אֶל־כָּל־עִיר וְעִיר לֹא תִמָּלֵט
9 וְאָבַד הָעֵמֶק וְנִשְׁמַד הַמִּישֹׁר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה׃ תְּנוּ־צִיץ
לְמוֹאָב כִּי נָצֹא תֵּצֵא וְעָרֶיהָ לְשַׁמָּה תִהְיֶינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב
י בָּהֵן׃ אָרוּר עֹשֶׂה מְלֶאכֶת יְהוָה רְמִיָּה וְאָרוּר מֹנֵעַ חַרְבּוֹ
11 מִדָּם׃ שַׁאֲנַן מוֹאָב מִנְּעוּרָיו וְשֹׁקֵט הוּא אֶל־שְׁמָרָיו וְלֹא־
הוּרַק מִכְּלִי אֶל־כֶּלִי וּבַגּוֹלָה לֹא הָלָךְ עַל־כֵּן עָמַד טַעְמוֹ
12 בּוֹ וְרֵיחוֹ לֹא נָמָר׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה
וְשִׁלַּחְתִּי־לוֹ צֹעִים וְצֵעֻהוּ וְכֵלָיו יָרִיקוּ וְנִבְלֵיהֶם יְנַפֵּצוּ׃
13 וּבֹשׁ מוֹאָב מִכְּמוֹשׁ כַּאֲשֶׁר־בֹּשׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל
14 מִבְטֶחָם׃ אֵיךְ תֹּאמְרוּ גִּבּוֹרִים אֲנָחְנוּ וְאַנְשֵׁי־חַיִל לַמִּלְחָמָה׃
טו שֻׁדַּד מוֹאָב וְעָרֶיהָ עָלָה וּמִבְחַר בַּחוּרָיו יָרְדוּ לַטָּבַח נְאֻם־
16 הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ קָרוֹב אֵיד־מוֹאָב לָבוֹא וְרָעָתוֹ
17 מִהֲרָה מְאֹד׃ נֻדוּ לוֹ כָּל־סְבִיבָיו וְכֹל יֹדְעֵי שְׁמוֹ אִמְרוּ
18 אֵיכָה נִשְׁבַּר מַטֵּה־עֹז מַקֵּל תִּפְאָרָה׃ רְדִי מִכָּבוֹד יְשְׁבִי

בצמא

מ״ח v. 4. צעיריה ק׳ v. 5. הלוחית קרי v. 7, בכמש קרי ibid. יחדיו קרי v. 18, ושבי ק׳

6 וועה ! גאָטעס שווערד, ווי לאַנג נאָך וועסטו ניט רוהען ? ציה זיך צוריק אין דיין שייד, רוה זיך אויס און זיי שטיל.
7 אָבער ווי קענסטו רוהען ? אַז גאָט האָט עס בעפוילען אויף אשקלון און אויף דעם פּאָרט פון ים, דאָרט האָט ער עס בעשטימט.

קאַפּיטעל מח

1 אויף מואב. אַזוי האָט געזאָגט דער עוויגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, וועה צו נבו, ווייל זי איז פערוויסטעט געוואָרען צו שאַנדע, בעצוואונגען איז געוואָרען קריתים, צו שאַנדע איז משגב און ער־שראָקען.
2 עס איז מעהר ניטאָ די בעריהמטהייט פון מואָב, אין חשבון האָט מען געטראַכט שלעכטעס אויף איהר, קומט און לאָמיר זי אויסראָטהען פון אַ פאָלק צו זיין, אויך מדמן וועט רואינירט ווערען, נאָך דיר וועט געהן דאָס שווערד.
3 אַ קלאָג געשריי קומט פון חרנים, פערוויסטונג און אַ גרויסער בראָך.
4 „מואב איז צובראָכען געוואָרען", האָבען איהרע יונגע־לייט אויפגע־הויבען אַ געשריי.
5 ווייל אויף דעם ארויפגאנג פון לחות שטייגט ער מיט געוויין און געוויין, ווייל אין דעם אַרונטערגאנג פון חרנים הערען די פיינדע געשריי פון רואינירונג.
6 אַנטלויפט ! רעטעט אייער זעלע ! און זייט ווי איין איינזאַמער בוים אין דער וויסטע.
7 ווייל דו האָסט זיך פערטרויעט אויף דיינע ווערקע און אויף דיינע שעט־צע וועסטו אויך בעצוואונגען ווערען און כמוש וועט אַרויס מיט די פער־טריבענע, זיינע פּריסטער און זיינע פירשטען צוזאַמען.
8 און דער צושטערער וועט קומען אין יעדער שטאָדט, קיין שטאָדט וועט ניט ענטרינען, און דער טהאל וועט פערניכטעט ווערען און דאָס פלאכע פעלד וועט פערוויסטעט ווערען, זאָגט גאָט.
9 גיט מואָב פליגעל, ווייל זי וועט אַרויספליהען און איהרע שטעדט וועלען זיין וויסט, קיינער וועט ניט וואָהנען אין זיי.
10 פערפלוכט איז דער וואָס טהוט גאָטעס ארבייט פאלש, פערפלוכט וועט זיין דער וואָס וועט פערמיידען זיין שווערד פון בלוט.
11 רוהיג איז מואָב פון זיין יוגענד אָן, און ער איז שטיל געשטאַנען אויף זיינען הייווען, ער איז ניט אויסגעלעדיגט געוואָרען פון איין כלי אין דער צווייטער, און ער איז ניט געגאַנגען אין געפאַנגענשאַפט, דארום איז זיין געשמאַק ביי איהם געבליעבען און זיין גערוך איז ניט פערענדערט.
12 דארום, נון, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל שיקען צו איהם אויסליידיגער און זיי וועלען איהם אויסליידיגען, און זיינע כלים ווע־לען זיי מאַכען לעער און זיינע קריג צושמעטערען.
13 און מואב וועט זיך שעהמען פון כמוש, אַזוי ווי דאָס הויז ישראל האָבען זיך געשעהמט פון בית אל זייער פערזיכערונג.
14 ווי קענט איהר זאָגען מיר זיינען העלדען און קריעגס־לייט צום שטרייטען.
15 מואב איז צושטערט געוואָרען אין זיינע שטעדט איז ער (דער פיינד) ארויף, און זיינע בעסטע יונגע לייט זיינען אַרונטער צו געשלאַכטעט ווערען, זאָגט דער קעניג, גאָט פון די הערשאַפטען איז זיין נאָמען.
16 מואב'ס בראָך נעהנטערט זיך צו קומען, און זיין אונגליק איילט זיך זעהר.
17 בעדויערט איהם אַלע וואָס ארום איהם, און אַלע וואָס וויסען זיין נאָ־מען זאָגט : אַך, ווי עס איז צובראָכען געוואָרען דער שטעקען פון מאַכט, דער שעהנער שטאָק.

בַּצָּמָא יֹשֶׁבֶת בַּת־דִּיבוֹן כִּי־שֹׁדֵד מוֹאָב עָלָה בָךְ שִׁחֵת
19 מִבְצָרָיִךְ׃ אֶל־דֶּרֶךְ עִמְדִי וְצַפִּי יוֹשֶׁבֶת עֲרוֹעֵר שַׁאֲלִי־נָס
כ וְנִמְלָטָה אִמְרִי מַה־נִּהְיָתָה׃ הֹבִישׁ מוֹאָב כִּי־חַתָּה הֵילִילִי ׀
21 וּזְעָקִי הַגִּידוּ בְאַרְנוֹן כִּי שֻׁדַּד מוֹאָב׃ וּמִשְׁפָּט בָּא אֶל־
22 אֶרֶץ הַמִּישֹׁר אֶל־חֹלוֹן וְאֶל־יַהְצָה וְעַל־מוֹפָעַת׃ וְעַל־
23 דִּיבוֹן וְעַל־נְבוֹ וְעַל־בֵּית דִּבְלָתָיִם׃ וְעַל קִרְיָתַיִם וְעַל־בֵּית
24 גָּמוּל וְעַל־בֵּית מְעוֹן׃ וְעַל־קְרִיּוֹת וְעַל־בָּצְרָה וְעַל כָּל־
כה עָרֵי אֶרֶץ מוֹאָב הָרְחֹקוֹת וְהַקְּרֹבוֹת׃ נִגְדְּעָה קֶרֶן מוֹאָב
26 וּזְרֹעוֹ נִשְׁבָּרָה נְאֻם יְהוָה׃ הַשְׁכִּירֻהוּ כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל
27 וְסָפַק מוֹאָב בְּקִיאוֹ וְהָיָה לִשְׂחֹק גַּם־הוּא׃ וְאִם ׀ לוֹא
הַשְּׂחֹק הָיָה לְךָ יִשְׂרָאֵל אִם־בְּגַנָּבִים נִמְצָאָה כִּי־מִדֵּי
28 דְבָרֶיךָ בּוֹ תִּתְנוֹדָד׃ עִזְבוּ עָרִים וְשִׁכְנוּ בַּסֶּלַע יֹשְׁבֵי מוֹאָב
29 וִהְיוּ כְיוֹנָה תְּקַנֵּן בְּעֶבְרֵי פִי־פָחַת׃ שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב
ל גֵּאֶה מְאֹד גָּבְהוֹ וּגְאוֹנוֹ וְגַאֲוָתוֹ וְרֻם לִבּוֹ׃ אֲנִי יָדַעְתִּי נְאֻם־
31 יְהוָה עֶבְרָתוֹ וְלֹא־כֵן בַּדָּיו לֹא־כֵן עָשׂוּ׃ עַל־כֵּן עַל־מוֹאָב
אֲיֵלִיל וּלְמוֹאָב כֻּלֹּה אֶזְעָק אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ יֶהְגֶּה׃
32 מִבְּכִי יַעְזֵר אֶבְכֶּה־לָּךְ הַגֶּפֶן שִׂבְמָה נְטִישֹׁתַיִךְ עָבְרוּ יָם
33 עַד יָם יַעְזֵר נָגָעוּ עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־בְּצִירֵךְ שֹׁדֵד נָפָל׃ וְנֶאֶסְפָה
שִׂמְחָה וָגִיל מִכַּרְמֶל וּמֵאֶרֶץ מוֹאָב וְיַיִן מִיקָבִים הִשְׁבַּתִּי
34 לֹא־יִדְרֹךְ הֵידָד הֵידָד לֹא הֵידָד׃ מִזַּעֲקַת חֶשְׁבּוֹן עַד־
אֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ נָתְנוּ קוֹלָם מִצֹּעַר עַד־חֹרֹנַיִם עֶגְלַת
לה שְׁלִשִׁיָּה כִּי גַּם־מֵי נִמְרִים לִמְשַׁמּוֹת יִהְיוּ׃ וְהִשְׁבַּתִּי לְמוֹאָב
36 נְאֻם־יְהוָה מַעֲלֶה בָמָה וּמַקְטִיר לֵאלֹהָיו׃ עַל־כֵּן לִבִּי
לְמוֹאָב כַּחֲלִלִים יֶהֱמֶה וְלִבִּי אֶל־אַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ
37 כַּחֲלִילִים יֶהֱמֶה עַל־כֵּן יִתְרַת עָשָׂה אָבָדוּ׃ כִּי כָל־רֹאשׁ
קָרְחָה וְכָל־זָקָן גְּרֻעָה עַל כָּל־יָדַיִם גְּדֻדֹת וְעַל־מָתְנַיִם
38 שָׂק׃ עַל כָּל־גַּגּוֹת מוֹאָב וּבִרְחֹבֹתֶיהָ כֻּלֹּה מִסְפֵּד כִּי־

שברתי

v. 20. הלילו ק׳ ibid. וזעקו ק׳ v. 21. מיפעת ק׳ v. 27. נמצא קרי

18 גנה אַרונטער פון דיין הערליכקייט און זיץ׳ אין דורשט, דו בעוואָהנע־רין, טאָכטער פון דיבון, ווייל דער צושטערער פון מואב געהט ארויף אויף דיר, פערדארבט דיין פעסטונגען.
19 שטעל זיך אויפ׳ן וועג און קוק, בעוואָהנערין פון ערוער, פרעג איהם וואָס אנטלויפט איהר און וואָס ווערט איהר אנטרונען: „וואָס איז גע־שעהען?"
20 מואב איז צו שאַנדע געוואָרען, ווייל זי איז דערשראָקען, קלאגט און שרייט, זאָגט אָן אין ארנון אַז מואב איז צושטערט.
21 און אַ געריכט איז געקומען איבער׳ן לאנד פון פליין, איבער חלון און איבער יהצה און איבער מופעת.
22 און איבער דבון און איבער נבו און איבער׳ן הויז דבלתים,
23 און איבער קריתים און איבער׳ן הויז גמול און איבער׳ן הויז מעון.
24 און איבער קריות און איבער בצרה און איבער אַלע שטעדט פון לאנד מואב די ווייטע און די נאָהנטע.
25 אָבגעשניטען איז דער האָרן פון מואב און זיין אָרעם איז צובראָכען, זאָגט גאָט.
26 מאכט איהם בעטרונקען, ווייל ער האָט זיך געגרייסט געגען גאָט, און מואב וועט זיך וואלגערען אין זיינע אויסברעכאַטץ און ער וועט אויך זיין צו שפּאָט.
27 און איז דען ישראל דיר ניט געווען אַ געלעכטער? איז ער דען געפונען געוואָרען צווישען גנבים, וואָס ווען דו פלעגסט רעדען וועגען איהם האָסטו געשאָקעלט (מיט׳ן קאָפּ).
28 פערלאָזט די שטעדט און וואָהנט אין אַ פעלז, איינוואָהנער פון מואב, און זייט ווי אַ טויב וואָס מאכט אַ נעסט אין די זייטען פון איין עפענונג פון אַ גרוב.
29 מיר האָבען געהערט מואב׳ס שטאָלץ, ער שטאָלצירט זעהר, זיין הויכ־קייט און זיין שטאָלץ און זיין גרויסקייט און זיין מוטה.
30 איך וויס, זאָגט גאָט, זיין גרימצאָרן און ווי ניט ריכטיג עס איז, זיינע ליגנער האָבען געטהאָן וואָס עס איז ניט רעכט.
31 דארום קלאג איך אויף מואב, אויף גאַנץ מואב יאָמער איך, פאר די לייט פון קיר־חרש זיפצט זיך.
32 מעהר ווי איבער יעזר וויין איך איבער דיך, וויינשטאָק פון שבמה, דיינע איידעלע צווייגען זיינען אריבער דעם ים, ביז דעם ים יעזר האָבען זיי נעגרייכט, אויף דיינע זומער־פרוכט און אויף דיינע טרויבען־זאמלונג איז דער רויבער בעפאלען.
33 און עס איז אַוועק די פרייד און פרעהליכקייט פון כרמל און פון לאנד מואב, און וויין האָב איך פארשטערט פון די קעלטערס, דער טרעטער פון וויין וועט מעהר ניט שרייען „הידד", הידד (פרעהליך געשריי) איז ניט מעהר הידד.
34 פון דעם געשריי פון חשבון ביז אלעלה ביז יהץ האָבען זיי אַרויסגע־לאָזען זייער שטימע, פון צער ביז חרנים ביז עגלת שלשיה, ווייל אויך מי־נמרים וועט ווערען וויסט.
35 און איך וועל אָבשאפען פון מואב, זאָגט גאָט, דעם וואָס שטייגט ארויף אין דער הויך און רויכערט צו זיינע געטער.
36 דארום ברומט מיין הארץ וועגען מואב ווי פלייטען, און מיין הארץ ווע־גען די מענער פון קיר־חרש ברומט ווי פלייטען, ווייל דאָס פערמעגען וואָס ער האָט געמאכט איז פערלאָרען געגאַנגען.
37 ווייל אויף יעדען קאָפּ איז אַ גלאַטצע און יעדע באָרד איז פעליג געוואָרען, אויף אַלע הענד איינשניטע און אויף אַלע לענדען אַ זאַק.

39 שִׁבַּרְתִּי אֶת־מוֹאָב כִּכְלִי אֵין־חֵפֶץ בּוֹ נְאֻם־יְהוָה׃ אֵיךְ
חַתָּה הֵילִילוּ אֵיךְ הִפְנָה־עֹרֶף מוֹאָב בּוֹשׁ וְהָיָה מוֹאָב
מ לִשְׂחֹק וְלִמְחִתָּה לְכָל־סְבִיבָיו׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
41 הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יִדְאֶה וּפָרַשׂ כְּנָפָיו אֶל־מוֹאָב׃ נִלְכְּדָה הַקְּרִיּוֹת
וְהַמְּצָדוֹת נִתְפָּשָׂה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב
42 אִשָּׁה מְצֵרָה׃ וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעָם כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל׃
43 44 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב מוֹאָב נְאֻם־יְהוָה׃ הַנִּיס מִפְּנֵי
הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפַּחַת וְהָעֹלֶה מִן־הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח
מה כִּי־אָבִיא אֵלֶיהָ אֶל־מוֹאָב שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם־יְהוָה׃ בְּצֵל
חֶשְׁבּוֹן עָמְדוּ מִכֹּחַ נָסִים כִּי־אֵשׁ יָצָא מֵחֶשְׁבּוֹן וְלֶהָבָה מִבֵּין
46 סִיחֹן וַתֹּאכַל פְּאַת מוֹאָב וְקָדְקֹד בְּנֵי שָׁאוֹן׃ אוֹי־לְךָ מוֹאָב
אָבַד עַם־כְּמוֹשׁ כִּי־לֻקְּחוּ בָנֶיךָ בַּשֶּׁבִי וּבְנֹתֶיךָ בַּשִּׁבְיָה׃
47 וְשַׁבְתִּי שְׁבוּת־מוֹאָב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נְאֻם־יְהוָה עַד־הֵנָּה
מִשְׁפַּט מוֹאָב׃

Cap. XLIX. מט

מט

א לִבְנֵי עַמּוֹן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲבָנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם־
יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ מַדּוּעַ יָרַשׁ מַלְכָּם אֶת־גָּד וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יָשָׁב׃
2 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְהִשְׁמַעְתִּי אֶל־רַבַּת
בְּנֵי־עַמּוֹן תְּרוּעַת מִלְחָמָה וְהָיְתָה לְתֵל שְׁמָמָה וּבְנֹתֶיהָ
בָּאֵשׁ תִּצַּתְנָה וְיָרַשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־יֹרְשָׁיו אָמַר יְהוָה׃
3 הֵילִילִי חֶשְׁבּוֹן כִּי שֻׁדְּדָה־עַי צְעַקְנָה בְּנוֹת רַבָּה חֲגֹרְנָה
שַׂקִּים סְפֹדְנָה וְהִתְשׁוֹטַטְנָה בַּגְּדֵרוֹת כִּי מַלְכָּם בַּגּוֹלָה
4 יֵלֵךְ כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו יַחְדָּיו׃ מַה־תִּתְהַלְלִי בָּעֲמָקִים זָב
עִמְקֵךְ הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה הַבֹּטְחָה בְּאֹצְרֹתֶיהָ מִי יָבוֹא אֵלָי׃
ה הִנְנִי מֵבִיא עָלַיִךְ פַּחַד נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת מִכָּל־
6 סְבִיבָיִךְ וְנִדַּחְתֶּם אִישׁ לְפָנָיו וְאֵין מְקַבֵּץ לַנֹּדֵד׃ וְאַחֲרֵי־
7 כֵן אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת בְּנֵי־עַמּוֹן נְאֻם־יְהוָה׃ לֶאֱדוֹם

כה

מ״ח v. 44. הנס ק׳ v. 45. סבירין יצאה מ״ט v. 2. פתח באתנח

38 אויף אַלע דעכער פון מואב און אין איהרע גאַסען אומעטום איז קלאַג. איך האָב צובראָכען מואב'ן ווי אַ כלי וואָס קיינער דאַרף עס ניט, זאָגט גאָט.

39 ווי צושראָקען זי איז און קלאָגט, ווי האָט זיך מואָב אומגעקעהרט מיט'ן נאַקען מיט שאַנדע, און מואב איז געוואָרען פאַר געלעכטער און פאַר אַ שרעק צו אַלע וואָס אַרום איהם.

40 ווייל אַזוי זאָגט גאָט, נון, ווי אַן אַדלער שוועבט ער און פערשפּרייט זיינע פליגלען איבער מואב.

41 די שטעדט ווערען וועלען בעצוואונגען און די פעסטונגען וועלען איינ־גענומען ווערען, און דאָס האַרץ פון די העלדען פון מואב וועט ווערען ווי דאָס האַרץ פון אַ פרוי וואָס האָט וועהען.

42 און מואב וועט פערטיליגט ווערען, ניט זיין מעהר קיין פאָלק, ווייל ער האָט זיך געגרויסט געגען גאָט.

43 אַ שרעק און אַ גרוב און אַ נעץ איז פאַר דיר, איינוואָהנער פון מואב, זאָגט גאָט.

44 דער וואָס וועט אַנטלויפען פון שרעק וועט אַריינפאַלען אין גרוב, און דער וואָס וועט אַרויס פון גרוב וועט געכאַפּט ווערען אין נעץ, ווייל איך וועל ברענגען אויף איהר, אויף מואב, דעם יאָהר פון זייער שטראָף, זאָגט גאָט.

45 אין דעם שאָטען פון חשבון שטעהען די אַנטלאָפענע אָהן קראַפט, ווייל אַ פייער איז אַרויס פון חשבון און אַ פלאַם פון צווישען סיחון און האָט פערברענט די זייט פון מואב און די שייטעל פון די זיהן פון געטומעל.

46 וועה צו דיר, מואב, פערלאָרען איז דאָס פאָלק פון כמוש, ווייל דיינע זיהן זיינען גענומען געוואָרען אין געפאַנגענשאַפט און דיינע טעכטער אין געפענגנים.

47 און איך וועל צוריק קעהרען די געפאַנגענשאַפט פון מואב אין די ענדע פון די טעג, זאָגט גאָט, ביז אַהער איז דאָס שטראַפסגעריכט פון מואב.

קאַפּיטעל מט

1 איבער די זיהן פון עמון: אַזוי האָט גאָט געזאָגט, האָט דען ישראל קיין זיהן ניט? איז דען קיין ערבער ביי איהם ניטאָ? וואָרום האָט זייער קעניג געערבט גד און זיין פאָלק האָט זיך בעזעצט אין זיינע שטעדט?

2 דאַרום, נון, טעג וועלען קומען, זאָגט גאָט, און איך וועל מאַכען הערען איבער „רבה" פון די קינדער פון עמון אַ שאַלונג פון קריעג און זי וועט ווערען אַ וויסטע שטיינהויפען און איהרע דערפער וועלען פערברענט ווערען אין פייער, און ישראל וועט ערבען זיינע ערבער, זאָגט גאָט.

3 יאָמער, חשבון, ווייל עי איז שוין פערוויסטעט. שרייט טעכטער פון רבה, גירט זיך אין זעק, קלאָגט, לויפט הין און הער צווישען די שאָפּשטאַ־לען, ווייל זייערע קעניג געהט אין געפאַנגענשאַפט, זיינע פּריסטער און פירשטען צוזאַמען.

4 וואָס בעריהמסטו זיך מיט די טהאָלען, זיין טהאָל פליעסט (מיט בלוט), דו ווילדע טאָכטער, וועלכע פערלאָזט זיך אויף איהרע שאַטצען: ווער וועט עס וואַגען קומען צו מיר?

5 נון, איך וועל ברענגען אַ שרעק אויף דיר, זאָגט דער אייביגער גאָט פון הערשאַפטען פון אַלע וואָס זיינען אַרום דיר, און איהר וועט פער־שטויסען ווערען יעדער איינער פון זיך. און קיינער וועט ניט איינזאַמלען דעם פערוואָגעלטען.

6 און נאָכדעם וועל איך צוריקקעהרען די געפאַנגענשאַפט פון זיהן פון עמון, זאָגט גאָט.

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַאֵין עוֹד חָכְמָה בְּתֵימָן אָבְדָה
8 עֵצָה מִבָּנִים נִסְרְחָה חָכְמָתָם׃ נֻסוּ הָפְנוּ הֶעְמִיקוּ לָשֶׁבֶת
9 יֹשְׁבֵי דְּדָן כִּי אֵיד עֵשָׂו הֵבֵאתִי עָלָיו עֵת פְּקַדְתִּיו׃ אִם־
בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ לֹא יַשְׁאִרוּ עוֹלֵלוֹת אִם־גַּנָּבִים בַּלַּיְלָה
י הִשְׁחִיתוּ דַיָּם׃ כִּי־אֲנִי חָשַׂפְתִּי אֶת־עֵשָׂו גִּלֵּיתִי אֶת־
מִסְתָּרָיו וְנֶחְבָּה לֹא יוּכָל שֻׁדַּד זַרְעוֹ וְאֶחָיו וּשְׁכֵנָיו
11 וְאֵינֶנּוּ׃ עָזְבָה יְתֹמֶיךָ אֲנִי אֲחַיֶּה וְאַלְמְנוֹתֶיךָ עָלַי תִּבְטָחוּ׃
12 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־אֵין מִשְׁפָּטָם
לִשְׁתּוֹת הַכּוֹס שָׁתוֹ יִשְׁתּוּ וְאַתָּה הוּא נָקֹה תִּנָּקֶה לֹא
13 תִנָּקֶה כִּי שָׁתֹה תִּשְׁתֶּה׃ כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־
לְשַׁמָּה לְחֶרְפָּה לְחֹרֶב וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בָצְרָה וְכָל־עָרֶיהָ
14 תִהְיֶינָה לְחָרְבוֹת עוֹלָם׃ שְׁמוּעָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה
וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלוּחַ הִתְקַבְּצוּ וּבֹאוּ עָלֶיהָ וְקוּמוּ לַמִּלְחָמָה׃
טו 16 כִּי־הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בָּזוּי בָּאָדָם׃ תִּפְלַצְתְּךָ הִשִּׁיא
אֹתָךְ זְדוֹן לִבֶּךָ שֹׁכְנִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע תֹּפְשִׂי מְרוֹם גִּבְעָה
17 כִּי־תַגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וְהָיְתָה
אֱדוֹם לְשַׁמָּה כֹּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכּוֹתֶהָ׃
18 כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה וּשְׁכֵנֶיהָ אָמַר יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם
19 אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן
הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן כִּי־אַרְגִּיעָה אֲרִיצֶנּוּ מֵעָלֶיהָ וּמִי
בָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יוֹעִדֶנִּי וּמִי־זֶה רֹעֶה
כ אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃ לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־
אֱדוֹם וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־יֹשְׁבֵי תֵימָן אִם־לֹא
יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נְוֵהֶם׃
21 מִקּוֹל נִפְלָם רָעֲשָׁה הָאָרֶץ צְעָקָה בְּיַם־סוּף נִשְׁמַע
22 קוֹלָהּ׃ הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאֶה וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל־
בָּצְרָה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי אֱדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב אִשָּׁה

מצרה

קלה כ״א v. 21.

7 איבער אדום : אזוי זאָגט גאָט פון הערשאַפטען, איז דען קיין קלוג־הייט מעהר ניטאָ אין תימן ? איז דען פערלאָרען אַ ראטה פון די פער־שטענדיגע ? זייער קלוגהייט איז פערדאָרבען געוואָרען ?

8 אַנטלאָפען, געקעהרט זיך מיט'ן נאַקען, פערקראָכען אין אַ טיעפען אָרט צו וואָהנען, איינוואָהנער פון דדן, ווייל איך האָב געבראַכט עשו'ס בראָך אויף איהם, אין דערצייט וואָס איך האָב איהם בעזוכט.

9 ווען טרויבען־קלייבער זיינען געקומען צו דיר, וואָלטען זיי דיר ניט איבערגעלאָזען די קליינע טרויבען ? ווען גנבים ביי נאַכט, זאָגאַר, וואָלטען דאָך פערדאָרבען וויפיעל זיי דאַרפען.

10 אָבער איך האָב אַנטפּלעקט עשו'ן, האָב אויפגעדעקט זיינע פערבאָרגע־ניסען, און ער האָט זיך ניט געקענט בעהאַלטען, צושטערט זיינען זיינע קינדער און זיינע ברידער און נאַכבאַרען — ער איז שוין מעהר ניטאָ.

11 פאַרלאָז דיינע יתומים, איך וועל זיי אויפהאַלטען ביים לעבען און דיינע אַלמנות זאָלען זיך אויף מיר פערטרויען.

12 ווייל אזוי האָט גאָט געזאָגט, נון, די יעניגע, וואָס זייער רעכט איז ניט געווען צו טרינקען פון בעכער, האָבען געמוזט טרינקען, וועסט דען גאָר דיין אַרוים ? דו וועסט ניט אַרוים ריין ! דו וועסט מוזען טרינקען.

13 ווייל איך שווער ביי מיר זאָגט גאָט, אַז צו וויסט, צו שאַנדע, צו צושטע־רונג און צו פלוך וועט בצרה זיין, און אַלע איהרע שטעדט וועלען זיין אין אייביגע וויסטעניס.

14 איך האָב געהערט אַ נייעס פון גאָט, אַז אַ געזאַנדטעטער שליח) איז געשיקט געוואָרען צו די פעלקער : זאַמעלט אייך, און קומט אויף איהר, און שטעלט זיך אויף צום שטרייט.

15 ווייל קליין האָב איך דיך געמאַכט אונטער די פעלקער, פעראַכטעט מעהר פון אַלע מענשען.

16 דיין שרעק בילד האָט דיך פערפיהרט, דיין פרעכהייט, דו וואָהנסט אין די שפּאַלטען פון אַ פעלז, האַלסט פעסט די הויכקייט פון באַרג, ווען דו וועסט זאָגאַר אויפהויבען ווי איין אָדלער דיין נעסט, וועל איך דיך פון דאָרט אַרונטערנעהמען, זאָגט גאָט.

17 און אדום וועט זיין צו וויסט, יעדער פערבייפאָהרער אַרום איהר וועט שטוינען און אויספייפען איבער אַלע איהרע וואונדען.

18 וועסט זיין ווי די איבערקעהרונג פון סדם און עמרה און איהרע נאַכ־באַרען, האָט גאָט געזאָגט, קיין מענש וועט דאָרט ניט וואָהנען און קיין מענשענזוהן וועט זיך ניט אויפהאַלטען.

19 נון, ווי אַ לייב וועט ער אַרויף פון דעם שטאָלצען ירדן צום פעסטען וואָהנונג, ווייל אין איין אויגענבליק וועל איך איהם (אדום) פעריאָגען פון איהר און איך וועל בעשטימען פאַר איהר דעם וואָס איז אויסער־וועהלט, ווייל ווער איז צו מיר גלייך ? און ווער וועט עס מיך אויפפאָ־דערען ? און ווער איז דער הירט, וואָס זאָל זיך שטעלען אַנטקעגען מיר ?

20 דאַרום הערט גאָט'ס ראטה, וואָס ער בעשטימט וועגען אדום, און זיינע געדאַנקען וואָס ער האָט געטראַכט וועגען די איינוואָהנער פון תימן, (וועט איהר זעהען) אויב מען וועט זיי ניט אַוועקשלעפּען ווי יונגע שע־פּילאַך, אויב מען וועט ניט פערוויסטען זייערע וואָהנונגען.

21 פון דער שטימע פון זייער פאַל האָט די ערד געציטערט, אַ געשריי, ביז ים־סוף, איז געהערט געוואָרען איהר שטימע.

22 נון, ווי אַן אָדלער געהט ער אַרויף און שוועבט און פערשפּרייט זיינע פליגלען איבער בצרה, און דאָס האַרץ פון די העלדען פון אדום וועט זיין אין יענעם טאָג ווי דאָס האַרץ פון אַ פרוי אין איהרע וועהען.

23 מְצָרָה׃ לְדַמֶּשֶׂק בֹּושָׁה חֲמָת וְאַרְפָּד כִּֽי־שְׁמֻעָה
24 רָעָה שָֽׁמְעוּ נָמֹגוּ בַּיָּם דְּאָגָה הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל׃ רָפְתָה
דַמֶּשֶׂק הִפְנְתָה לָנוּס וְרֶטֶט הֶחֱזִיקָה צָרָה וַחֲבָלִים
כה אֲחָזַתָּה כַּיּֽוֹלֵדָה׃ אֵיךְ לֹא־עֻזְּבָה עִיר תְּהִלָּה קִרְיַת
26 מְשׂוֹשִֽׂי׃ לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי
27 הַמִּלְחָמָה יִדַּמּוּ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְהִצַּתִּי
אֵשׁ בְּחוֹמַת דַּמָּשֶׂק וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן־הֲדָד׃
28 לְקֵדָר ׀ וּלְמַמְלְכוֹת חָצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצּוֹר מֶֽלֶךְ־
בָּבֶל כֹּה אָמַר יְהוָה קוּמוּ עֲלוּ אֶל־קֵדָר וְשָׁדְדוּ אֶת־בְּנֵי־
29 קֶֽדֶם׃ אָהֳלֵיהֶם וְצֹאנָם יִקָּחוּ יְרִיעוֹתֵיהֶם וְכָל־כְּלֵיהֶם
ל וּגְמַלֵּיהֶם יִשְׂאוּ לָהֶם וְקָרְאוּ עֲלֵיהֶם מָגוֹר מִסָּבִיב׃ נֻסוּ
נֻּדוּ מְאֹד הֶעְמִיקוּ לָשֶׁבֶת יֹשְׁבֵי חָצוֹר נְאֻם־יְהוָה כִּֽי־
יָעַץ עֲלֵיכֶם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶֽלֶךְ־בָּבֶל עֵצָה וְחָשַׁב עֲלֵיהֶם
31 מַחֲשָׁבָה׃ קוּמוּ עֲלוּ אֶל־גּוֹי שְׁלֵיו יוֹשֵׁב לָבֶטַח נְאֻם־יְהוָה
32 לֹא־דְלָתַיִם וְלֹא־בְרִיחַ לוֹ בָּדָד יִשְׁכֹּנוּ׃ וְהָיוּ גְמַלֵּיהֶם
לָבַז וַהֲמוֹן מִקְנֵיהֶם לְשָׁלָל וְזֵרִתִים לְכָל־רוּחַ קְצוּצֵי פֵאָה
33 וּמִכָּל־עֲבָרָיו אָבִיא אֶת־אֵידָם נְאֻם־יְהוָה׃ וְהָיְתָה חָצוֹר
לִמְעוֹן תַּנִּים שְׁמָמָה עַד־עוֹלָם לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־
34 יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־עֵילָם בְּרֵאשִׁית מַלְכוּת צִדְקִיָּה מֶֽלֶךְ־
לה יְהוּדָה לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי שֹׁבֵר אֶת־
36 קֶשֶׁת עֵילָם רֵאשִׁית גְּבוּרָתָם׃ וְהֵבֵאתִי אֶל־עֵילָם אַרְבַּע
רוּחוֹת מֵאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם וְזֵרִתִים לְכֹל הָרֻחוֹת
הָאֵלֶּה וְלֹא־יִהְיֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָבוֹא שָׁם נִדְּחֵי עוֹלָם׃
37 וְהַחְתַּתִּי אֶת־עֵילָם לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם וְלִפְנֵי ׀ מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וְהֵבֵאתִי עֲלֵיהֶם ׀ רָעָה אֶת־חֲרוֹן אַפִּי נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי
38 אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם׃ וְשַׂמְתִּי כִסְאִי

בעילם

v. 25. תהלת ק׳ v. 28. יתיר ו׳ v. 29. קמץ בז״ק v. 30. עליכם ק׳ v. 36. סבירין יבאו ibid. עלם ק׳

23 איבער דמשק: פערשעהמט זיינען חמת, און ארפד, ווייל א שלעכטע נייעס האָבען זיי געהערט, זיי זיינען אין אונמאַכט געפאַלען, די זאָרג איז גרויס ווי דער ים, ער קען ניט רוהיג זיין.

24 דמשק איז שלאַף געוואָרען, האָט זיך אומגעקעהרט צו אַנטלויפען און עס האָט זי אָנגענומען א ציטערניס, אנגסט און שמערץ האָט איהר אָנ־ גענומען ווי א געווינערין.

25 אַך, ווי אָהן הילף איז געבליעבען די בעריהמטע שטאָדט, די שטאָדט פון מיין פריינד.

26 דארום פאַלען איהרע יונגע לייט אין די גאַסען און אַלע קריעגס־לייט וועלען אומקומען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט פון הערשאַפטען.

27 און איך וועל אָנצינדען א פייער אין מויער פון דמשק און עס וועט פער־ ברענען די פאַלאַצען פון בן הדד.

28 איבער קדר און די קעניגרייכען פון חצור וואָס נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט געשלאָגען: אזוי האָט גאָט געזאָגט, שטעהט אויף און געהט ארויף צו קדר און בערויבט די קינדער פון אסט זייט.

29 זייערע געצעלטען און זייער שאָף וועלען זיי צונעהמען, זייערע פאָר־ האַנגען און אַלע זייערע געפעס און זייערע קעמלען וועלען זיי אַוועק־ פיהרען און מען וועט רופען אויף זיי שרעק פון אַרום.

30 אַנטלויפט, וואַנדערער זעהר ווייט, מאַכט טיעף אייער וואָהנונג, איינ־ וואָהנער פון חצור, זאָגט גאָט, ווייל נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט געראַטהען וועגען אייך א ראַטה און געטראַכט א געדאַנק.

31 שטעהט אויף, געהט ארויף צו א רוהיג פאָלק, וואָס וואָהנט זיכער, זאָגט גאָט, ער האָט ניט קיין טהירען און קיין ריגעל, זיי וואָהנען איינזאַם.

32 און זייערע קעמלען וועלען זיין צו רויב, און זייערע פיעלע פיה צו פּלינ־ דערונג, און איך וועל זיי פערשפּרייטען צו אַלע ווינטען, די אָבגעשאָ־ רענע לאָקען, און פון זיינע אַלע זייטען וועל איך ברענגען זייער בראָך, זאָגט גאָט.

33 און חצור וועט זיין א וואָהנונג פאַר שלאַנגען, וויסט אויף אייביג, קיין מענש וועט דאָרט ניט וואָהנען און קיין מענשענזוהן וועט זיך דאָרט אויפהאַלטען.

34 דאָס וואָרט פון גאָט וואָס עס איז געוועזען צו ירמיהו דעם פּראָפעט איבער עילם, אין אָנפאַנג פון דער רעגיערונג פון צדקיהו קעניג פון יהודה אזוי:

35 אזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען, נון, איך צוברעך דעם בויגען פון עילם די ערשטע קראַפט זייערע.

36 און איך וועל ברענגען אויף עילם פיער ווינטען פון פיער עקען פון׳ם הימעל און וועל זיי פערשפּרייטען צו אַלע דיעזע ווינטען, און עס וועט ניט זיין א פאָלק וואָס אהין זאָלען ניט קומען די פערשטויסענע פון עילם.

37 און איך וועל עילם צוברעכען פאַר זייערע פיינדע און פאַר זייערע פער־ פאָלגער, און וועל ברענגען אויף זיי אונגליק דעם גרים פון מיין צאָרן, זאָגט גאָט. און וועל שיקען נאָך זיי דעם שווערד, ביז איך וועל זיי פער־ ניכטען.

בְּעֵילָם וְהַאֲבַדְתִּי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נְאֻם־יְהוָה׃ וְהָיָה ׀ 39
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אָשׁוּב אֶת־שְׁבִית עֵילָם נְאֻם־יְהוָה׃

נ CAP. L. נ

הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בָּבֶל אֶל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים בְּיַד א
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ הַגִּידוּ בַגּוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ וּשְׂאוּ־נֵס הַשְׁמִיעוּ 2
אַל־תְּכַחֵדוּ אִמְרוּ נִלְכְּדָה בָבֶל הֹבִישׁ בֵּל חַת מְרֹדָךְ
הֹבִישׁוּ עֲצַבֶּיהָ חַתּוּ גִלּוּלֶיהָ׃ כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן 3
הוּא־יָשִׁית אֶת־אַרְצָהּ לְשַׁמָּה וְלֹא־יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאָדָם
וְעַד־בְּהֵמָה נָדוּ הָלָכוּ׃ בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־ 4
יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו הָלוֹךְ וּבָכוֹ
יֵלֵכוּ וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יְבַקֵּשׁוּ׃ צִיּוֹן יִשְׁאָלוּ דֶּרֶךְ הֵנָּה ה
פְנֵיהֶם בֹּאוּ וְנִלְווּ אֶל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ׃
צֹאן אֹבְדוֹת הָיָה עַמִּי רֹעֵיהֶם הִתְעוּם הָרִים שׁוֹבְבִים מֵהַר 6
אֶל־גִּבְעָה הָלָכוּ שָׁכְחוּ רִבְצָם׃ כָּל־מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם 7
וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁם תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה־
צֶדֶק וּמִקְוֵה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה׃ נֻדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ 8
כַּשְׂדִּים יֵצֵאוּ וִהְיוּ כְּעַתּוּדִים לִפְנֵי־צֹאן׃ כִּי הִנֵּה אָנֹכִי 9
מֵעִיר וּמַעֲלֶה עַל־בָּבֶל קְהַל־גּוֹיִם גְּדֹלִים מֵאֶרֶץ צָפוֹן
וְעָרְכוּ לָהּ מִשָּׁם תִּלָּכֵד חִצָּיו כְּגִבּוֹר מַשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב
רֵיקָם׃ וְהָיְתָה כַשְׂדִּים לְשָׁלָל כָּל־שֹׁלְלֶיהָ יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־ י
יְהוָה׃ כִּי תִשְׂמְחִי כִּי תַעַלְזִי שֹׁסֵי נַחֲלָתִי כִּי תָפוּשִׁי 11
כְּעֶגְלָה דָשָׁה וְתִצְהֲלִי כָּאֲבִּרִים׃ בּוֹשָׁה אִמְּכֶם מְאֹד 12
חָפְרָה יוֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר צִיָּה וַעֲרָבָה׃
מִקֶּצֶף יְהוָה לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֻּלָּהּ כֹּל עֹבֵר עַל־ 13
בָּבֶל יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכּוֹתֶיהָ׃ עִרְכוּ עַל־בָּבֶל ׀ 14
סָבִיב כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת יְדוּ אֵלֶיהָ אַל־תַּחְמְלוּ אֶל־חֵץ כִּי
ליהוה

מ״ט v. 39. אשיב קרי ibid. שבות קרי כ׳ v. 5. קמץ בז״ק v. 6. היו קרי ibid. שובבים קרי
ibid. קמץ בז״ק v. 8. צאו קרי v. 9. נ״א משכיל v. 10. קמץ בטרחא v. 11. תשמחו קרי
ibid. תעלזו קרי ibid. תפושו קרי ibid. נ״א דשא ibid. ותצהלו קרי

38 און איך וועל מיין טהראָן שטעלען אין עילם און וועל פערטיליגען פון דאָרט קעניג און פירשטען, זאָגט גאָט.
39 און עס וועט געשעהען אין די לעצטע טעג וועל איך צוריקקעהרען די געפאַנגענע פון עילם, זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל נ

1 דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט איבער בבל, איבער דאָס לאַנד כשדים דורך ירמיהו דעם פּראָפעט.
2 זאָגט אָן צווישען די פעלקער, מאַכט עס הערען און הויבט אויף א פאָהן, מאַכט הערען (די נייעס), פאַרלייקענט ניט, זאָגט : בבל איז בע־צוואונגען געוואָרען, בל איז צו שאַנדע, מרודך איז צובראָכען, איהרע אָבגעטער זיינען צו שאַנדע, איהרע געטצען צובראָכען.
3 ווייל אויף איהר איז אַרויף א פאָלק פון נאָרד זייט, ער וועט מאַכען איהר לאַנד צו וויסט, עס וועט אין איהר קיין איינוואָהנער ניט זיין, ווי מענ־שען אַזוי פיה זיינען אַוועקגעוואַנדערט אַוועקגעגאַנגען.
4 אין יענע טעג און אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועלען קומען די קינדער פון ישראל, זיי און די קינדער פון יהודה צוזאַמען, זיי וועלען געהען, געהען און וויינען, און דעם אייביגען זייער גאָט וועלען זיי זוכען.
5 זיי וועלען פרעגען נאָך ציון, אַהין אויף דעם וועג ווענדען זיי זייערע געזיכטער, קומט לאָמיר זיך פעראייניגען מיט גאָט מיט איין אייביגען בונד וואָס וועט ניט פאַרגעסען ווערען.
6 פאַרלאָרענע שאָף זיינען מיין פאָלק געווען, זייערע הירטען האָבען זיי פערפיהרט, געלאָזט זיי לויפען ווילד אויף די בערג, פון באַרג צום היגעל (ניעדעריגען באַרג) זיינען זיי געגאַנגען, זיי האָבען זייער לאַגער פער־געסען.
7 אַלע וואָס האָבען זיי געפונען האָבען זיי געגעסען און זייערע פיינדע זאָגען, מיר וועלען קיין שולד ניט האָבען ווייל זיי האָבען געזינדיגט צו גאָט, דער וואָהנונג פון גערעכטיגקייט, די האָפענונג פון זייערע עלטע־רען — גאָט.
8 וואַנדערט אַרויס פון בבל און געהט אַרויס פון כשדים און זייט ווי די בעק פאַר די שאָף.
9 ווייל, נון, איך ערוועק און ברענג אַרויף אויף בבל א פערזאַמלונג פון גרויסע פעלקער פון נאָרד זייט, און זיי וועלען זיי אָנגרייפען פון דאָרט וועט זי בעצוואונגען ווערען, זיינע פיילען זיינען ווי פון א געלעהרנטען העלד וואָס ער וועט זיך ניט אומקעהרען אומזיסט.
10 און כשדים וועט זיין צו רויב, אַלע איהרע רויבער וועלען זיך אָנזעטיגען זאָגט גאָט.
11 ווייל איהר האָט זיך געפרעהט, ווייל איהר האָט זיך לוסטיג געמאַכט, איהר רויבער פון מיין ערב, ווייל איהר זייט געוואָרען פעט ווי א קאַלב וואָס דרעשט און האָט געהירזשעט ווי די שטאַרקע פערד.
12 אייער מוטער איז פערשעמט, צו שאַנדע איז אייער געווינערין, נון די ענדע פון פעלקער וועט זיין וויסט, טרוקען און פערלאָזען.
13 דורך דעם צאָרן פון גאָט וועט זי ניט בעזעצט ווערען און זי וועט אין גאַנצען זיין וויסט. יעדערער וואָס וועט פערבייפאָהרען בבל וועט שטוי־נען און אויספייפען איבער אַלע איהרע פּלאָגען.
14 ברייט זיך פאַר פון אַרום בבל אַלע וואָס טרעטען דעם בויגען, שיסט אויף איהר, זשאַלעוועט ניט קיין פיילען, ווייל זי האָט געזינדיגט פאַר גאָט.

טו לַיהוָה חָטָאָה׃ הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה יָדָהּ נָפְלוּ
אָשְׁוֹיֹתֶיהָ נֶהֶרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הִנָּקְמוּ
16 בָהּ כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ׃ כִּרְתוּ זוֹרֵעַ מִבָּבֶל וְתֹפֵשׂ
מַגָּל בְּעֵת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ
17 וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנֻסוּ׃ שֶׂה פְזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּ
הָרִאשׁוֹן אֲכָלוֹ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְזֶה הָאַחֲרוֹן עִצְּמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר
18 מֶלֶךְ בָּבֶל׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר
19 פָּקַדְתִּי אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ וְשֹׁבַבְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶל־נָוֵהוּ
וְרָעָה הַכַּרְמֶל וְהַבָּשָׁן וּבְהַר אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׂבַּע
כ נַפְשׁוֹ׃ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת־
עֲוֺן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת־חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי
21 אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃ עַל־הָאָרֶץ מְרָתַיִם עֲלֵה
עָלֶיהָ וְאֶל־יוֹשְׁבֵי פְּקוֹד חֲרֹב וְהַחֲרֵם אַחֲרֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה
22 וַעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃ קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ וְשֶׁבֶר
23 גָּדוֹל׃ אֵיךְ נִגְדַּע וַיִּשָּׁבֵר פַּטִּישׁ כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
24 לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃ יָקֹשְׁתִּי לָךְ וְגַם־נִלְכַּדְתְּ בָּבֶל וְאַתְּ
לֹא יָדָעַתְּ נִמְצֵאת וְגַם־נִתְפַּשְׂתְּ כִּי בַיהוָה הִתְגָּרִית׃
כה פָּתַח יְהוָה אֶת־אוֹצָרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת־כְּלֵי זַעְמוֹ כִּי־מְלָאכָה
26 הִיא לַאדֹנָי יֱהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃ בֹּאוּ־לָהּ מִקֵּץ
פִּתְחוּ מַאֲבֻסֶיהָ סָלּוּהָ כְמוֹ־עֲרֵמִים וְהַחֲרִימוּהָ אַל־תְּהִי־
27 לָהּ שְׁאֵרִית׃ חִרְבוּ כָּל־פָּרֶיהָ יֵרְדוּ לַטָּבַח הוֹי עֲלֵיהֶם
28 כִּי־בָא יוֹמָם עֵת פְּקֻדָּתָם׃ קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים מֵאֶרֶץ
בָּבֶל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת־נִקְמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת הֵיכָלוֹ׃
29 הַשְׁמִיעוּ אֶל־בָּבֶל ׀ רַבִּים כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת חֲנוּ עָלֶיהָ
סָבִיב אַל־יְהִי־ פְּלֵיטָה שַׁלְּמוּ־לָהּ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ כִּי אֶל־יְהוָה זָדָה אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

לכן

---

15 ♦ אשויתיה קרי   v. 20. יתיר ה   v. 29. לה קרי ולא כתיב

15 שאַלט אויף איהר פון אַרום, זי האָט זיך שוין אונטערגעגעבען, איהרע פונדאַמענטען זיינען איינגעפאַלען, צואוואָרפען איהרע מויערען, ווייל דאָס איז גאָט'ס ראַכע, נעהמט ראַכע פון איהר, ווי זי האָט געטהאָן, אַזוי טהוט איהר.

16 פאַרטיליגט דעם וואָס זעעהט פון בבל און דעם וואָס האַלט דעם סערפּ אין שניט צייט פאַר דעם פערדאָרבענעם שווערד וועט יעדערער זיך צוריקקעהרען צו זיין פאָלק, און יעדער וועט אַנטלויפען צו זיין לאַנד.

17 אַ פערשפּרייטע שאָף איז ישראל, לייבען האָבען איהם פערטריעבען, דער ערשטער האָט איהם אויפגעגעסען, דער קעניג פון אַשור, און דער לעצטער האָט זיינע ביינער צובראָכען, נבוכדראצר דער קעניג פון בבל.

18 דאַרום אַזוי זאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען גאָט פון ישראל, נון בעזוך איך דעם קעניג פון בבל און זיין לאַנד, אַזוי ווי איך האָב בעזוכט דעם קעניג פון אשור.

19 און איך וועל צוריקקעהרען ישראל צו זיין וואָהנונג און עס וועט זיך פיטערען אויף כרמל און בשן, און אויפ'ן באַרג אפרים און אין גלעד וועט זיך זיין זעעלע זעטיגען.

20 אין יענע טעג און אין יענער צייט, זאָגט גאָט, וועט די שולד פון יהודה געזוכט ווערען אָבער עס וועט ניט זיין, און די זינד פון יהודה און עס וועט ניט געפונען ווערען, ווייל איך וועל פערגעבען די וואָס איך לאָז איבער.

21 איבער דאָס לאַנד פון ווידערשפּעניגקייט (בבל) : געה אַרויף אויף איהר און אויף די איינוואָהנער פון פּקוד, רואינֵיר און פערוויסט הינטער זיי, זאָגט גאָט, און טהו ווי איך בעפעהל דיך.

22 אַ שטימע פון אַ שטרייט אינ'ם לאַנד און אַ גרויסער בראָך.

23 אַך ! ווי איז אָבגעהאַקט און צובראָכען דער האַמער פון דער גאַנצער ערד ! ווי איז בבל געוואָרען צו ערשטוינונג ביי אַלע פעלקער.

24 איך האָב געמאַכט אַ נעץ פאַר דיר און דו ביסט בעצוואונגען געוואָרען און דו האָסט גאָר ניט געוואוסט, דו ביזט געפונען געוואָרען און אויך נעכאַפּט געוואָרען, ווייל דו האָסט זיך גערייצט מיט גאָט.

25 גאָט האָט געעפענט זיין שאַטץ־קאַמער און אַרויסגענומען אַלע געוועהר פון זיין צאָרן, ווייל דאָס איז די אַרבייט פון דעם אייביגען גאָט פון הער־שאַפטען וואָס וועט זיין אין לאַנד כשדים.

26 קומט צו איהר פון עק וועלט, עפענט איהרע שפּייכלערס, טרעט אויף איהר ווי אויף גאַרבען און פערוויסט זי, עס זאָל קיין איבערבלייבונג ניט זיין פאַר איהר.

27 פערניכטעט אַלע איהרע אָקסען זאָלען זיי אַרונטער געהען צום שלאַכט, וועה צו זיי, ווייל עס איז געקומען זייער טאָג, די צייט פון זייער שטראָף.

28 (ס'הערט זיך) אַ שטימע פון די אַנטלאָפענע און אַנטרונענע פון לאַנד בבל, אָנצוזאָגען אין ציון די ראַכע פון דעם אייביגען אונזער גאָט, די ראַכע פון זיין טעמפּעל.

29 רופט צוזאַמען צו בבל פיילע, אַלע וואָס טרעטען דעם בויגען, לאַגערט אַרום איהר פון אַרום, זאָל זי ניט האָבען קיין אַנטרינונג, בעצאָהלט איהר אַזוי ווי איהר אַרבייט, ווי אַלעס וואָס זי האָט געטהאָן טהוט איהר אויך, ווייל זי האָט געמוטהוויליגט פאַר גאָט, פאַר דעם היילִיגען פון ישראל.

לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ יִדַּמּוּ ל
בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃ הִנְנִי אֵלֶיךָ זָדוֹן נְאֻם־אֲדֹנָי 31
יֱהוִה צְבָאוֹת כִּי בָּא יוֹמְךָ עֵת פְּקַדְתִּיךָ׃ וְכָשַׁל זָדוֹן 32
וְנָפַל וְאֵין לוֹ מֵקִים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה כָּל־
סְבִיבֹתָיו׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־ 33
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שֹׁבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָם מֵאֲנוּ
שַׁלְּחָם׃ גֹּאֲלָם ׀ חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת־ 34
רִיבָם לְמַעַן הִרְגִּיעַ אֶת־הָאָרֶץ וְהִרְגִּיז לְיֹשְׁבֵי בָבֶל׃ חֶרֶב לה
עַל־כַּשְׂדִּים נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־יֹשְׁבֵי בָבֶל וְאֶל־שָׂרֶיהָ וְאֶל־
חֲכָמֶיהָ׃ חֶרֶב אֶל־הַבַּדִּים וְנֹאָלוּ חֶרֶב אֶל־גִּבּוֹרֶיהָ וָחָתּוּ׃ 36
חֶרֶב אֶל־סוּסָיו וְאֶל־רִכְבּוֹ וְאֶל־כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ 37
וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבֻזָּזוּ׃ חֹרֶב אֶל־מֵימֶיהָ 38
וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִלִים הִיא וּבָאֵימִים יִתְהֹלָלוּ׃ לָכֵן יֵשְׁבוּ 39
צִיִּים אֶת־אִיִּים וְיָשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא־תֵשֵׁב עוֹד
לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכּוֹן עַד־דּוֹר וָדֹר׃ כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־ מ
סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם
אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ הִנֵּה עַם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי 41
גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרוּ מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ קֶשֶׁת וְכִידֹן 42
יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הֵמָּה וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־
סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל׃
שָׁמַע מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וְרָפוּ יָדָיו צָרָה הֶחֱזִיקַתְהוּ 43
חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה 44
אֵיתָן כִּי־אַרְגִּעָה אֲרוּצֵם מֵעָלֶיהָ וּמִי בָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד
כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יוֹעִדֶנִּי וּמִי־זֶה רֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃
לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־בָּבֶל וּמַחְשְׁבוֹתָיו מה
אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים אִם־לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי

הצאן

v. 44 אריצם קרי

30 דאַרום וועלען פאַלען איהרע יונגע לייט אין איהרע גאַסען און אַלע איהרע
קריעגס־מענער וועלען אומקומען אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט.

31 נון, איך קום צו דיר, מוטהוויליגער, זאָגט דער אייביגער גאָט פון הער־
שאַפטען, ווייל דיין טאָג איז געקומען, די צייט איך זאָל דיך בעזוכען.

32 און דער מוטהוויליגער וועט געשטרויכעלט ווערען און פאַלען און וועט
ניט האָבען ווער עס זאָל איהם אויפהויבען, און איך וועל אָנצינדען אַ
פייער אין זיינע שטעדט און עס וועט פערברענען אַלעס אַרום איהם.

33 אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען, אונטערדריקט זיינען די קינ־
דער פון ישראל און די קינדער פון יהודה צוזאַמען, און אַלע וואָס האָבען
זיי געפאַנגען האַלטען זיי פעסט, זיי ענטזאַגען זיך אַוועק צו שיקען זיי.

34 אָבער זייער אויסלייזער איז שטאַרק, גאָט פון הערשאַפטען איז זיין
נאָמען, ער וועט געוויס קעמפפען זייער קאַמפף, אום צו ברענגען רוהע
אין לאַנד און מאַכען ציטערען די איינוואָהנער פון בבל.

35 דאָס שווערד איבער די כשדים, זאָגט גאָט, און איבער די איינוואָהנער
פון בבל און איבער איהרע פירשטען און איבער איהרע קלוגע לייט.

36 דאָס שווערד איבער די ליגנער און זיי וועלען בלייבען צום נאַרען, דאָס
שווערד איבער די העלדען און זיי וועלען זיין דערשראָקען.

37 דאָס שווערד איבער זיינע פערד און איבער זיינע רייט־וועגען און אי־
בער גאָר די געמישטע פעלקערשאַפט וואָס אין איהר און זיי וועלען זיין
שלאַף ווי פרויען, דאָס שווערד איבער איהרע שאַטצען און זיי וועלען צו־
רויבט ווערען.

38 אַ טריקעניס איבער איהרע וואַסערען און זיי וועלען אויסגעטריקענט ווע־
רען, ווייל אַ לאַנד פון געטצען איז עס און מיט שרעקליכע אָבגעטער
מאַכען זיי זיך נאַריש.

39 דאַרום וועלען דאָרט וואָהנען ווילדע טהיערע און שאַקאַלען, און שטרויס־
סען וועלען אין איהר וואָהנען, און אויף אייביג וועט זי מעהר ניט בע־
וואָהנט ווערען, און עס וועט דאָרט קיין רוהע אָרט ניט זיין פון דור
צו דור.

40 ווי די איבערקעהרונג פון גאָט פון סדום און עמרה און איהרע נאַכבאַרען,
זאָגט גאָט, וועט דאָרט ניט וואָהנען קיין מענש און זיך ניט אויפהאַלטען
אַ מענשענזוהן.

41 נון, אַ פאָלק קומט פון נאָרד זייט און אַ גרויסע נאַציאָן, און פיעלע קעני־
גע ערוואַכען פון ווייטעסטע ענדען פון דער ערד.

42 בויגען און שפיזען האַלטען זיי, זיי זיינען טיראַנען און ערבאַרעמען ניט,
זייער שטימע וועט ברומען ווי אַ ים און אויף פערד וועלען זיי רייטען,
געגרייט אַלע ווי איין מאַן צום שטרייט אויף דיר טאָכטער פון בבל.

43 דער קעניג פון בבל האָט געהערט די נייעס פון זיי און האָט אָבגעלאָ־
זען זיינע הענד, עס האָט איהם אָנגענומען אנגסט, אַ שמערץ ווי אַ געווינערין.

44 נון, ווי אַ לייב וועט ער אַרויף פון שטאָלצען ירדן אין פעסטען וואָהנונג,
ווייל אין איין אויגענבליק וועל איך זיי (בבל) פערטריבען פון איהר, און
איך וועל בעשטימען פאַר איהר, דעם וואָס איז אויסערוועהלט, ווייל
ווער איז צו מיר גלייך ? און ווער וועט עס מיך אויפפאָדערען ? און
ווער איז דער הירט, וואָס זאָל זיך שטעלען קעגען מיר ?

45 דאַרום הערט די ראַטה פון גאָט וואָס ער האָט בעשלאָסען פאַר בבל,
און זיינע געדאַנקען וואָס ער האָט געטראַכט וועגען דעם לאַנד פון כשדים.

46 הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נָוֶה׃ מִקּוֹל נִתְפְּשָׂה בָבֶל
נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ וּזְעָקָה בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע׃

CAP. LI. נא

נא

א כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵעִיר עַל־בָּבֶל וְאֶל־יֹשְׁבֵי לֵב קָמָי
2 רוּחַ מַשְׁחִית׃ וְשִׁלַּחְתִּי לְבָבֶל ׀ זָרִים וְזֵרוּהָ וִיבֹקְקוּ אֶת־
3 אַרְצָהּ כִּי־הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב בְּיוֹם רָעָה׃ אֶל־יִדְרֹךְ ידרך
הַדֹּרֵךְ קַשְׁתּוֹ וְאֶל־יִתְעַל בְּסִרְיֹנוֹ וְאַל־תַּחְמְלוּ אֶל־בַּחֻרֶיהָ
4 הַחֲרִימוּ כָּל־צְבָאָהּ׃ וְנָפְלוּ חֲלָלִים בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וּמְדֻקָּרִים
ה בְּחוּצוֹתֶיהָ׃ כִּי לֹא־אַלְמָן יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה מֵאֱלֹהָיו
מֵיְהוָה צְבָאוֹת כִּי אַרְצָם מָלְאָה אָשָׁם מִקְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
6 נֻסוּ ׀ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמַלְּטוּ אִישׁ נַפְשׁוֹ אַל־תִּדַּמּוּ בַּעֲוֺנָהּ כִּי
7 עֵת נְקָמָה הִיא לַיהוָה גְּמוּל הוּא מְשַׁלֵּם לָהּ׃ כּוֹס־זָהָב
בָּבֶל בְּיַד־יְהוָה מְשַׁכֶּרֶת כָּל־הָאָרֶץ מִיֵּינָהּ שָׁתוּ גוֹיִם עַל־
8 כֵּן יִתְהֹלְלוּ גוֹיִם׃ פִּתְאֹם נָפְלָה בָבֶל וַתִּשָּׁבֵר הֵילִילוּ
9 עָלֶיהָ קְחוּ צֳרִי לְמַכְאוֹבָהּ אוּלַי תֵּרָפֵא׃ רִפִּאנוּ אֶת־בָּבֶל
וְלֹא נִרְפָּתָה עִזְבוּהָ וְנֵלֵךְ אִישׁ לְאַרְצוֹ כִּי־נָגַע אֶל־הַשָּׁמַיִם
י מִשְׁפָּטָהּ וְנִשָּׂא עַד־שְׁחָקִים׃ הוֹצִיא יְהוָה אֶת־צִדְקֹתֵינוּ
11 בֹּאוּ וּנְסַפְּרָה בְצִיּוֹן אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ הָבֵרוּ
הַחִצִּים מִלְאוּ הַשְּׁלָטִים הֵעִיר יְהוָה אֶת־רוּחַ מַלְכֵי מָדַי
כִּי־עַל־בָּבֶל מְזִמָּתוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ כִּי־נִקְמַת יְהוָה הִיא נִקְמַת
12 הֵיכָלוֹ׃ אֶל־חוֹמֹת בָּבֶל שְׂאוּ־נֵס הַחֲזִיקוּ הַמִּשְׁמָר הָקִימוּ
שֹׁמְרִים הָכִינוּ הָאֹרְבִים כִּי גַּם־זָמַם יְהוָה גַּם־עָשָׂה אֵת
13 אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶל־יֹשְׁבֵי בָבֶל׃ שֹׁכַנְתְּי עַל־מַיִם רַבִּים רַבַּת
14 אוֹצָרֹת בָּא קִצֵּךְ אַמַּת בִּצְעֵךְ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ
טו כִּי אִם־מִלֵּאתִיךְ אָדָם כַּיֶּלֶק וְעָנוּ עָלַיִךְ הֵידָד׃ עֹשֵׂה
אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃
16 לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה־אָרֶץ

ברקים

נ״א v. 3. כ״א אַל ואל־ ibid. כתיב ולא קרי v. 9. חסר א׳ v. 13. שֹׁכַנְתְּ קרי

(וועט איהר זעהען) אויב מען וועט זיי ניט אוועקשלעפען ווי יונגע שע־פעלאך, אויב מען וועט זיי ניט פערוויסטען דעם וואהנונג.

46 פון דעם געשריי וואס בבל איז איינגענומען געווארען האט די ערד גע־ציטערט, און דער וועה געשריי איז געהערט געווארען צווישען די פעל־קער.

קאפיטעל נא

1 אזוי האט גאט געזאגט, איך ערוועק איבער בבל און די איינוואהנער פון „לב קמי" (הארץ פון מיינע פיינדע, אדער כשדים בא"ת ב"ש) א פארדארבענדען ווינט.

2 און וועל שיקען אויף בבל פערשפרייטער און זיי וועלען זיי פערשפריי־טען און וועלען אויסלעדיגען איהר לאנד, ווייל זיי וועלען זיין אויף איהר פון ארום אין דעם טאג פון אונגליק.

3 אויף איהר וועט דער טרעטער טרעטען זיין בויגען און געגען איהר וועט ער אויפהויבען זיין פאנציר, איהר זאלט ניט דערבארעמען איהרע יונגע לייט, פערוויסט איהר גאנצע ארמעע.

4 און זאלען פאלען דערשלאגענע אין לאנד כשדים און דערשטאכענע אין איהרע גאסען.

5 ווייל ישראל און יהודה זיינען ניט פערלאזען פון זייער גאט פון דעם אייבינגען פון הערשאפטען, ווייל זייער לאנד איז פול מיט שולד געגען דעם הייליגען פון ישראל.

6 אנטלויפט פון בבל און רעטעט יעדער איינער זיין לעבען, איהר זאלט ניט אומקומען פאר איהרע זינד, ווייל עס איז א צייט פון ראכע פאר גאט, ווי זי האט פערדיענט אזוי בעצאהלט ער איהר.

7 א גאלדענער בעכער איז בבל געוועזען אין גאט'ס האנד, ער בעטרינקט די גאנצע ערד, פון איהר וויין האבען נאציאנען געטרונקען, דארום זיינען די נאציאנען געווארען פערריקט.

8 פלוצלונג איז בבל געפאלען, געפאלען און צובראכען געווארען, קלאגט אויף איהר, נעהמט באלזאם פאר איהר וואונד פילייכט וועט זי געהיילט ווערען.

9 מיר האבען געהיילט בבל און זי איז ניט אויסגעהיילט געווארען, פאר־לאזט זי, לאמיר געהען יעדערער צו זיין לאנד, ווייל איהר געריכט האט גענגרייכט צום הימעל און אויפגעהויבען ביז די וואלקענס.

10 גאט האט ארויסגעבראכט אונזער גערעכטיגקייט, קומט און לאמיר דער־צעהלען אין ציון דאס ווערק פון דעם אייבינגען אונזער גאט.

11 מאכט ריין די פיילען, פילט אן די שילדען, גאט האט ערוועקט דעם גייסט פון די קעניגע פון מדי, ווייל זיין געדאנקען וועגען בבל איז צו פארדארבען זי, ווייל דאס איז גאט'ס נקמה, די ראכע פאר זיין טעמפעל.

12 געגען די מויערען פון בבל הויבט אויף א פאהן, פארשטארקט די וואך, שטעלט אויס וועכטער, גרייט אן לויערער, ווייל גאט האט געטראכט און אויך געטהאן וואס ער האט גערעדט איבער בבל.

13 דו וואהנסט אין גרויסע וואסערען, ביזט מיט פיעל שאטצען, דיין ענדע איז אבער געקומען, דער פולער מאס פון דיין רויבעריי.

14 גאט פון הערשאפטען האט געשווארען ביי זיך זעלבסט, איך וועל דיך אנפילען מיט מענשען ווי מיט היישעריקען און זיי וועלען שרייען איבער דיר „הידד!".

15 ער מאכט די ערד מיט זיין קראפט, פערפערטיגט די וועלט מיט זיין קלוגשאפט און מיט זיין פערשטאנד שפרייט ער אויס די הימלען.

16 ווען ער גיט זיין דונער־שטימע, ווערען פיעלע וואסערען אין הימעל און

בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו׃ נִבְעַר כָּל־ 17
אָדָם מִדַּעַת הֹבִישׁ כָּל־צוֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא־
רוּחַ בָּם׃ הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃ 18
לֹא־כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקוֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְשֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ 19
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ מַפֵּץ־אַתָּה לִי כְּלֵי מִלְחָמָה כ
וְנִפַּצְתִּי בְךָ גּוֹיִם וְהִשְׁחַתִּי בְךָ מַמְלָכוֹת׃ וְנִפַּצְתִּי בְךָ 21
סוּס וְרֹכְבוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֶכֶב וְרֹכְבוֹ׃ וְנִפַּצְתִּי בְךָ אִישׁ 22
וְאִשָּׁה וְנִפַּצְתִּי בְךָ זָקֵן וָנָעַר וְנִפַּצְתִּי בְךָ בָּחוּר וּבְתוּלָה׃
וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֹעֶה וְעֶדְרוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ אִכָּר וְצִמְדּוֹ וְנִפַּצְתִּי 23
בְךָ פַּחוֹת וּסְגָנִים׃ וְשִׁלַּמְתִּי לְבָבֶל וּלְכֹל ׀ יוֹשְׁבֵי כַשְׂדִּים 24
אֵת כָּל־רָעָתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם נְאֻם יְהוָה׃
הִנְנִי אֵלֶיךָ הַר הַמַּשְׁחִית נְאֻם־יְהוָה הַמַּשְׁחִית כה
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלֶיךָ וְגִלְגַּלְתִּיךָ מִן־הַסְּלָעִים
וּנְתַתִּיךָ לְהַר שְׂרֵפָה׃ וְלֹא־יִקְחוּ מִמְּךָ אֶבֶן לְפִנָּה וְאֶבֶן 26
לְמוֹסָדוֹת כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נְאֻם־יְהוָה׃ שְׂאוּ־נֵס 27
בָּאָרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ
עָלֶיהָ מַמְלְכוֹת אֲרָרַט מִנִּי וְאַשְׁכְּנָז פִּקְדוּ עָלֶיהָ טִפְסָר
הַעֲלוּ־סוּס כְּיֶלֶק סָמָר׃ קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גוֹיִם אֶת־מַלְכֵי מָדַי 28
אֶת־פַּחוֹתֶיהָ וְאֶת־כָּל־סְגָנֶיהָ וְאֵת כָּל־אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃
וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וַתָּחֹל כִּי קָמָה עַל־בָּבֶל מַחְשְׁבוֹת יְהוָה 29
לָשׂוּם אֶת־אֶרֶץ בָּבֶל לְשַׁמָּה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ חָדְלוּ גִבּוֹרֵי ל
בָבֶל לְהִלָּחֵם יָשְׁבוּ בַּמְּצָדוֹת נָשְׁתָה גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים
הִצִּיתוּ מִשְׁכְּנֹתֶיהָ נִשְׁבְּרוּ בְרִיחֶיהָ׃ רָץ לִקְרַאת־רָץ יָרוּץ 31
וּמַגִּיד לִקְרַאת מַגִּיד לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ בָּבֶל כִּי־נִלְכְּדָה עִירוֹ
מִקָּצֶה׃ וְהַמַּעְבָּרוֹת נִתְפָּשׂוּ וְאֶת־הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ 32
וְאַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה נִבְהָלוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 33
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּת־בָּבֶל כְּגֹרֶן עֵת הִדְרִיכָהּ עוֹד מְעַט וּבָאָה

עת

19. ע׳ מלא ו׳ 27. ע׳ כ״א מלחמה 32. ע׳ קמץ בז״ק

ער ברענגט וואָלקענס פון דער ענדע פון דער ערד, בליטצען מאַכט ער אין צייט פון רעגען און לאָזט אַרויס דעם ווינט פון זיינע שאַטצקאַמערען.

17 יעדער מענש (פון די פעלקער) איז פערנאַרישט, האָט ניט קיין וויסענ־שאַפט, צו שאַנדע איז יעדער גאָלדשמידט פון זיין געטצען־בילד, ווייל זיין געגאָסענער (אָבגאָט) איז פאַלש און אין זיי איז קיין גייסט ניטאָ.

18 זיי זיינען נאַריש, ווערק פון בעטרוג, אין דער צייט פון זייער שטראָף וועלען זיי פערשווינדען.

19 ניט ווי דיעזע איז אָבער דער טהייל פון יעקב, ווייל ער איז דער בעשע־פער פון אַלעס, און (ישראל) איז דער שטאַם פון זיין איינענטהום, גאָט פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.

20 אַ צושמעטערער (אַ האַמער) ביסטו ביי מיר געווען, קריעגס־וואָפען, און מיט דיר האָב איך צושמעטערט נאַציאָנען און מיט דיר האָב איך פאַר־דאָרבען קעניגרייכען.

21 און מיר דיר האָב איך צושמעטערט דעם פערד מיט זיין רייטער, און מיט דיר האָב איך צושמעטערט דעם רייט־וואָגען מיט זיין פיהרער.

22 און מיט דיר האָב איך צושמעטערט מאַן און פרוי, און מיט דיר האָב איך צושמעטערט אַלט און יונג, און מיט דיר האָב איך צושמעטערט יונגמאַן און יונגפרוי.

23 און מיט דיר האָב איך צושמעטערט דעם הירט מיט זיין הערדע, און מיט דיר האָב איך צושמעטערט דעם אַקערער מיט זיין געשפאַן (פּאָאַר אָקסען), און מיט דיר האָב איך צושמעטערט פירשטען און וויצע־קעניגע (שטעל פערטרעטער).

24 (און יעצט) וועל איך בעצאָהלען צו בבל און צו אַלע איינוואָהנער פון כשדים זייער גאַנצע שלעכטס, וואָס זיי האָבען געטהאָן אין ציון, פאַר אייערע אויגען, זאָגט גאָט.

25 נון, איך קום צו דיר, פערדערבענדער באַרג, זאָגט גאָט, וואָס האָט רוי־אינירט די גאַנצע ערד, און איך וועל אויסשטרעקען מיין האַנד איבער דיר, און וועל דיך אַראָבקייקלען פון די פעלזען און וועל דיך מאַכען פאַר אַ פייער־שפייענדען באַרג.

26 און מען וועט ניט נעהמען פון דיר אַ שטיין פאַר אַ ווינקעל און אַ שטיין פאַר אַ פונדאַמענט, ווייל איין אייביגע וויסטעניס וועסטו זיין, זאָגט גאָט.

27 הויבט אַ פאָהן אין לאַנד, בלאָזט שופר צווישען די נאַציאָנען, ברייט זיך אויף איהר נאַציאָנען רופט צוזאַמען אויף איהר די קעניגרייכען אררט, מני און אַשכנז, בעשטעלט געגען איהר אַ פעלדמאַרשאַל, ברענג אַרויף פערד ווי שטעכיג האָאַריגע היישעריקען.

28 ברייט אָן אויף איהר נאַציאָנען די קעניגע פון מדי, איהרע פירשטען און אַלע איהרע וויצע גענערעלע און דאָס גאַנצע לאַנד פון איהר רעגיערונג.

29 און די ערד האָט זיך געטרייסעלט און געציטערט, ווייל עס איז ערפילט געוואָרען אַלע געדאַנקען פון גאָט צו מאַכען בבל צו וויסט, קיינער זאָל דאָרט ניט וואָהנען.

30 די העלדען פון בבל האָבען אויפגעהערט צו שטרייטען, זיי זיינען געזע־סען אין די פעסטונגען, ס'האָט זיך אָבגעטהאָן זייער העלדישקייט, זיי זיינען געוואָרען ווי פרויען, מען האָט אונטערגעצונדען איהרע וואָה־נונגען, איהרע ריגלען זיינען צובראָכען געוואָרען.

31 איין לויפער איז געלאָפען אַנטקעגען דעם אַנדער לויפער, און איין אָנ־זאָגער אַנטקעגען דעם אַנדער אָנזאָגער אָנצוזאָגען דעם קעניג פון בבל, אַז זיין שטאָדט איז בעצוואונגען געוואָרען פון ברעג.

32 און די איבערגעגנגע זיינען פערכאַפּט געוואָרען און די ראָהרען (וואַסער

34 עֶת־הַקָּצִיר לָהּ׃ אֲכָלַנוּ הֲמָמַנוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
הִצִּיגַנוּ כְּלִי רִיק בְּלָעַנוּ כַּתַּנִּין מִלָּא כְרֵשׂוֹ מֵעֲדָנָי הֱדִיחָנוּ׃
לה חֲמָסִי וּשְׁאֵרִי עַל־בָּבֶל תֹּאמַר יֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל־יֹשְׁבֵי
36 כַשְׂדִּים תֹּאמַר יְרוּשָׁלִָם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי־רָב אֶת־רִיבֵךְ וְנִקַּמְתִּי אֶת־נִקְמָתֵךְ וְהַחֲרַבְתִּי אֶת־
37 יַמָּהּ וְהֹבַשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרָהּ׃ וְהָיְתָה בָבֶל ׀ לְגַלִּים ׀ מְעוֹן
38 תַּנִּים שַׁמָּה וּשְׁרֵקָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ יַחְדָּו כַּכְּפִרִים יִשְׁאָגוּ
39 נָעֲרוּ כְּגוֹרֵי אֲרָיוֹת׃ בְּחֻמָּם אָשִׁית אֶת־מִשְׁתֵּיהֶם
וְהִשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלֹזוּ וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יָקִיצוּ נְאֻם
מ יְהוָה׃ אוֹרִידֵם כְּכָרִים לִטְבוֹחַ כְּאֵילִים עִם־עַתּוּדִים׃
41 אֵיךְ נִלְכְּדָה שֵׁשַׁךְ וַתִּתָּפֵשׂ תְּהִלַּת כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
42 לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃ עָלָה עַל־בָּבֶל הַיָּם בַּהֲמוֹן גַּלָּיו
43 נִכְסָתָה׃ הָיוּ עָרֶיהָ לְשַׁמָּה אֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה אֶרֶץ לֹא־
44 יֵשֵׁב בָּהֵן כָּל־אִישׁ וְלֹא־יַעֲבֹר בָּהֵן בֶּן־אָדָם׃ וּפָקַדְתִּי
עַל־בֵּל בְּבָבֶל וְהֹצֵאתִי אֶת־בִּלְעוֹ מִפִּיו וְלֹא־יִנְהֲרוּ אֵלָיו
מה עוֹד גּוֹיִם גַּם־חוֹמַת בָּבֶל נָפָלָה׃ צְאוּ מִתּוֹכָהּ עַמִּי וּמַלְּטוּ
46 אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מֵחֲרוֹן אַף־יְהוָה׃ וּפֶן־יֵרַךְ לְבַבְכֶם
וְתִירְאוּ בַּשְּׁמוּעָה הַנִּשְׁמַעַת בָּאָרֶץ וּבָא בַשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה
וְאַחֲרָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה וְחָמָס בָּאָרֶץ מֹשֵׁל עַל־מֹשֵׁל׃
47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפָקַדְתִּי עַל־פְּסִילֵי בָבֶל וְכָל־אַרְצָהּ
48 תֵּבוֹשׁ וְכָל־חֲלָלֶיהָ יִפְּלוּ בְתוֹכָהּ׃ וְרִנְּנוּ עַל־בָּבֶל שָׁמַיִם
וָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם כִּי מִצָּפוֹן יָבוֹא־לָהּ הַשּׁוֹדְדִים
49 נְאֻם־יְהוָה׃ גַּם־בָּבֶל לִנְפֹּל חַלְלֵי יִשְׂרָאֵל גַּם־לְבָבֶל
נ נָפְלוּ חַלְלֵי כָל־הָאָרֶץ׃ פְּלֵטִים מֵחֶרֶב הִלְכוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ
זִכְרוּ מֵרָחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלִַם תַּעֲלֶה עַל־לְבַבְכֶם׃
51 בֹּשְׁנוּ כִּי־שָׁמַעְנוּ חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָּנֵינוּ כִּי בָּאוּ זָרִים
52 עַל־מִקְדְּשֵׁי בֵּית יְהוָה׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־

יהוה

v. 34, אכלני ק ibid. הממני ק idib, הציגני ק ibid. בלעני ק ibid. הדיחני ק v. 48. סבירין יבאו

גראָז) האָבען זיי פערברענט אין פייער און די קריעגס־מעננער זיינען דערשראָקען געוואָרען.

33 ווייל אַזוי האָט געזאָגט דער אייביגער פון הערשאַפטען, גאָט פון ישראל: די טאָכטער פון בבל איז ווי אַ שייער אין דער צייט וואָס מען דרעשט דאָרט, נאָך איין ווײלע, און עס וועט קומען דער שניט צייט פאַר איהר.

34 נבוכדראצר דער קעניג פון בבל האָט מיך געגעסען און צוקלאַפּט, האָט מיך אַוועקגעשטעלט ווי אַ לעדיג געפעס, האָט מיך פערשלונגען ווי אַ שלאַנג, האָט אָנגעפילט זיין בויך מיט מיינע זיסע שפּייזען, ער האָט מיך פערשטויסען.

35 די רויב וואָס מיר איז געטהאָן געוואָרען אין מיין פלייש, (זאָל קומען) אויף בבל, זאָגט די בעוואָהנערין פון ציון, און מיין בלוט זאָל זיין אויף די איינוואָהנער פון כשדים, זאָגט ירושלים.

36 דארום זאָגט גאָט אַזוי, נון, איך וועל קעמפּפען דיין קאַמפּף און וועל נעהמען ראַכע פאַר דיר, און וועל אויסטריקענען איהר ים און טרוקען מאַכען איהר קוואַל.

37 און בבל וועט ווערען צו שטיינהויפענס, אַ וואָהנונג פאַר שלאַנגען, וויסט און שפּאָט (אויספייפונג) אָהנע איינוואָהנער.

38 צוזאַמען וועלען זיי ברילען ווי לייבען, און שרייען ווי יונגע לייבען.

39 ווען זיי וועלען זיין דערהיצט וועל איך זיי בעטרינקען אום זיי זאָלען זיין לוסטיג און זיי וועלען אַנשלאָפען ווערען אַן אייביגען שלאָף און זיך ניט אויפכאַפּען, זאָגט גאָט.

40 איך וועל אונטערברענגען ווי שאָף צום שלאַכט, די ווידער (באַראַנען) מיט די בעק.

41 ווי איז ששך (בבל) בעצוואונגען געוואָרען! און בעזיעגט איז די לויב פון דער גאַנצער ערד, ווי איז בבל געוואָרען צום שטוינען צווישען פעל־קער.

42 דער מעער איז אַרויף אויף בבל, מיט די פיעלע וועללען (כוואַליעס) איז זי פערדעקט געוואָרען.

43 איהרע שטעדט זיינען געוואָרען צו וויסט, אַ לאַנד פון טריקעניש און וויסטעניש, אַ לאַנד וואָס קיין מענש וואָהנט אין איהר און קיין מענשען־זוהן געהט ניט דורך אין זיי.

44 און איך וועל בעזוכען בל אין בבל און וועל אַרויסציהען וואָס ער האָט פערשלונגען פון זיין מויל, און נאַציאָנען וועלען מעהר ניט שטראָמען צו איהם, אויך דער מויער פון בבל איז איינגעפאַלען.

45 געהט אַרויס פון איהר מיין פאָלק און רעטעט יעדער איינער זיין לעבען פון דעם ברענענדיגען צאָרן פון גאָט.

46 און אייער הארץ זאָל ניט שוואַך ווערען און פירכטען פון די נייעס וואָס עס וועט געהערט ווערען אין לאַנד, און די נייעס וועט קומען אין דעם יאָהר און נאָך איהם און דעם צווייטען יאָהר נאָך אַ בעריכט פון דער רויב פון לאַנד, איין הערשער געגען דעם צווייטען הערשער.

47 דארום, נון, עס קומען טעג און איך וועל בעזוכען אַלע געטצען פון בבל און איהר גאַנצע לאַנד וועט ווערען צו שאַנדע, און אַלע איהרע דערשלאָ־גענע וועלען פאַלען אין איהר מיטטע.

48 און דאַן וועלען זינגען איבער בבל הימעל און ערד און אַלעס וואָס אין זיי, ווייל פון נאָרד זייט וועלען קומען צו איהם די פערוויסטער, זאָגט גאָט.

49 אויך בבל האַלט ביים פאַלען, (טרייסט זיך) דערשלאָגענע פון ישראל, אויך אין בבל זיינען געפאַלען די דערשלאָגענע פון גאַנץ לאַנד.

50 איהר אַנטרונענע פון שווערד, געהט, שטעהט ניט! געדענקט פון דער ווייטענס גאָט, און ירושלים זאָל אַרויפקומען אויף אייער געדאַנק.

יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־פְּסִילֶיהָ וּבְכָל־אַרְצָהּ יֶאֱנֹק חָלָל׃ כִּֽי־ 53
תַעֲלֶה בָבֶל הַשָּׁמַיִם וְכִי תְבַצֵּר מְרוֹם עֻזָּהּ מֵאִתִּי יָבֹאוּ
שֹׁדְדִים לָהּ נְאֻם־יְהוָה׃ קוֹל זְעָקָה מִבָּבֶל וְשֶׁבֶר גָּדוֹל 54
מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃ כִּֽי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאִבַּד מִמֶּנָּה נה
קוֹל גָּדוֹל וְהָמוּ גַלֵּיהֶם כְּמַיִם רַבִּים נִתַּן שְׁאוֹן קוֹלָם׃
כִּי בָא עָלֶיהָ עַל־בָּבֶל שׁוֹדֵד וְנִלְכְּדוּ גִּבּוֹרֶיהָ חִתְּתָה 56
קַשְּׁתוֹתָם כִּי אֵל גְּמֻלוֹת יְהוָה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ וְהִשְׁכַּרְתִּי 57
שָׂרֶיהָ וַחֲכָמֶיהָ פַּחוֹתֶיהָ וּסְגָנֶיהָ וְגִבּוֹרֶיהָ וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם
וְלֹא יָקִיצוּ נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ כֹּה 58
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת חֹמוֹת בָּבֶל הָרְחָבָה עַרְעֵר תִּתְעַרְעָר
וּשְׁעָרֶיהָ הַגְּבֹהִים בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ וְיִגְעוּ עַמִּים בְּדֵי־רִיק וּלְאֻמִּים
בְּדֵי־אֵשׁ וְיָעֵפוּ׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה ׀ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא 59
אֶת־שְׂרָיָה בֶן־נֵרִיָּה בֶּן־מַחְסֵיָה בְּלֶכְתּוֹ אֶת־צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּבֶל בִּשְׁנַת הָרְבִעִית לְמָלְכוֹ וּשְׂרָיָה שַׂר
מְנוּחָה׃ וַיִּכְתֹּב יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־תָּבוֹא אֶל־ ס
בָּבֶל אֶל־סֵפֶר אֶחָד אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַכְּתֻבִים
אֶל־בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־שְׂרָיָה כְּבֹאֲךָ בָבֶל וְרָאִיתָ 61
וְקָרָאתָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וְאָמַרְתָּ יְהוָה אַתָּה 62
דִבַּרְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַכְרִיתוֹ לְבִלְתִּי הֱיוֹת־בּוֹ יוֹשֵׁב
לְמֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה׃ וְהָיָה 63
כְּכַלֹּתְךָ לִקְרֹא אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה תִּקְשֹׁר עָלָיו אֶבֶן
וְהִשְׁלַכְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ פְּרָת׃ וְאָמַרְתָּ כָּכָה תִּשְׁקַע בָּבֶל וְלֹא־ 64
תָקוּם מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵבִיא עָלֶיהָ וְיָעֵפוּ עַד־הֵנָּה
דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ׃

נב

CAP. LII. נב

בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה א
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמִיטַל בַּת־יִרְמְיָהוּ

מלבנה

נא v. 56. מצ״ל v. 59. פָּתח באתנח נב v. 1. חמוטל קרי

51 מיר זיינען פערשעהמט געוואָרען, מיר האָבען געהערט שפּאָט, שאַנדע האָט פערדעקט אונזער געזיכט, ווייל פרעמדע זיינען אריינגעקומען אין די הייליגטהימער פון גאָט׳ס הויז.

52 דארום, זעה, עס קומען טעג, זאָגט גאָט, און איך וועל בעזוכען אַלע איהרע אויסגעהאַקטע בילדער, און אין איהר גאַנצען לאַנד וועלען קרעכ־צען די טוידט פערוואונדעטע.

53 ווען בבל זאָל זאָגאַר שטייגען ביז׳ן הימעל און בעפעסטיגען אין דער הויך איהר מאַכט, וועלען פון מיר קומען צו איהר די פערוויסטער, זאָגט גאָט.

54 אַ שטימע פון קלאָג־געשריי הערט זיך פון בבל און אַ גרויסער בראָך פון כשדים.

55 ווייל גאָט צושטערט בבל, און פערטיליגט פון איהר די גרויסע שטימע, און זייערע וועללען וועלען ברומען ווי גרויסע וואַסערען, וואָס גיבען אַרויס זעהר רוישיג געשריי.

56 ווייל עס קומט איבער איהם, איבער בבל, דער צושטערער, און איהרע העלדען וועלען בעצוואונגען ווערען און איהרע קלוגע לייט, זייערע בוי־גענס וועלען צובראָכען ווערען, ווייל דער אייביגער איז אַ גאָט פון בעלוי־נונג ער וועט געוויס בעצאָהלען.

57 און איך וועל בעטרינקען איהרע האַרען און איהרע קלוגע לייט, איהרע פירשטען און וויצע גענערעלע און איהרע העלדען און זיי וועלען אַנט־שלאָפען ווערען מיט אַן אייביג שלאָף און זיך ניט מעהר אויפכאַפּען, זאָגט דער קעניג גאָט פון הערשאַפטען איז זיין נאָמען.

58 אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון הערשאַפטען בבל׳ס ברייטע מויערען זאָלען אונטערגעגראָבען ווערען, און איהרע הויכע טהויערען זאָלען אָנגעצונ־דען ווערען אין פייער, און פעלקער זאָלען זיך מאַטערען אומזיסט, און נאַציאָנען (וועלען אַרבייטען) פאַרן פייער, און זיי וועלען מיעד ווערען.

59 דאָס וואָרט, וואָס ירמיהו דער פּראָפעט האָט בעפאָהלען שריה דעם זוהן פון נריה דער זוהן פון מחסיה, ווען ער איז אַוועק מיט צדקיהו דעם קע־ניג פון יהודה נאָך בבל, אין דעם פיערטען יאָהר פון זיין רעגיערונג, און שריה איז געוועזען דער פירשט פון רוהע־לאַגער.

60 און ירמיהו האָט בעשריעבען דעם גאַנצען אונגליק, וואָס דאַרף קומען אויף בבל אין איין בוך, אַלע דיעזע ווערטער וועלכע זיינען געשריעבען וועגען בבל.

61 און ירמיהו האָט געזאָגט צו שריה׳ן : ווען דו וועסט קומען נאָך בבל, זאָלסטו איבערקוקען און איבערלעזען אַלע דיעזע ווערטער.

62 און דו זאָלסט זאָגען : גאָט ! דו האָסט גערעדט וועגען דיעזען אָרט צו פערניכטען איהם, עס זאָל אין איהם ניט זיין איין איינוואָהנער, ניט מענש און ניט פיה, זאָנדערען פאַר איין אייביגע וויסטעניס זאָל עס ווערען.

63 און עס זאָל זיין, ווען דו וועסט ענדיגען לעזען דיעזען בוך, זאָלסטו אויף איהם אָנבינדען אַ שטיין און זאָלסט איהם אַריינוואַרפען אין דער מיטען (טייך) פּרת.

64 און דו זאָלסט זאָגען : אַזוי זאָל פערזינקען בבל און זאָל מעהר ניט אויפשטעהן פון דעם אונגליק וואָס איך וועל ברענגען אויף איהר, און זיי זאָלען מיעד זיין. ביז דאַנען זיינען די ווערטער פון ירמיהו.

קאַפּיטעל נב

1 איין און צוואַנציג יאָהר איז צדקיהו אַלט געוועזען ווען ער איז געוואָרען קעניג, און עלף יאָהר האָט ער רעגיערט אין ירושלים, און דער נאָמען פון זיין מוטער איז געוועזען חמוטל, די טאָכטער פון ירמיהו פון לבנה.

2 מִלִּבְנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹיָקִים׃
3 כִּי ׀ עַל־אַף יְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַםִ וִיהוּדָה עַד־הִשְׁלִיכוֹ
4 אוֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיְהִי
בַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַםִ
ה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיֵק סָבִיב׃ וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר
6 עַד עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ׃ בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי
בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּעִיר וְלֹא־הָיָה לֶחֶם לְעַם
7 הָאָרֶץ׃ וַתִּבָּקַע הָעִיר וְכָל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יִבְרְחוּ וַיֵּצְאוּ
מֵהָעִיר לַיְלָה דֶּרֶךְ שַׁעַר בֵּין־הַחֹמֹתַיִם אֲשֶׁר עַל־גַּן הַמֶּלֶךְ
8 וְכַשְׂדִּים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃ וַיִּרְדְּפוּ
חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּשִּׂגוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבֹת
9 יְרֵחוֹ וְכָל־חֵילוֹ נָפֹצוּ מֵעָלָיו׃ וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ
אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ
י מִשְׁפָּטִים׃ וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ לְעֵינָיו וְגַם
11 אֶת־כָּל־שָׂרֵי יְהוּדָה שָׁחַט בְּרִבְלָתָה׃ וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ
עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ בַנְחֻשְׁתַּיִם וַיְבִאֵהוּ מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּבֶלָה
12 וַיִּתְּנֵהוּ בְבֵית־הַפְּקֻדֹּת עַד־יוֹם מוֹתוֹ׃ וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הִיא שְׁנַת תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עָמַד
13 לִפְנֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיִּשְׂרֹף אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־בָּתֵּי יְרוּשָׁלַםִ וְאֶת־כָּל־בֵּית הַגָּדוֹל
14 שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ וְאֶת־כָּל־חֹמוֹת יְרוּשָׁלַםִ סָבִיב נָתְצוּ כָּל־חֵיל
טו כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבָּחִים׃ וּמִדַּלּוֹת הָעָם וְאֶת־יֶתֶר
הָעָם ׀ הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־מֶלֶךְ
בָּבֶל וְאֵת יֶתֶר הָאָמוֹן הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים׃
16 וּמִדַּלּוֹת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לְכֹרְמִים

וליוגבים

v. 11. בית קרי

2 און ער האָט געטהאָן שלעכטעס אין די אויגען פון גאָט, אַלעס ווי יהויקים האָט געטהאָן.

3 ווייל אַלעס וואָס ס'איז געווען אין ירושלים און יהודה, האָט אַרויפגע־בראַכט גאָט'ס צאָרן, ביז ער האָט זיי אוועקגעוואָרפען פון זיין געזיכט— און צדקיהו האָט רעוואָלטירט געגען דעם קעניג פון בבל.

4 און עס איז געשעהען אין דעם ניינטען יאָהר פון זיין רעגיערונג, אין דעם צעהנטען מאָנאַט, און צעהן טעג אין מאָנאַט, איז נבוכדראצר דער קעניג פון בבל געקומען, ער זיין גאַנצע אַרמעע צו ירושלים און זיי האָבען זי בעלאַגערט און זיי האָבען געבויט אַנטקעגען איהר אַ וואַכטהורעם אַרום און אַרום.

5 און די שטאָדט איז בעלאַגערט געוואָרען ביז דעם עלפטען יאָהר פון קעניג צדקיהו.

6 אין דעם פיערטען מאָנאַט ניין טעג אין מאָנאַט איז דער הונגער שטאַרק געוואָרען אין שטאָדט און עס איז קיין ברויט ניט געווען פאַר דעם פאָלק פון לאַנד.

7 און די שטאָדט איז דורכגעבראָכען געוואָרען און אַלע קריעגס־לייט זיינען אַנטלאָפען און אַרויס פון שטאָדט ביי נאַכט, דורך'ן טהויער צווישען די מויערן, וואָס ביים קעניג'ס גאַרטען, און די כשדים זיינען געווען אַרום דער שטאָדט, און זיי זיינען געגאַנגען אויפ'ן וועג פון פלאַכען לאַנד.

8 און די אַרמעען פון כשדים האָבען נאָכגעיאָגט דעם קעניג און זיי האָבען אָנגעיאָגט צדקיהו'ן אין דעם פלאַכען פעלד פון יריחו, און זיין גאַנצע אַרמעע האָבען זיך צושפּרייט פון איהם.

9 האָבען זיי געכאַפּט דעם קעניג און אַרויפגעבראַכט איהם צום קעניג פון בבל אין רבלה אינ'ם לאַנד חמת, און ער האָט מיט איהם גערעדט קריעגס געריכט.

10 און דער קעניג פון בבל האָט געשאָכטען צדקיהו'ס זיהן פאַר איהם אין די אויגען, און אַלע פירשטען פון יהודה האָט ער אויך געשאָכטען אין רבלה.

11 און די אויגען פון צדקיהו האָט ער בלינד געמאַכט, און ער האָט איהם געבונדען אין קייטען, און דער קעניג פון בבל האָט איהם געבראַכט נאָך בבל און האָט איהם אַריינגעזעצט אין געפענגעניס ביז דעם טאָג פון זיין טוידט.

12 און אין דעם פינפטען מאָנאַט אין צעהנטען פון מאָנאַט, דאָס איז דער ניינצעהנטער יאָהר פון קעניג נבוכדראצר, קעניג פון בבל, איז געקומען נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער, וועלכער איז געשטאַנען (אין דיענסט) פאַרן קעניג פון בבל, נאָך ירושלים.

13 און ער האָט פאַרברענט גאָט'ס הויז און דעם קעניגס הויז און אַלע הייזער פון ירושלים, און אַלע הייזער פון גרויס־שטאַנד האָט ער פערברענט אין פייער.

14 און אַלע מויערען אַרום פון ירושלים האָט צובראָכען די אַרמעע פון די כשדים, וועלכע זיינען געווען מיט'ן הויפּט פון די שלאַכטער.

15 און פון די אָרימע פון פאָלק און דאָס איבריגע פון פאָלק, וועלכע זיינען פערבליעבען אין שטאָדט, און די אונטערגעגעבענע וואָס האָבען זיך אונ־טערגעגעבען צום קעניג פון בבל און די איבעריגע פון דער פאָלקס־מענגע האָט נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער אוועקגעפיהרט געפאַנגען.

16 און פון די אָרימע פון לאַנד האָט נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער איבערגעלאָזען צו זיין וויינגערטנער און אַקער לייט.

וּלְיֹגְבִים׃ וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה וְאֶת־ 17
הַמְּכֹנוֹת וְאֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְּרוּ כַשְׂדִּים
וַיִּשְׂאוּ אֶת־כָּל־נְחֻשְׁתָּם בָּבֶלָה׃ וְאֶת־הַסִּרוֹת וְאֶת־הַיָּעִים 18
וְאֶת־הַמְזַמְּרוֹת וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֵת כָּל־כְּלֵי
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶם לָקָחוּ׃ וְאֶת־הַסִּפִּים וְאֶת־ 19
הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת וְאֶת־
הַכַּפּוֹת וְאֶת־הַמְּנַקִּיּוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וַאֲשֶׁר־כֶּסֶף כָּסֶף
לָקַח רַב טַבָּחִים׃ הָעַמּוּדִים ׀ שְׁנַיִם הַיָּם אֶחָד וְהַבָּקָר כ
שְׁנֵים־עָשָׂר נְחֹשֶׁת אֲשֶׁר־תַּחַת הַמְּכֹנוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לִנְחֻשְׁתָּם כָּל־הַכֵּלִים
הָאֵלֶּה׃ וְהָעַמּוּדִים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמָה הָעַמֻּד 21
הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יְסֻבֶּנּוּ וְעָבְיוֹ אַרְבַּע
אֶצְבָּעוֹת נָבוּב׃ וְכֹתֶרֶת עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת 22
הָאַחַת חָמֵשׁ אַמּוֹת וּשְׂבָכָה וְרִמּוֹנִים עַל־הַכּוֹתֶרֶת סָבִיב
הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכָאֵלֶּה לַעַמּוּד הַשֵּׁנִי וְרִמּוֹנִים׃ וַיִּהְיוּ הָרִמֹּנִים 23
תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה רוּחָה כָּל־הָרִמּוֹנִים מֵאָה עַל־הַשְּׂבָכָה
סָבִיב׃ וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שְׂרָיָה כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת־ 24
צְפַנְיָה כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף׃ וּמִן־הָעִיר כה
לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הָיָה פָקִיד ׀ עַל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים מֵרֹאֵי פְנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־נִמְצְאוּ בָעִיר וְאֵת
סֹפֵר שַׂר הַצָּבָא הַמַּצְבִּא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ
מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצְאִים בְּתוֹךְ הָעִיר׃ וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן 26
רַב־טַבָּחִים וַיֹּלֶךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה׃ וַיַּכֶּה 27
אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִתֵם בְּרִבְלָה בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיִּגֶל יְהוּדָה
מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ זֶה הָעָם אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְרֶאצַּר בִּשְׁנַת־ 28
שֶׁבַע יְהוּדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ בִּשְׁנַת 29
שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לִנְבוּכַדְרֶאצַּר מִירוּשָׁלַםִ נֶפֶשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
שלשים

v. 20 כצ״ל כתיב וקרי — v. 21 קומת ק׳

17 און די קופערנע זיילען וואָס אין גאָט'ס הויז, און די געשטאַלטען אין דעם קופערנעם ים וואָס אין גאָט'ס הויז האָבען די כשדים צושמעטערט און אוועקגעטראָגען זייער גאַנצען קופער נאָך בבל.

18 און די טעפּ, און די שויפלען און די מעסער און די שפריץ־בעקענס, און די לעפעל און אַלע קופערנע געפעס, וואָס מען האָט גענוצט צו גאָטעס־דיענסט האָבען זיי צוגענומען.

19 און די בעקען און די פייער־פאַנען און די שפריץ־בעקען און די טעפּ און די לייכטער און די לעפעל און די ריינרעהרען, וואָס פון גאָלד איז גאָלד און וואָס פון זילבער איז זילבער, האָט דער הויפּט פון די שלאַכטער צוגענומען.

20 די צוויי זיילען פון דעם איין ים און די צוועלף קופערנע רינדער וואָס זיינען געווען אָנשטאָט געשטאַלטען (פיס), וועלכע דער קעניג שלמה האָט געמאַכט אין גאָט'ס הויז, עס איז גאָר קיין וואָג ניט געווען פאַר דעם קופער פון דיעזע אַלע געפעס.

21 און די זיילען, אַכטצעהן איילען די הויך פון איין זייל, און אַ פאָדים פון צוועלף איילען האָט געקענט זי אַרומרינגלען, און איהר גרעב איז געווען פיער פינגער, עס איז געווען הויל (לעדיג).

22 און אַ קופערנער קאָפּ איז געווען אויף איהר און די הויך פון איין קאָפּ איז געווען פינף איילען אַ נעטץ־ווערק און מילגרוימען זיינען געווען אויף דעם קאָפּ אַרום, אַלעס קופער, און דאָס זעלבע איז געווען צו דער אַנדער זייל, און מילגרוימען.

23 און די מילגרוימען זיינען געווען זעקס און ניינציג אין אַ זייט, הונדערט מילגרוימען איז געווען איבער די נעטץ־ווערק אַרום.

24 און דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט גענומען שריה דעם אויבער פּריעסט און צפניה דעם אונטער פּריעסט און די דריי וועכטער פון שוועל.

25 און פון דער שטאָדט האָט ער גענומען איין הויפּבאַדיענטען וואָס ער איז געווען אָנגעשטעלט אויף די קריעגס־מעננער און זיעבען מענער, פון די, וועלכע פלעגען אימער זיך זעהען מיט'ן קעניג, וואָס זיינען געפונען געוואָרען אין שטאָדט, און דעם שרייבער פון דעם האר פון דער אַרמעע, וועלכער פלעגט צושטעלען פון פאָלק פון לאַנד (מענשען) צו דער אַרמעע, און זעכציג מענשען פונ'ם פאָלק פון לאַנד, וואָס האָבען זיך געפונען אין שטאָדט.

26 און נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער האָט זיי גענומען און אוועק־געפיהרט זיי צום קעניג פון בבל נאָך רבלה.

27 און דער קעניג פון בבל האָט זיי געשלאָגען און האָט זיי געטוידטעט אין רבלה, אין לאַנד חמת, און ער האָט פערטריעבען יהודה פון זיין לאַנד.

28 דאָס איז דאָס פאָלק וואָס נבוכדראצר האָט פערטריעבען אין זיבעטען יאָהר, דריי טויזענד און דריי און צוואַנציג יהודים.

29 אין דעם אַכטצעהנטען יאָהר פון נבוכדראצר פון ירושלים אַכט הונדערט צוויי און דרייסיג פערזאָנען.

ל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם׃ בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לִנְבוּכַדְרֶאצַּר
הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים נֶפֶשׁ שְׁבַע מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃
31 וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־
יְהוּדָה בִּשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ נָשָׂא
אֱוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מַלְכֻתוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין
32 מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּצֵא אֹתוֹ מִבֵּית הַכְּלִיא׃ וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת
וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מִמַּעַל לְכִסֵּא מְלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל׃
33 וְשִׁנָּה אֵת בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל־יְמֵי
34 חַיָּו׃ וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃

31. v הכלוא ק׳ 32 v המלכים ק׳ 33. v חסר יו״ד

חזק ונתחזק

סכום הפסוקים של ירמיהו אלף ושלש מאות וששים וחמשה.
וכל אנשיה גברים סימן. וחציו. ויאמר חנניה. וסדריו אחד
ושלשים. לא איש אל ויכזב סימן: ופרקיו חמשים ושנים
אודה יהוה בכל לבב סימן:

30 אין דעם דריי און צוואַנציגסטען יאָהר פון נבוכדראצר, האָט נבוזראדן דער הויפּט פון די שלאַכטער פּערטריבען זיעבען הונדערט פינף און פיערציג יהודים, אַלע פערזאָנען פיער טויזענד און זעקס הונדערט.

31 און עס איז געוועזן אין דעם זיעבען און דרייסיגסטען יאָהר נאָך דער פּאַרטרייבונג פון יהויכין דעם קעניג פון יהודה, אין דעם צוועלפטען מאָ־נאט אין פינף און צוואַנציגסטען אין מאָנאט, האָט אויל מרודך דער קעניג פון בבל, אין דעם יאָהר וואָס ער איז געוואָרען קעניג, ערהויבען דעם קאָפּ פון יהויכין דעם קעניג פון יהודה און האָט איהם ארויסגע־פיהרט פון געפעננגענים.

32 און האָט צו איהם גערעדט גוטעס, און האָט געמאַכט זיין טהראָן העכער פון די טהראָנען פון די קעניגע וואָס זיינען געוועזן מיט איהם אין בבל.

33 און ער האָט געביטען זיינע געפענגענים קליידער, און ער האָט געגעסען ברויט פאַר איהם אַלע צייט, אַלע טעג פון זיין לעבען.

34 און זיין שפּייז איז געוועזן אַ שטענדיגע שפּייז, געגעבען צו איהם פון דעם קעניג פון בבל, די זאַך וואָס ער האָט בעדאַרפט טאָג טעגליך, ביז דעם טאָג פון זיין טוידט, אַלע טעג פון זיין לעבען.

חזק.

די צאהל פון פסוקים אין ספר ירמיה זיינען טויזענד און דריי הונדערט און פינף און זעכציג. די העלפט דאפון איז קאפּיטעל כח פסוק 11.

יחזקאל
LIBER EZECHIELIS.
CAPUT I. א

א וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי בְתוֹךְ־
הַגּוֹלָה עַל־נְהַר כְּבָר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת
2 אֱלֹהִים׃ בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת
3 הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין׃ הָיֹה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְחֶזְקֵאל בֶּן־בּוּזִי
הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־
4 יְהוָה׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל
וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל
ה מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן
6 דְּמוּת אָדָם לָהֵנָּה׃ וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם
7 לְאַחַת לָהֶם׃ וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף
8 רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל׃ וִידֵו אָדָם מִתַּחַת
כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעְתָּם׃
9 חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ כַּנְפֵיהֶם לֹא־יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן
י אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ׃ וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי
אַרְיֵה אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול
11 לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת
מִלְמָעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֵת
12 גְּוִיֹּתֵיהֶנָה׃ וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־
13 שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וּדְמוּת הַחַיּוֹת
מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים הִיא

מתהלכת

v. 1. הפטרה ליום א׳ של שבועות. v. 8. וידי קרי. v. 10. מלא ו׳

יחזקאל

קאַפּיטעל א

1 דאָס איז געווען אין דרייסיגסטען יאָהר, אין פינפטען טאָג פון פערטען מאָנאַט, ווען איך בין געווען צווישען די פערטריעבענע אויפ'ן טייך כבר, האָבען זיך געעפענט די הימלען און איך האָב געזעהן געטליכע ערשיי־נונגען.

2 דעם פינפטען טאָג אין מאָנאַט איז פינף יאָהר געוואָרען זינט קעניג יויכין איז פערטריעבען.

3 דאַן איז געווען גאָט'ס וואָרט צו יחזקאל דעם כהן, בוזי'ס זוהן, אינ'ם לאַנד כשדים, נעבען טייך כבר ; דאָרטען האָט ערשיינט פאַר איהם גאָט'ס מאַכט.

4 איך האָב געזעהען אַ שטורעם ווינד קומט אָן פון צפון, אַ גרויסער וואָל־קען און אַ פאַנאַנדער געפלאַקערטען פייער, שיינט אַרום איהם, פון אינ־וויינינג האָט עס אויסגעוויעזען ווי אַ ליכטיגע קראַנץ פון פייער.

5 פון אינווייניג (האָט ערשיענען) אַ געשטאַלט פון פיער טהיערען, זייער ריכטיגע אויסזעהען איז געווען אַ מענשען געשטאַלט.

6 יעדער האָט געהאַט פיער געזיכטער אויך פיער פליגלען האָט יעדער פון זיי געהאַט.

7 זייערע פיס זיינען געוואָרען גלייכע און זייערע פוס־זאָהלען זיינען ווי די זאָהל פון אַ קעלבערנע פוס נאָר זיי פינקלען ווי געשליפענע קופער.

8 מענשעשע הענד (האָבען זיך געזעהען) פון אונטער זייערע פליגלען אויף זייערע פיער זייטען, אַזוי ווי זיי האָבען געזיכטער און פליגלען אין אַלע פיער זייטען.

9 זייערע פליגלען זיינען בעהעפט געווען איינער צום אַנדערען ; זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג — אין יעדער זייט וואו זיי האָבען אַ געזיכט קענען זיי געהן

10 דער געשטאַלט פון זייערע געזיכטער רעכטס־צו, ביי אַלע פיער (איז) אַ מענשען געזיכט און אַ לייבען געזיכט ; לינקס־צו האָבען אַלע פיער געהאַט אַ אָקסען געזיכט און אַ אָדלער געזיכט.

11 פון אויבען זיינען זייערע געזיכטער און פליגלען געווען פאַנאַנדער־גענומען ביי יעדע — צוויי זיינען געווען בעהעפט צוזאַמען און צוויי האָבען בעדעקט זייערע קערפּערס.

12 צו יעדער זייט וואו זיי האָבען אַ געזיכט קענען זיי געהן, וואו זיי ווילען קענען זיי געהן, זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג.

13 דער געשטאַלט פון די טהיערען, ד. ה. זייער אויסזעהען איז ווי פייער־דיגע קויהלען ברענענדיגע, ווי אַ ערשיינונג פון פאַקלען איז אַרומגע־

מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרָק׃
14 טו וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃ וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה
16 אוֹפַן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃ מַרְאֵה
הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן
וּמַרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃
17 עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃
18 וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבֹּתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם
19 סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם
כ וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ עַל אֲשֶׁר
יִהְיֶה־שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים
21 יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ
וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים
22 לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ וּדְמוּת עַל־רָאשֵׁי
הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רָאשֵׁיהֶם
23 מִלְמָעְלָה׃ וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם יְשָׁרוֹת אִשָּׁה אֶל־
אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת
24 לָהֵנָּה אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃ וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל
מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל מַחֲנֶה
כה בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
26 עַל־רֹאשָׁם בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל
27 דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה׃ וָאֵרֶא ׀
כְּעֵין חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו
וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה־אֵשׁ וְנֹגַהּ
28 לוֹ סָבִיב׃ כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם
כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה
וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃

ויאמר

עד כאן v. 28.

נומען צווישען די טהיערען ; דער פייער האָט אַזאַ גלאַנץ געהאַט אַזוי ווי בליצען וואָלטען אַרוים פון'ם פייער.

14 די טהירען זיינען הין־און־צוריק אַרומגעלאָפען ווי אַ בליצענשטראַהל.

15 איך האָב בעטראַכט די טהירען ערשט זיי האָבען צו איין ראָד אויף דער ערד ביי די פיער געזיכטער פון די טהירען.

16 דאָס אויסזעהען פון די רעדער (און זייער אויסאַרבייטונג) איז ווי קרי־זאָליט — אַלע פיער האָבען איין געשטאַלט געהאַט ; זייער אויסזעהען און זייער אויסאַרבייטונג איז געווען ווי עס איז אַ ראָד אין אַ ראָד.

17 אין אַלע פיער זייטען קענען זיי געהן ווען זיי געהען -- זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג.

18 זייער אומקרייז איז שרעקליך הויך, אויך אָנגעזעהען, אויך איז זייער אומקרייז פול מיט אויגען אַרום אַלע פיער.

19 ווען די טהירען געהען בעוועגען זיך די רעדער מיט זיי, און ווען די טהירען הויבען זיך אויף פון באָדען, הויבען זיך אויף די רעדער.

20 וואוהין זיי ווילען געהן געהען זיי, און וואו זיי ווילען געהן הויבען זיך די רעדער אין זייער ריכטונג — וואָרום דער ווילען פון די טהירען ווירקט אויף די רעדער.

21 ווען זיי געהען, געהען זיי (די רעדער) מיט און ווען זיי בלייבען שטעהן, שטעלען זיי זיך אויך אָב ; ערהויבען זיי זיך פון דער ערד, הויבען זיך אויף די רעדער אויף אין זייער ריכטונג, וואָרום דער ווילען פון די טהירען ווירקט אויף די רעדער.

22 דער געשטאַלט וואָס איז איבער די קעפּ פון די טהירען איז אַ אויסגע־צויגענע שרעקליכע שטיק אייז אויסגעשפּרייט איבער זייערע קעפּ פון אויבען.

23 אויך אונטער דאָס אויסגעצויגענע זיינען זייערע פליעגלען גלייך ביי איינע ווי די אַנדערע ; יעדע פון זיי האָט צו צוויי (פליעגלען) וועלכע בעדעקען זייערע קערפּערס.

24 איך האָב געהערט דעם גערויש פון זייערע פליעגלען, ווען זיי בעוועגען זיך, ווי דאָס גערויש פון אַ גרויסען וואַסער, אַ פירכטערליכער גערויש ; אַ טומעל ווי פון אַן אַרמעע. ווען זיי בלייבען שטעהען לאָזען זיי אַרונ־טער זייערע פליעגלען.

25 דאָס גערויש האָט זיך געהערט פון איבער דאָס אויסגעצויגענע, דאַן ווען זיי האָבען זיך אָבגעשטעלט און אַרונטערגעלאָזען זייערע פליעגלען.

26 העכער אַלס דאָס אויסגעצויגענע וואָס איבער זייערע קעפּ זעהט אויס אַזוי ווי אַ טהראָן פון סאַפּירשטיין, אויף דעם טהראָן־געשטאַלט האָט אויסגעזעהען ווי אַ מענשען געשטאַלט איז אויבען.

27 דאַן האָב איך בעמערקט עפּעס אַזוינס ווי אַ פייער קראַנץ וועלכער איז בעראַמט געווען אַרום ווי מיט פייער, פון דעם אָרט וואָס עס האָבען זיך געזעהען די לענדען און העכער ; ניעדעריגער פון די לענדען האָב איך געזעהען אַזוי ווי אַ פייער וואָס האָט אַרום אַ גלאַנץ.

28 ווי עס זעהט אויס אַ רעגענבויגען וואָס איז אין וואָלקען אין אַ רעגען־טאָג אַזוי האָט אויסגעזעהען דער אַרומיגער גלאַנץ — דאָס איז געווען דער אויסזעהען פון גאָט'ס געשטאַלט. ווי איך האָב דאָס דערזעהען בין איך אויף מיין געזיכט געפאַלען און האָב געהערט אַ רעדענדיגע שטימע.

ב CAP. II. ב

א 2 וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם עֲמֹד עַל־רַגְלֶיךָ וַאֲדַבֵּר אֹתָךְ׃ וַתָּבֹא
בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וָאֶשְׁמַע אֵת
3 מִדַּבֵּר אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם שׁוֹלֵחַ אֲנִי אוֹתְךָ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדוּ־בִי הֵמָּה
4 וַאֲבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַבָּנִים קְשֵׁי פָנִים
וְחִזְקֵי־לֵב אֲנִי שׁוֹלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
ה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהֵמָּה אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי בֵּית
6 מְרִי הֵמָּה וְיָדְעוּ כִּי־נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם
אַל־תִּירָא מֵהֶם וּמִדִּבְרֵיהֶם אַל־תִּירָא כִּי סָרָבִים וְסַלּוֹנִים
אוֹתָךְ וְאֶל־עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב מִדִּבְרֵיהֶם אַל־תִּירָא
7 וּמִפְּנֵיהֶם אַל־תֵּחָת כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃ וְדִבַּרְתָּ אֶת־דְּבָרַי
אֲלֵיהֶם אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה׃
8 וְאַתָּה בֶן־אָדָם שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אַל־תְּהִי־
מֶרִי כְּבֵית הַמֶּרִי פְּצֵה פִיךָ וֶאֱכֹל אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ׃
9 וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה־יָד שְׁלוּחָה אֵלָי וְהִנֵּה־בוֹ מְגִלַּת־סֵפֶר׃ וַיִּפְרֹשׂ
אוֹתָהּ לְפָנַי וְהִיא כְתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר וְכָתוּב אֵלֶיהָ קִנִים
וָהֶגֶה וָהִי׃

ג CAP. III. ג

א וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵת אֲשֶׁר־תִּמְצָא אֱכוֹל אֱכוֹל אֶת־
2 הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֵךְ דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶפְתַּח אֶת־
3 פִּי וַיַּאֲכִלֵנִי אֵת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
בִּטְנְךָ תַאֲכֵל וּמֵעֶיךָ תְמַלֵּא אֵת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי
4 נֹתֵן אֵלֶיךָ וָאֹכְלָה וַתְּהִי בְּפִי כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָי בֶּן־אָדָם לֶךְ־בֹּא אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדִבַּרְתָּ בִדְבָרַי
ה אֲלֵיהֶם׃ כִּי לֹא אֶל־עַם עִמְקֵי שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אַתָּה
6 שָׁלוּחַ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ לֹא ׀ אֶל־עַמִּים רַבִּים עִמְקֵי שָׂפָה
וכבדי

כ v. 5. קמץ בז״ק

קאַפּיטעל ב

1 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! שטעל זיך אויף דיינע פיס וועל איך צו דיר ריידען !
2 ווי ער האָט צו מיר גערעדט האָב איך מוטה בעקומען און עס האָט מיר אויף די פיס געשטעלט, דאַן האָב איך פערשטאַנען ווער עס רעדט צו מיר.
3 ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! איך שיק דיר צו די קינדער ישראל, צו די רעבעלענדע שטאַמען, וועלכע האָבען רעבעלט קעגען מיר (ווייל זייערע עלטערען האָבען מיר וויעדערשפּעניגט) פּונקט ביז דעם טאָג.
4 די קינדער זיינען אונפערשעהמטע און הארט הערציגע, אָט צו זיי שיק איך דיר אַז דו זאָלסט זיי זאָגען : „אַזוי האָט גאָט דער אַלמעכטיגער געזאָגט" !
5 אום זיי — אויב זיי וועלען יאָ הערען אָדער ניט (וואָרום זיי זיינען דאָך אַ הויז פון וויעדערשפּעניגקייט) — זאָלען וויסען אַז עס האָט ביי זיי אַ נביא עקסעסטירט.
6 דו, מענשענקינד, שרעק זיך ניט פאַר זיי און ווער ניט דערשראָקען פון זייערע רייד, דו ביזט דאָך איינגעוואָהנט מיט דערנער און דיסטלען וואָהנענדיג צווישען עקדישען, שרעק זיך ניט פאַר זייערע רייד און האָב קיין אַנגסט פאַר זייערע בייזע געזיכטער, זיי זיינען דאָך ניט מעהר ווי אַ הויז פון וויעדערשפּעניגער.
7 דו רייד צו זיי מיינע ווערטער, אויב זיי וועלען יאָ הערען אָדער ניט הערען — זיי זיינען דאָך וויעדערשפּעניגער.
8 הער נאָר אויס דו מענשענקינד וואָס איך רייד צו דיר — זיי דו ניט וויעדערשפּעניג ווי דאָס וויעדערשפּעניג הויז ! עפען דיין מויל און עס דאָס וואָס איך' גיעב דיר.
9 דאַן האָב איך דערזעהען אַז אַ האַנד איז אויסגעשטרעקט צו מיר און אין איהם איז אַ צוזאַמענגעראָלטער בוך.
10 ער האָט זי פאַנאַנדערגעשפּרייט פאַר מיר, ערשט זי איז בעשריעבען פון פאָרענט און פון הינטען ; אויף איהר זיינען אויסגעשריעבען קלאָג, יאָמער און וועהעגיש.

קאַפּיטעל ג

1 ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! וואָס דו געפינסט עסס ! עסס דאָס צוזאַמענגעראָלטעס בוך און געה רייד צו דאָס הויז פון ישראל".
2 איך האָב מיין מויל געעפענט און ער האָט מיר געמאַכט עססען דאָס צוזאַמענגעראָלטעס בוך.
3 און האָט געזאָגט צו מיר : „מענשענקינד ! זעטיג אָן דיין בויך און מאַך פול דיינע געדערים מיט דאָס צוזאַמענגעראָלטעס בוך, וועלכע איך גיעב דיר". אַז איך האָב עס אויפגעגעסען האָב איך אין'ם מויל געפיהלט זיס ווי האָניג.
4 דאַן האָט ער צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! געה, קום צו דאָס הויז ישראל און רייד צו זיי מיינע ווערטער ;
5 וואָרום ניט צו אַ פאָלק פון אַ אונפערשטענדליכע שפּראַך אָדער אַ שווערע אויסשפּראַכע ווערסטו געשיקט — דו ווערסט געשיקט צו דאָס הויז ישראל.
6 נישט צו גרויסע פעלקער, וועלכע האָבען אַ אונפערשטענדליכע שפּראַך

וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע דִּבְרֵיהֶם אִם־לֹא אֲלֵיהֶם
7 שְׁלַחְתִּיךָ הֵמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ׃ וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֹאבוּ
לִשְׁמֹעַ אֵלֶיךָ כִּי־אֵינָם אֹבִים לִשְׁמֹעַ אֵלָי כִּי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
8 חִזְקֵי־מֵצַח וּקְשֵׁי־לֵב הֵמָּה׃ הִנֵּה נָתַתִּי אֶת־פָּנֶיךָ חֲזָקִים
9 לְעֻמַּת פְּנֵיהֶם וְאֶת־מִצְחֲךָ חָזָק לְעֻמַּת מִצְחָם׃ כְּשָׁמִיר
חָזָק מִצֹּר נָתַתִּי מִצְחֶךָ לֹא־תִירָא אוֹתָם וְלֹא־תֵחַת
י מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם
אֶת־כָּל־דְּבָרַי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ קַח בִּלְבָבְךָ וּבְאָזְנֶיךָ
11 שְׁמָע׃ וְלֵךְ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־
12 יֶחְדָּלוּ׃ וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל
13 בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהֹוָה מִמְּקוֹמוֹ׃ וְקוֹל ׀ כַּנְפֵי הַחַיּוֹת מַשִּׁיקוֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ וְקוֹל הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וְקוֹל רַעַשׁ
14 גָּדוֹל׃ וְרוּחַ נְשָׂאַתְנִי וַתִּקָּחֵנִי וָאֵלֵךְ מַר בַּחֲמַת רוּחִי
טו וְיַד־יְהֹוָה עָלַי חָזָקָה׃ וָאָבוֹא אֶל־הַגּוֹלָה תֵּל אָבִיב
הַיֹּשְׁבִים אֶל־נְהַר־כְּבָר וָאֲשֶׁר הֵמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וָאֵשֵׁב
16 שָׁם שִׁבְעַת יָמִים מַשְׁמִים בְּתוֹכָם׃ וַיְהִי מִקְצֵה
17 שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־
אָדָם צֹפֶה נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָּבָר
18 וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי׃ בְּאָמְרִי לָרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא
הִזְהַרְתּוֹ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הָרְשָׁעָה
19 לְחַיֹּתוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ וְאַתָּה
כִּי־הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְלֹא־שָׁב מֵרִשְׁעוֹ וּמִדַּרְכּוֹ הָרְשָׁעָה הוּא
כ בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ וּבְשׁוּב צַדִּיק
מִצִּדְקוֹ וְעָשָׂה עָוֶל וְנָתַתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת כִּי
לֹא הִזְהַרְתּוֹ בְּחַטָּאתוֹ יָמוּת וְלֹא תִזָּכַרְןָ צִדְקֹתוֹ אֲשֶׁר
21 עָשָׂה וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתּוֹ צַדִּיק לְבִלְתִּי

חטא

v. 15. ואשב ק v. 16. פסקא באמצע פסוק v. 20. צדקותיו ק

אַז ער א שווערע אויסשפּראַכע, וואָס דו קענסט זייערע רייד ניט פֿער־שטעהען ; ווען איך וואָלט דיר זאָגאר צו זיי געשיקט וואָלטען זיי דיר אויך אויסהערען.

7 דאָס הויז ישראל אָבער וועט דיר ניט וועלען אויסהערען ווייל זיי ווילען מיר ניט אויסהערען, וואָרום דאָס גאַנצע הויז ישראל זיינען אונפֿער־שעהמטע און האַרטהערציגע.

8 איך האָב דיין געזיכט שטאַרק געמאַכט קעגען זייערע געזיכטער און דיין שטערען אַזוי שטאַרק ווי זייערע שטערענס.

9 ווי דיימאַנד, וואָס איז שטאַרקער פֿאַר שטיין, האָב איך דיין שטערען געמאַכט, אום דו זאָלסט זיך ניט שרעקען פֿאַר זיי, וואָרום זיי זיינען אַ הויז פֿון ווידערשפּעניגער.

10 ער האָט צו מיר ווידער געזאָגט : אַלע מיינע ווערטער וואָס איך רייד צו דיר נעהם זיך אַריין אין האַרצען און הער אויס מיט דיינע אויערען.

11 דאַן געה צו די אויסגעוואַנדערטע, ד. ה. צו די קינדער פֿון דיין פֿאָלק ; צו זיי זאָלסטו ריידען און זאָגען : „אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער !" אויב זיי וועלען יאָ הערען אָדער ניט.

12 ווען דער ווינט האָט מיר אויפֿגעהויבען האָב איך הינטער מיר געהערט אַ גערויש פֿון אַ גרויסען שטורעם : „גאָט'ס הערליכקייט ווערט געלויבט פֿון זיין אָרט !"

13 איך אַ טומעל פֿון די טהיערישע פֿליגלען וואָס האָבען געקלאַפּט איינער אָן דעם אַנדערען , און דער טומעל פֿון די רעדער מיט זיי — אַ גערויש פֿון אַ גרויסען שטורעם.

14 מיר האָט אַ ווינד אַרומגענומען און אויפֿגעהויבען, איך בין געגאַנגען פֿערביטערט און אויפֿגערעגט, וואָרום גאָט'ס מאַכט האָט מיר שטאַרק אַנגענומען.

15 איך בין געקומען אין תל־אביב צו די איינגעוואַנדערטע, וואָס זיצען ביי'ן טייך כבר, איך האָב אַ קוק געטהאָן אַז זיי זיצען דאָרטען, בין איך פֿערבליעבען מיט זיי זיעבען טעג ; איך בין ווי צומישט געווען.

16 ענדע זיעבען טעג איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען ׃

17 מענשענקינד ! איך שטעל דיר אָן אַלס אויפֿזעהער צום הויז ישראל, ווען דו וועסט פֿון מיר הערען עטוואָס, זאָלסטו זיי וואָרנען אין מיין נאָ־מען.

18 ווען איך זאָג אויף אַ פֿערברעכער : „דו וועסט שטאַרבען !" און דו האָסט איהם ניט געוואָרענט און האָסט ניט גערעדט אום דעם פֿערברעכער צו וואָרענען (ער זאָל אַראָב) פֿון זיין שלעכטע וועג, לעבען צו בלייבען , וועט ער, דער פֿערברעכער, שטאַרבען פֿאַר זיינע זינד, אָבער איך וועל פֿון דיר זיין בלוט פֿאָדערען.

19 אויב אָבער דו האָסט דעם פֿערברעכער געוואָרענט און ער האָט זיך דאָך ניט צוריקגעקעהרט פֿון זיין פֿעברעכען און שלעכטע וועג, דאַן וועט ער שטאַרבען פֿאַר זיינע זינד און דו האָסט דיין זעעל געראַטעוועט.

20 איך ווען אַ פֿרומער געהט אַראָב פֿון פֿרומען וועג און טהוט אונרעכט (ווייל איך האָב איהם אַ שטרויכלונג געמאַכט), וועט ער שטאַרבען [אויב דו וועסט איהם ניט וואָרנען]. ער וועט שטאַרבען פֿאַר זיינע זינד, עס וועט איהם ניט דערמאָהנט ווערען זיין טוגענד וואָס ער האָט גע־טהאָן ; אָבער פֿון דיר וועל איך זיין בלוט פֿאָדערען.

21 אויב דו האָסט יאָ געוואָרענט דעם פֿרומען : „זינדיג ניט, פֿרומער !"

חָטָא צַדִּיק וְהוּא לֹא־חָטָא חָיוֹ יִחְיֶה כִּי נִזְהָר וְאַתָּה
22 אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ וַתְּהִי עָלַי שָׁם יַד־יְהוָה וַיֹּאמֶר
23 אֵלַי קוּם צֵא אֶל־הַבִּקְעָה וְשָׁם אֲדַבֵּר אוֹתָךְ׃ וָאָקוּם
וָאֵצֵא אֶל־הַבִּקְעָה וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד־יְהוָה עֹמֵד כַּכָּבוֹד
24 אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר־כְּבָר וָאֶפֹּל עַל־פָּנָי׃ וַתָּבֹא־בִי רוּחַ
וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וַיְדַבֵּר אֹתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הִסָּגֵר
כה בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנֵּה נָתְנוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים
26 וַאֲסָרוּךָ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם׃ וּלְשׁוֹנְךָ אַדְבִּיק אֶל־
חִכֶּךָ וְנֶאֱלַמְתָּ וְלֹא־תִהְיֶה לָהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מְרִי
27 הֵמָּה׃ וּבְדַבְּרִי אוֹתְךָ אֶפְתַּח אֶת־פִּיךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַשֹּׁמֵעַ ׀ יִשְׁמָע וְהֶחָדֵל ׀ יֶחְדָּל כִּי
בֵּית מְרִי הֵמָּה׃

ד Cap. IV. ד

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ לְבֵנָה וְנָתַתָּה אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחַקּוֹתָ
2 עָלֶיהָ עִיר אֶת־יְרוּשָׁלִָם׃ וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מָצוֹר וּבָנִיתָ
עָלֶיהָ דָּיֵק וְשָׁפַכְתָּ עָלֶיהָ סֹלְלָה וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מַחֲנוֹת
3 וְשִׂים־עָלֶיהָ כָרִים סָבִיב׃ וְאַתָּה קַח־לְךָ מַחֲבַת בַּרְזֶל
וְנָתַתָּה אוֹתָהּ קִיר בַּרְזֶל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וַהֲכִינֹתָה אֶת־
פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ וְהָיְתָה בַמָּצוֹר וְצַרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית
4 יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה שְׁכַב עַל־צִדְּךָ הַשְּׂמָאלִי וְשַׂמְתָּ אֶת־
עֲוֺן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
ה תִּשָּׂא אֶת־עֲוֺנָם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ אֶת־שְׁנֵי עֲוֺנָם לְמִסְפַּר
יָמִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנָשָׂאתָ עֲוֺן בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃
6 וְכִלִּיתָ אֶת־אֵלֶּה וְשָׁכַבְתָּ עַל־צִדְּךָ הַיְמָנִי שֵׁנִית וְנָשָׂאתָ
אֶת־עֲוֺן בֵּית־יְהוּדָה אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה
7 נְתַתִּיו לָךְ׃ וְאֶל־מְצוֹר יְרוּשָׁלִַם תָּכִין פָּנֶיךָ וּזְרֹעֲךָ חֲשׂוּפָה
8 וְנִבֵּאתָ עָלֶיהָ׃ וְהִנֵּה נָתַתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא־תֵהָפֵךְ

מצדך

ג׳ v. 21. קמץ בז״ק — v. 27. המ׳ בקמץ — ibid. קמץ בז״ק — ד׳ v. 6. הימני ק׳

און ער האָט צוליעב דעם ניט געזינדיגט, וועט ער לעבען בלייבען ווייל ער איז פאָרזיכטיג, און דו האָסט דיין זעעל גערעטעט.

22 דאַן איז געוועזן אויף מיר גאָט'ס מאַכט און ער האָט צו מיר געזאָגט: „שטעה אויף! געה אַרויס אין טהאָל, דאָרט וועל איך מיט דיר ריידען".

23 איך בין אויפגעשטאַנען און אַרויס אין טהאָל ערשט דאָרט שטעהט גאָט'ס הערליכקייט אַזוי ווי די הערליכקייט וואָס איך האָב געזעהען נעבען טייך כבר, איך בין אויף מיין געזיכט געפאַלען.

24 דאַן איז אין מיר אַריין אַ גייסט און אַוועקגעשטעלט מיר אויף מיינע פיס, ער האָט גערעדט מיט מיר און געזאָגט צו מיר: געה, שליס זיך איין אין דיין הויז.

25 און יעצט, דו מענשענקינד, מען האָט אויף דיר אַרויפגעלעגט דיקע שטריק און געבונדען דיר מיט זיי, אום דו זאָלסט ניט אַרויסגעהן פון זיי.

26 אויך וועל איך דיר דיין צונג צוקלעפּען צום גומען, אום דו זאָלסט ווי שטום זיין און ניט מעהר זיין פאַר יעדערען פון זיי אַ שטראָפע, וואָרום זיי זיינען אַ הויז פון ווידערשפּעניגע.

27 ווען איך וועל מיט דיר ריידען וועל איך עפענען דיין מויל און דו זאָלסט זיי זאָגען: אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: „דער וואָס וויל הערען זאָל הערען, און דער וואָס וויל ניט הערען זאָל ניט הערען" — וואָרום זיי זיינען דאָך אַ הויז פון ווידערשפּעניגער.

קאַפּיטעל ד

1 און דו, מענשענקינד, נעהם זיך אַ ציעגעל און לעג אַוועק פאַר דיר, קריץ אויס אויף איהר אַ שטאָדט — ירושלים.

2 שטעל אַרום איהר אַ בעלאַגערונג און בוי אַרום איהר אַ טהורעם, שיט אַרום אַ זאַמדוואַנד און שטעל אַרום אַרמעען אויך מאַך אַרום איהם שטורעמבעק.

3 דו אַליין נעהם אַ אייזערנע פאַן און שטעל עס אַוועק אַלס אַ אייזערנע וואַנד צווישען דיר און צווישען שטאָדט; האַלט דיין געזיכט גלייך קעגען איהר, אום זי זאָל בעלאַגערט זיין ווייל דו בעלאַגערסט איהר — דאָס איז אַ צייכען צו הויז ישראל.

4 דאַן לעג זיך אויף דיין לינקער זייט ווי דו וואָלסט אויף איהם אַרויפ־לעגען די זינד פונ'ם הויז ישראל; דעם צאָהל טעג וואָס דו וועסט אויף איהם ליגען וועסטו אָבליידען פאַר זייערע זינד.

5 איך האָב פאַר דיר בעשטימט פאַר ביידע זינד זייערע אַ צאָהל טעג — דריי הונדערט מיט ניינציג טעג, אַזוי פיעל וועסטו ליידען פאַר די זינד פונ'ם הויז ישראל.

6 אַז דו וועסט ענדיגען דיזע (טעג), זאָלסטו ליגען נאָך אַ מאָל אויף דיין רעכטען זייט פיערציג טעג, דו וועסט דאָס אָבקומען פאַר די זינד פון דאָס הויז יהודה אַ טאָג פאַר אַ יאָהר; אַ טאָג פאַר אַ יאָהר האָב איך פאַר דיר בעשטימט.

7 דיין געזיכט זאָל געווענדעט זיין צום בעלאַגערונג פון ירושלים און דיין אָרעם זאָל אָבגעדעקט זיין, דאָס וועסטו אויף איהר פּראָפעצייהען.

8 איך האָב שוין געלעגט אויף דיר דיקע שטריק אום דו זאָלסט זיך ניט

9 מִצִּדְּךָ אֶל־צִדֶּךָ עַד־כַּלּוֹתְךָ יְמֵי מְצוּרֶךָ׃ וְאַתָּה קַח־לְךָ
חִטִּין וּשְׂעֹרִים וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְדֹחַן וְכֻסְּמִים וְנָתַתָּה אוֹתָם
בִּכְלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לְךָ לְלָחֶם מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־
אַתָּה ׀ שׁוֹכֵב עַל־צִדְּךָ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכְלֶנּוּ׃
י וּמַאֲכָלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מֵעֵת
11 עַד־עֵת תֹּאכְלֶנּוּ׃ וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִשְׁתֶּה שִׁשִּׁית הַהִין
12 מֵעֵת עַד־עֵת תִּשְׁתֶּה׃ וְעֻגַת שְׂעֹרִים תֹּאכְלֶנָּה וְהִיא בְּגֶלְלֵי
13 צֵאַת הָאָדָם תְּעֻגֶנָה לְעֵינֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּכָה
יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לַחְמָם טָמֵא בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אַדִּיחֵם
14 שָׁם׃ וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה
וּנְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא־אָכַלְתִּי מִנְּעוּרַי וְעַד־עַתָּה וְלֹא־בָא
טו בְּפִי בְּשַׂר פִּגּוּל׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה נָתַתִּי לְךָ אֶת־
צְפוּעֵי הַבָּקָר תַּחַת גֶּלְלֵי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לַחְמְךָ עֲלֵיהֶם׃
16 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִנְנִי שֹׁבֵר מַטֵּה־לֶחֶם בִּירוּשָׁלִַם
וְאָכְלוּ־לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבִדְאָגָה וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה וּבְשִׁמָּמוֹן
17 יִשְׁתּוּ׃ לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וָמָיִם וְנָשַׁמּוּ אִישׁ וְאָחִיו
וְנָמַקּוּ בַּעֲוֺנָם׃

CAP. V. ה

ה

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ ׀ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר הַגַּלָּבִים תִּקָּחֶנָּה
לָּךְ וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ לְךָ מֹאזְנֵי
2 מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּם׃ שְׁלִשִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר
כִּמְלֹאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ אֶת־הַשְּׁלִשִׁית תַּכֶּה בַחֶרֶב
סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֶה לָרוּחַ וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃
3 4 וְלָקַחְתָּ מִשָּׁם מְעַט בְּמִסְפָּר וְצַרְתָּ אוֹתָם בִּכְנָפֶיךָ׃ וּמֵהֶם
עוֹד תִּקָּח וְהִשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ אֹתָם
ה בָּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תֵצֵא־אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה זֹאת יְרוּשָׁלִַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שַׂמְתִּיהָ וּסְבִיבוֹתֶיהָ

ארצות

ד׳ v 15 צפיעי ק׳ ה׳ v 4 קמץ בז״ק

קעהרען פון איין זייט אויף דעם אנדערען ביז דו וועסט ענדיגען דיינע בעלאגערונגס טעג.

9 און דו נעהם זיך ווייץ, גערשטען, באָב, לינזען, הירזש און גריקע, לעג דאָס אריין אין איין כלי און מאך דערפון ברויט פאר זיך, עס זאָל געגוג זיין אויף דעם צאָהל טעג וואָס דו ליעגסט אויף דיין לינקען זייט — דריי הונדערט און ניינציג טעג וועסטו דערפון עסען.

10 יעדער מאָל וואָס דו וועסט דערפון עסען זאָל זיין מיט א וואג — (די וואָג פון) צוואנציג שקלים אין א טאָג, פון צייט צו צייט זאָלסטו דערפון עסען.

11 אויך וואסער זאָלסטו מיט א מאָאס טרינקען — א זעקסטעל פון א הין, פון צייט צו צייט זאָלסטו טרינקען.

12 דו זאָלסט עסען א גערשטין־קיכעל, עס זאָל אויף שטיקער מענשענקאָטה אין קיכלאך געבאקט ווערען פאר זיינע אויגען.

13 און גאָט האָט געזאָגט : אזוי וועלען די קינדער ישראל זייער אונריינעם ברויט עסען צווישען די פעלקער וואָס איך וועל זיי פערוואַרפען.

14 האָב איך גענטפערט : „אוי וועה, אלמעכטיגער גאָט ! מיין זעעלע איז ניעמאלס אונריין געווען — געפאלענעס אדער צוריסענעס האָב איך ניט געגעסען פון מיין קינדהייט אָן ביז יעצט, קיינע אונריינע פלייש איז אין מיין מויל ניט אריינגעקומען".

15 דאַן האָט ער צו מיר געזאָגט : זעה ! איך ערלויב דיר רינדערקאָטה אַנשטאָט מענשענקאָטה, דו קענסט דיין ברויט אויף זיי פערפערטיגען.

16 אויך האָט ער צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! איך צוברעך דעם ברויט־שטאָם אין ירושלים, מען וועט דאָרט עסען ברויט מיט א וואָג און אין זאָרג, אויך וואסער וועט מען טרינקען מיט א מאָאס אונרוהיגערהייד.

17 ווייל עס וועט זיי פעהלען ברויט און וואסער, זיי וועלען פערשמאכט ווע־רען איינער ווי דער אנדערער און צושמאָלצען ווערען פאר זייערע זינד.

קאַפּיטעל ה

1 און דו, מענשענקינד, נעהם זיך צו א שאַרפען שווערד, א ראַזירמעסער פון א באַרבאַר זאָלסטו זיך נעהמען און פיהרען אויף די האָאר פון דיין קאָפּ און באָרד ; דאַן זאָלסטו וואָגשאָלען נעהמען און פאנאנדערטהיי־לען דאָס.

2 איין דריטעל זאָלסטו אין פייער פערברענען אין מיטען שטאָדט ווען עס וועט זיך ענדיגען די צייט פון בעלאגערונג, נאָך א דריטעל זאָלסטו נעהמען און קלאַפּען ארום איהר מיט'ן שווערד, און די לעצטע דריטעל זאָלסטו צושפּרייטען אויפ'ן ווינד, נאָך זיי וועל איך שוין דעם שווערד ארויסנעהמען.

3 א ביסעל (האָאר) מיט א צאָהל נעהם פון דאָרטען, דאָס זאָלסטו אַנבינ־דען אין דיין קלייד.

4 נאָך א ביסעל נעהם פון זיי און וואַרף אריין אין פייער, ד. ה. פערברען דאָס אין פייער ; דערפון וועט ארויס א פייער צו דאָס גאנצע הויז ישראל.

5 אזוי האָט דער אלמעכטיגער גאָט געזאָגט : ירושלים האָב איך אויס־געצייכענט צווישען די פעלקער און לענדער וואָס ארום איהר.

אֲרָצוֹת׃ 6 וַתֶּמֶר אֶת־מִשְׁפָּטַי לְרִשְׁעָה מִן־הַגּוֹיִם וְאֶת־
חֻקּוֹתַי מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי בְמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ
וְחֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם׃ 7 לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה
יַעַן הֲמָנְכֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֻקּוֹתַי לֹא
הֲלַכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם׃ 8 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה
הִנְנִי עָלַיִךְ גַּם־אָנִי וְעָשִׂיתִי בְתוֹכֵךְ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃
9 וְעָשִׂיתִי בָךְ אֵת אֲשֶׁר לֹא־עָשִׂיתִי וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־אֶעֱשֶׂה
כָמֹהוּ עוֹד יַעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ 10 לָכֵן אָבוֹת יֹאכְלוּ
בָנִים בְּתוֹכֵךְ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעָשִׂיתִי בָךְ שְׁפָטִים
וְזֵרִיתִי אֶת־כָּל־שְׁאֵרִיתֵךְ לְכָל־רוּחַ׃ 11 לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־לֹא יַעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טִמֵּאת בְּכָל־שִׁקּוּצַיִךְ
וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי וְגַם־אֲנִי
לֹא אֶחְמוֹל׃ 12 שְׁלִשִׁתַיִךְ בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ וּבָרָעָב יִכְלוּ
בְתוֹכֵךְ וְהַשְּׁלִשִׁית בַּחֶרֶב יִפְּלוּ סְבִיבוֹתָיִךְ וְהַשְּׁלִישִׁית
לְכָל־רוּחַ אֱזָרֶה וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ 13 וְכָלָה אַפִּי וַהֲנִחוֹתִי
חֲמָתִי בָּם וְהִנֶּחָמְתִּי וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאָתִי
בְּכַלּוֹתִי חֲמָתִי בָּם׃ 14 וְאֶתְּנֵךְ לְחָרְבָּה וּלְחֶרְפָּה בַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵר׃ 15 וְהָיְתָה חֶרְפָּה וּגְדוּפָה
מוּסָר וּמְשַׁמָּה לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ בַּעֲשׂוֹתִי בָךְ
שְׁפָטִים בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְתֹכְחוֹת חֵמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃
16 בְּשַׁלְּחִי אֶת־חִצֵּי הָרָעָב הָרָעִים בָּהֶם אֲשֶׁר־הָיוּ לְמַשְׁחִית
אֲשֶׁר־אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֶתְכֶם וְרָעָב אֹסֵף עֲלֵיכֶם
וְשָׁבַרְתִּי לָכֶם מַטֵּה־לָחֶם׃ 17 וְשִׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעָב וְחַיָּה
רָעָה וְשִׁכְּלֻךְ וְדֶבֶר וָדָם יַעֲבָר־בָּךְ וְחֶרֶב אָבִיא עָלַיִךְ אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃

וַיְהִי

v. 6. קמץ בז״ק   v. 11. למדנחאי אגרע כתיב   v. 12. כצ״ל

6 און זי האָט אומגעביטען מיינע רעכטע אויף פערברעכענס מעהר פאַר אַנדערע פעלקער, אויך מיינע געזעצען מעהר פאַר די לענדער וואָס זיינען אַרום איהר, ווייל זיי האָבען מיין רעכט פערהאַסט און ניט געגאַנגען אין מיינע געזעצען.

7 דערפאַר זאָגט אַזוי דער אַלמעכטיגער גאָט: ווייל איהר זייט ערגער פאַר די פעלקער וועלכע זיינען אַרום אייך — אין מיינע געזעצען געהט איהר ניט און מיינע רעכטע טהוט איהר ניט, איהר האַנדעלט זאָגאַר ניט לויט די רעכטע פון די פעלקער וואָס אַרום אייך;

8 דערפאַר זאָגט אַזוי דער אַלמעכטיגער גאָט: איך וועל זיך אויך צו דיר נעהמען איך וועל אויף דיר מיין שטראָף אויספיהרען פאַר די אויגען פון די פעלקער.

9 איך וועל דיר טהאָן וואָס איך האָב נאָך ביז יעצט ניט געטהאָן און מעהר וועל איך דאָס ניט טהאָן — איבער דיינע גרוילטהאַטען.

10 דערפאַר וועלען ביי דיר עלטערען עסען די קינדער און קינדער וועלען עסען די עלטערען, איך וועל אויף דיר אויספיהרען שטראָפען און נאָכדעם וועל איך דיינע געבליעבענע אויף אַלע זייטען צושפּרייטען.

11 דערפאַר זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: ווי איך לעב! אויב ניט ווייל דו האָסט פעראונרייניגט מיין הייליגטהום מיט אַלע דיינע העסליכ־קייטען און מיט אַלע דיינע גרוילטהאַטען, וועל איך אייך פערקלענערען מיין אויג וועט קיין מיטלייד האָבען און איך וועל קיינעם ערבאַרעמען.

12 א דריטעל פון דיר וועט שטאַרבען פון פעסט און וועלען ביי דיר פון הונגער אונטערגעהען, א דריטעל וועט פאַלען פון שווערד וואָס רינגעלט דיר אַרום, און די לעצטע דריטעל וועל איך אויף אַלע זייטען צושפּריי־טען און אַרויסנעהמען אַ שווערד נאָך זיי.

13 ביז מיין צאָרן וועט אויפהערען און מיין וואוטה אויף זיי וועט זיך איינשטילען, ערשט דאַן וועל איך זיך בערוהיגען; דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך, גאָט, האָב פון אויפרעגונג גערעדט איידער מיין צאָרן אויף זיי האָט אויפגעהערט.

14 איך וועל דיר מאַכען צו וויסט און שאַנד צווישען די פעלקער וואָס אַרום דיר, פאַר די אויגען פון אַלע פערבייגעהער.

15 דו וועסט ווערען צו שאַנדע און לעסטער, אַלס וואַרנונג און ערשטוינונג צו די פעלקער וואָס אַרום דיר, ווען איך וועל אויף דיר מיין שטראָף אויספיהרען מיין צאָרן און וואוטה, אויך צאָרנדיגען שטראָף — איך, גאָט, האָב דאָס גערעדט.

16 ווען איך וועל אויף זיי אָנשיקען מיינע שלעכטע הונגער פיילען, וואָס דיענען אַלס פערדאַרב, וועלכע איך וועל אויף אייך אָנשיקען אייך צו פערדאַרבען, אויסער וואָס איך וועל אויף אייך אַ גרויסען הונגער שי־קען און צוברעכען אייך אייער ברויט־שטאָם.

17 איך וועל אויף אייך אָנשיקען הונגער און בייזע טהיערען וואָס וועלען דיך קינדערלאָז מאַכען, אויך פעסט און מאָרד וועלען דיך פערבייגעהען און אוי־סער וואָס איך וועל אויף דיר ברענגען אַ שווערד. איך, גאָט, האָב גערעדט.

CAP. VI. ו

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־הָרֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא אֲלֵיהֶם׃ 3 וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ דְּבַר־
אֲדֹנָי יֱהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים
וְלַגֵּיאָוֹת הִנְנִי אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאִבַּדְתִּי בָּמוֹתֵיכֶם׃
4 וְנָשַׁמּוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חַמָּנֵיכֶם וְהִפַּלְתִּי חַלְלֵיכֶם
לִפְנֵי גִּלּוּלֵיכֶם׃ ה וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִּלּוּלֵיהֶם
6 וְזֵרִיתִי אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ בְּכֹל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה וְהַבָּמוֹת תִּישָׁמְנָה לְמַעַן
יֶחֶרְבוּ וְיֶאְשְׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם
7 וְנִגְדְּעוּ חַמָּנֵיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם׃ וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם
8 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְהוֹתַרְתִּי בִּהְיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב
9 בַּגּוֹיִם בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם בָּאֲרָצוֹת׃ וְזָכְרוּ פְלִיטֵיכֶם אוֹתִי בַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם הַזּוֹנֶה אֲשֶׁר־
סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְנָקֹטּוּ
י בִּפְנֵיהֶם אֶל־הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכֹל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם׃ וְיָדְעוּ
כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל־חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה
11 הַזֹּאת׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הַכֵּה בְכַפְּךָ וּרְקַע
בְּרַגְלְךָ וֶאֱמָר־אָח אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
12 אֲשֶׁר בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יִפֹּלוּ׃ הָרָחוֹק בַּדֶּבֶר יָמוּת
וְהַקָּרוֹב בַּחֶרֶב יִפּוֹל וְהַנִּשְׁאָר וְהַנָּצוּר בָּרָעָב יָמוּת וְכִלֵּיתִי
13 חֲמָתִי בָּם׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּהְיוֹת חַלְלֵיהֶם בְּתוֹךְ
גִּלּוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֶל כָּל־גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל
רָאשֵׁי הֶהָרִים וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלָה עֲבֻתָּה
14 מְקוֹם אֲשֶׁר נָתְנוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחֹחַ לְכֹל גִּלּוּלֵיהֶם׃ וְנָטִיתִי
אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה מִמִּדְבַּר
דִּבְלָתָה בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

ויהי

v. 3. ולגאיות קרי

קאַפּיטעל ו

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגן:
2 מענשענקינד! ווענדע דיין געזיכט צו די בערג פון ישראל און פּראָפּע־
3 ציהע אויף זיי. און זאָג: בערג פון ישראל, הערט דאָס וואָרט פון אַלמעכטיגען גאָט! אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט צו די בערג און בערגלאַך, צו די שטראָמען און טהאָלען: איך וועל ברענגען אויף אייך אַ שווערד און צושטערען אייערע באַרג־אַלטאַרען.
4 עס וועלען פּערוויסט ווערען אייערע אַלטאַרען און וועלען צובראָכען ווע־רען אייערע זונען־בילדער, איך וועל וואַרפען אייערע ערשלאָגענע פאַר אייערע געטצען.
5 איך וועל לעגען די טוידטע קערפּערס פון די קינדער ישראל פאַר זייערע געצען און אייערע ביינער וועל איך צושפּרייטען אַרום אייערע אַלטאַרען.
6 און אַלע אייערע וואָהנונגען וועלען פּערוויסט ווערען, די שטעדט און די באַרג אַלטאַרען וועלען צושמעטערט ווערען, און עס זאָלען וויסט ווערען און פּערניכטעט ווערען אייערע אַלטאַרען, און עס זאָלען צובראָכען ווערען און צושטערט ווערען אייערע געצען, זאָלען אָבגעשניטען ווערען אייערע זונענבילדער און אויסגעמעקט ווערען אייערע טהאַטען.
7 עס וועלען פאַלען ערמאָרדעטע פון אייך — דאַן וועט איהר אַנערקענען אַז איך בין גאָט.
8 איך וועל איבערלאָזען ווען עס וועלען זיין ביי אייך נאָר שווערד אַנטרונ־נענע אונטער די פעלקער, דאַן ווען איהר וועט צושפּרייט זיין אין די לענדער.
9 אייערע אַנטרונענע וועלען מיר דערמאָהנען צווישען די פעלקער, וואו מען האָט זיי אַוועקגעפיהרט געפאַנגענע, נאָכדעם ווי איך האָב צובראָכען זייער פערברעכערישע האַרץ וואָס האָט אָבגעקעהרט פון מיר, אויף זיי־ערע אויגען וואָס וועגדען זיך נאָך זייערע געצען; דאַן וועלען זיי זיך זעלבסט פאָרווירפע מאַכען פאַר דאָס שלעכטעס וואָס זיי האָבען געטהאָן מיט זייערע אַלע גרוילטהאַטען.
10 דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט און אַז ניט אומזיסט האָב איך זיי פאָראויס געזאָגט אַז איך וועל זיי דיעזע שלעכטעס טהאָן.
11 אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: שלאָג מיט דיין האַנד, קלאַפּ מיט דיין פוס און זאָג: וועה צו דאָס הויז ישראל פאַר אַלע שלעכ־טע גרוילטהאַטען, איבער וועלכע זיי וועלען פאַלען פון שווערד, פון הונגער און פון פּעסט.
12 דער וואָס איז ווייט וועט שטאַרבען פון פּעסט און דער נאָהענטער וועט פאַלען פונ'ם שווערד, יעדער איבערגעבליעבענער אָדער בעהאַלטענער אין שטאָדט, וועט שטאַרבען פון הונגער — איך וועל אויסלאָזען מיין צאָרן צו זיי.
13 ערשט דאַן וועט איהר אַנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען אייערע ער־שלאָגענע וועלען אַרום אייערע אַלטאַרען ליגען צווישען זייערע געצען, (וועלכע זיי האָבען אנגעשטעלט) אויף יעדער הויכען בערגעל, אויף די שפּיצען פון אַלע בערג, אונטער יעדער פרישען בוים און אונטער יעדער פונאַנדערגעצווייגטע אייכע, דאָרט וואו זיי האָבען אַלע געצען זייער אַנגענעהמען דופט געגעבען.
14 איך וועל אויף זיי אויסשטרעקען מיין האַנד, איך וועל מאַכען דאָס לאַנד פּערוויסטעט און צושטערט מעהר אַלס די וויסטע פון דבלה; דאַן וועט מען אַנערקענען אין אַלע אייערע וואָהנונגען, אַז איך בין גאָט.

ז CAP. VII. ז

2 א וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם כֹּֽה־אָמַ֞ר
אֲדֹנָ֧י יֱהוִ֛ה לְאַדְמַ֥ת יִשְׂרָאֵ֖ל קֵ֑ץ בָּ֣א הַקֵּ֔ץ עַל־אַרְבַּ֖עַת
3 כַּנְפ֥וֹת הָאָֽרֶץ׃ עַתָּה֙ הַקֵּ֣ץ עָלַ֔יִךְ וְשִׁלַּחְתִּ֤י אַפִּי֙ בָּ֔ךְ
4 וּשְׁפַטְתִּ֖יךְ כִּדְרָכָ֑יִךְ וְנָתַתִּ֣י עָלַ֔יִךְ אֵ֖ת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָֽיִךְ׃ וְלֹא־
תָח֥וֹס עֵינִ֛י עָלַ֖יִךְ וְלֹ֣א אֶחְמ֑וֹל כִּ֣י דְרָכַ֜יִךְ עָלַ֣יִךְ אֶתֵּ֗ן
וְתוֹעֲבוֹתַ֙יִךְ֙ בְּתוֹכֵ֣ךְ תִּהְיֶ֔יןָ וִֽידַעְתֶּ֖ם כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃
6 ה כֹּ֥ה אָמַ֖ר אֲדֹנָ֣י יֱהוִ֑ה רָעָ֥ה אַחַ֛ת רָעָ֖ה הִנֵּ֥ה בָאָֽה׃ קֵ֣ץ
7 בָּ֔א בָּ֣א הַקֵּ֔ץ הֵקִ֖יץ אֵלָ֑יִךְ הִנֵּ֖ה בָּאָֽה׃ בָּ֣אָה הַצְּפִירָ֩ה
אֵלֶ֨יךָ יוֹשֵׁ֜ב הָאָ֗רֶץ בָּ֤א הָעֵת֙ קָר֣וֹב הַיּ֔וֹם מְהוּמָ֖ה וְלֹא־הֵ֥ד
8 הָרִֽים׃ עַתָּ֣ה מִקָּר֗וֹב אֶשְׁפּ֤וֹךְ חֲמָתִי֙ עָלַ֔יִךְ וְכִלֵּיתִ֤י אַפִּי֙ בָּ֔ךְ
9 וּשְׁפַטְתִּ֖יךְ כִּדְרָכָ֑יִךְ וְנָתַתִּ֣י עָלַ֔יִךְ אֵ֖ת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָֽיִךְ׃ וְלֹא־
תָח֥וֹס עֵינִ֖י וְלֹ֣א אֶחְמ֑וֹל כִּדְרָכַ֜יִךְ עָלַ֣יִךְ אֶתֵּ֗ן וְתוֹעֲבוֹתַ֙יִךְ֙
י בְּתוֹכֵ֣ךְ תִּהְיֶ֔יןָ וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֛י אֲנִ֥י יְהוָ֖ה מַכֶּֽה׃ הִנֵּ֥ה הַיּ֖וֹם
11 הִנֵּ֣ה בָאָ֑ה יָֽצְאָה֙ הַצְּפִרָ֔ה צָ֥ץ הַמַּטֶּ֖ה פָּרַ֥ח הַזָּדֽוֹן׃ הֶחָמָ֛ס
קָ֥ם לְמַטֵּה־רֶ֑שַׁע לֹא־מֵהֶ֞ם וְלֹ֤א מֵהֲמוֹנָם֙ וְלֹ֣א מֶהֱמֵהֶ֔ם
12 וְלֹא־נֹ֖הַּ בָּהֶֽם׃ בָּ֤א הָעֵת֙ הִגִּ֣יעַ הַיּ֔וֹם הַקּוֹנֶה֙ אַל־יִשְׂמָ֔ח
13 וְהַמּוֹכֵ֖ר אַל־יִתְאַבָּ֑ל כִּ֥י חָר֖וֹן אֶל־כָּל־הֲמוֹנָֽהּ׃ כִּ֣י הַמּוֹכֵ֗ר
אֶל־הַמִּמְכָּר֙ לֹ֣א יָשׁ֔וּב וְע֥וֹד בַּחַיִּ֖ים חַיָּתָ֑ם כִּֽי־חָז֤וֹן אֶל־כָּל־
14 הֲמוֹנָהּ֙ לֹ֣א יָשׁ֔וּב וְאִ֧ישׁ בַּעֲוֺנ֛וֹ חַיָּת֖וֹ לֹ֥א־יִתְחַזָּֽקוּ׃ תָּקְע֨וּ
בַתָּק֜וֹעַ וְהָכִ֣ין הַכֹּ֗ל וְאֵ֥ין הֹלֵ֖ךְ לַמִּלְחָמָ֑ה כִּ֥י חֲרוֹנִ֖י אֶל־
טו כָּל־הֲמוֹנָֽהּ׃ הַחֶ֣רֶב בַּח֔וּץ וְהַדֶּ֥בֶר וְהָרָעָ֖ב מִבָּ֑יִת אֲשֶׁ֤ר
בַּשָּׂדֶה֙ בַּחֶ֣רֶב יָמ֔וּת וַאֲשֶׁ֣ר בָּעִ֔יר רָעָ֥ב וָדֶ֖בֶר יֹאכְלֶֽנּוּ׃
16 וּפָֽלְטוּ֙ פְּלִ֣יטֵיהֶ֔ם וְהָי֣וּ אֶל־הֶהָרִ֗ים כְּיוֹנֵ֧י הַגֵּאָי֛וֹת כֻּלָּ֖ם הֹמ֑וֹת
17 אִ֥ישׁ בַּעֲוֺנֽוֹ׃ כָּל־הַיָּדַ֖יִם תִּרְפֶּ֑ינָה וְכָל־בִּרְכַּ֖יִם תֵּלַ֥כְנָה מָּֽיִם׃
18 וְחָגְר֣וּ שַׂקִּ֔ים וְכִסְּתָ֥ה אוֹתָ֖ם פַּלָּצ֑וּת וְאֶ֤ל כָּל־פָּנִים֙ בּוּשָׁ֔ה
19 וּבְכָל־רָאשֵׁיהֶ֖ם קָרְחָֽה׃ כַּסְפָּ֞ם בַּחוּצ֣וֹת יַשְׁלִ֗יכוּ וּזְהָבָם֙

לנדה

2. ׳ ארבע קרי • 12. ׳ קמץ בז״ק

קאַפּיטעל ז

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:

2 דו מענשענ־קינד! אַזוי זאָגט דער עוויגער גאָט: צו דאָס לאַנד פון ישראל איז אַן ענדע געקומען, די ענדע קומט אויף אַלע פיער זייטען פון'ם לאַנד.

3 יעצט איז אַן ענדע פון דיר — איך וועל אויף דיר אַנשיקען מיין צאָרן און וועל דיר אַן אורטהייל געבען לויט דיין אויפפיהרונג, איך וועל אויף דיר אַ שטראָף לעגען פאַר אַלע דיינע גרוילטהאַטען.

4 מיין אויג וועט מיט דיר קיין מיטלייד האָבען און קיין ערבאַרמונג, איך וועל דיר געבען לויט דיין אויפפיהרונג און דיינע גרויל־טהאַטען וואָס געפינען זיך ביי דיר; דאַן וועט איהר אַנערקענען, אַז איך בין גאָט.

5 אַזוי זאָגט דער עוויגער גאָט: אַן אונגליק, אַ זאָנדערבאַרער אונגליק קומט אָן.

6 אַן ענדע קומט, די ענדע איז שוין געקומען! עס האָט זיך ערמונטערט אויף דיר — עס איז שוין געקומען.

7 עס איז שוין אָנגעקומען דער מאָרגענשיין (פון שטראָף טאָג) צו דיר, בעוואוינער פון'ם לאַנד; עס איז געקומען די צייט, עס איז נאָהענט דער טומעל־טאָג, ניט דער לוסטיגער געשריי אויף די בערג.

8 גאַנץ שנעל וועל איך יעצט אויסגיסען מיין צאָרן אויף דיר, איך וועל אויסלאָזען מיין צאָרן צו דיר און וועל דיר אַן אורטהייל געבען לויט דיין אויפפיהרונג, איך וועל דיר געבען פאַר אַלע דיינע גרויל־טהאַטען.

9 מיין אויג וועט קיין מיטלייד האָבען און קיינע ערבאַרמונג; לויט דיינע אויפפיהרונג וועל איך אויף דיר אַ שטראָף לעגען, און לויט די גרויל־טהאַטען וואָס געפינען זיך ביי דיר — דאַן וועט איהר וויסען, אַז איך גאָט שטראָף.

10 אָט איז דער טאָג — עס איז שוין געקומען! עס איז אַרויס די בליהונג, עס וואַקסט די אונרעכט, עס בליהט דאָס פערברעכען.

11 די געוואַלדטהאַט האָט זיך אויפגעשטעלט אַלס אַ שטראָף־שטעקען, עס וועט קיינער בלייבען פון זיי, פון זייער מאַסע אויך ניט פון זייער רוי־שיגע בעפעלקערונג; קיינער וועט נאָך זיי ניט ביינקען.

12 עס איז געקומען די צייט, עס איז אָנגעקומען דער טאָג, עס וועט זיך ניט פרעהען דער קויפער און ניט טרויערן דער פערקויפער, וואָרום דער צאָרן איז אויף די גאַנצע מאַסע איהרע.

13 דער פערקויפער וועט ניט קומען צוריק צו דאָס פערקויפטע זאָלאַנג ער וועט לעבען; דאָס איז אַ פּראָפעזייאונג וועגען איהר גאַנצע מאַסע וואָס וועט אַנדערש ניט זיין — איבער זיינע זינד וועט קיינער זיין לע־בען קענען אויפהאַלטען.

14 מען האָט אין טראָמפּייט געבלאָזען און אַלץ פאַרבערייטעט, עס איז אָבער ניטאָ ווער עס זאָל אין שטרייט געהן וואָרום מיין צאָרן איז אויף דער גאַנצער מאַסע איהרער.

15 אויסערן הויז איז דער שווערד און אינוויינינג איז פעסט און הונגער; דער וואָס איז אין פעלד וועט פון שווערד שטאַרבען און דער וואָס איז

16 אין שטאָדט וועט איהם פערניכטען הונגער און פעסט. די פון זיי וועלכע וועלען אַנטרונען ווערען, וועלען זיי אַלע אויף די בערג בלייבען ברו־

17 מענדיג ווי די טויבען פון די טהאָלען, יעדער פאַר זיינע זינד. אַלע הענד וועלען שוואַך ווערען און אַלע קניע וועלען ציטערען ווי געהענדיג

18 אין וואַסער. זיי וועלען אומגאַרטלען זיך מיט זעק און אַ שוידער וועט זיי בעדעקען, אויף יעדער געזיכט וועט זיין שאַנד און אויף יעדער קאָפּ אַ פּליעך.

לְנִדָּה יִהְיֶה כַּסְפָּם וּזְהָבָם לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת
יְהוָה נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבֵּעוּ וּמֵעֵיהֶם לֹא יְמַלֵּאוּ כִּי־מִכְשׁוֹל
כ עֲוֺנָם הָיָה׃ וּצְבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמָהוּ וְצַלְמֵי תוֹעֲבֹתָם
21 שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בוֹ עַל־כֵּן נְתַתִּיו לָהֶם לְנִדָּה׃ וּנְתַתִּיו
22 בְּיַד־הַזָּרִים לָבַז וּלְרִשְׁעֵי הָאָרֶץ לְשָׁלָל וְחִלְּלוּהָ׃ וַהֲסִבּוֹתִי
פָנַי מֵהֶם וְחִלְּלוּ אֶת־צְפוּנִי וּבָאוּ־בָהּ פָּרִיצִים וְחִלְּלוּהָ׃
23 עֲשֵׂה הָרַתּוֹק כִּי הָאָרֶץ מָלְאָה מִשְׁפַּט דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה
24 חָמָס׃ וְהֵבֵאתִי רָעֵי גוֹיִם וְיָרְשׁוּ אֶת־בָּתֵּיהֶם וְהִשְׁבַּתִּי
כה גְּאוֹן עַזִּים וְנִחֲלוּ מְקַדְשֵׁיהֶם׃ קְפָדָה־בָא וּבִקְשׁוּ שָׁלוֹם
26 וָאָיִן׃ הֹוָה עַל־הֹוָה תָּבוֹא וּשְׁמֻעָה אֶל־שְׁמוּעָה תִּהְיֶה
וּבִקְשׁוּ חָזוֹן מִנָּבִיא וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזְּקֵנִים׃
27 הַמֶּלֶךְ יִתְאַבָּל וְנָשִׂיא יִלְבַּשׁ שְׁמָמָה וִידֵי עַם־הָאָרֶץ
תִּבָּהַלְנָה מִדַּרְכָּם אֶעֱשֶׂה אוֹתָם וּבְמִשְׁפְּטֵיהֶם אֶשְׁפְּטֵם
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

CAP. VIII. ח

א וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית בַּשִּׁשִּׁי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב
בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יְהוּדָה יוֹשְׁבִים לְפָנָי וַתִּפֹּל עָלַי שָׁם יַד
2 אֲדֹנָי יְהוִה׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה דְמוּת כְּמַרְאֵה־אֵשׁ מִמַּרְאֵה
מָתְנָיו וּלְמַטָּה אֵשׁ וּמִמָּתְנָיו וּלְמַעְלָה כְּמַרְאֵה־זֹהַר כְּעֵין
3 הַחַשְׁמַלָה׃ וַיִּשְׁלַח תַּבְנִית יָד וַיִּקָּחֵנִי בְּצִיצִת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂא
אֹתִי רוּחַ ׀ בֵּין־הָאָרֶץ וּבֵין־הַשָּׁמַיִם וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלְַמָה
בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צָפוֹנָה
4 אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשַׁב סֵמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֶה׃ וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד
ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּבִּקְעָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן־אָדָם שָׂא־נָא עֵינֶיךָ דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וָאֶשָּׂא עֵינַי דֶּרֶךְ
צָפוֹנָה וְהִנֵּה מִצָּפוֹן לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ סֵמֶל הַקִּנְאָה הַזֶּה
6 בַּבִּאָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲרֹאֶה אַתָּה מָהֵם עֹשִׂים

תועבות

ז v. 21. וחללוה קרי . v. 25. בצ״ל . ח v. 2. פתח בס״ם v. 6. מה הם קרי

19 זייער זילבער וועלען זייווארפען אין גאס און זייער גאָלד וועט פאר זיי עקעלהאפט זיין, ווייל זייער זילבער און גאָלד וועלען זיי ניט קענען רעטען אינ׳ם טאָג פון גאָט׳ס צאָרן; זיי קענען זיך ניט זאט מאכען און זייערע געדערים וועלען זיי ניט פול מאכען, ווייל דאָס האָט זיי צו זינדיגען געבראכט.

20 זיין פּרעכטיגע ציערונג וועלכע האָט איהם שטאָלץ געמאכט אויך זייערע אבשייליכע בילדער, ד. ה. די געצען וואָס זיי האָבען געמאכט, האָב איך אויך פערוואנדעלט אלס עקעלהאפט פאר זיי.

21 איך וועל זיי איבערגעבען אין האנד פון פרעמדע אלס פעראכטונג, און צו די לאנד פערברעכער אלס רויב, זיי וועלען איהר פערשוועכען.

22 איך וועל אָבקעהרען פון זיי מיין געזיכט, ווייל זיי האָבען פערשוועכט מיינע געהיימניסע, זאָלען יעצט בארבארען קומען אהין און פערשווע־כען דאָס.

23 מאך א קייט! ווארום דאָס לאנד איז פול מיט בלוט־שולד און יעדער שטאָדט איז פול מיט גוואלדטהאטען.

24 איך וועל ברענגען די שלעכטעסטע פעלקער זיי וועלען אבנעהמען זייערע הייזער, איך וועל מאכען עס זאָל אויפהערען דער שטאָלץ פון די מעכ־טיגע, זיי וועלען צווישען זיך צוטהיילען זייערע הייליגטהימער.

25 א צושטערונג קומט אָן, זיי וועלען זוכען פריעדען, עס וועט אָבער ניט זיין

26 אן אונגליק נאָך אן אונגליק וועט קומען, איין נאכריכט נאָך דער אנ־דער נאכריכט וועט זיין; דאן וועלען זיי בעטען פונ׳ם נביא א פּראָפעּ־צייהונג, ווארום עס וועט פערשווינדען לעהרע פון כהן און ראטה פון די אלטע.

27 דער קעניג זעלבסט וועט טרויערן, דעם פירשט וועט ארומנעהמען אן ערשטוינונג און דאָס פאָלק פונ׳ם לאנד וועט אבהענדיג ווערען; לויט זייער אויפפיהרונג וועל איך צו זיי טהאָן און לויט זייערע רעכטע וועל איך זיי אורטהיילען — דאן וועלען זיי וויסען אז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל ח

1 דאָס איז געווען אין זעקסטען יאָהר, פינף טעג אין זעקסטען מאָנאָט, איך בין געזעסען אין מיין הויז און די עלטסטע פון יהודה זיינען גע־זעסען נעבען מיר, איז אויף מיר דאָרטען ארויף די מאכט פון אלמעכטי־גען גאָט.

2 איך האָב דערזעהען א געשטאלט וואָס ווייזט אויס ווי פייער — פון זיינע לענדען און ניעדעריגער ווי פייער, פון זיינע לענדען און העכער ווי א העלער שיין, אזוי ווי א פייער־קראַנץ.

3 עס האָט זיך אויסגעצויגען א געשטאלט ווי א האנד און האָט מיר אָנגע־נומען ביי די לאָקען פון מיין קאָפּ, דאן האָט מיר א ווינד אויפגעהויבען (אין די געטליכע ערשיינונג) צווישען ערד און הימעל און האָט מיר געבראכט אין ירושלים צום איינגאנג פון אינערליכען טהויער, וואָס איז געווענדעט צפון־צו, דאָרט וואו עס שטעהט דאָס בילד פון אויפ־רעגענדען אייפער.

4 דאָרט איז געווען די הערליכקייט פונ׳ם גאָט פון ישראל, אזוי ווי די ערשיינונג, וועלכע איך האָב געזעהען אין טהאל,

5 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! הויב אויף דיינע אויגען צום צפון־זייט! אז איך האָב אויפגעהויבען מיינע אויגען צו צפון־זייט, ערשט צפון־צו פון טהויער נעבען מזבח, אין אריינגאנג, איז דאָס זעלביגע אייפער־בילד.

6 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! זעהסטו וואָס זיי טהוען?

תֹּעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר בֵּית־יִשְׂרָאֵל ׀ עֹשִׂים פֹּה לְרָחֳקָה
מֵעַל מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת׃ 7 וַיָּבֵא
אֹתִי אֶל־פֶּתַח הֶחָצֵר וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה חֹר־אֶחָד בַּקִּיר׃
8 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם חֲתָר־נָא בַקִּיר וָאֶחְתֹּר בַּקִּיר וְהִנֵּה
פֶּתַח אֶחָד׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלָי בֹּא וּרְאֵה אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת
אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה׃ י וָאָבוֹא וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָל־תַּבְנִית
רֶמֶשׂ וּבְהֵמָה שֶׁקֶץ וְכָל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מְחֻקֶּה עַל־
הַקִּיר סָבִיב ׀ סָבִיב׃ 11 וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל
וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶן־שָׁפָן עֹמֵד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ
מִקְטַרְתּוֹ בְּיָדוֹ וַעֲתַר עֲנַן־הַקְּטֹרֶת עֹלֶה׃ 12 וַיֹּאמֶר אֵלַי
הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֹשֶׁךְ
אִישׁ בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ כִּי אֹמְרִים אֵין יְהוָה רֹאֶה אֹתָנוּ
עָזַב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָי עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה
תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃ 14 וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־פֶּתַח
שַׁעַר בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר עַל־הַצָּפוֹנָה וְהִנֵּה־שָׁם הַנָּשִׁים
יֹשְׁבוֹת מְבַכּוֹת אֶת־הַתַּמּוּז׃ טו וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם
עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תֹּעֵבוֹת גְּדֹלוֹת מֵאֵלֶּה׃ 16 וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־
חֲצַר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה־פֶתַח הֵיכַל יְהוָה בֵּין
הָאוּלָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ כְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אֲחֹרֵיהֶם
אֶל־הֵיכַל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קֵדְמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיתֶם קֵדְמָה
לַשָּׁמֶשׁ׃ 17 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם הֲנָקֵל לְבֵית יְהוּדָה
מֵעֲשׂוֹת אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ־פֹה כִּי־מָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
חָמָס וַיָּשֻׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנָּם שֹׁלְחִים אֶת־הַזְּמוֹרָה אֶל־
אַפָּם׃ 18 וְגַם־אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְחֵמָה לֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמֹל
וְקָרְאוּ בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל וְלֹא אֶשְׁמַע אוֹתָם׃

ט CAP. IX. ט

א וַיִּקְרָא בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קָרְבוּ פְּקֻדּוֹת הָעִיר וְאִישׁ
כְּלִי מַשְׁחֵתוֹ בְּיָדוֹ׃ 2 וְהִנֵּה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים ׀ מִדֶּרֶךְ

די גרויסע גרוילטהאטען וואס דאס הויז ישראל טהוט דא אום צו ער־ווייטערן זיך פון מיין הייליגטהום, דו וועסט נאך זעהען גרעסערע גרוילטהאטען.

7 דאן האט ער מיר געבראכט צום איינגאנג פון הויף, דארט האב איך דערזעהען א לאך אין וואנד.

8 און ער האט צו מיר געזאגט : מענשענקינד ! גראב אין וואנד ! איך האב געגראבען אין וואנד ערשט דארטען איז א טהיר.

9 און ער האט צו מיר געזאגט : קום און זעה די שלעכטע גרוילטהאטען וואס זיי טהוען דא !

10 איך בין אריינגעקומען און געזעהען פערשיעדענע געשטאלטען פון ווערים און פיה, אלערליי עקעלהאפטען — אלע געצען פון די קינדער ישראל אויסגעקריצט אויף די ווענד רונד ארום.

11 און זיעבציג מענער פון די עלטעסטע פונ'ם הויז ישראל, שטעהען פאר זיי, יעדער האלט זיין רויכפאן אין האנד, דער דיקער רויך פון די רויכ־ווערק געהט אין דער הויך ; אויך יאזניהו, שפן'ס זוהן, שטעהט צווי־שען זיי.

12 ער האט צו מיר ווידער געזאגט : זעהסטו, מענשענקינד, וואס די עלטסטע פון ישראל טהוען אין דער פינסטער, יעדער אין זיין געצען־צימער ? דאס איז ווייל זיי זאגען : „גאט זעהט אונז ניט, גאט האט דאס לאנד פערלאזען".

13 ער האט נאך צו מיר געזאגט : דו וועסט נאך ווידער זעהען גרויסע גרוילטהאטען וואס זיי טהוען !

14 דאן האט ער מיר געבראכט צום איינגאנג פון טהויער וואס איז אין צפון־זייט פון גאט'ס הויז, ערשט דארט זיצען פרויען און בעוויינען דעם תמוז.

15 און ער האט צו מיר געזאגט : האסטו געזעהען, מענשענקינד ? דו וועסט נאך זעהען גרוילטהאטען גרעסערע פאר די.

16 דאן האט ער מיר געבראכט אין אינערליכען הויף פון גאט'ס הויז, נעבען איינגאנג פון גאט'ס טעמפעל, צווישען זאאל און מזרח, דארט זיינען געווען פינף־און־צוואנציג מענשען שטעהענדיג הינטערווייליך צו גאט'ס טעמפעל מיט די געזיכטער צו מזרח, האבען זיי זיך געבוקט אין מזרח צו דער זונן.

17 און ער האט צו מיר געזאגט : האסטו געזעהן, מענשענקינד ? די גרויל־טהאטען, וועלכע זיי טהוען דא, זיינען פאר די הויז פון יהודה די אונבעדייטענדע ; זיי האבען פול געמאכט דאס לאנד מיט געוואלדטהאטען. און זיי ערצארנען מיר נאך מעהר—זיי רוקען זיך אליין א צווייג אין נאז !

18 איך וועל אבער אויך טהאן מיט וואוטה, מיין אויג וועט קיין מיטלייד האבען און קיינע ערבארמונג; זיי וועלען שוין רופען צו מיר מיט א הויכע שטימע, איך וועל זיי אבער ניט הערען.

קאפיטעל ט

1 דאן האט ער מיט א הויכע שטימע מיר אין אויער אויסגעשריען : עס ערנעהענט זיך די שטראף־בעשטימונג פון שטאדט, יעדער האלט זיינע ברעכגעצייג אין האנד !

2 און זעקס מענשען זיינען געקומען פונ'ם וועג (וואס געהט) צום אויבערשטען טהויער, וואס פערקעהרט זיך אין צפון זייט, יעדער מיט זיין

שַׁעַר הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר ׀ מָפְנֶה צָפוֹנָה וְאִישׁ כְּלִי מַפָּצוֹ בְּיָדוֹ
וְאִישׁ־אֶחָד בְּתוֹכָם לָבֻשׁ בַּדִּים וְקֶסֶת הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו
3 וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ אֵצֶל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת׃ וּכְבוֹד ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
נַעֲלָה מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת
וַיִּקְרָא אֶל־הָאִישׁ הַלָּבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֶסֶת הַסֹּפֵר
4 בְּמָתְנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלָם וְהִתְוִיתָ תָּו עַל־מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים
ה וְהַנֶּאֱנָקִים עַל כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וּלְאֵלֶּה
אָמַר בְּאָזְנַי עִבְרוּ בָעִיר אַחֲרָיו וְהַכּוּ עַל־תָּחֹס עֵינְכֶם
6 וְאַל־תַּחְמֹלוּ׃ זָקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ
לְמַשְׁחִית וְעַל־כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־עָלָיו הַתָּו אַל־תִּגַּשׁוּ
וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבָּיִת׃
7 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם טַמְּאוּ אֶת־הַבַּיִת וּמַלְאוּ אֶת־הַחֲצֵרוֹת
8 חֲלָלִים צֵאוּ וְיָצְאוּ וְהִכּוּ בָעִיר׃ וַיְהִי כְּהַכּוֹתָם וְנֵאשֲׁאַר
אֲנִי וָאֶפְּלָה עַל־פָּנַי וָאֶזְעַק וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הֲמַשְׁחִית
אַתָּה אֵת כָּל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל בְּשָׁפְכְּךָ אֶת־חֲמָתְךָ עַל־
9 יְרוּשָׁלָם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה גָּדוֹל
בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה מֻטֶּה כִּי
י אָמְרוּ עָזַב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ וְאֵין יְהוָה רֹאֶה׃ וְגַם אֲנִי
11 לֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמֹל דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם נָתָתִּי׃ וְהִנֵּה
הָאִישׁ ׀ לְבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר הַקֶּסֶת בְּמָתְנָיו מֵשִׁיב דָּבָר
לֵאמֹר עָשִׂיתִי כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃

CAP. X. י

א וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה אֶל־הָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַכְּרֻבִים כְּאֶבֶן
2 סַפִּיר כְּמַרְאֵה דְּמוּת כִּסֵּא נִרְאָה עֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
הָאִישׁ ׀ לְבֻשׁ הַבַּדִּים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בֵּינוֹת לַגַּלְגַּל
אֶל־תַּחַת לַכְּרוּב וּמַלֵּא חָפְנֶיךָ גַחֲלֵי־אֵשׁ מִבֵּינוֹת
לכרבים

ט v. 4. אליו קרי v. 5. אל קרי ibid. עינכם ק׳ v. 8. כצ״ל v. 9. נ״א חמס v. 11. ככל אשר ק׳

האמער אין האנד ; צווישען זיי איז געוועזן איינער אָנגעטהאָן אין לי־נענע קליידער מיט אַ שרייבצייג אונטער זיינע לענדען. זיי זיינען גע־קומען און אַוועקגעשטעלט זיך נעבען קופּערנעם מזבח.

3 דאן איז גאָט'ס הערליכקייט אראָב פון די כרובים, אויף וועלכע עס איז געוועזן צום שוועל פון הויז, און האָט גערופען דעם מאַן וועלכער איז אָנגעקליידעט אין לינענע קליידער וואָס האָלט אונטער זיינע לענדען דאָס שרייבצייג ;

4 און גאָט האָט צו איהם געזאָגט : געה דורך די שטאָדט, ד. ה. ירושלים, און מאַך אַ צייכען אויף די שטערענס פון די מענער וואָס זיפצען און אָכצען אויף אַלע גרוילטהאטען וואָס ווערען געטהאָן אין איהר.

5 צו די איבריגע האָט ער געזאָגט אין מיין געגענוואַרט : געהט איבער'ן שטאָדט נאָך איהם און שלאָגט, זאָל אייער אויג קיין מיטלייד האָבען און קיינע ערבאַרמונג.

6 אַלטע און יונגע, מיידלאַך, קליינע קינדער און פרויען זאָלט איהר אין גאַנצען אויס'הרג'ענען ; אָבער אויף יעדער מענשען וואָס אויף איהם איז אַ צייכען זאָלט איהר ניט נאָהענט קומען, פון מיין הייליגטהום זאָלט איהר אָנפאַנגען. זיי האָבען אָנגעפאַנגען פון די עלטערע מענשען, וועלכע זיינען געשטאַנען נעבען הויז.

7 אויך האָט ער צו זיי געזאָגט מאַכט אונריין דאָס הויז און די הויפען מאַכט פול מיט ערשלאָגענע, געהט ! זיי זיינען ארויס און געשלאָגען אין שטאָדט.

8 ווען זיי האָבען געשלאָגען בין איך אַליין געבליעבען ; דאן בין איך אויף מיין געזיכט געפאַלען, איך האָב געשריען און געזאָגט : אָה, אַלמעכטיגער גאָט ! ווילסטו פערניכטען אַלע איבערגעבליעבענע פון ישראל, אויסגיסענדיג דיין צאָרן אויף ירושלים ?

9 האָט ער מיר געענטפערט : די זינד פון הויז ישראל און יהודה איז זעהר גרויס — דאָס לאַנד איז פול מיט בלוטשולד און יעדער שטאָדט מיט אונרעכט, ווארום זיי זאָגען : „גאָט האָט פערלאָזען דאָס לאַנד, גאָט זעהט קיין זאַך !"

10 דערפאַר וועט אויך מיין אויג אויף זיי קיין מיטלייד ניט האָבען און קיינע ערבאַרמונג — זייער אויפפיהרונג וועט צו זייער קאָפּ אויסגעהן.

11 דער מאַן וואָס איז אנגעקליידעט אין לינענע קליידער, אונטער וועמעס לענדען דאָס שרייבצייג איז געוועזן, האָט געענטפערט אַזוי צו זאָגען : איך האָב געטהאָן ווי דו האָסט מיר בעפוילען.

קאַפּיטעל י

1 איך האָב געזעהען אויף דעם אויסשפּרייטונג וואָס איבער די קעפּ פון די כרובים אַן ערשיינונג ווי דאָס געשטאַלט פון אַ טהראָן פון סאַפּיר־שטיין, דאָס האָט זיך געזעהען אויף זיי.

2 פון דאָרטען האָט מען גערעדט צום מאַן וואָס איז אנגעקליידעט אין לינען און געזאָגט : „געה אַריין צווישען די רעדער אונטער די כרובים און נעהם אַ פולען הויפען פייער־קויהלען פון צווישען די כרובים און וואַרף אויפ'ן שטאָדט !" ער איז אַהין אַריין אין מיין געגענוואַרט.

לַכְּרֻבִים וּזְרֹק עַל־הָעִיר וַיָּבֹא לְעֵינָי׃ וְהַכְּרֻבִים עֹמְדִים 3
מִימִין לַבַּיִת בְּבֹאוֹ הָאִישׁ וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־הֶחָצֵר
הַפְּנִימִית׃ וַיָּרָם כְּבוֹד־יְהוָה מֵעַל הַכְּרוּב עַל מִפְתַּן 4
הַבָּיִת וַיִּמָּלֵא הַבַּיִת אֶת־הֶעָנָן וְהֶחָצֵר מָלְאָה אֶת־נֹגַהּ
כְּבוֹד יְהוָה׃ וְקוֹל כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים נִשְׁמַע עַד הֶחָצֵר ה
הַחִיצֹנָה כְּקוֹל אֵל־שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ׃ וַיְהִי בְּצַוֹּתוֹ אֶת־הָאִישׁ 6
לְבֻשׁ־הַבַּדִּים לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּינוֹת לַגַּלְגַּל מִבֵּינוֹת
לַכְּרוּבִים וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד אֵצֶל הָאוֹפָן׃ וַיִּשְׁלַח הַכְּרוּב אֶת־ 7
יָדוֹ מִבֵּינוֹת לַכְּרוּבִים אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר בֵּינוֹת הַכְּרֻבִים
וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן אֶל־חָפְנֵי לְבֻשׁ הַבַּדִּים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא׃ וַיֵּרָא 8
לַכְּרֻבִים תַּבְנִית יַד־אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה 9
אַרְבָּעָה אוֹפַנִּים אֵצֶל הַכְּרוּבִים אוֹפַן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוּב
אֶחָד וְאוֹפַן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוּב אֶחָד וּמַרְאֵה הָאוֹפַנִּים
כְּעֵין אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ׃ וּמַרְאֵיהֶם דְּמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּם
כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃ בְּלֶכְתָּם אֶל־אַרְבַּעַת 11
רִבְעֵיהֶם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּם כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִפְנֶה
הָרֹאשׁ אַחֲרָיו יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּם׃ וְכָל־בְּשָׂרָם 12
וְגַבֵּהֶם וִידֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים מְלֵאִים עֵינַיִם סָבִיב
לְאַרְבַּעְתָּם אוֹפַנֵּיהֶם׃ לָאוֹפַנִּים לָהֶם קוֹרָא הַגַּלְגַּל בְּאָזְנָי׃ 13
וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד פְּנֵי הָאֶחָד פְּנֵי הַכְּרוּב וּפְנֵי הַשֵּׁנִי 14
פְּנֵי אָדָם וְהַשְּׁלִישִׁי פְּנֵי אַרְיֵה וְהָרְבִיעִי פְּנֵי־נָשֶׁר׃ וַיֵּרֹמּוּ טו
הַכְּרוּבִים הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בִּנְהַר־כְּבָר׃ וּבְלֶכֶת 16
הַכְּרוּבִים יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבִשְׂאֵת הַכְּרוּבִים אֶת־
כַּנְפֵיהֶם לָרוּם מֵעַל הָאָרֶץ לֹא־יִסַּבּוּ הָאוֹפַנִּים גַּם־הֵם
מֵאֶצְלָם׃ בְּעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְרוֹמָם יֵרוֹמּוּ אוֹתָם כִּי רוּחַ 17
הַחַיָּה בָּהֶם׃ וַיֵּצֵא כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיַּעֲמֹד 18
עַל־הַכְּרוּבִים׃ וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים אֶת־כַּנְפֵיהֶם וַיֵּרוֹמּוּ 19

מן

3 די כרובים זיינען געשטאַנען אין רעכטען זייט פון הויז וואו דער מאַן איז אַריין און דער וואָלקען האָט אָנגעפילט דעם אינערליכען הויף.

4 גאָט'ס הערליכקייט איז אַראָב פון כרוב (און געבליעבען) אויפ'ן שוועל פון הויז, דאַן איז דאָס הויז פול געוואָרען מיט וואָלקען און דער הויף איז פול געוואָרען מיט'ן שיין פון גאָט'ס הערליכקייט.

5 דער גערויש פון די כרובים'ס פליגלען האָט זיך געהערט ביז'ן אויסער־ליכען הויף, אַזוי ווי די שטימע פון אַלמעכטיגען גאָט ווען ער רעדט.

6 ווען ער האָט אַ בעפעהל געגעבען דעם מאַן, אָנגעקליידעט אין לינען, זאָגענדיג: „נעהם פייער פון צווישען די רעדער וואָס צווישען די כרובים", איז ער אַריינגעקומען און שטעהן געבליעבען נעבען ראָד.

7 דאַן האָט איין כרוב אויסגעשטרעקט זיין האַנד פון צווישען די כרובים צום פייער וואָס צווישען די כרובים; ער האָט אויפגעהויבען און אַריינ־געלייגט אין די הויפענס פון דעם אָנגעקליידעטען אין לינען. יענער האָט עס גענומען און איז אַרויסגעגאַנגען.

8 דאַן האָט זיך בעוויזען די כרובים פון אונטער זייערע פליגלען אַ גע־שטאַלט פון אַ מענשעשע האַנד.

9 איך האָב אויך געזעהען פיער רעדער נעבען די כרובים — צו איין ראָד נעבען יעדער כרוב; דאָס אויסזעהען פון די רעדער איז געווען ווי קריזאָליט־שטיין.

10 דאָס אויסזעהען פון אַלע פיער האָט איין געשטאַלט געהאַט — אַזוי ווי עס ווייזט אויס אַ ראָד אין אַ ראָד.

11 ווען זיי געהען, קענען זיי געהען אין אַלע פיער זייטען — זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג, ווארום וואו די ערשטע ווענדעט זיך געהען זיי אַלע נאָך; זיי דאַרפען זיך ניט אומקעהרען געהענדיג.

12 זייער גאַנצער קערפּער, זייערע רוקענס, זייערע הענד און זייערע פליגלען אויך די רעדער זיינען פול מיט אויגען, די רעדער זיינען געווען ארום זיי פיער.

13 [די זעלביגע אופנים האָט מען אין מיין געגענוואַרט גערופען „גלגלים".]

14 יעדער פון זיי האָט פיער געזיכטען: איין געזיכט פון אַ כרוב, די צווייטע פון אַ מענשען, די דריטע פון אַ לייב און די פירטע פון אַ אָדלער:

15 די כרובים האָבען זיך אימער געהויבען. (דאָס זיינען די זעלביגע טהיערען וועלכע איך האָב געזעהען ביים טייך כבר).

16 ווען די כרובים געהען, געהען אויך די רעדער נעבען זיי. און ווען די כרובים הויבען אויף זייערע פליגלען אום אויפצוהויבען זיך פון דר'ערד, אויך דאַן קעהרען זיך די רעדער ניט אַוועק פון זיי.

17 ווען זיי (די טהירען) שטעלען זיך אָב בלייבען זיי (די רעדער) אויך שטעהן, ווען זיי הויבען זיך אויף ערהויבען זיי זיך אויך — דער ווילען פון די טהירען איז אויך אין זיי.

18 דאַן איז גאָט'ס הערליכקייט אַראָב פונ'ם שוועל פון הויז און איז גע־בליעבען שטעהן אויף די כרובים.

19 די כרובים האָבען אויפגעהויבען זייערע פליגלען און ערהויבען זיך פון

מִן־הָאָרֶץ לְעֵינַי בְּצֵאתָם וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וַיַּעֲמֹד
פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקַּדְמוֹנִי וּכְבוֹד אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
כ עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה׃ הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי־
21 יִשְׂרָאֵל בִּנְהַר־כְּבָר וָאֵדַע כִּי כְרוּבִים הֵמָּה׃ אַרְבָּעָה
אַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאֶחָד וּדְמוּת יְדֵי
22 אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם׃ וּדְמוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים אֲשֶׁר
רָאִיתִי עַל־נְהַר־כְּבָר מַרְאֵיהֶם וְאוֹתָם אִישׁ אֶל־עֵבֶר
פָּנָיו יֵלֵכוּ׃

Cap. XI. יא

א וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ וַתָּבֵא אֹתִי אֶל־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקַּדְמוֹנִי
הַפּוֹנֶה קָדִימָה וְהִנֵּה בְּפֶתַח הַשַּׁעַר עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ
וָאֶרְאֶה בְתוֹכָם אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־עַזֻּר וְאֶת־פְּלַטְיָהוּ בֶן־
2 בְּנָיָהוּ שָׂרֵי הָעָם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה
הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אָוֶן וְהַיֹּעֲצִים עֲצַת־רָע בָּעִיר הַזֹּאת׃
3 הָאֹמְרִים לֹא בְקָרוֹב בְּנוֹת בָּתִּים הִיא הַסִּיר וַאֲנַחְנוּ
4 ה הַבָּשָׂר׃ לָכֵן הִנָּבֵא עֲלֵיהֶם הִנָּבֵא בֶּן־אָדָם׃ וַתִּפֹּל עָלַי
רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם
6 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יְדַעְתִּיהָ׃ הִרְבֵּיתֶם
7 חַלְלֵיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת וּמִלֵּאתֶם חוּצוֹתֶיהָ חָלָל׃ לָכֵן כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה חַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם בְּתוֹכָהּ הֵמָּה
8 הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ׃ חֶרֶב יְרֵאתֶם
9 וְחֶרֶב אָבִיא עֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד־זָרִים וְעָשִׂיתִי בָכֶם שְׁפָטִים׃
י בַּחֶרֶב תִּפֹּלוּ עַל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפּוֹט אֶתְכֶם וִידַעְתֶּם
11 כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ הִיא לֹא־תִהְיֶה לָכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ
12 בְתוֹכָהּ לְבָשָׂר אֶל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם׃ וִידַעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר בְּחֻקַּי לֹא הֲלַכְתֶּם וּמִשְׁפָּטַי לֹא

עשיתם

v. 6. למדנחא ומלאתים v. 7. סבירין אוציא

דר׳ערד פאר מיינע אויגען ; ווען זיי האָבען זיך בעוועגט זיינען די רעדער געווען נעבען זיי, זיי האָבען זיך אָבגעשטעלט ביים איינגאנג פונ׳ם מזרח טהויער פון גאָט׳ס הויז, אויבען אויף זיי איז געווען גאָט׳ס הערליכקייט.

20 דאָס איז די זעלביגע טהירען וועלכע איך האָב געזעהען ביים טייך כבר אונטער דעם גאָט פון ישראל ; איך האָב פערשטאַנען אז דאָס זיי־נען די כרובים.

21 יעדע האָט פיער געזיכטער, און יעדע האָט פיער פליגלען ; אונטער זייערע פליגלען איז אַ געשטאַלט פון אַ מענשעשע האַנד.

22 דאָס אויסזעהען פון זייערע געזיכטער איז די זעלביגע געזיכטער וועלכע איך האָב געזעהען ביים טייך כבר — זייער אויסזעהען און זיי זעלבסט. יעדער איז געגאַנגען צום זייט פון זיין געזיכט.

קאַפּיטעל יא

1 און אַ ווינד האָט מיך אויפגעהויבען און געבראכט מיך צום מזרח־טהויער (וואָס איז געווענדעט מזרח־־צו), ערשט אין איינגאַנג פונ׳ם טהויער זיינען פינף־און־צוואַנציג מענשען ; צווישען זיי האָב איך גע־זעהען יאזניהו, עזר׳ס זוהן, און פלטיהו, בניהו׳ס זוהן, די פאָרשטעהער פון פאָלק.

2 און ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! דאָס זיינען די מענער וואָס טראַכטען אונרעכט און גיבען שלעכטע ראטהען אין דיעזע שטאָדט ;

3 זיי זאָגען : „נאָך ניט אַזוי גיך ! מען קען נאָך בויען הייזער ! אַזוי ווי זי איז דער טאָפּ, אַזוי זיינען מיר דאָס פלייש".

4 דערפאַר פּראָפעציייהע אויף זיי ; פּראָפעצייהע, מענשענקינד !

5 און אַ געטליכע בעגייסטערונג איז אראָב אויף מיר און האָט צו מיר געזאָגט : אַזוי האָט גאָט געזאָגט — איהר האָט ריכטיג געזאָגט ; הויז פון ישראל ! איך וויים אַלץ וואָס איהר טראַכט.

6 איהר האָט גרויס געמאַכט דעם צאהל פון ערשלאַגענע אין דיעזע שטאָדט, און איהרע גאַסען האָט איהר פול געמאַכט מיט ערמאָרדעטע.

7 דערפאַר אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט : אייערע ערמאָרדע־טע וואָס איהר האָט אין איהר אנגעלייגט — זיי זיינען דאָס פלייש, און זי (די שטאָדט) איז דער טאָפּ, פון וועלכען איך וועל אייך ארויסנעהמען.

8 איהר שרעקט זיך פאַר׳ן שווערד, וועל איך אויף אייך ברענגען אַ שווערד — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער —

9 און פון איהר (פון שטאָדט) וועל איך אייך ארויסנעהמען, איך וועל אייך איבערגעבען אין האַנד פון באַרבאַרען, דאַן וועל איך אויף אייך מיין שטראָף אויסאיבען.

10 איהר וועט פאַלען פון שווערד אויפ׳ן גרענעץ פון ישראל, דאָרט וועל איך אייך שטראָפען, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך בין גאָט.

11 זי וועט פאַר אייך ניט זיין אַלס טאָפּ, אָבער איהר וועט אין איהר זיין ווי פלייש, אויפ׳ן גרענעץ פון ישראל וועל איך אייך שטראָפען.

12 אום איהר זאָלט וויסען, אַז איך בין גאָט, וואָס אין מיינע געזעצען זייט

עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם עֲשִׂיתֶם׃ וַיְהִי 13
כְּהִנָּבְאִי וּפְלַטְיָהוּ בֶן־בְּנָיָה מֵת וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶזְעַק ׀ קוֹל
גָּדוֹל וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה כָּלָה אַתָּה עֹשֶׂה אֵת שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם 14 טו
אַחֶיךָ אַחֶיךָ אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה אֲשֶׁר
אָמְרוּ לָהֶם יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ הִיא
נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה׃ לָכֵן אֱמֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי 16
יֱהוִה כִּי הִרְחַקְתִּים בַּגּוֹיִם וְכִי הֲפִיצוֹתִים בָּאֲרָצוֹת וָאֱהִי
לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט בָּאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם׃ לָכֵן 17
אֱמֹר כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
וְאָסַפְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפֹצוֹתֶם בָּהֶם וְנָתַתִּי
לָכֶם אֶת־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וּבָאוּ־שָׁמָּה וְהֵסִירוּ אֶת־ 18
כָּל־שִׁקּוּצֶיהָ וְאֶת־כָּל־תּוֹעֲבֹתֶיהָ מִמֶּנָּה׃ וְנָתַתִּי לָהֶם 19
לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי לֵב הָאֶבֶן
מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר׃ לְמַעַן בְּחֻקֹּתַי יֵלֵכוּ וְאֶת־ כ
מִשְׁפָּטַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
לֵאלֹהִים׃ וְאֶל־לֵב שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ 21
דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים 22
אֶת־כַּנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל תּוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲמֹד 23
עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִקֶּדֶם לָעִיר׃ וְרוּחַ נְשָׂאַתְנִי וַתְּבִאֵנִי 24
כַשְׂדִּימָה אֶל־הַגּוֹלָה בַּמַּרְאֶה בְּרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעָלַי
הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי׃ וָאֲדַבֵּר אֶל־הַגּוֹלָה אֵת כָּל־דִּבְרֵי כה
יְהוָה אֲשֶׁר הֶרְאָנִי׃

יב CAP. XII. יב

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם בְּתוֹךְ בֵּית־הַמֶּרִי א 2
אַתָּה יֹשֵׁב אֲשֶׁר עֵינַיִם לָהֶם לִרְאוֹת וְלֹא רָאוּ אָזְנַיִם לָהֶם
לשמע

י״א v. 18, 19. כצ״ל

איהר ניט געגאַנגען און מיינע רעכטע האָט איהר ניט געטהאָן, איהר האָט נאָר געטהאָן לויט די רעכטע פון די פעלקער וואָס ארום אייך.

13 ווען איך האָב דאָס פּראָפעצייהעט איז פלטיהו, בניהו'ס זוהן, געשטאָרבען, בין איך געפאלען אויף מיין געזיכט און געשריען מיט א הויכע שטימע, איך האָב געזאָגט: וועה, אַלמעכטיגער גאָט! דו פערניכטעסט דאָך אין גאַנצען די געבליעבענע פון ישראל!

14 איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

15 מענשענקינד! דיינע ברידער, דיינע פריינד, דיינע פערוואַנדטע און דאָס גאַנצע הויז פון ישראל, צו וועלכע די איינוואוינער פון ירושלים האָבען געזאָגט: „ערווייטערט זיך פון גאָט, צו אונז געהערט די ערד — עס איז אונז געגעבען אלס בעזיץ!"

16 דערפאר זאָג (צו זיי): אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער — זאָגאר ווען איך האָב זיי ווייט פערוואָרפען און פערשפּרייט זיי אין די פערשיעדענע לענדער, וועל איך צו זיי זיין אלס א קליינער הייליגטהום אין די לענדער וואו זיי זיינען געקומען.

17 אַלזאָ זאָג (זיי): אַזוי האָט געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט: איך וועל אייך צונויפקלייבען פון די פעלקער און צוזאַמענקלייבען אייך פון די לענדער אין וועלכע איהר זייט צושפּרייט; איך וועל אייך צוריקגעבען דאָס לאַנד פון ישראל.

18 אַז זיי וועלען אהין קומען וועלען זיי אָבשאַפען אַלע איהרע געצען אויף אַלע גרויליטהאַטען פון איהר.

19 איך וועל זיי געבען איין (אנדער) הארץ און א נייעם גייסט וועל איך אריינגעבען אין אייך; איך וועל פון זייער קערפּער ארויסנעהמען דאָס (הארטע) שטיינערנע הארץ און וועל זיי געבען א (ווייכע) הארץ פון פלייש.

20 אום זיי זאָלען געהען אין מיינע געזעצע, אָבהיטען מיינע רעכטע און טהאָן זיי; דאַן וועלען זיי זיין מיין פאָלק און איך וועל זיין זייער גאָט.

21 און די וואָס עס ציהט זיי צו אבשייליכקייטען און גרויליטהאַטען, וועט זייער אויפפיהרונג אויסגעהען צו זייער קאָפּ — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

22 די כרובים האָבען אויפגעהויבען זייערע פליגלען אויף די רעדער (האָבען זיך אויפגעהויבען) מיט זיי, די הערליכקייט פונ'ם גאָט פון ישראל איז געווען אויף זיי פון אויבען.

23 דאַן איז גאָט'ס הערליכקייט אַוועק פון מיטען שטאָדט און האָט זיך געשטעלט אויפ'ן בארג וואָס אין מזרח־זייט פון שטאָדט.

24 מיר האָט א ווינד געטראָגען און געבראַכט אין כשדים צו די אויסגעוואַנדערטע, וועלכע איך האָב אלס ערשיינונג געזעהען אין מיין שטאַרקע בעגייסטערונג, דאַן איז אַוועק פון מיר די ערשיינונג, וועלכע איך האָב געזעהען.

25 איך האָב צו די אויסגעוואַנדערטע גערעדט אַלע ווערטער גאָט'ס, וועגען אַלץ וואָס ער האָט מיר געוויזען.

קאַפּיטעל יב

1 און גאָטס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! דו געפינסט זיך אין א הויז פון ווידערשפּעניגער, וועל־

3 לִשְׁמֹעַ וְלֹא שָׁמֵעוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵם׃ וְאַתָּה בֶן־
אָדָם עֲשֵׂה לְךָ כְּלֵי גוֹלָה וּגְלֵה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְגָלִיתָ
מִמְּקוֹמְךָ אֶל־מָקוֹם אַחֵר לְעֵינֵיהֶם אוּלַי יִרְאוּ כִּי בֵּית
4 מְרִי הֵמָּה׃ וְהוֹצֵאתָ כֵלֶיךָ כִּכְלֵי גוֹלָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם
ה וְאַתָּה תֵּצֵא בָעֶרֶב לְעֵינֵיהֶם כְּמוֹצָאֵי גּוֹלָה׃ לְעֵינֵיהֶם
6 חֲתָר־לְךָ בַקִּיר וְהוֹצֵאתָ בּוֹ׃ לְעֵינֵיהֶם עַל־כָּתֵף תִּשָּׂא
בָּעֲלָטָה תוֹצִיא פָּנֶיךָ תְכַסֶּה וְלֹא תִרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ כִּי־
7 מוֹפֵת נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ וָאַעַשׂ כֵּן כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי כֵּלַי
הוֹצֵאתִי כִּכְלֵי גוֹלָה יוֹמָם וּבָעֶרֶב חָתַרְתִּי־לִי בַקִּיר בְּיָד
8 בָּעֲלָטָה הוֹצֵאתִי עַל־כָּתֵף נָשָׂאתִי לְעֵינֵיהֶם׃ וַיְהִי
9 דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּבֹּקֶר לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הֲלֹא אָמְרוּ אֵלֶיךָ
י בֵּית יִשְׂרָאֵל בֵּית הַמֶּרִי מָה אַתָּה עֹשֶׂה׃ אֱמֹר אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הַנָּשִׂיא הַמַּשָּׂא הַזֶּה בִּירוּשָׁלַםִ
11 וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הֵמָּה בְתוֹכָם׃ אֱמֹר אֲנִי מוֹפֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֵּן יֵעָשֶׂה לָהֶם בַּגּוֹלָה בַשְּׁבִי יֵלֵכוּ׃
12 וְהַנָּשִׂיא אֲשֶׁר־בְּתוֹכָם אֶל־כָּתֵף יִשָּׂא בָּעֲלָטָה וְיֵצֵא בַּקִּיר
יַחְתְּרוּ לְהוֹצִיא בוֹ פָּנָיו יְכַסֶּה יַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאֶה לַעַיִן
13 הוּא אֶת־הָאָרֶץ׃ וּפָרַשְׂתִּי אֶת־רִשְׁתִּי עָלָיו וְנִתְפַּשׂ
בִּמְצוּדָתִי וְהֵבֵאתִי אֹתוֹ בָבֶלָה אֶרֶץ כַּשְׂדִּים וְאוֹתָהּ לֹא־
14 יִרְאֶה וְשָׁם יָמוּת׃ וְכֹל אֲשֶׁר סְבִיבֹתָיו עֶזְרֹה וְכָל־אֲגַפָּיו
טו אֱזָרֶה לְכָל־רוּחַ וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה בַּהֲפִיצִי אוֹתָם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִי אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃
16 וְהוֹתַרְתִּי מֵהֶם אַנְשֵׁי מִסְפָּר מֵחֶרֶב מֵרָעָב וּמִדָּבֶר לְמַעַן
יְסַפְּרוּ אֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וְיָדְעוּ
17 18 כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־
אָדָם לַחְמְךָ בְּרַעַשׁ תֹּאכֵל וּמֵימֶיךָ בְּרָגְזָה וּבִדְאָגָה תִּשְׁתֶּה׃
19 וְאָמַרְתָּ אֶל־עַם־הָאָרֶץ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לְיוֹשְׁבֵי
ירושלם

v. 12. הל׳ קמוצה   v. 14 עזרו קרי

כע האָבען אויגען צו זעהען און זעהען ניט, זיי האָבען אויערן צו הערען און הערען ניט, ווארום זיי זיינען אַ הויז פון ווידערשפּעניגער.

3 און דו, מענשענקינד, מאַך זיך קליידער פון אַ אויסוואַנדערער און וואַנ־דער אויס ביי טאָג פאַר זייערע אויגען, וואַנדער אויס פון דיין אָרט אין אַן אַנדער אָרט, פאַר זייערע אויגען, פיעלייכט וועלען זיי איינזעהען, אַז זיי זיינען אַ הויז פון ווידערשפּעניגער.

4 דיינע קליידער, די וואַנדער־קליידער, טראָג אַרויס ביי טאָג פאַר זייערע אויגען, דו אַליין זאָלסט אַרויסגעהען אַבענד־צייט, פאַר זייערע אויגען, ווי עס געהען אַרויס וואַנדערער.

5 פאַר זייערע אויגען גראָב איין אין וואַנד און טראָג דאָס דורך דאָרטען אַרויס.

6 פאַר זייערע אויגען זאָלסטו אויפ׳ן שולטער טראָגען, אין דער פינסטער זאָלסטו עס אַרויסטראָגען, דיין געזיכט דעק צו אום דו זאָלסט ניט זעהען דאָס לאַנד, איך שטעל דיר אַלס וואונדער צייכען פאַר דאָס הויז ישראל.

7 איך האָב געטהאָן אַזוי ווי איך בין בעפוילען געוואָרען, מיינע זאַכען, ווי וואַנדער־זאַכען, האָב איך אַרויסגעטראָגען ביי טאָג, פון אָווענד האָב איך מיט׳ן האַנד איינגעגראָבען אין וואַנד, איך האָב עס אין דער פינסטער אַרויסגעטראָגען, איך האָב עס אויפ׳ן שולטער געטראָגען אום זיי זאָלען זעהען.

8 אין דער פריה איז גאָט׳ס וואָרט געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

9 מענשענקינד! דאָס הויז ישראל, דאָס ווידערשפּעניגטע הויז, האָבען דאָך ביי דיר געפרעגט: „וואָס טהוסטו?"

10 זאָג צו זיי: אַזוי האָט גאָט דער אַלמעכטיגער געזאָגט — דער פאַר־טראָג ווערט אויסגעשפּראָכען איבער ירושלים און דאָס גאַנצע הויז ישראל, וועלכע זיינען אין איהר.

11 זאָג (זיי): איך בין אייער פאָרצייכען! אַזוי ווי איך האָב געטהאָן וועט מיט זיי געטהאָן ווערען. — אין געפאַנגענשאַפט וועלען זיי געהען.

12 זאָגאַר זייער פירשט וועט אויפ׳ן שולטער טראָגען אין דער פינסטער ווען ער וועט אַרויסגעהען; מען וועט אין וואַנד איינגראָבען, דורך דאָרטען אַרויס־צוטראָגען, ער וועט זיין געזיכט צודעקען אום ער זאָל ניט גוט זעהען דאָס לאַנד.

13 איך וועל אָבער אויסשפּרייטען מיין נעץ איבער איהם ביז ער וועט גע־כאַפּט ווערען אין מיין פאַנג־נעץ, איך וועל איהם ברענגען אין בבל, אין׳ם לאַנד כשדים, ער וועט איהר אָבער ניט זעהען — דאָרטען וועט ער שטאַרבען.

14 אויך אַלע וואָס זיינען אַרום איהם, זיין הילף, און אַלע וואָס שטעהען ביי זיינע זייטען, וועל איך צושפּרייטען אויף אַלע זייטען און אַרויס־נעהמען אַ שווערד נאָך זיי.

15 ערשט דאַן וועלען זיי אַנערקענען, אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל זיי צושפּרייטען איבער די פעלקער און פונאַנדערוואַרפען זיי אין די לענדער.

16 איך וועל פון זיי איבערלאָזען מענשען מיט אַ צאהל, (די וואָס וועלען בלייבען) פון שווערד, הונגער און פעסט, אום זיי זאָלען דערצעהלען אַלע זייערע גרוילטהאַטען צווישען די פעלקער וואוהין זיי זיינען גע־קומען; דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

17 אויך איז גאָט׳ס וואָרט געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

18 מענשענקינד! דיין ברויט וועסטו עסען אויפגערעגטערהייט, און דיין וואַסער וועסטו טרינקען ציטערענדיג און זאָרגענדיג.

19 און צו דעם פאָלק פון לאַנד זאָלסטו זאָגען: אַזוי זאָגט גאָט דער אַל־

יְרוּשָׁלַ֙͏ִם֙ אֶל־אַדְמַ֣ת יִשְׂרָאֵ֔ל לַחְמָם֙ בִּדְאָגָ֣ה יֹאכֵ֔לוּ
וּמֵֽימֵיהֶ֖ם בְּשִׁמָּמ֣וֹן יִשְׁתּ֑וּ לְמַ֜עַן תֵּשַׁ֤ם אַרְצָהּ֙ מִמְּלֹאָ֔הּ
מֵחֲמַ֖ס כָּל־הַיֹּשְׁבִ֥ים בָּֽהּ׃ וְהֶעָרִ֤ים הַנּֽוֹשָׁבוֹת֙ תֶּחֱרַ֔בְנָה כ
וְהָאָ֖רֶץ שְׁמָמָ֣ה תִֽהְיֶ֑ה וִֽידַעְתֶּ֖ם כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ וַיְהִ֥י 21
דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם מָֽה־הַמָּשָׁ֤ל הַזֶּה֙ לָכֶ֔ם 22
עַל־אַדְמַ֥ת יִשְׂרָאֵ֖ל לֵאמֹ֑ר יַֽאַרְכוּ֙ הַיָּמִ֔ים וְאָבַ֖ד כָּל־חָזֽוֹן׃
לָכֵ֞ן אֱמֹ֣ר אֲלֵיהֶ֗ם כֹּֽה־אָמַר֮ אֲדֹנָ֣י יְהוִה֒ הִשְׁבַּ֙תִּי֙ אֶת־ 23
הַמָּשָׁ֣ל הַזֶּ֔ה וְלֹא־יִמְשְׁל֥וּ אֹת֛וֹ ע֖וֹד בְּיִשְׂרָאֵ֑ל כִּ֣י אִם־דַּבֵּ֣ר
אֲלֵיהֶ֔ם קָֽרְבוּ֙ הַיָּמִ֔ים וּדְבַ֖ר כָּל־חָזֽוֹן׃ כִּ֠י לֹ֣א יִהְיֶ֥ה ע֛וֹד 24
כָּל־חֲז֥וֹן שָׁ֖וְא וּמִקְסַ֣ם חָלָ֑ק בְּת֖וֹךְ בֵּ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃ כִּ֣י ׀ אֲנִ֣י כה
יְהוָ֗ה אֲדַבֵּ֡ר אֵת֩ אֲשֶׁ֨ר אֲדַבֵּ֤ר דָּבָר֙ וְיֵעָשֶׂ֔ה לֹ֥א תִמָּשֵׁ֖ךְ
ע֑וֹד כִּ֣י בִֽימֵיכֶ֞ם בֵּ֣ית הַמֶּ֗רִי אֲדַבֵּ֤ר דָּבָר֙ וַעֲשִׂיתִ֔יו נְאֻ֖ם
אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם 26 27
הִנֵּ֤ה בֵֽית־יִשְׂרָאֵל֙ אֹֽמְרִ֔ים הֶחָז֛וֹן אֲשֶׁר־ה֥וּא חֹזֶ֖ה לְיָמִ֣ים
רַבִּ֑ים וּלְעִתִּ֥ים רְחוֹק֖וֹת ה֥וּא נִבָּֽא׃ לָכֵ֞ן אֱמֹ֣ר אֲלֵיהֶ֗ם כֹּ֤ה 28
אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה לֹֽא־תִמָּשֵׁ֥ךְ ע֖וֹד כָּל־דְּבָרָ֑י אֲשֶׁ֨ר אֲדַבֵּ֤ר
דָּבָר֙ וְיֵ֣עָשֶׂ֔ה נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃

יג Cap. XIII. יג

וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם הִנָּבֵ֛א אֶל־נְבִיאֵ֥י א 2
יִשְׂרָאֵ֖ל הַנִּבָּאִ֑ים וְאָמַרְתָּ֙ לִנְבִיאֵ֣י מִלִּבָּ֔ם שִׁמְע֖וּ דְּבַר־
יְהוָֽה׃ כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה ה֖וֹי עַל־הַנְּבִיאִ֣ים הַנְּבָלִ֑ים 3
אֲשֶׁ֧ר הֹלְכִ֛ים אַחַ֥ר רוּחָ֖ם וּלְבִלְתִּ֥י רָאֽוּ׃ כְּשֻׁעָלִ֖ים בָּחֳרָב֑וֹת 4
נְבִיאֶ֖יךָ יִשְׂרָאֵ֥ל הָיֽוּ׃ לֹ֤א עֲלִיתֶם֙ בַּפְּרָצ֔וֹת וַתִּגְדְּר֥וּ גָ֖דֵר ה
עַל־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל לַעֲמֹ֥ד בַּמִּלְחָמָ֖ה בְּי֥וֹם יְהוָֽה׃ חָ֤זוּ שָׁוְא֙ 6
וְקֶ֣סֶם כָּזָ֔ב הָאֹֽמְרִים֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וַֽיהוָ֖ה לֹ֣א שְׁלָחָ֑ם וְיִֽחֲל֖וּ
לְקַיֵּ֥ם דָּבָֽר׃ הֲל֧וֹא מַֽחֲזֵה־שָׁ֣וְא חֲזִיתֶ֗ם וּמִקְסַ֥ם כָּזָ֖ב 7
אֲמַרְתֶּ֑ם וְאֹֽמְרִים֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וַאֲנִ֖י לֹ֥א דִבַּֽרְתִּי׃
לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה יַ֚עַן דַּבֶּרְכֶ֣ם שָׁ֔וְא וַחֲזִיתֶ֖ם כָּזָ֑ב 8

מעכטיגער צו די איינוואוינער פון ירושלים — אויף דאָס לאַנד פון ישראל וועלען זיי זאָרגענדיג עסען ברויט און וואסער טרינקען ערשטוי־נענדיג, אום דאָס לאַנד זאָל פערוויסטעט ווערען פון דאָס מיט וואָס זי איז פול — פון די געוואַלדטהאַטען פון אַלע איהרע בעוואוינער.

20 די בעוואוינטע שטעדט וועלען וויסט ווערען, און דאָס גאַנצע לאַנד וועט ליידיג ווערען — דאַן וועט איהר אנערקענען אז איך בין גאָט.

21 אויך איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

22 מענשענקינד! וואָס בעדייט דער שפּריכוואָרט וואָס איהר האָט זיך אין'ם לאַנד ישראל'ס, זאָגענדיג: „עס וועט עטוואס צייט נעהמען און פון אַלע פּראָפעצייהונגען וועט גאָרנישט ווערען".

23 דערפאַר זאָג צו זיי: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך האָב אָבגעשאַפט דיעזען שפּריכוואָרט, מען וועט איהם שוין מעהר ניט ניצען אין ישראל; זאָג זיי: „עס איז נאָהענט די צייט (וואָס עס וועט גע־שעהען) דאָס וואָרט פון יעדער פּראָפעצייהונג.

24 דאַמאַלס וועט שוין מעהר ניט זיין קיין פאַלשע פּראָפעצייהונג און קיינע אונבעדייטענדע צויבערייען אין'ם הויז ישראל".

25 אַז איך גאָט רייד, וועט יעדער וואָרט וואָס איך רייד געשעהען, עס וועט לאַנג ניט געדויערן — נאָך אין פערלויף פון אייער צייט, איהר ווידער־שפּעניגע הויז, וועל איך רעדען אַ וואָרט און פערווירקליכען דאָס — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

26 אויך איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

27 מענשענקינד! דאָס הויז ישראל זאָגען: „דאָס פאָראויסזעהונג, וועל־כע ער פּראָפעצייהעט איז פאַר די שפּעטערע צוקונפט, נאָר פאַר ווייטע צייטען פּראָפעצייהעט ער".

28 דערפאַר זאָג צו זיי: אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — מיינע ווערטער וועלען זיך מעהר ניט פערציהען, דאָס וואָס איך רייד וועט גלייך געשעהען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל יג.

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! פּראָפעצייהע אויף די נביאים פון ישראל, וועלכע פּראָ־פעצייהען; זאָג צו די נביאים, וועלכע רעדען וואָס זייער הארץ וויל: „הערט דאָס וואָרט פון גאָט!

3 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — וועה צו די ניכסטווירדיגע פּראָפע־טען, וועלכע געהן נאָך זייער אייגענעם גייסט, ניט האָבענדיג קיינע (געט־ליכע) ערשיינונג.

4 ווי פוקסען אין די רואינען, זיינען געוואָרען דיינע נביאים, ישראל!

5 איהר זייט ניט געקומען צו די צובראָכענע ערטער אום צו פאַרריכטען דעם צאַם פאַר דאָס הויז ישראל אַז זיי זאָלען קענען אויסשטעהען אין צייט פון קריעג — אין'ם טאָג פון גאָט'ס שטראָף.

6 זיי האָבען פאָראויסגעזעהען ליגענס און געצויבערט פאַלש, זיי זאָגען: „גאָט האָט גערעדט" ווען גאָט האָט זיי גאָר ניט געשיקט, און זיי גיעבען האָפנונג אַז יעדעס וואָרט וועט ערפילט ווערען.

7 האָט איהר ניט ליגען פאָראויסגעזעהען און פאַלשע צויבערייען פאָראויס־געזאָגט? איהר זאָגט: „גאָט האָט גערעדט" ווען איך רייד צו אייך ניט;

8 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל איהר רעדט פאַלש

9 לָכֵן הִנְנִי אֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהָיְתָה יָדִי אֶל־
הַנְּבִיאִים הַחֹזִים שָׁוְא וְהַקֹּסְמִים כָּזָב בְּסוֹד עַמִּי לֹא־יִהְיוּ
וּבִכְתָב בֵּית־יִשְׂרָאֵל לֹא יִכָּתֵבוּ וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא
י יָבֹאוּ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי אֲדֹנָי יֱהוִה׃ יַעַן וּבְיַעַן הִטְעוּ אֶת־
עַמִּי לֵאמֹר שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם וְהוּא בֹּנֶה חַיִץ וְהִנָּם טָחִים
11 אֹתוֹ תָּפֵל׃ אֱמֹר אֶל־טָחֵי תָפֵל וְיִפֹּל הָיָה ׀ גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף
וְאַתֵּנָה אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ תִּפֹּלְנָה וְרוּחַ סְעָרוֹת תְּבַקֵּעַ׃
12 וְהִנֵּה נָפַל הַקִּיר הֲלוֹא יֵאָמֵר אֲלֵיכֶם אַיֵּה הַטִּיחַ אֲשֶׁר
13 טַחְתֶּם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה וּבִקַּעְתִּי רוּחַ־
סְעָרוֹת בַּחֲמָתִי וְגֶשֶׁם שֹׁטֵף בְּאַפִּי יִהְיֶה וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ
14 בְּחֵמָה לְכָלָה׃ וְהָרַסְתִּי אֶת־הַקִּיר אֲשֶׁר־טַחְתֶּם תָּפֵל
וְהִגַּעְתִּיהוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִגְלָה יְסֹדוֹ וְנָפְלָה וּכְלִיתֶם בְּתוֹכָהּ
טו וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְכִלֵּיתִי אֶת־חֲמָתִי בַּקִּיר וּבַטָּחִים
16 אֹתוֹ תָּפֵל וְאֹמַר לָכֶם אֵין הַקִּיר וְאֵין הַטָּחִים אֹתוֹ׃ נְבִיאֵי
יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים אֶל־יְרוּשָׁלִַם וְהַחֹזִים לָהּ חֲזוֹן שָׁלֹם
17 וְאֵין שָׁלֹם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם שִׂים
פָּנֶיךָ אֶל־בְּנוֹת עַמְּךָ הַמִּתְנַבְּאוֹת מִלִּבְּהֶן וְהִנָּבֵא עֲלֵיהֶן׃
18 וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הוֹי לִמְתַפְּרוֹת כְּסָתוֹת
עַל ׀ כָּל־אַצִּילֵי יָדַי וְעֹשׂוֹת הַמִּסְפָּחוֹת עַל־רֹאשׁ כָּל־
קוֹמָה לְצוֹדֵד נְפָשׁוֹת הַנְּפָשׁוֹת תְּצוֹדֵדְנָה לְעַמִּי וּנְפָשׁוֹת
19 לָכֶנָה תְחַיֶּינָה׃ וַתְּחַלֶּלְנָה אֹתִי אֶל־עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי שְׂעֹרִים
וּבִפְתוֹתֵי לֶחֶם לְהָמִית נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־תְמוּתֶנָה וּלְחַיּוֹת
נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־תִחְיֶינָה בְּכַזֶּבְכֶם לְעַמִּי שֹׁמְעֵי כָזָב׃
כ לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי אֶל־כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה
אֲשֶׁר אַתֵּנָה מְצֹדְדוֹת שָׁם אֶת־הַנְּפָשׁוֹת לְפֹרְחוֹת וְקָרַעְתִּי
אֹתָם מֵעַל זְרוֹעֹתֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר אַתֶּם
21 מְצֹדְדוֹת אֶת־נְפָשִׁים לְפֹרְחֹת׃ וְקָרַעְתִּי אֶת־מִסְפְּחֹתֵיכֶם

והצלתי

v. 9. קמץ בסמך

און זעהט פֿאַראוים ליגען, וועל איך זיך דערפֿאַר נעהמען צו אייך — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

9 איך וועל מיין האַנד לעגען אויף די נביאים וואָס זעהען פֿאַראוים ליגען און צויבערען פֿאַלש — אין פֿערזאַמלונג פֿון מיין פֿאָלק וועלען זיי ניט זיין, און אין דאָס פֿערצייכניס פֿון׳ם הויז ישראל וועלען זיי ניט איינגעשריעבען זיין, אויך צו דאָס לאַנד פֿון ישראל וועלען זיי ניט קומען; אום איהר זאָלט אַנערקענען אַז איך בין גאָט דער אַלמעכטיגער.

10 נאָר דערפֿאַר וואָס זיי האָבען פֿערפֿיהרט מיין פֿאָלק זאָגענדיג: „פֿריעדען, פֿריעדען!״ ווען עס איז קיין פֿריעדען; ער (דאָס פֿאָלק) בויט אַ וועגטעל און זיי בעשמירען דאָס מיט טינק.

11 זאָג די טינקשמירער: עס וועט אַראָבפֿאַלען! עס וועט זיין אַ שטאַרקער רעגען, אויך וועל איך מאַכען אַז האָגעל־שטיינער וועלען אומוואַרפֿען אַלעס און שטורעמווינדען וועלען צוברעכען,

12 און דאַן ווען די וואַנד וועט איינפֿאַלען וועט מען דאָך אייך פֿרעגען: „וואו איז דער טינק וואָס איהר האָט אָנגעשמירט?״

13 דערפֿאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל מיט מיין וואוטה ברעכען דורך שטורעמווינדען אויך אַ שטאַרקער רעגען וועט זיין לויט מיין צאָרן, די האָגעלשטיינער וועלען מיין וואוטה אין גאַנצען דורכפֿיהרען.

14 איך וועל צושמעטערען די וואַנד וואָס איהר האָט מיט טינק בעשמירט ביז איך וועל איהר צו דער ערד ערניעדריגען אַז עס וועט זיך זעהען דער פֿונדאַמענט; זי וועט איינפֿאַלען און איהר וועט אונטער איהר פֿערניכטעט ווערען — דאַן וועט איהר וויסען אַז איך בין גאָט.

15 איך וועל אויסלאָזען מיין צאָרן צום וואַנד און די וואָס שמירען איהם מיט טינק; דאַן וועל איך אייך זאָגען: אָט איז אויס וואַנד און אויס שמירערס!

16 ד. ה. ישראל׳ס נביאים וואָס פּראָפֿעצייהען אויף ירושלים און זעהען פֿאַראוים פֿאַר איהר אַ אויסזיכט אויף פֿריעדען ווען עס איז קיין פֿריעדען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

17 און דו, מענשענקינד, ווענדע דיין געזיכט צו די טעכטער פֿון דיין פֿאָלק, וועלכע פּראָפֿעצייהען וואָס זייער האַרץ געלוסט, פּראָפֿעצייהע אויף זיי,

18 און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — וועה אויף די וואָס נעהען קיסעלאַך אונטער די אָרעמס פֿון אַלע הענד און מאַכען קאָפּטיכער אויפ׳ן קאָפּ פֿון יעדער ערוואַקסענע, אום זעלען צו פֿאַנגען. זיי פֿאַנגען זעלען פֿון מיין פֿאָלק אום זייערע אייגענע זעלען צו ערנעהרען.

19 אויך פֿעראַכטעט איהר מיר ביי מיין פֿאָלק פֿאַר הויפֿענס גערשטען און ברעקלאַך ברויט, אום צו טוידטען פּערזאָנען וואָס דאַרפֿען ניט געטוידט ווערען אָדער צו ערנעהרען פּערזאָנען וועלכע דאַרפֿען ניט ערנעהרט ווערען, לייגענדיג צו מיין פֿאָלק וואָס הערט אויס אייערע ליגענס.

20 דערפֿאַר — אַזוי זאָגט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען פֿאַר אייערע קיסעלאַך, מיט וועלכע איהר פֿאַנגט דאָרטען די יונגע זעלען, און איך וועל זיי אַרונטער רייסען פֿון אייערע אָרעמס; איך וועל בעפֿרייען די זעלען וועלכע איהר פֿאַנגט — די יונגע זעלען.

21 איך וועל אויך אַרונטעררייסען אייערע קאָפּטיכער און וועל רעטען מיין

וְהִצַּלְתִּי אֶת־עַמִּי מִיֶּדְכֶן וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד בְּיֶדְכֶן לִמְצוּדָה
וִידַעְתֶּן כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ יַעַן הַכְאוֹת לֶב־צַדִּיק שֶׁקֶר וַאֲנִי לֹא 22
הִכְאַבְתִּיו וּלְחַזֵּק יְדֵי רָשָׁע לְבִלְתִּי־שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָע
לְהַחֲיֹתוֹ׃ לָכֵן שָׁוְא לֹא תֶחֱזֶינָה וְקֶסֶם לֹא־תִקְסַמְנָה עוֹד 23
וְהִצַּלְתִּי אֶת־עַמִּי מִיֶּדְכֶן וִידַעְתֶּן כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

Cap. XIV. יד

יד

וַיָּבוֹא אֵלַי אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃ וַיְהִי א 2
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֶעֱלוּ 3
גִלּוּלֵיהֶם עַל־לִבָּם וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנָם נָתְנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם הַאִדָּרֹשׁ
אִדָּרֵשׁ לָהֶם׃ לָכֵן דַּבֵּר־אוֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם 4
כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יַעֲלֶה אֶת־גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנוֹ יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו
וּבָא אֶל־הַנָּבִיא אֲנִי יְהוָה נַעֲנֵיתִי לוֹ בָה בְּרֹב גִּלּוּלָיו׃
לְמַעַן תְּפֹשׂ אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזֹרוּ מֵעָלַי ה
בְּגִלּוּלֵיהֶם כֻּלָּם׃ לָכֵן אֱמֹר ׀ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל 6
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מֵעַל גִּלּוּלֵיכֶם וּמֵעַל
כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם הָשִׁיבוּ פְנֵיכֶם׃ כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית 7
יִשְׂרָאֵל וּמֵהַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּיִשְׂרָאֵל וְיִנָּזֵר מֵאַחֲרַי וְיַעַל
גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנוֹ יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו וּבָא אֶל־
הַנָּבִיא לִדְרָשׁ־לוֹ בִי אֲנִי־יְהוָה נַעֲנֶה־לּוֹ בִּי׃ וְנָתַתִּי פָנַי 8
בָּאִישׁ הַהוּא וַהֲשִׁמֹתִיהוּ לְאוֹת וְלִמְשָׁלִים וְהִכְרַתִּיו
מִתּוֹךְ עַמִּי וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְהַנָּבִיא כִי־יְפֻתֶּה 9
וְדִבֶּר דָּבָר אֲנִי יְהוָה פִּתֵּיתִי אֵת הַנָּבִיא הַהוּא וְנָטִיתִי אֶת־
יָדִי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם י
כַּעֲוֺן הַדֹּרֵשׁ כַּעֲוֺן הַנָּבִיא יִהְיֶה׃ לְמַעַן לֹא־יִתְעוּ עוֹד בֵּית־ 11
יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹא־יִטַּמְּאוּ עוֹד בְּכָל־פִּשְׁעֵיהֶם וְהָיוּ־לִי
לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

ויהי

v. 1. סבירין ויבואו v. 4. בא קרי

פאָלק פון אייערע הענד, זיי וועלען שוין מעהר ביי אייך ניט דיענען אלס א נעץ ; דאן וועט איהר אנערקענען אז איך בין גאָט.

22 ווייל איהר האָט מיט ליגענס געקריינקט דאָס הארץ פון פרומען וועל־כען איך וואָלט ניט קרענקען, און געשטארקט די הענד פונ'ם פערברעכער און געשטיצט איהם אום ער זאָל זיך ניט צוריקקעהרען פון זיין שלעכטע וועג.

23 דערפאר וועט איהר שוין מעהר קיינע ליגענס פאָראויסזעהען אויך קיינע צויבעריי געברויכען, איך וועל רעטען מיין פאָלק פון אייער האנד אום איהר זאָלט וויסען אז איך בין גאָט.

קאפּיטעל יד

1 א מאָל זיינען צו מיר געקומען מענער פון די עלטסטע פון ישראל און געזעסען ביי מיר,

2 איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו מיר אזוי צו זאָגען :

3 מענשענקינד ! די זעלביגע מענער האָלטען זייערע געצען אויף זייער הארצען און די אורזאכען פון זייער זינד איז אימער פאר זייער געזיכט ; זאָל איך זיך לאָזען אויפזוכען פון זיי ?

4 אלזאָ רייד מיט זיי און זאָג זיי : אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — יעדער מענש פונ'ם הויז ישראל וואָס טראָגט זיינע געצען אויפ'ן הארצען און די אורזאכע פון זיין זינד איז אימער פאר זיין געזיכט, און דאָך וועט ער קומען צום נביא, מוז איך איהם גאָט ענטפערען אבוואָהל ער איז געקומען מיט די פיעל געצען זיינע.

5 אום אָנצונעהמען דאָס הויז ישראל נאָך זייער הארצען וועלכע האָבען זיך דערווייטערט פון מיר צוליעב אלע זייערע געצען.

6 דערפאר זאָג צום דאָס הויז ישראל : אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטי־גער — קעהרט זיך (צו מיר) און געהט אוועק פון אייערע געצען, פון אלע גרוילטהאטען אייערע ווענדעט אָב אייער געזיכט.

7 וואָרום יעדער איינער פונ'ם הויז ישראל אויך פון די פרעמדלינגע וועלכע וואָהנען אין ישראל, וואָס וועט זיך ערווייטערען פון מיר, ער וועט האלטען זיינע געצען אויפ'ן הארצען און די אורזאכע פון זיין זינד וועט ער אימער האלטען פאר זיך, און דאָך וועט ער קומען צום נביא און וועגען מיר פרעגען, ווי איך בין גאָט, איך וועל איהם זיין ביטע ענטפערען.

8 וועל איך אָבער מיין צאָרן לעגען אויף יענעם מאַן, וועל איך איהם שוין מאכען אלס צייכען און ביי־שפּיעל און וועל איהם אויסראָטהען פון מיין פאָלק, אום איהר זאָלט וויסען אז איך בין גאָט.

9 ווען אָבער דער נביא וועט זיך לאָזען איבעררייידען און וועט וואָס־עס־איז ריידען, האָב איך גאָט געמאכט דער נביא זאָל איבערגערעדט ווערען ; איך האָב דאָס אויסגעשטרעקט מיין האנד אויף איהם, אום איהם צו פאר־טיליגען פון מיין פאָלק ישראל.

10 זיי וועלעןביידען ליידען פאר זייער זינד, אזוי ווי פאר דעם זינד פון פאָרשער אזוי וועט זיין פאר דעם זינד פון נביא.

11 אום זיי זאָלען מעהר ניט פערפיהרען פון מיר דאָס הויז ישראל און ניט אונריין ווערען מעהר דורך אלע פערברעכען זייערע ; אז זיי וועלען זיין מיין פאָלק, וועל איך זיין זייער גאָט — זאָגט גאָט דער אלמעכטי־גער.

12 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ 13 בֶּן־אָדָ֗ם אֶ֚רֶץ כִּ֤י תֶחֱטָא־לִי֙
לִמְעָל־מַ֔עַל וְנָטִ֤יתִי יָדִי֙ עָלֶ֔יהָ וְשָׁבַ֥רְתִּי לָ֖הּ מַטֵּה־לָ֑חֶם
14 וְהִשְׁלַחְתִּי־בָ֣הּ רָעָ֔ב וְהִכְרַתִּ֥י מִמֶּ֖נָּה אָדָ֥ם וּבְהֵמָֽה׃ וְהָי֗וּ
שְׁלֹ֨שֶׁת הָאֲנָשִׁ֤ים הָאֵ֙לֶּה֙ בְּתוֹכָ֔הּ נֹ֖חַ דָּנִאֵ֣ל וְאִיּ֑וֹב הֵ֤מָּה
טו בְצִדְקָתָם֙ יְנַצְּל֣וּ נַפְשָׁ֔ם נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃ לוּ־חַיָּ֥ה רָעָ֖ה
אַעֲבִ֣יר בָּאָ֑רֶץ וְשִׁכְּלַ֙תָּה֙ וְהָיְתָ֣ה שְׁמָמָ֔ה מִבְּלִ֥י עוֹבֵ֖ר מִפְּנֵ֥י
16 הַֽחַיָּֽה׃ שְׁלֹ֨שֶׁת הָאֲנָשִׁ֣ים הָאֵלֶּה֮ בְּתוֹכָהּ֒ חַי־אָ֗נִי נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י
יְהוִ֔ה אִם־בָּנִ֥ים וְאִם־בָּנ֖וֹת יַצִּ֑ילוּ הֵ֤מָּה לְבַדָּם֙ יִנָּצֵ֔לוּ וְהָאָ֖רֶץ
17 תִּהְיֶ֥ה שְׁמָמָֽה׃ א֛וֹ חֶ֥רֶב אָבִ֖יא עַל־הָאָ֣רֶץ הַהִ֑יא וְאָמַרְתִּ֗י
18 חֶ֚רֶב תַּעֲבֹ֣ר בָּאָ֔רֶץ וְהִכְרַתִּ֥י מִמֶּ֖נָּה אָדָ֥ם וּבְהֵמָֽה׃ וּשְׁלֹ֨שֶׁת
הָאֲנָשִׁ֤ים הָאֵ֙לֶּה֙ בְּתוֹכָ֔הּ חַי־אָ֕נִי נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֣י יְהוִ֑ה לֹ֤א יַצִּ֙ילוּ֙
19 בָּנִ֣ים וּבָנ֔וֹת כִּ֛י הֵ֥ם לְבַדָּ֖ם יִנָּצֵֽלוּ׃ א֛וֹ דֶּ֥בֶר אֲשַׁלַּ֖ח אֶל־
הָאָ֣רֶץ הַהִ֑יא וְשָׁפַכְתִּ֨י חֲמָתִ֤י עָלֶ֙יהָ֙ בְּדָ֔ם לְהַכְרִ֥ית מִמֶּ֖נָּה
כ אָדָ֥ם וּבְהֵמָֽה׃ וְנֹ֨חַ דָּנִאֵ֜ל וְאִיּ֗וֹב בְּתוֹכָהּ֮ חַי־אָנִי֮ נְאֻם֒
אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה אִם־בֵּ֥ן אִם־בַּ֖ת יַצִּ֑ילוּ הֵ֥מָּה בְצִדְקָתָ֖ם יַצִּ֥ילוּ
21 נַפְשָֽׁם׃ כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה אַ֣ף כִּֽי־אַרְבַּ֣עַת
שְׁפָטַ֣י ׀ הָרָעִ֡ים חֶרֶב֩ וְרָעָ֨ב וְחַיָּ֤ה רָעָה֙ וָדֶ֔בֶר שִׁלַּ֖חְתִּי
22 אֶל־יְרוּשָׁלִָ֑ם לְהַכְרִ֥ית מִמֶּ֖נָּה אָדָ֥ם וּבְהֵמָֽה׃ וְהִנֵּ֨ה
נֽוֹתְרָה־בָּ֜הּ פְּלֵטָ֗ה הַמּֽוּצָאִים֮ בָּנִ֣ים וּבָנוֹת֒ הִנָּ֤ם יוֹצְאִים֙
אֲלֵיכֶ֔ם וּרְאִיתֶ֥ם אֶת־דַּרְכָּ֖ם וְאֶת־עֲלִילוֹתָ֑ם וְנִחַמְתֶּ֗ם עַל־
הָֽרָעָה֙ אֲשֶׁ֤ר הֵבֵ֙אתִי֙ עַל־יְר֣וּשָׁלִַ֔ם אֵ֛ת כָּל־אֲשֶׁ֥ר הֵבֵ֖אתִי
23 עָלֶֽיהָ׃ וְנִחֲמ֣וּ אֶתְכֶ֔ם כִּֽי־תִרְא֥וּ אֶת־דַּרְכָּ֖ם וְאֶת־עֲלִילוֹתָ֑ם
וִֽידַעְתֶּ֗ם כִּ֣י לֹ֤א חִנָּם֙ עָשִׂ֔יתִי אֵ֛ת כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂ֥יתִי בָ֖הּ נְאֻ֖ם
אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה׃

CAP. XV. טו

טו

א 2 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם מַה־יִּהְיֶ֥ה עֵֽץ־
3 הַגֶּ֖פֶן מִכָּל־עֵ֑ץ הַזְּמוֹרָ֕ה אֲשֶׁ֥ר הָיָ֖ה בַּעֲצֵ֥י הַיָּֽעַר׃ הֲיֻקַּ֤ח

ממני

יד v. 15. פתח באתנח v. 19. למדנחאי על v. 22. למדנחאי אל v. 23. ב״א בה

12 אויך איז גאָט'ס וואָרט געוועזן צו מיר אזוי צו זאָגען :
13 מענשענקינד ! אז א לאַנד פערברעכט קעגען מיר ווערענדיג אונטריי, און איך וועל אויסשטרעקען מיין האנד אויף איהר און צוברעכען איהר ברויט־שטאַם, אָדער איך וועל אויף איהר אַנשיקען א הונגער אום צו פערניכטען פון איהר מענשען און פיה.
14 זאָגאַר אויב עס וועלען אין איהר זיין אַזעלכע דריי מענער ווי נח דניאל און איוב, וועלען זיי מיט זייער פרומקייט נאָר זיך אַליין רע־טען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
15 אויב איך וועל ברענגען א בייזע טהיער אויפ'ן לאַנד און זי וועט קינדער ערשלאָגען ביז די שטאָדט וועט פערוויסט ווערען אָהן דורכגעהער, צוליעב די טהיערען.
16 און די דריי מענער וועלען זיך דאָרטען געפינען, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב זיי וועלען רעטען זיהן אָדער טעכ־טער ; זיי אַליין וועלען גערעטעט ווערען אָבער דאָס לאַנד וועט וויסט ווערען.
17 אויב איך וועל א שווערד ברענגען אויף יענע לאַנד, ד. ה. איך וועל בע־שטימען אַז א שווערד זאָל דורכגעהען, אין לאַנד, אום צו פערניכטען פון איהר מענשען און פיה,
18 און די דריי מענער וועלען זיך דאָרטען געפינען, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — וועלען זיי ניט רעטען זיהן אָדער טעכטער, בלויז זיי אַליין וועלען געראַטעט ווערען.
19 אויב איך וועל אויף יענע לאַנד אַנשיקען אַ פעסט און איך וועל מיין צאָרן אויסגיעסען אויף איהר דורך בלוט פערגיעסונג, אום אויסצוראָטהען פון איהר מענשען און פיה,
20 און נח, דניאל און איוב, וועלען זיך געפינען אין איהר, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — אויב זיי וועלען רעטען א זוהן אָדער א טאָכטער, נאָר זיי אַליין וועלען זייערע זעעלען רעטען צוליעב זייער פרומקייט.
21 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : זאָגאַר ווען אַלע פיער שלעכטע שטראַפען מיינע — שווערד, הונגער, א בייזע טהיער און פעסט — האָב איך אַנגעשיקט אויף ירושלים, אום צו פערניכטען פון איהר מענשען און פיה ;
22 און עס איז געבליעבען אין איהר א רעסט זיהן און טעכטער וואָס וועלען אוועקגעפיהרט ווערען, ווי זיי וועלען ארויס צו אייך וועט איהר זעהען זייער אויפפיהרונג און זייערע טהאטען, וועט איהר זיך טרייסטען אויף דעם אונגליק וואָס איך האָב געבראַכט אויף ירושלים, אַלץ וואָס איך האָב אויף איהר געבראַכט.
23 זיי וועלען אייך טרייסטען, ווען איהר וועט זעהען זייער אויפפיהרונג און זייערע טהאטען ; דאַן וועט איהר וויסען אַז ניט אומזיסט האָב איך געטהאָן אַלץ וואָס איך האָב געטהאָן אין איהר — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל טו

1 און גאָטס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! מיט וואָס איז בעסער דער וויינבוים פאַר אַלע צווייגען בוימער, וועלכע זיינען צווישען די וואַלד־בוימער?
3 נעהמט מען פון איהם האָלץ ארבייט צו טהאָן ? אָדער נעהמט מען פון איהם א פלעקעל א וועלכע־עס־איז כלי אויף איהם אויפצוהענגען ?

מִמֶּ֙נּוּ֙ עֵ֔ץ לַעֲשׂ֖וֹת לִמְלָאכָ֑ה אִם־יִקְח֤וּ מִמֶּ֙נּוּ֙ יָתֵ֔ד לִתְל֥וֹת
עָלָ֖יו כָּל־כֶּֽלִי׃ הִנֵּ֥ה לָאֵ֖שׁ נִתַּ֣ן לְאָכְלָ֑ה אֵ֣ת שְׁנֵ֣י קְצוֹתָ֞יו 4
אָכְלָ֤ה הָאֵשׁ֙ וְתוֹכ֣וֹ נָחָ֔ר הֲיִצְלַ֖ח לִמְלָאכָֽה׃ הִנֵּ֗ה בִּֽהְיוֹתוֹ֙ ה
תָמִ֔ים לֹ֥א יֵעָשֶׂ֖ה לִמְלָאכָ֑ה אַ֞ף כִּֽי־אֵ֤שׁ אֲכָלַ֙תְהוּ֙ וַיֵּחָ֔ר
וְנַעֲשָׂ֥ה ע֖וֹד לִמְלָאכָֽה׃ לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֔ה 6
כַּאֲשֶׁ֤ר עֵֽץ־הַגֶּ֙פֶן֙ בְּעֵ֣ץ הַיַּ֔עַר אֲשֶׁר־נְתַתִּ֥יו לָאֵ֖שׁ לְאָכְלָ֑ה
כֵּ֣ן נָתַ֔תִּי אֶת־יֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלִָֽם׃ וְנָתַתִּ֤י אֶת־פָּנַי֙ בָּהֶ֔ם מֵהָאֵ֣שׁ 7
יָצָ֔אוּ וְהָאֵ֖שׁ תֹּאכְלֵ֑ם וִֽידַעְתֶּם֙ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֔ה בְּשׂוּמִ֥י אֶת־
פָּנַ֖י בָּהֶֽם׃ וְנָתַתִּ֥י אֶת־הָאָ֖רֶץ שְׁמָמָ֑ה יַ֚עַן מָ֣עֲלוּ מַ֔עַל נְאֻ֖ם 8
אֲדֹנָ֥י יֱהֹוִֽה׃

טז CAP. XVI. טז

וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם הוֹדַ֥ע אֶת־יְרוּשָׁלִַ֖ם א 2
אֶת־תּוֹעֲבֹתֶֽיהָ׃ וְאָמַרְתָּ֞ כֹּֽה־אָמַ֨ר אֲדֹנָ֤י יֱהֹוִה֙ לִירֽוּשָׁלִַ֔ם 3
מְכֹרֹתַ֙יִךְ֙ וּמֹ֣לְדֹתַ֔יִךְ מֵאֶ֖רֶץ הַֽכְּנַעֲנִ֑י אָבִ֥יךְ הָֽאֱמֹרִ֖י וְאִמֵּ֥ךְ
חִתִּֽית׃ וּמוֹלְד֗וֹתַיִךְ בְּיוֹם֙ הוּלֶּ֣דֶת אוֹתָ֔ךְ לֹא־כָרַּ֣ת שָׁרֵּ֔ךְ 4
וּבְמַ֥יִם לֹֽא־רֻחַ֖צְתְּ לְמִשְׁעִ֑י וְהָמְלֵ֙חַ֙ לֹ֣א הֻמְלַ֔חַתְּ וְהָחְתֵּ֖ל
לֹ֥א חֻתָּֽלְתְּ׃ לֹא־חָסָה֩ עָלַ֨יִךְ עַ֜יִן לַעֲשׂ֥וֹת לָ֛ךְ אַחַ֥ת מֵאֵ֖לֶּה ה
לְחֻמְלָ֣ה עָלָ֑יִךְ וַתֻּשְׁלְכִ֞י אֶל־פְּנֵ֤י הַשָּׂדֶה֙ בְּגֹ֣עַל נַפְשֵׁ֔ךְ בְּי֖וֹם
הֻלֶּ֥דֶת אֹתָֽךְ׃ וָאֶעֱבֹ֤ר עָלַ֙יִךְ֙ וָֽאֶרְאֵ֔ךְ מִתְבּוֹסֶ֖סֶת בְּדָמָ֑יִךְ 6
וָאֹ֤מַר לָךְ֙ בְּדָמַ֣יִךְ חֲיִ֔י וָאֹ֥מַר לָ֖ךְ בְּדָמַ֥יִךְ חֲיִֽי׃ רְבָבָ֞ה כְּצֶ֤מַח 7
הַשָּׂדֶה֙ נְתַתִּ֔יךְ וַתִּרְבִּי֙ וַתִּגְדְּלִ֔י וַתָּבֹ֖אִי בַּעֲדִ֣י עֲדָיִ֑ים שָׁדַ֨יִם
נָכֹ֜נוּ וּשְׂעָרֵ֣ךְ צִמֵּ֔חַ וְאַ֖תְּ עֵרֹ֥ם וְעֶרְיָֽה׃ וָאֶעֱבֹ֨ר עָלַ֜יִךְ וָאֶרְאֵ֗ךְ 8
וְהִנֵּ֤ה עִתֵּךְ֙ עֵ֣ת דֹּדִ֔ים וָאֶפְרֹ֤שׂ כְּנָפִי֙ עָלַ֔יִךְ וָאֲכַסֶּ֖ה עֶרְוָתֵ֑ךְ
וָאֶשָּׁ֣בַֽע לָ֡ךְ וָאָב֣וֹא בִבְרִית֩ אֹתָ֜ךְ נְאֻ֨ם אֲדֹנָ֧י יֱהֹוִ֛ה וַתִּֽהְיִי־
לִֽי׃ וָאֶרְחָצֵ֣ךְ בַּמַּ֔יִם וָאֶשְׁטֹ֥ף דָּמַ֖יִךְ מֵעָלָ֑יִךְ וָאֲסֻכֵ֖ךְ בַּשָּֽׁמֶן׃ 9
וָאַלְבִּישֵׁ֣ךְ רִקְמָ֔ה וָאֶנְעֲלֵ֖ךְ תָּ֑חַשׁ וָאֶחְבְּשֵׁ֣ךְ בַּשֵּׁ֔שׁ וַאֲכַסֵּ֖ךְ י
מֶֽשִׁי׃ וָאֶעְדֵּ֖ךְ עֶ֑דִי וָאֶתְּנָ֤ה צְמִידִים֙ עַל־יָדַ֔יִךְ וְרָבִ֖יד עַל־ 11

גרונך

ט״ו v. 5. 7. קָמֵץ בז״ק ט״ז v. 4. דגש אחר שורק ibid. ב׳ רשין דגושין

4 ווען מען לעגט איהם אריין אין פייער ווערט ער פערברענט, ביידע עקען פערברענט דער פייער און אין מיטען ווערט ער צוטריקענט ; קען עס בענוצט ווערען צו ארבייט ?
5 אויב ווען עס איז גאנץ געווען האט עס ניט גענוצט צו ארבייט, ווי איז שוין ווען א פייער האט עס געברענט און עס איז צוטריקענט געוואָרען ; קען דאס בענוצט ווערען צו ארבייט ?
6 דערפאר — אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — אזוי ווי דער וויינבוים וועלכען איך האָב געמאכט אז פייער זאָל איהם פערברענען אזוי ווי א וואלד־בוים, אזוי האָב איך אויך געמאכט די איינוואָהנער פון ירושלים.
7 איך וועל לעגען אויף זיי מיין צאָרן, זיי זיינען אוועק פונ׳ם פייער אָבער דער פייער וועט זיי דאָך פערברענען ; און איהר זאָלט אנער־קענען אז איך בין גאָט (אמוויינינגסטען) ווען איך וועל לעגען אויף זיי מיין צאָרן,
8 און פערוויסטען דאס לאנד, ווייל זיי האָבען טריילאָז געהאנדעלט — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.

קאפיטעל טז

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געווען צו מיר אזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! מאך בעקאנט ירושלים מיט איהרע גרוילטהאטען,
3 און זאָג : אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער צו ירושלים — דיין אב־שטאמונג און דיין געבורט איז פונ׳ם לאנד כנען, דיין פאָטער איז פון אמרי און דיין מוטער איז פון חת.
4 אזוי איז דיין געבורט געווען : דעם טאָג וואָס דו ביזט געבאָרען געוואָ־רען האָט מען דיין נאָפּעל ניט אָבגעשניטען, דו ביזט אויך ניט געוואשען געוואָרען מיט וואסער אום דיר גלאַט צו מאכען : מיט זאלץ האָט מען דיר ניט ארומגעריבען און אין וויקעלאך האָט מען דיר ניט געוויקעלט.
5 עס האָט קיינעם ניט געהאַרט צו טהאָן דיר איינע פון דיעזע אלס מיט־לייד אויף דיר, דו ביזט ארויסגעוואָרפען געוואָרען אויפ׳ן פרייען פעלד מיט דיין שמוציגען קערפער, אין דעם זעלביגען טאָג וואָס דו ביזט געבאָ־רען געוואָרען.
6 איך בין דיר פערבייגעגאנגען און האָב דיר געזעהען איינגעשמוצטערהייד אין דיין בלוט, האָב איך צו דיר געזאָגט : אין דיין בלוט לעב ! איך האָב דאס דיר פאָראויסגעזאָגט : אז מיט דיין בלוט וועסטו אימער לעבען.
7 און איך האָב דיר צאָהלרייך געמאכט ווי דאס גראָז פונ׳ם פעלד ; דו ביזט גרעסער געוואָרען, אויפגעוואקסען, און געקומען אין יוגענד־שעהנעם עלטער : דיינע בריסט זיינען רונד געוואָרען און דיין האָאר לאנג געוואקסען ; אָבער דו ביזט געווען מוטער־נאקעט.
8 איך בין דיר נאָך א מאָל פערבייגעגאנגען און האָב דיר בעטראכט, ערשט דיין עלטער פאסט פאר ליעבע, האָב איך מיין ברעג קלייד אויסגע־שפרייט אויף דיר אום דיין נאקעטקייט צו בעדעקען, איך האָב דיר (ליעבע) געשוואָרען און בין געקומען אין פערבינדונג מיט דיר — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — און דו ביזט מיינע געוואָרען.
9 דאן האָב איך דיר אָבגעוואשען מיט וואסער, איך האָב אָבגעשווינקט דיינע בלוט־פלעקען פון דיר און אויסגעשמריט דיר מיט אויל.
10 איך האָב דיר בעקליידעט מיט געשטיקטע קליידער און האָב דיר שיך געמאכט פון אנטילאָפּען פעל, איך האָב איינגעוויקעלט אין לינען און בעדעקט דיר מיט זיידענס.
11 איך האָב דיר בעציערט מיט ציערונג — איך האָב אָנגעטהאָן אָרעמ־בענדער אויף דיינע הענד און א קייט אויף דיין האלז.

12 גְּרוֹנֵךְ׃ וָאֶתֵּן נֶזֶם עַל־אַפֵּךְ וַעֲגִילִים עַל־אָזְנָיִךְ וַעֲטֶרֶת
13 תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשֵׁךְ׃ וַתַּעְדִּי זָהָב וָכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ שֵׁשִׁי* וָמֶשִׁי
וְרִקְמָה סֹלֶת וּדְבַשׁ וָשֶׁמֶן אָכָלְתְּי* וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד
14 וַתִּצְלְחִי לִמְלוּכָה׃ וַיֵּצֵא לָךְ שֵׁם בַּגּוֹיִם בְּיָפְיֵךְ כִּי׀ כָּלִיל
הוּא בַּהֲדָרִי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי עָלַיִךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃
טו וַתִּבְטְחִי בְיָפְיֵךְ וַתִּזְנִי עַל־שְׁמֵךְ וַתִּשְׁפְּכִי אֶת־תַּזְנוּתַיִךְ
16 עַל־כָּל־עוֹבֵר לוֹ־יֶהִי׃ וַתִּקְחִי מִבְּגָדַיִךְ וַתַּעֲשִׂי־לָךְ בָּמוֹת
17 טְלֻאוֹת וַתִּזְנִי עֲלֵיהֶם לֹא בָאוֹת וְלֹא יִהְיֶה׃ וַתִּקְחִי כְּלֵי
תִפְאַרְתֵּךְ מִזְּהָבִי וּמִכַּסְפִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וַתַּעֲשִׂי־לָךְ
18 צַלְמֵי זָכָר וַתִּזְנִי־בָם׃ וַתִּקְחִי אֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתֵךְ וַתְּכַסִּים
19 וְשַׁמְנִי וּקְטָרְתִּי נָתַתְּי* לִפְנֵיהֶם׃ וְלַחְמִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָךְ
סֹלֶת וָשֶׁמֶן וּדְבַשׁ הֶאֱכַלְתִּיךְ וּנְתַתִּיהוּ לִפְנֵיהֶם לְרֵיחַ
כ נִיחֹחַ וַיֶּהִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וַתִּקְחִי אֶת־בָּנַיִךְ וְאֶת־בְּנוֹתַיִךְ
אֲשֶׁר יָלַדְתְּ לִי וַתִּזְבָּחִים לָהֶם לֶאֱכוֹל הַמְעַט מִתַּזְנוּתֵךְ*׃
21 22 וַתִּשְׁחֲטִי אֶת־בָּנָי וַתִּתְּנִים בְּהַעֲבִיר אֹתָם לָהֶם׃ וְאֵת
כָּל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ וְתַזְנֻתַיִךְ לֹא זָכַרְתְּי* אֶת־יְמֵי נְעוּרָיִךְ בִּהְיוֹתֵךְ
23 עֵירֹם וְעֶרְיָה מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמֵךְ הָיִית׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כָּל־
24 רָעָתֵךְ אוֹי אוֹי לָךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וַתִּבְנִי־לָךְ גָּב וַתַּעֲשִׂי־
כה לָךְ רָמָה בְּכָל־רְחוֹב׃ אֶל־כָּל־רֹאשׁ דֶּרֶךְ בָּנִית רָמָתֵךְ
וַתְּתַעֲבִי אֶת־יָפְיֵךְ וַתְּפַשְּׂקִי אֶת־רַגְלַיִךְ לְכָל־עוֹבֵר וַתַּרְבִּי
26 אֶת־תַּזְנוּתֵךְ*׃ וַתִּזְנִי אֶל־בְּנֵי־מִצְרַיִם שְׁכֵנַיִךְ גִּדְלֵי בָשָׂר
27 וַתַּרְבִּי אֶת־תַּזְנֻתֵךְ לְהַכְעִיסֵנִי׃ וְהִנֵּה נָטִיתִי יָדִי עָלַיִךְ
וָאֶגְרַע חֻקֵּךְ וָאֶתְּנֵךְ בְּנֶפֶשׁ שֹׂנְאוֹתַיִךְ בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים
28 הַנִּכְלָמוֹת מִדַּרְכֵּךְ זִמָּה׃ וַתִּזְנִי אֶל־בְּנֵי אַשּׁוּר מִבִּלְתִּי
29 שָׂבְעָתֵךְ וַתִּזְנִים וְגַם לֹא שָׂבָעַתְּ׃ וַתַּרְבִּי אֶת־תַּזְנוּתֵךְ אֶל־
ל אֶרֶץ כְּנַעַן כַּשְׂדִּימָה וְגַם־בְּזֹאת לֹא שָׂבָעַתְּ׃ מָה אֲמֻלָה
לִבָּתֵךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה בַּעֲשׂוֹתֵךְ אֶת־כָּל־אֵלֶּה מַעֲשֵׂה

אשה־

v. 13. 18. יתיר י · v. 20. מתזנותך ק · v. 22. יתיר י · v.25. תזנותיך קרי

12 איך האָב דיר אויך אָנגעטהאָן אַ רינג אויף דיין נאָז, אוירינגלאַך אויף דיינע אויערען און אַ פּראַכטפאָלע קרוין אויף דיין קאָפּ.

13 אַז דו האָסט זיך אָנגעציערט אין גאָלד און אין זילבער און געקליידעט זיך אין לינען, זייד און געשטיקטע צייג, און געגעסען פיין־מעהל, האָניג אין אויל, ביזטו זעהר שעהן געוואָרן און האָסט געפּאַסט צו זיין אַ קעניגין.

14 צוליעב דיין שעהנהייט האָסטו אַ נאָמען געקראָגען ביי די פעלקער, עס איז פאָלקאָם געוואָרען דורך מיין בעפּוצונג וואָס איך האָב אויף דיר אָנגעטהאָן — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

15 דאַן האָסטו זיך פאַרלאָזען אויף דיין שעהנהייט און ביזט אויסגעלאַסען געוואָרען צוליעב דיין נאָמען, דו האָסט פערשווענדעט דיין אויסגעלאַסענהייט מיט יעדער פערבייגעהער, ווער עס זאָל ניט זיין.

16 דו האָסט צוזאַמענגענומען דיינע קליידער און געמאַכט זיך פון זיי קאָלירטע בערגלאַך אום דיין אויסגעלאַסענהייט צו טרייבען אויף זיי; אַזעלכעס איז ניעמאַלס געשעהען און קען ניט געשעהען.

17 דו האָסט נאָך גענומען דיינע שמוק זאַכען פון מיין גאָלד און מיין זילבער, וואָס איך האָב דיר געגעבען, און האָסט זיך דערפון געמאַכט מענליכע בילדער און געטריעבען מיט זיי אויסגעלאַסענהייט.

18 אויך האָסטו גענומען דיינע געשטריקטע קליידער און איינגעדעקט זיי (די בילדער), און אַוועקגעגעבען זיי מיין אויל און מיינע רויכווערק.

19 מיין ברויט וואָס איך האָב דיר געגעבען, די פיינמעהל, אויל און האָניג, מיט וועלכע איך האָב דיר געשפּייזט, האָסטו זיי אַוועקגעגעבען אַלס אַנגענעהמער גערוך, אָט וואָס איז געשעהען, זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

20 אויך דיינע זיהן און טעכטער, וועלכע דו האָסט פון מיר געבוירען, האָסטו געשלאַכטעט פאַר זיי אַלס שפּייז־אָפּפער, — איז דאָס דאָס קלענסטע פון דיין אויסגעלאַסענהייט.

21 וואָס דו האָסט געקוילעט מיינע קינדער און איבערגעגעבען זיי צו פערברענען פאַר די געצען ?

22 איבער אַלע גרוילטהאַטען דיינע און אויסגעלאַסענהייט האָסטו ניט געדענקט דיין יוגענד צייט, ווען דו ביזט געווען מוטער־נאַקעט, ווען דו ביזט געווען איינגעשמוצט אין דיין בלוט.

23 און וואָס איז געווען די ענדע פון דיינע שלעכטע טהאַטען ? — אַך און וועה צו דיר ! — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

24 דו האָסט זיך געוועלבען געבויט און געמאַכט זיך הויכע געצעלטען אין אַלע גאַסען.

25 נעבען יעדער הויפּט וועג האָסטו דיינע הויכע געצעלטען געבויט וואו צו שענדען דיין שעהנקייט — פאַר יעדער פערבייגעהער האָסטו דיינע פיס פאַנאַנדערגענומען און פיעל אויסגעלאַסענהייט געטריעבען.

26 דו ביזט אויסגעלאַסען געווען מיט די יונגע עגיפּטער, דיינע נאַכבאַרען, די פעט בעפליישטע ; דו ביזט זעהר אויסגעלאַסען געווען אום מיר צו ערצאָרענען.

27 דאַן האָב איך אַ מאַך געטהאָן מיט'ן האַנד אויף דיר, איך האָב קלענער געמאַכט דיינע איינקונפט און האָב דיר איבערגעגעבען אין ווילען פון דיינע פיינדינען, די טעכטער פון פלשתים, וועלכע בעליידיגען זיך פון דיין אויסגעלאַסענעם אויפפיהרונג.

28 דו ביזט אויך אויסגעלאַסען געווען מיט די זיהן פון אשור ניט אָנזעטיגענדיג זיך, מיט זיי ביזטו אויסגעלאַסען געווען און נאָך אַלץ ניט זאַט געוואָרען.

29 דאַן האָסטו פאַרברייטעט דיין אויסגעלאַסענהייט פון דאָס לאַנד כנען ביז כשדים, און אויך דאַן ניט זאַט געוואָרען.

31 אִשָּׁה זוֹנָה שַׁלָּטֶת׃ בִּבְנוֹתַיִךְ גַּבֵּךְ בְּרֹאשׁ כָּל־דֶּרֶךְ וְרָמָתֵךְ
32 עָשִׂיתִי בְּכָל־רְחוֹב וְלֹא־הָיִיתי כַּזּוֹנָה לְקַלֵּס אֶתְנָן׃ הָאִשָּׁה
33 הַמְנָאָפֶת תַּחַת אִישָׁהּ תִּקַּח אֶת־זָרִים׃ לְכָל־זֹנוֹת יִתְּנוּ־
נֵדֶה וְאַתְּ נָתַתְּ אֶת־נְדָנַיִךְ לְכָל־מְאַהֲבַיִךְ וַתִּשְׁחֳדִי אוֹתָם
34 לָבוֹא אֵלַיִךְ מִסָּבִיב בְּתַזְנוּתָיִךְ׃ וַיְהִי־בָךְ הֵפֶךְ מִן־הַנָּשִׁים
בְּתַזְנוּתַיִךְ וְאַחֲרַיִךְ לֹא זוּנָּה וּבְתִתֵּךְ אֶתְנָן וְאֶתְנַן לֹא־נִתַּן
לה 36 לָךְ וַתְּהִי לְהֶפֶךְ׃ לָכֵן זוֹנָה שִׁמְעִי דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הִשָּׁפֵךְ נְחֻשְׁתֵּךְ וַתִּגָּלֶה עֶרְוָתֵךְ
בְּתַזְנוּתַיִךְ עַל־מְאַהֲבָיִךְ וְעַל כָּל־גִּלּוּלֵי תוֹעֲבוֹתַיִךְ וְכִדְמֵי
37 בָנַיִךְ אֲשֶׁר נָתַתְּ לָהֶם׃ לָכֵן הִנְנִי מְקַבֵּץ אֶת־כָּל־מְאַהֲבַיִךְ
אֲשֶׁר עָרַבְתְּ עֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אָהַבְתְּ עַל כָּל־אֲשֶׁר
שָׂנֵאת וְקִבַּצְתִּי אֹתָם עָלַיִךְ מִסָּבִיב וְגִלֵּיתִי עֶרְוָתֵךְ אֲלֵהֶם
38 וְרָאוּ אֶת־כָּל־עֶרְוָתֵךְ׃ וּשְׁפַטְתִּיךְ מִשְׁפְּטֵי נֹאֲפוֹת וְשֹׁפְכֹת
39 דָּם וּנְתַתִּיךְ דַּם חֵמָה וְקִנְאָה׃ וְנָתַתִּי אוֹתָךְ בְּיָדָם וְהָרְסוּ
גַבֵּךְ וְנִתְּצוּ רָמֹתַיִךְ וְהִפְשִׁיטוּ אוֹתָךְ בְּגָדַיִךְ וְלָקְחוּ כְּלֵי
מ תִפְאַרְתֵּךְ וְהִנִּיחוּךְ עֵירֹם וְעֶרְיָה׃ וְהֶעֱלוּ עָלַיִךְ קָהָל וְרָגְמוּ
41 אוֹתָךְ בָּאָבֶן וּבִתְּקוּךְ בְּחַרְבוֹתָם׃ וְשָׂרְפוּ בָתַּיִךְ בָּאֵשׁ
וְעָשׂוּ־בָךְ שְׁפָטִים לְעֵינֵי נָשִׁים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתִּיךְ מִזּוֹנָה
42 וְגַם־אֶתְנַן לֹא תִתְּנִי־עוֹד׃ וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי בָּךְ וְסָרָה קִנְאָתִי
43 מִמֵּךְ וְשָׁקַטְתִּי וְלֹא אֶכְעַס עוֹד׃ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתְּי
אֶת־יְמֵי נְעוּרַיִךְ וַתִּרְגְּזִי־לִי בְּכָל־אֵלֶּה וְגַם־אֲנִי הֵא דַּרְכֵּךְ ׀
בְּרֹאשׁ נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְלֹא עָשִׂיתי אֶת־הַזִּמָּה עַל
44 כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ הִנֵּה כָּל־הַמֹּשֵׁל עָלַיִךְ יִמְשֹׁל לֵאמֹר כְּאִמָּה
מה בִּתָּהּ׃ בַּת־אִמֵּךְ אַתְּ גֹּעֶלֶת אִישָׁהּ וּבָנֶיהָ וַאֲחוֹת אֲחוֹתֵךְ
אַתְּ אֲשֶׁר גָּעֲלוּ אַנְשֵׁיהֶן וּבְנֵיהֶן אִמְּכֶן חִתִּית וַאֲבִיכֶן אֱמֹרִי׃
46 וַאֲחוֹתֵךְ הַגְּדוֹלָה שֹׁמְרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֶׁבֶת עַל־
שְׂמֹאולֵךְ וַאֲחוֹתֵךְ הַקְּטַנָּה מִמֵּךְ הַיּוֹשֶׁבֶת מִימִינֵךְ סְדֹם

ובנותיה

v. 31. יתיר י׳ — v. 34. הנ׳ בדגש — ibid. הנ׳ בפתח — v. 41. הנ׳ בפתח
v. 43. יתיר י׳ — ibid. יתיר י׳ — v. 46. יתיר ו׳

30 ווי פערשמאַכטעט איז דיין האַרץ טהוענדיג דאָס אַלעס — די טהאַטען פון אַן אוועקגעלאָזענע פרוי !
31 דו בויסט געוועלבען אויף אַלע הויפּט וועגען און מאַכסט הויכע געצעלטען אויף יעדער גאַס, דו ביזט זאָגאַר ניט געוועזען ווי יענע גאַסענפרויען וואָס פערשעהנערען דאָס געצאָהלט.
32 די פרוי וואָס איז אונטרייַ איהר מאַן נעהמט אַן פרעמדע.
33 יעדער גאַסענפרוי גיט מען געשענק, דו אָבער האָסט זעלבסט געשענקט געגעבען דיינע געליעבטע, דו האָסט זיי בעשאָנקען מיט דיין אויסגעלאַ־סענהייט אום זיי זאָלען קומען צו דיר פון אַרום.
34 אין דיין אויסגעלאַסענהייט ביזטו געוועזען אַנדערש ווי אַלע פרויען, קיינע פון זיי האָט דיין אויסגעלאַסענהייט ניט נאָכגעמאַכט ; דערמיט וואָס דו האָסט צוגעצאָהלט און דיר האָט מען ניט געצאָהלט, ביזטו אַנדערש געוועזען פון אַלע פרויען.
35 דערפאַר, גאַסענפרוי, הער גאָט׳ס וואָרט !
36 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל דיין קעסעל איז אַריבערגערו־נען ווען דו האָסט דיין שאַנדגליעדער אָבגעדעקט אויסגעלאַסענערהייט מיט דיינע געליעבטע, אויף פאַר דיינע גרוילהאַפטע געצען און דאָס בלוט פון דיינע קינדער וואָס דו האָסט זיי געגעבען —
37 דערפאַר וועל איך פערזאַמלען אַלע דיינע געליעבטע, וועמען דו ביזט אַנגענעהם געוועזען, אַלעמען וועמען דו האָסט געליעבט, מיט אַלע יענע וועלכע דו האָסט געהאַסט, זיי אַלעמען וועל איך אַרומקלייבען אַרום דיר און וועל דיין שאַנדגליעד אָבדעקען פאַר זיי אום זיי זאָלען דיין שאַנד זעהען.
38 איך וועל דיר פעראורטהיילען מיט דעם אורטהייל פון עהע־ברעכערינס און מערדערינס, איך וועל דיר שטראָפען מיט בלוט, וואוטה און אייפערזוכט.
39 אַז איך וועל דיר איבערגעבען אין זייערע הענד וועלען זיי צושמעטערען דיינע געוועלבען און צוברעכען דיינע הויכע געצעלטען, זיי וועלען דיר אויסטהאָן דיינע קליידער און אַראָבנעהמען פון דיר דיינע שעהנע זאַ־כען ; זיי וועלען דיר לאָזען מוטער־נאַקעט.
40 זיי וועלען צוזאַמענברענגען נעבען דיר אַ פערזאַמלונג, זיי וועלען דיר פערוואַרפען מיט שטיינער און דורכשטעכען דיר מיט זייערע שווערדען.
41 דיינע הייזער וועלען זיי מיט פייער אָנצינדען, און דיר אַליין וועלען זיי קוועלען אין געגענוואַרט פון פיעל פרויען ; איך וועל מאַכען אַז דו זאָלסט אויפהערען צו זיין אויסגעלאַסען און זאָלסט מעהר קיינעם קיין געצאָהלט געבען.
42 ווען מיין צאָרן אויף דיר וועט זיך בערוהיגען און מיין אייפערזוכט אויף דיר וועט אויפהערען, דאַן וועל איך זיך בערוהיגען און מעהר ניט זיין צאָרניג.
43 ווייל דו האָסט ניט געדענקט דיין יוגענד צייט און האָסט מיר אויפ־גערעגט מיט דאָס אַלעס, האָב איך אויך דיר אויף׳ן קאָפּ געוואָרפען דעם אויפפיהרונג דיינעם — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער, דו האָסט ניע־מאַלס געטראַכט וועגען אַלע דיינע גרוילטהאַטען.
44 יעדער שפּריכוואָרט זאָגער וועט אויף דיר זאָגען אַ שפּריכוואָרט : „ווי די מוטער אַזוי איז די טאָכטער !"
45 דו ביזט די טאָכטער פון אַ מוטער וועלכע מאַכט צו שאַנדע איהר מאַן און איהרע קינדער, דו ביזט אַ שוועסטער צו שוועסטערן וואָס האָבען צו שאַנדע געמאַכט זייערע מענער און קינדער — פון חת שטאַמט אייער מוטער און אייער פאָטער פון אמרי.
46 דיין גרעסערע שוועסטער איז שמרון, וועלכע זיצט מיט איהרע פּראַ־

47 וּבְנוֹתֶיהָ׃ וְלֹא בְדַרְכֵיהֶן הָלַכְתְּ וּכְתוֹעֲבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתִי
48 כִּמְעַט קָט וַתַּשְׁחִתִי מֵהֵן בְּכָל־דְּרָכָיִךְ׃ חַי־אָנִי נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־עָשְׂתָה סְדֹם אֲחוֹתֵךְ הִיא וּבְנוֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר
49 עָשִׂית אַתְּ וּבְנוֹתָיִךְ׃ הִנֵּה־זֶה הָיָה עֲוֺן סְדֹם אֲחוֹתֵךְ גָּאוֹן
שִׂבְעַת־לֶחֶם וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט הָיָה לָהּ וְלִבְנוֹתֶיהָ וְיַד־עָנִי
נ וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֱזִיקָה׃ וַתִּגְבְּהֶינָה וַתַּעֲשֶׂינָה תוֹעֵבָה לְפָנָי
51 וָאָסִיר אֶתְהֶן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי׃ וְשֹׁמְרוֹן כַּחֲצִי חַטֹּאתַיִךְ לֹא
חָטָאָה וַתַּרְבִּי אֶת־תּוֹעֲבוֹתַיִךְ מֵהֵנָּה וַתְּצַדְּקִי אֶת־אֲחוֹתַךְ
52 בְּכָל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתי׃ גַּם־אַתְּ ׀ שְׂאִי כְלִמָּתֵךְ אֲשֶׁר
פִּלַּלְתְּ לַאֲחוֹתֵךְ בְּחַטֹּאתַיִךְ אֲשֶׁר־הִתְעַבְתְּ מֵהֵן תִּצְדַּקְנָה
מִמֵּךְ וְגַם־אַתְּ בּוֹשִׁי וּשְׂאִי כְלִמָּתֵךְ בְּצַדֶּקְתֵּךְ אַחְיוֹתֵךְ׃
53 וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְהֶן אֶת־שְׁבִית סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־שְׁבִית
54 שֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ וּשְׁבִית שְׁבִיתַיִךְ בְּתוֹכָהְנָה׃ לְמַעַן תִּשְׂאִי
נה כְלִמָּתֵךְ וְנִכְלַמְתְּ מִכֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית בְּנַחֲמֵךְ אֹתָן׃ וַאֲחוֹתַיִךְ
סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ לְקַדְמָתָן וְשֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ
56 לְקַדְמָתָן וְאַתְּ וּבְנוֹתַיִךְ תְּשֻׁבֶינָה לְקַדְמַתְכֶן׃ וְלוֹא הָיְתָה
57 סְדֹם אֲחוֹתֵךְ לִשְׁמוּעָה בְּפִיךְ בְּיוֹם גְּאוֹנָיִךְ׃ בְּטֶרֶם תִּגָּלֶה
רָעָתֵךְ כְּמוֹ עֵת חֶרְפַּת בְּנוֹת־אֲרָם וְכָל־סְבִיבוֹתֶיהָ בְּנוֹת
58 פְּלִשְׁתִּים הַשָּׁאטוֹת אוֹתָךְ מִסָּבִיב׃ אֶת־זִמָּתֵךְ וְאֶת־
59 תּוֹעֲבוֹתַיִךְ אַתְּ נְשָׂאתִים נְאֻם יְהוָה׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְעָשִׂית אוֹתָךְ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית אֲשֶׁר־בָּזִית אָלָה
ס לְהָפֵר בְּרִית׃ וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ
61 וַהֲקִמוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם׃ וְזָכַרְתְּ אֶת־דְּרָכַיִךְ וְנִכְלַמְתְּ
בְּקַחְתֵּךְ אֶת־אֲחוֹתַיִךְ הַגְּדֹלוֹת מִמֵּךְ אֶל־הַקְּטַנּוֹת מִמֵּךְ
62 וְנָתַתִּי אֶתְהֶן לָךְ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֵךְ׃ וַהֲקִימוֹתִי אֲנִי
63 אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ לְמַעַן תִּזְכְּרִי וָבֹשְׁתְּ

ולא

v. 47. יתיר י׳ v. 51. אחותך ק׳ ibid. יתיר י׳ v. 53. שבות ק׳
ibid. שבות קרי ibid. ושבות קרי v. 59. ועשיתי קרי

ווינצען בײַ דײַן לינקען זײַט, דײַן קלענערע שוועסטער איז סדם וועלכע זיצט מיט איהרע פּראָווינצען בײַ דײַן רעכטען זײַט.

47 ביזטו ניט געגאַנגען אין זייערע וועגען ? האָסטו ניט געטהאָן ווי זייערע גרוילטהאַטען ? עטוואָס מעהר און דײַן פערדאָרבענע אויפ־פיהרונג האָט איבערגעשטייגט זייערע.

48 בײַ מײַן לעבען ! — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב דײַן שוועס־טער סדם צוזאַמען מיט איהרע פּראָווינצען האָט געטהאָן דאָס וואָס דו מיט דײַנע פּראָווינצען.

49 אָט אין וואָס עס איז בעשטאַנען דער זינד פון דײַן שוועסטער סדם : שטאָלץ, ברויט צו זאַט האָט זי געהאַט אין איהרע פּראָווינצען, שטיל און רוהיג (האָבען זיי געלעבט) און אַן אָרעמען אָדער אַ בעדערפטיגען קיינמאָל ניט געשטיצט.

50 שטאָלץ זייענדיג האָבען זיי גרוילטאַהטען געטהאָן קעגען מיר, האָב איך זיי אָבגעשפּאַט, ווי דו האָסט געזעהען.

51 שמרון האָט זאָגאַר ניט געזינדיגט אַ העלפט פון דײַנע זינד, דו האָסט מעהר גרוילטהאַטען געטהאָן פאַר זיי ; אַלע גרוילטהאַטען דײַנע וואָס דו האָסט געטהאָן האָסטו דײַן שוועסטער פאַר אַ צדקניות געמאַכט.

52 יעצט טראָג דו די זעלביגע שאַנדע צו וועלכע דו האָסט פערורטהיילט דײַן שוועסטער, איבער דײַנע זינד, וואָס זײַנען ערגער פאַר זייערע, זײַנען זיי שוין בעסער פאַר דיר ; דו דאַרפסט זיך שעהמען און טראָ־גען שאַנדע פון דעם וואָס קעגען דיר זײַנען שוין דײַנע שוועסטער פרומע.

53 ווען איך וועל אויסבעסערען זייערע פערפיהרערס — די פערפיהרערינס פון סדם און איהרע פּראָווינצען, אויך די פערפיהרערינס פון שמרון מיט איהרע פּראָווינצען, וועל איך, צוזאַמען מיט זיי, אויך דײַן פערפיהרע־נים אויסבעסערען.

54 אום דו זאָלסט זיך האַלטען מיט דײַן שאַנדע און זאָלסט זיך שעהמען פאַר אַלץ וואָס דו האָסט געטהאָן, ווען דו ווערסט זיי בעטראַכטען.

55 ביידע שוועסטער דײַנע : סדם מיט איהרע פּראָווינצען און שמרון מיט איהרע פּראָווינצען, וועלען צוריקקומען צו זייער פריהערדיגען שטאַנד, אויך דו מיט דײַנע פּראָווינצען וועלען צוריקקומען צו אייער פריהערדי־גען שטאַנד.

56 האָט ניט דײַן שוועסטער סדם געהאַט בײַ דיר אַ שלעכטען בערוף אין דער צייט פון דײַן שטאָלץ.

57 (איידער עס איז ענטדעקט געוואָרען דײַן שלעכטס ווי יעצט) אַלס די ערגסטע צווישען די טעכטער פון ארם און אַלע טעכטער פון פלשתים וועלכע זײַנען ארום איהר, אָט צו די אַלע פון ארום וואָס האַסען דיר.

58 יעצט וועסטו לײַדען פאַר דײַן אויסגעלאַסענהייט און גרוילטהאַטען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

59 וואָרום גאָט דער אַלמעכטיגער האָט אַזוי געזאָגט : איך וועל דיר טהאָן אַזוי ווי דו האָסט געטהאָן, דו וועלכע האָט פעראַכטעט אַ בעשווערונג אום דאָס פערבינדונג צוברעכען.

60 דאָך וועל איך דיר דערמאָהנען מײַן פערבינדונג מיט דיר אין דײַנע יו־גענד יאָהרען און וועל מיט דיר פעסטשטעלען אַ אייביגען פערבאַנד.

61 דאַן וועסטו דײַן אויפפיהרונג דערמאָהנען און וועסט זיך שעהמען, ווען דו וועסט צוזאַמעננעהמען אַלע שוועסטער דײַנע, ווי די גרעסערע פאַר דיר אַזוי אויך די קלענערע, וועלכע איך וועל דיר איבערגעבען אַלס טעכ־טער אָבוואָהל זיי זײַנען ניט אין דײַן פערבאַנד.

62 איך וועל פעסטשטעלען מײַן פערבאַנד מיט דיר נאָר דאַן ווען דו וועסט אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

וְלֹא יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְּלִמָּתֵךְ בְּכַפְּרִי־לָךְ
לְכָל־אֲשֶׁר עָשִׂית נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

Cap. XVII. יז

יז

א 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם חוּד חִידָה וּמְשֹׁל
3 מָשָׁל אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה
הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל גְּדוֹל הַכְּנָפַיִם אֶרֶךְ הָאֵבֶר מָלֵא הַנּוֹצָה
אֲשֶׁר־לוֹ הָרִקְמָה בָּא אֶל־הַלְּבָנוֹן וַיִּקַּח אֶת־צַמֶּרֶת הָאָרֶז׃
4 אֵת רֹאשׁ יְנִיקוֹתָיו קָטָף וַיְבִיאֵהוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן בְּעִיר
ה רֹכְלִים שָׂמוֹ׃ וַיִּקַּח מִזֶּרַע הָאָרֶץ וַיִּתְּנֵהוּ בִּשְׂדֵה־זָרַע
6 קָח עַל־מַיִם רַבִּים צַפְצָפָה שָׂמוֹ׃ וַיִּצְמַח וַיְהִי לְגֶפֶן
סֹרַחַת שִׁפְלַת קוֹמָה לִפְנוֹת דָּלִיּוֹתָיו אֵלָיו וְשָׁרָשָׁיו תַּחְתָּיו
7 יִהְיוּ וַתְּהִי לְגֶפֶן וַתַּעַשׂ בַּדִּים וַתְּשַׁלַּח פֹּארוֹת׃ וַיְהִי נֶשֶׁר־
אֶחָד גָּדוֹל גְּדוֹל כְּנָפַיִם וְרַב נוֹצָה וְהִנֵּה הַגֶּפֶן הַזֹּאת
כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו וְדָלִיּוֹתָיו שִׁלְחָה־לּוֹ לְהַשְׁקוֹת אוֹתָהּ
8 מֵעֲרֻגוֹת מַטָּעָהּ׃ אֶל־שָׂדֶה טּוֹב אֶל־מַיִם רַבִּים הִיא
שְׁתוּלָה לַעֲשׂוֹת עָנָף וְלָשֵׂאת פֶּרִי לִהְיוֹת לְגֶפֶן אַדָּרֶת׃
9 אֱמֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה תִּצְלָח הֲלוֹא אֶת־שָׁרָשֶׁיהָ
יְנַתֵּק וְאֶת־פִּרְיָהּ ׀ יְקוֹסֵס וְיָבֵשׁ כָּל־טַרְפֵּי צִמְחָהּ תִּיבָשׁ
וְלֹא־בִזְרֹעַ גְּדוֹלָה וּבְעַם רָב לְמַשְׂאוֹת אוֹתָהּ מִשָּׁרָשֶׁיהָ׃
וְהִנֵּה שְׁתוּלָה הֲתִצְלָח הֲלֹא כְגַעַת בָּהּ רוּחַ הַקָּדִים תִּיבַשׁ
11 יָבֹשׁ עַל־עֲרֻגֹת צִמְחָהּ תִּיבָשׁ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
12 אֵלַי לֵאמֹר׃ אֱמָר־נָא לְבֵית הַמֶּרִי הֲלֹא יְדַעְתֶּם מָה־
אֵלֶּה אֱמֹר הִנֵּה־בָא מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַםִ וַיִּקַּח אֶת־מַלְכָּהּ
13 וְאֶת־שָׂרֶיהָ וַיָּבֵא אוֹתָם אֵלָיו בָּבֶלָה׃ וַיִּקַּח מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה
וַיִּכְרֹת אִתּוֹ בְּרִית וַיָּבֵא אֹתוֹ בְּאָלָה וְאֶת־אֵילֵי הָאָרֶץ לָקָח׃
14 לִהְיוֹת מַמְלָכָה שְׁפָלָה לְבִלְתִּי הִתְנַשֵּׂא לִשְׁמֹר אֶת־
טו בְּרִיתוֹ לְעָמְדָהּ׃ וַיִּמְרָד־בּוֹ לִשְׁלֹחַ מַלְאָכָיו מִצְרַיִם

לָתֶת־

v. 7. הה׳ רפה v. 9. קמץ בז״ק v. 10. כ׳ דגושה

63 אום דו זאָלסט זיך שעהמען ווען דו ווערסט זיך דערמאָהנען, דו וועכט מעהר קיין מויל ניט עפענען פון שאַנדע, ווען איך וועל דיר פערצייהען אַלץ וואָס דו האָסט געטהאָן — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל יז

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! פרעג אַ רעטענים און זאָג אַ שפּריכוואָרט אויף דאָס הויז ישראל.
3 און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — דער גרויסער אָדלער מיט גרויסע פליגלען און לאַנגע שווינגען, דער וואָס איז פול מיט קאָלירטע פעדערען, איז געקומען פון לבנון און אַראָבגענומען דעם העכסטען צווייג פון צעדער.
4 זיינע בעסטע שפּראָצונגען האָט ער אָבגעריסען און אַוועקגעטראָגען איהם אין לאַנד כנען, אין אַ האַנדעלשטאָדט האָט ער איהם אריינגעזעצט.
5 ער האָט אויך גענומען פון די זוימען פון'ם לאַנד און האָט זיי איינגע־זעצט אין אַ פרוכטבארע פעלד, וועלכע ער האָט אויסגעקליבען ביי אַ גרויסען וואַסער, ער האָט עס געמאַכט פאַר אַ זאַפּטפולע פלאַנצונג.
6 עס האָט געוואַקסען און געוואָרען אַ פאַנאַנדערגעשפּרייטער וויינבוים אַ ניעדעריג געוואַקסענער, וואָס די צווייגען זיינען צו איהם געבויגען און זיינע וואָרצלען זיינען אונטען; אַז עס איז אַ וויינבוים געוואָרען זיינען אויף איהר געוואַקסען שטאַנגען און זי האָט פאַנאַנדערגעלאָזען צווייגען.
7 נאָך איין גרויסער אָדלער איז געוועזן מיט גרויסע פליגלען און פיעל פע־דערען, האָט דיעזער וויינבוים צוגעצויגען די וואָרצלען צו איהם און האָט צו איהם אויסגעצויגען די צווייגען, פון די בעעטען וואו ער איז געפלאַנצט, אום ער זאָל איהם בעוואַסערען.
8 אָבוואָהל ער איז געפלאַנצט אויף אַ גוטע פעלד נעבען אַ גרויסען וואַסער וואָס איז גענוג צווייגען צו וואַקסען, פרוכט צו ברענגען און מאַכען איהם פאַר אַ פּראַכטפאָלען וויינבוים.
9 זאָג [זיי]: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: וועט עס גערייהען? ער וועט דאָך איבעררייסען זיינע וואָרצלען און אַרומרייסען די פרוכט ביז ער וועט אויסטריקענען, אַלע וואַקסענדע בלעטער וועלען פער־טריקענט ווערען; מען דאַרף קיין גרויס קראַפט אָדער פיעל פאָלק אַראָבצוהויבען איהם פון זיינע וואָרצלען.
10 און אַז עס איז איינגעפלאַנצט וועט עס גערייהען? וועט עס ניט אויס־טריקענען ווען דער איסט ווינד וועט עס בעריהרען? מיט די פלאַנצונ־גען פון בעעט וועט עס טרוקען ווערען.
11 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
12 זאָג נאָר צו דאָס הויז פון ווידערשפּעניגער: פערשטעהט איהר וואָס דאָס בעדייטעט? זאָג [זיי]: אָט קומט דער קעניג פון בבל אין ירושלים און וועט צונעהמען איהר קעניג און איהרע פירשטען און וועט זיי ברייגגען צו איהם אין בבל.
13 ער האָט אויך גענומען איינעם פון די קעניגליכע קינדער, האָט געשלאָסען מיט איהם אַ פערבאַנד און האָט איהם געמאַכט שווערען, ער האָט צוגע־נומען די מעכטיגע פון'ם לאַנד.
14 אום עס זאָל ווערען אַ ניעדעריגע קעניגרייך, ניט קיין שטאָלצע, זיי זאָ־לען שטענדיג זיין פערבאַנד היטען.
15 ער האָט אָבער קעגען איהם ווידערשפּעניגט און געשיקט לייטע אין מצרים

לָתֶת־לוֹ סוּסִים וְעַם־רָב הֲיִצְלָח הֲיִמָּלֵט הָעֹשֵׂה אֵלֶּה

16 וְהֵפֵר בְּרִית וְנִמְלָט׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־לֹא בִּמְקוֹם הַמֶּלֶךְ הַמַּמְלִיךְ אֹתוֹ אֲשֶׁר בָּזָה אֶת־אָלָתוֹ וַאֲשֶׁר

17 הֵפֵר אֶת־בְּרִיתוֹ אִתּוֹ בְתוֹךְ־בָּבֶל יָמוּת׃ וְלֹא בְחַיִל גָּדוֹל וּבְקָהָל רָב יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ פַרְעֹה בַּמִּלְחָמָה בִּשְׁפֹּךְ סֹלְלָה

18 וּבִבְנוֹת דָּיֵק לְהַכְרִית נְפָשׁוֹת רַבּוֹת׃ וּבָזָה אָלָה לְהָפֵר בְּרִית וְהִנֵּה נָתַן יָדוֹ וְכָל־אֵלֶּה עָשָׂה לֹא יִמָּלֵט׃

19 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה חַי־אָנִי אִם־לֹא אָלָתִי אֲשֶׁר בָּזָה

כ וּבְרִיתִי אֲשֶׁר הֵפִיר וּנְתַתִּיו בְּרֹאשׁוֹ׃ וּפָרַשְׂתִּי עָלָיו רִשְׁתִּי וְנִתְפַּשׂ בִּמְצוּדָתִי וַהֲבִיאוֹתִיהוּ בָבֶלָה וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ שָׁם

21 מַעֲלוֹ אֲשֶׁר מָעַל־בִּי׃ וְאֵת כָּל־מִבְרָחָו בְּכָל־אֲגַפָּיו בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וְהַנִּשְׁאָרִים לְכָל־רוּחַ יִפָּרֵשׂוּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי

22 יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְלָקַחְתִּי אָנִי מִצַּמֶּרֶת הָאֶרֶז הָרָמָה וְנָתָתִּי מֵרֹאשׁ יֹנְקוֹתָיו רַךְ אֶקְטֹף

23 וְשָׁתַלְתִּי אָנִי עַל הַר־גָּבֹהַּ וְתָלוּל׃ בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֶשְׁתֳּלֶנּוּ וְנָשָׂא עָנָף וְעָשָׂה פֶרִי וְהָיָה לְאֶרֶז אַדִּיר וְשָׁכְנוּ

24 תַחְתָּיו כֹּל צִפּוֹר כָּל־כָּנָף בְּצֵל דָּלִיּוֹתָיו תִּשְׁכֹּנָּה׃ וְיָדְעוּ כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הִשְׁפַּלְתִּי ׀ עֵץ גָּבֹהַּ הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל הוֹבַשְׁתִּי עֵץ לָח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃

CAP. XVIII. יח

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ מַה־לָּכֶם אַתֶּם מֹשְׁלִים אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָבוֹת יֹאכְלוּ בֹסֶר

3 וְשִׁנֵּי הַבָּנִים תִּקְהֶינָה׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־יִהְיֶה

4 לָכֶם עוֹד מְשֹׁל הַמָּשָׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ הֵן כָּל־הַנְּפָשׁוֹת לִי הֵנָּה כְּנֶפֶשׁ הָאָב וּכְנֶפֶשׁ הַבֵּן לִי־הֵנָּה הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת

ה הִיא תָמוּת׃ וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צַדִּיק וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃

אל־

v. 15. קמץ בלא אזקף. v. 21. מברחו קרי - v. 22. הפטרת האזינו.

מען זאָל איהם געבען פערד און אַ גרויסע אַרמעע ; וועט ער גליק האָ־
בען ? קען גערעטעט ווערען דער וואָס טהוט אַזוינע זאַכען ? דער
וואָס ברעכט אַ פערבאַנד קען גערעטעט ווערען ?

16 ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב ניט אין דעם
וואָהנונג פון קעניג, וועלכער האָט איהם פאַר קעניג געמאַכט, וועמעס
בעשווערונג ער האָט פעראַכטעט און וועמעס פערבאַנד ער האָט גע־
בראָכען, אין זיין געגענוואַרט וועט ער שטאַרבען, אין בבל.

17 ניט מיט אַ גרויס אַרמעע אָדער אַ גרויסע פערזאַמלונג וועט פרעה מיט
איהם קריעג פיהרען, ניט מיט אָנשיטען זאַמד־בערג און בויען מויער
ברעכערס, אום צו פערניכטען פיעל זעעלען.

18 קוים האָט ער דאָס בעשווערען פעראַכטעט אום דעם פערבאַנד צו ברעכען
און זיך אָנגעשלאָסען אָן איהם ; טהוענדיג דאָס אַלעס קען ער ניט גע־
רעטעט ווערען.

19 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ביי מיין לעבען !
אויב ניט צו זיין קאָפּ וועט אויסגעהען מיין פערשווערונג וועלכע ער
האָט פעראַכטעט און מיין פערבאַנד וועלכען ער האָט צובראָכען.

20 איך וועל פאַר איהם אויסשפּרייטען מיין נעץ און ער וועט געפאַנגען
ווערען אין מיין כאַפּ־נעץ, דאַן וועל איך איהם ברענגען אין בבל און
וועל זיך מיט איהם אָברעכענען פאַר זיין טריילאָזיגקייט וואָס ער איז
בעגאַנגען קעגען מיר.

21 אַלע זיינע בעסטע (העלדען) וואָס אין זיינע אַרמעען, וועלען פאַלען פון
שווערד, די איבעריגע וועלען צושפּרייט ווערען אין אַלע זייטען ; דאַן
וועט איהר וויסען אַז איך גאָט האָב גערעדט.

22 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך זעלבסט וועל אַראָבנעהמען
דעם העכסטען צווייג פון צעדער און וועל עס איינזעצען ; איך וועל
אָברייסען איינעם פון זיינע בעסטע אָבזעצערס, אַ יונגען, און וועל עס
איינפלאַנצען אויף אַ גאַנץ הויכען בארג.

23 אויף איינעם פון די העכסטע בערג פון ישראל, וועל איך איהם איינ־
פּלאַנצען, ער וועט טראַגען צווייגען און וואַקסען פריכט — ער וועט
ווערען אַ מעכטיגער צעדער ; פערשיעדענע פויגלען וועלען אונטער
איהם רוהען, אַלערליי געפליגעלטע וועלען רוהען אינ׳ם שאָטען פון
זיינע צווייגען.

24 אַלע פעלד־ביימער וועלען דאַן אַנערקענען אַז איך גאָט קען ניעדעריג
מאַכען אַ הויכען בוים און הויך מאַכען אַ ניעדעריגען בוים, טרוקען מאַ־
כען אַ פייכטען בוים און לאָזען בליהען אַ טרוקענעם בוים, אויב איך גאָט
רייד, מוז עס געשעהען.

קאַפּיטעל יח

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען :

2 וואָס פיר אַ שפּריכוואָרט זאָגט איהר אויף דאָס לאַנד ישראל, אַזוי צו
זאָגען : „עלטערען עסען אונרייפע פרוכט און ביי די קינדער ווערען
איילינג די צייהען ?"

3 ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב איהר וועט
מעהר דעם שפּריכוואָרט זאָגען אין ישראל.

4 אַלע זעעלען בעלאַנגען צו מיר, מיר געהערט דעם פאָטערס זעעלע ווי
דעם זוהנ׳ס זעעלע — די פּערזאָן וואָס זינדיגט, יענע וועט שטאַרבען.

5 אויב איינער וועט פרום זיין און טהאָן גערעכטיגקייט און וואָהלטהאַט ;

6 אֶל־הֶהָרִים֙ לֹ֣א אָכָ֔ל וְעֵינָיו֙ לֹ֣א נָשָׂ֔א אֶל־גִּלּוּלֵ֖י בֵּ֣ית
יִשְׂרָאֵ֑ל וְאֶת־אֵ֤שֶׁת רֵעֵ֙הוּ֙ לֹ֣א טִמֵּ֔א וְאֶל־אִשָּׁ֥ה נִדָּ֖ה לֹ֥א
7 יִקְרָֽב׃ וְאִישׁ֙ לֹ֣א יוֹנֶ֔ה חֲבֹלָת֤וֹ חוֹב֙ יָשִׁ֔יב גְּזֵלָ֖ה לֹ֣א יִגְזֹ֑ל
8 לַחְמוֹ֙ לְרָעֵ֣ב יִתֵּ֔ן וְעֵירֹ֖ם יְכַסֶּה־בָּֽגֶד׃ בַּנֶּ֣שֶׁךְ לֹֽא־יִתֵּ֗ן
וְתַרְבִּית֙ לֹ֣א יִקָּ֔ח מֵעָ֖וֶל יָשִׁ֣יב יָד֑וֹ מִשְׁפַּ֤ט אֱמֶת֙ יַעֲשֶׂ֔ה
9 בֵּ֥ין אִ֖ישׁ לְאִֽישׁ׃ בְּחֻקּוֹתַ֧י יְהַלֵּ֛ךְ וּמִשְׁפָּטַ֥י שָׁמַ֖ר לַעֲשׂ֣וֹת
י אֱמֶ֑ת צַדִּ֥יק הוּא֙ חָיֹ֣ה יִֽחְיֶ֔ה נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהֹוִֽה׃ וְהוֹלִ֥יד בֵּ֖ן
11 פָּרִ֖יץ שֹׁ֣פֵֽךְ דָּ֑ם וְעָ֣שָׂה אָ֔ח מֵאַחַ֖ד מֵאֵֽלֶּה׃ וְה֕וּא אֶת־
כָּל־אֵ֖לֶּה לֹ֣א עָשָׂ֑ה כִּ֣י גַ֤ם אֶל־הֶהָרִים֙ אָכַ֔ל וְאֶת־אֵ֥שֶׁת
12 רֵעֵ֖הוּ טִמֵּֽא׃ עָנִ֤י וְאֶבְיוֹן֙ הוֹנָ֔ה גְּזֵל֣וֹת גָּזָ֔ל חֲבֹ֖ל לֹ֣א יָשִׁ֑יב
13 וְאֶל־הַגִּלּוּלִים֙ נָשָׂ֣א עֵינָ֔יו תּוֹעֵבָ֖ה עָשָֽׂה׃ בַּנֶּ֨שֶׁךְ נָתַ֧ן
וְתַרְבִּ֛ית לָקַ֖ח וָחָ֣י לֹ֣א יִֽחְיֶ֑ה אֵ֣ת כָּל־הַתּוֹעֵב֤וֹת הָאֵ֙לֶּה֙
14 עָשָׂ֔ה מ֥וֹת יוּמָ֖ת דָּמָ֥יו בּ֥וֹ יִהְיֶֽה׃ וְהִנֵּה֙ הוֹלִ֣יד בֵּ֔ן וַיַּ֗רְא
אֶת־כָּל־חַטֹּ֥את אָבִ֖יו אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֑ה וַיִּרְאֶ֕ה וְלֹ֥א יַעֲשֶׂ֖ה כָּהֵֽן׃
טו עַל־הֶֽהָרִים֙ לֹ֣א אָכָ֔ל וְעֵינָיו֙ לֹ֣א נָשָׂ֔א אֶל־גִּלּוּלֵ֖י בֵּ֣ית
16 יִשְׂרָאֵ֑ל אֶת־אֵ֥שֶׁת רֵעֵ֖הוּ לֹ֥א טִמֵּֽא׃ וְאִישׁ֙ לֹ֣א הוֹנָ֔ה חֲבֹל֙
לֹ֣א חָבָ֔ל וּגְזֵלָ֖ה לֹ֣א גָזָ֑ל לַחְמוֹ֙ לְרָעֵ֣ב נָתָ֔ן וְעֵר֖וֹם כִּסָּה־
17 בָֽגֶד׃ מֵעָנִ֞י הֵשִׁ֣יב יָד֗וֹ נֶ֤שֶׁךְ וְתַרְבִּית֙ לֹ֣א לָקָ֔ח מִשְׁפָּטַ֣י
עָשָׂ֔ה בְּחֻקּוֹתַ֖י הָלָ֑ךְ ה֗וּא לֹ֥א יָמ֛וּת בַּעֲוֺ֥ן אָבִ֖יו חָיֹ֥ה יִחְיֶֽה׃
18 אָבִ֞יו כִּי־עָ֣שַׁק עֹ֗שֶׁק גָּזַל֙ גֵּ֣זֶל אָ֔ח וַאֲשֶׁ֥ר לֹא־ט֛וֹב עָשָׂ֖ה
19 בְּת֣וֹךְ עַמָּ֑יו וְהִנֵּה־מֵ֖ת בַּעֲוֺנֽוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּ֕ם מַדֻּ֛עַ לֹא־נָשָׂ֥א
הַבֵּ֖ן בַּעֲוֺ֣ן הָאָ֑ב וְהַבֵּ֞ן מִשְׁפָּ֧ט וּצְדָקָ֣ה עָשָׂ֗ה אֵ֣ת כָּל־חֻקּוֹתַ֥י
כ שָׁמַ֛ר וַיַּעֲשֶׂ֥ה אֹתָ֖ם חָיֹ֥ה יִחְיֶֽה׃ הַנֶּ֥פֶשׁ הַחֹטֵ֖את הִ֣יא תָמ֑וּת
בֵּ֞ן לֹא־יִשָּׂ֣א ׀ בַּעֲוֺ֣ן הָאָ֗ב וְאָב֙ לֹ֤א יִשָּׂא֙ בַּעֲוֺ֣ן הַבֵּ֔ן צִדְקַ֤ת
הַצַּדִּיק֙ עָלָ֣יו תִּֽהְיֶ֔ה וְרִשְׁעַ֥ת רָשָׁ֖ע עָלָ֥יו תִּֽהְיֶה׃
21 וְהָֽרָשָׁ֗ע כִּ֤י יָשׁוּב֙ מִכָּל־חַטֹּאתָו֙ אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֔ה וְשָׁמַר֙ אֶת־
כָּל־חֻקּוֹתַ֔י וְעָשָׂ֥ה מִשְׁפָּ֖ט וּצְדָקָ֑ה חָיֹ֥ה יִחְיֶ֖ה לֹ֥א יָמֽוּת׃

כל־

v. 6. 8. קמץ בז״ק   v. 10. צירי בסמוך   v. 12. 13. קמץ בז״ק

v. 14. ויראה קרי   v. 15. 16. 17. קמץ בז״ק   v. 20. הרשע ק   v. 21. חטאתיו ק

6 ער האָט ניט געגעסען אויף די בערג און האָט ניט אויפגעהויבען זיינע אויגען צו די געצען פונ'ם הויז ישראל, די פרוי פון אַן אַנדערען האָט ער ניט אונריין געמאַכט און צו אַ אבגעזונדערטע פרוי קומט ער ניט נאָהענט.

7 ער נאַרט קיינעם אָב, דעם משכון פאַר אַן אנלייהע ברענגט ער אָב, פרעמדע רויבט ער ניט, זיין ברויט גיט ער צו אַ הונגעריגען און אַ נאַ־קעטען בעדעקט ער מיט קליידער.

8 ער גיט קיין זאַך אויף צינזען און נעהמט קיינע פערמעהרונג — ער ציהט זיך צוריק פון אונרעכט, אַ ריכטיגען אורטהייל גיט ער ארויס צווישען איינעם און דעם אַנדערן.

9 לויט מיינע געזעצען געהט ער און מיינע רעכטע היט ער אום ריכטיג צו האַנדלען, דער צדיק וועט אימער לעבען — זאָגט גאָט דער אַל־מעכטיגער.

10 וועט ער אָבער האָבען אַ פרעכען זוהן, אַ בלוט־פערגיסער, און ער וועט צו זיין ברודער טהאָן איינע פון די אויבענדערמאָהנטע

11 (דאָס אַלעס וואָס זיין פאַטער האָט ניט געטהאָן) : ער האָט געגעסען אויף די געצען־בערג און פעראונרייניגט אַ פרעמדענס פרוי,

12 ער וועט נאַרען אָרעמע און בעדירפטיגע, רויבען פרעמדען פערמעגען, ניט אבברענגען קיין משכון, צו די געצען האָט ער זיינע אויגען אויפגע־הויבען און גרוילטהאַטען געטהאָן ;

13 ער האָט אויף צינזען געגעבען און פערמעהרונג גענומען, זאָל ער לעבען ? קוים האָט ער די אַלע גרוילטהאַטען געטהאָן וועט ער ניט לעבען — ער מוז שטאַרבען, און זיין בלוט פאַלט אויף איהם.

14 און אויב ער האָט אַ זוהן, וועלכער האָט געזעהען זיין פאַטער'ס אַלע זינד וואָס ער האָט געטהאָן — ער האָט עס געזעהן און דאָך אַזעלכעס ניט געטהאָן :

15 ער האָט אויף די געצען־בערג ניט געגעסען, אויך ניט אויפגעהויבען זיינע אויגען צו די געצען פונ'ם הויז ישראל ; אַ פרעמדענס ווייב האָט ער ניט אונריין געמאַכט.

16 און ניט גענאַרט קיינעם, ער האָט קיין משכון גענומען און ניט גערויבט פרעמדען פערמעגען ; ער האָט הונגעריגע פון זיין ברויט געגעבען און נאַקעטע מיט קליידונג בעדעקט.

17 ער האָט זיין האַנד צוריקגעצויגען און ניט גענומען פון אָרעמען צינזען אָדער פערמעהרונג, ער האָט מיינע רעכטע געטהאָן און געגאַנגען אין מיינע געזעצע. דער וועט ניט שטאַרבען פאַר זיין פאַטער'ס זינד — ער וועט לעבען !

18 זיין פאַטער וועלכער האָט אימער גערויבט, צוגענומען זיין ברודער'ס פערמעגען און אַלץ וואָס עס איז ניט גוט האָט ער אין זיין פאָלק גע־טהאָן — יענער איז פאַר זיינע זינד געשטאָרבען.

19 וועט איהר פרעגען : „פאַר וואָס האָט דער זוהן ניט געליטען פאַר זיין פאַטער'ס זינד ?" דער זוהן האָט אָבער געטהאָן רעכט און גערעכטיג־קייט, ער האָט אָבגעהיט אַלע מיינע געזעצע און געטהאָן זיי — ער דאַרף לעבען.

20 די פערזאָן וואָס זינדיגט די שטאַרבט, אַ זוהן ליידט ניט פאַר זיין פאַ־טער'ס זינד, און אַ פאַטער ליידט ניט פאַר אַ זוהן'ס זינד — דער צדיק געניסט פון זיין וואָהלטהאַט און דער רשע פון זיין פערברעכען.

21 און זאָגאַר דער רשע אַז ער וועט זיך צוריקציהען פון אַלע זיינע זינד וואָס ער האָט געטהאָן און אבהיטען מיינע אַלע געזעצע און טהאָן גע־רעכטיגקייט און וואָהלטהאַט, וועט ער לעבען בלייבען — ער וועט ניט שטאַרבען.

22 כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה
23 יִחְיֶה׃ הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלוֹא
24 בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה׃ וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ
וְעָשָׂה עָוֶל כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה הָרָשָׁע יַעֲשֶׂה וָחָי
כָּל־צִדְקֹתָו אֲשֶׁר־עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מָעַל
כה וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא בָּם יָמוּת׃ וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ
אֲדֹנָי שִׁמְעוּ־נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲדַרְכִּי לֹא יִתָּכֵן הֲלֹא
26 דַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵנוּ׃ בְּשׁוּב־צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל
27 וּמֵת עֲלֵיהֶם בְּעַוְלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יָמוּת׃ וּבְשׁוּב רָשָׁע
מֵרִשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ
28 יְחַיֶּה׃ וַיִּרְאֶה וַיָּשׁוֹב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חָיוֹ יִחְיֶה
29 לֹא יָמוּת׃ וְאָמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי
הַדְּרָכַי לֹא יִתָּכְנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵן׃
ל לָכֵן אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא־יִהְיֶה לָכֶם
31 לְמִכְשׁוֹל עָוֺן׃ הַשְׁלִיכוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיכֶם אֲשֶׁר
פְּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלָמָּה
32 תָמֻתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ׃

CAP. XIX. יט

יט

א 2 וְאַתָּה שָׂא קִינָה אֶל־נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַרְתָּ מָה אִמְּךָ
לְבִיָּא בֵּין אֲרָיוֹת רָבָצָה בְּתוֹךְ כְּפִרִים רִבְּתָה גוּרֶיהָ׃
3 וַתַּעַל אֶחָד מִגֻּרֶיהָ כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד לִטְרָף־טֶרֶף אָדָם
4 אָכָל׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו גּוֹיִם בְּשַׁחְתָּם נִתְפָּשׂ וַיְבִאֻהוּ בַחַחִים
ה אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַתֵּרֶא כִּי נוֹחֲלָה אָבְדָה תִּקְוָתָהּ וַתִּקַּח
6 אֶחָד מִגֻּרֶיהָ כְּפִיר שָׂמָתְהוּ׃ וַיִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ־אֲרָיוֹת כְּפִיר
7 הָיָה וַיִּלְמַד לִטְרָף־טֶרֶף אָדָם אָכָל׃ וַיֵּדַע אַלְמְנוֹתָיו

ועריהם

יח v. 23. מדרכיו ק v. 24. צדקתיו ק v. 28. יחיו ו׳ v. 32. עד כאן) יט v. 4 פתח באתנח

22 אַלע זיינע פערברעכענס וואָס ער האָט געטהאָן, וועלען איהם ניט דערמאַהנט ווערען צוליעב זיין וואָהלטהאַט וואָס ער האָט געטהאָן — ער וועט לעבען בלייבען !

23 בין איך דען אויסען דעם רשע'ס טוידט ? — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווען ער קעהרט זיך נאָר צוריק פון זיין (שלעכטע) וועג, וועט ער לעבען בלייבען.

24 אויך ווען דער צדיק ציהט זיך צוריק פון זיין וואָהלטהאַט און טהוט אונרעכט, ווי די אַלע גרוילטהאַטען וואָס דער רשע האָט געטהאָן, וועט ער דען טהאָן און בלייבען לעבען ? [ניין !] אַלע וואָהלטהאַטען זיינע וואָס ער האָט געטהאָן, וועלען איהם ניט דערמאַהנט ווערען איבער זיין פערברעכען וואָס ער האָט בעגאַנגען, איבער זיינע זינד וואָס ער האָט געזינדיגט, איבער זיי וועט ער שטאַרבען.

25 וועט איהר דאָך זאָגען : „גאָט'ס וועג איז ניט ריכטיג !" הערט נאָר, הויז פון ישראל, איז מיין וועג ניט ריכטיג ? דאַכט זיך אייערע וועגען זיינען ניט ריכטיג.

26 ווען אַ צדיק ציהט זיך צוריק פון זיין וואָהלטהאַט און טהוט אונרעכט, וועט ער דערפאַר שטאַרבען, ד. ה. פאַר זיין אונרעכט וואָס ער איז בעגאַנגען וועט ער שטאַרבען.

27 און אַז אַ רשע ציהט זיך צוריק פון זיינע שלעכטע טהאַטען וואָס ער האָט געטהאָן און טהוט רעכט און גערעכטיגקייט, ערהאַלט ער זיך ביים לעבען.

28 קוים האָט ער זיך אַרומגעזעהען און צוריקגעקעהרט פון אַלע פערברעכענס זיינע, וואָס ער האָט געטהאָן, וועט ער לעבען בלייבען — ער וועט ניט שטאַרבען !

29 זאָגט מען אָבער אינ'ם הויז ישראל : „גאָט'ס וועג איז ניט ריכטיג !" זיינען מיינע וועגען ניט ריכטיג, הויז ישראל ? ! דאַכט זיך אייערע וועגען זיינען ניט ריכטיג.

30 אימער וועל איך יעדערן פון אייך, הויז ישראל, אורטהיילען נאָך זיין אויפפיהרונג — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — קעהרט זיך צוריק און קעהרט דעם צווייטען צוריק פון אַלע פערברעכענס אייערע, וועט איהר מעהר קיין זינד האָבען געשטרויכעלט צו ווערען.

31 וואַרפט פון זיך אַראָב אַלע זינד אייערע, וועלכע איהר האָט קעגען מיר געזינדיגט, מאַכט זיך אַ נייע האַרץ און אַ נייען גייסט ; צו וואָס זאָלט איהר אויסשטאַרבען, הויז פון ישראל ?

32 איך וויל גאָרניט אַז ווער־עס־איז זאָל שטאַרבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — קעהרט זיך אום און לעבט !

קאַפּיטעל יט

1 דו הויב אויף אַ קלאַגליעד איבער די פירשטען פון ישראל,

2 און זאָג : ווי דרייסט דיין לעווין־מוטער איז צווישען לייבען געלעגען, און צווישען יונגע לייבען איהרע קינדער ערצויגען !

3 ווי זי האָט אויפגעבראַכט איינעם פון איהרע קינדער, איז ער שוין אַ יונגער לייב געוואָרען, ער האָט זיך אויסגעלערנט שפּייז עראָבערן, זאָגאַר מענשען האָט ער געגעסען.

4 האָבען אָבער די פעלקער דערהערט וועגען איהם, איז ער אין זייער נעץ אַריינגעפאַלען און זיי האָבען איהם אין קייטען אַוועקגעפיהרט אין מצרים.

5 ווען זי האָט דערזעהען אַז זי איז האָפנונגסלאָז, איהר האָפנונג איז אומזיסט, האָט זי גענומען איין אנדערן פון איהרע קינדער און ערצויגען איהם אַלס יונגען לייב.

6 אַרומגעהענדיג צווישען די אַלטע לייבען, איז ער אַ דרייסטער לייב

וְעָרֵיהֶם הֶחֱרִיב וַתֵּשַׁם אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ מִקּוֹל שַׁאֲגָתוֹ׃ וַיִּתְּנוּ 8
עָלָיו גּוֹיִם סָבִיב מִמְּדִינוֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם בְּשַׁחְתָּם
נִתְפָּשׂ׃ וַיִּתְּנֻהוּ בַסּוּגַר בַּחַחִים וַיְבִאֻהוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל 9
יְבִאֻהוּ בַּמְּצֹדוֹת לְמַעַן לֹא־יִשָּׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל־הָרֵי
יִשְׂרָאֵל׃ אִמְּךָ כַגֶּפֶן בְּדָמְךָ עַל־מַיִם שְׁתוּלָה פֹּרִיָּה י
וַעֲנֵפָה הָיְתָה מִמַּיִם רַבִּים׃ וַיִּהְיוּ־לָהּ מַטּוֹת עֹז אֶל־שִׁבְטֵי 11
מֹשְׁלִים וַתִּגְבַּהּ קוֹמָתוֹ עַל־בֵּין עֲבֹתִים וַיֵּרָא בְגָבְהוֹ בְּרֹב
דָּלִיֹּתָיו׃ וַתֻּתַּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ הֻשְׁלָכָה וְרוּחַ הַקָּדִים הוֹבִישׁ 12
פִּרְיָהּ הִתְפָּרְקוּ וְיָבֵשׁוּ מַטֵּה עֻזָּהּ אֵשׁ אֲכָלָתְהוּ׃ וְעַתָּה 13
שְׁתוּלָה בַמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצָמָא׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִמַּטֵּה 14
בַדֶּיהָ פִּרְיָהּ אָכָלָה וְלֹא־הָיָה בָהּ מַטֵּה עֹז שֵׁבֶט לִמְשׁוֹל
קִינָה הִיא וַתְּהִי לְקִינָה׃

כ Cap. XX. כ

וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִׁי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ א
אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶת־זִקְנֵי 2 3
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה הֲלִדְרֹשׁ
אֹתִי אַתֶּם בָּאִים חַי־אָנִי אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִֹה׃ הֲתִשְׁפֹּט אֹתָם הֲתִשְׁפּוֹט בֶּן־אָדָם אֶת־תּוֹעֲבֹת 4
אֲבוֹתָם הוֹדִיעֵם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה ה
בְּיוֹם בָּחֳרִי בְיִשְׂרָאֵל וָאֶשָּׂא יָדִי לְזֶרַע בֵּית יַעֲקֹב וָאִוָּדַע
לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֶשָּׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ בַּיּוֹם הַהוּא נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ 6
מִצְרָיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תַּרְתִּי לָהֶם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי
הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ וָאֹמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו 7
הַשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אַל־תִּטַּמָּאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַיַּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלַי אִישׁ אֶת־שִׁקּוּצֵי עֵינֵיהֶם 8

לא

יט v. 14. קמץ בז״ק. כ v. 2. הפטרת קדושים

געוואָרען — ער האָט זיך אויסגעלערענט שפּייז ערּאָבערן און האָט זאָגאַר מענשען געגעסען.

7 ער האָט צושמעטערט זייערע פּאַלאַצען און פערוויסטעט זייערע שטעדט; די ערד און אַלעס וואָס אויף איהר האָבען געשטוינט פון זיין ברילען.

8 האָבען זיך אויף איהם פערזאַמעלט פעלקער פון די ארומיגע פּראָווינצען, זיי האָבען אויסגעשפּרייט פאַר איהם זייער נעץ, אין וועלכע ער איז געכאַפּט געוואָרען.

9 דאַן האָבען זיי איהם אין אַ שטייג אַריינגעשטעלט אין קייטען און אוועקגעפיהרט איהם צום קעניג פון בבל, דאָרט האָט מען איהם אין אַ פעסטונג געהאַלטען אום זיין שטימע זאָל זיך מעהר ניט הערען אויף די בערג פון ישראל.

10 דיין מוטער, וואָס איז אין דיין יוגענדצייט געווען ווי אַ וויינבוים וואָס איז ביים וואסער געפּלאַנצט, פון'ם גרויסען וואסער איז זי פּרוכטבאַר און צווייגיג געווען,

11 און האָט געהאַט שטאַרקע צווייגען ווי שטעקענס פון די רעגיערערס, וואָס איהר געוואוקס איז העכער געווען פאַר אַלע געדיכט־בעצווייגטע און האָט זיך ארויסגעזעהען איבער איהר הויך און גרויסע צווייגען —

12 יעצט איז זי מיט וואוטה אויסגעריסען, צו דר'ערד געשליידערט און דער איסט ווינד האָט אויסגעטריקענט איהרע פּרוכט, עס זיינען אָראָב־געפאַלען און אויסגעדאַרט איהרע שטאַרקע צווייגען, אַ פייער האָט איהר פערברענט.

13 יעצט איז זי געפּלאַנצט אין אַ וויסטע, אין אַ טרוקענע און דורשטיגע לאַנד.

14 אַ פייער איז ארויס פון איהרע שטאַנגען־צווייגען און פערברענט איהרע פּרוכט, עס איז ביי איהר מעהר ניטאָ אַ שטאַרקער צווייג — אַ שטעקען צו רעגיערען; אָט דאָס איז אַ קלאַגעליעד וואָס וועט בלייבען אַ קלאַגע־ליעד!

קאַפּיטעל כ

1 דאָס איז געווען אינ'ם זיעבענטען יאָהר, צעהן טעג אין פינפטען מאָנאַט, זיינען געקומען מענער פון די עלטסטע פון ישראל צו פרעגען ביי גאָט; ווען זיי זיינען ביי מיר געזעסען

2 איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

3 מענשענקינד! רייד צו די עלטסטע פון ישראל און זאָג צו זיי: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — קומט איהר מיר אויספאָרשען? ביי מיין לעבען אויב איך וועל זיך פון אייך לאָזען פאָרשען, זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

4 ווילסטו זיי אורטהיילען? אויב דו מענשענקינד, ווילסט זיי אורטהיי־לען דערמאַן זיי די גרוילטהאַטען פון זייערע עלטערן,

5 און זאָג צו זיי: אַזוי זאָגט דער אַלמעכטיגער — ווען איך האָב ישראל אויסערוועהלט, ווען איך האָב מיין האַנד אויפגעהויבען צו די קינדער פון'ם הויז ישראל און געלאָזען זיך ערקענען צו זיי אינ'ם לאַנד מצרים, דאַן האָב איך אויפגעהויבען צו זיי מיין האַנד זאָגענדיג: איך, עוויגער, בין אייער גאָט!

6 אין דעם זעלביגען טאָג האָב איך צו זיי געשוואָרען, אַז איך וועל זיי ארויסנעהמען פון'ם לאַנד מצרים צו די לאַנד וועלכע איך האָב פאַר זיי אויסגעזעהען, די וואָס פליסט מילך און האָניג — די שעהנסטע פון אַלע לענדער.

7 איך האָב זיי געזאָגט: ווארפט אוועק יעדער זיינע עכטע געצען און פערונרייניגט זיך ניט מיט די שאַנדטהאַטען פון מצרים — נאָר איך, עוויגער, בין אייער גאָט!

לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזָבוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ
חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
9 וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה
בְתוֹכָם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ
י מִצְרָיִם׃ וָאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֲבִאֵם אֶל־הַמִּדְבָּר׃
11 וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־חֻקּוֹתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הוֹדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר
12 יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם׃ וְגַם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי
לָהֶם לִהְיוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
13 מְקַדְּשָׁם׃ וַיַּמְרוּ־בִי בֵית־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקּוֹתַי לֹא־
הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי
בָּהֶם וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלְּלוּ מְאֹד וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם
14 בַּמִּדְבָּר לְכַלּוֹתָם׃ וָאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי
טו הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נָשָׂאתִי יָדִי
לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי
16 זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי
מָאָסוּ וְאֶת־חֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ כִּי
17 אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ׃ וַתָּחָס עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם
18 וְלֹא־עָשִׂיתִי אוֹתָם כָּלָה בַּמִּדְבָּר׃ וָאֹמַר אֶל־בְּנֵיהֶם
בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵּי אֲבוֹתֵיכֶם אַל־תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפְּטֵיהֶם
19 אַל־תִּשְׁמֹרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם אַל־תִּטַּמָּאוּ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כ בְּחֻקּוֹתַי לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ וְאֶת־
שַׁבְּתוֹתַי קַדֵּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי
21 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיַּמְרוּ־בִי הַבָּנִים בְּחֻקּוֹתַי לֹא־הָלָכוּ וְאֶת־
מִשְׁפָּטַי לֹא־שָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם
הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי
22 עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּם בַּמִּדְבָּר׃ וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־יָדִי וָאַעַשׂ
לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי

אתם

v. 13. הל׳ בקמץ   v. 13,16. קמץ מרביעי   v. 18. תנש. אחר שורק   v. 21. הל׳ בקמץ

8 האָבּען זיי אָבּער קעגען מיר ווידערשפּעניגט און מיר ניט געוואָלט הער־רען, קיינער פון זיי האָט זיינע עכטע געצען ניט אוועקגעוואָרפען, אויך ניט פערלאָזען די שאנדטהאטען פון מצרים. דאמאלס האָבּ איך גע־דענקט אויסצוגיסען מיין וואוטה אויף זיי און אויסלאָזען צו זיי מיין צאָרן אינ'ם לאנד מצרים,

9 איך האָבּ אָבּער צוליעב מיין נאָמען געטהאָן אום ניט פערשוועכט צו ווערען פאר די אויגען פון די פעלקער, צווישען וועלכע זיי געפינען זיך, וואָס פאר זייערע אויגען האָבּ איך זיך געלאָזען ערקענען צו זיי, אום זיי פון מצרים ארויסצונעהמען.

10 אז איך האָבּ זיי ארויסגענומען פון מצרים האָבּ איך זיי געבּראכט אין מדבר,

11 דאָרטען האָבּ איך זיי געגעבּען מיינע געזעצע און ערקלעהרט זיי מיינע רעכטע, וואָס דער מענש וואָס טהוט זיי לעבּט פון זיי,

12 אויך מיינע רוהעטעג האָבּ איך זיי געגעבּען, אום עס זאָל זיין אַ צייכען צווישען מיר און זיי, און זיי זאָלען אנערקענען אז איך, עוויגער, מאַך זיי היילינ.

13 האָבּען אָבּער די קינדער ישראל ווידערשפּעניגט קעגען מיר נאָך אין מדבר: אין מיינע געזעצע זיינען זיי ניט געגאנגען און מיינע רעכטע האָבּען זיי פערראכטעט, אַז די וואָס דער וואָס טהוט זיי לעבּט פון זיי, אויך מיינע רוהעטעג האָבּען זיי גאנץ וואָכעדיג געמאכט; דאן האָבּ איך געדענקט אויסגיסען מיין צאָרן אויף זיי אין מדבר און פערניכ־טען זיי.

14 איך האָבּ געטהאָן צוליעב מיין נאָמען, אום ניט פערשוועכט צו ווערען פאר די אויגען פון די פעלקער, פאר די אויגען פון וועלכע איך האָבּ זיי ארויסגענומען.

15 אין מדבר האָבּ איך זיי זאָגאר געשוואָרען ניט צו ברענגען זיי צו דאָס לאנד וואָס איך האָבּ זיי געגעבּען, די וואָס פליסט מילך און האָניג — די שעהנסטע פון אלע לענדער.

16 ווייל זיי האָבּען פערהאסט מיינע רעכטע און ניט געגאנגען אין מיינע געזעצע אויך וואָכעדיג געמאכט מיינע רוהעטעג — זייער הארץ האָט געצויגען נאָך זייערע שאנדטהאטען.

17 איך האָבּ אויף זיי מיטלייד געהאט צו פערדארבּען זיי, דערפאר האָבּ איך זיי ניט פערניכטעט אין מדבר.

18 נאָר צו זייערע קינדער האָבּ איך געזאָגט אין מדבר: געהט ניט אין די געזעצע פון אייערע עלטערן, היט ניט זייערע רעכטע און פעראונרייניגט זיך ניט מיט זייערע שאנדטהאטען,

19 איך, עוויגער, בּין אייער גאָט; אין מיינע געזעצע געהט און מיינע רעכטע היט און טהוט זיי.

20 מיינע רוהעטעג האַלט היילינ, זאָלען זיי זיין אלס צייכען צווישען מיר און אייך, אלס אנערקענונג אז איך, עוויגער, בּין אייער גאָט.

21 אָבּער אויך די קינדער האָבּען ווידערשפּעניגט קעגען מיר: אין מיינע געזעצע זיינען זיי ניט געגאנגען און מיינע רעכטע האָבּען זיי ניט אָבּ־געהיט צו טהאָן זיי, די וואָס דער וואָס טהוט זיי לעבּט פון זיי; אויך מיינע רוהעטעג האָבּען זיי וואָכעדיג געמאכט, האָבּ איך שוין געדענקט אויסגיסען מיין וואוטה אויף זיי אין מדבר און אויסלאָזען מיין צאָרן צו זיי;

22 איך האָבּ אָבּער מיין האנד צוריקגעהאלטען און געטהאָן צוליעב מיין נאָמען, אום ניט פערשוועכט צו ווערען קעגען די פעלקער וואָס פאַר זייערע אויגען האָבּ איך זיי [פון מצרים] ארויסגענומען.

אֹתָם לְעֵינֵיהֶם׃ גַּם־אֲנִי נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר 23
לְהָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹת אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ יַעַן מִשְׁפָּטַי 24
לֹא־עָשׂוּ וְחֻקּוֹתַי מָאָסוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וְאַחֲרֵי גִּלּוּלֵי
אֲבוֹתָם הָיוּ עֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא כה
טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יִחְיוּ בָּהֶם׃ וָאֲטַמֵּא אוֹתָם בְּמַתְּנוֹתָם 26
בְּהַעֲבִיר כָּל־פֶּטֶר רָחַם לְמַעַן אֲשִׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יֵדְעוּ
אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה׃ לָכֵן דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן־אָדָם 27
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה עוֹד זֹאת גִּדְּפוּ אוֹתִי
אֲבוֹתֵיכֶם בְּמַעֲלָם בִּי מָעַל׃ וָאֲבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר 28
נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לָהֶם וַיִּרְאוּ כָל־גִּבְעָה רָמָה
וְכָל־עֵץ עָבֹת וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם אֶת־זִבְחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ־שָׁם כַּעַס
קָרְבָּנָם וַיָּשִׂימוּ שָׁם רֵיחַ נִיחוֹחֵיהֶם וַיַּסִּיכוּ שָׁם אֶת־נִסְכֵּיהֶם׃
וָאֹמַר אֲלֵהֶם מָה הַבָּמָה אֲשֶׁר־אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקָּרֵא 29
שְׁמָהּ בָּמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ לָכֵן אֱמֹר ׀ אֶל־בֵּית ל
יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה הַבְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵיכֶם אַתֶּם
נִטְמְאִים וְאַחֲרֵי שִׁקּוּצֵיהֶם אַתֶּם זֹנִים׃ וּבִשְׂאֵת מַתְּנֹתֵיכֶם 31
בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ אַתֶּם נִטְמְאִים לְכָל־גִּלּוּלֵיכֶם עַד־
הַיּוֹם וַאֲנִי אִדָּרֵשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִֹה אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם׃ וְהָעֹלָה עַל־רוּחֲכֶם הָיוֹ לֹא 32
תִהְיֶה אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים נִהְיֶה כַגּוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲרָצוֹת לְשָׁרֵת עֵץ וָאָבֶן׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה אִם־ 33
לֹא בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה אֶמְלוֹךְ
עֲלֵיכֶם׃ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־ 34
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוֹצוֹתֶם בָּם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה׃ וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־מִדְבַּר הָעַמִּים לה
וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם שָׁם פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּטְתִּי 36
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַּר אֶרֶץ מִצְרָיִם כֵּן אִשָּׁפֵט אִתְּכֶם

נאם

v. 24. קמץ בז״ק

23 אויך האָב איך בעשלאָסען אין מדבר זיי צווישען די פעלקער צוצושפּריי־
טען און פונאַנדערוואַרפען זיי אין פערשיעדענע לענדער.

24 ווייל זיי האָבען ניט געטהאָן מיינע רעכטע און פעראַכטעט מיינע גע־
זעצע אויך מיינע רוהעטעג וואָכעדיג געמאַכט, זיי האָבען נאָר אויסגע־
קוקט נאָך די שאַנדטהאַטען פון זייערע עלטערן.

25 האָב איך זיי דען געגעבען ניט גוטע געזעצע אָדער רעכטע וואָס זיי
קענען פון זיי ניט לעבען?

26 דאַן האָב איך זיי געלאָזען פעראונרייניגען זיך דורך זייערע אָפּפער־
געשענקע, פערברענענדיג יעדען ערשטלינג, אום זיי צו פערניכטען און
זיי זאָלען אנערקענען אַז איך בין גאָט.

27 דערפאַר רייד צו דאָס הויז ישראל, דו מענשענקינד, און זאָג צו זיי:
אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויך דערמיט האָבען אייערע על־
טערן געלעסטערט מיר, וואָס זיי זיינען מיר אונטריי געווען.

28 ווען איך האָב זיי שוין געבראַכט צו דאָס לאַנד וואָס איך האָב געשוואָ־
רען זיי צו געבען, איז וואו זיי האָבען נאָר געזעהען אַ הויכען באַרג
אָדער אַ געדיכט בעצווייגטען בוים, האָבען זיי דאָרטען זייער אָפּפער
געשאַכטען, דאָרטען האָבען זיי געמאַכט אַ רויך פון זייערע אָפּפער,
דאָרטען האָבען זיי געמאַכט זייערע אנגענעהמע גערוכען, אויך דאָרטען
האָבען זיי זייערע גיס־אָפּפער געגאָסען.

29 און איך האָב זיי געזאָגט: „וואָס איז דאָס פאַר אַ באַרג אַלטאַר וואָס
איהר מאַכט זיך דאָרטען צום נאַרען? דאָך רופט מען עס „במה"
(באַרג־אַלטאַר) נאָך יעצט.

30 דערפאַר זאָג צו דאָס הויז ישראל: אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער
— פעראונרייניגט איהר זיך אויך לויט די וועג פון אייערע עלטערן?
ווענדעט איהר זיך אויך נאָך זייערע שאַנדטהאַטען?

31 אויך מיט דעם ברענגען אייערע געשענקע, מיט'ן ברענגען אייערע קינדער
אין פייער, פעראונרייניגט איהר זיך ווי מיט אַלע אנדערע געצען איי־
ערע זאָגאַר היינט, און איך זאָל זיך לאָזען פון אייך, הויז ישראל ערפאָר־
שען? ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב איך
וועל זיך לאָזען ערפאָרשען פון אייך.

32 און דאָס וואָס איהר האָט אין זינען וועט ניעמאַלס זיין, דאָס וואָס איהר
זאָגט זיך: „מיר וועלען זיין ווי אַלע פעלקער, ווי די פאַמיליען פון
אַנדערע צו דיענען האָלץ און שטיין".

33 ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב ניט דורך אַ
שטאַרקע האַנד און אַ אויסגעשטרעקטען אָרעם און אויסגעגאָסענעם
וואוטה וועל איך רעגיערען איבער אייך.

34 איך וועל אייך ארויספיהרען פון די פעלקער, און פערזאַמלען אייך פון
די לענדער וואָס איהר זייט פערשפּרייט אין זיי, מיט אַ שטאַרקע האַנד
און אַ אויסגעשטרעקטען אָרעם און אויסגעגאָסענעם וואוטה!

35 איך וועל אייך צוזאַמענברענגען וואו די פעלקער קומען זיך צוזאַמען,
דאָרטען וועל איך זיך מיט אייך פונאַנדעררעכענען געזיכט קעגען גע־
זיכט,

36 אזוי ווי איך האָב זיך פונאַנדערגערעכענט מיט אייערע עלטערן אין מדבר,
וואָס נעבען לאַנד מצרים, אזוי וועל איך זיך אויך מיט אייך אויסרעכענען
— זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

37 נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשָּׁבֶט וְהֵבֵאתִי
38 אֶתְכֶם בְּמָסֹרֶת הַבְּרִית׃ וּבָרוֹתִי מִכֶּם הַמֹּרְדִים וְהַפּוֹשְׁעִים
כִּי מֵאֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
39 לֹא יָבוֹא וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ וְאַתֶּם בֵּית־יִשְׂרָאֵל כֹּה־
אָמַר׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִישׁ גִּלּוּלָיו לְכוּ עֲבֹדוּ וְאַחַר אִם־אֵינְכֶם
שֹׁמְעִים אֵלָי וְאֶת־שֵׁם קׇדְשִׁי לֹא תְחַלְּלוּ־עוֹד בְּמַתְּנוֹתֵיכֶם
מ וּבְגִלּוּלֵיכֶם׃ כִּי בְהַר־קׇדְשִׁי בְּהַר׀ מְרוֹם יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה שָׁם יַעַבְדֻנִי כׇּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה בָּאָרֶץ שָׁם
אֶרְצֵם וְשָׁם אֶדְרוֹשׁ אֶת־תְּרוּמֹתֵיכֶם וְאֶת־רֵאשִׁית
41 מַשְׂאוֹתֵיכֶם בְּכׇל־קׇדְשֵׁיכֶם׃ בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אֶרְצֶה
אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפֹצֹתֶם בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃
42 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בַּהֲבִיאִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לַאֲבוֹתֵיכֶם׃
43 וּזְכַרְתֶּם־שָׁם אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֵת כׇּל־עֲלִילוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
נִטְמֵאתֶם בָּם וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם בְּכׇל־רָעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
44 עֲשִׂיתֶם׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בַּעֲשׂוֹתִי אִתְּכֶם לְמַעַן
שְׁמִי לֹא כְדַרְכֵיכֶם הָרָעִים וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

CAP. XXI. כא

כא

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ דֶּרֶךְ
תֵּימָנָה וְהַטֵּף אֶל־דָּרוֹם וְהִנָּבֵא אֶל־יַעַר הַשָּׂדֶה נֶגֶב׃
3 וְאָמַרְתָּ לְיַעַר הַנֶּגֶב שְׁמַע דְּבַר־יְהֹוָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה
הִנְנִי מַצִּית־בְּךָ׀ אֵשׁ וְאָכְלָה בְךָ כׇל־עֵץ־לַח וְכׇל־עֵץ יָבֵשׁ
לֹא־תִכְבֶּה לַהֶבֶת שַׁלְהֶבֶת וְנִצְרְבוּ־בָהּ כׇּל־פָּנִים מִנֶּגֶב
4 צָפוֹנָה׃ וְרָאוּ כׇּל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהֹוָה בִּעַרְתִּיהָ לֹא תִּכְבֶּה׃
ה וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהֹוִה הֵמָּה אֹמְרִים לִי הֲלֹא מְמַשֵּׁל

מְשָׁלִים

בָּ 37. v חָסֵר א

37 איך וועל אייך דורכפיהרען אונטער'ן רוט און וועל אייך ברענגען אין א פערפליכטונג און פערבאַנד.

38 איך וועל אבזאָנדערן פון אייך די ווידערשפּעניגער און פערברעכער, איך וועל זיי ארויסנעהמען פון זייער וואוינונגס־לאַנד, אָבער צום לאַנד פון ישראל וועלען זיי ניט קומען ; דאַן וועט איהר אנערקענען, אַז איך בין גאָט.

39 און צו אייך, הויז פון ישראל — אַזוי זאָגט גאָט, דער אַלמעכטיגער — געהט און דיענט יעדער זיינע געצען, קוים פאָלגט איהר מיר זאָ־ווי־זאָ ניט, פערשוועכט נאָר מעהר ניט מיין היילינגען נאָמען מיט אייערע גע־שענקע און אייערע געצען.

40 ווארום אויף מיין היילינגען בארג, אויף דעם העכסטען בארג פון ישראל — זאָגט גאָט, דער אַלמעכטיגער — דאָרטען וועלען מיר דיענען דאָס גאַנצע הויז ישראל פון לאַנד ; דאָרטען וועל איך זיי וויליג אננעהמען און דאָרטען וועל איך אויפפאָדערן אייערע הויב־אָפּפער און אייערע ערשטע גאבען פון אַלע אייערע הייליגטהימער.

41 דורך אַן אנגענעהמען גערוך וועל איך אייך וויליג אננעהמען, ווען איך וועל אייך ארויסנעהמען פון די פעלקער און פערזאמלען אייך פון די לענדער אין וועלכע איהר זייט צושפּרייט ; דאַן וועל איך דורך אייך הייליג ווערען ביי אַלע פעלקער.

42 דאַמאַלס וועט איהר אנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל אייך צוזאמענברענגען אויף דאָס לאַנד פון ישראל, דאָס לאַנד וואָס איך האָב צו אייערע עלטערן געשוואָרען אַז איך וועל אייך געבען.

43 דאָרטען וועט איהר זיך דערמאהנען אייער אויפפיהרונג און אַלע אייערע טהאַטען מיט וועלכע איהר זייט פערראונרייניגט געוואָרען ; איהר וועט זיך זעלבסט פאַרווירפע מאַכען פאַר אַלע שלעכטע טהאַטען וואָס איהר האָט געטהאָן.

44 איהר וועט דאַמאַלס אנערקענען, אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל מיט אייך גוטס טהאָן צוליעב מיין נאָמען, ניט לויט אייערע שלעכטע וועגען און פערדאָרבענע טהאַטען, הויז ישראל — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כא

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :

2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צום וועג פון זידען, האַלט דיין רעדע אויף דרום און פּראָפעצייהע אויפ'ן וואַלד וואָס נעבען די פעלדער פון די טרוקענע לאַנד ;

3 זאָג צום וואַלד פון די טרוקענע לאַנד : הער גאָט'ס וואָרט ! אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער. איך וועל אנצינדען א פייער אין דיר און זי וועט אין דיר אויסברענגען אַלע פייכטע בוימער און אַלע טרוקענע בוימער ; אַזאַ גרויסער פלאַם וואָס וועט ניט איינגעלאָשען ווערען, פון איהם וועלען פערברענט ווערען אַלע פּערזאָנען פון דרום— צפון זייט.

4 אַלע בעשעפּעניסען וועלען זעהען אַז איך, גאָט, האָב עס אָנגעצונדען — עס וועט ניט פערלאָשען ווערען.

5 האָב איך געזאָגט : אָ, אַלמעכטיגער גאָט ! זיי זאָגען דאָך אויף מיר : „ער איז נאָר א שפּריכוואָרט־זאָגער !"

מְשָׁלִים הוּא׃ 6 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 7 בֶּן
אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־יְרוּשָׁלַםִ וְהַטֵּף אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנָּבֵא
אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ 8 וְאָמַרְתָּ לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנְנִי אֵלַיִךְ וְהוֹצֵאתִי חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ וְהִכְרַתִּי מִמֵּךְ
צַדִּיק וְרָשָׁע׃ 9 יַעַן אֲשֶׁר־הִכְרַתִּי מִמֵּךְ צַדִּיק וְרָשָׁע לָכֵן
תֵּצֵא חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ אֶל־כָּל־בָּשָׂר מִנֶּגֶב צָפוֹן׃ י וְיָדְעוּ
כָּל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ לֹא תָשׁוּב
עוֹד׃ 11 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֵאָנַח בְּשִׁבְרוֹן מָתְנַיִם
וּבִמְרִירוּת תֵּאָנַח לְעֵינֵיהֶם׃ 12 וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־
מָה אַתָּה נֶאֱנָח וְאָמַרְתָּ אֶל־שְׁמוּעָה כִי־בָאָה וְנָמֵס כָּל־
לֵב וְרָפוּ כָל־יָדַיִם וְכִהֲתָה כָל־רוּחַ וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה
מַּיִם הִנֵּה בָאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 13 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 14 בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי אֱמֹר חֶרֶב חֶרֶב הוּחַדָּה וְגַם־מְרוּטָה׃ טו לְמַעַן טְבֹחַ
טֶבַח הוּחַדָּה לְמַעַן־הֱיֵה־לָהּ בָּרָק מֹרָטָּה אוֹ נָשִׂישׂ שֵׁבֶט
בְּנִי מֹאֶסֶת כָּל־עֵץ׃ 16 וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְמָרְטָה לִתְפֹּשׂ בַּכָּף
הִיא־הוּחַדָּה חֶרֶב וְהִיא מֹרָטָּה לָתֵת אוֹתָהּ בְּיַד־הוֹרֵג׃
17 זְעַק וְהֵילֵל בֶּן־אָדָם כִּי־הִיא הָיְתָה בְעַמִּי הִיא בְּכָל־
נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל מְגוּרֵי אֶל־חֶרֶב הָיוּ אֶת־עַמִּי לָכֵן סְפֹק
אֶל־יָרֵךְ׃ 18 כִּי בֹחַן וּמָה אִם־גַּם־שֵׁבֶט מֹאֶסֶת לֹא יִהְיֶה
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 19 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא וְהַךְ כַּף
אֶל־כָּף וְתִכָּפֵל חֶרֶב שְׁלִישִׁתָה חֶרֶב חֲלָלִים הִיא חֶרֶב
חָלָל הַגָּדוֹל הַחֹדֶרֶת לָהֶם׃ כ לְמַעַן ׀ לָמוּג לֵב וְהַרְבֵּה
הַמִּכְשֹׁלִים עַל כָּל־שַׁעֲרֵיהֶם נָתַתִּי אִבְחַת־חָרֶב אָח
עֲשׂוּיָה לְבָרָק מְעֻטָּה לְטָבַח׃ 21 הִתְאַחֲדִי הֵימִנִי הָשִׂימִי
הַשְׂמִילִי אָנָה פָּנַיִךְ מֻעָדוֹת׃ 22 וְגַם־אֲנִי אַכֶּה כַפִּי אֶל־כַּפִּי
וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ 23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי

v. 11. פתח באתנח v. 12. קמץ בז״ק v. 17. סבירין למען v. 19. למדנחאי על v. 21. חסר א

6 איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אזוי צו זאָגען :
7 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו ירושלים און רייד וועגען די הייליגטהימער ; פּראָפעצייהע וועגען דאָס לאנד ישראל,
8 און זאָג אויף דאָס לאנד ישראל : אזוי זאָגט גאָט — איך וועל זיך נעהמען פאר דיר ! אז איך וועל שוין מיין שווערד ארויסנעהמען פון איהר שייד, וועל איך אויסראָטען פון דיר די פרומע מיט די פּער־ברעכער,
9 און ווען איך וועל פון דיר אויסראטהען פרומע מיט פערברעכער, וועט שוין מיין שווערד ארוים פון שייד אויף אלע בעשעפעניסען פון דרום—צפון זייט.
10 דאן וועלען אלע בעשעפעניסען וויסען, אז ווען איך, גאָט, נעהם ארוים מיין שווערד פון שייד געהט זי שוין ניט צוריק.
11 און דו, מענשענקינד, זיפצע ; מיט צובראָכענע לענדען און ביטערקייט זיפצע אין זייער געגענוואָרט.
12 און אז זיי וועלען דיר פרעגען : „פאר וואָס זיפצעסטו ?" זאָלסטו זאָגען : ווייל עס איז אנגעקומען א נאכריכט, פון וועלכע יעדעס הארץ צוגעהט, אלע הענד ווערען שוואך, יעדער גייסט ווערט געפאלען און אלע קניע געהען ווי אין וואסער. עס איז שוין געקומען און געשעהען ! — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.
13 אויך איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אזוי צו זאָגען :
14 מענשענקינד ! פּראָפעצייהע און זאָג : אזוי זאָגט גאָט — זאָג זיי וועגען א שווערד, א שווערד וואָס איז געשארפט און געשליפען.
15 אום פיעל צו שלאכטען איז זי געשארפט, און אום זי זאָל האָבען א גלאַנץ איז זי געשליפען ; קען מען זיך פרעהען ? דאָס איז א שטראָף־רוט פאר מיין זוהן, וועלכער פעראכטעט דעם שטעקען.
16 מען האָט איהר געגעבען שלייפען, אום איהר אין האנד צו נעהמען, דאָס זעלביגע שווערד איז געשארפט און געשליפען אום צו געבען איהר צום מערדער.
17 שריי און יאָמער, מענשענקינד ! דאָס זעלביגע וואָס האָט מיט מיין פאָלק פאסירט, האָט אויך פאסירט מיט די פירשטען פון ישראל — אויך זיי זיינען איבערגעשראָקען פון שווערד ווי מיין פאָלק. שלאָג זיך אלזאָ איבער די היפטען !
18 עס איז שוין פעסט בעשטימט זאָגאר אויב דער שטעקען וועט שוין ניט פעראכטעט זיין — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.
19 און דו, מענשענקינד, פּראָפעצייהע און קלאפּ איין האנד אין די אנ־דערע, און זאָל דאָס פערדאָפּעלט ווערען ; דאָס שווערד איז א שטארקע, א שווערד וואָס וואָרפט אן ערשלאָגענע, א שווערד פאר גרויסע מער־דערייען איז די וואָס דרינגט אויף זיי.
20 אום צו צושמעלצען יעדער הארץ, און פערמעהרען די שטרויכלונגען ביי אלע זייערע טהויערן, האָב איך זיי איבערגעגעבען צום גערויש פון שווערד, וועלכע איז געשווינד ווי א בליץ פארטיג געוואָרען, שנעל צום שלאכט.
21 פעראייניג זיך רעכטס, שטעל זיך לינקס — וואו נאָר דיין געזיכט איז געווענדעט.
22 איך וועל אויך קלאפּען איין האַנד אין די אנדערע ביז מיין צאָרן וועט זיך בערוהיגען — איך, גאָט, האָב גערעדט.
23 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אזוי צו זאָגען :

24 אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם שִׂים־לְךָ ׀ שְׁנַיִם דְּרָכִים
לָבוֹא חֶרֶב מֶלֶךְ־בָּבֶל מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וְיָד בָּרֵא
כה בְּרֹאשׁ־דֶּרֶךְ עִיר בָּרֵא׃ דֶּרֶךְ תָּשִׂים לָבוֹא חֶרֶב אֵת
26 רַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וְאֶת־יְהוּדָה בִירוּשָׁלִַם בְּצוּרָה׃ כִּי־עָמַד
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־אֵם הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לִקְסָם־
27 קָסֶם קִלְקַל בַּחִצִּים שָׁאַל בַּתְּרָפִים רָאָה בַּכָּבֵד׃ בִּימִינוֹ
הָיָה ׀ הַקֶּסֶם יְרוּשָׁלִַם לָשׂוּם כָּרִים לִפְתֹּחַ פֶּה בְּרֶצַח
לְהָרִים קוֹל בִּתְרוּעָה לָשׂוּם כָּרִים עַל־שְׁעָרִים לִשְׁפֹּךְ
28 סֹלְלָה לִבְנוֹת דָּיֵק׃ וְהָיָה לָהֶם כִּקְסָום־שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם
שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם וְהוּא־מַזְכִּיר עָוֺן לְהִתָּפֵשׂ׃
29 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הַזְכַּרְכֶם עֲוֺנְכֶם בְּהִגָּלוֹת
פִּשְׁעֵיכֶם לְהֵרָאוֹת חַטֹּאותֵיכֶם בְּכֹל עֲלִילוֹתֵיכֶם יַעַן
ל הִזָּכֶרְכֶם בַּכַּף תִּתָּפֵשׂוּ׃ וְאַתָּה חָלָל רָשָׁע נְשִׂיא
31 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה הָסִיר הַמִּצְנֶפֶת וְהָרִים הָעֲטָרָה זֹאת לֹא־זֹאת
32 הַשָּׁפָלָה הַגְבֵּהַ וְהַגָּבֹהַּ הַשְׁפִּיל׃ עַוָּה עַוָּה עַוָּה אֲשִׂימֶנָּה
גַּם־זֹאת לֹא הָיָה עַד־בֹּא אֲשֶׁר־לוֹ הַמִּשְׁפָּט וּנְתַתִּיו׃
33 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אֶל־
בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־חֶרְפָּתָם וְאָמַרְתָּ חֶרֶב חֶרֶב פְּתוּחָה לְטֶבַח
34 מְרוּטָה לְהָכִיל לְמַעַן בָּרָק׃ בַּחֲזוֹת לָךְ שָׁוְא בִּקְסָם־
לָךְ כָּזָב לָתֵת אוֹתָךְ אֶל־צַוְּארֵי חַלְלֵי רְשָׁעִים אֲשֶׁר־בָּא
לה יוֹמָם בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ הָשַׁב אֶל־תַּעְרָהּ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־
36 נִבְרֵאת בְּאֶרֶץ מְכֻרוֹתַיִךְ אֶשְׁפֹּט אֹתָךְ׃ וְשָׁפַכְתִּי עָלַיִךְ
זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי אָפִיחַ עָלָיִךְ וּנְתַתִּיךְ בְּיַד אֲנָשִׁים
37 בֹּעֲרִים חָרָשֵׁי מַשְׁחִית׃ לָאֵשׁ תִּהְיֶה לְאָכְלָה דָּמֵךְ יִהְיֶה
בְּתוֹךְ הָאָרֶץ לֹא תִזָּכֵרִי כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃

ויהי

מלא ו׳ v. 23. 29.

24 דו, מענשענקינד, צייכען זיך אן צוויי וועגען, דורך וועלכע דער שווערד פון בבל וועט קומען ; פון איין לאנד וועלען זיך ביידע ציהען, אויך קלייב זיך אויס א אָרט ביים אנפאנג וועג, נעבען שטאָדט קלייב זיך אויס [א אָרט].

25 בעצייכען א וועג דורך וועלכע דאָס שווערד זאָל קומען אויף רבה די שטאָדט פון עמון אויך אויף יהודה וואָס בעוואוינען די בעפעסטיגטע ירושלים.

26 ווארום דער קעניג פון בבל איז שטעהן געבליעבען אויפ'ן הויפּט־וועג, וואו עס צאנגען זיך אן ביידע וועגען אום צויבעריי צו טרייבען : ער האָט שנעל געוואָרפען פיילען, ער האָט ביי די בילדער געפרעגט און אויפ'ן לעבער געקוקט.

27 זיין הויפּט צויבעריי איז געווען וועגען ירושלים, וואו צו שטעלען וואנד־ברעכערס, וואו אנפאנגען דעם שלאכט, וואו אנצופאנגען דעם קריעג־שטורם, אויף וועלכע טהויערן ארומצושטעלען וואנדברעכערס, אנצו־שיטען א זאמד־בארג און וואו צו בויען א טהורם.

28 ביי זיי וועט עס זיין ווי א אוננוציגע צויבעריי, ווייל זיי האָבען זיך איינער דעם אנדערן געשוואָרען, דאָס וועט זיי אָבער דעם אונגליק ברענגען אום געכאַפּט צו ווערען.

29 דערפאר — אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — ווייל איהר ווייזט ארויס אייער זינד, טהוענדיג אָפענבאר אייערע פערברעכענס, אום עס זאָלען געזעהען ווערען אלע אייערע זינדיגע טהאטען ; ווייל איהר ווייזט עס ארויס וועט איהר מיט'ן האנד געכאַפּט ווערען.

30 דו, ניעדערטרעכטיגער פערברעכער, פירשט פון ישראל, וועמעס שטראָף־טאָג עס איז געקומען ווען די זינד איז צו ענדע.

31 אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער : נעהם אראָב די מיץ און הויב אראָב די קרוין, קיין זאַך איז ניט ריכטיג — וואָס עס דארף זיין ניעדעריג איז הויך, און וואָס עס דארף הויך זיין איז ערניעדערט.

32 וויסט, פערוויסטעט און רואינירט וועל איך איהר מאכען, אָבער דאָס וועט אויך נאָר דאן געשעהען, ווען עס וועט קומען יענער וואָס איז בע־רעכטיגט צו אורטהיילען — איהם וועל איך עס איבערגעבען.

33 און דו, מענשענקינד, פּראָפעצייהע און זאָג : אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער, וועגען די קינדער פון עמון און זייערע שאנדטהאטען : זאָג זיי אן שווערד־שטראָף, דאָס שווערד איז שוין געעפענט צום שלאכט, געשליפען צום שניידען און צום בלאנקען.

34 אנשטאט וואָס מען האָט דיר פאַראויסגעזעהען פאַלש און געצויבערט פאר דיר ליגענס, אום צו לעגען דיר נעבען די העלזער פון אנדערע ער־מאָרדעטע פערברעכערס, וועמעס שטראָף־טאָג עס איז געקומען, ווען די זינד האָט זיך געענדיגט.

35 זי איז צוריקגעזעצט אין איהר שייד ! דאָרט וואו דו ביזט אויפגעוואַק־סען, אין דיין געבורטס־לאנד וועל איך דיך אורטהיילען.

36 איך וועל אויף דיר אויסגיסען מיין צאָרן, מיט מיין פייערדיגען גרימ־צאָרן וועל איך אויף דיר בלאָזען, איך וועל דיך איבערגעבען צו מענשען־צושטערער, קינסטלער צו פערדארבען.

37 דו וועסט זיין א שפּייז צום פייער, אינ'ם גאנצען לאנד וועט דיין בלוט זיין און קיינער וועט זיך וועגען דיר ניט קימערן, אזוי ווי איך, גאָט, האָב גערעדט.

כב

Cap. XXII. כב

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֲתִשְׁפֹּט א 2
הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר הַדָּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ׃
וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה עִיר שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ 3
לָבוֹא עִתָּהּ וְעָשְׂתָה גִלּוּלִים עָלֶיהָ לְטָמְאָה׃ בְּדָמֵךְ אֲשֶׁר־ 4
שָׁפַכְתְּ אָשַׁמְתְּ וּבְגִלּוּלַיִךְ אֲשֶׁר־עָשִׂית טָמֵאת וַתַּקְרִיבִי
יָמַיִךְ וַתָּבוֹא עַד־שְׁנוֹתָיִךְ עַל־כֵּן נְתַתִּיךְ חֶרְפָּה לַגּוֹיִם
וְקַלָּסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ הַקְּרֹבוֹת וְהָרְחֹקוֹת מִמֵּךְ יִתְקַלְּסוּ־ ה
בָךְ טְמֵאַת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה׃ הִנֵּה נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל 6
אִישׁ לִזְרֹעוֹ הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם׃ אָב וָאֵם הֵקַלּוּ בָךְ 7
לַגֵּר עָשׂוּ בַעֹשֶׁק בְּתוֹכֵךְ יָתוֹם וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בָךְ׃ קָדָשַׁי 8
בָּזִית וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלָּלְתְּ׃ אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ לְמַעַן 9
שְׁפָךְ־דָּם וְאֶל־הֶהָרִים אָכְלוּ בָךְ זִמָּה עָשׂוּ בְתוֹכֵךְ׃ עֶרְוַת־ י
אָב גִּלָּה־בָךְ טְמֵאַת הַנִּדָּה עִנּוּ־בָךְ׃ וְאִישׁ ׀ אֶת־אֵשֶׁת 11
רֵעֵהוּ עָשָׂה תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלָּתוֹ טִמֵּא בְזִמָּה וְאִישׁ
אֶת־אֲחֹתוֹ בַת־אָבִיו עִנָּה־בָךְ׃ שֹׁחַד לָקְחוּ־בָךְ לְמַעַן 12
שְׁפָךְ־דָּם נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָקַחַתְּ וַתְּבַצְּעִי רֵעַיִךְ בַּעֹשֶׁק וְאֹתִי
שָׁכַחַתְּ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהִנֵּה הִכֵּיתִי כַפִּי אֶל־בִּצְעֵךְ 13
אֲשֶׁר עָשִׂית וְעַל־דָּמֵךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכֵךְ׃ הֲיַעֲמֹד לִבֵּךְ 14
אִם־תֶּחֱזַקְנָה יָדַיִךְ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ וַהֲפִיצוֹתִי אוֹתָךְ בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִיךְ טו
בָּאֲרָצוֹת וַהֲתִמֹּתִי טֻמְאָתֵךְ מִמֵּךְ׃ וְנִחַלְתְּ בָּךְ לְעֵינֵי גוֹיִם 16
וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 17
בֶּן־אָדָם הָיוּ־לִי בֵית־יִשְׂרָאֵל לְסִוג כֻּלָּם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל 18
וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת בְּתוֹךְ כּוּר סִגִים כֶּסֶף הָיוּ׃ לָכֵן כֹּה 19
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הֱיוֹת כֻּלְּכֶם לְסִגִים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ
אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלָםִ׃ קְבֻצַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל כ

ועופרת

א ▾ הפטרת אחרי מות v. 4. למדנחאי עת כתיב עד ק ibid. כ״א בגוים v. 16. ע״כ v. 18. לסג ק

קאפיטעל כב

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגן:
2 און דו, מענשענקינד, וועסטו פאָרווירפע מאַכען די בלוטשולדיגע שטאָדט און בעקאַנט מאַכען איהר אַלע איהרע גרוילטהאַטען?
3 זאָג [איהר]: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: אַ שטאָדט וואָס אין איהר איז בלוטפערגיסונג און מאַכט געצען פאַר זיך אונריין צו ווערען, וועט איהר שטראָף־צייט קומען.
4 איבער דאָס בלוט וואָס דו האָסט פערגאָסען ביזטו פערשולדיגט, דורך דיינע געצען וואָס דו האָסט זיך געמאַכט ביזטו פעראונרייניגט געוואָרען; דערמיט האָסטו ערנעהענט דיינע שטראָף־טעג און פערעלטערט געוואָרען. דערפאַר האָב איך דיך געמאַכט אַ שאַנדע פאַר די פעלקער און אַ לעסטערונג פאַר אַלע לענדער.
5 די וואָס זיינען צו דיר נאָהענט אַזוי ווי די וואָס זיינען ווייט פון דיר וועלען דיך זידלען: פעראונרייניגטער נאָמען, גרויסער טומעל.
6 זאָגאַר די פירשטען ישראל׳ס האָבען יעדער זיין מאַכט געברויכט אום בלוט צו פערגיסען.
7 פאָטער און מוטער האָט מען אין דיר גרינג געשעצט, אַ פרעמדלינג האָט מען אין דיר געדריקט, אַ יתום אויך אַלמנה האָט מען אין דיר גענאַרט.
8 מיינע הייליגטהימער האָסטו פעראַכטעט און מיינע רוהעטעג פערשוועכט.
9 מענשען בעריידער זיינען ביי דיר געוועזן אום צו פערגיסען בלוט, אויף די בערג האָט מען ביי דיר געגעסען, אויסגעלאַסענהייט האָט עקזיסטירט ביי דיר.
10 די שאַנדע פון אַ פאָטער האָט מען ענטדעקט ביי דיר, מען האָט אויך פערבראָכען קעגען די אונריינקייט פון אַ אַבגעזונדערטע.
11 איינער מיט זיין פריינד׳ס פרוי האָבען גרוילטהאַטען געטהאָן, יעדער האָט מיט אויסגעלאַסענהייט זיין שנור פעראונרייניגט, אויך האָט מען ביי דיר געפייניגט אַ לייבליכע שוועסטער.
12 מען האָט ביי דיר בעשטעכונג גענומען אום בלוט צו פערגיסען, צינזען און פערמעהרונג האָסט דו גענומען, מיט דיינע פריינד האָסטו זיך פערגלייכט אין רויב און מיר האָסטו פערגעסען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
13 דענקסטו אַז איך האָב צוגעקלאַפּט מיט׳ן האַנד אויף דיינע פערגלייכונגען וואָס דו האָסט געטהאָן און אויף דאָס בלוטפערגיסונג וואָס עקזיסטירט ביי דיר?!
14 וועט דיין הארץ רוהיג בלייבען, אָדער וועלען דיינע הענד שטאַרק זיין אין יענער צייט ווען איך וועל דיך אונטערדריקען? וואָס איך, גאָט, האָב גערעדט, איז געטהאָן.
15 איך וועל דיך צושפּרייטען איבער די פעלקער און פונאַנדערוואַרפען איבער די לענדער, איך וועל אויסראָטען דיין אונריינקייט פון דיר.
16 דו וועסט זיך אַליין פעראונווירדיגען פאַר אַלע פעלקער, און דאַן וועסטו אַנערקענען אַז איך, בין גאָט.
17 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:
18 מענשענקינד! דאָס הויז ישראל זיינען ביי מיר ווי אָבפאַל, זיי זיינען אַלע געוואָרען ווי קופּער, צינק, אייזען און בליי אָבפאַל פון זילבער.
19 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל איהר זייט אַלע געוואָרען ווי אָבפאַל, דערפאַר וועל איך אייך פערזאַמלען אין ירושלים.
20 אַזוי ווי מען קלייבט צוזאַמען זילבער, קופּער, אייזען, בליי און צינק

וְעוֹפֶרֶת וּבְדִיל אֶל־תּוֹךְ כּוּר לָפַחַת־עָלָיו אֵשׁ לְהַנְתִּיךְ
21 כֵּן אֶקְבֹּץ בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וְהִנַּחְתִּי וְהִתַּכְתִּי אֶתְכֶם׃ וְכִנַּסְתִּי
אֶתְכֶם וְנָפַחְתִּי עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי וְנִתַּכְתֶּם בְּתוֹכָהּ׃
22 כְּהִתּוּךְ כֶּסֶף בְּתוֹךְ כּוּר כֵּן תֻּתְּכוּ בְתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם כִּי־
23 אֲנִי יְהוָה שָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עֲלֵיכֶם׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
24 אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם אֱמָר־לָהּ אַתְּ אֶרֶץ לֹא מְטֹהָרָה
כה הִיא לֹא גֻשְׁמָהּ בְּיוֹם זָעַם׃ קֶשֶׁר נְבִיאֶיהָ בְּתוֹכָהּ כַּאֲרִי
שׁוֹאֵג טֹרֵף טָרֶף נֶפֶשׁ אָכָלוּ חֹסֶן וִיקָר יִקָּחוּ אַלְמְנוֹתֶיהָ
26 הִרְבּוּ בְתוֹכָהּ׃ כֹּהֲנֶיהָ חָמְסוּ תוֹרָתִי וַיְחַלְּלוּ קָדָשַׁי בֵּין־
קֹדֶשׁ לְחֹל לֹא הִבְדִּילוּ וּבֵין־הַטָּמֵא לְטָהוֹר לֹא הוֹדִיעוּ
27 וּמִשַּׁבְּתוֹתַי הֶעְלִימוּ עֵינֵיהֶם וָאֵחַל בְּתוֹכָם׃ שָׂרֶיהָ בְקִרְבָּהּ
כִּזְאֵבִים טֹרְפֵי טָרֶף לִשְׁפָּךְ־דָּם לְאַבֵּד נְפָשׁוֹת לְמַעַן
28 בְּצֹעַ בָּצַע׃ וּנְבִיאֶיהָ טָחוּ לָהֶם תָּפֵל חֹזִים שָׁוְא וְקֹסְמִים
לָהֶם כָּזָב אֹמְרִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה וַיהוָה לֹא דִבֵּר׃
29 עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק וְגָזְלוּ גָּזֵל וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶת־
ל הַגֵּר עָשְׁקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט׃ וָאֲבַקֵּשׁ מֵהֶם אִישׁ גֹּדֵר־גָּדֵר
וְעֹמֵד בַּפֶּרֶץ לְפָנַי בְּעַד הָאָרֶץ לְבִלְתִּי שַׁחֲתָהּ וְלֹא מָצָאתִי׃
31 וָאֶשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי כִּלִּיתִים דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם
נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

CAP. XXIII. כג

כג

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שְׁתַּיִם נָשִׁים בְּנוֹת
3 אֵם־אַחַת הָיוּ׃ וַתִּזְנֶינָה בְמִצְרַיִם בִּנְעוּרֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה
4 מֹעֲכוּ שְׁדֵיהֶן וְשָׁם עִשּׂוּ דַּדֵּי בְּתוּלֵיהֶן׃ וּשְׁמוֹתָן אָהֳלָה
הַגְּדוֹלָה וְאָהֳלִיבָה אֲחוֹתָהּ וַתִּהְיֶינָה לִי וַתֵּלַדְנָה בָּנִים
ה וּבָנוֹת וּשְׁמוֹתָן שֹׁמְרוֹן אָהֳלָה וִירוּשָׁלִַם אָהֳלִיבָה׃ וַתִּזֶן
אָהֳלָה תַּחְתָּי וַתַּעְגַּב עַל־מְאַהֲבֶיהָ אֶל־אַשּׁוּר קְרוֹבִים׃
6 לְבֻשֵׁי תְכֵלֶת פַּחוֹת וּסְגָנִים בַּחוּרֵי חֶמֶד כֻּלָּם פָּרָשִׁים
רכבי

כ״ב v. 24. הש׳ רפה והה׳ במפיק v. 25. כצ״ל ibid. קמץ ברביע ibid. קמץ בז״ק

אין אַ שמעלץ־טאָפּ אום אויף איהם פייער צו בלאָזען דאָס צו צושמעלצען, אזוי וועל איך פערזאַמלען מיט צאָרן און וואוטה, איך וועל אייך צו־זאַמענלעגען און צושמעלצען.

21 איך וועל אייך צונויפקלייבען און בלאָזען אויף אייך מיט מיין פייער־דיגען צאָרן, ביז איהר וועט אין איהר צושמאָלצען ווערען.

22 ווי מען צושמעלט זילבער אין אַ שמעלצטאָפּ, אזוי וועט איהר אין איהר צושמאָלצען ווערען, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך, גאָט, האָב אויסגע־גאָסען מיין צאָרן אויף אייך.

23 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אזוי צו זאָגען:

24 מענשענקינד! זאָג צו איהם: דאָס איז אַ ניט גערייניגטע לאַנד, זי וועט ניט בערעגענט ווערען אין דעם שטראָפטאָג.

25 די פעררעטהערישע פּראָפּעצייהונג פון איהרע פּראָפעטען איז ווי דער ברילען פון אַ לייב ווען ער עסט זיין רויב — זיי פערצעהרען זייער זעעלע, זיי נעהמען צו די בעהאַלטענע און קאָסטבאַרע זאַכען; זיי האָ־בען נאָר דעם עלענד פערגרעסערט אין איהר.

26 איהרע כהנים האָבע קעגען מיין תורה גוואַלד־טהאַטען בעגאַנגען און פערשוועכט מיינע הייליגטהימער. זיי האָבען ניט אונטערשיעדען צווי־שען הייליגעס און וואָכיגעס, אויך ניט בעקאַנט געמאַכט צווישען אונריין און ריין, מיינע רוהע־טעג האָבען זיי ניט געאַכטעט, ביז איך בין פער־שוועכט געוואָרען ביי זיי.

27 איהרע פירשטען זיינען ווי רויב־וועלף, זיי שטרעבען נאָר צו פערגיעסען בלוט און אונטערברענגען פערזאָנען אום צו זאַמלען פערמעגען.

28 און איהרע פּראָפעטען האָבען זיי געטינקעוועט מיט בעטרוג, זיי האָבען פאָראויסגעזעהען פאַלש און געצויבערט ליגען; זיי זאָגען: „אזוי האָט גאָט געזאָגט", און גאָט האָט צו זיי ניט גערעדט.

29 דאָס געמיינע פאָלק האָבען זיי גוואַלדטהאַטען בעגאַנגען און פערמעגען גערויבט, אָרעמע און בעדירפטיגע האָבען זיי גענאַרט און דעם פרעמד־לינג האָבען זיי אָהן אורזאַכע גערויבט.

30 איך האָב אונטער זיי געזוכט אַ מאַן וואָס זאָל שיצען זיי ווי אַ צוים און זאָל זיך שטעלען פאַר מיר אין צובראָכענעם אָרט בעטען פיר דאָס לאַנד איך זאָל איהר ניט פערדאַרבען, איך האָב אָבער ניט געפונען.

31 האָב איך אויף זיי אויסגעגאָסען מיין צאָרן און האָב זיי פערניכטעט מיט מיין פייערדיגען צאָרן; זייער אויפפיהרונג האָב איך אויף זייער קאָפּ געלעגט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כג

1 און גאָט'ס וואָרט איז צו מיר געוועזן אזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! עס זיינען געוועזן צוויי פרויען, טעכטער פון איין מוטער;

3 זיינען זיי אין מצרים אויסגעלאַסען געווען, נאָך ווען זיי זיינען גאַנץ יונג געוועזן זיינען זיי אויסגעלאַסען געוואָרען — דאָרטען האָט מען זיי די בריסט געריבען, און דאָרטען האָט מען זיי זייערע יונגע ברוסט־נאָפּעל געדריקט.

4 גערופען האָט מען זיי: די גרעסערע — אהלה און איהר שוועסטער אהליבה; זיי זיינען מיינע געוועזן און האָבען מיר געבאָרען זיהן און טעכטער. זייערע ריכטיגע נעמען: אהלה איז שמרון, און אהליבה — ירושלים.

5 אהלה איז אויסגעלאַסען געוואָרען זייענדיג ביי מיר, זי האָט זיך אָנגע־טשעפּעט אָן איהרע געליעבטע, נאָהענטע צו אשור.

6 אָנגעקליידעטע אין בלויען, גובערנאַטאָרען און פירשטען — אַלע רייצ־שעהנע יונגען, רייטער וואָס בערייטען פערד.

רֹכְבֵ֖י סוּסִֽים׃ 7 וַתִּתֵּ֤ן תַּזְנוּתֶ֙יהָ֙ עֲלֵיהֶ֔ם מִבְחַ֥ר בְּנֵֽי־אַשּׁ֖וּר
כֻּלָּ֑ם וּבְכֹ֛ל אֲשֶׁר־עָ֥גְבָ֖ה בְּכָל־גִּלּוּלֵיהֶ֥ם נִטְמָֽאָה׃ 8 וְאֶת־
תַּזְנוּתֶ֤יהָ מִמִּצְרַ֙יִם֙ לֹ֣א עָזָ֔בָה כִּ֣י אוֹתָ֞הּ שָׁכְב֣וּ בִנְעוּרֶ֗יהָ
וְהֵ֛מָּה עִשּׂ֖וּ דַּדֵּ֣י בְתוּלֶ֑יהָ וַיִּשְׁפְּכ֥וּ תַזְנוּתָ֖ם עָלֶֽיהָ׃ 9 לָכֵ֥ן
נְתַתִּ֖יהָ בְּיַד־מְאַֽהֲבֶ֑יהָ בְּיַד֙ בְּנֵ֣י אַשּׁ֔וּר אֲשֶׁ֥ר עָגְבָ֖ה עֲלֵיהֶֽם׃
י הֵ֜מָּה גִּלּ֣וּ עֶרְוָתָ֗הּ בָּנֶ֤יהָ וּבְנוֹתֶ֙יהָ֙ לָקָ֔חוּ וְאוֹתָ֖הּ בַּחֶ֣רֶב
הָרָ֑גוּ וַתְּהִי־שֵׁם֙ לַנָּשִׁ֔ים וּשְׁפוּטִ֖ים עָ֥שׂוּ בָֽהּ׃ 11 וַתֵּ֙רֶא֙ אֲחוֹתָ֣הּ
אָהֳלִיבָ֔ה וַתַּשְׁחֵ֥ת עַגְבָתָ֖הּ מִמֶּ֑נָּה וְאֶת־תַּזְנוּתֶ֕יהָ מִזְּנוּנֵ֖י
אֲחוֹתָֽהּ׃ 12 אֶל־בְּנֵ֨י אַשּׁ֜וּר עָגָ֗בָה פַּח֨וֹת וּסְגָנִ֤ים קְרֹבִים֙
לְבֻשֵׁ֣י מִכְל֔וֹל פָּרָשִׁ֖ים רֹכְבֵ֣י סוּסִ֑ים בַּחוּרֵ֥י חֶ֖מֶד כֻּלָּֽם׃
13 וָאֵ֖רֶא כִּ֣י נִטְמָ֑אָה דֶּ֥רֶךְ אֶחָ֖ד לִשְׁתֵּיהֶֽן׃ 14 וַתּ֖וֹסֶף אֶל־תַּזְנוּתֶ֑יהָ
וַתֵּ֗רֶא אַנְשֵׁי֙ מְחֻקֶּ֣ה עַל־הַקִּ֔יר צַלְמֵ֣י כַשְׂדִּ֔ים חֲקֻקִ֖ים
בַּשָּׁשַֽׁר׃ טו חֲגוֹרֵ֨י אֵז֜וֹר בְּמָתְנֵיהֶ֗ם סְרוּחֵ֤י טְבוּלִים֙ בְּרָ֣אשֵׁיהֶ֔ם
מַרְאֵ֥ה שָׁלִשִׁ֖ים כֻּלָּ֑ם דְּמ֣וּת בְּנֵֽי־בָבֶ֔ל כַּשְׂדִּ֖ים אֶ֥רֶץ
מוֹלַדְתָּֽם׃ 16 וַתַּעְגְּבָ֥ עֲלֵיהֶ֖ם לְמַרְאֵ֣ה עֵינֶ֑יהָ וַתִּשְׁלַ֧ח מַלְאָכִ֛ים
אֲלֵיהֶ֖ם כַּשְׂדִּֽימָה׃ 17 וַיָּבֹ֨אוּ אֵלֶ֤יהָ בְנֵֽי־בָבֶל֙ לְמִשְׁכַּ֣ב דֹּדִ֔ים
וַיְטַמְּא֥וּ אוֹתָ֖הּ בְּתַזְנוּתָ֑ם וַתִּטְמָא־בָ֕ם וַתֵּ֥קַע נַפְשָׁ֖הּ מֵהֶֽם׃
18 וַתְּגַל֙ תַּזְנוּתֶ֔יהָ וַתְּגַ֖ל אֶת־עֶרְוָתָ֑הּ וַתֵּ֤קַע נַפְשִׁי֙ מֵעָלֶ֔יהָ
כַּאֲשֶׁ֥ר נָקְעָ֛ה נַפְשִׁ֖י מֵעַ֥ל אֲחוֹתָֽהּ׃ 19 וַתַּרְבֶּ֖ה אֶת־תַּזְנוּתֶ֑יהָ
לִזְכֹּר֙ אֶת־יְמֵ֣י נְעוּרֶ֔יהָ אֲשֶׁ֥ר זָנְתָ֖ה בְּאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ כ וַֽתַּעְגְּבָ֔ה
עַ֖ל פִּלַגְשֵׁיהֶ֑ם אֲשֶׁ֤ר בְּשַׂ֣ר חֲמוֹרִים֙ בְּשָׂרָ֔ם וְזִרְמַ֥ת סוּסִ֖ים
זִרְמָתָֽם׃ 21 וַֽתִּפְקְדִ֔י אֵ֖ת זִמַּ֣ת נְעוּרָ֑יִךְ בַּעְשׂ֤וֹת מִמִּצְרַ֙יִם֙
דַּדַּ֔יִךְ לְמַ֖עַן שְׁדֵ֥י נְעוּרָֽיִךְ׃ 22 לָכֵ֣ן אָהֳלִיבָ֗ה כֹּֽה־אָמַר֮
אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִה֒ הִנְנִ֨י מֵעִ֤יר אֶת־מְאַהֲבַ֙יִךְ֙ עָלַ֔יִךְ אֵ֥ת אֲשֶׁר־נָקְעָ֥ה
נַפְשֵׁ֖ךְ מֵהֶ֑ם וַהֲבֵאתִ֥ים עָלַ֖יִךְ מִסָּבִֽיב׃ 23 בְּנֵ֨י בָבֶ֜ל וְכָל־
כַּשְׂדִּ֗ים פְּק֤וֹד וְשׁ֙וֹעַ֙ וְק֔וֹעַ כָּל־בְּנֵ֥י אַשּׁ֖וּר אוֹתָ֑ם בַּח֤וּרֵי
חֶ֙מֶד֙ פַּח֤וֹת וּסְגָנִים֙ כֻּלָּ֔ם שָֽׁלִשִׁים֙ וּקְרוּאִ֔ים רֹכְבֵ֥י סוּסִ֖ים

כלם

v. 8. 10. קמץ בז״ק v. 12. דגי׳ בקמ״ץ v. 14. כשדים קרי v. 16. ותעגבה קרי

7 זי האָט זיי איינגעטהיילט מיט איהר אויסגעלאַסענקייט, אָט די אַלע בעסטע אשורי'שע יונגען; ווען זי האָט זיך אָן זיי אָנגעטשעפּעט איז זי אויך מיט זייערע געצען פעראונרייניגט געוואָרען.

8 איהר אויסגעלאַסענהייט מיט מצרים האָט זי ניט אויפגעגעבען, וואָרום זיי זיינען מיט איהר געלעגען ווען זי איז נאָך גאַנץ יונג געווען, דאַן האָבען זיי געדריקט איהרע יונגע ברוסט־נאַפּעל און בעשטראָמט איהר מיט אויסגעלאַסענהייט.

9 דערפאַר האָב איך איהר איבערגעגעבען אין האַנד פון איהרע גע־ליעבטע — אין'ם האַנד פון די יונגע אשור'יער אָן וועלכע זי האָט זיך אָנגעטשעפּעט.

10 זיי האָבען אויפגעדעקט איהר שאַנדע, איהרע זיהן און טעכטער האָבען זיי צוגענומען און איהר גע'הרג'עט מיט'ן שווערד און געלעגט אויף איהר פערשיעדענע שטראָפען, ביז זי איז געוואָרען אַ וואַרנונג־צייכען פאַר אַלע פרויען.

11 דאָס האָט געזעהען איהר שוועסטער אהליבה און האָט דאָך פערדאָרבען איהר בוהלעריי נאָך מעהר פאַר איהר און האָט איבערשטיגען איהר שוועס־טער אין אויסגעלאַסענהייט.

12 זי האָט בוהלעריי געטריעבען מיט די יונגע אשור'יער, מיט גובערנאַ־טאָרען און נאָהענטע פירשטען, פּראַכטפאָל געקליידעטע, רייטער, וואָס בערייטען פערד, אַלע רייץ־שעהנע יונגען.

13 ווען זי איז אונריין געוואָרען האָב איך געטראַכט אַז זיי האָבען ביידע איין אויפפיהרונג.

14 אָבער זי האָט נאָך איבערשטיגען אין איהר אויסגעלאַסענהייט — זי האָט אָנגעקוקט מענער אויסגעקריצט אויפ'ן וואַנד, כשדי'שע בילדער מיט פאַרב געמאָהלען —

15 מיט אַ גורט פערגאַרטעלט די לענדען, ברייטע טורבאַנעס אויף זייערע קעפּ, זיי ווייזען אַלע אויס ווי אַדיוטאַנטען, ווי עס ווייזען אויס די יונגע בבל'אָנער וואָס זייער פאָטערלאַנד איז כשדים.

16 זי האָט זיך אין זיי פערליעבט ווי זי האָט זיי דערזעהען און האָט געשיקט לייטע צו זיי אין כשדים.

17 דאַן זיינען די יונגע בבל'אָנער צו איהר געקומען צו לוסטיגען בוהלען און האָבען איהר פעראונרייניגט מיט זייערע אויסגעלאַסענהייט, ווען זי איז פון זיי פעראונרייניגט געוואָרען, האָט איהר אָבגעעקעלט פון זיי.

18 ווען עס איז ענטדעקט געוואָרען איהר אויסגעלאַסענהייט איז אויך איהר שאַנדע ענטדעקט געוואָרען, האָט מיר אָבגעעקעלט פון איהר אַזוי ווי עס האָט מיר אָבגעעקעלט פון איהר שוועסטער.

19 וועלכע האָט פיעל אויסגעלאַסענהייט געטריעבען אום צו געדענקען איהרע יוגענד יאָהרען, ווען זי איז אויסגעלאַסען געווען אין מצרים.

20 זי האָט זיי געליעבט מעהר ווי זייערע קעבסווייבער, וואָס זייער קער־פּער איז עזעל־קערפּער און זייער זאָמענשטראָם איז ווי פון אַ פערד.

21 דו האָסט זיך עראינערט די אויסגעלאַסענהייט פון דיין יוגענד ווען די מצרים האָבען דיינע בריסט געדריקט און געריבען דיינע יונגע ברוסט־נאַפּעל.

22 דערפאַר, אהליבה — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל אָנרייצען אויף דיר דיינע געליעבטע, די פון וועלכע עס האָט דיר שוין אָבגעעקעלט, זיי וועל איך ברענגען צו דיר פון רונד אַרום.

23 די יונגע בבל'אָנער און אַלע כשדים, פון פקוד, שוע און קוע, אַלע יונגע אשור'יער — יענע רייץ־שעהנע יונגען, גובערנאַטאָרען און פיר־שטען, אַלע אַדיוטאַנטען און בערופענע, אַלע וואָס רייטען אויף פערד.

24 כֻּלָּם׃ וּבָאוּ עָלַיִךְ הֹצֶן רֶכֶב וְגַלְגַּל וּבִקְהַל עַמִּים צִנָּה
וּמָגֵן וְקוֹבַע יָשִׂימוּ עָלַיִךְ סָבִיב וְנָתַתִּי לִפְנֵיהֶם מִשְׁפָּט
כה וּשְׁפָטוּךְ בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם׃ וְנָתַתִּי קִנְאָתִי בָּךְ וְעָשׂוּ אוֹתָךְ
בְּחֵמָה אַפֵּךְ וְאָזְנַיִךְ יָסִירוּ וְאַחֲרִיתֵךְ בַּחֶרֶב תִּפּוֹל הֵמָּה
26 בָּנַיִךְ וּבְנֹתַיִךְ יִקָּחוּ וְאַחֲרִיתֵךְ תֵּאָכֵל בָּאֵשׁ׃ וְהִפְשִׁיטוּךְ
27 אֶת־בְּגָדָיִךְ וְלָקְחוּ כְּלֵי תִפְאַרְתֵּךְ׃ וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּתֵךְ מִמֵּךְ
וְאֶת־זְנוּתֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־תִשְׂאִי עֵינַיִךְ אֲלֵיהֶם
28 וּמִצְרַיִם לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה
הִנְנִי נֹתְנָךְ בְּיַד אֲשֶׁר שָׂנֵאת בְּיַד אֲשֶׁר־נָקְעָה נַפְשֵׁךְ מֵהֶם׃
29 וְעָשׂוּ אוֹתָךְ בְּשִׂנְאָה וְלָקְחוּ כָּל־יְגִיעֵךְ וַעֲזָבוּךְ עֵירֹם
ל וְעֶרְיָה וְנִגְלָה עֶרְוַת זְנוּנַיִךְ וְזִמָּתֵךְ וְתַזְנוּתָיִךְ׃ עָשֹׂה אֵלֶּה
לָךְ בִּזְנוֹתֵךְ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר־נִטְמֵאת בְּגִלּוּלֵיהֶם׃
31 32 בְּדֶרֶךְ אֲחוֹתֵךְ הָלָכְתְּ וְנָתַתִּי כוֹסָהּ בְּיָדֵךְ׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה כּוֹס אֲחוֹתֵךְ תִּשְׁתִּי הָעֲמֻקָּה וְהָרְחָבָה תִּהְיֶה
33 לִצְחֹק וּלְלַעַג מִרְבָּה לְהָכִיל׃ שִׁכָּרוֹן וְיָגוֹן תִּמָּלֵאִי כּוֹס
34 שַׁמָּה וּשְׁמָמָה כּוֹס אֲחוֹתֵךְ שֹׁמְרוֹן׃ וְשָׁתִית אוֹתָהּ וּמָצִית
וְאֶת־חֲרָשֶׂיהָ תְּגָרֵמִי וְשָׁדַיִךְ תְּנַתֵּקִי כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם
לה אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן שָׁכַחַתְּ
אוֹתִי וַתַּשְׁלִיכִי אוֹתִי אַחֲרֵי גַוֵּךְ וְגַם־אַתְּ שְׂאִי זִמָּתֵךְ וְאֶת־
36 תַּזְנוּתָיִךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִשְׁפּוֹט אֶת־
37 אָהֳלָה וְאֶת־אָהֳלִיבָה וְהַגֵּד לָהֶן אֵת תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן׃ כִּי
נִאֵפוּ וְדָם בִּידֵיהֶן וְאֶת־גִּלּוּלֵיהֶן נִאֵפוּ וְגַם אֶת־בְּנֵיהֶן אֲשֶׁר
38 יָלְדוּ־לִי הֶעֱבִירוּ לָהֶם לְאָכְלָה׃ עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי טִמְּאוּ
39 אֶת־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ׃ וּבְשַׁחֲטָם
אֶת־בְּנֵיהֶם לְגִלּוּלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא
מ לְחַלְּלוֹ וְהִנֵּה־כֹה עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי׃ וְאַף כִּי תִשְׁלַחְנָה
לַאֲנָשִׁים בָּאִים מִמֶּרְחָק אֲשֶׁר מַלְאָךְ שָׁלוּחַ אֲלֵיהֶם

v. 25. קמץ בז״ק

24 זיי וועלען אויף דיר אַרויף מיט וואָפען, וואַגענס און רעדער, אַ גרויסע אַרמעע פון פּאַנצערס, שילדען און העלמס וועלען זיך אַרום דיר אַרומ־שטעלען ; זיי וועל איך איבערגעבען דיין אורטהייל און זאָלען זיי דיר לויט זייער אורטהייל בעשטראָפען.
25 איך וועל אויסלאָזען מיין צאָרן אויף דיר, אום זיי זאָלען דיר גרויזאַם בעהאַנדלען — זיי וועלען דיר אָבשניידען נאָז און אויערען און נאָכדעם וועסטו פון שווערד פאַלען ; זיי וועלען צונעהמען דיינע זיהן און טעכטער און וואָס עס וועט בלייבען וועלען זיי אויפ׳ן פייער פערברענען.
26 זיי וועלען פון דיר אויסטהאָן דיינע קליידער און צונעהמען דיינע שעהנע זאַכען.
27 דערמיט וועל איך אָבשאַפען דיינע שאַנדטהאַטען, אויך דיין אויסגעלאַסענהייט וואָס האָט זיך אָנגעפאַנגען אין מצרים ; דו וועסט מעהר צו זיי דיינע אויגען ניט אויפהויבען און וועסט מעהר ניט דערמאָהנען מצרים.
28 וואָרום אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך וועל דיר איבערגעבען אין האַנד פון דעם וועמען דו האָסט פיינד, אין האַנד פון די וואָס עס האָט דיר פון זיי אָבגעעקעלט.
29 זיי וועלען דיר בעהאַנדלען מיט האַס, זיי וועלען צו נעהמען דיין גאַנצען פערמעגען און אָבלאָזען דיר מוטער־נאַקעט, דאָן וועט אויפגעדעקט ווע־רען דיין שענדליכע אויסגעלאַסענהייט דיינע שאַנדטהאַטען און בוה־לערייען.
30 דאָס וועט דיר געטהאָן ווערען פאַר דיין אויסגעלאַסען זיין מיט פעלקער, און ווייל דו ביזט אונריין געוואָרען מיט זייערע געצען.
31 דו ביזט געגאַנגען אין דיין שוועסטער׳ס וועג, האָב איך דיר יעצט געגע־בען אין דיין האַנד איהר שטראָף־בעכער.
32 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : דיין שוועסטער׳ס בעכער וועסטו טרינקען, דעם טיעפען און ברייטען בעכער ; דו וועסט ווערען צו שפּאַס און געלעכטער אונערטרעגליך.
33 דו וועסט פול ווערען מיט בעטרינקונג און אומעט פון דעם פערוויסטענ־דען און פערטומעלדיגען בעכער — דאָס איז דיין שוועסטער׳ס שמרון׳ס בעכער.
34 דו וועסט דאָס אויסטרינקען און אויסלעקען, דו וועסט אויף די שערב־לאַך אַרומגריזשען און דעם שנויץ אָברייסען, אַזוי ווי איך האָב גע־רעדט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
35 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל דו האָסט מיר פער־געסען און פערוואָרפען מיר הינטער זיך, לייד דו יעצט פאַר דיינע שאַנד־טהאַטען און דיין אויסגעלאַסענהייט.
36 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! וועסטו פאָרווירפע מאַכען אהלה און אהליבה און בעקאַנט מאַכען זיי זייערע גרוילטהאַטען ?
37 זיי זיינען פערברעכעריש געוועזן, זייערע הענד זיינען מיט בלוט בע־שמוצט, איבער זייערע געצען זיינען זיי פערברעכעריש געוואָרען ; זאָ־גאַר זייערע קינדער וועלכע זיי האָבען פון מיר געבוירען האָבען זיי פאַר זיי פערברענט אַלס שפּייז־אָפּפערס.
38 זיי האָבען מיר נאָך דאָס אָבגעטהאָן : אין דעם זעלביגען טאָג האָבען זיי מיין הייליגטהום פעראונרייניגט און וואָכעדיג געמאַכט מיינע רוהע־טעג.
39 נאָכדעם ווי זיי האָבען געקוילעט זייערע קינדער פאַר זייערע געצען, זיינען זיי אין זעלביגען טאָג געקומען אין מיין הייליגטהום אום צו פער־שוועכען איהם — אַזעלכע פערברעכענס האָבען זיי אין מיין הויז געטהאָן.
40 אויבער וואָס זיי האָבען געשיקט נאָך מענשען, וועלכע האָבען געדאַרפט

וְהִנֵּה־בָאוּ לַאֲשֶׁר רָחַצְתְּ כָּחַלְתְּ עֵינַיִךְ וְעָדִית עֶדִי׃ וְיָשַׁבְתְּ 41
עַל־מִטָּה כְבוּדָּה וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ לְפָנֶיהָ וּקְטָרְתִּי וְשַׁמְנִי
שַׂמְתְּ עָלֶיהָ׃ וְקוֹל הָמוֹן שָׁלֵו בָהּ וְאֶל־אֲנָשִׁים מֵרֹב 42
אָדָם מוּבָאִים סוֹבָאִים מִמִּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל־יְדֵיהֶן
וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת עַל־רָאשֵׁיהֶן׃ וָאֹמַר לַבָּלָה נִאוּפִים עַתְּ 43
יִזְנֶה תַזְנוּתֶיהָ וָהִיא׃ וַיָּבוֹא אֵלֶיהָ כְּבוֹא אֶל־אִשָּׁה זוֹנָה 44
כֵּן בָּאוּ אֶל־אָהֳלָה וְאֶל־אָהֳלִיבָה אִשֹּׁת הַזִּמָּה׃ וַאֲנָשִׁים מה
צַדִּיקִם הֵמָּה יִשְׁפְּטוּ אוֹתְהֶם מִשְׁפַּט נֹאֲפוֹת וּמִשְׁפַּט
שֹׁפְכוֹת דָּם כִּי נֹאֲפֹת הֵנָּה וְדָם בִּידֵיהֶן׃ כִּי כֹה אָמַר 46
אֲדֹנָי יֱהוִה הַעֲלֵה עֲלֵיהֶם קָהָל וְנָתֹן אֶתְהֶן לְזַעֲוָה וְלָבַז׃
וְרָגְמוּ עֲלֵיהֶן אֶבֶן קָהָל וּבָרֵא אוֹתְהֶן בְּחַרְבוֹתָם בְּנֵיהֶם 47
וּבְנוֹתֵיהֶם יַהֲרֹגוּ וּבָתֵּיהֶן בָּאֵשׁ יִשְׂרֹפוּ׃ וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן־ 48
הָאָרֶץ וְנִוַּסְּרוּ כָּל־הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשֶׂינָה כְּזִמַּתְכֶנָה׃ וְנָתְנוּ 49
זִמַּתְכֶנָה עֲלֵיכֶן וַחֲטָאֵי גִלּוּלֵיכֶן תִּשֶּׂאינָה וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
אֲדֹנָי יֱהוִה׃

כד CAP. XXIV. כד

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי א
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם כְּתוֹב־לְךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם 2
אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה סָמַךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־יְרוּשָׁלַםִ בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמְשֹׁל אֶל־בֵּית־הַמֶּרִי מָשָׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם 3
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה שְׁפֹת הַסִּיר שְׁפֹת וְגַם־יְצֹק בּוֹ מָיִם׃
אֱסֹף נְתָחֶיהָ אֵלֶיהָ כָּל־נֵתַח טוֹב יָרֵךְ וְכָתֵף מִבְחַר עֲצָמִים 4
מַלֵּא׃ מִבְחַר הַצֹּאן לָקוֹחַ וְגַם דּוּר הָעֲצָמִים תַּחְתֶּיהָ ה
רַתַּח רְתָחֶיהָ גַּם־בָּשְׁלוּ עֲצָמֶיהָ בְּתוֹכָהּ׃ לָכֵן כֹּה־ 6
אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה אוֹי עִיר הַדָּמִים סִיר אֲשֶׁר חֶלְאָתָהּ בָהּ
וְחֶלְאָתָהּ לֹא יָצְאָה מִמֶּנָּה לִנְתָחֶיהָ לִנְתָחֶיהָ הוֹצִיאָהּ
לֹא־

v. 41. כ״נ דגש אחר שורק   v. 42. הב׳ רפה   ibid. סבאים קרי   v. 43. עתה יזנו קרי
v. 44. סבירין ויבואו   v. 46. פתח בס״ס   v. 49. יתיר י׳   כ״ד v. 2. כתב קרי   v. 6. הה״א רפה

קומען פון זעהר ווייט, די נאָך וועלכע זי האָט געשיקט; ווי זיי זיינען געקומען האָסטו זיך געוואשען, געשמינקט דיינע אויגען און פערפוצט זיך מיט ציערונג.

41 דו האָסט זיך געזעצט אויף א שעהנע בעט, פאר וועלכע עס איז געשטאַנען א געגרייטער טיש, דו האָסט איהר בעלעגט מיט מיין רויכווערק און אויל.

42 דער גערויש פון די פערזאַמעלטע איז דאָרטען שטיל געוואָרען, זאָגאר וועגען די מענשען, אָבוואָהל זיי זיינען פיעל געוועזען, זיינען צוגעקומען סבא'ער פון מדבר; זיי האָבען זיי אָנגעטהאָן ארמבענדער אויף זייערע הענד און פראַכטפאָלע קרוינען אויף זייערע קעפּ.

43 און איך האָב געזאָגט צו דער אָבגעניצטער אויסוואורף; „וועלען זיי אויך יעצט זייער אויסגעלאַסענהייט טרייבען מיט איהר?"

44 יעדער וואָס איז צו איהר געקומען, איז געקומען ווי צו א אויסגעלאַסענע פרוי; אזוי פלעגט מען קומען צו אהלה און אהליבה די אויסגעלאַסענע פרויען.

45 פרומע מענער וועלען זיי אורטהיילען לויט דעם אורטהייל פון גאַסען־פרויען און מערדערינס, ווארום אי זיי זיינען אויסגעלאַסען אי זייערע הענד זיינען אין בלוט פערפלעקט.

46 אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: עס וועט זיך ארום זיי פערזאַמלען א גרויסע פערזאַמלונג און וועט זיי מאַכען צו שוידער און שאַנדע.

47 דאָס גאַנצע פערזאַמלונג וועט אויף זיי ווארפען שטיינער און צושנייַדען זיי מיט זייערע שווערדען, זייערע זיהן און טעכטער וועלען זיי הרג'ענען און זייערע הייזער פערברענען אין פייער.

48 איך וועל אָבשאַפען אויסגעלאַסענהייט פון לאַנד, אַלע פרויען וועלען געוואַרענט זיין און וועלען ניט נאָכטהאָן אייערע שאַנדטהאַטען.

49 אייערע שאַנדטהאַטען וועט מען אויף אייך ארויפוואַרפען, איהר אַליין וועט ליידען פאר אייערע פערברעכערישע גרוילטהאַטען; דאַן וועט איהר אנערקענען אז איך בין גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כד

1 אויך איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו מיר אין ניינטען יאָהר, צעהנטען טאָג פון צעהנטען מאָנאַט, אזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! פערשרייב זיך דעם נאָמען פון טאָג, פּונקט דעם טאָג. דער קעניג פון בבל איז נאָהענט געקומען צו ירושלים פּונקט אין דעם טאָג.

3 זאָג אויף דאָס הויז פון וויעדערשפּעניגער א שפּריכוואָרט; זאָג זיי: אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — שטאָפּ אַן דעם טאָפּ, שטאָפּ אַן און גיעס אריין וואסער.

4 לעג אריין די פלייש־שטיקער אינווייניג, יעדער גוטע שטיק — היפט און שולטער, מאַך עס פול מיט די בעסטע קנאָכענס.

5 נעהם די בעסטע פון די שעפּסען און לעג אונטער א רייהע ביינער; לאָז דאָס אזוי לאַנג קאָכען אַז די ביינער וואָס זיינען אינווייניג זאָלען זיך איינקאָכען.

6 ווייל אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: וועה צו די בלוטדורשטיגע שטאָדט! א טאָפּ וואָס איז פול מיט שמוטץ געהט די שמוטץ ניעמאַלס ארויס. שטיקערווייז נעהמט פון איהר ארויס זאָגאר אויף די וועלכע עס איז קיין גורל געפאַלען.

7 לֹא־נָפַל עָלֶיהָ גּוֹרָל׃ כִּי דָמָהּ בְּתוֹכָהּ הָיָה עַל־צְחִיחַ
סֶלַע שָׂמָתְהוּ לֹא שְׁפָכַתְהוּ עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עָלָיו עָפָר׃
8 לְהַעֲלוֹת חֵמָה לִנְקֹם נָקָם נָתַתִּי אֶת־דָּמָהּ עַל־צְחִיחַ סָלַע
9 לְבִלְתִּי הִכָּסוֹת׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אוֹי עִיר
י הַדָּמִים גַּם־אֲנִי אַגְדִּיל הַמְּדוּרָה׃ הַרְבֵּה הָעֵצִים הַדְלֵק
הָאֵשׁ הָתֵם הַבָּשָׂר וְהַרְקַח הַמֶּרְקָחָה וְהָעֲצָמוֹת יֵחָרוּ׃
11 וְהַעֲמִידֶהָ עַל־גֶּחָלֶיהָ רֵקָה לְמַעַן תֵּחַם וְחָרָה נְחֻשְׁתָּהּ
12 וְנִתְּכָה בְתוֹכָהּ טֻמְאָתָהּ תִּתֹּם חֶלְאָתָהּ׃ תְּאֻנִים הֶלְאָת
13 וְלֹא־תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חֶלְאָתָהּ בְּאֵשׁ חֶלְאָתָהּ׃ בְּטֻמְאָתֵךְ
זִמָּה יַעַן טִהַרְתִּיךְ וְלֹא טָהַרְתְּ מִטֻּמְאָתֵךְ לֹא תִטְהֲרִי־עוֹד
14 עַד־הֲנִיחִי אֶת־חֲמָתִי בָּךְ׃ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בָּאָה וְעָשִׂיתִי
לֹא־אֶפְרַע וְלֹא־אָחוּס וְלֹא אֶנָּחֵם כִּדְרָכַיִךְ וְכַעֲלִילוֹתַיִךְ
טו שְׁפָטוּךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
16 בֶּן־אָדָם הִנְנִי לֹקֵחַ מִמְּךָ אֶת־מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַגֵּפָה וְלֹא
17 תִסְפֹּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלוֹא תָבוֹא דִּמְעָתֶךָ׃ הֵאָנֵק ׀ דֹּם
מֵתִים אֵבֶל לֹא־תַעֲשֶׂה פְּאֵרְךָ חֲבוֹשׁ עָלֶיךָ וּנְעָלֶיךָ תָּשִׂים
בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעְטֶה עַל־שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃
18 וָאֲדַבֵּר אֶל־הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ
19 בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלֹא־תַגִּיד לָנוּ
כ מָה־אֵלֶּה לָּנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה׃ וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר־יְהוָה
21 הָיָה אֵלַי לֵאמֹר׃ אֱמֹר ׀ לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם
וּמַחְמַל נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב
22 יִפֹּלוּ׃ וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי עַל־שָׂפָם לֹא תַעְטוּ וְלֶחֶם
23 אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ׃ וּפְאֵרֵכֶם עַל־רָאשֵׁיכֶם וְנַעֲלֵיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִבְכּוּ וּנְמַקֹּתֶם בַּעֲוֺנֹתֵיכֶם
24 וּנְהַמְתֶּם אִישׁ אֶל־אָחִיו׃ וְהָיָה יְחֶזְקֵאל לָכֶם לְמוֹפֵת
כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה תַּעֲשׂוּ בְּבֹאָהּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי
יֱהֹוִה׃

7 איהר בלוטשולד איז אין איהר בעגאנגען געוואָרען, אויף אַ טרוקענעם שטיין האָט זי דאָס געלעגט, זי האָט עס ניט געגאָסען אויף דער ערד וואו ערד זאָל עס פערדעקען.
8 אום אָנצוצינדען מיין וואוטה, ריכטיגע ראכע צו נעהמען, האָב איך אויך איהר בלוט אויפ'ן טרוקענעם שטיין געגאָסען, אום עס זאָל ניט פערדעקט ווערען.
9 וואָרום אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : וועה צו די בלוטשולדיגע שטאָדט ! איך וועל אויך מאַכען אַ גרויסען פייער —
10 אָנלעגען פיעל האָלץ, אָנצינדען אַ פייער, אריינלעגען דאָס גאַנצע פלייש און פערגלען דאָס שטארק ביז די ביינער וועלען פערברענט ווערען.
11 דאַן וועט מען איהר לעדיגערהייד אויף קויהלען שטעלען אום עס זאָל הייס ווערען און דער דעק זאָל פערברענט ווערען, איהר אונריינקייט זאָל אין איהר צושמאָלצען ווערען, עס זאָל אין גאַנצען אויסברענען די שמוץ.
12 קרעפטען האָט זי אָנגעשטרענגט אַז איהרע פיעל שמוץ זאָל פון איהר ניט אַרויס — דאָרום מוז איהר שמוץ אין פייער קומען.
13 פאַר דיין פעראונרייניגען זיך מיט שאַנדטהאַטען, ווייל איך האָב דיר גערייניגט פון דיין אונריינקייט און דו האָסט זיך ניט געוואָלט רייניגען, וועסטו זיך שוין מעהר ניט קענען רייניגען ביז איך וועל אויסלאָזען מיין צאָרן צו דיר.
14 אַז איך, גאָט, האָב גערעדט וועט עס אָנקומען און איך וועל טהאָן. איך וועל ניט צוריקציהען [מיין שטראָף], איך וועל קיין מיטלייד האָבען און וועל מיין בעשלוס ניט ענדערען — לויט דיין אויפפיהרונג און דיינע טהאטען האָט מען דיר פעראורטהיילט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
15 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען.
16 מענשענקינד ! איך נעהם פון דיר צו דאָס ליעבסטע פון דיינע אויגען דורך אַ פּלאָג, דו זאָלסט ניט קלאָגען און ניט וויינען, קיין טרעהר זאָל פון דיר ניט אַרויס.
17 זיפצע שטילערהייט, מאַך קיין טוידטען טרויער, בינד אַרום דיין קאָפּבאַנד און טראָג דיינע שיך אויף דיינע פיס ; פערוויקעל זיך ניט איבער די ליפּען און עס ניט טרויער־ברויט.
18 מאָרגענס האָב איך צום פאָלק גערעדט און אין אָווענד איז מיין פרוי געשטאָרבען, איך האָב געטהאָן אויף מאָרגען ווי איך בין פערזאָגט געוואָרען.
19 דאָס פאָלק האָבען צו מיר געזאָגט : וועסט אונז פיעלייכט זאָגען וואָס פאַר אַ בעדייטונג האָט פאַר אונז דאָס וואָס דו טהוסט ?
20 האָב איך זיי געזאָגט : גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :
21 זאָג צו דאָס הויז ישראל : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל פערשוועכען מיין הייליגטהום, אייער שטאַרקען שטאָלץ, דאָס ליעבסטע פון אייערע אויגען און צו וואָס אייער זעעלע האָט מיטלייד — אייערע זיהן און אייערע טעכטער וואָס איהר האָט איבערגעלאָזען וועלען פאַלען פון שווערד.
22 דאַן וועט איהר טהאָן ווי איך האָב געטהאָן — איהר וועט זיך ניט פערוויקלען ביז איבער די ליפּען, אויך וועט איהר קיין טרויער־ברויט עסען.
23 אייערע קאָפּ־בענדער וועלען זיין אויף אייערע קעפּ און אייערע שיך אויף אייערע פיס — איהר וועט ניט בעקלאָגען און ניט וויינען ; איהר וועט צושמאָלצען ווערען פאַר אייערע זינד און וועט טרייסטען איינער דעם אנדערען.
24 דאַמאלס וועט יחזקאל זיין פאַר אייך אַ ביישפּיעל : אַלץ וואָס ער האָט

כה יְהוָֹה׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֲלוֹא בְּיוֹם קַחְתִּי מֵהֶם אֶת־
מָעֻזָּם מְשׂוֹשׂ תִּפְאַרְתָּם אֶת־מַחְמַד עֵינֵיהֶם וְאֶת־מַשָּׂא
26 נַפְשָׁם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם׃ בַּיּוֹם הַהוּא יָבוֹא הַפָּלִיט אֵלֶיךָ
27 לְהַשְׁמָעוּת אָזְנָיִם׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִפָּתַח פִּיךָ אֶת־הַפָּלִיט
וּתְדַבֵּר וְלֹא תֵאָלֵם עוֹד וְהָיִיתָ לָהֶם לְמוֹפֵת וְיָדְעוּ כִּי־
אֲנִי יְהוָה׃

כה CAP. XXV. כה

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־בְּנֵי
3 עַמּוֹן וְהִנָּבֵא עֲלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ לִבְנֵי עַמּוֹן שִׁמְעוּ דְּבַר־
אֲדֹנָי יֱהוִֹה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה יַעַן אָמְרֵךְ הֶאָח אֶל־
מִקְדָּשִׁי כִי־נִחָל וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל כִּי נָשַׁמָּה וְאֶל־בֵּית
4 יְהוּדָה כִּי הָלְכוּ בַּגּוֹלָה׃ לָכֵן הִנְנִי נֹתְנָךְ לִבְנֵי־קֶדֶם
לְמוֹרָשָׁה וְיִשְּׁבוּ טִירוֹתֵיהֶם בָּךְ וְנָתְנוּ בָךְ מִשְׁכְּנֵיהֶם
ה הֵמָּה יֹאכְלוּ פִרְיֵךְ וְהֵמָּה יִשְׁתּוּ חֲלָבֵךְ׃ וְנָתַתִּי אֶת־רַבָּה
לִנְוֵה גְמַלִּים וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן לְמִרְבַּץ־צֹאן וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
6 יְהוָה׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה יַעַן מַחְאֲךָ יָד
וְרַקְעֲךָ בְּרָגֶל וַתִּשְׂמַח בְּכָל־שָׁאטְךָ בְּנֶפֶשׁ אֶל־אַדְמַת
7 יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן הִנְנִי נָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלֶיךָ וּנְתַתִּיךָ לְבַג
לַגּוֹיִם וְהִכְרַתִּיךָ מִן־הָעַמִּים וְהַאֲבַדְתִּיךָ מִן־הָאֲרָצוֹת
8 אַשְׁמִידְךָ וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהוִֹה יַעַן אֲמֹר מוֹאָב וְשֵׂעִיר הִנֵּה כְּכָל־הַגּוֹיִם בֵּית
9 יְהוּדָה׃ לָכֵן הִנְנִי פֹתֵחַ אֶת־כֶּתֶף מוֹאָב מֵהֶעָרִים מֵעָרָיו
מִקָּצֵהוּ צְבִי אֶרֶץ בֵּית הַיְשִׁימוֹת בַּעַל מְעוֹן וְקִרְיָתָמָה׃
י לִבְנֵי־קֶדֶם עַל־בְּנֵי עַמּוֹן וּנְתַתִּיהָ לְמוֹרָשָׁה לְמַעַן לֹא־
11 תִזָּכֵר בְּנֵי־עַמּוֹן בַּגּוֹיִם׃ וּבְמוֹאָב אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים וְיָדְעוּ
12 כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה יַעַן עֲשׂוֹת אֱדוֹם
בִּנְקֹם נָקָם לְבֵית יְהוּדָה וַיֶּאְשְׁמוּ אָשׁוֹם וְנִקְּמוּ בָהֶם׃

לכן

כ״ה v. 3 קמץ בלא אס״ף v. 7 לבז קרי v. 9 וקריתמה קרי

געטהאָן וועט איהר טהאָן, ווען די צייט וועט קומען ; דאַן וועט איהר אַנערקענען אַז איך בין דער אַלמעכטיגער גאָט.

25 און דו, מענשענקינד ! ווען איך וועל פון זיי צו נעהמען זייער שטאָלץ, זייער פּראַכטפאָלע פּרייד, דאָס ליעבסטע פון זייערע אויגען און דאָס שטרעבען פון זייער זעעלע — זייערע זיהן און זייערע טעכטער.

26 דאַן ווען איין געֿרעטעטער וועט צו דיר קומען אָנזאָגען דיר,

27 דעם זעלביגען טאָג וועסטו אָנפאַנגען ריידען מיט דעם געֿרעטעטען און וועסט ניט אַנשווייגען ווערען מעהר, דו וועסט זיי דיענען אַלס ביישפּיעל, אום זיי זאָלען אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל כה

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען :

2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו די קינדער פון עמון און פּראָפּעציייהע אויף זיי ;

3 זאָג צו די קינדער פון עמון : הערט דאָס וואָרט פון'ם אַלמעכטיגען גאָט ! אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל דו האָסט מיט פרייד געֿרעדט וועגען מיין הייליגטהום וואָס איז פערשוועכט געוואָרען, וועגען דאָס לאַנד פון ישראל וועלכע איז פערוויסטעט, אויך אויף דאָס הויז יהודה וועלכע האָט אויסגעוואַנדערט.

4 דערפאַר וועל איך דיר אָוועקגעבען אַלס בעזיץ צו די בעוואָהנער פון איסט, זיי וועלען אויף דיין לאַנד זייערע פּאַלאַצען בויען און אָנשטעלען זייערע וואָהנונגען ; זיי וועלען אויפעסען דיין פרוכט און זיי וועלען אויסטרינקען דיין מילך.

5 איך וועל מאַכען רבה פאַר אַ קעמלען שטאַל און עמון פאַר אַ שעפּסען שטאַל, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך בין גאָט.

6 אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל דו האָסט געקלאַפּט מיט'ן האַנד און געטופּעט מיט'ן פוס, דו האָסט מיט דעם גאַנצען האַס פון דיין זעעלע אָבגעלאַכט פון'ם לאַנד ישראל,

7 דערפאַר וועל איך אויסציהען מיין האַנד אויף דיר און וועל דיר מאַכען אַלס שפּייז־רויב פאַר די פעלקער, איך וועל דיר אויסשליעסען פון נאַציאָנען און אויסראָטהען דיר פון אַלע לענדער ; דאַמאָלס ווען איך וועל דיר פערטיליגען וועסטו אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

8 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל מואָב און שעיר זאָגען : „דאָס הויז יהודה איז ניט אַנדערש פון אַלע פעלקער".

9 דערפאַר וועל איך עפענען מואָב'ס גרענעץ פון די שטעדט, פון זיינע גרענעצשטעדט, די שעהנהייט פון לאַנד — בית הישימות, בעל מעון און קריתים.

10 [וואָס איך האָב געטהאָן] צו די בעפעלקערונג פון איסט [וועל איך אויך ברענגען] אויף די בעפעלקערונג פון עמון, איך וועל איהר איבערגעבען צו אַ בעזיץ, אום די זעלבסשטענדיגקייט פון עמון זאָל ניט דערמאָהנט ווערען צווישען די פעלקער.

11 אויך אויף מואָב וועל איך שטראָף ברענגען, אום זיי זאָלען וויסען אַז איך בין גאָט.

12 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווייל אדום האָט געֿדריקט דאָס הויז יהודה ראַכעגיריג, זיינען זיי שטאַרק פערשולדיגט געוואָרען ראַכענעהמענדיג פון זיי ;

13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְנָטִתִי יָדִי עַל־אֱדוֹם וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה וּנְתַתִּיהָ חָרְבָּה מִתֵּימָן וּדְדָנֶה בַּחֶרֶב
14 יִפֹּלוּ׃ וְנָתַתִּי אֶת־נִקְמָתִי בֶּאֱדוֹם בְּיַד עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ בֶאֱדוֹם כְּאַפִּי וְכַחֲמָתִי וְיָדְעוּ אֶת־נִקְמָתִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
טו כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בִּנְקָמָה
16 וַיִּנָּקְמוּ נָקָם בִּשְׁאָט בְּנֶפֶשׁ לְמַשְׁחִית אֵיבַת עוֹלָם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי נוֹטֶה יָדִי עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִכְרַתִּי
17 אֶת־כְּרֵתִים וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית חוֹף הַיָּם׃ וְעָשִׂיתִי בָם נְקָמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכְחוֹת חֵמָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בְּתִתִּי אֶת־נִקְמָתִי בָּם׃

כו CAP. XXVI. כו

א וַיְהִי בְּעַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהֹוָה
2 אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם יַעַן אֲשֶׁר־אָמְרָה צֹּר עַל־יְרוּשָׁלַםִ הֶאָח נִשְׁבְּרָה דַּלְתוֹת הָעַמִּים נָסֵבָּה אֵלָי אִמָּלְאָה הָחֳרָבָה׃
3 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי עָלַיִךְ צֹר וְהַעֲלֵיתִי עָלַיִךְ
4 גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלוֹת הַיָּם לְגַלָּיו׃ וְשִׁחֲתוּ חֹמוֹת צֹר וְהָרְסוּ מִגְדָּלֶיהָ וְסִחֵיתִי עֲפָרָהּ מִמֶּנָּה וְנָתַתִּי אוֹתָהּ לִצְחִיחַ
ה סָלַע׃ מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי
6 נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהָיְתָה לְבַז לַגּוֹיִם׃ וּבְנוֹתֶיהָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
7 בַּחֶרֶב תֵּהָרַגְנָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי מֵבִיא אֶל־צֹר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מְלָכִים בְּסוּס וּבְרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים וְקָהָל וְעַם־
8 רָב׃ בְּנוֹתַיִךְ בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יַהֲרֹג וְנָתַן עָלַיִךְ דָּיֵק וְשָׁפַךְ
9 עָלַיִךְ סֹלְלָה וְהֵקִים עָלַיִךְ צִנָּה׃ וּמְחִי קָבָלּוֹ יִתֵּן בְּחֹמֹתַיִךְ
י וּמִגְדְּלֹתַיִךְ יִתֹּץ בְּחַרְבוֹתָיו׃ מִשִּׁפְעַת סוּסָיו יְכַסֵּךְ אֲבָקָם מִקּוֹל פָּרַשׁ וְגַלְגַּל וָרֶכֶב תִּרְעַשְׁנָה חוֹמוֹתַיִךְ בְּבֹאוֹ
11 בִּשְׁעָרַיִךְ כִּמְבוֹאֵי עִיר מְבֻקָּעָה׃ בְּפַרְסוֹת סוּסָיו יִרְמֹס
אֶת־

כ״ו v. 1 חצי הספר בפסוקים v. 10. דג׳ כפתח

13 דארום זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער אַזוי: איך וועל אויסשטרעקען מיין האַנד אויף אדום און וועל אויסראָטהען פון איהר מענשען און פיה, איך וועל איהר וויסט מאַכען ערגער פון תימן און דדן — פון שווערד וועלען זיי פאַלען.

14 איך וועל געבען מיין ראַכע אויף אדום צוליעב מיין פאָלק ישראל, זיי וועלען דורכפיהרען מיין ראַכע לויט מיין צאָרן און וואוטה; זאָלען זיי פיהלען מיין ראַכע — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

15 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: ווייל די פלשתים דריקען (זיי) מיט ראַכעגיריגקייט, זיי האָבען זייער ראַכע דורכגעפיהרט מיט גייסט־ליכען האַס ביז צו דעם פערדאַרבען, מיט אַ אייביגען האַס;

16 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל אויסשטרע־קען מיין האַנד אויף די פלשתים און אויסראָטהען כרתים, אויך וועל איך אונטערברענגען די געבליעבענע ביי'ן ברעג ים.

17 איך וועל אויף זיי דורכפיהרען אַ גרויסע ראַכע מיט איבערצייגונג און וואוטה; דאַמאָלס, ווען איך וועל דורכפיהרען מיין ראַכע אויף זיי, וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל כו

1 דאָס איז געוועזן אין עלפטען יאָהר, אין ערשטען מאָנאַט, איז געוועזן צו מיר גאָט'ס וואָרט אַזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! ווייל צר האָט געזאָגט אויף ירושלים, „איך טריאומפיר! זי איז צובראָכען די איינפאָהרשטאָדט פאַר פעלקער; אַלץ וועט זיך יעצט ווענדען צו מיר, איך וועל זיך אָנפילען פאַר איהר צושטערונג!"

3 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען פאַר דיר, צר! איך וועל איבער דיר ערהויבען פיעל פעלקער, אַזוי ווי עס הויבען זיך די וועללען פון ים.

4 זיי וועלען צוברעכען די וואַנד מויערען פון צר און צושמעטערען איהרע טהורעמס; איך זעלבסט וועל אויסרייסען איהר ערד און וועל איהר מאַכען טרוקען ווי אַ שטיין.

5 זי וועט ווערען אַ פּלאַץ פאַר אויסציהען נעצען אין מיטען ים, אַזוי ווי איך גאָט האָב גערעדט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — און זי וועט ווערען רויב פאַר די פעלקער.

6 אויך איהרע פּראָווינצען וואָס אין פעלד וועלען גע'הרג'עט ווערען פון שווערד; דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

7 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: איך ברענג אויף צר, פון צפון זייט, נבוכדראצר, דער קעניג פון בבל, דער קעניג איבער קעניגען, מיט פערד, וועגען און רייטער און אַ פיהלצאָהליגע אַרמעע.

8 דיינע פּראָווינצען אין פעלד וועט ער מיט'ן שווערד אויס'הרג'ענען, ער וועט דיר אַרומשיטען מיט זאמר־בערג און וועט אַרום דיר אָנשטעלען פאַנצער־טרעגער.

9 נעבען דיינע מויערען וועט ער אָנשטעלען מויער־ברעכערס און דיינע טהורעמס וועט ער צושמעטערען מיט זיינע צושטערער.

10 דער שטויב פון זיינע פיעל פערד וועט דיר צודעקען, פון רויש פון די רייטער, רעדער און וועגען וועלען דיינע מויערען ציטערען, ווען ער וועט אַריין אין דיינע שטאָדט־טהויערען ווי מען געהט אַריין אין אַ דורכ־געבראָכענע שטאָדט.

11 מיט די הופען פון זיינע פערד וועט ער אַלע דיינע גאַסען צוטראָמפּלען,

אֶת־כָּל־חוּצוֹתַיִךְ עַמֵּךְ בַּחֶרֶב יַהֲרֹג וּמַצְּבוֹת עֻזֵּךְ לָאָרֶץ
תֵּרֵד׃ וְשָׁלְלוּ חֵילֵךְ וּבָזְזוּ רְכֻלָּתֵךְ וְהָרְסוּ חוֹמוֹתַיִךְ 12
וּבָתֵּי חֶמְדָּתֵךְ יִתֹּצוּ וַאֲבָנַיִךְ וְעֵצַיִךְ וַעֲפָרֵךְ בְּתוֹךְ מַיִם
יָשִׂימוּ׃ וְהִשְׁבַּתִּי הֲמוֹן שִׁירָיִךְ וְקוֹל כִּנּוֹרַיִךְ לֹא יִשָּׁמַע 13
עוֹד׃ וּנְתַתִּיךְ לִצְחִיחַ סֶלַע מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה לֹא 14
תִבָּנֶה עוֹד כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לְצוֹר הֲלֹא ׀ מִקּוֹל מַפַּלְתֵּךְ בֶּאֱנֹק טו
חָלָל בֵּהָרֵג הֶרֶג בְּתוֹכֵךְ יִרְעֲשׁוּ הָאִיִּים׃ וְיָרְדוּ מֵעַל 16
כִּסְאוֹתָם כֹּל נְשִׂיאֵי הַיָּם וְהֵסִירוּ אֶת־מְעִילֵיהֶם וְאֶת־בִּגְדֵי
רִקְמָתָם יִפְשֹׁטוּ חֲרָדוֹת ׀ יִלְבָּשׁוּ עַל־הָאָרֶץ יֵשֵׁבוּ וְחָרְדוּ
לִרְגָעִים וְשָׁמְמוּ עָלָיִךְ׃ וְנָשְׂאוּ עָלַיִךְ קִינָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ 17
אָבַדְתְּ נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים הָעִיר הַהֻלָּלָה אֲשֶׁר הָיְתָה חֲזָקָה
בַיָּם הִיא וְיֹשְׁבֶיהָ אֲשֶׁר־נָתְנוּ חִתִּיתָם לְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ׃ עַתָּה 18
יֶחְרְדוּ הָאִיִּן יוֹם מַפַּלְתֵּךְ וְנִבְהֲלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר־בַּיָּם
מִצֵּאתֵךְ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בְּתִתִּי אֹתָךְ עִיר 19
נֶחֱרֶבֶת כֶּעָרִים אֲשֶׁר לֹא־נוֹשָׁבוּ בְּהַעֲלוֹת עָלַיִךְ אֶת־תְּהוֹם
וְכִסּוּךְ הַמַּיִם הָרַבִּים׃ וְהוֹרַדְתִּיךְ אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר אֶל־עַם כ
עוֹלָם וְהוֹשַׁבְתִּיךְ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת כָּחֳרָבוֹת מֵעוֹלָם אֶת־
יוֹרְדֵי בוֹר לְמַעַן לֹא תֵשֵׁבִי וְנָתַתִּי צְבִי בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
בַּלָּהוֹת אֶתְּנֵךְ וְאֵינֵךְ וּתְבֻקְשִׁי וְלֹא־תִמָּצְאִי עוֹד לְעוֹלָם 21
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

CAP. XXVII. כז

כז

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם שָׂא עַל־צֹר א 2
קִינָה׃ וְאָמַרְתָּ לְצוֹר הַיֹּשֶׁבֶת עַל־מְבוֹאֹת יָם רֹכֶלֶת 3
הָעַמִּים אֶל־אִיִּים רַבִּים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה צוֹר אַתְּ
אָמַרְתְּ אֲנִי כְּלִילַת יֹפִי׃ בְּלֵב יַמִּים גְּבוּלָיִךְ בֹּנַיִךְ כָּלְלוּ 4
יָפְיֵךְ׃ בְּרוֹשִׁים מִשְּׂנִיר בָּנוּ לָךְ אֵת כָּל־לֻחֹתָיִם אֶרֶז ה

מלבנון

כ״י v. 15. כצ״ל v. 16. קמץ בפשטא v. 20. כצ״ל כ״ן v. 3. היושבת קרי

דיין פאָלק וועט ער מיט'ן שווערד הרג'ענען און דיינע שטאַרקע סטאַ־
טועןווועט ער צו דער ערד וואַרפען.
12 זיי וועלען אויסרויבען דיין פערמעגען און צופּלינדערען דיינע האַנד־
לונגס וואַרע, דיינע מויערען וועלען זיי צוברעכען און דיינע בעסטע
הייזער צושמעטערען, דיינע שטיינער, האָלץ און ערד וועלען זיי אין
וואַסער אַריינוואַרפען.
13 איך וועל צושטערען דיינע פיעל ליעדער און עס וועט זיך מעהר ניט
הערען דער קלאַנג פון דיינע פידלען.
14 איך וועל דיר מאַכען ווי אַ טרוקענער שטיין, עס וועט פון דיר ווערען
אַ פּלאַץ אויסצושפּרייטען נעצען, דו וועסט ניט אָבגעבויט ווערען מעהר,
אַזוי ווי איך גאָט האָב גערעדט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
15 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער צו צר : פון דעם רויש פון דיין פאַלען,
ווען ערשלאָגענע וועלען קרעכצען ווען דער מאָרד וועט אָנגעהען אין
דיר, וועלען ציטערען אַלע אינזלען.
16 עס וועלען אַראָבגעהען פון זייערע טהראָנען אַלע הערשער פון די אינז־
לען, זיי וועלען אַראָבנעהמען זייערע אויבערקליידער, אויך זייערע גע־
שטריקטע קליידער וועלען זיי אַראָבנעהמען ; אַ שוידער וועט זיי ארומ־
נעהמען, זיי וועלען זיצען אויף דער ערד און אויפציטערען יעדער מינוט
דיר בעוואונדערענדיג.
17 זיי וועלען אויף דיר אויפהויבען אַ קלאַג ליעד און וועלען צו דיר זאָגען :
„ווי ביזטו אַרונטערגעגאַנגען דו בעפעלקערטע פון פערשיעדענע פעלקער,
דו געריהמטע שטאָדט, וועלכע איז מעכטיג געווען אויפ'ן ים, די וואָס מיט
איהרע איינוואָהנער זיינען זיי אַ שרעק געווען פאַר אנדערע בעוואָהנער ?
18 יעצט ציטערען די אינזלען זינט דו ביזט געפאַלען, איבערראַשט זיינען
די ים אינזלען פון דיין אונטערגאַנג !"
19 וואָרום אַזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווען איך וועל דיר
מאַכען אַ פערוויסטע שטאָדט ווי שטעדט וואָס זיינען נאָך ניט בעזעצט,
ווען איך וועל אויף דיר אַרויפברענגען דעם אָבגרונד אום דאָס גרויסע
וואַסער זאָל דיר צודעקען.
20 איך וועל דיר ניעדעריג מאַכען ווי די וואָס געהען אַראָב אין גרוב צום
אייביגען פאָלק, איך וועל דיר אַריינזעצען טיעף אין דער ערד, און די
אַלטע רואינען, ווי די וואָס געהען אַראָב אין גרוב, אום דו זאָלסט ניט
בעזעצט ווערען זאָגאַר ווען אַלעס וועט פּראַכטיג זיין אינ'ם לאַנד פון
לעבען.
21 איך וועל דיר מאַכען צו שרעק איידער דו וועסט אונטערגעהן, דו וועסט
געזוכט ווערען און ניעמאַלס מעהר געפונען ווערען — זאָגט גאָט דער
אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל כז

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 אויך דו, מענשענקינד ! הויב אויף אַ קלאָג אויף צר.
3 און זאָג צו צר, וועלכע זיצט ביי'ן ים־האַפען, די האַנדעלס־שטאָדט פאַר
פיעלע אינזלען : אַזוי זאָגט גאָט : צר ! דו האָסט געזאָגט : „איך
4 בין פאָלקאָם שעהן !". דיינע גרענעצען גרייכען ביז'ן מיטען ים, דיינע
בוימייסטערס האָבען דיין שעהנהייט פאָלקאָם געמאַכט.
5 מיט ציפּריסען פון שניר האָבען זיי אַלע דיינע ברעטער־געצעלטען גע־
בויט, צעדערען פון לבנון האָבען זיי גענומען דיינע מאַסט־בוימער צו
מאַכען.

6 מִלְּבָנוֹן לָקָחוּ לַעֲשׂוֹת תֹּרֶן עָלָיִךְ׃ אַלּוֹנִים מִבָּשָׁן עָשׂוּ
7 מִשּׁוֹטָיִךְ קַרְשֵׁךְ עָשׂוּ־שֵׁן בַּת־אֲשֻׁרִים מֵאִיֵּי כִּתִּיִּם׃ שֵׁשׁ
בְּרִקְמָה מִמִּצְרַיִם הָיָה מִפְרָשֵׂךְ לִהְיוֹת לָךְ לְנֵס תְּכֵלֶת
8 וְאַרְגָּמָן מֵאִיֵּי אֱלִישָׁה הָיָה מְכַסֵּךְ׃ יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאַרְוַד הָיוּ
9 שָׁטִים לָךְ חֲכָמַיִךְ צוֹר הָיוּ בָךְ הֵמָּה חֹבְלָיִךְ׃ זִקְנֵי גְבַל
וַחֲכָמֶיהָ הָיוּ בָךְ מַחֲזִיקֵי בִּדְקֵךְ כָּל־אֳנִיּוֹת הַיָּם וּמַלָּחֵיהֶם
י הָיוּ בָךְ לַעֲרֹב מַעֲרָבֵךְ׃ פָּרַס וְלוּד וּפוּט הָיוּ בְחֵילֵךְ
אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ מָגֵן וְכוֹבַע תִּלּוּ־בָךְ הֵמָּה נָתְנוּ הֲדָרֵךְ׃
11 בְּנֵי אַרְוַד וְחֵילֵךְ עַל־חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב וְגַמָּדִים בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ
הָיוּ שִׁלְטֵיהֶם תִּלּוּ עַל־חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב הֵמָּה כָּלְלוּ יָפְיֵךְ׃
12 תַּרְשִׁישׁ סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב כָּל־הוֹן בְּכֶסֶף בַּרְזֶל בְּדִיל וְעוֹפֶרֶת
13 נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ יָוָן תֻּבַל וָמֶשֶׁךְ הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּנֶפֶשׁ אָדָם
14 וּכְלֵי נְחֹשֶׁת נָתְנוּ מַעֲרָבֵךְ׃ מִבֵּית תּוֹגַרְמָה סוּסִים
טו וּפָרָשִׁים וּפְרָדִים נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ בְּנֵי דְדָן רֹכְלַיִךְ אִיִּים
רַבִּים סְחֹרַת יָדֵךְ קַרְנוֹת שֵׁן וְהוֹבְנִים הֵשִׁיבוּ אֶשְׁכָּרֵךְ׃
16 אֲרָם סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב מַעֲשָׂיִךְ בְּנֹפֶךְ אַרְגָּמָן וְרִקְמָה וּבוּץ
17 וְרָאמֹת וְכַדְכֹּד נָתְנוּ בְּעִזְבוֹנָיִךְ׃ יְהוּדָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּחִטֵּי מִנִּית וּפַנַּג וּדְבַשׁ וָשֶׁמֶן וָצֹרִי נָתְנוּ
18 מַעֲרָבֵךְ׃ דַּמֶּשֶׂק סֹחַרְתֵּךְ בְּרֹב מַעֲשַׂיִךְ מֵרֹב כָּל־הוֹן
19 בְּיֵין חֶלְבּוֹן וְצֶמֶר צָחַר׃ וְדָן וְיָוָן מְאוּזָּל בְּעִזְבוֹנַיִךְ נָתָנוּ
כ בַּרְזֶל עָשׁוֹת קִדָּה וְקָנֶה בְּמַעֲרָבֵךְ הָיָה׃ דְּדָן רֹכַלְתֵּךְ
21 בְּבִגְדֵי־חֹפֶשׁ לְרִכְבָּה׃ עֲרַב וְכָל־נְשִׂיאֵי קֵדָר הֵמָּה סֹחֲרֵי
22 יָדֵךְ בְּכָרִים וְאֵילִם וְעַתּוּדִים בָּם סֹחֲרָיִךְ׃ רֹכְלֵי שְׁבָא
וְרַעְמָה הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּרֹאשׁ כָּל־בֹּשֶׂם וּבְכָל־אֶבֶן יְקָרָה
23 וְזָהָב נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ חָרָן וְכַנֵּה וָעֶדֶן רֹכְלֵי שְׁבָא אַשּׁוּר
24 כִּלְמַד רֹכַלְתֵּךְ׃ הֵמָּה רֹכְלַיִךְ בְּמַכְלֻלִים בִּגְלוֹמֵי תְּכֵלֶת
וְרִקְמָה וּבְגִנְזֵי בְּרֹמִים בַּחֲבָלִים חֲבֻשִׁים וַאֲרֻזִים

במרכלתך

v. 5. קמץ בז״ק   v. 6. כתיים קרי   v. 15. והבנים קרי   v. 16. דגש אחר שורק   ibid. דגי בתש

6 פון בשן'ער אייכען האָבען זיי דיינע רודערס געמאַכט, דיינע ברעטער זיינען פון עלפענביין געמאַכט, פון טאַפּאַלען וואָס קומען פון די כתּי'שע אינזלען.
7 געשטריקטע לינען פון מצרים איז דיין זעגעל געוועזן, דאָס האָט דיר אויך אַלס פלאַג געדיענט, בלויע און פּורפּור וועבונגען פון אלישה'ער אינזלען איז דיין צודעק געוועזן.
8 פון די איינוואָהנער פון צידון און אַרוד זיינען דיינע רודערער געוועזן, דיינע שטייערמענער, צר, זיינען זעהר פערנינפטיג געוועזן.
9 די עלטסטע און קליגסטע פון גבל זיינען ביי דיר געוועזן אַלס פערריכ־טער פון די צובראָכענע שיפען, זייערע מאַטראָזען האָבען ביי דיר אַלס געשעפטס לייטע געדיענט.
10 פּרס, לוד און פוט זיינען אין דיין אַרמעע געוועזן אַלס קריעגס־לייט, שילד און העלם האָבען זיי ביי דיר געהאַנגען ; זיי האָבען דיר שעהן געמאַכט;
11 די יונגע אַרודי'ער זיינען מיט דיין אַרמעע געוועזן רונד אַרום אויף דיינע מויערען, אויך גמדים אין דיינע טהורעמס, זייערע פּאַנציערען האָבען זיי אַרום דיינע מויערען אויפגעהאַנגען ; זיי האָבען פּאָלקאָם געמאַכט דיין שעהנקייט.
12 מיט תרשיש איז דיין געשעפטס־פערקעהר געוועזן מיט פיעל פערשיעדענע קאָסטבאַרקייטען : מיט זילבער, אייזען און בליי האָבען זיי אָנגעפילט דיינע מערק.
13 יון, תובל און משך זיינען דיינע קויפלייטע געוועזן, זיי האָבען דיר האַנ־דעל געשאַפט מיט שקלאַפען און קופּערנע כלים.
14 פון'ם הויז תוגרמה האָבען דיר צום האַנדעל געגעבען פערד, רייט גע־שפּאַנען און מויל עזלען.
15 די בעפעלקערונג פון דדן זיינען דיינע האַנדעל פערמיטלערס געוועזן מיט פיעל אינזלען, אויסצוברענגען דיין האַנד־וואַרע ; הערנער, עלפענ־ביין און עבענהאָלץ האָבען זיי דיר געבראַכט אַלס געגענפּרייז.
16 אַרם האַנדעלט ביי דיר דיינע פיעל אַרבייט ; קאָסטבאַרע שטיינער, פּורפּור, שטריק אַרבייט, לינען, קאַראַלען און רובינען האָבען זיי פאַר דיינע וואַרע געגעבען.
17 יהודה און דאָס לאַנד ישראל זיי האָבען ביי דיר געהאַנדעלט מנית'ער ווייץ, געבעק, האָניג, אויל און באַלזאַם האָבען זיי פאַר דיינע וואַרע געצאָלט.
18 דמשק האָט ביי דיר געהאַנדעלט אַלערליי קאָסטבאַרע אויסאַרבייטונגען דיינע — חלבון־וויין און וויסע וואָל.
19 דן און יון האָבען מיט גאַנגבאַרע זאַכען פאַר דיינע וואַרע געצאָלט : אייזען שטאַל, קאַציא און צימערינג, אויך דאָס איז דיין האַנדעל געוועזן.
20 דדן האָט מיט דיר געהאַנדעלט מיט פיינע צייג צום רייטען.
21 ערב און אַלע פירשטען פון קדר זיי האָבען דיינע פּראָדוקטען געהאַנדעלט: לעמער, ווידערס און בעק, וועלכע דו האָסט פערהאַנדעלט.
22 די הענדלער פון שבא און רעמה האָבען מיט דיר געשעפט געמאַכט — די בעסטע געווירצען, אַלערליי טהייערע שטיינער און גאָלד, האָבען זיי פאַר דיינע וואַרע געגעבען.
23 חרן, כנה און עדען די הענדלער פון שבא, אויך אשור און כלמד האָבען מיט דיר געהאַנדעלט.
24 זיי האָבען מיט דיר געהאַנדעלט מיט פיינע צייג, שטיקער בלויע וואָל, געשטריקטע, קאָלירטע צייגען, געפלאָכטענע שטריק און געצווינגענע, וואָס דו האָסט פערקויפט.

כה בְּמַרְכֻלְתֵּךְ׃ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ שָׁרוֹתַיִךְ מַעֲרָבֵךְ וַתִּמָּלְאִי
26 וַתִּכְבְּדִי מְאֹד בְּלֵב יַמִּים׃ בְּמַיִם רַבִּים הֱבִאוּךְ הַשָּׁטִים
27 אֹתָךְ רוּחַ הַקָּדִים שְׁבָרֵךְ בְּלֵב יַמִּים׃ הוֹנֵךְ וְעִזְבוֹנַיִךְ
מַעֲרָבֵךְ מַלָּחַיִךְ וְחֹבְלָיִךְ מַחֲזִיקֵי בִדְקֵךְ וְעֹרְבֵי מַעֲרָבֵךְ
וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ אֲשֶׁר־בָּךְ וּבְכָל־קְהָלֵךְ אֲשֶׁר בְּתוֹכֵךְ
28 יִפְּלוּ בְּלֵב יַמִּים בְּיוֹם מַפַּלְתֵּךְ׃ לְקוֹל זַעֲקַת חֹבְלָיִךְ
29 יִרְעֲשׁוּ מִגְרֹשׁוֹת׃ וְיָרְדוּ מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם כֹּל תֹּפְשֵׂי מָשׁוֹט
ל מַלָּחִים כֹּל חֹבְלֵי הַיָּם אֶל־הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ׃ וְהִשְׁמִיעוּ עָלַיִךְ
בְּקוֹלָם וְיִזְעֲקוּ מָרָה וְיַעֲלוּ עָפָר עַל־רָאשֵׁיהֶם בָּאֵפֶר
31 יִתְפַּלָּשׁוּ׃ וְהִקְרִיחוּ אֵלַיִךְ קָרְחָא* וְחָגְרוּ שַׂקִּים וּבָכוּ אֵלַיִךְ
32 בְּמַר־נֶפֶשׁ מִסְפֵּד מָר׃ וְנָשְׂאוּ אֵלַיִךְ בְּנִיהֶם* קִינָה וְקוֹנְנוּ
33 עָלָיִךְ מִי כְצוֹר כְּדֻמָה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ בְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים
הִשְׂבַּעַתְּ עַמִּים רַבִּים בְּרֹב הוֹנַיִךְ וּמַעֲרָבַיִךְ הֶעֱשַׁרְתְּ מַלְכֵי־
34 אָרֶץ׃ עֵת נִשְׁבֶּרֶת מִיַּמִּים בְּמַעֲמַקֵּי־מָיִם מַעֲרָבֵךְ וְכָל־
לה קְהָלֵךְ בְּתוֹכֵךְ נָפָלוּ׃ כֹּל יֹשְׁבֵי הָאִיִּים שָׁמְמוּ עָלָיִךְ
36 וּמַלְכֵיהֶם שָׂעֲרוּ שַׂעַר רָעֲמוּ פָּנִים׃ סֹחֲרִים בָּעַמִּים שָׁרְקוּ
עָלָיִךְ בַּלָּהוֹת הָיִית וְאֵינֵךְ עַד־עוֹלָם׃

כח CAP. XXVIII. כח

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם אֱמֹר לִנְגִיד צֹר כֹּה־
אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִֹה יַעַן גָּבַהּ לִבְּךָ וַתֹּאמֶר אֵל אָנִי מוֹשַׁב
אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב יַמִּים וְאַתָּה אָדָם וְלֹא־אֵל וַתִּתֵּן לִבְּךָ
3 כְּלֵב אֱלֹהִים׃ הִנֵּה חָכָם אַתָּה מִדָּנִאֵל כָּל־סָתוּם לֹא
4 עֲמָמוּךָ׃ בְּחָכְמָתְךָ וּבִתְבוּנָתְךָ עָשִׂיתָ לְּךָ חָיִל וַתַּעַשׂ זָהָב
ה וָכֶסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ׃ בְּרֹב חָכְמָתְךָ בִּרְכֻלָּתְךָ הִרְבִּיתָ חֵילֶךָ
6 וַיִּגְבַּהּ לְבָבְךָ בְּחֵילֶךָ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה
7 יַעַן תִּתְּךָ אֶת־לְבָבְךָ כְּלֵב אֱלֹהִים׃ לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ
זָרִים עָרִיצֵי גּוֹיִם וְהֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם עַל־יְפִי חָכְמָתֶךָ וְחִלְּלוּ

יפעתך

כ״ז v. 28. הר׳ בחולם v. 31. א׳ במקום ה׳ v. 32. הנ׳ בחירק

25 די שיפען פון תרשיש זיינען דיינע האַנדעל־קאַראַוואַנען ; דו ביזט
פול געוואָרען און ביזט זעהר רייך געוואָרען צווישען די פעלקער.

26 אָבער ווען דיינע שיפלייט האָבען דיר געבראַכט אין די גרויסע וואַסערן,
אין מיטען ים, האָט דיר אַ איסט ווינד צובראָכען.

27 דיין פערמעגען, דיינע וואַרע און האַנדעל, דיינע מאַטראָזען און שטייער־
לייט, די וואָס פערריכטען דיינע צובראָכענע שיפען, דיינע האַנדעלס־
לייט און אַלע דיינע קריעגס־לייט וואָס זיינען ביי דיר, אין דיינע פער־
זאַמלונגען, וועלען אין מיטען ים אַריינפאַלען אינ'ם טאָג פון דיין ניע־
דערלאַגע.

28 פון יאַמערגעשריי פון דיינע שטייערלייט וועלען אויפציטערן דיינע
ווייַדע־פעלצער.

29 עס וועלען אַראָבגעהן פון זייערע שיפען אַלע די וואָס האַלטען דעם רודער,
אַלע מאַטראָזען און שטייערלייט וועלען שטעהן בלייבען אויף דר'ערד.

30 זיי וועלען אויף דיר הויך שרייען, זיי וועלען יאָמערן ביטערליך, ערד
וועלען זיי אויף זייערע קעפ לעגען און אין אַש וועלען זיי זיך וואַלגערן.

31 צוליעב דיר וועלען זיי זיך אויסרייסען פליעכעס, זיי וועלען זיך פער־
גאַרטלען מיט זעק און בעוויינען דיר, מיט אַ ביטערע זעעלע, אַ ביטער־
ליכען קלאַנג.

32 אין זייערע יאָמערען וועלען זיי אויף דיר אויפהויבען אַ קלאַג, זיי
וועלען דיר בעקלאַגען : ווער נאָך איז שטיל געוואָרען אינ'ם מיטען
ים ווי צר ?

33 ווען דיין האַנדעל איז איבער ימים געגאַנגען האָסטו געזעטיגט פיעל
פעלקער ; מיט דיין גרויסען פערמעגען און האַנדעל האָסטו רייך גע־
מאַכט די קעניגע פונ'ם לאַנד.

34 יעצט ווען דו ביזט פון ימים צובראָכען געוואָרען אין די טיעפע וואַסערן,
איז געפאַלען אי דיין האַנדעל אי דיין בעפעלקערונג.

35 די בעוואוינער פון אַלע אינזלען האָבען זיך אויף דיר געוואונדערט, און
זייערע קעניגע זיינען פערציטערט געוואָרען, עס האָט אויף זיי דאָס
געזיכט געציטערט.

36 די קויפלייטע פון אַלע פעלקער האָבען דיר אויסגעפייפט, דו ביזט זייער
שרעק געוועזן אָבער יעצט וועסטו שוין מעהר ניט זיין, קיינמאָל.

קאַפּיטעל כח

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :

2 מענשענקינד ! זאָג צום פירשט פון צר : אַזוי זאָגט גאָט דער אַל־
מעכטיגער — ווייל דו ביזט שטאָלץ געוואָרען און האָסט געזאָגט : „איך
בין אַ גאָט ! איך בין אַלס אַלמעכטיגער געזעסען אין מיטען ים !" —
אָבער דו ביזט דאָך אַ מענש ניט קיין גאָט, נאָר דו ביזט ווי אַ אַלמעכטי־
גער שטאָלץ געוואָרען.

3 דו האַלסט זיך קליגער פאַר דניאל'ן קיין פערבאָרגענעס איז פון דיר פער־
דונקעלט ;

4 דורך דיין קלוגהייט און פערשטאַנד האָסטו זיך אַ פערמעגען געמאַכט,
און האָסט אין דיינע זאַמלונגען אַנגעקליבען גאָלד און זילבער ;

5 דורך דיין קלוגהייט און האַנדעל האָסטו דיין פערמעגען פערגרעסערט,
ביז דו ביזט שטאָלץ געוואָרען אויף דיין פערמעגען.

6 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל דו האָסט זיך
געמאַכט אַ האַרץ אַז דו ביזט אַלמעכטיג ;

7 דערפאַר וועל איך אויף דיר ברענגען טיראַנען פון פרעמדע פעלקער,
זיי וועלען זייערע שווערדען אַרויסנעהמען אויף דיין שעהנע קלוגהייט
און וועלען פערניכטען דיין גלאַנץ.

8 יָפְעָתֶךָ׃ לַשַּׁחַת יוֹרִדוּךָ וָמַתָּה מְמוֹתֵי חָלָל בְּלֵב יַמִּים׃
9 הֶאָמֹר תֹּאמַר אֱלֹהִים אָנִי לִפְנֵי הֹרְגֶךָ וְאַתָּה אָדָם וְלֹא־
י אֵל בְּיַד מְחַלְלֶךָ׃ מוֹתֵי עֲרֵלִים תָּמוּת בְּיַד זָרִים כִּי אֲנִי
11 דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי
12 לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־מֶלֶךְ צוֹר וְאָמַרְתָּ לּוֹ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַתָּה חוֹתֵם תָּכְנִית מָלֵא חָכְמָה וּכְלִיל
13 יֹפִי׃ בְּעֵדֶן גַּן־אֱלֹהִים הָיִיתָ כָּל־אֶבֶן יְקָרָה מְסֻכָתֶךָ אֹדֶם
פִּטְדָה וְיָהֲלֹם תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה סַפִּיר נֹפֶךְ וּבָרְקַת
וְזָהָב מְלֶאכֶת תֻּפֶּיךָ וּנְקָבֶיךָ בָּךְ בְּיוֹם הִבָּרַאֲךָ כּוֹנָנוּ׃
14 אַתְּ־כְּרוּב מִמְשַׁח הַסּוֹכֵךְ וּנְתַתִּיךָ בְּהַר קֹדֶשׁ אֱלֹהִים הָיִיתָ
טו בְּתוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ הִתְהַלָּכְתָּ׃ תָּמִים אַתָּה בִּדְרָכֶיךָ מִיּוֹם
16 הִבָּרְאָךְ עַד־נִמְצָא עַוְלָתָה בָּךְ׃ בְּרֹב רְכֻלָּתְךָ מָלוּ תוֹכְךָ
חָמָס וַתֶּחֱטָא וָאֲחַלֶּלְךָ מֵהַר אֱלֹהִים וָאַבֶּדְךָ כְּרוּב הַסֹּכֵךְ
17 מִתּוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ׃ גָּבַהּ לִבְּךָ בְּיָפְיֶךָ שִׁחַתָּ חָכְמָתְךָ עַל־
יִפְעָתֶךָ עַל־אֶרֶץ הִשְׁלַכְתִּיךָ לִפְנֵי מְלָכִים נְתַתִּיךָ לְרַאֲוָה
18 בָךְ׃ מֵרֹב עֲוֹנֶיךָ בְּעֶוֶל רְכֻלָּתְךָ חִלַּלְתָּ מִקְדָּשֶׁיךָ וָאוֹצִא־
אֵשׁ מִתּוֹכְךָ הִיא אֲכָלַתְךָ וָאֶתֶּנְךָ לְאֵפֶר עַל־הָאָרֶץ לְעֵינֵי
19 כָּל־רֹאֶיךָ׃ כָּל־יוֹדְעֶיךָ בָּעַמִּים שָׁמְמוּ עָלֶיךָ בַּלָּהוֹת הָיִיתָ
כ וְאֵינְךָ עַד־עוֹלָם׃ וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
21 22 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־צִידוֹן וְהִנָּבֵא עָלֶיהָ׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי עָלַיִךְ צִידוֹן וְנִכְבַּדְתִּי בְּתוֹכֵךְ וְיָדְעוּ
23 כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בַּעֲשׂוֹתִי בָהּ שְׁפָטִים וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהּ׃ וְשִׁלַּחְתִּי־
בָהּ דֶּבֶר וָדָם בְּחוּצוֹתֶיהָ וְנִפְלַל חָלָל בְּתוֹכָהּ בְּחֶרֶב
24 עָלֶיהָ מִסָּבִיב וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד לְבֵית
יִשְׂרָאֵל סִלּוֹן מַמְאִיר וְקוֹץ מַכְאִב מִכֹּל סְבִיבֹתָם הַשָּׁאטִים
כה אוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה בְּקַבְּצִי ׀ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נָפֹצוּ

בם

v. 16. א׳ חסר v. 25. הפטרת וארא

8 זיי וועלען דיר אין העלל ווארפען, און דו וועסט שטארבען אלס שווערד ערשלאגענער אין מיטען ים.
9 וועסטו אויך צו דיינע מערדער זאגען: „איך בין אלמעכטיג! — ניין, דו ביזט נאר א מענש און ניט קיין גאט ווען דו ביזט אינ׳ם האנד פון דיינע קוועלער.
10 מיט א שענדליכען טוידט וועסטו שטארבען פון בארבארישע הענד, אזוי ווי איך האב גערעדט — זאגט גאט דער אלמעכטיגער.
11 און גאט׳ס ווארט איז געוועזן צו מיר אזוי צו זאגען.
12 מענשענקינד! הויב אויף א קלאג אויפ׳ן קעניג פון צר און זאג צו איהם: אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער — דו ענטהאלסט פאלקא־מענהייט, פול מיט קלוגהייט און פראכטפאל אין שעהנהייט;
13 אינ׳ם געטליכען גארטען — עדן — ביזטו געוועזן, דיין געצעלט איז בע־פוצט געוועזן מיט אלערליי קאסטבארע שטיינער: רובין, טאפאז און דיאמאנט, מאצערג, אניקס און יאספיס, סאפיר, סמאראגד, ערדעלשטיין און גאלד; פויקען און בלאז־אינסטרומענטען זיינען צום ארבייט גע־שטעלט געווארען דעם זעלביגען טאג וואס דו ביזט בעשאפען געווארען.
14 דו געפארבענער כרוב וואס איך האב דיר אלס שיצער אנגעשטעלט, דו ביזט אויפ׳ן געטליך־הייליגען בארג געוועזן און ביזט צווישען פייער־דיגע שטיינער ארומגעגאנגען.
15 דו ביזט אונשולדיג געוועזן אין דיין אויפפיהרונג זינט דו ביזט בעשא־פען געווארען ביז עס איז אין דיר ענטדעקט געווארען אונגערעכ־טיגקייט.
16 דורך דיין גרויסען האנדעל־פערקעהר ביזטו פול געווארען מיט געוואלד־טהאטען און דו ביזט זינדיג געווארען, דאן האב איך דיר אראבגעווא־רפען פונ׳ם געטליכען בארג און האב דיר, דו שיצענדער כרוב, ארויסגע־שליידערט פון צווישען די פייער־שטיינער.
17 זינד דו ביזט שטאלץ געווארען אויף דיין שעהנהייט, האסטו פערדאר־בען דיין קלוגהייט מיט דיין גלאנץ; איך האב דיר אויף דר׳ערד געווארפען און האב דיר איבערגעגעבען פאר קעניגע זיי זאלען דיר בעקוקען.
18 איבער דיינע פיעלע זינד און דיין אונגערעכטיגקייט אין האנדעל, האסטו פערשוועכט דיינע הייליגטהימער; איך האב פון דיר זעלבסט ארויס־געבראכט א פייער וועלכער האט דיר פערברענט און געמאכט דיר ווי אש אינ׳ם לאנד פאר די אויגען פון אלע יענע וואס האבען דיר בעקוקט.
19 אלע די פעלקער וואס קענען דיר האבען זיך אויף דיר געוואונדערט; דו ביזט(פאר זיי)א שרעק געוועזן, אבער וועסט שוין מעהר ניעמאלס זיין.
20 און גאט׳ס ווארט איז געוועזן צו מיר אזוי צו זאגען:
21 מענשענקינד! ווענדע דיין געזיכט צו צידון, פראפעצייהע אויף איהר
22 און זאג: אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען פאר דיר, צידון! איך וועל געעהרט ווערען אין דיר, און זיי וועלען אנערקענען אז איך בין גאט, ווען איך וועל אויף איהר שטראף לעגען אום אנערקענט צו ווערען אלס הייליגער אין איהר.
23 איך וועל אויף איהר אנשיקען פעסט און בלוט אין אלע גאסען איהרע; עס וועלען אין איהר פאלען ערשלאגענע פון די שווערד־ארמעע וואס וועט איהר ארומרינגלען און זיי וועלען וויסען אז איך בין גאט.
24 און זי וועט מעהר ניט זיין פאר דאס הויז ישראל אלס א שטעך־דארן אדער א דארן וואס מאכט וועהטאג פון אלע זייערע ארומיגע פעלקער. וועלכע האסען זיי — אום זיי זאלען אנערקענען אז איך בין גאט דער אלמעכטיגער.

בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וְיָשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם אֲשֶׁר
26 נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב׃ וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ לָבֶטַח וּבָנוּ בָתִּים
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח בַּעֲשׂוֹתִי שְׁפָטִים בְּכֹל הַשָּׁאטִים
אֹתָם מִסְּבִיבוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

כט

CAP. XXIX. כט

א בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂרִית בָּעֲשִׂרִי בִּשְׁנֵים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־
2 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ עַל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
3 מִצְרָיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כֻּלָּהּ׃ דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ
כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
הַתַּנִּים הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי
4 וַאֲנִי עֲשִׂיתִנִי׃ וְנָתַתִּי חַחִים בִּלְחָיֶיךָ וְהִדְבַּקְתִּי דְגַת־
יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יְאֹרֶיךָ וְאֵת כָּל־
ה דְּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ תִּדְבָּק׃ וּנְטַשְׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה
אוֹתְךָ וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא
תֵאָסֵף וְלֹא תִקָּבֵץ לְחַיַּת הָאָרֶץ וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם נְתַתִּיךָ
6 לְאָכְלָה׃ וְיָדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הֱיוֹתָם
7 מִשְׁעֶנֶת קָנֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ בְּתָפְשָׂם בְּךָ בַכַּפֶּךָ תֵּרוֹץ
וּבָקַעְתָּ לָהֶם כָּל־כָּתֵף וּבְהִשָּׁעֲנָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר וְהַעֲמַדְתָּ
8 לָהֶם כָּל־מָתְנָיִם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי
9 מֵבִיא עָלַיִךְ חָרֶב וְהִכְרַתִּי מִמֵּךְ אָדָם וּבְהֵמָה׃ וְהָיְתָה
אֶרֶץ־מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה וְחָרְבָּה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה יַעַן
י אָמַר יְאֹר לִי וַאֲנִי עָשִׂיתִי׃ לָכֵן הִנְנִי אֵלֶיךָ וְאֶל־יְאֹרֶיךָ
וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחָרְבוֹת חֹרֶב שְׁמָמָה מִמִּגְדֹּל
11 סְוֵנֵה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ׃ לֹא תַעֲבָר־בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל
12 בְּהֵמָה לֹא תַעֲבָר־בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְנָתַתִּי
אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה בְּתוֹךְ ׀ אֲרָצוֹת נְשַׁמּוֹת וְעָרֶיהָ
בְּתוֹךְ עָרִים מָחֳרָבוֹת תִּהְיֶיןָ שְׁמָמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה וַהֲפִצֹתִי

את־

25 אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : ווען איך וועל צוזאַמענקלייבען דאָס הויז ישראל פון די פעלקער אונטער וועלכע זיי זיינען צושפּרייט, וועל איך דורך זיי ביי די פעלקער געהייליגט ווערען און זיי וועלען זיצען אויף זייער לאַנד, וועלכע איך האָב אָוועקגעגעבען מיין קנעכט יעקב'ן.

26 זיי וועלען אויף איהר זיצען זיכער, זיי וועלען בויען הייזער, פלאַנצען וויינגערטנער און זיצען זיכער ; נאָכדעם ווי איך וועל שטראָף לעגען אויף אַלע זייערע ארומיגע וואָס האַסען זיי — דאַן וועלען זיי אנערקענען אַז איך עוויגער בין זייער גאָט.

קאַפּיטעל כט

1 אין צעהנטען יאָהר, אין צעהנטען טאָג פון צוועלפטען מאָנאַט, איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען.

2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו פּרעה קעניג פון מצרים ; פּראָפעצייהע אויף איהם און אויף גאַנץ מצרים.

3 רייד און זאָג : אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : איך וועל זיך נעהמען פאַר דיר, פּרעה, קעניג פון מצרים ; דער גרויסער קראָקאָדיל וואָס ליגט אין זיינע טייכען און זאָגט : „מיינער איז דער טייך, איך האָב עס פאַר מיר זעלבסט איינגעריכטעט !"

4 איך וועל אַרויפטהאָן רינגען אויף דיינע באַקען און וועל אַנקלעפּען די פיש פון דיין טייך אַן דיינע פלוספעדערן, דאַן וועל איך דיר אַרויסציהען פון דיין טייך צוזאַמען מיט אַלע פיש וואָס זיינען אַנגעקלעפּט אַן דיינע פלוספעדערן.

5 איך וועל דיר אָוועקשליידערן אין מדבר, דיר מיט אַלע פיש פון דיין טייך ; אויפ'ן פעלד וועסטו ליגען, דו וועסט ניט אויפגעקליבען אָדער אויפגעזאַמעלט ווערען — פאַר די טהיערען פון'ם לאַנד און די פויגלען וואָס פליהען אונטערן הימעל האָב איך דיר אַלס שפּייז געגעבען.

6 דאַן וועלען אנערקענען אַלע איינוואוינער פון מצרים אַז איך בין גאָט, ווייל זיי זיינען אַ שוואַכע ראָהר־שטיצע פאַר דאָס הויז ישראל.

7 ווען זיי נעהמען דיר אַן פאַר'ן האַנד וועסטו צושפּאַלטען ווערען און דו וועסט יעדערן פון זיי דעם שולטער דורכברעכען ; ווען זיי שפּאַרען זיך אַן אויף דיר ווערסטו צובראָכען און לינקסט זיי אויס די לענדען.

8 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל אויף דיר ברענגען אַ שווערד און וועל אויסראָטען פון דיר מענשען און פיה.

9 דאַן וועט מצרים ווערען פערוויסט און צושטערט, ווייל ער האָט געזאָגט : „מיינער איז דער טייך, איך האָב עס פאַר מיר זעלבסט איינגעריכטעט !" זיי וועלען שוין אנערקענען אַז איך בין גאָט.

10 ווארום איך וועל זיך נעהמען פאַר דיר און דיינע טייכען, איך וועל מאַכען מצרים פאַר וויסטע רואינען, עס וועט צושטערט זיין פון מהורם סונה ביז דעם גרענעץ פון כוש.

11 קיין מענשעשע פוס וועט איהר בעטרעטען, אויך קיין פוס פון אַ פיה וועט איהר בעטרעטען — פיערציג יאָהר וועט זי ניט בעוואוינט ווערען.

12 איך וועל וויסט מאַכען דאָס לאַנד מצרים אונטער אַנדערע פערוויסטעטע לענדער, איהרע שטעדט וועלען פערציג יאָהר זיין ווי אַנדערע פערוויסטעטע שטעדט ; דאַן וועל איך מצרים צושפּרייטען איבער פעלקער און פונאַנדערוואַרפען אין פערשיעדענע לענדער.

13 אֶת־מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲקַבֵּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־
14 הָעַמִּים אֲשֶׁר־נָפֹצוּ שָׁמָּה׃ וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת מִצְרַיִם
וַהֲשִׁבֹתִי אֹתָם אֶרֶץ פַּתְרוֹס עַל־אֶרֶץ מְכוּרָתָם וְהָיוּ שָׁם
טו מַמְלָכָה שְׁפָלָה׃ מִן־הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפָלָה וְלֹא־
תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רְדוֹת בַּגּוֹיִם׃
16 וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מַזְכִּיר עָוֺן בִּפְנוֹתָם
17 אַחֲרֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים
וָשֶׁבַע שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי
18 לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ
עֲבֹדָה גְדוֹלָה אֶל־צֹר כָּל־רֹאשׁ מֻקְרָח וְכָל־כָּתֵף מְרוּטָה
וְשָׂכָר לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל־הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר־עָבַד
19 עָלֶיהָ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי נֹתֵן לִנְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְנָשָׂא הֲמֹנָהּ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ
כ וּבָזַז בִּזָּהּ וְהָיְתָה שָׂכָר לְחֵילוֹ׃ פְּעֻלָּתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ נָתַתִּי
לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ בַּיּוֹם
21 הַהוּא אַצְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וּלְךָ אֶתֵּן פִּתְחוֹן־פֶּה
בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

CAP. XXX. ל

ל

א 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה
3 אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הֵילִילוּ הָהּ לַיּוֹם׃ כִּי־קָרוֹב יוֹם וְקָרוֹב
4 יוֹם לַיהוָה יוֹם עָנָן עֵת גּוֹיִם יִהְיֶה׃ וּבָאָה חֶרֶב בְּמִצְרַיִם
וְהָיְתָה חַלְחָלָה בְּכוּשׁ בִּנְפֹל חָלָל בְּמִצְרָיִם וְלָקְחוּ הֲמוֹנָהּ
ה וְנֶהֶרְסוּ יְסוֹדֹתֶיהָ׃ כּוּשׁ וּפוּט וְלוּד וְכָל־הָעֶרֶב וְכוּב וּבְנֵי
6 אֶרֶץ הַבְּרִית אִתָּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
וְנָפְלוּ סֹמְכֵי מִצְרַיִם וְיָרַד גְּאוֹן עֻזָּהּ מִמִּגְדֹּל סְוֵנֵה בַּחֶרֶב
7 יִפְּלוּ־בָהּ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְנָשַׁמּוּ בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נְשַׁמּוֹת

ועריו

13 וואָרום אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: ערשט נאָך דעם פערלויף פון פיערציג יאָהר וועל איך צונויפקלייבען מצרים פון די פעלקער אונטער וועלכע זיי זיינען צושפּרייט.
14 דאַן וועל איך צוריקברענגען די געפאַנגענשאַפט פון מצרים, איך וועל זיי צוריק בעזעצען אין פתרוס, זייער געבורטס־לאַנד, דאָרטען וועלען זיי זיין אַן אונבעדייטענדע קעניגרייך.
15 זי וועט ניעדריגער זיין פאַר אַלע קעניגרייכען און וועט זיך מעהר ניט ערהויבען איבער די פעלקער; איך וועל זיי קליין מאַכען אום זיי זאָלען ניט בעהערשען קיינע פעלקער.
16 זיי וועלען מעהר ניט זיין פאַר דאָס הויז ישראל אַ שטיצע וואָס ער־אינערט אַ ניערערלאַגע, (ווי דאַן) ווען זיי האָבען זיך געווענדעט צו זיי, און זיי וועלען אנערקענען אַז איך בין גאָט דער אַלמעכטיגער.
17 דאָס איז געווען אין זיעבען־און־צוואַנציגסטען יאָהר, אין ערשטען טאָג פון ערשטען מאָנאַט. גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אזוי צו זאָגען:
18 מענשענקינד! נבוכדראצר קעניג פון בבל האָט זיין אַרמעע געמאַכט שווער אַרבייטען ביי צר, יעדער קאָפּ איז אויסגעקראַכען און יעדער שולטער אנגעריבען; אָבער ער מיט זיין אַרמעע האָבען קיינע פער־דיענסט געהאַט פון צר פאַר די שווערע אַרבייט וואָס זיי האָבען אַרום איהם געהאַט.
19 דערפאַר — אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — וועל איך איבערגעבען צו נבוכדראצר, קעניג פון בבל, דאָס לאַנד מצרים; ער וועט אוועק־פיהרען איהרע בעפעלקערונג, צורויבען איהר פערמעגען און צופּלינדערן איהר אייגענטהום — דאָס וועט זיין דער לוין פאַר זיין אַרמעע.
20 פאַר זיין אַרבייט וואָס ער האָט געבען איהר געטהאָן גיעב איך איהם איבער דאָס לאַנד מצרים, וועלכע האָט קעגען מיר פערבראָכען. דאָס זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
21 אין דעם זעלביגען טאָג וועל איך מאַכען וואַקסען די מאַכט פון'ם הויז ישראל, אויך דיר וועל איך לאָזען אַ מויל עפענען צווישען זיי — דאַמאַלס וועלען זיי אנערקענען, אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל ל

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אזוי צו זאָגען:
2 מענשענקינד! פּראָפעצייהע און זאָג: אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכ־טיגער — הויבט אויף אַ יאָמער־קלאָג איבער דעם טאָג!
3 דער טאָג ערנעהענט זיך, באַלד קומט אַן גאָט'ס שטראָף־טאָג, אַ וואָל־קענטאָג; ער וועט בעשטימט קומען אויף די פעלקער.
4 אַ שווערד וועט בעפאַלען מצרים, דער שרעק וועט גרייכען ביז כוש ווען די ערשלאַגענע וועלען פאַלען אין מצרים; מען וועט אוועקפיהרען איהר בעפעלקערונג און צוברעכען איהרע פונדאַמענטען.
5 כוש, פוט, לוד, אויך גאַנץ ערב מיט כוב און די בעוואוינער פון די לענדער וואָס זיינען מיט זיי פערבונדען, וועלען מיט זיי צוזאַמען פאַלען פון שווערד.
6 אזוי האָט גאָט געזאָגט: עס וועלען פאַלען די שטיצער פון מצרים און דער שטאָלץ פון איהר מאַכט וועט אַראָפּ ניעדערן פון'ם טהורם סונה, אַלע וועלען אין איהר פאַלען פון שווערד — זאָגט גאָט דער אַלמעכ־טיגער.
7 זיי וועלען פערוויסטעט ווערען ווי אַנדערע וויסטע לענדער און זייגע שטעדט וועלען זיין ווי אַנדערע רואינירטע שטעדט;

וְעָרָיו בְּתוֹךְ־עָרִים נַחֲרָבוֹת תִּהְיֶינָה׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה 8
בְּתִתִּי־אֵשׁ בְּמִצְרַיִם וְנִשְׁבְּרוּ כָּל־עֹזְרֶיהָ׃ בַּיּוֹם הַהוּא 9
יֵצְאוּ מַלְאָכִים מִלְּפָנַי בַּצִּים לְהַחֲרִיד אֶת־כּוּשׁ בֶּטַח
וְהָיְתָה חַלְחָלָה בָהֶם כְּיוֹם מִצְרַיִם כִּי הִנֵּה בָּאָה׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִשְׁבַּתִּי אֶת־הֲמוֹן מִצְרַיִם בְּיַד י
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ הוּא וְעַמּוֹ אִתּוֹ עָרִיצֵי גוֹיִם 11
מוּבָאִים לְשַׁחֵת הָאָרֶץ וְהֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם עַל־מִצְרַיִם
וּמָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ חָלָל׃ וְנָתַתִּי יְאֹרִים חָרָבָה וּמָכַרְתִּי 12
אֶת־הָאָרֶץ בְּיַד־רָעִים וַהֲשִׁמֹּתִי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ בְּיַד־זָרִים
אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהַאֲבַדְתִּי 13
גִלּוּלִים וְהִשְׁבַּתִּי אֱלִילִים מִנֹּף וְנָשִׂיא מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם לֹא
יִהְיֶה־עוֹד וְנָתַתִּי יִרְאָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַהֲשִׁמֹּתִי אֶת־ 14
פַּתְרוֹס וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּצֹעַן וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּנֹא׃ וְשָׁפַכְתִּי טו
חֲמָתִי עַל־סִין מָעוֹז מִצְרָיִם וְהִכְרַתִּי אֶת־הֲמוֹן נֹא׃ וְנָתַתִּי 16
אֵשׁ בְּמִצְרַיִם חוּל תָּחִיל סִין וְנֹא תִּהְיֶה לְהִבָּקֵעַ וְנֹף צָרֵי
יוֹמָם׃ בַּחוּרֵי אָוֶן וּפִי־בֶסֶת בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וְהֵנָּה בַּשְּׁבִי תֵלַכְנָה׃ 17
וּבִתְחַפְנְחֵס חָשַׂךְ הַיּוֹם בְּשִׁבְרִי־שָׁם אֶת־מֹטוֹת מִצְרַיִם 18
וְנִשְׁבַּת־בָּהּ גְּאוֹן עֻזָּהּ הִיא עָנָן יְכַסֶּנָּה וּבְנוֹתֶיהָ בַּשְּׁבִי
תֵלַכְנָה׃ וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּמִצְרָיִם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 19
וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה כ
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם אֶת־זְרוֹעַ פַּרְעֹה מֶלֶךְ־ 21
מִצְרַיִם שָׁבָרְתִּי וְהִנֵּה לֹא־חֻבְּשָׁה לָתֵת רְפֻאוֹת לָשׂוּם
חִתּוּל לְחָבְשָׁהּ לְחָזְקָהּ לִתְפֹּשׂ בֶּחָרֶב׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר 22
אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְשָׁבַרְתִּי אֶת־
זְרֹעֹתָיו אֶת־הַחֲזָקָה וְאֶת־הַנִּשְׁבָּרֶת וְהִפַּלְתִּי אֶת־הַחֶרֶב
מִיָּדוֹ׃ וַהֲפִצוֹתִי אֶת־מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת׃ 23
וְחִזַּקְתִּי אֶת־זְרֹעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְנָתַתִּי אֶת־חַרְבִּי בְּיָדוֹ 24

v. 16. תחול ק׳ v. 18. נ״א חשך

8 זיי וועלען דאן אנערקענען אז איך בין גאָט, ווען איך וועל איבערגעבען מצרים צו פייער און אַלע איהרע העלפערס וועלען צובראָכען ווערען.
9 אין יענעם טאָג וועלען ארויסגעהן מיינע געשיקטע אין שיפען צו בעפאַלען כוש, וואָס איך בין זיכער; עס וועט אויך ביי זיי זיין א שרעק אזוי ווי עס איז געווען ווען אויף מצרים איז דער שטראפטאָג געקומען.
10 אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: איך וועל פערניכטען די בעפעלקערונג פון מצרים דורך נבוכדראצר קעניג פון בבל.
11 ער מיט זיין ארמעע אויך טיראנען פון אנדערע פעלקער מיט איהם ווערען געבראכט צו פערדארבען דאָס לאנד; זיי וועלען ארויסציהען זייערע שווערדען אויף מצרים און פול מאכען דאָס לאנד מיט ערשלאגענע.
12 די טייכען וועל איך מאכען טרוקען, דאָס לאנד וועל איך איבערגעבען צו צושטערער; דאָס לאנד און אלץ וואָס אין איהר וועל איך פערניכטען דורך בארבארען — איך, גאָט, האָב דאָס גערעדט.
13 אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: איך וועל פערניכטען די געצענבילדער, איך וועל אויסראָטען געצען פון נף און עס וועט מעהר קיין פירשט זיין אינ׳ם לאנד מצרים, א שרעק וועל איךווארפען אויף דאָס לאנד מצרים.
14 פּתרס וועל איך פערוויסטען, אין צען וועל איך א פייער מאכען און געריכט־שטראף וועל איך טהאָן אין נא.
15 איך וועל אויך אויסגיסען מיין צאָרן אויף סין, דער פעסטונג פון מצרים, און וועל אויסראָטען די גרויסע בעפעלקערונג פון נא.
16 איך וועל אזא פייער מאכען אין מצרים אז סין וועט אויפגעציטערט ווערען, נא וועט דורכגעבראָכען ווערען אויך נף וועט דורכגעבראכען ווערען פון שטענדיגען בעלאגערן.
17 די יונגען פון און און פּי־בסת, וועלען פון שווערד פאלען, און זייערע מיידלאך וועלען געפאנגענע געהן.
18 אין תחפנחס וועט זיין א פינסטערער טאָג ווען איך וועל דאָרטען צוברעכען די שטיצע פון מצרים, אום איהר מעכטיגער שטאָלץ זאָל אויפהערען; איהר זעלבסט וועט א וואָלקען פערדעקען, און איהרע פּראָווינצען וועלען געפאנגענע געהן.
19 איך וועל שטראף מאכען אין מצרים, אום זיי זאָלען וויסען, אז איך בין גאָט.
20 דאָס איז געווען אין עלפטען יאָהר, זיעבען טעג אין ערשטען מאָנאט, איז גאָט׳ס וואָרט געווען צו מיר אזוי צו זאָגען:
21 מענשענקינד! איך האָב צובראָכען די מאכט פון פּרעה, קעניג פון מצרים, און עס איז ניט פערבונדען געוואָרען ארויפצולעגען היילמיטלען אָדער ארויפטהאָן א באנד צו פערבינדען עס שטארק אום א שווערד צו האַלטען.
22 דערפאר — אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען פאר פּרעה קעניג פון מצרים, איך וועל זיינע ארעמס צוברעכען, ווי די שטאַרקע אזוי די צובראָכענע, און דעם שווערד וועל איך פון זיין האנד ארויסווארפען.
23 דאן וועל איך צושפּרייטען מצרים איבער די פעלקער און פונאנדערווארפען איבער די לענדער.
24 איך וועל שטארק מאכען די ארעמס פונ׳ם קעניג פון בבל, איך וועל איהם

וְשָׁבַרְתִּי֙ אֶת־זְרֹע֣וֹת פַּרְעֹ֔ה וְנָאַ֛ק נַאֲק֥וֹת חָלָ֖ל לְפָנָֽיו׃
כה וְהַחֲזַקְתִּ֗י אֶת־זְרֹעוֹת֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל וּזְרֹע֥וֹת פַּרְעֹ֖ה תִּפֹּ֑לְנָה
וְיָדְע֞וּ כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֗ה בְּתִתִּ֤י חַרְבִּי֙ בְּיַ֣ד מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וְנָטָ֥ה
26 אוֹתָ֖הּ אֶל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ וַהֲפִצוֹתִ֤י אֶת־מִצְרַ֙יִם֙ בַּגּוֹיִ֔ם
וְזֵרִיתִ֥י אוֹתָ֖ם בָּאֲרָצ֑וֹת וְיָדְע֖וּ כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃

CAP. XXXI. לא

לא

א וַיְהִ֗י בְּאַחַ֤ת עֶשְׂרֵה֙ שָׁנָ֔ה בַּשְּׁלִישִׁ֖י בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֑דֶשׁ הָיָ֥ה
2 דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֕ם אֱמֹ֛ר אֶל־פַּרְעֹ֥ה מֶֽלֶךְ־
3 מִצְרַ֖יִם וְאֶל־הֲמוֹנ֑וֹ אֶל־מִ֖י דָּמִ֥יתָ בְגָדְלֶֽךָ׃ הִנֵּ֨ה אַשּׁ֜וּר
אֶ֣רֶז בַּלְּבָנ֗וֹן יְפֵ֥ה עָנָ֛ף וְחֹ֥רֶשׁ מֵצַ֖ל וּגְבַ֣הּ קוֹמָ֑ה וּבֵ֣ין עֲבֹתִ֔ים
4 הָיְתָ֖ה צַמַּרְתּֽוֹ׃ מַ֣יִם גִּדְּל֔וּהוּ תְּה֖וֹם רֹֽמְמָ֑תְהוּ אֶת־
נַהֲרֹתֶ֗יהָ הֹלֵךְ֙ סְבִיב֣וֹת מַטָּעָ֔הּ וְאֶת־תְּעָלֹתֶ֙יהָ֙ שִׁלְחָ֔ה אֶ֖ל
ה כָּל־עֲצֵ֥י הַשָּׂדֶֽה׃ עַל־כֵּ֗ן גָּ֤בְהָא קֹֽמָתוֹ֙ מִכֹּ֖ל עֲצֵ֣י הַשָּׂדֶ֑ה
וַתִּרְבֶּ֨ינָה סַרְעַפֹּתָ֜יו וַתֶּאֱרַ֧כְנָה פֹארֹתָ֛ו מִמַּ֥יִם רַבִּ֖ים
6 בְּשַׁלְּחֽוֹ׃ בִּסְעַפֹּתָ֤יו קִנְנוּ֙ כָּל־ע֣וֹף הַשָּׁמַ֔יִם וְתַ֤חַת פֹּארֹתָיו֙
7 יָֽלְד֔וּ כֹּ֖ל חַיַּ֣ת הַשָּׂדֶ֑ה וּבְצִלּוֹ֙ יֵֽשְׁב֔וּ כֹּ֖ל גּוֹיִ֥ם רַבִּֽים׃ וַיְּיִ֣ף
בְּגָדְל֔וֹ בְּאֹ֖רֶךְ דָּלִיּוֹתָ֑יו כִּֽי־הָיָ֥ה שָׁרְשׁ֖וֹ אֶל־מַ֥יִם רַבִּֽים׃
8 אֲרָזִ֣ים לֹֽא־עֲמָמֻ֘הוּ֮ בְּגַן־אֱלֹהִים֒ בְּרוֹשִׁ֗ים לֹ֤א דָמוּ֙ אֶל־
סְעַפֹּתָ֔יו וְעַרְמֹנִ֥ים לֹֽא־הָי֖וּ כְּפֹארֹתָ֑יו כָּל־עֵץ֙ בְּגַן־אֱלֹהִ֔ים
9 לֹֽא־דָמָ֥ה אֵלָ֖יו בְּיָפְיֽוֹ׃ יָפֶה֙ עֲשִׂיתִ֔יו בְּרֹ֖ב דָּלִיּוֹתָ֑יו וַיְקַנְאֻ֙הוּ֙
כָּל־עֲצֵי־עֵ֔דֶן אֲשֶׁ֖ר בְּגַ֥ן הָאֱלֹהִֽים׃ לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙
אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה יַ֕עַן אֲשֶׁ֥ר גָּבַ֖הְתָּ בְּקוֹמָ֑ה וַיִּתֵּ֤ן צַמַּרְתּוֹ֙ אֶל־
11 בֵּ֣ין עֲבוֹתִ֔ים וְרָ֥ם לְבָב֖וֹ בְּגָבְהֽוֹ׃ וְאֶ֨תְּנֵ֔הוּ בְּיַ֖ד אֵ֣יל גּוֹיִ֑ם
12 עָשׂ֤וֹ יַעֲשֶׂה֙ ל֔וֹ כְּרִשְׁע֖וֹ גֵּרַשְׁתִּֽהוּ׃ וַיִּכְרְתֻ֧הוּ זָרִ֛ים עָרִיצֵ֥י
גוֹיִ֖ם וַֽיִּטְּשֻׁ֑הוּ אֶל־הֶ֠הָרִים וּבְכָל־גֵּ֨איוֹת נָפְל֜וּ דָּלִיּוֹתָ֗יו
וַתִּשָּׁבַ֤רְנָה פֹרֹאתָיו֙ בְּכֹל֙ אֲפִיקֵ֣י הָאָ֔רֶץ וַיֵּרְד֧וּ מִצִּלּ֛וֹ כָּֽל־
13 עַמֵּ֥י הָאָ֖רֶץ וַֽיִּטְּשֻֽׁהוּ׃ עַל־מַפַּלְתּ֥וֹ יִשְׁכְּנ֖וּ כָּל־ע֣וֹף הַשָּׁמָ֑יִם

וְאֶל־

ל״א v. 4. הל׳ רפה v. 5. א׳ במקום ה׳ ibid. פארתו ק׳ v. 11. למדנחאי איל ibid. כ״א ברשעו

אין האַנד געבען מיין שווערד ; דאַמאָלס וועל איך צוברעכען פּרעה׳ס ארעמס און ער וועט פאַר איהם שרייען ווי עס שרייט אַ ערשלאַגענער.
25 די ארעמס פון׳ם קעניג פון בבל וועל איך שטאַרק מאַכען און פּרעה׳ס ארעמס וועלען פאַלען, דאַן וועלען זיי אנערקענען אַז איך בין גאָט, ווען איך וועל מיין שווערד געבען אין האַנד פון׳ם קעניג פון בבל, ער וועט איהם שוין בעוועגען אויף דאָס לאַנד מצרים.
26 און איך וועל צושפּרייטען מצרים איבער די פעלקער און פונאַנדערוואַר־פען זיי איבער די לענדער — זאָלען זיי וויסען, אַז איך בין גאָט !

קאַפּיטעל לא

1 דאָס איז געוועזען אין עלפטען יאָהר, אין ערשטען טאָג פון דריטען מאָנאַט, איז גאָט׳ס וואָרט געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! זאָג צו פּרעה קעניג פון מצרים און צו זיין בעפעלקערונג : צו וועמען גלייכסטו זיך שטאָלץ זייענדיג ? !
3 אָט איז אשור ווי אַ צעדער פון לבנון, שעהן בעצווייגט, געדיכט בעשאָטענט און הויך געוואַקסען, זאָגאַר זיין שפּיץ איז געדיכט בעצווייגט געוועזען.
4 וואַסערן האָבען איהם ערצויגען, דער אבגרונד האָט איהם געהויבען, פליסענדיג זיינע טייכען ארום זיינע אבפּלאַנצונגען און מיט זיינע קאַ־נאַלען האָט ער בעוואַסערט אַלע פעלד בוימער.
5 דערפאַר איז זיין געוויקס געוועזען העכער פאַר אַלע בוימער פון פעלד, ער האָט פיעל פערנאַנדערצווייגונגען געהאַט אין זיינע צווייגען זיינען לאַנג געוואָרען פון די בעוואַסערונג פון גרויסען וואַסער.
6 אין זיינע פערנאַנדערצווייגונגען האָבען נעסטען געמאַכט אַלע פויגלען פון הימעל, אונטער זיינע צווייגען האָבען קינדער געבוירען פערשיעדענע טהיערען פון פעלד און אין זיין שאָטען זיינען אַלע גרויסע פעלקער גע־זעסען.
7 ער איז שעהן געוועזען מיט זיין וואוקס און דעם לענג פון זיינע צווייגען, ווייל זיינע וואָרצלען זיינען געוועזען נעבען גרויסע וואַסערען.
8 זאָגאַר די צעדערען פון גרויסען גאָרטען האָבען איהם ניט פערדונקעלט, ציפּרעסען האָבען זיך ניט פערגליכען מיט זיינע פערנאַנאַנדערצווייגונ־גען און קאַסטאַנען־בוימער זיינען ניט אַזוי גרויס געוועזען ווי זיינע צוויי־גען ; קיין בוים פון געטליכען גאָרטען האָט זיך צו איהם ניט געגלי־כען אין שעהנהייט.
9 איך האָב איהם אַזוי פערפּוצט מיט זיינע גרויסע צווייגען אַז אַלע בוי־מער פון עדן, ד. ה. אין געטליכען גאָרטען, האָבען איהם מקנא געוועזען.
10 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ווייל זינט ער איז הויך געוואָרען אין וואוקס און אוועקגעלאָזען זיינע צווייגען העכער פאַר אַלע בעצווייגטע בוימער, און איז צוליעב זיין הויך, שטאָלץ געוואָרען,
11 וועל איך איהם איבערגעבען אין האַנד פון די מעכטיגע פעלקער און מען וועט איהם טהאָן לויט זיין פערברעכען ; איך ערווייטער איהם (פון זיך).
12 דאַן האָבען איהם די באַרבאַרען און מעכטיגע פעלקער אָבגעשניטען און אוועקגעוואָרפען, אויף בערג און טהאָלען זיינען זיינע צווייגען געפאַלען, צובראָכענערהייד וואַלגערען זיך זיינע צווייגען איבער אַלע זומפּען פון לאַנד ; דאַן זיינען אַלע פעלקער פון לאַנד אוועקגעגאַנגען פון אונטער זיין שאָטען און האָבען איהם פערלאָזען.
13 יעצט רוהען פערשיעדענע פויגלען פון הימעל אויף זיין איינגעפאַלע־נעם שטאַם און אויף זיינע צווייגען זיינען אַלע טהיערען פון פעלד.

וְאֶל־פֹּרֹאתָיו הָיוּ כֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ 14 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִגְבְּהוּ בְקוֹמָתָם כָּל־עֲצֵי־מַיִם וְלֹא־יִתְּנוּ אֶת־צַמַּרְתָּם אֶל־בֵּין עֲבֹתִים וְלֹא־יַעַמְדוּ אֲלֵיהֶם בְּגָבְהָם כָּל־שֹׁתֵי מָיִם כִּי כֻלָּם נִתְּנוּ לַמָּוֶת אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם אֶל־יוֹרְדֵי בוֹר׃

טו כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בְּיוֹם רִדְתּוֹ שְׁאֹלָה הֶאֱבַלְתִּי כִּסֵּתִי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם וָאֶמְנַע נַהֲרוֹתֶיהָ וַיִּכָּלְאוּ מַיִם רַבִּים וָאַקְדִּר עָלָיו לְבָנוֹן וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה עָלָיו עֻלְפֶּה׃

16 מִקּוֹל מַפַּלְתּוֹ הִרְעַשְׁתִּי גוֹיִם בְּהוֹרִדִי אֹתוֹ שְׁאֹלָה אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר וַיִּנָּחֲמוּ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּית כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן מִבְחַר וְטוֹב־לְבָנוֹן כָּל־שֹׁתֵי מָיִם׃

17 גַּם הֵם אִתּוֹ יָרְדוּ שְׁאֹלָה אֶל־חַלְלֵי־חָרֶב וּזְרֹעוֹ יָשְׁבוּ בְצִלּוֹ בְּתוֹךְ גּוֹיִם׃

18 אֶל־מִי דָמִיתָ כָּכָה בְּכָבוֹד וּבְגֹדֶל בַּעֲצֵי־עֵדֶן וְהוּרַדְתָּ אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב הוּא פַרְעֹה וְכָל־הֲמוֹנֹה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

לב CAP. XXXII. לב

א וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁנֵי־עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃

2 בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כְּפִיר גּוֹיִם נִדְמֵיתָ וְאַתָּה כַּתַּנִּים בַּיַּמִּים וַתָּגַח בְּנַהֲרוֹתֶיךָ וַתִּדְלַח־מַיִם בְּרַגְלֶיךָ וַתִּרְפֹּס נַהֲרֹתָם׃

3 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה וּפָרַשְׂתִּי עָלֶיךָ אֶת־רִשְׁתִּי בִּקְהַל עַמִּים רַבִּים וְהֶעֱלוּךָ בְּחֶרְמִי׃

4 וּנְטַשְׁתִּיךָ בָאָרֶץ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילֶךָ וְהִשְׁכַּנְתִּי עָלֶיךָ כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְהִשְׂבַּעְתִּי מִמְּךָ חַיַּת כָּל־הָאָרֶץ׃

ה וְנָתַתִּי אֶת־בְּשָׂרְךָ עַל־הֶהָרִים וּמִלֵּאתִי הַגֵּאָיוֹת רָמוּתֶךָ׃

6 וְהִשְׁקֵיתִי אֶרֶץ צָפָתְךָ מִדָּמְךָ אֶל־הֶהָרִים וַאֲפִקִים יִמָּלְאוּן מִמֶּךָּ׃

7 וְכִסֵּיתִי בְכַבּוֹתְךָ שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת־כֹּכְבֵיהֶם שֶׁמֶשׁ בֶּעָנָן אֲכַסֶּנּוּ וְיָרֵחַ לֹא־יָאִיר אוֹרוֹ׃

8 כָּל־מְאוֹרֵי אוֹר

בשמים

ל״א v. 14. [illegible]

14 אום עס זאָלען ניט שטאָלציערען מיט זייער וואוקס אַלע בוימער וואָס נעבען וואַסער, זיי זאָלען ניט אַוועקלאָזען זייער שפּיטץ צווישען די בע־צווייגטע און זיי זאָלען ניט אויסשטעלען מיט שטאָלץ זייערע שטאַמען אַלע וואַסער־טרינקער; וואָרום זיי אַלע זיינען צו טוידט איבערגעגע־בען, טיעף אין דער ערד, צווישען מענשען וואָס געהען אין דער ערד.

15 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: ווען ער וועט אַראָבגעהן אין העלל, האָב איך טרויער בעשטימט; זינט איך האָב איהם מיט'ן אָבגרונד פערדעקט, האָב איך איהם פערהאַלטען די טייכען און אַיינגעשלאָסען די גרויסע וואַסערען, איך האָב צוליעב איהם דעם לבנון פערשוואַרצט, אויך אַלע פעלד־בוימער זיינען איבער איהם פערשמאַכטעט.

16 פון דעם גערויש ווען ער איז געפאַלען, ווען איך האָב איהם אין העלל געוואָרפען ווי די וואָס געהען אין גרוב, האָב איך פעלקער אויפגעצי־טערט, עס וועלען אין אונטערוועלט בעדויערען אַלע בוימער פון עדן, די אויסערוועהלטע און בעסטע פון לבנון — אַלע וואַסער־טרינקער.

17 אויך זיי זיינען מיט איהם אריין אין העלל צו די פון שווערד דערשלאָ־גענע, אויך זיין שטיצע און די וואָס זיינען צווישען אַנדערע פעלקער אין זיין שאָטען געזעסען.

18 צו וועמען פון די עדן־בוימער ביזטו אין יעצטיגען צושטאַנד געגליכען אין עהרע און שטאָלץ? ! דו וועסט צוזאַמען מיט די עדן־בוימער אַראָב־געהן אינ'ם אונטערערד, צווישען די אונבעזינטע וועסטו ליעגען מיט אַלע פון שווערד דערשלאָגענע — דאָס איז פרעה מיט זיין גאַנצע בע־פעלקערונג — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל לב

1 דאָס איז געווען אין צוועלפטען יאָהר, אין ערשטען טאָג פון צוועלפטען מאָנאַט. גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! הויב אויף אַ קלאָג אויף פרעה פון מצרים, און זאָג צו איהם: דו ביזט גלייך געווען צו אַ יונגען לייב, אויך ביזטו ווי אַ קראָ־קאָדיל אין די טייכען; דו האָסט זיך אַרומגעוואָרפען אין דיינע טייכען, דו האָסט מיט דיינע פיס דאָס וואַסער געקלאַפּט און האָסט שמוציג גע־מאַכט זייערע טייכען.

3 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: איך וועל פאַר דיר אויסשפּרייטען מיין נעץ אין געגענוואַרט פון פיעל פעלקער, און מען וועט דיר אַרויס־שלעפּען מיט מיין נעץ.

4 איך וועל דיר איבערלאָזען אויף דער ערד, אויפ'ן פעלד וועל איך דיר אַוועקוואַרפען; איך וועל מאַכען רוהען אויף דיר אַלע פויגלען פון הימעל און וועל זאַט מאַכען פון דיר אַלע פעלד־טהיערען.

5 איך וועל דיין קערפּער אויף די בערג אַוועקלעגען און וועל פול מאַכען די טהאָלען מיט דיין געפאַלענעם קערפּער.

6 איך וועל דיין פערפלייצטע לאַנד אָנטרינקען פון דיין בלוט ביז די בערג, אויך אַלע זומפּען וועלען פול ווערען פון דיר.

7 ווען דו וועסט אויסגעלאָסען ווערען וועל איך דעם הימעל פערדעקען און שוואַרץ מאַכען די שטערען, די זונן וועל איך מיט אַ וואָלקען צודעקען אום זי זאָל איהר ליכט ניט וואַרפען אויף די לבנה.

8 איך וועל צוליעב דיר פערפינסטערען אַלע ליכט שטראַהלענדע פון הי־

בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על־ארצך נאם אדני
9 יהוה׃ והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים
י על־ארצות אשר לא־ידעתם׃ והשמותי עליך עמים
רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על־
פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך׃
11 12 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך־בבל תבואך׃ בחרבות
גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את־גאון
13 מצרים ונשמד כל־המונה׃ והאבדתי את־כל־בהמתה
מעל מים רבים ולא תדלחם רגל־אדם עוד ופרסות
14 בהמה לא תדלחם׃ אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן
טו אוליך נאם אדני יהוה׃ בתתי את־ארץ מצרים שממה
ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את־כל־יושבי בה וידעו
16 כי־אני יהוה׃ קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה
אותה על־מצרים ועל־כל־המונה תקוננה אותה נאם
17 אדני יהוה׃ ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר
18 לחדש היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם נהה על־
המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל־ארץ
19 תחתיות את־יורדי בור׃ ממי נעמת רדה והשכבה
כ את־ערלים׃ בתוך חללי־חרב יפלו חרב נתנה משכו
21 אותה וכל־המוניה׃ ידברו־לו אלי גבורים מתוך שאול
22 את־עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב׃ שם אשור
וכל־קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים
23 בחרב׃ אשר נתנו קברתיה בירכתי־בור ויהי קהלה
סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר־נתנו
24 חתית בארץ חיים׃ שם עילם וכל־המונה סביבות קברתה
כלם חללים הנפלים בחרב אשר־ירדו ערלים׀ אל־ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם

את־

v. 20. קמץ בז״ק

מעל, איך וועל מאכען א פינסטערניס אויף דיין לאנד — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.

9 איך וועל ערצארענען די הארץ פון פיעל פעלקער, ווען איך וועל דיין אונגליק בעקאנט מאכען אונטער די פעלקער אין לענדער וועלכע דו קענסט ניט.

10 איך וועל מאכען פיעל פעלקער וואונדערען זיך אויף דיר, און זייערע קע־ניגע וועלען (קוקענדיג) אויף דיר אויפשוידערען, און איך וועל בעוועגען מיין שווערד זיי אויפ'ן געזיכט; זיי וועלען אָפט אויפציטערען יעדער פאַר זיין לעבען, אינ'ם טאָג פון דיין ניעדערלאַגע.

11 ווארום אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער: דער שווערד פונ'ם קעניג פון בבל וועט אויף דיר קומען.

12 מיט די שווערדען פון די העלדען פון אלע מעכטיגע פעלקער וועל איך ניעדערשלאָגען דיין בעפעלקערונג; זיי וועלען צורויבען דעם שטאָלץ פון מצרים און איהר גאנצע בעפעלקערונג וועט פערטיליגט ווערען.

13 איך וועל אויך פערניכטען אלע פיה איהרע פון נעבען די גרויסע וואסע־רען, עס וועט זיי מעהר ניט שמוציג מאכען קיין מענשעשע פוס, אויך די קלויען פון פיה וועלען זיי ניט פערשמוציגען.

14 דאמאלס וועל איך זייערע וואסערען לאָזען זיך אָבשטעהען און זייערע טייכען וועל איך מאכען געהען ריין ווי אויל — זאָגט גאָט דער אלמעכ־טיגער —

15 ווען איך וועל דאָס לאנד מצרים מאכען וויסט, דאָס לאנד וועט לעדיג ווערען פון אלעס וואָס פילט איהר אָן, ווען איך וועל ערשלאָגען אלע איהרע איינוואָהנער, דאן וועלען זיי אנערקענען אז איך בין גאָט.

16 דאָס איז א קלאָגליעד וועלכע מען קלאָגט, די פּראָווינצען פון די פעלקער וועלען עס קלאָגען אויף מצרים און איהר גאנצע בעפעלקערונג, דאָס וועלען זיי קלאָגען — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.

17 דאָס איז געווען אין צוועלפטען יאָהר, אין פופצעהנטען טאָג פון (ערש־טען) מאָנאַט, איז גאָט'ס וואָרט געווען צו מיר אזוי צו זאָגען:

18 מענשענקינד! קלאָג אויף די בעפעלקערונג פון מצרים, איך וועל איהר צוזאמען מיט די מעכטיגע פעלקער פּראָווינצען אראָבווארפען אין אונ־טערוועלט, ווי די וואָס געהען אין גרוב.

19 פאַר וועמען ביזטו בעסער? געה אראָב און ליעג מיט אלע אונבעזינטע!

20 אונטער שווערד ערשלאָגענע וועלען זיי פאַלען, דאָס שווערד איז פריי געלאָזען און האָט זיי פערשלעפּט מיט די גאנצע בעפעלקערונג.

21 די מעכטיגע העלדען פון העלל וועלען רעדען וועגען איהם און זיינע העלפערס: עס זיינען ניעדערגעשלאָגען און געבליעבען ליעגען די אונבעזינטע, אלס שווערד ערשלאָגענע.

22 דאָרטען איז אשור מיט זיין גאנצע געמיינדע אין א קרייז פון גראָבען, אלע ערשלאָגענע, געפאַלענע פון שווערד.

23 זיי וועמעס גראָבען עס זיינען אין זייט גרוב און פונ'ם פערזאמלונג איז געוואָרען א קרייז גראבען, אלע ערשלאָגענע, פון שווערד געפאלענע, וועל־כע האָבען ביי'ן לעבען א שרעק געוואָרפען אויפ'ן לאנד.

24 דאָרטען איז אויך עילם מיט זיין גאנצע בעפעלקערונג אין א קרייז פון גראבען, אלע ערשלאָגענע, פון שווערד געפאַלענע, וואָס זיינען אונזיניג אראָנטערגעפאַלען אין אונטערוועלט; די וועלכע האָבען ביי'ן לעבען א שרעק געוואָרפען אויפ'ן לאנד, האָבען מיטגעטראגען זייער שאַנדע מיט אלע וואָס געהען אין גרוב.

אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר׃ בְּתוֹךְ חֲלָלִים נָתְנוּ מִשְׁכָּב לָהּ בְּכָל־הֲמוֹנָהּ כה
סְבִיבוֹתָיו קִבְרֹתֶהָ כֻּלָּם עֲרֵלִים חַלְלֵי־חֶרֶב כִּי נִתַּן חִתִּיתָם
בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים
נִתָּן׃ שָׁם מֶשֶׁךְ תֻּבַל וְכָל־הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרוֹתֶיהָ 26
כֻּלָּם עֲרֵלִים מְחֻלְלֵי חֶרֶב כִּי־נָתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת־גִּבּוֹרִים נֹפְלִים מֵעֲרֵלִים אֲשֶׁר יָרְדוּ־שְׁאוֹל 27
בִּכְלֵי־מִלְחַמְתָּם וַיִּתְּנוּ אֶת־חַרְבוֹתָם תַּחַת רָאשֵׁיהֶם וַתְּהִי
עֲוֺנֹתָם עַל־עַצְמוֹתָם כִּי־חִתִּית גִּבּוֹרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ וְאַתָּה 28
בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשָּׁבַר וְתִשְׁכַּב אֶת־חַלְלֵי־חָרֶב׃ שָׁמָּה אֱדוֹם 29
מְלָכֶיהָ וְכָל־נְשִׂיאֶיהָ אֲשֶׁר־נִתְּנוּ בִגְבוּרָתָם אֶת־חַלְלֵי־חָרֶב
הֵמָּה אֶת־עֲרֵלִים יִשְׁכָּבוּ וְאֶת־יֹרְדֵי בוֹר׃ שָׁמָּה נְסִיכֵי צָפוֹן ל
כֻּלָּם וְכָל־צִדֹנִי אֲשֶׁר־יָרְדוּ אֶת־חֲלָלִים בְּחִתִּיתָם מִגְּבוּרָתָם
בּוֹשִׁים וַיִּשְׁכְּבוּ עֲרֵלִים אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם
אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר׃ אוֹתָם יִרְאֶה פַרְעֹה וְנִחַם עַל־כָּל־הֲמוֹנֹה 31
חַלְלֵי־חֶרֶב פַּרְעֹה וְכָל־חֵילוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ כִּי־נָתַתִּי 32
אֶת־חִתִּיתוֹ בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהֻשְׁכַּב בְּתוֹךְ עֲרֵלִים אֶת־חַלְלֵי־
חֶרֶב פַּרְעֹה וְכָל־הֲמוֹנֹה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

לג CAP. XXXIII. לג

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־עַמְּךָ א 2
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶרֶץ כִּי־אָבִיא עָלֶיהָ חָרֶב וְלָקְחוּ עַם־
הָאָרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנָתְנוּ אֹתוֹ לָהֶם לְצֹפֶה׃
וְרָאָה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה עַל־הָאָרֶץ וְתָקַע בַּשּׁוֹפָר וְהִזְהִיר 3
אֶת־הָעָם׃ וְשָׁמַע הַשֹּׁמֵעַ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וְלֹא נִזְהָר 4
וַתָּבוֹא חֶרֶב וַתִּקָּחֵהוּ דָּמוֹ בְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה׃ אֵת קוֹל ה
הַשּׁוֹפָר שָׁמַע וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ בּוֹ יִהְיֶה וְהוּא נִזְהָר נַפְשׁוֹ
מִלֵּט׃ וְהַצֹּפֶה כִּי־יִרְאֶה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא־תָקַע 6
בַּשּׁוֹפָר וְהָעָם לֹא־נִזְהָר וַתָּבוֹא חֶרֶב וַתִּקַּח מֵהֶם נָפֶשׁ

הוא

לב v. 28. רבי׳ בפתח v. 30. הנ׳ רפה v. 32. חתיתי ק׳

25 צווישען ערשלאָגענע האָט מען איהר אַ אָרט געגעבען צו ליעגען מיט איהר גאַנצע בעפעלקערונג, אַ קרייז מיט גראבען; אַלע אוזיניגע, פון שווערד ערשלאָגענע, ווייל זיי האָבען ביי'ן לעבען אַ שרעק געוואָרפען אויפ'ן לאַנד, יעצט האָבען זיי מיטגעטראָגען זייער שאַנד, ווי אַלע וואָס געהען אין גרוב, צווישען ערשלאָגענע ליעגט ער.

26 דאָרטען איז משך און תבל מיט די גאַנצע בעפעלקערונג, אין אַ קרייז פון גראבען, אַלע אונזיניגע פון שווערד ערשלאָגענע, ווייל זיי האָבען ביי'ן לעבען אַ שרעק געוואָרפען אויפ'ן לאַנד.

27 זיי ווילען אָבער ניט ליעגען נעבען די העלדען וואָס זיינען געפאַלען פון די אונבעזינטע, וועלכע זיינען אַראָב אין העלל מיט זייערע קריעגס־וואַפען און האָבען זייערע שווערדען אונטער זייערע קעפּ געלעגט, זיי־ערע זינד זיינען אויף זיי זעלבסט געפאַלען, ווייל די העלדען האָבען אַ שרעק געוואָרפען אויפ'ן לאַנד ביי'ן לעבען.

28 דו וועסט אויך צובראָכען ווערען צווישען די אונבעזינטע און וועסט ליע־גען מיט די פון שווערד ערשלאָגענע.

29 דאָרטען איז אויך אדום מיט איהרע קעניגע און אַלע פירשטען איהרע, וועלכע זיינען, טראָטץ זייער העלדען טהאָט, געוואָרען ערשלאָגען פון שיוערד; אויך זיי ווילען ליעגען מיט די אונבעזינטע און די וואָס געהען אין גרוב.

30 דאָרטען זיינען אַלע פירשטען פון צפון און אַלע פון **צדן**, וועלכע זיינען געפאַלען אַלס ערשלאָגענע, טראָטץ זייער שרעק און העלדענטהאַט זיי־נען זיי צו שאַנד געוואָרען, און געפאַלען אונבעזינטע ווי ערשלאגענע פון שווערד; זיי האָבען זייער שאַנדע מיטגעטראָגען ווי אַלע וואָס געהען אין גרוב.

31 ווען פרעה וועט זיי דערזעהען וועט ער זיך טרייסטען אויף זיין גאַנצע בעפעלקערונג וואָס זיינען פון שווערד ערשלאָגען, ווי פרעה אַזוי זיין גאַנצע אַרמעע — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

32 יעצט וואַרף איך אָן מיין שרעק אינ'ם לאַנד פון לעבען, וועט פרעה מיט זיין גאַנצע בעפעלקערונג בלייבען ליעגען אַלס שווערד ערשלאָגענע צווי־שען די אונבעזינטע — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל לג

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! רייד צו די קינדער פון דיין פאָלק און זאָג צו זיי: ווען איך ברענג אויף אַ לאַנד אַ שווערד־אַרמעע, נעהמען די בעוואָהנער פונ'ם לאַנד איין מאַן פון ענדע (שטאָדט) און בעשטימען איהם פאַר זיי אַלס אַ וועכטער.

3 ווי ער דערזעהט די שווערד־אַרמיע אָנקומענדיג אויפ'ן לאַנד, בלאָזט ער אין שופר און וואָרענט דאָס פאָלק.

4 יעדער וואָס דערהערט די שטימע פון שופר און איז ניט פאָרזיכטיג, און דאָס שווערד קומט און נעהמט איהם צו, איז ער אַליין שולדיג.

5 קוים האָט ער געהערט די שטימע פון שופר און איז ניט פאָרזיכטיג גע־ווען, פאַלט זיין בלוט אויף איהם; וואָרום ווען ער וואָלט פאָרזיכטיג געוועזן וואָלט ער זיך גערעטעט.

6 ווען אָבער דער וועכטער וועט זעהען די שווערד־אַרמעע אָנקומענדיג און האָט ניט געבלאָזען מיט'ן שופר און דאָס פאָלק איז ניט געוואָרענט געוועזן, און די שווערד־אַרמעע איז געקומען און צוגענומען וועמען פון זיי; יענער איז פאַר זיינע זינד צוגענומען געוואָרען, אָבער זיין בלוט וועל איך אויפפאָדערען פון וועכטער.

הוּא בַּעֲוֺנוֹ נִלְקָח וְדָמוֹ מִיַּד־הַצֹּפֶה אֶדְרֹשׁ׃ וְאַתָּה
7 בֶן־אָדָם צֹפֶה נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי
8 דָבָר וְהִזְהַרְתָּ אֹתָם מִמֶּנִּי׃ בְּאָמְרִי לָרָשָׁע רָשָׁע מוֹת
תָּמוּת וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֺנוֹ
9 יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ
לָשׁוּב מִמֶּנָּה וְלֹא־שָׁב מִדַּרְכּוֹ הוּא בַּעֲוֺנוֹ יָמוּת וְאַתָּה
י נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם אֱמֹר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
כֵּן אֲמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי־פְשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ עָלֵינוּ וּבָם
11 אֲנַחְנוּ נְמַקִּים וְאֵיךְ נִחְיֶה׃ אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אָנִי ׀ נְאֻם ׀
אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע
מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ
12 בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם אֱמֹר אֶל־בְּנֵי־עַמְּךָ
צִדְקַת הַצַּדִּיק לֹא תַצִּילֶנּוּ בְּיוֹם פִּשְׁעוֹ וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע לֹא־
יִכָּשֶׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ מֵרִשְׁעוֹ וְצַדִּיק לֹא יוּכַל לִחְיוֹת בָּהּ
13 בְּיוֹם חֲטֹאתוֹ׃ בְּאָמְרִי לַצַּדִּיק חָיֹה יִחְיֶה וְהוּא־בָטַח
עַל־צִדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל כָּל־צִדְקֹתָו לֹא תִזָּכַרְנָה וּבְעַוְלוֹ
14 אֲשֶׁר־עָשָׂה בּוֹ יָמוּת׃ וּבְאָמְרִי לָרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְשָׁב
טו מֵחַטָּאתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ חֲבֹל יָשִׁיב רָשָׁע גְּזֵלָה
יְשַׁלֵּם בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים הָלַךְ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עָוֶל חָיוֹ יִחְיֶה
16 לֹא יָמוּת׃ כָּל־חַטֹּאתָו אֲשֶׁר חָטָא לֹא תִזָּכַרְנָה לוֹ מִשְׁפָּט
17 וּצְדָקָה עָשָׂה חָיוֹ יִחְיֶה׃ וְאָמְרוּ בְּנֵי עַמְּךָ לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ
18 אֲדֹנָי וְהֵמָּה דַּרְכָּם לֹא־יִתָּכֵן׃ בְּשׁוּב־צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ
19 וְעָשָׂה עָוֶל וּמֵת בָּהֶם׃ וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ וְעָשָׂה
כ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עֲלֵיהֶם הוּא יִחְיֶה׃ וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן
דֶּרֶךְ אֲדֹנָי אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפּוֹט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
21 וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּעֲשִׂרִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
לְגָלוּתֵנוּ בָּא־אֵלַי הַפָּלִיט מִירוּשָׁלַםִ לֵאמֹר הֻכְּתָה
העיר

v. 6. קמץ בז״ק   v. 13. צדקותיו ק   v. 16. חטאתיו ק

7 אויך דו, מענשענקינד ! איך האָב דיר אָנגעשטעלט אַלס וועכטער פאַר דאָס הויז ישראל, ווען דו וועסט נאָר פון מיר וואָס הערען, מוזטו זיי ווארענען פון מיינט וועגען.
8 ווען איך זאָג צום פערברעכער : „פערברעכער, דו מוזט שטאַרבען !" און דו האָסט צו איהם ניט גערעדט צו ווארענען דעם פערברעכער (ער זאָל אָראָבגעהן) פון זיין וועג ; ער, דער פערברעכער, וועט פון זיינע זינד שטאַרבען, אָבער פון דיר וועל איך זיין בלוט אויפמאָהנען.
9 אויב אָבער דו האָסט דעם פערברעכער געווארענט אז ער זאָל זיך צוריק־ציהען פון זיין וועג, נאָר ער האָט זיך ניט צוריקגעצויגען, דאַן וועט ער, איבער זיינע זינד, שטאַרבען, אָבער דו האָסט זיך גערעטעט.
10 און דו, מענשענקינד, זאָג צו דאָס הויז ישראל : איהר האָט זיך ריכטיג אויסגעדריקט זאָגענדיג : אונזערע זינד און פערברעכענס זיינען אויף אונז, איבער זיי ווערען מיר צושמאָלצען און ווי זאָלען מיר דאָס אויס־האַלטען ?
11 זאָג צו זיי : ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב איך פערלאַנג דער פערברעכער זאָל שטאַרבען ; זאָל דער פערברעכער בלויז צוריקציהען זיך פון זיין פערבעכערישען וועג און וועט לעבען. ציהט זיך צוריק פון אייערע שלעכטע וועגען, צו וואָס זאָלט איהר שטאַר־בען, הויז פון ישראל ? !
12 און דו, מענשענקינד, זאָג צו די זיהן פון דיין פאָלק : די טוגענד פון פרומען וועט איהם ניט רעטען ווען ער טהוט אַ פערברעכען, אויך דאָס פערברעכען פון פערברעכער וועט פאַר איהם קיין אָבהאַלט זיין ווען ער וועט זיך פון זיין פערברעכען צוריקציהען, אזוי ווי דער פרומער קען צוליעב זיין געוועזענע פרומקייט ניט בלייבען לעבען ווען ער בעגעהט אַ פערברעכען.
13 ווען איך זאָג צו דעם פרומען אז ער וועט לעבען, און ער האָט זיך פערזי־כערט אויף זיין טוגענד און איז בעגאַנגען אַן אונרעכט, דאַן וועט קיינע פון זיינע גוטע טהאַטען איהם ניט דערמאָהנט ווערען — ער וועט שטאַר־בען איבער זיין אונרעכט וועלכע ער האָט בעגאַנגען.
14 און ווען, איך זאָג צום פערברעכער : „דו מוזט שטאַרבען !" און ער ציהט זיך צוריק פון זיינע פערברעכענס און טהוט רעכט און גערעכטיג־קייט :
15 דעם משכון (פפאַנד) וואָס ער האָט מיט געוואַלד גענומען גיט ער צוריק, פאַר דאָס גערויבטע בעצאָהלט ער, ער געהט לויט די לעבענס־געזעצען אום קיינע אונרעכט צוטהאָן, ער וועט שוין לעבען, ער וועט ניט שטאַרבען!
16 אַלע זיינע זינד, וועלכע ער איז בעגאַנגען, וועלען איהם ניט דערמאָהנט ווערען ; קוים האָט ער געטהאָן רעכט און גערעכטיגקייט וועט ער בליי־בען לעבען.
17 וועלען דאָך די קינדער פון דיין פאָלק זאָגען : „גאָט'ס וועג איז ניט ריכטיג !" — אָבער זייער וועג איז ניט ריכטיג.
18 ווען אַ פרומער ציהט זיך צוריק פון זיין פרומקייט און בעגעהט אונ־רעכט, דאַרף ער דערפאַר שטאַרבען,
19 דאָסזעלביגע ווען אַ פערברעכער ציהט זיך צוריק פון זיינע שלעכטע טהאַטען און טהוט רעכט און גערעכטיגקייט, דאַרף ער צוליעב דעם בלייבען לעבען.
20 זאָגט איהר נאָך אַלץ אז גאָט'ס וועג איז ניט ריכטיג ? — יעדערען נאָך זיין אויפפיהרונג וועל איך אורטהיילען, הויז פון ישראל !
21 דאָס איז געווען אין צוועלפטען יאָהר, פינף טעג אין צעהנטען מאָנאַט זינט מיר זיינען אויסגעוואַנדערט, איז צו מיר געקומען פון ירושלים איי־

הָעִיר׃ וְיַד־יְהוָה הָיְתָה אֵלַי בָּעֶרֶב לִפְנֵי בּוֹא הַפָּלִיט 22
וַיִּפְתַּח אֶת־פִּי עַד־בּוֹא אֵלַי בַּבֹּקֶר וַיִּפָּתַח פִּי וְלֹא נֶאֱלַמְתִּי
עוֹד׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם יֹשְׁבֵי 23 24
הֶחֳרָבוֹת הָאֵלֶּה עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים לֵאמֹר אֶחָד
הָיָה אַבְרָהָם וַיִּירַשׁ אֶת־הָאָרֶץ וַאֲנַחְנוּ רַבִּים לָנוּ נִתְּנָה
הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה׃ לָכֵן אֱמֹר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי כה
יֱהוִה עַל־הַדָּם ׀ תֹּאכֵלוּ וְעֵינֵכֶם תִּשְׂאוּ אֶל־גִּלּוּלֵיכֶם וְדָם
תִּשְׁפֹּכוּ וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ׃ עֲמַדְתֶּם עַל־חַרְבְּכֶם עֲשִׂיתֶן 26
תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּאתֶם וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ׃
כֹּה־תֹאמַר אֲלֵהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה חַי־אָנִי אִם־לֹא 27
אֲשֶׁר בֶּחֳרָבוֹת בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וַאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה לַחַיָּה
נְתַתִּיו לְאָכְלוֹ וַאֲשֶׁר בַּמְּצָדוֹת וּבַמְּעָרוֹת בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ׃
וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה וְנִשְׁבַּת גְּאוֹן עֻזָּהּ וְשָׁמְמוּ 28
הָרֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵין עוֹבֵר׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי אֶת־ 29
הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה עַל כָּל־תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ׃
וְאַתָּה בֶן־אָדָם בְּנֵי עַמְּךָ הַנִּדְבָּרִים בְּךָ אֵצֶל הַקִּירוֹת ל
וּבְפִתְחֵי הַבָּתִּים וְדִבֶּר־חַד אֶת־אַחַד אִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר
בֹּאוּ־נָא וְשִׁמְעוּ מָה הַדָּבָר הַיּוֹצֵא מֵאֵת יְהוָה׃ וְיָבוֹאוּ 31
אֵלֶיךָ כִּמְבוֹא־עָם וְיֵשְׁבוּ לְפָנֶיךָ עַמִּי וְשָׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֶיךָ
וְאוֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ כִּי־עֲגָבִים בְּפִיהֶם הֵמָּה עֹשִׂים אַחֲרֵי
בִּצְעָם לִבָּם הֹלֵךְ׃ וְהִנְּךָ לָהֶם כְּשִׁיר עֲגָבִים יְפֵה קוֹל 32
וּמֵטִב נַגֵּן וְשָׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֶיךָ וְעֹשִׂים אֵינָם אוֹתָם׃ וּבְבֹאָהּ 33
הִנֵּה בָאָה וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם׃

לד CAP. XXXIV. לד

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא עַל־רוֹעֵי א 2
יִשְׂרָאֵל הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לָרֹעִים כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי
יֱהוִה הוֹי רֹעֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים אוֹתָם הֲלוֹא
הַצֹּאן יִרְעוּ הָרֹעִים׃ אֶת־הַחֵלֶב תֹּאכֵלוּ וְאֶת־הַצֶּמֶר 3

תלבשו

נער פון די וואָס האָבען זיך גערעטעט, און האָט מיר אָנגעזאָגט אז די שטאָדט איז צושלאָגען.

22 נאָך פון אָבענד איז גאָט'ס מאַכט געווען אויף מיר, איידער דער גערע־טעטער איז געקומען, ער האָט מיין מויל געעפענט ביז דעם מאָרגען ווען דער גערעטעטער איז צו מיר געקומען; זינט מיין מויל איז אָפען גע־וואָרען האָב איך שוין מעהר ניט געשוויגען.

23 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אזוי צו זאָגען:

24 מענשענקינד! די בעוואָהנער פון די רואינען אויף דאָס לאַנד ישראל זאָגען אזוי: „אברהם איז אליין געווען ווען ער האָט דאָס לאַנד צום בעזיץ בעקומען, יעצט זיינען מיר פיעל אין צאָהל איז אונז איבערגעגעבען דאָס לאַנד צום בעזיץ!"

25 דערפאַר זאָג זיי — אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — מיט דאָס בלוט עסט איהר, אייערע אויגען הויבט איהר צו אייערע געצען און בלוט פערגיעסט איהר — ווילט איהר נאָך דאָס לאַנד בעזיצען? !

26 איהר האָט זיך אויפגעהאַלטען אויף אייער שווערד, איהר האָט בעגאַנ־גען גרוילטהאַטען און יעדער האָט פעראונריינינגט דעם צווייטענס פרוי — ווילט איהר נאָך דאָס לאַנד בעזיצען?

27 אָט וואָס דו זאָלסט זיי זאָגען: אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — ביי מיין לעבען! אויב ניט די וואָס האַלטען זיך אויף אין די רואינען, וועלען פאַלען פון שווערד, די וואָס זיינען אויפ'ן פעלד האָב איך איבער־געגעבען אַלס שפייז פאַר די טהיערען און די וואָס אין די פעסטונגען און הייהלען וועלען שטאַרבען פון פעסט.

28 דאָס לאַנד וועל איך מאַכען וויסט און לעדיג, עס וועט אויפהערען איהר מעכטיגער שטאָלץ און די בערג פון ישראל וועלען פערוויסט ווערען אָהן דורכגעהער.

29 דאַן וועלען זיי אַנערקענען אז איך בין גאָט ווען איך וועל דאָס לאַנד מאַכען וויסט און לעדיג, פאַר אַלע זייערע גרוילטהאַטען וואָס זיי האָבען געטהאָן.

30 און דו, מענשענקינד! די קינדער פון דיין פאָלק וואָס ריידען וועגען דיר נעבען די ווענד און אין די טהירען פון די הייזער, איינער רעדט צום אַנדערען זאָגענדיג: „קומט נאָר און הערט וואָס פאַר אַ וואָרט איז געקומען פון גאָט!"

31 דאַן וועלען זיי קומען צו דיר אַלס אַ פאָלקס פערזאַמלונג, מיין פאָלק וועט זיך זעצען פאַר דיר און אויסהערען דיינע רייד, אָבער טהאָן וועלען זיי דאָס ניט, וואָרום זיי טהוען נאָר לויט זייערע אויסגעלאַסענע רייד — זייער הארץ ציהט נאָר נאָך אייגעננוצען.

32 אויך דו ביזט ביי זיי ווי אַ אויסגעלאַסענעם ליעד—אַ שעהנע שטימע און אַ גוטער קלאַנג; זיי הערען אוים דיינע ווערטער און פאָלגען זיי ניט.

33 נאָר דאַן ווען דאָס פינסטערנים וועט אָנקומען וועלען זיי אַנערקענען אז זיי האָבען געהאַט אַ נביא.

קאַפּיטעל לד

1 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו מיר אזוי צו זאָגען:

2 מענשענקינד! פּראָפעצייהע אויף די הירטען פון ישראל, פּראָפעצייהע און זאָג זיי צו די הירטען: אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטי־גער — וועה צו די הירטען פון ישראל, וועלכע האָבען זיי געפיטערט! די שעפּסען פיטערען דאָך די הירטען!

3 דאָס פעטס עסט איהר אויף, פון דעם וואָל מאַכט איהר זיך קליידער, די געזונדע קוילעט איהר — איהר פיטערט ניט די שעפּסען!

4 תִּלְבָּשׁוּ הַבְּרִיאָה תִּזְבָּחוּ הַצֹּאן לֹא תִרְעוּ׃ אֶת־הַנַּחְלוֹת
לֹא חִזַּקְתֶּם וְאֶת־הַחוֹלָה לֹא־רִפֵּאתֶם וְלַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא
חֲבַשְׁתֶּם וְאֶת־הַנִּדַּחַת לֹא הֲשֵׁבֹתֶם וְאֶת־הָאֹבֶדֶת לֹא
ה בִקַּשְׁתֶּם וּבְחָזְקָה רְדִיתֶם אֹתָם וּבְפָרֶךְ׃ וַתְּפוּצֶינָה מִבְּלִי
רֹעֶה וַתִּהְיֶינָה לְאָכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וַתְּפוּצֶינָה׃
6 יִשְׁגּוּ צֹאנִי בְּכָל־הֶהָרִים וְעַל כָּל־גִּבְעָה רָמָה וְעַל כָּל־
7 פְּנֵי הָאָרֶץ נָפֹצוּ צֹאנִי וְאֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מְבַקֵּשׁ׃ לָכֵן
8 רֹעִים שִׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ חַי־אָנִי נְאֻם ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה
אִם־לֹא יַעַן הֱיוֹת־צֹאנִי ׀ לָבַז וַתִּהְיֶינָה צֹאנִי לְאָכְלָה לְכָל־
חַיַּת הַשָּׂדֶה מֵאֵין רֹעֶה וְלֹא־דָרְשׁוּ רֹעַי אֶת־צֹאנִי וַיִּרְעוּ
9 הָרֹעִים אוֹתָם וְאֶת־צֹאנִי לֹא רָעוּ׃ לָכֵן הָרֹעִים שִׁמְעוּ
י דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי אֶל־הָרֹעִים
וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מֵרְעוֹת צֹאן וְלֹא־
יִרְעוּ עוֹד הָרֹעִים אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם וְלֹא־תִהְיֶיןָ
11 לָהֶם לְאָכְלָה׃ כִּי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי־אָנִי
12 וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי וּבִקַּרְתִּים׃ כְּבַקָּרַת רֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם
הֱיוֹתוֹ בְתוֹךְ־צֹאנוֹ נִפְרָשׁוֹת כֵּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי
אֶתְהֶם מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר־נָפֹצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל׃
13 וְהוֹצֵאתִים מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּים מִן־הָאֲרָצוֹת וַהֲבִיאוֹתִים
אֶל־אַדְמָתָם וּרְעִיתִים אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל בָּאֲפִיקִים וּבְכֹל
14 מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ בְּמִרְעֶה־טּוֹב אֶרְעֶה אֹתָם וּבְהָרֵי מְרוֹם־
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נְוֵהֶם שָׁם תִּרְבַּצְנָה בְּנָוֶה טּוֹב וּמִרְעֶה שָׁמֵן
טו תִּרְעֶינָה אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֲנִי אֶרְעֶה צֹאנִי וַאֲנִי אַרְבִּיצֵם
16 נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ אֶת־הָאֹבֶדֶת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת־הַנִּדַּחַת אָשִׁיב
וְלַנִּשְׁבֶּרֶת אֶחֱבֹשׁ וְאֶת־הַחוֹלָה אֲחַזֵּק וְאֶת־הַשְּׁמֵנָה וְאֶת־
17 הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד אֶרְעֶנָּה בְמִשְׁפָּט׃ וְאַתֵּנָה צֹאנִי כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין־שֶׂה לָשֶׂה לָאֵילִים וְלָעַתּוּדִים׃

המעט

v. 3. קמץ בד״ק

4 די שוואכע האָט איהר ניט געשטארקט, די קראנקע האָט איהר ניט גע־היילט, די פערוואונדעטע האָט איהר ניט פערבונדען, די פערפאלענע האָט איהר ניט צוריקגעבראכט און פערלאָרען געגאנגענע האָט איהר ניט געזוכט; איהר האָט איבער זיי געהערשט מיט מאכט און שווערע ארבייט.

5 ביז זיי זיינען צושפרייט געוואָרען ניט האָבענדיג קיין־הירט, און ווערענ־דיג צושפרייט זיינען זיי געוואָרען אלס שפייז צו אלע פעלדטהיערען.

6 זיי וואנדערען ארום מיינע שעפסען איבער אלע בערג, אויף אלע הויכע היגלען און איבער׳ן גאנצען לאנד — קיינעם אינטערעסירט דאָס ניט און קיינער זוכט זיי ניט.

7 דערפאר הערט, איהר הירטען, גאָט׳ס וואָרט!

8 ביי מיין לעבען! — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — אויב ניט ווייל מיינע שעפסען זיינען געוואָרען צו רויב און מיינע שעפסען זיינען גע־וואָרען אלס שפייז פאר אלע פעלד־טהיערען, ניט האָבענדיג קיין הירט; דאך האָבען מיינע הירטען ניט געזוכט מיינע שעפסען — זיך זעלבסט האָבען די הירטען געפיטערט און מיינע שעפסען האָבען זיי ניט געפי־טערט.

9 דערפאר, איהר הירטען, הערט גאָט׳ס וואָרט!

10 אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער: איך וועל זיך נעהמען צו די היר־טען; איך וועל אויפמאָהנען מיינע שעפסען פון זייערע הענד, איך וועל זיי אָבשאפען פון זיין הירטען און זיי וועלען זאָגאר זיך זעלבסט ניט פיטערען, אויך מיינע שעפסען וועל איך רעטען פון זייער מויל, אז זיי זאָלען מעהר ניט זיין אלס שפייז פאר זיי.

11 וואָרום אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער: איך זעלבסט וועל זיך נעהמען דערצו אויפמאָהנען מיינע שעפסען און אונטערזוכען זיי.

12 אזוי ווי א הירט אונטערזוכט זיין הערדע ווען ער איז צווישען זיינע צושפרייטע שעפסען, אזוי וועל איך אויך אונטערזוכען מיינע שעפסען און וועל זיי רעטען פון אלע ערטער וואוהין זיי זיינען צושפרייט גע־וואָרען אינ׳ם טאָג פון וואָלקען און נעבעל.

13 איך וועל זיי ארויסנעהמען פון די פעלקער און פערזאמלען פון די לענ־דער, איך וועל זיי ברענגען אויף זייער לאנד און וועל זיי פיטערען אויף די בערג פון ישראל, נעבען וואסער־קוואלען און אין אלע בעוואָהנטע ערטער פונ׳ם לאנד.

14 אויף א גוטען ווײדע פלאץ וועל איך זיי פיטערען און אויף די העכסטע בערג פון ישראל וועט זייער וואָהנונג זיין, דאָרט וועלען זיי ליעגען אין א גוטען וואָהנונג און וועלען זיך פיטערען אויף די בערג פון ישראל, אויף א פעטען פיטער פלאץ.

15 איך זעלבסט וועל מיינע שעפסען פיטערען און איך זעלבסט וועל זיי א געלעגער געבען — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער.

16 די פערלאָרען־געגאנגענע וועל איך אויפזוכען און די פערפאלענע וועל איך צוריק ברענגען; די צובראָכענע וועל איך איינבינדען און די קראנ־קע וועל איך שטארק מאכען. די פעטע און די שטארקע וועל איך פער־טיליגען; איך וועל עס פיטערען ווי עס דארף זיין.

17 און איהר מיינע שעפסען — אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — איך זעלבסט וועל אורטהיילען צווישען איין שעפס און די צווייטע, צווישען ווידערס און בעק.

18 הַמְעַט מִכֶּם הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעוּ וְיֶתֶר מִרְעֵיכֶם תִּרְמְסוּ
בְּרַגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע־מַיִם תִּשְׁתּוּ וְאֵת הַנּוֹתָרִים בְּרַגְלֵיכֶם
19 תִּרְפֹּשׂוּן׃ וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה וּמִרְפַּשׂ רַגְלֵיכֶם
כ תִּשְׁתֶּינָה׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אֲלֵיהֶם הִנְנִי־
21 אָנִי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין־שֶׂה בִרְיָה וּבֵין שֶׂה רָזָה׃ יַעַן בְּצַד
וּבְכָתֵף תֶּהְדֹּפוּ וּבְקַרְנֵיכֶם תְּנַגְּחוּ כָּל־הַנַּחְלוֹת עַד אֲשֶׁר
22 הֲפִיצוֹתֶם אוֹתָנָה אֶל־הַחוּצָה׃ וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי וְלֹא־
23 תִהְיֶינָה עוֹד לָבַז וְשָׁפַטְתִּי בֵּין שֶׂה לָשֶׂה׃ וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיהֶם
רֹעֶה אֶחָד וְרָעָה אֶתְהֶן אֵת עַבְדִּי דָוִיד הוּא יִרְעֶה אֹתָם
24 וְהוּא יִהְיֶה לָהֶן לְרֹעֶה׃ וַאֲנִי יְהוָה אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים
כה וְעַבְדִּי דָוִד נָשִׂיא בְתוֹכָם אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ וְכָרַתִּי לָהֶם
בְּרִית שָׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה־רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְיָשְׁבוּ בַמִּדְבָּר
26 לָבֶטַח וְיָשְׁנוּ בַּיְּעוֹרִים׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גִּבְעָתִי
27 בְּרָכָה וְהוֹרַדְתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעִתּוֹ גִּשְׁמֵי בְרָכָה יִהְיוּ׃ וְנָתַן
עֵץ הַשָּׂדֶה אֶת־פִּרְיוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל־אַדְמָתָם
לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרִי אֶת־מֹטוֹת עֻלָּם
28 וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בָּהֶם׃ וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד בַּז לַגּוֹיִם
וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח וְאֵין מַחֲרִיד׃
29 וַהֲקִמֹתִי לָהֶם מַטָּע לְשֵׁם וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד אֲסֻפֵי רָעָב
ל בָּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם אִתָּם וְהֵמָּה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃
31 וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה׃

לה CAP. XXXV. לה

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ עַל־הַר
שֵׂעִיר וְהִנָּבֵא עָלָיו׃ 3 וְאָמַרְתָּ לּוֹ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
הִנְנִי אֵלֶיךָ הַר־שֵׂעִיר וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיךָ וּנְתַתִּיךָ שְׁמָמָה

וּמְשַׁמָּה

ל״ד v. 25. בַּיְּעָרִים קרי

18 איז דאָס נאָך ווייניג פאר אייך ? דעם גוטען פיטער פּלאַץ פיטערט איהר אויס, און די איבעריגע פיטער פלעצער צוטרעט איהר מיט די פיס, איהר טרינקט די אָבגעשטאַנענע וואסער, און די איבעריגע מאכט איהר שמוציג מיט אייערע פיס.
19 און מיינע שעפסען דארפען זיך פיטערן וואו איהר האָט מיט אייערע פיס געטראָטען און וואו איהר האָט שמוציג געמאכט מיט-אייערע פיס דאר־פען זיי טרינקען.
20 דערפאר — אזוי זאָגט צו זיי גאָט דער אַלמעכטיגער — וועל איך זעלבסט זיך נעהמען און וועל אורטהיילען צווישען א פעטען שעפּס און מאָגערן שעפּס.
21 ווייל איהר שטופּט מיט'ן זייט אין שולטער און מיט אייערע הערנער שטעכט איהר אַלע שוואכע ביז איהר האָט זיי ארויסגעשטויסען ;
22 איך וועל אָבער העלפען מיינע שעפּסען אז זיי זאָלען מעהר ניט ווערען צו רויב ; איך זעלבסט וועל אורטהיילען צווישען איין שעפּס און די צווייטע.
23 איך וועל אויף זיי אָנשטעלען איין הירט און ער וועט זיי פיטערן — מיין קנעכט דוד ; ער וועט זיי פיטערן און ער וועט זייער הירט זיין.
24 איך, עוויגער, וועל זייער גאָט זיין, און מיין קנעכט דוד וועט זייער פירשט זיין ; איך, גאָט, האָב דאָס גערעדט.
25 איך וועל מיט זיי שליעסען א פריעדליכען בונד און וועל אויסראָטהען שלעכטע טהיערען פונ'ם לאַנד, דאַן וועלען זיי וואָהנען זיכער אינ'ם מדבר און שלאָפען רוהיג אין די וועלדער.
26 איך וועל מיין ברכה געבען צו זיי און רונד ארום מיין בארג, איך וועל לאָזען געהן רעגען אין דער צייט ; אז עס זאָל זיין א זעגענרייכער רעגען.
27 דער פעלד־בוים וועט פרוכט געבען און די ערד וועט איהרע געוויקסע ארויסגעבען אום זיי זאָלען זיין זיכער אין זייער לאַנד ; דאַן וועלען זיי אנערקענען אז איך בין גאָט, ווען איך וועל צוברעכען די שטאַנגען פון זייער יאָך און וועל זיי רעטען פון די הענד פון די וואָס ארבייטען מיט זיי.
28 זיי וועלען מעהר ניט זיין צו שאַנדע אונטער די פעלקער, אויך די טהיע־רען פון לאַנד וועלען זיי ניט פערצעהרען ; זיי וועלען וואָהנען רוהיג און קיינער וועט זיי בעאונרוהיגען.
29 איך וועל זיי אוועקשטעלען אַלס אויסגעצייכענטע פּלאַנצונג, עס וועלען מעהר ניט זיין אינ'ם לאַנד פון הונגער אומגעקומענע און זיי וועלען מעהר ניט טראָגען שאַנדע פון די פעלקער.
30 זיי וועלען פיהלען אז איך, עוויגער, זייער גאָט, בין מיט זיי, און זיי דאָס הויז ישראל זיינען מיין פאָלק — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
31 און איהר מענשען זייט מיינע שעפּסען, מיינע געפיטערטע שעפּסען זייט איהר, איך בין אייער גאָט ! — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל לה.

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזן צו מיר אזוי צו זאָגען :
2 מענשענקינד ! ווענד דיין געזיכט צום בארג שעיר, פּראָפעצייהע אויף איהם.
3 און זאָג צו איהם : אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען צו דיר, בארג שעיר ! איך וועל אויסציהען מיין האַנד אויף דיר און וועל דיר מאכען וויסט און לעדיג.

4 וּמְשַׁמָּה׃ עָרֶיךָ חָרְבָּה אָשִׂים וְאַתָּה שְׁמָמָה תִהְיֶה וְיָדַעְתָּ
ה כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ יַעַן הֱיוֹת לְךָ אֵיבַת עוֹלָם וַתַּגֵּר אֶת־בְּנֵי־
6 יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי חָרֶב בְּעֵת אֵידָם בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ לָכֵן חַי־
אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה כִּי־לְדָם אֶעֶשְׂךָ וְדָם יִרְדֲּפֶךָּ אִם־לֹא
7 דָם שָׂנֵאתָ וְדָם יִרְדֲּפֶךָּ׃ וְנָתַתִּי אֶת־הַר שֵׂעִיר לְשִׁמְמָה
8 וּשְׁמָמָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֹבֵר וָשָׁב׃ וּמִלֵּאתִי אֶת־הָרָיו
חֲלָלָיו גִּבְעוֹתֶיךָ וְגֵאוֹתֶיךָ וְכָל־אֲפִיקֶיךָ חַלְלֵי־חֶרֶב יִפְּלוּ
9 בָהֶם׃ שִׁמְמוֹת עוֹלָם אֶתֶּנְךָ וְעָרֶיךָ לֹא תָישֹׁבְנָה וִידַעְתֶּם
י כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ יַעַן אֲמָרְךָ אֶת־שְׁנֵי הַגּוֹיִם וְאֶת־שְׁתֵּי
11 הָאֲרָצוֹת לִי תִהְיֶינָה וִירַשְׁנוּהָ וַיהוָה שָׁם הָיָה׃ לָכֵן חַי־אָנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְעָשִׂיתִי כְּאַפְּךָ וּכְקִנְאָתְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָה
12 מִשִּׂנְאָתֶיךָ בָּם וְנוֹדַעְתִּי בָם כַּאֲשֶׁר אֶשְׁפְּטֶךָ׃ וְיָדַעְתָּ כִּי
אֲנִי יְהוָה שָׁמַעְתִּי ׀ אֶת־כָּל־נָאָצוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל־
13 הָרֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר ׀ שָׁמֵמָה לָנוּ נִתְּנוּ לְאָכְלָה׃ וַתַּגְדִּילוּ
עָלַי בְּפִיכֶם וְהַעְתַּרְתֶּם עָלַי דִּבְרֵיכֶם אֲנִי שָׁמָעְתִּי׃
14 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה כִּשְׂמֹחַ כָּל־הָאָרֶץ שְׁמָמָה אֶעֱשֶׂה־
טו לָּךְ׃ כְּשִׂמְחָתְךָ לְנַחֲלַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־שָׁמֵמָה
כֵּן אֶעֱשֶׂה־לָּךְ שְׁמָמָה תִהְיֶה הַר־שֵׂעִיר וְכָל־אֱדוֹם כֻּלָּהּ
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

לו CAP. XXXVI. לו

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל
2 שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן אָמַר הָאוֹיֵב
3 עֲלֵיכֶם הֶאָח וּבָמוֹת עוֹלָם לְמוֹרָשָׁה הָיְתָה לָּנוּ׃ לָכֵן
הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן בְּיַעַן שַׁמּוֹת וְשָׁאֹף
אֶתְכֶם מִסָּבִיב לִהְיוֹתְכֶם מוֹרָשָׁה לִשְׁאֵרִית הַגּוֹיִם וַתַּעֲלוּ
4 עַל־שְׂפַת לָשׁוֹן וְדִבַּת־עָם׃ לָכֵן הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ
דְּבַר־אֲדֹנָי יֱהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת

לאפיקים

ל״ה v. 9. הַשֵּׁבְנָה קרי v. 12. שָׁמֵמוּ קרי

4 דיינע שטעדט וועל איך מאכען וויסט, און דו אליין וועסט אויך פערוויסט ווערען; אום דו זאָלסט וויסען אַז איך בין גאָט.
5 ווייל דו האָסט געהאַט אַ אייביגע פיינדשאַפט און האָסט געמאַכט רינען (דאָס בלוט פון) די קינדער ישראל מיט'ן שווערד אינ'ם טאָג פון זייער אונגליק, אין דער צייט פון לעצטען זינד;
6 דערפאַר, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — אַז איך וועל דיר אַלס בלוטישולדיגען שטראָפען און בלוט וועט דיר פערפאָלגען; ווייל דו האָסט קיין בלוט פערגיעסונג געהאַסט וועט דיר בלוט פערפאָלגען.
7 אויך דעם באַרג שעיר וועל איך מאַכען וויסט און לעדיג און וועל פערניכטען פון איהם דורכגעהער.
8 זיינע בערג וועל איך פול מאַכען מיט ערשלאָגענע, דיינע הויכע בערג דיינע טהאָלען און אַלע דיינע וואַסערקוואַלען, שווערד־ערשלאָגענע וועלען דאָרטען ליעגען.
9 איך וועל דיר מאַכען אַ אייביגע פערוויסטונג אַז דיינע שטעדט זאָלען ניט בעזעצט ווערען, אום איהר זאָלט אַנערקענען אַז איך בין גאָט.
10 ווייל דו האָסט געזאָגט: „די צוויי פעלקער און די צוויי לענדער וועלען מיינע זיין, מיר וועלען בעזיצען דעם אָרט וואו גאָט איז געוועזען"!
11 דערפאַר, ביי מיין לעבען — זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — איך וועל דיר טהאָן לויט דיין צאָרן און אייפער וואָס דו האָסט געטהאָן האַסענדיג זיי; איך וועל דורך דיר בעוואוסט ווערען ווען איך וועל דיר פערורטהיילען.
12 דאַן וועסטו וויסען אַז איך גאָט האָב געהערט אַלע דיינע זידלערייען וואָס דו האָסט געזאָגט, וועגען די בערג פון ישראל, אַזוי צו זאָגען: „זיי זיינען פערוויסטעט, אונז איז עס אָבגעגעבען צו פערצעהרען".
13 וואָס איהר האָט וועגען מיר שטאָלץ גערעדט מיט אייער מויל, און פיעל וועגען מיר גערעדט — האָב איך געהערט.
14 אַזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער: אַזוי ווי דאָס גאַנצע לאַנד האָט זיך געפרעהט, אַזוי וועל איך דיר (אין גאַנצען) וויסט מאַכען.
15 אַזוי ווי דו האָסט זיך געפרעהט איבער דעם בעזיץ פונ'ם הויז ישראל וועלכע איז פערוויסט געוואָרען, אַזוי וועל איך דיר טהאָן; פערוויסטעט וועסטו ווערען באַרג שעיר און גאַנץ אדום — דאַן וועלען זיי אַנערקענען אַז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל לו

1 און דו מענשענקינד, פּראָפּעצייהע אויף די בערג פון ישראל און זאָג: בערג פון ישראל, הערט אויס גאָט'ס רייד.
2 אַזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער: ווייל דער פיינד האָט וועגען אייך געזאָגט: „טריאומף! די אוראַלטע בערג זיינען יעצט אַלס אונזער בעזיץ געוואָרען!"
3 דערפאַר, פּראָפּעצייהע און זאָג: אַזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער — ווייל מען פערוויסטעט אייך און פערשלינגט פון אַלע זייטען, אום איהר זאָלט אַ בעזיץ זיין פאַר די איבעריגע פעלקער, מען האָט אייך געטראָגען אויף אַלע צינגער און ברעידערייען פון פאָלק.
4 דערפאַר, בערג פון ישראל, הערט דאָס וואָרט פון גאָט דעם אלמעכטיגען! אַזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער צו די בערג און בערגלאַך, זומ־

לַאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת וְלֶחֳרָבוֹת הַשֹּׁמְמוֹת וְלֶעָרִים הַנֶּעֱזָבוֹת
אֲשֶׁר הָיוּ לְבַז וּלְלַעַג לִשְׁאֵרִית הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסָּבִיב׃ לָכֵן ה
כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־לֹא בְּאֵשׁ קִנְאָתִי דִבַּרְתִּי עַל־
שְׁאֵרִית הַגּוֹיִם וְעַל־אֱדוֹם כֻּלָּא אֲשֶׁר נָתְנוּ־אֶת־אַרְצִי ׀
לָהֶם לְמוֹרָשָׁה בְּשִׂמְחַת כָּל־לֵבָב בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ לְמַעַן
מִגְרָשָׁהּ לָבַז׃ לָכֵן הִנָּבֵא עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ 6
לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה
הִנְנִי בְקִנְאָתִי וּבַחֲמָתִי דִּבַּרְתִּי יַעַן כְּלִמַּת גּוֹיִם נְשָׂאתֶם׃
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אֲנִי נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי אִם־ 7
לֹא הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־לָכֶם מִסָּבִיב הֵמָּה כְּלִמָּתָם יִשָּׂאוּ׃ וְאַתֶּם 8
הָרֵי יִשְׂרָאֵל עַנְפְּכֶם תִּתֵּנוּ וּפֶרְיְכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל
כִּי קֵרְבוּ לָבוֹא׃ כִּי הִנְנִי אֲלֵיכֶם וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְנֶעֱבַדְתֶּם 9
וְנִזְרַעְתֶּם׃ וְהִרְבֵּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה י
וְנֹשְׁבוּ הֶעָרִים וְהֶחֳרָבוֹת תִּבָּנֶינָה׃ וְהִרְבֵּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם 11
וּבְהֵמָה וְרָבוּ וּפָרוּ וְהוֹשַׁבְתִּי אֶתְכֶם כְּקַדְמוֹתֵיכֶם וְהֵטִבֹתִי
מֵרִאשֹׁתֵיכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְהוֹלַכְתִּי עֲלֵיכֶם 12
אָדָם אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִירֵשׁוּךְ וְהָיִיתָ לָהֶם לְנַחֲלָה וְלֹא־
תוֹסִף עוֹד לְשַׁכְּלָם׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן אֹמְרִים 13
לָכֶם אֹכֶלֶת אָדָם אָתְּי וּמְשַׁכֶּלֶת גּוֹיֵךְ הָיִית׃ לָכֵן אָדָם 14
לֹא־תֹאכְלִי עוֹד וְגוֹיֵךְ לֹא תְכַשְּׁלִי־עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
וְלֹא־אַשְׁמִיעַ אֵלַיִךְ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם וְחֶרְפַּת עַמִּים לֹא ט
תִשְׂאִי־עוֹד וְגוֹיַיִךְ לֹא־תַכְשִׁלִי עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל 16 17
יֹשְׁבִים עַל־אַדְמָתָם וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם
כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה הָיְתָה דַרְכָּם לְפָנָי׃ וָאֶשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם 18
עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם טִמְּאוּהָ׃
וָאָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וַיִּזָּרוּ בָּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וְכַעֲלִילוֹתָם 19

שפטתים

v. 5. כצ״ל — v. 13. את קרי — ibid. גויך קרי — v 14 וגויך קר
ibid. תשכלי קרי — v. 15. וגויך קרי — 16. הפטרת פרשת פרה

פּען און טהאָלען, צו די פערוויסטעטע רואינען און פערלאָזענע שטעדט, וועלכע זיינען געוואָרען צו שאַנדע און צו שפּאָט צו אַלע איבעריגע פעלקער פון אַרום.

5 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — אויב ניט מיט מיין פייערדיגען צאָרן האָב איך גערעדט אויף די איבעריגע פעלקער און אויף גאַנץ אדום, וועלכע האָבען זיך צוגענומען מיין לאַנד אַלס בעזיץ מיט פרייד פון פולען הארצען און מיט אינערליכען האַס, אום איהרע ווײדע פלעצער אַוועקצונעהמען.

6 אַלזאָ פּראָפעצייהע וועגען דאָס לאַנד ישראל און זאָג צו די בערג און בערגלאָך, צו די זומפּען און טהאָלען: אַזוי האָט גאָט דער אַלמעכטי־גער געזאָגט — איך האָב גערעדט פון צאָרן און וואוטה ווייל איהר האָט געליטען שאַנדע פון די פעלקער.

7 דערפאַר — אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך האָב אויפגעהויבען מיין האַנד, אויב ניט די פעלקער פון אַרום אייך זיי אַליין וועלען שאַנדע ליידען.

8 און איהר, בערג פון ישראל! גיט אַרויס אייערע בעצוויַיג־בוימער און ברענגט פרוכט פאַר מיין פאָלק ישראל, וועלכע ערנעהנטערען זיך צו קומען.

9 וואָרום איך בין גינסטיג צו אייך; איך וועל זיך ווענדען צו אייך וועט איהר שוין בעארבייט ווערען און פערזעהעט ווערען.

10 איך וועל אייער בעפעלקערונג פערגרעסערען, דאָס גאַנצע הויז פון ישראל, וועלען בעזעצט ווערען די שטעדט און די רואינען וועלען איבער־געבויט ווערען.

11 איך וועל פערגרעסערען דעם צאָהל פון מענשען און פיה, זיי וועלען זיך פערמעהרען און וואַקסען; איך וועל אייך בעזעצען ווי אין די אַלטע צייטען און וועל צו אייך בעסער זיין אַלס פריהער, אום איהר זאָלט וויסען אַז איך בין גאָט.

12 איך וועל אויף אייך ארויפפיהרען מענשען, ד. ה. מיין פאָלק ישראל, זיי וועלען דיר בעזיצען און דו וועסט זייער אייגענטהום זיין, און וועסט שוין זיי מעהר ניט פערטרייבען.

13 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: ווייל מען זאָגט אויף אייך: „איהר זייט מענשענפרעסער, און דו ביזט אימער געגען דיין בעפעלקערונג".

14 דערפאַר וועסטו מעהר קיינע מענשען פערצעהרען און וועסט דיין בעפעלקערונג מעהר ניט פערטרייבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

15 איך וועל דיר מעהר ניט לאָזען הערען די בעליידיגונג פון פעלקער און די שאַנדע פון נאַציאָנען וועסטו מעהר ניט ליידען, וואָרום דו וועסט מעהר ניט פערטרייבען דיין בעפעלקערונג — זאָגט גאָט דער אַלמעכטי־גער.

16 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

17 מענשענקינד! דאָס הויז ישראל, וועלכע זיצען אויף זייער לאַנד, האָבען איהר פעראונרייניגט מיט זייער אויפפיהרונג און מיט זייערע טהאַטען, זייער אויפפיהרונג קעגען מיר איז אַזוי ווי די אונריינקייט פון אַ אַבגעזונדערטע פרוי.

18 דערפאַר, האָב איך אויסגעגאָסען מיין וואוטה אויף זיי, איבער דאָס בלוט וואָס זיי האָבען פערגאָסען אינ'ם לאַנד און פעראונרייניגט איהר מיט זייערע געצען.

19 דאַן האָב איך זיי צושפּרייט איבער די פעלקער ביז זיי זיינען פאַנאַנדער־געוואָרפען געוואָרען אין פערשיעדענע לענדער — איך האָב זיי געאור־טהיילט לויט זייער אויפפיהרונג און זייערע טהאַטען.

כ שְׁפָטְתִּים׃ וַיָּבוֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְּלוּ אֶת־
שֵׁם קָדְשִׁי בֶּאֱמֹר לָהֶם עַם־יְהוָה אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ יָצָאוּ׃
21 וָאֶחְמֹל עַל־שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלֻהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּגּוֹיִם
22 אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה׃ לָכֵן אֱמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
אִם־לְשֵׁם־קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם׃
23 וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם
בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה בְּהִקָּדְשִׁי
24 בָכֶם לְעֵינֵיהֶם׃ וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
כה מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃ וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־
26 גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ
חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם
27 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר׃ וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי
28 אֵת אֲשֶׁר־בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם׃ וִישַׁבְתֶּם
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי
29 אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וְקָרָאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעָב׃
ל וְהִרְבֵּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־
31 תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם׃ וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם עַל
32 עֲוֺנֹתֵיכֶם וְעַל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם׃ לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה יִוָּדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכָּלְמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית
33 יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם מִכֹּל
34 עֲוֺנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הֶעָרִים וְנִבְנוּ הֶחֳרָבוֹת׃ וְהָאָרֶץ
הַנְּשַׁמָּה תֵּעָבֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵר׃
לה וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה הָיְתָה כְּגַן־עֵדֶן וְהֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת

והנשמות

v. 20. סבירין ויבואו   v. 23. 25. כצ״ל   v. 35. דר׳ בצירי

20 ווען זיי זיינען געקומען צו די פעלקער וואוהין זיי זיינען אוועקגעגאנגען האבען זיי פערשוועכט מיין הייליגען נאמען דערמיט וואס מען האט צו זיי געזאגט : „דיעזע זיינען גאט'ס פאלק וואס זיינען פון זיין לאנד פערטריעבען".
21 מיר האט נאר פערדראסען מיין הייליגער נאמען וועלכען דאס הויז ישראל האט פערשוועכט צווישען די פעלקער וואוהין זיי זיינען געקומען.
22 דערפאר זאג איך צו דאס הויז ישראל : אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער — ניט צוליעב אייך, הויז פון ישראל, טהו איך דאס ; נאר צוליעב מיין הייליגען נאמען, וועלכען איהר האט פערשוועכט צווישען די פעלקער, וואוהין איהר זייט געקומען.
23 איך וועל הייליג האלטען מיין גרויסען נאמען, וועלכער איז פערשוועכט געווארען צווישען די פעלקער, ווייל איהר האט איהם פערשוועכט צווישען זיי ; דאמאלס וועלען די פעלקער אנערקענען אז איך בין גאט — זאגט גאט דער אלמעכטיגער — ווען איך וועל דורך אייך געהייליגט ווערען פאר זייערע אויגען.
24 אייך וועל איך צוזאמענגעהמען פון די פעלקער און פערזאמלען אייך פון אלע לענדער און צוריקברענגען אייך אויף אייער לאנד.
25 איך וועל אויף אייך שפריצען ריינע וואסער, אום איהר זאלט ריין ווערען אין גאנצען פון אייער אונריינהייט, אויך פון אייערע פערשידענע געצענדינענריי וועל איך אייך רייניגען.
26 איך וועל אייך אריינגעבען א נייעס הארץ, אויך א נייעס גייסט וועל איך אריינגעבען אין אייך ; איך וועל אבשאפען פון אייער קערפער דאס פערשטיינערטע הארץ און וועל אייך געבען א פיהלענדעס הארץ.
27 אויך וועל איך אייך מיין גייסט אריינגעבען און וועל מאכען אז איהר זאלט געהען אין מיינע געזעצען, היטען און טהאן מיינע רעכטע.
28 דאן וועט איהר בלייבען זיצען אין דאס לאנד וועלכע איך האב צו אייערע עלטערען געגעבען ; אז איהר וועט מיין פאלק זיין וועל איך אייער גאט זיין.
29 איך וועל אייך ארויסהעלפען פון אלע אייערע אונריינהייטען, איך וועל ארויסרופען דעם קארן און פערמעהרען איהם, איך וועל אויף אייך מעהר קיין הונגער ברענגען.
30 איך וועל אויך פערמעהרען די פרוכט פון בוים און די פרוכט פון פעלד, אום איהר זאלט מעהר ניט האבען הונגער שאנדע זייענדיג צווישען די פעלקער.
31 דאמאלס וועט איהר זיך דערמאהנען אייער שלעכטען אויפיהרען זיך און אייערע ניט גוטע טהאטען, און איהר וועט זיך זעלבסט פארוואירפע מאכען פאר אייערע זינד און אייערע גרוילטהאטען.
32 זייט וויסען אז ניט צוליעב אייך טהו איך דאס — זאגט גאט דער אלמעכטיגער, שעהמט זיך און האט שאנדע פאר [illegible] אויפפיהרונג, הויז פון ישראל !
33 אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער : דאן ווען איך וועל אייך רייניגע פון אלע אייערע זינד, ווען איך וועל בעזעצען די שטעדט און די רואינען וועלען אבגעבויט ווערען,
34 ווען דאס וויסטע לאנד וועט בעארבייט ווערען, אנשטאט וואס זי איז געוועזען וויסט, ווי עס האבען געזעהען אלע פערבייגעהער —
35 וועט מען זאגען : אט דיעזע פערוויסטע לאנד איז געווארען ווי דער גארטען פון עדן, און די רואינערטע, פערוויסטע און צושטערטע שטעדט זיינען ווי בעפעסטיגטע שטעדט בעזעצט.

וְהַנְּשַׁמּוֹת וְהַנֶּהֱרָסוֹת בְּצוּרוֹת יָשָׁבוּ׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר 36
יִשָּׁאֲרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי ׀ אֲנִי יְהוָה בָּנִיתִי הַנֶּהֱרָסוֹת
נָטַעְתִּי הַנְּשַׁמָּה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ כֹּה 37
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה עוֹד זֹאת אִדָּרֵשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
לָהֶם אַרְבֶּה אֹתָם כַּצֹּאן אָדָם׃ כְּצֹאן קָדָשִׁים כְּצֹאן 38
יְרוּשָׁלַםִ בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת מְלֵאוֹת
צֹאן אָדָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

CAP. XXXVII. לז

לז

הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ א
הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת׃ וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב ׀ 2
סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת
מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה 3
וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַתָּה יָדָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא עַל־ 4
הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ
דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה ה
הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים 6
וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם
רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי 7
וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל־
עַצְמוֹ׃ וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם 8
עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא 9
אֶל־הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר ׀
אֲדֹנָי יֱהֹוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים
הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ׃ וְהִנַּבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ י
וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד־מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר 11
אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה
אֹמְרִים יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ׃

לכן

ל״ו v. 36. ע״כ לספרדים   v. 37. הפטורה לשבת וחול המועד של פסח
והספרדים מתחילין היתה עלי   v. 38. דרי׳ בצרי   ibid. עד כאן לאשכנזים

36 דאן וועלען אנערקענען די פעלקער, וועלכע זיינען געבליעבען ארום אייך, אַז איך גאָט האָב אָבגעבויט די צושטערטע שטעדט און פערפלאַנצט דאָס פערוויסטעטע לאַנד — איך, גאָט, האָב גערעדט און געטהאָן!

37 אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: אָט וואָס נאָך איך וועל איינוויליגען צו טהאָן צו זיי, צו דאָס הויז פון ישראל: איך וועל זייערע מענשען פערמעהרען ווי שעפּסען,

38 ווי הייליגע שעפּסען, ווי די שעפּסען וואָס מען האָט אין ירושלים גע־בראַכט אין די פייערטאגען, אזוי וועלען זיין די פערוויסטע שטעדט פול מיט מענשען־שעפּסען; דאן וועלען זיי וויסען, אז איך בין גאָט.

קאַפּיטעל לז

1 אמאָל איז אויף מיר געוועזן גאָט'ס מאַכט, עס האָט מיר ארויסגעטראַגען אַ שטאַרקער ווינד און האָט מיר אַוועקגעלעגט אין אַ טהאָל, וועלכע איז פול געוועזן מיט ביינער.

2 ער האָט מיר אַרומגעפיהרט רונד־אַרום, ערשט זיי זיינען זעהר פיעל אי־בער'ן גאַנצען טהאָל, און זיי זיינען זעהר טרוקען.

3 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! וועלען דיעזע ביינער לעבעדיג ווערען? האָב איך געענטפערט: „אַלמעכטיגער גאָט, נאָר דו ווייסט דאָס!"

4 האָט ער צו מיר געזאָגט: פּראָפעצייהע אויף דיעזע ביינער און זאָג צו זיי: איהר טרוקענע ביינער, הערט אויס גאָט'ס וואָרט!

5 אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער צו דיעזע ביינער: איך וועל אַריינ־געבען אין אייך אַ לעבענס־גייסט און איהר וועט לעבעדיג ווערען!

6 איך וועל אויף אייך ארויפלעגען אָדערן און לאָזען וואקסען אויף אייך פליישׁ, דאן וועל איך בעציהען אויף אייך הויט און אַריינגעבען אין אייך אַ לעבענס־גייסט, אום איהר זאָלט לעבעדיג ווערען און וויסען אַז איך בין גאָט.

7 איך האָב פּראָפעצייהעט ווי איך בין בעפוילען געוועזן, פּראָפעצייהענדיג האָט זיך אַ שטימע דערהערט, נאָכדעם איז געוואָרען אַ שטורם און די ביינער האָבען זיך צוגערוקט איינער צום אַנדערן,

8 דאן האָב איך געזעהען, אַז עס ווערט אויף זיי אָדערן און עס וואַקסט פליישׁ, אויך איז אויף זיי פערצויגען אַ הויט פון אויבען; נאָר קיין לעבענס־גייסט איז אין זיי ניט געוועזן.

9 דאן האָט ער צו מיר געזאָגט: פּראָפעצייהע צום לעבענס־גייסט, פּראָפעצייהע, מענשענקינד, און זאָג צום לעבענס־גייסט: אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — קום, לעבענס־גייסט, פון אַלע פיער זייטען, בלאָז אויף די ערשלאָגענע ביז זיי וועלען לעבעדיג ווערען!

10 איך האָב פּראָפעצייהעט ווי ער האָט מיר געהייסען, און דער לעבענס־גייסט איז אריין אין זיי; זיי זיינען לעבעדיג געוואָרען און געשטעלט זיך אויף זייערע פיס, זעהר אַ גרויסע אַרמעע.

11 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! אָט דיעזע ביינער בע־דייטען דאָס גאַנצע הויז ישראל — זיי זאָגען אויך: אונזערע ביינער זיינען אויסגעטריקענט און אונזער האָפנונג איז פערלאָרען, מיר זיינען אונטערגעגאַנגען.

12 לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה
אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
13 עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם
14 מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי׃ וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי
אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי
טו 16 נְאֻם־יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה
בֶן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ
17 אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו׃ וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־
18 אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ׃ וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ
אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא־תַגִּיד לָנוּ מָה־אֵלֶּה לָּךְ׃
19 דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־עֵץ
יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וְנָתַתִּי אוֹתָם
עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתִם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי׃
כ 21 וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם׃ וְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם
22 מִסָּבִיב וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל־אַדְמָתָם׃ וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי
אֶחָד בָּאָרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ
וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יֵחָצוּ עוֹד לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת
23 עוֹד׃ וְלֹא יִטַּמְּאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכֹל
פִּשְׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אוֹתָם מִכֹּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ
בָהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
24 לֵאלֹהִים׃ וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה
כה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלֵכוּ וְחֻקֹּתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ וְיָשְׁבוּ
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ־בָהּ

אבותיכם

v. 14. עד כאן v. 15. הפטרת ויגש v. 16, 19. חבריו ק׳ v. 22. יהיו ק׳

12 דערפאר פראפעצייהע און זאג צו זיי: אזוי זאגט גאט דער אלמעכ־טיגער — איך זעלבסט וועל עפענען אייערע גראבען, איך זעלבסט וועל אייך, מיין פאלק ארויסנעהמען פון אייערע גראבען און וועל אייך ברענ־גען צו דאס לאנד ישראל.

13 דאן וועט איהר אנערקענען אז איך בין גאט, ווען איך וועל עפענען אייערע גראבען און וועל אייך, מיין פאלק, ארויסנעהמען פון אייערע גראבען.

14 ווען איהר וועט לעבעדיג ווערען וועל איך מיין גייסט אריינגעבען אין אייך און וועל אייך לאזען רוהיג זיצען אויף אייער לאנד, אום איהר זאלט וויסען אז ווען איך, גאט, רייד איז עס געטהאן — זאגט גאט.

15 און גאט'ס ווארט איז געוועזן צו מיר אזוי צו זאגען:

16 און דו, מענשענקינד, נעהם זיך איין האלץ און שרייב אויף איהם: „פאר יהודה און די קינדער ישראל זיינע פריינדע", דאן נעהם נאך א האלץ און שרייב אויף איהם: „פאר יוסף, אפרים'ס שטאם און דאס גאנצע הויז ישראל זיינע פריינדע";

17 און ברענג זיי נאהענט איינעם צום אנדערן ווי זיי וואלטען איין האלץ געוועזן און זאלען זיי אין דיין האנד פעראייניגט ווערען ווי איין בוים.

18 אויב די קינדער פון דיין פאלק וועלען דיר פרעגען זאגענדיג: „קענסטו אונז ניט ערקלעהרען וואס דאס בעדייט פאר אונז?"

19 זאלסטו זיי זאגען: אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער — איך זעלבסט וועל נעהמען דעם שטאם יוסף'ס, ד. ה. אפרים, אויך די שטאמען פון ישראל זיינע פריינדע, און איך וועל זיי נאהענט מאכען צום שטאם יהודה — איך וועל זיי מאכען ווי איין בוים, און זיי זעלבסט וועלען זיך אין מיין האנד פעראייניגען.

20 זיי וועלען ווערען ווי די העלצער אויף וועלכע דו וועסט אין זייער געגענ־ווארט מיט דיין האנד שרייבען.

21 אויך ערקלעהר זיי: אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער — איך וועל צוזאמעננעהמען די קינדער ישראל פון צווישען די פעלקער וואוהין זיי זיינען אוועקגעגאנגען, איך וועל זיי פערזאמלען פון ארום און וועל זיי ברענגען אויף זייער לאנד.

22 אינ'ם לאנד, אויף די בערג פון ישראל, וועל איך זיי מאכען פאר א פער־אייניגטע פאלק און איין קעניג וועט איבער זיי רעגיערען; זיי וועלען מעהר ניט זיין צוטהיילט אויף צוויי פעלקער און ניט צושפאלטען אויף צוויי קעניגרייכען.

23 זיי וועלען זיך ניט מעהר פעראונרייניגען מיט זייערע געצען און גרויל־טהאטען און אנדערע פערברעכענס, איך וועל זיי ארויסהעלפען פון אלע זייערע וואוינונגען אין וועלכע זיי האבען געזינדיגט; איך זעלבסט וועל זיי רייניגען — דאן אז זיי וועלען מ י י ן פאלק זיין וועל איך זיין זייער גאט.

24 מיין קנעכט דוד וועט זייער קעניג זיין, ער וועט דער איינציגער הירט זיין פאר זיי אלעמען; דאן וועלען זיי געהן לויט מיינע רעכטע, זיי וועלען היטען און טהאן מיינע געזעצע.

25 זיי וועלען זיצען אויף דאס לאנד וועלכע איך האב געגעבען צו מיין קנעכט, צו יעקב'ן, די, אויף וועלכע אייערע עלטערן זיינען געזעסען.

אֲבוֹתֵיכֶם וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־
26 עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית
שָׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם
27 וְנָתַתִּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃ וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם
28 וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּהְיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם
לְעוֹלָם׃ *

לח CAP. XXXVIII. לח

א 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־גּוֹג
3 אֶרֶץ הַמָּגוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל וְהִנָּבֵא עָלָיו׃ וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ
4 וְתֻבָל׃ וְשׁוֹבַבְתִּיךָ וְנָתַתִּי חַחִים בִּלְחָיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ
וְאֶת־כָּל־חֵילֶךָ סוּסִים וּפָרָשִׁים לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל כֻּלָּם קָהָל
ה רָב צִנָּה וּמָגֵן תֹּפְשֵׂי חֲרָבוֹת כֻּלָּם׃ פָּרַס כּוּשׁ וּפוּט
6 אִתָּם כֻּלָּם מָגֵן וְכוֹבָע׃ גֹּמֶר וְכָל־אֲגַפֶּיהָ בֵּית תּוֹגַרְמָה
7 יַרְכְּתֵי צָפוֹן וְאֶת־כָּל־אֲגַפָּיו עַמִּים רַבִּים אִתָּךְ׃ הִכֹּן
וְהָכֵן לְךָ אַתָּה וְכָל־קְהָלֶךָ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ וְהָיִיתָ לָהֶם
8 לְמִשְׁמָר׃ מִיָּמִים רַבִּים תִּפָּקֵד בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא ׀
אֶל־אֶרֶץ ׀ מְשׁוֹבֶבֶת מֵחֶרֶב מְקֻבֶּצֶת מֵעַמִּים רַבִּים עַל
הָרֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָיוּ לְחָרְבָּה תָּמִיד וְהִיא מֵעַמִּים
9 הוּצָאָה וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח כֻּלָּם׃ וְעָלִיתָ כַּשֹּׁאָה תָבוֹא כֶּעָנָן
לְכַסּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים רַבִּים אוֹתָךְ׃
י כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ
11 דְבָרִים עַל־לְבָבֶךָ וְחָשַׁבְתָּ מַחֲשֶׁבֶת רָעָה׃ וְאָמַרְתָּ אֶעֱלֶה
עַל־אֶרֶץ פְּרָזוֹת אָבוֹא הַשֹּׁקְטִים יֹשְׁבֵי לָבֶטַח כֻּלָּם יֹשְׁבִים
12 בְּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתַיִם אֵין לָהֶם׃ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז
בַּז לְהָשִׁיב יָדְךָ עַל־חֳרָבוֹת נוֹשָׁבֹת וְאֶל־עַם מְאֻסָּף מִגּוֹיִם

עשה

* לח v. 23. עד כאן

אויף איהר וועלען זיי זיצען זיי מיט זייערע קינדער און קינדס קינדער, אייביג לאנג ; מיין קנעכט דוד וועט אימער זייער פירשט זיין.

26 איך וועל מיט זיי שליסען א פריעדענס־בונד און דאָס וועט זיין אַ אייביגער בונד מיט זיי ; איך וועל זיי פעסט מאַכען און פערמעהרען זיי, איך וועל אויף אימער מיין הייליגטהום ביי זיי האָבען.

27 מיין וואוינונג וועט זיין איבער זיי — איך וועל זייער גאָט זיין און זיי וועלען מיין פאָלק זיין.

28 דאן וועלען די פעלקער אנערקענען אז איך גאָט הייליג דאָס פאָלק ישראל, ווען מיין הייליגטהום וועט אימער זיין ביי זיי.

קאַפּיטעל לח

1 און גאָט'ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען :

2 מענשענקינד ! ווענדע דיין געזיכט צו גוג (דאָס לאנד מגוג), דער הויפּט פירשט פון משך און תובל, פּראָפעצייהע אויף איהם,

3 און זאָג אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען צו דיר גוג, הויפּט פירשט פון משך און תובל !

4 איך וועל דיר איינשטילען ; איך וועל ארויפטהאָן רינגען אויף דיינע באקען און וועל דיר ארויספיהרען מיט דיין גאנצע ארמעע, פערד און רייטער, אלע שעהן געקליידעט, א גרויסע פערזאַמלונג פון פּאנציר־ און שילדענטרעגער, אלע שווערד־בעוואָפענטע.

5 פּרס, כוש און פוט זיינען מיט זיי, אלע אויף פּאנצירען און העלמס.

6 גמר מיט אַלע זיינע טרופּען, דאָס הויז תוגרמה, די צפון פּראָווינצען מיט אַלע זייזרע טרופּען — פיעל פעלקער זיינען מיט דיר.

7 גרייט זיך צו אָזן זיי פערטיג דו און אלע דיינע טרופּען וועלכע האָבען זיך פערזאמעלט מיט דיר, זיי פאר זיי א וועכטער.

8 שוין פיעלע יאָהרען זינט דו מאַכסט זיך קריעגס־פערטיג און אין ערשט שפּעטערע יאָהרען דענקסטו צו קומען צו דאָס לאנד וואָס קומט צו זיך נאָך אַ שווערד אנפאל, (צו אַ פאָלק) וואָס איז צוזאמענגעקליבען געוואָרען פון פיעלע פעלקער, ד. ה. אויף די בערג ישראל, וועלכע זיינען אימער וויסט געוועזען און דאָס פאָלק ישראל וועלכע איז ארויסגענומען געוואָרען פון פעלקער, און זיצען יעצט אַלע רוהיג,

9 אויף זיי ווילסטו אַרויפגעהן ווי א שטורם, דו ווילסט קומען בעדעקען דאָס לאנד ווי א וואָלקען, ווען דו וועסט זיין מיט אַלע דיינע טרופּען און פיעל פעלקער מיט דיר.

10 אזוי זאָגט גאָט דער אלמעכטיגער : אָט אין יענער צייט וועלען דיר איינפאלען געדאנקען און דו וועסט אויסטראכטען שלעכטע פּלענער —

11 דו וועסט זאָגען : איך וועל ארויף אויף די אונבעפעסטיגטע שטערט, איך וועל בעפאלען די שטילע וואָס זיצען זיך רוהיג, זיי וואוינען אַלע אָהן אַ מויער־וואנד און האָבען קיין ריגעל און קיין טהיר.

12 אום צו רויבען פיעל און פּלינדערן פּערמעגען, דיין האַנד צוריקלעגען אויף די בעוואוינטע רואינען און אויפ'ן פאָלק וואָס איז פערזאמעלט פון פעלקער, וועלכע טרייבט געשעפט זיצענדיג אויף די געבירגע פונ'ם לאנד.

13 עֹשֶׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן יֹשְׁבֵי עַל־טַבּוּר הָאָרֶץ׃ שְׁבָא וּדְדָן
וְסֹחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל־כְּפִרֶיהָ יֹאמְרוּ לְךָ הֲלִשְׁלֹל שָׁלָל
אַתָּה בָא הֲלָבֹז בַּז הִקְהַלְתָּ קְהָלֶךָ לָשֵׂאת ׀ כֶּסֶף וְזָהָב
14 לָקַחַת מִקְנֶה וְקִנְיָן לִשְׁלֹל שָׁלָל גָּדוֹל׃ לָכֵן הִנָּבֵא בֶן־
אָדָם וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלוֹא ׀ בַּיּוֹם
טו הַהוּא בְּשֶׁבֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לָבֶטַח תֵּדָע׃ וּבָאתָ מִמְּקוֹמְךָ
מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן אַתָּה וְעַמִּים רַבִּים אִתָּךְ רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם
16 קָהָל גָּדוֹל וְחַיִל רָב׃ וְעָלִיתָ עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל כֶּעָנָן לְכַסּוֹת
הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּהְיֶה וַהֲבִאוֹתִיךָ עַל־אַרְצִי לְמַעַן
17 דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהִקָּדְשִׁי בְךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג׃ כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הַאַתָּה־הוּא אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קַדְמוֹנִים
בְּיַד עֲבָדַי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים בַּיָּמִים הָהֵם שָׁנִים לְהָבִיא
18 אֹתְךָ עֲלֵיהֶם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גוֹג עַל־
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה תַּעֲלֶה חֲמָתִי בְּאַפִּי׃
19 וּבְקִנְאָתִי בְאֵשׁ־עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
כ רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וְרָעֲשׁוּ מִפָּנַי דְּגֵי הַיָּם וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה וְכֹל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנֶהֶרְסוּ הֶהָרִים וְנָפְלוּ
21 הַמַּדְרֵגוֹת וְכָל־חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל׃ וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל־
הָרַי חֶרֶב נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה חֶרֶב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה׃
22 וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ בְּדֶבֶר וּבְדָם וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ
אֵשׁ וְגָפְרִית אַמְטִיר עָלָיו וְעַל־אֲגַפָּיו וְעַל־עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר
23 אִתּוֹ׃ וְהִתְגַּדִּלְתִּי וְהִתְקַדִּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

CAP. XXXIX. לט

לט

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא עַל־גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
2 הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל׃ וְשֹׁבַבְתִּיךָ

ששאתיך

לח v. 18. הפטרת שבת וחול המועד של סוכות

13 שבא, דדן, די קויפלייטע פון תרשיש און אלע איהרע לאנד־בעזיצער וועלען דיר פרעגען : ביזטו געקומען אום פיעל צו רויבען ? האסטו דיינע טרופען פערזאמעלט אום פערמעגען צו פלינדערן ? דו ווילסט אוועקטראגען זילבער און גאלד, צו נעהמען האנדעל און אייגענטהום רויבענדיג פיעל ? !
14 דערפאר פראפעצייהע, מענשענקינד, און זאג צו גוג : אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער, אט אין יענעם טאג ווען מיין פאלק ישראל וועט זיך אין רוהע בעזעצען וועסטו וועגען דעם ערפאהרען,
15 און וועסט קומען פון דיין ארט, פון די צפון־פראווינצען, דו און פיעלע פעלקער מיט דיר, אלע פערד רייטער, א גרויסע פערזאמלונג און א פיעל־צאהליגע ארמעע.
16 דו וועסט דאן ארויפגעהן אויף מיין פאלק ישראל, דאס גאנצע לאנד צו פערדעקען ווי א וואלקען — דאס וועט זיין אין שפעטערע צייטען ווען איך וועל דיר אויף מיין לאנד ברענגען, אום אלע פעלקער זאלען מיר אנערקענען ווען איך וועל דורך דיר, גוג, געהייליגט ווערען אין זייער געגענווארט.
17 אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער : ביזטו דאס דער זעלביגער וואס איך האב אין פריהערדיגע צייטען גערעדט דורך מיינע קנעכט, נביאים און ישראל וועלכע האבען פראפעצייהעט אין יענע טעג און יאהרען אז איך וועל דיר אויף זיי ברענגען.
18 עס וועט געשעהען אין יענעם טאג, ווען גוג וועט קומען אויף דאס לאנד ישראל — זאגט גאט דער אלמעכטיגער — וועט מיין צארן און וואוטה שטייגען.
19 און אין מיין אויפרעגונג מיט מיין פייערדיגען צארן האב איך פאראויס־געזאגט : אויב ניט אין יענער צייט וועט זיין א גרויסער שטורעם אויף דאס לאנד ישראל.
20 עס וועלען פאר מיר ציטערען די פיש פון ים, די פויגלען פון הימעל און די טהיערען פון פעלד מיט אלעס וואס ווימעלט אויף דער ערד, אויך אלע מענשען וואס אויף דר'ערד; עס וועלען איסגעריסען ווערען בערג, איינ־פאלען די הויכע טהורעמס און די מויערוועגד וועלען פאלען צו דער ערד.
21 דאן וועל איך קענען איהם צוזאמענרופען אלע שווערד ארמעען פון מיינע בערג — זאגט גאט דער אלמעכטיגער — איינעמס שווערד וועט קעגען צווייטען זיין.
22 איך וועל זיך מיט איהם אברעכענען דורך שווערד און בלוט, פלייצענדע רעגענס און האגעל שטיינער פייער און שוועבעל וועל איך אויף איהם מאכען רעגענען, אויך אויף זיינע טרופען און די פיעל פעלקער וואס זיינען מיט איהם.
23 איך וועל גרויס און הייליג ווערען, איך וועל בעוואוסט ווערען אין געגענ־ווארט פון פיעל פעלקער, אום זיי זאלען אנערקענען אז איך בין גאט.

קאפיטעל לט

1 און דו, מענשענקינד ! פראפעצייהע אויף גוג און זאג : אזוי זאגט גאט דער אלמעכטיגער — איך וועל זיך נעהמען צו דיר, גוג, הויפט־פירשט פון משך און תבל.
2 איך וועל דיר איינשטילען, איך וועל דיר אונערוואורטעט ארויספיהרען פון די צפון־פראווינצען און וועל דיר ברענגען אויף די בערג פון ישראל.

וְשִׁשֵּׁאתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן וַהֲבִאוֹתִךָ עַל־הָרֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְהִכֵּיתִי קַשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאולֶךָ וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ 3
אַפִּיל׃ עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים 4
אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעֵיט צִפּוֹר כָּל־כָּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ
לְאָכְלָה׃ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי ה
יֱהוִה׃ וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמָגוֹג וּבְיֹשְׁבֵי הָאִיִּים לָבֶטַח וְיָדְעוּ 6
כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְאֶת־שֵׁם קָדְשִׁי אוֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל 7
וְלֹא־אַחֵל אֶת־שֵׁם־קָדְשִׁי עוֹד וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה
קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה בָאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה 8
הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי׃ וְיָצְאוּ יֹשְׁבֵי ׀ עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעֲרוּ 9
וְהִשִּׂיקוּ בְּנֶשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה בְּקֶשֶׁת וּבְחִצִּים וּבְמַקֵּל יָד
וּבְרֹמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים׃ וְלֹא־יִשְׂאוּ עֵצִים מִן־ י
הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחְטְבוּ מִן־הַיְּעָרִים כִּי בַנֶּשֶׁק יְבַעֲרוּ־אֵשׁ
וְשָׁלְלוּ אֶת־שֹׁלְלֵיהֶם וּבָזְזוּ אֶת־בֹּזְזֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃
וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג ׀ מְקוֹם־שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל 11
גֵּי הָעֹבְרִים קִדְמַת הַיָּם וְחֹסֶמֶת הִיא אֶת־הָעֹבְרִים וְקָבְרוּ
שָׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל־הֲמוֹנֹה וְקָרְאוּ גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג׃ וּקְבָרוּם 12
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהֵר אֶת־הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃
וְקָבְרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הִכָּבְדִי נְאֻם 13
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְאַנְשֵׁי תָמִיד יַבְדִּילוּ עֹבְרִים בָּאָרֶץ מְקַבְּרִים 14
אֶת־הָעֹבְרִים אֶת־הַנּוֹתָרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה
שִׁבְעָה־חֳדָשִׁים יַחְקֹרוּ׃ וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה טו
עֶצֶם אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוּן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים
אֶל־גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג׃ וְגַם שֶׁם־עִיר הֲמוֹנָה וְטִהֲרוּ הָאָרֶץ׃ 16
וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה אֱמֹר לְצִפּוֹר כָּל־ 17
כָּנָף וּלְכֹל ׀ חַיַּת הַשָּׂדֶה הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ הֵאָסְפוּ מִסָּבִיב עַל־
זִבְחִי אֲשֶׁר אֲנִי זֹבֵחַ לָכֶם זֶבַח גָּדוֹל עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל
ואכלתם

v. 2. א נחה v. 3. מלא וא״ו v. 8. קמץ בז״ק v. 14. ג״ע בג״ע

3 דאָרט וועל איך אַרויסשטעלען דיין בויגען פון דיין לינקע האַנד און דיינע פיילען וועל איך אַרויסוואַרפען פון דיין רעכטע האַנד.

4 אויף די בערג פון ישראל וועסטו פאַלען, דו מיט אַלע דיינע טרופּען און די פעלקער וואָס מיט דיר, צו אַלערליי רויב־פויגלען און פעלד־טהיע־רען האָב איך דיר אַלס שפּייז געגעבען.

5 אויפ'ן פעלד וועסטו פאַלען, אַזוי ווי איך גאָט האָב גערעדט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

6 איך וועל אַנשיקען אַ פייער אויף מגוג און די רוהיגע אינזעל בעוואָהנער, אום זיי זאָלען וויסען אַז איך בין גאָט.

7 מיין הייליגען נאָמען וועל איך בעקאַנט מאַכען צווישען מיין פאָלק ישראל, איך וועל מעהר ניט לאָזען פערשוועכען מיין הייליגען נאָמען; דאַן וועלען די פעלקער אַנערקענען אַז איך גאָט בין הייליג אין ישראל.

8 עס איז שוין געקומען און געשעהען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — דאָס איז דער טאָג וואָס איך האָב פאָראויס געזאָגט!

9 די איינוואָהנער פון די שטעדט אין ישראל, וועלען אַרויסגעהען און ברע־נען און הייצען מיט וואַפען, שילדען, פאַנצירען, בויגענס, פיילען, האַנד־שטעקענס און שפּיזען; זיבען יאָהר וועלען זיי דערפון פייער מאַכען.

10 זיי וועלען ניט ברענגען האָלץ פון פעלד און וועלען ניט האַקען פון די וועלדער, נאָר מיט וואַפען וועלען זיי פייער מאַכען; דאַן וועלען זיי בערויבען זייערע בערויבער און פּלינדערען זייערע פּלינדערערס — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

11 עס וועט אַזוי זיין: אין יענע צייט וועל איך ישראל גע־בען פאַר גוג אַלס אַ אָרט אויף אַ גראַב (קבר), דעם טהאָל וואו מען געהט אַריבער צום מזרח זייט פון ים, עס וועט אויפהערען דער פערביי־גאַנג; דאָרט וועט מען בעגראָבען גוג מיט זיין גאַנצע רוישענדע אַרמעע, און מען וועט עס רופען: „גיא המון גוג" (דער טהאָל פון גוג'ס אַרמעע).

12 דאָס הויז ישראל וועט זיי באַגראָבען זיבען מאָנאַטען לאַנג, אום ריין צו מאַכען דאָס לאַנד.

13 דאָס גאַנצע פאָלק פונ'ם לאַנד וועט זיי באַגראָבען, עס וועט ביי זיי צום אָנדענקונג זיין דער טאָג ווען איך וועל געעהרט ווערען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

14 די שטענדיגע איינוואָהנער וועלען אָנשטעלען די וואָס געהן דורך דאָס לאַנד אַז די דורכגעהער זאָלען בעגראָבען די וואָס זיינען נאָך איבערגע־ליעבען (ליגענדיג) איבער'ן גאַנצען לאַנד אום איהר צו רייניגען; זיי וועלען דאָס נאָכזוכען אין ענדע פון די זיבען מאָנאַטען.

15 די דורכגעהער וועלען אַרומגעהן איבער'ן לאַנד און ווען איינער פון זיי וועט דערזעהען אַ מענשען־ביין, וועט ער נעבען איהם אוועקשטעלען אַ צייכען, ביז די טוידטענבעגרעבער וועלען איהם באַגראָבען אין „גיא המון גוג" (דער טהאָל וואו עס איז באַגראָבען גוג'ס אַרמעע),

16 [אויך אין דער שטאָדט, וועלכע מען רופט „המונה"] ביז זיי וועלען ריין מאַכען דאָס לאַנד.

17 און דו, מענשענקינד, אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — זאָג צו די אַלע בעפליגעלטע פויגלען אויך צו אַלע פעלד־טהיערען: פערזאַמעלט זיך און קומט, קלייב זיך צוזאַמען פון אַרום צו מיין שלאַכטונג וואָס איך שלאַכט פאַר אייך אויף די בערג פון ישראל; עס איז אַ גרויסע שלאַכ־טונג — איהר וועט עסען פלייש און טרינקען בלוט.

18 וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר וּשְׁתִיתֶם דָּם: בְּשַׂר גִּבּוֹרִים תֹּאכֵלוּ וְדַם־
נְשִׂיאֵי הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ אֵילִים כָּרִים וְעַתּוּדִים פָּרִים מְרִיאֵי
19 בָשָׁן כֻּלָּם: וַאֲכַלְתֶּם־חֵלֶב לְשָׂבְעָה וּשְׁתִיתֶם דָּם לְשִׁכָּרוֹן
כ מִזִּבְחִי אֲשֶׁר־זָבַחְתִּי לָכֶם: וּשְׂבַעְתֶּם עַל־שֻׁלְחָנִי סוּס
21 וָרֶכֶב גִּבּוֹר וְכָל־אִישׁ מִלְחָמָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה: וְנָתַתִּי
אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־הַגּוֹיִם אֶת־מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
22 וְאֶת־יָדִי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָהֶם: וְיָדְעוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲנִי
23 יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִן־הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה: וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי
בַעֲוֹנָם גָּלוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי וָאַסְתִּר פָּנַי
24 מֵהֶם וָאֶתְּנֵם בְּיַד צָרֵיהֶם וַיִּפְּלוּ בַחֶרֶב כֻּלָּם: כְּטֻמְאָתָם
כה וּכְפִשְׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי אֹתָם וָאַסְתִּר פָּנַי מֵהֶם: לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִה עַתָּה אָשִׁיב אֶת־שְׁבִית יַעֲקֹב וְרִחַמְתִּי כָּל־
26 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם קָדְשִׁי: וְנָשׂוּ אֶת־כְּלִמָּתָם וְאֶת־
כָּל־מַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי בְּשִׁבְתָּם עַל־אַדְמָתָם לָבֶטַח
27 וְאֵין מַחֲרִיד: בְּשׁוֹבְבִי אוֹתָם מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֹתָם
28 מֵאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם רַבִּים: וְיָדְעוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתִי אֹתָם אֶל־הַגּוֹיִם וְכִנַּסְתִּים
29 אֶל־אַדְמָתָם וְלֹא־אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם שָׁם: וְלֹא־אַסְתִּיר עוֹד
פָּנַי מֵהֶם אֲשֶׁר שָׁפַכְתִּי אֶת־רוּחִי עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה:

CAP. XL. מ

א בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֶּעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הֻכְּתָה הָעִיר
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה:
2 בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים הֱבִיאַנִי אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיְנִיחֵנִי אֶל־
3 הַר גָּבֹהַּ מְאֹד וְעָלָיו כְּמִבְנֵה־עִיר מִנֶּגֶב: וַיָּבֵיא אוֹתִי
שָׁמָּה וְהִנֵּה־אִישׁ מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה נְחֹשֶׁת וּפְתִיל־פִּשְׁתִּים
בידו

לט v. 17. 19. מלעיל   v. 25. שבות קרי   v. 26. חסר א׳

18 איהר וועט עסען דאָס פלייש פון די העלדען און טרינקען דאָס בלוט פון די פירשטען, ווידערס, שעפּסען, בעק און אָקסען, אַלע געמאסטעט אין בשן.

19 איהר וועט עסען פעטס ביז זאט און טרינקען בלוט ביז בערוישונג פון מיין שפּייז־אָפּפער וואָס איך האָב פאר אייך געשאָכטען.

20 איהר וועט זאט ווערען אויף מיין טיש מיט פערד און רייטער, העלדען און קריעגס־לייט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

21 דאן וועל איך לאָזען מערקען מיין עהרע אונטער די פעלקער, און אַלע פעלקער וועלען זעהען מיין אורטהייל וואָס איך האָב געטהאָן און מיין שטראָף וואָס איך האָב אויף זיי געלעגט.

22 פון יענעם טאָג און ווייטער וועט דאָס הויז ישראל אַנערקענען אז איך, עוויגער, בין זייער גאָט.

23 און די פעלקער וועלען וויסען, אז איבער זייערע זינד איז דאָס הויז ישראל פערטריעבען געוואָרען, און וויל זיי זיינען אונטריי געווען קעגען מיר האָב איך פערבאָרגען מיין געזיכט פון זיי און איבערגעגעבען זיי אין האנד פון זייערע פיינד ביז זיי זיינען אַלע פון שווערד געפאַלען.

24 לויט זייער אונריינקייט און זייערע פערברעכענס האָב איך מיט זיי גע־טהאָן ווען איך האָב פון זיי פערבאָרגען מיין געזיכט.

25 דערפאַר — אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — יעצט וועל איך צוריק־ברענגען יעקב׳ס געפאַנגענשאַפט און וועל ערבאַרעמען דאָס גאַנצע הויז ישראל אוים אייפער פאר מיין הייליגען נאָמען.

26 זיי וועלען פערגעסען זייער בעליידיגונג און זייערע אַלערליי אונטריי־הייט וואָס זיי האָבען געגען מיר געטהאָן ווען זיי וועלען רוהיג זיצען אויף זייער לאַנד און קיינער וועט זיי בעאונרוהיגען.

27 ווען איך וועל זיי צוריקברענגען פון די פעלקער און צונויפקלייבען זיי פון די לענדער פון זייערע פיינד, ווען איך וועל דורך זיי געהייליגט ווערען אין געגענוואַרט פון פיעל פעלקער.

28 זיי וועלען אַנערקענען אז איך, עוויגער, בין זייער גאָט ווען נאָכדעם ווי איך האָב זיי פערטריעבען צו די פעלקער וועל איך זיי צונויפזאַמלען אויף זייער לאַנד און וועל פון זיי דאָרטען מעהר ניט איבערלאָזען.

29 איך וועל שוין מעהר מיין געזיכט פון זיי ניט פערבאָרגען, קוים האָב איך מיין גייסט געגאָסען אויף דאָס הויז ישראל — זאָגט גאָט דער אַלמעכ־טיגער.

קאַפּיטעל מ

1 אין פינף־און־צוואַנציגסטען יאָהר צו אונזער אויסוואַנדערונג, אין אָנ־פאַנג יאָהר, צעהן טעג אין מאָנאַט דעם פיערצעטען יאָהר, נאָכדעם ווי די שטאָדט איז צושלאָגען געוואָרען, פונקט אין דעם טאָג איז געווען אויף מיר גאָט׳ס מאַכט און האָט מיר אַהין געבראַכט.

2 אין אַ געטליכע ערשיינונג האָט ער מיר געבראַכט אינ׳ם לאַנד ישראל און האָט מיר איבערגעלאָזען אויף זעהר אַ הויכען בארג, אויף וועלכען עס איז געווען ווי אַ געבויטע שטאָדט אין דרום זייט.

3 ער האָט מיר אַהין געבראַכט ערשט דאָרטען איז אַ מאַן מיט אַ געשטאַלט ווי פון קופּער, אין זיין האַנד האָט ער געהאַלטען אַ פלאַקסענעם שנור און אַ מעסט שטעקען, ער איז געשטאַנען אין טהויער.

4 בְּיָדוֹ וּקְנֵה הַמִּדָּה וְהוּא עֹמֵד בַּשָּׁעַר׃ וַיְדַבֵּר אֵלַי הָאִישׁ
בֶּן־אָדָם רְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְּׁמָע וְשִׂים לִבְּךָ לְכֹל
אֲשֶׁר־אֲנִי מַרְאֶה אוֹתָךְ כִּי לְמַעַן הַרְאוֹתְכָה הֻבָאתָה
ה הֵנָּה הַגֵּד אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ וְהִנֵּה
חוֹמָה מִחוּץ לַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב וּבְיַד הָאִישׁ קְנֵה הַמִּדָּה
שֵׁשׁ־אַמּוֹת בָּאַמָּה וָטֹפַח וַיָּמָד אֶת־רֹחַב הַבִּנְיָן קָנֶה אֶחָד
6 וְקוֹמָה קָנֶה אֶחָד׃ וַיָּבוֹא אֶל־שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ
הַקָּדִימָה וַיַּעַל בְּמַעֲלוֹתָו וַיָּמָד ׀ אֶת־סַף הַשַּׁעַר קָנֶה אֶחָד
7 רֹחַב וְאֵת סַף אֶחָד קָנֶה אֶחָד רֹחַב׃ וְהַתָּא קָנֶה אֶחָד
אֹרֶךְ וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב וּבֵין הַתָּאִים חָמֵשׁ אַמּוֹת וְסַף
8 הַשַּׁעַר מֵאֵצֶל אֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ וַיָּמָד אֶת־
9 אֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד׃ וַיָּמָד אֶת־אֻלָם הַשַּׁעַר
שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילָו שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְאֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבָּיִת׃
י וְתָאֵי הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַקָּדִים שְׁלֹשָׁה מִפֹּה וּשְׁלֹשָׁה מִפֹּה
מִדָּה אַחַת לִשְׁלָשְׁתָּם וּמִדָּה אַחַת לָאֵילִם מִפֹּה וּמִפּוֹ׃
11 וַיָּמָד אֶת־רֹחַב פֶּתַח־הַשַּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַשַּׁעַר
12 שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמּוֹת׃ וּגְבוּל לִפְנֵי הַתָּאוֹת אַמָּה אֶחָת
וְאַמָּה־אַחַת גְּבוּל מִפֹּה וְהַתָּא שֵׁשׁ־אַמּוֹת מִפּוֹ וְשֵׁשׁ
13 אַמּוֹת מִפּוֹ׃ וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר מִגַּג הַתָּא לְגַגּוֹ רֹחַב עֶשְׂרִים
14 וְחָמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח נֶגֶד פָּתַח׃ וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים שִׁשִּׁים
טו אַמָּה וְאֶל־אֵיל הֶחָצֵר הַשַּׁעַר סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וְעַל־פְּנֵי
הַשַּׁעַר הָיאתוֹן עַל־לִפְנֵי אֻלָם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי חֲמִשִּׁים
16 אַמָּה׃ וְחַלֹּנוֹת אֲטֻמוֹת אֶל־הַתָּאִים וְאֶל אֵלֵיהֵמָה
לִפְנִימָה לַשַּׁעַר סָבִיב ׀ סָבִיב וְכֵן לָאֵלַמּוֹת וְחַלּוֹנוֹת
17 סָבִיב ׀ סָבִיב לִפְנִימָה וְאֶל־אַיִל תִּמֹרִים׃ וַיְבִיאֵנִי אֶל־
הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְהִנֵּה לְשָׁכוֹת וְרִצְפָה עָשׂוּי לֶחָצֵר סָבִיב ׀
18 סָבִיב שְׁלֹשִׁים לְשָׁכוֹת אֶל־הָרִצְפָה׃ וְהָרִצְפָה אֶל־כֶּתֶף

השערים

v. 4. קמץ בלא אס״ף   v. 6. במעלתיו קרי   v. 9. ואיליו ק   v. 15. האיתון ק

4 און דער מאַן האָט צו מיר גערעדט: „מענשענקינד! זעה מיט דיינע אויגען, הער מיט דיינע אויערען און נעהם צום הארצען אַלץ וואָס איך וועל דיר ווייזען, ווארום דו ביזט אהער געבראַכט נאָר אום דיר צו ווייזען, דערצעהל דאָס הויז פון ישראל אַלץ וואָס דו זעהסט!"

5 עס איז געווען אַ מויערוואַנד אויסען הויז רונד אַרום און ביי'ן מאַן אין האַנד איז געווען אַ מעסט־שטעקען זעקס איילען מיט האַנד־ברייט (די לענג) ער האָט אויסגעמאָסטען די ברייט פון געביידע איין שטעקען אויף די הויך איין שטעקען.

6 דאַן איז ער אריינגעגאַנגען אין טהויער וואָס איז געווענדעט מזרח צו, ער איז ארויף אויף די טרעפּ און אויסגעמאָסטען דעם שוועל פון טהויער איין שטעקען די ברייט און נאָך איין שוועל איין שטעקען די ברייט.

7 יעדער צימער איז געווען איין שטעקען די לענג און איין שטעקען די ברייט, צווישען די צימערען — פינף איילען, אויף דער שוועל פון טהויער וואָס נעבען אַריינגאַנג פון גרויסען צימער, איין שטעקען.

8 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם אַריינגאַנגס צימער פון אינוויינעניג — איין שטעקען.

9 ער האָט אויך אויסגעמאָסטען דעם צימער נעבען טהויער אַכט איילען און זיינע זיילען — צוויי איילען, אויף דעם אריינגאַנגס צימער פון אינוויינעניג.

10 די צימערען נעבען טהויער פון מזרח אַריינגאַנג — דריי פון איין זייט און דריי פון אַנדער זייט, איין מאָס פאַר אַלע דריי, אויך די זעלביגע מאָס פון די זיילען פון ביידע זייטען.

11 דאַן האָט ער אויסגעמאָסטען די ברייט פון אריינגאַנג אין טהויער — צעהן איילען, די לענג פון טהויער — דרייצעהן איילען.

12 אַ גרענעץ פון איין אייל איז געווען פאַר די צימערען, צו איין אייל פון ביידע זייטען; יעדער צימער איז געווען זעקס איילען פון איין זייט און פון דער אַנדער זייט.

13 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם טהויער פון'ם דאַך פון צימער ביי זיין דאַך — פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט, איין איינגאַנג קעגען דעם צווייטען.

14 ער האָט געמאָסטען די זיילען זעכציג איילען צוזאַמען מיט דעם זייל פון הויף וואָס אַרום טהויער.

15 פון זייט פון איינגאַנגס־טהויער ביז דעם צימער פון אינערליכען טהויער — פופציג איילען.

16 די פענסטער זיינען צוגעמאַכט געווען אינוויינעניג צו די צימערען און זיילען וואָס זיינען געווען אַרום טהויער און די גרויסע צימערען; די פענסטער זיינען געווען רונד אַרום אינוויינעניג צו, די זיילען זיינען געווען פון פאַלם־בוימער.

17 ער האָט מיר אַריינגעפיהרט אין אויסערליכען הויף, דאָרטען זיינען קליינע צימערלאַך, דער הויף רונד אַרום איז אויסגעלעגט מיט ־ילען; דרייסיג צימערען זיינען געווען אויף די דילען.

19 הַשְּׁעָרִים לְעֻמַּת אֹרֶךְ הַשְּׁעָרִים הָרִצְפָּה הַתַּחְתּוֹנָה׃ וַיָּמָד
רֹחַב מִלִּפְנֵי הַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹנָה לִפְנֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִי מִחוּץ
כ מֵאָה אַמָּה הַקָּדִים וְהַצָּפוֹן׃ וְהַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ
21 הַצָּפוֹן לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה מָדַד אָרְכּוֹ וְרָחְבּוֹ׃ וְתָאוֹ
שְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וּשְׁלֹשָׁה מִפּוֹ וְאֵילָו וְאֵלַמָּו הָיָה כְּמִדַּת
הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים
22 בָּאַמָּה׃ וְחַלּוֹנָו וְאֵלַמָּו וְתִמֹרָו כְּמִדַּת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו
דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּבְמַעֲלוֹת שֶׁבַע יַעֲלוּ־בוֹ וְאֵילַמָּו לִפְנֵיהֶם׃
23 וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי נֶגֶד הַשַּׁעַר לַצָּפוֹן וְלַקָּדִים וַיָּמָד
24 מִשַּׁעַר אֶל־שַׁעַר מֵאָה אַמָּה׃ וַיּוֹלִכֵנִי דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וְהִנֵּה־
שַׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וּמָדַד אֵילָו וְאֵילַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃
כה וְחַלּוֹנִים לוֹ וּלְאֵילַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב כְּהַחַלֹּנוֹת הָאֵלֶּה
26 חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה׃ וּמַעֲלוֹת
שִׁבְעָה עֹלוֹתָו וְאֵלַמָּו לִפְנֵיהֶם וְתִמֹרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ
27 וְאֶחָד מִפּוֹ אֶל־אֵילָו׃ וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם
28 וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל־הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת׃ וַיְבִיאֵנִי
אֶל־חָצֵר הַפְּנִימִי בְּשַׁעַר הַדָּרוֹם וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר הַדָּרוֹם
29 כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ וְתָאָו וְאֵלָו וְאֵלַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה
וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ
ל וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת׃ וְאֵלַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ
31 חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת׃ וְאֵילַמָּו אֶל־
חָצֵר הַחִצוֹנָה וְתִמֹרִים אֶל־אֵילָו וּמַעֲלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעֲלָו׃
32 וַיְבִיאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַקָּדִים וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר
33 כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה׃ וְתָאָו וְאֵלָו וְאֵלַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה
וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה

וְרֹחַב

---

v. 19. מלעיל v. 21. ותאיו ק׳ ibid. ואיליו ק׳ ibid. ואלמיו ק׳ v. 22. וחלוניו ק׳ ibid. ואלמיו ק׳
ibid. ותמריו ק׳ ibid. ואילמיו ק׳ v. 24. אליו ק׳ ibid. ואילמיו ק׳ v. 25. ולאילמיו קרי
v. 26. עולותיו קרי ibid. ואלמיו קרי ibid. אליו קרי v. 29. ותאיו ק׳ ibid. ואיליו קרי
ibid. ואלמיו קרי ibid. ולאלמיו קרי v. 31. ואילמיו קרי ibid. אליו קרי ibid. מעליו ק׳
v. 33. ותאיו קרי ibid. ואליו קרי ibid. ואלמיו קרי ibid. ולאלמיו קרי

18 די דילען זיינען געווען ביי'ן זייט פון די טהויערען, איבער די לענג פון די טהויערען, ד. ה. די אונטערשטע דילען.

19 ער האָט אויסגעמאָסטען די ברייט פון פאַר דעם ניעדעריגען טהויער וואָס פאַר דעם אינערליכען הויף, פון אויסען — הונדערט איילען צו מזרח און צפון.

20 דעם טהויער וואָס איז געווענדעט צו צפון פון אויסערליכען הויף, האָט ער אויסגעמאָסטען אין דער לענג און ברייט.

21 זיינע צימערען זיינען געווען דריי פון איין זייט און דריי פון דער אַנדער זייט, זיילען און צימערען זיינען געווען לויט די מאָאס פון ערשטען טהויער — פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט.

22 זיינע פענסטער, צימערען און פאַלמזיילען לויט די מאָאס פון טהויער וואָס איז געווענדעט מזרח צו, אַז מען פלעגט אַרויפגעהען זיבען טרעפּ זיינען די זיילען געווען פון פאָרענט.

23 דער אינערליכער הויף האָט געהאַט אַ טהויער קעגען דעם טהויער פון צפון און מזרח ; פון איין טהויער ביז דעם צווייטען האָט ער אָבגעמאָסטען הונדערט איילען.

24 דאַן האָט ער מיר געפיהרט דרום צו איז אַ טהויער געווען, ער האָט אויס־געמאָסטען זיינע זיילען און צימערען לויט די זעלביגע מאָאס.

25 די פענסטער זיינע און פון זיינע צימערען רונד אַרום איז ווי די פענס־טער — פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט.

26 אויף זיבען טרעפּ דאַרף מען אַרויפגעהען פאַר די צימערען, ער האָט אויך פאַלמזיילען איינער פון איין זייט און איינער פון צווייטען זייט אַלס **זיילען.**

27 אויך איז אַ טהויער צום אינערליכען הויף דרום צו, ער האָט אויסגעמאָס־טען פון איין טהויער צום צווייטען, דרום צו, הונדערט איילען.

28 דאַן האָט ער מיר אַריינגעבראַכט אין אינערליכען הויף דורך דעם טהויער פון דרום און ער האָט אויסגעמאָסטען דעם דרום טהויער מיט די זעלביגע מאָאס.

29 זיינע צימערען, זיילען און איינגאַנגס צימערען לויט די זעלביגע מאָאס, אין איהם אויך רונד אַרום אין די צימערען זיינען פענסטער, פופציג איי־לען די לענג און פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט.

30 רונד אַרום זיינען צימערען, פינף־און־צוואַנציג איילען די לענג און פינף איילען די ברייט.

31 די צימערן זיינען אַרויסגעגאַנגען צום אויסערליכען הויף, ער האָט געהאַט פאַלמזיילען און אכט טרעפּ אַרויף צו געהן.

32 דאַן האָט ער מיר אַריינגעבראַכט אין אינערליכען הויף מזרח צו און האָט אויסגעמאָסטען דעם טהויער לויט די מאָס.

33 אויך זיינע צימערלאַך, זיילען און גרויסע צימערן, לויט די זעלביגע מאָס, אין איהם און אין די צימערן רונד אַרום זיינען פענסטער געווען, פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט.

34 וְרֹ֕חַב חָמֵ֥שׁ וְעֶשְׂרִ֖ים אַמָּֽה׃ וְאֵלַמָּו֙ לֶחָצֵר֙ הַחִ֣יצוֹנָ֔ה
וְתִמֹרִ֖ים אֶל־אֵילָ֣ו מִפּ֣וֹ וּמִפּ֑וֹ וּשְׁמֹנֶ֥ה מַעֲל֖וֹת מַעֲלָֽו׃
לה וַיְבִיאֵ֖נִי אֶל־שַׁ֣עַר הַצָּפ֑וֹן וּמָדַ֕ד כַּמִּדּ֖וֹת הָאֵֽלֶּה׃ 36 תָּאָו֙
אֵלָ֣ו וְאֵֽלַמָּ֔ו וְהַחַלּוֹנ֥וֹת ל֖וֹ סָבִ֣יב ׀ סָבִ֑יב אֹ֚רֶךְ חֲמִשִּׁ֣ים אַמָּ֔ה
וְרֹ֕חַב חָמֵ֥שׁ וְעֶשְׂרִ֖ים אַמָּֽה׃ 37 וְאֵילָו֙ לֶחָצֵר֙ הַחִ֣יצוֹנָ֔ה
וְתִמֹּרִ֛ים אֶל־אֵילָ֖ו מִפּ֣וֹ וּמִפּ֑וֹ וּשְׁמֹנֶ֥ה מַעֲל֖וֹת מַעֲלָֽו׃
38 וְלִשְׁכָּ֣ה וּפִתְחָ֔הּ בְּאֵילִ֖ים הַשְּׁעָרִ֑ים שָׁ֥ם יָדִ֖יחוּ אֶת־הָעֹלָֽה׃
39 וּבְאֻלָ֣ם הַשַּׁ֗עַר שְׁנַ֤יִם שֻׁלְחָנוֹת֙ מִפּ֔וֹ וּשְׁנַ֥יִם שֻׁלְחָנ֖וֹת מִפֹּ֑ה
לִשְׁח֤וֹט אֲלֵיהֶם֙ הָעוֹלָ֔ה וְהַחַטָּ֖את וְהָאָשָֽׁם׃ מ וְאֶל־הַכָּתֵ֣ף
מִ֠חוּצָה לָעוֹלֶ֞ה לְפֶ֙תַח֙ הַשַּׁ֣עַר הַצָּפ֔וֹנָה שְׁנַ֖יִם שֻׁלְחָנ֑וֹת
וְאֶל־הַכָּתֵ֣ף הָאַחֶ֗רֶת אֲשֶׁר֙ לְאֻלָ֣ם הַשַּׁ֔עַר שְׁנַ֖יִם שֻׁלְחָנֽוֹת׃
41 אַרְבָּעָ֨ה שֻׁלְחָנ֜וֹת מִפֹּ֗ה וְאַרְבָּעָ֧ה שֻׁלְחָנ֛וֹת מִפֹּ֖ה לְכֶ֣תֶף
הַשָּׁ֑עַר שְׁמוֹנָ֥ה שֻׁלְחָנ֖וֹת אֲלֵיהֶ֥ם יִשְׁחָֽטוּ׃ 42 וְאַרְבָּעָ֨ה שֻׁלְחָנ֜וֹת
לָעוֹלָ֗ה אַבְנֵ֤י גָזִית֙ אֹ֩רֶךְ֩ אַמָּ֨ה אַחַ֜ת וָחֵ֗צִי וְרֹ֨חַב אַמָּ֤ה
אַחַת֙ וָחֵ֔צִי וְגֹ֖בַהּ אַמָּ֣ה אֶחָ֑ת אֲלֵיהֶ֗ם וְיַנִּ֙יחוּ֙ אֶת־הַכֵּלִ֔ים
אֲשֶׁ֨ר יִשְׁחֲט֧וּ אֶת־הָעוֹלָ֛ה בָּ֖ם וְהַזָּֽבַח׃ 43 וְהַשְׁפַתַּ֗יִם טֹ֧פַח
אֶחָ֛ד מוּכָנִ֥ים בַּבַּ֖יִת סָבִ֣יב ׀ סָבִ֑יב וְאֶל־הַשֻּׁלְחָנ֖וֹת בְּשַׂ֥ר
הַקָּרְבָּֽן׃ 44 וּמִח֨וּצָה לַשַּׁ֜עַר הַפְּנִימִ֗י לִֽשְׁכוֹת֙ שָׁרִ֔ים בֶּחָצֵ֣ר
הַפְּנִימִ֗י אֲשֶׁ֤ר אֶל־כֶּ֙תֶף֙ שַׁ֣עַר הַצָּפ֔וֹן וּפְנֵיהֶ֖ם דֶּ֣רֶךְ הַדָּר֑וֹם
אֶחָ֗ד אֶל־כֶּ֙תֶף֙ שַׁ֣עַר הַקָּדִ֔ים פְּנֵ֖י דֶּ֥רֶךְ הַצָּפֹֽן׃ מה וַיְדַבֵּ֖ר
אֵלָ֑י זֹ֣ה הַלִּשְׁכָּ֗ה אֲשֶׁ֤ר פָּנֶ֙יהָ֙ דֶּ֣רֶךְ הַדָּר֔וֹם לַכֹּ֣הֲנִ֔ים שֹׁמְרֵ֖י
מִשְׁמֶ֥רֶת הַבָּֽיִת׃ 46 וְהַלִּשְׁכָּ֗ה אֲשֶׁ֤ר פָּנֶ֙יהָ֙ דֶּ֣רֶךְ הַצָּפ֔וֹן לַכֹּ֣הֲנִ֔ים
שֹׁמְרֵ֖י מִשְׁמֶ֣רֶת הַמִּזְבֵּ֑חַ הֵ֣מָּה בְנֵֽי־צָד֗וֹק הַקְּרֵבִ֧ים מִבְּנֵֽי־
לֵוִ֛י אֶל־יְהוָ֖ה לְשָֽׁרְתֽוֹ׃ 47 וַיָּ֨מָד אֶת־הֶחָצֵ֜ר אֹ֣רֶךְ ׀ מֵאָ֣ה אַמָּ֗ה
וְרֹ֛חַב מֵאָ֥ה אַמָּ֖ה מְרֻבָּ֑עַת וְהַמִּזְבֵּ֖חַ לִפְנֵ֥י הַבָּֽיִת׃ 48 וַיְבִאֵ֙נִי֙
אֶל־אֻלָ֣ם הַבַּ֔יִת וַיָּ֙מָד֙ אֵ֣ל אֻלָ֔ם חָמֵ֤שׁ אַמּוֹת֙ מִפֹּ֔ה וְחָמֵ֥שׁ
אַמּ֖וֹת מִפֹּ֑ה וְרֹ֣חַב הַשַּׁ֔עַר שָׁלֹ֥שׁ אַמּוֹת֙ מִפּ֔וֹ וְשָׁלֹ֥שׁ אַמּ֖וֹת

מפו

v. 34. ואלמיו ק ibid. אליו ק ibid. מעליו ק v. 36. תאיו קרי ibid אליו ק ibid.
ואלמיו ק v. 37. ואיליו ק ibid. אליו ק ibid. מעליו ק 39. 41. ק״א עליהם v. 43. כצ״ל

34 אויף זיינען אין איהם צימערן צום אויסערליכען הויף און פּאַלמזיילען פון ביידע זייטען, עס איז געוועזן אַכט טרעפּ אַרויף צו געהן.

35 ער האָט מיר אויך אַריינגעבראַכט אין טהויער פון צפון זייט און אויס־געמאָסטען די זעלביגע מאָס.

36 זיינע צימערלאַך, זיילען און גרויסע צימערן ; רונד אַרום האָט ער פענסטער געהאַט, פופציג איילען די לענג און פינף־און־צוואַנציג איילען די ברייט.

37 זיינע זיילען זיינען אַרויסגעקומען צום אויסערליכען הויף — פּאַלמזיילען פון ביידע זייטען, עס איז געוועזן אַכט טרעפּ אַרויף צו געהן.

38 אויף אַ קליינער צימערל מיט אַ טהיר צו די זיילען פון די טהויערן — דאָרטען פלעגט מען אָבשווייִנקען דעם גאַנץ־אָפּפער.

39 אין איינגאַנגס־צימער זיינען געשטאַנען צוויי טישען אין איין זייט און צוויי טישען אין אַנדער זייט, אויף זיי פלעגט מען קוילען דעם גאַנץ־זינד־ און שולד־אָפּפער.

40 ביים זייט פון אויסערליכען אַרויפגאַנג צום טהיר פון צפון טהויער — צוויי טישען, און ביים אַנדער זייט פון אַריינגאַנגס צימער — צוויי טישען.

41 פיער טישען פון איין זייט און פיער טישען פון אַנדער זייט נעבען טהויער — אַכט טישען ; אויף זיי פלעגט מען שלאַכטען.

42 די פיער טישען פאַר דעם גאַנץ־אָפּפער, זיינען געוועזן פון געהאַקטע שטיי־נער איין אייל און אַ האַלב די לענג, איין אייל און אַ האַלב די ברייט און איין אייל די הויך ; אויף זיי פלעגט מען אַוועקלעגען די מעסערס מיט וועלכע מען קוילעט די גאַנץ־אָפּפער אָדער אַנדערע געשאָכטענע.

43 די הוקען (אויפצוהענגען) איין האַנדברייט, זיינען איינגעשרויפט געוועזן אין הויז רונד־אַרום, דער קערפּער פון קרבן (אָפּפער) איז אַראָבגעהאַנגען ביז די טישען.

44 אויסען דעם אינערליכען טהויער צימערלאַך פאַר די זינגערס אין אינערליכען הויף, צום זייט פון צפון־טהויער מיט אַ אַריינגאַנג דרום־צו, איינער צום זייט פון מזרח־טהויער געווענדעט צפון־צו.

45 און ער האָט צו מיר געזאָגט : דיעזער צימער וואָס קוקט אַרויס דרום־צו, איז פאַר די כהנים וואָס היטען די וואַך פונ׳ם הויז.

46 אויך דער צימער וואָס קוקט אַרויס צפון־צו, איז פאַר די כהנים וואָס הי־טען די וואַך פון מזבח (אַלטאַר), דאָס זיינען צדוק׳ס קינדער, (וועלכע שטאַמען פון לוי) וואָס זיינען בעשטימט צו דאָס געטליכע דיענסט.

47 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם הויף — הונדערט איילען די לענג און הונדערט איילען די ברייט, פיער־עקיג ; דער מזבח איז געשטאַנען פאַר דאָס הויז.

48 ער האָט מיר אַריינגעבראַכט אין גרויסען צימער פון הויז און האָט אויסגעמאָסטען פונ׳ם זייל פון צימער פינף איילען פון איין זייט און פינף איילען פון אַנדער זייט, אויך די ברייט פון טהויער דריי איילען פון איין זייט און דריי איילען פון אַנדער זייט.

49 מִפּוֹ׃ אֹרֶךְ הָאֻלָם עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַמָּה
וּבַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעַמֻּדִים אֶל־הָאֵילִים אֶחָד
מִפֹּה וְאֶחָד מִפֹּה׃

מא Cap. XLI. מא

א וַיְבִאֵנִי אֶל־הַהֵיכָל וַיָּמָד אֶת־הָאֵילִים שֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב
2 מִפּוֹ וְשֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב־מִפּוֹ רֹחַב הָאֹהֶל׃ וְרֹחַב הַפֶּתַח
עֶשֶׂר אַמּוֹת וְכִתְפוֹת הַפֶּתַח חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת מִפּוֹ וַיָּמָד אָרְכּוֹ אַרְבָּעִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים
3 אַמָּה׃ וּבָא לִפְנִימָה וַיָּמָד אֵיל־הַפֶּתַח שְׁתַּיִם אַמּוֹת
4 וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת׃ וַיָּמָד אֶת־
אָרְכּוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה אֶל־פְּנֵי הַהֵיכָל
ה וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ וַיָּמָד קִיר הַבַּיִת שֵׁשׁ
אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלָע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב לַבַּיִת
6 סָבִיב׃ וְהַצְּלָעוֹת צֵלָע אֶל־צֵלָע שָׁלוֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פְּעָמִים
וּבָאוֹת בַּקִּיר אֲשֶׁר־לַבַּיִת לַצְּלָעוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב לִהְיוֹת
7 אֲחוּזִים וְלֹא־יִהְיוּ אֲחוּזִים בְּקִיר הַבָּיִת׃ וְרָחֲבָה וְנָסְבָה
לְמַעְלָה לְמַעְלָה לַצְּלָעוֹת כִּי מוּסַב־הַבַּיִת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה סָבִיב ׀ סָבִיב לַבַּיִת עַל־כֵּן רֹחַב לַבַּיִת לְמָעְלָה
8 וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל־הָעֶלְיוֹנָה לַתִּיכוֹנָה׃ וְרָאִיתִי לַבַּיִת
גֹּבַהּ סָבִיב ׀ סָבִיב מְיֻסְּדוֹת הַצְּלָעוֹת מְלוֹ הַקָּנֶה שֵׁשׁ
9 אַמּוֹת אַצִּילָה׃ רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר־לַצֵּלָע אֶל־הַחוּץ חָמֵשׁ
י אַמּוֹת וַאֲשֶׁר מֻנָּח בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבָּיִת׃ וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת
11 רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וּפֶתַח
הַצֵּלָע לַמֻּנָּח פֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד לַדָּרוֹם
12 וְרֹחַב מְקוֹם הַמֻּנָּח חָמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וְהַבִּנְיָן
אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה פְּאַת דֶּרֶךְ־הַיָּם רֹחַב שִׁבְעִים אַמָּה
וְקִיר הַבִּנְיָן חָמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב ׀ סָבִיב וְאָרְכּוֹ תִּשְׁעִים

אמה

מ״א v. 8. מסדות ק׳ ibid. כצ״ל

49 די לענג פון גרויסען צימער צוואַנציג איילען און די ברייט עלף איילען, דער ארויפגאַנג איז געווען אויף טרעפּ; די זיילען זיינען געווען ביי די זייטען פון טהיר, איינער פון איין זייט און איינער פון אַנדער זייט.

קאַפּיטעל מא

1 אויף צום טעמפּעל האָט ער מיר געבראַכט און האָט אויסגעמאָסטען פון די טהיר־זיילען זעקס איילען ברייט פון איין זייט און זעקס איילען פון אַנדער זייט — דאָס איז געווען די ברייט פון געצעלט.

2 די ברייט פון איינגאַנג צעהן איילען און די זייט־ווענד פון אריינגאַנג — פינף איילען פון איין זייט און פינף איילען פון צווייטען זייט; ער האָט אויסגעמאָסטען זיין לענג פערציג איילען און די ברייט צוואַנציג איילען.

3 דאַן איז ער אריין אינוויינינג און האָט אויסגעמאָסטען די זיילען פון טהיר צוויי איילען, די הויך פון טהיר זעקס איילען און די ברייט פון טהיר זיעבען איילען.

4 דאַן האָט ער אויסגעמאָסטען זיין לענג צוואַנציג איילען און די ברייט צוואַנציג איילען פאַר דער זייט פון טעמפּעל, און ער האָט צו מיר געזאָגט: „דאָס איז דער אַלערהייליגסטהום”.

5 ער האָט אויך אויסגעמאָסטען די וואַנד פון הויז זעקס איילען און די ברייט פון יעדער זייט־צימער רונד אַרום דאָס הויז — פיער איילען.

6 די זייט צימערן זיינען געווען אַ צימער נעבען אַ צימער דריי־און־דרייסיג מאָל, זיי זיינען אויסגעבויט אויף'ן וואַנד פון הויז אַרום אַלע זייטען אום זיי זאָלען זיך האַלטען, זיי האָבען זיך ניט געהאַלטען אין וואַנד פונ'ם הויז.

7 פון די ברייט איז אויבען אַ רונדער טרעפּ געווען אין די זייטען, איבער דער גאַנצען רונד פון הויז איז אויבען רונד אַרום ווי אַ טרעפּ געווען, דער־פאַר איז דער אויבען פון הויז ברייט געווען, אַזוי פלעגט ארויפגעהן פון די אונטערסטע ביז די אויבערסטע דורך די מיטעלסטע.

8 אויך האָב איך געזעהען רונד אַרום הויז אַ פוקלעקייט, דאָס איז געווען דער פונדאַמענט פון די זייט־צימערן, אַ שטעקען־פול, זעקס האַנד־איילען.

9 די ברייט פון זייט־צימער־וואַנד אויסענזייט, צו פינף איילען, אַזוי פיעל איז אויך געווען איבערגעלאָזען פאַר דעם רוים פון זייט־צימער אינווייניג.

10 צווישען די צימערלאַך צוואַנציג איילען די ברייט רונד אַרום דאָס הויז.

11 די טהיר פון זייט־צימער אין רוים — איין טהיר אין צפון און איין טהיר אין דרום, די ברייט פון רוים איז פינף איילען רונד אַרום.

12 די געביידע וואָס אויפ'ן באַלקאָן, אין ווינקעל, מערב־צו, זיעבציג איילען די ברייט; די וואַנד פון געביידע רונד אַרום — פינף איילען די ברייט און נײַנציג איילען די לענג.

אַמָּה׃ 13 וּמָדַד אֶת־הַבַּיִת אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְהַגִּזְרָה וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה׃ 14 וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה לַקָּדִים מֵאָה אַמָּה׃ טו וּמָדַד אֹרֶךְ־הַבִּנְיָן אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה אֲשֶׁר עַל־אַחֲרֶיהָ וְאַתּוּקֶיהָא מִפּוֹ וּמִפּוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי וְאֻלַמֵּי הֶחָצֵר׃ 16 הַסִּפִּים וְהַחַלּוֹנִים הָאֲטֻמוֹת וְהָאַתִּיקִים ׀ סָבִיב לִשְׁלָשְׁתָּם נֶגֶד הַסַּף שְׂחִיף עֵץ סָבִיב ׀ סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד־הַחַלֹּנוֹת וְהַחַלֹּנוֹת מְכֻסּוֹת׃ 17 עַל־מֵעַל הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב ׀ סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן מִדּוֹת׃ 18 וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתִמֹרִים וְתִמֹרָה בֵּין־כְּרוּב לִכְרוּב וּשְׁנַיִם פָּנִים לַכְּרוּב׃ 19 וּפְנֵי אָדָם אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ וּפְנֵי־כְפִיר אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ עָשׂוּי אֶל־כָּל־הַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב׃ כ מֵהָאָרֶץ עַד־מֵעַל הַפֶּתַח הַכְּרוּבִים וְהַתִּמֹרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֵיכָל׃ 21 הַהֵיכָל מְזוּזַת רְבֻעָה וּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ הַמַּרְאֶה כַּמַּרְאֶה׃ 22 הַמִּזְבֵּחַ עֵץ שָׁלוֹשׁ אַמּוֹת גָּבֹהַּ וְאָרְכּוֹ שְׁתַּיִם אַמּוֹת וּמִקְצֹעוֹתָיו לוֹ וְאָרְכּוֹ וְקִירֹתָיו עֵץ וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃ 23 וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַהֵיכָל וְלַקֹּדֶשׁ׃ 24 וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַדְּלָתוֹת שְׁתַּיִם מוּסַבּוֹת דְּלָתוֹת שְׁתַּיִם לְדֶלֶת אֶחָת וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת לְאַחֶרֶת׃ כה וַעֲשׂוּיָה אֲלֵיהֶן אֶל־דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כְּרוּבִים וְתִמֹרִים כַּאֲשֶׁר עֲשׂוּיִם לַקִּירוֹת וְעָב עֵץ אֶל־פְּנֵי הָאוּלָם מֵהַחוּץ׃ 26 וְחַלּוֹנִים אֲטֻמוֹת וְתִמֹרִים מִפּוֹ וּמִפּוֹ אֶל־כִּתְפוֹת הָאוּלָם וְצַלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֻבִּים׃

מב CAP XLII. מב

א וַיּוֹצִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה הַדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וַיְבִאֵנִי אֶל־הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר נֶגֶד הַגִּזְרָה וַאֲשֶׁר־נֶגֶד הַבִּנְיָן אֶל־הַצָּפוֹן׃ 2 אֶל־פְּנֵי אֹרֶךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצָּפוֹן וְהָרֹחַב חֲמִשִּׁים אַמּוֹת׃ 3 נֶגֶד הָעֶשְׂרִים אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי וְנֶגֶד

רצפה

מ״א v. 15. ואתיקהא קרי v. 16. כ״א שחיף v. 20. נקוד עליו

13 ער האָט אויסגעמאָסטען דאָס הויז — די לענג הונדערט איילען; דער באַלקאַן, די געביידע און די ווענד — הונדערט איילען די לענג.
14 די פאָדערזייטיגע ברייט פון הויז און באַלקען מזרח צו — הונדערט איילען.
15 ער האָט אויך אויסגעמאָסטען די לייַנג פון געביידע איבער דעם באַלקאָן, אין דער הינטערזייט צוזאַמען מיט איהרע ווינקעל־זיילען פון ביידע זייטען — הונדערט איילען, איינשליסענד דעם אינערליכען טעמפּעל מיט די הויף־געביידען.
16 די שוועלען, די פערמאַכטע פענסטער און די ווינקעל־זיילען זיינען גע־וועזען ארום דריי זייטען; יעדער שוועל איז געווען בעצויגען מיט דינע ברעטער רונד אַרום, אויך די דילען ביז די פענסטער און די פענסטער זיינען בעדעקט געווען.
17 העכער איבער׳ן טהיר, ווי אין אינערליכען הויז אַזוי אין אויסערליכען, אויף די גאַנצע ווענד רונד אַרום; ווי אין אינוויינינגסטען אַזוי אין אויס־ערליכען, איז געווען אויסגעמאָסטען.
18 אויך געמאַכטע פויגעל־סטאַטוען און פאַלמזיילען, צו איין פאַלמזייל צווי־שען יעדער פויגעל־סטאַטוע; יעדע סטאַטוע האָט צוויי געזיכטער גע־האַט —
19 פון איין זייט פאַלמזייל אַ מענשעשע געזיכט, און פון דער אַנדער זייט אַ לייבענגעזיכט; דאָס איז געמאַכט געווען רונד אַרום דאָס גאַנצע הויז.
20 פון די דילען ביז איבער׳ן טהיר זיינען געמאַכט געווען סטאַטוען און פאַלמ־זיילען אַרום די ווענד פון טעמפּעל.
21 די פּפאָסטען פון טעמפּעל זיינען פיער עקיג געווען, זיי האָבען אויסגע־זעהען ווי דער פאָדערזייט פון היילינגטהום.
22 דער הילצערנער מזבח (אַלטאַר) — דריי איילען די הויך און צוויי איילען די לענג; זיינע ווינקלען און די לענג פון זיינע ווענד איז געווען פון האָלץ. ער האָט מיר געזאָגט: „דאָס איז דער טיש וואָס שטעהט פאַר גאָט".
23 דער טעמפּעל און דער היילינגטהום האָבען צוויי טהירען געהאַט —
24 יעדער טהיר איז געווען פון צוויי (האַלבע) טהירען: צוויי דריי־טהירען צו איין טהיר און צוויי צו דער אַנדער טהיר.
25 אויך אויף די טהירען פון טעמפּעל איז געווען געמאַכט שניצונגען פון פויגעל־בילדער און פאַלמזיילען ווי עס איז געמאַכט צו די ווענד, פון דיקען האָלץ איבער דעם גאַנצען זאַאל פון אויסערען.
26 אין די זייטען פון זאַאל זיינען געווען פערמאַכטע פענסטער פון ביידע זייטען, אויך זייט צימערען אין די קווער באַלקען.

קאַפּיטעל מב

1 דאן האָט ער מיר געפיהרט אויפ׳ן וועג פון אויסערליכען הויף, וואָס פיהרט צו צפון, און האָט מיר געבראַכט אין צימער קעגענאיבער דער באַלקאָן, וואָס איז נעבען געביידע, צפון צו.
2 אינ׳ם וואַנד פון הונדערט איילען לענג איז דער צפון אריינגאַנג (די ברייט איז פופציג איילען).
3 געגען די צוואַנציג וואָס אין אינערליכען הויף, אויף געגען די דילען פון

רִצְפָּה אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אַתִּיק אֶל־פְּנֵי־אַתִּיק
4 בַּשְּׁלִשִׁים׃ וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב אֶל־
ה הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה אֶחָת וּפִתְחֵיהֶם לַצָּפוֹן׃ וְהַלְּשָׁכוֹת
הָעֶלְיוֹנֹת קְצֻרוֹת כִּי־יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה מֵהַתַּחְתֹּנוֹת
6 וּמֵהַתִּיכֹנוֹת בִּנְיָן׃ כִּי מְשֻׁלָּשׁוֹת הֵנָּה וְאֵין לָהֶן עַמּוּדִים
כְּעַמּוּדֵי הַחֲצֵרוֹת עַל־כֵּן נֶאֱצַל מֵהַתַּחְתֹּנוֹת וּמֵהַתִּיכֹנוֹת
7 מֵהָאָרֶץ׃ וְגָדֵר אֲשֶׁר־לַחוּץ לְעֻמַּת הַלְּשָׁכוֹת דֶּרֶךְ הֶחָצֵר
8 הַחִצוֹנָה אֶל־פְּנֵי הַלְּשָׁכוֹת אָרְכּוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ כִּי־
אֹרֶךְ הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִצוֹנָה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְהִנֵּה
9 עַל־פְּנֵי הַהֵיכָל מֵאָה אַמָּה׃ וּמִתַּחַתה לְּשָׁכוֹת הָאֵלֶּה
י הַמֵּבוֹא מֵהַקָּדִים בְּבֹאוֹ לָהֵנָּה מֵהֶחָצֵר הַחִצֹנָה׃ בְּרֹחַב ׀
גֶּדֶר הֶחָצֵר דֶּרֶךְ הַקָּדִים אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה וְאֶל־פְּנֵי הַבִּנְיָן
11 לְשָׁכוֹת׃ וְדֶרֶךְ לִפְנֵיהֶם כְּמַרְאֵה הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ
הַצָּפוֹן כְּאָרְכָּן כֵּן רָחְבָּן וְכֹל מוֹצָאֵיהֶן וּכְמִשְׁפְּטֵיהֶן
12 וּכְפִתְחֵיהֶן׃ וּכְפִתְחֵי הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם פֶּתַח
בְּרֹאשׁ דָּרֶךְ דֶּרֶךְ בִּפְנֵי הַגְּדֶרֶת הֲגִינָה דֶּרֶךְ הַקָּדִים
13 בְּבוֹאָן׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי לִשְׁכוֹת הַצָּפוֹן לִשְׁכוֹת הַדָּרוֹם אֲשֶׁר
אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה הֵנָּה ׀ לִשְׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּ־שָׁם
הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לַיהוָה קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים שָׁם יַנִּיחוּ ׀
קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וְהַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם כִּי הַמָּקוֹם
14 קָדֹשׁ׃ בְּבֹאָם הַכֹּהֲנִים וְלֹא־יֵצְאוּ מֵהַקֹּדֶשׁ אֶל־הֶחָצֵר
הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנִּיחוּ בִגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶן כִּי־קֹדֶשׁ
טו הֵנָּה יִלְבְּשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר לָעָם׃ וְכִלָּה
אֶת־מִדּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְהוֹצִיאַנִי דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר
16 פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּמְדָדוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב׃ מָדַד רוּחַ הַקָּדִים
בִּקְנֵה הַמִּדָּה חֲמֵשׁ־אֵמוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב׃
17 מָדַד רוּחַ הַצָּפוֹן חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב׃

את

v. 5. כ״א יאכלו v. 9. ומתחת הלשכות קרי ibid. המביא קרי v 14 ולבשו קרי v 16. מאות ק

אויסערליכען הויף, דאָרט וואו עס זיינען געווען דריי ווינקעל זיילען איינער געגען דעם אַנדערען.

4 פאַר די צימערלאַך, צעהן איילען גאַנג, איז די אינערליכע ברייט איין איל גאַנג; זייערע טהירען זיינען געווען אין צפון.

5 די אויבערשטע צימערלאַך זיינען פערשמאָלט געווען, וואָרום די ווינקעל זיילען פון געביידע האָבען פון זיי פערנומען, ווי פון די אונטערשטע אַזוי פון די מיטעלסטע.

6 זיי זיינען געווען דריי עקיגע און האָבען ניט געהאַט זיילען ווי די וואָס אויף די הויפען, דערפאַר איז אָבגעקומען פון די אונטערשטע און מיטעל־סטע, פון אונטען.

7 דער צוים וואָס פון אויסענווייניג קעגעען־איבער די צימערלאַך, האָט דורכגעשנימען דעם אויסערליכען הויף די גאַנצע לענג פון די צימערלאַך, פופציג איילען די לענג.

8 די לענג פון די צימערען וואָס אין אינערליכען הויף — פופציג איילען, ד. ה. פון ביידע זייטען טעמפעל הונדערט איילען.

9 געצויגען האָבען זיך די צימערען פון מזרח־אַריינגאַנג, אריינגעהן אין זיי האָט מען געדאַרפט פון אויסערליכען הויף.

10 אין דער ברייט פון מזרח'דיגען הויפצוים פאַר דעם באַלקאָן זיינען צי־מערלאַך געווען איבער די גאַנצע געביידע.

11 פאַר זיי איז געווען אַ צוגאַנג, אַזוי ווי פאַר די צימערלאַך וואָס קומען אַרויס אין צפון, ווי זייער לענג אַזוי זייער ברייט, אויך די אַרויסגאַנגען און די אריינגאַנגען, איז נאָך דעם זעלביגען מאָדעל געווען.

12 אַזוי ווי די טהירען פון די צימערלאַך ביי'ן דרום צוגאַנג איז אויך דאָ אַ טהיר געווען ביי'ן אָנפאַנג פון צוגאַנג (דער צוגאַנג אין פאָדערזייט פון שעהנע אַרומצוימונג), געהענדיג פון מזרח אריינגאַנג.

13 און ער האָט צו מיר געזאָגט: ווי די צפון'דיגע אַזוי די דרום'דיגע צי־מערלאַך, וואָס פאַר דעם באַלקאָן, זיינען צימערלאַך פאַר דאָס הייליג־טהום. דאָרטען עסען די כהנים, וואָס האָבען אַ צוטראָט צו דאָס געטליכע דיענסט, די בעשטימטע הייליגטהימער; דאָרטען האַלט מען דאָס גאַנץ הייליגעס: די שפּייז־ זינד־ אָדער שולד־אָפּפערס, וואָרום דער אָרט איז הייליג.

14 ווען די כהנים קומען, איידער זיי געהען אַרויס פון הייליגטהום אין אויס־ערליכען הויף, זאָלען זיי דאָרט לאָזען זייערע קליידער, די הייליגע, אין וועלכע זיי טהוען די הייליגע אַרבייט, און אָנטהאָן אַנדערע קליידער, דאַן קענען זיי צוטרעטען צו דאָס דיענסט פון פאָלק.

15 אַז ער האָט געענדיגט אויסמעסטען דאָס אינערליכע הויז, האָט ער מיר אַרויסגעפיהרט דורך דעם טהויער וואָס איז געווענדעט צום מזרח־צוגאַנג, דאַן האָט ער איהם רונד אַרום אויסגעמאָסטען.

16 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם מזרח זייט מיט'ן מעסטשטעקען — פינף הונדערט פולע שטעקענס (מעסטשטעקענס) אַרום.

17 ער האָט אויסגעמאָסטען דעם צפון זייט — פינף הונדערט שטעקענס (מעסטשטעקענס).

אֵ֣ת ר֣וּחַ הַדָּר֣וֹם מָדָ֑ד חֲמֵשׁ־מֵא֥וֹת קָנִ֖ים בִּקְנֵ֥ה הַמִּדָּֽה׃ 18
סָבַ֖ב אֶל־ר֣וּחַ הַיָּ֑ם מָדַ֛ד חֲמֵשׁ־מֵא֥וֹת קָנִ֖ים בִּקְנֵ֥ה הַמִּדָּֽה׃ 19
לְאַרְבַּ֨ע רוּח֜וֹת מְדָד֗וֹ ח֤וֹמָה לוֹ֙ סָבִ֣יב ׀ סָבִ֔יב אֹ֚רֶךְ חֲמֵ֣שׁ כ
מֵא֔וֹת וְרֹ֖חַב חֲמֵ֣שׁ מֵא֑וֹת לְהַבְדִּ֕יל בֵּ֥ין הַקֹּ֖דֶשׁ לְחֹֽל׃

מג CAP. XLIII. מג

וַיּוֹלִכֵ֖נִי אֶל־הַשָּׁ֑עַר שַׁ֕עַר אֲשֶׁ֥ר פֹּנֶ֖ה דֶּ֥רֶךְ הַקָּדִֽים׃ וְהִנֵּ֗ה א 2
כְּבוֹד֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל בָּ֖א מִדֶּ֣רֶךְ הַקָּדִ֑ים וְקוֹל֗וֹ כְּקוֹל֙ מַ֣יִם
רַבִּ֔ים וְהָאָ֖רֶץ הֵאִ֥ירָה מִכְּבֹדֽוֹ׃ וּכְמַרְאֵ֨ה הַמַּרְאֶ֜ה אֲשֶׁ֣ר 3
רָאִ֗יתִי כַּמַּרְאֶ֤ה אֲשֶׁר־רָאִ֙יתִי֙ בְּבֹאִי֙ לְשַׁחֵ֣ת אֶת־הָעִ֔יר
וּמַרְא֕וֹת כַּמַּרְאֶ֕ה אֲשֶׁ֥ר רָאִ֖יתִי אֶל־נְהַר־כְּבָ֑ר וָאֶפֹּ֖ל אֶל־
פָּנָֽי׃ וּכְב֥וֹד יְהוָ֖ה בָּ֣א אֶל־הַבָּ֑יִת דֶּ֣רֶךְ שַׁ֔עַר אֲשֶׁ֥ר פָּנָ֖יו 4
דֶּ֥רֶךְ הַקָּדִֽים׃ וַתִּשָּׂאֵ֣נִי ר֔וּחַ וַתְּבִאֵ֖נִי אֶל־הֶחָצֵ֣ר הַפְּנִימִ֑י ה
וְהִנֵּ֛ה מָלֵ֥א כְבוֹד־יְהוָ֖ה הַבָּֽיִת׃ וָאֶשְׁמַ֛ע מִדַּבֵּ֥ר אֵלַ֖י מֵהַבָּ֑יִת 6
וְאִ֕ישׁ הָיָ֥ה עֹמֵ֖ד אֶצְלִֽי׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י בֶּן־אָדָם֙ אֶת־מְק֣וֹם 7
כִּסְאִ֗י וְאֶת־מְקוֹם֙ כַּפּ֣וֹת רַגְלַ֔י אֲשֶׁ֧ר אֶשְׁכָּן־שָׁ֛ם בְּת֥וֹךְ בְּנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֖ל לְעוֹלָ֑ם וְלֹ֣א יְטַמְּא֣וּ ע֣וֹד בֵּֽית־יִ֠שְׂרָאֵל שֵׁ֨ם קָדְשִׁ֜י
הֵ֣מָּה וּמַלְכֵיהֶ֗ם בִּזְנוּתָ֛ם וּבְפִגְרֵ֥י מַלְכֵיהֶ֖ם בָּמוֹתָֽם׃ בְּתִתָּ֨ם 8
סִפָּ֜ם אֶת־סִפִּ֗י וּמְזוּזָתָם֙ אֵ֣צֶל מְזוּזָתִ֔י וְהַקִּ֖יר בֵּינִ֣י וּבֵינֵיהֶ֑ם
וְטִמְּא֣וּ ׀ אֶת־שֵׁ֣ם קָדְשִׁ֗י בְּתוֹעֲבוֹתָם֙ אֲשֶׁ֣ר עָשׂ֔וּ וָאֲכַ֥ל אֹתָ֖ם
בְּאַפִּֽי׃ עַתָּ֞ה יְרַחֲק֧וּ אֶת־זְנוּתָ֛ם וּפִגְרֵ֥י מַלְכֵיהֶ֖ם מִמֶּ֑נִּי 9
וְשָׁכַנְתִּ֥י בְתוֹכָ֖ם לְעוֹלָֽם׃ אַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם הַגֵּ֤ד אֶת־ י
בֵּית־יִשְׂרָאֵל֙ אֶת־הַבַּ֔יִת וְיִכָּלְמ֖וּ מֵעֲוֺנֽוֹתֵיהֶ֑ם וּמָדְד֖וּ אֶת־
תָּכְנִֽית׃ וְאִם־נִכְלְמ֞וּ מִכֹּ֣ל אֲשֶׁר־עָשׂ֗וּ צוּרַ֣ת הַבַּ֡יִת וּתְכוּנָת֡וֹ 11
וּמוֹצָאָ֡יו וּמוֹבָאָ֣יו וְכָל־צוּרֹתָ֡ו וְאֵ֣ת כָּל־חֻקֹּתָיו֩ וְכָל־צוּרֹתָ֨ו
וְכָל־תּוֹרֹתָ֜ו הוֹדַ֣ע אוֹתָ֗ם וּכְתֹב֙ לְעֵ֣ינֵיהֶ֔ם וְיִשְׁמְר֞וּ אֶת־כָּל־
צוּרָת֛וֹ וְאֶת־כָּל־חֻקֹּתָ֖יו וְעָשׂ֥וּ אוֹתָֽם׃ זֹ֖את תּוֹרַ֣ת הַבָּ֑יִת 12
עַל־רֹ֨אשׁ הָהָ֜ר כָּל־גְּבֻל֨וֹ סָבִ֤יב ׀ סָבִיב֙ קֹ֣דֶשׁ קָֽדָשִׁ֔ים הִנֵּה־

זאת

מ״ג v. 10. הפטרת תצוה v. 11. צורתו קרי ibid. תורתו קרי

18 דעם דרום זייט האָט ער אויסגעמאָסטען פינף־הונדערט שטעקענס (מעסטשטעקענס).
19 דאַן האָט ער זיך געקעהרט צו מערב זייט און האָט אויסגעמאָסטען פינף הונדערט שטעקענס (מעסטשטעקענס).
20 פון אַלע פיער זייטען וואו ער האָט געמאָסטען איז אַ מויער־וואַנד געווען רונד אַרום, פינף הונדערט איילען די לענג און פינף הונדערט איילען די ברייט, וועלכע האָט אָבגעטהיילט צווישען דעם הייליגטהום און ניט הייליגען.

קאַפּיטעל מג

1 דאַן האָט ער מיר געפיהרט צום טהויער וואָס איז געווענדעט מזרח צו.
2 און די הערליכקייט פון'ם גאָט פון ישראל איז ערשיענען פון מזרח זייט, זיין שטימע איז געווען ווי דער גערויש פון אַ גרויסען וואַסער — דאָס לאַנד איז בעלויכטען געוואָרען פון זיין הערליכקייט.
3 די ערשיינונג איז געווען ווי יענע ערשיינונג, ד. ה. ווי די ערשיינונג וואָס איך האָב אַ מאָל געזעהען ווען איך האָב בייגעוואָהנט דעם אונטערגאַנג פון שטאָדט ; די ערשיינונגען זיינען געווען ווי די וואָס איך האָב געזעהען ביי'ן טייך כבר, איך בין געפאַלען אויף מיין געזיכט.
4 גאָט'ס הערליכקייט איז אַריין אין הויז דורך דעם טהויער וואָס איז געווענדעט מזרח צו.
5 און אַ ווינד האָט מיר אויפגעהויבען און געבראַכט אין אינוויינינגסטען הויף, ערשט, גאָט'ס הערליכקייט האָט אָנגעפיהלט דאָס הויז.
6 און איך האָב געהערט רעדענדיג צו מיר פון הויז, און אַ מאַן איז נעבען מיר געשטאַנען.
7 ער האָט צו מיר געזאָגט : מענשענקינד ! דאָס איז דער אָרט פון מיין טהראָן און דער אָרט פון מיינע פיסטריט, וואו איך רוה אימער צווישען די קינדער ישראל ; זאָלען די קינדער ישראל מעהר ניט פעראונרייניגען מיין הייליגען נאָמען, זיי און זייערע קעניגע מיט זייער אויסגעלאַסענהייט און באַרג־אַלטאַרען וואָס זיי מאַכען אויף די גראַבען פון זייערע קעניגע,
8 וועלכע האָבען געשטעלט זייער שוועל נעבען מיין שוועל און זייערע טהיר־פּפאָסטען נעבען מיינע — נאָר איין וועגטעל האָט אָבגעטהיילט צווישען מיר און זיי — און זיי האָבען פעראונרייניגט מיין הייליגען נאָמען מיט זייערע גרוילטהאַטען וואָס זיי האָבען געטהאָן, דערפאַר האָב איך זיי פערניכטעט זייענדיג אין צאָרן.
9 יעצט וועלען זיי ערוויטערען פון מיר זייער אויסגעלאַסענהייט און די לייכען פון זייערע קעניגע, דאַן וועל איך אימער וואָהנען צווישען זיי.
10 דו, מענשענקינד, דערצעהל דאָס הויז ישראל וועגען דיעזע הויז און זאָלען זיי זיך שעהמען איבער זייערע זינד ווען זיי וועלען אויסמעסטען דעם פּלאַן,
11 [זיך שעהמענדיג מיט אַלץ וואָס זיי האָבען געטהאָן] די פאָרם פון הויז, זיין איינריכטונג, זיינע אַרויסגאַנגען און אַריינגאַנגען, די פאָרמען פון אַלע זיינע אויסקריצונגען אויף די פאָרמען פון אַלע זיינע ציילען, מאַך דאָס זיי בעקאַנט און צייכען דאָס אויס פאַר זייערע אויגען, אום זיי זאָלען געדענקען אַלע זיינע פאָרמען און אויסקריצונגען, ווען זיי וועלען זיי דאַרפען מאַכען.
12 אַזוי איז געווען דער ראַנד פון הויז : אויפ'ן שפּיץ באַרג, רונד אַרום זיין גרענעץ איז די הויפּט הייליגקייט ; דאָס איז דער ראַנד פון הויז.

13 וְזֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת׃ וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בָּאַמּוֹת אַמָּה
אַמָּה וָטֹפַח וְחֵיק הָאַמָּה וְאַמָּה־רֹחַב וּגְבוּלָהּ אֶל־שְׂפָתָהּ
14 סָבִיב זֶרֶת הָאֶחָד וְזֶה גַּב הַמִּזְבֵּחַ׃ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ עַד־
הָעֲזָרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה אֶחָת
וּמֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד־הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע אַמּוֹת
טו וְרֹחַב הָאַמָּה׃ וְהַהַרְאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת וּמֵהָאֲרִאֵיל וּלְמַעְלָה
16 הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע׃ וְהָאֲרִאֵיל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בִּשְׁתֵּים
17 עֶשְׂרֵה רֹחַב רָבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רְבָעָיו׃ וְהָעֲזָרָה אַרְבַּע
עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רֹחַב אֶל־אַרְבַּעַת רְבָעֶיהָ
וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצִי הָאַמָּה וְהַחֵיק־לָהּ אַמָּה סָבִיב
18 וּמַעֲלֹתֵהוּ פְּנוֹת קָדִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה אֵלֶּה חֻקּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת
19 עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם׃ וְנָתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צָדוֹק הַקְּרֹבִים אֵלַי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה
כ לְשָׁרְתֵנִי פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת׃ וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־
אַרְבַּע קַרְנֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה וְאֶל־הַגְּבוּל
21 סָבִיב וְחִטֵּאתָ אוֹתוֹ וְכִפַּרְתָּהוּ׃ וְלָקַחְתָּ אֵת הַפָּר הַחַטָּאת
22 וּשְׂרָפוֹ בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ׃ וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּקְרִיב
שְׂעִיר־עִזִּים תָּמִים לְחַטָּאת וְחִטְּאוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר
23 חִטְּאוּ בַּפָּר׃ בְּכַלּוֹתְךָ מֵחַטֵּא תַּקְרִיב פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים
24 וְאַיִל מִן־הַצֹּאן תָּמִים׃ וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ
כה הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהֶעֱלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה׃ שִׁבְעַת
יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׂעִיר־חַטָּאת לַיּוֹם וּפַר בֶּן־בָּקָר וְאַיִל מִן־
26 הַצֹּאן תְּמִימִים יַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים יְכַפְּרוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
27 וְטִהֲרוּ אֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדוֹ׃ וִיכַלּוּ אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה בַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלוֹתֵיכֶם
וְאֶת־שַׁלְמֵיכֶם וְרָצָאתִי אֶתְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

וישב

v. 15. ומהאריאל קרי   v. 16. והאריאל קרי   v. 26. למדנחאי וכפרו כתיב
ibid. יכפרו ק   ibid. ידיו ק   v. 27. א׳ במקום י׳ עד כאן

13 די מאָס פֿון מזבח אין איילען איז געווען פֿון איילען וואָס יעדער האָט געהאַלטען אַן אייל מיט אַ האַנדברייט, די טיעפֿקייט איז געווען איין אייל און די ברייט איין אייל, דער קאַרניז פֿון זוים אַרום איז געווען איין שפּאַן; דאָס איז געווען די הויך פֿון מזבח.

14 די טיעפֿקייט פֿון די דילען ביז דעם אונטערסטען צימער — צוויי איילען די הויך און איין אייל די ברייט, פֿון קליינעם צימער ביז דעם גרויסען — פֿיער איילען די הויך און איין אייל די ברייט.

15 דער אַלטאַר־דאַך — פֿיער איילען, פֿון דעם פֿייער־פּלאַץ אַרויף זיינען געווען פֿיער ווינקלען.

16 דער פֿייער־פּלאַץ איז צוועלף איילען די לייננג און צוועלף איילען די ברייט — פֿיער־עקיג אין אַלע פֿיער זייטען.

17 דער פֿערזאַמלונגס צימער — פֿיערצעהן איילען די לענג אויף פֿיערצעהן די ברייט, פֿון אַלע פֿיער זייטען; אַרום איז געווען אַ ראַנד פֿון אַ האַל־בען אייל און איין אייל אַרום איז געווען אַריינגעבויגען, דער אַרויפֿגאַנג איז געווען פֿון מזרח־זייט.

18 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! אַזוי זאָגט גאָט דער אַל־מעכטיגער — דאָס זיינען די געזעצען פֿון מזבח פֿון טאָג וואָס ער ווערט פֿאַרטיג גאַנץ־אָפּפֿער צו ברענגען אויף איהם און צו שפּריצען בלוט.

19 גיב צו די כהנים און לוים וואָס שטאַמען פֿון צדוק, וועלכע זיינען נאָ־הענט צו מיר — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — מיר צו בעדיענען, אַ יונגען אָקס אַלס זינד־אָפּפֿער;

20 און דו זאָלסט נעהמען פֿון זיינע בלוט און שפּריצען אויף זיינע פֿיער עקען, אויף די פֿיער ווינקלען פֿון פֿערזאַמלונגס־צימער, און אויפֿ'ן קאַר־ניז וואָס איז אַרום; רייניג איהם און פֿערדעק איהם.

21 דאַן נעהם דעם זינד־אָפּפֿער־אָקס און פֿערברען איהם אין איינעם פֿון די צימערן פֿון הויז, אויסער דעם הייליגטהום.

22 דעם צווייטען טאָג זאָלסטו ברענגען אַ ציעגען באָק אָהן אַ פֿעהלער, אַלס זינד־אָפּפֿער; זיי זאָלען דערמיט איינאַיבען זיך אָפּפֿער צו ברענגען אויפֿ'ן מזבח ווי זיי האָבען געאָפּפֿערט דעם אָקס.

23 ווען דו ווערסט ענדיגען דעם זינד־אָפּפֿער, זאָלסטו ברענגען אַ יונגען אָקס, אָהן אַ פֿעהלער, אויך אַ ווידער פֿון שעפּסען אָהן אַ פֿעהלער.

24 דו זאָלסט זיי ברענגען פֿאַר גאָט און די כהנים זאָלען אַרויפֿוואַרפֿען זאַלץ אויף זיי און פֿערברענען זיי פֿאַר גאָט.

25 זיעבען טעג זאָלסטו מאַכען יעדען טאָג אַ זינד־אָפּפֿער — אַ יונגען אָקס אָדער אַ ווידער פֿון שעפּסען אָהן אַ פֿעהלער, זאָלען זיי אַלס אָפּפֿער ברענגען.

26 זיעבען טעג זאָלען זיי פֿערדעקען דעם מזבח, רייניגען איהם און איינ־איבען זיך.

27 ווען זיי וועלען ענדיגען די טעג, ד. ה. פֿון אַכטען טאָג און ווייטער, זאָלען די כהנים צובערייטען אויפֿ'ן מזבח זייערע גאַנץ־ און פֿריעדען־אָפּפֿער, איך וועל דאָס פֿון אייך אַננעהמען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

מד CAP. XLIV. מד

וַיָּשֶׁב אֹתִי דֶּרֶךְ שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ הַחִיצוֹן הַפֹּנֶה קָדִים וְהוּא א
סָגוּר׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא 2
יִפָּתֵחַ וְאִישׁ לֹא־יָבֹא בוֹ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּא בוֹ
וְהָיָה סָגוּר׃ אֶת־הַנָּשִׂיא נָשִׂיא הוּא יֵשֶׁב־בּוֹ לֶאֱכוֹל־לֶחֶם 3
לִפְנֵי יְהוָה מִדֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּמִדַּרְכּוֹ יֵצֵא׃
וַיְבִיאֵנִי דֶּרֶךְ־שַׁעַר־הַצָּפוֹן אֶל־פְּנֵי הַבַּיִת וָאֵרֶא וְהִנֵּה מָלֵא 4
כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה וָאֶפֹּל אֶל־פָּנָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי ה
יְהוָה בֶּן־אָדָם שִׂים לִבְּךָ וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְּׁמָע אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֹתָךְ לְכָל־חֻקּוֹת בֵּית־יְהוָה וּלְכָל־
תּוֹרֹתָו וְשַׂמְתָּ לִבְּךָ לִמְבוֹא הַבַּיִת בְּכֹל מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ׃
וְאָמַרְתָּ אֶל־מֶרִי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה 6
רַב־לָכֶם מִכָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ בַּהֲבִיאֲכֶם בְּנֵי־ 7
נֵכָר עַרְלֵי־לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לִהְיוֹת בְּמִקְדָּשִׁי לְחַלְּלוֹ אֶת־
בֵּיתִי בְּהַקְרִיבְכֶם אֶת־לַחְמִי חֵלֶב וָדָם וַיָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי
אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא שְׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת קָדָשָׁי 8
וַתְּשִׂימוּן לְשֹׁמְרֵי מִשְׁמַרְתִּי בְּמִקְדָּשִׁי לָכֶם׃ כֹּה־אָמַר 9
אֲדֹנָי יֱהוִה כָּל־בֶּן־נֵכָר עֶרֶל לֵב וְעֶרֶל בָּשָׂר לֹא יָבוֹא
אֶל־מִקְדָּשִׁי לְכָל־בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי י
אִם־הַלְוִיִּם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעָלַי בִּתְעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּעוּ
מֵעָלַי אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם׃ וְהָיוּ בְמִקְדָּשִׁי מְשָׁרְתִים 11
פְּקֻדּוֹת אֶל־שַׁעֲרֵי הַבַּיִת וּמְשָׁרְתִים אֶת־הַבָּיִת הֵמָּה
יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַזֶּבַח לָעָם וְהֵמָּה יַעַמְדוּ לִפְנֵיהֶם
לְשָׁרְתָם׃ יַעַן אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ אוֹתָם לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם וְהָיוּ 12
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל עָוֺן עַל־כֵּן נָשָׂאתִי יָדִי עֲלֵיהֶם
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם׃ וְלֹא־יִגְּשׁוּ אֵלַי לְכַהֵן לִי 13
וְלָגֶשֶׁת עַל־כָּל־קָדָשַׁי אֶל־קָדְשֵׁי הַקְּדָשִׁים וְנָשְׂאוּ כְּלִמָּתָם

ותועבותם

v. 3 כציל ibid. יתיר ו׳ v. 5 קמץ בלא אס״ף ibid. תורתיו קרי v. 9. סבירין יבואו

קאַפּיטעל מד

1 דאַן האָט ער מיר צוריקגעפיהרט דורך דעם אויסערליכען טהויער פונ'ם הייליגטהום, וואָס איז געווענדעט מזרח־צו, ער איז פערשלאָסען געווען.

2 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: דיעזער טהויער דאַרף זיין פערשלאָסען, ער דאַרף ניט געעפענט ווערען און קיינער זאָל דורך איהם ניט אריינ־געהן, ווייל דער עוויגער, גאָט פון ישראל, קומט דורך איהם אריין — ער מוז פערשלאָסען זיין!

3 נאָר דער פירשט, ווייל ער איז געאַכטעט, ער מעג דאָרטען זיצען און עסען ברויט פאר גאָט; דורך דעם אריינגאַנגס טהויער זאָל ער אריין און מיט דעם זעלביגען וועג זאָל ער ארויס.

4 דאַן האָט ער מיר אריינגעפיהרט דורך דעם צפון־טהויער אין פאָדערסטען טהייל פון הויז, האָב איך דערזעהען, אז גאָט'ס הויז איז פול מיט גאָט'ס הערליכקייט, בין איך געפאַלען אויף מיין געזיכט.

5 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: מענשענקינד! בעטראַכט אין דיין הארצען, בעקוק מיט דיינע אויגען און הער מיט דיינע אויערן אלץ וואָס איך רייד צו דיר וועגען אַלע געזעצע פון הויז און זיינע איינאָרדנונגען; בעטראַכט גוט דעם אריינגאַנג פון הויז און אַלע ארויסגאַנגען פון היי־ליגטהום.

6 און זאָג צו די ווידערשפּעניגער, צו דאָס הויז ישראל, אזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: הערט אויף אַלע אייערע גרוילטהאַטען, הויז פון ישראל!

7 איהר האָט אנגעבראַכט פרעמדע אונבעזיזנענע און אונבעשניטענע צו זיין אין מיין הייליגטהום און פערשוועכט מיין הויז, ווען איהר ברענגט מיין שפּייז־אָפּפער אָדער פעטס און בלוט; זיי האָבען מיין בונד צו־שטערט צוליעב זייערע גרוילטהאַטען.

8 איהר האָט ניט אָבגעהיט דאָס בעוואַכונג פון מיינע הייליגטהימער, איהר האָט זיי (די פרעמדע) אנגעשטעלט, אנשטאַט אייך, צו היטען מיין וואַך.

9 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער, יעדער פרעמדער, ווי אונבעזינטער אַזוי אונבעשניטענער, זאָל ניט אריינקומען אין מיין הייליגטהום, קיינער פון די פרעמדע וואָס געפינט זיך צווישען די קינדער ישראל;

10 בלויז די לוים, אָבוואָהל זיי האָבען זיך ערווייטערט פון מיר ווען די קינ־דער ישראל האָבען פון מיר אָבגעטרעטען אום צו געהן נאָך זייערע גע־צען, זיי וועלען ליידען פאר זייער זינד.

11 זיי זאָלען זיין די דיענער און פערוואַלטער איבער די טהויערן פון הויז, אויך דיענער צום הויז—זיי זאָלען קוילען די אָפּפער און די פאָלקס־שלאַכ־טונגען, אויך זאָלען זיי אימער פאר זיי שטעהן צו דיענסט.

12 ווייל זיי זיינען אויך צו דיענסט געווען פאר זייערע געצען און זיינען פאר דאָס הויז ישראל געווען אַלס אַ זינד־שטרויכלונג, דערפאַר האָב איך אויף זיי מיין האַנד אויפגעהויבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער — און זיי וועלען ליידען פאר זייערע זינד.

13 זיי וועלען קיין צוטריט האָבען צו מיר, פּריעסטער־דיענסט פאר מיר צו טהאָן אָדער צוטרעטען צו אַלע מיינע הייליגקייטען און צום אַלערהייליג־טהום — זיי וועלען טראָגען זייער שאַנדע פאר זייערע גרוילטהאַטען וואָס זיי האָבען געטהאָן.

14 וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
טו הַבָּיִת לְכֹל עֲבֹדָתוֹ וּלְכֹל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה בּוֹ׃ וְהַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם בְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בִּתְעוֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעָלַי הֵמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשָׁרְתֵנִי וְעָמְדוּ לְפָנַי
16 לְהַקְרִיב לִי חֵלֶב וָדָם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ הֵמָּה יָבֹאוּ אֶל־
מִקְדָּשִׁי וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שֻׁלְחָנִי לְשָׁרְתֵנִי וְשָׁמְרוּ אֶת־
17 מִשְׁמַרְתִּי׃ וְהָיָה בְּבוֹאָם אֶל־שַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית בִּגְדֵי
פִשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר בְּשָׁרְתָם בְּשַׁעֲרֵי
18 הֶחָצֵר הַפְּנִימִית וָבָיְתָה׃ פַּאֲרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם
וּמִכְנְסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מָתְנֵיהֶם לֹא יַחְגְּרוּ בַּיָּזַע׃
19 וּבְצֵאתָם אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־
הָעָם יִפְשְׁטוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מְשָׁרְתִם בָּם
וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכֹת הַקֹּדֶשׁ וְלָבְשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא־
כ יְקַדְּשׁוּ אֶת־הָעָם בְּבִגְדֵיהֶם׃ וְרֹאשָׁם לֹא יְגַלֵּחוּ וּפֶרַע
21 לֹא יְשַׁלֵּחוּ כָּסוֹם יִכְסְמוּ אֶת־רָאשֵׁיהֶם׃ וְיַיִן לֹא־יִשְׁתּוּ
22 כָּל־כֹּהֵן בְּבוֹאָם אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ וְאַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה
לֹא־יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוּלֹת מִזֶּרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל
23 וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אַלְמָנָה מִכֹּהֵן יִקָּחוּ׃ וְאֶת־עַמִּי
24 יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין־טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדִעֻם׃ וְעַל־רִיב
הֵמָּה יַעַמְדוּ לְשפֹּט בְּמִשְׁפָּטַי ושפטהו וְאֶת־תּוֹרֹתַי
וְאֶת־חֻקֹּתַי בְּכָל־מוֹעֲדַי יִשְׁמֹרוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי יְקַדֵּשׁוּ׃
כה וְאֶל־מֵת אָדָם לֹא יָבוֹא לְטָמְאָה כִּי אִם־לְאָב וּלְאֵם וּלְבֵן
26 וּלְבַת לְאָח וּלְאָחוֹת אֲשֶׁר־לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ יִטַּמָּאוּ׃ וְאַחֲרֵי
27 טָהֳרָתוֹ שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ־לוֹ׃ וּבְיוֹם בֹּאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ יַקְרִיב חַטָּאתוֹ נְאֻם
28 אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהָיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נַחֲלָתָם וַאֲחֻזָּה
29 לֹא־תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזָּתָם׃ הַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת

והאשם

v. 15. הפטרת אמור v. 24. למשפט קרי ibid. ישפטהו קרי

14 זיי וועל איך אנשטעלען נאָר צו בעוואכען דאָס הויז און טהאָן די ארבייט וואָס ווערט אין איהם געטהאָן.

15 אָבער די כהנים און לוים די קינדער פון צדוק, וועלכע האָבען אָבגעהיט דאָס בעוואכונג פון היילינגטהום ווען די קינדער ישראל האָבען אָבגעטרע־טען פון מיר, זיי וועלען נאָהענט זיין צו מיר, צו מיין דיענסט, און זיי וועלען שטעהען פאר מיר צו אָפּפערן פאר מיר פעטס און בלוט — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

16 זיי וועלען אריין אין מיין היילינגטהום און נאָר זיי וועלען צוקומען צו מיין טיש, מיר צו דיענען, אויך זיי וועלען בעוואַכען מיין היילינגטהום.

17 ווען זיי וועלען אריינקומען אין די טהויערן פון אינערליכען הויף, זאָלען זיי אָנטהאָן לינען־קליידער, זיי זאָלען אויף זיך קיינע וואָלענע קליידער האָבען ווען זיי וועלען ביים דיענסט זיין אין די טהויערן פון אינערליכען הויף אָדער אינווייניג.

18 ליינענע טורבאנען זאָלען זיין אויף זייער קאָפּ און ליינענע הויזען אויף זייערע לענדען, זיי זאָלען זיך ניט פערגאָרטלען מיט שווייסברענגענדע קליידער.

19 ווען זיי וועלען ארויסגעהן צום אויסערליכען הויף, צו דאָס פאָלק וואָס אין אויסערליכען הויף, זאָלען זיי אראָבנעהמען פון זיך די קליידער אין וועלכע זיי טהוען די ארבייט און איבערלאָזען זיי אין די הייליגע צימערן, דאן זאָלען זיי אנדערע קליידער אָנטהאָן, אום ניט אָנצונעהמען דאָס פאָלק אין זייערע (הייליגע) קליידער.

20 דעם קאָפּ זאָלען זיי ניט אָבגאָלען אויך ניט ווילד וואקסען לאָזען זייערע האָאָר; זיי זאָלען אָפּט שערען די האָאָר פונ'ם קאָפּ.

21 קיין כהן זאָל ווײן טרינקען ווען זיי קומען אריין אין אינערליכען הויף

22 קיין וויטווע אָדער געשידענע (גע'גט'ע) פרוי זאָלען זיי ניט הייראטהען, נאָר מיידלאך פון די קינדער פון ישראל אָדער א וויטווע פון א כהן זאָלען זיי הייראטהען.

23 מיין פאָלק זאָלען זיי לערנען אונטערצושיידען צווישען הייליג און ניט־הייליג, אויך זאָלען זיי ערקלעהרען זיי דעם אונטערשיעד צווישען אונ־ריין און ריין.

24 אין א קריעג זאָלען זיי אין געריכט שטעהן און אורטהיילען לויט מיינע רעכטע; מיינע לעהרען און געזעצע ווענגען מיינע פייערטאגען זאָלען זיי אָבהיטען, און מיינע רוהעטעג זאָלען זיי הייליג האַלטען.

25 צו א טוידטען מענשען זאָלען זיי ניט צוגעהן און אונריין ווערען, בלויז צו א פאָטער און מוטער, צו א זוהן און טאָכטער, צו א ברודער און א שוועסטער וואָס איז נאָך ניט פערהייראטה, מעגען זיי זיך אונריין מאַכען.

26 נאָכדעם ווי ער וועט זיך רייניגען זאָל מען איהם זיעבען טעג צעהלען.

27 און ווען ער וועט אַריינגעהן אין היילינגטהום, אין אינערליכען הויף, צו די הייליגע ארבייט, זאָל ער א זינד־אָפּפער ברענגען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

28 דאָס זאָל ביי זיי זיין אַ ערבטהייל; איך, גאָט, בין זייער ערבטהייל דערפאר זאָל מען זיי קיין בעזיץ געבען אין ישראל — איך בין זייער בעזיץ.

וְהָאָשָׁם הֵמָּה יֹאכְלוּם וְכָל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה׃
וְרֵאשִׁית כָּל־בִּכּוּרֵי כֹל וְכָל־תְּרוּמַת כֹּל מִכֹּל תְּרוּמֹתֵיכֶם ל
לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהָנִיחַ
בְּרָכָה אֶל־בֵּיתֶךָ׃ כָּל־נְבֵלָה וּטְרֵפָה מִן־הָעוֹף וּמִן 31
הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים׃

מה CAP. XLV. מה

וּבְהַפִּילְכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה ׀ א
קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וְרֹחַב
עֲשָׂרָה אָלֶף קֹדֶשׁ־הוּא בְכָל־גְּבוּלָהּ סָבִיב׃ יִהְיֶה מִזֶּה 2
אֶל־הַקֹּדֶשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּחֲמֵשׁ מֵאוֹת מְרֻבָּע סָבִיב
וַחֲמִשִּׁים אַמָּה מִגְרָשׁ לוֹ סָבִיב׃ וּמִן־הַמִּדָּה הַזֹּאת תָּמוֹד 3
אֹרֶךְ חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וּבוֹ־יִהְיֶה
הַמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים׃ קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ הוּא לַכֹּהֲנִים 4
מְשָׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה הַקְּרֵבִים לְשָׁרֵת אֶת־יְהוָה וְהָיָה
לָהֶם מָקוֹם לְבָתִּים וּמִקְדָּשׁ לַמִּקְדָּשׁ׃ וַחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים ה
אֶלֶף אֹרֶךְ וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רֹחַב יִהְיֶה לַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי
הַבַּיִת לָהֶם לַאֲחֻזָּה עֶשְׂרִים לְשָׁכֹת׃ וַאֲחֻזַּת הָעִיר תִּתְּנוּ 6
חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים רֹחַב וְאֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף לְעֻמַּת
תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה׃ וְלַנָּשִׂיא מִזֶּה 7
וּמִזֶּה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְלַאֲחֻזַּת הָעִיר אֶל־פְּנֵי תְרוּמַת
הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־פְּנֵי אֲחֻזַּת הָעִיר מִפְּאַת יָם יָמָּה וּמִפְּאַת
קֵדְמָה קָדִימָה וְאֹרֶךְ לְעֻמּוֹת אַחַד הַחֲלָקִים מִגְּבוּל יָם
אֶל־גְּבוּל קָדִימָה׃ לָאָרֶץ יִהְיֶה־לּוֹ לַאֲחֻזָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא־ 8
יוֹנוּ עוֹד נְשִׂיאַי אֶת־עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְטֵיהֶם׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה רַב־לָכֶם נְשִׂיאֵי 9
יִשְׂרָאֵל חָמָס וָשֹׁד הָסִירוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה עֲשׂוּ הָרִימוּ
גְרֻשֹׁתֵיכֶם מֵעַל עַמִּי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ מֹאזְנֵי־צֶדֶק וְאֵיפַת־ י

צדק

מ״ד v. 21. עד כאן   מ״ה v. 3. חמשה קרי   v. 5. והיה שו

29 די שפּייז־אָפּפער, זינד־ און שולד־אָפּפער זאָלען זיי עסען, אַלע קאָנפעס־קירטעס אין ישראל זאָל צו זיי געהערען.

30 די ערשטע פון אלע פריהצייטיגע, אויך אַלע אויפהויבונגס אָפּפער, פון אַלעס וואָס איהר הויבט אויף, זאָל געהערען צו די כהנים. די ערשטע פון אייער טייג זאָלט איהר געבען צום כהן, אום אויפצוהאַלטען די ברכה אין דיין הויז.

31 אַלע געפאַלענע אָדער צוריסענע פון פויגלען אָדער פיה, זאָלען די כהנים ניט עסען.

קאַפּיטעל מה

1 אז איהר וועט דאָס לאַנד פונאַנדערוואַרפען (מיט א גורל) טהיילווייז, זאָלט איהר אבזונדערן פון דאָס לאַנד אַלס היילינ צו גאָט, פינף־און־צוואַנציג טויזענד איילען די לענג און צעהן טויזענד איילען די ברייט — דאָס איז היילינ מיט דעם גאַנצען גרענעץ ארום.

2 דערפון זאָל זיין פאַר דאָס היילינטהום פינף הונדערט אויף פינף הונדערט, פיערעקיג, ארום; אויך פופציג איילען אלס פארפלאַץ ארום.

3 פון דעם אָבגעמאָסטענעם פּלאַץ מעסט אויס פינף־און־צוואַנציג טויזענד איילען לענג און צעהן טויזענד איילען ברייט, אויף דעם פּלאַץ זאָל זיין דאָס היילינע הויז — דאָס אַלערהייליגסטע.

4 דאָס איבריגע היילינע לאַנד איז פאַר די כהנים וואָס טהוען דעם דיענסט אין היילינטהום, די וואָס זיינען בעשטימט גאָט׳ס דיענסט צו טהאָן; דערפון וועט זיין אַן אָרט פאַר זייערע הייזער און א פּלאַץ פאַר׳ן היילינ־טהום.

5 פינף־און־צוואַנציג טויזענד די לענג און צעהן טויזענד די ברייט, זאָל זיין אלס אייגענטהום פאַר די לוים וואָס פאַסען אויף דאָס הויז, זיי זאָלען האָבען צוואַנציג צימערן.

6 פונ׳ם שטאָדט אייגענטהום זאָלט איהר אָבגעבען פינף טויזענד די ברייט און פינף־און־צוואַנציג טויזענד די לענג, דאָס זאָל זיין געגענאיבער דעם פּלאַץ וואָס איז אָבגעטהיילט פאַר׳ן היילינטהום — דאָס געהערט פאַר דאָס גאַנצע הויז ישראל.

7 דעם פירשט׳ס פּלאַץ איז פוןביידע זייטען, ביי דעם שטאָדט־אייגענ־טהום, אין פאָרענט פון דעם אָרט וואָס איז אָבגעטהיילט פאַר׳ן היילינ־טהום און אין פאָרענט פונ׳ם שטאָדט־אייגענטהום, פון מערב ברעג אין מערב־זייט און פון מזרח־ברעג אין מזרח־זייט; די לענג איז געווען געגען יעדערן פון די טהיילען פון מערב־גרענעץ ביז׳ן מזרח־גרענעץ.

8 אַלס א לאַנד אייגענטהום אין ישראל זאָל דאָס זיין פאַר איהם, אום די פירשטען זאָלען מעהר ניט בעדריקען מיין פאָלק; דאָס לאַנד זאָל גע־געבען ווערען פונ׳ם הויז ישראל לויט זייערע שטאַמען.

9 אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: גענוג אייך, פירשטען פון ישראל! שאַרפט אָב געוואַלדטהאַטען און רויבעריי, טהוט רעכט און גערעכטיגקייט, הערט אויף אייערע פערפאָלגונגען פון מיין פאָלק — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

10 ריכטיגע וואָג, א ריכטיגע איפה און א ריכטיגען בת זאָלט איהר האָבען.

11 צֶדֶק וּבַת־צֶדֶק יְהִי לָכֶם׃ הָאֵיפָה וְהַבַּת תֹּכֶן אֶחָד יִהְיֶה
לָשֵׂאת מַעְשַׂר הַחֹמֶר הַבָּת וַעֲשִׂירִת הַחֹמֶר הָאֵיפָה אֶל־
12 הַחֹמֶר יִהְיֶה מַתְכֻּנְתּוֹ׃ וְהַשֶּׁקֶל עֶשְׂרִים גֵּרָה עֶשְׂרִים
שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים עֲשָׂרָה וַחֲמִשָּׁה שֶׁקֶל
13 הַמָּנֶה יִהְיֶה לָכֶם׃ זֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ שִׁשִּׁית
הָאֵיפָה מֵחֹמֶר הַחִטִּים וְשִׁשִּׁיתֶם הָאֵיפָה מֵחֹמֶר הַשְּׂעֹרִים׃
14 וְחֹק הַשֶּׁמֶן הַבַּת הַשֶּׁמֶן מַעְשַׂר הַבַּת מִן־הַכֹּר עֲשֶׂרֶת
טו הַבַּתִּים חֹמֶר כִּי־עֲשֶׂרֶת הַבַּתִּים חֹמֶר׃ וְשֶׂה־אַחַת מִן־
הַצֹּאן מִן־הַמָּאתַיִם מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וּלְעוֹלָה
16 וְלִשְׁלָמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ · כֹּל הָעָם
17 הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לַנָּשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְעַל־
הַנָּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחַגִּים וּבֶחֳדָשִׁים
וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל־מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא־יַעֲשֶׂה אֶת־
הַחַטָּאת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר
18 בְּעַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃ · כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בָּרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר־בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת־
19 הַמִּקְדָּשׁ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת וְנָתַן אֶל־מְזוּזַת
הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה לַמִּזְבֵּחַ וְעַל־מְזוּזַת שַׁעַר
כ הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ
21 שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת־הַבָּיִת׃ בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח חָג שְׁבֻעוֹת יָמִים
22 מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ וְעָשָׂה הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא בַּעֲדוֹ וּבְעַד כָּל־
23 עַם הָאָרֶץ פַּר חַטָּאת׃ וְשִׁבְעַת יְמֵי־הֶחָג יַעֲשֶׂה עוֹלָה
לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים תְּמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת
24 הַיָּמִים וְחַטָּאת שְׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם׃ וּמִנְחָה אֵיפָה לַפָּר
כה וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ בַּשְּׁבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה

עשר

v. 16. הפטרת פרשת החדש והספרדים מתחילין כה אמר אדני

11 אן איפה און א בת זאָלען האלטען דאָס זעלביגע : א בת זאָל האלטען א צעהנטעל חמר, אויך די איפה א צעהנטעל חמר, די מאָס פון אינהאלט זאָל נאָך דעם חמר זיין.

12 דער שקל איז צוואנציג גרה ; א מנה זאָל ביי אייך זיין פון פינף־און־צוואנציג, צוואנציג, צעהן און פינף שקל.

13 דאָס זאָל ביי אייך זיין דער תרומה־געשאנק : איין זעקסטעל איפה פון א חמר ווייץ, אויך איין זעקסטעל איפה פון א חמר גערשטען.

14 פון אויל איז דאָס בעשטימונג (פאר תרומה) איין בת אויל, ד. ה. א בת איז א צעהנטעל פון א כר, דאָס גלייכען איז א בת איין צעהנטעל פון א חמר, ווארום א חמר איז צעהן בת.

15 און איין יונגען שעפס פון צוויי הונדערט פון די ערדען פון ישראל, אלס שפייז־ גאנץ־ און פריעדען־אָפּפער, צו פערצייהען אויף זיי — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

16 דאָס גאנצע פאָלק פון לאנד זאָל ביישטייערן צו דעם געשאנק פון דעם נשיא אין ישראל.

17 דער פירשט דארף אויפפאסען אויף די גאנץ־, שפייז און גיס־אָפּפער, פאר די פייערטעג, מאָנאטען און שבתים, אלע פייערטאגען פונ׳ם הויז־ישראל ; ער זאָל צובערייטען די זינד־ שפייז־ גאנץ־ און פריעדען־אָפּפער, אום צו פערצייהען פאר דאָס גאנצע הויז פון ישראל.

18 אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : דעם ערשטען טאָג פון ערשטען מאָנאט, זאָלסטו נעהמען א יונגען אָקס אָהן א פעהלער, און אָפּפערן אויפ׳ן היילגטהום.

19 און דער כהן זאָל נעהמען פונ׳ם בלוט פון זינד־אָפּפער און שפריצען אויף די פפאָסטען פון הויז און די פיער ווינקלען פון פערזאמלונגס צימער־נעבען מזבח אויך אויף די פפאָסטען פון אינערליכען טהויער פונ׳ם הויף.

20 דאָס זעלביגע זאָלסטו טהאָן דעם זיעבעטען טאָג פון מאָנאט פאר יעדער אירערענדען און אונפאַרזיכטיגען, אום דעם טעמפעל צו ענטזינדיגען.

21 אין ערשטען מאָנאט, פיערצעהן טעג אין מאָנאט, זאָל ביי אייך זיין דער פסח־פעסט, א פייערטאג אין וועלכען זיעבען טעג זאָל מען מצות עסען ;

22 יענעם טאָג זאָל דער פירשט מאַכען פאר זיך און פאר דאָס גאנצע פאָלק פון לאנד, אן אָקס אלס זינד־אָפּפער.

23 אלע זיעבען טעג פון פייערטאג זאָל ער מאַכען פאר גאָט, אלס גאנץ־אָפּפער, יעדער טאָג פון די זיעבען טעג, זיעבען אָקסען און זיעבען ווידער, אָהן א פעהלער. אויך א ציעגענ־באָק יעדער טאָג אלס זינד־אָפּפער.

24 אלס שפייז־אָפּפער זאָל ער ברענגען אן איפה פאר יעדער אָקס און אן איפה פאר יעדער באראן ; צו יעדען איפה א הין אייל.

25 אין זיעבענטען מאָנאט, פופצעהן טעג אין מאָנאט, אין דעם [סוכות־]

עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֶּחָג יַעֲשֶׂה כָאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים כַּחַטָּאת כה
כָּעֹלָה וְכַמִּנְחָה וְכַשָּׁמֶן׃

מו Cap. XLVI. מו

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה קָדִים א
יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ וּבְיוֹם
הַחֹדֶשׁ יִפָּתֵחַ׃ וּבָא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד 2
עַל־מְזוּזַת הַשַּׁעַר וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו
וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל־מִפְתַּן הַשַּׁעַר וְיָצָא וְהַשַּׁעַר לֹא־יִסָּגֵר עַד־
הָעָרֶב׃ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַּשַּׁבָּתוֹת 3
וּבֶחֳדָשִׁים לִפְנֵי יְהֹוָה׃ וְהָעֹלָה אֲשֶׁר־יַקְרִב הַנָּשִׂיא לַיהֹוָה 4
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁשָּׁה כְבָשִׂים תְּמִימִם וְאַיִל תָּמִים׃ וּמִנְחָה ה
אֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מִנְחָה מַתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃
וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פַּר בֶּן־בָּקָר תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כְּבָשִׂים וָאַיִל 6
תְּמִימִם יִהְיוּ׃ וְאֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה מִנְחָה 7
וְלַכְּבָשִׂים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ וּבְבוֹא 8
הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא׃ וּבְבוֹא עַם־ 9
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהֹוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן
לְהִשְׁתַּחֲוֺת יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב וְהַבָּא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא
דֶּרֶךְ־שַׁעַר צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ כִּי
נִכְחוֹ יֵצֵאוּ׃ וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאתָם יֵצֵאוּ׃ י
וּבַחַגִּים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל 11
וְלַכְּבָשִׂים מַתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא 12
נְדָבָה עוֹלָה אוֹ־שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהֹוָה וּפָתַח לוֹ אֶת־הַשַּׁעַר
הַפֹּנֶה קָדִים וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְיָצָא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרֵי צֵאתוֹ׃ וְכֶבֶשׂ 13
בֶּן־שְׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לַיהֹוָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עָלָיו בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר שִׁשִּׁית 14

האיפה

9 v. יצא קרי

פעסט, זאָל ער דאָס זעלביגע מאַכען אַלע זיבען טעג — די זינד־ גאַנץ־ און שפּייז־אָפּפער, אויך דאָס אויל.

קאַפּיטעל מו

1 אַזוי זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער: דער טהויער פון אינערליכען הויף, וואָס ווענדעט זיך מזרח־צו, זאָל זיין פערשלאָסען די זעקס ארבייטס טעג, נאָר דעם שבת'דיגען טאָג זאָל ער געעפענט ווערען און דעם (ערשטען) טאָג פון מאָנאַט זאָל ער געעפענט ווערען.

2 דער פירשט זאָל אריינגעהן דורך דעם אויסערליכען איינגאַנגס־טהויער און בלייבען שטעהן ביי די פּפאָסטען פון טהויער, און ווען די כהנים וועלען מאַכען זיין גאַנץ־אָפּפער און פריעדען־אָפּפער, זאָל ער זיך בוקען ביים שוועל פון טהיר און ארויסגעהן; דער טהויער זאָל ניט פערשלאָסען ווערען ביז אבענד.

3 אין איינגאַנג פון יענעם טהויער זאָל דאָס פאָלק פון לאַנד זיך בוקען יעדען שבת און [אָנפאַנג] מאָנאַט פאַר גאָט.

4 דער גאַנץ־אָפּפער וואָס דער פירשט דאַרף ברענגען פאַר גאָט יעדען שבת — זעקס שעפּסען און איין ווידער, אָהן פעהלער.

5 אויך אַ שפּייז־אָפּפער אַן איפה צו אַ ווידער, צו אַ שעפּס איז דער שפּייז־אָפּפער וויפיעל ער וויל געבען; אויל איז אַ הין צו יעדער איפה.

6 אין דעם [ערשטען] טאָג פון מאָנאַט — אַ יונגען אָקס אָהן אַ פעהלער, זעקס שעפּסען אָהן פעהלערן און איין ווידער.

7 אַלס שפּייז־אָפּפער זאָל ער ברענגען אַן איפה צו אַן אָקס און אַן איפה צו אַ ווידער, צו די שעפּסען לויט זיין פערמעגען; אויל — אַ הין צו אַן איפה.

8 ווען דער פירשט קומט זאָל ער אריין דורך דעם איינגאַנגס טהויער און ארויס מיט די זעלביגע וועג.

9 ווען דאָס פאָלק פון לאַנד קומט צו גאָט אין די פייערטעג, איז דער וואָס געהט אריין בוקען זיך דורך דעם צפון־טהויער, זאָל ארויס געהען דורך דעם דרום־טהויער, און דער וואָס געהט אריין דורך דעם דרום־טהויער זאָל ארויסגעהען דורך דעם צפון־טהויער; ער זאָל ניט צוריק געהען דורך דעם טהויער וואָס ער איז אריין, נאָר דורך דעם געגענאיבערליגענ־דען זאָל ער ארויס.

10 ווען דער פירשט איז מיט זיי, איז ווען זיי דאַרפען אריינגעהען, געהט ער פאָראויס; אָבער ארויסגעהען געהען זיי פאָראויס.

11 אין פעסט־טעג אָדער פייערטעג זאָל דער שפּייז־אָפּפער זיין אַן איפה צו אַן אָקס אויך צו אַ ווידער; צו שעפּסען לויט זיין פערמעגען, אויל — אַ הין צו אַן איפה.

12 ווען דער פירשט וועט ברענגען פריוויליג אַ אָפּפער, אַ גאַנץ־ אָדער אַ פריעדען־אָפּפער צו גאָט, זאָל ער זיך עפענען דעם טהויער וואָס איז גע־ווענדעט צו מזרח־צו און מאַכען זיין גאַנץ־אָפּפער אָדער פריעדען־אָפּפער אַזוי ווי ער מאַכט אין אַ שבת'דיגען טאָג, דאַן זאָל ער ארויסגעהען און פערשליעסען דעם טהויער נאָך זיין ארויסגעהען.

13 אַ שעפּס, איין יאָהר אַלט, אָהן אַ פעהלער זאָלסטו מאַכען אַלס גאַנץ־אָפּפער צו גאָט יעדען טאָג — יעדען פריה־מאָרגען זאָלסטו עס מאַכען.

14 און אַ שפּייז אָפּפער זאָלסטו מאַכען דערצו יעדען פריה־מאָרגען אַ זעקס־

הָאֵיפָ֗ה וְשֶׁ֛מֶן שְׁלִישִׁ֥ית הַהִ֖ין לָרֹ֣ס אֶת־הַסֹּ֑לֶת מִנְחָה֙ לַֽיהוָ֔ה
טו חֻקּ֥וֹת עוֹלָ֖ם תָּמִֽיד׃ וַעֲשׂ֨וּ אֶת־הַכֶּ֧בֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָ֛ה וְאֶת־
16 הַשֶּׁ֖מֶן בַּבֹּ֣קֶר בַּבֹּ֑קֶר עוֹלַ֖ת תָּמִֽיד׃ כֹּֽה־אָמַ֞ר אֲדֹנָ֣י
יֱהוִ֗ה כִּֽי־יִתֵּ֨ן הַנָּשִׂ֤יא מַתָּנָה֙ לְאִ֣ישׁ מִבָּנָ֔יו נַחֲלָת֖וֹ הִ֣יא לְבָנָ֣יו
17 תִּהְיֶ֑ה אֲחֻזָּתָ֥ם הִ֖יא בְּנַחֲלָֽה׃ וְכִֽי־יִתֵּ֨ן מַתָּנָ֜ה מִנַּחֲלָת֗וֹ לְאַחַד֙
מֵעֲבָדָ֔יו וְהָ֤יְתָה לּוֹ֙ עַד־שְׁנַ֣ת הַדְּר֔וֹר וְשָׁבַ֖ת לַנָּשִׂ֑יא אַ֚ךְ
18 נַחֲלָת֔וֹ בָּנָ֖יו לָהֶ֥ם תִּהְיֶֽה׃ וְלֹא־יִקַּ֨ח הַנָּשִׂ֜יא מִנַּחֲלַ֣ת הָעָ֗ם
לְהוֹנֹתָם֙ מֵאֲחֻזָּתָ֔ם מֵאֲחֻזָּת֖וֹ יַנְחִ֣ל אֶת־בָּנָ֑יו לְמַ֙עַן֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־
19 יָפֻ֣צוּ עַמִּ֔י אִ֖ישׁ מֵאֲחֻזָּתֽוֹ׃ וַיְבִיאֵ֣נִי בַמָּבוֹא֮ אֲשֶׁ֣ר עַל־כֶּ֣תֶף
הַשַּׁ֒עַר֒ אֶל־הַלְּשָׁכ֤וֹת הַקֹּ֙דֶשׁ֙ אֶל־הַכֹּ֣הֲנִ֔ים הַפֹּנ֖וֹת צָפ֑וֹנָה
כ וְהִנֵּה־שָׁ֣ם מָק֔וֹם בַּיַּרְכָתַ֖ם יָֽמָּה׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י זֶ֤ה הַמָּקוֹם֙
אֲשֶׁ֤ר יְבַשְּׁלוּ־שָׁם֙ הַכֹּ֣הֲנִ֔ים אֶת־הָאָשָׁ֖ם וְאֶת־הַחַטָּ֑את אֲשֶׁ֨ר
יֹאפוּ֙ אֶת־הַמִּנְחָ֔ה לְבִלְתִּ֤י הוֹצִיא֙ אֶל־הֶחָצֵ֣ר הַחִיצוֹנָ֔ה
21 לְקַדֵּ֖שׁ אֶת־הָעָֽם׃ וַיּוֹצִיאֵ֗נִי אֶל־הֶחָצֵר֙ הַחִ֣יצֹנָ֔ה וַיַּ֣עֲבִירֵ֔נִי
אֶל־אַרְבַּ֖עַת מִקְצוֹעֵ֣י הֶחָצֵ֑ר וְהִנֵּ֥ה חָצֵ֛ר בְּמִקְצֹ֥עַ הֶחָצֵ֖ר חָצֵ֥ר
22 בְּמִקְצֹ֥עַ הֶחָצֵֽר׃ בְּאַרְבַּ֜עַת מִקְצֹע֣וֹת הֶחָצֵ֗ר חֲצֵרוֹת֙ קְטֻר֔וֹת
אַרְבָּעִ֣ים אֹ֔רֶךְ וּשְׁלֹשִׁ֖ים רֹ֑חַב מִדָּ֣ה אַחַ֔ת לְאַרְבַּעְתָּ֖ם
23 מְהֻקְצָעֽוֹת׃ וְט֨וּר סָבִ֤יב בָּהֶם֙ סָבִ֖יב לְאַרְבַּעְתָּ֑ם וּמְבַשְּׁל֣וֹת
24 עָשׂ֔וּי מִתַּ֥חַת הַטִּיר֖וֹת סָבִֽיב׃ וַיֹּ֖אמֶר אֵלָ֑י אֵ֚לֶּה בֵּ֣ית
הַֽמְבַשְּׁלִ֔ים אֲשֶׁ֧ר יְבַשְּׁלוּ־שָׁ֛ם מְשָׁרְתֵ֥י הַבַּ֖יִת אֶת־זֶ֥בַח הָעָֽם׃

CAP. XLVII. מז   מז

א וַיְשִׁבֵ֘נִי֮ אֶל־פֶּ֣תַח הַבַּ֒יִת֒ וְהִנֵּה־מַ֣יִם יֹצְאִ֗ים מִתַּ֨חַת מִפְתַּ֤ן
הַבַּ֙יִת֙ קָדִ֔ימָה כִּֽי־פְנֵ֥י הַבַּ֖יִת קָדִ֑ים וְהַמַּ֣יִם יֹרְדִ֗ים מִתַּ֜חַת
2 מִכֶּ֤תֶף הַבַּ֙יִת֙ הַיְמָנִ֔ית מִנֶּ֖גֶב לַמִּזְבֵּֽחַ׃ וַיּוֹצִאֵ֜נִי דֶּֽרֶךְ־שַׁ֣עַר
צָפ֗וֹנָה וַיְסִבֵּ֙נִי֙ דֶּ֣רֶךְ ח֔וּץ אֶל־שַׁ֣עַר הַח֔וּץ דֶּ֖רֶךְ הַפּוֹנֶ֣ה קָדִ֑ים
3 וְהִנֵּה־מַ֥יִם מְפַכִּ֖ים מִן־הַכָּתֵ֥ף הַיְמָנִֽית׃ בְּצֵאת־הָאִ֥ישׁ קָדִ֖ים
וְקָ֣ו בְּיָד֑וֹ וַיָּ֤מָד אֶ֙לֶף֙ בָּֽאַמָּ֔ה וַיַּעֲבִרֵ֥נִי בַמַּ֖יִם מֵ֥י אָפְסָֽיִם׃

וימד

מ״ו v. 15. יעשו ק׳ ibid. ע״כ לספרדים v. 18. ע״כ לאשכנזים
v. 19. בירכתים ק׳ v. 22. נקוד עליו מ״ז v. 3. כצ״ל

טעל איפה און אויל א דריטעל הין צו בעטריפען די פיינמעהל, אלס שפייז־אָפּפער צו גאָט, א אייביגעס געזעץ פאר אימער.

15 דעם שעפּס, דעם שפייז־אָפּפער און די אויל, זאָלט איהר ברענגען יעדען פריה־מאָרגען, אלס שטענדיגען אָפּפער.

16 אזוי האָט געזאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער : אויב דער פירשט וועט איינעם פון זיינע קינדער א געשאַנק מאכען, קוים איז דאָס זיין אייגענטהום זאָל דאָס זיין פאר זיינע קינדער ; דאָס בלייבט זייער אייגענטהום אלס ערבטהייל.

17 אויב ער וועט פון זיין בעזיץ א געשאַנק מאכען צו איינעם פון זיינע קנעכט, זאָל עס ביי איהם זיין ביז דעם יאָהר פון פרייהייט (יובל), דאן קעהרט דאָס זיך צוריק צום פירשט ; אָבער וואָס ער גיט פון זיין בעזיץ צו זיינע קינדער, דאָס בלייבט ביי זיי.

18 דער פירשט זאָל ניט נעהמען פון פאָלקס אייגענטהום אום ניט צו בע־רויבען זיי פון זייער בעזיץ, נאָר פון זיין אייגענעם פערמעגען קען ער איינטהיילען זיינע קינדער, אום מיין פאָלק זאָל ניט ערווייטערט ווערען קיינער פון זיין אייגענטהום.

19 ער האָט מיר געבראכט אין אריינגאנג וואָס ביים זייט פון טהויער, נעבען הייליגען צימער פון די כהנים, וואָס אין צפון־ווינקעל, דאָרטען איז אַן אָרט געוועזן אין מערב־ווינקעל,

20 און ער האָט צו מיר געזאָגט : דאָס איז דער אָרט וואו די כהנים קאָכען דעם שולד־ און זינד־אָפּפער, וואו זיי באַקען דעם שפייז־אָפּפער, אום ניט ארויסצוטראָגען אין אויסערליכען הויף פונאנדער־צו־געבען דעם פאָלק.

21 ער האָט מיר ארויסגעפיהרט צום אויסערליכען הויף און האָט מיר דורכ־געפיהרט אלע פיער ווינקלען פון הויף, ערשט א בעזונדער הויפ׳ל איז אין יעדען ווינקעל פון הויף.

22 אין אלע פיער ווינקלען פון הויף זיינען געוועזן אבגעצאַמטע הויפלאך, פיערציג די לייננג און דרייסיג די ברייט, איין מאָס צו אלע פיער, אָב־געצאַמט אין די ווינקלען.

23 א וואנד איז געוועזן ארום זיי, ארום אלע פיער ; אונטער׳ן וואנד ארום זיינען געמאַכט געוועזן קיכען.

24 און ער האָט צו מיר געזאָגט : דאָס זיינען די קיכען, וואו די דיענער פון הויז קאָכען די אָפּפער פון פאָלק.

קאפּיטעל מז

1 דאן האָט ער מיר געבראכט צום איינגאנג פון הויז, ערשט וואסער קוועלט פון אונטער׳ן שוועל פון הויז, מזרח־צו, ווארום דער פאָרענט פון הויז איז מזרח־צו ; דאָס וואסער איז ארויס פון אונטען, פון רעכטען זייט פון הויז קעגענאיבער דעם מזבח.

2 ער האָט מיר ארויסגעפיהרט דורך דעם צפון טהויער און האָט מיר ארומ־געפיהרט צום ארויסגאנג דורך דעם אויסערליכען טהויער, וואָס איז גע־ווענדעט מזרח־צו ; דאָרט האָט וואסער גערונען פון רעכטען זייט.

3 ווען דער מאַן איז ארויס מזרח־צו מיט דעם מאָסשנור אין האנד, ער האָט אָבגעמאָסטען טויזענד איילען און האָט מיר אריבערגעפיהרט דאָס וואסער — א פלאכער וואסער.

4 וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם מַיִם בִּרְכָּיִם וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי
מֵי מָתְנָיִם׃ וַיָּמָד אֶלֶף נַחַל אֲשֶׁר לֹא־אוּכַל לַעֲבֹר כִּי־גָאוּ ה
6 הַמַּיִם מֵי שָׂחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא־יֵעָבֵר׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ
7 בֶן־אָדָם וַיּוֹלִכֵנִי וַיְשִׁבֵנִי עַל־שְׂפַת הַנָּחַל׃ בְּשׁוּבֵנִי וְהִנֵּה
8 אֶל־שְׂפַת הַנַּחַל עֵץ רַב מְאֹד מִזֶּה וּמִזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם
הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל־הַגְּלִילָה הַקַּדְמוֹנָה וְיָרְדוּ עַל־הָעֲרָבָה
9 וּבָאוּ הַיָּמָּה אֶל־הַיָּמָּה הַמּוּצָאִים וְנִרְפְּאוּ הַמָּיִם׃ וְהָיָה כָל־
נֶפֶשׁ חַיָּה | אֲשֶׁר־יִשְׁרֹץ אֶל כָּל־אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁם נַחֲלַיִם יִחְיֶה
וְהָיָה הַדָּגָה רַבָּה מְאֹד כִּי בָאוּ שָׁמָּה הַמַּיִם הָאֵלֶּה וְיֵרָפְאוּ
י וָחָי כֹּל אֲשֶׁר־יָבוֹא שָׁמָּה הַנָּחַל׃ וְהָיָה יַעַמְדוּ עָלָיו דַּוָּגִים
מֵעֵין גֶּדִי וְעַד־עֵין עֶגְלַיִם מִשְׁטוֹחַ לַחֲרָמִים יִהְיוּ לְמִינָה תִּהְיֶה
11 דְגָתָם כִּדְגַת הַיָּם הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד׃ בִּצֹּאתוֹ וּגְבָאָיו וְלֹא
12 יֵרָפְאוּ לְמֶלַח נִתָּנוּ׃ וְעַל־הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שְׂפָתוֹ מִזֶּה |
וּמִזֶּה | כָּל־עֵץ־מַאֲכָל לֹא־יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא־יִתֹּם פִּרְיוֹ לָחֳדָשָׁיו
יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יוֹצְאִים וְהָיָו פִרְיוֹ
13 לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה גֵּה
גְבוּל אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁנֵי עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
14 יוֹסֵף חֲבָלִים׃ וּנְחַלְתֶּם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת־יָדִי לְתִתָּהּ לַאֲבֹתֵיכֶם וְנָפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
טו בְּנַחֲלָה׃ וְזֶה גְּבוּל הָאָרֶץ לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל
16 הַדֶּרֶךְ חֶתְלֹן לְבוֹא צְדָדָה׃ חֲמָת | בֵּרוֹתָה סִבְרַיִם אֲשֶׁר
בֵּין־גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק וּבֵין גְּבוּל חֲמָת חָצֵר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר אֶל־
17 גְּבוּל חַוְרָן׃ וְהָיָה גְבוּל מִן־הַיָּם חֲצַר עֵינוֹן גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק
18 וְצָפוֹן | צָפוֹנָה וּגְבוּל חֲמָת וְאֵת פְּאַת צָפוֹן׃ וּפְאַת קָדִים
מִבֵּין חַוְרָן וּמִבֵּין דַּמֶּשֶׂק וּמִבֵּין הַגִּלְעָד וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
הַיַּרְדֵּן מִגְּבוּל עַל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי תָּמֹדּוּ וְאֵת פְּאַת קָדִימָה׃
19 וּפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה מִתָּמָר עַד־מֵי מְרִיבוֹת קָדֵשׁ נַחֲלָה אֶל־

6 v בכ"א לא נמצא מלה על 7 v כ"א על 8 v הא' כחה 9 v קמץ בז"ק
10 v עמדו קרי ibid הה' רפה 11 v בצאתיו קרי 12 v והיה קרי

4 דאן האָט ער נאָך טויזענד אָבגעמאָסטען און האָט מיר אריבערגעפיהרט דאָס וואסער — ביז די קניע; ער האָט אָבגעמאָסטען נאָך טויזענד און האָט מיר אריבערגעפיהרט א וואסער ביז די לענדען.

5 ער האָט אָבגעמאָסטען נאָך טויזענד — א טייך וואָס איך קען ניט אריבער, ווארום דאָס וואסער איז זעהר הויך; א וואסער וואָס מען דארף שווימען — א טייך וואָס מען קען ניט אריבערגעהען.

6 און ער האָט צו מיר געזאָגט: „האָסטו געזעהען, מענשענקינד?" דאן האָט ער מיר צוריקגעפיהרט צום ברעג טייך.

7 ווען איך בין צוריקגעגאנגען ערשט אויפ'ן ברעג טייך זיינען זעהר גרויסע ביימער פון ביידע זייטען.

8 און ער האָט צו מיר געזאָגט: דיעזע וואסער געהען צו די איסטליכע פראָווינצען, פון דאָרט געהען זיי ארונטער צום פלוין; אזוי וועלען זיי פליסען פון איין ים אין אנדערן און ווען זיי געהען ארוים איז דאָס וואסער טרינקבאר.

9 וואו נאָר דער שטראָם וועט קומען טייכלעכווייז וועט אַלס לעבעדיגעס און קריכענדעס אָבלעבען און עס וועט זיין פיעל פיש; וואו נאָר דיעזע וואסערן וועלען קומען וועט אלס פריש און לעבעדיג ווערען, וואו נאָר עס וועט שטראָמען איינער פון די טייכלאך.

10 עס וועט ווערען א פלאץ וואו עס וועלען שטעהען פישער פון עין גדי ביז עין עגלים, עס וועט זיין אויסצושפרייטען נעצען; די פיש וועלען זיין פונאנדערגעטהיילט אין פערשיעדענע ארטען, אזוי פיעל ווי די פיש פון גרויסען ים.

11 בלויז די זומפען אין וואסערגריבער וועלען ניט אנדערש ווערען, זיי וועלען בלייבען געזאלצען.

12 ארום טייך, פון ביידע זייטען, וועלען וואקסען פערשיעדענע פרוכט־ביימער, עס וועט פון זיי קיין בלאַט וועלקען און קיין פרוכט אויסגעהען— עס וועט צייטיגע פרוכט געבען יעדער מאָנאַט, ווארום זיינע וואַסערען ציהען זיך פון היילינגטהום; זיינע פרוכט וועלען גוט זיין צום עסען און זיינע בלעטער צום היילמיטעל.

13 אזוי זאָגט דער אלמעכטיגער — אַט דאָס איז דער גרענעץ ביז וועלכען איהר זאָלט איינטהיילען דאָס לאַנד צו די צוועלף שטאַמען פון ישראל, יוסף בעקומט צוויי טהיילען.

14 איהר זאָלט פאַנאַנדערטהיילען צו איינעם ווי צום צווייטען אַט דאָס לאַנד וואָס איך האָב געשוואָרען צו געבען אייערע עלטערען, אַט דיעזע לאַנד וועט אַלס ערבטהיילען בלייבען ביי אייך.

15 דאָס איז דער גרענעץ פון לאַנד צום צפון ברעג, פון גרויסען ים וואָס געהט דורך חתלון און געהט אריין אין צדד.

16 חמת, ברותה און סברים וואָס צווישען די גרענעצען פון דמשק און חמת, דער אינערליכער הויף וואָס ביי'ן גרענעץ פון חורן.

17 דער גרענעץ פון ים זייט ביז חצר עינון איז דער גרענעץ פון דמשק ביז אין טיעף צפון און דער גרענעץ פון חמת מיט דעם זייט פון צפון.

18 דער מזרח זייט פון צווישען חורן, דמשק, גלעד און דאָס לאַנד פון ישראל, איז דער ירדן גרענעץ ביז דעם איסטליכען ים זאָלט איהר מעסטען, איינ־שליעסענד דעם מזרח זייט.

19 דער ברעג פון עכט דרום פון תמר ביז מי־מריבות אָדער קדש, א טייכעל נעבען גרויסען ים; דאָס איז דער דרום ברעג.

כ הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֵת פְּאַת־תֵּימָנָה נֶגְבָּה׃ וּפְאַת־יָם הַיָּם הַגָּדוֹל
21 מִגְּבוּל עַד־נֹכַח לְבוֹא חֲמָת זֹאת פְּאַת־יָם׃ וְחִלַּקְתֶּם אֶת־
22 הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה תַּפִּלוּ אוֹתָהּ
בְּנַחֲלָה לָכֶם וּלְהַגֵּרִים הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־הוֹלִדוּ בָנִים
בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם יִפְּלוּ
23 בְנַחֲלָה בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה בַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר־גָּר הַגֵּר
אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃

CAP. XLVIII. מח

מח

א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים מִקְצֵה צָפוֹנָה אֶל־יַד דֶּרֶךְ־חֶתְלֹן ׀
לְבוֹא־חֲמָת חֲצַר עֵינָן גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק צָפוֹנָה אֶל־יַד חֲמָת
2 וְהָיוּ־לוֹ פְאַת־קָדִים הַיָּם דָּן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל דָּן מִפְּאַת
3 קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה אָשֵׁר אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל אָשֵׁר מִפְּאַת
4 קָדִימָה וְעַד־פְּאַת־יָמָּה נַפְתָּלִי אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל נַפְתָּלִי
ה מִפְּאַת קָדְמָה עַד־פְּאַת יָמָּה מְנַשֶּׁה אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל
6 מְנַשֶּׁה מִפְּאַת קָדְמָה עַד־פְּאַת יָמָּה אֶפְרַיִם אֶחָד׃ וְעַל ׀
גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפְּאַת קָדִים וְעַד־פְּאַת־יָמָּה רְאוּבֵן אֶחָד׃
7 וְעַל ׀ גְּבוּל רְאוּבֵן מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה יְהוּדָה אֶחָד׃
8 וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה תִּהְיֶה
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר־תָּרִימוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב וְאֹרֶךְ
כְּאַחַד הַחֲלָקִים מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה וְהָיָה
9 הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכוֹ׃ הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ לַיהוָה אֹרֶךְ
י חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃ וּלְאֵלֶּה
תִּהְיֶה תְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ לַכֹּהֲנִים צָפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וְיָמָּה רֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְקָדִימָה רֹחַב עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים וָנֶגְבָּה אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וְהָיָה מִקְדַּשׁ־
11 יְהוָה בְתוֹכוֹ׃ לַכֹּהֲנִים הַמְקֻדָּשׁ מִבְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
מִשְׁמַרְתִּי אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ בִּתְעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר תָּעוּ

הלוים

מ״ח v. 8. כצ״ל. v. 10. ב׳ טעמים

20 דער מערב ברעג איז דער גרויסער ים, פון גרענעץ ביז קעגנאיבער דעם אַריינגאַנג פון חמת; דאָס איז דער מערב ברעג.

21 דאָס לאַנד זאָלט איהר צווישען זיך צוטהיילען לויט די שטאַמען פון ישראל.

22 איהר זאָלט עס [מיט אַ גורל] פונאַנדער איינטהיילען פאַר אייך און פרעמדלינגע וואָס וואָהנען צווישען אייך און וועלען ביי אייך קינדער האָבען; זיי זאָלען ביי אייך זיין ווי די איינגעבאָרענע אונטער די קינדער־ישראל גלייך מיט אייך זאָל מען זיי אַ טהייל צו וואַרפען צווישען די שטאַמען פון ישראל.

23 אין דעם שטאַם וואָס דער פרעמדלינג וואהנט, דאָרט זאָלט איהר איהם אַ טהייל געבען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.

קאַפּיטעל מח

1 דאָס זיינען די נעמען פון די שטאַמען פון צפון ברעג געהענדיג צו חתלון ביי'ן אַריינגאַנג פון חמת — עינן, דער גרענעץ פון דמשק צפון צו, נעבען חמת, צוזאַמען מיט דעם מזרח ברעג פון ים — איין טהייל פאַר דן.

2 נעבען דן'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז דעם מערב ברעג — איין טהייל פאַר אשר.

3 נעבען אשר'ס גרענעץ פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר נפתלי.

4 נעבען נפתלי'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר מנשה.

5 נעבען מנשה'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר אפרים.

6 נעבען אפרים'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר ראובן.

7 נעבען ראובן'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר יהודה.

8 נעבען יהודה'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג, זאָל זיין דער אָבגעטהיילטער פּלאַץ וואָס איהר דאַרפט אָבטהיילען, פינף און צוואַנציג טויזענד (איילען) די ברייט, און די לענג ווי איינער פון די טהיילען וועלכע ציהען זיך פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג; אין דעם אָרט זאָל דאָס הייליגע הויז זיין.

9 דער פּלאַץ וועלכען איהר דאַרפט אָבטהיילען פאַר גאָט זאָל זיין פינף־און־צוואַנציג טויזענד (איילען) די לענג און צעהן טויזענד די ברייט.

10 פאַר דיעזע — פאַר די כהנים, זאָל זיין דאָס אָבגעטהיילטע הייליגע לאַנד: אין צפון זייט פינף־און־צוואַנציג טויזענד איילען (די לענג), אין מערב זייט צעהן טויזענד איילען די ברייט אויך אין מזרח זייט צעהן טויזענד איילען די ברייט; אין דרום זייט פינף־און־צוואַנציג טויזענד איילען די לענג. אויף דעם פּלאַץ זאָל גאָט'ס הייליגטהום זיין.

11 פאַר די כהנים פון'ם הייליגטהום, וואָס שטאַמען פון צדוק, וועלכע האָבען אָבגעהיט מיינע בעפעהלען און האָבען ניט צוזאַמען מיט די קינדער ישראל אָבגעטראָטען פון מיר ווי די לוים האָבען געטהאָן;

12 הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה לָהֶם תְּרוּמִיָּה מִתְּרוּמַת הָאָרֶץ קֹדֶשׁ
13 קָדָשִׁים אֶל־גְּבוּל הַלְוִיִּם׃ וְהַלְוִיִּם לְעֻמַּת גְּבוּל הַכֹּהֲנִים
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כָּל־אֹרֶךְ
14 חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃ וְלֹא־יִמְכְּרוּ
מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמֵר וְלֹא יַעֲבוֹר רֵאשִׁית הָאָרֶץ כִּי־קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
טו וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים הַנּוֹתָר בָּרֹחַב עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף חֹל־הוּא לָעִיר לְמוֹשָׁב וּלְמִגְרָשׁ וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכֹה׃
16 וְאֵלֶּה מִדּוֹתֶיהָ פְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
וּפְאַת־נֶגֶב חֲמֵשׁ חמש מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּמִפְּאַת
קָדִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפְאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ
17 מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים׃ וְהָיָה מִגְרָשׁ לָעִיר צָפוֹנָה
חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם וְנֶגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם וְקָדִימָה חֲמִשִּׁים
18 וּמָאתָיִם וְיָמָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃ וְהַנּוֹתָר בָּאֹרֶךְ לְעֻמַּת ׀
תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים קָדִימָה וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
יָמָּה וְהָיָה לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְהָיְתָה תְבוּאָתֹה לְלֶחֶם
19 לְעֹבְדֵי הָעִיר׃ וְהָעֹבֵד הָעִיר יַעַבְדוּהוּ מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
כ כָּל־הַתְּרוּמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף רְבִיעִית תָּרִימוּ אֶת־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל־אֲחֻזַּת הָעִיר׃
21 וְהַנּוֹתָר לַנָּשִׂיא מִזֶּה ׀ וּמִזֶּה ׀ לִתְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ וְלַאֲחֻזַּת
הָעִיר אֶל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף ׀ תְּרוּמָה עַד־גְּבוּל
קָדִימָה וְיָמָּה עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף עַל־גְּבוּל יָמָּה
לְעֻמַּת חֲלָקִים לַנָּשִׂיא וְהָיְתָה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמִקְדַּשׁ
22 הַבַּיִת בְּתוֹכֹה׃ וּמֵאֲחֻזַּת הַלְוִיִּם וּמֵאֲחֻזַּת הָעִיר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר
לַנָּשִׂיא יִהְיֶה בֵּין ׀ גְּבוּל יְהוּדָה וּבֵין גְּבוּל בִּנְיָמִן לַנָּשִׂיא
23 יִהְיֶה׃ וְיֶתֶר הַשְּׁבָטִים מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה בִּנְיָמִן
24 אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל בִּנְיָמִן מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה
כה שִׁמְעוֹן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל שִׁמְעוֹן מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־

ימה

v. 14. יעביר ק׳ v. 15. בתוכו ק׳ v. 16. חמש כתוב ולא ק v. 18. תבואתו ק v. 21. בתוכו קרי

12 פאַר זיי זאָל זיין דאָס אָבגעטהיילטע פון דאָס לאַנד איינטהיילונג, דאָס איז אַלס היילינעס בעשטימט פאַר דעם גרענעץ פון די לוים.

13 די לוים זאָלען האָבען, קעגענאיבער די כהנים'ס גרענעץ, פינף־און־צוואַנ־ציג טויזענד די לענג און צעהן טויזענד די ברייט, ד. ה. דעם גאַנצען לענג פון פינף־און־צוואַנציג טויזענד און די ברייט פון צעהן טויזענד.

14 דערפון זאָל ניט פערקויפט ווערען אויך ניט אויסגעביטען ווערען, אום עס זאָל צו קיינעם ניט אַריבער די הויפּט־לאַנד, ד. ה. דאָס פערהייליגטע צו גאָט.

15 די פינף טויזענד וואָס בלייבט איבער פון די ברייט אין פאָרענט פון די פינף־ און־צוואַנציג טויזענד, דאָס איז אונהייליג אַלס אַ שמאָרט צום וואָהנען און פארשטעדט, דאָרטען זאָל די שטאָדט זיין.

16 דאָס איז איהר אויסמעסטונג : אין צפון ברעג פיער טויזענד פינף הונדערט, אין דרום זייט פיער טויזענד פינף הונדערט, אין מזרח זייט פיער טויזענד פינף הונדערט אין מערב זייט פיער טויזענד פינף הונדערט.

17 אַ פאָרשטאָדט זאָל די שטאָדט האָבען אין צפון זייט צוויי הונדערט און פופציג, דרום זייט צוויי הונדערט און פופציג, מזרח זייט צוויי הונדערט און פופציג און מערב זייט צוויי הונדערט און פופציג.

18 דאָס געבליעבענע פון די לענג קעגענאיבער דאָס היילינע איינטהיילונג, צעהן טויזענד אין מזרח זייט און צעהן טויזענד אין מערב זייט, דאָס זאָל זיין קעגענאיבער דאָס היילינע איינטהיילונג, דאָרטען זאָל געטריידע וואקסען צו שפּייז פאַר די אַרבייטער פון שטאָדט.

19 די שטאָדט אַרבייטער קענען זיין פון אַלע שטאַמען ישראל'ס.

20 דער גאַנצער אָבגעטהיילטער פּלאַץ זאָל זיין פינף־און־צוואַנציג טויזענד אויף פינף־און־צוואַנציג טויזענד ; איין פיערטעל דערפון זאָלט איהר אָבטהיילען, אַלס היילינע אָבטהיילונג פאַר שטאָדט אייגענטהום.

21 וואָס עס בלייבט פון ביידע זייטען פונ'ם פירשט'ס אייגענטהום, ווי פון דאָס היילינע איינטהיילונג אזוי פון שטאָדט־אייגענטהום, אין פאָרענט פון די פינף־און־צוואַנציג טויזענד אָבגעטהיילטע ביי די גרענעצען פון מזרח און מערב זייטען ; אויך אין פאָרענט פון די פינף־און־צוואַנציג טויזענד ביי'ן מערב גרענעץ נעבען די איינטהיילונגען דעם פירשט'ס, דאָס זאָל זיין דאָס טהייל פאַר'ן היילינטהום, אויף דעם אָרט זאָל זיין דאָס היילינע הויז.

22 פון די לוים'ס אייגענטהום אויך פון די אינערליכע שטאָדט־אייגענטהום, זאָל געהערען צום פירשט ; דאָס וואָס עס ליעגט צווישען די גרענעצען פון יהודה און בנימין, זאָל געהערען צום פירשט.

23 פאַר די איבעריגע שטאַמען : פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר בנימין.

24 נעבען בנימין'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר שמעון.

25 נעבען שמעון'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאַר יששכר.

26 יָ֑מָּה יִשָּׂשכָ֣ר אֶחָֽד׃ וְעַ֣ל ׀ גְּב֣וּל יִשָּׂשכָ֗ר מִפְּאַ֥ת קָדִ֖ימָה
27 עַד־פְּאַת־יָ֑מָּה זְבוּלֻ֖ן אֶחָֽד׃ וְעַ֣ל ׀ גְּב֣וּל זְבוּלֻ֔ן מִפְּאַ֥ת קָדְמָ֖ה
28 עַד־פְּאַת־יָ֑מָּה גָּ֖ד אֶחָֽד׃ וְעַל֙ גְּב֣וּל גָּ֔ד אֶל־פְּאַ֥ת נֶ֖גֶב תֵּימָ֑נָה
וְהָיָ֨ה גְב֜וּל מִתָּמָ֗ר מֵ֚י מְרִיבַ֣ת קָדֵ֔שׁ נַחֲלָ֖ה עַל־הַיָּ֥ם הַגָּדֽוֹל׃
29 זֹ֥את הָאָ֛רֶץ אֲשֶׁר־תַּפִּ֥ילוּ מִֽנַּחֲלָ֖ה לְשִׁבְטֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְאֵ֙לֶּה֙
ל מַחְלְקֹתָ֔ם נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהֹוִֽה׃ וְאֵ֖לֶּה תּוֹצְאֹ֣ת הָעִ֑יר
31 מִפְּאַ֣ת צָפ֔וֹן חֲמֵ֥שׁ מֵא֛וֹת וְאַרְבַּ֥עַת אֲלָפִ֖ים מִדָּֽה׃ וְשַׁעֲרֵ֣י
הָעִ֗יר עַל־שְׁמוֹת֙ שִׁבְטֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל שְׁעָרִ֥ים שְׁלוֹשָׁ֖ה צָפ֑וֹנָה
32 שַׁ֧עַר רְאוּבֵ֣ן אֶחָ֗ד שַׁ֤עַר יְהוּדָה֙ אֶחָ֔ד שַׁ֥עַר לֵוִ֖י אֶחָֽד׃ וְאֶל־
פְּאַ֣ת קָדִ֗ימָה חֲמֵ֤שׁ מֵאוֹת֙ וְאַרְבַּ֣עַת אֲלָפִ֔ים וּשְׁעָרִ֖ים
שְׁלֹשָׁ֑ה וְשַׁ֨עַר יוֹסֵ֜ף אֶחָ֗ד שַׁ֤עַר בִּנְיָמִן֙ אֶחָ֔ד שַׁ֥עַר דָּ֖ן אֶחָֽד׃
33 וּפְאַת־נֶ֗גְבָּה חֲמֵ֨שׁ מֵא֜וֹת וְאַרְבַּ֤עַת אֲלָפִים֙ מִדָּ֔ה וּשְׁעָרִ֖ים
שְׁלֹשָׁ֑ה שַׁ֨עַר שִׁמְע֜וֹן אֶחָ֗ד שַׁ֤עַר יִשָּׂשכָר֙ אֶחָ֔ד שַׁ֥עַר זְבוּלֻ֖ן
34 אֶחָֽד׃ פְּאַת־יָ֗מָּה חֲמֵ֤שׁ מֵאוֹת֙ וְאַרְבַּ֣עַת אֲלָפִ֔ים שַׁעֲרֵיהֶ֖ם
שְׁלֹשָׁ֑ה שַׁ֨עַר גָּ֜ד אֶחָ֗ד שַׁ֤עַר אָשֵׁר֙ אֶחָ֔ד שַׁ֥עַר נַפְתָּלִ֖י אֶחָֽד׃
סָבִ֕יב שְׁמֹנָ֥ה עָשָׂ֖ר אָ֑לֶף וְשֵׁם־הָעִ֥יר מִיּ֖וֹם יְהוָ֥ה ׀ שָֽׁמָּה׃

חזק

סכום הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלשה. כאיל
תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים סימן. וחציו.
ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש. וסדריו תשעה ועשרים
ותרא אתו כי טוב הוא סימן:

26 נעבען יששכר'ס גרענעץ, פון מזבח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאר זבולן.

27 נעבען זבולן'ס גרענעץ, פון מזרח ברעג ביז מערב ברעג — איין טהייל פאר גד.

28 נעבען גד'ס גרענעץ, צום דרום ברעג, זאל זיין דער גרענעץ פון תמר און דעם טייכעל מי־מריבת־קדש ביז דעם גרויסען ים.

29 דאס איז דאס לאנד וועלכע איהר זאלט דורך גורל־ווארפען צוטהיילען צו די שטאמען ישראל'ס, און דאס זיינען זייערע איינטהלונגען — זאגט גאט דער אלמעכטיגער.

30 דאס זיינען די ארויסגאנגען פון שטאדט : פון צפון ברעג פיער טויזענד פינף הונדערט איילען, אויסגעמאסטען.

31 די טהויערען פון שטאדט נאך די נעמען פון די שטאמען ישראל'ס, די דריי פון צפון — איין טהויער ראובן, איין טהויער יהודה, איין טהויער לוי.

32 אין מזרח ברעג — פיער טויזענד פינף הונדערט און דריי טהויערען : איין טהויער יוסף, איין טהויער בנימין, איין טהויער דן.

33 אין דרום זייט — פיער טויזענד פינף הונדערט איילען, אויסגעמאסטען און דריי טהויערען : איין טהויער שמעון, איין טהויער יששכר, איין טהויער זבולן.

34 אין מערב זייט — פיער טויזענד פינף הונדערט און דריי טהויערען : איין טהויער גד, איין טהויער אשר, איין טהויער נפתלי.

35 דער אומקרייז איז געווען אכטצעהן טויזענד ; דער נאמען פון שטאדט איז פון יעצט — „גאט־איז־דארטען".

חזק.

אין יחזקאל געפינען זיך טויזענד צוויי הונדערט דריי און זיעבעציג פסוקים און אכט און פערציג קאפיטלאך.

הושע

LIBER HOSEÆ.

CAPUT I. א

א דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל־הוֹשֵׁעַ בֶּן־בְּאֵרִי בִּימֵי עֻזִּיָּה
יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 2 תְּחִלַּת דִּבֶּר־יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַח־לְךָ אֵשֶׁת זְנוּנִים וְיַלְדֵי זְנוּנִים כִּי־זָנֹה תִזְנֶה
הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה׃ 3 וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת־גֹּמֶר בַּת־דִּבְלָיִם
וַתַּהַר וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֶאל
כִּי־עוֹד מְעַט וּפָקַדְתִּי אֶת־דְּמֵי יִזְרְעֶאל עַל־בֵּית יֵהוּא
וְהִשְׁבַּתִּי מַמְלְכוּת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְשָׁבַרְתִּי
אֶת־קֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃ 6 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת
וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא רֻחָמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־נָשֹׂא אֶשָּׂא לָהֶם׃ 7 וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה
אֲרַחֵם וְהוֹשַׁעְתִּים בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעֵם בְּקֶשֶׁת
וּבְחֶרֶב וּבְמִלְחָמָה בְּסוּסִים וּבְפָרָשִׁים׃ 8 וַתִּגְמֹל אֶת־לֹא
רֻחָמָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן׃ 9 וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ לֹא עַמִּי כִּי אַתֶּם
לֹא עַמִּי וְאָנֹכִי לֹא־אֶהְיֶה לָכֶם׃

ב

Cap. II. ב

א וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד וְלֹא
יִסָּפֵר וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־יֵאָמֵר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם
יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל־חָי׃ 2 וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
יַחְדָּו וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם

יזרעאל

v. 1. הפטרת במדבר סיני

הושע

קאַפּיטעל א

1 גאָט'ס וואָרט וואָס איז געווען צו הושע, בארי'ס זוהן, אין די צייטען פון עזיה, יותם, אחז און יחזקיה, די קעניגע פון יהודה, אויך אין די צייטען פון ירבעם, יואש'ס זוהן, קעניג פון ישראל.

2 די ערשטע רעדע גאָט'ס צו הושע'ן. גאָט האָט צו הושע'ן געזאָגט: געה הייראטה אַ גאַסען־פרוי, וועלכע האָט קינדער פון אויסגעלאסענ־הייט, ווארום דאָס לאַנד וועט זאַ־ווי־זאַ אָבקעהרען פון גאָט."

3 ער איז געגאנגען און געהייראטה גמר, דבלים'ס טאָכטער, זי איז שוואנ־גער געוואָרען און האָט איהם אַ זוהן געבוירען.

4 דאן האָט גאָט צו איהם געזאָגט: גיב איהם אַ נאָמען „יזרעאל", ווא־רום אין אַ קורצע צייט וועל איך אויפמאהנען יזרעאל'ס בלוט פון יהוא'ס הויז און וועל צושטערען די רעגיערונג פונ'ם הויז ישראל.

5 אין יענער צייט וועל איך צוברעכען ישראל'ס בויגען אינ'ם טהאָל יזרעאל.

6 זי איז ווידער שוואנגער געוואָרען און האָט אַ טאָכטער געבאָרען; האָט גאָט צו איהם געזאָגט: גיב איהר אַ נאָמען „לא־רחמה", ווארום איך וועל שוין מעהר קיין מיטלייד האָבען מיט דאָס הויז ישראל אזוי ווי איך האָב זיי אלץ פערצייהט ביז יעצט.

7 אָבער מיט דעם הויז פון יהודה וועל איך מיטלייד האָבען און איך וועל זיי העלפען זאָ וואהר ווי איך בין זייער גאָט; איך וועל זיי ניט העלפען דורך בויגענס, שווערדען און קריעג, דורך פערד און רייטער.

8 אז זי האָט ענטוועהנט לא־רחמה'ן איז זי שוואנגער געוואָרען און נאָך אַ זוהן געבוירען.

9 האָט ער געזאָגט: גיב איהם אַ נאָמען „לא־עמי", ווארום, קוים זייט איהר ניט מיין פאָלק וועל איך מיט אייך ניט זיין.

קאַפּיטעל ב

1 די צאָהל פון די קינדער ישראל וועט זיין ווי די זאַמד ביים ים, וועלכע מען קען ניט מעסטען און ניט צעהלען; דאן וועט עס געשעהען אז אָנשטאָט וואָס מען זאָגט יעצט צו זיי: „איהר זייט ניט מיין פאָלק!" וועט מען צו זיי זאָגען: „איהר זייט די קינדער פונ'ם לעבעדיגען גאָט.

2 דאן וועלען זיך צוזאמענקומען די קינדער יהודה מיט די קינדער ישראל, זיי וועלען זיך אָנשטעלען אַן הויפטמאַן און אוועקגעהן פונ'ם לאַנד — גרויס וועט זיין דער טאָג פון דער געטליכער פערזאמלונג!

3 4 יִזְרְעֶאל׃ אִמְרוּ לַאֲחֵיכֶם עַמִּי וְלַאֲחוֹתֵיכֶם רֻחָמָה׃ רִיבוּ
בְאִמְּכֶם רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא אִשְׁתִּי וְאָנֹכִי לֹא אִישָׁהּ וְתָסֵר
ה זְנוּנֶיהָ מִפָּנֶיהָ וְנַאֲפוּפֶיהָ מִבֵּין שָׁדֶיהָ׃ פֶּן־אַפְשִׁיטֶנָּה
עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ וְשַׂמְתִּיהָ כַמִּדְבָּר וְשַׁתִּהָ
6 כְּאֶרֶץ צִיָּה וַהֲמִתִּיהָ בַּצָּמָא׃ וְאֶת־בָּנֶיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי־
7 בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה׃ כִּי זָנְתָה אִמָּם הֹבִישָׁה הוֹרָתָם כִּי
אָמְרָה אֵלְכָה אַחֲרֵי מְאַהֲבַי נֹתְנֵי לַחְמִי וּמֵימַי צַמְרִי
8 וּפִשְׁתִּי שַׁמְנִי וְשִׁקּוּיָי׃ לָכֵן הִנְנִי־שָׂךְ אֶת־דַּרְכֵּךְ בַּסִּירִים
9 וְגָדַרְתִּי אֶת־גְּדֵרָהּ וּנְתִיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא׃ וְרִדְּפָה אֶת־
מְאַהֲבֶיהָ וְלֹא־תַשִּׂיג אֹתָם וּבִקְשָׁתַם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה
אֵלְכָה וְאָשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הָרִאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אָז מֵעָתָּה׃
י וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אָנֹכִי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
11 וְהַיִּצְהָר וְכֶסֶף הִרְבֵּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ לַבָּעַל׃ לָכֵן אָשׁוּב
וְלָקַחְתִּי דְגָנִי בְּעִתּוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהִצַּלְתִּי צַמְרִי
12 וּפִשְׁתִּי לְכַסּוֹת אֶת־עֶרְוָתָהּ׃ וְעַתָּה אֲגַלֶּה אֶת־נַבְלֻתָהּ
13 לְעֵינֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־יַצִּילֶנָּה מִיָּדִי׃ וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־
14 מְשׂוֹשָׂהּ חַגָּהּ חָדְשָׁהּ וְשַׁבַּתָּהּ וְכֹל מוֹעֲדָהּ׃ וַהֲשִׁמֹּתִי
גַּפְנָהּ וּתְאֵנָתָהּ אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נָתְנוּ־
טו לִי מְאַהֲבָי וְשַׂמְתִּים לְיַעַר וַאֲכָלָתַם חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּפָקַדְתִּי
עָלֶיהָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תַּקְטִיר לָהֶם וַתַּעַד נִזְמָהּ
וְחֶלְיָתָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאֹתִי שָׁכְחָה נְאֻם־יְהוָה׃
16 לָכֵן הִנֵּה אָנֹכִי מְפַתֶּיהָ וְהֹלַכְתִּיהָ הַמִּדְבָּר וְדִבַּרְתִּי עַל־
17 לִבָּהּ׃ וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרָמֶיהָ מִשָּׁם וְאֶת־עֵמֶק עָכוֹר לְפֶתַח
תִּקְוָה וְעָנְתָה שָּׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ־
18 מִצְרָיִם׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה תִּקְרְאִי אִישִׁי
19 וְלֹא־תִקְרְאִי־לִי עוֹד בַּעְלִי׃ וַהֲסִרֹתִי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים
כ מִפִּיהָ וְלֹא־יִזָּכְרוּ עוֹד בִּשְׁמָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְרִית בַּיּוֹם
הַהוּא עִם־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה

וקשת

3 הופט אייערע ברידער „עמי" און אייערע שוועסטער — „רחמה".
4 שטרייט קעגען אייער מוטער, שטרייט ! ווארום אויב זי איז ניט מיין פרוי, בין איך ניט איהר מאַן ; ביז זי וועט אָבשאַפען די פרעכהייט פון איהר געזיכט און איהר אויסגעלאַסענהייט פון איהר בוזים.
5 אויב ניט וועל איך איהר אויסטהאָן און לאָזען שטעהען ווי אין דעם טאָג ווען זי איז געבוירען געוואָרען, איך וועל איהר מאַכען ווי א וויסטע, איך וועל איהר פערדאַרען ווי א טרוקענעס לאַנד און וועל איהר לאָזען שטאַרבען פון דאָרשט.
6 אויך מיט איהרע קינדער וועל איך קיין מיטלייד האָבען, ווארום זיי זיי־נען פון אויסגעלאַסענהייט געבוירען.
7 אויסגעלאַסען איז זייער מוטער, פערשעהמט איז זייער געבערערין — זי האָט אימער געזאָגט : „איך וועל מיר נאָכגעהן מיינע געליעבטע, וועלכע גיבען מיר מיין ברויט און וואַסער, מיין וואָל און פלאַקס, מיין שמיר־אויל און געטראַנקען."
8 דערפאַר וועל איך דיין וועג מיט דערנער פערלעגען, איך וועל עס אַזוי ארומצוימען אַז זי וועט קיין אויסוועג געפינען.
9 זי וועט לויפען נאָך איהרע געליעבטע און וועט זיי ניט גרייכען, זי וועט זיי זוכען און וועט ניט געפינען ; דאַן וועט זי זאָגען : איך וועל שוין געהן און אומקעהרען זיך צו מיין ערשטען מאַן, ווארום דאַמאַלס איז מיר בעסער געווען אַלס יעצט.
10 ווען איך האָב איהר געגעבען קאָרן, וויין און אויל, האָט זי דאָס ניט אנערקענט ; דאָס זילבער און גאָלד וואָס איך האָב איהר פיעל געגעבען איז געזאַמעלט געווען פאַר'ן בעל.
11 דערפאַר וועל איך צוריק נעהמען מיין קאָרן אין זיין צייט און מיין וויין אין זיין בעשטימטע צייט ; איך וועל אויך צונעהמען מיין וואָל און מיין פלאַקס, מיט וועלכע זי האָט איהר נאַקעטקייט פערדעקט.
12 יעצט וועל איך אויפדעקען איהר שאַנדע פאַר די אויגען פון איהרע גע־ליעבטע און קיינער וועט איהר פון מיין האַנד רעטען.
13 איך וועל פערשטערען איהר גאַנצע פרייד — איהר פייערטאַג, מאָנאַט־טאָג און שבת, אויך אַלע איהרע פעסט־טעג.
14 איך וועל פערוויסטען איהר וויינבוים און פייגענבוים, וועגען וועלכע זי האָט געזאָגט : „דאָס איז א געשענק פאַר מיר, וואָס מיינע גע־ליעבטע האָבען מיר געגעבען". איך וועל עס פערוואַנדלען אין וואַלד־בוימער און די פעלד־טהיערע וועלען דערפון עסען.
15 איך וועל איהר דערמאָהנען די צייטען פון די בעלים, צו וועלכע זי האָט גע־רויכערט, און האָט זיך פערפוצט מיט איהר נאָזרינג און ציערונג, אום צו געהן נאָך איהרע געליעבטע פערגעסענדיג מיר — זאָגט גאָט.
16 דערנאָך וועל איך איהר איבעררעדען, איך וועל איהר אַוועקפיהרען אינ'ם מדבר און רעדען צו איהר פריינדליך.
17 פון דאָרטען וועל איך איהר צוריקגעבען איהרע וויינגערטנער, און אין אונגליקס טהאָל וועל איך מאַכען אן אנפאַנג צום האָפנונג, און זי וועט דאָרטען ליעדער זינגען ווי אין איהרע יוגענד־יאָהרען, ווען זי איז ארויס פונ'ם לאַנד מצרים.
18 דאַמאַלס — זאָגט גאָט — וועסטו מיר רופען „מיין צערטליכער מאַן" און וועסט מיר ניט מעהר רופען „מיין הערשער".
19 איך וועל אָבשאַפען פון איהר מויל די נעמען פון די פערשיעדענע בעל־געצען און זיי וועלען מעהר ניט דערמאָהנט ווערען מיט זייער נאָמען.
20 דאַמאַלס וועל איך מיט זיי א בונד שליעסען מיט די טהיערע פון פעלד, די פויגלען פון הימעל און די ווערים פון דער ערד ; איך וועל פער־

וְקֶשֶׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֶשְׁבּוֹר מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים
21 לָבֶטַח׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק
22 וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ
23 אֶת־יְהוָה׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם־יְהוָה אֶעֱנֶה
24 אֶת־הַשָּׁמָיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־
הַדָּגָן וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ וְאֶת־הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־יִזְרְעֶאל׃
כ וּזְרַעְתִּיהָ לִּי בָּאָרֶץ וְרִחַמְתִּי אֶת־לֹא רֻחָמָה וְאָמַרְתִּי לְלֹא־
עַמִּי עַמִּי־אַתָּה וְהוּא יֹאמַר אֱלֹהָי׃

Cap. III. ג

ג

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד לֵךְ אֱהַב־אִשָּׁה אֲהֻבַת רֵעַ וּמְנָאָפֶת
כְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פֹּנִים אֶל־אֱלֹהִים
2 אֲחֵרִים וְאֹהֲבֵי אֲשִׁישֵׁי עֲנָבִים׃ וָאֶכְּרֶהָ לִּי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
3 כָּסֶף וְחֹמֶר שְׂעֹרִים וְלֶתֶךְ שְׂעֹרִים׃ וָאֹמַר אֵלֶיהָ יָמִים
רַבִּים תֵּשְׁבִי לִי לֹא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ וְגַם־אֲנִי אֵלָיִךְ׃
4 כִּי ׀ יָמִים רַבִּים יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שָׂר
ה וְאֵין זֶבַח וְאֵין מַצֵּבָה וְאֵין אֵפוֹד וּתְרָפִים׃ אַחַר יָשֻׁבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מַלְכָּם
וּפָחֲדוּ אֶל־יְהוָה וְאֶל־טוּבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃

Cap. IV. ד

ד

א שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רִיב לַיהוָה עִם־יוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ כִּי אֵין־אֱמֶת וְאֵין־חֶסֶד וְאֵין־דַּעַת אֱלֹהִים בָּאָרֶץ׃
2 אָלֹה וְכַחֵשׁ וְרָצֹחַ וְגָנֹב וְנָאֹף פָּרָצוּ וְדָמִים בְּדָמִים נָגָעוּ׃
3 עַל־כֵּן ׀ תֶּאֱבַל הָאָרֶץ וְאֻמְלַל כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ בְּחַיַּת הַשָּׂדֶה
4 וּבְעוֹף הַשָּׁמָיִם וְגַם־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵפוּ׃ אַךְ אִישׁ אַל־יָרֵב
ה וְאַל־יוֹכַח אִישׁ וְעַמְּךָ כִּמְרִיבֵי כֹהֵן׃ וְכָשַׁלְתָּ הַיּוֹם וְכָשַׁל
6 גַּם־נָבִיא עִמְּךָ לָיְלָה וְדָמִיתִי אִמֶּךָ׃ נִדְמוּ עַמִּי מִבְּלִי
הַדָּעַת כִּי אַתָּה הַדַּעַת מָאַסְתָּ וְאֶמְאָסְאךָ מִכַּהֵן לִי

ותשכח

ב׳ v. 22. עד כאן   ד׳ v. 2. קמץ בז״ג   v. 6. יתיר א׳

ניכטען פונ׳ם לאַנד בויגען, שווערד און קריעג, איך וויל זיי לאָזען ליעגען רוהיג.

21 איך וועל דיך פאַר מיר פערלאָבען אויף אייביג, איך וועל דיך פערלאָבען מיט גערעכטיגקייט און רעכט, מיט גנאָדע און באַרמהערציגקייט.

22 איך וועל דיך פאַר מיר פערלאָבען מיט טרייהייט, אום דו זאָלסט אַנ־

23 ערקענען גאָט. אין יענער צייט — זאָגט גאָט — וועל איך (אַלעמען) ענטפערען; איך וועל ענטפערען דעם הימעל און זיי וועלען ענטפערען

24 די ערד. און די ערד וועט ענטפערען די קאָרן, די וויין און אויל, און

25 זיי וועלען ענטפערען די גאָט׳ס צושפּרייטע. איך וועל זי אין לאַנד פרוכטבאַר מאַכען, און איך וועל מיטלייד האָבען אויף „לא רחמה"; איך וועל צו „לא עמי" זאָגען, דו ביזט מיין פאָלק, און ער וועט זאָגען: „דו ביזט מיין גאָט!".

קאַפּיטעל ג

1 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: געה, ליעב ווידער אַ פרוי, וועלכע איז אויסגעלאַסען האָבענדיג אַ געליעבטען פריינד, אַזוי ווי גאָט ליעבט די קינדער ישראל און זיי ווענדען זיך צו אַנדערע געטער, וועלכע ליעבען טרויבענוויין.

2 האָב איך איהר איינגעהאַנדעלט פאַר פופצעהן זילבערשטיק מיט אַ חמר אָדער אַ לתך גערשטען.

3 איך האָב מיט איהר אָבגערעדט: אַ לאַנגע צייט זאָלסטו מיט מיר וואוינען, זאָלסט ניט אויסגעלאַסען זיין און זאָלסט קיין אַנדער מאַן געהערען, דאַן וועל איך אויך נאָר דיינער זיין.

4 ווארום אַ לאַנגע צייט וועלען די קינדער ישראל זיין אָהן אַ קעניג און אָהן אַ פירסט, אָהן אָפּפער און אָהן סטאַטועז, אָהן אפוד און אָהן תרפים.

5 נאָכדעם וועלען זיך די קינדער ישראל צוריקקעהרען, זיי וועלען זוכען דעם עווינען זייער גאָט און דוד זייער קעניג, זיי וועלען אין די שפּעטערע צייטען איבערראַשט זיין פון גאָט׳ס הילפע און זיין גוטס.

קאַפּיטעל ד

1 הערט אויס גאָט׳ס וואָרט, קינדער ישראל! ווארום גאָט האָט אַן אַנקלאַגע קעגען די בעוואוינער פונ׳ם לאַנד, ווייל עס איז אינ׳ם לאַנד ניט וואַהרהייט, ניט מיטלייד אויך ניט אַנערקענונג אין גאָט.

2 בעשווערונג און פאַלשקייט, מאָרד און גנבה און אויסגעלאַסענהייט זיי־נען פערברייטעט, איין בלוטשולד בעריהרט די צווייטע.

3 דערפאַר וועט די ערד פערוויסט ווערען און אַלע איהרע בעוואוינער וועלען שמאַכטען — זאָגאַר די טהיערע פון וואַלד און די פויגלען פון הימעל, אויך די פיש פון ים וועלען פערשווינדען.

4 אָבער קיינער טאַדעלט און קיינער מאַכט אויפמערקזאַם, דיין פאָלק איז קרח׳ס געמיינדע, די וועלכע האָט קעגען כהן געשטריטען.

5 דו ווערסט געשטרויכעלט אין העלען טאָג, מיט דיר ווערט אויך דער פּראָפעט געשטרויכעלט ביי נאַכט, זאָל איך ניט פערניכטען דיין אָב־שטאַמונג?

6 מיין פאָלק איז פערשטומט אָהן קענטניס; אַזוי ווי דו האָסט די קענט־ניס פערהאַסט, האָב איך דיר פערהאַסט פון מיין פּריעסטער־דיענסט; אַזוי ווי דו האָסט פערגעסען דיין גאָט׳ס לעהרע אַזוי וועל איך דיינע קינדער פערגעסען.

7 וְתִּשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ אֶשְׁכַּח בָּנֶיךָ גַּם־אָנִי׃ כְּרֻבָּם כֵּן
8 חָטְאוּ־לִי כְּבוֹדָם בְּקָלוֹן אָמִיר׃ חַטַּאת עַמִּי יֹאכֵלוּ וְאֶל־
9 עֲוֺנָם יִשְׂאוּ נַפְשׁוֹ׃ וְהָיָה כָעָם כַּכֹּהֵן וּפָקַדְתִּי עָלָיו דְּרָכָיו
י וּמַעֲלָלָיו אָשִׁיב לוֹ׃ וְאָכְלוּ וְלֹא יִשְׂבָּעוּ הִזְנוּ וְלֹא יִפְרֹצוּ
11 כִּי־אֶת־יְהוָה עָזְבוּ לִשְׁמֹר׃ זְנוּת וְיַיִן וְתִירוֹשׁ יִקַּח־לֵב׃
12 עַמִּי בְּעֵצוֹ יִשְׁאָל וּמַקְלוֹ יַגִּיד לוֹ כִּי רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה
13 וַיִּזְנוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם׃ עַל־רָאשֵׁי הֶהָרִים יְזַבֵּחוּ וְעַל־
הַגְּבָעוֹת יְקַטֵּרוּ תַּחַת אַלּוֹן וְלִבְנֶה וְאֵלָה כִּי־טוֹב צִלָּהּ
14 עַל־כֵּן תִּזְנֶינָה בְּנוֹתֵיכֶם וְכַלּוֹתֵיכֶם תְּנָאַפְנָה׃ לֹא־אֶפְקוֹד
עַל־בְּנוֹתֵיכֶם כִּי תִזְנֶינָה וְעַל־כַּלּוֹתֵיכֶם כִּי תְנָאַפְנָה כִּי־הֵם
עִם־הַזֹּנוֹת יְפָרֵדוּ וְעִם־הַקְּדֵשׁוֹת יְזַבֵּחוּ וְעָם לֹא־יָבִין
טו יִלָּבֵט׃ אִם־זֹנֶה אַתָּה יִשְׂרָאֵל אַל־יֶאְשַׁם יְהוּדָה וְאַל־
תָּבֹאוּ הַגִּלְגָּל וְאַל־תַּעֲלוּ בֵּית אָוֶן וְאַל־תִּשָּׁבְעוּ חַי־יְהוָה׃
16 כִּי כְּפָרָה סֹרֵרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל עַתָּה יִרְעֵם יְהוָה כְּכֶבֶשׂ
17 18 בַּמֶּרְחָב׃ חֲבוּר עֲצַבִּים אֶפְרָיִם הַנַּח־לוֹ׃ סָר סָבְאָם
19 הַזְנֵה הִזְנוּ אָהֲבוּ הֵבוּ קָלוֹן מְגִנֶּיהָ׃ צָרַר רוּחַ אוֹתָהּ
בִּכְנָפֶיהָ וְיֵבֹשׁוּ מִזִּבְחוֹתָם׃

CAP. V. ה

א שִׁמְעוּ־זֹאת הַכֹּהֲנִים וְהַקְשִׁיבוּ ׀ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמֶּלֶךְ
הַאֲזִינוּ כִּי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי־פַח הֱיִיתֶם לְמִצְפָּה וְרֶשֶׁת
2 פְּרוּשָׂה עַל־תָּבוֹר׃ וְשַׁחֲטָה שֵׂטִים הֶעְמִיקוּ וַאֲנִי מוּסָר
3 לְכֻלָּם׃ אֲנִי יָדַעְתִּי אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל לֹא־נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי
4 עַתָּה הִזְנֵיתָ אֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ לֹא יִתְּנוּ מַעַלְלֵיהֶם
לָשׁוּב אֶל־אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּם וְאֶת־יְהוָה לֹא
ה יָדָעוּ׃ וְעָנָה גְאוֹן־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם יִכָּשְׁלוּ
6 בַּעֲוֺנָם כָּשַׁל גַּם־יְהוּדָה עִמָּם׃ בְּצֹאנָם וּבִבְקָרָם יֵלְכוּ
7 לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה וְלֹא יִמְצָאוּ חָלַץ מֵהֶם׃ בַּיהוָה בָּגָדוּ
כִּי

ד׳ v. 10. 12. קמץ בז״ק   v. 17. קמץ בטרחא   v. 19. כצ״ל   ה׳ v. 7. קמץ בז״ק

7 ווי גרוים איך האָב זיי געמאַכט אַזוי [גרוים] האָבען זיי קעגען מיר געזינדיגט, דערפאַר וועל איך זייער עהרע אויף שאַנדע פערבייטען.
8 די וועלכע עסען מיין פאָלקס זינד־אָפּפער וועלען אויך פון זייערע זינד ליידען.
9 דאָס זעלביגע וואָס עס וועט מיט'ן פאָלק געשעהען, וועט אויך געשעהען מיט'ן כהן, איך וועל איהם שטראָפען נאָך זיינע וועגען און וועל איהם צאהלען נאָך זייערע טהאַטען.
10 זיי וועלען עסען און ניט זאַט ווערען, זיי וועלען מיט פרויען פער־קעהרען און וועלען ניט פיעל קינדער האָבען, ווייל זיי האָבען אויפגע־הערט אַבהיטען גאָט'ס בעפעהלע.
11 אויסגעלאַסענהייט, וויין און געטרענקע רויבען אַוועק די געפיהלען פון'ם הארצען.
12 מיין פאָלק פרעגט ביי זיין געצענבוים און זיין צויבערשטאָק ענטפערט איהם, דער אויסגעלאַסענער גייסט האָט זיי פערפיהרט ביז זיי האָבען זיך אָבגעקעהרט פון זייער גאָט.
13 אויף די שפּיצען פון די בערג אָפּפערן זיי און אויף די בערגלאָך רויכערן זיי, אונטער אייכען, עספּען און אולמען וועלכע האָבען אַ גוטען שאָטען; דערפאַר וועלען זיין אויסגעלאַסען אייערע טעכטער און שניר וועלען זינדיגען.
14 איך קען קיין שטראָף לעגען אויף אייערע טעכטער וואָס זיינען אויסגע־לאַסען אָדער אייערע שניר וועלכע זינדיגען, ווארום זיי (די מענער) געהען אַוועק מיט גאַסענפרויען און אָפּפערן מיט אויסוואורפען; דער־מיט ווייזט זיך אַרויס דאָס אונוויסענדע פאָלק.
15 ווען דו, ישראל, ביזט פערברעכעריש, קען יהודה ניט בעשולדיגט ווערען; קומט ניט אין גלגל, געהט ניט אין בית און שווערט ניט „ווי גאָט לעבט".
16 ישראל איז פון'ם וועג אַראָב ווי אַ ווילדע קוה, יעצט אָבער וועט זיי גאָט לאָזען פיטערן אויף אַ בעקוועמען אָרט ווי שעפּסען.
17 אפרים איז אַ באַנדע געצענדיענער — לאָז איהם צורוה!
18 זייער זויפען איז עקלהאַפט, זיי זיינען אין גאַנצען אויסגעלאַסען; זאָגאר איהרע פאָרשטעהער ליעבען די שאַנדטהאַטען.
19 אַ פערפיהרערישער גייסט האָט זיי אונטער זיינע פליגלען ארונטערגע־נומען, שעהמען וועלען זיי זיך פון זייערע אָפּפער.

קאַפּיטעל ה

1 הערט דאָס, איהר פּריעסטער! האָרכט, הויז ישראל: פערנעהמט, קעניגליכעס הויז־געזינד! איהר האָט געדאַרפט אויסאיבען דאָס רעכט, זייט איהר אַלס פויגעל־נעץ געוועזען פאַר מצפּה און אַלס אויסגעשפּרייטע נעץ אויף תבור.
2 זיי האָבען נאָך טיעפער געמאַכט די פערברעכערישע אויסשפּרייטונג, דערפאַר וועל איך זיי אַלעמען שטראָפען.
3 איך קען אפרים, אויך ישראל איז מיר ניט אונבעוואוסט, פון דער צייט וואָס אפרים איז אויסגעלאַסען געוואָרען איז ישראל אונריין געוואָרען.
4 זייערע שלעכטע טהאַטען דערלאָזען זיי ניט אומצוקעהרען זיך צו זייער גאָט, זינט אין זיי זיצט דער פערברעכערישער גייסט אנערקענען זיי ניט גאָט.
5 ישראל'ס שטאָלץ וועט אין זיין נעגענוואַרט געבויגען ווערען, ווען ישראל און אפרים וועלען פאַר זייערע זינד בעשטראָפט ווערען, וועט אויך יהודה מיט זיי בעשטראָפט ווערען.
6 מיט זייערע שעפּסען און רינדער וועלען זיי געהן זוכען גאָט און וועלען איהם ניט געפינען — ער האָט זיך פון זיי צוריקגעצויגען.

כִּי־בָנִים זָרִים יָלָדוּ עַתָּה יֹאכְלֵם חֹדֶשׁ אֶת־חֶלְקֵיהֶם׃
8 תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגִּבְעָה חֲצֹצְרָה בָּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית
9 אָוֶן אַחֲרֶיךָ בִּנְיָמִין׃ אֶפְרַיִם לְשַׁמָּה תִהְיֶה בְּיוֹם תּוֹכֵחָה
י בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי נֶאֱמָנָה׃ הָיוּ שָׂרֵי יְהוּדָה
11 כְּמַסִּיגֵי גְּבוּל עֲלֵיהֶם אֶשְׁפּוֹךְ כַּמַּיִם עֶבְרָתִי׃ עָשׁוּק
12 אֶפְרַיִם רְצוּץ מִשְׁפָּט כִּי הוֹאִיל הָלַךְ אַחֲרֵי־צָו׃ וַאֲנִי
13 כָעָשׁ לְאֶפְרָיִם וְכָרָקָב לְבֵית יְהוּדָה׃ וַיַּרְא אֶפְרַיִם אֶת־
חָלְיוֹ וִיהוּדָה אֶת־מְזֹרוֹ וַיֵּלֶךְ אֶפְרַיִם אֶל־אַשּׁוּר וַיִּשְׁלַח
אֶל־מֶלֶךְ יָרֵב וְהוּא לֹא יוּכַל לִרְפֹּא לָכֶם וְלֹא־יִגְהֶה מִכֶּם
14 מָזוֹר׃ כִּי אָנֹכִי כַשַּׁחַל לְאֶפְרַיִם וְכַכְּפִיר לְבֵית יְהוּדָה
טו אֲנִי אֲנִי אֶטְרֹף וְאֵלֵךְ אֶשָּׂא וְאֵין מַצִּיל׃ אֵלֵךְ אָשׁוּבָה
אֶל־מְקוֹמִי עַד אֲשֶׁר־יֶאְשְׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנָי בַּצַּר לָהֶם
יְשַׁחֲרֻנְנִי׃

CAP. VI. ו

א לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל־יְהוָה כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ
2 וְיַחְבְּשֵׁנוּ׃ יְחַיֵּנוּ מִיֹּמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה
3 לְפָנָיו׃ וְנֵדְעָה נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת־יְהוָה כְּשַׁחַר נָכוֹן
4 מֹצָאוֹ וְיָבוֹא כַגֶּשֶׁם לָנוּ כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ׃ מָה אֶעֱשֶׂה־
לְּךָ אֶפְרַיִם מָה אֶעֱשֶׂה־לְּךָ יְהוּדָה וְחַסְדְּכֶם כַּעֲנַן־בֹּקֶר
ה וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ׃ עַל־כֵּן חָצַבְתִּי בַּנְּבִיאִים הֲרַגְתִּים
6 בְּאִמְרֵי־פִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אוֹר יֵצֵא׃ כִּי חֶסֶד חָפַצְתִּי וְלֹא־
7 זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים מֵעֹלוֹת׃ וְהֵמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית
8 שָׁם בָּגְדוּ בִי׃ גִּלְעָד קִרְיַת פֹּעֲלֵי אָוֶן עֲקֻבָּה מִדָּם׃
9 וּכְחַכֵּי אִישׁ גְּדוּדִים חֶבֶר כֹּהֲנִים דֶּרֶךְ יְרַצְּחוּ־שֶׁכְמָה כִּי
י זִמָּה עָשׂוּ׃ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שַׁעֲרִירִיָּה שָׁם זְנוּת
11 לְאֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל׃ גַּם־יְהוּדָה שָׁת קָצִיר לָךְ בְּשׁוּבִי
שְׁבוּת עַמִּי׃

כרפאי

ה v. 1. קמץ בלא אס״ק v. 10. שעריריה קרי

7 זיי זיינען טרייַלאָז קעגען גאָט, ווייל זיי האָבען שוין פרעמדארטיגע קינ־דער געבוירען, יעצט וועט איין מאָנאַט זייער גאַנצען פערמעגען פער־ניכטען.
8 בלאָזט שופר אין גבעה, טראָמפּייטערט אין רמה, ליאַרמט אין בית־און. נאָך דיר בנימין.
9 וועט אפרים פערוויסטעט ווערען אין שטראָפטאָג, איך מאַך דאָס געוויס בעקאַנט אונטער די שבטים פון ישראל.
10 די פירסטען יהודה׳ס וועלכע זיינען ווי גרענעץ־אָברוקער געוואָרען, אויף זיי וועל איך אויסגיסען מיין צאָרן ווי וואַסער.
11 אפרים איז בעדריקט און רעכטלאָז, ווייל ער האָט איינגעווילינט נאָכ־צוגעהן אַלע בעפעהלע.
12 אויך איך בין צו אפרים ווי אַ פערוועלקונג און צו דאָס הויז יהודה ווי אַ פוילונג.
13 ווען אפרים האָט זיך ארומגעזעהען זיין קראַנקהייט און יהודה — זיינע וואונדען, איז אפרים געגאַנגען צו אַשור און (יהודה) האָט געשיקט צום קעניג ירב, ער וועט אייך אָבער ניט קענען היילען און זאָגאר ניט לינדערן אייער שמערץ.
14 וואָרום איך בין אַ לייב פאַר אפרים און ווי אַ יונגער לייב פאַר דאָס הויז יהודה, איך זעלבסט וועל זיי צורייסען און אוועקגעהן, איך וועל [דאָס צוריסענע] אוועקטראָגען און קיינער וועט ניט רעטען.
15 איך וועל אַוועק צוריק אין מיין אָרט, ביז זיי וועלען זייער שולדיגקייט אנערקענען און זוכען מיר — ווען עס וועט זיי אייננ זיין וועלען זיי מיר אויפזוכען.

קאַפּיטעל ז

1 קומט, לאָמיר צוריקגעהן צו גאָט, אַזוי ווי ער האָט פריהער צוריסען וועט ער יעצט היילען, אַזוי ווי ער האָט אונז געשלאָגען וועט ער אונז פערבינדען.
2 אין צוויי טעג וועט ער אונז געזונד מאַכען, אויפ׳ן דריטען טאָג וועט ער אונז (פון קראַנקהייט) אויפהויבען און מיר וועלען אין זיין געגענ־וואַרט פאָלקאָם געזונד ווערען.
3 מיט אויפמערקזאַמקייט וועלען מיר לויפען, ווי דער מאָרגענשטערען ווען ער געהט אויף העל, צו ערקענען גאָט ; ער וועט צו אונז קומען מילד ווי אַ רעגען, ווי אַ שפעטרעגען וואָס בעוואַסערט די ערד.
4 וואָס זאָל איך מיט דיר טהאָן, אפרים ? וואָס זאָל איך מיט דיר טהאָן, יהודה ? אייער פרומקייט איז ווי אַ מאָרגענוואָלקען אָדער ווי דער פריהמאָרגען טהוי, וועלכער געהט שנעל אַוועק.
5 איך האָבווירקליך געשלאָגען מיט רעדעס, איך האָב זיי גע׳הרג׳עט מיט די רייד פון מיין מויל, אום דיין אורטהייל זאָל אַרויס העל צו דער שיין.
6 וואָרום איך פערלאַנג נאָר פרומקייט, ניט אָפּפער ; גאָט־אַנערקענונג איז ביי מיר וויכטיגער אַלס פייער־אָפּפער.
7 זיי האָבען איבערטראָטען מיין בעפעהל ווי אדם, דאָרטען וואו זיי זיינען קעגען מיר טרייַלאָז געווען.
8 גלעד איז די הויפטשטאָדט פון פערברעכער, זי איז בעפלעקט מיט בלוט.
9 אַזוי ווי אַ באַנדע מענשען־כאַפּער אויפ׳ן וועג מאָרדען די כהנים אַלע צוזאַמען, זיי טהוען אָבשייליכקייטען.
10 אינ׳ם הויז ישראל האָב איך אָנגעזעהען גרויליכקייטען : דאָרטען וואו אפרים איז אויסגעלאַסען איז ישראל פעראונריינינגט.
11 אויך פאַר דיר, יהודה, איז דער שניט צוגעגרייט, ווען איך וועל בע־רוהיגען די ווילדקייט פון מיין פאָלק.

ז CAP. VII. ז

א כִּרְפְאִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֲוֺן אֶפְרַיִם וְרָעוֹת שֹׁמְרוֹן כִּי
2 פָעֲלוּ שָׁקֶר וְגַנָּב יָבוֹא פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ׃ וּבַל־יֹאמְרוּ
לִלְבָבָם כָּל־רָעָתָם זָכָרְתִּי עַתָּה סְבָבוּם מַעַלְלֵיהֶם נֶגֶד
3 פָּנַי הָיוּ׃ בְּרָעָתָם יְשַׂמְּחוּ־מֶלֶךְ וּבְכַחֲשֵׁיהֶם שָׂרִים׃
4 כֻּלָּם מְנָאֲפִים כְּמוֹ תַנּוּר בֹּעֵרָה מֵאֹפֶה יִשְׁבּוֹת מֵעִיר
ה מִלּוּשׁ בָּצֵק עַד־חֻמְצָתוֹ׃ יוֹם מַלְכֵּנוּ הֶחֱלוּ שָׂרִים חֲמַת
6 מִיָּיִן מָשַׁךְ יָדוֹ אֶת־לֹצְצִים׃ כִּי־קֵרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם בְּאָרְבָּם
כָּל־הַלַּיְלָה יָשֵׁן אֹפֵהֶם בֹּקֶר הוּא בֹעֵר כְּאֵשׁ לֶהָבָה׃
7 כֻּלָּם יֵחַמּוּ כַּתַּנּוּר וְאָכְלוּ אֶת־שֹׁפְטֵיהֶם כָּל־מַלְכֵיהֶם נָפָלוּ
8 אֵין־קֹרֵא בָהֶם אֵלָי׃ אֶפְרַיִם בָּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלָל אֶפְרַיִם
9 הָיָה עֻגָה בְּלִי הֲפוּכָה׃ אָכְלוּ זָרִים כֹּחוֹ וְהוּא לֹא יָדָע
י גַּם־שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדָע׃ וְעָנָה גְאוֹן־יִשְׂרָאֵל
בְּפָנָיו וְלֹא־שָׁבוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשֻׁהוּ בְּכָל־
11 זֹאת׃ וַיְהִי אֶפְרַיִם כְּיוֹנָה פוֹתָה אֵין לֵב מִצְרַיִם קָרָאוּ
12 אַשּׁוּר הָלָכוּ׃ כַּאֲשֶׁר יֵלֵכוּ אֶפְרוֹשׂ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי כְּעוֹף
13 הַשָּׁמַיִם אוֹרִידֵם אַיְסִרֵם כְּשֵׁמַע לַעֲדָתָם׃ אוֹי לָהֶם כִּי־
נָדְדוּ מִמֶּנִּי שֹׁד לָהֶם כִּי־פָשְׁעוּ בִי וְאָנֹכִי אֶפְדֵּם וְהֵמָּה
14 דִּבְּרוּ עָלַי כְּזָבִים׃ וְלֹא־זָעֲקוּ אֵלַי בְּלִבָּם כִּי יְיֵלִילוּ עַל־
טו מִשְׁכְּבוֹתָם עַל־דָּגָן וְתִירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ יָסוּרוּ בִי׃ וַאֲנִי
16 יִסַּרְתִּי חִזַּקְתִּי זְרוֹעֹתָם וְאֵלַי יְחַשְּׁבוּ־רָע׃ יָשׁוּבוּ ׀ לֹא עָל
הָיוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה יִפְּלוּ בַחֶרֶב שָׂרֵיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם זוֹ
לַעְגָּם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

ח CAP. VIII. ח

א אֶל־חִכְּךָ שֹׁפָר כַּנֶּשֶׁר עַל־בֵּית יְהוָה יַעַן עָבְרוּ בְרִיתִי
2 3 וְעַל־תּוֹרָתִי פָּשָׁעוּ׃ לִי יִזְעָקוּ אֱלֹהַי יְדַעֲנוּךָ יִשְׂרָאֵל׃ זָנַח
4 יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוֹ׃ הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הֵשִׂירוּ

ולא

ז׳ v. 4. מלעיל   v. 7. קמץ בז״ק   v. 11. קמץ בטרחא

קאפּיטעל ז

1 ווען איך הייל ישראל׳ן ווייזט זיך אַרויס די זינד פון אפרים און דאָס שלעכטס פון שמרון, וועלכע זיי טהוען לייגענדיג — דאָ קומט אַריין אַ גנב און אין גאַס פערשפּרייט זיך אַ רויבער־באַנדע.
2 זיי טראַכטען ניט אין האַרצען, אַז איך געדענק אַלע זייערע שלעכטע טהאַטען, און זיי שטעהען פאַר מיר ווי זיי וואָלטען דאָס נאַר־וואָס געטהאָן.
3 מיט זייערע שלעכטע טהאַטען ערפרעהען זיי דעם קעניג און מיט זייערע פאַלשקייטען — די פירשטען.
4 זיי זיינען אַלע עהעברעכער, ווי אַ בעקער־אויווען וועלכער הערט אויף ברענען, זינט מ׳פערקנעט די טייג ביז עס ווערט זויער.
5 אין אונזער קעניג־טאָג ווערען די פירשטען קראַנק פון וויין־גיפט, יעדער פון זיי פעראייניגט זיך מיט אונמענשען.
6 ווי זיי ווערען לוסטיג ברענט אין זיי זייער האַרץ ווי אַ אויווען, די גאַנצע נאַכט בערוהיגט זיך זייער (שלעכטע) נאַטור, אין דער פריה אָבער ברענט ער ווי אַ פייערפלאַם.
7 זיי וועלען אַלע צוהיצט ווערען ווי אַן אויווען און פערניכטען זייערע ריכטער: אַלע קעניגע זייערע זיינען געזונקען — קיינער פון זיי רופט צו מיר.
8 אפרים — ער מישט זיך אויס מיט די פעלקער; אפרים איז געוואָרען ניט קיין איבערגעקעהרטע קיכעל.
9 פרעמדע האָבען זיין פערמעגען פערצעהרט און ער וויים ניט, עס וואַרפען זיך ביי איהם דורך גרויע האָאר און ער וויים דערפון ניט.
10 ישראל׳ס שטאָלץ ווערט געבויגען אין זיין געגענוואַרט, און דאָך קעהרען זיי זיך ניט אום צו זייער גאָט און זוכען איהם ניט.
11 אפרים איז געוואָרען געפּיהללאָז ווי אַ פערנאַרישטע טויב — צו מצרים האָבען זיי זיך געווענדעט און צו אשור געגאַנגען.
12 וואו זיי וועלען געהן וועל איך פאַר זיי מיין נעץ פאַנאַנדערשפּרייטען, איך וועל זיי אַראָבשלעפּען זאַגאַר אויב זיי וועלען הויך זיין ווי די פויגלען אונטער׳ן הימעל; איך וועל זיי שטראָפען ווי איך האָב זייער געמיינדע געוואָרענט.
13 וועה איז צו זיי וואָס זיי זיינען אַוועק פון מיר, אַן אונגליק איז אויף זיי וואָס זיי האָבען קעגען מיר פערבראָכען; איך וואָלט זיי בעפרייט, האָבען זיי אָבער אויף מיר ליגענס גערעדט.
14 זאָגאַר אינ׳ם האַרצען האָבען זיי צו מיר ניט געבעטען ווען זיי האָבען געקלאָגט אויף זייערע געלעגערס; זיי וואַנדערן אויס צוליעב קאָרן און וויין און קעהרען זיך אָב פון מיר.
15 זאָגאַר ווען איך איבערצייג זיי און שטאַרק זייערע אָרעמס טראַכטען זיי ניט גוט וועגען מיר.
16 זיי וועלען זיך בעטראַכטען, עס וועט אָבער אונניצליך זיין, זיי זיינען גלייך צו אַ פאַלש צילענדען בויגען; זייערע פירשטען וועלען פון שווערד פאַלען. איבער זייער בייז צונג זיינען זיי צו שפּאָט געוואָרען אינ׳ם לאַנד מצרים.

קאַפּיטעל ח

1 מיט אַ שופר אינ׳ם מויל פליה ווי אַ אָדלער איבער גאָט׳ס הויז, וואָרום זיי האָבען איבערטראָטען מיין אָבמאַך און פערבראָכען קעגען מיין לעהרע.
2 צו מיר שרייט ישראל: „מיין גאָט, מיר אַנערקענען דיר!"
3 ווען דאָס גוטס איז פון ישראל אַוועק און דער פריינד יאָגט איהם.

וְלֹ֣א יָדָ֑עְתִּי כַּסְפָּ֤ם וּזְהָבָם֙ עָשׂ֣וּ לָהֶ֣ם עֲצַבִּ֔ים לְמַ֖עַן יִכָּרֵֽת׃
זָנַח֙ עֶגְלֵ֣ךְ שֹׁמְר֔וֹן חָרָ֥ה אַפִּ֖י בָּ֑ם עַד־מָתַ֕י לֹ֥א יוּכְל֖וּ נִקָּיֹֽן׃ ה
כִּ֣י מִיִּשְׂרָאֵ֔ל וְה֕וּא חָרָ֣שׁ עָשָׂ֔הוּ וְלֹ֥א אֱלֹהִ֖ים ה֑וּא כִּֽי־ 6
שְׁבָבִ֣ים יִֽהְיֶ֔ה עֵ֖גֶל שֹׁמְרֽוֹן׃ כִּ֛י ר֥וּחַ יִזְרָ֖עוּ וְסוּפָ֣תָה יִקְצֹ֑רוּ 7
קָמָ֣ה אֵֽין־ל֗וֹ צֶ֚מַח בְּלִ֣י יַעֲשֶׂה־קֶּ֔מַח אוּלַ֥י יַעֲשֶׂ֖ה זָרִ֥ים
יִבְלָעֻֽהוּ׃ נִבְלַ֖ע יִשְׂרָאֵ֑ל עַתָּה֙ הָי֣וּ בַגּוֹיִ֔ם כִּכְלִ֖י אֵֽין־חֵ֥פֶץ 8
בּֽוֹ׃ כִּֽי־הֵ֙מָּה֙ עָל֣וּ אַשּׁ֔וּר פֶּ֖רֶא בּוֹדֵ֣ד ל֑וֹ אֶפְרַ֖יִם הִתְנ֥וּ 9
אֲהָבִֽים׃ גַּ֛ם כִּֽי־יִתְנ֥וּ בַגּוֹיִ֖ם עַתָּ֣ה אֲקַבְּצֵ֑ם וַיָּחֵ֣לּוּ מְּעָ֔ט י
מִמַּשָּׂ֖א מֶ֥לֶךְ שָׂרִֽים׃ כִּֽי־הִרְבָּ֥ה אֶפְרַ֛יִם מִזְבְּחֹ֖ת לַחֲטֹ֑א 11
הָֽיוּ־ל֥וֹ מִזְבְּח֖וֹת לַחֲטֹֽא׃ אֶ֨כְתּוֹב־ל֔וֹ רֻבּ֖וֹ תּוֹרָתִ֑י כְּמוֹ־זָ֖ר 12
נֶחְשָֽׁבוּ׃ זִבְחֵ֣י הַבְהָבַ֗י יִזְבְּח֤וּ בָשָׂר֙ וַיֹּאכֵ֔לוּ יְהוָ֖ה לֹ֣א רָצָ֑ם 13
עַתָּ֞ה יִזְכֹּ֤ר עֲוֺנָם֙ וְיִפְקֹ֣ד חַטֹּאתָ֔ם הֵ֖מָּה מִצְרַ֥יִם יָשֽׁוּבוּ׃
וַיִּשְׁכַּ֨ח יִשְׂרָאֵ֜ל אֶת־עֹשֵׂ֗הוּ וַיִּ֙בֶן֙ הֵיכָל֔וֹת וִֽיהוּדָ֔ה הִרְבָּ֖ה 14
עָרִ֣ים בְּצֻר֑וֹת וְשִׁלַּחְתִּי אֵ֣שׁ בְּעָרָ֔יו וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנֹתֶֽיהָ׃

ט CAP. IX. ט

אַל־תִּשְׂמַ֨ח יִשְׂרָאֵ֤ל ׀ אֶל־גִּיל֙ כָּֽעַמִּ֔ים כִּ֥י זָנִ֖יתָ מֵעַ֣ל אֱלֹהֶ֑יךָ א
אָהַ֣בְתָּ אֶתְנָ֔ן עַ֖ל כָּל־גָּרְנ֥וֹת דָּגָֽן׃ גֹּ֥רֶן וָיֶ֖קֶב לֹ֣א יִרְעֵ֑ם 2
וְתִיר֖וֹשׁ יְכַ֥חֶשׁ בָּֽהּ׃ לֹ֥א יֵשְׁב֖וּ בְּאֶ֣רֶץ יְהוָ֑ה וְשָׁ֤ב אֶפְרַ֙יִם֙ 3
מִצְרַ֔יִם וּבְאַשּׁ֖וּר טָמֵ֥א יֹאכֵֽלוּ׃ לֹא־יִסְּכ֨וּ לַיהוָ֥ה ׀ יַיִן֮ וְלֹ֣א 4
יֶֽעֶרְבוּ־לוֹ֒ זִבְחֵיהֶ֗ם כְּלֶ֤חֶם אוֹנִים֙ לָהֶ֔ם כָּל־אֹכְלָ֖יו יִטַּמָּ֑אוּ
כִּֽי־לַחְמָ֣ם לְנַפְשָׁ֔ם לֹ֥א יָב֖וֹא בֵּ֥ית יְהוָֽה׃ מַֽה־תַּעֲשׂ֖וּ לְי֣וֹם ה
מוֹעֵ֑ד וּלְי֖וֹם חַג־יְהוָֽה׃ כִּֽי־הִנֵּ֤ה הָֽלְכוּ֙ מִשֹּׁ֔ד מִצְרַ֣יִם 6
תְּקַבְּצֵ֔ם מֹ֖ף תְּקַבְּרֵ֑ם מַחְמַ֣ד לְכַסְפָּ֗ם קִמּוֹשׂ֙ יִֽירָשֵׁ֔ם ח֖וֹחַ
בְּאָהֳלֵיהֶֽם׃ בָּ֣אוּ ׀ יְמֵ֣י הַפְּקֻדָּ֗ה בָּ֚אוּ יְמֵ֣י הַשִּׁלֻּ֔ם יֵדְע֖וּ 7
יִשְׂרָאֵ֑ל אֱוִ֣יל הַנָּבִ֗יא מְשֻׁגָּע֙ אִ֣ישׁ הָר֔וּחַ עַ֚ל רֹ֣ב עֲוֺנְךָ֔ וְרַבָּ֖ה
מַשְׂטֵמָֽה׃ צֹפֶ֥ה אֶפְרַ֖יִם עִם־אֱלֹהָ֑י נָבִ֗יא פַּ֤ח יָקוֹשׁ֙ עַל־ 8
כָּל־דְּרָכָ֔יו מַשְׂטֵמָ֖ה בְּבֵ֥ית אֱלֹהָֽיו׃ הֶעְמִֽיקוּ־שִׁחֵ֖תוּ כִּימֵ֣י 9

הגבעה

ח v. 7. קמץ בלא אסף v. 10. קמץ כו״ק v. 12. יתיר ו ibid. רבי קרי ט v. 2. סבירין בם

4 זיי האָבען קעניגע געקרוינט אָהן מיין צושטימונג, אַנגעשטעלט פירשטען אָהן כיין וויסען, פון זייער זילבער און גאָלד האָבען זיי זיך געצען געמאַכט — פערניכטעט זאָלען זיי ווערען !
5 אָלץ האָסטו שמרון פערלאָזען צוליעב דיין קאַלב ; מיין צאָרן ברענט אויף זיי ביז זיי וועלען ניט האָבען די מעגליכקייט צו ריינינגען זיך.
6 איינער פון ישראל, וואָס איז אַ מייסטער, האָט איהם געמאַכט, ער איז קיין גאָט ; אויף שפּענדלאַך וועט צובראָכען ווערען דאָס קאַלב פון שמרון.
7 אַזוי ווי זיי זעהען ווינד, אַזוי וועלען זיי שניידען שטורם, קיין געטריידע וועט ער האָבען ; וועט עס יאַ וואַקסען, וועט ער דערפון קיין מעהל מאַכען, אויב ער וועט יאַ מאַכען, וועלען עס פרעמדע פערשלינגען.
8 לעדיג איז ישראל געוואָרען, דערפאַר זיינען זיי יעצט אונטער די פעלקער ווי אַ כלי אין וועלכע עס איז קיין נוץ דאָ.
9 זיי זיינען צו אַשור געגאַנגען, וועלכער איז אויסנאַהמליך ווילד, צו איהם רעדט אפרים ליעבע רייד.
10 זאָגאָר אַז זיי וועלען זיך יעצט איבערגעבען צו די פעלקער, וועל איך זיי צונויפקלייבען, אום זיי זאָלען זיך אַ ביסעל ערלייכטערן פונ'ם לאַסט פון קעניג און פירשטען.
11 זינט אפרים האָט פיעל אַלטאַרן געמאַכט צו זינדיגען (אַבוואָהל ער האָט שוין געהאַט אַלטאַרן צו זינדיגען).
12 בעטראַכט ער מיינע וויכטיגסטע געזעצע, וועלכע איך האָב איהם פערשריעבען, ווי פרעמדע.
13 אַנשטאַדט מיינע פייער־אָפּפער וואָס זיי פלעגען שעכטען, זאָלען זיי זעלבסט דאָס פלייש עסען — גאָט פערלאַנגט דאָס ניט ! יעצט וועט ער דערמאָהנען זייער זינד און בעשטראָפען זיי פאַר זייערע פערברעכענס וואָס זיי קעהרען זיך אין מצרים נאָך הילפע.
14 ישראל האָט פערגעסען זיין בעשעפער און אָנגעבויט טעמפּלען, יהודה האָט זיך אָנגעבויט פעסטונגען. איך וועל אָבער אַרויפשיקען אַזאַ פייער אויף זייערע שטעדט, אַז זיינע טעמפּלען וועלען פערברענט ווערען.

קאַפּיטעל ט

1 דו, ישראל, פרעה זיך ניט ווי אַנדערע פעלקער, וואָרום דו האָסט פון דיין גאָט אָבגעקעהרט, האָסט ליעב בעקומען געשענקע פון אַלע געטריידע שייערס.
2 דער געטריידע שייער און וויינקעלער וועלען זיי ניט שפּייזען, די וויין פון איהם וועט אויסטריקענען.
3 זיי וועלען ניט פערבלייבען אין גאָט'ס לאַנד — אפרים וועט צוריק־געהן אין מצרים, און אין אַשור וועלען זיי אונריינעס עסען.
4 זיי וועלען מעהר ניט גיעסען וויין פאַר גאָט, אויך זייערע אָפּפער וועלען איהם ניט אַנגענעהם זיין, וואָרום זיין ברויט איז רויבער־ברויט, ווער עס עסט פון איהם ווערט אונריין ; זייער ברויט פּאַסט נאָר פאַר זיי — אין גאָט'ס הויז קען עס ניט אַריינקומען.
5 וואָס וועט איהר טהאָן אין אַ פייער־טאָג אָדער אין אַ געטליכען פעסט־טאָג ?
6 זיי זיינען אַוועק פון אונגליק וועט זיי מצרים צונויפקלייבען ; מף, אין די שאַטען־קאַמערען, וועט זיי בעגראָבען. דערנער וועלען זייער אָרט פערנעהמען, דיסטעלען וועלען אין זייערע געצעלטען וואַקסען.
7 עס זיינען שוין געקומען די שטראָף־טעג, עס זיינען שוין דאָ די טעג פון בעלוינונג — ישראל פיהלט זיי שוין ! נאַרריש איז דער פּראָפעט,

י הַגִּבְעָה יִזְכּוֹר עֲוֹנָם יִפְקוֹד חַטֹּאתָם׃ כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר
מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי
אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ בַעַל־פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ
11 שִׁקּוּצִים כְּאָהֳבָם׃ אֶפְרַיִם כָּעוֹף יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה
12 וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׃ כִּי אִם־יְגַדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְשִׁכַּלְתִּים
13 מֵאָדָם כִּי־גַם־אוֹי לָהֶם בְּשׂוּרִי מֵהֶם׃ אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר־
רָאִיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה בְנָוֶה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל־הֹרֵג
14 בָּנָיו׃ תֵּן־לָהֶם יְהוָה מַה־תִּתֵּן תֵּן־לָהֶם רֶחֶם מַשְׁכִּיל
טו וְשָׁדַיִם צֹמְקִים׃ כָּל־רָעָתָם בַּגִּלְגָּל כִּי־שָׁם שְׂנֵאתִים עַל
רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסֵף אַהֲבָתָם כָּל־
16 שָׂרֵיהֶם סֹרְרִים׃ הֻכָּה אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יָבֵשׁ פְּרִי בַל־*
17 יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יֵלֵדוּן וְהֵמַתִּי מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׃ יִמְאָסֵם אֱלֹהַי
כִּי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וְיִהְיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם׃

CAP. X. י

פ

א גֶּפֶן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יְשַׁוֶּה־לּוֹ כְּרֹב לְפִרְיוֹ הִרְבָּה
2 לַמִּזְבְּחוֹת כְּטוֹב לְאַרְצוֹ הֵיטִיבוּ מַצֵּבוֹת׃ חָלַק לִבָּם עַתָּה
3 יֶאְשָׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבְּחוֹתָם יְשֹׁדֵד מַצֵּבוֹתָם׃ כִּי עַתָּה
יֹאמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לָנוּ כִּי לֹא יָרֵאנוּ אֶת־יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מַה־
4 יַּעֲשֶׂה־לָּנוּ׃ דִּבְּרוּ דְבָרִים אָלוֹת שָׁוְא כָּרֹת בְּרִית וּפָרַח
ה כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ לְעֶגְלוֹת בֵּית אָוֶן יָגוּרוּ
שְׁכַן שֹׁמְרוֹן כִּי־אָבַל עָלָיו עַמּוֹ וּכְמָרָיו עָלָיו יָגִילוּ עַל־
6 כְּבוֹדוֹ כִּי־גָלָה מִמֶּנּוּ׃ גַּם־אוֹתוֹ לְאַשּׁוּר יוּבָל מִנְחָה לְמֶלֶךְ
7 יָרֵב בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח וְיֵבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָתוֹ׃ נִדְמֶה
8 שֹׁמְרוֹן מַלְכָּהּ כְּקֶצֶף עַל־פְּנֵי־מָיִם׃ וְנִשְׁמְדוּ בָּמוֹת אָוֶן
חַטַּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדַּר יַעֲלֶה עַל־מִזְבְּחוֹתָם וְאָמְרוּ
9 לֶהָרִים כַּסּוּנוּ וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלֵינוּ׃ מִימֵי הַגִּבְעָה
חָטָאתָ יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמָדוּ לֹא־תַשִּׂיגֵם בַּגִּבְעָה מִלְחָמָה
עַל־

ט v. 16. בל קרי ^ v. 6. 9. קמץ בז״ק

וואהנזיניג דער בעגייסטערטער (זעהענדיג) דיינע פיעלע זינד און דיין גרויס פערברעכען.

8 אפרים איז פארזיכטיג קעגען גאט, די פראפעטען פערגלייכט ער צו א נעץ וואס האפט, אויף אלע זיינע וועגען צו גאט'ס הויז איז פער־ברעכען.

9 א, זיי זיינען טיעף געזונקען, ווי אין די צייטען פון גבעה ; ער וועט זייער זינד געדענקען און וועט זייער פערברעכען בעשטראפען.

10 ווי וויינטרויבען אין א וויסטע האב איך א מאל ישראל געפונען, ווי א ערשט־צייטיגע פרוכט פון פייגענבוים האב איך אנגעקוקט אייערע על־טערן ; זיינען זיי אבער געקומען אין בעל־פעור און איבערגעגעבען זיך צו שאנד־מהאטען, זיינען זיי פערהאסט געווארען אזוי ווי זיי זיינען פריהער געליעבט געוועזען.

11 ווי א פויגעל וועט אוועקפליהען אפרים'ס עהרע, וועלכע זיי האבען געהאט זינט זיי זיינען געבוירען.

12 אז זיי וועלען זייערע קינדער ערציהען וועל איך זיי פערניכטען איידער זיי וועלען מענער ווערען ; וועה וועט זיין ווען איך וועל וויי בען פון זיי !

13 אפרים ! אזוי ווי איך האב צור געזעהען איינגעפלאנצט אין א שעהנעם וואהנונג, אזוי וועל איך זעהען, אפרים'ן פיהרען זיינע קינדער צום מארד־פלאץ.

14 גיעב זיי, א גאט, וואס דו ווילסט זיי געבען ! גיעב זיי א פרוכטלאזע מוטערלייב און אן איינגעדארטעם ברוסט !

15 דער גאנצער אונגליק זייערער איז אין גלגל — דארטען האב איך זיי אנגעפאנגען האסען איבער זייערע שלעכטע טהאטען, יעצט וועל איך זיי פון מיין הויז ארויסטרייבען — איך קען זיי מעהר ניט ליעבען ווארום אלע פיהרער זייערע זיינען פערברעכער.

16 אפרים איז ניעדערגעשלאגען — זייערווארצעל איז פערטריקענט און זיי וועלען קיינע פרוכט וואקסען ; אויב זיי וועלען יא געבוירען, וועל איך טוידטען זייערע בעסטע קינדער.

17 גאט פערהאסט זיי, ווייל זיי פאלגען איהם ניט, זאלען זיי וואנדערן צווישען די פעלקער !

קאפיטעל י

1 דער לעדיגער וויינבוים, ישראל, האט פרוכט געוואקסען, וואס מעהר זיינע פרוכט איז, אלץ מעהר אלטארן מאכט ער, וואס בעסער זיין לאנד פיהלט, אלץ בעסערע סטאטוען מאכט ער,

2 די, וועמעס הארץ עס איז פאלש וועלען יעצט פערוויסט ווערען, דאס וועט צוברעכען זייערע אלטארען און צושמעטערען זייערע סטאטוען.

3 יעצט וועלען זיי זאגען : „מיר דארפען קיין קעניג, קוים שרעקען מיר זיך ניט פאר גאט, וואס וועט אונז דער קעניג אויפטהאן ?

4 זיי רעדען פאלש, שווערען פאלש און מאכען פאלשע פערבינדונג. דער־פאר וואקסט זייער גערעכטיגקייט ווי גיפט אויף די פעלד בייטען.

5 צו די קעלבער פון „בית און" פערזאמלען זיך די איינוואוינער פון שמרון, דאס פאלק בעדויערט איהם וואס זיין עהרע איז פון איהם אוועק, און די פריעסטער זיינען דערפון צופריעדען..

6 מען וועט איהם נאך אוועקשיקען אין אשור אלס געשאנק צום קעניג ירב ; דאן וועט אפרים פעראכטונג האבען און ישראל וועט צו שאנדע ווערען פון זיינע פעלקער.

7 די רעגיערונג פון שמרון איז פערשוואונדען ווי שוים אויפ'ן וואסער.

8 עס וועלען פערטיליגט ווערען די בארג־אלטארן פון און, דאס פערברעכען פון ישראל, דערנער און דיסטעלען וועט וואקסען אויף זייערע אלטארען ;

עַל־בְּנֵי עַלְוָה׃ בְּאַוָּתִי וְאֶסֳּרֵם וְאֻסְּפוּ עֲלֵיהֶם עַמִּים בְּאָסְרָם י
לִשְׁתֵּי עֵינֹתָם׃ וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה מְלֻמָּדָה אֹהַבְתִּי לָדוּשׁ וַאֲנִי 11
עָבַרְתִּי עַל־טוּב צַוָּארָהּ אַרְכִּיב אֶפְרַיִם יַחֲרוֹשׁ יְהוּדָה
יְשַׂדֶּד־לוֹ יַעֲקֹב׃ זִרְעוּ לָכֶם לִצְדָקָה קִצְרוּ לְפִי־חֶסֶד נִירוּ 12
לָכֶם נִיר וְעֵת לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה עַד־יָבוֹא וְיֹרֶה צֶדֶק לָכֶם׃
חֲרַשְׁתֶּם־רֶשַׁע עַוְלָתָה קְצַרְתֶּם אֲכַלְתֶּם פְּרִי־כָחַשׁ כִּי־ 13
בָטַחְתָּ בְדַרְכְּךָ בְּרֹב גִּבּוֹרֶיךָ׃ וְקָאם שָׁאוֹן בְּעַמֶּךָ וְכָל־ 14
מִבְצָרֶיךָ יוּשַּׁד כְּשֹׁד שַׁלְמַן בֵּית אַרְבֵאל בְּיוֹם מִלְחָמָה
אֵם עַל־בָּנִים רֻטָּשָׁה׃ כָּכָה עָשָׂה לָכֶם בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רָעַת טו
רָעַתְכֶם בַּשַּׁחַר נִדְמֹה נִדְמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃

יא — Cap. XI. יא

כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לִבְנִי׃ קָרְאוּ א 2
לָהֶם כֵּן הָלְכוּ מִפְּנֵיהֶם לַבְּעָלִים יְזַבֵּחוּ וְלַפְּסִלִים יְקַטֵּרוּן׃
וְאָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל־זְרוֹעֹתָיו וְלֹא יָדְעוּ כִּי 3
רְפָאתִים׃ בְּחַבְלֵי אָדָם אֶמְשְׁכֵם בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה וָאֶהְיֶה 4
לָהֶם כִּמְרִימֵי עֹל עַל לְחֵיהֶם וְאַט אֵלָיו אוֹכִיל׃ לֹא יָשׁוּב ה
אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאַשּׁוּר הוּא מַלְכּוֹ כִּי מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ וְחָלָה 6
חֶרֶב בְּעָרָיו וְכִלְּתָה בַדָּיו וְאָכָלָה מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם׃ וְעַמִּי 7
תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי וְאֶל־עַל יִקְרָאֻהוּ יַחַד לֹא יְרוֹמֵם׃ אֵיךְ 8
אֶתֶּנְךָ אֶפְרַיִם אֲמַגֶּנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ כְאַדְמָה אֲשִׂימְךָ
כִּצְבֹאיִם נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי׃ לֹא אֶעֱשֶׂה 9
חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא־
אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר׃ אַחֲרֵי יְהוָה יֵלְכוּ י
כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג כִּי־הוּא יִשְׁאַג וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם׃ יֶחֶרְדוּ 11
כְצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהוֹשַׁבְתִּים עַל־
בָּתֵּיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃

סבבני

י v. 10. עינותם קרי   v. 14. קמץ בה״ק ודגש אחר שורק
יא v. 2. כולו קמץ   ז׳ v הפטרת ויצא יעקב   v. 8. א׳ נחה

דאן וועלען זיי זאָגען צו די בערג : „פערדעקט אונז !" און צו די בערגלאך — „פאַלט אַרויף אויף אונז !"

9 זינט דער פּאַסירונג אין גבעה, ביזטו זינדיג ישראל ; ביי יענעם צו־שטאַנד זיינען זיי געבליעבען מיט די פערברעכערישע קינדער. זאָל זיי פאַר גבעה קיין קריעג גרייכען ?

10 ווען איך וויל שטראָף איך זיי : פעלקער קלייבען זיך אויף זיי צוזאַמען ווען זיי זיינען איינגעשפּאַנט צו צוויי אַקער־בייטען.

11 אפרים איז אַן איינגעוואָהנטעס קאַלב וואָס ליעבט צו דרעשען, איך האָב איהם אַ גלעט געטהאָן איבער'ן האַלז און איינגעשפּאַנט אפרים'ן ; זאָל יהודה אַקערן און יעקב זאָל (זיין פעלד) צוברעקלען.

12 זעעהט גערעכטיגקייט וועט איהר שניידען טוגענד. איהר בעאַרבייט אייער גרונד און נעהמט זיך צייט גאָט צו בעטען, אום ער זאָל אַראָבקומען און לעהרנען אייך גערעכטיגקייט.

13 ווען אָבער איהר האָט שלעכטס פעראַקערט האָט איהר אונרעכט גע־שניטען ; איהר האָט גענעסען מאָגערע פרוכט ווען איהר האָט זיך פערזיכערט אין אייערע וועגען און אויף אייערע גרויסע העלדען.

14 עס וועט זיך אויפהויבען אַ טומעל אין דיין פאָלק, אַלע דיינע פעסטונגען וועלען צושמעטערט ווערען ווי שלמן האָט צושמעטערט ארבאל אינ'ם טאָג פון קריעג, מוטערס מיט קינדער זיינען צוריסען געוואָרען.

15 דאָס אַלעס האָט אייך בית־אל אָנגעמאַכט מיט אייער שלעכטער אויפ־פיהרונג. פריהצייטיג איז פערשוואונדען דאָס קעניגטהום פון ישראל !

קאַפּיטעל יא

1 ווען ישראל איז יונג געווען האָב איך איהם ליעב געהאַט, און האָב איהם אַלס מיין זוהן פון מצרים אַרויסגערופען.

2 זאָלאַנג מען האָט זיי גערופען זיינען זיי אויפריכטיג געווען, ווי אָבער מען איז פון זיי אַוועק, האָבען זיי געאָפּפערט צו די בעל געצען און גערויכערט צו די בילדער.

3 איך בין צוגעוואָהנט געווען צו אפרים, איך פלעג זיי אויף מיינע אָרעמס נעהמען ; זיי האָבען אָבער ניט אַנערקענט אַז איך הייל זיי.

4 מיט מענשליכע געפיהלען האָב איך זיי צוגעצויגען, מיט ליעבע־פער־בינדונגען ; איך בין פאַר זיי געווען אַלס איינער וואָס הויבט אויף זייער הילצערנעם יאָך אום זיי עסען צו געבען.

5 ער זאָל ניט דאַרפען צוריק געהן אין מצרים אָדער צו זיין קעניג אשור ; אָבער ווייל זיי ווילען זיך ניט צוריק ציהען (פון פערברעכענס).

6 וועט אַ שווערד זיינע שטעדט בעפאַלען, זי וועט פערניכטען זיינע פּלענער און צו גאַרנישט מאַכען זיינע בעראַטהונגען.

7 מיין פאָלק וואַרט איך זאָל זיי צוריק ברענגען, זיי־רעדען וועגען ערהויבען זיך און ווילען זיך אַליין ניט ערהויבען.

8 וואָס זאָל איך פון דיר מאַכען, אפרים ? אין וואָס, ישראל, זאָל איך דיר פערוואַנדלען ? זאָל איך פון דיר מאַכען וואָס איך האָב פון אַדמה געמאַכט ? זאָל איך דיר טהאָן וואָס איך האָב צו צבאים געטהאָן ? מיין הארץ האָט זיך געביטען — מיין מיטלייד איז ערהיצט.

9 איך וועל ניט טהאָן לויט מיין ברענענדען צאָרן, איך וועל מעהר אפרים ניט פערדאַרבען, איך בין אַלס גאָט צווישען דיר ניט אַלס מענש ; איך בין הייליג און וועל איך ניט בעפאַלען מיט אויפרעגונג.

10 זיי וועלען גאָט נאָכגעהן ווי אַ ברילענדען לייב, אַז ער וועט ברילען וועלען איבערראַשט ווערען די קינדער אַזש פון ברעג ים.

11 שנעל וועלען זיי קומען פון מצרים, ווי פויגלען ; פונ'ם לאַנד אשור — אַזוי ווי טויבען, דאַן וועל איך זיי אין זייערע הייזער בעזעצען — זאָגט גאָט.

יב CAP. XII. יב

א סְבָבֻנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה עֹד
2 רָד עִם־אֵל וְעִם־קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן׃ אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ וְרֹדֵף
קָדִים כָּל־הַיּוֹם כָּזָב וָשֹׁד יַרְבֶּה וּבְרִית עִם־אַשּׁוּר יִכְרֹתוּ
3 וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃ וְרִיב לַיהוָה עִם־יְהוּדָה וְלִפְקֹד עַל־
4 יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו יָשִׁיב לוֹ׃ בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת־אָחִיו
ה וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים׃ וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיֻּכָל בָּכָה
6 וַיִּתְחַנֶּן־לוֹ בֵּית־אֵל יִמְצָאֶנּוּ וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ׃ וַיהוָה
7 אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ׃ וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָשׁוּב חֶסֶד
8 וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר וְקַוֵּה אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי
9 מִרְמָה לַעֲשֹׁק אָהֵב׃ וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי
י אוֹן לִי כָּל־יְגִיעַי לֹא יִמְצְאוּ־לִי עָוֹן אֲשֶׁר־חֵטְא׃ וְאָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עֹד אוֹשִׁיבְךָ בָאֳהָלִים כִּימֵי
11 מוֹעֵד׃ וְדִבַּרְתִּי עַל־הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבְיַד
12 הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה׃ אִם־גִּלְעָד אָוֶן אַךְ־שָׁוְא הָיוּ בַּגִּלְגָּל
13 שְׁוָרִים זִבֵּחוּ גַּם מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ * וַיִּבְרַח
יַעֲקֹב שְׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמָר׃
14 וּבְנָבִיא הֶעֱלָה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר׃
טו הִכְעִיס אֶפְרַיִם תַּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב
לוֹ אֲדֹנָיו׃

יג CAP. XIII. יג

א כְּדַבֵּר אֶפְרַיִם רְתֵת נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֶּאְשַׁם בַּבַּעַל
2 וַיָּמֹת׃ וְעַתָּה ׀ יוֹסִפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם
כִּתְבוּנָם עֲצַבִּים מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים כֻּלֹּה לָהֶם הֵם אֹמְרִים
3 זֹבְחֵי אָדָם עֲגָלִים יִשָּׁקוּן׃ לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן־בֹּקֶר וְכַטַּל
4 מַשְׁכִּים הֹלֵךְ כְּמֹץ יְסֹעֵר מִגֹּרֶן וּכְעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה׃ וְאָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וֵאלֹהִים זוּלָתִי לֹא תֵדָע

ומושיע

י״ב v. 5 קמץ בזיק v. 12. עד כאן v. 13. הפטרות וישלח
כמנהג אשכנזים י״ג v. 2. נ״א בתבונם v. 4. קמץ בזיק

קאַפּיטעל יב

1 אפרים האָט מיר ארומגערינגעלט מיט ליגען און דאָס הויז ישראל מיט פאַלשקייט ; יהודה אָבער איז פון גאָט בעהערשט און איז זיינע הייליגע געטריי.
2 אפרים געהט נאָך ווינד און לויפט נאָך שטורמווינד, אימער פערמעהרט ער ליגען און פערברעכען — דאָ מאַכט ער אַ פערבאַנד מיט אשור, דאָ פיהרט ער אויל אין מצרים.
3 אָבער אויך מיט יהודה קריעגט גאָט, אויף יעקב'ן בעשטראָפט ער — לויט זיין אויפפיהרונג און זיינע טהאַטען צאָהלט ער איהם.
4 נאָך אין מוטערלייב האָט ער זיין ברודער געטראַמפּעלט און ווען ער איז שטאַרק געוואָרען האָט ער געקעמפּפט מיט מעכטיגע.
5 ער האָט געקעמפּפט מיט אַ מלאך און בייגעקומען ; יענער האָט געוויינט און געבעטען זיך ביי איהם אַז ער זאָל איהם טרעפען אין בית־אל און דאָרט רעדען מיט איהם.
6 דער עוויגער, גאָט פון ארמעען — איז זיין נאָמען צו געדענקען.
7 קעהר זיך צוריק צו דיין גאָט, היט טוגענד און רעכטפערטיגקייט און האָף שטענדיג צו דיין גאָט.
8 ער איז אָבער אַ הענדלער וועלכער האַלט פאַלשע וואָגשאָלען אין האַנד און ליעבט צו בעטריעגען.
9 דערפאַר האָט אפרים געטראַכט : קוים בין איך רייך און האָב פערמעגען ערוואָרבען — אַלע מיינע פערהאָרעוועטע, קען קיינער ביי מיר קיין פערברעכען געפינען.
10 איך וועלכער בין דיין גאָט נאָך פונ'ם לאַנד מצרים, וועל דיר נאָך אין געצעלטען בעזעצען ווי אין אַלטע צייטען.
11 איך האָב צו די נביאים גערעדט און האָב פיעל ערשיינונגען געוויזען דורך די פּראָפעטען, אויך פערגלייכונגען.
12 ווייל גלעד איז פערברעכעריש. (זיי זיינען אימער טרייפאָז געווען) און אָקסען געאָפּפערט אין גלגל, וועלען זייערע אַלטאַרען ווערען ווי רואינען אויף די פעלד־בייטען.
13 ווען יעקב איז ענטלאָפען אין די פעלדער ארם, האָט ישראל געאַרבייט פאַר אַ פרוי און געהיט (די ערדען) פאַר אַ פרוי.
14 דורך אַ נביא האָט גאָט אַרויסגענומען ישראל פון מצרים און דורך אַ נביא האָט ער פון אַלעם אויסגעהיט.
15 אפרים האָט איהם אָבער ביטערליך ערבייזערט, דערפאַר וועט ער, זיין הערר, איבערלאָזען אויף איהם זיין בלוטשולד און וועט איהם צאָהלען לויט זיינע שאַנדטהאַטען.

קאַפּיטעל יג

1 אַמאָל, אַז אפרים פלעגט רעדען האָט מען געציטערט, זינט אָבער ער האָט זיך פערזינדיגט מיט'ן בעל איז זיין שטאָלץ אָבגעשטאָרבען.
2 זאַגאַר יעצט זינדיגען זיי נאָך : זיי מאַכען זיך געגאָסענע געצען פון זילבער נאָך זייער איינבילדונג, געצען וואָס זיינען אין גאַנצען מייס־טער־ווערק, זיי רעדען צווישען זיך : „מענשען שעכט מען און קעלבער קושט מען."
3 דערפאַר וועלען זיי זיין ווי דער וואָלקען וואָס פערשווינדט אין דער פריה און ווי דער מאָרגען־טהוי ; ווי שפּריי וואָס ווערט אַרויסגעוואָרפען פון שייער און ווי רויך פון קוימען.
4 איך בין אָבער דיין גאָט זינט פונ'ם לאַנד מצרים, קיין גאָט אויסער מיר דאַרפסטו ניט אַנערקענען, וואָרום אויסער מיר קען קיינער העלפען.
5 איך האָב דיר דערקענט אינ'ם מדבר, אין אַ וויסטע לאַנד.

וּמוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי׃ אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת׃ ה
כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבָּעוּ שָׂבְעוּ וַיָּרָם לִבָּם עַל־כֵּן שְׁכֵחוּנִי׃ 6
וָאֱהִי לָהֶם כְּמוֹ־שָׁחַל כְּנָמֵר עַל־דֶּרֶךְ אָשׁוּר׃ אֶפְגְּשֵׁם 7 8
כְּדֹב שַׁכּוּל וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם וְאֹכְלֵם שָׁם כְּלָבִיא חַיַּת
הַשָּׂדֶה תְּבַקְּעֵם׃ שִׁחֶתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בְעֶזְרֶךָ׃ אֱהִי 9 ׳
מַלְכְּךָ אֵפוֹא וְיוֹשִׁיעֲךָ בְּכָל־עָרֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ
תְּנָה־לִּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים׃ אֶתֶּן־לְךָ מֶלֶךְ בְּאַפִּי וְאֶקַּח בְּעֶבְרָתִי׃ 11
צָרוּר עֲוֹן אֶפְרָיִם צְפוּנָה חַטָּאתוֹ׃ חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ 12 13
לוֹ הוּא־בֵן לֹא חָכָם כִּי־עֵת לֹא־יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים׃
מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם מִמָּוֶת אֶגְאָלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מָוֶת אֱהִי 14
קָטָבְךָ שְׁאוֹל נֹחַם יִסָּתֵר מֵעֵינָי׃ כִּי הוּא בֵּין אַחִים יַפְרִיא טו
יָבוֹא קָדִים רוּחַ יְהוָה מִמִּדְבָּר עֹלֶה וְיֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב
מַעְיָנוֹ הוּא יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל־כְּלִי חֶמְדָּה׃

יד CAP. XIV. יד

תֶּאְשַׁם שֹׁמְרוֹן כִּי מָרְתָה בֵּאלֹהֶיהָ בַּחֶרֶב יִפְּלוּ עֹלְלֵיהֶם א
יְרֻטָּשׁוּ וְהָרִיּוֹתָיו יְבֻקָּעוּ׃ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה 2
אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־ 3
יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים
שְׂפָתֵינוּ׃ אַשּׁוּר ׀ לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ עַל־סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־ 4
נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם׃
אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ׃ אֶהְיֶה ה 6
כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן׃ יֵלְכוּ 7
יֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת הוֹדוֹ וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן׃ יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי 8
בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן זִכְרוֹ כְּיֵין לְבָנוֹן׃ אֶפְרַיִם 9
מַה־לִּי עוֹד לָעֲצַבִּים אֲנִי עָנִיתִי וַאֲשׁוּרֶנּוּ אֲנִי כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן
מִמֶּנִּי פֶּרְיְךָ נִמְצָא׃ מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה נָבוֹן וְיֵדָעֵם כִּי־ י
יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּקִים יֵלְכוּ בָם וּפֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם׃

דבר

י״ג v. 12. קמץ בז״ק י״ד v. 2. הפטרות וילך וגם לט׳ באב במנחה v. 4. קמץ בס״פ v. 10. כצ״ל ibid. עד כאן

6 אַז זיי האָבען זיך אָנגעפּיטערט און זאַט געוואָרען, זיינען זיי שטאָלץ גע-
7 וואָרען און האָבען מיר פערגעסען. דערפאַר בין איך געוואָרען פאַר זיי
8 שרעקליך ווי אַ לייב, ווי אַ טיגער וועלכער לויערט אויפ'ן וועג. איך
וועל זיי בעגעגענען ווי אַ בער וואָס האָט זיינע קינדער פערלאָרען, איך
וועל צורייסען זייער פערשלאָסענע הארץ און וועל זיי פערניכטען דאָר-
9 טען, ווי אַ ווילדעס טהיער וואָלט זיי צורייסען. דיין גרעסטער פער-
10 ברעכען, ישראל, איז וואָס דו זוכסט הילף. וואו איז דיין קעניג, וועלכער
קען דיר העלפען אין אַלע שטעדט דיינע? וואו זיינען דיינע ריכטער?
11 דו האָסט דאָך געזאָגט: „גיעב מיר אַ קעניג און פירשטען!". איך
וועל דיר שאַפען אַ קעניג מיט ווידערווילען און וועל איהם מיט צאָרן צו-
12 נעהמען. אפרים'ס זינד איז פערבונדען, זיין פערברעכען איז בעהאַל-
13 טען. עס וועלען אויף איהם קומען וועהטאָגען פון אַ געבוירערין, אויף
דעם אונפערשטענדליכען זוהן; יעצט נועט ער ניט אויסהאַלטען דעם
14 בראָך פון זיינע קינדער. זאָל איך זיי פון דער העלל בעפרייען? פון
טוידט רעטען? וואו איז דיין פּעסט, טוידט? וואו איז דיין פערניכ-
טונג, העלל? באַרעמהערציגקייט וועט פערשווינדען פון מיינע אויגען.
15 אויב ער וועט אויף די גראָזפעלדער וואַקסען וועט קומען אַ איסט ווינד,
אַ שטאַרקער ווינד פון מדבר וועט אַרויף און אויסטריקענען זיין קוואַל
און אויסטריקענען זיינע וואַסער קוואַלען, ער וועט פערניכטען די פער-
זאַמלונג פון אַלע בעסטע קאָסטבאַרקייטען.

קאַפּיטעל יד

1 שמרון וועט בעשטראָפט ווערען, ווייל זי האָט ווידערשפעניגט אין איהר
גאָט, פון שווערד וועלען זיי פאַלען, זייערע קליינע קינדער וועלען צו-
שמעטערט ווערען און די שוואַנגערע פרויען וועלען צושפּאָלטען ווערען.

2 קעהרט זיך צוריק, ישראל, צו דיין גאָט, דו ביזט דאָך נאָר געשטרויכעלט
געוואָרען, מיט דיינע זינד.

3 רעדט זיך צוזאַמען, און קעהר זיך אום צו גאָט; זאָגט צו איהם: „אַלע
זינד פערצייה און נעהם אָן די גוטע טהאַטען, מיט אונזערע רעדען, וועלען
מיר דעם אָפּפער שולד בעצאָהלען.

4 אַשור קען אונז ניט העלפען, אויף פערד וועלען מיר ניט רייטען; מיר
וועלען מעהר ניט רופען „גאָט" אונזערע האַנד-אַרבייט, וואָרום נאָר פון
דיר ווערט דער עלענדער ערבאַרעמט.

5 איך וועל זיי היילען פון זייער פערפיהרעניס, איך וועל זיי צערטליך ליע-
בען, וואָרום מיין צאָרן איז שוין בערוהיגט.

6 איך וועל זיין צו ישראל ווי טהוי, אום ער זאָל בליהען ווי אַ רויז, און
דורכשלאָגען וואָרצלען ווי אַ בלום פון לבנון.

7 זיינע צווייגען וועלען זיך אויסשפּרייטען, שעהן וועט ער זיין ווי אַ
אוילבוים און שמעקען וועט ער ווי דער לבנון.

8 די וואָס זיצען אין זיין שאָטען וועלען רוהע האָבען, זיי וועלען ערלעבען
קאָרן און בליהען ווי אַ וויינבוים; זיין גערוך וועט זיין ווי פון
לבנון-וויין.

9 אפרים איז יעצט מיינער, ער דיענט מעהר ניט די געצען, איך האָב איהם
געענטפערט און גליקליך געמאַכט; איך בין ווי אַ יונגער ציפּרים-בוים,
פון מיר וועסטו דיין פרוכט געפינען.

10 ווער האָט געקענט קלוג זיין און פערשטעהן דאָס פאָראויס? ווער האָט
געקענט פערשטענדיג זיין און וויסען דאָס פאָראויס: — גאָט'ס וועגען
זיינען גלייכע: פרומע געהן אויף זיי זיכער, אָבער פערברעכער ווערען
אויף זיי געשטרויכעלט.

יואל

LIBER JOELIS.

CAPUT I. א

2 א דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יוֹאֵל בֶּן־פְּתוּאֵל׃ שִׁמְעוּ־
זֹאת הַזְּקֵנִים וְהַאֲזִינוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הֶהָיְתָה זֹּאת
3 בִּימֵיכֶם וְאִם בִּימֵי אֲבֹתֵיכֶם׃ עָלֶיהָ לִבְנֵיכֶם סַפֵּרוּ וּבְנֵיכֶם
4 לִבְנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם לְדוֹר אַחֵר׃ יֶתֶר הַגָּזָם אָכַל הָאַרְבֶּה
וְיֶתֶר הָאַרְבֶּה אָכַל הַיָּלֶק וְיֶתֶר הַיֶּלֶק אָכַל הֶחָסִיל׃
ה הָקִיצוּ שִׁכּוֹרִים וּבְכוּ וְהֵילִלוּ כָּל־שֹׁתֵי יָיִן עַל־עָסִיס כִּי
6 נִכְרַת מִפִּיכֶם׃ כִּי־גוֹי עָלָה עַל־אַרְצִי עָצוּם וְאֵין מִסְפָּר
7 שִׁנָּיו שִׁנֵּי אַרְיֵה וּמְתַלְּעוֹת לָבִיא לוֹ׃ שָׂם גַּפְנִי לְשַׁמָּה
וּתְאֵנָתִי לִקְצָפָה חָשֹׂף חֲשָׂפָהּ וְהִשְׁלִיךְ הִלְבִּינוּ שָׂרִיגֶיהָ׃
8 9 אֱלִי כִּבְתוּלָה חֲגֻרַת־שַׂק עַל־בַּעַל נְעוּרֶיהָ׃ הָכְרַת מִנְחָה
י וָנֶסֶךְ מִבֵּית יְהוָה אָבְלוּ הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי יְהוָה׃ שֻׁדַּד
שָׂדֶה אָבְלָה אֲדָמָה כִּי שֻׁדַּד דָּגָן הוֹבִישׁ תִּירוֹשׁ אֻמְלַל
11 יִצְהָר׃ הֹבִישׁוּ אִכָּרִים הֵילִילוּ כֹּרְמִים עַל־חִטָּה וְעַל־
12 שְׂעֹרָה כִּי אָבַד קְצִיר שָׂדֶה׃ הַגֶּפֶן הוֹבִישָׁה וְהַתְּאֵנָה
אֻמְלָלָה רִמּוֹן גַּם־תָּמָר וְתַפּוּחַ כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יָבֵשׁוּ כִּי־
13 הֹבִישׁ שָׂשׂוֹן מִן־בְּנֵי אָדָם׃ חִגְרוּ וְסִפְדוּ הַכֹּהֲנִים
הֵילִילוּ מְשָׁרְתֵי מִזְבֵּחַ בֹּאוּ לִינוּ בַשַּׂקִּים מְשָׁרְתֵי אֱלֹהָי
14 כִּי נִמְנַע מִבֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִנְחָה וָנָסֶךְ׃ קַדְּשׁוּ־צוֹם
קִרְאוּ עֲצָרָה אִסְפוּ זְקֵנִים כֹּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בֵּית יְהוָה
טו אֱלֹהֵיכֶם וְזַעֲקוּ אֶל־יְהוָה׃ אֲהָהּ לַיּוֹם כִּי קָרוֹב יוֹם
16 יְהוָה וּכְשֹׁד מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃ הֲלוֹא נֶגֶד עֵינֵינוּ אֹכֶל נִכְרָת

מבית

יואל

קאפיטעל א

1 גאָט'ס וואָרט איז געווען צו יואל, פתואל'ס זוהן.

2 הערט דאָס, איהר אַלטע, און האָרכט זיך איין, אַלע איינוואוינער פון'ם לאַנד, האָט אַזוינס פּאַסירט אין אייערע טעג, אָדער אין די טעג פון אייערע עלטערן ?

3 ווענען דעם דערצעהלט אייערע קינדער, און אייערע קינדער — צו זייערע קינדער, און זייערע קינדער — צום שפּעטערדיגען דור.

4 וואָס עס איז פון קעפער געבליעבען האָט דער היישעריק אויפגעגעסען, וואָס דער היישעריק האָט געלאָזען, האָט דער שרעטער אָבגעפרעסען און וואָס עס איז פון שרעטער געבליעבען האָט דער גריללז צופרעסען.

5 כאַפּט זיך אויף, פערטרונקענע, און וויינט, קלאָגט אַלע וויינטרינקער אויף דעם זאַפט וואָס איז אַרויסגעריסען פון אייער מויל.

6 וואָרום אַ פאָלק איז אַרויף אויף מיין לאַנד, פיעל ניט צו צעהלען, זיינע צייהנער זיינען לייבען צייהנער, און זיין ביס איז ווי פון אַ לעמפּערט —

7 ער האָט מיין ווייַנבוים וויסט געמאַכט, מיין פייגענבוים אין שפּענד־לאַך צובראָכען, ער האָט עס אין גאַנצען אָבגעשיילט און אַראָבגעוואָר־פען ביז עס זיינען ווייס געוואָרען איהרע צווייגען.

8 יאָמער, ווי אַ יונגע פרוי, וועלכע בינדט אָן אַ טרויער זאַק אויף איהר יוגענדליכען מאַן.

9 עס האָבען אויפגעהערט שפּייז־ און גיס־אָפּפער פון גאָט'ס הויז, עס טרויערן די כהנים, גאָט'ס דיענער.

10 די פעלד איז בערויבט און די ערד פערטרויערט, עס איז פערניכטעט דער קאָרן, צוטריקענט די ווייַן און פערוועלקט דאָס אויל.

11 האָט שאַנדע, ערד אַרבייטער, קלאָגט גערטנער אויף ווייץ און גערשטען, וואָרום דער פעלד־שניט איז פערלאָרען.

12 דער ווייַנבוים איז אויסגעדאַרט און דער פייגענבוים פערוועלקט ; גראַנאַט, פּאַלם און עפּעלבוימער — אַלע פעלד בוימער — זיינען טרו־קען געוואָרען, עס איז אויך פערשוואונדען פריידע פון מענשען.

13 פערגאַרטעלט זיך און קלאָגט כהנים, יאָמערט, איהר מזבח־דיענער ; געהט שלאָפען אין טרויער־זאַק, גאָט'ס דיענער, וואָרום עס האָבען אויפ־געהערט פון אייער גאָט'ס הויז שפּייז־ און גיס־אָפּפער.

14 בעשטימט אַ פאַסט־טאָג, רופט אַ פערזאַמלונג, פערזאַמעלט די עלטסטע פון אַלע איינוואוינער דער לאַנד, אינ'ם הויז פון אייער גאָט — שרייט צו גאָט !

15 וועה איז דעם טאָג ! גאָט'ס טאָג וואָס איז שוין נאָהענט און קומט ווי אַן אַלמעכטיגע צושטערונג.

16 פאַר אונזערע אויגען ווערט די שפּייז פערניכטעט, פון גאָט'ס הויז (זיינען

17 מִבֵּית אֱלֹהֵינוּ שִׂמְחָה וָגִיל׃ עָבְשׁוּ פְרֻדוֹת תַּחַת
מֶגְרְפֹתֵיהֶם נָשַׁמּוּ אֹצָרוֹת נֶהֶרְסוּ מַמְּגֻרוֹת כִּי הֹבִישׁ דָּגָן׃
18 מַה־נֶּאֶנְחָה בְהֵמָה נָבֹכוּ עֶדְרֵי בָקָר כִּי אֵין מִרְעֶה לָהֶם
19 גַּם־עֶדְרֵי הַצֹּאן נֶאְשָׁמוּ׃ אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא כִּי־אֵשׁ אָכְלָה
כ נְאוֹת מִדְבָּר וְלֶהָבָה לִהֲטָה כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה׃ גַּם־בַּהֲמוֹת
שָׂדֶה תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ כִּי יָבְשׁוּ אֲפִיקֵי מָיִם וְאֵשׁ אָכְלָה
נְאוֹת הַמִּדְבָּר׃

ב CAP. II. ב

א תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן וְהָרִיעוּ בְּהַר קָדְשִׁי יִרְגְּזוּ כֹּל יֹשְׁבֵי
2 הָאָרֶץ כִּי־בָא יוֹם־יְהוָה כִּי קָרוֹב׃ יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה יוֹם
עָנָן וַעֲרָפֶל כְּשַׁחַר פָּרֻשׂ עַל־הֶהָרִים עַם רַב וְעָצוּם כָּמֹהוּ
לֹא נִהְיָה מִן־הָעוֹלָם וְאַחֲרָיו לֹא יוֹסֵף עַד־שְׁנֵי דּוֹר וָדוֹר׃
3 לְפָנָיו אָכְלָה אֵשׁ וְאַחֲרָיו תְּלַהֵט לֶהָבָה כְּגַן־עֵדֶן הָאָרֶץ
לְפָנָיו וְאַחֲרָיו מִדְבַּר שְׁמָמָה וְגַם־פְּלֵיטָה לֹא־הָיְתָה לּוֹ׃
4 ה כְּמַרְאֵה סוּסִים מַרְאֵהוּ וּכְפָרָשִׁים כֵּן יְרוּצוּן׃ כְּקוֹל
מַרְכָּבוֹת עַל־רָאשֵׁי הֶהָרִים יְרַקֵּדוּן כְּקוֹל לַהַב אֵשׁ אֹכְלָה
6 קָשׁ כְּעַם עָצוּם עֱרוּךְ מִלְחָמָה׃ מִפָּנָיו יָחִילוּ עַמִּים כָּל־
7 פָּנִים קִבְּצוּ פָארוּר׃ כְּגִבּוֹרִים יְרֻצוּן כְּאַנְשֵׁי מִלְחָמָה
יַעֲלוּ חוֹמָה וְאִישׁ בִּדְרָכָיו יֵלֵכוּן וְלֹא יְעַבְּטוּן אֹרְחוֹתָם׃
8 וְאִישׁ אָחִיו לֹא יִדְחָקוּן גֶּבֶר בִּמְסִלָּתוֹ יֵלֵכוּן וּבְעַד הַשֶּׁלַח
9 יִפֹּלוּ לֹא יִבְצָעוּ׃ בָּעִיר יָשֹׁקּוּ בַּחוֹמָה יְרֻצוּן בַּבָּתִּים יַעֲלוּ
י בְּעַד הַחַלּוֹנִים יָבֹאוּ כַּגַּנָּב׃ לְפָנָיו רָגְזָה אֶרֶץ רָעֲשׁוּ שָׁמָיִם
11 שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם׃ וַיהוָה נָתַן קוֹלוֹ
לִפְנֵי חֵילוֹ כִּי רַב מְאֹד מַחֲנֵהוּ כִּי עָצוּם עֹשֵׂה דְבָרוֹ כִּי־
12 גָדוֹל יוֹם־יְהוָה וְנוֹרָא מְאֹד וּמִי יְכִילֶנּוּ׃ וְגַם־עַתָּה נְאֻם־
יְהוָה שֻׁבוּ עָדַי בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְצוֹם וּבִבְכִי וּבְמִסְפֵּד׃
13 וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל־בִּגְדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־

v. 10. ק׳ קמץ בז״ק   v. 13. קמץ בלא אס״ף

פערניכטעט געוואָרען) פרייד און לוסטיגקייט.

17 די קערנער זיינען פערשימעלט געוואָרען אונטער שטיקער ערד, עס זיינען לעדיג געוואָרען די זאַמלונגען (פון געטריידע), עס זיינע צובראָכען געוואָרען די שפייכלערס, וואָרום דער קאָרן האָט אויסגעטריקענט.

18 ווי זיפצען די פיה ? ווי פעראירט זיינען די רינדער הערדען ? זיי האָבען קיין פיטער פלאַץ, אויך די שעפסען הערדען זיינען פערשמאַכט.

19 צו דיר, אָ גאָט, רוף איך, וואָרום א פייער האָט פערברענט די פעלד וואוינונגען, און א פלאַקער האָט אויסגעברענט אלע פעלדבוימער.

20 אויך די פיה פון פעלד שרייט צו דיר, וואָרום אלע וואסער קוואלען זיינען טרוקען געוואָרען, און א פייער האָט פערברענט די פעלד וואוינונגען.

קאַפּיטעל ב

1 בלאָזט שופר אין ציון און שאַלט אויף מיין הייליגען בארג, אום אלע איינוואוינער פון לאַנד זאָלען ציטערן, וואָרום גאָט'ס טאָג קומט שוין, ער איז שוין נאָהענט.

2 עס איז א פינסטערער און דונקעלער טאָג, א טאָג פון וואָלקען און נעבעל, ווי א שווארצקייט איז ער פערשפרייט אויף די בערג, א גרויסעס און מעכטיגעס פאָלק, אזא איז ניט געוועזן זינט די וועלט עקזיסטירט, און שפּעטער וועט אזא ניט זיין ביז די יאָהרען פון פיעל דורות.

3 פאַר איהם האָט א פייער געברענט און נאָך איהם האָט א פלאַם גע־פלאַקערט ; פאַר איהם איז דאָס לאַנד ווי א פּאַראַדיז געוועזן און נאָך איהם — א פערוויסטעטער מדבר, עס איז קיין רעטונג געוועזן.

4 ער ווייזט אויס ווי א פערד און לויפט ווי א רייט־פערד.

5 דער רויש פון זייער שפּרינגען איז ווי דער רויש פון וועגענער אויף הויכע בערג, ווי עס רוישט א גרויסער פייער ווען עס ברענט שטרוי, ווי א מעכטיגעס פאָלק צום קריעג געגרייט.

6 פעלקער ציטערן פאַר איהם און אלע געזיכטער ווערען פערשוואַרצט.

7 ווי די העלדען לויפען זיי, ווי קריעגס־לייט שטייגען זיי אויף דעם מויער; יעדער געהט זיך זיין וועג, זיי ווענדען פון זייער וועג ניט אַראָב.

8 איינער דעם אַנדערען דריקען זיי ניט — יעדער געהט זיך זיין וועג. זאָגאַר ווען זיי וועלען פאַלען פון שווערד וועלען זיי זיך ניט פאַנאַנדער־טהיילען.

9 אין שטאָדט וועלען זיי ליאַרעמען, דורכ'ן מויער וועלען זיי לויפען, זיי וועלען אין הייזער אריין, דורך די פענסטער וועלען זיי קומען ווי גנבים.

10 פאַר איהם ציטערט די ערד און עס שטורעמט דער הימעל, די זונן און די לבנה זיינען שוואַרץ געוואָרען, אויך די שטערען האָבען אויפגעהערט צו שיינען.

11 און גאָט האָט פאָראויס געוואָרענט אז זיין אַרמעע־לאַגער איז זעהר גרויס און די אויספיהרער פון זיין אורטהייל זיינען מעכטיג, וואָרום גאָט'ס טאָג איז גרויס און זעהר שרעקליך, ווער קען עס אויסהאַלטען ?

12 אויך יעצט זאָגט גאָט : קעהרט זיך צוריק צו מיר מיט אייער גאַנצען הארצען, מיט פאַסטען, געוויין און קלאָג.

13 רייסט אייער האַרץ, ניט אייערע קליידער, און קעהרט זיך צוריק צו אייער גאָט, וואָרום ער איז גנעדיג און באַרעמהערציג, לאַנגמיטהיג און [מיט] פיעל גנאָדע, און ציהט זיך צוריק פון שלעכטס טהאָן.

14 הָרָעָה׃ מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחָם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה
טו מִנְחָה וָנֶסֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן
16 קַדְּשׁוּ־צוֹם קִרְאוּ עֲצָרָה׃ אִסְפוּ־עָם קַדְּשׁוּ קָהָל קִבְצוּ
זְקֵנִים אִסְפוּ עוֹלָלִים וְיֹנְקֵי שָׁדָיִם יֵצֵא חָתָן מֵחֶדְרוֹ וְכַלָּה
17 מֵחֻפָּתָהּ׃ בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ יִבְכּוּ הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי
יְהוָה וְיֹאמְרוּ חוּסָה יְהוָה עַל־עַמֶּךָ וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ
לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה
18 19 אֱלֹהֵיהֶם׃ וַיְקַנֵּא יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחְמֹל עַל־עַמּוֹ׃ וַיַּעַן יְהוָה
וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת־הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
כ וּשְׂבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן אֶתְכֶם עוֹד חֶרְפָּה בַּגּוֹיִם׃ וְאֶת־
הַצְּפוֹנִי אַרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדַּחְתִּיו אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה
אֶת־פָּנָיו אֶל־הַיָּם הַקַּדְמֹנִי וְסֹפוֹ אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְעָלָה
21 בָאְשׁוֹ וְתַעַל צַחֲנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת׃ אַל־תִּירְאִי אֲדָמָה
22 גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי־הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ אַל־תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת
שָׂדַי כִּי דָשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר כִּי־עֵץ נָשָׂא פִרְיוֹ תְּאֵנָה וָגֶפֶן
23 נָתְנוּ חֵילָם׃ וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־
נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה וַיּוֹרֶד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרֶה
24 וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן׃ וּמָלְאוּ הַגֳּרָנוֹת בָּר וְהֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים
כה תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר׃ וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל
הָאַרְבֶּה הַיֶּלֶק וְהֶחָסִיל וְהַגָּזָם חֵילִי הַגָּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי
26 בָּכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי
27 לְעוֹלָם׃ וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃

CAP. III. ג

ג

א וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנִבְּאוּ
בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם זִקְנֵיכֶם חֲלֹמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחוּרֵיכֶם
2 חֶזְיֹנוֹת יִרְאוּ׃ וְגַם עַל־הָעֲבָדִים וְעַל־הַשְּׁפָחוֹת בַּיָּמִים

14 פיעלייכט וועט ער זיך אויף יעצט צוריקציהען און איבערלאָזען נאָך איהם א ברכה, שפּייז — און גיס אָפּפער צו אייער גאָט.
15 בלאָזט שופר אין ציון, בעשטימט א פאסט־טאָג, רופט צונויף א פער־זאמלונג.
16 קלייבט צוזאמען דאָס פאָלק, פעררופט א צוזאמענקונפט, קלייבט צו־זאמען די אַלטע, רופט צוזאמען קליינע און זויגעדיגע קינדער, זאָל א חתן אַרויס פון זיין צימער און א כלה פון אונטער איהר חופה.
17 צווישען גרויסען צימער און מזבח וויינען די כהנים, גאָט'ס דיענער און זאָגען: האָב מיטלייד, א גאָט, אויף דיין פאָלק און מאַך ניט דיין ערבטהייל צו שאַנדע, אַז נאַציאָנען זאָלען זיי אלס שפּריכוואָרט מאַ־כען; ווארום זאָלען די פעלקער זאָגען „וואו איז זייער גאָט?"
18 און גאָט האָט זיך אָנגענומען פאר זיין לאַנד און ערבאַרעמט זיך איבער זיין פאָלק.
19 און גאָט האָט געענטפערט און געזאָגט צו זיין פאָלק: איך שיק אייך קאָרן, וויין און אויל, און געניסט דערפון ביז זאַט; איך וועל אייך שוין מעהר ניט מאַכען צו שאַנדע אונטער די פעלקער.
20 אויך דעם היישעריק וועל איך פון אייך דערווייטערן, איך וועל איהם פערוואַרפען אין א טרוקענע און וויסטע לאַנד, זיין ערסטע רייהע אין מזרח־ים און די לעצטע אין מערב־ים; עס וועט אויף אַוועק זיין גערוך און שטאַנקערייַ, וועלכע ער האָט אָנגעמאַכט גרויס.
21 שרעק זיך ניט, לאַנד! פרעה זיך און זיי צופריעדען, ווארום גאָט האָט דיר גרויסע וואונדער געטהאָן.
22 שרעקט זיך ניט פיה פון פעלד, עס זיינען שוין אָנגעגראָזט די פּיטער־פּלעצער פון מדבר, דער בוים טראָגט שוין פרוכט, דער פייגענבוים און וויינבוים גיבען זייער קראַפט.
23 און איהר קינדער פון ציון זייט צופריעדען און פרעהט זיך מיט אייער גאָט, ווייל ער האָט אייך וואָהלטהעטיג רעגען געגעבען; ער האָט אייך געגעבען פריה־ און שפּעט־רעגען ווי אַמאָל.
24 די שייערם וועלען פול ווערען מיט געטריידע, און די קעלטערם וועלען פול זיין מיט וויין און אויל.
25 איך וועל אייך אויסצאָהלען פאר די יאָהרען וואָס עס האָט אָבגעפרעסען דער היישעריק, דער שרעטער, דער גריל און דער קעפער; מיין גרויסע אַרמעע וואָס איך האָב אויף אייך אָנגעשיקט.
26 איהר וועט עסען ביז צו זאַט און וועט לויבען דעם נאָמען פון אייער גאָט, וועלכער האָט מיט אייך וואונדער געטהאָן; מעהר וועט שוין מיין פאָלק ניעמאַלס פערשעהמט ווערען.
27 דאן וועט איהר וויסען אַז איך בין צווישען ישראל, און אַז איך, עווי־גער, בין אייער גאָט, ניטאָ (קיין גאָט) אויסער מיר — מעהר וועט שוין מיין פאָלק ניעמאַלס פערשעהמט ווערען.

קאַפּיטעל ג

1 נאָך דער צייט וועל איך גיסען מיין גייסט אויף אַלע בעשעפעניסען — עס וועלען פּראָפעצייהען אייערע זיהן און אייערע טעכטער, אייערע אַלטע וועלען חלומות זעהען און אייערע יונגע וועלען ערשיינונגען זעהען.
2 זאָגאר אויף די קנעכט און דיענסטען פון יענער צייט וועל איך מיין גייסט אויסגיסען,

3 הָהֵמָּה אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי׃ וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם
4 וּבָאָרֶץ דָּם וָאֵשׁ וְתִימְרוֹת עָשָׁן׃ הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לְחֹשֶׁךְ
ה וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ וְהָיָה
כֹּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט כִּי בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַםִ
תִּהְיֶה פְלֵיטָה כַּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבַשְּׂרִידִים אֲשֶׁר
יְהוָה קֹרֵא׃

ד CAP. IV. ד

א כִּי הִנֵּה בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא אֲשֶׁר אָשׁוּב אֶת־
2 שְׁבוּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ וְקִבַּצְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהוֹרַדְתִּים
אֶל־עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט וְנִשְׁפַּטְתִּי עִמָּם שָׁם עַל־עַמִּי וְנַחֲלָתִי
3 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פִּזְּרוּ בַגּוֹיִם וְאֶת־אַרְצִי חִלֵּקוּ׃ וְאֶל־עַמִּי
יַדּוּ גוֹרָל וַיִּתְּנוּ הַיֶּלֶד בַּזּוֹנָה וְהַיַּלְדָּה מָכְרוּ בַיַּיִן וַיִּשְׁתּוּ׃
4 וְגַם מָה־אַתֶּם לִי צֹר וְצִידוֹן וְכֹל גְּלִילוֹת פְּלָשֶׁת הַגְּמוּל
אַתֶּם מְשַׁלְּמִים עָלָי וְאִם־גֹּמְלִים אַתֶּם עָלַי קַל מְהֵרָה
ה אָשִׁיב גְּמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃ אֲשֶׁר־כַּסְפִּי וּזְהָבִי לְקַחְתֶּם
6 וּמַחֲמַדַּי הַטֹּבִים הֲבֵאתֶם לְהֵיכְלֵיכֶם׃ וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי
יְרוּשָׁלַםִ מְכַרְתֶּם לִבְנֵי הַיְּוָנִים לְמַעַן הַרְחִיקָם מֵעַל
7 גְּבוּלָם׃ הִנְנִי מְעִירָם מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אוֹתָם
8 שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִי גְמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃ וּמָכַרְתִּי אֶת־בְּנֵיכֶם
וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוּדָה וּמְכָרוּם לִשְׁבָאיִם אֶל־גּוֹי
9 רָחוֹק כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ קִרְאוּ־זֹאת בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ
מִלְחָמָה הָעִירוּ הַגִּבּוֹרִים יִגְּשׁוּ יַעֲלוּ כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה׃
י כֹּתּוּ אִתֵּיכֶם לַחֲרָבוֹת וּמַזְמְרֹתֵיכֶם לִרְמָחִים הַחַלָּשׁ יֹאמַר
11 גִּבּוֹר אָנִי׃ עוּשׁוּ וָבֹאוּ כָל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב וְנִקְבָּצוּ שָׁמָּה
12 הַנְחַת יְהוָה גִּבּוֹרֶיךָ׃ יֵעוֹרוּ וְיַעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל־עֵמֶק
יְהוֹשָׁפָט כִּי שָׁם אֵשֵׁב לִשְׁפֹּט אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב׃
13 שִׁלְחוּ מַגָּל כִּי בָשַׁל קָצִיר בֹּאוּ רְדוּ כִּי־מָלְאָה גַּת הֵשִׁיקוּ

היקבים

ד׳ v. 1. אשיב קרי v. 8. כצ״ל

3 און איך וועל מאַכען וואונדער אויפ'ן הימעל און אויף דער ערד — בלוט, פייער און רויך־זיילען.

4 די זונן וועט פינסטער ווערען און די לבנה רויט ווי בלוט, איידער עס וועט קומען גאָט'ס טאָג, דער גרויסער און שרעקליכער.

5 דאן וועט גערעטעט ווערען נאָר דער וואָס וועט רופען גאָט'ס נאָמען; ווארום נאָר אויפ'ן בארג ציון און אין ירושלים וועט זיין אַ רעטונגס־פּלאַץ, אזוי ווי גאָט האָט פאָראויס געזאָגט, פאר די איבערגעבליבענע וואָס גאָט אַליין האָט אויסערוועהלט.

קאַפּיטעל ד

1 אין יענע טעג און אין יענער צייט ווען איך וועל צוריק קעהרען דאָס געפאנגענשאַפט פון יהודה און ירושלים,

2 וועל איך צונויפקלייבען אַלע פעלקער און וועל זיי אראָבפיהרען צום טהאל יהושפט, דאָרטען וועל איך זיך מיט זיי רעכענען פאר מיין פאָלק און ערבטהייל ישראל, וועלכע זיי האָבען צושפּרייט אונטער די פעל־קער און צוטהיילט זיך מיין לאַנד.

3 אויך אויף מיין פאָלק האָבען זיי גורל געוואָרפען, קליינע אינגלאך האָ־בען זיי אויף שפּייז אויסגעביטען און קליינע מיידלאך האָבען זיי פער־קויפט פאר וויין צום טרינקען.

4 און וואָס פערלאַנגט איהר, צר און צידון, פון מיר? קומט אייך פון מיר וועלכע געצאָהלט? אויב אייך קומט אויסצוצאָהלען וועל איך אייך גאַנץ שנעל לויט אייער ווערטה בעצאהלען.

5 מיין זילבער און גאָלד האָט איהר צוגענומען, און מיינע קאָסטבאַרקייטען האָט איהר אין אייערע טעמפּלען אריינגעבראכט.

6 די קינדער פון יהודה און ירושלים האָט איהר צו גריכען פערקויפט, אום זיי צו ערווייטערן פון זייער לאַנד.

7 איך וועל זיי ערמונטערן פון דעם אָרט, דאָרטען וואו איהר האָט זיי פער־קויפט און אייער בעלוינונג וועל איך אויף אייער קאָפּ ברענגען:

8 איך וועל אייערע זיהן און טעכטער פערקויפען דורך די קינדער פון יהודה, וועלכע וועלען זיי פערקויפען צו די שבא'ער — אַ ווייטעס פאָלק, אַזוי ווי גאָט האָט גערעדט.

9 רופט דאָס אויס אונטער די פעלקער, גרייט זיך צו קריעג; ערמונ־טערט די העלדען, זאָלען זיי קומען און ארויפגעהן אַלע קריעגס־לייט.

10 צוברעכט אייערע גראַב־אייזענס און מאַכט פון זיי שווערדען, און פון אייער צווייגענשעהרען מאַכט שפּיעזען, זאָל דער שוואַכער זאָגען: „איך בין אַ העלד!"

11 איילט זיך! קומט שנעל צוזאַמען אַלע פעלקער פון ארום אַהין וואו גאָט צוברעכט די העלדען.

12 זאָלען זיי זיך אויפמונטערן די פעלקער און קומען צום טהאַל יהושפט, ווארום דאָרטען וועל איך זיצען אום צו פעראורטהיילען אַלע פעלקער פון ארום.

13 ציהט אויס דעם שנייד־מעסער, ווארום דער שניט איז שוין רייף; קומט, געהט אַראָב! עס איז שוין פול דער קעלער, איבערפילט זיינען די וויינ־קעלטער, ד. ה. זייער פערברעכען איז גרויס.

14 הַיְקָבִ֔ים כִּ֥י רַבָּ֖ה רָעָתָֽם׃ הֲמוֹנִ֣ים הֲמוֹנִ֔ים בְּעֵ֖מֶק הֶחָר֑וּץ
טו כִּ֤י קָרוֹב֙ י֣וֹם יְהוָ֔ה בְּעֵ֖מֶק הֶחָרֽוּץ׃ שֶׁ֥מֶשׁ וְיָרֵ֖חַ קָדָ֑רוּ
16 וְכוֹכָבִ֖ים אָסְפ֥וּ נָגְהָֽם׃ וַיהוָ֞ה מִצִּיּ֣וֹן יִשְׁאָ֗ג וּמִירֽוּשָׁלִַ֙ם֙ יִתֵּ֣ן
קוֹל֔וֹ וְרָעֲשׁ֖וּ שָׁמַ֣יִם וָאָ֑רֶץ וַֽיהוָה֙ מַחֲסֶ֣ה לְעַמּ֔וֹ וּמָע֖וֹז לִבְנֵ֥י
17 יִשְׂרָאֵֽל׃ וִֽידַעְתֶּ֗ם כִּ֣י אֲנִ֤י יְהוָה֙ אֱלֹ֣הֵיכֶ֔ם שֹׁכֵ֖ן בְּצִיּ֣וֹן הַר־
קָדְשִׁ֑י וְהָיְתָ֤ה יְרוּשָׁלִַ֙ם֙ קֹ֔דֶשׁ וְזָרִ֥ים לֹא־יַעַבְרוּ־בָ֖הּ עֽוֹד׃
18 וְהָיָה֩ בַיּ֨וֹם הַה֜וּא יִטְּפ֧וּ הֶהָרִ֣ים עָסִ֗יס וְהַגְּבָע֙וֹת֙
תֵּלַ֣כְנָה חָלָ֔ב וְכָל־אֲפִ֥יקֵי יְהוּדָ֖ה יֵ֣לְכוּ מָ֑יִם וּמַעְיָ֗ן מִבֵּ֤ית
19 יְהוָה֙ יֵצֵ֔א וְהִשְׁקָ֖ה אֶת־נַ֥חַל הַשִּׁטִּֽים׃ מִצְרַ֙יִם֙ לִשְׁמָמָ֣ה
תִהְיֶ֔ה וֶאֱד֕וֹם לְמִדְבַּ֥ר שְׁמָמָ֖ה תִּֽהְיֶ֑ה מֵחֲמַס֙ בְּנֵ֣י יְהוּדָ֔ה
כ אֲשֶׁר־שָׁפְכ֥וּ דָם־נָקִ֖יא בְּאַרְצָֽם׃ וִֽיהוּדָ֖ה לְעוֹלָ֣ם תֵּשֵׁ֑ב
21 וִירוּשָׁלִַ֖ם לְד֥וֹר וָדֽוֹר׃ וְנִקֵּ֥יתִי דָמָ֖ם לֹא־נִקֵּ֑יתִי וַיהוָ֖ה
שֹׁכֵ֥ן בְּצִיּֽוֹן׃

עמוס

LIBER AMOS.

CAPUT I. א

א דִּבְרֵ֣י עָמ֔וֹס אֲשֶׁר־הָיָ֥ה בַנֹּקְדִ֖ים מִתְּק֑וֹעַ אֲשֶׁר֩ חָזָ֨ה עַל־
יִשְׂרָאֵ֜ל בִּימֵ֣י ׀ עֻזִיָּ֣ה מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה וּבִימֵ֞י יָרָבְעָ֤ם בֶּן־יוֹאָשׁ֙
2 מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֔ל שְׁנָתַ֖יִם לִפְנֵ֥י הָרָֽעַשׁ׃ וַיֹּאמַ֓ר ׀ יְהוָה֙ מִצִּיּ֣וֹן
יִשְׁאָ֔ג וּמִירוּשָׁלִַ֖ם יִתֵּ֣ן קוֹל֑וֹ וְאָֽבְלוּ֙ נְא֣וֹת הָרֹעִ֔ים וְיָבֵ֖שׁ
3 רֹ֥אשׁ הַכַּרְמֶֽל׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵ֣י
דַמֶּ֔שֶׂק וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־דּוּשָׁ֛ם בַּחֲרֻצ֥וֹת
4 הַבַּרְזֶ֖ל אֶת־הַגִּלְעָֽד׃ וְשִׁלַּ֥חְתִּי אֵ֖שׁ בְּבֵ֣ית חֲזָאֵ֑ל וְאָֽכְלָ֖ה

ארמנות

ד׳ 16. v קמץ בלא אס״ף   v. 19. כצ״ל   א׳ 3. v קמץ בז״ק

14 געמיינדענווייז אין טיפֿען טהאָל ! עס ערנעהענט זיך גאָט'ס טאָג אין טיעפען טהאָל.
15 די זונן און לבנה זיינען פינסטער געוואָרען, אויך די שטערען האָבען אויפגעהערט שיינען.
16 אָבער גאָט שרייט פון ציון און שיקט זיין שטימע פון ירושלים, עס וועלען שטורמען הימעל און ערד. צו זיין פאָלק אָבער איז גאָט א שוץ און פאר די קינדער ישראל — א פעסטונג.
17 דאן וועט איהר אנערקענען אז ווען איך, עוויגער, אייער גאָט, געפין זיך אין ציון, מיין הייליגען באַרג, וועט איהם מעהר קיין פרעמדע בע־טרעטען.
18 אין יענער צייט וועלען די בערג טריפען זאפט און פון די בערגלאָך וועט פליסען מילך, און פון אַלע קוואלען אין יהודה וועט קוועלען וואסער ; אויך וועט זיך ציהען א קוואַל פון גאָט'ס הויז און וועט בעוואסערן טהאָל שטים.
19 מצרים וועט פערוויסטעט ווערען און פון אדום וועט ווערען א וויסטער מדבר, איבער זייער מיסהאַנדלען די קינדער פון יהודה און האָבען אונשולדיגעס בלוט פערגאָסען אין זייער לאַנד.
20 יהודה וועט שוין אויף לאַנג בערוהיגט ווערען און ירושלים אויף פיעלע דורות.
21 איך וועל זיי ריינינגען אָבער פאר דאָס פערגאָסענע בלוט וועל איך זיי ניט אונבעשטראפט לאָזען, זאָלאנג איך, עוויגער, געפין זיך אין ציון.

עמוס

קאפיטעל א

1 די ווערטער פון עמוס, וועלכער איז געוועזן איינער פון די פיה־הענדלער אין תקוע, דאָס וואָס ער האָט פאָראויסגעזעהען אויף ישראל אין די טעג פון עזיהו, קעניג פון יהודה און ירבעם, יואש'ס זוהן, קעניג פון ישראל, צוויי יאָהר פאר דעם שטורם.
2 ער האָט געזאָגט : ווען פון ציון הערט זיך גאָט'ס געשריי און פון ירושלים — זיין שטימע, וועלען פערוויסטעט ווערען די פיטער־פלעצער וואו עס געפינען זיך די הירטען, און עס וועט טרוקען ווערען דאָס גראָז פון כרמל.
3 אזוי האָט גאָט געזאָגט : איבער דריי פערברעכענס פון דמשק, און פאר דעם פיערטען פערברעכען וועל איך [מיין שטראף] ניט צוריק צי־העז — וואָס זיי האָבען מיט שפיציגע אייזענס געדראָשען די בעוואָהנער פון גלעד.
4 דערפאר וועל איך ארויפשיקען א פייער אויפ'ן הויז פון חזאל און עס וועט פערניכטען די פאַלאצען פון הדד'ס זיהן.

אַרְמְנ֥וֹת בֶּן־הֲדָֽד׃ וְשָֽׁבַרְתִּי֙ בְּרִ֣יחַ דַּמֶּ֔שֶׂק וְהִכְרַתִּ֤י יוֹשֵׁב֙ ה
מִבִּקְעַת־אָ֔וֶן וְתוֹמֵ֥ךְ שֵׁ֖בֶט מִבֵּ֣ית עֶ֑דֶן וְגָל֧וּ עַם־אֲרָ֛ם קִ֖ירָה
אָמַ֥ר יְהוָֽה׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵ֣י עַזָּ֔ה 6
וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־הַגְלוֹתָ֛ם גָּל֥וּת שְׁלֵמָ֖ה
לְהַסְגִּ֥יר לֶאֱדֽוֹם׃ וְשִׁלַּ֥חְתִּי אֵ֖שׁ בְּחוֹמַ֣ת עַזָּ֑ה וְאָכְלָ֖ה 7
אַרְמְנֹתֶֽיהָ׃ וְהִכְרַתִּ֤י יוֹשֵׁב֙ מֵֽאַשְׁדּ֔וֹד וְתוֹמֵ֥ךְ שֵׁ֖בֶט מֵֽאַשְׁקְל֑וֹן 8
וַהֲשִׁיב֨וֹתִי֜ יָדִ֗י עַל־עֶקְר֔וֹן וְאָֽבְדוּ֙ שְׁאֵרִ֣ית פְּלִשְׁתִּ֔ים אָמַ֖ר
אֲדֹנָ֥י יֱהוִֽה׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵי־צֹ֔ר 9
וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־הַסְגִּירָ֞ם גָּל֤וּת שְׁלֵמָה֙
לֶאֱד֔וֹם וְלֹ֥א זָכְר֖וּ בְּרִ֥ית אַחִֽים׃ וְשִׁלַּ֥חְתִּי אֵ֖שׁ בְּח֣וֹמַת צֹ֑ר י
וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנֹתֶֽיהָ׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ 11
פִּשְׁעֵ֣י אֱד֔וֹם וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־רָדְפ֨וֹ בַחֶ֤רֶב
אָחִיו֙ וְשִׁחֵ֣ת רַחֲמָ֔יו וַיִּטְרֹ֤ף לָעַד֙ אַפּ֔וֹ וְעֶבְרָת֖וֹ שְׁמָ֥רָה נֶֽצַח׃
וְשִׁלַּ֥חְתִּי אֵ֖שׁ בְּתֵימָ֑ן וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנ֥וֹת בָּצְרָֽה׃ 12
כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵ֣י בְנֵי־עַמּ֔וֹן וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה 13
לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־בִּקְעָם֙ הָר֣וֹת הַגִּלְעָ֔ד לְמַ֖עַן הַרְחִ֥יב אֶת־
גְּבוּלָֽם׃ וְהִצַּ֤תִּי אֵשׁ֙ בְּחוֹמַ֣ת רַבָּ֔ה וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנוֹתֶ֑יהָ 14
בִּתְרוּעָה֙ בְּי֣וֹם מִלְחָמָ֔ה בְּסַ֖עַר בְּי֥וֹם סוּפָֽה׃ וְהָלַ֥ךְ מַלְכָּ֖ם טו
בַּגּוֹלָ֑ה ה֧וּא וְשָׂרָ֛יו יַחְדָּ֖ו אָמַ֥ר יְהוָֽה׃

CAP. II. ב

ב
כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ פִּשְׁעֵ֣י מוֹאָ֔ב וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א א
אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־שָׂרְפ֛וֹ עַצְמ֥וֹת מֶֽלֶךְ־אֱד֖וֹם לַשִּֽׂיד׃ וְשִׁלַּחְתִּי־ 2
אֵ֣שׁ בְּמוֹאָ֔ב וְאָכְלָ֖ה אַרְמְנ֣וֹת הַקְּרִיּ֑וֹת וּמֵ֤ת בְּשָׁאוֹן֙ מוֹאָ֔ב
בִּתְרוּעָ֖ה בְּק֥וֹל שׁוֹפָֽר׃ וְהִכְרַתִּ֥י שׁוֹפֵ֖ט מִקִּרְבָּ֑הּ וְכָל־שָׂרֶ֥יהָ 3
אֶהֱר֛וֹג עִמּ֖וֹ אָמַ֥ר יְהוָֽה׃ כֹּ֚ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עַל־שְׁלֹשָׁה֙ 4
פִּשְׁעֵ֣י יְהוּדָ֔ה וְעַל־אַרְבָּעָ֖ה לֹ֣א אֲשִׁיבֶ֑נּוּ עַל־מָאֳסָ֞ם אֶת־
תּוֹרַ֣ת יְהוָ֗ה וְחֻקָּיו֙ לֹ֣א שָׁמָ֔רוּ וַיַּתְעוּם֙ כִּזְבֵיהֶ֔ם אֲשֶׁר־

הלכו

א v. 8. מלעיל ב v. 4. קמץ בז״ק

5 איך וועל אויך צוברעכען די פעסטונג פון דמשק, און וועל אויסראָטהען די איינוואָהנער פון בקעת־און, און יעדען איינעם וואָס האלט א שטעקען פון בית־עדן. און די פאָלק פון ארם וועט פערטריעבען ווערען אין קיר, זאָגט גאָט.

6 אזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער דריי פערברעכענס. פון עזה, און פאר דעם פיערטען פערברעכען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען — ווייל זיי האָבען זיי אין גאנצען פעריאָגט, אום איבערצוגעבען זיי צו אדום.

7 איך וועל אָנשיקען א פייער אין די מויערן פון עזה און עס וועט פער־ניכטען איהרע פאַלאצען.

8 איך וועל פערניכטען איינוואוינער פון אשדוד און א שטעקען האלטער פון אשקלון; איך וועל מיין האנד לעגען אויף עקרון און די איבערגעבליבענע פון פלשתים וועלען אונטערגעהן — זאָגט גאָט.

9 אזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון צר, און פאר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען — וואָס זיי האָ־בען די וואנדערער אין גאנצען איבערגעגעבען צו אדום און ניט געדענקט דעם ברידערליכען פערבאַנד.

10 איך וועל אנשיקען א פייער אין די מויערן פון צר און עס וועט פערניכטען איהרע פאַלאצען.

11 אזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון אדום, און פאר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען — וואָס ער האָט זיין ברודער מיט'ן שווערד נאָכגעיאָגט; ער האָט זיין באַרעמ־הערציגקייט פערדאָרבען, זיין צאָרן איז גרויזאם געווען און זיינע ראכע געפיהלען האלט ער אויף אימער.

12 איך וועל אָנשיקען א פייער אויף תימן און עס וועט פערניכטען די פאַ־לאצען פון בצרה.

13 אזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון עמון, און פאר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריקציהען — וואָס זיי האָבען צושטערט די בארג־טהורעמס פון גלעד אום ברייטער צו מאכען זייער גרענעץ.

14 איך וועל אָנצינדען א פייער אין וואנד־מויער פון רבה און עס וועט פער־ניכטען איהרע פאַלאצען, מיט א טומעל ווי אין טאָג פון קריעג, און מיט א שטורעם ווי אין א שטורמישען טאָג.

15 זייער קעניג וועט אויסוואנדערן, ער מיט זיינע פירסטען צוזאמען — זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל ב

1 אזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון מואָב, און פאר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריק ציהען — וואָס ער האָט פערברענט די ביינער פון אדום'ס קעניג ווי קאַלך.

2 איך וועל אָנשיקען א פייער אויף מואב און עס וועט אויסשטאַרבען פון גערויש, פון טומעל און שופר־בלאָזען.

3 איך וועל פערניכטען פון איהר די ריכטער און אלע פירסטען וועל איך אויס'הרג'ענען אין איהר — זאָגט גאָט.

4 אזוי האָט גאָט געזאָגט: איבער די דריי פערברעכענס פון יהודה, און פאר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריקציהען — וואָס זיי האָבען פערהאַסט גאָט'ס לעהרע און האָבען ניט געהערט זיינע גע־זעצע; עס האָבען זיי פערפיהרט די זעלביגע פאלשקייטען נאָך וועלכע זייערע עלטערן זיינען געגאנגען.

ה הָלְכוּ אֲבוֹתָם אַחֲרֵיהֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה
6 אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה
פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מִכְרָם בַּכֶּסֶף
7 צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם׃ הַשֹּׁאֲפִים עַל־עֲפַר־אֶרֶץ
בְּרֹאשׁ דַּלִּים וְדֶרֶךְ עֲנָוִים יַטּוּ וְאִישׁ וְאָבִיו יֵלְכוּ אֶל־
8 הַנַּעֲרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי׃ וְעַל־בְּגָדִים חֲבֻלִים
יַטּוּ אֵצֶל כָּל־מִזְבֵּחַ וְיֵין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם׃
9 וְאָנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כְּגֹבַהּ אֲרָזִים
גָּבְהוֹ וְחָסֹן הוּא כָּאַלּוֹנִים וָאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל וְשָׁרָשָׁיו
י מִתָּחַת׃ וְאָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאוֹלֵךְ
אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה לָרֶשֶׁת אֶת־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃
11 וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם לִנְזִרִים הַאַף אֵין־
12 זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ וַתַּשְׁקוּ אֶת־הַנְּזִרִים יָיִן
13 וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם לֵאמֹר לֹא תִּנָּבְאוּ׃ הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק
14 תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה הַמְלֵאָה לָהּ עָמִיר׃ וְאָבַד
מָנוֹס מִקָּל וְחָזָק לֹא־יְאַמֵּץ כֹּחוֹ וְגִבּוֹר לֹא־יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃
טו וְתֹפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקַל בְּרַגְלָיו לֹא יְמַלֵּט וְרֹכֵב
16 הַסּוּס לֹא יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃ וְאַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוּס
בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃

CAP. III. ג

א שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
2 רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה עַל־כֵּן אֶפְקֹד
3 עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־עֲוֹנֹתֵיכֶם׃ הֲיֵלְכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו בִּלְתִּי אִם־
4 נוֹעָדוּ׃ הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטֶרֶף אֵין לוֹ הֲיִתֵּן כְּפִיר
ה קוֹלוֹ מִמְּעֹנָתוֹ בִּלְתִּי אִם־לָכָד׃ הֲתִפֹּל צִפּוֹר עַל־פַּח
הָאָרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הֲיַעֲלֶה־פַּח מִן־הָאֲדָמָה וְלָכוֹד לֹא
ילכוד

ב v. 6. הפטרות וישב v. 14. קמץ בז״ק

5 איך וועל אָנשיקען א פייער אויף יהודה און עס וועט פערניכטען די פּאַלאַצען פון ירושלים.

6 אזוי האָט גאָט געזאָגט : איבער די דריי פערברעכענס פון ישראל׳ס, און פאַר דעם פיערטען וועל איך מיין שטראָף ניט צוריקציהען — וואָס זיי האָבען פאַר געלד פערקויפט אונשולדיגע און אָרימע — פאַר שיך.

7 זיי ווילען צו זייער אקער־לאַנד אויף דעם טהייל פון ארימען צונעהמען און דאָס רעכט פון געדריקטען פערבייגען זיי ; יעדער געהט מיט זיין פאטער צו א מיידעל אום מיין הייליגען נאָמען צו פערשוועכען.

8 אויף פער׳משכון׳טע קליידער לעגען זיי זיך אוים נעבען יעדען אלטאַר, און גערויבטען ווײַן טרינקען זיי אינ׳ם הויז פון זייער גאָט.

9 און איך האָב פאַר זיי פערטיליגט דעם אמרי, וועלכער איז הויך ווי א צעדער און שטאַרק ווי א אייכע, דאָך האָב איך פערניכטעט זיינע פרוכט פון אויבען און זיינע וואָרצלען פון אונטען.

10 איך האָב אייך ארויסגענומען פונ׳ם לאַנד מצרים און ארומגעפיהרט אייך פיערציג יאָהר אין מדבר אום אָבצונעהמען דאָס לאַנד פון אמרי.

11 פון אייערע זיהן האָב איך אָנגעשטעלט נביאים און גאָט׳ס דיענער פון אייערע יונגע קינדער, איז עס ניט אזוי, קינדער ישראל ? — זאָגט גאָט.

12 איהר האָט גאָט׳ס דיענער מיט ווײַן אָנגעטרונקען און די נביאים האָט איהר בעפוילען : „איהר זאָלט ניט פּראָפעצייהען״.

13 יעצט וועל איך אייך אונטערדריקען ווי עס דריקט א וואָגען וואָס איז פול מיט גארבען.

14 עס וועט די רעטונג אונמעגליך זיין פאר דעם שנעלסטען און דער שטאַר־קער וועט קיינע קרעפטען האָבען, זאָגאר דער העלד וועט זיך ניט רעטען.

15 דער בויגענשיסער וועט ניט ביישטעהן און דער פלינקער וועט זיך ניט רעטען, זאָגאר דער פערדרעהטער וועט זיך ניט רעטען.

16 דער מוטהיגער אונטער די העלדען וועט דאַן ענטלויפען נאַקעט — זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל ג

1 הערט, קינדער ישראל, דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט וועגען אייך גערעדט, וועגען דער גאַנצע פאַמיליע וועלכע איך האָב ארויסגענומען פונ׳ם לאַנד מצרים, אזוי צו זאָגען :

2 נאָר אייך אָנערקען איך פון אַלע פאַמיליען פון דער ערד, דערפאַר וועל איך אויף אייך א שטראָף ברענגען אויף אַלע אייערע זינד.

3 געהען צוויי צוזאַמען אויב זיי האָבען פאַראוים ניט בעשטימט צו געהן ?

4 ברילט א לייב אין וואַלד ווען ער האָט קיין רויב ? לאָזט א יונגער לייב ארויס א שטימע אין זיין העהל ווען ער האָט נישט געחאַפּט ?

5 פאַלט א פויגעל אין א נעץ אויף דר׳ערד ווען זי האָט קיין שטרויכלונג ? הויבט זיך א נעץ פון דר׳ערד אויב ער האָט נישט געחאַפּט ?

יִלְכּוֹד׃ אִם־יִתָּקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ אִם־תִּהְיֶה 6
רָעָה בְּעִיר וַיהוָה לֹא עָשָׂה׃ כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יֱהוִה 7
דָּבָר כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ אֶל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ אַרְיֵה שָׁאָג 8
מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יֱהוִה דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא׃ הַשְׁמִיעוּ 9
עַל־אַרְמְנוֹת בְּאַשְׁדּוֹד וְעַל־אַרְמְנוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאִמְרוּ
הֵאָסְפוּ עַל־הָרֵי שֹׁמְרוֹן וּרְאוּ מְהוּמֹת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ
וַעֲשׁוּקִים בְּקִרְבָּהּ׃ וְלֹא־יָדְעוּ עֲשׂוֹת־נְכֹחָה נְאֻם־יְהוָה י
הָאֹצְרִים חָמָס וָשֹׁד בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר 11
אֲדֹנָי יֱהוִה צַר וּסְבִיב הָאָרֶץ וְהוֹרִד מִמֵּךְ עֻזֵּךְ וְנָבֹזּוּ
אַרְמְנוֹתָיִךְ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יַצִּיל הָרֹעֶה מִפִּי 12
הָאֲרִי שְׁתֵּי כְרָעַיִם אוֹ בְדַל־אֹזֶן כֵּן יִנָּצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיֹּשְׁבִים בְּשֹׁמְרוֹן בִּפְאַת מִטָּה וּבִדְמֶשֶׁק עָרֶשׂ׃ שִׁמְעוּ 13
וְהָעִידוּ בְּבֵית יַעֲקֹב נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהוִה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת׃ כִּי 14
בְּיוֹם פָּקְדִי פִשְׁעֵי־יִשְׂרָאֵל עָלָיו וּפָקַדְתִּי עַל־מִזְבְּחוֹת בֵּית־
אֵל וְנִגְדְּעוּ קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְנָפְלוּ לָאָרֶץ׃ וְהִכֵּיתִי בֵית־ טו
הַחֹרֶף עַל־בֵּית הַקָּיִץ וְאָבְדוּ בָּתֵּי הַשֵּׁן וְסָפוּ בָּתִּים רַבִּים
נְאֻם־יְהוָה׃

ד CAP. IV. ד

שִׁמְעוּ הַדָּבָר הַזֶּה פָּרוֹת הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּהַר שֹׁמְרוֹן הָעֹשְׁקוֹת א
דַּלִּים הָרֹצְצוֹת אֶבְיוֹנִים הָאֹמְרֹת לַאֲדֹנֵיהֶם הָבִיאָה
וְנִשְׁתֶּה׃ נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יֱהוִה בְּקָדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים 2
עֲלֵיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת וְאַחֲרִיתְכֶן בְּסִירוֹת דּוּגָה׃
וּפְרָצִים תֵּצֶאנָה אִשָּׁה נֶגְדָּהּ וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַהַרְמוֹנָה נְאֻם־ 3
יְהוָה׃ בֹּאוּ בֵית־אֵל וּפִשְׁעוּ הַגִּלְגָּל הַרְבּוּ לִפְשֹׁעַ וְהָבִיאוּ 4
לַבֹּקֶר זִבְחֵיכֶם לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים מַעְשְׂרֹתֵיכֶם׃ וְקַטֵּר ה
מֵחָמֵץ תּוֹדָה וְקִרְאוּ נְדָבוֹת הַשְׁמִיעוּ כִּי כֵן אֲהַבְתֶּם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָכֶם נִקְיוֹן 6

שנים

ג׳ v. 8. קמץ בלא אסיף ibid עד כאן

6 בלאָזט מען שופר אין שטאָדט ווען דאָס פאָלק איז ניט אונרוהיג ? קען אין שטאָדט אַן אונגליק זיין, וועלכען גאָט האָט ניט געמאַכט ?

7 אזוי טהוט גאָט קיין זאַך איידער ער דעקט אויף זיין געהיימנים צו זיינע דיענער, די נביאים.

8 ווען אַ לייב ברילט ווער איז ניט אין שרעק ? ווען דער עוויגער הייסט ווער קען ניט פראָפעצייהען ?

9 פּראָפעצייהעט וועגען די פּאַלאַצען פון אשדוד און די פּאַלאַצען פון׳ם לאַנד מצרים און זאָגט : פערזאַמעלט זיך אויף די בערג פון שמרון וועט איהר זעהען גרויסע אונרוהען אין איהר און בערויבטע אונטער איהרע איינוואוינער.

10 זיי פערשטעהען ניט ווי ריכטיג צו האנדלען זאָגט גאָט — זיי פער־מעהרען געוואַלדטהאַטען און רויב אין זייערע פּאַלאַצען.

11 דערפאַר האָט אזוי געזאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט : דער פיינד איז שוין ארום דאָס לאַנד, ער וועט פון דיר אַראָבנעהמען דיין מאַכט און דיינע פּאַלאַצען וועלען צורויבט ווערען.

12 אזוי האָט גאָט געזאָגט : אזוי ווי דער הירט רעטעט פון לייב׳ם מויל צוויי קניען אָדער אַ שטיקעל אויער, אזוי וועלען געראַטעט ווערען די קינדער ישראל אין ווינקעל בעט און אין ברעג קינדער־בעטעל.

13 הערט דאָס און וואָרענט דאָס הויז פון יעקב — זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט, גאָט פון ארמעען.

14 וואָרום ווען איך וועל ישראל זיין פערברעכען דערמאָהנען, וועל איך אַ שטראָף לעגען אויף די אַלטאַרען פון בית־אל, דאַן וועלען אָבגעבראָכען ווערען די ווינקלען פון אַלטאַר און וועלען אויף דער ערד אַראָבפאַלען.

15 איך וועל צוברעכען דאָס ווינטער־הויז און דאָס זומער־הויז, עס וועלען פערניכטעט ווערען די עלפאַנטביינערנע פּאַלאַצען און פיעל הייזער וועלען אונטער געהען — זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל ד

1 הערט אויס דאָס וואָרט, בשן־קיה פון׳ם בארג שמרון, וועלכע בעדריקען די אָרימע און קוועלען די בעדירפטיגע, די וואָס זאָגען צו זייערע מענער, „ברענג, מיר וועלען טרינקען !"

2 דער אַלמעכטיגער גאָט האָט געשוואָרען ביי זיין הייליגטהום, אז עס וועלען קומען אויף אייך צייטען וואָס מען וועט אייך אַוועקטראָגען אין רויבערשיפען און אייערע קינדער — אין פישער־שיפלאַך.

3 דורך די וואַנטשפּאַלטען וועלען זיי ארויס איינע קעגען די אַנדערע און אין די האַרעמען וועט איהר אריינגעוואָרפען ווערען — זאָגט גאָט.

4 געהט אין בית־אל און זינדיגט דאָרטען, אין גלגל זינדיגט פיעל. ברענגט יעדער פריה מאָרגען אייערע אָפּפער, יעדערע דריי טעג — אייער מעשר.

5 ברענגט אַ דאַנק־אָפּפער פון אונגעזייערט געבעקס און רופט אויס מען זאָל ברענגען פרייוויליגע אָפּפער, מאַכט בעקאַנט, דען דאָס ליעבט איהר, קינדער ישראל, — זאָגט גאָט.

6 איך האָב אייך, זאָגט גאָט, געגעבען הונגער־נויטה אין אַלע שטעדט איי

שִׁנַּיִם בְּכָל־עָרֵיכֶם וְחֹסֶר לֶחֶם בְּכֹל מְקוֹמֹתֵיכֶם וְלֹא־
7 שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ וְגַם אָנֹכִי מָנַעְתִּי מִכֶּם אֶת־הַגֶּשֶׁם
בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים לַקָּצִיר וְהִמְטַרְתִּי עַל־עִיר אֶחָת
וְעַל־עִיר אַחַת לֹא אַמְטִיר חֶלְקָה אַחַת תִּמָּטֵר וְחֶלְקָה
8 אֲשֶׁר־לֹא־תַמְטִיר עָלֶיהָ תִּיבָשׁ׃ וְנָעוּ שְׁתַּיִם שָׁלֹשׁ עָרִים
אֶל־עִיר אַחַת לִשְׁתּוֹת מַיִם וְלֹא יִשְׂבָּעוּ וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי
9 נְאֻם־יְהוָה׃ הִכֵּיתִי אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן הַרְבּוֹת גַּנּוֹתֵיכֶם
וְכַרְמֵיכֶם וּתְאֵנֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם יֹאכַל הַגָּזָם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי
י נְאֻם־יְהוָה׃ שִׁלַּחְתִּי בָכֶם דֶּבֶר בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם הָרַגְתִּי
בַחֶרֶב בַּחוּרֵיכֶם עִם שְׁבִי סוּסֵיכֶם וָאַעֲלֶה בְּאֹשׁ מַחֲנֵיכֶם
11 וּבְאַפְּכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ הָפַכְתִּי בָכֶם
כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וַתִּהְיוּ כְּאוּד מֻצָּל
12 מִשְּׂרֵפָה וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ לָכֵן כֹּה אֶעֱשֶׂה־
לְּךָ יִשְׂרָאֵל עֵקֶב כִּי־זֹאת אֶעֱשֶׂה־לָּךְ הִכּוֹן לִקְרַאת־אֱלֹהֶיךָ
13 יִשְׂרָאֵל׃ כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה־
שֵּׂחוֹ עֹשֵׂה שַׁחַר עֵיפָה וְדֹרֵךְ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ יְהוָה אֱלֹהֵי־
צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

CAP. V. ה

ה

א שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה בֵּית
2 יִשְׂרָאֵל׃ נָפְלָה לֹא־תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל נִטְּשָׁה
3 עַל־אַדְמָתָהּ אֵין מְקִימָהּ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
הָעִיר הַיֹּצֵאת אֶלֶף תַּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיּוֹצֵאת מֵאָה תַּשְׁאִיר
4 עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְבֵית
ה יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וִחְיוּ׃ וְאַל־תִּדְרְשׁוּ בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל לֹא
תָבֹאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל גָּלֹה יִגְלֶה וּבֵית
6 אֵל יִהְיֶה לְאָוֶן׃ דִּרְשׁוּ אֶת־יְהוָה וִחְיוּ פֶּן־יִצְלַח כָּאֵשׁ
7 בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין־מְכַבֶּה לְבֵית־אֵל׃ הַהֹפְכִים לְלַעֲנָה

משפט

ד v. 13. מלע

ערע און ברויט מאַנגעל אין אַלע ערטער אייערע, איהר אָבער האָט זיך נאָך אַלץ צו מיר ניט אומגעקעהרט — זאָגט גאָט.

7 איך האָב פון אייך פערהאַלטען דעם רעגען דריי מאָנאַטען פאַר דעם שניט, אויף איין שטאָדט האָב איך רעגען געשיקט און אויף די אַנדערע שטאָדט קיין רעגען ; אויף איין פעלד געהט רעגען און אויף די וואָס עס רעגענט ניט יענע ווערט אויסגעטריקענט.

8 צוויי אָדער דריי שטעדט וועלען אויסוואַנדערן צו איין שטאָדט אום וואַסער צו טרינקען, זיי וועלען אָבער ניט זאַט טרינקען ; און דאָך האָט איהר זיך צו מיר ניט געקעהרט — זאָגט גאָט.

9 איך האָב אייך געשטראָפט מיט קאָרנבראַנד און געלזוכט דאָס מעהרסטע פון אייערע פעלדער און וויינגערטנער, אייערע פייגענבוימער, און אויל־בוימער פערניכטעט דער היישעריק ; דאָך האָט איהר זיך צו מיר ניט געקעהרט — זאָגט גאָט.

10 איך האָב אויף אייך אָנגעשיקט אַ פעסט ווען איהר זייט אין מצרים גע־גאַנגען, איך האָב מיט׳ן שווערד גע׳הרג׳עט אייערע יונגע מענשען און גע־לאָזען געפאַנגען נעהמען אייערע פערד, דער געשטאַנק פון אייער לאַגער האָט זיך אויפגעהויבען אין אייער נאָז ; און איהר האָט זיך צו מיר נאָך ניט געקעהרט — זאָגט גאָט.

11 איך האָב אייך איבערגעקעהרט ווי די גרויסע איבערקעהרעניש פון סדום און עמורה, איהר זייט געוואָרען ווי אַ האָלץ וואָס מען ציהט אַרויס פונ׳ם פייער ; דאָך האָט איהר זיך צו מיר ניט געקעהרט — זאָגט גאָט.

12 **דערפאַר וועל איך דיר טהאָן דאָס זעלבע, ישראל ; אָבער איידער איך זאָל דיר דאָס טהאָן, בעקעהר זיך, ישראל, צו דיין גאָט !**

13 וואָרום ער איז דער וואָס פאָרמט בערג, בעשאַפט ווינד און זאָגט דעם מענשען וואָס ער רעדט, ער מאַכט די מאָרגענליכט און אָוועגד־פינסטער־ניס און בעטרעט די העכסטע ערטער פון דער וועלט — זיין נאָמען איז עווינער — דער גאָט פון אַרמעען.

קאַפּיטעל ה

1 הערט אויס דאָס וואָרט וואָס איך רייד וועגען אייך און די קלאָגליעד, הויז ישראל !

2 זי איז געפאַלען און קען מעהר ניט אויפשטעהן, די יונגפרוי ישראל ; זי איז צו דר׳ערד געפאַלען און קיינער הויבט איהר אויף.

3 וואָרום אַזוי זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט : די שטאָדט וואָס האָט אַרויס־געגעבען טויזענד וועט אין איהר נאָר הונדערט פערבלייבען, און די וואָס האָט אַרויסגעגעבען הונדערט וועט אין איהר נאָר צעהען בלייבען פון דאָס הויז ישראל.

4 וואָרום אַזוי האָט גאָט געזאָגט וועגען דאָס הויז ישראל : **ווענדעט זיך צו מיר און לעבט !**

5 ווענדעט זיך ניט צו בית אל, קומט ניט אין גלגל און געהט ניט אין באר שבע, וואָרום גלגל וועט אויסוואַנדערן און פון בית אל וועט גאָר נישט ווערען.

6 ווענדעט זיך צו גאָט און לעבט, אום עס זאָל זיך ניט פאַנאַנדערפלאַמען ווי אַ פייער דאָס הויז יוסף, און בית אל זאָל ניט ברענען אַז מען זאָל איהר ניט קענען אָבלעשען.

7 איהר וואָס מאַכט די רעכטע צו ביטערע ווערמוט און די גערעכטיגקייט לעגט איהר אין דר׳ערד,

מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לָאָרֶץ הִנִּיחוּ׃ עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְהֹפֵךְ 8
לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְיוֹם לַיְלָה הֶחְשִׁיךְ הַקּוֹרֵא לְמֵי־הַיָּם
וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃ הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז 9
וְשֹׁד עַל־מִבְצָר יָבוֹא׃ שָׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ וְדֹבֵר תָּמִים י
יְתָעֵבוּ׃ לָכֵן יַעַן בּוֹשַׁסְכֶם עַל־דָּל וּמַשְׂאַת־בַּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּ 11
בָּתֵּי גָזִית בְּנִיתֶם וְלֹא־תֵשְׁבוּ בָם כַּרְמֵי־חֶמֶד נְטַעְתֶּם וְלֹא
תִשְׁתּוּ אֶת־יֵינָם׃ כִּי יָדַעְתִּי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם וַעֲצֻמִים 12
חַטֹּאתֵיכֶם צֹרְרֵי צַדִּיק לֹקְחֵי כֹפֶר וְאֶבְיוֹנִים בַּשַּׁעַר הִטּוּ׃
לָכֵן הַמַּשְׂכִּיל בָּעֵת הַהִיא יִדֹּם כִּי עֵת רָעָה הִיא׃ 13
דִּרְשׁוּ־טוֹב וְאַל־רָע לְמַעַן תִּחְיוּ וִיהִי־כֵן יְהוָה אֱלֹהֵי־ 14
צְבָאוֹת אִתְּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם׃ שִׂנְאוּ־רָע וְאֶהֱבוּ טוֹב טו
וְהַצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט אוּלַי יֶחֱנַן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת
שְׁאֵרִית יוֹסֵף׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת 16
אֲדֹנָי בְּכָל־רְחֹבוֹת מִסְפֵּד וּבְכָל־חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹ־הוֹ
וְקָרְאוּ אִכָּר אֶל־אֵבֶל וּמִסְפֵּד אֶל־יוֹדְעֵי נֶהִי׃ וּבְכָל־כְּרָמִים 17
מִסְפֵּד כִּי־אֶעֱבֹר בְּקִרְבְּךָ אָמַר יְהוָה׃ הוֹי הַמִּתְאַוִּים 18
אֶת־יוֹם יְהוָה לָמָּה־זֶּה לָכֶם יוֹם יְהוָה הוּא־חֹשֶׁךְ וְלֹא־
אוֹר׃ כַּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאֲרִי וּפְגָעוֹ הַדֹּב וּבָא 19
הַבַּיִת וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־הַקִּיר וּנְשָׁכוֹ הַנָּחָשׁ׃ הֲלֹא־חֹשֶׁךְ כ
יוֹם יְהוָה וְלֹא־אוֹר וְאָפֵל וְלֹא־נֹגַהּ לוֹ׃ שָׂנֵאתִי מָאַסְתִּי 21
חַגֵּיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּעַצְּרֹתֵיכֶם׃ כִּי אִם־תַּעֲלוּ־לִי עֹלוֹת 22
וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֶרְצֶה וְשֶׁלֶם מְרִיאֵיכֶם לֹא אַבִּיט׃ הָסֵר 23
מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁרֶיךָ וְזִמְרַת נְבָלֶיךָ לֹא אֶשְׁמָע׃ וְיִגַּל כַּמַּיִם 24
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה כְּנַחַל אֵיתָן׃ הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הִגַּשְׁתֶּם־ כה
לִי בַמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וּנְשָׂאתֶם אֵת 26
סִכּוּת מַלְכְּכֶם וְאֵת כִּיּוּן צַלְמֵיכֶם כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם לָכֶם׃ וְהִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מֵהָלְאָה לְדַמָּשֶׂק אָמַר 27
יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

8 דער וואָס מאַכט די פּלאַנעטען כימה און כסיל, דער וואָס מאַכט פון פינסטער ליכטיג און פון טאָג — אַ פינסטערע נאַכט, דער וואָס רופט צוזאַמען דאָס וואַסער פון ים און גיעסט זיי אויס אויף דר׳ערד — זיין נאָמען איז גאָט —
9 ער מאַכט דעם בערויבטען שטאַרקער פאַר דעם מעכטיגען און ברענגט אַן אונגליק אויף אַ פעסטונג.
10 זיי האַסען דעם וואָס ווייזט אויף די רעכטע אינ׳ם טהויער, און דעם וואָס רעדט ריכטיגקייט פעראַבשייען זיי.
11 דערפאַר ווייל איהר טרעט אויפ׳ן אָרימען און איהר נעהמט פון איהם אָב אַ קאָרן־אָנלייהע — וועט איהר ניט בעוואוינען די שטיינערנע הייזער וואָס איהר האָט געבויט און וועט ניט טרינקען דעם וויין פון די בעסטע וויינגערטנער וואָס איהר האָט געפלאַנצט.
12 איך ווייס ווי גרויס אייערע פערברעכענס זיינען און ווי פיעל אייערע זינד זיינען — איהר אונטערדריקט דעם פרומען, איהר נעהמט אויסקויף געלד; און די רעכטע פון אָרימאַן פערבייגען זיי אין געריכטס אָרט.
13 ווייל דער פערנינפטיגער מענש שווייגט אייך דאַן, עס איז ווירקליך אַן אונגליקליכע צייט.
14 זוכט גוטס אָבער ניט שלעכטס, אום איהר זאָלט לעבען און גאָט זאָל מיט אייך זיין ווי איהר פערלאַנגט.
15 האַסט דאָס שלעכטס און ליעבט דאָס גוטס, שטעלט איין אין שטאָדט־טהויער גערעכטיגקייט, פיליכט וועט דער גאָט פון אַרמעען בעגנאַדיגען די איבערגעבליעבענע פונ׳ם הויז יוסף.
16 האָט דערפאַר אַזוי געזאָגט דער עוויגער גאָט פון אַרמעען : אין אַלע ברייטע גאַסען וועט זיין אַ קלאָג און אין אַלע קליינע געסלאַך וועט מען זאָגען „אוי, אוי !״ די ערד־אַרבייטער וועלען אַ טרויער אויסרופען און אַ קלאָג — די געניטע קלעגער.
17 אין אַלע וויינגערטנער וועט אַ קלאָג זיין, ווארום איך וועל דורכגעהן צווישען דיר — זאָגט גאָט.
18 וועה צו די וואָס וואַרטען אויף גאָט׳ס טאָג ! וואָס איז פאַר אייך גאָט׳ס טאָג ? — ער איז פינסטער ניט ליכטיג.
19 אַזוי ווי יעמאַנד ענטלויפט פון אַ לייב און טרעפט אַ בער, און אַז ער קומט שוין אין הויז און שפּאַרט אָן זיין האַנד אויפ׳ן וואַנד בייסט איהם אַ שלאַנג.
20 גאָט׳ס טאָג איז דאָך פינסטער און ניט ליכטיג, גאַנץ דונקעל — אָהן שיין.
21 איך האַס און פעראַכט אייערע פייערטעג און וועל ניט שמעקען אייערע פעסט־אָפּפער.
22 אַז איהר וועט מיר ברענגען גאַנץ־אָפּפער אָדער שפּייז־אָפּפער וועל איך ניט אָננעהמען, אויף די פריעדען־אָפּפער פון אייערע געשטאָפּטע אָקסען וויל איך ניט אָנקוקען.
23 ערווייטער פון מיר דיינע פיעל געזאַנגען, דאָס שפּיעלען פון דיינע האַר־פען וויל איך ניט הערען.
24 זאָל די גערעכטיגקייט קוועלען ווי וואַסער, און די וואָהלטהאַט ווי אַ שטראָהמענדער טייך.
25 האָט איהר מיר געבראַכט אין מדבר אָפּפער און שפּייזען, די גאַנצע פערציג יאָהר, הויז פון ישראל ?
26 און איהר טראָגט זיך אַרום מיט סכות, אייער מלך־געץ, מיט אייערע בילדער פון כיון און אייער געץ כוכב, וועלכע איהר האָט פאַר זיך געמאַכט.
27 דערפאַר וועל איך אייך פערטרייבען ווייטער ווי דמשק — זאָגט דער עוויגער וואָס זיין נאָמען איז גאָט פון אַרמעען.

Cap. VI. ו

א הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן וְהַבֹּטְחִים בְּהַר שֹׁמְרוֹן נְקֻבֵי רֵאשִׁית
2 הַגּוֹיִם וּבָאוּ לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ עִבְרוּ כַלְנֵה וּרְאוּ וּלְכוּ
מִשָּׁם חֲמַת רַבָּה וּרְדוּ גַת־פְּלִשְׁתִּים הֲטוֹבִים מִן־הַמַּמְלָכוֹת
3 הָאֵלֶּה אִם־רַב גְּבוּלָם מִגְּבֻלְכֶם׃ הַמְנַדִּים לְיוֹם רָע וַתַּגִּשׁוּן
4 שֶׁבֶת חָמָס׃ הַשֹּׁכְבִים עַל־מִטּוֹת שֵׁן וּסְרֻחִים עַל־עַרְשׂוֹתָם
ה וְאֹכְלִים כָּרִים מִצֹּאן וַעֲגָלִים מִתּוֹךְ מַרְבֵּק׃ הַפֹּרְטִים עַל־
6 פִּי הַנָּבֶל כְּדָוִיד חָשְׁבוּ לָהֶם כְּלֵי־שִׁיר׃ הַשֹּׁתִים בְּמִזְרְקֵי
יַיִן וְרֵאשִׁית שְׁמָנִים יִמְשָׁחוּ וְלֹא נֶחְלוּ עַל־שֵׁבֶר יוֹסֵף׃
7 לָכֵן עַתָּה יִגְלוּ בְּרֹאשׁ גֹּלִים וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים׃
8 נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּנַפְשׁוֹ נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְתָאֵב
אָנֹכִי אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנֹתָיו שָׂנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עִיר
9 וּמְלֹאָהּ׃ וְהָיָה אִם־יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד וָמֵתוּ׃
י וּנְשָׂאוֹ דּוֹדוֹ וּמְסָרְפוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן־הַבַּיִת וְאָמַר לַאֲשֶׁר
בְּיַרְכְּתֵי הַבַּיִת הַעוֹד עִמָּךְ וְאָמַר אָפֶס וְאָמַר הָס כִּי לֹא
11 לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה מְצַוֶּה וְהִכָּה
12 הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִים וְהַבַּיִת הַקָּטֹן בְּקִעִים׃ הֲיְרֻצוּן בַּסֶּלַע
סוּסִים אִם־יַחֲרוֹשׁ בַּבְּקָרִים כִּי־הֲפַכְתֶּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט
13 וּפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה׃ הַשְּׂמֵחִים לְלֹא דָבָר הָאֹמְרִים הֲלֹא
14 בְחָזְקֵנוּ לָקַחְנוּ לָנוּ קַרְנָיִם׃ כִּי הִנְנִי מֵקִים עֲלֵיכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי וְלָחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא
חֲמָת עַד־נַחַל הָעֲרָבָה׃

Cap. VII. ז

א כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִנֵּה יוֹצֵר גֹּבַי בִּתְחִלַּת עֲלוֹת
2 הַלָּקֶשׁ וְהִנֵּה־לֶקֶשׁ אַחַר גִּזֵּי הַמֶּלֶךְ׃ וְהָיָה אִם־כִּלָּה
לֶאֱכוֹל אֶת־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה סְלַח־נָא מִי
3 יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן הוּא׃ נִחַם יְהוָה עַל־זֹאת לֹא תִהְיֶה

אמר

ף v. 10. קמץ בז״ק

קאַפּיטעל ו

1 וועה צו די פריעדליכע איינוואוינער פון ציון און די רוהיגע בעוואוינער פונ'ם בארג שמרון, וועלכע רופען זיך די בעסטע אונטער פעלקער צו וועמען דאָס הויז ישראל איז נאָך שטיצע געקומען.
2 געהט אין כלנה און פון דאָרטען צו גרויס חמת, געהט אַרונטער אין גת (פּלשתים) און זעהט אויב זיי זיינען בעסער פאַר די קעניגרייכען, אויב זייער גרענעץ איז גרעסער פאַר אייער גרענעץ.
3 זיי ערוויטערן דעם אונגליקס טאָג אָבער דאָס געוואַלדטהאַט ערנעהנען זיי ביסלאַכוויז.
4 זיי ליעגען אויף עלפאַנטביינערנע בעטען און זיינען אויסגעצויגען אויף זייערע קינדער־בעטען, זיי עסען די בעסטע פון שעפּסען און קעלבער פון מאַסט־שטאַל.
5 זיי זינגען נאָך די האַרפען און טראַכטען זיך אויס אַזעלכע אינסטרומענ־טען ווי דוד.
6 די וועלכע טרינקען וויין פון בעקענס און שמירען זיך מיט דאָס בעסטע אויל און זיי אַרט ניט יוסף'ס בראָך.
7 דערפאַר וועלען זיי יעצט וואַנדערן פאַראויס די אויסגעוואַנדערטע, עס וועט אויפהערען דער יובעלגעשריי פון די אויסגעצויגענע.
8 דער אלמעכטיגער גאָט שווערט מיט זיך זעלבסט, אַזוי רעדט דער עוויגער גאָט פון ארמעען: איך פעראַבשיי יעקב'ס שטאָלץ און האַס זיינע פּאַ־לאַצען, איך וועל איבערגעבען (צום פיינד) די שטאָדט מיט אַלץ וואָס אין איהר געפינט זיך.
9 דאן אויב עס וועלען צעהן מענשען זיין אין איין הויז, וועלען זיי אַלע אויסשטאַרבען.
10 זיין פעטער אָדער בעערדיגער וועט איהם טראָגען, גליעדערווייז אַרויס־טראָגען פון הויז, און ער וועט זאָגען צו דעם וואָס שטעהט אין ווינקעל הויז: „איז נאָך וואָס דאָ נעבען דיר?" און יענער וועט ענטפערען: „ניין!"; וועט ער ווידער זאָגען: „שטיל! דערמאָהן נאָר ניט גאָט'ס נאָמען."
11 ווי גאָט וועט אַ בעפעהל געבען וועט מען צוברעכען דאָס גרויסע הויז אויף שפּענער און דאָס קליינע הויז אויף שפּענדלאַך.
12 לויפען פערד אויף אַ פעלז? אַקערט מען אויף אַ פעלז מיט רינדער? איהר האָט אָבער דאָס רעכט איבערקעהרט אויף ביטערניס און די פרוכט פון גערעכטיגקייט אויף גיפטיגע ווערמוטה.
13 איהר, וועלכע פרעהט זיך אָהן אַן אורזאַכע, זאָגענדיג: מיט אונזער אייגענע מאַכט האָבען מיר זיך די הערשאַפט גענומען.
14 ווארום איך וועל אויף אייך, הויז ישראל, אויפהויבען אַ פאָלק — זאָגט דער עוויגער גאָט פון ארמעען — און זיי וועלען אייך פעריאָגען פון דעם אַריינגאַנג אין חמת ביז דעם טהאַל פון דער וויסטע.

קאַפּיטעל ז

1 אַזוי האָט מיר דער אַלמעכטיגער גאָט געוויזען: אָט בעשאַפט ער אַ היי־שעריק ווען עס פאַנגט זיך אָן דאָס אָבקלייבען פון פרוכט (דאָס פרוכט אבקלייבען איז געווען נאָך דעם הויפּט־שניט),
2 און ער וועט פערבלייבען ביז ער וועט אויפעסען דאָס גאַנצע גראָז פונ'ם לאַנד. האָב איך געזאָגט: „אַלמעכטיגער גאָט! פערצייהע, איך בעט דיך! ווער יעקב, וואָס איז אַזוי קראַפטלאָז, דאָס קענען אויסשטעהן?"
3 דאן האָט זיך גאָט בעדענקט וועגען דעם — „עס וועט ניט געשעהען!" — האָט גאָט געזאָגט.

אָמַר יְהוִה׃ כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהוִה וְהִנֵּה קֹרֵא לָרִב 4
בָּאֵשׁ אֲדֹנָי יֱהוִה וַתֹּאכַל אֶת־תְּהוֹם רַבָּה וְאָכְלָה אֶת־
הַחֵלֶק׃ וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהוִה חֲדַל־נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן ה
הוּא׃ נִחַם יְהוָה עַל־זֹאת גַּם־הִיא לֹא תִהְיֶה אָמַר אֲדֹנָי 6
יֱהוִה׃ כֹּה הִרְאַנִי וְהִנֵּה אֲדֹנָי נִצָּב עַל־חוֹמַת אֲנָךְ 7
וּבְיָדוֹ אֲנָךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה־אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר 8
אֲנָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי שָׂם אֲנָךְ בְּקֶרֶב עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־
אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃ וְנָשַׁמּוּ בָּמוֹת יִשְׂחָק וּמִקְדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל 9
יֶחֱרָבוּ וְקַמְתִּי עַל־בֵּית יָרָבְעָם בֶּחָרֶב׃ וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה י
כֹּהֵן בֵּית־אֵל אֶל־יָרָבְעָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קָשַׁר עָלֶיךָ
עָמוֹס בְּקֶרֶב בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא־תוּכַל הָאָרֶץ לְהָכִיל אֶת־
כָּל־דְּבָרָיו׃ כִּי־כֹה אָמַר עָמוֹס בַּחֶרֶב יָמוּת יָרָבְעָם וְיִשְׂרָאֵל 11
גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל־עָמוֹס 12
חֹזֶה לֵךְ בְּרַח־לְךָ אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה וֶאֱכָל־שָׁם לֶחֶם וְשָׁם
תִּנָּבֵא׃ וּבֵית אֵל לֹא־תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא כִּי מִקְדַּשׁ־מֶלֶךְ 13
הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא׃ וַיַּעַן עָמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־אֲמַצְיָה 14
לֹא־נָבִיא אָנֹכִי וְלֹא בֶן־נָבִיא אָנֹכִי כִּי־בוֹקֵר אָנֹכִי וּבוֹלֵס
שִׁקְמִים׃ וַיִּקָּחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה לֵךְ טו
הִנָּבֵא אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה אַתָּה אֹמֵר 16
לֹא תִנָּבֵא עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא תַטִּיף עַל־בֵּית יִשְׂחָק׃ לָכֵן כֹּה־ 17
אָמַר יְהוָה אִשְׁתְּךָ בָּעִיר תִּזְנֶה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ
וְאַדְמָתְךָ בַּחֶבֶל תְּחֻלָּק וְאַתָּה עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה תָּמוּת
וְיִשְׂרָאֵל גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃

CAP. VIII. ח

ח
כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהוִה וְהִנֵּה כְּלוּב קָיִץ׃ וַיֹּאמֶר מָה־אַתָּה א 2
רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר כְּלוּב קָיִץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בָּא הַקֵּץ
אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃ וְהֵילִילוּ שִׁירוֹת 3
הֵיכָל בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה רַב הַפֶּגֶר בְּכָל־מָקוֹם

4 אַזוי האָט מיר גאָט געוויזען: אָט, רופט דער אַלמעכטיגער גאָט אַרויס דעם פייער אין קריעג פאר דעם מעכטיגען גאָט, און ער פערברענט ביז אין טיעפען אבגרונד אַריין און אויך די פעלדער.
5 האָב איך געזאָגט: „אַלמעכטיגער גאָט! הער אויף, איך בעט דיך! וועט יעקב, וואָס איז אַזוי קראַפטלאָז, קענען דאָס אויסשטעהן?
6 דאַן האָט זיך גאָט בעדענקט וועגען דעם — „אויך דאָס וועט ניט געשעהען — זאָגט גאָט דער אַלמעכטיגער.
7 ער האָט מיר אַזוי געוויזען: אָט שטעהט גאָט אויף אַ גלייכע מויער־וואַנד און האַלט זינקבליי אין זיין האַנד,
8 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: „וואָס זעהסטו, עמוס?” האָב איך געענטפערט: „זינקבליי!” דאַן האָט גאָט געזאָגט: „אָט דאָס לעג איך זינקבליי אַוועק אויף מיין פאָלק ישראל (אַלס בעווייז אַז) איך וועל איהם מעהר ניט פערצייהען.
9 פערוויסטעט וועלען ווערען ישחק׳ס בארג־אַלטאַרען און ישראל׳ס הייליגטהימער וועלען צושטערט ווערען, איך זעלבסט וועל זיך מיט׳ן שווערד שטעלען קעגען ירבעם׳ס הויז.”
10 דאַן האָט אמציה דער פריסטער פון בית אל געשיקט צו ירבעם, קעניג פון ישראל אַזוי צו זאָגען: „עמוס האָט קעגען דיר אַ פערשווערונג געמאַכט אינ׳ם הויז ישראל, דאָס לאַנד קען זיינע ווערטער ניט פערטראָגען;
11 ווארום עמוס האָט אַזוי געזאָגט: „ירבעם וועט שטאַרבען פונ׳ם שווערד און גאַנץ ישראל וועט פון זיין לאַנד פערטריבען ווערען.”
12 און צו עמוס דעם פראָפעט האָט אמציה געזאָגט: „געה, ענטלויף זיך אין לאַנד יהודה, עסס דאָרטען ברויט און פראָפעצייהע דאָרטען;
13 אין בית־אל אָבער זאָלסטו מעהר ניט פראָפעצייהען, ווארום דאָרט איז דאָס הויפט־הייליגטהום און אויך די רעזידענץ־שטאָדט.”
14 עמוס האָט געענטפערט און געזאָגט צו אמציה: איך בין קיין פראָפעט אויך ניט קיין זוהן פון אַ פראָפעט, איך בין נאָר אַ פיה־הענדלער און אַ סיקאַמאָרען (עגיפּטישע פייגען) זוכער.
15 נאָר גאָט האָט מיר צוגענומען, געהענדיג נאָך די שעפסען, און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: „„געה, פראָפעצייהע אויף מיין פאָלק ישראל.
16 אַלזאָ הער אויס גאָט׳ס וואָרט! דו זאָגסט צו מיר: „פראָפעצייהע ניט אויף ישראל און רייד ניט וועגען דאָס הויז ישחק!”
17 דערפאַר האָט גאָט אַזוי געזאָגט: דיין פרוי וועט אין מיטען שטאָדט געשענדעט ווערען, דיינע זיהן און טעכטער וועלען פאַלען פון שווערד און דיין ערד וועט מיט אַ שנור צוטהיילט ווערען; דו זעלבסט וועסט שטאַרבען אויף אַ פערעאונריינינגטען באָדען, דאַן ווען ישראל וועט פון זיין לאַנד פערטריבען ווערען.

קאַפּיטעל ח

1 אַזוי האָט מיר דער אַלמעכטיגער גאָט געוויזען: אָט איז אַ קאָרב מיט זומער־פרוכט;
2 דאַן האָט ער געזאָגט: „וואָס זעהסטו, עמוס?” האָב איך געענטפערט: „אַ קאָרב מיט זומער־פרוכט!” האָט גאָט צו מיר געזאָגט: „עס איז געקומען אַן ענדע אויף מיין פאָלק ישראל — מעהר וועל איך איהם ניט פערצייהען!
3 דאַמאַלס וועלען די טעמפעל זינגערקעס קלאָגען — זאָגט דער אַלמעכטיגער גאָט — עס וועלען פיעל טוידטע קערפּער זיין, איבעראַל וועט אַ טוידט־שטילקייט זיין.

4 הִשְׁלִיךְ הָס׃ שִׁמְעוּ־זֹאת הַשֹּׁאֲפִים אֶבְיוֹן וְלַשְׁבִּית
ה עֲנִוֵי־אָרֶץ׃ לֵאמֹר מָתַי יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנַשְׁבִּירָה שֶּׁבֶר
וְהַשַּׁבָּת וְנִפְתְּחָה־בָּר לְהַקְטִין אֵיפָה וּלְהַגְדִּיל שֶׁקֶל וּלְעַוֵּת
6 מֹאזְנֵי מִרְמָה׃ לִקְנוֹת בַּכֶּסֶף דַּלִּים וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם
7 וּמַפַּל בַּר נַשְׁבִּיר׃ נִשְׁבַּע יְהוָה בִּגְאוֹן יַעֲקֹב אִם־אֶשְׁכַּח
8 לָנֶצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ הַעַל זֹאת לֹא־תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאָבַל
כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ וְעָלְתָה כָאֹר כֻּלָּהּ וְנִגְרְשָׁה וְנִשְׁקְהָ כִּיאוֹר
9 מִצְרָיִם׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה וְהֵבֵאתִי
י הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ בְּיוֹם אוֹר׃ וְהָפַכְתִּי
חַגֵּיכֶם לְאֵבֶל וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהַעֲלֵיתִי עַל־כָּל־מָתְנַיִם
שָׂק וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קָרְחָה וְשַׂמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד וְאַחֲרִיתָהּ
11 כְּיוֹם מָר׃ הִנֵּה ׀ יָמִים בָּאִים נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה וְהִשְׁלַחְתִּי
רָעָב בָּאָרֶץ לֹא־רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא־צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם־
12 לִשְׁמֹעַ אֵת דִּבְרֵי יְהוָה׃ וְנָעוּ מִיָּם עַד־יָם וּמִצָּפוֹן וְעַד־
13 מִזְרָח יְשׁוֹטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְלֹא יִמְצָאוּ׃ בַּיּוֹם
הַהוּא תִּתְעַלַּפְנָה הַבְּתוּלֹת הַיָּפוֹת וְהַבַּחוּרִים בַּצָּמָא׃
14 הַנִּשְׁבָּעִים בְּאַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן וְאָמְרוּ חֵי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחֵי דֶּרֶךְ
בְּאֵר־שָׁבַע וְנָפְלוּ וְלֹא־יָקוּמוּ עוֹד׃

CAP. IX. ט

ט

א רָאִיתִי אֶת־אֲדֹנָי נִצָּב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הַךְ הַכַּפְתּוֹר
וְיִרְעֲשׁוּ הַסִּפִּים וּבְצַעַם בְּרֹאשׁ כֻּלָּם וְאַחֲרִיתָם בַּחֶרֶב
2 אֶהֱרֹג לֹא־יָנוּס לָהֶם נָס וְלֹא־יִמָּלֵט לָהֶם פָּלִיט׃ אִם־
יַחְתְּרוּ בִשְׁאוֹל מִשָּׁם יָדִי תִקָּחֵם וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
3 אוֹרִידֵם׃ וְאִם־יֵחָבְאוּ בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ
וּלְקַחְתִּים וְאִם־יִסָּתְרוּ מִנֶּגֶד עֵינַי בְּקַרְקַע הַיָּם מִשָּׁם אֲצַוֶּה
4 אֶת־הַנָּחָשׁ וּנְשָׁכָם׃ וְאִם־יֵלְכוּ בַשְּׁבִי לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם מִשָּׁם
אֲצַוֶּה אֶת־הַחֶרֶב וַהֲרָגָתַם וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְרָעָה
ולא

ח v. 4. עניי קרי   v. 8. ונשקעה ס״ו

4 הערט דאָס אויס איהר וואָס פערלאַנגט צו אונטערברענגען דעם בעדירפ־טיגען און פערניכטיגען די אָרימע פונ'ם לאַנד,

5 זאָגענדיג : וואָלט שוין דער מאָנאַט אַוועקגעהן אום מיר זאָלען געטריידע קענען קויפען, וואָלט שוין דער שבת אריבער אום מיר זאָלען קענען עפענען די שפּייכלערס, קלענער מאַכענדיג די איפה און גרעסער מאַ־כענדיג דעם שקל, אויך קרום אַוועקשטעלען די פאַלשע וואגשאַלען.

6 ווען די אָרימע וועלען פאַר דאָס לעצטע געלד קויפען און די בעדירפטיגע פאַר זייערע שיך, מיר וועלען זיי פערקויפען די געטריידע אבפאַל.

7 גאָט האָט געשוואָרען ביי דעם שטאָלץ פון יעקב : אויב איך וועל אייביג זייערע טהאַטען פערגעסען !

8 דאַרף אויף אַזעלכע זאַכען ניט אויפציטערן די ערד, אַז אַלע איהרע איינ־וואוינער זאָלען פערטרויערט ווערען ? דאַרף זי ניט ווי אַ טייך פער־פלייצט ווערען, אריבעררינען און בעוואַסערן ווי דער מצרים־טייך ?

9 עס וועט דאַמאַלס געשעהען — זאָגט גאָט דער עווינער — אַז איך וועל אונטערברענגען די זונן אין מיטען העלען טאָג, און איך וועל פינסטער מאַכען דאָס לאַנד אין העלען טעגליכען שיין.

10 אייערע פייערטעג וועל איך אויף טרויער פערקעהרען און אַלע ליעדער אייערע — צו קלאָג, אויף אַלע לענדען וועל איך אַרויפברענגען אַ טרויער־זאַק און אויף יעדער קאָפּ אַ פּליעך ; איך וועל איהר מאַכען ווי אַ טרויער אויף אַיין איינציגען און ענדיגען וועט זיך דאָס מיט אַ ביטערען טאָג.

11 עס קומען אַן טעג — זאָגט גאָט דער עווינער — ווען איך וועל אַנשיקען אַ הונגער אויפ'ן לאַנד ; ניט אַ הונגער אין ברויט אָדער אַ דורשט נאָך וואַסער, זאָנדערן צו הערען גאָט'ס ווערטער.

12 מען וועט וואַנדערן פון איין ים צום צווייטען, פון צפון ביז מזרח וועלען זיי אַרומגעהן זוכען גאָט'ס וואָרט און וועלען ניט געפינען.

13 אין יענער צייט וועלען די שעהנע יונגע מיידלאַך און די יונגע קנאַבען שמאַכטען פון דאָרשט.

14 אויך די אַלע וואָס שווערען ביי די געזעצע פון שמרון און זאָגען : ווי עס לעבט דיין געץ דן און ווי עס לעבען (די געצען) אויפ'ן וועג צו באר שבע ; אָט די אַלע וועלען פאַלען און ניט אויפשטעהן מעהר.

קאַפּיטעל ט

1 איך האָב געזעהען גאָט שטעהענדיג ביים מזבח, ער האָט געזאָגט : גיב אַ קלאַפּ אויפ'ן קופּעל אַז די שוועלען זאָלען ציטערן ! צושמעטער זיי אַלעמען די קעפּ, די לעצטע וועל איך מיט'ן שווערד הרג'ענען — עס וועט פון זיי קיינער ענטלויפען און קיינער פון זיי וועט זיך ניט רעטען.

2 זאָגאַר אויב זיי וועלען זיך איינגראַבען אין העלל וועט מיין האַנד זיי פון דאָרטען אַרויסנעהמען, אויב זיי וועלען אויפ'ן הימעל אַרויף, וועל איך זיי פון דאָרטען אַראָבשליידערן.

3 אויב זיי וועלען זיך בעהאַלטען אויף די הויכע בערג פון כרמל, וועל איך זיי פון דאָרטען אויסזוכען און אַראָפּנעהמען, און אויב זיי וועלען זיך פערבאַרגען פון מיר אויפ'ן דעק פונ'ם ים, וועל איך דעם שלאַנג הייסען ער זאָל זיי דאָרטען בייסען.

4 אויב זיי וועלען געפאַנגענע געהן פאַר זייערע פיינד, וועל איך הייסען דעם שווערד הרג'ענען זיי דאָרטען — איך וועל מיינע אויגען ווענדען אויף זיי צו שלעכטען אָבער ניט צו גוטען.

וְלֹא לְטוֹבָה׃ וַאדֹנָי יֱהוִה הַצְּבָאוֹת הַנּוֹגֵעַ בָּאָרֶץ וַתָּמוֹג ה
וְאָבְלוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי בָהּ וְעָלְתָה כַיְאֹר כֻּלָּהּ וְשָׁקְעָה כִּיאֹר
מִצְרָיִם׃ הַבּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָו וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ 6
הַקֹּרֵא לְמֵי־הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃
*הֲלוֹא כִבְנֵי כֻשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה 7
הֲלוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים
מִכַּפְתּוֹר וַאֲרָם מִקִּיר׃ הִנֵּה עֵינֵי ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה בַּמַּמְלָכָה 8
הַחַטָּאָה וְהִשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֶפֶס כִּי לֹא
הַשְׁמֵיד אַשְׁמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה אָנֹכִי 9
מְצַוֶּה וַהֲנִעוֹתִי בְכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ
בַּכְּבָרָה וְלֹא־יִפּוֹל צְרוֹר אָרֶץ׃ בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כֹּל חַטָּאֵי י
עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא־תַגִּישׁ וְתַקְדִּים בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה׃ בַּיּוֹם 11
הַהוּא אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת וְגָדַרְתִּי אֶת־פִּרְצֵיהֶן
וַהֲרִסֹתָיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם׃ לְמַעַן יִירְשׁוּ אֶת־ 12
שְׁאֵרִית אֱדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם־
יְהוָה עֹשֶׂה זֹּאת׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנִגַּשׁ 13
חוֹרֵשׁ בַּקֹּצֵר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים
עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה׃ וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי 14
יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־
יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶם׃ וּנְטַעְתִּים עַל־אַדְמָתָם טו
וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

v. 6. מעלותו קרי v. 7. הפטרת קדושים כמנהג האשכנזים v. 14. קמץ בס״ק v. 15. ע״כ

5 דער אלמעכטיגער גאָט פון ארמעען, דער וואָס די ערד ווערט צושמאָלצען ווען ער בעריהרט איהר און אלע איהרע בעוואוינער ווערען פערטרויערט, זי ווערט אין גאנצען פערפלייצט ווי א טייך און זינקט איין ווי דער מצרים־טייך.

6 דער וואָס בויט זיינע טרעפּ אין הימעל און האָט זיין פערזאמלונג אויף דער ערד פעסטגעשטעלט; דער וואָס רופט די וואסער פון ים און גיסט זיי אויף דער ערד —עוויגער איז זיין נאָמען.

7 זייט איהר צו מיר, קינדער ישראל, ניט ווי די קינדער פון די כושיים? — זאָגט גאָט — האָב איך ניט ארויסגענומען ישראל פונ'ם לאנד מצרים אזוי ווי די פלשתים פון כפתור און ארם פון קיר?

8 גאָט'ס אויגען זיינען אימער אויף די פערברעכערישע רעגיערונג, איך וועל איהר פערטיליגען פון דער ערד; איך וועל אָבער ניט פערטיליגען דאָס הויז יעקב'ס — זאָגט גאָט.

9 אָדער איך וועל בעפוילען אָדער איך זעלבסט וועל מאַכען וואנדערן דאָס הויז ישראל אונטער די פעלקער ווי מען שאָקעלט וואס אין א זיפּ און קיין ברעקעל וועט אויף דער ערד אראָבפאלען.

10 פון שווערד וועלען שטארבען אלע זינדיגע פון מיין פאָלק, די וועלכע זאָגען: „אויף אונז וועט דער אונגליק ניט קומען און וועט אונז ניט טרעפען."

11 אין יענער צייט וועל איך אויפשטעלען דוד'ס פאלענדע ביידעל, איך וועל פערצוימען אלע צובראָכענע ערטער, איך וועל אויפשטעלען זיינע צו־שמעטערטע געביידען און וועל עס אויפבויען ווי אין די אלטע צייטען.

12 אום זיי זאָלען ערבען דאָס איבריגע פון אדום און פון אלע פעלקער אויף וועמען עס רופט זיך מיין נאָמען — זאָגט גאָט וואָס טהוט דאָס אלעס.

13 עס וועלען קומען טעג — זאָגט גאָט — ווען דער אקערער וועט זיך אנ־שטויסען אן שניידער, און דער וואָס טרעט די וויינטרויבען — אויף דעם זוימענטרעגער, די בערג וועלען טריפען זאפט און די בערגלאָך וועלען צושמאָלצען ווערען.

14 דאן וועל איך צוריק ברענגען די געפאנגענשאַפט פון מיין פאָלק ישראל און זיי וועלען אָפּבויען די פערוויסטעטע שטעדט אום צו בעזעצען זיך, זיי וועלען פלאנצען וויינגערטנער און טרינקען זייער וויין, זיי וועלען פער־זעהען גערטנער און עסען זייערע פרוכט.

15 איך וועל זיי איינפלאנצען אויף זייער לאַנד און זיי וועלען שוין ניט מעהר אויסגעריסען ווערען פון זייער לאַנד, וועלכע איך האָב זיי געגעבען — זאָגט דער עוויגער, דיין גאָט.

עבדיה

LIBER OBADIÆ.

CAPUT I. א

א ׳ חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ
מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ
2 לַמִּלְחָמָה׃ הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בָּזוּי אַתָּה מְאֹד׃
3 זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ שֹׁכְנִי בְחַגְוֵי־סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר
4 בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִדֵנִי אָרֶץ׃ אִם־תַּגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר וְאִם־בֵּין כּוֹכָבִים
ה שִׂים קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם־יְהוָה׃ אִם־גַּנָּבִים בָּאוּ־לְךָ
אִם־שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמֵיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַּיָּם אִם־
6 בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יַשְׁאִירוּ עֹלֵלוֹת׃ אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו
7 נִבְעוּ מַצְפֻּנָיו׃ עַד־הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כֹּל אַנְשֵׁי בְרִיתֶךָ
הִשִּׁיאוּךָ יָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ
8 אֵין תְּבוּנָה בּוֹ׃ הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְהַאֲבַדְתִּי
9 חֲכָמִים מֵאֱדוֹם וּתְבוּנָה מֵהַר עֵשָׂו׃ וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תֵּימָן
י לְמַעַן יִכָּרֶת־אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל׃ מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב
11 תְּכַסְּךָ בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם׃ בְּיוֹם עֲמָדְךָ מִנֶּגֶד בְּיוֹם
שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ וְנָכְרִים בָּאוּ שְׁעָרָו וְעַל־יְרוּשָׁלִַם יַדּוּ
12 גוֹרָל גַּם־אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם׃ וְאַל־תֵּרֶא בְיוֹם־אָחִיךָ בְּיוֹם
נָכְרוֹ וְאַל־תִּשְׂמַח לִבְנֵי־יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאַל־תַּגְדֵּל
13 פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה׃ אַל־תָּבוֹא בְשַׁעַר־עַמִּי בְּיוֹם אֵידָם אַל־
תֵּרֶא גַם־אַתָּה בְּרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל־תִּשְׁלַחְנָה בְחֵילוֹ
14 בְּיוֹם אֵידוֹ׃ וְאַל־תַּעֲמֹד עַל־הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו

וְאַל־

v. 1. הפטרת וישלח ibid. קמץ בז״ק v. 11. ששי ק

עבדיה

קאַפּיטעל א

1 דאָס פאַראויסזעהען פון עבדיה. אזוי האָט גאָט געזאָגט צו אדום: „מיר האָבען עטוואָס געהערט פון גאָט און אַ געזאַנדטער איז איבער די פעלקער געשיקט געוואָרען (אויסצורופען:) — שטעהט אויף! לאָמיר זיך אין קריעג שטעלען קעגען איהר!

2 איך האָב דיך אַלס דעם קלענסטען געמאַכט צווישען די פעלקער, ווייל דו ביזט זעהר פעראַכטעט —

3 דיין פרעכהייט אָבער האָט דיר איינגערעדט אַז דו וואוינסט רוהיג אין שטיינער העהלען, ווי איינער וואָס זיצט גאַנץ הויך און זאָגט: „ווער קען מיר צו דער ערד אראָבברענגען?"

4 אויב דו וועסט זיך הויך אויפהויבען ווי אַן אדלער און וועסט דיין נעסט מאַכען צווישען די שטערען, וועל איך דיר פון דאָרטען אראָבוואַרפען — זאָגט גאָט.

5 זיינען דיר גנבים בעפאַלען, אָדער נאַכט־רויבער? וואָס ביזטו פערשטומט געוואָרען? זיי' וועלען נאָר גנב'ענען ביז זיי וועלען האָבען גענוג. זיינען דיר פרוכט־קלייבער בעפאַלען? אַ, זיי וועלען איבערלאָזען אונצייטיגע פרוכט!

6 ווי אזוי זיינען אויסגעזוכט געוואָרען (די רייכטהימער פון) עשו? עס זיינען אויפגעדעקט געוואָרען זייערע בעהאַלטענע (אוצרות).

7 ביז'ן גרענעץ האָבען דיך בעגלייט אַלע פריינד דיינע, עס האָבען דיר איינגערעדט און בייגעקומען די מיט וועלכע דו האָסט אין פריעדען געלעבט; דיינע ברויט־עסער האָבען דיר גיפט אונטערגעלעגט, דו אונפערשטענדיגער מענש!

8 אָט אין דעם זעלביגען טאָג — שפּרעכט גאָט — וועל איך פערניכטען קלוגע מענשען פון אדום, און יעדען פערשטענדיגען מאַן פון'ם בארג עשו.

9 אויך דיינע העלדען, תימן, וועלען דערשראָקען ווערען, אום עס זאָל אין שלאַכט ביז איין מאַן אויסגעראָטהעט ווערען פון'ם באַרג עשו.

10 איבער דיינע געוואַלד־טהאַטען קעגען דיין ברודער יעקב, וועט דיר אַ שאַנדע פערדעקען און דו וועסט אויסגעראָטהעט ווערען אויף אייביג.

11 פאַר דעם טאָג וואָס דו ביזט פון ווייטען געשטאַנען ווען פיינד האָבען זיין פערמעגען צורויבט, און פרעמדע זיינען זיינע שטעדט בעפאַלען און גורל געוואָרפען אויף ירושלים — דו ביזט אויך ניט בעסער פאַר זיי!

12 דו האָסט ניט געדאַרפט זעהען דיין ברודער ווען ער ווערט פערפערעמדעט, דו האָסט ניט געדאַרפט פרעהליך זיין אין דעם טאָג ווען עס איז אַן אונטערגאַנג געקומען אויף די קינדער יהודה'ס, דו האָסט ניט געדאַרפט רעדען מיט שטאָלץ אין טאָג פון זיין ליידען.

13 דו האָסט ניט געדאַרפט צוגעהן צום שטאָדט־טויער פון מיין פאָלק אין דעם טאָג פון זיין ניעדערלאַגע, דו האָסט אויך ניט געדאַרפט איינקוקען זיך אויף זיין אונגליק אינ'ם טאָג פון זיין ניעדערלאַגע, דו האָסט ניט געדאַרפט לעגען אַ האַנד אויף זיין פערמעגען אינ'ם טאָג פון זיין ניעדערלאַגע.

14 דו האָסט ניט געדאַרפט שטעהען אויפ'ן וועג, אום צו פערניכטען

וְאַל־תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה׃ כִּי־קָרוֹב יוֹם־יְהוָה עַל־ 15
כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יֵעָשֶׂה לָּךְ גְּמֻלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ׃
16 כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם עַל־הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל־הַגּוֹיִם תָּמִיד
17 וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ׃ וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלֵיטָה
18 וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֵת מוֹרָשֵׁיהֶם׃ וְהָיָה בֵית־
יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם
וַאֲכָלוּם וְלֹא־יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
19 וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־הַר עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיָרְשׁוּ
אֶת־שְׂדֵה אֶפְרַיִם וְאֵת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן וּבִנְיָמִן אֶת־הַגִּלְעָד׃
כ וְגָלֻת הַחֵל־הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כְּנַעֲנִים עַד־צָרְפַת
21 וְגָלֻת יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בִּסְפָרַד יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב׃ וְעָלוּ
מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה
הַמְּלוּכָה׃

יונה

LIBER JONÆ.

CAPUT I. א

א 2 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ
אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם
3 לְפָנָי׃ וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד
יָפוֹ וַיִּמְצָא אָנִיָּה ׀ בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ
4 לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה׃ וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ־
גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה
ה לְהִשָּׁבֵר׃ וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ
את־

v. 20. הרי בפתח   v. 21. עד כאן   v. 1. הפטרת יום כפור למנחה

זיינע גערעטעטע, דו האָסט אויך ניט געדאַרפט אינ׳ם טאָג פון אונגליק איבערגעבען זיינע געבליעבענע [צום פיינד].

15 גאָט׳ס שטראָף־טאָג אויף אַלע פעלקער איז נאָהענט, מען וועט דיר טהאָן אַזוי ווי דו האָסט געטהאָן — דיין בעלוינונג וועט אויף דיין קאָפּ פאַלען.

16 וואָרום אַזוי ווי איהר האָט דאָן געטרונקען אויף מיין הייליגען באַרג, אַזוי וועלען אַלע פעלקער אימער טרינקען — זיי וועלען טרינקען און בע־טויבט ווערען ביז זיי וועלען ווערען ווי קיין מאָל ניט געווען.

17 אויפ׳ן באַרג ציון אָבער וועט א רעטונגס־פּלאַץ זיין, ער וועט ערשט דאַ־מאָלס הייליג ווערען ווען דאָס הויז פון יעקב וועט צוריק בעזיצען זייערע ערבטהיילען.

18 דאָן וועט יעקב׳ס הויז זיין ווי א פייער, יוסף׳ס הויז — ווי א גרויסער פלאַם און עשו׳ס הויז — ווי שטרוי; זיי [דער פייער מיט׳ן פלאַם] וועלען איהם אָנצינדען און פערברענען, עס וועט דאָן קיין ענטרינונג זיין פאַר עשו׳ס הויז, דען גאָט האָט גערעדט.

19 די איינוואָהנער פון דרום וועלען בעזיצען עשו׳ס באַרג, און די איינוואָה־נער פון ניעדערלאַנד — דאָס לאַנד פּלשתים; זיי וועלען צוריק האָבען דאָס פעלד אפרים און דאָס פעלד שמרון, בנימין וועט בעזיצען גלעד.

20 די אויסגעוואַנדערטע פון די קינדער ישראל וועלכע געפינען זיך אין די כנעני׳שע לענדער ביז צרפת, אויך די אויסגעוואַנדערטע פון ירושלים וועלכע זיינען אין ספרד, זיי וועלען בעזיצען אַלע דרום־שטעדט.

21 נאָר דאָן ווען די רעטער וועלען אַרויף אויפ׳ן באַרג ציון אָן אורטהייל אַרויסגעבען קעגען באַרג עשו, וועט די רעגיערונג זיין ביי גאָט.

יונה

קאַפּיטעל א

1 גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו יונה, אמתי׳ס זוהן, אַזוי צו זאָגען:

2 „שטעה אויף! געה אין נינוה, די גרויסע שטאָדט, און רוף אויף איהר אויס (אַן אונטערגאַנג), וואָרום זייערע שלעכטע טהאַטען זיינען אַרויף ביז צו מיר!״

3 און יונה איז אויפגעשטאַנען אום צו ענטלויפען פון גאָט נאָך תרשיש; ער איז אַוועק אין יפו, דאָרטען האָט ער געפונען א שיף וואָס געהט אָב נאָך תרשיש. ער האָט בעצאָהלט און איז אַריין אין שיף מיטצופאָהרען מיט זיי אין תרשיש, [אום צו ענטלויפען] פון גאָט.

4 אָבער גאָט האָט אָנגעשיקט א גרויסען ווינד איבער׳ן ים, עס איז געוואָרען אַזאַ גרויסער שטורם אַז די שיף־לייטע האָבען גערעכענט דאָס די שיף וועט באַלד צובראָכען ווערען.

5 די שיף־לייטע האָבען זיך דערשראָקען און געשריען יעדער צו זיין גאָט;

אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה
6 יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ
7 אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה גוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי הָרָעָה הַזֹּאת
8 לָנוּ וַיַּפִּלוּ גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הַגִּידָה־נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ
9 וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא
י אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה׃ וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה
גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־
11 מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר׃
12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם
מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם׃
13 וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם
14 הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה
אַל־נָא נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם
טו נָקִיא כִּי־אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ׃ וַיִּשְׂאוּ
16 אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ׃ וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים׃

CAP. II. ב

ב

א וַיְמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי
2 הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־
3 יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה׃ וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי׃

ותשליכני

א v. 14. כצל ibid. יחיד א ב v. 3. מלעיל

זיי האָבען אין ים אַריינגעוואָרפען אַלע זאכען וואָס זיינען אין שיף געווען, אום זיך גרינגער צו מאַכען. יונה איז אַריין אין א ווינקעל פון שיף, ער האָט זיך אַניעדערגעלעגט און שטאַרק איינגעשלאָפען.

6 איז דער שיפס־קאַפּיטאַן צו איהם צוגעגאנגען און געזאָגט צו איהם: „וואָס איז מיט דיר, דו שלעפער? שטעה אויף! שריי צו דיין גאָט, פיעלייכט וועט זיך גאָט בערענקען איבער אונז און מיר וועלען ניט אונטער געהן.”

7 דאן האָבען זיי איינער צום צווייטען געזאָגט: „קומט, לאָמיר גורל ווארפען און אויסגעפינען צוליעב וועמען איז אויף אונז דאָס אונגליק געקומען.” זיי האָבען גורל געוואָרפען און דער גורל איז געפאלען אויף יונה'ן.

8 האָבען זיי צו איהם געזאָגט: „זאָג אונז נאָר צוליעב וועמען איז דיעזעס אונגליק אויף אונז געקומען? וואָס איז דיין בעשעפטיגונג? פון וואנען קומסטו? וועלכע איז דיין פאטערלאנד, און פון וועלכען פאָלק ביזטו?”

9 ער האָט זיי געענטפערט: „א עברי בין איך! איך גלויב אין דעם גאָט וואָס האָט בעשאפען ים און יבשה.”

10 די לייטע האָבען זיך שטאַרק דערשראָקען און געזאָגט צו איהם: „„וואָס פאָרט האָסטו געטהאָן?” [די לייטע האָבען שוין געוואוסט אַז ער ענטלויפט פון גאָט — ער האָט זיי דאָס געזאָגט.]

11 דאן האָבען זיי צו איהם געזאָגט: „וואָס זאָלען מיר דיר טהאָן אום דער ים זאָל פאר אונז שטיל ווערען?” [דער ים האָט נאָך אַלץ געשטורמט.]

12 האָט ער צו זיי געזאָגט: „נעהמט און ווארפט מיך אריין אין ים, וועט דער ים פאר אייך שטיל ווערען. איך בין איבערצייגט אַז צוליעב מיר האָט איהר דעם גרויסען שטורם.

13 די לייטע האָבען געַרודערט אום נעהענטער צו קומען צו דער יבשה, זיי האָבען אָבער ניט געקענט — דער ים האָט נאָך אַלץ געשטורמט קעגען זיי.

14 זיי האָבען אויך גאָט געבעטען און געזאָגט: „אָ גאָט! לאָז אונז ניט אונטערגעהן איבער דעם מאַן און רעכען עס אונז ניט אַלס אונשולדיגעס בלוט, ווארום דו גאָט טהוסט דאָך ווי דו ווילסט!”

15 זיי האָבען גענומען יונה'ן און אריינגעוואָרפען אין ים, האָט דער ים אויפגעהערט שטורמען.

16 די לייטע האָבען זיך געשראָקען פאר גאָט — זיי האָבען פאר גאָט געאָפּפערט און גענומען אויף זיך נדרים.

קאַפּיטעל ב

1 גאָט אָבער האָט אָנגעגרייט אַ גרויסען פיש איינצושלינגען יונה'ן, יונה איז געווען אין די געדערים פון פיש דריי טעג און דריי נעכט.

2 דאן האָט יונה זיין גאָט געבעטען פון דעם פיש'ס געדערים,

3 און האָט געזאָגט: „אין מיין נויטה האָב איך גאָט געבעטען און ער האָט מיר געענטפערט, פון דער טיעפער העל האָב איך געשריען און דו האָסט מיין שטימע געהערט.

4 וַתַּשְׁלִיכֵ֤נִי מְצוּלָה֙ בִּלְבַ֣ב יַמִּ֔ים וְנָהָ֖ר יְסֹבְבֵ֑נִי כָּל־מִשְׁבָּרֶ֥יךָ
ה וְגַלֶּ֖יךָ עָלַ֥י עָבָֽרוּ׃ וַאֲנִ֣י אָמַ֔רְתִּי נִגְרַ֖שְׁתִּי מִנֶּ֣גֶד עֵינֶ֑יךָ אַ֚ךְ
6 אוֹסִ֣יף לְהַבִּ֔יט אֶל־הֵיכַ֖ל קָדְשֶֽׁךָ׃ אֲפָפ֤וּנִי מַ֙יִם֙ עַד־נֶ֔פֶשׁ
7 תְּה֖וֹם יְסֹֽבְבֵ֑נִי ס֖וּף חָב֥וּשׁ לְרֹאשִֽׁי׃ לְקִצְבֵ֤י הָרִים֙ יָרַ֔דְתִּי
הָאָ֥רֶץ בְּרִחֶ֛יהָ בַעֲדִ֖י לְעוֹלָ֑ם וַתַּ֧עַל מִשַּׁ֛חַת חַיַּ֖י יְהוָ֥ה
8 אֱלֹהָֽי׃ בְּהִתְעַטֵּ֤ף עָלַי֙ נַפְשִׁ֔י אֶת־יְהוָ֖ה זָכָ֑רְתִּי וַתָּב֣וֹא
9 אֵלֶ֔יךָ תְּפִלָּתִ֖י אֶל־הֵיכַ֥ל קָדְשֶֽׁךָ׃ מְשַׁמְּרִ֖ים הַבְלֵי־שָׁ֑וְא
י חַסְדָּ֖ם יַעֲזֹֽבוּ׃ וַאֲנִ֗י בְּק֤וֹל תּוֹדָה֙ אֶזְבְּחָה־לָּ֔ךְ אֲשֶׁ֥ר נָדַ֖רְתִּי
11 אֲשַׁלֵּ֑מָה יְשׁוּעָ֖תָה לַיהוָֽה׃ וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה לַדָּ֑ג וַיָּקֵ֥א אֶת־
יוֹנָ֖ה אֶל־הַיַּבָּשָֽׁה׃

ג Cap. III. ג

א וַיְהִ֧י דְבַר־יְהוָ֛ה אֶל־יוֹנָ֖ה שֵׁנִ֥ית לֵאמֹֽר׃ ק֛וּם לֵ֥ךְ אֶל־נִֽינְוֵ֖ה
הָעִ֣יר הַגְּדוֹלָ֑ה וּקְרָ֤א אֵלֶ֙יהָ֙ אֶת־הַקְּרִיאָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֖י
3 דֹּבֵ֥ר אֵלֶֽיךָ׃ וַיָּ֣קָם יוֹנָ֗ה וַיֵּ֛לֶךְ אֶל־נִֽינְוֶ֖ה כִּדְבַ֣ר יְהוָ֑ה
וְנִֽינְוֵ֗ה הָֽיְתָ֤ה עִיר־גְּדוֹלָה֙ לֵֽאלֹהִ֔ים מַהֲלַ֖ךְ שְׁלֹ֥שֶׁת יָמִֽים׃
4 וַיָּ֤חֶל יוֹנָה֙ לָב֣וֹא בָעִ֔יר מַהֲלַ֖ךְ י֣וֹם אֶחָ֑ד וַיִּקְרָא֙ וַיֹּאמַ֔ר
ה ע֚וֹד אַרְבָּעִ֣ים י֔וֹם וְנִֽינְוֵ֖ה נֶהְפָּֽכֶת׃ וַיַּאֲמִ֛ינוּ אַנְשֵׁ֥י נִֽינְוֵ֖ה
בֵּאלֹהִ֑ים וַיִּקְרְאוּ־צוֹם֙ וַיִּלְבְּשׁ֣וּ שַׂקִּ֔ים מִגְּדוֹלָ֖ם וְעַד־קְטַנָּֽם׃
6 וַיִּגַּ֤ע הַדָּבָר֙ אֶל־מֶ֣לֶךְ נִֽינְוֵ֔ה וַיָּ֙קָם֙ מִכִּסְא֔וֹ וַיַּעֲבֵ֥ר אַדַּרְתּ֖וֹ
7 מֵעָלָ֑יו וַיְכַ֣ס שַׂ֔ק וַיֵּ֖שֶׁב עַל־הָאֵֽפֶר׃ וַיַּזְעֵ֗ק וַיֹּ֙אמֶר֙ בְּנִֽינְוֵ֔ה
מִטַּ֧עַם הַמֶּ֛לֶךְ וּגְדֹלָ֖יו לֵאמֹ֑ר הָֽאָדָ֨ם וְהַבְּהֵמָ֜ה הַבָּקָ֣ר
וְהַצֹּ֗אן אַל־יִטְעֲמוּ֙ מְא֔וּמָה אַל־יִרְע֔וּ וּמַ֖יִם אַל־יִשְׁתּֽוּ׃
8 וְיִתְכַּסּ֣וּ שַׂקִּ֗ים הָֽאָדָם֙ וְהַבְּהֵמָ֔ה וְיִקְרְא֥וּ אֶל־אֱלֹהִ֖ים
בְּחָזְקָ֑ה וְיָשֻׁ֗בוּ אִ֚ישׁ מִדַּרְכּ֣וֹ הָרָעָ֔ה וּמִן־הֶחָמָ֖ס אֲשֶׁ֥ר
9 בְּכַפֵּיהֶֽם׃ מִֽי־יוֹדֵ֣עַ יָשׁ֔וּב וְנִחַ֖ם הָאֱלֹהִ֑ים וְשָׁ֛ב מֵחֲר֥וֹן אַפּ֖וֹ
י וְלֹ֥א נֹאבֵֽד׃ וַיַּ֤רְא הָאֱלֹהִים֙ אֶת־מַ֣עֲשֵׂיהֶ֔ם כִּי־שָׁ֖בוּ מִדַּרְכָּ֣ם
הָרָעָ֑ה וַיִּנָּ֣חֶם הָאֱלֹהִ֗ים עַל־הָרָעָ֛ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר לַעֲשׂוֹת־
לָהֶ֖ם וְלֹ֥א עָשָֽׂה׃

4 דו האָסט מיך אין טיפען וואסער געוואָרפען — אין מיטען ים ; דער וואסער־שטראָם רינגעלט מיר ארום און אלע דיינע װעלען, ווי די גרויסע אזוי די קליינע, געהען איבער מיר אריבער.

5 איך האָב געדענקט, איך בין שוין פערוואָרפען פון דיינע אויגען, איך וועל אָבער ווידער קוקען אויף דיין הייליגען טעמפעל.

6 עס האָט מיר ארומגערינגעלט דאָס וואסער פון ברייטען ים, די טיפענים איז ארום מיר, דאָס ים־גראָז איז פערפלאָנטערט איבער מיין קאָפּ.

7 ביז די וואָרצלען פון די בערג בין איך אַרונטער געזונקען אויף אייביג דורך די ריגלען פון דער ערד ; אָבער דו, גאָט מיינער, וועסט מיר א לעבעדיגען ארויסנעהמען פון דער טיפענים.

8 ווען מיין זעעלע האָט געשמאכטעט, האָב איך דיר, א גאָט, דערמאהנט, און מיין געבעט איז צו דיר געקומען אין דיין הייליגען טעמפעל.

9 נאָר די וואָס היטען נארישע פאלשקייט פערגעסען זייער וואָהלטהעטער.

10 איך אָבער וועל צו דיר אָפּפערן מיט א דאנקבארע שטימע — וואָס איך האָב צוגעזאָגט, אָ גאָט, פאַר די הילפע וועל איך ריכטיג בעצאָהלען !״

11 דאן האָט גאָט בעפוילען דעם פיש און ער האָט יונה׳ן אַרויסגעשפיגען אויף די יבשה.

קאַפּיטעל ג

1 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו יונה׳ן א צווייטען מאָל, אזוי צו זאָגען :

2 שטעה אויף ! געה אין נינוה די גרויסע שטאָדט און רוף אויף איהר אוים דעם אויסרוף וואָס איך רייד צו דיר.

3 איז יונה אויפגעשטאַנען און אוועק אין נינוה, ווי גאָט האָט איהם געהייסען. [נינוה איז געוועזן זעהר אַ גרויסע שטאָדט — דריי טעג גאנג.]

4 יונה האָט אָנגעפאנגען דורכגעהן די שטאָדט, (ער איז אָבגעגאנגען) איין טאָג גאנג און האָט אויסגערופען זאָגענדיג : „נאך פערציג טעג וועט נינוה איבערגעקעהרט ווערען !״

5 האָבען די מענער פון נינוה גאָט געגלויבט — זיי האָבען אויסגערופען אַ פאסט טאָג און פון גרוים ביז קליין האָבען זיך אָנגעטהאָן אין זעק.

6 אז די זאַך האָט געגרייכט ביז׳ן קעניג פון נינוה, איז ער אויפגעשטאַנען פון זיין טראָהן, ער האָט פון זיך אראָבגענומען זיין מאַנטעל, צוגעדעקט זיך מיט א זאק און געזעצט זיך אויף אַש.

7 ער האָט געלאָזען אויסרופען אין נינוה אַזוי צו זאָגען : אַזוי איז עס בעשלאָסען פון קעניג מיט זיינע גראָס־בעאמטען — ווי מענשען אַזוי אויך פיה, רינדער און שעפסען זאָלען נישט פערזוכען, קיינע שפייזען און קיינע וואסער טרינקען ;

8 מענשען און פיה זאָלען בעדעקט זיין מיט זעק, מען זאָל הויך שרייען צו גאָט און יעדער זאָל זיך צוריק קעהרען פון שלעכטער אויפפיהרונג און פון די געוואלדטהאטען וואָס אין זייערע הענד.

9 ווער ווייס, פיעלייכט וועט זיך גאָט ווידער בעדענקען און וועט זיין צאָרען שטילען, אום מיר זאָלען ניט אונטערגעהן.

10 אז גאָט האָט געזעהען זייערע טהאטען ווען זיי האָבען זיך צוריק געקעהרט פון זייער שלעכטער אויפפיהרונג, האָט זיך גאָט בעדענקט וועגען דאָס שלעכטס וואָס ער האָט זיי געוואָלט טהאָן, און האָט עס ניט געטהאָן.

Cap. IV. ד

ד

2 א וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמַר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי עַל־אַדְמָתִי
עַל־כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל־
3 חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה׃ וְעַתָּה
4 יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃ וַיֹּאמֶר
ה יְהוָה הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ׃ וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב
מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל עַד
6 אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר׃ וַיְמַן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקָיוֹן
וַיַּעַל ׀ מֵעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ
7 וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה׃ וַיְמַן הָאֱלֹהִים
תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ׃
8 וַיְהִי ׀ כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית
וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ
9 לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה
הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִי עַד־
י מָוֶת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־
עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה הָיָה וּבִן־לַיְלָה אָבָד׃
11 וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ
הַרְבֵּה מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ
לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה׃ •

מיכה

v. 2. כצ״ל v. 11. וחטר רפה ibid. עד סין

קאַפּיטעל ד

1 דאָס האָט יונה׳ן זעהר פערדראָסען און עס האָט איהם גערגערט.
2 ער האָט געבעטען און געזאָגט: „איך בעט דיר, אָ גאָט! האָב איך דאָס ניט געזאָגט דערפאַר האָב איך פריהער געוואָלט ענטלויפען אין תרשיש, ווייל איך ווייס אז דו ביזט אַ גנעדיגער און באַרעמהערציגער גאָט, לאַנג־געדולדיגער און גרויס־גנע־דיגער, און באַדענקסט זיך וועגען אַן אונגליק.
3 און יעצט, גאָט, נעהם מיר דאָס לעבען! מיר איז דער טוידט ליעבער אַלס דאָס לעבען.
4 האָט גאָט געזאָגט: „איז דאָס גוט וואָס דיך פערדריסט?״
5 דאַן איז יונה אַרויס פון שטאָדט און האָט זיך בעזעצט אין פאָרשטאָדט; דאָרטען האָט ער זיך אַ ביידעל געמאַכט און איז אונטער איהר אין שאַ־טען געזעסען, אום ער זאָל קענען זעהען וואָס עס וועט פאָרקומען אין שטאָדט.
6 האָט גאָט אָנגעגרייט אַ קיקיון, וועלכער איז אויפגעוואַקסען העכער פאַר יונה׳ן, אום עס זאָל זיין אַלס שירם איבער זיין קאָפּ, צו רעטען איהם פון זיין שלעכטע לאַגע. יונה האָט זיך זעהר געפרעהט מיט׳ן קיקיון.
7 **אויף מאָרגען ווען עס איז טאָג געוועזן, האָט גאָט אָנגעגרייט אַ וואָרעם, וועלכער האָט צובראָכען דעם קיקיון ביז ער האָט אויסגעטריקענט.**
8 און אַז די זונן האָט אויפגעשיינט, האָט גאָט אָנגעגרייט אַ שטילען היי־סען מזרח־ווינד. און די היץ פון דער זונן האָט געשלאָגען יונה׳ס קאָפּ ביז ער איז פערשמאַכט געוואָרען, און האָט זיך ווידער דעם טויט גע־וואונשען. ער האָט געזאָגט: „מיר איז ליעבער דער טוידט איידער דאָס לעבען!״
9 דאַן האָט גאָט געזאָגט צו יונה׳ן: „פערדריסט דיר גוט וועגען קיקיון?״ יונה האָט געענטפערט: „עס פערדריסט מיר גוט ביז צום שטאַרבען!״
10 האָט גאָט געזאָגט: „דיר פערדריסט וועגען קיקיון, אויף וועלכען דו האָסט קיינע מיהע געלעגט און ניט געפּלאַנצט איהם — וועלכער איז דורך נאַכט געוואָרען און דורך נאַכט פערלאָרען געגאַנגען,
11 זאָל מיר ניט פערדריסען די גרויסע שטאָדט נינוה, אין וועלכע עס געפי־נען זיך מעהר ווי צוועלף מאָל צעהן טויזענד מענשען, וועלכע קענען ניט אונטערשיידען פון רעכטס ביז לינקס, אויך פיעל פיה? !״

מיכה

LIBER MICHÆ.

CAPUT I. א

דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־מִיכָה הַמֹּרַשְׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם א
אָחָז יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־חָזָה עַל־שֹׁמְרוֹן וִירוּשָׁלָם׃
שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם הַקְשִׁיבִי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וִיהִי אֲדֹנָי יֱהוִה 2
בָּכֶם לְעֵד אֲדֹנָי מֵהֵיכַל קָדְשׁוֹ׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא 3
מִמְּקוֹמוֹ וְיָרַד וְדָרַךְ עַל־בָּמֳותֵי־אָרֶץ׃ וְנָמַסּוּ הֶהָרִים 4
תַּחְתָּיו וְהָעֲמָקִים יִתְבַּקָּעוּ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמַיִם מֻגָּרִים
בְּמוֹרָד׃ בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זֹאת וּבְחַטֹּאות בֵּית יִשְׂרָאֵל ה
מִי־פֶשַׁע יַעֲקֹב הֲלוֹא שֹׁמְרוֹן וּמִי בָּמוֹת יְהוּדָה הֲלוֹא
יְרוּשָׁלָם׃ וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטָּעֵי כָרֶם 6
וְהִגַּרְתִּי לַגַּי אֲבָנֶיהָ וִיסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה׃ וְכָל־פְּסִילֶיהָ יֻכַּתּוּ 7
וְכָל־אֶתְנַנֶּיהָ יִשָּׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים שְׁמָמָה כִּי
מֵאֶתְנַן זוֹנָה קִבָּצָה וְעַד־אֶתְנַן זוֹנָה יָשׁוּבוּ׃ עַל־זֹאת 8
אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה אֵילְכָה שׁילל וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד
כַּתַּנִּים וְאֵבֶל כִּבְנוֹת יַעֲנָה׃ כִּי אֲנוּשָׁה מַכּוֹתֶיהָ כִּי־בָאָה 9
עַד־יְהוּדָה נָגַע עַד־שַׁעַר עַמִּי עַד־יְרוּשָׁלָם׃ בְּגַת אַל־ י
תַּגִּידוּ בָּכוֹ אַל־תִּבְכּוּ בְּבֵית לְעַפְרָה עָפָר התפלשתי׃
עִבְרִי לָכֶם יוֹשֶׁבֶת שָׁפִיר עֶרְיָה־בֹשֶׁת לֹא יָצְאָה יוֹשֶׁבֶת 11
צַאֲנָן מִסְפַּד בֵּית הָאֵצֶל יִקַּח מִכֶּם עֶמְדָּתוֹ׃ כִּי־חָלָה 12
לְטוֹב יוֹשֶׁבֶת מָרוֹת כִּי־יָרַד רָע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר
יְרוּשָׁלָם׃ רְתֹם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ יוֹשֶׁבֶת לָכִישׁ רֵאשִׁית 13

חטאת

v. 3. יתיר ו   v. 5. מלא ו   v. 7. קמץ בז״ק   v. 8. שולל קרי   v. 10. התפלשי קרי

מיכה

קאַפּיטעל א

1 גאָט׳ס וואָרט איז געווען צו מיכה, דעם מרשתי׳ער, אין דער צייט פון יותם, אחז און יחזקיהו די קעניגע פון יהודה, וועלכער האָט פאָראויסגעזעהען וועגען שמרון און ירושלים.

2 הערט, אַלע פעלקער! האָרך, ערד און אַלץ וואָס עס פילט איהר אָן! דער עווינער זעלבסט וועט קעגען אייך אַן עדות זיין, גאָט פון זיין הייליגען טעמפעל.

3 אָט געהט גאָט ארויס פון זיין אָרט, ער וועט אראָבגעהן און בעטרעטען די העכסטע פלעצער פונ׳ם לאַנד.

4 די בערג וועלען אונטער איהם· צושמאָלצען ווערען ווי וואקס שמעלצט פון פייער, און די טהאלען וועלען צושפּאַלטען ווערען ווי פון וואסער וואָס רינט אַראָפּ באַרג.

5 דאָס אַלץ איז איבער יעקב׳ס פערברעכען און איבער די זינד פונ׳ם הויז ישראל. ווער איז די אורזאכע פון יעקב׳ס פערברעכען אויב ניט שמרון? און וואו זיינען יהודה׳ס באַרג אלטאַרען אויב ניט אין ירושלים?

6 דערפאַר וועל איך שמרון מאַכען ווי פעלד בערגלאָך צו פלאַנצען וויינגערטנער; איך וועל איהרע שטיינער אַריינשליידערן אין טהאל און וועל אבדעקען איהרע גרונדען.

7 אַלע איהרע בילדער וועלען צובראָכען ווערען, אַלע איהרע בולעריי־געשענקע וועלען אין פייער פערברענט וורען און אלע איהרע געצען וועל איך וויסט מאַכען; פון בולעריי־געשענקע איז דאָס געקומען און אויף בולעריי־געשענקע וועט דאָס צוריק געהן.

8 אויף דעם וויין איך און קלאָג, איך געה אַרום צומישט און נאַקעט; איך קלאָג אימער ווי די קראָקאָדילען און טרויער ווי די שטרויסען.

9 וואָרום איהרע וואונדען זיינען אונהיילבאַר· עס האָט ביז יהודה געגרייכט; עס האָט בעריהרט מיין פאָלק׳ס הויפּט־שטאָדט — ירושלים.

10 דערצעהלט דאָס ניט אין גת און וויינט ניט פיעל, אינווייניג אין עפרה בעדעק זיך מיט שטויב.

11 געהט זיך אַרום שענדליך נאַקעט, בעפעלקערונג פון שפיר! די אַלע וועלכע זיינען נימאַלס אַרויס פון צאָנן, דער קלאָג פונ׳ם הויז אצל וועט פון אייך נעהמען זיין שטאַנד־אָרט.

12 די בעפעלקערונג פון מרות האָט אויף גוטס געהאָפט, איז אָבער אַראָפּ שלעכטס פון גאָט אויפ׳ן טהויער פון ירושלים.

13 שפּאַן דעם וואָגען צו אַ שנעלען פערד, בעפעלקערונג פון לכיש! די

14 חַטָּאת הִיא לְבַת־צִיּוֹן כִּי־בָךְ נִמְצְאוּ פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן
תִּתְּנִי שִׁלּוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גַּת בָּתֵּי אַכְזִיב לְאַכְזָב לְמַלְכֵי
טו יִשְׂרָאֵל׃ עֹד הַיֹּרֵשׁ אָבִי לָךְ יוֹשֶׁבֶת מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם
16 יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃ קָרְחִי וָגֹזִּי עַל־בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ הַרְחִבִי
קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃

CAP. II. ב

ב

א הוֹי חֹשְׁבֵי־אָוֶן וּפֹעֲלֵי רָע עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר
2 יַעֲשׂוּהָ כִּי יֶשׁ־לְאֵל יָדָם׃ וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים
3 וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃ לָכֵן כֹּה
אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר
לֹא תָמִישׁוּ מִשָּׁם צַוְּארֹתֵיכֶם וְלֹא תֵלְכוּ רוֹמָה כִּי עֵת
4 רָעָה הִיא׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מָשָׁל וְנָהָה נְהִי
נִהְיָה אָמַר שָׁדוֹד נְשַׁדֻּנוּ חֵלֶק עַמִּי יָמִיר אֵיךְ יָמִישׁ לִי
ה לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃ לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לְךָ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל
6 בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה׃ אַל־תַּטִּפוּ יַטִּיפוּן לֹא־יַטִּפוּ לָאֵלֶּה
7 לֹא יִסַּג כְּלִמּוֹת׃ הֶאָמוּר בֵּית־יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה
אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלוֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם הַיָּשָׁר הוֹלֵךְ׃
8 וְאֶתְמוּל עַמִּי לְאוֹיֵב יְקוֹמֵם מִמּוּל שַׂלְמָה אֶדֶר תַּפְשִׁטוּן
9 מֵעֹבְרִים בֶּטַח שׁוּבֵי מִלְחָמָה׃ נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית
י תַּעֲנֻגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ תִּקְחוּ הֲדָרִי לְעוֹלָם׃ קוּמוּ וּלְכוּ כִּי
11 לֹא־זֹאת הַמְּנוּחָה בַּעֲבוּר טָמְאָה תְּחַבֵּל וְחֶבֶל נִמְרָץ׃ לוּ־
אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וָשֶׁקֶר כִּזֵּב אַטִּף לְךָ לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר וְהָיָה
12 מַטִּיף הָעָם הַזֶּה׃ אָסֹף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב כֻּלָּךְ קַבֵּץ אֲקַבֵּץ
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׂימֶנּוּ כְּצֹאן בָּצְרָה כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ
13 הַדָּבְרוֹ תְּהִימֶנָה מֵאָדָם׃ עָלָה הַפֹּרֵץ לִפְנֵיהֶם פָּרְצוּ
וַיַּעֲבֹרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בוֹ וַיַּעֲבֹר מַלְכָּם לִפְנֵיהֶם וַיהוָה
בְּרֹאשָׁם׃

ואמר

א v. 15. חסר א   ב v. 2. קמץ בז״ק   v. 8. ומי בשורק

הויפּט־זינד פון טאָכטער ציון איז וואָס אין דיר געפינען זיך די פערברעך־
כער פון ישראל.

14 דערפאַר מוזטו געשענקע געבען דעם בעזיעגער פון גת, די הייזער פון
אכזיב זיינען אַ פאַלשע בעשיצונג פאַר די קעניגע פון ישראל.

15 איך וועל דיר צום בעזיעגער ברענגען, בעפעלקערונג פון מרשה, ביז עדלם
וועט ער קומען און וועט אוועקטראָגען די עהרע פון ישראל.

16 פליק און רייס זיך די האָר פון קאָפּ אויף דיין פערצערטעלטע יוגענד,
מאַך גרויס דיין פליעך ווי אַן אָדלער וואָס פערליערט זיינע פעדערן.

קאַפּיטעל ב

1 וועה צו די וואָס טראַכטען אונרעכט און שלעכטע טהאַטען אויף זייער
געלעגער, אַז דער פריה מאָרגען ווערט ליכטיג טהוען זיי דאָס אויב זיי
האָבען נאָר די מעגליכקייט.

2 פערוויליט זיך זיי פעלדער, רויבען זיי עס אוועק, הייזער — נעהמען זיי
צו; זיי בערויבען אַ מאַן מיט זיין הויזגעזינד, יעדען איינצעלנעם פון
זיין ערבטהייל.

3 דערפאַר האָט גאָט אַזוי געזאָגט: איך פּלאַנעווע אויף דיזע פאַמיליע
אַזאַ אונגליק אַז איהר וועט דערפון אייערע העלזער ניט אַרויסשלעפּען
און וועט ניט קענען געהן שטאָלץ — עס וועט זיין זעהר אַ שלעכטע צייט!

4 דאַמאַלס וועט מען אויף אייך אַ שפּריכוואָרט זאָגען: „אַז מען קלאַגט
איז וואָס קלעגליכעס געשעהען!" מען וועט זאָגען: מיר זיינען בע־
רויבט געוואָרען, דער צושטאַנד פון מיין פאָלק האָט זיך איבערגעביטען;
אה, גיט ער מיר צו פיהלען ווען ער צוטהיילט אונזערע פעלדער צום
פיינד.

5 וואָרום דו וועסט שוין מעהר ניט האָבען ווער עס זאָל די מאָס־שנור
וואַרפען אויפ'ן גורל פון גאָט'ס געמיינדע.

6 „רעדט ניט צו אונז" — זאָגען זיי; די וועלכע רעדען ניט צו אַזעלכע
וועלען קיינמאָל בעליידיגט ווערען.

7 דאַרף אַזעלכעס געזאָגט ווערען אינ'ם הויז פון יעקב? איז דען גאָט'ס
מאַכט קליין ווען ער קען אַזוי וואָס טהאָן? מיינע ווערטער זיינען אימער
גוט פאַר דעם וואָס געהט אין גלייכען וועג.

8 זינט מיין פאָלק האָט זיך פיינדליך געשטעלט, נעהמט איהר צו די קליי־
דער פון האַלב געקליידעטען, פון די רוהיגע פערבייגעהער וואָס געהען
צוריק פון קריעג.

9 די פרויען פון מיין פאָלק פערטרייבט איהר פון זייערע פערגעניגענס־
פּלעצער, פון די זויגלינגע נעהמט איהר צו אויף אימער זייער שעהנהייט.

10 שטעהט אויף און געהט אַרויס! ניט דאָס הייסט רוהע! די שאַנד־
טהאַטען פלעכטען אויס אַ שטאַרקע שטריק.

11 וועלכער ווינד־מענש און ליגנער עס געהט פערביי און זאָגט אַ ליעגען:
„איך וועל דיין רעדנער זיין פאַר וויין און ביער" — דער ווערט דער
רעדנער פון דיזען פאָלק.

12 איך וועל גאַנץ יעקב פערזאַמלען, אַלע געבליעבענע פון ישראל וועל איך
צונויפקלייבען; איך וועל זיי צוזאַמענברייגנען ווי שעפּסען ווען זיי
רוהען, ווי אַ הערדע אין זומער־שטאַל וועט דאָרט רוישען פון מענשען.

13 איז זיי דער איינברעכער בעפאַלען, זיינען זיי שנעל דורכגעגאַנגען דעם
טהויער און אוועק. זייער קעניג געהט זיי פאָראויס און גאָט — צוערשט.

ג CAP. III. ג

א וָאֹמַר שִׁמְעוּ־נָא רָאשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא
2 לָכֶם לָדַעַת אֶת־הַמִּשְׁפָּט׃ שֹׂנְאֵי טוֹב וְאֹהֲבֵי רָעָה גֹּזְלֵי
3 עוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם וּשְׁאֵרָם מֵעַל עַצְמוֹתָם׃ וַאֲשֶׁר אָכְלוּ
שְׁאֵר עַמִּי וְעוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם הִפְשִׁיטוּ וְאֶת־עַצְמֹתֵיהֶם
4 פִּצֵּחוּ וּפָרְשׂוּ כַּאֲשֶׁר בַּסִּיר וּכְבָשָׂר בְּתוֹךְ קַלָּחַת׃ אָז יִזְעֲקוּ
אֶל־יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וְיַסְתֵּר פָּנָיו מֵהֶם בָּעֵת הַהִיא
ה כַּאֲשֶׁר הֵרֵעוּ מַעַלְלֵיהֶם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־
הַנְּבִיאִים הַמַּתְעִים אֶת־עַמִּי הַנֹּשְׁכִים בְּשִׁנֵּיהֶם וְקָרְאוּ
שָׁלוֹם וַאֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן עַל־פִּיהֶם וְקִדְּשׁוּ עָלָיו מִלְחָמָה׃
6 לָכֵן לַיְלָה לָכֶם מֵחָזוֹן וְחָשְׁכָה לָכֶם מִקְּסֹם וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ
7 עַל־הַנְּבִיאִים וְקָדַר עֲלֵיהֶם הַיּוֹם׃ וּבֹשׁוּ הַחֹזִים וְחָפְרוּ
הַקֹּסְמִים וְעָטוּ עַל־שָׂפָם כֻּלָּם כִּי אֵין מַעֲנֵה אֱלֹהִים׃
8 וְאוּלָם אָנֹכִי מָלֵאתִי כֹחַ אֶת־רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּגְבוּרָה
9 לְהַגִּיד לְיַעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חַטָּאתוֹ׃ שִׁמְעוּ־נָא
זֹאת רָאשֵׁי בֵּית יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְתַעֲבִים
י מִשְׁפָּט וְאֵת כָּל־הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ׃ בֹּנֶה צִיּוֹן בְּדָמִים
11 וִירוּשָׁלַםִ בְּעַוְלָה׃ רָאשֶׁיהָ ׀ בְּשֹׁחַד יִשְׁפֹּטוּ וְכֹהֲנֶיהָ
בִּמְחִיר יוֹרוּ וּנְבִיאֶיהָ בְּכֶסֶף יִקְסֹמוּ וְעַל־יְהוָה יִשָּׁעֵנוּ
12 לֵאמֹר הֲלוֹא יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ לֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה׃ · לָכֵן
בִּגְלַלְכֶם צִיּוֹן שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַםִ עִיִּין תִּהְיֶה וְהַר
הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר׃

ד CAP. IV. ד

א וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה נָכוֹן בְּרֹאשׁ
2 הֶהָרִים וְנִשָּׂא הוּא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ עָלָיו עַמִּים׃ וְהָלְכוּ
גּוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה וְאֶל־בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיוֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן

ג v. 2. רע קרי   v. 12. חצי הספר בפסוקים

קאַפּיטעל ג

1 איך האָב געזאָגט : הערט־נאָר איהר הויפּטלייט יעקבֿ'ס און ריכטער פונ'ם הויז ישראל ! איהר דאַרפט דאָך וויסען דאָס רעכט,

2 און דאָך האַסט איהר דעם גוטען און ליעבט דעם שלעכטען, איהר נעהמט פון זיי אַראָב די הויט און די פליישׁ פון די ביינער.

3 נאָכדעם אַז זיי האָבען אויפגעגעסען דאָס פליישׁ פון מיין פאָלק, אָבגע־שונדען פון זיי די הויט, צובראָכען זייערע ביינער און צובראָכען די גליעדער ווי אין טאָפּ צו לעגען אָדער ווי פליישׁ אין קעסעל,

4 דאַן שרייען זיי צו גאָט ; אָבער ער ענטפערט זיי ניט, ער האָט שוין אָבגעקעהרט זיין געזיכט פון זיי זינט זייערע טהאַטען זיינען שלעכט געוואָרען.

5 אַזוי זאָגט גאָט וועגען די נביאים וואָס פערנאַרען מיין פאָלק, די וועלכע בייסען מיט די צייהנער און זאָגען : „פריעדען", און יעדער וואָס גיט זיי ניט אין מויל אַריין שטרייטען זיי קעגען איהם.

6 דערפאַר וועט אייך פינסטער ווערען פון אייער פּראָפעצייהונג ווי ביי נאַכט, עס וועט אייך גאַנץ פינסטער ווערען פון אייערע צויבערייען ; די זונן וועט אונטערגעהן פאַר די נביאים און דער טאָג וועט פאַר זיי פער־שוואַרצט ווערען.

7 די פּראָפעטען וועלען צו שאַנדע ווערען און די צויבערער וועלען בעליי־דיגט ווערען — זיי וועלען זיך אַלע איינוויקלען אין טרויער, ניט האָ־בענדיג גאָט'ס ענטפער.

8 איך אָבער בין פול מיט געטליכע בעגייסטערונג און קראַפט, מיט רעכטע און שטאַרקייט, אום אַרויסצוזאָגען יעקבֿ'ן זיין פערברעכען און ישראל'ן זיין זינד.

9 הערט־נאָר דאָס, הויפּטלייט פונ'ם הויז יעקבֿ און ריכטער פונ'ם הויז ישראל, וועלכע פעראַבשייען די רעכטע און אַלץ וואָס גלייך איז פער־קרימען זיי !

10 מען פערבויט ציון מיט בלוט־שולד און ירושלים — מיט אונרעכט.

11 די הויפּטלייט איהרע ריכטען פאַר שחד, די כהנים איהרע לערנען פאַר אַ פּרייז און איהרע נביאים צויבערען פאַר געלד, און זיי שטיצען זיך נאָך אויף גאָט זאָגענדיג : „קוים איז גאָט מיט אונז וועט אונז קיין אונגליק טרעפען.

12 דערפאַר — איבער אייך וועט ציון צואַקערט ווערען ווי אַ פעלד, ירושלים וועט ווערען רואינען און דער טעמפּעל־באַרג וועט ווערען אַ וואַלד־באַרג.

קאַפּיטעל ד

1 אין די שפּעטערע צייטען וועט דער באַרג פון גאָט'ס הויז פעסט שטעהן העכער פון אַנדערע בערג, זאָגאַר העכער פאַר די פעלזען־בערג, און פעלקער וועלען זיך ציהען צו איהם ווי אַ שטראָם.

2 פיעלע פעלקער וועלען געהן און וועלען זאָגען : „קומט ! לאָמיר אַרויף אויף גאָט'ס באַרג צום טעמפּעל פון יעקבֿ'ס גאָט, ער וועט אונז לערנען זיינע וועגען אום מיר זאָלען קענען געהן אין זיינע שטעגען ; ווארום

3 תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלִָם׃ וְשָׁפַט בֵּין עַמִּים
רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצֻמִים עַד־רָחוֹק וְכִתְּתוּ חַרְבֹתֵיהֶם
לְאִתִּים וַחֲנִיתֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשְׂאוּ גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב
4 וְלֹא־יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה׃ וְיָשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת
ה תְּאֵנָתוֹ וְאֵין מַחֲרִיד כִּי־פִי יְהוָה צְבָאוֹת דִּבֵּר׃ כִּי כָּל־
הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם־יְהוָה
6 אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אֹסְפָה
7 הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּצָה וַאֲשֶׁר הֲרֵעֹתִי׃ וְשַׂמְתִּי אֶת־
הַצֹּלֵעָה לִשְׁאֵרִית וְהַנַּהֲלָאָה לְגוֹי עָצוּם וּמָלַךְ יְהוָה עֲלֵיהֶם
8 בְּהַר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ וְאַתָּה מִגְדַּל־עֵדֶר
עֹפֶל בַּת־צִיּוֹן עָדֶיךָ תֵּאתֶה וּבָאָה הַמֶּמְשָׁלָה הָרִאשֹׁנָה
9 מַמְלֶכֶת לְבַת־יְרוּשָׁלִָם׃ עַתָּה לָמָּה תָרִיעִי רֵעַ הֲמֶלֶךְ ׀
י אֵין־בָּךְ אִם־יוֹעֲצֵךְ אָבָד כִּי־הֶחֱזִיקֵךְ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ חוּלִי
וָגֹחִי בַּת־צִיּוֹן כַּיּוֹלֵדָה כִּי עַתָּה תֵצְאִי מִקִּרְיָה וְשָׁכַנְתְּ בַּשָּׂדֶה
וּבָאת עַד־בָּבֶל שָׁם תִּנָּצֵלִי שָׁם יִגְאָלֵךְ יְהוָה מִכַּף אֹיְבָיִךְ׃
11 וְעַתָּה נֶאֶסְפוּ עָלַיִךְ גּוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תֶּחֱנָף וְתַחַז בְּצִיּוֹן
12 עֵינֵינוּ׃ וְהֵמָּה לֹא יָדְעוּ מַחְשְׁבוֹת יְהוָה וְלֹא הֵבִינוּ עֲצָתוֹ
13 כִּי קִבְּצָם כֶּעָמִיר גֹּרְנָה׃ קוּמִי וָדוֹשִׁי בַת־צִיּוֹן כִּי קַרְנֵךְ
אָשִׂים בַּרְזֶל וּפַרְסֹתַיִךְ אָשִׂים נְחוּשָׁה וַהֲדִקּוֹת עַמִּים רַבִּים
14 וְהַחֲרַמְתִּי לַיהוָה בִּצְעָם וְחֵילָם לַאֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ עַתָּה
תִּתְגֹּדְדִי בַת־גְּדוּד מָצוֹר שָׂם עָלֵינוּ בַּשֵּׁבֶט יַכּוּ עַל־הַלְּחִי
אֵת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל׃

CAP. V. ה

ה

א וְאַתָּה בֵּית־לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה
מִמְּךָ לִי יֵצֵא לִהְיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם
2 מִימֵי עוֹלָם׃ לָכֵן יִתְּנֵם עַד־עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה וְיֶתֶר אֶחָיו
יְשׁוּבוּן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְעָמַד וְרָעָה בְּעֹז יְהוָה בִּגְאוֹן

שם

ד v. 11. 9. קמץ בז״ק

פון ציון וועט זיך פערשפרייטען אַ לעהרע און גאָט'ס וואָרט — פון ירושלים,

3 וועלכער וועט אורטהיילען צווישען גרויסע פעלקער און אויסגלייכען מעכטיגע נאַציאָנען ביז ווייט, זיי וועלען זייערע שווערדען צוברעכען און מאַכען שנייד־מעסערס, און זייערע שפּיזען אויף צווייג־שערען, איין נאַציאָן קעגען צווייטען וועט קיין שווערד אויפהויבען און מעהר וועלען זיי קיינע קריעגס־איבונג מאַכען.

4 זיי וועלען זיצען יעדער אונטער׳ זיין ווייגשטאָק און אונטער זיין פייגען־בוים אונגעשטערט, אַזוי רעדט גאָט פון ארמעען.

5 אַזוי ווי אַלע פעלקער געהען זיך יעדער אין׳ם נאָמען פון זיין גאָט, אַזוי וועלען מיר אייביג און אימער געהן אין נאָמען פון דעם עוויגען אונ־זער גאָט.

6 דאַמאַלס — זאָגט גאָט — וועל איך צונויפזאַמלען די הינקעדיגע און צו־זאַמענקלייבען די פערוואָרפענע צו וועלכע איך בין שלעכט געווען.

7 די הינקעדיגע וועל איך איבערלאָזען צו אַ גליקליכע צוקונפט און פון די פערשוואַכטע וועל איך אַ מעכטיגעס פאָלק מאַכען, גאָט וועט איבער זיי קעניגען אויפ׳ן באַרג ציון פון יעצט ביז אימער.

8 און דו, הויפּט הערדען־פּלאַץ, פעסטונג פון דער טאָכטער ציון, צו דיר וועט גרייכען און קומען די ערשטע הערשונג, די קעניגרייך צו דער טאָכטער ירושלים.

9 ווארום שרייסטו יעצט קלעגליך ? האָסטו קיין קעניג ? זיינען דיינע ראַטהגעבער פערלוירען ? וואָס האָט דיר ארומגענומען אַ שוידער ווי אַ קינפּעטאָרין ?

10 קרעכץ און בייג זיך איין, טאָכטער ציון, יעצט וועסטו פון שטאָדט ארויס און וועסט רוהען אין פעלד, ביז דו וועסט קומען אין בבל ; ערשט דאָרטען וועסטו גערעטעט ווערען, דאָרטען וועט דיר גאָט בעפרייען פון די הענד פון דיינע פיינד.

11 יעצט האָבען זיך אַרום דיר פערזאַמעלט פיעל פעלקער, וועלכע זאָגען : „זי איז פערברעכעריש, אונזער אויג וועט נאָך אויף ציון (שלעכטס) זע־הען."

12 זיי ווייסען אָבער ניט גאָט'ס געדאַנקען און פערשטעהן ניט זיין ראַטה פאַר וואָס ער האָט זיי פערזאַמעלט ווי גאַרבען אין שייער.

13 שטעה אויף און דרעש, טאָכטער ציון ! איך וועל דיין האָרן שטאַרק מאַכען ווי אייזען און דיינע קלויען ווי קופּער, דו וועסט צומאָהלען, גרויסע פעלקער ; זייער פערמעגען וועסטו פערהייליגען צו גאָט און זייער רייכטהום — צום הערען דער גאַנצער וועלט.

14 יעצט ברענג ארמעען, די שטרייטערן ! מאַך אויף אונז אַ בעלאַגערונג ! מיט אַ שטעקען וועט מען איבער די באַקען שלאָגען דעם וואָס וועט שלעכט אורטהיילען ישראל'ן.

קאַפּיטעל ה

1 און דו בית־לחם פון אפרת, וועלכע איז אימער געווען די קלענסטע אונטער די טויזענדער פון יהודה, פון דיר וועט פאַר מיר ארויס איינער אום הערשער צו זיין אין ישראל ; זיין אבשטאַמונג איז אַ פערצייטיגע, פון גאַנץ אַלטע צייטען.

2 ער וועט זיי געבען ביז דער צייט וואָס די געווינערין וועט געבוירען, ביז די איבריגע ברידער וועלען צוריק קומען צו די קינדער ישראל.

3 דער וואָס וועט אויפטרעטען וועט זיי פיטערען מיט געטליכער מאַכט, מיט

שֵׁ֖ם יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֑יו וְיָשָׁ֕בוּ כִּֽי־עַתָּ֥ה יִגְדַּ֖ל עַד־אַפְסֵי־אָֽרֶץ׃
וְהָיָ֥ה זֶ֖ה שָׁל֑וֹם אַשּׁ֣וּר ׀ כִּֽי־יָב֣וֹא בְאַרְצֵ֗נוּ וְכִ֤י יִדְרֹךְ֙ 4
בְּאַרְמְנוֹתֵ֔ינוּ וַהֲקֵמֹ֤נוּ עָלָיו֙ שִׁבְעָ֣ה רֹעִ֔ים וּשְׁמֹנָ֖ה נְסִ֥יכֵי
אָדָֽם׃ וְרָע֞וּ אֶת־אֶ֤רֶץ אַשּׁוּר֙ בַּחֶ֔רֶב וְאֶת־אֶ֥רֶץ נִמְרֹ֖ד ה
בִּפְתָחֶ֑יהָ וְהִצִּיל֙ מֵֽאַשּׁ֔וּר כִּֽי־יָב֣וֹא בְאַרְצֵ֔נוּ וְכִ֥י יִדְרֹ֖ךְ
בִּגְבוּלֵֽנוּ׃ וְהָיָ֣ה ׀ שְׁאֵרִ֣ית יַעֲקֹ֗ב בְּקֶ֙רֶב֙ עַמִּ֣ים רַבִּ֔ים 6
כְּטַל֙ מֵאֵ֣ת יְהוָ֔ה כִּרְבִיבִ֖ים עֲלֵי־עֵ֑שֶׂב אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־יְקַוֶּה֙ לְאִ֔ישׁ
וְלֹ֥א יְיַחֵ֖ל לִבְנֵ֥י אָדָֽם׃ וְהָיָה֩ שְׁאֵרִ֨ית יַעֲקֹ֜ב בַּגּוֹיִ֗ם בְּקֶ֙רֶב֙ 7
עַמִּ֣ים רַבִּ֔ים כְּאַרְיֵה֙ בְּבַהֲמ֣וֹת יַ֔עַר כִּכְפִ֖יר בְּעֶדְרֵי־צֹ֑אן
אֲשֶׁ֧ר אִם־עָבַ֛ר וְרָמַ֥ס וְטָרַ֖ף וְאֵ֥ין מַצִּֽיל׃ תָּרֹ֥ם יָדְךָ֖ עַל־ 8
צָרֶ֑יךָ וְכָל־אֹיְבֶ֖יךָ יִכָּרֵֽתוּ׃ וְהָיָ֤ה בַיּוֹם־הַהוּא֙ נְאֻם־ 9
יְהוָ֔ה וְהִכְרַתִּ֥י סוּסֶ֖יךָ מִקִּרְבֶּ֑ךָ וְהַאֲבַדְתִּ֖י מַרְכְּבֹתֶֽיךָ׃ וְהִכְרַתִּ֖י י
עָרֵ֣י אַרְצֶ֑ךָ וְהָרַסְתִּ֖י כָּל־מִבְצָרֶֽיךָ׃ וְהִכְרַתִּ֥י כְשָׁפִ֖ים מִיָּדֶ֑ךָ 11
וּמְעוֹנְנִ֖ים לֹ֥א יִֽהְיוּ־לָֽךְ׃ וְהִכְרַתִּ֧י פְסִילֶ֛יךָ וּמַצֵּבוֹתֶ֖יךָ מִקִּרְבֶּ֑ךָ 12
וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶ֥ה ע֖וֹד לְמַעֲשֵׂ֥ה יָדֶֽיךָ׃ וְנָתַשְׁתִּ֥י אֲשֵׁירֶ֖יךָ מִקִּרְבֶּ֑ךָ 13
וְהִשְׁמַדְתִּ֖י עָרֶֽיךָ׃ וְעָשִׂ֜יתִי בְּאַ֧ף וּבְחֵמָ֛ה נָקָ֖ם אֶת־הַגּוֹיִ֑ם 14
אֲשֶׁ֖ר לֹ֥א שָׁמֵֽעוּ׃

CAP. VI. ו

שִׁמְעוּ־נָ֕א אֵ֥ת אֲשֶׁר־יְהוָ֖ה אֹמֵ֑ר ק֚וּם רִ֣יב אֶת־הֶהָרִ֔ים א
וְתִשְׁמַ֥עְנָה הַגְּבָע֖וֹת קוֹלֶֽךָ׃ שִׁמְע֤וּ הָרִים֙ אֶת־רִ֣יב יְהוָ֔ה 2
וְהָאֵתָנִ֖ים מֹ֣סְדֵי אָ֑רֶץ כִּ֣י רִ֤יב לַֽיהוָה֙ עִם־עַמּ֔וֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵ֖ל
יִתְוַכָּֽח׃ עַמִּ֛י מֶה־עָשִׂ֥יתִי לְךָ֖ וּמָ֣ה הֶלְאֵתִ֑יךָ עֲנֵ֥ה בִֽי׃ 3
כִּ֤י הֶעֱלִתִ֙יךָ֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם וּמִבֵּ֥ית עֲבָדִ֖ים פְּדִיתִ֑יךָ וָאֶשְׁלַ֣ח 4
לְפָנֶ֔יךָ אֶת־מֹשֶׁ֖ה אַהֲרֹ֥ן וּמִרְיָֽם׃ עַמִּ֗י זְכָר־נָא֙ מַה־יָּעַ֗ץ ה
בָּלָק֙ מֶ֣לֶךְ מוֹאָ֔ב וּמֶה־עָנָ֥ה אֹת֖וֹ בִּלְעָ֣ם בֶּן־בְּע֑וֹר מִן־הַשִּׁטִּים֙
עַד־הַגִּלְגָּ֔ל לְמַ֕עַן דַּ֖עַת צִדְק֥וֹת יְהוָֽה׃ בַּמָּה֙ אֲקַדֵּ֣ם יְהוָ֔ה 6
אִכַּ֖ף לֵאלֹהֵ֣י מָר֑וֹם הַאֲקַדְּמֶ֣נּוּ בְעוֹל֔וֹת בַּעֲגָלִ֖ים בְּנֵ֥י שָׁנָֽה׃

ה׳ v. 6. הפטרת וירא בלק

דעם שטאָלץ פונ׳ם נאָמען פון עוויגען זיין גאָט ; ווען זיי וועלן זיך רוהיג בעזעצען וועט ער גרויס ווערען ביז׳ן עק וועלט.

4 עס וועט אזא פריעדען ווערען אז אויב אשור וועט אין אונזער לאנד קומען און בעטרעטען אונזערע פאלאצען, וועלען מיר קעגען איהם אוועקשטעלעי זיעבען הירטען אָדער אכט פירסטען פון פאָלק.

5 זיי וועלען דאָס לאנד פון אשור מיט׳ן שווערד צוברעכען און דאָס לאנד פון נמרוד מיט איהרע אייגענע שווערדען ; ער וועט אויך רעטען פון אשור אויב ער וועט קומען אין אונזער לאנד און בעטרעטען אונזער גרענעץ.

6 די איבערגעבליעבענע פון יעקב וועלען זיין צווישען די גרויסע פעלקער ווי דער טהוי פון גאָט, ווי רעגען אויף גראָז, וואָס דארף ניט האפען צו א מענשען און ווארטען אויף די הילף פון מענשען.

7 די איבערגעבליעבענע פון יעקב וועלען זיין צווישען די פעלקער, צווישען די מעכטיגע פעלקער, ווי דער לייב צווישען די וואלד־טהיערע; ווי א יונגער לייב צווישען די הערדען פון שעפסען, וואָס אז ער געהט נאָר פערביי ציטערט ער און צורייסט אַז מען קען ניט רעטען.

8 אז דיין האנד וועט זיך אויפהויבען קעגען דיינע געגנער וועלען אלע דיינע פיינד פערניכטעט ווערען.

9 דאמאלס — זאָגט גאָט — וועל איך אויסראָטען פון דיר דיינע פערד און וועל פערניכטען דיינע וועגען.

10 איך וועל אונטערברענגען די שטעדט פון דיין לאנד און צושמעטערן אלע דיינע פעסטונגען.

11 איך וועל אויסראָטען צויבעריי פון דיין בעזיץ און דו וועסט מעהר ניט האָבען קיין וואָלקען קוקער.

12 איך וועל אויך אויסראָטען פון דיר דיינע בילדער און סטאַטוען, אום דו זאָלסט זיך מעהר ניט בוקען צו דיינע הענד־ארבייט.

13 איך וועל אויסוואָרצלען דיינע געצען־בוימער און פערטיליגען דיינע שטעדט.

14 מיט צאָרן און וואוטה וועל איך ראכע נעהמען פון די פעלקער וואָס האָ־בען מיר ניט געפאָלגט.

קאַפּיטעל ו

1 הערט נאָר אויס וואָס גאָט זאָגט : שטעה אויף, הערט די קריעג איהר בערג, אויף די בערגלעך זאָלען דיין שטימע הערען.

2 הערט, בערג, גאָט׳ס קריעג, — אויך איהר מעכטיגע וואָס האלטען אויף דאָס לאנד ! גאָט האָט א קריעג מיט זיין פאָלק און מיט ישראל רעדט ער זיך דורך.

3 פאָלק מיין ! וואָס האָב איך דיר געטהאָן, און מיט וואָס האָב איך דיר בעלעסטיגט ? ענטפער מיר !

4 וואָס איך האָב דיר ארויסגעבראכט פונ׳ם לאנד מצרים און אויסגעלייזט דיר פון שקלאַפענהויז ? אָדער וואָס איך האָב דיר פאַראויס געשיקט משה, אהרן און מרים ?

5 פאָלק מיין ! דערמאָן זיך נאָר וואָס האָט געטהאָן בלק, קעניג פון מואָב, און וואָס האָט איהם געענטפערט בלעם בעור׳ס זוהן ? וואָס איך האָב אין שטים פאַר דיר געטהאָן און וואָס אין גלגל ? דו האָסט שוין געדארפט אנערקענען גאָט׳ס גנאָדע !

6 מיט וואָס זאָל איך דעם עוויגען עמפפאנגען ? מיט וואָס זאָל איך אונ־טערטהעניגקייט אויסדריקען צום הימלישען גאָט ? זאָל איך איהם מיט גאַנץ־אָפּפער עמפפאנגען ? מיט איין־יאָהריגע קעלבער ?

7 הֲיִרְצֶה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן הַאֶתֵּן
8 בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת נַפְשִׁי׃ הִגִּיד לְךָ אָדָם
מַה־טּוֹב וּמָה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
9 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃ קוֹל יְהוָה
לָעִיר יִקְרָא וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃
י עוֹד הַאִשׁ בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה׃
11 הַאֶזְכֶּה בְּמֹאזְנֵי רֶשַׁע וּבְכִיס אַבְנֵי מִרְמָה׃ 12 אֲשֶׁר
עֲשִׁירֶיהָ מָלְאוּ חָמָס וְיֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ־שָׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה
13 בְּפִיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי הֶחֱלֵיתִי הַכּוֹתֶךָ הַשְׁמֵם עַל־חַטֹּאותֶךָ׃
14 אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְיֶשְׁחֲךָ בְּקִרְבֶּךָ וְתַסֵּג וְלֹא
טו תַפְלִיט וַאֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃ אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר
אַתָּה תִדְרֹךְ־זַיִת וְלֹא־תָסוּךְ שֶׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה־יָּיִן׃
16 וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקּוֹת עָמְרִי וְכֹל מַעֲשֵׂה בֵית־אַחְאָב וַתֵּלְכוּ
בְּמֹעֲצוֹתָם לְמַעַן תִּתִּי אֹתְךָ לְשַׁמָּה וְיֹשְׁבֶיהָ לִשְׁרֵקָה
וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשָּׂאוּ׃

CAP. VII. ז

א אַלְלַי לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵּי־קַיִץ כְּעֹלְלֹת בָּצִיר אֵין־אֶשְׁכּוֹל
2 לֶאֱכוֹל בִּכּוּרָה אִוְּתָה נַפְשִׁי׃ אָבַד חָסִיד מִן־הָאָרֶץ וְיָשָׁר
בָּאָדָם אָיִן כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ אֶת־אָחִיהוּ יָצוּדוּ
3 חֵרֶם׃ עַל־הָרַע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשַּׂר שֹׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט
4 בַּשִּׁלּוּם וְהַגָּדוֹל דֹּבֵר הַוַּת נַפְשׁוֹ הוּא וַיְעַבְּתוּהָ׃ טוֹבָם
כְּחֵדֶק יָשָׁר מִמְּסוּכָה יוֹם מְצַפֶּיךָ פְּקֻדָּתְךָ בָאָה עַתָּה
ה תִהְיֶה מְבוּכָתָם׃ אַל־תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ אַל־תִּבְטְחוּ בְּאַלּוּף
6 מִשֹּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי־פִיךָ׃ כִּי־בֵן מְנַבֵּל אָב בַּת
7 קָמָה בְאִמָּהּ כַּלָּה בַּחֲמֹתָהּ אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ׃ וַאֲנִי
8 בַּיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי׃ אַל־
תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי־אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה

אור

ף v. 8. עד כאן . v. 10. כצ״ל ף v. 13. מלא ו ף v. 14. קמץ בז״ק ף 6. ף כצ״ל

7 ווערט גאָט אָננעהמען טויזענד ווידערס און צעהען טויזענד אויל טייכען ? זאָל איך מיין ערשטגעבוירענעם פאַר מיין פערברעכען אוועקגעבען ? מיין לייבליכעס קינד פאַר מיין זינד ?

8 מען האָט דיר, מענש, שוין לאַנג געזאָגט וואָס גוט איז און וואָס גאָט פער־לאַנגט פון דיר — בלויז רעכט האַנדלען, ליעבען גנאָדע און בעשיידען געהען מיט דיין גאָט.

9 גאָט'ס שטימע רופט די שטאָדט [און יעדער פערשטענדיגער זעהט (דערין) דיין נאָמען :] „פאָלגט דעם שטעקען אָדער דעם וואָס האָט עס בע־שטימט !"

10 געפינען זיך נאָך אינ'ם הויז פון פערברעכער רייכטהימער פון רויב און אַ קליינע מאָאס, אַ פערשאָלטענע ?

11 קען מען אונשולדיג בלייבען מיט פאַלשע וואָג און אַ בייטעל מיט פאַלשע געוויכט ?

12 איהרע רייכע זיינען פול מיט געוואַלד־טהאַטען און איהרע איינוואָהנער זאָגען ליעגען, אַלץ וואָס זיי רעדען מיט'ן מויל איז פאַלש.

13 דערפאַר האָב איך דיר מיט קראַנקהייטען געשלאָגען און פערוויסטונג אי־בער דיינע זינד.

14 דו וועסט עסען און ניט זאַט ווערען, ווייל עס וועט אויסטריקענען אין דיינע געדערים, דו וועסט אַריינגעהמען און קיינע קינדער האָבען, און וואָס דו וועסט געבוירען וועל איך איבערגעבען צום שווערד.

15 דו וועסט זעהען און וועסט ניט שניידען, דו וועסט טרעטען אוילבערטען און וועסט זיך מיט דעם אויל ניט שמירען, וויין וועסטו טרעטען און וועסט פון איהם ניט טרינקען.

16 זאָלאַנג עס ווערען אָנגעהאַלטען עמרי'ס געזעצע און אַלע טהאַטען פון אַחאָב'ס הויז און איהר געהט אין זייערע ראַטהען, אום איך זאָל דיר מאַכען צו וויסט און איהרע איינוואוינער צו אַ אויספייפונג, און איהר וועט ליידען פאַר מיין פאָלק'ס שאַנדע.

קאַפּיטעל ז

1 וועה איז מיר ! איך בין געוואָרען ווי די לעצטע זומער־פרוכט, ווי דער איינצעלנער טרויב וואָס דער אַרומקלייבער לאָזט איבער — ניטאָ קיין טרויבען צום עסען, איך שמאַכט נאָך אַ רייפען פרוכט.

2 טוגענדהאַפטע מענשען זיינען אויסגעראָטהען פונ'ם לאַנד, עס איז קיין איין ריכטיגער מאַן ניטאָ, אַלע לויערן דעם צווייטענס בלוט, איינער דעם אַנדערן פאַנגען זיי מיט אַ נעץ.

3 אָנשטאָט גוטס טהוען אַלע הענד שלעכטס — דער פירסט בעט געשענקע און דער ריכטער וויל בעצאָהלט, דער אָבער־ריכטער רעדט אַרויס דעם אורטהייל נאָך זיין אייגענעם פערלאַנג — אַזוי פערפלאָנטערן זיי דאָס !

4 די בעסטע פון זיי זיינען ווי אַ דאָרן, דער אָרענטליכער איז ווי אַ צוים פון דערנער. דער טאָג פון דיינע זעהער [נביאים], ד. ה. דיין שטראָף־טאָג, קומט שוין אָן, יעצט פאַנגט זיך אָן זייער אונגליק !

5 גלויבט קיין פריינד ניט, פערלאָזט זיך ניט אויף אַ בעקאַנטען ; זיי פאָר־זיכטיג אין רעדען, זאָגאַר פאַר דיין לייבליכע פרוי.

6 וואָרום אַ זוהן בעשפּאָטעט אַ פאָטער, אַ טאָכטער האַסט איהר מוטער און אַ שנור — איהר שוויגער ; דעם מענשענס פיינד זיינען זיינע הויז־מענשען.

7 איך אָבער האָף צו גאָט און וואַרט אויף די הילף פון מיין גאָט, מיין גאָט וועט מיר אויסהערען.

8 פרעה זיך ניט, מיין פיינדין ! איך בין יעצט געפאַלען, איך וועל אָבער

אוֹר לִי׃ זַעַף יְהוָה אֶשָּׂא כִּי חָטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר 9
יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֵנִי לָאוֹר אֶרְאֶה בְּצִדְקָתוֹ׃
וְתֵרֶא אֹיַבְתִּי וּתְכַסֶּהָ בוּשָׁה הָאֹמְרָה אֵלַי אַיּוֹ יְהוָה י
אֱלֹהָיִךְ עֵינַי תִּרְאֶינָּה בָּהּ עַתָּה תִּהְיֶה לְמִרְמָס כְּטִיט
חוּצוֹת׃ יוֹם לִבְנוֹת גְּדֵרָיִךְ יוֹם הַהוּא יִרְחַק־חֹק׃ יוֹם 11 12
הוּא וְעָדֶיךָ יָבוֹא לְמִנִּי אַשּׁוּר וְעָרֵי מָצוֹר וּלְמִנִּי מָצוֹר
וְעַד־נָהָר וְיָם מִיָּם וְהַר הָהָר׃ וְהָיְתָה הָאָרֶץ לִשְׁמָמָה 13
עַל־יֹשְׁבֶיהָ מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם׃ רְעֵה עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ 14
צֹאן נַחֲלָתֶךָ שֹׁכְנִי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ כַּרְמֶל יִרְעוּ בָשָׁן
וְגִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם׃ כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אַרְאֶנּוּ טו
נִפְלָאוֹת׃ יִרְאוּ גוֹיִם וְיֵבֹשׁוּ מִכֹּל גְּבוּרָתָם יָשִׂימוּ יָד עַל־ 16
פֶּה אָזְנֵיהֶם תֶּחֱרַשְׁנָה׃ יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ כְּזֹחֲלֵי אֶרֶץ 17
יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָּ׃
מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ 18
לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ 19
יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ כ
מִימֵי קֶדֶם׃

נחום

LIBER NAHUM.

CAPUT I. א

מַשָּׂא נִינְוֵה סֵפֶר חֲזוֹן נַחוּם הָאֶלְקֹשִׁי׃ אֵל קַנּוֹא וְנֹקֵם א 2
יְהוָה נֹקֵם יְהוָה וּבַעַל חֵמָה נֹקֵם יְהוָה לְצָרָיו וְנוֹטֵר הוּא
לאיביו

v. 10. ° הי׳ בתש   v. 12. סבירין יבוא   v. 17. קמץ בז״ק

אויפשטעהען, איך זיץ יעצט אין פינסטערניס אָבער גאָט וועט מיר ליכט געבען.

9 איך וועל אַריבערטראָגען גאָט'ס צאָרן, ווייל איך האָב צו איהם געזינ־דיגט, ביז ער וועט זיך פאַר מיין בעליידיגונג אָננעהמען און וועט מיין אורטהייל בעשטימען; ער וועט מיר אַרויספיהרען אויף די ליכטיגקייט און איך וועל זיין גנאָדע געניסען.

10 דאָס וועט מיין פיינדין זעהען און וועט מיט שאַנדע פערדעקט ווערען; די פי נדין וועלכע זאָגט צו מיר: „וואו איז דיין גאָט?" יעצט וועלען מיינע אויגען אויף איהר קוקען ווען זי וועט געטראָטען ווערען ווי די לעהם פון די גאַסען.

11 דער טאָג ווען דיינע צוימען וועלען פון דאָס ניי געבויט ווערען — יענער טאָג איז נאָך גאַנץ ווייט.

12 עס איז אָבער אַ בעשטימטער טאָג, און וועט צו דיר זיכער קומען! פון אשור ביז די מצרים־שטעדט, פון די מצרים־שטעדט ביז'ן טייך, פון איין ים ביז'ן אַנדער ים און פון איין באַרג ביז דעם אַנדער באַרג.

13 נאָכדעם ווי דאָס לאַנד וועט פערוויסטעט ווערען מיט איהרע איינוואוי־נער, אַלס די פרוכט פון זייערע שלעכטע טהאַטען.

14 פיהר דיין פאָלק מיט דיין הערשער שטעקען, דיינע אייגענטהימליכע שעפ־סען, די איינזאמע איינוואוינער, אין וואַלד, אין גראַז־בעוואקסענעם; זאָלען זיי זיך פיטערן אין בשן און גלעד ווי אין די אוראַלטע צייטען.

15 איך וועל איהם וואונדער ווייזען ווי אין די טעג ווען דו ביזט פון מצרים אַרויסגעגאַנגען.

16 די נאַציאָנען וועלען עס זעהען און וועלען צו שאַנדע זיין מיט זייער גאַנ־צע מאַכט, זיי וועלען אַרויפלעגען אַ האַנד אויפ'ן מויל, זייערע אויערען וועלען פערטויבט ווערען.

17 זיי וועלען קייען די ערד ווי שלאַנגען, ווי די ווערים וועלען זיי אַרויס־קריכען פון זייערע פעסטונגען, פאַר אונזער גאָט וועלען זיי ערשראָקען זיין, פאַר דיר וועלען זיי ציטערן.

18 ווער, אָ גאָט, איז אַזוי ווי דו, צו פערצייהען זינד און פערגעבען פערברע־כענס צו די איבערגעבליעבענע פון זיין אייגענטהום; ער האַלט ניט לאַנג זיין צאָרן, ווייל ער וויל אימער גנעדיג זיין.

19 ער וועט אונז נאָך ערבאַרעמען, אונזערע זינד וועט ער פערדעקען און אַלע פערברעכענס וועט ער אין די ים־טיעפעניסען אַריינוואַרפען.

20 דו וועסט געבען וואַהרהייט צו יעקב'ן, גנאַדע — צו אַברהם'ן, אַזוי ווי דו האָסט צו אונזערע עלטערן געשוואָרען אין די אַלטע צייטען.

נחום

קאַפּיטעל א

1 אַ פּאָרטראַג וועגען נינוה. פּראָפעצייהונג־בוך פון נחום דעם אַלקשי'ער.

2 דער עוויגער איז אַ פייערדיגער און ראַכענעהמענדער גאָט, דער עוויגער איז אַ ראַכענעהמער און אַ בייזער; ראַכע נעהמט ער פון זיינע געגנער און טראָגט האַס קעגען זיינע פיינד,

3 לְאֹיְבָיו׃ יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־כֹּחַ וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה
4 יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׂעָרָה דַּרְכּוֹ וְעָנָן אֲבַק רַגְלָיו׃ גּוֹעֵר
בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הֶחֱרִיב אֻמְלַל בָּשָׁן וְכַרְמֶל
ה וּפֶרַח לְבָנוֹן אֻמְלָל׃ הָרִים רָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמֹגָגוּ
6 וַתִּשָּׂא הָאָרֶץ מִפָּנָיו וְתֵבֵל וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ׃ לִפְנֵי זַעְמוֹ
מִי יַעֲמוֹד וּמִי יָקוּם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָאֵשׁ וְהַצֻּרִים
7 נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ׃ טוֹב יְהוָה לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה וְיֹדֵעַ חֹסֵי בוֹ׃
8 וּבְשֶׁטֶף עֹבֵר כָּלָה יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ וְאֹיְבָיו יְרַדֶּף־חֹשֶׁךְ׃
9 מַה־תְּחַשְּׁבוּן אֶל־יְהוָה כָּלָה הוּא עֹשֶׂה לֹא־תָקוּם
י פַּעֲמַיִם צָרָה׃ כִּי עַד־סִירִים סְבֻכִים וּכְסָבְאָם סְבוּאִים
11 אֻכְּלוּ כְּקַשׁ יָבֵשׁ מָלֵא׃ מִמֵּךְ יָצָא חֹשֵׁב עַל־יְהוָה רָעָה
12 יֹעֵץ בְּלִיָּעַל׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אִם־שְׁלֵמִים וְכֵן
13 רַבִּים וְכֵן נָגֹזּוּ וְעָבָר וְעִנִּתִךְ לֹא אֲעַנֵּךְ עוֹד׃ וְעַתָּה
14 אֶשְׁבֹּר מֹטֵהוּ מֵעָלָיִךְ וּמוֹסְרֹתַיִךְ אֲנַתֵּק׃ וְצִוָּה עָלֶיךָ יְהוָה
לֹא־יִזָּרַע מִשִּׁמְךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אַכְרִית פֶּסֶל וּמַסֵּכָה
אָשִׂים קִבְרֶךָ כִּי קַלּוֹתָ׃

CAP. II. ב

א הִנֵּה עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם חָגִּי יְהוּדָה
חַגַּיִךְ שַׁלְּמִי נְדָרָיִךְ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבָור־בָּךְ בְּלִיַּעַל
2 כֻּלֹּה נִכְרָת׃ עָלָה מֵפִיץ עַל־פָּנַיִךְ נָצוֹר מְצֻרָה צַפֵּה־
3 דֶרֶךְ חַזֵּק מָתְנַיִם אַמֵּץ כֹּחַ מְאֹד׃ כִּי שָׁב יְהוָה אֶת־גְּאוֹן
יַעֲקֹב כִּגְאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בְקָקוּם בֹּקְקִים וּזְמֹרֵיהֶם שִׁחֵתוּ׃
4 מָגֵן גִּבֹּרֵיהוּ מְאָדָּם אַנְשֵׁי־חַיִל מְתֻלָּעִים בְּאֵשׁ־פְּלָדוֹת
ה הָרֶכֶב בְּיוֹם הֲכִינוֹ וְהַבְּרֹשִׁים הָרְעָלוּ׃ בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ
הָרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחֹבוֹת מַרְאֵיהֶן כַּלַּפִּידִם כַּבְּרָקִים
6 יְרוֹצֵצוּ׃ יִזְכֹּר אַדִּירָיו יִכָּשְׁלוּ בַּהֲלִיכוֹתָם יְמַהֲרוּ חוֹמָתָהּ
7 וְהֻכַן הַסֹּכֵךְ׃ שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתָּחוּ וְהַהֵיכָל נָמוֹג׃

והצב

ד׳ יתיר v. 6, ה׳ יתיר v. 1. ס׳ · ר״א מַטֵּהוּ v. 13. ס׳ זעירא ibid. ו׳ יתיר v. 3. ...

3 דער עוויגער איז לאַנגמוטהיג און גרויסמעכטיג, ער לאָזט קיינעם אונ־בעשטראָפט ; וואו גאָט געהט דורך ווערט ווינד און שטורם, פון זיינע טריט ווערט אַ זייל רויך.
4 ער שרייט אָן אויפ'ן ים און מאַכט איהם טרוקען, אויף אַלע טייכען טריקענט ער אויס · בשן און כרמל שמאַכטען און די בלומען פון לבנון ווערען פערוועלקט.
5 בערג ציטערן פאַר איהם און בערגלאַך ווערען צושמאָלצען ; די ערד ווערט פערברענט פון זיין קוק, די וועלט מיט אַלע אַיינוואוינער איהרע.
6 ווער קען אַיינשטעהען ביי זיין צאָרן, און ווער קען אויסהאַלטען זיין ברע־נעדיגען צאָרן ? זיין וואוטה צושמעלצט אַלץ ווי אַ פייער, זאָגאַר די פעלזען ווערען פון איהם צושטערט.
7 גאָט איז גוט צו דעם וואָס האַלט זיך שטאַרק אין אַן אונגליק'ס צייט, ער ווייס די וואָס שטיצען זיך אן איהם.
8 מיט אַ פערפלייצונג וואָס שטראָמט אַריבער איהר אָרט, מאַכט ער אַ פער־ניכטונג, זיינע געגנער פערפאָלגט די פינסטערניס.
9 וואָס דענקט איהר וועגען גאָט, אַז ער ברענגט פערניכטונג ? אַ צווייטען מאָל וועט דער אונגליק ניט געשעהען.
10 עס וועט פאַלען אויף די פערפלאָכטענע דערנער, אָבוואָהל זיי וועלען נאַס פערטרונקען זיין וועלען זיי אין גאַנצען פערברענט ווערען ווי טרוקענע שטרוי.
11 פון דיר שטאַמט דער וואָס פלאַנט שלעכטס קעגען גאָט — אַ פערדאָרבע־נער ראטהגעבער.
12 אַזוי האָט גאָט געזאָגט : אויב זיי זיינען קרעפטיג און צאהלרייך, אָדער זיי זיינען צופליקט און פערניכטעט — וועל איך דיר שוין מעהר ניט פייי־ניגען.
13 יעצט וועל איך צוברעכען יעדער שטעקען וואָס איז קעגען דיר און דיינע שטריק וועל איך צורייסען.
14 גאָט וועט אַ בעפעהל געבען וועגען דיר, סנחריב, אַז פון דיין געדעכעניס זאָל קיינער פאַרזעעט ווערען (געוועלטיגען) ; פון דיין גאָט'ס הויז וועל איך אויסראָטהען בילדער און געגאָסענע געטער, דאָרט וועל איך מאַכען דיין גראָבען, דו וועסט אונבעדייטענד זיין.

קאַפּיטעל ב

1 עס ווייזען זיך שוין אויף די בערג די פיס פון אנזאָגער, וועלכער זאָגט אָן פריעדען ; פייער, יהודה, דיין פעסט, בעצאָהל דיינע פערשפּרעכונגען, מעהר וועט שוין קיין פערדאָרבענער דורכגעהען דיין לאַנד — ער איז אין גאַנצען אויסגעראָטהען.
2 דער צושטערער וואָס איז דיר פערבייגעגאַנגען, האָט זיך אַיינגעשלאָסען אין פעסטונג ; קוק אַרויס אויפ'ן וועג, מאַך שטאַרק דיינע לענדען, זאַמעל אָן פיעל קרעפטען.
3 גאָט וועט צוריק ברענגען די שטאָלץ פון יעקב ווי די שטאָלץ פון ישראל, וועלכע רויבער האָבען געפּלינדערט און פערדאָרבען זייערע צווייגען.
4 די פּאַנצערס פון זיינע העלדען זיינען רויט געפאַרבען, די קריעגס־לייט זיינען אין פּורפּור געקליידעט, די וועגען ברענען ווי אַ פלאַם פייער וואָס מען לעגט פּאַנאַנדער, די בוקענפיילען זיינען פערגיפטעט.
5 אין די גאַסען רוישען די וועגען, זיי ליאַרמען אין די שטראַסען ; ווי פלאַמען ווייזען זיי אויס, ווי בליצען לויפען זיי שנעל.
6 זיינע מעכטיגע וועלכע ער האָט אָנגעשטעלט, וועלען געהענדיג געשטרויי־

8 וְהֻצַּב גֻּלְּתָה הֹֽעֲלָתָה וְאַמְהֹתֶיהָ מְנַהֲגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים
9 מְתֹֽפְפֹת עַל־לִבְבֵהֶֽן׃ וְנִינְוֵה כִבְרֵֽכַת־מַיִם מִימֵי הִיא
י וְהֵמָּה נָסִים עִמְדוּ עֲמֹדוּ וְאֵין מַפְנֶֽה׃ בֹּזּוּ כֶסֶף בֹּזּוּ
11 זָהָב וְאֵין קֵצֶה לַתְּכוּנָה כָּבֹד מִכֹּל כְּלִי חֶמְדָּֽה׃ בּוּקָה
וּמְבוּקָה וּמְבֻלָּקָה וְלֵב נָמֵס וּפַק בִּרְכַּיִם וְחַלְחָלָה בְּכָל־
12 מָתְנַיִם וּפְנֵי כֻלָּם קִבְּצוּ פָארֽוּר׃ אַיֵּה מְעוֹן אֲרָיוֹת
וּמִרְעֶה הוּא לַכְּפִרִים אֲשֶׁר הָלַךְ אַרְיֵה לָבִיא שָׁם גּוּר
13 אַרְיֵה וְאֵין מַחֲרִֽיד׃ אַרְיֵה טֹרֵף בְּדֵי גֹרוֹתָיו וּמְחַנֵּק
14 לְלִבְאֹתָיו וַיְמַלֵּא־טֶרֶף חֹרָיו וּמְעֹנֹתָיו טְרֵפָֽה׃ הִנְנִי אֵלַיִךְ
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְעַרְתִּי בֶעָשָׁן רִכְבָּהּ וּכְפִירַיִךְ
תֹּאכַל חָרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טַרְפֵּךְ וְלֹֽא־יִשָּׁמַע עוֹד
קוֹל מַלְאָכֵֽכֵה׃

ג CAP. III. ג

א הוֹי עִיר דָּמִים כֻּלָּהּ כַּחַשׁ פֶּרֶק מְלֵאָה לֹא יָמִישׁ טָֽרֶף׃
2 קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רַעַשׁ אוֹפָן וְסוּס דֹּהֵר וּמֶרְכָּבָה מְרַקֵּדָֽה׃
3 פָּרָשׁ מַעֲלֶה וְלַהַב חֶרֶב וּבְרַק חֲנִית וְרֹב חָלָל וְכֹבֶד פָּגֶר
4 וְאֵין קֵצֶה לַגְּוִיָּה יְכָשְׁלוּ* בִּגְוִיָּתָֽם׃ מֵרֹב זְנוּנֵי זוֹנָה טוֹבַת
חֵן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמֹּכֶרֶת גּוֹיִם בִּזְנוּנֶיהָ וּמִשְׁפָּחוֹת
ה בִּכְשָׁפֶֽיהָ׃ הִנְנִי אֵלַיִךְ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלֵּיתִי שׁוּלַיִךְ
6 עַל־פָּנָיִךְ וְהַרְאֵיתִי גוֹיִם מַעְרֵךְ וּמַמְלָכוֹת קְלוֹנֵֽךְ׃ וְהִשְׁלַכְתִּי
7 עָלַיִךְ שִׁקֻּצִים וְנִבַּלְתִּיךְ וְשַׂמְתִּיךְ כְּרֹֽאִי׃ וְהָיָה כָל־רֹאַיִךְ
יִדּוֹד מִמֵּךְ וְאָמַר שָׁדְּדָה נִֽינְוֵה מִי יָנוּד לָהּ מֵאַיִן אֲבַקֵּשׁ
8 מְנַחֲמִים לָֽךְ׃ הֲתֵיטְבִי מִנֹּא אָמוֹן הַיֹּשְׁבָה בַּיְאֹרִים מַיִם
9 סָבִיב לָהּ אֲשֶׁר־חֵיל יָם מִיָּם חוֹמָתָֽהּ׃ כּוּשׁ עָצְמָה וּמִצְרַיִם
י וְאֵין קֵצֶה פּוּט וְלוּבִים הָיוּ בְּעֶזְרָתֵֽךְ׃ גַּם־הִיא לַגֹּלָה
הָלְכָה בַשֶּׁבִי גַּם עֹלָלֶיהָ יְרֻטְּשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת וְעַל־
11 נִכְבַּדֶּיהָ יַדּוּ גוֹרָל וְכָל־גְּדוֹלֶיהָ רֻתְּקוּ בַזִּקִּים׃ גַּם־אַתְּ

תשכרי

---

*ע׳ v. 3. וכשלו קרי

געלט ווערען; ווען זיי ווילען איילען צום מויער וועט שוין צוגעגרייט זיין דער בעשיצער.

7 די טהויערן פון די טייכען זיינען געעפענט געוואָרען און דער טעמפעל איז פערטדונקען געוואָרען.

8 אז עס וועט אָבגעשטעלט ווערען דער אויפשטייגענדער קוואל, ווילען איהרע דיענסטען אָכצען מיט א טויבענשטימע, זיי ווילען זיך קלאפּען אין הארצען.

9 נינוה איז אימער געווען א שטעהענדער וואסער, יעצט אָבער לויפען זיי. „שטעהט, שטעהט!" — און קיינער קעהרט זיך ניט אָב.

10 רויב זילבער, רויבט גאָלד! עס איז רייכטהום אָהן אַן ענדע, פיעל פון אַלע קאָסטבארקייטען.

11 לעער, לעדיג און צושפּליטערט, א ציטערענדעס הארץ און וואנקענדע קניע, א שוידער אין אַלע לענדען און יעדעס געזיכט איז פערשווארצט.

12 וואו איז די וואוינונג פון לייבען? וואו איז דער פיטער־פּלאץ פון די יונגע לייבען? וואו דער לייב און די לעווין געהען דאָרט איז אויך דער יונגער לייב אונערשראָקען.

13 א לייב צורייסט גענוג פאר זיינע קינדער און דערווערגט פאר זיין לעווין, ער פיהלט אָן זיינע הייהלען מיט רויב און זיינע וואָהנונגען מיט שפּייז.

14 איך קום צו דיר — זאָגט גאָט פון ארמעען — איך וועל אויף רויך פער־ברענען איהרע וועגען און דיינע יונגע לייבען וועט דער שווערד פער־צעהרען. איך וועל אויסראָטהען פון דר'ערד דיין רויב און עס וועט מעהר ניט געהערט ווערען די שטימע פון דיינע געשיקטע.

קאפּיטעל ג

1 וועה דער בלוטשולדיגער שטאָדט! פאלש איז זי אין גאנצען, זי איז פול מיט גוואלד־טהאטען, רויב הערט ניט אויף אין איהר.

2 דער רויש פון רוט, דאָס קלאפּען פון רעדער, פון שפּרינגענדע פערד און לויפענדע וועגען.

3 א רייטער קומט אָן מיט א בליצענדען שווערד און א בלאנקען שפּיז; עס ווילען פאלען פיעל ערשלאגענע און פיעל טויטע קערפּער — קער־פּער אָהן אַן ענד, מען וועט פאלען געהענדיג איבער קערפּער.

4 פון פיעל אויסגעלאַסענהייט, פון דער רייצענד שעהנער צויבערין, וואָס פערקויפט פעלקער צוליעב איהר אויסגעלאַסענהייט און פאַמיליען צוליעב איהרע צויבערייען.

5 איך וועל זיך נעהמען צו דיר — זאָגט גאָט פון ארמעען — איך וועל דיר ארויפדעקען דיינע קליידער אויף דיין געזיכט, אַלע פעלקער וועל איך ווייזען דיין נאַקעטקייט און קעניגרייכען — דיין שאַנדע.

6 איך וועל דיר מיט שמוץ בעווארפען און דו וועסט אבשייליך ווערען, איך וועל דיר העסליך מאַכען ווי מיסטהויפען;

7 ווער עס וועט דיר זעהען וועט אוועקשפּרינגען פון דיר, זאָגענדיג: ניע־דערגעשלאָגען איז נינוה! ווער מען אַרט פאר איהר? וואו זאָל איך זוכען טרייסטער פאר דיר?

8 ביזטו בעסער פאר נאָ אמון, וועלכע ליעגט ביי טייכען ארומגערינגעלט מיט וואסער, וואָס א וואסער־וואנד איז איהר מויער־פעסטונג פון ים־זייט?

9 כוש האָט איהר שטענדיג שטיצע געגעבען און מצרים אָהן אויפהער, פוט און לוב זיינען דיינע העלפער.

10 דאָך האָט זי אויך אויסגעוואנדערט, אויך איהרע קליינע קינדער זיינען

12 תִּשְׁכְּרִי תְּהִי נַעֲלָמָה גַּם־אַתְּ תְּבַקְשִׁי מָעוֹז מֵאוֹיֵב׃ כָּל־
מִבְצָרַיִךְ תְּאֵנִים עִם־בִּכּוּרִים אִם־יִנּוֹעוּ וְנָפְלוּ עַל־פִּי
13 אוֹכֵל׃ הִנֵּה עַמֵּךְ נָשִׁים בְּקִרְבֵּךְ לְאֹיְבַיִךְ פָּתוֹחַ נִפְתְּחוּ
14 שַׁעֲרֵי אַרְצֵךְ אָכְלָה אֵשׁ בְּרִיחָיִךְ׃ מֵי מָצוֹר שַׁאֲבִי־לָךְ
חַזְּקִי מִבְצָרָיִךְ בֹּאִי בַטִּיט וְרִמְסִי בַחֹמֶר הַחֲזִיקִי מַלְבֵּן׃
טו שָׁם תֹּאכְלֵךְ אֵשׁ תַּכְרִיתֵךְ חֶרֶב תֹּאכְלֵךְ כַּיָּלֶק הִתְכַּבֵּד
16 כַּיֶּלֶק הִתְכַּבְּדִי כָּאַרְבֶּה׃ הִרְבֵּית רֹכְלַיִךְ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם
17 יֶלֶק פָּשַׁט וַיָּעֹף׃ מִנְּזָרַיִךְ כָּאַרְבֶּה וְטַפְסְרַיִךְ כְּגוֹב גֹּבָי
הַחוֹנִים בַּגְּדֵרוֹת בְּיוֹם קָרָה שֶׁמֶשׁ זָרְחָה וְנוֹדַד וְלֹא־נוֹדַע
18 מְקוֹמוֹ אַיָּם׃ נָמוּ רֹעֶיךָ מֶלֶךְ אַשּׁוּר יִשְׁכְּנוּ אַדִּירֶיךָ נָפֹשׁוּ
19 עַמְּךָ עַל־הֶהָרִים וְאֵין מְקַבֵּץ׃ אֵין־כֵּהָה לְשִׁבְרֶךָ נַחְלָה
מַכָּתֶךָ כֹּל ׀ שֹׁמְעֵי שִׁמְעֲךָ תָּקְעוּ כַף עָלֶיךָ כִּי עַל־מִי לֹא־
עָבְרָה רָעָתְךָ תָּמִיד׃

חבקוק
LIBER HABAKUK.

CAPUT I. א

2 א הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר חָזָה חֲבַקּוּק הַנָּבִיא׃ עַד־אָנָה יְהוָה שִׁוַּעְתִּי
3 וְלֹא תִשְׁמָע אֶזְעַק אֵלֶיךָ חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ׃ לָמָּה תַרְאֵנִי
אָוֶן וְעָמָל תַּבִּיט וְשֹׁד וְחָמָס לְנֶגְדִּי וַיְהִי רִיב וּמָדוֹן יִשָּׂא׃
4 עַל־כֵּן תָּפוּג תּוֹרָה וְלֹא־יֵצֵא לָנֶצַח מִשְׁפָּט כִּי רָשָׁע
ה מַכְתִּיר אֶת־הַצַּדִּיק עַל־כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מְעֻקָּל׃ רְאוּ
בַגּוֹיִם וְהַבִּיטוּ וְהִתַּמְּהוּ תְּמָהוּ כִּי־פֹעַל פֹּעֵל בִּימֵיכֶם לֹא
6 תַאֲמִינוּ כִּי יְסֻפָּר׃ כִּי־הִנְנִי מֵקִים אֶת־הַכַּשְׂדִּים הַגּוֹי
הַמַּר וְהַנִּמְהָר הַהוֹלֵךְ לְמֶרְחֲבֵי־אֶרֶץ לָרֶשֶׁת מִשְׁכָּנוֹת

לא

צושמעטערט געוואָרען אין אַלע הויפּט־גאַסען ; אויף איהרע געאַכטעטע וואַרפט מען גורל און איהרע גרעסטע זיינען אין קייטען געשמידט.

11 אויך דו וועסט בעטרונקען ווערען און וועסט זיך בעהאַלטען; אויך דו וועסט פון פיינד שטיצע בעטען.

12 אַלע דיינע פעסטונגען וועלען זיין ווי צייטיגע פייגען — אַז מען גיט נאָר דעם בוים אַ טרייסעל פאַלען זיי אַראָב גלייך אין מויל צום עסער.

13 דיין פאָלק צווישען דיר זיינען שוואַך ווי פרויען, עס זיינען פאַר׳ן פיינד אויפגעעפענט געוואָרען די טויערען פון דיין לאַנד נאָכדעם ווי אַ פייער האָט דיינע רינגלען פערברענט.

14 שעפּ זיך אָן וואַסער אויף די בעלאַגערונגס־צייט, פערשטאַרק דיינע פעס־טונגען ; טרעט דעם לעהם. פּרעס די צעמענט, האַלט פעסט די ציעגעל־פאָרם.

15 דאָרט וועט דיר אַ פייער פערברענען, אַ שווערד וועט דיר פערניכטען ; עס וועט דיר אַרומעסען ווי אַ היישעריג זאַגאַר אויב דו וועסט פיעל־צאָהליג זיין ווי די קעפער אָדער ווי די היישעריגען.

16 דיינע געשעפטס לייט וואָס זיינען צאָהלרייך, מעהר ווי שטערען אין הימעל, וועלען זיך צושפּרייטען ווי היישעריגען און אוועקפליהען פון דיר.

17 דיינע קרוינטרעגער וועלען זיין ווי היישעריקען און דיינע פיהרער ווי אַ פערזאַמלונג פון היישעריגען, וועלכע ליעגען אין די שפּאַלטען אין אַ קאַלטען טאָג, אָבער ווי די זון שיינט אויף וואַנדערן זיי אַוועק און מען ווייס ניט וואוהין.

18 עס שלאָפען דיינע הירטען. קעניג פון אשור, דיינע מעכטיגע רוהען זיך אין זייערע וואָהנונגען, דיין פאָלק נאָר איז צושפּרייט אויף די בערג און עס איז ניטאָ ווער עס זאָל זיי צונויפקלייבען.

19 ניעמאַנד לינדערט דיין בראָך, קיינעם אַרט דיין קראַנקהייט. יעדער וואָס האָט וועגען דיר געהערט האָט מיט׳ן האַנד געקלאַפּט, וואָרום וועמען האָט דיין שלעכטס ניט געגרייכט ?

חבקוק

קאַפּיטעל א

1 אַ פאָרטראַג וואָס חבקוק דער נביא האָט פאָראויס געזעהען.

2 ביז וואַנען, גאָט, וועל איך דיר בעטען און דו וועסט ניט הערען ? ווי לאַנג וועל איך צו דיר שרייען וועגען רויב און דו וועסט ניט העלפען ?

3 וואָרום ווייזטו מיר אונרעכט און זעהסט צו מיין עלענד ? רויב און גע־וואַלד־טהאַטען (ניצט מען) קעגען מיר, און וואו עס ברעכט אויס אַ קריעג פלאַמט אַ שטרייטעריי.

4 דערפאַר הערט אויף דאָס געזעץ און עס קומט קיינמאָל אַרויס גערעכטיג־קייט ; זינד דער פערברעכער רינגעלט אַרום דעם פרומען, קומט דער ריכטיגער אורטהייל אַרויס קרום.

5 קוקט אויף די פעלקער, זעהט און ווערט פערוואונדערט ! אַ טהאַט ער־שיינט אין אייער צייט, איהר וואָלט עס ניט גלויבען אַז מען וואָלט אייך דערצעהלען.

6 איך וועל ערהויבען די כשדים, דאָס ביטערע און איבעראיילטע פאָלק, וועלכע וואַנדערט אַרום איבער דער ברייטער וועלט צו עראָבערען בעזי־צונגען וואָס געהערען ניט צו איהם.

לֹּא־לוֹ׃ אָיֹם וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וּשְׂאֵתוֹ יֵצֵא׃ 7
וְקַלּוּ מִנְּמֵרִים סוּסָיו וְחַדּוּ מִזְּאֵבֵי עֶרֶב וּפָשׁוּ פָּרָשָׁיו 8
וּפָרָשָׁיו מֵרָחוֹק יָבֹאוּ יָעֻפוּ כְּנֶשֶׁר חָשׁ לֶאֱכוֹל׃ כֻּלֹּה 9
לְחָמָס יָבוֹא מְגַמַּת פְּנֵיהֶם קָדִימָה וַיֶּאֱסֹף כַּחוֹל שֶׁבִי׃
וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס וְרֹזְנִים מִשְׂחָק לוֹ הוּא לְכָל־מִבְצָר י
יִשְׂחָק וַיִּצְבֹּר עָפָר וַיִּלְכְּדָהּ׃ אָז חָלַף רוּחַ וַיַּעֲבֹר וְאָשֵׁם 11
זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוֹ׃ הֲלוֹא אַתָּה מִקֶּדֶם יְהוָה אֱלֹהַי קְדֹשִׁי 12
לֹא נָמוּת יְהוָה לְמִשְׁפָּט שַׂמְתּוֹ וְצוּר לְהוֹכִיחַ יְסַדְתּוֹ׃
טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע וְהַבִּיט אֶל־עָמָל לֹא תוּכָל לָמָּה 13
תַבִּיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ׃ וַתַּעֲשֶׂה 14
אָדָם כִּדְגֵי הַיָּם כְּרֶמֶשׂ לֹא־מֹשֵׁל בּוֹ׃ כֻּלֹּה בְּחַכָּה הֵעֲלָה טו
יְגֹרֵהוּ בְחֶרְמוֹ וְיַאַסְפֵהוּ בְּמִכְמַרְתּוֹ עַל־כֵּן יִשְׂמַח וְיָגִיל׃
עַל־כֵּן יְזַבֵּחַ לְחֶרְמוֹ וִיקַטֵּר לְמִכְמַרְתּוֹ כִּי בָהֵמָּה שָׁמֵן 16
חֶלְקוֹ וּמַאֲכָלוֹ בְּרִאָה׃ הַעַל כֵּן יָרִיק חֶרְמוֹ וְתָמִיד לַהֲרֹג 17
גּוֹיִם לֹא יַחְמוֹל׃

ב CAP. II. ב

עַל־מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה וְאֶתְיַצְּבָה עַל־מָצוֹר וַאֲצַפֶּה לִרְאוֹת א
מַה־יְּדַבֶּר־בִּי וּמָה אָשִׁיב עַל־תּוֹכַחְתִּי׃ וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה 2
וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל־הַלֻּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ קוֹרֵא בוֹ׃
כִּי עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד וְיָפֵחַ לַקֵּץ וְלֹא יְכַזֵּב אִם־יִתְמַהְמַהּ 3
חַכֵּה־לוֹ כִּי־בֹא יָבֹא לֹא יְאַחֵר׃ הִנֵּה עֻפְּלָה לֹא־יָשְׁרָה 4
נַפְשׁוֹ בּוֹ וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה׃ וְאַף כִּי־הַיַּיִן בֹּגֵד גֶּבֶר ה
יָהִיר וְלֹא יִנְוֶה אֲשֶׁר הִרְחִיב כִּשְׁאוֹל נַפְשׁוֹ וְהוּא כַמָּוֶת
וְלֹא יִשְׂבָּע וַיֶּאֱסֹף אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם וַיִּקְבֹּץ אֵלָיו כָּל־הָעַמִּים׃
הֲלוֹא־אֵלֶּה כֻלָּם עָלָיו מָשָׁל יִשָּׂאוּ וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ 6
וְיֹאמַר הוֹי הַמַּרְבֶּה לֹּא־לוֹ עַד־מָתַי וּמַכְבִּיד עָלָיו עַבְטִיט׃
הֲלוֹא פֶתַע יָקוּמוּ נֹשְׁכֶיךָ וְיִקְצוּ מְזַעְזְעֶיךָ וְהָיִיתָ לִמְשִׁסּוֹת 7

לָמוֹ

v. 10 v. קמץ בז״ק   ב׳ v. 6. 9. v. קמץ בז״ק

7 ער איז פורכטבאר און שרעקליך, ער שאפט זיך זעלבסט רעכט און עהרע.
8 זיינע פערד זיינען פלינקער אלס טיגערן און בייזער אלס אווענד־וועלף; זיינע רייטער זיינען צאהלרייך, פון גאנץ ווייט קומען זיי, זיי פליהען ווי אן אדלער וואס איילט זיך צו עסען.
9 זיי אלע קומען צוליעב רויב, זייער שטרעבען איז פארווערטס, אום איינ־צוזאמלען געפאנגענע פיעל ווי זאמד.
10 ער מאכט שפאס פון קעניגע און פירסטען לאכט ער אויס, ער לאכט פון יעדער פעסטונג — ער מאכט א בארג פון ערד און נעהמט איהר איין,
11 און דאן געהט ער אוועק ווי א ווינד און צושטערט ווייטער — אזוי איז זיין געטליכע קראפט!
12 דו, מיין הייליגער גאט, ביזט דאך דער אור־אלטער גאט, ווארום זאלען מיר אויסשטארבען? דו גאט האסט איהם נאר צום אורטהייל אנגעשטעלט און אלס א שטראפשטיין געזעצט.
13 דיינע אויגען זיינען צו ריין אנצוקוקען שלעכטס, זעהן עלענד קענסטו דאך ניט — ווי קוקסטו אן די טריילאזע? פאר וואס שווייגסטו ווען דער פערברעכער שלינגט דעם וואס איז גערעכט קעגען איהם?
14 דו האסט געמאכט מענשען ווי פיש אין ים, ווי ווערים וואס האבען קיין הערשער אויף זיך.
15 אלע ווערען מיט'ן נעץ ארויפגעשלעפט, מען קלייבט זיי צוזאמען אין חאפ־נעץ, זאל ער דערמיט פרעהלאך און צופריעדען זיין?
16 ער (דער פישער) אפפערט דערפאר צו זיין נעץ און רויכערט צו זיין חאפ־נעץ, ווארום דורך זיי איז זיין פעלד פעט און זיין שפייז קרעפטיג.
17 דערפאר לעדיגט ער אימער זיין נעץ און וויל אימער הרג'ענען פעלקער אונערבארעמליך.

קאפיטעל ב

1 איך שטעה אויף מיין וואכפלאץ, איך שטעה אויפ'ן פעסטונג און ווארט, אום צו זעהען וואס וועט ער צו מיר רעדען און וואס וועט ער ענטפערען אויף מיין איבערצייגונג.
2 האט מיר גאט געענטפערט און געזאגט: פערשרייב דאס פאראויסזעהונג און ערקלעהר אויף די טאפלען אז מען זאל דאס קענען שנעל לעזען.
3 אבוואהל עס איז נאך פיעל צייט ביז דאס פאראויסזעהונג, און עס רעדט זיך וועגען א שפעטיגערע צייט, דאך וועט עס ניט אנדערש זיין. אויב עס וועט זיך פערציהען מוזטו געדולד האבען, ווארום עס וועט דאך קומען — עס וועט ניט אנדערש ווערען.
4 דער איבעראיילטער קען זיין פערלאנג ניט בעהערשען, דער פרומער אבער לעבט מיט זיין גלויבען.
5 זעלבסטפערשטענדליך אז פון טריילאזען ווייו ווערט א מענש שטאלץ און אונגעזעלשאפטליך, ווי דער וואס מאכט זיין פערלאנג גיריג ווי די העלל און אונזעטיג ווי דער טויט, וועלכער נעהמט אריין צו זיך אלע פעלקער און זאמעלט איין צו זיך אלע נאציאנען.
6 וועלען ניט די אלע אויף איהם א שפריכווארט זאגען אדער א רעטזעל־האפטען אויסשפרוך? מען וועט זאגען: „וועה דעם וואס זאמעלט פיעל ניט פאר זיך, ביז ער שטארבט און די דיקע ערד דריקט אויף איהם?!
7 אונערוואורטעט וועלען זיך אויפהויבען דיינע בייסער, עס וועלען זיך ער־וואכען דיינע רוהעשטערער און דו וועסט זיין רויב ווערען.

8 לָֽמוֹ׃ כִּֽי־אַתָּה֙ שַׁלּ֙וֹתָ֙ גּוֹיִ֣ם רַבִּ֔ים יְשָׁלּ֖וּךָ כָּל־יֶ֣תֶר עַמִּ֑ים
9 מִדְּמֵ֤י אָדָם֙ וַחֲמַס־אֶ֔רֶץ קִרְיָ֖ה וְכָל־יֹ֥שְׁבֵי בָֽהּ׃ ה֗וֹי
בֹּצֵ֛עַ בֶּ֥צַע רָ֖ע לְבֵית֑וֹ לָשׂ֤וּם בַּמָּרוֹם֙ קִנּ֔וֹ לְהִנָּצֵ֖ל מִכַּף־רָֽע׃
י יָעַ֥צְתָּ בֹּ֖שֶׁת לְבֵיתֶ֑ךָ קְצוֹת־עַמִּ֥ים רַבִּ֖ים וְחוֹטֵ֥א נַפְשֶֽׁךָ׃
11 כִּי־אֶ֖בֶן מִקִּ֣יר תִּזְעָ֑ק וְכָפִ֥יס מֵעֵ֖ץ יַעֲנֶֽנָּה׃
12 ה֛וֹי בֹּנֶ֥ה
13 עִ֖יר בְּדָמִ֑ים וְכוֹנֵ֥ן קִרְיָ֖ה בְּעַוְלָֽה׃ הֲל֣וֹא הִנֵּ֔ה מֵאֵ֖ת יְהוָ֣ה
צְבָא֑וֹת וְיִֽיגְע֤וּ עַמִּים֙ בְּדֵי־אֵ֔שׁ וּלְאֻמִּ֖ים בְּדֵי־רִ֥יק יִעָֽפוּ׃
14 כִּ֚י תִּמָּלֵ֣א הָאָ֔רֶץ לָדַ֖עַת אֶת־כְּב֣וֹד יְהוָ֑ה כַּמַּ֖יִם יְכַסּ֥וּ
טו עַל־יָֽם׃ ה֚וֹי מַשְׁקֵ֣ה רֵעֵ֔הוּ מְסַפֵּ֥חַ חֲמָתְךָ֖ וְאַ֣ף שַׁכֵּ֑ר
16 לְמַ֥עַן הַבִּ֖יט עַל־מְעוֹרֵיהֶֽם׃ שָׂבַ֨עְתָּ קָל֜וֹן מִכָּב֗וֹד שְׁתֵ֥ה
גַם־אַ֖תָּה וְהֵעָרֵ֑ל תִּסּ֣וֹב עָלֶ֗יךָ כּ֚וֹס יְמִ֣ין יְהוָ֔ה וְקִיקָל֖וֹן עַל־
17 כְּבוֹדֶֽךָ׃ כִּ֣י חֲמַ֤ס לְבָנוֹן֙ יְכַסֶּ֔ךָּ וְשֹׁ֥ד בְּהֵמ֖וֹת יְחִיתַ֑ן מִדְּמֵ֤י
18 אָדָם֙ וַחֲמַס־אֶ֔רֶץ קִרְיָ֖ה וְכָל־יֹ֥שְׁבֵי בָֽהּ׃ מָֽה־הוֹעִ֣יל פֶּ֗סֶל
כִּ֤י פְסָלוֹ֙ יֹצְר֔וֹ מַסֵּכָ֖ה וּמ֣וֹרֶה שָּׁ֑קֶר כִּ֣י בָטַ֞ח יֹצֵ֤ר יִצְרוֹ֙
19 עָלָ֔יו לַעֲשׂ֖וֹת אֱלִילִ֥ים אִלְּמִֽים׃ ה֣וֹי אֹמֵ֤ר לָעֵץ֙ הָקִ֔יצָה
ע֖וּרִי לְאֶ֣בֶן דּוּמָ֑ם ה֣וּא יוֹרֶ֔ה הִנֵּה־ה֗וּא תָּפוּשׂ֙ זָהָ֣ב וָכֶ֔סֶף
כ וְכָל־ר֖וּחַ אֵ֥ין בְּקִרְבּֽוֹ׃ וַֽיהוָ֖ה בְּהֵיכַ֣ל קָדְשׁ֑וֹ הַ֥ס מִפָּנָ֖יו
כָּל־הָאָֽרֶץ׃

CAP. III. ג

ג

2 א תְּפִלָּ֖ה לַחֲבַקּ֣וּק הַנָּבִ֑יא עַ֖ל שִׁגְיֹנֽוֹת׃ יְהוָ֗ה שָׁמַ֣עְתִּי שִׁמְעֲךָ֮
יָרֵאתִי֒ יְהוָ֗ה פָּֽעָלְךָ֙ בְּקֶ֤רֶב שָׁנִים֙ חַיֵּ֔יהוּ בְּקֶ֥רֶב שָׁנִ֖ים
3 תּוֹדִ֑יעַ בְּרֹ֖גֶז רַחֵ֥ם תִּזְכּֽוֹר׃ אֱל֙וֹהַ֙ מִתֵּימָ֣ן יָב֔וֹא וְקָד֥וֹשׁ
מֵהַר־פָּארָ֖ן סֶ֑לָה כִּסָּ֤ה שָׁמַ֙יִם֙ הוֹד֔וֹ וּתְהִלָּת֖וֹ מָלְאָ֥ה
4 הָאָֽרֶץ׃ וְנֹ֙גַהּ֙ כָּא֣וֹר תִּהְיֶ֔ה קַרְנַ֥יִם מִיָּד֖וֹ ל֑וֹ וְשָׁ֖ם חֶבְי֥וֹן
ה עֻזֹּֽה׃ לְפָנָ֖יו יֵ֣לֶךְ דָּ֑בֶר וְיֵצֵ֥א רֶ֖שֶׁף לְרַגְלָֽיו׃ עָמַ֣ד ׀ וַיְמֹ֣דֶד
6 אֶ֗רֶץ רָאָה֙ וַיַּתֵּ֣ר גּוֹיִ֔ם וַיִּתְפֹּֽצְצוּ֙ הַרְרֵי־עַ֔ד שַׁח֖וּ גִּבְע֣וֹת
7 עוֹלָ֑ם הֲלִיכ֥וֹת עוֹלָ֖ם לֽוֹ׃ תַּ֣חַת אָ֔וֶן רָאִ֖יתִי אָהֳלֵ֣י כוּשָׁ֑ן

ירגזון

ב׳ v. 16. מלעיל ibid. למדנחאי אל v. 17. דח׳ בפתח v. 20. הפטרה ליום ב׳ של שבועות. v. 4. עז ‎

8 אזוי ווי דו האָסט פיעל פעלקער בערויבט, ווע‌לען די איבריגע פעלקער דיר בערויבען ; איבער דאָס מענשען בלוט און די גוואַלד־טהאַטען אינ׳ם לאַנד אין שטאָדט קעגען אַלע איהרע איינוואוינער.
9 וועה דעם פערברעכער וועלכער רויבט פאַר זיין הויז, אום צו מאַכען זיין נעסט אין דער הויך אָדער געראַטעט צו ווערען פון דער מאַכט פון שיקזאַל.
10 דו האָסט נאָר פאַר דיין אייגען הויז שאַנדע געפּלאַנט, די פערניכטונג פון פיעל פעלקער וועט דיר זעלבסט שטירצען.
11 וואָרום יעדער שטיין פון וואַנד שרייט (קעגען דיר) און די האָלץ פון קאַרניז ענטפערט איהר,
12 וועה דעם וואָס בויט אַ שטאָדט מיט בלוטפערגיעסונג און גרינדעט אַ שטאָדט אויף אונרעכט.
13 דאָס איז בעשלאָסען פונ׳ם גאָט פון אַרמעען, די פעלקער מיהען זיך און עס איז אויפ׳ן פייער, די נאַציאָנען מאַטערן זיך אומזאָנסט.
14 וואָרום די וועלט וועט פול ווערען מיט אַנערקענונג צו גאָט און זיין עהרע אזוי ווי וואַסער בעדעקט דעם ים.
15 וועה דעם וואָס בּטרינקט זיין פריינד, ער דערלאַנגט נאָך גיפט און בע־רוישענדעס, אום צו קוקען אויף זייער נאַקעטקייט.
16 דו ביזט זאַט מיט שאַנדע אָנשטאָט עהרע, טרינק דו אויך און ווער פער־גיפטעט ; יעצט וועט זיך אויף דיר אַרויפקעהרען דער גיפט בעכער פון גאָט׳ס מאַכט, עקעלהאַפט וועט דיין עהרע זיין.
17 די רויבער־באַנדעס פון לבנון וועלען דיר בעדעקען און דאָס שרייען פון די טהירע וועט דיר צוברעכען איבער דאָס מענשען־בלוט און די גוואַלד־טהאַטען אינ׳ם לאַנד און שטאָדט קעגען אַלע איהרע איינוואוינער.
18 וועלכע נוצען ברענגט דאָס בילד וואָס דער מייסטער מאַכט ? דער גע־גאָסענער בילד און דער פאַלשער לעהרער ? קען דער מייסטער צוטרויען האָבען צו זיינע האַנדווערק ווען ער מאַכט שטומע געצען ?
19 וועה צו דעם וואָס זאָגט צו אַ האָלץ : „וואַך אויף !״ צו אַ שטומען שטיין — „ערמונטער זיך !״ קען דאָס דיין וועגווייזער זיין ? ער איז נאָר בעלעגט מיט גאָלד און זילבער, אָבער קיין לעבהאַפט איז אין איהם ניטאָ.
20 אָבער ווען גאָט איז אין זיין הייליגען טעמפּעל שווייגט אויס עֲהרפורכט דאָס גאַנצע לאַנד.

קאַפּיטעל ג

1 דאָס געבעט פון פּראָפעט חבקוק מיט בעגייסטערונג.
2 גאָט ! זינט איך האָב געהערט דיין רוהם בין איך אין שרעק ; אָ גאָט ! ערהאַלט דיין ווערק ביים לעבען אין יאָהרען פון נויטה, גיעב איהם אַנער־קענונג אין יאָהרען פון נויטה — אין צייט פון צאָרן דערמאָן מיטלייד.
3 ווען גאָט איז פון תימן געקומען און דער הייליגער — פונ׳ם בארג פּאָרן סלה איז דער הימעל בעדעקט געווען מיט זיין פּראַכט און די גאַנצע ערד איז פול געוועזן מיט זיין רוהם.
4 עס איז געווען אַ העללער שיין ווי זונענליכט, שטראַהלען זיינען דערפון אַרויס — דאָרטען איז זיין מאַכט בעהאַלטען.
5 פאַראויס געהט איהם אַ פּעסט און הינטער איהם געהט אַ פּלאָם.
6 שטעלט ער זיך אַוועק וואַנקט די ערד, גיט ער אַ קוק און פעלקער צי־טערן, די אוראַלטע בערג ווערען צושפּליטערט, די אייביג אַלטע בערג בייגען זיך איין, אזוי איז זיין אויפפיהרונג פון אייביג אָן.
7 פאַר זייער פערברעכען האָב איך געזעהען אַז די געצעלטען פון כוש

יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן׃ הֲבִנְהָרִים חָרָה יְהוָה אִם 8
בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ אִם־בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ
מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה׃ עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת 9
אֹמֶר סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע־אָרֶץ׃ רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם י
מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יָדֵיהוּ נָשָׂא׃ שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ 11
עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ׃ בְּזַעַם 12
תִּצְעַד־אָרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם׃ יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע 13
אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹּאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד־
צַוָּאר סֶלָה׃ נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי 14
עֲלִיצֻתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׃ דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר טו
מַיִם רַבִּים׃ שָׁמַעְתִּי ׀ וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלֲלוּ שְׂפָתַי יָבוֹא 16
רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת
לְעַם יְגוּדֶנּוּ׃ כִּי־תְאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ 17
מַעֲשֵׂה־זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא־עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין
בָּקָר בָּרְפָתִים׃ וַאֲנִי בַּיהוָה אֶעְלוֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי׃ 18
יְהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַדְרִכֵנִי 19
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי׃

צפניה

LIBER ZEPHANIÆ.

CAPUT I. א

דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־צְפַנְיָה בֶּן־כּוּשִׁי בֶן־גְּדַלְיָה א
בֶּן־אֲמַרְיָה בֶּן־חִזְקִיָּה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
2 3 אָסֹף אָסֵף כֹּל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה נְאֻם־יְהוָה׃ אָסֵף
אדם

בּ׳ v. 13. ר׳ דגשה v. 14. פרוז קרי v. 17. קמץ ברביע v. 19. עד כאן

ציטערן, עס בעוועגען זיך די פאַרהאַנגען (פון די געצעלטען) אין'ם לאַנד מדין.

8 איז דער עוויגער אויף די טייכען בייז? איז דיין צאָרן אויף די טייכען און דיין וואוטה אויפ'ן ים? אָדער דו רייטסט אויף דיינע פערד (גע־שפּאַנט) צום זיעג וואָגען?

9 עס איז אין גאַנצען אויפגעדעקט דיין בויגען צוליעב דיין וואָרט וואָס דו, עוויגער, האָסט צו די שטאַמען געשוואָרען — טייכען ברעכען דורך די ערד!

10 ווי מען האָט דיר געזעהען ציטערן די בערג, אַ וואַסער שטראָם איז אַרי־בער,דער אָבגרונד האָט געשטורעמט, זיין וואַסער האָט ער הויך געוואָר־פען.

11 די זונן און לבנה זיינען אין זייער וואָהנונג שטעהען געבליעבען, מען געהט נאָכ'ן גלאַנץ פון דיינע פיילען, נאָך דעם העללען שיין פון דיינע שפּיעזען.

12 ווען דו טרעטסט מיט צאָרן איבער אַ לאַנד צוטרעטסטו מיט וואוטה די פעלקער.

13 דו ביזט אַרויסגעגאַנגען העלפען דיין פאָלק, העלפען זיין געזאַלבטען קע־ניג, האָסטו צושמעטערט דעם פאָרשטעהער פון פערברעכערס הויז, דו האָסט אין רואינען געמאַכט פון פונדאַמענט ביז'ן קאַרניז, סלה!

14 מיט זיינע אייגענע שטעקענס האָסטו צולעכערט די פאָרשטעהער פון זיינע אונבעפעסטיגטע שטעדט, וועלכע האָבען געשטרעבט מיר צו פער־ניכטען; די וואָס זייער ריכטיגער פערגעניגען איז צו פערניכטען אונ־געזעהען דעם אָרעמען.

15 דו האָסט דיינע פערד דורכגעפיהרט דעם ים — אַ מאַסע פון פיעל וואַסער.

16 איך האָב דערהערט און מיין לייב האָט געשוידערט, פון דער שטימע האָבען מיינע ליפּען געציטערט, אַזוי ווי אַ פוילונג וואָלט אַריין אין מיינע ביינער האָט אויך מיין אָרט געציטערט; זאָל איך אַזוי רוהען אין אונ־גליקס טאָג און קומען צום פאָלק וועמען ער בעדריקט.

17 דער פייגענבוים בליהט ניט און אין וויינבוימער איז קיין פרוכט ניטאָ, די געוויקסע פון אוילבוים זיינען אויסגעדאַרט, אויך אויף די פעלדער וואַקסט קיין שפּייז; עס איז וועניג שעפּסען אין די שעפּסענשטאַלען און קיינע רינדער אין די רינדער־שטאַלען.

18 איך אָבער בין צופריעדען מיט גאָט, איך פרעה זיך מיט גאָט, מיין הילף.

19 דער עוויגער גאָט איז מיין שטאַרקייט, ער מאַכט מיינע פיס פלינק ווי [ביי] אינדען און פיהרט מיר אויף הויכע פּלעצער. פאַר'ן זינג־מייסטער אויף זינג־אינסטרומענטען. —

צפניה

קאַפּיטעל א

1 גאָט'ס וואָרט, וואָס איז געוועזן צו צפניה כושי'ס זוהן, גדליה'ס זוהן, אמריה'ס זוהן, חזקיה'ס זוהן, אין דער צייט פון יאשיהו, אמון'ס זוהן, קעניג פון יהודה.

2 אַלץ וועל איך אַברוימען פון אויף דער ערד — זאָגט גאָט.

אָדָם וּבְהֵמָה אָסֵף עוֹף־הַשָּׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם וְהַמַּכְשֵׁלוֹת
אֶת־הָרְשָׁעִים וְהִכְרַתִּי אֶת־הָאָדָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
4 נְאֻם־יְהוָה׃ וְנָטִיתִי יָדִי עַל־יְהוּדָה וְעַל כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ
וְהִכְרַתִּי מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־שְׁאָר הַבַּעַל אֶת־שֵׁם
ה הַכְּמָרִים עִם־הַכֹּהֲנִים׃ וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִים עַל־הַגַּגּוֹת
לִצְבָא הַשָּׁמָיִם וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִים הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה
6 וְהַנִּשְׁבָּעִים בְּמַלְכָּם׃ וְאֶת־הַנְּסוֹגִים מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַאֲשֶׁר
7 לֹא־בִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא דְרָשֻׁהוּ׃ הַס מִפְּנֵי אֲדֹנָי יֱהוִה
כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כִּי־הֵכִין יְהוָה זֶבַח הִקְדִּישׁ קְרֻאָיו׃
8 וְהָיָה בְּיוֹם זֶבַח יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־הַשָּׂרִים וְעַל־
9 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל־הַלֹּבְשִׁים מַלְבּוּשׁ נָכְרִי׃ וּפָקַדְתִּי
עַל כָּל־הַדּוֹלֵג עַל־הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא הַמְמַלְאִים בֵּית
י אֲדֹנֵיהֶם חָמָס וּמִרְמָה׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם־
יְהוָה קוֹל צְעָקָה מִשַּׁעַר הַדָּגִים וִילָלָה מִן־הַמִּשְׁנֶה וְשֶׁבֶר
11 גָּדוֹל מֵהַגְּבָעוֹת׃ הֵילִילוּ יֹשְׁבֵי הַמַּכְתֵּשׁ כִּי נִדְמָה כָּל־
12 עַם כְּנַעַן נִכְרְתוּ כָּל־נְטִילֵי כָסֶף׃ וְהָיָה בָּעֵת
הַהִיא אֲחַפֵּשׂ אֶת־יְרוּשָׁלַםִ בַּנֵּרוֹת וּפָקַדְתִּי עַל־הָאֲנָשִׁים
הַקֹּפְאִים עַל־שִׁמְרֵיהֶם הָאֹמְרִים בִּלְבָבָם לֹא־יֵיטִיב יְהוָה
13 וְלֹא יָרֵעַ׃ וְהָיָה חֵילָם לִמְשִׁסָּה וּבָתֵּיהֶם לִשְׁמָמָה וּבָנוּ
14 בָתִּים וְלֹא יֵשֵׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְלֹא יִשְׁתּוּ אֶת־יֵינָם׃ קָרוֹב
יוֹם־יְהוָה הַגָּדוֹל קָרוֹב וּמַהֵר מְאֹד קוֹל יוֹם יְהוָה מַר
טו צֹרֵחַ שָׁם גִּבּוֹר׃ יוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם הַהוּא יוֹם צָרָה
וּמְצוּקָה יוֹם שֹׁאָה וּמְשׁוֹאָה יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה יוֹם עָנָן
16 וַעֲרָפֶל׃ יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה עַל הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת וְעַל
17 הַפִּנּוֹת הַגְּבֹהוֹת׃ וַהֲצֵרֹתִי לָאָדָם וְהָלְכוּ כַּעִוְרִים כִּי
18 לַיהוָה חָטָאוּ וְשֻׁפַּךְ דָּמָם כֶּעָפָר וּלְחֻמָם כַּגְּלָלִים׃ גַּם־
כַּסְפָּם גַּם־זְהָבָם לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת יְהוָה

ובאש

מלרע v. 17.

3 איך וועל אברוימען מענשען און פיה, איך וועל אברוימען די פויגלען פון הימעל און די פיש פונ'ם ים, אויך די שטרויכלונגען צוזאמען מיט די פערברעכער; איך וועל דעם מענשען אויסראָטען פון אויף דער ערד —זאָגט גאָט.

4 איך וועל אויסשטרעקען מיין האנד אויף יהודה און אויף אַלע איינוואוי־נער פון ירושלים; איך וועל אויסראָטען פון דעם אָרט דאָס איבער־געבליעבענע געטץ בעל, די בערופענע פריסטער מיט די כהנים.

5 אויך די וואָס בוקען זיך אויף די דעכער צו די הימעל־פּלאַנעטען, און די וואָס בוקען זיך, שווערענדיג ביי גאָט און ביים קעניג.

6 די וואָס האָבען זיך צוריק געצויגען פון נאָכגעהן גאָט, אזוי ווי די וואָס האָבען גאָט ניט געזוכט און ניט געפאָרשט.

7 ווערט אנשוויגען פאר גאָט, ווארום גאָט'ס טאָג איז נאָהענט — גאָט האָט שוין צוגעגרייט דעם אָפּפער און איינגעלאַדען זיינע געסט.

8 אין דעם טאָג פון גרויסען אָפּפער, וועל איך מיין שטראָף לעגען אויף די פירסטען, אויף די פרינצען און אויף אַלע די וואָס טראָגען פרעמדע קליידער.

9 דאמאלס וועל איך מיין שטראָף לעגען אויף אַלע די וועלכע שפּרינגען איבער'ן שוועל און מאַכען פול דאָס הויז פון זייער הערן מיט גוואלד־טהאָטען און פאַלשקייט.

10 אין יענעם טאָג — זאָגט גאָט — וועט זיך הערען אַ גרויס געשריי פון פיש־טהויער, אַ קלאָג פון לעהרע אנשטאַלט און א גרויסער בראָך פון די בערג.

11 קלאָגט איהר איינוואוינער פון טהאָל, וואָרום דאָס גאַנצע פאָלק כנען איז פערניכטעט געוואָרען, עס זיינען אויסגעראָטעט געוואָרען אַלע מיט זילבער בעלאַדענע.

12 אין יענער צייט וועל איך דורכזוכען ירושלים מיט ליכט און וועל בע־שטראָפען די מענשען, וואָס זיינען פערהאַרטעוועט אויף זייערע הייוועז, די וואָס טראַכטען זיך אין האַרצען: „גאָט טהוט קיין גוטס און קיין שלעכטס!"

13 זייער פערמעגען וועט צורויבט ווערען און זייערע הייזער פערוויסטעט; זיי וועלען בויען הייזער און ניט וואוינען אין זיי, זיי וועלען וויינ־גערטען פלאַנצען און ניט טרינקען זייער וויין.

14 דער גרויסער שטראָף־טאָג פון גאָט איז נאָהענט, ער איז נאָהענט און וועט זעהר שנעל קומען; איך הער שוין דעם אָנקומען פון גאָט'ס טאָג און דאָס ביטערליכע געשריי פון די העלדען.

15 יענער טאָג איז אַ טאָג פון צאָרן, אַ טאָג פון אונגליק און בעדריקונג; אַ טאָג פון צושטערונג און פערוויסטונג, אַ טאָג פון שטאַרקער פינסטער־ניס, אַ טאָג פון וואָלקען און נעבעל.

16 אַ טאָג פון שופר־בלאָזען ביי די פערפעסטיגטע שטעדט און אויף די הויכע ווינקלען.

17 איך וועל אויף די מענשען אַן אונגליק ברענגען און זיי וועלען אַרומ־געהן ווי בלינדע; קוים האָבען זיי צו גאָט געזינדיגט וועט זיך זייער בלוט גיסען ווי זאמד און זייער פלייש וועט צופאַלען אין שטיקער ווי מיסט.

18 זייער זילבער און גאָלד וועלען זיי ניט קענען רעטען אין טאָג פון גאָט'ס צאָרן — דאָס גאַנצע לאַנד וועט פערברענט ווערען פון זיין ראכע־

וּבְאֵשׁ קִנְאָתוֹ תֵּאָכֵל כָּל־הָאָרֶץ כִּי־כָלָה אַךְ־נִבְהָלָה יַעֲשֶׂה
אֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃

ב CAP. II. ב

הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשּׁוּ הַגּוֹי לֹא נִכְסָף׃ בְּטֶרֶם לֶדֶת חֹק כְּמֹץ א 2
עָבַר יוֹם בְּטֶרֶם ׀ לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף־יְהוָה בְּטֶרֶם
לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אַף־יְהוָה׃ בַּקְּשׁוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַנְוֵי 3
הָאָרֶץ אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ בַּקְּשׁוּ־צֶדֶק בַּקְּשׁוּ עֲנָוָה אוּלַי
תִּסָּתְרוּ בְּיוֹם אַף־יְהוָה׃ כִּי עַזָּה עֲזוּבָה תִהְיֶה וְאַשְׁקְלוֹן 4
לִשְׁמָמָה אַשְׁדּוֹד בַּצָּהֳרַיִם יְגָרְשׁוּהָ וְעֶקְרוֹן תֵּעָקֵר׃
הוֹי יֹשְׁבֵי חֶבֶל הַיָּם גּוֹי כְּרֵתִים דְּבַר־יְהוָה עֲלֵיכֶם כְּנַעַן ה
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְהַאֲבַדְתִּיךְ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ וְהָיְתָה חֶבֶל הַיָּם 6
נְוֹת כְּרֹת רֹעִים וְגִדְרוֹת צֹאן׃ וְהָיָה חֶבֶל לִשְׁאֵרִית בֵּית 7
יְהוּדָה עֲלֵיהֶם יִרְעוּן בְּבָתֵּי אַשְׁקְלוֹן בָּעֶרֶב יִרְבָּצוּן כִּי
יִפְקְדֵם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְשָׁב שְׁבוּתָם׃ שָׁמַעְתִּי חֶרְפַּת 8
מוֹאָב וְגִדּוּפֵי בְּנֵי עַמּוֹן אֲשֶׁר חֵרְפוּ אֶת־עַמִּי וַיַּגְדִּילוּ עַל־
גְּבוּלָם׃ לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי 9
מוֹאָב כִּסְדֹם תִּהְיֶה וּבְנֵי עַמּוֹן כַּעֲמֹרָה מִמְשַׁק חָרוּל
וּמִכְרֵה־מֶלַח וּשְׁמָמָה עַד־עוֹלָם שְׁאֵרִית עַמִּי יְבָזּוּם וְיֶתֶר
גּוֹיִ יִנְחָלוּם׃ זֹאת לָהֶם תַּחַת גְּאוֹנָם כִּי חֵרְפוּ וַיַּגְדִּלוּ עַל־ י
עַם יְהוָה צְבָאוֹת׃ נוֹרָא יְהוָה עֲלֵיהֶם כִּי רָזָה אֵת כָּל־ 11
אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ כֹּל אִיֵּי הַגּוֹיִם׃
גַּם־אַתֶּם כּוּשִׁים חַלְלֵי חַרְבִּי הֵמָּה׃ וְיֵט יָדוֹ עַל־צָפוֹן 12 13
וִיאַבֵּד אֶת־אַשּׁוּר וְיָשֵׂם אֶת־נִינְוֵה לִשְׁמָמָה צִיָּה כַּמִּדְבָּר׃
וְרָבְצוּ בְתוֹכָהּ עֲדָרִים כָּל־חַיְתוֹ־גוֹי גַּם־קָאַת גַּם־קִפֹּד 14
בְּכַפְתֹּרֶיהָ יָלִינוּ קוֹל יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן חֹרֶב בַּסַּף כִּי אַרְזָה
עֵרָה׃ זֹאת הָעִיר הָעַלִּיזָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמְרָה טו

בלבבה

ב v. 7. שבותם קרי   v. 14 הה רפה   v. 15. ב׳ טעמים

פייער, איך וועל עס אין גאַנצען שלאָגען, אונערוואַרטעט וועט ער צו־
דריקען אַלע איינוואוינער פון׳ם לאַנד.

קאַפּיטעל ב

1 קלייבט זיך צוזאַמען, איהר אונפערשעהמטעס פאָלק!
2 איידער דער בעשלוס איז פאַרטיג געוואָרען, איידער דער טאָג איז אוועק ווי שפּריי, איידער עס איז נאָך געקומען אויף אייך גאָט׳ס ברע־נענדיגער צאָרן — איידער עס איז אויף אייך געקומען גאָט׳ס שטראָף־טאָג.
3 זוכט גאָט, איהר דעמיטהיגע פון׳ם לאַנד, וואָס האָבען זיינע רעכטע געטהאָן; זוכט גערעכטיגקייט, זוכט דעמיטהיגקייט — פיעלייכט וועט איהר פערבאָרגען ווערען אין גאָט׳ס שטראָף־טאָג.
4 עזה וועט פערלאָזען זיין, אשקלון וועט פערוויסטעט ווערען; אשדוד וועט ווערען אין מיטען העלען טאָג פערטריעבען און עקרון וועט אויסגעריסען ווערען.
5 וועה איז די בעוואוינער פון די ים פּראָווינצען, דאָס פאָלק כרתים, גאָט׳ס פערזאָג איז אויף אייך; כנען, דאָס לאַנד פון פלשתים — איך וועל דיך אונטערברענגען און מאַכען אונבעזעצט.
6 די ים פּראָווינצען וועלען ווערען פלעצער פאַר הירטען וואוינונגען און שעפּסען שטאַלען.
7 די פּראָווינצען וועלען בעלאַנגען צו די איבערגעבליעבענע פון יהודה׳ס הויז, וועלכע וועלען דאָרטען פּיטערן, ביי־נאַכט וועלען זיי שלאָפען אין די הייזער פון אשקלון; ווארום זייער גאָט וועט זיי עראינערן און וועט צוריקברענגען זייער געפאַנגענשאַפט.
8 איך האָב געהערט מואב׳ס זידלעריי און דעם לעסטער פון עמון, וועלכע האָבען מיין פאָלק געזידעלט און שטאָלצירט קעגען זייער לאַנד.
9 דערפאַר זאָגט גאָט פון ארמעען, דער גאָט פון ישראל: ביי מיין לע־בען! מואב וועט ווערען ווי סדום און עמון — ווי עמרה — אַ בעזיץ פאַר דערנער, אַ זאַלץ־גרעבעריי און אַן אייביגע פערוויסטונג; די אי־בערגעבליעבענע פון מיין פאָלק וועלען זיי בערויבען און די בעסטע פון מיין פאָלק וועלען זיי ערבען.
10 דאָס איז זיי פאַר זייער שטאָלץ, פאַר וואָס זיי האָבען געזידעלט און שטאָלצירט קעגען דאָס פאָלק פון גאָט פון די ארמעען.
11 גאָט איז שרעקליך קעגען זיי, ער וועט פערניכטען אַלע געטער פון׳ם לאַנד און יעדער פון זיין אָרט וועט זיך צו איהם בוקען — אַלע נאַציאָ־נען פון די אינזלען.
12 אויך איהר כושים זייט די דערשלאָגענע פון מיין שווערד.
13 ער וועט אויך אויסשפּרייטען זיין האַנד אויף צפון און וועט פערניכטען אשור, ער וועט אויך נינוה מאַכען וויסט — ווילד ווי אַ וויסטע.
14 דאָרטען וועלען ליעגען הערדענווייז פערשיעדענע טהיערע, אויך דער פעליקאַן און איגעל וועלען זיך אויפהאַלטען אויף איהרע זיילען. אַ שטימע זינגט אין פענסטער: „די פערוויסטונג איז אויפ׳ן שוועל, דער צעדער איז אָבגעריסען!״
15 די לוסטיגע שטאָדט וואָס זיצט רוהיג, וואָס טראַכט זיך אין האַרצען:

בִּלְבָבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד אֵיךְ ׀ הָיְתָה לְשַׁמָּה מַרְבֵּץ לַחַיָּה
כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׁרֹק יָנִיעַ יָדוֹ׃

CAP. III. ג

ג

2 א הוֹי מֹרְאָה וְנִגְאָלָה הָעִיר הַיּוֹנָה׃ לֹא שָׁמְעָה בְּקוֹל לֹא
לָקְחָה מוּסָר בַּיהוָה לֹא בָטָחָה אֶל־אֱלֹהֶיהָ לֹא קָרֵבָה׃
3 שָׂרֶיהָ בְקִרְבָּהּ אֲרָיוֹת שֹׁאֲגִים שֹׁפְטֶיהָ זְאֵבֵי עֶרֶב לֹא
4 גָרְמוּ לַבֹּקֶר׃ נְבִיאֶיהָ פֹּחֲזִים אַנְשֵׁי בֹּגְדוֹת כֹּהֲנֶיהָ חִלְּלוּ־
ה קֹדֶשׁ חָמְסוּ תּוֹרָה׃ יְהוָה צַדִּיק בְּקִרְבָּהּ לֹא יַעֲשֶׂה עַוְלָה
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן לָאוֹר לֹא נֶעְדָּר וְלֹא־יוֹדֵעַ עַוָּל
6 בֹּשֶׁת׃ הִכְרַתִּי גוֹיִם נָשַׁמּוּ פִּנּוֹתָם הֶחֱרַבְתִּי חוּצוֹתָם
7 מִבְּלִי עוֹבֵר נִצְדּוּ עָרֵיהֶם מִבְּלִי־אִישׁ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ אָמַרְתִּי
אַךְ־תִּירְאִי אוֹתִי תִּקְחִי מוּסָר וְלֹא־יִכָּרֵת מְעוֹנָהּ כֹּל אֲשֶׁר־
8 פָּקַדְתִּי עָלֶיהָ אָכֵן הִשְׁכִּימוּ הִשְׁחִיתוּ כֹּל עֲלִילוֹתָם׃ לָכֵן
חַכּוּ־לִי נְאֻם־יְהוָה לְיוֹם קוּמִי לְעַד כִּי מִשְׁפָּטִי לֶאֱסֹף
גּוֹיִם לְקָבְצִי מַמְלָכוֹת לִשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעְמִי כֹּל חֲרוֹן אַפִּי
9 כִּי בְּאֵשׁ קִנְאָתִי תֵּאָכֵל כָּל־הָאָרֶץ׃ כִּי־אָז אֶהְפֹּךְ אֶל־עַמִּים
שָׂפָה בְרוּרָה לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם יְהוָה לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד׃
י 11 מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ עֲתָרַי בַּת־פּוּצַי יוֹבִלוּן מִנְחָתִי׃ בַּיּוֹם
הַהוּא לֹא תֵבוֹשִׁי מִכֹּל עֲלִילֹתַיִךְ אֲשֶׁר פָּשַׁעַתְּ בִּי כִּי־אָז ׀
אָסִיר מִקִּרְבֵּךְ עַלִּיזֵי גַּאֲוָתֵךְ וְלֹא־תוֹסִפִי לְגָבְהָה עוֹד בְּהַר
12 קָדְשִׁי׃ וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבֵּךְ עַם עָנִי וָדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה׃
13 שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא־יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלֹא־יְדַבְּרוּ כָזָב וְלֹא־
יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תַּרְמִית כִּי־הֵמָּה יִרְעוּ וְרָבְצוּ וְאֵין
14 מַחֲרִיד׃ רָנִּי בַּת־צִיּוֹן הָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִי וְעָלְזִי
טו בְּכָל־לֵב בַּת יְרוּשָׁלִָם׃ הֵסִיר יְהוָה מִשְׁפָּטַיִךְ פִּנָּה אֹיְבֵךְ
16 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ׀ יְהוָה בְּקִרְבֵּךְ לֹא־תִירְאִי רָע עוֹד׃ בַּיּוֹם
הַהוּא יֵאָמֵר לִירוּשָׁלִַם אַל־תִּירָאִי צִיּוֹן אַל־יִרְפּוּ יָדָיִךְ׃

יהוה

כ׳ v. 15. כ״א ראשו   נ׳ v. 2. 5. קמץ בז״ק   v. 15. כ״א תראי

„איך און מעהר קיינער !״ ווי איז זי עס פערוויסט געוואָרען ? ווי איז זי עס געוואָרען א רוהע אָרט פאר טהיערע ? ווער עס געהט איהר פערביי פייפט און בעוועגט מיט׳ן האנד.

קאַפּיטעל ג

1 וועה צו די פערשמוצטע און פערפלעקטע טיראַנען פון דער שטאָדט :
2 זי האָט קיין ווארנונג געהערט, זי האָט קיין פאָרוואורף אָנגענומען ; אויף גאָט האָט זי ניט געטרויט און צו איהרע ריכטער איז זי ניט נאָהענט געקומען.
3 איהרע פירסטען זיינען ברילענדע לייבען, איהרע ריכטער — אָבענד־וועלף, זיי לאָזען זאגאר קיין ביין איבער.
4 איהרע נביאים זיינען לייכטזיניגע, טריילאָזע מענשען ; איהרע כהנים האָבען דאָס הייליגעס פערשוועכט און קעגען געזעץ געהאנדעלט.
5 דער גערעכטער גאָט איז אין איהר, ער טהוט קיין אונרעכט ; יעדען פריה־מאָרגען, ווי נאָר עס ווערט ליכטיג, גיט ער ארויס זיין אורטהייל — עס ווערט ניט פערפעהלט, און דער פערברעכער וויים דאָך קיין שאַנדע.
6 איך האָב פעלקער אויסגעראָטעט, זייערע הויפּט־שטעדט זיינען לעדיג געוואָרען און זייערע גאסען זיינען וויסט, אָהן דורכגעהער ; זייערע שטעדט זיינען פול מיט ווילדע טהיערע וויל זיי זיינען אָהן מענשען — אָהן איינוואוינער.
7 איך האָב געדענקט אַז אויס רעספּעקט צו מיר וועסטו אַ לעהרע נעהמען, אום עס זאָל די וואוינונג ניט אויסגעראָטעט ווערען לויט ווי איך האָב מיין שטראָף בעשטימט אויף איהר ; זיי אָבער האָבען זיך צוגעאיילט און פערדאָרבען אַלע זייערע טהאַטען.
8 דערפאר זאָגט גאָט : ערוואַרטעט מיר אין דעם טאָג ווען איך וועל זיך נעהמען פערניכטען ! ווארום מיין בעשלוס איז צו פערזאמלען פעלקער און צונויפקלייבען קעניגרייכען, אום אויף זיי מיין צאָרן אויסצוגיסען, מיין גאַנצען ברענענדען צאָרן ; פון דעם ראַכע־פייער מיינעס וועט דאָס גאַנצע לאַנד פערניכטעט ווערען.
9 נאָר דאַמאָלס וועל איך אומקעהרען אַלע פעלקער איין קלאָהרע שפּראַך, אום אַלע זאָלען רופען גאָט׳ס נאָמען און דיענען איהם איינשטימיג.
10 פון יענעם זייט טייך כוש וועט מען מיר אלס געשענק ברענגען מיינע צושפּרייטע אנבעטער.
11 דאַן וועסטו זיך ניט שעהמען פאר אַלע טהאַטען דיינע, מיט וועלכע דו האָסט קעגען מיר ווידערשפּעניגט ; ווארום דאמאלס וועל איך אב־שאפען פון דיר דיינע צופריעדענע שטאָלצע, און דו וועסט שוין מעהר ניט שטאָלצירען אויף מיין הייליגען באַרג.
12 איך וועל ביי דיר איבערלאָזען אַ געמיינדע פון אונטערדריקטע און אָרימע, און זיי וועלען זיך שיטצען אין גאָט׳ס נאָמען.
13 יענע איבערגעבליעבענע פון ישראל וועלען קיין אונרעכט טהאָן און קיין ליגען רעדען ; עס וועט זיך ביי זיי ניט געפינען קיין פאלשע אויסשפּראַכע, ווארום זיי וועלען ארומגעהן און רוהען אונערשראָקען.
14 זינג, טאָכטער ציון ! יובעל, ישראל ! פרעה זיך און זיי צופריעדען מיט׳ן גאַנצען הארצען, טאָכטער ירושלים !
15 גאָט האָט אָבגעשאַפט דיינע אורטהיילער, ער האָט אויסגערוימט דיין פיינד ; גאָט איז ביי דיר אַלס קעניג פון ישראל — דו וועסט מעהר קיין שלעכטס אָנזעהען.

17 יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה
18 יַחֲרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל עָלַיִךְ בְּרִנָּה׃ נוּגֵי מִמּוֹעֵד אָסַפְתִּי
19 מִמֵּךְ הָיוּ מַשְׂאֵת עָלֶיהָ חֶרְפָּה׃ הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת־כָּל־
מְעַנַּיִךְ בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ
כ וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם בְּכָל־הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם׃ בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
אָמַר יְהוָה׃

חגי

LIBER HAGGAI.

CAPUT I. א

א בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי בְּיוֹם אֶחָד
לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־
שְׁאַלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
2 הַגָּדוֹל לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הָעָם הַזֶּה
3 אָמְרוּ לֹא עֶת־בֹּא עֶת־בֵּית יְהוָה לְהִבָּנוֹת׃ וַיְהִי דְּבַר־
4 יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ הַעֵת לָכֶם אַתֶּם לָשֶׁבֶת
ה בְּבָתֵּיכֶם סְפוּנִים וְהַבַּיִת הַזֶּה חָרֵב׃ וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה
6 צְבָאוֹת שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם׃ זְרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהָבֵא
מְעָט אָכוֹל וְאֵין־לְשָׂבְעָה שָׁתוֹ וְאֵין־לְשָׁכְרָה לָבוֹשׁ וְאֵין־
7 לְחֹם לוֹ וְהַמִּשְׂתַּכֵּר מִשְׂתַּכֵּר אֶל־צְרוֹר נָקוּב׃ כֹּה
8 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם׃ עֲלוּ
הָהָר וַהֲבֵאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבָּיִת וְאֶרְצֶה־בּוֹ וְאֶכָּבְדָ* אָמַר
יהוה

ג׳ v. 18. כ״א עליך   v. 20. כ״א לעינדם   א׳ v. 8. ואכבדה קרי

16 אין יענער צייט וועט מען זאָגען צו ירושלים : „שרעק זיך ניט !" צו ציון : „זיי ניט ענטמוטהיגט !"

17 דער עוויגער, דיין גאָט, איז מיט דיר, ער וועט דיר העלדיש העלפען, ער וועט דיר פרעהליכקייט ברענגען, אויס ליעבע צו דיר וועט ער נאָר טראַכטען ווי דיר לוסטיג צו מאַכען מיט געזאַנג.

18 די בענקענדע נאָך פעסט־טעג, וואָס זיינען ביי דיר געווען, איבער וועל־כע דו האָסט אַ שאַנדע געטראָגען — האָב איך פון דיר אָבגעשאַפט.

19 דאַמאָלס וועל איך אַלע דיינע פייניגער אונטערדריקען, איך וועל העל־פען די הינקעדיגע און צוזאַמענברענגען די פערוואָרפענע, איך וועל זיי מאַכען צו רוהם און בערוף אין אַלע לענדער וואו זיי זיינען צו שאַנדע געווען.

20 אין יענער צייט וועל איך אייך צוזאַמען ברענגען, און דאַמאָלס וועל איך אייך צונויפקלייבען ; ווארום איך וועל אייך מאַכען צו אַ בערוף און רוהם אונטער אַלע פעלקער פונ'ם לאַנד, ווען זיי וועלען אייך זעהען צו־ריק, ברענגענדיג אין גאַנצען פון אייער געפאַנגענשאַפט — זאָגט גאָט.

חגי

קאַפּיטעל א

1 אין צווייטען יאָהר פון קעניג דריוש, אין זעקסטען מאָנאַט, איין טאָג אין מאָנאַט, איז גאָט'ס וואָרט געווען, דורך דעם נביא חגי, צו זרבבל, שאַלתיאל'ס זוהן, דער פירשט פון יהודה און צו יהושע, יהוצדק'ס זוהן, דעם אָבער־כהן, אַזוי צו זאָגען :

2 אַזוי הייסט דער גאָט פון אַלע אַרמעען זאָגען — דאָס פאָלק זאָגט : „עס איז נאָך ניט געקומען די צייט, די צייט צו בויען גאָט'ס הויז."

3 דערפאַר איז גאָט'ס וואָרט געקומען דורך חגי דעם נביא אַזוי צו זאָגען :

4 „איז יעצט צייט פאַר אייך צו זיצען אין אייערע פערפוצטע הייזער ווען דיעזעס הויז איז פערוויסט ?"

5 אַלזאָ אַזוי זאָגט גאָט פון די אַרמעען : „בעטראַכט נאָר אייער אויפפיה־רונג ! —

6 איהר פערזעעהט פיעל און ברענגט אַריין ווייניג, איהר עסט און זייט ניט זאַט, איהר טרינקט און זייט ניט גענוג אָנגעטרונקען ; און יעדער פער־דיענער פערדיענט (אָנצופיהלען) אַ לעכערדיגען זאַק".

7 דאַרום האָט גאָט פון אַרמעען געזאָגט : „בעטראַכט נאָר אייער אויפ־פיהרונג !"

8 „געהט אַרויף אויפ'ן באַרג, ברענגט האָלץ און בויט אויף דאָס הויז — עס וועט מיר אָנגענעהם זיין און איך וועל מיין עהרע האָבען" — זאָגט גאָט.

9 יְהוָה׃ פָּנֹה אֶל־הַרְבֵּה וְהִנֵּה לִמְעָט וַהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי
בוֹ יַעַן מֶה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא חָרֵב
י וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ עַל־כֵּן עֲלֵיכֶם כָּלְאוּ שָׁמַיִם
11 מִטָּל וְהָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ׃ וָאֶקְרָא חֹרֶב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־
הֶהָרִים וְעַל־הַדָּגָן וְעַל־הַתִּירוֹשׁ וְעַל־הַיִּצְהָר וְעַל אֲשֶׁר
תּוֹצִיא הָאֲדָמָה וְעַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־יְגִיעַ
12 כַּפָּיִם׃ וַיִּשְׁמַע זְרֻבָּבֶל ׀ בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן־
יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכֹל ׀ שְׁאֵרִית הָעָם בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־דִּבְרֵי חַגַּי הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה
13 אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר חַגַּי מַלְאַךְ
יְהוָה בְּמַלַאֲכוּת יְהוָה לָעָם לֵאמֹר אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה׃
14 וַיָּעַר יְהוָה אֶת־רוּחַ זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶת־
רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־רוּחַ כֹּל שְׁאֵרִית
הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ מְלָאכָה בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃
טו בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ בַּשִּׁשִּׁי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם
לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ׃

CAP. II. ב

ב

א בַּשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי
2 הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ אֱמָר־נָא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת
יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל־שְׁאֵרִית
3 הָעָם לֵאמֹר׃ מִי בָכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת
הַזֶּה בִּכְבוֹדוֹ הָרִאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא
4 כָמֹהוּ כְּאַיִן בְּעֵינֵיכֶם׃ וְעַתָּה חֲזַק זְרֻבָּבֶל ׀ נְאֻם־יְהוָה
וַחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַחֲזַק כָּל־עַם
הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
ה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי
6 עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם אַל־תִּירָאוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וַאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם

ואת־

9 איהר שטרעבט נאָך פיעל און האָט ווענינ, און אז איהר ברענגט עס אין הויז אריין, בלאָז איך עס אוועק, פאַר וואָס איז עס אזוי ? — זאָגט גאָט פון ארמעען — ווייל מיין הויז איז וויסט און איהר לויפט יעדער צו זיין הויז.

10 דערפאַר זיינען פאַר אייך די הימלען פערשלאָסען אז זיי זאָלען קיין טהוי געבען, אויך די ערד פערשליסט איהרע פראָדוקטען.

11 איך וועל רופען א טריקעניס אויף דר'ערד, אויף די בערג, אויף קאָרן, וויין און אויל, אויף אלץ וואָס וואקסט פון דר'ערד, אויך אויף מענשען און פיה און אויף אלץ וואָס איהר ארבייט מיט אייערע הענד."

12 זרבבל, שאלתיאל'ס זוהן, יהושע, יהוצדק'ס זוהן, דער אָבער־כהן און אלע איבריגע פון פאָלק, האָבען געהערט די שטימע פון עווינען, זייער גאָט, אויך די רייד פון חגי דעם נביא, וועמען דער עוויגער, זייער גאָט, האָט געשיקט ; און דאָס פאָלק האָט געפירכטעט פאַר גאָט.

13 דאַן האָט חגי, דער געשיקטער פון גאָט, געזאָגט צום פאָלק, בעפאָלמעכ־טיגט פון גאָט, אזוי צו זאָגען : „איך בין מיט אייך !" — זאָגט גאָט.

14 און גאָט האָט ערוועקט דעם גייסט פון זרבבל שאלתיאל'ס זוהן, פירשט פון יהודה, אויך דעם אָבער־כהן, און דעם גייסט פון אלע איבריגע פונ'ם פאָלק און זיי זיינען געקומען און גענומען ארבייטען אינ'ם הויז פון דעם עווינען, זייער גאָט.

15 דאָס האָט פּאַסירט אין פיער־און צוואַנציגסטען טאָג פון זעקסטען מאָנאט, אין צווייטען יאָהר פון קעניג דריוש.

קאַפּיטעל ב

1 אין זיבעטען מאָנאט, איין־און־צוואַנציג טעג אין מאָנאט איז גאָט'ס וואָרט געווען, דורך חגי דעם נביא, אזוי צו זאָגען :

2 זאָג נאָר צו זרבבל'ן, שאלתיאל'ס זוהן, פירשט פון יהודה, און צו יהושע'ן, יהוצדק'ס זוהן, דעם אָבער־כהן, אויך צו די איבריגע פונ'ם פאָלק, אזוי צו זאָגען —

3 ווער איז פון די געבליבענע אונטער אייך וואָס האָט דיזעס הויז געזעהען אין פריהערדיגען גלאַנץ, ווי געפעהלט עס אייך יעצט ? איך דענק אז עס האָט קיין אויסזעהען אין אייערע אויגען.

4 אלזאָ שטארק זיך, זרבבל — זאָגט גאָט — און שטארק זיך, יהושע, יהוצדק'ס זוהן, דער אָבער־כהן, אויך שטארקט זיך דאָס גאַנצע פאָלק פונ'ם לאַנד — זאָגט גאָט — און זעצט פאַר אייער ארבייט ; וואָרום איך בין מיט אייך — זאָגט גאָט. זעצט פאַר אייער ארבייט, וואָרום איך בין מיט אייך — זאָגט גאָט פון ארמעען.

5 זינט איך האָב מיט אייך א וואָרט געשלאָסען ארויסגעהענדיג פון מצרים און מיין גייסט איז מיט אייך — שרעקט זיך ניט !

6 וואָרום גאָט פון ארמעען האָט אזוי געזאָגט : עס וועט ניט לאַנג געדויערן און איך וועל מאכען שטורמען די הימלען און די ערד, דעם ים און די טריקעניש ;

ואת־הארץ ואת־הים ואת־החרבה׃ והרעשתי את־כל־ 7
הגוים ובאו חמדת כל־הגוים ומלאתי את־הבית הזה
כבוד אמר יהוה צבאות׃ לי הכסף ולי הזהב נאם 8
יהוה צבאות׃ גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון 9
מן־הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום
נאם יהוה צבאות׃ בעשרים וארבעה לתשיעי י
בשנת שתים לדריוש היה דבר־יהוה ביד־חגי הנביא
לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות שאל־נא את־הכהנים 11
תורה לאמר׃ הן ׀ ישא־איש בשר־קדש בכנף בגדו ונגע 12
בכנפו אל־הלחם ואל־הנזיד ואל־היין ואל־שמן ואל־
כל־מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא׃ ויאמר 13
חגי אם־יגע טמא־נפש בכל־אלה היטמא ויענו הכהנים
ויאמרו יטמא׃ ויען חגי ויאמר כן העם־הזה וכן־הגוי 14
הזה לפני נאם־יהוה וכן כל־מעשה ידיהם ואשר
יקריבו שם טמא הוא׃ ועתה שימו־נא לבבכם מן־היום טו
הזה ומעלה מטרם שום־אבן אל־אבן בהיכל יהוה׃
מהיותם בא אל־ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל־ 16
היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים׃ הכיתי 17
אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל־מעשה ידיכם
ואין־אתכם אלי נאם־יהוה׃ שימו־נא לבבכם מן־היום 18
הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן־היום
אשר־יסד היכל־יהוה שימו לבבכם׃ העוד הזרע 19
במגורה ועד־הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא
מן־היום הזה אברך׃ ויהי דבר־יהוה ׀ שנית אל־ כ
חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר׃ אמר אל־זרבבל 21
פחת־יהודה לאמר אני מרעיש את־השמים ואת־הארץ׃
והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים 22

והפכתי

כ״א אל v. 10.

7 און איך וועל אויפשטורמען אלע פעלקער און עס וועלען אהער קומען די בעסטע פון אלע פעלקער, ביז איך וועל דאס הויז פול מאכען מיט עהרע — אזוי זאגט גאט פון ארמעען.

8 „מיר געהערט דאס זילבער אויך מיר געהערט דאס גאלד !" — זאגט גאט פון ארמעען.

9 עס וועט גרעסער זיין דער פראכט פון דיעזעס לעצטעס הויז אלס דאס ערשטע איז געווען — זאגט גאט פון ארמעען — און אין דיעזען ארט וועל איך אריינגעבען פריעדען — זאגט גאט פון ארמעען.

10 אין פיער־און־צוואנציגסטען (טאג) פון ניינטען מאנאט, צווייטען יאהר פון דריוש, איז גאט'ס ווארט געווען, דורך חגי דעם נביא, אזוי צו זאגען :

11 אזוי זאגט גאט פון ארמעען — פרעגט נאר די כהנים א געזעץ, זאגענדיג :

12 „ווען יעמאנד טראגט הייליגעס פלייש אין ברעג פון זיין קלייד, און ער בעריהרט מיט זיין ברעג (קלייד) ברויט, געקעכטס, וויין אויל אדער וועלכע־עס־איז שפייז, בלייבט עס הייליג ?" די כהנים האבען געענט־פערט און געזאגט : „ניין !"

13 האט חגי געזאגט : „אויב איינער וואס איז אונריין פון א טוידטען קער־פער זועט דאס אלץ בעריהרען ווערט עס אונריין ?" די כהנים האבען גע־ענטפערט און געזאגט : „עס ווערט אונריין !"

14 דאן האט חגי געענטפערט און געזאגט : „ווי דיעזע געמיינדע אזוי איז פאר מיר דאס גאנצע פאלק" —זאגט גאט— אזוי איז אלץ וואס זיי טהוען מיט זייערע הענד, אלץ וואס זיי ברענגען דארט איז אונריין.

15 אלזא זייט פארזיכטיג פון היינט אן און ווייטער — איידער מ'האט נאך געלעגט א שטיין אויף א שטיין אין גאט'ס טעמפעל.

16 זינט דער צייט ווען מ'פלעגט קומען צו א געטריידע קופע פון צוואנציג מאאס און געפינען נאר צעהן, קומען אין א וויינקעלער אנשעפען פופ־ציג פורה און געפינען נאר צוואנציג.

17 איך האב אייך געשלאגען מיט קארנבראנד און פערגעלטקייט, און אלץ וואס איהר מאכט מיט אייערע הענד האב איך מיט האגעל צובראכען, און קיינער פון אייך ווענדעט זיך צו מיר — זאגט גאט.

18 זייט פארזיכטיג פון דיעזען טאג אן און ווייטער — פון פיער־און־צוואנ־ציגסטען טאג אין ניינטען מאנאט, זינט מ'האט דעם גרונד געמאכט צו גאט'ס טעמפעל. בעטראכט גוט.

19 זאלאנג עס זיינען נאך דא זוימען אין זוימען צימער, איידער דער וויינ־בוים, פייגענבוים, מילגרוים און אוילבוים האבען נאך ניט צייטיג גע־מאכט (זייער פרוכט) — פון היינט אן און וועל איך אייך בענשען.

20 א צווייטען מאל איז גאט'ס ווארט געווען צו חגי'ן אין פיער־און צוואנ־ציגסטען טאג פון מאנאט, אזוי צו זאגען :

21 זאג צו זרבבל, פירשט פון יהודה, אזוי צו זאגען : **איך וועל אויפ־שטורעמען דעם הימעל און די ערד !**

22 איך וועל איבערקעהרען טהראנען און פערטיליגען די שטארקסטע פון די

וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ וְיָרְדוּ סוּסִים וְרֹכְבֵיהֶם אִישׁ
23 בְּחֶרֶב אָחִיו׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת אֶקָּחֲךָ
זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל עַבְדִּי נְאֻם־יְהוָה וְשַׂמְתִּיךָ כַּחוֹתָם
כִּי־בְךָ בָחַרְתִּי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

זכריה

LIBER ZACHARIÆ.

CAPUT I. א

א בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה
2 אֶל־זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָה בֶּן־עִדּוֹ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ קָצַף יְהוָה
3 עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קָצֶף׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם
4 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ אַל־תִּהְיוּ כַאֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ־
אֲלֵיהֶם הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם הָרָעִים וְלֹא שָׁמְעוּ
ה וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ אֲבוֹתֵיכֶם אַיֵּה־הֵם וְהַנְּבִאִים
6 הַלְעוֹלָם יִחְיוּ׃ אַךְ ׀ דְּבָרַי וְחֻקַּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים הֲלוֹא הִשִּׂיגוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כַּאֲשֶׁר זָמַם
יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ כִּדְרָכֵינוּ וּכְמַעֲלָלֵינוּ כֵּן עָשָׂה
7 אִתָּנוּ׃ בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְעַשְׁתֵּי־עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־
חֹדֶשׁ שְׁבָט בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
8 זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־עִדּוֹא הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ רָאִיתִי ׀ הַלַּיְלָה
וְהִנֵּה־אִישׁ רֹכֵב עַל־סוּס אָדֹם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים

אשר

4 ו׳ יתיר ו׳

פעלקער־רעגיערונגען; איך וועל איבערקעהרען דעם וואָגען מיט'ן רייטער, עס וועלען פאַלען פערד און רייטער — איינער פון דעם אַנדערענס שווערד.

23 אָט אין יענעם טאָג — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועל איך דיר, מיין קנעכט, זרבבל שאלתיאל'ס זוהן נעהמען, איך וועל דיר האַלטען ווי אַ זיעגעל־רינג, ווייל נאָר דיר האָב איך ערוועהלט — זאָגט גאָט פון ארמעען.

זכריה

קאַפּיטעל א

1 אין אַכטען מאָנאַט פון צווייטען יאָהר צו דריוש, איז גאָט'ס וואָרט געוועזען צו זכריה ברכיה'ס זוהן, זוהן פון עדו, דעם נביא, אַזוי צו זאָגען:

2 דער עוויגער האָט אויף אייערע עלטערן זיין צאָרן געבראַכט.

3 און זאָלסט זיי זאָגען: אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון ארמעען: קעהרט זיך צו מיר — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועל איך זיך צו אייך קעהרען, זאָגט גאָט פון ארמעען.

4 זייט ניט ווי אייערע עלטערן, וועלכע די פריהערדיגע נביאים האָבען גע־ווארענט זאָגענדיג: „אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — קעהרט זיך צוריק פון אייערע שלעכטע וועגען און אייערע שלעכטע טהאַטען!" זיי האָבען אָבער די נביאים ניט געהערט און אויף מיר ניט צוגעהערט — זאָגט גאָט.

5 וואו זיינען יעצט אייערע עלטערן? און וועלען דען די נביאים אייביג לעבען?

6 אָבער מיינע וואַרנונגען און מיינע בעשטימטע שטראָפען, וואָס איך האָב אייך פאַראויס געזאָגט דורך מיינע קנעכט, די נביאים, דאָס איז אייערע עלטערן אָנגעקומען; דאַן האָבען זיי זיך בעדענקט און געזאָגט: „ווי גאָט פון אַרמעען האָט בעשלאָסען צו טהאָן מיט אונז, לויט אונזער אויפ־פיהרונג און טהאַטען, אַזוי האָט ער מיט אונז געטהאָן."

7 אין פיער־און־צוואַנציגסטען טאָג פון עלפטען מאָנאַט, ד. ה. אין מאָנאַט שבט, אין צווייטען יאָהר פון דריו"ש, איז גאָט'ס וואָרט געוועזען, צו זכריה, ברכיה'ס זוהן, דער זוהן פון עדו, דער נביא, אַזוי צו זאָגען:

8 היינטיגע נאַכט האָב איך געזעהען אַ מאַן רייטענדיג אויף אַ רויטען פערד, ווען ער איז געשטאַנען צווישען די מירטהען וואָס אין זומפּ, און

אֲשֶׁ֣ר בַּמְּצֻלָ֑ה וְאַחֲרָיו֙ סוּסִ֣ים אֲדֻמִּ֔ים שְׂרֻקִּ֖ים וּלְבָנִֽים׃
9 וָאֹמַ֖ר מָה־אֵ֣לֶּה אֲדֹנִ֑י וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י הַמַּלְאָךְ֙ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֔י אֲנִ֥י
אַרְאֶ֖ךָּ מָה־הֵ֥מָּה אֵֽלֶּה׃ וַיַּ֛עַן הָאִ֛ישׁ הָעֹמֵ֥ד בֵּין־הַהֲדַסִּ֖ים י
11 וַיֹּאמַ֑ר אֵ֚לֶּה אֲשֶׁ֣ר שָׁלַ֣ח יְהוָ֔ה לְהִתְהַלֵּ֖ךְ בָּאָֽרֶץ׃ וַיַּעֲנ֞וּ
אֶת־מַלְאַ֣ךְ יְהוָ֗ה הָעֹמֵד֙ בֵּ֣ין הַהֲדַסִּ֔ים וַיֹּאמְר֖וּ הִתְהַלַּ֣כְנוּ
12 בָאָ֑רֶץ וְהִנֵּ֥ה כָל־הָאָ֖רֶץ יֹשֶׁ֥בֶת וְשֹׁקָֽטֶת׃ וַיַּ֣עַן מַלְאַךְ יְהוָה֮
וַיֹּאמַר֒ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת עַד־מָתַ֗י אַתָּה֙ לֹֽא־תְרַחֵ֣ם אֶת־
יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וְאֵ֖ת עָרֵ֣י יְהוּדָ֑ה אֲשֶׁ֣ר זָעַ֔מְתָּה זֶ֖ה שִׁבְעִ֥ים שָׁנָֽה׃
13 וַיַּ֣עַן יְהוָ֗ה אֶת־הַמַּלְאָךְ֙ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֔י דְּבָרִ֥ים טוֹבִ֖ים דְּבָרִ֥ים
14 נִחֻמִ֑ים׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י הַמַּלְאָךְ֙ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֔י קְרָ֣א לֵאמֹ֔ר כֹּ֥ה
אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת קִנֵּ֧אתִי לִירוּשָׁלִַ֛ם וּלְצִיּ֖וֹן קִנְאָ֥ה גְדוֹלָֽה׃
טו וְקֶ֤צֶף גָּדוֹל֙ אֲנִ֣י קֹצֵ֔ף עַל־הַגּוֹיִ֖ם הַשַּׁאֲנַנִּ֑ים אֲשֶׁ֤ר אֲנִי֙ קָצַ֣פְתִּי
16 מְּעָ֔ט וְהֵ֖מָּה עָזְר֥וּ לְרָעָֽה׃ לָכֵ֞ן כֹּה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה שַׁ֤בְתִּי
לִירוּשָׁלִַ֙ם֙ בְּֽרַחֲמִ֔ים בֵּיתִי֙ יִבָּ֣נֶה בָּ֔הּ נְאֻ֖ם יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת
17 וְקָוֶ֥ה* יִנָּטֶ֖ה עַל־יְרוּשָׁלִָֽם׃ ע֣וֹד ׀ קְרָ֣א לֵאמֹ֗ר כֹּ֤ה אָמַר֙
יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת ע֛וֹד תְּפוּצֶ֥נָה עָרַ֖י מִטּ֑וֹב וְנִחַ֨ם יְהוָ֥ה עוֹד֙
אֶת־צִיּ֔וֹן וּבָחַ֥ר ע֖וֹד בִּירוּשָׁלִָֽם׃

ב Cap. II. ב

2 וָאֶשָּׂ֥א אֶת־עֵינַ֖י וָאֵ֑רֶא וְהִנֵּ֖ה אַרְבַּ֥ע קְרָנֽוֹת׃ וָאֹמַ֗ר אֶל־ א
הַמַּלְאָ֛ךְ הַדֹּבֵ֥ר בִּ֖י מָה־אֵ֑לֶּה וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י אֵ֤לֶּה הַקְּרָנוֹת֙
3 אֲשֶׁ֣ר זֵר֣וּ אֶת־יְהוּדָ֔ה אֶת־יִשְׂרָאֵ֖ל וִירוּשָׁלִָֽם׃ וַיַּרְאֵ֣נִי
4 יְהוָ֔ה אַרְבָּעָ֖ה חָרָשִֽׁים׃ וָאֹמַ֗ר מָ֛ה אֵ֥לֶּה בָאִ֖ים לַעֲשׂ֑וֹת
וַיֹּ֣אמֶר לֵאמֹ֗ר אֵ֣לֶּה הַקְּרָנ֞וֹת אֲשֶׁר־זֵר֣וּ אֶת־יְהוּדָ֗ה כְּפִי־
אִישׁ֙ לֹא־נָשָׂ֣א רֹאשׁ֔וֹ וַיָּבֹ֣אוּ אֵ֗לֶּה לְהַחֲרִ֣יד אֹתָ֔ם לְיַדּ֞וֹת
אֶת־קַרְנ֣וֹת הַגּוֹיִ֗ם הַנֹּשְׂאִ֥ים קֶ֛רֶן אֶל־אֶ֥רֶץ יְהוּדָ֖ה לְזָרוֹתָֽהּ׃
וָאֶשָּׂ֥א עֵינַ֛י וָאֵ֖רֶא וְהִנֵּה־אִ֑ישׁ וּבְיָד֖וֹ חֶ֥בֶל מִדָּֽה׃ ה
6 וָאֹמַ֕ר אָ֖נָה אַתָּ֣ה הֹלֵ֑ךְ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י לָמֹד֙ אֶת־יְר֣וּשָׁלִַ֔ם
לראות

א' * 16. וקו קרי

הינטער איהם זיינען געשטאַנען פערד טונקעל־רויטע, העלל־רויטע און ווייסע.

9 איך האָב געזאָגט : וואָס בעדייטעט דאָס. מיין הערר ? האָט דער מלאך וואָס רעדט צו מיר געזאָגט : „איך וועל דיר ערקלעהרען וואָס דאָס בע־דייטעט !

10 דאַן האָט געענטפערט דער מאַן וואָס שטעהט צווישען די מירטהען און געזאָגט : „גאָט האָט זיי געשיקט דורכצוגעהן דאָס לאַנד.״

11 און זיי האָבען געענטפערט גאָט'ס מלאך וואָס שטעהט צווישען די מיר־טהען און האָבען געזאָגט : „מיר זיינען דורכגעגאַנגען דאָס לאַנד, און עס איז אינ'ם לאַנד רוהיג איבעראַל״.

12 האָט גאָט'ס מלאך אויסגעשריען און געזאָגט : „גאָט פון אַרמעען ! ווי לאַנג נאָך וועסטו זיך ניט ערבאַרעמען איבער ירושלים און די שטעדט פון יהודה, וועלכע דו האָסט מיט דיין צאָרן בעשטראָפט צייט זיעבציג יאָהר ?״

13 דאַן האָט גאָט געענטפערט דעם מלאך וואָס רעדט מיט מיר מיט גוטע ווערטער — טרייסט־ווערטער.

14 און דער מלאך וואָס רעדט צו מיר האָט צו מיר געזאָגט : „רוף אויס פאָל־גענדעס : — אַזוי זאָגט גאָט פון אַרמעען : „איך וועל זיך מיט גרויס אייפער אָננעהמען פאַר ירושלים און ציון,

15 און אַזוי די רוהיגע פעלקער וועל איך גרויס צאָרן לעגען, ווייל ווי איך בין עטוואָס צאָרניג געוואָרען האָבען זיי זיך דערמיט בענוצט שלעכטס צו טהאָן.״

16 דערפאַר האָט גאָט אַזוי גערעדט : איך קעהר זיך צוריק צו ירושלים, מיט מיטלייד צו איהר — זאָגט גאָט פון אַרמעען — וועט מיין הויז געבויט ווערען, און אַ מאָס־שנור (פון בויער) וועט פערצויגען זיין איבער ירושלים.

17 רוף נאָך אויס אַזוי צו זאָגען : אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון אַרמעען — מיינע שטעדט וועלען נאָך איבערפלייצט ווערען מיט גוטעס, גאָט וועט נאָך טרייסטען ציון און אויסערוועהלען ירושלים.

קאַפּיטעל ב

1 און איך האָב אויפגעהויבען מיינע אויגען און דערזעהען פיער הערנער,

2 האָב איך געזאָגט צום מלאך וואָס רעדט מיט מיר : „וואָס בעדייטען דיעזע ?״ האָט ער צו מיר געזאָגט : דאָס זיינען די הערנער וועלכע האָ־בען צושפּרייט יהודה, ישראל און ירושלים.

3 דאַן האָט מיר גאָט געוויזען פיער מייסטערס ;

4 האָב איך געפרעגט : „וואָס וועלען זיי טהאָן ?״ האָט ער מיר פאָל־גענדעס געענטפערט : ווען די הערנער, וועלכע האָבען צושפּרייט די איינוואוינער פון יהודה, ביז קיינער האָט געקענט אַ קאָפּ אויפהויבען, זיינען דיעזע געקומען זיי אונערוואַרטעט צו בעפאַלען אום אָבצוברעכען די הערנער פון די פעלקער, וואָס הויבען אויף אַ האָרן אויפ'ן לאַנד יהודה צו צושפּרייטען איהר.

5 אַז איך האָב אויפגעהויבען מיינע אויגען האָב איך דערזעהען אַז עס שטעהט אַ מאַן און האַלט אין האַנד אַ מאָס־שנור ;

6 איך האָב געזאָגט : „וואו געהסטו ?״ האָט ער מיר געזאָגט „אויס־מעסטען ירושלים אום צו זעהען ווי לאַנג און ווי ברייט זי איז.״

7 לִרְאוֹת כַּמָּה־רָחְבָּהּ וְכַמָּה אָרְכָּהּ׃ וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
8 בִּי יֹצֵא וּמַלְאָךְ אַחֵר יֹצֵא לִקְרָאתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָו רֻץ
דַּבֵּר אֶל־הַנַּעַר הַלָּז לֵאמֹר פְּרָזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלַ͏ִם מֵרֹב
9 אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ׃ וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת
י אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ׃ הוֹי הוֹי וְנֻסוּ
מֵאֶרֶץ צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי כְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם
11 פֵּרַשְׂתִּי אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ הוֹי צִיּוֹן הִמָּלְטִי יוֹשֶׁבֶת
12 בַּת־בָּבֶל׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחַר כָּבוֹד
שְׁלָחַנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשֹּׁלְלִים אֶתְכֶם כִּי הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ
13 בְּבָבַת עֵינוֹ׃ כִּי הִנְנִי מֵנִיף אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ שָׁלָל
14 לְעַבְדֵיהֶם וִידַעְתֶּם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחָנִי׃ *רָנִּי
וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם־יְהוָה׃
טו וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם
וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֵלָיִךְ׃
16 וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר
17 עוֹד בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ הַס כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נֵעוֹר
מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ׃

CAP. III. ג

ג
א וַיַּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ יְהוָה
2 וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן
יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלָ͏ִם
3 הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ׃ וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֻשׁ בְּגָדִים
4 צוֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים
לְפָנָיו לֵאמֹר הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
ה רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֺנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ מַחֲלָצוֹת׃ וָאֹמַר
יָשִׂימוּ צָנִיף טָהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשִׂימוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־
6 רֹאשׁוֹ וַיַּלְבִּשֻׁהוּ בְּגָדִים וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד׃ וַיָּעַד מַלְאַךְ

יהוה

ב v. 8. אלו קרי v. 10. כ״א בארבע v. 14. הפטרה בהעלתך וגם לשבת וחנכה

7 ווען דער מלאך וואָס רעדט צו מיר איז אוועק, איז אַן אַנדער מלאך איהם אַנטקעגען געקומען

8 און געזאָגט צו איהם: לויף, זאָג יענעם איינגעל אַזוי: — ירושלים וועט בעוואוינט ווערען מיט זעהר אַ גרויסע בעפעלקערונג, עס וועלען אין איהר זיין פיעל מענשען און פיה.

9 און איך זעלבסט — זאָגט גאָט — וועל איהר דיענען אַלס אַ פייער־דיגע מויער־וואַנד ארום און אין איהר וועל איך געעהרט זיין.

10 עס איז אַן אויסגעשריי: „לויפט זיך צוזאַמען פון די צפון־לענדער! — זאָגט גאָט, ווארום איך האָב אייך ווייט פונאַנדערגעשפּרייט ווי די פיער זייטען פון הימעל.

11 אַנטלויף, אָה ציון, איינוואוינערין פון די בבל לענדער!

12 ווארום אַזוי האָט געזאָגט גאָט פון ארמעען: „צוליעב עהרע האָט ער מיר פונאַנדערגעשפּרייט אונטער די פעלקער וואָס בערויבען אייך יעצט, ווארום דער וואָס בעריהרט אייך בעריהרט זיין אויג־אַפּפּעל.

13 איך וועל אויף זיי מיין האַנד אויפהויבען און זיי וועלען ווערען רויב פאַר זייערע פערשקלאַפּטע, אום איהר זאָלט וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר געשיקט.

14 זינג און זינג פרעהליך, ציון טאָכטער! ווארום איך קום און וועל ביי דיר וואוינען — זאָגט גאָט.

15 דאַן וועלען זיך פיעל פעלקער אַנשליסען צו גאָט און זיי וועלען מיין פאָלק ווערען; אָבער איך וועל וואוינען נאָר ביי דיר. זיי וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר צו דיר געשיקט.

16 און גאָט האָט געמאַכט יהודה׳ן ערבען זיין טהייל אויף דאָס הייליגע לאַנד און ער האָט ווידער אויסגעקליבען ירושלים.

17 שווייגט אַלע בעשעפעניסען אויס פורכט פאַר גאָט! ווארום ער האָט זיך ערוואַכט פון זיין הייליגער וואוינונג.

קאַפּיטעל ג

1 ער האָט מיר געוויזען יהושע דעם אָבער־כהן שטעהענדיג פאַר גאָטס מלאך און דער שטן שטעהט נעבען זיין רעכטע האַנד אום צו פערקלאַגען איהם.

2 אָבער גאָט האָט געזאָגט צום שטן: גאָט פלוכט דיר, אַ שטן! עס פלוכט דיר דער גאָט וואָס האָט אויסערוועהלט ירושלים! איז עס ניט אַ שטיק האָלץ ארויסגעצויגען פון פייער?

3 יהושע איז געוועזען געקליידעט אין שמוציגע קליידער ווען ער איז געשטאַ־נען פאַר דעם מלאך.

4 האָט ער הויך געזאָגט צו אַלעמען וואָס זיינען נעבען איהם געשטאַנען אַזוי צו זאָגען: „נעהמט פון איהם אַראָב די שמוציגע קליידער!" און צו איהם האָט ער געזאָגט: „זעה! איך נעהם פון דיר אַראָב דיין זינד און בעקלייד דיר מיט פיינע קליידער."

5 האָב איך געזאָגט: „זאָל מען אַ ריינעם מיץ אויף זיין קאָפּ אַרויפּ־לעגען!" מען האָט גלייך אַ ריינעם מיץ אויף זיין קאָפּ ארויפגעלעגט און אָנגעטהאָן פיינע קליידער, אין נעגענוואַרט פון גאָט׳ס מלאך.

6 דאַן האָט גאָט׳ס מלאך, געוואָרענט יהושע׳ן זאָגענדיג:

7 יְהוָ֔ה בִּיהוֹשֻׁ֖עַ לֵאמֹֽר׃ כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת אִם־בִּדְרָכַ֤י
תֵּלֵךְ֙ וְאִ֣ם אֶת־מִשְׁמַרְתִּ֣י תִשְׁמֹ֔ר וְגַם־אַתָּה֙ תָּדִ֣ין אֶת־בֵּיתִ֔י
וְגַ֖ם תִּשְׁמֹ֣ר אֶת־חֲצֵרָ֑י וְנָתַתִּ֤י לְךָ֙ מַהְלְכִ֔ים בֵּ֥ין הָעֹמְדִ֖ים
8 הָאֵֽלֶּה׃ שְֽׁמַֽע־נָ֞א יְהוֹשֻׁ֣עַ ׀ הַכֹּהֵ֣ן הַגָּד֗וֹל אַתָּה֙ וְרֵעֶ֙יךָ֙
הַיֹּשְׁבִ֣ים לְפָנֶ֔יךָ כִּֽי־אַנְשֵׁ֥י מוֹפֵ֖ת הֵ֑מָּה כִּֽי־הִנְנִ֥י מֵבִ֛יא אֶת־
9 עַבְדִּ֖י צֶֽמַח׃ כִּ֣י ׀ הִנֵּ֣ה הָאֶ֗בֶן אֲשֶׁ֤ר נָתַ֙תִּי֙ לִפְנֵ֣י יְהוֹשֻׁ֔עַ
עַל־אֶ֥בֶן אַחַ֖ת שִׁבְעָ֣ה עֵינָ֑יִם הִנְנִ֧י מְפַתֵּ֣חַ פִּתֻּחָ֗הּ נְאֻם֙ יְהוָ֣ה
י צְבָא֔וֹת וּמַשְׁתִּ֛י אֶת־עֲוֺ֥ן הָאָֽרֶץ־הַהִ֖יא בְּי֥וֹם אֶחָֽד׃ בַּיּ֣וֹם
הַה֗וּא נְאֻם֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת תִּקְרְא֖וּ אִ֣ישׁ לְרֵעֵ֑הוּ אֶל־תַּ֥חַת
גֶּ֖פֶן וְאֶל־תַּ֥חַת תְּאֵנָֽה׃

ד CAP. IV. ד

א וַיָּ֕שָׁב הַמַּלְאָ֖ךְ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֑י וַיְעִירֵ֕נִי כְּאִ֖ישׁ אֲשֶׁר־יֵע֥וֹר מִשְּׁנָתֽוֹ׃
2 וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י מָ֥ה אַתָּ֖ה רֹאֶ֑ה וָֽאֹמַ֡ר רָאִ֣יתִי ׀ וְהִנֵּ֣ה מְנוֹרַת֩
זָהָ֨ב כֻּלָּ֜הּ וְגֻלָּ֣הּ עַל־רֹאשָׁ֗הּ וְשִׁבְעָ֤ה נֵרֹתֶ֙יהָ֙ עָלֶ֔יהָ שִׁבְעָ֤ה
3 וְשִׁבְעָה֙ מֽוּצָק֔וֹת לַנֵּר֖וֹת אֲשֶׁ֥ר עַל־רֹאשָֽׁהּ׃ וּשְׁנַ֥יִם זֵיתִ֖ים
4 עָלֶ֑יהָ אֶחָד֙ מִימִ֣ין הַגֻּלָּ֔ה וְאֶחָ֖ד עַל־שְׂמֹאלָֽהּ׃ וָאַ֙עַן֙ וָֽאֹמַ֔ר
ה אֶל־הַמַּלְאָ֛ךְ הַדֹּבֵ֥ר בִּ֖י לֵאמֹ֑ר מָה־אֵ֖לֶּה אֲדֹנִֽי׃ וַ֠יַּעַן הַמַּלְאָ֞ךְ
הַדֹּבֵ֣ר בִּי֮ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַי֒ הֲל֥וֹא יָדַ֖עְתָּ מָה־הֵ֣מָּה אֵ֑לֶּה וָאֹמַ֖ר
6 לֹ֥א אֲדֹנִֽי׃ וַיַּ֜עַן וַיֹּ֤אמֶר אֵלַי֙ לֵאמֹ֔ר זֶ֚ה דְּבַר־יְהוָ֔ה אֶל־
זְרֻבָּבֶ֖ל לֵאמֹ֑ר לֹ֤א בְחַ֙יִל֙ וְלֹ֣א בְכֹ֔חַ כִּ֣י אִם־בְּרוּחִ֔י אָמַ֖ר
7 יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ מִֽי־אַתָּ֧ה הַר־הַגָּד֛וֹל לִפְנֵ֥י זְרֻבָּבֶ֖ל לְמִישֹׁ֑ר
וְהוֹצִיא֙ אֶת־הָאֶ֣בֶן הָרֹאשָׁ֔ה תְּשֻׁא֕וֹת חֵ֥ן ׀ חֵ֖ן לָֽהּ׃
8 9 וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ יְדֵ֣י זְרֻבָּבֶ֗ל יִסְּד֛וּ הַבַּ֥יִת הַזֶּ֖ה
וְיָדָ֣יו תְּבַצַּ֑עְנָה וְיָֽדַעְתָּ֕ כִּֽי־יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁלָחַ֥נִי אֲלֵיכֶֽם׃
י כִּ֣י מִ֣י בַז֮ לְי֣וֹם קְטַנּוֹת֒ וְשָׂמְח֡וּ וְרָא֞וּ אֶת־הָאֶ֧בֶן הַבְּדִ֛יל בְּיַ֥ד
זְרֻבָּבֶ֖ל שִׁבְעָה־אֵ֑לֶּה עֵינֵ֣י יְהוָ֔ה הֵ֖מָּה מְשׁוֹטְטִ֥ים בְּכָל־
11 הָאָֽרֶץ׃ וָאַ֖עַן וָאֹמַ֣ר אֵלָ֑יו מַה־שְּׁנֵ֤י הַזֵּיתִים֙ הָאֵ֔לֶּה עַל־

ימין

ג׳ v. 10. כצל ד׳ v. 2. ואמר קרי v. 7. עד כאן

7 „אזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : אויב דו וועסט גיין אין מיינע וועגען און אבהיטען מיינע בעפעהלע, אויב דו וועסט מיט גערעכטיגקייט ריכ־טען מיין הויז און בעוואכען מיינע הויפען, וועל איך דיר א צוגאנג געבען צווישען די וואס שטעהען דא.

8 הער נאָר, יהושע, אָבער־כהן ! דו, אויך דיינע פריינד, וועלכע זיצען נע־בען דיר, וואס זיינען וואונדערבארע מענשען — איך וועל מיין דינער לאָזען גרוים אויפוואקסען !

9 אָט דעם שטיין וועלכען איך האָב געבען יהושע׳ן אוועקגעלעגט, אָט דיע־זען שטיין בעוואכט מיט זיעבען אויגען ! איך זעלבסט — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועל אויף איהם אַן אויסקריצונג מאכען, און איך וועל שנעל אָבשאַפען דאס פערברעכען פון יענעם לאנד.

10 יענעם טאָג — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועט איהר איינלאדען איינער דעם אנדערן אונטער א וויינבוים און אונטער א פייגענבוים.

קאַפּיטעל ד

1 און דער מלאך וואס רעדט צו מיר האָט מיר ווידער ערמונטערט, ווי איי־נעם וואס מען וועקט אויף פון שלאף,

2 און ער האָט צו מיר געזאָגט : „וואס זעהסטו ?” האָב איך געענטפערט : איך האָב געזעהען א לאָמפּ אין גאנצען פון גאָלד, אויבען איז א אויל־בעקען און זי האָט זיעבען רעהרען, זיעבען מיט דעם מיטעלסטען, אויף זיעבען געשטעלען פאר די ליכט אויף די שפּיצען.

3 נעבען איהר שטעהען צוויי אויל־בוימער — איינער פון רעכטען זייט אויל־בעקען און איינער פון לינקען.

4 איך האָב אויסגעשריען און געזאָגט צום מלאך וואס רעדט מיט מיר : „וואס בעדייטעט דאס, מיין הערר ?”

5 האָט דער מלאך וואס רעדט צו מיר געענטפערט און געזאָגט : „ווייסטו דען ניט וואס דאס בעדייטעט ?” איך האָב געזאָגט : „ניין, מיין הערר !”

6 דאן האָט ער מיר געענטפערט און אזוי געזאָגט : „דאס בעדייטעט גאָט׳ס וואָרט צו זרבבל, אזוי צו זאָגען : „ניט מיט אַן ארמעע און ניט מיט קראפט; זאָנדערן מיט מיין גייסט.” זאָגט גאָט פון ארמעען.

7 ווער ביזטו, גרויסער באַרג ? קעגען זרבבל׳ן ביזטו א גלייכער פּלאַץ ! קוים האָט ער דעם הויפּטשטיין אַרויסגענומען, האָט ער א רוישענדען גליקוואונש דערהערט.

8 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזן צו מיר זאָגענדיג :

9 זרבבל׳ס הענד האָבען דיעזען טעמפּעל געגרינדעט און זיינע הענד וועלען די ארבייט אין גאנצען דורכפיהרען, אום דו זאָלסט וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר געשיקט צו אייך.

10 יעדער וואס האָט שפּאס געמאַכט ווען קליינע ארבייט איז געטהאָן גע־וואָרען, וועט זיך יעצט פרעהען זעהענדיג ווי יעדער שטיין ווערט מיט זינקבליי געמאָסטען פון זרבבל׳ס הענד ; (דאן וועלען זיי אנערקענען אז) די זיעבען וואכענדע אויגען גאָט׳ס, שוועבען איבעראל.

11 איך האָב געענטפערט איהם און געזאָגט : „וואס בעדייטען די צוויי אויל־בוימער ביים רעכטען און לינקען זייט פון דעם לאָמפּ ?”

12 יְמִ֥ין הַמְּנוֹרָ֖ה וְעַל־שְׂמֹאולָֽהּ׃ וָאַ֣עַן שֵׁנִ֔ית וָאֹמַ֖ר אֵלָ֑יו
מַה־שְׁתֵּ֞י שִׁבֲּלֵ֣י הַזֵּיתִ֗ים אֲשֶׁר֙ בְּיַ֗ד שְׁנֵי֙ צַנְתְּר֣וֹת הַזָּהָ֔ב
13 הַמְּרִיקִ֥ים מֵעֲלֵיהֶ֖ם הַזָּהָֽב׃ וַיֹּ֤אמֶר אֵלַי֙ לֵאמֹ֔ר הֲל֥וֹא
14 יָדַ֖עְתָּ מָה־אֵ֑לֶּה וָאֹמַ֖ר לֹ֥א אֲדֹנִֽי׃ וַיֹּ֕אמֶר אֵ֖לֶּה שְׁנֵ֣י בְנֵֽי־
הַיִּצְהָ֑ר הָעֹמְדִ֖ים עַל־אֲד֥וֹן כָּל־הָאָֽרֶץ׃

Cap. V. ה

2 א וָאָשׁ֕וּב וָאֶשָּׂ֥א עֵינַ֖י וָאֶרְאֶ֑ה וְהִנֵּ֖ה מְגִלָּ֥ה עָפָֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר
אֵלַ֗י מָ֚ה אַתָּ֣ה רֹאֶ֔ה וָאֹמַ֗ר אֲנִ֤י רֹאֶה֙ מְגִלָּ֣ה עָפָ֔ה אָרְכָּהּ֙
3 עֶשְׂרִ֣ים בָּאַמָּ֔ה וְרָחְבָּ֖הּ עֶ֥שֶׂר בָּאַמָּֽה׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י זֹ֚את
הָֽאָלָ֔ה הַיּוֹצֵ֖את עַל־פְּנֵ֣י כָל־הָאָ֑רֶץ כִּ֣י כָל־הַגֹּנֵ֗ב מִזֶּה֙
4 כָּמ֣וֹהָ נִקָּ֔ה וְכָל־הַנִּשְׁבָּ֔ע מִזֶּ֖ה כָּמ֥וֹהָ נִקָּֽה׃ הוֹצֵאתִ֗יהָ נְאֻם֙
יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת וּבָ֙אָה֙ אֶל־בֵּ֣ית הַגַּנָּ֔ב וְאֶל־בֵּ֛ית הַנִּשְׁבָּ֥ע בִּשְׁמִ֖י
לַשָּׁ֑קֶר וְלָ֙נָה֙ בְּת֣וֹךְ בֵּית֔וֹ וְכִלַּ֖תּוּ וְאֶת־עֵצָ֥יו וְאֶת־אֲבָנָֽיו׃
ה וַיֵּצֵ֕א הַמַּלְאָ֖ךְ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֑י וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י שָׂ֣א נָ֤א עֵינֶ֙יךָ֙ וּרְאֵ֔ה
6 מָ֖ה הַיּוֹצֵ֥את הַזֹּֽאת׃ וָאֹמַ֖ר מַה־הִ֑יא וַיֹּ֗אמֶר זֹ֤את הָֽאֵיפָה֙
7 הַיּוֹצֵ֔את וַיֹּ֕אמֶר זֹ֥את עֵינָ֖ם בְּכָל־הָאָֽרֶץ׃ וְהִנֵּ֛ה כִּכַּ֥ר עֹפֶ֖רֶת
8 נִשֵּׂ֑את וְזֹאת֙ אִשָּׁ֣ה אַחַ֔ת יוֹשֶׁ֖בֶת בְּת֥וֹךְ הָאֵיפָֽה׃ וַיֹּ֙אמֶר֙
זֹ֣את הָֽרִשְׁעָ֔ה וַיַּשְׁלֵ֥ךְ אֹתָ֖הּ אֶל־תּ֣וֹךְ הָאֵיפָ֑ה וַיַּשְׁלֵ֛ךְ אֶת־
9 אֶ֥בֶן הָעֹ֖פֶרֶת אֶל־פִּֽיהָ׃ וָאֶשָּׂ֨א עֵינַ֜י וָאֵ֗רֶא וְהִנֵּה֩ שְׁתַּ֨יִם
נָשִׁ֤ים יֽוֹצְאוֹת֙ וְר֣וּחַ בְּכַנְפֵיהֶ֔ם וְלָהֵ֥נָּה כְנָפַ֖יִם כְּכַנְפֵ֣י הַחֲסִידָ֑ה
י וַתִּשֶּׂ֙נָה֙ אֶת־הָ֣אֵיפָ֔ה בֵּ֥ין הָאָ֖רֶץ וּבֵ֥ין הַשָּׁמָֽיִם׃ וָאֹמַ֕ר אֶל־
הַמַּלְאָ֖ךְ הַדֹּבֵ֣ר בִּ֑י אָ֛נָה הֵ֥מָּה מֽוֹלִכ֖וֹת אֶת־הָאֵיפָֽה׃
11 וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י לִבְנֽוֹת־לָ֥הּ בַ֖יִת בְּאֶ֣רֶץ שִׁנְעָ֑ר וְהוּכַ֛ן וְהֻנִּ֥יחָה
שָּׁ֖ם עַל־מְכֻנָתָֽהּ׃

Cap. VI. ו

א וָאָשֻׁ֗ב וָאֶשָּׂ֤א עֵינַי֙ וָֽאֶרְאֶ֔ה וְהִנֵּ֨ה אַרְבַּ֤ע מַרְכָּבוֹת֙ יֹֽצְא֔וֹת
2 מִבֵּ֖ין שְׁנֵ֣י הֶהָרִ֑ים וְהֶהָרִ֖ים הָרֵ֥י נְחֹֽשֶׁת׃ בַּמֶּרְכָּבָ֥ה הָרִֽאשֹׁנָ֖ה

סוסים

ד 11. השי רפה ibid. הכי בחטף פתח ה׳ v. 9. חסר א׳ v. 11. והי׳ רפה

12 איך האָב איהם ווידער געענטפערט און געזאָגט, „וואָס בעדייטען די צוויי אוילבוים צווייגען וואָס נעבען די צוויי גאָלדענע גיסרעהרען, וואָס רייבען ארום דאָס גאָלד פון זיי ?"
13 האָט ער מיר געזאָגט : „פערשטעהסטו ניט וואָס דאָס בעדייטעט ?" איך האָב געענטפערט : „ניין, מיין העדר !"
14 האָט ער געזאָגט : די צוויי אוילבוים צווייגען (בעדייטען) די וואָס האָבען א צוטריט צום העררן דער וועלט.

קאַפּיטעל ה

1 אז איך האָב וויעדער מיינע אויגען אויפגעהויבען, האָב איך דערזעהען אז א מגלה פליהט,
2 און ער האָט צו מיר געזאָגט : „וואָס זעהסטו ?" האָב איך געענטפערט : „איך זעה א פליהענדע מגלה—צוואַנציג עלען די לענג און צעהן עלען די ברייט."
3 האָט ער צו מיר געזאָגט : דאָס בעדייטעט א פלוכשטראָף וואָס שפּרייט זיך פונאַנדער איבער'ן גאַנצען לאַנד, צום ביישפּיעל, איינער גנב'ט, קען ער דען נאָך אזא פערברעכען אונבעשטראפט בלייבען ? אָדער איינער שווערט פאַלש, זאָל ער נאָך אזא פערברעכען אונבעשטראפט זיין ? !
4 יעצט האָב איך דעם פלוך פריי געלאָזען — זאָגט גאָט פון ארמעען — און עס וועט אריין אין גנב'ס הויז אָדער אינ'ם הויז פון דעם וואָס שווערט פאַלש אין מיין נאָמען, און זאָל עס אויפהאַלטען זיך אין זיין הויז און פערניכטען איהם מיט זיינע האָלץ און שטיינער.
5 דאַן איז דער מלאך וואָס רעדט צו מיר ארויסגעגאַנגען און געזאָגט צו מיר : „הויב נאָר אויף דיינע אויגען און זעה וואָס איז דאָס יעצט ארויס !"
6 האָב איך געזאָגט : „וואָס איז דאָס ?" האָט ער געזאָגט : דאָס, די איפה וואָס געהט ארום, בעדייטעט די אויגען (וואָס שוועבען) איבער'ן גאַנצען לאַנד.
7 און אָט הויבט זיך אין דער לופטען א שטיק בליי, און דאָרט זיצט א פרוי אין איפה.
8 דאַן האָט ער געזאָגט : דאָס איז דאָס שלעכטס, מען האָט איהר אין איפה אריינגעוואָרפען און פערשטאָפּט דעם מויל מיט א בליי־שטיין.
9 איך האָב ווידער אויפגעהויבען מיינע אויגען און דערזעהען צוויי פרויען געהען ארום אין ווינד מיט זייערע פליגעל (זייערע פליגעל ווייזען אויס ווי פליגעל פון א שטאָרך) און זיי האָבען אויפגעהויבען די איפה צווישען ערד און הימעל.
10 האָב איך געזאָגט צום מלאך וואָס רעדט מיט מיר : „וואו טראָגען זיי די איפה ?"
11 האָט ער מיר געזאָגט : זיי ווילען פאַר איהר א הויז בויען אינ'ם לאַנד שנער, אַלץ איז שוין צוגערייט דאָרט, מען דאַרף עס נאָר ריכטיג צו־זאַמענשטעלען.

קאַפּיטעל ו

1 אז איך האָב ווידער אויפגעהויבען מיינע אויגען האָב איך דערזעהען אז פיער וועגען געהען ארויס פון צווישען צוויי בערג — די בערג זיינען קופּערנע.

סוּסִים אֲדֻמִּים וּבַמֶּרְכָּבָה הַשֵּׁנִית סוּסִים שְׁחֹרִים׃
3 וּבַמֶּרְכָּבָה הַשְּׁלִשִׁית סוּסִים לְבָנִים וּבַמֶּרְכָּבָה֙ הָרְבִעִית
4 סוּסִים בְּרֻדִּים אֲמֻצִּים׃ וָאַעַן וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
ה בִּי מָה־אֵלֶּה אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָי אֵלֶּה אַרְבַּע֙
רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם יוֹצְאוֹת מֵהִתְיַצֵּב עַל־אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃
6 אֲשֶׁר־בָּהּ הַסּוּסִים הַשְּׁחֹרִים יֹצְאִים֙ אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן
וְהַלְּבָנִים יָצְאוּ אֶל־אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרֻדִּים יָצְאוּ אֶל־אֶרֶץ
7 הַתֵּימָן׃ וְהָאֲמֻצִּים יָצְאוּ וַיְבַקְשׁוּ֙ לָלֶכֶת לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ
8 וַיֹּאמֶר לְכוּ הִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ וַתִּתְהַלַּכְנָה בָּאָרֶץ׃ וַיַּזְעֵק
אֹתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רְאֵה הַיּוֹצְאִים֙ אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ
9 אֶת־רוּחִי בְּאֶרֶץ צָפוֹן׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
י לָקוֹחַ֙ מֵאֵת הַגּוֹלָה מֵחֶלְדַּי מֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יְדַעְיָה
וּבָאתָ אַתָּה֙ בַּיּוֹם הַהוּא וּבָאתָ בֵּית יֹאשִׁיָּה בֶן־צְפַנְיָה
11 אֲשֶׁר־בָּאוּ מִבָּבֶל׃ וְלָקַחְתָּ כֶסֶף־וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטָרוֹת
12 וְשַׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל׃ וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה־אִישׁ צֶמַח
13 שְׁמוֹ֙ וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח וּבָנָה אֶת־הֵיכַל יְהוָה׃ וְהוּא יִבְנֶה
אֶת־הֵיכַל יְהוָה֙ וְהוּא־יִשָּׂא הוֹד וְיָשַׁב וּמָשַׁל עַל־כִּסְאוֹ וְהָיָה
14 כֹהֵן עַל־כִּסְאוֹ וַעֲצַת שָׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם׃ וְהָעֲטָרֹת
תִּהְיֶה֙ לְחֵלֶם וּלְטוֹבִיָּה וְלִידַעְיָה וּלְחֵן בֶּן־צְפַנְיָה לְזִכָּרוֹן
טו בְּהֵיכַל יְהוָה׃ וּרְחוֹקִים ׀ יָבֹאוּ וּבָנוּ֙ בְּהֵיכַל יְהוָה וִידַעְתֶּם
כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְהָיָה֙ אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּן
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

CAP. VII. ז

ז
א וַיְהִי֙ בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
2 זְכַרְיָה בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי בְּכִסְלֵו׃ וַיִּשְׁלַח֙ בֵּית־
אֵל שַׂרְאֶצֶר וְרֶגֶם מֶלֶךְ וַאֲנָשָׁיו לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃

לאמר

ו׳ v. 7. סבירין ויאמרו   v. 12. קמץ בז״ק   ז׳ v. 1. כצ״ל

2 אין ערשט׳ן וואגען זיינען איינגעשפאנט רויטע פערד אין צווייטען וואַגען — שוואַרצע פערד.

3 אין דריטען וואגען — ווייסע ווערד, אין פיערטען וואגען — אש־פאַרביגע פערד און מיט פלעקען.

4 איך האָב אויסגעשריען און געזאָגט צום מלאך וואָס רעדט מיט מיר: „וואָס בעדייטען דיעזע, מיין העדר?"

5 האָט מיר דער מלאך געענטפערט און געזאָגט: „דאָס קומען זיך צוזאמען די פיער זייטען פון הימעל, וועלכע זיינען (צום געריכט) געשטאַנען פיר דעם הערן פון דער גאנצער וועלט,

6 (דער וואגען) אין וועלכען עס זיינען איינגעשפאנט די שוואַרצע פערד געהט אין צפון־לאנד און די ווייסע געהען זיי נאָך, די געפלעקטע געהען צום דרום־לאנד,

7 און די אש־פאַרביגע זיינען אַוועק, זיי האָט זיך געוואָלט אַוועק געהן און דורכצוגעהן דאָס לאנד, האָט ער זיי געזאָגט: „געהט אייך איבער׳ן לאנד!" און זיי זיינען אַוועק איבער׳ן לאנד.

8 דאן האָט ער צו מיר הויך געשריען און גערעדט צו מיר זאָגענדיג: בעטראַכט! די וואָס זיינען אַוועק אין צפון־לאנד האָבען מיר צופריעדען געשטעלט אין צפון־לאַנד.

9 און גאָט׳ס וואָרט איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען:

10 נעהם פון די אויסגעוואנדערטע — פון חלדי, טוביה און ידעיה, [דעם זעלבינען טאָג זאָלסטו געהן און קומען אינ׳ם הויז פון יאשיה צפניה׳ס זוהן] וואָס זיינען געקומען פון בבל,

11 און נעהם זילבער און גאָלד און מאך קרוינען, דו זאָלסט איינע פון זיי ארויפלעגען אויפ׳ן קאָפּ פון יהושע, יהוצדק׳ס זוהן, דעם אָבער־כהן,

12 און זאָלסט צו איהם אַזוי זאָגען: אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — דער מאַן וועמען מען רופט צמח וועט פון זיך זעלבסט אויפוואקסען און וועט בויען גאָט׳ס טעמפעל.

13 אז ער וועט גאָט׳ס טעמפעל בויען וועט ער אַזאַ גלאַנץ בעזיצען אז ער וועט אויפ׳ן טראָהן זיצען און רעגירען און דער כהן וועט זיך אויף זיין שטוהל זיין, צווישען זיי וועט אימער אַ פריעדען־ראַטה זיין.

14 די איבריגע קרוינען זאָלען זיין פאַר חלם, טוביה, ידעיה און חן, צפניה׳ס זוהן, אלס אנדענקונג אין גאָט׳ס הויז.

15 זאָגאר פון ווייטע לענדער וועט מען קומען און בויען גאָט׳ס טעמפעל, אום איהר זאָלט וויסען אַז גאָט פון ארמעען האָט מיר געשיקט צו אייך. דאָס אלץ וועט זיין אויב איהר וועט הערען און געהאָרכען די שטימע פון עווינען, אייער גאָט.

קאַפּיטעל ז

1 אין פיערטען יאָהר פון קעניג דריוש איז גאָט׳ס וואָרט געוועזען צו זכריה׳ן, אין פיערטען טאָג פון נײַנטען מאָנאט כסלו,

2 דאן האָט מען געשיקט אין גאָט׳ס הויז שראצר, רגם־מלך מיט אייניגע מענשען גאָט צו בעטען.

3 לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים
לֵאמֹר הַאֶבְכֶּה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִׁי הִנָּזֵר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה
4 כַּמֶּה שָׁנִים׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר׃
ה אֱמֹר אֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר כִּי־צַמְתֶּם
וְסָפוֹד בַּחֲמִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי וְזֶה שִׁבְעִים שָׁנָה הֲצוֹם צַמְתֻּנִי
6 אָנִי׃ וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלֹא אַתֶּם הָאֹכְלִים וְאַתֶּם
7 הַשֹּׁתִים׃ הֲלוֹא אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד
הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים בִּהְיוֹת יְרוּשָׁלִַם יֹשֶׁבֶת וּשְׁלֵוָה וְעָרֶיהָ
8 סְבִיבֹתֶיהָ וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה יֹשֵׁב׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה
9 אֶל־זְכַרְיָה לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט
י אֱמֶת שְׁפֹטוּ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃ וְאַלְמָנָה
וְיָתוֹם גֵּר וְעָנִי אַל־תַּעֲשֹׁקוּ וְרָעַת אִישׁ אָחִיו אַל־תַּחְשְׁבוּ
11 בִּלְבַבְכֶם׃ וַיְמָאֲנוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כָתֵף סֹרָרֶת וְאָזְנֵיהֶם
12 הִכְבִּידוּ מִשְּׁמוֹעַ׃ וְלִבָּם שָׂמוּ שָׁמִיר מִשְּׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה
וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד
הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת׃
13 וַיְהִי כַאֲשֶׁר־קָרָא וְלֹא שָׁמֵעוּ כֵּן יִקְרְאוּ וְלֹא אֶשְׁמָע אָמַר
14 יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאֵסָעֲרֵם עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם
וְהָאָרֶץ נָשַׁמָּה אַחֲרֵיהֶם מֵעֹבֵר וּמִשָּׁב וַיָּשִׂימוּ אֶרֶץ־
חֶמְדָּה לְשַׁמָּה׃

CAP. VIII. ח

2 א וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה וְחֵמָה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ׃
3 כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁבְתִּי אֶל־צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִָם
וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלִַם עִיר הָאֱמֶת וְהַר־יְהוָה צְבָאוֹת הַר
4 הַקֹּדֶשׁ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים
וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלִָם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֹב יָמִים׃

ורחבות

ק v. 13. קמץ בז״ק

3 צו זאָגען צו די כהנים וואָס אין גאָט'ס הויז און צו די נביאים אַזוי צו זאָ־גען : „זאָל איך טרויערן אין פינפטען מאָנאַט און ּפון אַלץ צוריקציהען זיך ווי איך האָב געטהאָן שוין פיעלע יאָהרען ?"

4 דאן איז דאָס וואָרט פון גאָט פון ארמעען געוועזן צו מיר אַזוי צו זאָגען :

5 זאָג צו דעם גאַנצען פאָלק פון לאַנד אויך צו די כהנים, פאָלגענדעס : אַז איהר האָט געפאַסט און געקלאָגט אין פינפטען מאָנאַט און אין זיעבע־טען אין פערלויף פון זיעבציג יאָהר, האָט איהר דען צוליעב מיר גע־פאַסט ?

6 און ווען איהר עסט און טרינקט, זייט איהר זעלבסט ניט די עסער און טרינקער ?

7 זיינען דאָס ניט די ווערטער וואָס גאָט האָט אויסגערופען דורך די ערשטע נביאים, ווען ירושלים איז רוהיג בעזעצט געווען, אויך איהרע שטעדט ארום איהר, ווען אויך דער דרום־זייט און ניעדער לאַנד זיינען בעזעצט געווען ?

8 און גאָט'ס וואָרט איז געווען צו זכריה'ן אַזוי צו זאָגען :

9 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — ריכטעט מיט גערעכטיגקייט, טהוט גנאָדע און בארעמהערציגקייט איינער מיט דעם צווייטען.

10 אַן אַלמנה אָדער א יתום, אַ פרעמדלינג אָדער אַן ארימאַן זאָלט איהר ניט בעדריקען ; קיינער פון אייך זאָל אויפ'ן צווייטען קיין שלעכטס טראַגען אין הארצען.

11 זיי האָבען אָבער ניט געוואָלט הערען, זיי האָבען אָבגעקעהרט דעם שול־טער און פערשטאָפּט זייערע אויערן אום ניט צו הערען.

12 אויך זייער האַרץ האָבען זיי האַרט געמאַכט ווי שטיין אום ניט צו הערען די לעהרע און די רייד וועלכע גאָט פון ארמעען האָט מיט זיין ווילען גע־שיקט דורך די פריהערדיגע נביאים ; דערפאַר איז גרויס געווען דער צאָרן פון גאָט פון ארמעען.

13 דער רעזולטאַט איז געווען — אַז גאָט פון ארמעען האָט געזאָגט : „אַזוי ווי ווען איך האָב גערופען האָבען זיי ניט געהערט, אַזוי וועל איך ניט הערען ווען זיי וועלען רופען."

14 איך האָב זיי מיט אַ שטורם פערוואָרפען אונטער אַלע פעלקער פון וועלכע זיי האָבען ניט געוואוסט, און דאָס לאַנד איז נאָך זיי געבליבען לעדיג פון דורכרייזענדע ; זיי האָבען אַ ליעבליכעס לאַנד צו וויסט געמאַכט.

קאַפּיטעל ח

1 דאָס וואָרט פון גאָט פון ארמעען איז געווען אַזוי צו זאָגען :

2 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — איך נעהם זיך אָן פאַר ציון מיט גרויס איי־פער, און מיט גרויס צאָרן נעהם איך זיך אָן פאַר איהר.

3 אַזוי זאָגט גאָט : איך קעהר זיך צו ציון און וועל וואוינען אין ירושלים, דאַן וועט זיך ירושלים רופען די שטאָדט פון וואהרהייט, און דער באַרג פון גאָט פון ארמעען — דער הייליגער באַרג.

4 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : עס וועלען נאָך זיצען אַלטע מענער און אַלטע פרויען אין די ברייטע גאַסען פון ירושלים, יעדער פון זיי וועט האַלטען זיין שטעקען אין האַנד פון גרויס עלטער.

וּרְחֹב֤וֹת הָעִיר֙ יִמָּ֣לְא֔וּ יְלָדִ֖ים וִֽילָד֑וֹת מְשַׂחֲקִ֖ים בִּרְחֹבֹתֶֽיהָ׃ ה
כֹּ֣ה אָמַר֮ יְהוָ֣ה צְבָאוֹת֒ כִּ֣י יִפָּלֵ֗א בְּעֵינֵי֙ שְׁאֵרִית֙ 6
הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה בַּיָּמִ֖ים הָהֵ֑ם גַּם־בְּעֵינַי֙ יִפָּלֵ֔א נְאֻ֖ם יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃
כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הִנְנִ֥י מוֹשִׁ֛יעַ אֶת־עַמִּ֖י מֵאֶ֣רֶץ 7
מִזְרָ֑ח וּמֵאֶ֖רֶץ מְב֥וֹא הַשָּֽׁמֶשׁ׃ וְהֵבֵאתִ֣י אֹתָ֔ם וְשָׁכְנ֖וּ בְּת֣וֹךְ 8
יְרוּשָׁלִָ֑ם וְהָיוּ־לִ֣י לְעָ֗ם וַֽאֲנִ֞י אֶהְיֶ֤ה לָהֶם֙ לֵֽאלֹהִ֔ים בֶּאֱמֶ֖ת
וּבִצְדָקָֽה׃ כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת תֶּחֱזַ֙קְנָה֙ יְדֵיכֶ֔ם 9
הַשֹּׁמְעִים֙ בַּיָּמִ֣ים הָאֵ֔לֶּה אֵ֚ת הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה מִפִּי֙ הַנְּבִיאִ֔ים
אֲשֶׁ֗ר בְּיוֹם֙ יֻסַּ֣ד בֵּית־יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת הַהֵיכָ֖ל לְהִבָּנֽוֹת׃ כִּ֗י י
לִפְנֵי֙ הַיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם שְׂכַ֤ר הָאָדָם֙ לֹ֣א נִֽהְיָ֔ה וּשְׂכַ֥ר הַבְּהֵמָ֖ה
אֵינֶ֑נָּה וְלַיּוֹצֵ֨א וְלַבָּ֜א אֵין־שָׁל֗וֹם מִן־הַצָּ֔ר וַאֲשַׁלַּ֥ח אֶת־כָּל־
הָאָדָ֖ם אִ֥ישׁ בְּרֵעֵֽהוּ׃ וְעַתָּ֗ה לֹ֤א כַיָּמִים֙ הָרִ֣אשֹׁנִ֔ים אֲנִ֖י 11
לִשְׁאֵרִ֣ית הָעָ֣ם הַזֶּ֑ה נְאֻ֖ם יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ כִּי־זֶ֣רַע הַשָּׁל֗וֹם 12
הַגֶּ֜פֶן תִּתֵּ֣ן פִּרְיָ֗הּ וְהָאָ֙רֶץ֙ תִּתֵּ֣ן אֶת־יְבוּלָ֔הּ וְהַשָּׁמַ֖יִם יִתְּנ֣וּ
טַלָּ֑ם וְהִנְחַלְתִּ֗י אֶת־שְׁאֵרִ֛ית הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה אֶת־כָּל־אֵֽלֶּה׃
וְהָיָ֡ה כַּאֲשֶׁר֩ הֱיִיתֶ֨ם קְלָלָ֜ה בַּגּוֹיִ֗ם בֵּ֣ית יְהוּדָה֮ וּבֵ֣ית 13
יִשְׂרָאֵל֒ כֵּ֚ן אוֹשִׁ֣יעַ אֶתְכֶ֔ם וִהְיִיתֶ֖ם בְּרָכָ֑ה אַל־תִּירָ֖אוּ
תֶּחֱזַ֥קְנָה יְדֵיכֶֽם׃ כִּ֣י כֹ֣ה אָמַ֮ר יְהוָ֣ה צְבָאוֹת֒ כַּאֲשֶׁ֨ר 14
זָמַ֜מְתִּי לְהָרַ֣ע לָכֶ֗ם בְּהַקְצִ֨יף אֲבֹתֵיכֶ֤ם אֹתִי֙ אָמַ֣ר יְהוָ֣ה
צְבָא֔וֹת וְלֹ֖א נִחָֽמְתִּי׃ כֵּ֤ן שַׁ֙בְתִּי֙ זָמַ֔מְתִּי בַּיָּמִ֖ים הָאֵ֑לֶּה טו
לְהֵיטִ֧יב אֶת־יְרוּשָׁלִַ֛ם וְאֶת־בֵּ֥ית יְהוּדָ֖ה אַל־תִּירָֽאוּ׃ אֵ֥לֶּה 16
הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֣ר תַּעֲשׂ֑וּ דַּבְּר֤וּ אֱמֶת֙ אִ֣ישׁ אֶת־רֵעֵ֔הוּ אֱמֶת֙
וּמִשְׁפַּ֣ט שָׁל֔וֹם שִׁפְט֖וּ בְּשַׁעֲרֵיכֶֽם׃ וְאִ֣ישׁ ׀ אֶת־רָעַ֣ת רֵעֵ֗הוּ 17
אַֽל־תַּחְשְׁבוּ֙ בִּלְבַבְכֶ֔ם וּשְׁבֻ֥עַת שֶׁ֖קֶר אַל־תֶּאֱהָ֑בוּ כִּ֧י אֶת־
כָּל־אֵ֛לֶּה אֲשֶׁ֥ר שָׂנֵ֖אתִי נְאֻם־יְהוָֽה׃ וַיְהִ֥י דְּבַר־יְהוָ֛ה 18
צְבָא֖וֹת אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת צ֣וֹם הָרְבִיעִ֡י 19
וְצ֣וֹם הַחֲמִישִׁ֡י וְצ֣וֹם הַ֠שְּׁבִיעִי וְצ֨וֹם הָעֲשִׂירִ֜י יִהְיֶ֧ה לְבֵית־
יְהוּדָ֛ה לְשָׂשׂ֥וֹן וּלְשִׂמְחָ֖ה וּלְמֹעֲדִ֣ים טוֹבִ֑ים וְהָאֱמֶ֥ת וְהַשָּׁל֖וֹם

5 די גאַסען פון שטאָדט וועלען פול זיין מיט קליינע אינגלאַך און קליינע מיידלאַך וואָס וועלען זיך שפּיעלען אין איהרע ברייטע גאַסען.

6 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : אַזוי ווי דאָ וועט אַ וואונדער זיין אין די אויגען פון די איבערגעבליבענע פון פאָלק אין יענער צייט. אַזוי וועט דאָס פאַר מיר אויך אַ וואונדער זיין — זאָגט גאָט פון ארמעען.

7 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : איך וועל רעטען מיין פאָלק פון די מזרח־לענדער און די לענדער וואו די זונן געהט אונטער.

8 איך וועל זיי צוזאַמענברענגען און זיי וועלען וואוינען אין ירושלים — זיי וועלען זיין מיין פאָלק מיט וואהרהייט, און איך וועל זיין זייער גאָט מיט טוגענד.

9 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : עס וועלען שטארק ווערען אייערע הענד ווען איהר וועט דאמאלס הערען דיעזע ווערטער פון די נביאים, אין דעם טאָג וואָס מען וועט דעם גרונדשטיין לעגען פון דאָס הויז פונ'ם גאָט פון ארמעען, אום דעם טעמפּעל צו בויען.

10 ווארום פאַר יענער צייט האָט דער מענש קיין פערדיענסט געהאַט, אויך האָט מען פאַר פיה קיין לוין בעקומען, עס איז פון פיינד קיין פריעדען געוועזען פאַר דעם אַרויסגעהער און אריינגעהער, און איך האָב אַלע מענ־שען אָנגערייצט איינעם אויף דעם אנדערן.

11 יעצט בין איך צו די איבריגע פון דיעזען פאָלק ניט ווי איך בין צו זיי אַ מאָל געוועזען.

12 קוים איז פערזעעהט פריעדען וועט דער וויינבוים געבען פרוכט, די ערד וועט איהרע געוויקסע געבען און דער הימעל וועט זיין טהוי געבען ; דאָס אַלץ וועל איך אַלס ערבטהייל געבען צו די איבערגעבליבענע פון דיעזען פאָלק.

13 ווען דאָס וועט געשעהען, איז אַזוי ווי איהר הויז פון ישראל זייט געוועזען אַ פלוך אונטער די פעלקער, אַזוי וועל איך אייך העלפען און איהר וועט זיין אַ בענשונג ; שרעקט זיך ניט און זאָלען אייערע הענד שטאַרק זיין.

14 ווארום אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : אַזוי ווי איך האָב געדענקט אייך שלעכטס צו טהאָן, ווייל אייערע עלטערן האָבען מיר ערצאָרנט — זאָגט גאָט פון ארמעען — און האָב עס ניט בעדויערט,

15 אַזוי האָב איך זיך צוריק בעדענקט אין די טעג גוטס צו טהאָן מיט ירושלים און דאָס הויז יהודה, אַלזאָ שרעקט זיך ניט !

16 אָט וואָס איהר האָט צו טהאָן : רעדט די וואהרהייט איינער מיט דעם צווייטען, מיט וואהרהייט און פריעדענגעריכט ריכטעט אין אייערע שטעדט.

17 קיינער זאָל אויף דעם צווייטען שלעכטס טראַכטען אין הארצען, ליעבט ניט פאַלש שווערען, ווארום דאָס אַלץ האָב איך פיינד — זאָגט גאָט.

18 און דאָס וואָרט פון גאָט פון ארמעען איז געוועזען צו מיר אַזוי צו זאָגען :

19 אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען — דער פאַסט־טאָג פון פיערטען מאָנאַט, דער פאַסט־טאָג פון פינפטען מאָנאַט און דער פאַסט־טאָג פון צעהנטען מאָנאַט וועלען ווערען פאַר דאָס הויז יהודה טעג פון פרעהליכקייט און פריידע און גוטע צייטען ; איהר ליעבט נאָר וואהרהייט און פריעדען !

כ אֱהָבוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד אֲשֶׁר־יָבֹאוּ עַמִּים
21 וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת׃ וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל־אַחַת לֵאמֹר
נֵלְכָה הָלוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת
22 אֵלְכָה גַּם־אָנִי׃ וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ
אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלָםִ וּלְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃
23 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בַּיָּמִים הָהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה
אֲנָשִׁים מִכֹּל לְשֹׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהֶחֱזִיקוּ בִּכְנַף אִישׁ יְהוּדִי
לֵאמֹר נֵלְכָה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם׃

CAP. IX. ט

ט

א מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַדְרָךְ וְדַמֶּשֶׂק מְנֻחָתוֹ כִּי לַיהוָה
2 עֵין אָדָם וְכֹל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְגַם־חֲמָת תִּגְבָּל־בָּהּ צֹר
3 וְצִידוֹן כִּי חָכְמָה מְאֹד׃ וַתִּבֶן צֹר מָצוֹר לָהּ וַתִּצְבָּר־כֶּסֶף
4 כֶּעָפָר וְחָרוּץ כְּטִיט חוּצוֹת׃ הִנֵּה אֲדֹנָי יוֹרִשֶׁנָּה וְהִכָּה
ה בַיָּם חֵילָהּ וְהִיא בָּאֵשׁ תֵּאָכֵל׃ תֵּרֶא אַשְׁקְלוֹן וְתִירָא וְעַזָּה
וְתָחִיל מְאֹד וְעֶקְרוֹן כִּי־הוֹבִישׁ מֶבָּטָהּ וְאָבַד מֶלֶךְ מֵעַזָּה
6 וְאַשְׁקְלוֹן לֹא תֵשֵׁב׃ וְיָשַׁב מַמְזֵר בְּאַשְׁדּוֹד וְהִכְרַתִּי גְּאוֹן
7 פְּלִשְׁתִּים׃ וַהֲסִרֹתִי דָמָיו מִפִּיו וְשִׁקֻּצָיו מִבֵּין שִׁנָּיו וְנִשְׁאַר
גַּם־הוּא לֵאלֹהֵינוּ וְהָיָה כְּאַלֻּף בִּיהוּדָה וְעֶקְרוֹן כִּיבוּסִי׃
8 וְחָנִיתִי לְבֵיתִי מִצָּבָה מֵעֹבֵר וּמִשָּׁב וְלֹא־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד
9 נֹגֵשׂ כִּי־עַתָּה רָאִיתִי בְעֵינָי׃ גִּילִי מְאֹד בַּת־צִיּוֹן
הָרִיעִי בַּת־יְרוּשָׁלַםִ הִנֵּה מַלְכֵּךְ יָבוֹא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע
י הוּא עָנִי וְרֹכֵב עַל־חֲמוֹר וְעַל־עַיִר בֶּן־אֲתֹנוֹת׃ וְהִכְרַתִּי־
רֶכֶב מֵאֶפְרַיִם וְסוּס מִירוּשָׁלַםִ וְנִכְרְתָה קֶשֶׁת מִלְחָמָה
וְדִבֶּר שָׁלוֹם לַגּוֹיִם וּמָשְׁלוֹ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־
11 אָרֶץ׃ גַּם־אַתְּ בְּדַם־בְּרִיתֵךְ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירַיִךְ מִבּוֹר אֵין
12 מַיִם בּוֹ׃ שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן אֲסִירֵי הַתִּקְוָה גַּם־הַיּוֹם מַגִּיד
13 מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ׃ כִּי־דָרַכְתִּי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת מִלֵּאתִי

אפרים

ט v. 8. ה במקום א v. 9. מלרע ibid. ד

20 אזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : עס וועט נאָך קומען אַ צייט וואָס פעלקער וועלען קומען און איינוואוינער פון פיעלע שטעדט,
21 און איינוואוינער פון איין שטאָדט וועלען געהן אין דער אנדער שטאָדט זאָגענדיג : קומט, לאָמיר געהן בעטען דעם עוויגען און זוכען דעם גאָט פון ארמעען, איך געה אויך !
22 און גרויסע פעלקער, און מעכטיגע נאציאָנען וועלען קומען אין ירושלים זוכען גאָט פון ארמעען און בעטען דעם עוויגען.
23 אזוי זאָגט גאָט פון ארמעען : אין יענע צייטען וועלען זיך צוזאמעננעהמען צעהן מענשען פון אלע שפּראכען און פעלקער, זיי וועלען אננעהמען אַ מאַן פון יהודה ביים ברעג קלייד און זאָגען : „מיר געהען מיט אייך, ווארום מיר האָבען געהערט אז גאָט איז מיט אייך.”

קאַפּיטעל ט

1 אַ פּארטראג — גאָט'ס וואָרט אינ'ם לאנד חדרך און דמשק, זיין רוהע־אָרט : אַזוי ווי צו גאָט איז די אויג פון יעדען איינציגען מענשען, אזוי איז אויך צו אַלע שטאַמען ישראל'ס.
2 אויך חמת וואָס גרענצט זיך מיט איהר, צר אויך צידון, וועלכע איז זעהר קלוג.
3 צור האָט זיך אַ פעסטונג געבויט, זי האָט אנגעזאמעלט זילבער ווי זאמד און גוטעס גאָלד — ווי לעהם פון די גאסען.
4 גאָט אָבער וועט איהר פעראָרימען — איהר פערמעגען אויפ'ן ים וועט ער צושלאָגען, און וואָס זי האָט אויף דער ערד וועט אין פייער פער־ברענט ווערען.
5 אשקלון וועט עס זעהען און וועט זיך שרעקען, עזה וועט פערציטערט ווערען, אויך עקרון וואָס איהר אויסקוק האָט איהר צו שאַנדע גע־מאַכט ; עס וועט אונטערגעהן די קעניגרייך עזה און אשקלון וועט ניט מעהר בעזעצט ווערען.
6 אין אשדוד וועלען וואוינען אַלע אויסוואורפען און דעם שטאָלץ פון פלשתים וועל איך אויסראָטען.
7 איך וועל ארויסנעהמען זיינע בלוט־אָפּפער פון זיין מויל און זיינע העס־ליכקייטען פון זיינע צייהנער, ער וועט אויך בלייבען ביי אונזער גאָט און וועט זיין ווי אַ פירסט אין יהודה, עקרון וועט זיין ווי יבוסי.
8 איך וועל בעוואכען מיין הויז פון יעדער ארמעע און פון פערשידענע וואנ־דערער, קיין בעדריקער וועט זיי ניט פערבייגעהן, איך וועל שוין גוט קוקען מיט מיינע אויגען.
9 זיי זעהר פרעהליך, ציון'ס־טאָכטער ! יובעל, ירושלים'ס־טאָכטער ! אָט קומט דיין קעניג צו דיר, גערעכט און זיעגרייך איז ער, בעשיעדען און רייט אויף אַן עזעל אָדער אַן יונגען עזעל־קינד.
10 איך וועל אויסראָטען וועגען פון אפרים און פערד פון ירושלים, עס וועט ניט מעהר עקזיסטירען דער קריעגס בויגען ; ער וועט איינפיהרען פריעדען אונטער די פעלקער, זיין הערשונג וועט זיין פון ים ביז ים, און פון טייך ביז עק וועלט.
11 אויך דיינע געבונדענע שיק איך ארויס פונ'ם גרוב אין וועלכען עס איז קיין וואסער, צוליעב דיין בלוט־פערבינדונג.
12 קעהרט זיך צום פעסטונג, איהר מיט האָפנונג פערבונדענע, היינט וועל איך דיר אַ דאָפּעלטע נאָכריכט ברענגען.
13 דו, יהודה, האָסט פאר מיר דעם בויגען געטראגען, אפרים האָט עס מיט

אֶפְרַיִם וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ צִיּוֹן עַל־בָּנַיִךְ יָוָן וְשַׂמְתִּיךְ כְּחֶרֶב
גִּבּוֹר׃ וַיהוָה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהוִֹה 14
בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן׃ יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן טו
עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וְכָבְשׁוּ אַבְנֵי־קֶלַע וְשָׁתוּ וְהָמוּ כְּמוֹ־יָיִן
וּמָלְאוּ כַּמִּזְרָק כְּזָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ׃ וְהוֹשִׁיעָם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם 16
בַּיּוֹם הַהוּא כְּצֹאן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי־נֵזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל־
אַדְמָתוֹ׃ כִּי מַה־טּוּבוֹ וּמַה־יָּפְיוֹ דָּגָן בַּחוּרִים וְתִירוֹשׁ 17
יְנוֹבֵב בְּתֻלוֹת׃

י CAP. X. י

שַׁאֲלוּ מֵיְהוָה מָטָר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ יְהוָה עֹשֶׂה חֲזִיזִים א
וּמְטַר־גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה׃ כִּי הַתְּרָפִים 2
דִּבְּרוּ־אָוֶן וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שֶׁקֶר וַחֲלֹמוֹת הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ
הֶבֶל יְנַחֵמוּן עַל־כֵּן נָסְעוּ כְמוֹ־צֹאן יַעֲנוּ כִּי־אֵין רֹעֶה׃
עַל־הָרֹעִים חָרָה אַפִּי וְעַל־הָעַתּוּדִים אֶפְקוֹד כִּי־פָקַד יְהוָה 3
צְבָאוֹת אֶת־עֶדְרוֹ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְשָׂם אוֹתָם כְּסוּס הוֹדוֹ
בַּמִּלְחָמָה׃ מִמֶּנּוּ פִנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד מִמֶּנּוּ קֶשֶׁת מִלְחָמָה 4
מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָל־נוֹגֵשׂ יַחְדָּו׃ וְהָיוּ כְגִבֹּרִים בּוֹסִים בְּטִיט ה
חוּצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ כִּי יְהוָה עִמָּם וְהֹבִישׁוּ רֹכְבֵי
סוּסִים׃ וְגִבַּרְתִּי | אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ 6
וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רִחַמְתִּים וְהָיוּ כַּאֲשֶׁר לֹא־זְנַחְתִּים כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֵם׃ וְהָיוּ כְגִבּוֹר אֶפְרַיִם וְשָׂמַח 7
לִבָּם כְּמוֹ־יָיִן וּבְנֵיהֶם יִרְאוּ וְשָׂמֵחוּ יָגֵל לִבָּם בַּיהוָה׃
אֶשְׁרְקָה לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ׃ 8
וְאֶזְרָעֵם בָּעַמִּים וּבַמֶּרְחַקִּים יִזְכְּרוּנִי וְחָיוּ אֶת־בְּנֵיהֶם 9
וָשָׁבוּ׃ וַהֲשֵׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאַשּׁוּר אֲקַבְּצֵם וְאֶל־ י
אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם׃ וְעָבַר בַּיָּם 11
צָרָה וְהִכָּה בַיָּם גַּלִּים וְהֹבִישׁוּ כֹּל מְצוּלוֹת יְאֹר וְהוּרַד

גאון

ט׳ v. 14. קמץ בז״ק

פײלען פול געמאכט; דו, ציון, האָסט דײנע זיהן אױפגערײצט אױף יון'ס זיהן — דערפאר װעל איך דיר קראפט געבען װי א שװערד אין האנד פון א העלד.

14 גאָט װעט צו זײ ערשײנען, זײן פײל װעט געהן מיט די שנעלקײט פון א בליץ; אױך װעט גאָט אין א שופר בלאָזען און אַ שטורעם־שטימע װעט ביז תימן געהן.

15 גאָט פון ארמעען װעט זײער שוץ זײן, דאן װעלען זײ עסען און שלינגען די שלײדער שטײנער, אין טומעל װעלען זײ (זײער בלוט) טרינקען װי װײן, זײ װעלען פול װערען װי די בעקענס בײ די װינקלען פון מזבח.

16 יענעם טאָג װעט זײ גאָט העלפען אלס זײן ליעבלינג פאָלק, װי עדעל־שטײנער װעלען זײ זיך אױסצײכענען אין זײן לאנד.

17 װי שעהן און פײן װעט עס זײן! די יונגע לײט װעלען װי קאָרן בליהען און װי װײנטרױבען — די יונגע מײדלאך.

קאַפּיטעל י

1 בעט בײ גאָט רעגען אין רעגען צײט — גאָט מאכט בליצען און גיט גוס־רעגען, צו יעדערן — גראָז אין פעלד.

2 די אראקעל־בילדער רעדען פאַלש און די צױבערער זאָגען ליגען, אױך די טרױמען רעדען נאַרישקײט — זײער טרױסט איז נישט װערטה; דערפאר אירען זײ ארום װי שעפּסען, זײ װערען געדריקט װײל זײ האָבען קײן פיהרער.

3 אױף די פיהרער ברענט מײן צאָרן און די בעק װעל איך שטראָפען, װאָ־רום גאָט פון אַרמעען עראינערט זײן הערדע, דאָס הױז יהודה, ער װעט זײ שטארק מאכען װי אַ פּראכט־פערד אין קריעג.

4 פון איהם שטאַמט דער װינקעלשטײן, פון איהם שטאַמט דער נאגעל, פון איהם שטאַמט דער קריעגס־בױגען — פון איהם װעלען שטאַמען אַלע אנפיהרער.

5 זײערע העלדען װעלען אין קריעג טרעטען (איבער קערפּער) װי אױף דעם לעהם פון גאַס, זײ װעלען די קריעג אָנפיהרען, װארום גאָט איז מיט זײ, די פערד־רײטער װעלען צו שאַנדע װערען.

6 דאָס הױז יהודה װעל איך שטאַרקען און דאָס הױז יוסף — העלפען; איך װעל זײ צוריק ברענגען װײל איך ערבאַרעם זיך איבער זײ, זײ װעלען זײן װי איך װאָלט זײ ניעמאלס פערלאָזען — איך, עװיגער, בין זײער גאָט, איך װעל זײ ענטפערען.

7 אפרים װעט אַ קריעגס־העלד זײן, זײ װעלען פרעהליך זײן װי פון װײן; זײערע קינדער װעלען עס זעהען און פרעהליך זײן — זײער האַרץ װעט זיך פרעהען מיט גאָט.

8 איך װעל צו זײ אַ פײף טהאָן און װעל זײ צונױפקלײבען, איך האָב זײ שױן פרײ געמאכט, זאָלען זײ זיך יעצט פיעל פערמעהרען.

9 זאָגאר װען איך האָב זײ אונטער די פעלקער צושפּרײט װעלען זײ מיר אין די װײטע לענדער דערמאָהנען, און װעלען זײערע קינדער ערציעהען אז זײ זאָלען קענען צוריק געהן.

10 אַזױ װי איך האָב זײ ארױסגעבראכט פון מצרים אַזױ װעל איך ארױס־קלײבען פון אשור, איך װעל זײ ברענגען צו די פּראָװינצען פון גלעד און לבנון. עס װעט אָבער ניט גענוג זײן פאַר זײ.

11 ער װעט אריבער דעם ענגען ים, ער װעט אין ים אַװעלכע װעלען שלאַ־גען אַז אַלע טיעפעניסען פון טײך װעלען זיך שעהמען, אשור'ס שטאָלץ

12 גְּא֤וֹן אַשּׁוּר֙ וְשֵׁ֥בֶט מִצְרַ֖יִם יָסֽוּר׃ וְגִבַּרְתִּים֙ בַּֽיהוָ֔ה וּבִשְׁמ֖וֹ
יִתְהַלָּ֑כוּ נְאֻ֖ם יְהוָֽה׃

Cap. XI. יא

יא

א 2 פְּתַ֥ח לְבָנ֖וֹן דְּלָתֶ֑יךָ וְתֹאכַ֥ל אֵ֖שׁ בַּאֲרָזֶֽיךָ׃ הֵילֵ֤ל בְּרוֹשׁ֙
כִּֽי־נָ֣פַל אֶ֔רֶז אֲשֶׁ֥ר אַדִּרִ֖ים שֻׁדָּ֑דוּ הֵילִ֙ילוּ֙ אַלּוֹנֵ֣י בָשָׁ֔ן כִּ֥י
3 יָרַ֖ד יַ֥עַר הַבָּצֽוּר׃ ק֚וֹל יִלְלַ֣ת הָרֹעִ֔ים כִּ֥י שֻׁדְּדָ֖ה אַדַּרְתָּ֑ם
4 ק֚וֹל שַׁאֲגַ֣ת כְּפִירִ֔ים כִּ֥י שֻׁדַּ֖ד גְּא֥וֹן הַיַּרְדֵּֽן׃ כֹּ֥ה אָמַ֖ר
ה יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֑י רְעֵ֖ה אֶת־צֹ֥אן הַהֲרֵגָֽה׃ אֲשֶׁ֨ר קֹנֵיהֶ֤ן יַהַרְגֻן֙
וְלֹ֣א יֶאְשָׁ֔מוּ וּמֹכְרֵיהֶ֣ן יֹאמַ֔ר בָּר֥וּךְ יְהוָ֖ה וַאעְשִׁ֑ר וְרֹ֣עֵיהֶ֔ם
6 לֹ֥א יַחְמ֖וֹל עֲלֵיהֶֽן׃ כִּ֡י לֹא֩ אֶחְמ֨וֹל ע֜וֹד עַל־יֹשְׁבֵ֤י הָאָ֙רֶץ֙
נְאֻם־יְהוָ֔ה וְהִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י מַמְצִ֣יא אֶת־הָאָדָ֗ם אִ֣ישׁ בְּיַד־רֵעֵ֙הוּ֙
7 וּבְיַ֣ד מַלְכּ֔וֹ וְכִתְּתוּ֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ וְלֹ֥א אַצִּ֖יל מִיָּדָֽם׃ וָאֶרְעֶה֙
אֶת־צֹ֣אן הַהֲרֵגָ֔ה לָכֵ֖ן עֲנִיֵּ֣י הַצֹּ֑אן וָאֶֽקַּֽח־לִ֞י שְׁנֵ֣י מַקְל֗וֹת
לְאַחַ֞ד קָרָ֣אתִי נֹ֗עַם וּלְאַחַד֙ קָרָ֣אתִי חֹֽבְלִ֔ים וָאֶרְעֶ֖ה אֶת־
8 הַצֹּֽאן׃ וָאַכְחִ֛ד אֶת־שְׁלֹ֥שֶׁת הָרֹעִ֖ים בְּיֶ֣רַח אֶחָ֑ד וַתִּקְצַ֤ר
9 נַפְשִׁי֙ בָּהֶ֔ם וְגַם־נַפְשָׁ֖ם בָּחֲלָ֥ה בִֽי׃ וָאֹמַ֕ר לֹ֥א אֶרְעֶ֖ה
אֶתְכֶ֑ם הַמֵּתָ֨ה תָמ֜וּת וְהַנִּכְחֶ֣דֶת תִּכָּחֵ֗ד וְהַנִּשְׁאָר֔וֹת תֹּאכַ֕לְנָה
י אִשָּׁ֖ה אֶת־בְּשַׂ֥ר רְעוּתָֽהּ׃ וָאֶקַּ֤ח אֶת־מַקְלִי֙ אֶת־נֹ֔עַם וָאֶגְדַּ֖ע
אֹת֑וֹ לְהָפֵיר֙ אֶת־בְּרִיתִ֔י אֲשֶׁ֥ר כָּרַ֖תִּי אֶת־כָּל־הָעַמִּֽים׃
11 וַתֻּפַ֖ר בַּיּ֣וֹם הַה֑וּא וַיֵּ֣דְעוּ כֵ֣ן עֲנִיֵּ֤י הַצֹּאן֙ הַשֹּׁמְרִ֣ים אֹתִ֔י כִּ֥י
12 דְבַר־יְהוָ֖ה הֽוּא׃ וָאֹמַ֣ר אֲלֵיהֶ֗ם אִם־ט֧וֹב בְּעֵינֵיכֶ֛ם הָב֥וּ
שְׂכָרִ֖י וְאִם־לֹ֣א ׀ חֲדָ֑לוּ וַיִּשְׁקְל֥וּ אֶת־שְׂכָרִ֖י שְׁלֹשִׁ֥ים כָּֽסֶף׃
13 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֵלַ֗י הַשְׁלִיכֵ֙הוּ֙ אֶל־הַיּוֹצֵ֔ר אֶ֣דֶר הַיְקָ֔ר אֲשֶׁ֥ר
יָקַ֖רְתִּי מֵעֲלֵיהֶ֑ם וָֽאֶקְחָה֙ שְׁלֹשִׁ֣ים הַכֶּ֔סֶף וָאַשְׁלִ֥יךְ אֹת֛וֹ
14 בֵּ֥ית יְהוָ֖ה אֶל־הַיּוֹצֵֽר׃ וָֽאֶגְדַּע֙ אֶת־מַקְלִ֣י הַשֵּׁנִ֔י אֵ֖ת
הַחֹֽבְלִ֑ים לְהָפֵר֙ אֶת־הָֽאַחֲוָ֔ה בֵּ֥ין יְהוּדָ֖ה וּבֵ֥ין יִשְׂרָאֵֽל׃
טו 16 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֵלָ֑י ע֚וֹד קַח־לְךָ֔ כְּלִ֖י רֹעֶ֥ה אֱוִלִֽי׃ כִּ֣י הִנֵּֽה־

אנכי

י״א v. 2. הבציר קרי   v. 5. קמץ בז״ק   ibid. הא׳ נחה

וועט ערניעדערט ווערען און מצרים׳ס הערשאַפט וועט אָבגעשאַפט ווערען.

12 זייער שטארקייט וועט זיין אין גאָט, ווייל זיי וועלען געהן נאָך זיין נאָמען —זאָגט גאָט.

קאַפּיטעל יא

1 עפען, לבנון, דיינע טהירען אום א פייער זאָל דיינע צעדערן פערברענען!

2 קלאָג ציפּרעס־בוים, ווארום דער צעדער איז שוין געפאַלען און די מעכטיגע בוקס־בוימער צובראָכען; קלאגט אייכען פון בשן — דער בוימענהאַקער איז שוין אין וואלד אַוועק.

3 די הירטען קלאגען מיט אַ שטימע ווארום זייער ווײדע־פּלאַץ איז צוגראָבען, די יונגע לייבען שרייען הויך, ווייל עס איז פערניכטעט דער שטאָלץ פונ׳ם ירדן.

4 אזוי האָט גאָט געזאָגט: פּיטער די אונגליקליכע שעפּסען,

5 וואָס זייערע אייגענטהימער ערשלאָגען זיי אין פיהלען זיך ניט שולדיג, און די וואָס פערקויפען זיי זאָגען: „געלויבט איז גאָט איך ווער רייך!״ אויף זייערע הירטען האָבען קיין מיטלייד מיט זיי.

6 איך וועל שוין מעהר קיין מיטלייד האָבען מיט די איינוואוינער פונ׳ם לאַנד — זאָגט גאָט — איך וועל איבערגעבען די מענשען איינעם אין האַנד פון צווייטען אָדער אינ׳ם האַנד פון קעניג זיי וועלען אונטערברענגען דאָס לאַנד און מען וועט עס פון זיי זעלבסט ניט קענען רעטען.

7 איך זעלבסט וועל אויפפּאַסען אויף די אונגליקליכע שאָף, די ווירקליך גערדריקטע שאָף; איך וועל מיר נעהמען צוויי שטעקענס — איינעם רוף איך „נעם״, דעם אַנדערן „חבלים״, מיט זיי וועל איך די שעפּסען פּיטערן.

8 די דריי הירטען וועל איך אין איין מאָנאַט אָבשאַפען, איך קען זיי מעהר ניט ליידען און עס עקעלט מיר פון זיי.

9 און אַ מאָל בעשלים איך: איך וועל אייך ניט פּיטערן! די שוואַכע זאָל שטאַרבען, די קראנקע זאָל אונטערגעהן און די איבריגע זאָלען זיך עסען איינע די אַנדערע.

10 דאַן האָב איך גענומען מיין שטעקען „נעם״ און האָב איהם צושניטען, אום צו ברעכען מיין בונד וואָס איך האָב געשלאָסען מיט אַלע פעלקער.

11 און נאָך יענעם טאָג איז עס געבראָכען געוואָרען, דאַן האָבען די אָרימע שעפּסען וואָס היטען מיין בעפעהל ריכטיג געוואוסט אַז דאָס איז גאָט׳ס וואָרט.

12 אַז איך האָב זיי געזאָגט: „אויב איהר ווילט צאהלט מיר מיין לוין און אויב ניט הערט אויף״, האָבען זיי מיר מיין לוין געגעבען — דרייסיג זילבערשטיק..

13 אָבער גאָט האָט צו מיר געזאָגט: „וואַרף אַוועק דעם טהייערן פּרעזענט מיט וועלכען דו ביזט פון זיי פּרעזענטירט געוואָרען צום מייסטער!״ האָב איך גענומען די דרייסיג זילבער־שטיקער און האָב עס אַריינגעוואָרפען אין גאָט׳ס הויז, צום מייסטער.

14 דאַן האָב איך צושניטען מיין צווייטען שטעקען דעם „חבלים״, אום צו צוברעכען די ברודערשאַפט צווישען יהודה און ישראל.

15 און גאָט האָט צו מיר געזאָגט: „שאַף זיך איין נאָך אַ מאָל געצייג פון אַ ניט געניטען הירט!

16 ווארום איך וועל אינ׳ם לאַנד אַזאַ הירט אָנשטעלען וועלכען עס וועט ניט

אָנֹכִי מֵקִים רֹעֶה בָּאָרֶץ הַנִּכְחָדוֹת לֹא־יִפְקֹד הַנַּעַר לֹא־
יְבַקֵּשׁ וְהַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא יְרַפֵּא הַנִּצָּבָה לֹא יְכַלְכֵּל וּבְשַׂר
17 הַבְּרִיאָה יֹאכַל וּפַרְסֵיהֶן יְפָרֵק׃ הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל עֹזְבִי
הַצֹּאן חֶרֶב עַל־זְרוֹעוֹ וְעַל־עֵין יְמִינוֹ זְרֹעוֹ יָבוֹשׁ תִּיבָשׁ וְעֵין
יְמִינוֹ כָּהֹה תִכְהֶה׃

ב

Cap. XII. יב

א מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה נֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד
2 אָרֶץ וְיֹצֵר רוּחַ־אָדָם בְּקִרְבּוֹ׃ הִנֵּה אָנֹכִי שָׂם אֶת־יְרוּשָׁלַםִ
סַף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יִהְיֶה בַמָּצוֹר
3 עַל־יְרוּשָׁלָםִ׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא אָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלַםִ אֶבֶן
מַעֲמָסָה לְכָל־הָעַמִּים כָּל־עֹמְסֶיהָ שָׂרוֹט יִשָּׂרֵטוּ וְנֶאֶסְפוּ
4 עָלֶיהָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אַכֶּה כָל־
סוּס בַּתִּמָּהוֹן וְרֹכְבוֹ בַּשִּׁגָּעוֹן וְעַל־בֵּית יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת־
ה עֵינַי וְכֹל סוּס הָעַמִּים אַכֶּה בַּעִוָּרוֹן׃ וְאָמְרוּ אַלֻּפֵי יְהוּדָה
בְּלִבָּם אַמְצָה לִי יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ בַּיהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃
6 בַּיּוֹם הַהוּא אָשִׂים אֶת־אַלֻּפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בְּעֵצִים
וּכְלַפִּיד אֵשׁ בְּעָמִיר וְאָכְלוּ עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאול אֶת־
כָּל־הָעַמִּים סָבִיב וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלַםִ עוֹד תַּחְתֶּיהָ בִּירוּשָׁלָםִ׃
7 וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־אָהֳלֵי יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְמַעַן לֹא־תִגְדַּל
תִּפְאֶרֶת בֵּית־דָּוִיד וְתִפְאֶרֶת יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַםִ עַל־יְהוּדָה׃
8 בַּיּוֹם הַהוּא יָגֵן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַםִ וְהָיָה הַנִּכְשָׁל
בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדָוִיד וּבֵית דָּוִיד כֵּאלֹהִים כְּמַלְאַךְ
9 יְהוָה לִפְנֵיהֶם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבַקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת־
י כָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלָםִ׃ וְשָׁפַכְתִּי עַל־בֵּית
דָּוִיד וְעַל ׀ יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַםִ רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי
אֵת אֲשֶׁר־דָּקָרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפֵּד עַל־הַיָּחִיד וְהָמֵר
11 עָלָיו כְּהָמֵר עַל־הַבְּכוֹר׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדַּל הַמִּסְפֵּד

בירושלם

י״א v. 17. קמץ בז״ק   י״ב v. 1. קמץ בז״ק   v. 6. יתיר י

אארען פאר די שוואכע, די יונגע וועט ער ניט בעזוכען און די קראנקע — ניט היילען, די געזונדע וועט ער ניט געבען עסען און די פעטע וועט ער אויפעסען זאגאר זייערע קלויען צוקייען.

17 אה, דו ניכטסווירדיגער הירט ! דו פערנאכלעסיגסט די שעפסען ! א שווערד וועט זיין ארעם צוברעכען און אויסשטעכען זיין רעכטע אויג — זיין ארעם וועט אויסדארען און זיין רעכטע אויג וועט בלינד ווערען.

קאפיטעל יב

1 א פארטראג. גאט'ס ווארט וועגען ישראל. דאס זאגט גאט וואס האט אויסגעשפרייט דעם הימעל, געגרינדעט די ערד און בעשאפען דעם מענ־שען מיט א גייסט אין איהם :

2 איך וועל ירושלים מאכען אלס א גיפט גלאז פאר אלע פעלקער ארום, אויך פאר די לייטע פון יהודה וועלכע וועלען העלפען בעלאגערן ירושלים.

3 דאמאלס וועל איך מאכען ירושלים אלס א לאסט־שטיין פאר אלע פעל־קער — ווער עס וועט איהם וועלען אויפהויבען וועט זיך זיין פלייש צו־שניידען, זאגאר ווען עס וועלען זיך נעבען איהר פערזאמלען אלע פעלקער פונ'ם לאנד.

4 אין יענער צייט — זאגט גאט —וועל איך שלאגען יעדער פערד מיט ערשטוינונג און יעדער רייטער — מיט וואהנזין ; נאר אויף דאס הויז יהודה וועל איך מיינע אויגען עפענען, די פערד פון אלע אנדערע פעל־קער וועל איך מיט בלינדקייט שלאגען.

5 דאן וועלען יהודה'ס פירסטען טראכטען אין הארצען : „איך וועל מיר שטארק האלטען אן דעם גאט פון ארמעען — דער גאט פון די בעוואוינער פון ירושלים.

6 דאמאלס וועל איך די פירסטען פון יהודה מאכען ווי א קיכפייער פאר האלץ אדער ווי א ברענענדען פאקעל פאר טרוקענע גארבען — זיי וועלען פערניכטען אלע פעלקער פון ארום רעכטס און לינקס ; ירושלים אבער וועט אויף איהר ארט שטעהן.

7 צוערשט וועט גאט העלפען יהודה'ס געצעלטען, אום דער פראכט פון דוד'ס הויז און דער פראכט פון די איינוואוינער פון ירושלים זאל ניט איבערשטייגען דעם פראכט פון גאנץ יהודה.

8 אין יענער זעלביגער צייט וועט גאט זעלבסט בעשיצען די איינוואוינער פון ירושלים, דער שוואכסטער פון זיי וועט דאמאלס אזוי ווי דוד שטארק זיין, און דאס הויז דוד'ס — ווי די שטארקסטע העלדען, ווארום א מלאך פון גאט געהט זיי פאראויס.

9 אין יענער צייט וועל איך זוכען צו פערניכטען אלע פעלקער וואס קומען בעלאגערן ירושלים.

10 איך וועל אויסגיסען אויף דוד'ס הויז און אויף אלע איינוואוינער פון ירושלים א ליעבליכען און טרייסטפולען גייסט, זיי וועלען זיך שולדיג ערקלעהרען פאר מיר אויב זיי האבען יעמאנד מיט א שווערד געשטאכען, זיי וועלען איהם בעקלאגען ווי מען בעקלאגט אן איין־איינציגען, זיי וועלען אויף איהם ביטערליך וויינען ווי מען וויינט אויף אן ערשטלינג.

11 עס וועט דאמאלס א גרויסע קלאג זיין אין ירושלים ווי דער קלאג פון הדרמון אינ'ם טהאל מגדון.

12 בִּירוּשָׁלִָם כְּמִסְפַּד הֲדַדְרִמּוֹן בְּבִקְעַת מְגִדּוֹן׃ וְסָפְדָה
הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית־דָּוִיד
לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית־נָתָן לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃
13 מִשְׁפַּחַת בֵּית־לֵוִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי
14 לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃ כֹּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת מִשְׁפָּחֹת
מִשְׁפָּחֹת לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃

CAP. XIII. יג — יג

א בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִיד וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
2 לְחַטַּאת וּלְנִדָּה׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ׀ יְהוָה צְבָאוֹת
אַכְרִית אֶת־שְׁמוֹת הָעֲצַבִּים מִן־הָאָרֶץ וְלֹא יִזָּכְרוּ עוֹד
וְגַם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רוּחַ הַטֻּמְאָה אַעֲבִיר מִן־הָאָרֶץ׃
3 וְהָיָה כִּי־יִנָּבֵא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאִמּוֹ יֹלְדָיו
לֹא תִחְיֶה כִּי שֶׁקֶר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה וּדְקָרֻהוּ אָבִיהוּ
4 וְאִמּוֹ יֹלְדָיו בְּהִנָּבְאוֹ׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵבֹשׁוּ הַנְּבִיאִים
אִישׁ מֵחֶזְיֹנוֹ בְּהִנָּבְאֹתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אַדֶּרֶת שֵׂעָר לְמַעַן
ה כַּחֵשׁ׃ וְאָמַר לֹא נָבִיא אָנֹכִי אִישׁ עֹבֵד אֲדָמָה אָנֹכִי
6 כִּי־אָדָם הִקְנַנִי מִנְּעוּרָי׃ וְאָמַר אֵלָיו מָה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה
7 בֵּין יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר הֻכֵּיתִי בֵּית מְאַהֲבָי׃ חֶרֶב
עוּרִי עַל־רֹעִי וְעַל־גֶּבֶר עֲמִיתִי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת הַךְ
אֶת־הָרֹעֶה וּתְפוּצֶיןָ הַצֹּאן וַהֲשִׁבֹתִי יָדִי עַל־הַצֹּעֲרִים׃
8 וְהָיָה בְכָל־הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה פִּי־שְׁנַיִם בָּהּ יִכָּרְתוּ יִגְוָעוּ
9 וְהַשְּׁלִשִׁית יִוָּתֶר בָּהּ׃ וְהֵבֵאתִי אֶת־הַשְּׁלִשִׁית בָּאֵשׁ
וּצְרַפְתִּים כִּצְרֹף אֶת־הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כִּבְחֹן אֶת־הַזָּהָב
הוּא ׀ יִקְרָא בִשְׁמִי וַאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא
יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהָי׃

CAP. XIV. יד — יד

2 א *הִנֵּה יוֹם בָּא לַיהוָה וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ וְאָסַפְתִּי
אֶת־

* יד v. 1. הפטרה יום א׳ של סכות

12 דאָס גאַנצע לאַנד וועט אין טרויער זיין, יעדע פאַמיליע בעזונדער — די פאַמיליע פון דוד׳ס הויז בעזונדער, אבגעטהיילט פון זייערע פרויען, אויך די פאַמיליע פון נתן׳ס הויז בעזונדער, אָבגעטהיילט פון זייערע פרויען.
13 די פאַמיליע פון לוי׳ס הויז בעזונדער, אבגעטהיילט פון זייערע פרויען, אויך די פאַמיליע פון שמעי בעזונדער, אבגעטהיילט פון זייערע פרויען.
14 אויך אַלע אַנדערע פאַמיליען — יעדע פאַמיליע בעזונדער אבגעטהיילט פון זייערע פרויען.

קאַפּיטעל יג

1 יענעם טאָג וועט זיך עפענען אַ קוואַל פאַר דוד׳ס הויז און די איינוואוינער פון ירושלים, צור פערצייהונג און ריינינגונג.
2 אין יענעם זעלביגען טאָג — זאָגט גאָט פון ארמעען — וועל איך אויס־ראָטען פון לאַנד די נעמען פון די געצען, אום זיי זאָלען מעהר ניט דערמאהנט ווערען; אויך די פּראָפעטען מיט דעם אונריינעם גייסט וועל איך אָבשאַפען פונ׳ם לאַנד.
3 דאן אויב יעמאַנד וועט נאָך פּראָפעצייהען, וועלען זאָגען צו איהם זיין פאטער און מוטער, זיינע עלטערן: „דו קענסט מעהר ניט לעבען! דו האָסט ליגען געזאָגט אין גאָט׳ס נאָמען; זיין פאטער און מוטער, זיינע עלטערן זעלבסט, וועלען איהם שטעכען אַלס ער וועט פּראָפעצייהען.
4 אין יענער צייט וועלען זיך די פּראָפעטען זעלבסט שעהמען מיט זייערע פאַנטאַזיעס און פּראָפעצייהונגען; זיי וועלען שוין מעהר ניט אנקליידען א האָריגען מאַנטעל אום צו פערשטעלען זיך.
5 ער וועט זאָגען: „איך בין קיין פּראָפעט! איך בין אַ ערד־ארבייטער, ווארום צו ערד־אַרבייט בין איך געוואָהנט פון מיין יוגענד.
6 און אז מען וועט איהם זאָגען: „פאַר וואָס איז ביי דיר קלעפּ־צייכענס אויף דיינע שולטערן?" וועט ער ענטפערן: „איך האָב קלעפּ געקראָגען אינ׳ם הויז פון מיינע פריינד!"
7 ערמונטער זיך, שווערד, אויף מיין הירט! אויף דעם מאַן וואָס פריינ־דעלט זיך צו מיר — זאָגט גאָט פון ארמעען — שלאָגט דעם הירט וועלען זיך צולויפען די שעפּסען; איך זעלבסט וועל מיט מיין האַנד שטיצען די קליינע שאָף.
8 עס וועט אינ׳ם גאַנצען לאַנד געשעהען — זאָגט גאָט — צוויי טהיי־לען וועלען אויסגעראָטען און פערניכטעט ווערען, און די דריטע טהייל וועט אינ׳ם לאַנד בלייבען.
9 אָבער אויך די דריטע וועל איך דורך פייער פיהרען, איך וועל זי לייי־טערן ווי מען לייטערט זילבער און פּרובירען ווי מען פּרובירט גאָלד — וועט ער רופען מיין נאָמען וועל איך איהם ענטפערן; איך וועל איהם רופען „מיין פאָלק", אויב ער וועט מיר רופען „מיין גאָט".

קאַפּיטעל יד

1 עס קומט אַן אַ טאָג פון גאָט ווען דיין רויב וועט אין דיר צוטהיילט ווערען.
2 איך וועל פערזאַמלען אַלע פעלקער אין קריעג קעגען ירושלים, מען וועט

אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם ׀ אֶל־יְרוּשָׁלִַם֮ לַמִּלְחָמָה֒ וְנִלְכְּדָה הָעִיר
וְנָשַׁסּוּ הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשָּׁגַלְנָה וְיָצָא חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלָה
וְיֶתֶר הָעָם לֹא יִכָּרֵת מִן־הָעִיר׃ וְיָצָא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם 3
הָהֵם כְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם קְרָב׃ וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם־הַהוּא 4
עַל־הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלִַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הַר
הַזֵּיתִים מֵחֶצְיוֹ מִזְרָחָה וָיָמָּה גֵּיא גְּדוֹלָה מְאֹד וּמָשׁ חֲצִי
הָהָר צָפוֹנָה וְחֶצְיוֹ נֶגְבָּה׃ וְנַסְתֶּם גֵּיא־הָרַי כִּי־יַגִּיעַ גֵּי־ ה
הָרִים אֶל־אָצַל וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בִּימֵי
עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהַי כָּל־קְדֹשִׁים עִמָּךְ׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יִהְיֶה אוֹר יְקָרוֹת יְקִפָּאוֹן׃ 6
וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיהוָה לֹא־יוֹם וְלֹא־לָיְלָה וְהָיָה 7
לְעֵת־עֶרֶב יִהְיֶה־אוֹר׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם־ 8
חַיִּים מִירוּשָׁלִַם חֶצְיָם אֶל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל־הַיָּם
הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבַחֹרֶף יִהְיֶה׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־ 9
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
יִסּוֹב כָּל־הָאָרֶץ כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלִָם י
וְרָאֲמָה וְיָשְׁבָה תַחְתֶּיהָ לְמִשַּׁעַר בִּנְיָמִן עַד־מְקוֹם שַׁעַר
הָרִאשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפִּנִּים וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ׃
וְיָשְׁבוּ בָהּ וְחֵרֶם לֹא יִהְיֶה־עוֹד וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלִַם לָבֶטַח׃ 11
וְזֹאת ׀ תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־כָּל־ 12
הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלִָם הָמֵק ׀ בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד
עַל־רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְהוּמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהֶחֱזִיקוּ 13
אִישׁ יַד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד רֵעֵהוּ׃ וְגַם־יְהוּדָה 14
תִּלָּחֵם בִּירוּשָׁלִָם וְאֻסַּף חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וָכֶסֶף
וּבְגָדִים לָרֹב מְאֹד׃ וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס הַפֶּרֶד טו
הַגָּמָל וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הָהֵמָּה

כַּמַּגֵּפָה

v. 2. תִּשָּׁכַבְנָה קרי v. 6. וְקִפָּאוֹן קרי v. 13. למדנחאי אֶל־

די שטאָדט איינגעהמען — די הייזער וועלען בערויבט ווערען און די פרויען געשענדעט ווערען; אַ האַלבע שטאָדט וועט אויסוואַנדערן, אָבער דאָס איבריגע פאָלק וועט ניט אָבגעריסען ווערען פון שטאָדט.

3 גאָט זעלבסט וועט קומען קריעג פיהרען מיט יענע פעלקער, ווי ער האָט איין מאָל געקעמפּפט אין צייט פון קריעג.

4 ער וועט זיך דאַמאַלס שטעלען אויפ'ן אליוזען בארג וואָס איז נעבען ירושלים אין מזרח־זייט. דער אליוזען בארג וועט צושפּאַלטען ווערען אויף צוויי העלפט — מזרח און מערב, און עס וועט ווערען זעהר אַ גרויסער טהאָל; דאַן וועט זיך אָוועקרוקען איין האַלבער באַרג אין צפון און איינער אין דרום.

5 איהר וועט זיך צולויפען פונ'ם טהאָל וואָס צווישען די באַרג שפּיצען, ווארום דער טהאָל וועט טיעף זיין ווי די הויך פונ'ם באַרג; איהר וועט זיך צולויפען ווי איהר זייט געלאָפען פונ'ם ערד־ציטערנים אין די צייטען פון עזיה, קעניג פון יהודה; דאַן וועט גאָט ערשיינען און מיט איהם אַלע זיינע הייליגע.

6 אין יענעם טאָג וועט קיין ליכט זיין — ניט העלע און ניט דונקעלע,

7 עס וועט זיין אַ זאָנדערבאַרער טאָג, בעוואוסט נאָר צום עוויגען אַליין — ניט טאָג און ניט נאַכט, ערשט אבענד־צייט וועט ליכטיג ווערען.

8 אין יענעם טאָג וועט אַרוים פרישעס וואַסער פון ירושלים, אַ העלפט צום מזרח ים און אַ העלפט צום מערב ים, עס וועט פליסען ווי זומער אַזוי ווינטער.

9 און גאָט וועט קעניג זיין איבער'ן גאַנצען לאַנד — דאַמאַלס וועט גאָט זיין איינער און זיין נאָמען איינער.

10 רינגס אַרום וועט דאָס גאַנצע לאַנד ווי אַ גלייכער פּלאַץ זיין, פון גבע ביז רמון, זיד־ירושלים און ראמה; זי וועט אויף דעם זעלביגען אָרט בעזעצט ווערען, פונ'ם טהויער בנימין ביז דעם אָרט פון ערשטען טהויער און דעם ווינקעל־טהויער. אויך פון טהורעם חננאל ביז דעם קעניג'ס וויינקעלערן.

11 איבעראַל וועט בעזעצט זיין, עס וועט מעהר קיין שטערונג זיין — ירושלים וועט גאַנץ רוהיג זיין.

12 אָט דאָס וועט זיין דער פּלאָג מיט וועלכען גאָט וועט פּלאָגען אַלע פעל־קער וואָס האָבען ירושלים בעלאַגערט — עס וועט דער קערפּער צופוילט ווערען אין אַ קורצע צייט, די אויגען וועלען אין זייערע לעכער צופוילען און דער צונג אין מויל.

13 דאַן וועט זיין אונטער זיי אַ שרעקליכע פערווירונג, ווען איינער וועט דעם אנדערן פאַר'ן האַנד נעהמען, וועט זיין האַנד אין יענעמס האַנד בלייבען.

14 אויך יהודה וועט פאַר ירושלים שטרייטען ביז עס וועט אויפגעקליבען ווערען דאָס פערמעגען פון אַלע פעלקער אַרום — גאָלד, זילבער און זעהר פיעל קליידער.

15 עס וועט אויך זיין אַ פּלאָג אויף פערד, מיולען, קעמלען, עזלען און אַלער־ליי פיה, וואָס וועט זיך געפינען אין יענע לאַגערן — דאָס זעלבינע פּלאָג.

16 כַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת
17 לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַ͏ִם לְהִשְׁתַּחֲוֺת
18 לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם׃ וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג
19 אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרָיִם וְחַטַּאת כָּל־
כ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת
21 בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַ͏ִם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

v. 21. עד כאן

16 יענע אַלע וואָס וועלען בלייבען פון אַלע פעלקער, וועלכע האָבען ירושלים בעלאגערט, זיי וועלען יאָהר־יעהרליך קומען בוקען זיך פאַר'ן גאָט פון ארמעען, און פייערן דעם סכות־פעסט.

17 יענע פון די פאמיליען פונ'ם לאנד, וואָס וועלען ניט קומען אין ירושלים בוקען זיך פאַר'ן קעניג, דעם גאָט פון די ארמעען, זיי וועלען קיין רעגען האָבען.

18 אויב די פאמיליע מצרים וועט ניט געהן און ניט קומען, וועט דען אויף זיי ניט זיין דער פּלאָג, מיט וועלכען גאָט וועט פּלאָגען די נאציאָנען וואָס קומען ניט פייערן דעם סכות־פעסט ?

19 די זינד פון מצרים און פון אַלע אנדערע נאציאָנען וועט בעשטעהען אין דעם וואָס זיי וועלען ניט קומען פייערן דעם סכות־פעסט.

20 דאמאלס וועלען אַלע גלעקלאך פון די פערד זיין הייליג צו גאָט, און די טעפּ פון גאָט'ס הויז וועלען זיין ווי די בעקענס וואָס שטעהען נעבען מזבח.

21 אַלע טעפּ פון ירושלים און גאנץ יהודה וועלען הייליג זיין צו גאָט פון ארמעען ; אַלע אָפּפער־ברענגער וועלען קומען און נעהמען פון זיי און קאָכען אין זיי (דעם אָפּפער) צו קאָכען ; עס וועט מעהר קיין כנעני אריינקו־מען, אין יענער צייט, אינ'ם הויז פון גאָט פון ארמעען.

מ ל א כ י

LIBER MALACHIÆ.

CAPUT I. א

א מַשָּׂ֥א דְבַר־יְהוָ֖ה אֶל־יִשְׂרָאֵ֑ל בְּיַ֖ד מַלְאָכִֽי׃ אָהַ֤בְתִּי אֶתְכֶם֙ 2
אָמַ֣ר יְהוָ֔ה וַאֲמַרְתֶּ֖ם בַּמָּ֣ה אֲהַבְתָּ֑נוּ הֲלוֹא־אָ֨ח עֵשָׂ֤ו
לְיַעֲקֹב֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה וָאֹהַ֖ב אֶֽת־יַעֲקֹֽב׃ וְאֶת־עֵשָׂ֖ו שָׂנֵ֑אתִי 3
וָאָשִׂ֤ים אֶת־הָרָיו֙ שְׁמָמָ֔ה וְאֶֽת־נַחֲלָת֖וֹ לְתַנּ֥וֹת מִדְבָּֽר׃ כִּֽי־ 4
תֹאמַ֨ר אֱד֜וֹם רֻשַּׁ֗שְׁנוּ וְנָשׁוּב֙ וְנִבְנֶ֣ה חֳרָב֔וֹת כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה
צְבָא֔וֹת הֵ֥מָּה יִבְנ֖וּ וַאֲנִ֣י אֶהֱר֑וֹס וְקָרְא֤וּ לָהֶם֙ גְּב֣וּל רִשְׁעָ֔ה
וְהָעָ֥ם אֲשֶׁר־זָעַ֛ם יְהוָ֖ה עַד־עוֹלָֽם׃ וְעֵינֵיכֶ֖ם תִּרְאֶ֑ינָה וְאַתֶּ֤ם ה
תֹּֽאמְרוּ֙ יִגְדַּ֣ל יְהוָ֔ה מֵעַ֖ל לִגְב֥וּל יִשְׂרָאֵֽל׃ בֵּ֛ן יְכַבֵּ֥ד אָ֖ב 6
וְעֶ֣בֶד אֲדֹנָ֑יו וְאִם־אָ֣ב אָ֣נִי אַיֵּ֣ה כְבוֹדִ֡י וְאִם־אֲדוֹנִ֣ים אָ֠נִי
אַיֵּ֨ה מוֹרָאִ֜י אָמַ֣ר ׀ יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת לָכֶם֙ הַכֹּֽהֲנִים֙ בּוֹזֵ֣י שְׁמִ֔י
וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה בָזִ֖ינוּ אֶת־שְׁמֶֽךָ׃ מַגִּישִׁ֤ים עַֽל־מִזְבְּחִי֙ לֶ֣חֶם 7
מְגֹאָ֔ל וַאֲמַרְתֶּ֖ם בַּמֶּ֣ה גֵאַלְנ֑וּךָ בֶּאֱמָרְכֶ֕ם שֻׁלְחַ֥ן יְהוָ֖ה
נִבְזֶ֥ה הֽוּא׃ וְכִֽי־תַגִּשׁ֨וּן עִוֵּ֤ר לִזְבֹּ֙חַ֙ אֵ֣ין רָ֔ע וְכִ֥י תַגִּ֛ישׁוּ 8
פִּסֵּ֥חַ וְחֹלֶ֖ה אֵ֣ין רָ֑ע הַקְרִיבֵ֨הוּ נָ֜א לְפֶחָתֶ֗ךָ הֲיִרְצְךָ֙ א֣וֹ
הֲיִשָּׂ֣א פָנֶ֔יךָ אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ וְעַתָּ֛ה חַלּוּ־נָ֥א פְנֵי־אֵ֖ל 9
וִֽיחָנֵ֑נוּ מִיֶּדְכֶם֙ הָ֣יְתָה זֹּ֔את הֲיִשָּׂ֤א מִכֶּם֙ פָּנִ֔ים אָמַ֖ר יְהוָ֥ה
צְבָאֽוֹת׃ מִ֤י גַם־בָּכֶם֙ וְיִסְגֹּ֣ר דְּלָתַ֔יִם וְלֹֽא־תָאִ֥ירוּ מִזְבְּחִ֖י י
חִנָּ֑ם אֵֽין־לִ֨י חֵ֜פֶץ בָּכֶ֗ם אָמַר֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת וּמִנְחָ֖ה לֹֽא־
אֶרְצֶ֥ה מִיֶּדְכֶֽם׃ כִּ֣י מִמִּזְרַח־שֶׁ֜מֶשׁ וְעַד־מְבוֹא֗וֹ גָּד֤וֹל 11
שְׁמִי֙ בַּגּוֹיִ֔ם וּבְכָל־מָק֗וֹם מֻקְטָ֥ר מֻגָּ֛שׁ לִשְׁמִ֖י וּמִנְחָ֣ה

טהורה

הפטרת תולדות יצחק v. 1.

מ ל א כ י

קאַפּיטעל א

1 א פאַרטראַג. גאָט'ס וואָרט צו ישראל דורך מלאכי.

2 „איך האָב אייך געליעבט" — זאָגט גאָט. ווען איהר זאָגען: „מיט וואָס ווייזטו אונז דיין ליעבע?" — איז ניט עשו אַ ברודער יעקב'ס? דאָך ליעב איך יעקב'ן;

3 און עשו'ן האס איך; זיינע בערג האָב איך געמאַכט צו וויסט און זיין בעזיץ — צו אַ בעוועלדערטע וויסטע.

4 אויב אדום זאָגט זיך: „מיר זיינען פעראַרימט געוואָרען — מיר וועלען אָבער צוריק אויפבויען די רואינען!" אַזוי זאָגט גאָט פון ארמעען, זיי וועלען בויען און איך וועל ברעכען; מען וועט זייער לאַנד רופען „בע־שטראָפער גרענעץ" און דאָס פאָלק „גאָט'ס פערפלוכטעס" אויף אייביג.

5 איהר וועט עס מיט אייערע אויגען זעהען און וועט זאָגען: גרויס איז גאָט וואָס איז אימער אויפ'ן גרענעץ פון ישראל.

6 אַ זוהן דאַרף כבוד אָבגעבען אַ פאַטער און אַ קנעכט — זיין הערן; בין איך אַ פאַטער, וואו איז מיין כבוד? בין איך אַ הערר, וואו איז מיין רעספּעקט? דאָס זאָגט גאָט פון ארמעען צו אייך כהנים, וואָס מאַכען מיין נאָמען צו שאַנדע. איהר וועט זאָגען: „מיט וואָס האָבען מיר דיין נאָמען צו שאַנדע געמאַכט?"

7 מען ברענגט אויף מיין טיש אָבשייליכעס ברויט. איהר וועט זאָגען: „מיט וואָס האָבען מיר עס אָבשייליך געמאַכט?" מיט דעם וואָס איהר זאָגט: „גאָט'ס טיש איז אַן העסליכער".

8 און אַז איהר ברענגט אַ בלינדען אַלס קרבן, איז דאָס ניט אונרעכט? אַז איהר ברענגט אָפּפער הינקעדיגע אָדער קראַנקע, איז דאָס ניט אונרעכט? פּרוביר דאָס ברענגען צו דיין פירשט, וועט ער דאָס פון דיר אָננעה־מען? וועט ער דיר דערפאַר גוט אויפנעהמען? — זאָגט גאָט פון ארמעען.

9 אַלזאָ בעט גאָט אום ער זאָל אונז בעגנאַדיגען, איהר זעלבסט האָט אייער צושטאַנד פערדיענט, וואָלט ער נאָר אייך אויפנעהמען — זאָגט גאָט פון ארמעען.

10 וואָלט זיך פון אייך איינער געפונען וואָס זאָל די טהירען צושליסען, אום איהר זאָלט ניט בעלייכטען מיין אַלטאַר נוצלאָז; איך וויל אייך מעהר ניט האָבען — זאָגט גאָט פון ארמעען — אויך קיין שפּייז־אָפּפער וויל איך פון אייער האַנד נעהמען.

11 פון זונען אויפגאַנג ביז זונען אונטערגאַנג איז מיין נאָמען גרויס צווי־שען די פעלקער, איבעראַל ווערט געריויכערט און געאָפּפערט צו מיין נאָ־

12 טְהוֹרָה כִּֽי־גָדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאַתֶּם
מְחַלְּלִים אוֹתוֹ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן אֲדֹנָי מְגֹאָל הוּא וְנִיבוֹ
13 נִבְזֶה אָכְלוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם הִנֵּה מַתְּלָאָה וְהִפַּחְתֶּם אוֹתוֹ
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַהֲבֵאתֶם גָּזוּל וְאֶת־הַפִּסֵּחַ וְאֶת־
הַחוֹלֶה וַהֲבֵאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הַאֶרְצֶה אוֹתָהּ מִיֶּדְכֶם
14 אָמַר יְהוָה׃ וְאָרוּר נוֹכֵל וְיֵשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר וְנֹדֵר וְזֹבֵחַ
מָשְׁחָת לַאדֹנָי כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וּשְׁמִי נוֹרָא בַגּוֹיִם׃

CAP. II. ב

ב

2 א וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים׃ אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ
וְאִם־לֹא תָשִׂימוּ עַל־לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הַמְּאֵרָה וְאָרוֹתִי אֶת־בִּרְכוֹתֵיכֶם
3 וְגַם אָרוֹתִיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׂמִים עַל־לֵב׃ הִנְנִי גֹעֵר לָכֶם
אֶת־הַזֶּרַע וְזֵרִיתִי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא
4 אֶתְכֶם אֵלָיו׃ וִידַעְתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֵת הַמִּצְוָה
ה הַזֹּאת לִהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ בְּרִיתִי ׀
הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְּנֵם־לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי
6 וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא׃ תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ וְעַוְלָה
לֹא־נִמְצָא בִשְׂפָתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְרַבִּים
7 הֵשִׁיב מֵעָוֹן׃ כִּי־שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ
8 מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה־צְבָאוֹת הוּא׃ וְאַתֶּם סַרְתֶּם מִן־
הַדֶּרֶךְ הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית הַלֵּוִי אָמַר
9 יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי אֶתְכֶם נִבְזִים וּשְׁפָלִים לְכָל־
הָעָם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכַי וְנֹשְׂאִים פָּנִים
י בַּתּוֹרָה׃ הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ הֲלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ
11 מַדּוּעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ׃ בָּגְדָה
יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נֶעֶשְׂתָה בְיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלָםִ כִּי ׀ חִלֵּל
יהודה

ב׳ v. 7. עד כאן

מען, אויך ווערן ריינע שפּייז־אָפּפער געבראַכט ; ווארום צווישען די נאַציאָנען איז מיין נאָמען גרויס — זאָגט גאָט פון ארמעען.

12 איהר אָבער פערשוועכט איהם דערמיט וואָס איהר זאָגט : „„גאָט׳ס טיש איז אבשייליך און איהר רעדט וועגען איהם „זיין שפּייז איז פערהאַסט.״

13 אויך זאָגט איהר : „עס איז אַ לאַסט און מיר ליידען דערפון״ — זאָגט גאָט פון ארמעען, דערפאַר ברענגט איהר גערויבטעס, הינקעדיגע און קראַנקע, קוים ברענגט איהר אויף אַזאַ אַרט דעם שפּייז־אָפּפער, קען איך עס פון אייערע הענד אָננעהמען ? — זאָגט גאָט.

14 און זאָל פערפלוכט זיין דער קארגער, וועלכער האָט אין זיין הערדע אַ גוטען שעפּס און אז ער פערשפּרעכט אַ אָפּפער צו גאָט, ברענגט ער אַ פערדאָרבענעם ! איך בין דער גרעסטער קעניג — זאָגט גאָט פון ארמעען — און מיין נאָמען איז שרעקליך צווישען די נאַציאָנען.

קאַפּיטעל ב

1 אַלזאָ, אויף אייך, כהנים, ליעגט דאָס פליכט !

2 אויב איהר וועט ניט געהאָרכזאַם זיין און וועט זיך ניט נעהמען צום האַרצען מיין נאָמען צו עהרען — זאָגט גאָט פון ארמעען, וועל איך אויף אייך אָנשיקען אַ פלוך, איך וועל אייערע ברכות אין קללות פערוואנדלען ; איך האָב שוין געשאָלטען נאָר איהר נעהמט זיך ניט צום הארצען.

3 איך וועל ווענין מאַכען די פּראָדוקטען פון אייער זעהען, און וועל אויף אייערע געזיכטער ארויפוואַרפען דאָס מיסט פון אייערע פעסט־אָפּפער, ביז איהר וועט זיך צו דאָס צוגעוואָהנען.

4 דאַן וועט איהר שוין וויסען אז איך האָב אייך געשיקט דיעזען בעפעהל אום אַ פערבינדונג צו מאַכען מיט לוי׳ן, — זאָגט גאָט פון ארמעען.

5 מיין פערבאַנד איז מיט איהם געווען אויף לעבען און פריעדען, איך האָב זיי איהם געגעבען ווען ער האָט מיר רעספּעקטירט, און געציטערט פאַר מיין נאָמען.

6 אַ טרייע לעהרע איז אין זיין מויל געווען, קיין אונרעכט האָט זיך אויף זיינע ליפּען געפונען, אין פריעדען און גערעכטיגקייט איז ער פאַר מיר געגאַנגען און האָט פיעל פון זינד צוריק געקעהרט.

7 דעם כהן׳ס ווערטער בעוואַכען דאָס וויסענשאַפט און פון זיין געשפּרעך זוכט מען לעהרע — אויב ער איז ווי אַ מלאך פונ׳ם גאָט פון ארמעען.

8 איהר אָבער האָט אָבגעקעהרט פונ׳ם גוטען וועג, איהר האָט פיעל אין אירטהום געבראַכט דורך אייער לעהרע, פערדאָרבענדיג דעם בונד וואָס איך האָב געמאַכט מיט לוי — זאָגט גאָט פון ארמעען.

9 דערפאַר האָב איך אייך געמאַכט פערהאַסט און ערנידעריגט פון דאָס גאַנצע פאָלק, ווייל איהר היט ניט אָב מיינע וועגען און אַכטעט ניט דאָס געזעץ.

10 האָבען מיר ניט אַלע איין פאָטער? האָט אונז אַלעמען ניט דער זעלביגער גאָט בעשאַפען ? ווארום זאָלען מיר אונטריי זיין איינער צום אנדערן און אין פערשוועכען דערמיט דעם בונד פון אונזערע עלטערן ?

11 גאַנץ יהודה איז אונטריי ! גרוילטהאַטען ווערען געטהאָן אין ישראל און

יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת־אֵל נֵכָר׃ יַכְרֵת 12
יְהוָה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָּה עֵר וְעֹנֶה מֵאָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמַגִּישׁ
מִנְחָה לַיהוָה צְבָאוֹת׃ וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ כַּסּוֹת דִּמְעָה 13
אֶת־מִזְבַּח יְהוָה בְּכִי וַאֲנָקָה מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה
וְלָקַחַת רָצוֹן מִיֶּדְכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם עַל־מָה עַל כִּי־יְהוָה 14
הֵעִיד בֵּינְךָ וּבֵין ׀ אֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בָּגַדְתָּה בָּהּ
וְהִיא חֲבֶרְתְּךָ וְאֵשֶׁת בְּרִיתֶךָ׃ וְלֹא־אֶחָד עָשָׂה וּשְׁאָר רוּחַ טו
לוֹ וּמָה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם
וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אַל־יִבְגֹּד׃ כִּי־שָׂנֵא שַׁלַּח אָמַר יְהוָה 16
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִסָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וְלֹא תִבְגֹּדוּ׃ הוֹגַעְתֶּם יְהוָה 17
בְּדִבְרֵיכֶם וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה הוֹגָעְנוּ בֶּאֱמָרְכֶם כָּל־עֹשֵׂה
רָע טוֹב ׀ בְּעֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם הוּא חָפֵץ אוֹ אַיֵּה אֱלֹהֵי
הַמִּשְׁפָּט׃

ג CAP. III. ג

הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה־דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל־ א
הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן ׀ אֲשֶׁר־אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר
אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה־בָא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וּמִי מְכַלְכֵּל 2
אֶת־יוֹם בּוֹאוֹ וּמִי הָעֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי־הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף
וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים׃ וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כֶּסֶף וְטִהַר אֶת־ 3
בְּנֵי־לֵוִי וְזִקַּק אֹתָם כַּזָּהָב וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַגִּישֵׁי מִנְחָה
בִּצְדָקָה׃ * וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ כִּימֵי 4
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט וְהָיִיתִי ׀ ה
עֵד מְמַהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר
וּבְעֹשְׁקֵי שְׂכַר־שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וּמַטֵּי־גֵר וְלֹא יְרֵאוּנִי
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי־ 6
יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם׃ לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא 7

שמרתם

* ג׳ v. 4. הפטרת שבת הגדול

ירושלים ! יהודה האָט פערשוועכט די געטליכע הייליגטהימער וועלכע ער האָט געדארפט ליעבען, און איז בעהערשט פון א טאָכטער פון פרעמדע געטער.

12 גאָט וועט פערטיליגען דעם מאַן וואָס טהוט אזעלכע זאכען, קינדער און קינדס־קינדער פון די געצעלטען פון יעקב, זאָגאר ווען ער ברענגט א שפייז־אָפּפער צו גאָט פון ארמעען.

13 און נאָך דאָס טהוט איהר אויך : מיט טרעהרען בעדעקט איהר גאָט׳ס מזבח, מיט געוויין און זיפצעריי, אז מ׳קען זיך שוין צום שפייז־אָפּפער ניט ווענדען ; קען אנגענעהם זיין וואָס פון אייערע הענד צו נעהמען ?

14 איהר פרעגט : „פאר וואָס ?" — ווייל גאָט האָט א ווארנונג געגעבען צווישען דיר און דיין יוגענדליכע פרוי, קעגען וועלכע דו ביזט אונטריי אָבוואָהל זי איז דיין פריינדין און דיין געזעצליכע פרוי.

15 דאָס טהוט ניט יענער וועלכער האָט אַן ערהאבענעם גייסט ! יעדער איינער דארף ווינשען האָבען געזעצליכע קינדער ; היט אייער גייסט און זייט ניט אונטריי אייער יוגענדליכע פרוי !

16 ווען יעמאנד האסט זיין פרוי, דארף ער איהר פריי לאָזען — זאָגט דער עוויגער, גאָט פון ישראל, און זאָל זיין אונרעכט פערדעקט זיין — זאָגט גאָט פון ארמעען ; היט אייער גייסט און זייט ניט טריילאָז.

17 מיט אייערע ווערטער בעלעסטיגט איהר דעם עוויגען, איהר פרעגט : „מיט וואָס בעלעסטיגען מיר איהם ? דערמיט וואָס איהר זאָגט : יעדער וואָס טהוט שלעכטס, איז אנגענעהם ביי גאָט, און דאָס איז וואָס ער פערלאַנגט," אָדער : „וואו איז דער גאָט וואָס שטראָפט ?"

קאַפּיטעל ג

1 איך שיק מיין מלאך, ער וועט דעם וועג פאר מיר ריין מאכען, אום עס זאָל שנעל צו זיין טעמפּעל קומען דער הערר, וועמען איהר פערלאַנגט, אויך דער מלאך פון פערבינדונג וואָס איהר ווינשט קומט שוין אָן — זאָגט גאָט פון ארמעען.

2 ווער קען ערטראָגען דעם טאָג פון זיין קומען ? ווער קען אויף די פיס איינשטעהען ווען ער בעווייזט זיך ? ער ברענט ווי פייער, און רייניגט ווי וועשער־זייף.

3 ער וועט זיך צייט נעהמען און רייניגען ווי זילבער לוי׳ס קינדער, ער וועט זיי קלאָהר מאכען ווי גאָלד און זילבער, דאן וועלען זיי ווירקליך זיין שפייז־אָפּפער ברענגען צו גאָט.

4 און עס וועט ביי גאָט אנגענעהם זיין דער שפייז־אָפּפער פון יהודה און ירושלים ווי אין די אלטע צייטען אין די פריהעריגע יאָהרען.

5 איך זעלבסט וועל צום געריכט קעגען אייך צוטרעטען, איך וועל א שנע־לער עדות זיין קעגען די צויבערער, די אויסוואורפען, די וואָס שווערען פאלש און פערהאלטען דעם לוין פון טאָג־לוינער, פון אַן אלמנה אָדער א יתום אויך צו די וואָס ערניעדריגען דעם פרעמדלינג און רעספּעקטירען מיר ניט — זאָגט גאָט פון ארמעען.

6 אזוי ווי איך, גאָט, בין אונפערענדליך אזוי זייט איהר, יעקב׳ס קינדער, אונאונטערגענגליך.

7 אין די צייטען פון אייערע עלטערן האָט איהר פון מיינע געזעצע אָבגע־

שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
8 וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה נָשׁוּב׃ הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם
קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה קְבַעֲנוּךָ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃
9 בַּמְּאֵרָה אַתֶּם נֵאָרִים וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃ הָבִיאוּ
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצָר וִיהִי טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי
נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֵת
11 אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד־בְּלִי־דָי׃ וְגָעַרְתִּי
לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא־יַשְׁחִת לָכֶם אֶת־פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא־
12 תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאִשְּׁרוּ
אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה
13 צְבָאוֹת׃ חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם
14 מַה־נִּדְבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃ אֲמַרְתֶּם שָׁוְא עֲבֹד אֱלֹהִים וּמַה־
בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קְדֹרַנִּית מִפְּנֵי יְהוָה
טו צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם־נִבְנוּ עֹשֵׂי
16 רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃ אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן
17 לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם
18 כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃ וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם
19 בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃ כִּי
הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל־זֵדִים וְכָל־עֹשֵׂה
רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
כ אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃ וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי
שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי
21 מַרְבֵּק׃ וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי־יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת
22 רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ זִכְרוּ
תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְחֹרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל

חקים

v. 16. קמץ בז"ק v. 22 ז רבתי

קעהרט און האָט זיי ניט אָבגעהיט; קעהרט איהר זיך צוריק צו מיר וועל איך זיך קעהרען צו אייך — זאָגט גאָט פון ארמעען. איהר פרעגט: „ווי זאָלען מיר צוריקקעהרען?”.

8 דאַרף אַ מענש גאָט בערויבען ווי איהר בערויבט מיר? איהר פרעגט: „מיט וואָס האָבען מיר דיר בערויבט?” — די מעשר און די תרומה!

9 איהר ווערט פערפלוכט, אונרוהיגעס פאָלק, און מיר בערויבט איהר!

10 ברענגט אריין דאָס גאנצע מעשר אין שפּייכלער־הויז, און זאָל שפּייז זיין אין מיין הויז; פּרובירט מיר דערמיט — זאָגט גאָט פון ארמעען — אויב איך וועל פאַר אייך ניט עפענען די פענסטער פון הימעל און וועל אויף אייך אראָבגיעסען ברכה מעהר ווי גענוג.

11 איך וועל אָנשרייען אויפ׳ן פערצעהרער און ער וועט מעהר ניט פערדאַרבען די פּרוכט פון דר׳ערד, אויך ניט פערניכטען דעם וויינבוים אין פעלד — זאָגט גאָט פון ארמעען.

12 אַלע פעלקער וועלען אייך גליקליך שעצען, וואָרום איהר און אייער לאַנד וועט ווינשענס־ווערטה זיין — זאָגט גאָט פון ארמעען.

13 איהר האָט וועגען מיר האַרטע ווערטער גערעדט — זאָגט גאָט. איהר פרעגט: „וואָס האָבען מיר וועגען דיר גערעדט?”

14 איהר האָט געזאָגט: „עס איז נוצלאָז גאָט צו דיענען! און וועלכע נוצען האָבען מיר געהאַט אז מיר האָבען זיינע בעפעהלע אָבגעהיט? און אז מיר זיינען ארומגעגאַנגען פערפינסטערטע צוליעב דעם גאָט פון ארמעען?

15 אַט שעצען מיר גליקליך די פערברעכער, וואָרום די שלעכטס־טהוער זיינען פעסט געבויט, זיי זיינען זעהר שטאַרק און ווערען אימער גערעטעט.”

16 אָבער דאַן וועו די גאָטספאָרכטיגע רעדען זיך דורך איינער מיט דעם צווייטען, האָרכט גאָט אויס און הערט, ער פערשרייבט זיי ביי זיך אין בוך פון עראינערונגען אַלס גאָטספאָרכטיגע וועלכע אכטען זיין נאָמען.

17 זיי וועלען מיינע זיין — זאָגט גאָט פון ארמעען — דאַן ווען איך וועל זיי אַלס מוסטער פאָלק מאַכען, איך וועל אויף זיי מיטלייד האָבען, ווי אַ מאַן וואָס האָט מיטלייד מיט זיין געהאָרכזאַמען זוהן.

18 דאַמאָלס וועט איהר זעהען דעם אונטערשייד צווישען אַ פרומען און אַ פערברעכער, צווישען דעם וואָס דיענט גאָט און דעם וואָס דיענט איהם ניט.

19 יענער קומענדער טאָג וועט ברענען ווי אַן אויווען, אַלע פערדאָרבענע און פערברעכער וועלען ווערען שוואַך ווי שטרוי, און יענער קומענדער טאָג וועט זיי פערברענען — זאָגט גאָט פון ארמעען — און עס וועט פון זיי ניט בלייבען קיין וואָרצעל און קיין צווייג.

20 נאָר פאַר אייך, די וואָס רעספּעקטירען מיין נאָמען, וועט שיינען אַ מילדע זונן וועלכע היילט מיט איהרע שטראַהלען; איהר וועט אימער פעט זיין ווי די מאַסט קעלבער.

21 די פערברעכער וועט איהר צודריקען, זיי וועלען זיין ווי אַש אונטער אייערע פיס־טריט, דאַן ווען איך וועל מיין ארבייט טהאָן — זאָגט גאָט פון ארמעען.

22 געדענקט די לעהרע פון משה, מיין דיענער, אויף אַלע געזעצע און רעכטע וואָס איך האָב איהם איבערגעגעבען אין חרב, פאַר גאַנץ ישראל.

חֻקִּ֖ים וּמִשְׁפָּטִֽים׃ 23 הִנֵּ֤ה אָנֹכִי֙ שֹׁלֵ֣חַ לָכֶ֔ם אֵ֖ת אֵלִיָּ֣ה הַנָּבִ֑יא לִפְנֵ֗י בּ֚וֹא י֣וֹם יְהוָ֔ה הַגָּד֖וֹל וְהַנּוֹרָֽא׃ 24 וְהֵשִׁ֤יב לֵב־אָבוֹת֙ עַל־בָּנִ֔ים וְלֵ֥ב בָּנִ֖ים עַל־אֲבוֹתָ֑ם פֶּן־אָב֕וֹא וְהִכֵּיתִ֥י אֶת־הָאָ֖רֶץ חֵֽרֶם׃ ס ע״כ

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:

י'ת'ק'ק' סימן

חזק

סכום פסוקי תרי עשר

הושע מאה ותשעים ושבעה: ורגלך לא בצקה סימן.
יואל שבעים ושלשה: שלחו מגל סימן.
עמום מאה וארבעים וששה: קמו בניה סימן.
עובדיה עשרים ואחד: אך טוב לישראל סימן.
יונה ארבעים ושמונה: ישראל עושה חיל סימן.
מיכה מאה וחמשה: עלה אלהים בתרועה סימן.
נחום ארבעה ושבעה: יזל מים סימן.
חבקוק חמשים וששה: ולך תהיה צדקה סימן:
צפניה חמשים ושלשה: גן נעול סימן.
חגי שלשים ושמונה: כי אם גלה סודו סימן.
זכריה מאתים ואחד עשר: אשרי כל ירא יי׳ סימן.
מלאכי חמשים וחמשה: ויעקב הלך לדרכו סימן:

סכום הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלף וחמשים כי שרית עם אלהים סימן. וחציו. לכן בגללכם ציון שדה תחרש. וסדריו עשרים ואחד. ולכבוד אהיה בתוכה סימן:

23 איך שיק אייך אליהו דעם נביא איידער עס וועט קומען גאָט'ס גרויסער און שרעקליכער טאָג.

24 ער וועט צוריקברענגען דאָס הארץ פון עלטערן צו די קינדער און דאָס הארץ פון קינדער צו זייערע עלטערן, אום איך זאָל ניט קומען און שלאָגען דאָס גאַנצע לאַנד מיט פערניכטונג.

איך שיק אייך אליהו דעם נביא איידער עס וועט קומען גאָט'ס גרויסער און שרעקליכער טאָג.

חזק.

די צאהל פון פסוקים אין תרי עשר:

הושע, הונדערט און זיעבען און נײַנציג.
יואל, דריי און זיעבעציג.
עמוס, הונדערט און זעקס און פערציג.
עובדיה, איין און צוואנציג.
יונה, אכט און פערציג.
מיכה, הונדערט און פינף.
נחום, זיעבען און פערציג.
חבקוק, זעקס און פופציג.
צפניה, דריי און פופציג.
חגי, אכט און דרייסיג.
זכריה, צוויי הונדערט און עלף
מלאכי, פינף און פופציג.

צוזאמען געפינען זיך אין תרי עשר, טויזענד און פופציג פסוקים. די העלפט דאפון איז, מיכה קאפ. ג', פסוק 12.